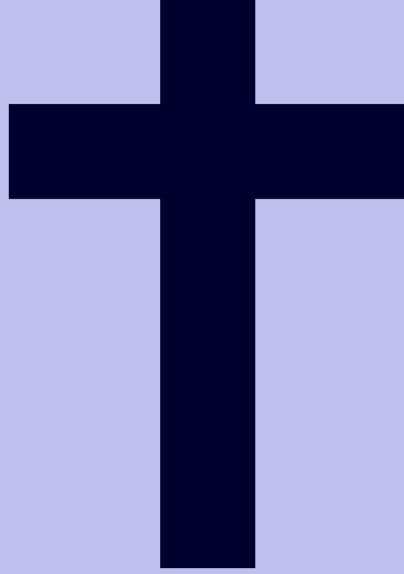

Yeni Türkçe Kutsal
Kitap Çevirisi (YTC)

The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the
World English Bible

Yeni Türkçe Kutsal Kitap Çevirisi (YTC) The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible

Copyright © 2023, 2024 İsmail Serinken

Language: Türkçe (Turkish)

Bu çeviride Tanrı'nın Çıkış 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye açıklamış olduğu, değişmez ve ebedi adı "Yahve" kullanılmıştır. Yine Tanrı'nın kutsal adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ad olan Mesih'in adı da, özgün haliyle, Yeşua" olarak kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adlar da özgün halleriyle kullanılmıştır. Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin olan World English Bible (WEB) çevirisi gibi, metni daha anlaşılır hale getirme çabasıyla yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir.

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2024-05-08

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 8 May 2024 from source files dated 8 May 2024
19fdae70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5

Contents

YARATILIŞ	1
ÇIKIŞ	52
LEVİLİLER	94
SAYILAR	125
MEZMURLAR	169
ÖZDEYİŞLER	287
MATTA	326
MARKOS	362
LUKA	385
YUHANNA	423
ELÇİLERİN İŞLERİ	452
ROMALILAR	489
1. KORİNTLİLER	504
2. KORİNTLİLER	518
GALATYALILAR	528
EFESLİLER	533
FİLİPİLİLER	538
KOLOSELİLER	542
1. SELANİKLİLER	546
2. SELANİKLİLER	549
1. TİMOTEOS	551
2. TİMOTEOS	555
TİTUS	558
FİLİMON	560
İBRANİLER	561
YAKOV	572
1. PETRUS	576
2. PETRUS	580
1. YUHANNA	583
2. YUHANNA	587
3. YUHANNA	588
YAHUDA	589
VAHİY	590

YARATILIŞ

¹ Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı. ² Yer biçimsiz ve boştu. Derinliğin yüzeyinde karanlık vardı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde süzülüyordu.

³ Tanrı, "Işık olsun" dedi ve ışık oldu. ⁴ Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü. Tanrı ışığı karanlıktan ayırdı. ⁵ Işığa "gündüz", karanlığa "gece" adını verdi. Akşam oldu ve sabah oldu, ilk gün.

⁶ Tanrı, "Suların ortasında boşluk olsun ve suları sulardan ayırsın" dedi. ⁷ Tanrı boşluğu yarattı ve boşluğun altındaki suları, boşluğun üstündeki sulardan ayırdı; ve öyle oldu. ⁸ Tanrı boşluğa "gökyüzü" adını verdi. Akşam oldu ve sabah oldu, ikinci gün.

⁹ Tanrı, "Gökyüzünün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görülsün" dedi ve öyle oldu. ¹⁰ Tanrı kuru toprağa "kara", toplanan sulara "denizler" adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. ¹¹ Tanrı, "Yer ot, tohum veren bitki ve türlerine göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsın" dedi ve öyle oldu. ¹² Yer ot, türlerine göre tohum veren bitki ve tohumu meyvesinden bulunan meyve ağaçları verdi; ve Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. ¹³ Akşam oldu ve sabah oldu, üçüncü gün.

¹⁴ Tanrı, "Gökyüzündeki boşlukta ışıklar olsun, gündüzü geceden ayırsın, mevsimleri, günleri ve yılları belirleyen işaretler olsun, ¹⁵ yeryüzünü aydınlatsın" dedi ve öyle oldu. ¹⁶ Tanrı iki büyük ışığı yarattı: Büyüğü gündüze, küçüğü geceye hükmedecekti. Tanrı ayrıca yıldızları da yarattı. ¹⁷⁻¹⁸ Tanrı, yeryüzüne ışık vermesi, gündüze ve geceye hükmetmesi, ışığı karanlıktan ayırması için onları gökyüzündeki boşluğa yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. ¹⁹ Akşam oldu ve sabah oldu, dördüncü gün.

²⁰ Tanrı, "Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın ve yerin üzerinde, gökyüzündeki boşlukta kuşlar uçsun" dedi. ²¹ Tanrı büyük deniz canavarlarını ve suların içinde kaynaşan canlıları ve kanatlı her kuşu kendi türüne göre yarattı. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. ²² Tanrı, "Verimli olun, çoğalın, denizlerdeki suları doldurun ve karada kuşlar çoğalsın" diyerek onları kutsadı. ²³ Akşam oldu ve sabah oldu, beşinci gün.

²⁴ Tanrı, "Yeryüzü türlerine göre canlılar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve türlerine göre canlılar üretsın" dedi ve öyle oldu. ²⁵ Tanrı türüne göre çeşit çeşit yabanıl hayvanı, evcil hayvanı, sürüngenleri yaptı. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

²⁶ Tanrı, "Bizim suretimizde, kendimize benzer insan yapalım" dedi. "Denizin balıklarına, gökyüzünün kuşlarına, evcil hayvanlara, tüm yeryüzüne ve yerde sürünen her şeye hükmetsinler." ²⁷ Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Onu Tanrı suretinde yarattı; onları erkek ve dişi olarak yarattı. ²⁸ Tanrı onları kutsadı. Tanrı onlara, "Verimli olun, çoğalın, yeryüzünü doldurun ve onu denetiminize alın" dedi. "Denizin balıklarına, göklerin kuşlarına ve yerde hareket eden her canlıya hükmedin." ²⁹ Tanrı şöyle dedi: "İşte, yeryüzünde bulunup tohum veren her bitkiyi ve tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size verdim. Bunlar sizin yiyeceğiniz olacak. ³⁰ Yeryüzündeki hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere, içinde yaşam olan her şeye yeşil otları yiyecek olarak verdim." ve öyle oldu.

³¹ Tanrı yapmış olduğu her şeyi gördü ve işte çok iyiydi. Akşam oldu ve sabah oldu, altıncı gün.

2

¹ Gökler ve yer, onların tüm uçsuz bucaksız düzeni tamamlandı. ² Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu bütün işi bitirdi; ve yaptığı işten yedinci günde dinlendi. ³ Tanrı yedinci günü kutsadı ve onu kutsal kıldı. Çünkü Tanrı yaptığı tüm yaratılış işini tamamlayıp o gün dinlendi.

⁴ Bu, Yahve Tanrı'nın yeri ve gökleri yaptığı günde, göklerin ve yerin yaratılış hikayesidir. ⁵ Henüz yerin toprağında yabancı bir bitki, bir ot bile yoktu. Çünkü Yahve Tanrı yeryüzüne henüz yağmur yağdırmamıştı. Toprağı işleyecek adam da yoktu. ⁶ Yerden yükselen buhar yerin bütün yüzeyini suluyordu. ⁷ Yahve Tanrı yerin toprağından Adem'e şekil verdi ve onun burnuna yaşam soluğunu üfledi; ve Adem yaşayan bir can oldu. ⁸ Yahve Tanrı doğuya doğru, Aden'de bir bahçe dikti ve biçim vermiş olduğu Adem'i oraya koydu. ⁹ Yahve Tanrı görünüşü güzel ve yemek için iyi olan her ağacı, bahçenin ortasındaki yaşam ağacını ve iyiyle kötüyü bilme ağacını yerden bitirdi. ¹⁰ Bahçeyi sulamak için Aden'den bir ırmak çıktı; oradan bölünüp dört ırmağın kaynağı oldu. ¹¹ İlkinin adı Pişon'dur. Altın bulunan bütün Havila diyarından akar. ¹² O diyarın altını iyidir. Orada reçine ve oniks de vardır. ¹³ İkinci ırmağın adı Gihon'dur. Tüm Kûş ülkesinde akan bu ırmaktır. ¹⁴ Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir. Asur'un önünden akan budur. Dördüncü ırmak Fırat'tır. ¹⁵ Yahve Tanrı Adem'i aldı ve yetiştirmesi ve bakması için onu Aden bahçesine koydu. ¹⁶ Yahve Tanrı Adem'e, "Bahçenin her ağacından özgürce yiyebilirsin" diye buyurdu. ¹⁷ "Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yemeyeceksin. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."

¹⁸ Yahve Tanrı "Adem'in yalnız kalması iyi değil. Ona denk bir yardımcı yapacağım" dedi. ¹⁹ Yahve Tanrı, kırdaki her hayvanı ve gökteki her kuşu topraktan yarattı ve onlara ne ad vereceğini görmek için Adem'e getirdi. Adem her birinin adını ne koyduysa, adı o oldu. ²⁰ Adem bütün evcil hayvanlara, göklerin kuşlarına ve kırdaki her hayvana ad koydu. Ama Adem için ona denk bir yardımcı bulunamadı. ²¹ Yahve Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken kaburga kemiğinden birini aldı ve yerini etle kapladı. ²² Yahve Tanrı Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaptı ve onu Adem'e getirdi. ²³ Adem, "İşte, bu benim kemiklerimden kemik ve etimden ettir" dedi. İnsandan alındığı için ona 'kadın' denecek." ²⁴ Bu nedenle insan babasını annesini bırakıp karısına bağlanacak ve tek beden olacaklar. ²⁵ Adem de karısı da çıplaktı ve utançları yoktu.

3

¹ Yahve Tanrı'nın yarattığı kır hayvanlarının en kurnazı ylandı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçenin hiçbir ağacından yemeyin' dedi mi?" diye sordu.

² Kadın yılana, "Bahçedeki ağaçların meyvesinden yiyebiliriz" dedi, ³ "Ama bahçenin ortasındaki ağacın meyvesi hakkında Tanrı, 'Ondan yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi."

⁴ Yılan kadına, "Gerçekten ölmezsiniz" dedi, ⁵ "Çünkü Tanrı biliyor ki, ondan yediğiniz gün gözleriniz açılacak, iyiyi ve kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız."

⁶ Kadın, ağacın yemek için iyi, göze hoş, insanı bilge kılmak için çekici olduğunu gördü. Meyvesinden biraz aldı ve yedi. Ardından yanındaki kocasına da biraz verdi, o da yedi. ⁷ Gözleri açıldı ve ikisi de çıplak olduklarını bildiler. İncir yapraklarını dikip kendilerine örtü yaptılar. ⁸ Günün serinliğinde bahçede yürüyen Yahve Tanrı'nın sesini duydular. Adamla karısı Yahve Tanrı'nın huzurundan bahçedeki ağaçların arasına saklandılar.

⁹ Yahve Tanrı adama, “Neredesin?” diye seslendi.

¹⁰ Adam, “Bahçede sesini duydum ve korktum, çünkü çıplaktım” dedi. “Bu nedenle saklandım.”

¹¹ Tanrı, “Çıplak olduğunu sana kim söyledi? Sana yememeni buyurduğum ağaçtan mı yedin?” dedi.

¹² Adam, “Yanıma verdiğin kadın ağacın meyvesinden bana verdi, ben de yedim” dedi.

¹³ Yahve Tanrı kadına, “Ne yaptın?” dedi.

Kadın, “Yılan beni aldattı, ben de yedim” dedi.

¹⁴ Yahve Tanrı yılanı şöyle dedi:

“Bunu yaptığın için,

Tüm evcil ve kır hayvanlarının

En lanetlisi sen olacaksın.

Karnının üstünde sürünecek,

Ömrünün bütün günlerinde toprak yiyeceksin.

¹⁵ Seninle kadının, onun soyuyla senin soyunun arasına düşmanlık koyacağım. O senin başını ezecek.

Sen onun topuğunu yaralayacaksın.” ¹⁶ Kadına şöyle dedi:

“Çocuk doğururken acını katlanarak artıracajım.

Ağrı içinde doğum yapacaksın.

Arzun kocan için olacak,

Ve o sana hükmedecek.” ¹⁷ Adem'e şöyle dedi:

“Karının sesine kulak verdiğin ve sana,

Meyvesini yememeni buyurduğum ağaçtan yediğin için

Toprak senin yüzünden lanetlendi.

Hayatının bütün günlerinde büyük emekle ondan yiyeceksin.

¹⁸ Sana dikenler ve çalılar verecek;

ve kır otunu yiyeceksin.

¹⁹ Toprağa dönünceye dek alın teriyle ekmek yiyeceksin,

Çünkü topraktan çıkarıldın.

Çünkü toz topraksın,

Ve yine toz toprağa döneceksin.” ²⁰ Adam bütün yaşayanların annesi

olacağı için karısına Havva adını verdi. ²¹ Yahve Tanrı Adem'le karısı

için hayvan derisinden giysiler yaptı, onları giydirdi.

²² Yahve Tanrı şöyle dedi: “İşte, adam iyiyi ve kötüyü bilmekle bizden biri gibi oldu. Şimdi, elini uzatıp yaşam ağacından almasın, yiyip sonsuza dek yaşamasın.” ²³ Bu nedenle Yahve Tanrı, içinden alındığı toprağı işlemesi için onu Aden bahçesinden gönderdi. ²⁴ Böylece adamı kovdu; ve yaşam ağacına giden yolu korumak için Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yöne dönen alevli bir kılıç koydu.

4

¹ Adem karısı Havva'yı bildi; ve gebe kalıp Kain'i doğurdu. “Yahve'nin yardımıyla bir adam kazandım” dedi. ² Yeniden doğum yaptı ve Kain'in kardeşi Habel'i dünyaya getirdi. Habel koyun çobanı oldu, ama Kain çiftçi oldu. ³ Bir süre sonra, Kain toprağın ürününden Yahve'ye sunu getirdi. ⁴ Habel de sürüsünün ilk doğanlarından ve yağından getirdi. Yahve Habel'i ve onun sunusunu takdir etti. ⁵ Ama Kain'i ve onun sunusunu takdir etmedi. Kain çok öfkeleni ve suratını astı. ⁶ Yahve Kain'e, “Niçin öfkeleni? Niçin suratını astın? ⁷ Doğrusunu yaparsan, seninki de yükseltilmeyecek mi? Doğrusunu yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış durumda; onun istediği sensin, ama sen ona

üstün gel.” ⁸ Kain, kardeşi Habel'e, “Haydi, tarlaya gidelim” dedi. Tarlada birlikteyken, Kain kardeşi Habel'e saldırdı ve onu öldürdü.

⁹ Yahve Kain'e, “Kardeşin Habel nerede?” dedi.

O, “Bilmiyorum. Ben kardeşimin bekçisi miyim?” dedi.

¹⁰ Yahve, “Ne yaptın? Kardeşinin kanının sesi topraktan bana haykırıyor.

¹¹ Artık kardeşinin kanını senden almak için ağzını açan toprağın laneti altındasın. ¹² Bundan böyle işlediğin toprak gücünü sana vermeyecek. Yeryüzünde kaçak ve göçebe olacaksın.” dedi.

¹³ Kain, Yahve'ye, “Cezam dayanamayacağım kadar ağır” dedi, ¹⁴ “İşte, bugün beni toprağın üstünden kovdun. Senin huzurundan ayrı kalacağım, yeryüzünde bir kaçak ve gezgin olacağım. Beni kim bulursa öldürecek.”

¹⁵ Yahve ona, “Bunun üzerine, Kain'i kim öldürürse, ondan yedi kez ölç alınacak” dedi. Yahve, Kain'in üzerine bir işaret koydu, öyle ki, onu bulan kimse ona vurmasın.

¹⁶ Kain Yahve'nin huzurundan ayrılıp Aden'in doğusundaki Nod diyarına yerleşti. ¹⁷ Kain karısını bildi. Gebe kalıp Hanok'u doğurdu. Bir kent kurdu ve kente oğlu Hanok'un adını verdi. ¹⁸ Hanok'tan İrad oldu. İrad, Mehuyael'in babası oldu. Mehuyael, Metuşael'in babası oldu. Metuşael Lamek'in babası oldu. ¹⁹ Lemek iki kadın aldı. İlkinin adı Ada, ikincisinin adı Tsilla'ydı. ²⁰ Ada, çadırlarda yaşayan ve hayvan besleyenlerin atası olan Yabal'ı doğurdu. ²¹ Kardeşinin adı Yubal'dı. O, çenk ve kaval çalan herkesin atasıydı. ²² Tsilla, her türlü tunç ve demirden kesici aletler yapan Tuval Kain'i de doğurdu. Tuval Kain'in kız kardeşi Naama'ydı. ²³ Lamek karılarına şöyle dedi:

“Ey Ada ve Tsilla, sesime kulak verin.

Lamek'in karıları, sözümü dinleyin,
Beni yaraladığı için bir adamı,
Beni hırpaladığı için genci öldürdüm.

²⁴ Kain'in intikamı yedi kez alınacaksa,

Lamek'in yetmiş yedi kez alınacaktır.” ²⁵ Adem karısını yeniden bildi. Bir oğul doğurdu ve “Tanrı bana Habel yerine başka bir çocuk verdi, çünkü onu Kain öldürdü” diyerek ona Şit adını verdi. ²⁶ Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu. O zaman insanlar Yahve'yi adıyla çağırmaya başladılar.

5

¹ Bu, Adem soylarının kitabıdır. Tanrı insanı yarattığı gün, onu Tanrı'nın benzerliğinde yarattı. ² Onları erkek ve dişi olarak yarattı ve onları kutsadı. Yaratıldıkları gün onlara Adam adını verdi. ³ Adem yüz otuz yaşında, kendi benzerliğinde, kendi suretinde bir oğul babası oldu ve ona Şit adını koydu. ⁴ Adem Şit'in babası olduktan sonra sekiz yüz yıl yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu. ⁵ Adem toplam dokuz yüz otuz yıl yaşadıktan sonra öldü.

⁶ Şit yüz beş yaşında Enoş'un babası oldu. ⁷ Şit, Enoş'un babası olduktan sonra sekiz yüz yedi yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu. ⁸ Şit toplam dokuz yüz on iki yıl yaşadıktan sonra öldü.

⁹ Enoş doksan yaşındayken Kenan'ın babası oldu. ¹⁰ Enoş, Kenan'ın babası olduktan sonra sekiz yüz on beş yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu. ¹¹ Enoş toplam dokuz yüz beş yıl yaşadıktan sonra öldü.

¹² Kenan yetmiş yaşındayken Mahalalel'in babası oldu. ¹³ Kenan, Mahalalel'in babası olduktan sonra sekiz yüz kırk yıl yaşadı, başka oğullar ve kızlar babası oldu. ¹⁴ Kenan toplam dokuz yüz on yıl yaşadıktan sonra öldü.

¹⁵ Mahalalel altmış beş yaşındayken Yeret'in babası oldu. ¹⁶ Mahalalel, Yeret'in babası olduktan sonra sekiz yüz otuz yıl daha yaşadı ve başka oğulları ve kızları oldu. ¹⁷ Mahalalel toplam sekiz yüz doksan beş yıl yaşadıktan sonra öldü.

¹⁸ Yeret yüz altmış iki yaşındayken Hanok'un babası oldu. ¹⁹ Yeret, Hanok'un babası olduktan sonra sekiz yüz yıl daha yaşadı ve başka oğulları ve kızları oldu. ²⁰ Yeret toplam dokuz yüz altmış iki yıl yaşadıktan sonra öldü.

²¹ Hanok altmış beş yaşındayken Metuşelah'ın babası oldu. ²² Metuşelah'ın doğumundan sonra Hanok üç yüz yıl Tanrı'yla yürüdü ve başka oğullar ve kızlar babası oldu. ²³ Hanok'un tüm günleri üç yüz altmış beş yıldır. ²⁴ Hanok Tanrı'yla yürüdü ve bulunamadı, çünkü Tanrı onu aldı.

²⁵ Metuşelah yüz seksen yedi yaşındayken Lamek'in babası oldu. ²⁶ Metuşelah, Lamek'in babası olduktan sonra yedi yüz seksen iki yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu. ²⁷ Metuşelah toplam dokuz yüz altmış dokuz yıl yaşadıktan sonra öldü.

²⁸ Lamek yüz seksen iki yaşındayken bir oğul babası oldu. ²⁹ "İşimizden ve Yahve'nin lanetlediği toprak yüzünden çektiğimiz zahmetten, bu bizi rahatlatacak" diyerek çocuğa Noah adını verdi. ³⁰ Lamek, Noah'ın babası olduktan sonra beş yüz doksan beş yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.

³¹ Lamek toplam yedi yüz yetmiş yedi yıl yaşadıktan sonra öldü.

³² Noah beş yüz yaşındaydı. Noah Sam'ın, Ham'ın ve Yafet'in babası oldu.

6

¹ Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızları doğdu. ² Tanrı oğulları insan kızlarının güzel olduğunu gördüler ve dilediklerini kendilerine eş olarak aldılar. ³ Yahve, "Ruhum insanla sonsuza dek çekişmeyecek" dedi, "Çünkü o et ve kemiktir; onun günleri yüz yirmi yıl olacaktır." ⁴ Tanrı oğullarının insan kızlarına gelerek onlardan çocuk sahibi oldukları günlerde ve sonrasında yeryüzünde Neflim vardı. Bunlar kudretli ve ünlü eski çağ adamlarıydı.

⁵ Yahve yeryüzünde insanın kötülüğünün çokluğunu ve insanın yüreğindeki düşüncelerindeki her hayalinin sürekli yalnızca kötülük olduğunu gördü.

⁶ Yahve yeryüzünde insanı yarattığına üzüldü ve yüreği kederlendi. ⁷ Yahve, "Yarattığım insanı, hayvanları, sürüngenleri, göğün kuşlarını yerin yüzeyinden yok edeceğim" dedi, "Çünkü onları yarattığıma üzüldüm." ⁸ Ama Noah Yahve'nin gözünde lütuf buldu.

⁹ Bu, Noah soylarının tarihidir: Noah doğru bir adamdı, kendi kuşağının arasında kusursuz biriydi. Noah Tanrı'yla yürüdü. ¹⁰ Noah'un üç oğlu oldu: Sam, Ham ve Yafet. ¹¹ Yeryüzü Tanrı'nın önünde bozulmuştu ve yeryüzü zorbalıkla doluydu. ¹² Tanrı yeryüzünü gördü ve işte bozulmuştu. Yeryüzünde yaşayanların tümü yollarını bozmuştu.

¹³ Tanrı Noah'a, "Tüm yaşayanların sonunu getireceğim" dedi, "Çünkü onların yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. İşte, onları da yeryüzünü de yok edeceğim. ¹⁴ Gofer ağacından bir gemi yap. Gemide odalar yapacaksın, içini ve dışını ziftle kaplayacaksın. ¹⁵ Onu şöyle yapacaksın: Geminin uzunluğu üç yüz arşın, genişliği elli arşın ve yüksekliği otuz arşın olacak. ¹⁶ Gemide pencere de yapacaksın ve onu yukarıya doğru bir arşına tamamlayacaksın. Geminin kapısını yanına koyacaksın. Alt, ikinci ve üçüncü katlı seviyeler yapacaksın. ¹⁷ Gökyüzünün altından yaşam soluğu taşıyan bütün canlıları yok etmek için yeryüzüne tufan getireceğim. Yeryüzündeki her şey ölecek. ¹⁸ Ama seninle antlaşmamı kuracağım. Sen, oğulların, karın ve oğullarının karıları seninle birlikte gemiye gireceksiniz. ¹⁹ Yanınızda yaşamaları için her türden canlıdan

ikişer ikişer gemiye getireceksiniz. Erkek ve dişi olacaklar. ²⁰ Cinsine göre kuşlardan, cinsine göre davarlardan, cinsine göre topraktaki her sürüngenden, her cinsten ikişer sağ kalmak üzere sana gelecekler. ²¹ Yenilen tüm yiyeceklerden yanına al ve kendiniz için toplayın; ve size ve onlara yiyecek olacaklar.”
²² Noah böyle yaptı. Tanrı'nın kendisine buyurduğu her şeyi yerine getirdi.

7

¹ Yahve Noah'a, “Bütün ev halkıyla birlikte gemiye gir” dedi, “Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni önümde doğru gördüm. ² Tüm yeryüzü üzerinde bulunan tohumlarının hayatta kalması için, yanına her temiz hayvandan, erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, temiz olmayan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere birer çift, ³ gökyüzünün kuşlarından da erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift al. ⁴ Yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yapmış olduğum her canlıyı yeryüzünden yok edeceğim.”

⁵ Noah Yahve'nin kendisine buyurduğu her şeyi yaptı.

⁶ Yeryüzüne tufan geldiğinde Noah altı yüz yaşındaydı. ⁷ Noah tufan sularından ötürü oğulları, karısı ve oğullarının karılarıyla birlikte gemiye bindi. ⁸ Temiz hayvanlar, kirli hayvanlar, kuşlar ve toprak üzerinde sürünenlerin hepsi ⁹ Tanrı'nın Noah'a buyurduğu gibi, erkek ve dişi olarak ikişer ikişer gemiye gelip Noah'ın yanına girdiler. ¹⁰ Yedi gün sonra yeryüzü sularla kaplandı. ¹¹ Noah altı yüz yaşındayken, ikinci ayın on yedinci günü, büyük derinliğin bütün kaynakları fışkırdı, gökyüzünün pencereleri açıldı. ¹² Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı.

¹³ Tam o gün Noah, Noah'un oğulları Sam, Ham, Yafet, karısı ve oğullarının üç karısıyla birlikte gemiye girdiler. ¹⁴ Cinsine göre hayvanlar, cinsine göre bütün evcil hayvanlar, cinsine göre toprak üzerinde sürünenlerin hepsi, cinsine göre her kuş, uçan yaratıkların her cinsi gemiye girdi. ¹⁵ İçlerinde yaşam soluğu bulunan her canlıdan ikişer ikişer gemiye Noah'un yanına geldiler. ¹⁶ İçeri girenler, Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi, her hayvandan erkek ve dişi olarak girdiler. ¹⁷ Yeryüzünde kırk gün tufan oldu. Sular çoğaldı, gemiyi kaldırdı ve yerin üstüne çıktı. ¹⁸ Yeryüzünde sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; ve gemi suların yüzeyinde yüzmeye başladı. ¹⁹ Yeryüzünde sular pek çok yükseldi. Tüm gökyüzünün altında bulunan bütün yüksek dağlar örtüldüler. ²⁰ Örtülen dağları sular on beş arşın aştı. ²¹ Kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, yeryüzünde sürünen her canlı ve insan, yeryüzünde yaşayan tüm canlılar öldü. ²² Karada olup burunlarında yaşam ruhunun soluğunu taşıyanların hepsi öldü. ²³ Yerin yüzeyindeki her canlı, insan, evcil hayvanlar, sürüngenler ve gökte uçan kuşlar yok oldu. Yeryüzünden yok edildiler. Geride yalnızca Noah ve onunla birlikte gemide bulunanlar kalmıştı. ²⁴ Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

8

¹ Tanrı Noah'ı, onunla birlikte gemide bulunan bütün evcil ve yabanıl hayvanları, hatırladı. Tanrı yeryüzünün üzerinden rüzgar estirdi. Sular çekildi. ² Derinliğin kaynakları ve gökyüzünün pencereleri de durduruldu, gökten yağan yağmur kesildi. ³ Sular gittikçe yerden çekildi. Yüz elli günün sonunda sular azaldı. ⁴ Gemi yedinci ayın on yedinci günü, Ararat dağlarının üzerine oturdu. ⁵ Sular onuncu aya kadar sürekli çekildi. Onuncu ayın birinci günü dağların dorukları görüldü.

⁶ Kırk gün sonra Noah yapmış olduğu geminin penceresini açtı. ⁷ Bir kuzgun gönderdi. Kuzgun sular yeryüzünden kuruyana dek öteye beriye

gitti. ⁸ Noah'ın kendisi yerin yüzeyindeki suların çekilip çekilmediğini görmek için bir güvercin gönderdi. ⁹ Güvercin ayağını koyup dinlenebileceği bir yer bulamayınca gemiye, Noah'a geri döndü. Çünkü yeryüzünün tümü sularla kaplıydı. Elini uzatıp onu tuttu ve kendi yanına gemiye aldı. ¹⁰ Yedi gün daha bekledi; ve yine güvercini gemiden gönderdi. ¹¹ Güvercin akşam üstü ona geri geldi ve işte, ağzında yeni koparılmış bir zeytin yaprağı vardı. Böylece Noah, suların yeryüzünden çekildiğini bildi. ¹² Yedi gün daha bekleyip güvercini gönderdi. Artık güvercin ona geri dönmedi.

¹³ Altı yüz birinci yılının birinci ayında, ayın birinci gününde sular kurudu. Noah geminin örtüsünü kaldırdı ve baktı. Toprağın yüzünün kuru olduğunu gördü. ¹⁴ İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak kurudu.

¹⁵ Tanrı Noah'a şöyle dedi: ¹⁶ “Sen, karın, oğullarınız ve oğullarınızın karılarıyla birlikte gemiden çıkın. ¹⁷ Kuşları, evcil hayvanları ve yerde sürünen sürüngenleri, yanınızda olan her canlıyı çıkarın ki, yeryüzünde bol bol üresinler ve verimli olup yeryüzünde çoğalsınlar.”

¹⁸ Noah, oğulları, karısı ve oğullarının karılarıyla birlikte çıktı. ¹⁹ Yeryüzünde yaşayan her hayvan, her sürüngen, her kuş, familyalarına göre gemiden çıktılar.

²⁰ Noah Yahve'ye bir sunak yaptı, her temiz hayvandan, her temiz kuştan aldı ve sunakta yakmalık sunular sundu. ²¹ Yahve hoş kokuyu kokladı. Yahve yüreğinde şöyle dedi: “Artık insan yüzünden toprağı yeniden lanetlemeyeceğim, çünkü insanın yüreğinin hayalleri gençliğinden beri kötüdür. Daha önce yaptığım gibi her canlıya bir daha asla vurmayacağım. ²² Dünya durdukça, tohum ve hasat zamanı, soğuk ve sıcak, yaz ve kış, gündüz ve gece son bulmayacak.”

9

¹ Tanrı Noah'ı ve oğullarını kutsadı ve onlara, “Verimli olun, çoğalın ve yeryüzünü doldurun” dedi. ² “Yerdeki hayvanların, gökyüzündeki kuşların hepsi sizden korkup ürkecek. Toprağın üzerinde hareket edenlerin tümü, denizdeki bütün balıklar elinize teslim edildiler. ³ Hareket eden her canlı size yiyecek olacaktır. Size verdiğim yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum. ⁴ Ama eti, onun yaşamı olan, kanıyla birlikte yemeyeceksiniz. ⁵ Sizin de kanınızın hesabını mutlaka soracağım. Her hayvanın elinden bunu soracağım. Her insanın elinden, hatta her insanın kardeşinin elinden, insan yaşamının hesabını soracağım. ⁶ Kim insan kanı dökerse, onun kanı insan tarafından dökülecektir. Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. ⁷ Verimli olun ve çoğalın. Yeryüzünde üreyin ve çoğaltın.”

⁸ Tanrı Noah'a ve oğullarına şöyle dedi: ⁹ “İşte ben, sizinle ve sonraki kuşaklarınızla, ¹⁰ sizinle birlikte olan her canlıyla, kuşlarla, evcil hayvanlarla ve sizinle birlikte olan yerini bütün hayvanlarıyla, gemiden çıkanların hepsiyle, hatta yeryüzünün bütün hayvanlarıyla ¹¹ antlaşmamı kuracağım. Tufan suları artık hiçbir canlıyı yok etmeyecek. Bir daha yeryüzünü yok edecek bir tufan olmayacak.” ¹² Tanrı şöyle dedi: “Sizinle ve sizinle birlikte olan bütün canlılarla sonsuza dek sürecek antlaşmamın işareti şudur: ¹³ Gökkuşağımı buluta yerleştirdim, benimle yerin arasında bir antlaşma işareti olacaktır. ¹⁴ Yeryüzünün üzerine bulut getirdiğim zaman, gökkuşağı da görünecektir ¹⁵ ve böylece benimle ve sizinle ve tüm canlı varlıklarla aramızda olan antlaşmamı hatırlayacağım ve tüm canlıları yok etmek için artık sular tufan olmayacaktır. ¹⁶ Gökkuşağı bulutta olacaktır. Tanrı'yla yeryüzünde yaşayan her canlı yaratık arasındaki sonsuz antlaşmayı hatırlamak için ona bakacağım.” ¹⁷ Tanrı Noah'a,

“Bu, benimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında kurduğum antlaşmanın işaretidir” dedi.

¹⁸ Gemiden çıkan Noah'ın oğulları: Sam, Ham ve Yafet idiler. Ham, Kenan'ın babasıdır. ¹⁹ Bu üçü Noah'ın oğullarıydı ve bütün yeryüzündekiler onlardan çoğaldı.

²⁰ Noah çiftçiliğe başladı ve bir bağ dikti. ²¹ Şarap içip sarhoş oldu. Çadırının içinde çıplaktı. ²² Kenan'ın babası Ham, babasının çıplaklığını görünce dışarıdaki iki kardeşine söyledi. ²³ Sam'la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri gidip babalarının çıplaklığını örttüler. Yüzleri geriye dönüktü ve babalarının çıplaklığını görmediler. ²⁴ Noah ayılınca küçük oğlunun kendisine ne yaptığını bildi. ²⁵ Ve şöyle dedi:

Kenan lanetlendi.

Kardeşlerine hizmetkârlar hizmetkârı olacak.”

²⁶ “Sam'ın Tanrısı Yahve'ye övgüler olsun.

Kenan onun hizmetkârı olsun.

²⁷ Tanrı Yafet'e bolluk versin,

Sam'ın çadırlarında yaşasın.

Kenan onun hizmetkârı olsun.” ²⁸ Noah tufandan sonra üç yüz elli yıl yaşadı. ²⁹ Noah'ın bütün günleri dokuz yüz elli yıldır ve sonra öldü.

10

¹ Noah'ın oğulları ile Sam'ın, Ham'ın ve Yafet'in soylarının öyküsü bunlardır. Tufandan sonra onlara oğullar doğdu.

² Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yavan, Tubal, Meşek, Tiras. ³ Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togarma. ⁴ Yavan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş, Kittim, Rodanim. ⁵ Ülkelerinde her biri kendi diline göre, ailelerine göre, uluslarına göre ulusların adaları bunlardan bölündü.

⁶ Ham'ın oğulları: Kuş, Misraim, Put ve Kenan. ⁷ Kuş'un oğulları: Seva, Havila, Sevta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva ve Dedan. ⁸ Kuş Nimrod'un babası oldu. Yeryüzünde kudretli biri olmaya başladı. ⁹ Yahve'nin önünde güçlü bir avcıydı. Bu nedenle, “Yahve'nin önünde Nimrod gibi güçlü bir avcı” denir. ¹⁰ Onun krallığının başlangıcı Şinar diyarında Babil, Ereğ, Akkad ve Kalne idi. ¹¹ Bu topraklardan Asur'a gitti ve Nineve ile büyük Kala kenti arasında Nineve, Rehovot-İr, Kalah ¹² ve Resen'i kurdu. ¹³ Misraim, Ludiler'in, Anamiler'in, Lehabiler'in, Naftuhiler'in, ¹⁴ Patrusiler'in, Kasluhiler'in (Filistiler bunlardan geldi) ve Kaftorinler'in atası oldu.

¹⁵ Kenan ilk oğlu Sidon, Het'in, ¹⁶ Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın, ¹⁷ Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in, ¹⁸ Arvadlılar'ın, Semarlılar'ın ve Hamatiler'in atası oldu. Daha sonra Kenanlı soyları yayıldı. ¹⁹ Kenanlılar'ın sınırı Sayda'dan Gerar, Gazze, Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim'e doğru Laşa'ya kadar uzanıyordu. ²⁰ Ülkelerinde ve uluslarında dillerine göre boylarına göre Ham'ın oğulları bunlardır.

²¹ Eber'in bütün çocuklarının atası olan Sam'ın da (Yafet'in ağabeyi) çocukları oldu. ²² Sam'ın oğulları: Elam, Asur, Arpakşad, Lud, Aram. ²³ Aram'ın oğulları: Uz, Hul, Geter, Maş. ²⁴ Arpakşat Şelah'ın babası oldu. Şelah, Eber'in babası oldu. ²⁵ Eber'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'di, çünkü onun günlerinde yeryüzü bölünmüştü. Erkek kardeşinin adı Yoktan'dı. ²⁶ Yoktan, Almodad, Şelef, Hatsarmavet, Yerah, ²⁷ Hadoram, Uzal, Dikla, ²⁸ Obal, Abimael, Şeba, ²⁹ Ofir, Havila ve Yoba'nın babası oldu. Bunların hepsi Yoktan'ın oğullarıydı.

³⁰Doğuda, Meşa'dan Sefar'a uzanan dağlık bölgeye yerleşmişlerdi. ³¹Ülkelerinde uluslarına göre, dillerine göre, boylarına göre Sam'ın oğulları bunlardır.

³²Uluslarına göre soylarına göre Noah'ın oğullarının aileleri bunlardır. Tufandan sonra yeryüzünde uluslar bunlardan bölündü.

11

¹Bütün dünyanın dili ve sözü birdi. ²Doğuya göçerlerken Şinar diyarında bir ova bulup orada yaşadılar. ³Birbirlerine, "Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim" dediler. Taş yerine tuğla ve harç yerine zift kullandılar. ⁴"Gelin, kendimize bir kent, başı gökyüzüne erişecek bir kule yapalım, ün salıp yeryüzüne dağılmayalım" dediler.

⁵Yahve Ademoğulları'nın yaptığı kenti ve kuleyi görmek için aşağıya indi. ⁶Yahve, "İşte, onlar bir halk ve hepsinin bir dili var" dedi, "Yapmaya başladıkları şey budur. Artık yapmaya niyetlendikleri şeyden onları hiçbir şey alıkoyamayacaktır. ⁷Gelin, aşağı inelim ve birbirlerinin konuşmalarını anlamasınlar diye orada dillerini karıştıralım." ⁸Böylece Yahve onları oradan tüm yeryüzüne dağıttı. Kenti inşa etmeyi bıraktılar. ⁹Bu nedenle kentin adına Babil adı verildi. Çünkü Yahve bütün yeryüzünün dilini orada karıştırdı. Yahve oradan onları bütün yeryüzüne dağıttı.

¹⁰Sam'ın soylarının öyküsü bunlardır: Tufandan iki yıl sonra Arpakşad'ın babası olduğunda Sam yüz yaşındaydı. ¹¹Sam, Arpakşad'ın babası olduktan sonra beş yüz yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.

¹²Arpakşad otuz beş yaşındayken Şelah'ın babası oldu. ¹³Arpakşad Şelah'ın doğumundan sonra dört yüz üç yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.

¹⁴Şelah otuz yaşındayken Ever'in babası oldu. ¹⁵Şelah, Ever'in babası olduktan sonra dört yüz üç yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.

¹⁶Ever otuz dört yaşındayken ve Pelek'in babası oldu. ¹⁷Ever, Pelek'in babası olduktan sonra dört yüz otuz yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.

¹⁸Pelek otuz yaşındayken Reu'nun babası oldu. ¹⁹Pelek, Reu'nun babası olduktan sonra iki yüz dokuz yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.

²⁰Reu otuz iki yaşındayken Seruk'un babası oldu. ²¹Seruk'un babası olduktan sonra Reu iki yüz yedi yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.

²²Seruk otuz yaşındayken Nahor'un babası oldu. ²³Seruk, Nahor'un doğumundan sonra iki yüz yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.

²⁴Nahor yirmi dokuz yaşındayken Terah'ın babası oldu. ²⁵Nahor, Terah'ın doğumundan sonra yüz on dokuz yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.

²⁶Terah yetmiş yaşındayken Avram, Nahor ve Haran'ın babası oldu.

²⁷Terah'ın soylarının tarihi budur. Terah Avram, Nahor ve Haran'ın babası oldu. Haran, Lut'un babası oldu. ²⁸Haran, babası Terah daha sağken, doğduğu topraklarda, Kildaniler'in Ur şehrinde öldü. ²⁹Avram ve Nahor kendilerine karılar alarak evlendiler. Avram'ın karısının adı Saray'dı, Nahor'un karısının adı da Milka'ydı. Milka Yiska'nın babası olan Haran'ın kızıydı. ³⁰Saray kısırdı. Çocuğu yoktu. ³¹Terah oğlu Avram'ı, Haran'ın oğlu torunu Lut'u ve oğlu Avram'ın karısı gelini Saray'ı yanına aldı. Kenan diyarına gitmek için Kildaniler'in Ur şehrinde ayrıldılar. Haran'a gelip orada yaşadılar.

³²Terah'ın günleri iki yüz beş yıldır. Terah, Haran'da öldü.

12

¹ Yahve Avram'a şöyle dedi: “Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim ülkeye git. ² Seni büyük bir ulus yapacağım. Seni kutsayacak adını büyük yapacağım. Bereket olacaksın. ³ Seni kutsayanları kutsayacağım, Seni lanetleyeni lanetleyeceğim.

Yeryüzünün bütün aileleri senin aracılığınla kutsanacak.”

⁴ Böylece Avram, Yahve'nin kendisine söylediği gibi gitti. Lut da onunla gitti. Avram Haran'dan ayrıldığında yetmiş beş yaşındaydı. ⁵ Avram karısı Saray'ı, kardeşinin oğlu Lut'u, Haran'da kazanmış oldukları bütün malları ve edinmiş oldukları canları alıp Kenan ülkesine gittiler. Kenan ülkesine geldiler. ⁶ Avram ülke üzerinden geçerek Şekem bölgesine, More meşesine gitti. O sırada Kenanlılar ülkedeydi.

⁷ Yahve Avram'a görünerek, “Bu toprakları senin soyuna vereceğim” dedi. Kendisine görünmüş olan Yahve'ye orada bir sunak yaptı. ⁸ Beytel'in doğusunda olan dağa gitmek üzere oradan ayrıldı. Çadırını batıdaki Beytel'e doğudaki Ay Kenti'nin arasına kurdu. Orada Yahve'ye bir sunak yaptı ve Yahve'nin adını çağırdı. ⁹ Avram güneye doğru ilerledi.

¹⁰ Ülkede kıtlık oldu. Avram orada bir yabancı olarak yaşamak üzere Mısır'a indi, çünkü ülkede kıtlık şiddetliydi. ¹¹ Mısır'a yaklaştıklarında, karısı Saray'a, “İşte, senin görünüşü güzel bir kadın olduğunu biliyorum” dedi. ¹² “Olur ki, Mısırlılar seni görünce, ‘Bu onun karısı’ derler. Beni öldürürler, ama seni sağ bırakırlar. ¹³ Lütfen kızkardeşim olduğunu söyle ki, senin yüzünden bana iyi davransınlar ve senin sayende canım yaşasın.”

¹⁴ Avram Mısır'a geldiğinde Mısırlılar kadının çok güzel olduğunu gördüler. ¹⁵ Firavunun beyleri onu görünce Firavun'a övdüler; ve kadın Firavun'un sarayına götürüldü. ¹⁶ Onun hatırı için Firavun Avram'a iyi davrandı. Avram'ın koyunları, sığırları, eşekleri, erkek hizmetkarları, cariyeleri, dişi eşekleri ve develeri oldu. ¹⁷ Yahve Avram'ın karısı Saray yüzünden Firavun'la ev halkını büyük felaketlerle vurdu. ¹⁸ Firavun Avram'ı çağırarak, “Bana bu yaptığın nedir?” dedi. “Onun karın olduğunu neden bana söylemedin? ¹⁹ Neden, ‘O benim kız kardeşim’ dedin ben de onu karım olarak aldım? Şimdi işte, karını al ve kendi yoluna git.”

²⁰ Firavun adamlarına Avram hakkında buyruk verdi ve onlar da karısı ve sahip olduğu her şeyle birlikte onu gönderdiler.

13

¹ Avram, karısı, sahip olduğu her şey ve Lut'la birlikte Mısır'dan güneye çıktı. ² Avram sürü, gümüş ve altın bakımından çok zengindi. ³ Güneyden Beytel'e, Beytel ile Ay arasındaki başlangıçta çadırının bulunduğu yere, ⁴ oradan ilk yaptığı sunağın bulunduğu yere kadar gitti. Avram orada Yahve'nin adını çağırdı. ⁵ Avram'la birlikte giden Lut'un da davarları, sığırları, çadırları vardı. ⁶ Toprak, birlikte yaşamalarına el vermedi; malları o kadar çoktu ki birlikte yaşayamadılar. ⁷ Avram'ın sürüsünün çobanlarıyla Lut'un sürüsünün çobanları arasında çekişme oldu. O dönemde bu topraklarda Kenanlılar ve Perizliler yaşıyordu. ⁸ Avram Lut'a şöyle dedi: Rica ederim, seninle benim, senin çobanlarınla benim çobanlarımın arasında çekişme olmasın; çünkü biz akrabayız. ⁹ Bütün ülke senin önünde değil mi? Rica ederim benden ayrıl. Sen sola gidersen, ben sağa gideceğim. Ya da sen sağa gidersen, ben sola giderim.”

¹⁰ Lut gözlerini kaldırdı ve bütün Yarden Ovası'nı gördü. Yahve Sodom ve Gomora'yı yok etmeden önce, Yahve'nin bahçesi gibi, Mısır diyarı gibi, Soar'a giderken her yerde bol su vardı. ¹¹ Böylece Lut kendisine Yarden Ovası'nı

seçti. Lut doğuya gitti ve birbirlerinden ayrıldılar. ¹² Avram Kenan diyarında, Lut da ovadaki şehirlerde oturdu ve çadırını Sodom'a kadar taşıdı. ¹³ Sodom halkı çok kötü ve Yahve'ye karşı günahkârdılar.

¹⁴ Lut yanından ayrıldıktan sonra Yahve Avram'a şöyle dedi: “Şimdi gözlerini kaldır ve bulunduğun yerden kuzeye, güneye, doğuya ve batıya bak. ¹⁵ Çünkü gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim. ¹⁶ Senin soyunu yerin tozu gibi yapacağım. Öyle ki, bir adam yerin tozunu sayabilirse, senin soyun da sayılabilir. ¹⁷ Kalk, toprakları enine boyuna dolaş çünkü onu sana vereceğim.”

¹⁸ Avram çadırını kaldırdı, gelip Hevron'daki Mamre meşeliği yanında yaşadı ve orada Yahve'ye bir sunak yaptı.

14

¹ Şinar Kralı Amrafel'in günlerinde; Ellasar Kralı Ariyok; Elam Kralı Kedorlaomer ve Goyim Kralı Tidal, ² Sodom Kralı Bera ile savaştılar. Gomora Kralı Birşa'ya Adma Kralı Şinav'a, Sevoim Kralı Şemever'e ve Bala (Zoar da denir) Kralı'na karşı savaş açtı. ³ Bunların hepsi Siddim vadisinde (Tuzlu Deniz de denir) birleştiler. ⁴ Kedorlaomer'e on iki yıl hizmet ettiler ve on üçüncü yılda isyan ettiler. ⁵ On dördüncü yılda Kedorlaomer'le kendisiyle beraber olan krallar gelip Aşerot Karnayim'deki Refalılar'ı, Ham'daki Zuzlular'ı, Şave Kiryatayim'deki Emliler'i, ⁶ çöl kenarındaki El-Paran'a kadar uzanan dağlık Seir bölgesindeki Horiler'i bozguna uğrattılar. ⁷ Geri dönüp Eyn Mişpat'a (Kadeş de denir) geldiler. Amalekliler'in ve Hazazon Tamar'da yaşayan Amorlular'ın bütün ülkesini vurdular. ⁸ Sodom Kralı, Gomora Kralı, Adma Kralı, Sevoyim Kralı ve Bela (Tsoar da denir) Kralı dışarı çıktılar. ⁹ Elam Kralı Kedorlaomer, Goyim Kralı Tidal, Şinar Kralı Amrafel ve Ellasar Kralı Aryok'a karşı dört kral beşe karşı Siddim Vadisi'nde savaş düzenine girdiler. ¹⁰ Siddim vadisi zift çukurlarıyla doluydu ve Sodom ve Gomora kralları kaçtı ve bazıları orada düştü. Geri kalanları tepelere kaçtılar. ¹¹ Sodom ve Gomora'nın bütün mallarını, bütün yiyeceklerini alıp gittiler. ¹² Avram'ın kardeşinin Sodom'da yaşayan oğlu Lut'u ve malını da alıp gittiler.

¹³ Kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avram'a durumu bildirdi. O sırada Eşkol'un ve Aner'in kardeşi Amorlu Mamre'nin meşeliğinde yaşıyordu. Bunların hepsi Avram'dan yanaydılar. ¹⁴ Avram akrabasının tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını çıkarıp Dan'a kadar kovaladı. ¹⁵ Geceleyin kendisi ve hizmetkârları onlara karşı bölük bölük ayrıldılar ve onları vurup Şam'ın solunda kalan Hova'ya kadar kovaladılar. ¹⁶ Bütün malını, akrabası Lut'u, malını, kadınları ve diğer insanları geri getirdi.

¹⁷ Avram Kedorlaomer ve yanında bulunan kralları bozguna uğrattı dönerken, Sodom Kralı onu karşılamak için Şave vadisine (yani Kral Vadisi'ne) çıktı. ¹⁸ Şalem Kralı Melkisedek ekmek ve şarap çıkardı. Yüce Tanrı'nın kâhiniydi.

¹⁹ Onu kutsayarak şöyle dedi: “Göğün ve yerin sahibi Yüce Tanrı Avram'ı kutsasın.

²⁰ Düşmanlarını onun eline teslim eden Yüce Tanrı'ya övgüler olsun.” Avram ona her şeyin onda birini verdi.

²¹ Sodom Kralı Avram'a, “Adamları bana ver, malları kendine al” dedi.

²²⁻²³ Avram Sodom Kralı'na şöyle dedi: “Sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almayacağıma göğün ve yerin sahibi Yüce Tanrı Yahve'ye elimi kaldırdım. Öyle ki, ‘Avram'ı zengin ettim’ demeyesin. ²⁴ Gençlerin

yediklerinden ve benimle birlikte gelen Aner, Eşkol ve Mamre'nin payından başka senden hiçbir şey kabul etmeyeceğim. Paylarına düşeni alsınlar.”

15

¹ Bu olaylardan sonra bir görünümde Avram'a Yahve'nin şu sözü geldi: “Korkma, ey Avram. Ben senin kalkanım, senin çok büyük ödülünüm.”

² Avram, “Efendim Yahve, bana ne vereceksin? Ben çocuksuz gidiyorum ve evimin sahibi bu Damaskus'lu Eliezer olacaktır.” dedi. ³ Avram, “İşte, bana çocuk vermedin” dedi, “İşte, evimde doğan mirasçım olacaktır.”

⁴ İşte, ona Yahve'nin şu sözü geldi: “Bu adam senin mirasçın olmayacak, fakat kendi bedeninden çıkacak olan senin mirasçın olacaktır.” ⁵ Yahve onu dışarı çıkarıp, “Gökyüzüne bak” dedi, “Eğer yıldızları sayabilirsen say.” Avram'a, “Senin soyun da böyle olacaktır” dedi. ⁶ Avram Yahve'ye iman etti ve Yahve bunu ona doğruluk saydı. ⁷ Avram'a, “Bu toprakları miras olarak sana vermek için Kildaniler'in Ur kentinden seni çıkaran Yahve benim” dedi.

⁸ “Efendi Yahve, onu miras alacağımı nereden bileceğim?” dedi.

⁹ Ona, “Bana üç yaşında bir düve, üç yaşında bir keçi, üç yaşında bir koç, bir kumru ve bir güvercin yavrusu getir” dedi. ¹⁰ Bütün bunları O'na getirdi, ortadan ikiye ayırdı ve her yarımı ötekisinin karşısına koydu; ama kuşları ayırmadı. ¹¹ Yırtıcı kuşlar leşlerin üzerine kondular ve Avram onları kovdu.

¹² Güneş batarken Avram'ın üzerine derin bir uyku çöktü. Üzerine dehşet ve koyu bir karanlık çöktü. ¹³ Avram'a şöyle dedi: “Şunu iyi bil ki, senin soyun, kendilerine ait olmayan bir ülkede yabancı olarak yaşayacak ve onlara kulluk edecekler. Kendilerine dört yüz yıl eziyet edecekler. ¹⁴ Ben de kulluk edecekleri o ulusu yargılayacağım. Sonra büyük bir servetle çıkacaklar. ¹⁵ Ama sen atalarına esenlikle gideceksin. İyi bir yaşta gömüleceksin. ¹⁶ Dördüncü kuşakta buraya tekrar gelecekler. Çünkü Amorlular'ın suçu henüz tamamına ermedi.” ¹⁷ Güneş batıp karanlık çökünce, bu parçaların arasından tüten bir fırın ve yanan bir meşale geçti. ¹⁸ O gün Yahve Avram'la bir antlaşma yaparak şöyle dedi: “Mısır Irmağı'ndan büyük ırmağa, Fırat Irmağı'na kadar bu toprakları ¹⁹ -Ken, Keniz, Kadmon, ²⁰ Hitit, Periz, Refa, ²¹ Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını- senin soyuna verdim.

16

¹ Avram'ın karısı Saray ona çocuk doğurmadı. Saray'ın adı Hagar olan Mısırlı bir hizmetçisi vardı. ² Saray Avram'a şöyle dedi: “Bak, Yahve beni doğurmaktan alıkoydu. Lütfen hizmetçimin yanına gir. Belki ondan çocuklarım olur.” Avram, Saray'ın sözünü dinledi. ³ Avram'ın karısı Saray, Avram Kenan ülkesinde on yıl yaşadıktan sonra hizmetçisi Mısırlı Hagar'ı alıp kocası Avram'a karı olarak verdi. ⁴ Avram Hagar'ın yanına girdi ve Hagar hamile kaldı. Hagar hamile kaldığını görünce kendi hanımını hor gördü. ⁵ Saray Avram'a, “Bu senin suçun” dedi. “Hizmetçimi senin koynuna verdim, hamile kaldığını görünce beni hor gördü. Yahve benimle senin aranda hüküm versin.”

⁶ Ama Avram Saray'a, “İşte, hizmetçin senin elinde” dedi. “Gözünde iyi olan neyse onu yap.” Saray ona sert davrandı ve Hagar hanımının yanından kaçtı.

⁷ Yahve'nin meleği onu çölde, Şur yolundaki bir pınarın yanında buldu. ⁸ “Saray'ın uşağı Hagar, nereden geldin?” dedi. “Nereye gidiyorsun?”

O, “Hanımım Saray'ın yüzünden kaçıyorum” dedi.

⁹ Yahve'nin meleği ona, “Hanımına dön ve kendini onun ellerine teslim et” dedi. ¹⁰ Yahve'nin meleği ona, “Senin soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım, sayılamayacak kadar çoğaltacağım” dedi. ¹¹ Yahve'nin meleği ona, “İşte

hamilesin, bir oğul doğuracaksın” dedi. “Adını İshmael koyacaksın, çünkü Yahve çektiğin sıkıntıyı işitti. ¹² İnsanlar arasında yaban eşeği gibi olacak. Eli herkese karşı, herkesin eli ona karşı olacak. Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak.”

¹³ Hagar kendisiyle konuşan Yahve'nin adını, “Sen gören Tanrı'sın” diye çağırırdı. “O'nu görüp de hayatta mı kaldım?” dedi. ¹⁴ Bu nedenle kuyuya, beni gören ve hayatta kalanın kuyusu anlamına gelen Beer Lahay Roi adı verildi. İşte, bu yer Kadeş ile Bered arasındadır.

¹⁵ Hagar Avram'a bir oğul doğurdu. Avram, Hagar'ın doğurduğu oğlunun adını İshmael koydu. ¹⁶ Hagar İshmael'i Avram'a doğurduğunda Avram seksen altı yaşındaydı.

17

¹ Avram doksan dokuz yaşındayken Yahve Avram'a görünüp ona şöyle dedi: “Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım. Önümde yürü ve suçsuz ol. ² Seninle benim aramda bir antlaşma yapacağım ve seni fazlasıyla çoğaltacağım.”

³ Avram yüzüstü kapandı. Tanrı onunla konuşup şöyle dedi: ⁴ “Bana gelince, işte, antlaşmam seninleedir. Birçok ulusun babası olacaksın. ⁵ Artık adın Avram olarak anılmayacak, adın Avraham olacak. Çünkü seni birçok ulusun babası yaptım. ⁶ Seni çok verimli kılacağım, senden uluslar ve krallar çıkacak. ⁷ Senin ve soyunun Tanrısı olmak için benimle ve seninle ve senden sonra gelen soyunla yaptığım antlaşmayı kuşaklar boyu kalıcı bir antlaşma olarak sürdüreceğim. ⁸ Geçmekte olduğun diyarı, bütün Kenan diyarını sonsuza dek mülk olarak sana ve senden sonraki soyuna vereceğim. Ben onların Tanrısı olacağım.”

⁹ Tanrı Avraham'a, “Sen ve senden sonra gelen soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı kalacaksınız. ¹⁰ Bu, senin ve senden sonra gelen soyunla benim aramda tutacağın antlaşmadır. Aranızdaki her erkek sünnet edilecek. ¹¹ Sünnet derinizden sünnet edileceksiniz. Bu sizinle benim aramdaki antlaşmanın bir işareti olacak. ¹² Aranızda evde doğan ya da soyunuzdan olmayıp bir yabancından parayla satın alınmış olan sekiz günlük her erkek çocuk kuşaklar boyunca sünnet edilecek. ¹³ Evinizde doğan ve paranızla satın alınan mutlaka sünnet edilmelidir. Antlaşmam sonsuza dek sürececek bir antlaşma olarak bedeninizde olacaktır. ¹⁴ Sünnet derisinden sünnet edilmemiş olan her erkek halkının arasından atılacaktır. O benim antlaşmamı bozmuştur.” dedi.

¹⁵ Tanrı Avraham'a şöyle dedi: “Karın Saray'a gelince, onun adına Saray demeyeceksin, artık onun adı Sarah olacak. ¹⁶ Onu kutsayacağım ve ondan sana bir oğul vereceğim. Evet, onu kutsayacağım ve o ulusların anası olacaktır. Halkların kralları ondan çıkacak.”

¹⁷ Avraham yüzüstü yere kapandı, güldü ve yüreğinde şöyle dedi: “Yüz yaşına gelenin çocuğu olur mu? Doksan yaşındaki Sarah doğurur mu?” ¹⁸ Avraham Tanrı'ya, “Keşke İshmael senin önünde yaşasa!” dedi.

¹⁹ Tanrı, “Hayır, ama Sarah, senin karın sana bir oğul doğuracak” dedi. “Adını İshak koyacaksın. Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim. ²⁰ İshmael'e gelince, seni işittim. İşte, onu kutsadım; onu verimli kılacağım ve onu haddinden fazla çoğaltacağım. On iki beyin atası olacak ve onu büyük bir ulus yapacağım. ²¹ Ama antlaşmamı gelecek yıl bu zamanda Sarah'ın sana doğuracağı İshak'la sürdüreceğim.”

²² Onunla konuşmasını bitirince, Tanrı Avraham'ın yanından yukarı çıktı.

²³ Avraham, oğlu İshmael'i, evinde doğanların hepsini, parasıyla satın alınanların

hepsini, evinde bulunan adamlar arasındaki her erkeği aldı ve Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi aynı gün sünnet derilerinden sünnet etti. ²⁴ Avraham sünnet derisinden sünnet olduğu zaman doksan dokuz yaşındaydı. ²⁵ Oğlu İshmael sünnet derisinden sünnet edildiğinde on üç yaşındaydı. ²⁶ Aynı gün Avraham'la oğlu İshmael sünnet edildi. ²⁷ Evindeki bütün erkekler, evde doğanlar, bir yabancından parayla satın alınanlar, onunla birlikte sünnet oldular.

18

¹ Mamre meşeliği yanında, günün sıcaklığında çadırın kapısında otururken Yahve ona göründü. ² Gözlerini kaldırıp baktı ve üç kişinin karşısında durduğunu gördü. Onları görünce çadırın kapısından onları karşılamak için koştu ve yere kapandı. ³ O, "Efendim, eğer gözünüzde lütuf bulduysam, lütfen hizmetkârının yanından ayrılmayın" dedi. ⁴ "Şimdi biraz su getirilsin ayaklarınızı yıkayın ve ağacın altında dinlenin. ⁵ Madem ki, hizmetkârının yanına geldiniz, bir parça ekmek getireyim de yüreğinizi güçlendirin. Ondan sonra yolunuza gidirsiniz."

Onlar, "Pekala, dediğin gibi yap" dediler.

⁶ Avraham aceleyle çadıra, Sarah'ın yanına gidip, "Hemen üç ölçek has un hazırla, yoğur ve pide yap" dedi. ⁷ Avraham sığırlara koştu, körpe iyi bir buzağı alıp hizmetçisine verdi. Hizmetçisi hemen hazırladı. ⁸ Ayran, süt ve hazırlanmış olduğu buzağıyı alıp önlerine koydu. Onlar yemek yerken o da ağacın altında yanlarında durdu.

⁹ Ona, "Karın Sarah nerede?" diye sordular. "Orada, çadırda" dedi.

¹⁰ O, "Gelecek yıl bu zamanlar mutlaka yanına geleceğim" dedi. "İşte, karın Sarah'ın bir oğlu olacak."

Sarah, onun arkasındaki çadır kapısından dinliyordu. ¹¹ Avraham'la Sarah yaşlanmış, yaşları iyice ilerlemişti. Sarah çocuk doğurma yaşını geçmişti. ¹² Sarah kendi kendine gülerek, "Bu yaştan sonra böyle bir sevinci tadabilir miyim? Efendim de yaşlandı." dedi.

¹³ Yahve Avraham'a şöyle dedi: "Sarah, 'Yaşlılığında gerçekten çocuk doğuracak mıyım?' diyerek neden güldü? ¹⁴ Yahve için zor bir şey var mı? Belirlenen zamanda, mevsimi geldiğinde sana döneceğim ve Sarah'ın bir oğlu olacak."

¹⁵ Bunun üzerine Sarah, korktuğu için, "Gülmedim" diyerek bunu inkâr etti. Yahve, "Hayır, güldün" dedi.

¹⁶ Adamlar oradan kalkıp Sodom'a baktılar. Avraham onları yolcu etmek için onlarla birlikte gitti. ¹⁷ Yahve, "Yapmakta olduğum şeyi Avraham'dan mı gizleyeceğim?" dedi. ¹⁸ "Kesinlikle Avraham büyük ve güçlü bir ulus olacak, yeryüzünün bütün ulusları onda kutsanacaklar. ¹⁹ Çünkü doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi kendisinden sonra çocuklarına ve ev halkına buyursun diye onu tanıdım. Öyle ki, Yahve onun hakkında söylemiş olduğunu Avraham'ın üzerine getirsin." ²⁰ Yahve şöyle dedi: "Sodom ve Gomora'nın feryadı büyük ve günahları çok ağır olduğundan, ²¹ şimdi aşağı inip yaptıklarının bana gelen haberler kadar kötü olup olmadığına bakacağım. Değilse, bileceğim."

²² Adamlar oradan dönüp Sodom'a doğru gittiler, ama Avraham hâlâ Yahve'nin huzurunda duruyordu. ²³ Avraham yaklaşıp şöyle dedi: "Doğruyu kötüyle birlikte mi yok edeceksin? ²⁴ Ya kentte elli doğru varsa? O yeri içinde bulunan elli doğru için esirgemeyecek misin? ²⁵ Böyle yapmak senden uzak

olsun. Doğru kişiyi kötüyle bir tutup doğruyu kötüyle birlikte öldürmek senden uzak olsun. Tüm dünyanın Yargıcı'nın adil olması gerekmez mi?"

²⁶ Yahve, "Eğer Sodom'da kentin içinde elli doğru kişi bulursam, onların hatırına tüm kenti esirgeyeceğim" dedi. ²⁷ İbrahim şöyle yanıt verdi: "İşte, ben toz ve kül olduğum halde Efendi'yle konuşma cesaretini göstereceğim. ²⁸ Ya elli doğru kişiden beş eksik olursa? Beş kişi eksik diye tüm kenti yok edecek misin?"

Yahve, "Eğer orada kırk beş kişi bulursam kenti yok etmeyeceğim" dedi.

²⁹ O'nunla tekrar konuşup, "Ya orada kırk kişi bulunursa?" dedi.

Yahve, "Kırk kişinin hatırı için yapmayacağım" dedi.

³⁰ O, "Efendi kızmasın, ben söyleyeceğim" dedi. "Ya orada otuz kişi bulunursa?"

Yahve, "Orada otuz kişi bulursam yapmayacağım" dedi.

³¹ O, "İşte, Efendi'yle konuşma cesaretini gösteriyorum" dedi. "Ya orada yirmi kişi bulunursa?"

Yahve, "Yirmi kişi için kenti yok etmeyeceğim" dedi.

³² "Efendi kızmasın" dedi, "Bir kez daha konuşacağım. Ya orada on kişi bulunursa?"

Yahve, "On kişinin hatırı için yok etmeyeceğim" dedi.

³³ Yahve, Avraham'la konuşmasını bitirince yoluna gitti, Avraham da yerine döndü.

19

¹ İki melek akşam Sodom'a geldiler. Lut, kentin kapısında oturuyordu. Lut onları gördü ve karşılamak için ayağa kalktı. Yüzüstü yere kapanarak, ² "Efendilerim, şimdi lütfen hizmetkârınızın evine gelin, geceyi geçirin, ayaklarınızı yıkar, erken kalkıp yolunuza gidirsiniz."

Onlar, "Hayır, biz geceyi meydanda geçireceğiz" dediler.

³ Lut çok ısrar etti ve onunla birlikte içeri gelip evine girdiler. Onlara bir ziyafet verdi ve mayasız ekmek pişirdi ve yediler. ⁴ Ama onlar yatmadan önce kentin erkekleri, Sodom'un erkekleri, genç yaşlı, her mahalleden bütün halk evi kuşattı. ⁵ Lut'a seslenip ona: "Bu gece yanına gelen adamlar nerede? Onları bize getir de onlarla yatalım" dediler.

⁶ Lut kapıya çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. ⁷ "Kardeşlerim, lütfen böyle bir kötülük yapmayın" dedi. ⁸ "Bakın, erkek eli değmemiş iki kızım var. Onları size getireyim, ne isterseniz yapın. Yalnız bu adamlara bir şey yapmayın, çünkü onlar benim çatımın gölgesi altına girdiler."

⁹ "Geri çekil!" dediler. Sonra, "Bu adam yabancı olarak yaşamak için geldi ve kendini yargıç sayıyor. Şimdi seni onlardan beter ederiz!" Lut'u çok zorladılar ve kapıyı kırmak için yaklaştılar. ¹⁰ Ama adamlar ellerini uzatıp Lut'u eve, yanlarına getirdiler ve kapıyı kapattılar. ¹¹ Evin kapısındaki adamları büyük küçük hepsini körlükle vurdular, öyle ki kapıyı aramaktan bitkin düştüler.

¹² Adamlar Lut'a, "Burada başka kimsen var mı? Damadın, oğulların, kızların ve kentte kimlerin varsa onları oradan çıkar. ¹³ Çünkü burayı yok edeceğiz. Çünkü Yahve'nin önünde onların feryadı çok büyüdü. Yahve kenti yok etmemiz için bizi gönderdi." dedi.

¹⁴ Lut dışarı çıktı, kızlarının sözlüleri olan adamlarla konuştu ve "Kalkın! Buradan uzaklaşın, çünkü Yahve kenti yok edecek!" dedi.

Ama damatları onun şaka yaptığını sandı. ¹⁵ Sabah olunca melekler Lut'a, "Kalk! Karını ve burada olan iki kızını al, öyle ki kentin kötülüğü sizi de yutmasın." dedi. ¹⁶ Ama Lut yavaş davrandı ve adamlar onun, karısının ve iki kızının elinden tuttular. Yahve ona merhamet etti, onu tutup kentin

dışına koydular. ¹⁷ Onları dışarı çıkardıklarında adamlardan biri, “Hayatını kurtarmak için kaç!” dedi. “Arkana bakma ve ovada hiçbir yerde durma. Dağlara kaçın yoksa, mahvolursunuz!”

¹⁸ Lut onlara, “Aman, efendim!” dedi. ¹⁹ “İşte şimdi, hizmetkârının gözünde iyilik buldu ve hayatımı kurtarmakla bana gösterdiğin lütfunu büyüttün. Dağa kaçamam, yoksa kötülük beni yakalar ve ölürüm. ²⁰ İşte, bu kent kaçmak için yakın ve küçük bir kenttir. O küçük yere kaçmama izin verin ki, canım kurtulsun.” ²¹ Ona, “İşte, hakkında söylediğin kenti yıkmayacağıma ilişkin isteğini kabul ettim” dedi. ²² “Acele et, oraya kaç, çünkü sen oraya varmadan ben bir şey yapamam.” Bu nedenle o kente Soar adı verildi.

²³ Lut Soar'a geldiğinde güneş yer üzerine doğmuştu. ²⁴ Yahve Sodom ve Gomora üzerine gökten kükürt ve ateş yağdırdı. ²⁵ O kentleri, bütün ovayı, kentlerde oturanların hepsini, toprakta yetişen her şeyi yerle bir etti. ²⁶ Ama Lut'un karısı onun arkasından bakınca tuzdan bir sütun oldu.

²⁷ Avraham sabah erkenden kalkıp Yahve'nin önünde durmuş olduğu yere gitti. ²⁸ Sodom ve Gomora'ya ve bütün ovaya baktı ve yerden dumanın ocak dumanı gibi yükseldiğini gördü.

²⁹ Tanrı ovadaki kentleri yok ettiğinde, Tanrı Avraham'ı hatırladı ve Lut'un yaşadığı kentleri yerle bir ettiği zaman, Lut'u yıkımın ortasından dışına gönderdi.

³⁰ Lut Soar'dan çıkıp iki kızıyla birlikte dağda yaşadı. Çünkü Soar'da yaşamaktan korkuyordu. İki kızıyla birlikte bir mağarada yaşıyordu. ³¹ Büyük olan küçüğüne, “Babamız yaşlı” dedi, “Yeryüzünde, dünya geleneklerine göre yanımıza girecek kimse yok. ³² Gel, babamıza şarap içirelim ve babamızın soyunu korumak için onunla yatalım.” ³³ O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız içeri girip babasıyla yattı. Lut yatıp kalktığını bilmiyordu. ³⁴ Ertesi gün büyük olan küçüğüne, “İşte, dün gece babamla yattım. Bu gece ona yine şarap içirelim. Babamızın soyunu koruyabilmek için içeri girip onunla sen de yat.” dedi. ³⁵ O gece de babalarına şarap içirdiler. Küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp kalktığını bilmiyordu. ³⁶ Böylece Lut'un iki kızı da babalarından hamile kaldılar. ³⁷ Büyük olanın bir oğlu oldu, adını Moav koydu. O bugünkü Moavlılar'ın atasıdır. ³⁸ Küçük olanın da bir oğlu oldu ve adını Ben Ammi koydu. O da bugünkü Ammonlular'ın atasıdır.

20

¹ Avraham oradan Güney bölgesine gitti ve Kadeş ile Şur arasında yaşadı. Gerar'da bir yabancı olarak yaşadı. ² Avraham karısı Sarah için, “O benim kız kardeşimdir” dedi. Gerar Kralı Avimelek adam gönderip Sarah'ı aldı. ³ Ama Tanrı, geceleyin bir düşte Avimelek'e gelip ona şöyle dedi: “Aldığın kadın yüzünden işte, sen bir ölüsün; çünkü o bir adamın karısıdır.”

⁴ Avimelek ona yaklaşmamıştı. Avimelek, “Efendim, doğru bir ulusu da öldürecek misin? ⁵ Bana, ‘Kendisi benim kız kardeşimdir’ demedi mi? Kadın kendisi de, ‘O benim kardeşim’ dedi. Bunu temiz vicdanla, suçsuz ellerle” dedi.

⁶ Tanrı ona düşünde şöyle dedi: “Evet, bunu temiz vicdanla yaptığını biliyorum ve ben de seni bana karşı günah işlemekten alıkoydum. Bu yüzden ona dokunmana izin vermedim. ⁷ Şimdi, adamın karısını geri ver. Çünkü o bir peygamberdir ve sizin için dua edecek ve siz yaşayacaksınız. Onu geri vermezsen, sen ve sana ait olan herkes mutlaka ölecek.”

⁸ Avimelek sabah erkenden kalkıp bütün hizmetkârlarını çağırdı ve bütün bunları onlara söyledi. Adamlar çok korktular. ⁹ Bunun üzerine Avimelek

Avraham'ı çağırdı ve ona, "Bize ne yaptın? Sana karşı nasıl günah işledim ki, bana ve krallığıma büyük bir günah getirdin? Bana yapılmaması gereken şeyler yaptın!" dedi. ¹⁰ Avimelek Avraham'a, "Ne gördün de bu işi yaptın?" dedi.

¹¹ Avraham, "Çünkü, 'Gerçekten bu yerde Tanrı korkusu yoktur' diye düşündüm" dedi. " 'Karım yüzünden beni öldürecekler.' ¹² Üstelik o gerçekten de benim kız kardeşimdir, babamın kızıdır, ama annemin kızı değildir ve benim karım oldu. ¹³ Tanrı beni babamın evinden gurbete çıkardığında, ona, 'Bana göstereceğin iyilik budur' dedim. Gittiğimiz her yerde benim hakkımda 'O benim kardeşimdir' de."

¹⁴ Avimelek davalarını, sığırları, köleleri, cariyeleri alıp Avraham'a verdi, karısı Sarah'ı da geri verdi. ¹⁵ Avimelek, "İşte, ülkem senin önünde" dedi. "Nerede istersen orada kal." ¹⁶ Sarah'a, "İşte, kardeşine bin parça gümüş verdim" dedi. İşte, bu senin için yanında olanların hepsinin gözünde bir örtüdür. Herkesin önünde suçsuzsun." dedi.

¹⁷ Avraham Tanrı'ya dua etti. Böylece Tanrı Avimelek'i, karısını ve cariyelerini iyileştirdi ve çocuk doğurdular. ¹⁸ Çünkü Yahve, Avraham'ın karısı Sarah yüzünden Avimelek'in evindeki bütün rahimleri kapatmıştı.

21

¹ Yahve demiş olduğu gibi Sarah'ı ziyaret etti ve Yahve Sarah'a söylemiş olduğu sözü yerine getirdi. ² Sarah hamile kaldı ve Avraham'ın yaşlılığında, tam Tanrı'nın belirttiği zamanda bir oğul doğurdu. ³ Avraham, Sarah'ın kendisine doğurduğu oğlunun adını İshak koydu. ⁴ Avraham, Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi, oğlu İshak'ı sekiz günlükken sünnet etti. ⁵ Avraham, oğlu İshak kendisine doğduğu zaman yüz yaşındaydı. ⁶ Sarah, "Tanrı beni güldürdü" dedi. "Duyan herkes benimle birlikte gülecek." ⁷ Sarah, "Sarah'ın çocuk emzireceğini Avraham'a kim derdi?" dedi. "Çünkü yaşlılığında ona bir oğul doğurdum."

⁸ Çocuk büyüdü ve süttten kesildi. Avraham, İshak'ın süttten kesildiği gün büyük bir ziyafet verdi. ⁹ Sarah, Mısırlı Hagar'ın Avraham'a doğurduğu oğlunun alay ettiğini gördü. ¹⁰ Bu nedenle Avraham'a, "Bu hizmetçiyle oğlunu kov!" dedi. "Çünkü bu hizmetçinin oğlu, oğlum İshak'ın mirasçısı olmayacak."

¹¹ Oğlu olduğunda bu durum Avraham'ı çok üzdü. ¹² Tanrı Avraham'a şöyle dedi: "Oğlun ve hizmetçin için üzülme. Sarah'ın sana söylediği her şeyde, onun sözünü dinle. Çünkü senin soyun İshak'ın adından çıkacak. ¹³ Hizmetçinin oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o da senin çocuğundur." ¹⁴ Avraham sabah erkenden kalktı, ekmekle bir su tulumu aldı ve Hagar'ın omzuna attı, çocuğu da verip onu gönderdi. Hagar gidip Beer-Şeva çölünde dolaştı. ¹⁵ Tulumdaki su bitince çocuğu bir çalının altına bıraktı. ¹⁶ Gidip karşıda bir ok atımı kadar uzakta oturdu. Çünkü, "Çocuğun ölümünü görmeyeyim" dedi. Karşıda oturup yüksek sesle ağladı. ¹⁷ Tanrı çocuğun sesini duydu. Tanrı'nın meleği gökyüzünden Hagar'a seslenip ona şöyle dedi: "Neyin var, Hagar? Korkma çünkü Tanrı, bulunduğu yerde çocuğun sesini işitti. ¹⁸ Kalk, çocuğu kaldır, elinle tut. Çünkü onu büyük bir ulus yapacağım."

¹⁹ Tanrı Hagar'ın gözlerini açtı ve bir su kuyusu gördü. Gidip tulumu suyla doldurdu ve çocuğa içirdi.

²⁰ Tanrı çocukla birlikteydi ve büyüdü. Çölde yaşadı ve büyüyünce okçu oldu. ²¹ Paran Çölü'nde yaşadı. Annesi ona Mısır diyarından bir eş aldı.

²² O sırada Avimelek'le ordusunun komutanı Fikol Avraham'a şöyle dediler: "Yaptığın her şeyde Tanrı seninledir. ²³ Şimdi, ne bana, ne oğluma, ne de

oğlumun oğluna karşı haksızlık etmeyeceğine dair Tanrı önünde bana ant iç. Bana ve konuk olarak yaşadığın bu ülkeye, benim sana yaptığım gibi davranacaksın.”

²⁴ Avraham, “Ant içerim” dedi. ²⁵ Avraham, Avimelek'in adamları tarafından zorla ele geçirilen bir su kuyusundan ötürü Avimelek'e yakındı. ²⁶ Avimelek, “Bunu kimin yaptığını bilmiyorum” dedi. “Bana söylemedin ve ben de ancak bugün işittim.”

²⁷ Avraham koyun ve sığır alıp Avimelek'e verdi. İkisi bir antlaşma yaptılar. ²⁸ Avraham sürüsünden yedi dişi kuzu ayırdı. ²⁹ Avimelek Avraham'a, “Ayırmış olduğun bu yedi dişi kuzu ne anlama geliyor?” dedi.

³⁰ O, “Bu yedi dişi kuzuyu elimden almalısın, öyle ki, bu kuyuyu benim kazdığımıza tanık olsun” dedi. ³¹ Bu yüzden oraya Beer-Şeva adını verdi, çünkü ikisi de orada ant içtiler. ³² Böylece Beer-Şeva'da bir antlaşma yaptılar. Avimelek, ordusunun komutanı Fikol'la birlikte kalkıp Filist ülkesine döndüler. ³³ İbrahim Beer-Şeva'da bir ılgın ağacı dikti ve orada Ebedi Tanrı Yahve'nin adını çağırdı. ³⁴ Avraham Filist diyarında uzun süre yabancı olarak yaşadı.

22

¹ Bu şeylerden sonra Tanrı Avraham'ı denedi ve ona, “Avraham!” dedi. O, “İşte buradayım” dedi.

² Tanrı, “Şimdi oğlunu, sevdiğin biricik oğlun İshak'ı al ve Moriya diyarına git. Sana söyleyeceğim dağların biri üzerinde onu yakmalık sunu olarak sun.” dedi.

³ Avraham sabah erkenden kalkıp eşeğine palan vurdu, iki uşağıyla oğlu İshak'ı da yanına aldı. Yakmalık sunu için odunları yardı ve kalkıp Tanrı'nın kendisine söylemiş olduğu yere gitti. ⁴ Üçüncü gün Avraham gözlerini kaldırıp uzaktan o yeri gördü. ⁵ Avraham genç adamlarına, “Eşekle beraber burada kalın” dedi. “Çocukla ben oraya gideceğiz. Tapınıp yanınıza döneceğiz.” ⁶ Avraham yakmalık sunu odunlarını alıp oğlu İshak'a yükledi. Ateşi ve bıçağı eline aldı. İkisi birlikte gittiler. ⁷ İshak babası Avraham'a, “Baba?” dedi. O, “Evet oğlum” dedi.

O, “İşte ateş ve odun, ama yakmalık sunu için kuzu nerede?” dedi.

⁸ Avraham, “Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak” dedi. Böylece ikisi birlikte gittiler. ⁹ Tanrı'nın kendisine söylemiş olduğu yere geldiler. Avraham orada bir sunak yaptı ve odunları üzerine dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp onu sunağın üzerine yatırdı. ¹⁰ Avraham elini uzattı ve oğlunu öldürmek için bıçağı aldı.

¹¹ Yahve'nin meleği gökten ona, “Avraham, Avraham!” diye seslendi. Avraham, “İşte buradayım” dedi.

¹² “Çocuğa elini sürme, ona bir şey yapma” dedi. “Şimdi, biricik oğlunu benden esirgemediğin için Tanrı'dan korktuğunu biliyorum.”

¹³ Avraham gözlerini kaldırıp baktığında arkasında boynuzlarından çalılara takılmış bir koç gördü. Avraham gidip koçu aldı ve oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu. ¹⁴ Avraham o yerin adını “Yahve Yire -Yahve Sağlar- koydu. Bugüne dek söylendiği gibi, “Yahve'nin dağında sağlanacak.”

¹⁵ Yahve'nin meleği gökten Avraham'a ikinci kez seslendi: ¹⁶ “Yahve diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu benden esirgemediğin için ¹⁷ seni fazlasıyla kutsayacağım ve soyunu göklerin yıldızları ve deniz kıyısındaki kum kadar çoğaltacağım. Senin soyun, düşmanlarının

kapısını ele geçirecek. ¹⁸ Dünyanın bütün ulusları senin soyunla kutsanacak, çünkü sözümü dinledin.” dedi.

¹⁹ Böylece Avraham genç adamlarının yanına döndü ve birlikte kalkıp Beer-Şeva'ya gittiler. Avraham, Beer-Şeva'da yaşadı.

²⁰ Bundan sonra Avraham'a şu haber verildi: “İşte, Milka, kardeşin Nahor'a çocuklar doğurdu: ²¹ İlk oğlu Uts, kardeşi Buz, Aram'ın atası olan Kemuel, ²² Kesed, Hazo, Pildaş, Yidlaf, Betuel.” ²³ Betuel, Rebeka'nın babası oldu. Milka bu sekizi Avraham'ın kardeşi Nahor'a doğurdu. ²⁴ Adı Reuma olan cariyesi de Tebah, Gaham, Tahaş ve Maaka'yı doğurdu.

23

¹ Sarah yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı. ² Sarah, Kenan ülkesindeki Kiryat-Arba'da (Hebron da denir) öldü. Avraham, Sarah için yas tutmaya ve onun için ağlamaya geldi. ³ Avraham ölünün başından kalkıp Het oğullarına şöyle dedi: ⁴ “Ben sizinle yaşayan garip ve bir yabancıyım. Yanınızda bana mülk olarak bir mezar verin ki, ölümü önümden kaldırıp gömeyim.”

⁵ Het oğulları Avraham'a şu karşılığı verdiler: ⁶ “Efendim, bizi dinle. Sen aramızda Tanrı'nın bir beyisin. Ölünü mezarlarımızın en iyisine göm. Ölünü gömmek için hiçbirimiz mezarını senden esirgemez.”

⁷ Avraham ayağa kalkıp ülke halkı olan Het oğullarının önünde eğildi. ⁸ Onlara şunu söyledi: “Ölümü önümden kaldırıp gömmeme razıysanız, beni dinleyin ve benim için Sohar oğlu Efron'a rica edin. ⁹ Tarlasının dibindeki Makpela Mağarası'nı bana satsın. Tam fiyatını huzurunuzda ödeyip mezarlık yeri olarak bana versin.”

¹⁰ Efron, Het oğullarının arasında oturuyordu. Hititli Efron, Het oğullarının, kent kapısından giren herkesin duyacağı biçimde, Avraham'a şu karşılığı verdi: ¹¹ “Hayır, efendim, beni dinle. Sana tarlayı ve içindeki mağarayı veriyorum. Halkımın huzurunda onu sana veriyorum. Ölünü göm.”

¹² Avraham ülke halkının önünde eğildi. ¹³ Ülke halkının önünde Efron'a şöyle dedi: “Lütfen beni dinle. Tarlanın bedelini ödeyeyim. Onu benden al ki ölümü oraya gömeyim.”

¹⁴ Efron Avraham'a şu karşılığı verdi: ¹⁵ “Efendim, beni dinle. Seninle benim aramda dört yüz şekel gümüşlük bir toprak parçasının sözü mü olur? Ölünü göm.”

¹⁶ Avraham Efron'u dinledi. Avraham, Het oğulları arasında söylemiş olduğu gümüşü Efron'a tartarak, tüccar ölçüsüne göre dört yüz şekel gümüş verdi.

¹⁷⁻¹⁸ Böylece Mamre önündeki Makpela'da olan Efron'un tarlası, çevresindeki bütün ağaçlarla ve içindeki mağarayla birlikte, kent kapısında toplanan Heth oğullarının önünde Avraham'a mülk edildi. ¹⁹ Bundan sonra Avraham karısı Sarah'ı Kenan ülkesindeki Mamre'nin (yani Hebron'un) önündeki Makpela tarlasında bulunan mağaraya gömdü. ²⁰ Tarla ve içindeki mağara, Het oğulları tarafından mezarlık yeri olmak üzere Avraham'a mülk edildi.

24

¹ Avraham kocamış ve yaşı iyice ilerlemişti. Yahve Avraham'ı her şeyde kutsamıştı. ² Avraham, evindeki en yaşlı ve kendisine ait olan her şeyi idare eden hizmetçisine, “Lütfen elini uyluğumun altına koy. ³ Aralarında yaşadığım Kenanlılar'ın kızlarından oğluma kız almayacağınıza dair göğün Tanrısı ve yerin Tanrısı Yahve adına ant iç. ⁴ Sen benim ülkeme ve akrabalarımın gideceksin ve oğlum İshak için bir eş alacaksın.” dedi.

⁵ Hizmetçi, “Ya kız benim ardınca bu ülkeye gelmek istemezse? Oğlunu geldiğin ülkeye geri götüreyim mi?” dedi.

⁶ Avraham ona, “Sakın oğlumu oraya götürme” dedi. ⁷ “Beni babamın evinden ve doğduğum ülkeden alan, benimle konuşup, ‘Bu ülkeyi senin soyuna vereceğim’ diye ant içen göklerin Tanrısı Yahve, senin önünde meleğini gönderecek ve oğlum için oradan bir eş alacaksın. ⁸ Eğer kız senin ardınca gelmek istemezse, sen de bu anttan özgür olursun. Yalnız oğlumu oraya götürmeyeceksin.”

⁹ Hizmetçi elini efendisi Avraham’ın uyluğunun altına koydu ve bu konuda ona ant içti. ¹⁰ Hizmetçi, efendisinin develerinden on tanesini alıp yanında efendisinden çeşitli güzel şeyler alarak yola çıktı. Kalkıp Mezopotamya’ya, Nahor’un kentine gitti. ¹¹ Akşam vakti, kadınların su çekmek için dışarı çıktıkları sırada, develerini kentin dışında, su pınarının yanına çöktürdü. ¹² Hizmetçi, “Efendim Avraham’ın Tanrısı Yahve, lütfen bugün beni başarılı kıl” dedi, “Efendim Avraham’a iyilik et. ¹³ İşte, pınarının başında duruyorum. Kent halkının kızları su çekmeye çıkıyorlar. ¹⁴ Birine, ‘Lütfen testini indir de içeyim’ diyeceğim. O da, “İç, develerine de içireyim’ derse bileceğim ki, hizmetkârın İshak için belirlemiş olduğun kızdır. Bununla efendime iyilik ettiğini anlayacağım.” dedi.

¹⁵ O sözünü bitirmeden, işte, Avraham’ın kardeşi Nahor’un karısı olan Milka’nın oğlu Betuel’e doğmuş olan Rebeka, omzunda testisiyle dışarı çıktı. ¹⁶ Erkek eli değmemiş olan genç kız çok güzeldi. Pınara indi, testisini doldurup çıktı. ¹⁷ Hizmetçi koşup onu karşıladı, “Lütfen testinden bana biraz su ver, içeyim” dedi.

¹⁸ “İç, efendim” dedi. Hemen testisini indirdi, içmesi için ona su verdi. ¹⁹ Ona su verdikten sonra, “Develerin için de doyuncaya dek su çekeyim” dedi. ²⁰ Çabucak testisini tekneye boşalttı ve su çekmek için tekrar kuyuya koştu. Onun bütün develeri için su çekti.

²¹ Adam, Yahve’nin yolunu açık edip etmediğini bilmek için sessizce genç kızı izliyordu. ²² Develer su içmeyi bitirince adam yarım şekel ağırlığında altın bir halka ve kolları için on şekel ağırlığında iki bilezik aldı. ²³ Ona, “Kimin kızıydın? Lütfen söyle. Babanın evinde kalmam için bir yer var mı?” dedi.

²⁴ Adama, “Ben, Milka’nın Nahor’a doğurduğu oğlu Betuel’in kızıyım” dedi. ²⁵ “Hem samanımız hem de yeterince yemimiz ve kalacak yerimiz de var.”

²⁶ Adam başını eğip Yahve’ye tapındı. ²⁷ “Efendim Avraham’ın Tanrısı Yahve’ye övgüler olsun” dedi, “Lütfunu ve içtenliğini efendimden esirgemedi. Bana da, efendimin akrabalarının evine giden yolu Yahve gösterdi.”

²⁸ Genç kız koşarak annesinin evine bu sözleri bildirdi. ²⁹ Rebeka’nın bir erkek kardeşi vardı, adı Lavan’dı. Lavan adama, pınara koştu. ³⁰ Kızkardeşinin burnundaki halkayı, kollarındaki bilezikleri görmüştü. Lavan kızkardeşi Rebeka’nın, “Adam bana böyle söyledi” sözlerini duyunca, adamın yanına geldi. İşte, o pınar başında develerin yanında duruyordu. ³¹ “Ey Yahve’nin kutsadığı adam içeri gel” dedi. “Neden dışarıda duruyorsun? Çünkü senin için evi, develer için de yer hazırladım.”

³² Adam eve girdi ve develerin yüklerini boşalttı. Develere saman ve yem, adamların ayaklarını yıkamaları için su verdi. ³³ Önüne yemek konuldu, ama o, “Neden geldiğimi söylemeden yemek yemeyeceğim” dedi. Lavan, “Öyleyse söyle” dedi. ³⁴ Adam, “Ben Avraham’ın hizmetçisiyim. ³⁵ Yahve efendimi çok kutsadı. O büyük oldu. Ona davar, sığır, altın, gümüş, erkek ve kadın hizmetçiler, develer, eşekler verdi. ³⁶ Karısı Sarah ona ileri yaşta bir oğul doğurdu. Efendim sahip olduğu her şeyi oğluna verdi. ³⁷⁻³⁸ Efendim,

‘Ülkelerinden yaşadığım Kenanlılar’dan oğluma kız almayacaksın. Oğluma kız almak için babamın evine, akrabalarımın yanına gideceksin’ diye bana ant içirdi. ³⁹ Efendime, ‘Ya kadın ardımdan gelmezse?’ diye sordum. ⁴⁰ Bana, ‘Huzurunda yürüdüğüm Yahve meleğini seninle gönderecek ve yolunu açık edecek’ dedi. ‘Oğluma akrabalarımın ve babamın evinden bir eş alacaksın. ⁴¹ Akrabalarımın geldiğinde o zaman andından özgür olacaksın. Eğer onu sana vermezlerse andından özgür olmuş olursun.’ ⁴² Bugün pınara geldim ve şöyle dedim: ‘Efendim Avraham’ın Tanrısı Yahve, şimdi yürüdüğüm yolu aç. ⁴³ İşte, bu pınarın başında duruyorum. Su çekmeğe gelen kızlardan birine, lütfen testinden bana biraz su ver içeyim, diyeceğim. ⁴⁴ O da iç, develerin için de su çekeyim, derse, bileceğim ki efendimin oğlu için Yahve’nin seçtiği kız odur.’ ⁴⁵ Daha yüreğimden bunları söylemeyi bitirmeden, işte, Rebeka testisi omzunda dışarı çıktı. Pınara gitti ve su çekti. Ona, ‘Lütfen su ver içeyim’ dedim. ⁴⁶ Hemen testisini omzundan indirip, ‘İç, develerine de içireyim’ dedi. Ben içtim, develere de su verdi. ⁴⁷ Ona, ‘Kimin kızıydın sen?’ diye sordum. ‘Milka’nın Nahor’a doğurduğu Betuel’in kızıyım’ dedi. Bunun üzerine burnuna halka, kollarına bilezikler taktım. ⁴⁸ Başımı eğip Yahve’ye tapındım ve efendim Avraham’ın Tanrısı Yahve’yi yücelttim. ⁴⁹ Şimdi, efendime karşı iyilik ve içtenlikle davranacaksınız, bana söyleyin. Yoksa, bana bildirin ki, sağa ya da sola döneyim.”

⁵⁰ Lavan’la Betuel, “Bu iş Yahve’den geliyor” diye yanıtladılar. Sana iyi ya da kötü diyemeyiz. ⁵¹ İşte Rebeka karşındadır. Onu al ve git ve Yahve’nin söylediği gibi, efendinin oğlunun karısı olsun.”

⁵² Avraham’ın hizmetçisi onların sözlerini duyunca, Yahve’nin önünde yere kapandı. ⁵³ Hizmetçi gümüş, altın takımlar ve giysiler çıkarıp Rebeka’ya verdi. Erkek kardeşine ve annesine de değerli şeyler verdi. ⁵⁴ Kendisi ve yanındakiler yiyip içtiler ve geceyi orada geçirdiler. Sabah kalktılar ve o, “Beni efendime gönderin” dedi.

⁵⁵ Ağabeyi ve annesi, “Kız birkaç gün bizimle kalsın, hiç olmazsa on gün” dediler. “Ondan sonra gider.”

⁵⁶ Onlara, “Bana engel olmayın” dedi, “Çünkü Yahve yolumu açtı. Beni gönderin de efendime gideyim.”

⁵⁷ Onlar, “Kızı çağırıp ona soralım” dediler. ⁵⁸ Rebeka’yı çağırıp ona, “Bu adamla mı gider misin?” diye sordular Rebeka, “Giderim” dedi.

⁵⁹ Kızkardeşleri Rebeka’yı dadısıyla birlikte, Avraham’ın hizmetçisi ve adamlarıyla birlikte gönderdiler. ⁶⁰ Rebeka’yı kutsayarak ona, “Kızkardeşimiz, binlerin, onbinlerin anası olası, soyun kendilerinden nefret edenlerin kapılarını sahiplensinler” dediler.

⁶¹ Rebeka genç hizmetçileriyle birlikte kalktı. Develere binip hizmetçiyi izlediler. Hizmetçi, Rebeka’yı alıp gitti. ⁶² İshak, Güney bölgesinde yaşadığı için Beer-Lahai-Roi yolundan geldi. ⁶³ İshak akşama doğru düşünmek için tarlaya gitti. Gözlerini kaldırdı ve baktı. İşte, develer geliyordu. ⁶⁴ Rebeka gözlerini kaldırdı ve İshak’ı görünce deveden indi. ⁶⁵ Hizmetçiye, “Bizi karşılamak için kırda yürüyen adam kim?” dedi.

Hizmetçi, “Efendimdir” dedi.

Peçesini alıp örtündü. ⁶⁶ Uşak yaptığı her şeyi İshak’a anlattı. ⁶⁷ İshak onu annesi Sarah’ın çadırına getirdi, Rebeka’yı aldı ve Rebeka onun karısı oldu. Onu sevdi. Böylece İshak, annesinin ölümünden sonra teselli buldu.

25

¹ Avraham başka bir eş aldı, adı Ketura'ydı. ² Ona Zimran'ı, Yokşan'ı, Medan'ı, Midyan'ı, İşbak'ı ve Şuah'ı doğurdu. ³ Yokşan, Şeva'yla Dedan'ın babası oldu. Dedan'ın oğulları, Aşurlular, Letuşlular ve Leumlular'dır. ⁴ Midyan'ın oğulları, Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa'dır. Bunların hepsi Ketura'nın çocuklarıydı. ⁵ Avraham sahip olduğu her şeyi İshak'a verdi. ⁶ Avraham, cariyelerinin oğullarına ise hediyeler verdi. Henüz hayatta iken onları oğlu İshak'tan doğuya, doğu ülkesine gönderdi. ⁷ Avraham'ın yaşadığı ömür yıllarının günleri bunlardır: Yüz yetmiş beş yıl. ⁸ Avraham kocamış, yıllara doymuş olarak güzel ihtiyarlıkta ruhunu teslim etti. Ölüp halkına kavuştu. ⁹ Oğulları İshak'la İşmael onu Mamre karşısındaki Makpela Mağarası'na, Hititli Zohar'ın oğlu Efron'un tarlasına gömdüler. ¹⁰ Avraham o tarlayı Hetoğulları'ndan satın almıştı. Avraham, karısı Sarah ile birlikte oraya gömüldü. ¹¹ Tanrı, Avraham'ın ölümünden sonra oğlu İshak'ı kutsadı. İshak, Beer-Lahai-Roi'de yaşıyordu.

¹² Sarah'ın hizmetçisi Mısırlı Hagar'ın Avraham'a doğurduğu Avraham oğlu İşmael'in soylarının öyküsü şöyledir. ¹³ Doğum sırasına göre İşmaeloğulları'nın adları şunlardır: İlk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam, ¹⁴ Mişma, Duma, Massa, ¹⁵ Hadat, Tema, Yetur, Nafiş ve Kedema'dır. ¹⁶ İşmael'in oğulları bunlardır; köylerine ve ordugâhlarına göre adları şunlardır: Uluslarına göre on iki beydiler. ¹⁷ İşmael'in ömrünün yılları yüz otuz yedi yıldır. Ruhunu teslim edip öldü ve halkına kavuştu. ¹⁸ Havila'dan Asur'a doğru giderken Mısır'ın yakınındaki Şur arasındaki bölgeye yerleştiler. Akrabalarının hepsinin karşısında yaşadı.

¹⁹ Avraham'ın oğlu İshak'ın soylarının öyküsü şöyledir. Avraham, İshak'ın babası oldu. ²⁰ İshak Aramlı Lavan'ın kızkardeşi Paddan Aram'dan Arami Betuel'in kızı Rebeka'yı kendisine eş olarak aldığı anda kırk yaşındaydı. ²¹ İshak, karısı kısır olduğu için Yahve'ye yakardı. Yahve yalvarışını kabul etti ve karısı Rebeka hamile kaldı. ²² Çocuklar onun içinde itiştiler. Rebeka, "Madem böyle, ben niye yaşıyorum" dedi. Yahve'ye danışmaya gitti. ²³ Yahve ona şöyle dedi: "Rahminde iki ulus var. Bedeninden iki halk ayrılacak. Biri diğerinden güçlü olacak. Büyüğü küçüğüne hizmet edecek."

²⁴ Doğum vakti geldiğinde, işte, rahminde ikizler vardı. ²⁵ Birincisinin her yeri kıllı bir giysi gibi kıpkırmızı doğdu. Adını Esav koydular. ²⁶ Bundan sonra kardeşi doğdu ve eli Esav'ın topuğundaydı. Adı Yakov koyuldu. Rebeka onları doğurduğunda İshak altmış yaşındaydı.

²⁷ Çocuklar büyüdü. Esav yetenekli bir avcıydı, bir kır adamı oldu. Yakov çadırlarda yaşayan sakin bir adamdı. ²⁸ İshak Esav'ı severdi, çünkü onun av etini yedi. Rebeka, Yakov'u severdi. ²⁹ Yakov çorba pişiriyordu. Esav kırdan geldi ve aç ve bitkindi. ³⁰ Esav Yakov'a, "Lütfen bana şu kızıl çorbandan yedir, çünkü aç ve bitkinim" dedi. Bu nedenle ona Edom (kızıl) adı verildi. ³¹ Yakov, "Önce bana ilk oğulluk hakkını sat" dedi.

³² Esav, "İşte, ben ölmek üzereyim" dedi. "İlk oğulluk hakkımın bana ne faydası var?"

³³ Yakov, "Önce ant iç" dedi.

Esav ant içti. İlk oğulluk hakkını Yakov'a sattı. ³⁴ Yakov Esav'a ekmekle mercimek çorbası verdi. Yedi, içti, kalkıp yoluna gitti. Böylece Esav ilk oğulluk hakkını hor gördü.

26

¹ Avraham'ın günlerinde olan ilk kıtlıktan başka, ülkede bir kıtlık daha oldu. İshak, Filist Kralı Avimelek'e, Gerar'a gitti. ² Yahve ona görünüp, "Mısır'a inme" dedi, "Sana söyleyeceğim ülkede yaşa. ³ Bu ülkede yaşa, ben seninle olacağım ve seni kutsayacağım. Çünkü bütün bu toprakları sana ve soyuna vereceğim, baban Avraham'a verdiğim sözü pekiştireceğim. ⁴ Soyunu gökyüzünün yıldızları kadar çoğaltacağım ve bütün bu toprakları senin soyuna vereceğim. ⁵ Çünkü Avraham sözümü dinledi, uyarılarımı, buyruklarımı, kurallarımı, ilkelerimi yerine getirdi."

⁶ İshak Gerar'da yaşadı. ⁷ O yörenin erkekleri ona karısını sordular. "Karım" demekten korktuğu için "O benim kız kardeşimdir" dedi, "Oranın adamları Rebeka için beni öldürebilir, çünkü o çok güzel" diye düşündü. ⁸ Orada uzun süre kaldıktan sonra, Filist Kralı Avimelek pencereden dışarı bakıp gördü ve işte, İshak karısı Rebeka'yı okşuyordu. ⁹ Avimelek İshak'ı çağırıp, "Bak, o gerçekten senin karın" dedi. "Neden 'O benim kız kardeşim' dedin?" İshak ona, "Çünkü 'Onun yüzünden ölmeyeyim' dedim" dedi.

¹⁰ Avimelek, "Bize bu yaptığın nedir? Halkımdan birisi karınla kolayca yatabilirdi ve sen de suçu üzerimize atmış olurdun!" dedi.

¹¹ Avimelek halka, "Bu adama ya da karısına dokunan kesinlikle öldürülecek" diye buyruk verdi.

¹² İshak o ülkede ekti ve aynı yıl ektiğinin yüz katını biçti. Yahve onu kutsamıştı. ¹³ İshak büyüdü ve gittikçe daha da büyüdü. ¹⁴ Sürüleri, sığırları ve evinde çok sayıda hizmetçisi vardı. Filistliler onu kıskandılar. ¹⁵ Filistliler, babası Avraham'ın günlerinde babasının hizmetkârlarının kazmış olduğu bütün kuyuları toprakla doldurup kapadılar. ¹⁶ Avimelek, İshak'a, "Yanımızdan git, çünkü bizden daha güçlü oldun" dedi.

¹⁷ İshak oradan ayrılıp Gerar Vadisi'nde konakladı ve orada yaşadı.

¹⁸ İshak, babası Avraham'ın günlerinde kazdıkları su kuyularını yeniden açtı. Çünkü Avraham'ın ölümünden sonra Filistliler onları kapatmışlardı. Babasının onlara verdiği aynı adlarla onları adlandırdı. ¹⁹ İshak'ın hizmetçileri vadide kazdılar ve orada bir kaynak buldular. ²⁰ Gerar'ın çobanları İshak'ın çobanlarıyla tartışıp, "Su bizimdir" dediler. Onunla çekiştikleri için kuyuya Esek (Çekişme) adını verdi. ²¹ Başka bir kuyu kazdılar ve bu kuyu için de kavga ettiler. Sitna (Düşmanlık) adını verdi. ²² Oradan ayrılıp başka bir kuyu kazdılar. Bunun için kavga etmediler. Bu yüzden ona Rehovot (Rahatlık) adını verdi. "Çünkü Yahve bize şimdi yer verdi ve biz bu ülkede verimli olacağız." dedi.

²³ Oradan Beer-Şeva'ya çıktı. ²⁴ Aynı gece Yahve ona görünüp şöyle dedi: "Ben baban Avraham'ın Tanrısı'yım. Korkma, çünkü ben seninleyim ve seni kutsayacağım ve hizmetkârım Avraham'ın hatırı için soyunu çoğaltacağım."

²⁵ İshak orada bir sunak yaptı, Yahve'yi adıyla çağırdı ve çadırını oraya kurdu. Orada İshak'ın hizmetkârları bir kuyu kazdılar.

²⁶ Avimelek, dostu Ahuzzat ve ordusunun komutanı Fikol ile Gerar'dan İshak'ın yanına geldiler. ²⁷ İshak onlara, "Benden nefret ettiğiniz halde neden yanıma geldiniz? Üstelik beni yanınızdan göndermişsiniz." dedi.

28 “Yahve'nin seninle olduğunu açıkça gördük” dediler. 29 “Bizim sana dokunmadığımız, sana hep iyilik edip seni esenlik içinde gönderdiğimiz gibi, senin de bize hiçbir kötülük etmeyeceğine dair seninle bir antlaşma yapalım. Artık sen Yahve'nin kutsadığı kişisin.”

30 İshak onlara bir ziyafet verdi, yiyip içtiler. 31 Sabah erken kalkıp birbirlerine ant içtiler. İshak onları yolcu etti ve ondan barış içinde ayrıldılar. 32 Aynı gün İshak'ın hizmetkârları gelip kazdıkları kuyu hakkında ona bilgi verdiler. “Su bulduk” dediler. 33 Kuyuya “Şiva” (Ant) adını verdi. Bu nedenle kentin adı bugüne dek “Beer-Şeva” (Ant Kuyusu) olarak kaldı.

34 Esav kırk yaşındayken Hititli Beerî'nin kızı Yudit'le Hititli Elon'un kızı Basemat'ı eş olarak aldı. 35 Bu kadınlar İshak'la Rebeka için can sıkıntısı oldular.

27

1 İshak yaşlanıp gözleri görmez olduğu zaman, büyük oğlu Esav'ı çağırıp ve ona, “Oğlum?” dedi.

Ona, “İşte buradayım” dedi.

2 “Bak, ben yaşlandım” dedi. “Öleceğim günü bilmiyorum. 3 Şimdi silahlarımı, ok kılıfını ve yayını al, kıra çıkıp bana av eti getir. 4 Sevdiğim lezzetli bir yemek yap ve bana getir de yiyeyim. Ölmeden önce canım seni kutsasın.”

5 Rebeka, İshak'ın oğlu Esav'la konuştuklarını duydu. Esav avlanıp avı getirmek için kıra çıktı. 6 Rebeka oğlu Yakov'a şöyle dedi: “Babanın kardeşi Esav'a şöyle dediğini duydum: 7 ‘Bana av getir ve lezzetli bir yemek yap da yiyeyim ve ölümümden önce seni Yahve'nin önünde kutsayayım.’ 8 Şimdi oğlum, sana vereceğim buyruğu iyi dinle. 9 Şimdi sürüye git ve oradan bana iki iyi oğlak getir. Onlarla babanın sevdiği lezzetli bir yemek yapacağım. 10 Yemesi için onu babana götüreceksin, ölmeden önce seni kutsasın.”

11 Yakov annesi Rebeka'ya şöyle dedi: “Kardeşim Esav kılıklı bir adam, bense kılsız bir adamım. 12 Ya babam bana dokunursa? Ona bir düzenbaz gibi görüneceğim ve üzerime kutsama değil, lanet getireceğim.”

13 Annesi, “Senin lanetin benim üzerime olsun oğlum” dedi. “Sadece sözümü dinle ve git onları benim için getir.”

14 Gidip onları aldı ve annesine getirdi. Annesi, babasının sevdiği gibi lezzetli bir yemek yaptı. 15 Rebeka büyük oğlu Esav'ın evde yanında bulunan güzel giysilerini alıp küçük oğlu Yakov'a giydirdi. 16 Elleri ve ensesinin tüysüz kısmına oğlak derisiyle kapladı. 17 Hazırladığı lezzetli yemeği ve ekmeği oğlu Yakov'un eline verdi.

18 Yakov babasının yanına varıp, “Baba” dedi.

“İşte buradayım. Sen kimsin oğlum?”

19 Yakov babasına, “Ben senin ilk oğlun Esav'ım” dedi. “Benden yapmamı istediğin şeyi yaptım. Lütfen kalk, otur ve avımı ye ki canın beni kutsasın.”

20 İshak oğluna, “Oğlum, nasıl bu kadar çabuk buldun?” dedi.

“Çünkü Tanrın Yahve beni başarılı kıldı” dedi.

21 İshak Yakov'a, “Lütfen yaklaş, oğlum, gerçekten oğlum Esav mısın, değil misin, dokunayım” dedi.

22 Yakov babası İshak'a yaklaştı. Ona dokundu, “Ses Yakov'un sesi, ama eller Esav'ın elleridir” dedi. 23 Kardeşi Esav'ın elleri gibi elleri kılıklı olduğu için onu tanımadı. Böylece onu kutsadı. 24 “Sen gerçekten oğlum Esav mısın?” dedi.

Yakov, “Benim” dedi.

25 “Onu bana getir, oğlumun avından yiyeyim de canım seni kutsasın” dedi.

Yanına getirdi ve yedi. Ona şarap getirdi ve içti. ²⁶ Babası İshak ona, “Yaklaş, oğlum, beni öp” dedi. ²⁷ Yaklaşır onu öptü. Elbisesinin kokusunu kokladı ve onu kutsayarak şöyle dedi:

“İşte, oğlumun kokusu

Yahve'nin kutsadığı kırım kokusu gibidir.

²⁸ Tanrı sana göklerin çiyinden,

Yerin veriminden,

Bol miktarda tahıl ve yeni şarap versin.

²⁹ Halklar sana kulluk etsin,

Uluslar sana boyun eğsin.

Kardeşlerinin efendisi ol.

Annenin oğulları sana boyun eğsin.

Sana lanet edenler lanetli olsun.

Seni kutsayanlar kutsansın.” ³⁰ İshak Yakov'u kutsadıktan ve Yakov babası

İshak'ın yanından çıkar çıkmaz, kardeşi Esav avdan döndü. ³¹ Ayrıca lezzetli yemek yapıp babasına getirdi. Babasına, “Baba kalk ve oğlunun avından ye de canın beni kutsasın” dedi.

³² Babası İshak ona, “Sen kimsin?” dedi.

“Ben senin oğlun, ilk oğlun Esav'ım” dedi.

³³ İshak şiddetle titredi ve şöyle dedi: “Öyleyse, av avlayan ve bana getiren kimdi? Sen gelmeden önce hepsini yedim ve onu kutsadım? O da kut-sanacaktır.”

³⁴ Esav babasının sözlerini işitince çok büyük ve acı bir feryatla ağladı ve babasına, “Beni de kutsa, ey baba” dedi.

³⁵ “Kardeşin hile ile geldi, kutsamanı elinden aldı” dedi.

³⁶ Esav “Ona boşuna mı Yakov diyorlar? İki kezdir beni aldatıyor. İlk oğulluk hakkımı elinden aldı. Bak, şimdi de benim kutsamamı elimden aldı.” dedi. “Benim için bir kutsama alıkoymadın mı?” dedi.

³⁷ İshak, Esav'a şu karşılığı verdi: “İşte, onu senin efendin yaptım ve bütün kardeşlerini ona hizmetkâr atadım. Onu tahıl ve yeni şarapla besledim. O zaman senin için ne yapayım oğlum?”

³⁸ Esav babasına, “Baba, sende yalnız bir kutsamamı var? Beni kutsa, beni de baba.” dedi. Esav yüksek sesle ağladı.

³⁹ Babası İshak ona şu karşılığı verdi:

“İşte, meskenin göklerin çiğinde,

Yerin veriminde olacak. ⁴⁰ Kılıcınla yaşayacak ve kardeşine hizmet edeceksin.

Özgür olmak isteyince,

Onun boyunduruğunu kırıp atacaksın.”

⁴¹ Esav, babasının onu kutsadığı bereket yüzünden Yakov'dan nefret ediyor. Esav yüreğinde şöyle dedi: “Babamın yas günleri yakındır. O zaman kardeşim Yakov'u öldürürüm.”

⁴² Büyük oğlu Esav'ın sözleri Rebeka'ya iletildi. Rebeka küçük oğlu Yakov'u çağırttı ve ona şöyle dedi: “Kardeşin Esav seni öldürmeyi tasarlayarak kendini avutuyor. ⁴³ Şimdi oğlum, sözümü dinle. Kalk, Haran'daki kardeşim Lavan'a kaç. ⁴⁴⁻⁴⁵ Kardeşinin öfkesi yatışıp kızgınlığı geçinceye ve ona yaptığını un-utuncaya dek bir süre onun yanında kal. Sonra birini gönderir, seni oradan aldırırım. Neden bir günde ikinizden de yoksun kalayım?”

⁴⁶ Rebeka, İshak'a şöyle dedi: “Het'in kızları yüzünden canımdan bezdim. Yakov da Het kızlarından, ülke kızlarından bir eş alırsa, ne diye yaşayayım?”

28

¹ İshak Yakov'u çağırdı, kutsadı ve ona, “Kenan kızlarından kendine eş almayacaksın. ² Kalk, Paddan Aram'a, annenin babası Betuel'in evine git. Oradan annenin kardeşi Lavan'ın kızlarından bir eş al. ³ Her Şeye Gücü Yeten Tanrı seni kutsasın, seni verimli kılıp çoğaltsın ki, halklar topluluğu olasınız. ⁴ Avraham kutsamasını sana ve seninle birlikte soyuna versin. Öyle ki, Tanrı'nın Avraham'a verdiği ve üzerinden geçmekte olduğun diyarı miras alsın.” dedi.

⁵ İshak Yakov'u gönderdi. Paddan Aram'a, Yakov'la Esav'ın annesi Rebeka'nın kardeşi Aramlı Betuel'in oğlu Lavan'ın yanına gitti.

⁶⁻⁷ Esav, İshak'ın Yakov'u kutsadığını ve bir eş alması için Paddan-Aram'a gönderdiğini ve onu kutsadığı zaman, Kenan kızlarından kendine eş almayacaksın diye buyurduğunu, Yakov'un da anne babasını dinleyerek Paddan-Aram'a gittiğini öğrendi. ⁸ Esav, babası İshak'ın Kenan kızlarından hoşlanmadığını gördü. ⁹ Böylece Esav İshmael'e gitti. Karılarının üzerine Avraham oğlu İshmael'in kızı Nevayot'un kızkardeşi, Mahalat'ı da eş olarak aldı.

¹⁰ Yakov Beer-Şeva'dan Harran'a doğru yola çıktı. ¹¹ Bir yere gelip orada geceledi. Çünkü güneş batmıştı. Yerin taşlarından birini alıp başının altına koydu ve uyumak için o yere yattı. ¹² Düşünde yeryüzünün üzerine dikilmiş, tepesi göğe ulaşan bir merdiven gördü. İşte, Tanrı'nın melekleri onun üzerine inip çıkıyorlardı. ¹³ Yahve onun üzerinde durup, “Ben, atan Avraham'ın, İshak'ın Tanrısı Yahve'yim” dedi. “Üzerinde yatmakta olduğun diyarı sana ve soyuna vereceğim. ¹⁴ Soyun yerin tozu gibi olacak; batıya, doğuya, kuzeye ve güneye yayılacaksınız. Yerin bütün aileleri sende ve soyunda kutsanacaktır. ¹⁵ İşte, ben sizin için, gideceğin her yerde seni koruyacağım ve seni bu diyara geri getireceğim. Çünkü sana söylediğim şeyi yapana dek seni bırakmayacağım.”

¹⁶ Yakov uykusundan uyanıp, “Yahve gerçekten burada, ben fark edemedim” dedi. ¹⁷ Korktu ve “Bu yer ne heybetli! Burası Tanrı'nın evinden başka bir yer olamaz. Burası göğün kapısıdır.”

¹⁸ Yakov sabah erkenden kalktı, başının altına koyduğu taşı alıp sütun yaptı, üzerine yağ döktü. ¹⁹ O yere Beytel (Tanrı'nın Evi) adını verdi. Kentin adı ilk adı Luz'du. ²⁰ Yakov adak adayıp şöyle dedi: “Tanrı benimle olursa, gittiğim yolda beni korursa, bana yiyecek ekmek, giyecek giysi verirse, ²¹ esenlik içinde babamın evine dönersem, o zaman Yahve benim Tanrım olacak. ²² O zaman sütun olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın Evi olacak. Bana vereceğin her şeyin ondalığını mutlaka sana vereceğim.”

29

¹ Yakov yola çıkıp Doğuoğulları'nın ülkesine geldi. ² Baktı ve kırdan bir kuyu gördü ve yanında yatan üç koyun sürüsü vardı. Çünkü o kuyudan sürüleri su verirlerdi. Kuyunun ağzındaki taş büyüktü. ³ Bütün sürüler orada toplanırdı. Taşı kuyunun ağzından yuvarlarlar, koyunlara su verdikten sonra taşı tekrar kuyunun ağzına, yerine koyarlardı. ⁴ Yakov onlara, “Kardeşler, nerelisiniz?” dedi.

“Biz Harranlı'yız” dediler.

⁵ Onlara, “Nahor'un oğlu Lavan'ı tanır mısınız?”
“Tanırız” dediler.

⁶ Onlara, “Kendisi iyi mi?” diye sordu.
“İyidir. Bak, kızı Rahel koyunlarla geliyor.” dediler.

7 “İşte, daha gün ortası, sürülerin toplanma vakti değil” dedi. “Koyunları su verdikten sonra götürüp otlatın.”

8 “Bütün sürüler bir araya toplanmadan ve kuyunun ağzındaki taşı yuvarlamadan olmaz” dediler. “Sonra koyunlara su vereceğiz.”

9 Daha onlarla konuşurken, Rahel babasının koyunlarıyla geldi çünkü o çobandı. 10 Yakov, annesinin kardeşi Lavan'ın kızı Rahel'i ve annesinin kardeşi Lavan'ın koyunlarını görünce yaklaştı, kuyunun ağzındaki taşı yuvarladı. Annesinin kardeşi Lavan'ın sürüsüne su verdi. 11 Yakov Rahel'i öptü, yüksek sesle ağladı. 12 Yakov Rahel'e babasının akrabası ve Rebeka'nın oğlu olduğunu söyledi. O da koşarak babasına haber verdi.

13 Lavan, kızkardeşinin oğlu Yakov'la ilgili haberi duyunca onu karşılamaya koştu. Yakov'u kucaklayıp öptü ve onu evine götürdü. Yakov bütün olanları Lavan'a anlattı. 14 Lavan, “Gerçekten sen benim kemiğim ve etimsin” dedi. Yakov onun yanında bir ay kaldı. 15 Lavan, Yakov'a, “Akrabam olduğun için bana karşılıksız mı hizmet edeceksin?” dedi. “Söyle bana, ücretin nedir?”

16 Lavan'ın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea, küçüğünün adı Rahel'di. 17 Lea'nın gözleri zayıftı, ama Rahel görünüş açısından güzel ve çekiciydi. 18 Yakov Rahel'i sevdi. “Küçük kızın Rahel için sana yedi yıl hizmet ederim” dedi.

19 Lavan, “Onu başka bir adama vermektense sana vermem daha iyi” dedi. Benimle kal.”

20 Yakov Rahel için yedi yıl hizmet etti. Ona duyduğu sevgisinden dolayı birkaç gün gibi geldi ona.

21 Yakov Lavan'a, “Karımı bana ver, günlerim doldu, yanına gireyim” dedi.

22 Lavan yöre halkını toplayıp bir ziyafet verdi. 23 Akşam kızı Lea'yı Yakov'a getirdi. Yakov onun yanına girdi. 24 Lavan hizmetçisi Zilpa'yı kızı Lea'nın hizmetine verdi. 25 Sabah olunca Yakov bir baktı ki, yanında Lea! Lavan'a, “Bana bu yaptığın nedir?” dedi. “Sana Rahel için hizmet etmedim mi? O zaman neden beni aldattın?”

26 Lavan, “Küçüğü büyüğünden önce vermek bizim buralarda uygun değildir” dedi. 27 “Bu haftayı doldur, yanımda edeceğin başka yedi yıllık hizmete karşılık onu da sana veririz.”

28 Yakov öyle yaptı ve haftasını tamamladı. Ona kızı Rahel'i eş olarak verdi. 29 Lavan hizmetçisi Bilha'yı kızı Rahel'in hizmetine verdi. 30 Yakov Rahel'in yanına girdi ve Rahel'i Lea'dan daha çok sevdi. Yakov Lavan'ın yanında yedi yıl daha hizmet etti.

31 Yahve Lea'dan nefret edildiğini görünce onun rahmini açtı, ama Rahel kısırıldı. 32 Lea hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu, adını Ruven (Bak erkek çocuk) koydu. Çünkü, “Madem Yahve çektiğim sıkıntıyı gördü. Şimdi kocam beni sevecek.” dedi. 33 Tekrar hamile kaldı ve bir oğul doğurdu. “Yahve benden nefret edildiğini duyduğundan bana bu oğulu da verdi” dedi. Ona Şimon (Duyar) adını verdi. 34 Tekrar hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. “Artık kocam bana bağlanacak, çünkü ona üç oğul doğurdum” dedi. “Bu nedenle çocuğa Levi (Bağlılık) adı verildi. 35 Tekrar hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. “Bu sefer Yahve'yi öveceğim” dedi. Bu nedenle ona Yahuda (Övgü) adını verdi. Sonra doğum yapmayı bıraktı.

30

1 Rahel Yakov'a çocuk doğuramadığını görünce kız kardeşini kıskandı. Yakov'a, “Bana çocuklar ver, yoksa öleceğim” dedi.

2 Yakov Rahel'e öfkeleni ve şöyle dedi: “Ben rahmin meyvesini senden esirgeyen Tanrı'nın yerinde miyim?”

3 “İşte hizmetçim Bilha” dedi. “Yanına gir. Öyle ki, dizlerimin üzerinde doğursun da ondan çocuklarım olsun.” 4 Hizmetçisi Bilha'yı ona eş olarak verdi ve Yakov onun yanına girdi. 5 Bilha hamile kaldı ve Yakov'a bir oğul doğurdu. 6 Rahel, “Tanrı davamı gördü, sesimi işitip bana bir oğul verdi” dedi. Bu nedenle onun adını Dan (Haklı) koydu. 7 Rahel'in hizmetçisi Bilha yine hamile kaldı ve Yakov'a ikinci bir oğul doğurdu. 8 Rahel, “Kız kardeşimle çetin güreşler yaptım ve yendim” dedi. Ona Naftali (Güreşim) adını verdi.

9 Lea artık hamile kalamadığını görünce, hizmetçisi Zilpa'yı alıp Yakov'a karı olarak verdi. 10 Lea'nın uşağı Zilpa Yakov'a bir oğul doğurdu. 11 Lea, “Uğurum!” dedi. Adını Gad (Uğur) koydu. 12 Lea'nın hizmetçisi Zilpa Yakov'a ikinci bir oğul doğurdu. 13 Lea, “Ne mutlu bana, çünkü kadınlar bana mutlu diyecekler” dedi. Ona Aşer (Mutlu) adını verdi.

14 Ruven buğday hasadı günlerinde gidip tarlada adamotu buldu ve annesi Lea'ya getirdi. Rahel, Lea'ya, “Lütfen bana oğlunun adamotundan biraz ver” dedi.

15 Lea ona, “Kocamı aldığın yetmiyor mu?” dedi. “Oğlumun adamotunu da mı alacaksın?”

Rahel, “Öyleyse, oğlunun adamotuna karşılık kocam bu gece seninle yatacak” dedi.

16 Akşam Yakov tarladan geldi. Lea onu karşılamaya çıkıp, “Benim yanıma gireceksin” dedi. “Çünkü seni oğlumun adamotuyla tuttum.”

O gece onunla yattı. 17 Tanrı Lea'yı işitti ve hamile kaldı. Yakov'a beşinci bir oğul doğurdu. 18 Lea, “Hizmetçimi kocama verdiğim için Tanrı bana bedelini verdi” dedi. Ona İsakar (Bedel) adını verdi. 19 Lea yine hamile kaldı ve Yakov'a altıncı bir oğul doğurdu. 20 Lea, “Tanrı bana güzel bir çeyiz verdi” dedi. “Artık kocam benimle yaşayacak çünkü ona altı erkek çocuk doğurdum.” Adını Zevulun (Saygın mesken) koydu. 21 Sonra bir kız doğurdu, adını Dina koydu.

22 Tanrı Rahel'i hatırladı ve onu işitip rahmini açtı. 23 Hamile kaldı, bir erkek çocuk doğurdu ve “Tanrı utancımı kaldırdı” dedi. 24 “Yahve bana bir oğul daha versin” diyerek çocuğun adını Yosef (Çoğalsın) koydu.

25 Rahel Yosef'i doğurunca Yakov Lavan'a, “Beni gönder de kendi evime, ülkeme gideyim” dedi. 26 “Hizmetime karşılık karılarımı ve çocuklarımı ver, bırak gideyim. Çünkü sana nasıl hizmet ettiğimi biliyorsun.”

27 Lavan, “Eğer şimdi gözünde lütf bulduysam, burada kal” dedi, “Çünkü Yahve'nin senin sayende beni kutsadığını anladım.” 28 “Ücretini bana bildir de vereyim” dedi.

29 Yakov ona, “Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerine nasıl baktığımı biliyorsun” dedi. 30 “Çünkü ben gelmeden önce malın azdı, fazlasıyla çoğaldı. Gelişimle Yahve seni kutsadı. Şimdi ben kendi evim için ne zaman çalışacağım?”

31 Lavan, “Sana ne vereyim?” dedi.

Yakov, “Bana bir şey vermeyeceksin” dedi. “Eğer bana şunu yaparsan, yine sürünü güderim. 32 Bugün bütün sürünün içinden geçip noktalı ve benekli, koyunları, kara kuzuları, benekli ve noktalı keçileri ayıracağım. Benim ücretim bu olsun. 33 Bundan sonra ücretim için geldiğinde, doğruluğum benim hakkında tanıklık edecektir. Yanımda bulunan keçiler arasında noktalı ve benekli, kuzularım arasında kara olmayanların hepsi çalıntı sayılacaktır.”

34 Lavan, “İşte, sözüne göre olsun” dedi.

35 O gün benekli ve çizgili tekeleri, noktalı ve benekli keçileri, beyaz keçilerin hepsini, bütün kara kuzuları ayırıp oğullarının eline verdi. 36 Kendisiyle Yakov arasında üç günlük yol bıraktı. Yakov Lavan'ın kalan sürülerini güdüyordu.

³⁷ Yakov kavak, badem ve çınar ağaçlarından taze çubuklar aldı. Üzerindeki kabukları soyup beyaz rengini gösteren çizgiler yaptı. ³⁸ Soyduğu çubukları sürülerin su içmek için geldikleri yalaklara, sürülerin önüne koydu. Su içmek için gelince çiftleşiyorlardı. ³⁹ Çubukların önünde çiftleşince sürüler çizgili, noktalı ve benekli doğarlardı. ⁴⁰ Yakov kuzuları ayırdı ve sürülerin yüzünü Lavan'ın sürüsünün çizgili ve kara olanlarına çevirdi. Kendi sürülerini ayırdı, onları Lavan'ın sürüsüne koymadı. ⁴¹ Sürünün güçlü olanları kızışınca, Yakov sürünün gözü önünde, yalaklara çubuklar koyuyordu. Öyle ki, çubukların yanında çiftleşsinler. ⁴² Ama sürünün zayıf olanlarının yanına koymazdı. Böylece zayıf olanlar Lavan'ın, güçlüleriye Yakov'un oldu. ⁴³ Yakov alabildiğince büyüdü. Sürüleri, kadın ve erkek hizmetçileri, develeri, eşekleri oldu.

31

¹ Yakov Lavan'ın oğullarının, “Yakov babamıza ait olan her şeyi aldı. Bütün bu serveti babamızın şeylerinden elde etti.” sözlerini söylediğini işitti. ² Yakov Lavan'ın yüzünü gördü ve kendisine karşı eskisi gibi değildi. ³ Yahve Yakov'a, “Atalarının ülkesine, akrabalarının yanına dön” dedi, “Seninle birlikte olacağım.”

⁴ Yakov Rahel'le Lea'yı sürüsünün yanına, kıra çağırdı. ⁵ Onlara, “Babanızın yüzünü görüyorum, bana karşı eskisi gibi değil. Ama babamın Tanrısı benimdir. ⁶ Var gücümle babanıza hizmet ettiğimi biliyorsunuz. ⁷ Babanız beni aldattı, ücretimi on kez değiştirdi, ama Tanrı bana kötülük etmesine izin vermedi. ⁸ Benekliler senin ücretin olacak dediğinde, bütün sürü benekli doğurdu. Ücretin çizgililer olacak dediğinde bütün sürü çizgili doğurdu. ⁹ Böylece Tanrı babanızın sürüsünü alıp bana verdi. ¹⁰ Çiftleşme mevsiminde, gözlerimi kaldırdım ve rüyada gördüm. Baktım, çiftleşen tekeler çizgili, noktalı ve kırçıldı. ¹¹ Tanrı'nın meleği rüyada bana, ‘Yakov’ dedi. ‘Burdayım’ dedim. ¹² Bana, ‘Bak, bütün çiftleşen tekeler çizgili, noktalı ve kırçıl’ dedi. ‘Çünkü Lavan'ın sana yaptıklarının hepsini gördüm. ¹³ Sütun üzerine mesh ettiğin, bana adak adadığın Beytel'in Tanrısı benim. Şimdi kalk, bu topraklardan çık ve doğduğun ülkeye dön.’” dedi.

¹⁴ Rahel ile Lea ona şu karşılığı verdiler: “Babamızın evinden payımız ya da mirasımız kaldı mı? ¹⁵ Onun gözünde artık yabancı sayılmıyor muyuz? Çünkü bizi sattı ve bedelimizi de tamamen yedi. ¹⁶ Tanrı'nın babamızdan aldığı tüm o servet bizim ve çocuklarımızındır. Şimdi, Tanrı sana ne dediyse öyle yap.”

¹⁷ Yakov kalktı, oğullarıyla karılarını develere bindirdi. ¹⁸ Babası İshak'ın yanına, Kenan ülkesine gitmek üzere bütün hayvanlarını, Paddan Aram'da kazandığı davarlar da dahil kazandığı her şeyi aldı. ¹⁹ Lavan koyunlarını kırkmaya gitmişti ve Rahel, babasına ait olan terafimi (Aile putu) çaldı.

²⁰ Yakov kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan'ı kandırdı. ²¹ Böylece sahip olduğu her şeyle birlikte kaçtı. Kalkıp Irmağı geçti ve Gilad Dağı'na doğru yöneldi.

²² Üçüncü gün Yakov'un kaçtığı Lavan'a bildirildi. ²³ Yakınlarını da yanına alıp yedi gün boyunca onu takip etti. Gilad Dağı'nda ona yetişti. ²⁴ Tanrı geceleyin düşte Aramlı Lavan'a gelip ona, “Dikkat et, Yakov'a iyi, ne de kötü bir şey söyleme” dedi.

²⁵ Lavan Yakov'a yetişti. Yakov çadırını dağa kurmuştu. Lavan da yakınlarıyla birlikte Gilad Dağı'nda çadır kurdu. ²⁶ Lavan Yakov'a, “Nedir bu yaptığın? Beni aldattın.” dedi, “Kızlarımı savaş esirleri gibi alıp götürdün? ²⁷ Niçin gizlice kaçtın ve beni aldattın? Seni sevinçle, ezgilerle, tef ve çenkle yolcu ederdim. ²⁸ Torunlarımı ve kızlarımı öpmeme izin vermedin. Şimdi

akılsızca davrandın. ²⁹ Size kötülük etmek elimdedir. Ama bananın Tanrısı dün gece bana görünüp, 'Dikkat et!' dedi, 'Yakov'a ne iyi, ne de kötü bir şey söyleme.' ³⁰ Babanın evini çok özlediğin için çıkıp gittin. Ama niçin ilahlarımı çaldın?" ³¹ Yakov Lavan'a şu karşılığı verdi: "Korktum, çünkü, 'Kızlarını zorla benden alırsın' dedim. ³² İlahlarını kimde bulursan o kişi sağ kalmayacaktır. Yakınlarımızın önünde kendin ara, eşyalarımın arasında sana ait ne bulursan al." Yakov onları Rahel'in çaldığını bilmiyordu.

³³ Lavan Yakov'un çadırına, Lea'nın çadırına ve iki hizmetçinin çadırına girdi, ama onları bulamadı. Lea'nın çadırından çıkıp Rahel'in çadırına girdi. ³⁴ Rahel terafimi alıp devenin semerine koymuştu ve üzerinde oturuyordu. Lavan bütün çadırı yokladı ama bulamadı. ³⁵ Rahel babasına, "Efendim, senin huzurunda kalkamadığım için bana kızma, çünkü adet görüyorum da" dedi. Araştırdı ama terafimi bulamadı.

³⁶ Yakov öfkeleni ve Lavan'a çıktı. Yakov Lavan'a şu karşılığı verdi: "Benim suçum ne? Benim günahım ne ki, hararetle peşime düştün? ³⁷ Madem bütün eşyalarımı karıştırdın, kendi eşyalarından ne buldun? Onu burada benim yakınlarımın ve senin yakınlarının önüne koy da aramızda hüküm versinler." dedi.

³⁸ "Yirmi yıldır yanındayım. Koyunların ve keçilerin hiç düşük yapmadı. Sürülerinden bir koç yemedim. ³⁹ Vahşi hayvanların parçaladıklarını sana getirmedi. Zararını ben çektim. Gerek gündüz gerekse gece, çalınmış hayvanın karşılığını benim elimden istedin. ⁴⁰ Durumum buydu: Gündüz kuraklık, gece ayaz beni yiyip bitirdi. Gözümü kırpmadım. ⁴¹ Yirmi yıldır senin evindeyim. İki kızın için sana on dört yıl, sürün için altı yıl hizmet ettim ve sen benim ücretimi on kez değiştirdin. ⁴² Babamın Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı ve İshak'ın Korktuğu benimle birlikte olmasaydı, şimdi beni eli boş gönderirdin. Tanrı çektiğim sıkıntıyı ve verdiğim emeği gördü ve dün gece seni azarladı."

⁴³ Lavan Yakov'a şöyle yanıt verdi: "Kızlar benim kızlarım, çocuklar benim çocuklarım, sürüler benim sürülerim ve bütün gördüklerin benim! Bugün kızlarıma ya da onların doğurduğu çocuklarına ne yapabilirim? ⁴⁴ Şimdi gel, seninle bir antlaşma yapalım. Bu, seninle benim aramızda bir tanık olsun."

⁴⁵ Yakov bir taş alıp onu sütun olarak dikti. ⁴⁶ Yakov yakınlarına, "Taş toplayın" dedi. Taşları alıp bir yığın yaptılar. Orada yığının yanında yemek yediler. ⁴⁷ Lavan oraya Yegar- Sahaduta (Aramice Şehadet taşı) adını verdi. Yakov ise ona Galed (İbranice Tanık yığını) adını verdi. ⁴⁸ Lavan, "Bu yığın bugün seninle benim aramızda tanıktır" dedi. Bu nedenle oraya Galed adı verildi. ⁴⁹ Mispa (Gözcü kulesi) diye de bilinir. Çünkü Lavan şöyle dedi: "Birbirimizi gözden kaybettiğimiz zaman Yahve seninle benim aramızda gözcü olsun. ⁵⁰ Kızlarımı incitirsen ya da kızlarımın üzerine başka eşler alırsan, yanımızda kimse olmasa bile Tanrı tanık olacaktır." ⁵¹ Lavan Yakov'a, "İşte şu yığın ve seninle benim aramızda diktiğim sütun!" dedi. ⁵² "Bu yığın tanık olsun, sütun da tanık olsun ki, bu yığının ötesine geçip sana kötülük etmeyeceğim. Sen de bu yığını ve sütunu geçip bana kötülük etmeyeceksin. ⁵³ Avraham'ın Tanrısı ve Nahor'un Tanrısı, babalarının Tanrısı aramızda yargıç olsun." Yakov, babası İshak'ın Korktuğu'nun üzerine ant içti. ⁵⁴ Yakov dağda kurban kesti ve yakınlarını yemeye çağırdı. Yemeği yiyip geceyi dağda geçirdiler. ⁵⁵ Lavan sabah erkenden kalktı. Torunlarını ve kızlarını öptükten sonra onları kutsadı. Lavan gidip kendi yerine döndü.

32

¹ Yakov yola çıktı ve Tanrı'nın melekleri onu karşıladı. ² Yakov onları

görünce, “Bu Tanrı'nın ordusu” dedi. O yerin adını Mahanaim (İki orduğah) koydu.

³ Yakov kardeşi Esav'a, Seir ülkesine, Edom bölgesine, önünden ulaklar gönderdi. ⁴ Onlara şöyle buyruk verdi: “Efendim Esav'a şöyle deyin: ‘Hizmetkârın Yakov böyle diyor. Lavan'ın yanında konuk oldum ve şimdiye kadar kaldım. ⁵ Sığırlarım, eşeklerim, davarlarım, erkek ve kadın hizmetçilerim var. Gözünde lütf bulabileyim diye efendime haber gönderdim.’ ” ⁶ Haberciler Yakov'a dönerek, “Kardeşin Esav'ın yanına vardık” dediler. “Seni karşılamaya geliyor ve yanında dört yüz adam var.” ⁷ O zaman Yakov çok korktu ve sıkıldı. Yanındaki halkı, davarları, sığırları ve develeri iki bölüğe ayırdı. ⁸ “Esav bir bölüğün yanına gelip onu vurursa, kalan bölük kurtulur” dedi. ⁹ Yakov şöyle dedi: “Ey atam Avraham'ın, babam İshak'ın Tanrısı Yahve, bana, ‘Ülkene ve akrabalarının yanına dön ve sana iyilik edeceğim’ dedin. ¹⁰ Hizmetkârına gösterdiğin bunca iyiliğe ve içtenliğe layık değilim. Çünkü Yarden'ü geçtiğimde yalnızca bir değneğim vardı ama şimdi iki ordu oldum. ¹¹ Lütfen kurtar beni kardeşimin elinden, Esav'ın elinden. Çünkü gelip bana, annelerine ve çocuklara vurmasından korkuyorum. ¹² ‘Sana kesinlikle iyilik edeceğim, soyunu deniz kumu gibi sayılamayacak kadar çoğaltacağım’ demiştin.”

¹³ O gece orada kaldı. Yanında bulunan hayvanlardan kardeşi Esav'a hediye olarak, ¹⁴ iki yüz keçi, yirmi teke, iki yüz koyun, yirmi koç, ¹⁵ yavrularıyla birlikte otuz dişi deve, kırk inek, on boğa, yirmi dişi eşek ve on sıpa ayırdı. ¹⁶ Onları, ayrı sürüler olarak hizmetçilerinin eline teslim etti. Hizmetçilerine, “Önümnden gidin, sürüler arasına mesafe koyun” dedi. ¹⁷ Birincisine buyruk verip şöyle dedi: “Kardeşim Esav'la karşılaştığında, ‘Sen kimisin? Nereye gidiyorsun? Önündekiler kimindir?’ diye sorduğunda, ¹⁸ ‘Bunlar, hizmetkârın Yakov'undur’ diyeceksin. ‘Efendim Esav'a gönderilmiş bir hediyedir. İşte, kendisi de arkamızda.’ ” ¹⁹ İkincisine, üçüncüsüne, sürülerin hepsinin ardından gidenlere de buyruk verdi, “Esav'ı bulduğunuzda onunla böyle konuşacaksınız” dedi. ²⁰ “Yalnız bu kadar değil, işte, hizmetkârın Yakov arkamızda’ diyeceksiniz.” Çünkü, “Onu önümnden giden hediyeyle yatıştırıp sonra yüzünü göreceğim” dedi. “Belki beni kabul eder.”

²¹ Böylece hediye onun önünden geçti ve kendisi o gece ordugâhta kaldı.

²² O gece kalkıp iki karısını, iki hizmetkârını ve on bir oğlunu alıp Yabbok geçidini geçti. ²³ Onları alıp ırmaktan geçirdi ve kendisine ait olan şeyi de geçirdi. ²⁴ Yakov yalnız kaldı ve gün ağarana dek orada bir adamla gürleşti. ²⁵ Adam onu yenemediğini görünce, uyluğunun başına dokundu. Yakov gürleşirken uyluğunun başı incindi. ²⁶ Adam, “Bırak gideyim, gün ağarıyor” dedi. Yakov, “Beni kutsamadıkça seni bırakmam” dedi.

²⁷ Ona, “Adın ne?” dedi. “Yakov” dedi.

²⁸ “Artık sana Yakov değil, İsrail denecek” dedi. “Çünkü Tanrı'yla ve insanlarla çekişip galip geldin.”

²⁹ Yakov, “Lütfen adını söyle” dedi. “Adımın ne olduğunu neden soruyorsun?” dedi. Orada Yakov'u kutsadı.

³⁰ Yakov o yerin adını Peniel (Tanrı'nın yüzü) koydu. ³¹ Yakov Peniel'den geçerken güneş üzerine doğdu ve uyluğu yüzünden aksıyordu. ³² Bu nedenle İsrail'in çocukları bugüne dek uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakov'un uyluk kemiğinin başındaki sinire dokunulmuştu.

33

¹ Yakov gözlerini kaldırıp baktı ve işte Esav, yanında dört yüz adamla geliyordu. Çocukları Lea, Rahel ve iki hizmetkârına teslim etti. ² Hizmetçilerle çocuklarını öne, Lea'yla çocuklarını arkaya, Rahel'le Yosef'u en arkaya koydu. ³ Kendisi de onların önünden geçerek kardeşinin yanına gelene kadar yedi kez yere eğildi.

⁴ Esav onu karşılamak için koştu. Onu kucakladı, boynuna sarılıp, onu öptü. Birlikte ağladılar. ⁵ Gözlerini kaldırdı, kadınları ve çocukları gördü, “Yanımdaki bunlar kim?” dedi. “Tanrı'nın hizmetkârına lütfettiği çocuklar” dedi. ⁶ Hizmetçiler çocuklarıyla yaklaşmış eğildiler. ⁷ Lea ve çocukları da yaklaşmış eğildiler. Onlardan sonra Yosef, Rahel ile yaklaşmış eğildiler.

⁸ Esav, “Karşılaştığım önceki topluluğun anlamı nedir?” dedi. Yakov, “Efendimin gözünde lütuf bulmak içindir” dedi.

⁹ Esav, “Ben yeterincesine sahibim kardeşim” dedi. “Sahip oldukların senin olsun.”

¹⁰ Yakov, “Hayır, lütfen, eğer şimdi gözünde lütuf bulduysam, hediyemi al” dedi, “Çünkü senin yüzünü görmek Tanrı'nın yüzünü görmek gibi. Sen benden hoşnut oldun. ¹¹ Lütfen sana getirdiğim hediyeyi al. Çünkü Tanrı bana lütufta bulundu ve bende yeterince var.” Onu zorladı ve o aldı.

¹² Esav, “Yola çıkalım, gidelim” dedi, “Ben senin önünden gideceğim.”

¹³ Yakov ona şöyle dedi: “Efendim, çocukların narin olduğunu bilirsin. Yanımdaki davarların ve sığırların yavruları var. Bir gün daha yürümeye zorlanırsa sürünün hepsi ölür. ¹⁴ Lütfen efendim, hizmetkârının önünden geçsin, ben de efendimin yanına, Seir'e varıncaya kadar önümde olan hayvanların hızına ve çocukların hızına göre yavaşça yol alacağım.”

¹⁵ Esav, “Yanımdaki adamlardan bazılarını yanınıza bırakayım” dedi. Yakov, “Bu niçin? Efendimin gözünde lütuf bulayım.” dedi.

¹⁶ Esav o gün Seir'e dönmek üzere yola çıktı. ¹⁷ Yakov Sukkot'a (Barınak) gitti, kendine bir ev yaptı, hayvanları için barınak yaptı. Bu nedenle o yerin adına Sukkot denilir.

¹⁸ Yakov Paddan Aram'dan Kenan ülkesindeki Şekem Kenti'ne esenlikle vardı. Kentin önünde konakladı. ¹⁹ Çadırını kurduğu arsayı Şekem'in babası Hamor'un oğullarından yüz parça gümüşe satın aldı. ²⁰ Orada bir sunak kurup adını El Elohe İsrail (İsrail'in Tanrısı) koydu.

34

¹ Lea'nın Yakov'a doğurduğu kızı Dina, memleketin kızlarını görmek için dışarı çıktı. ² Ülkenin önderi Hivli Hamor'un oğlu Şekem onu gördü. Dina'yı alıp onunla yattı ve onu alçalttı. ³ Canı Yakov'un kızı Dina'ya bağlandı. Genç kızı sevdi ve ona nazik davrandı. ⁴ Şekem babası Hamor'a, “Bana bu kızı eş olarak al” dedi.

⁵ Yakov kızı Dina'yı kirletildiğini duyduğunda oğulları kırdan hayvanlarının yanındaydı. Yakov onlar gelene kadar sustu. ⁶ Şekem'in babası Hamor, Yakov'la konuşmak için yanına gitti. ⁷ Yakov'un oğulları bunu duyunca kırdan geldiler. Üzüntülü ve öfkeliydiler. Çünkü Yakov'un kızıyla yatarak İsrail'de çirkinlik etmişti. Bu yapılmaması gereken bir şeydi. ⁸ Hamor onlarla konuşup şöyle dedi: “Oğlum Şekem, kızınızı özlüyor. Lütfen onu ona eş olarak verin. ⁹ Bizimle evlilik yapın. Kızlarınızı bize verin, kızlarımızı da kendinize alın. ¹⁰ Bizimle otursunuz, ülke önünüzdendir. İçinde yaşayın, ticaret yapıp mülk edinin.”

11 Şekem kızın babasına ve kardeşlerine, “Gözünüzde iyilik bulmama izin verin” dedi, “Ne isterseniz veririm. 12 Benden büyük bir çeyiz isteyin, ne dilerseniz veririm. Yeter ki, kızı bana eş olarak verin.”

13 Yakov'un oğulları Şekem'le babası Hamor'a hileli bir yanıt verdiler, çünkü kızkardeşleri Dina'yı kirletmişti. 14 Onlara, “Kız kardeşimizi sünnetli olmayan bir adama vermek bizim için ayıptır. 15 Yalnızca şu koşulla kabul ederiz. Bütün erkeleriniz sünnet edilip bizim gibi olursanız, 16 o zaman kızlarımızı size veririz, kızlarımızı kendimize alırız ve sizinle birlikte oturur, tek bir halk oluruz. 17 Ama bizi dinlemez ve sünnet olmazsanız, kızkardeşimizi alıp gideriz.” dediler.

18 Sözleri Hamor'la Hamor'un oğlu Şekem'in hoşuna gitti. 19 Genç adam bunu yapmak için beklemedi. Çünkü Yakov'un kızını çok beğenmişti ve kendisi babasının evdekilerin en saygınıydı. 20 Hamor ve oğlu Şekem, kent kapısına geldiler ve halkla konuşup şöyle dediler: 21 “Bu adamlar bizimle barış içindeler. Onun için ülkede yaşasınlar ve ticaret yapsınlar. Bakın, topraklarımız onlar için yeterince geniştir. Kızlarını kendimize eş olarak alalım, kızlarımızı onlara verelim. 22 Ancak aramızdaki her erkeğin onlar gibi sünnet edilmesi koşuluyla bizimle yaşamayı ve bir halk olmayı kabul ediyorlar. 23 Onların sürüleri, malları ve bütün hayvanları bizim olmayacak mı? Yeter ki onlarla anlaşalım ve bizimle birlikte otursunlar.”

24 Kentin kapısından çıkan herkes Hamor'la oğlu Şekem'in sözünü dinledi. Kent kapısından çıkan her erkek sünnet edildi. 25 Üçüncü gün, Yakov'un oğullarından ikisi, Dina'nın kardeşleri Şimon'la Levi, onlar hala acı çekerken kılıçlarını aldılar, habersiz kente saldırdılar, bütün erkekleri öldürdüler. 26 Hamor'la oğlu Şekem'i de kılıçtan geçirdiler, Dina'yı Şekem'in evinden alıp gittiler. 27 Yakov'un oğulları cesetleri soyup kız kardeşlerini kirlettikleri için kenti yağmaladılar. 28 Sürülerini, sığırlarını, eşeklerini, kentte ve kırdada ne varsa hepsini aldılar. 29 Bütün çocuklarını ve eşlerini esir aldılar, evlerindeki her şeyi yağmaladılar. 30 Yakov Şimon'la Levi'ye şöyle dedi: “Ülkede yaşayan Kenanlılar'la Perizliler'i bana düşman ettiniz, başımı belaya soktunuz. Sayıca azım. Bana karşı birleşip beni vuracaklar ve ben ve ev halkım yok olacağız.”

31 “Kızkardeşimize bir fahişeye olduğu gibi mi davranmalıydı?” dediler.

35

1 Tanrı Yakov'a, “Kalk, Beytel'e git ve orada yaşa” dedi. Orada, kardeşin Esav'ın yüzünden kaçtığı zaman sana görünen Tanrı'ya bir sunak yap.”

2 Yakov ailesine ve yanındakilerin hepsine şöyle dedi: “Aranızdaki yabancı ilahları atın, kendinizi arındırın, giysilerinizi değiştirin. 3 Kalkıp Beytel'e gidelim. Sıkıntılı günümde bana yanıt veren, gittiğim yolda benimle birlikte olan Tanrı'ya orada bir sunak yapacağım.”

4 Ellerindeki bütün yabancı ilahları, kulaklarındaki küpeleri Yakov'a verdiler. Yakov onları Şekem yanındaki meşe ağacının altına gömdü. 5 Yola çıktılar ve çevrelerindeki kentlerin üzerinde Tanrı'nın dehşeti vardı. Yakovoğulları'nın peşine düşmediler. 6 Yakov, yanındakilerle birlikte Kenan ülkesindeki Luz'a, yani Beytel'e geldi. 7 Orada bir sunak yapıp oraya El-Beytel (Beytel'in Tanrısı) adını verdi. Çünkü kardeşinden kaçtığı zaman Tanrı orada kendisine görünmüştü. 8 Rebeka'nın dadısı Debora öldü ve Beytel'in alt tarafındaki meşe ağacının altına gömüldü. Oraya Allon-Bakut (Yas meşesi) adı koyuldu.

9 Yakov Paddan-Aram'dan gelince, Tanrı ona yine görünerek onu kutsadı. 10 Tanrı ona, “Adın Yakov'dur” dedi. “Artık adın Yakov olmayacak, adın

İsrael olacak.” Adını İsrail koydu. ¹¹ Tanrı ona, “Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım” dedi. “Verimli ol ve çoğal. Senden bir ulus ve uluslar topluluğu olacak ve bedeninden krallar çıkacak. ¹² Avraham'la İshak'a verdiğim diyarı sana vereceğim ve senden sonra senin soyuna vereceğim.”

¹³ Tanrı, Yakov'la konuştuğu yerden, onun yanından yukarıya çıktı. ¹⁴ Yakov onunla konuştuğu yere taştan bir sütun dikti. Üzerine dökmelik sunu ve üzerine zeytinyağı döktü. ¹⁵ Yakov, Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yerin adını “Beytel” koydu.

¹⁶ Beytel'den yola çıktılar. Efrata'ya hâlâ biraz mesafe vardı. Rahel doğum yaptı ve ağır sancılı bir doğumdu. ¹⁷ Doğum sancısı çekerken ebe, “Korkma, bir oğlun daha oluyor” dedi.

¹⁸ Canı ayrılırken (çünkü öldü), adını Benoni (Kederimin oğlu) koydu. Ama babası ona Benyamın (Sağ elimin oğlu) adını verdi. ¹⁹ Rahel öldü ve Efrat (Beytlehem de denir) yolunda gömüldü. ²⁰ Yakov onun mezarına bir sütun dikti; bugüne dek Rahel'in mezar taşıdır. ²¹ İsrail göç edip çadırını Eder kulesinin ötesine kurdu. ²² İsrail o ülkede yaşarken Ruven gidip babasının cariyesi Bilha'yla yattı. İsrail bunu duydu.

Yakov'un on iki oğlu vardı. ²³ Lea'nın oğulları: Ruven (Yakov'un ilk oğlu), Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun. ²⁴ Rahel'in oğulları: Yosef ve Benyamın. ²⁵ Rahel'in cariyesi Bilha'nın oğulları: Dan, Naftali. ²⁶ Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları: Gad, Aşer. Bunlar Yakov'un Paddan Aram'da doğan oğullarıdır. ²⁷ Yakov babası İshak'ın yanına, Avraham'la İshak'ın yabancı olarak yaşadığı Mamre'ye, Kiryat-Arba'ya (Hevron denir) geldi.

²⁸ İshak'ın günleri yüz seksen yıld. ²⁹ İshak kocamış, günlere doymuş olarak ruhunu teslim etti ve halkının arasına katıldı. Oğulları Esav ve Yakov onu gömdüler.

36

¹ Esav (yani Edom'un) kuşaklarının öyküsü budur. ² Esav eşlerini Kenan'ın kızlarından aldı: Hititli Elon'un kızı Âda ve Hivli Sivon'un kızı Âna'nın kızı Oholivama; ³ İshmael'in kızı, Nevayot'un kızkardeşi Basemat. ⁴ Ada, Esav'a Elifaz'ı, Basemat Reuel'i, ⁵ Oholivama Yeuş, Yalam ve Korah'ı doğurdu. Esav'ın Kenan diyarında dünyaya gelen oğulları bunlardır. ⁶ Esav eşlerini, oğullarını, kızlarını, evindeki bütün adamlarını, hayvanlarının tümünü, Kenan diyarında topladığı bütün malını alıp kardeşi Yakov'dan uzak bir diyara gitti. ⁷ Çünkü malları bir arada oturamayacakları kadar çoktu ve sürüleri yüzünden gelip geçtikleri toprak onları taşıyamadı. ⁸ Esav Seir'in dağlık bölgesinde yaşıyordu. Esav, Edom'dur.

⁹ Seir dağlık bölgesinde Edomlular'ın babası Esav kuşaklarının öyküsü şunlardır: ¹⁰ Esav'ın oğullarının adları: Esav'ın karısı Ada oğlu Elifaz ve Esav'ın karısı Basemat'ın oğlu Reuel'dir. ¹¹ Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Gatam ve Kenaz. ¹² Timna, Esav'ın oğlu Elifaz'ın hizmetçisiydi ve Elifaz Amalek'i doğurdu. Bunlar Esav'ın karısı Ada'nın soyundandır. ¹³ Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Esav'ın karısı Basemat'ın soyundandır. ¹⁴ Esav'ın karısı Sivon'un kızı Ana'nın kızı Oholivama'nın Esav'a doğurduğu oğulları şunlardı: Yeuş, Yalam, Korah.

¹⁵ Esav oğullarının beyleri şunlardır: Esav'ın ilk oğlu Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Kenaz, ¹⁶ Korah, Gatam, Amalek. Edom diyarına Elifaz'dan gelen beyler bunlardır. Bunlar Ada'nın oğullarıdır. ¹⁷ Esav oğlu Reuel'in oğulları şunlardır: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Edom diyarına Reuel'den gelen

beyler bunlardır. Bunlar Esav'ın karısı Basemat'ın oğullarıdır. ¹⁸ Esav'ın karısı Oholivama'nın oğulları şunlardır: Yeuş, Yalam, Korah. Esav'ın karısı Ana'nın kızı Oholivama'dan gelen beyler bunlardır. ¹⁹ Bunlar Esav (yani Edom'un) oğulları ve onların beyleri bunlardır.

²⁰ Ülkede yaşayan Horlu Seir'in oğulları şunlardır: Lotan, Şoval, Sivon, Ana, ²¹ Dişon, Eser, Dişan. Edom diyarında Horlular'dan gelen Seiroğulları'nın beyleri bunlardır. ²² Lotan'ın oğulları: Hori ve Heman. Lotan'ın kız kardeşi Timna'dır. ²³ Şoval'in oğulları şunlardır: Alvan, Manahat, Eval, Şefo, Onam. ²⁴ Sivon'un oğulları: Aya ve Âna. Bu, babası Sivon'un eşeklerini güderken çölde kaplıcaları bulan Ana'dır. ²⁵ Âna'nın çocukları şunlardır: Dişon ve Âna'nın kızı Oholivama. ²⁶ Dişon'un oğulları şunlardır: Hemdan, Eşban, İtran, Keran. ²⁷ Eser'in oğulları şunlardır: Bilhan, Zaavan, Akan. ²⁸ Dişan'ın oğulları: Uz ve Aran. ²⁹ Horlular'dan gelen beyler şunlardır: Lotan, Şoval, Sivon, Ana, ³⁰ Dişon, Ezer, Dişan. Seir diyarındaki beylerine göre Horlular'dan gelen beyler bunlardır.

³¹ Bunlar, İsrail'in çocukları üzerinde herhangi bir kral saltanat sürmeden önce, Edom diyarında hüküm sürmüş olan krallardır. ³² Beor oğlu Bala Edom'da kral oldu. Kentinin adı Din hava'ydı. ³³ Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah'ın oğlu Yovav kral oldu. ³⁴ Yovav ölünce, onun yerine Temaniler diyarından Huşam kral oldu. ³⁵ Huşam ölünce, Midyan'ı Moav kırılarında vuran Bedat oğlu Hadat kral oldu. Şehrinin adı Avit'ti. ³⁶ Hadat ölünce, onun yerine Masrekalı Samla kral oldu. ³⁷ Samla ölünce onun yerine ırmak kıyısındaki Rehovotlu Şaul kral oldu. ³⁸ Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal Hanan kral oldu. ³⁹ Akbor oğlu Baal Hanan ölünce yerine Hadar kral oldu. Kentinin adı Pau'ydu. Karısının adı Mezahav'ın kızı Matret'in kızı Mehetavel'di.

⁴⁰ Esav'dan gelen beylerin boylarına, yerlerine ve adlarına göre adları şunlardır: Timna, Alva, Yetet, ⁴¹ Oholivama, Ela, Pinon, ⁴² Kenaz, Teman, Mivsar, ⁴³ Magdiel ve İram. Sahip oldukları diyardaki yerlerine göre Edom beyleri bunlardı. Edomlular'ın atası Esav'dır.

37

¹ Yakov babasının gelip geçtiği Kenan diyarında yaşadı. ² Yakov soyunun öyküsü budur. On yedi yaşındaki Yosef, kardeşleriyle birlikte sürüyü güdüyordu. Yosef babasının eşleri Bilha ve Zilpa'nın oğullarıyla birlikteydi. Yosef onların yaptığı kötülükleri babasına ulaştırırdı. ³ İsrail Yosef'i bütün çocuklarından daha çok severdi. Çünkü o yaşlılığının oğluydu ve ona rengârenk uzun bir giysi yaptı. ⁴ Kardeşleri, babalarının onu bütün kardeşlerinden daha çok sevdiğini gördüler, ondan nefret ettiler ve onunla hoş konuşmaz oldular.

⁵ Yosef bir düş gördü, kardeşlerine anlattı ve ondan daha çok nefret ettiler. ⁶ Onlara, “Lütfen gördüğüm bu düşü dinleyin. ⁷ İşte, tarlanın ortasında biz demetler bağlıyorduk ve benim demetim kalktı ve dikildi. Sizin demetleriniz çevresine toplanıp benim demetime eğildiler.” dedi.

⁸ Kardeşleri, “Gerçekten bize kral mı olacaksınız? Üzerimizde gerçekten hüküm mü süreceksin?” dediler. Düşleri ve sözleri yüzünden ondan daha çok nefret ettiler. ⁹ Başka bir düş daha gördü ve onu kardeşlerine anlatıp, “Bakın, ben yine bir düş gördüm” dedi, “İşte, güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler.” ¹⁰ Bunu babasına ve kardeşlerine anlattı. Babası onu azarladı ve ona, “Gördüğün bu düş nedir? Ben, annen ve kardeşlerin gerçekten gelip önünde yere mi kapanacağız?” dedi. ¹¹ Kardeşleri onu kıskandılar, ama babası bu sözü yüreğinde sakladı.

¹² Kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için Şekem'e gittiler. ¹³ İsrail Yosef'a şöyle dedi: "Kardeşlerin Şekem'de sürüyü güdüyor mu? Gel, seni onlara göndereyim." Ona, "İşte buradayım" dedi.

¹⁴ Ona, "Şimdi git, kardeşlerinin ve sürünün iyi olup olmadığına bak ve bana bildir" dedi. Onu Hebron vadisinden gönderdi ve Şekem'e vardı. ¹⁵ Bir adam onu bulduğunda o kırdan dolanıyordu. Adam, "Ne arıyorsun?" diye ona sordu.

¹⁶ "Kardeşlerimi arıyorum" dedi. "Lütfen bana sürüyü nerede güttüklerini söyle."

¹⁷ Adam, "Buradan ayrıldılar" dedi, " 'Dotan'a gidelim' dediklerini duydum."

Yosef kardeşlerinin peşine düştü ve onları Dotan'da buldu. ¹⁸ Onu uzaktan gördüler. Yosef kendilerine yaklaşmadan onu öldürmek için düzen kurdular. ¹⁹ Birbirlerine, "İşte bu düşü geliyor" dediler. ²⁰ "Şimdi gelin, onu öldürelim ve kuyulardan birisinin içine atalım, 'Onu vahşi bir hayvan yedi' deriz. Bakalım düşleri ne olacak."

²¹ Ruven bunu işitti, onu ellerinden kurtardı. "Canına kıymayın" dedi.

²² Ruven onlara, "Kan dökmeyin" dedi. "Onu çölde olan bu kuyuya atın, ama ona el sürmeyin." Niyeti onu ellerinden kurtarıp babasına geri götürmektir.

²³ Yosef kardeşlerinin yanına varınca, Yosef'in üzerindeki rengârenk uzun giysiyi çıkardılar. ²⁴ Onu alıp kuyuya attılar. Kuyu boştu ve içinde su yoktu.

²⁵ Ekmek yemek için oturduklarında gözlerini kaldırıp baktılar. İşte, Gilat'dan İshmaeli kervanı geliyordu. Develerin baharat, pelesenk ve mür yüklüydü. Mısır'a götürmek için gidiyorlardı. ²⁶ Yahuda kardeşlerine şöyle dedi: "Kardeşimizi öldürüp kanını gizlersek bize ne faydası var? ²⁷ Gelin, onu İshmaeloğulları'na satalım ve elimiz ona bulaşmasın. Çünkü o bizim kardeşimiz, etimizdir." Kardeşleri onu dinlediler. ²⁸ Tüccar olan Midyanlılar geçiyordu. Yosef'i çukurdan çekip çıkardılar ve onu yirmi gümüşe İshmaeloğulları'na sattılar. Tüccarlar Yosef'i Mısır'a götürdüler.

²⁹ Ruven kuyuya döndü ve Yosef'in kuyuda olmadığını gördü. Giysilerini yırttı. ³⁰ Kardeşlerinin yanına dönerek, "Artık çocuk yok" dedi. "Ben, nereye gideyim?" ³¹ Yosef'in gömleğini alıp bir teke kestiler ve giysisini kana batırdılar. ³² Rengârenk giysiyi alıp babalarına getirdiler ve ona, "Bunu bulduk" dediler. "Bak, bakalım, oğlunun mu değil mi?"

³³ Yakov onu tanıdı ve "Oğlumun giysisidir" dedi. "Vahşi bir hayvan onu yemiştir. Yosef'i kesin parçalamıştır." ³⁴ Yakov giysilerini yırttı, beline çul sardı ve günlerce oğlu için yas tuttu. ³⁵ Bütün oğulları ve kızları onu teselli etmeye çalıştılar, ama o teselli edilmek istemedi. "Çünkü oğlumun yanına, ölümler diyarına yas tutarak ineneğim" dedi. Babası onun için ağladı. ³⁶ Midyanlılar onu Mısır'da, Firavun'un bir memuruna, muhafız birliği komutanı Potifar'a sattılar.

38

¹ O sırada Yahuda kardeşlerinden ayrılarak Adullamlı, adı Hira olan birini ziyaret etti. ² Yahuda orada Şua adında Kenanlı bir adamın kızını gördü. Onu aldı ve yanına girdi. ³ Kız hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Yahuda çocuğa Er adını verdi. ⁴ Tekrar hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu ve ona Onan adını verdi. ⁵ Yine bir erkek çocuk doğurdu, adını Şela koydu. Onu doğurduğu zaman, Yahuda Keziv'deydi. ⁶ Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Adı Tamar'dı. ⁷ Yahuda'nın ilk oğlu Er, Yahve'nin gözünde kötüydü. Bu nedenle Yahve onu öldürdü. ⁸ Yahuda Onan'a, "Kardeşinin karısının yanına gir" dedi, "Kardeşine kayınbiraderlik görevini yap ve kardeşine

soy yetiştir.”⁹ Onan, soyun kendisinin olmayacağını biliyordu. Kardeşinin karısının yanına girince, erkek kardeşine soy vermesin diye menisini yere döküyordu.¹⁰ Yaptığı şey Yahve'nin gözünde kötüydü ve onu da öldürdü.¹¹ Yahuda gelini Tamar'a, “Oğlum Şela büyüyünceye kadar babanın evinde dul kal” dedi. “Çünkü, kardeşleri gibi o da ölmesin” dedi. Tamar gidip babasının evinde yaşadı.

¹² Çok zaman sonra Yahuda'nın karısı Şua'nın kızı öldü. Yahuda teselli bulduktan sonra arkadaşı Adullamlı Hira ile koyun kırkıcılarının yanına, Timna'ya gitti.¹³ Tamar'a, “Bak, kayınpederin koyunlarını kırkmak için Timna'ya gidiyor” denildi.¹⁴ Üzerindeki dulluk giysisini çıkardı. Peçesini örtüp sarındı ve Timna yolu üzerindeki Enaim Kapısı'nda oturdu. Çünkü Şela'nın büyüdüğünü ve kendisinin ona eş olarak verilmediğini gördü.¹⁵ Yahuda onu görünce fahişe sandı, çünkü yüzünü örtmüştü.¹⁶ Yolda ona dönerek, “Lütfen gel, yanına gireyim” dedi. Çünkü onun gelini olduğunu bilmiyordu. O, “Yanıma girmek için bana ne verirsin?” dedi.

¹⁷ “Sana sürüden bir oğlak gönderirim” dedi.
“Gönderinceye kadar bana bir rehin verir misin?” dedi.

¹⁸ “Sana ne rehin vereyim?” dedi.
“Mührünü, ipini ve elindeki değneği” dedi.

Onları ona verip yanına girdi. Kadın ondan hamile kaldı.¹⁹ Kalkıp gitti ve peçesini çıkardı. Dulluk giysilerini giydi.²⁰ Yahuda, kadının elinden rehini alması için Adullamlı dostunun eliyle oğlağı gönderdi, ama onu bulamadı.²¹ Sonra orada yaşayanlara, “Enayim'de yol kenarındaki fahişe nerede?” diye sordu.

Onlar “Burada fahişe yok” dediler.

²² Yahuda'ya döndü ve şöyle dedi: “Onu bulamadım ve yöre halkı da, ‘Burada fahişe yok’ dedi.”²³ Yahuda, “Bırak eşyalar yanında kalsın” dedi, “Kendimizi utandırmayalım. Bak, ben bu oğlağı gönderdim, ama sen bulamadın.”

²⁴ Yaklaşık üç ay sonra Yahuda'ya, “Gelinin Tamar zina etti” diye haber geldi. “Üstelik bak, o zinadan hamile kalmış.”

Yahuda, “Onu dışarı çıkarın yakılsın” dedi.²⁵ Dışarı çıkarıldığı zaman kayınpederine haber göndererek, “Bunların sahibinden hamileyim” dedi. Ayrıca, “Lütfen şunlara bak. Mühür, ipler ve değnek kimin?” dedi.

²⁶ Yahuda onları tanıyarak, “O benden daha doğru birisi, çünkü onu oğlum Şela'ya vermedim” dedi. Artık bir daha onu bilmedi.

²⁷ Doğum vakti geldiğinde, işte, rahminde ikizler vardı.²⁸ Doğum sırasında biri elini uzattı. Ebe, “Önce bu doğdu” diyerek onun eline kırmızı bir iplik bağladı.²⁹ Çocuk elini geri çekerken, işte, kardeşi doğdu ve ebe, “Neden kendine gedik açtın?” dedi. Bu nedenle ona Peres (Gedik açmak) adı koyuldu.³⁰ Sonra elinde kırmızı iplik olan kardeşi doğdu ve ona Zerah (Kırmızı) adı konuldu.

39

¹ Yosef Mısır'a getirildi. Firavun'un bir memuru, muhafız birliği komutanı, Mısırlı Potifar, onu oraya getiren İshmaelliler'in elinden satın aldı.² Yahve Yosef'le birlikteydi ve o bolluk içindeydi. Yosef Mısırlı efendisinin evinde kalıyordu.³ Efendisi, Yahve'nin onunla birlikte olduğunu ve yaptığı her şeyde Yahve'nin ona bolluk verdiğini gördü.⁴ Yosef onun gözünde lütuf buldu ve onu hizmetine aldı. Potifar onu evinin sorumlusu yaptı ve sahip olduğu her şeyi eline verdi.⁵ Yahve onu evinde ve sahip olduğu her şeyin üzerinde sorumlu atadığı andan itibaren Yosef'in hatırı için Mısırlı'nın evini kutsadı. Yahve,

evde ve tarlada sahip olduğu her şeyi bereketledi. ⁶ Potifar sahip olduğu her şeyi Yosef'in eline bıraktı. Yediği yemek dışında hiçbir şeyle ilgilenmezdi. Yosef güzel yapılı ve yakışıklıydı. ⁷ Bir süre sonra efendisinin karısı Yosef'e göz dikip, "Benimle yat" dedi.

⁸ Ama o reddedip efendisinin karısına şöyle dedi: "Bak, ben evde olduğum için efendim evde ne olduğuyla ilgilenmez. Sahip olduğu her şeyi benim elime verdi. ⁹ Bu evde benden daha büyük kimse yok ve senden başka benden hiçbir şeyi esirgemedi. Çünkü sen onun karısısın. O zaman nasıl bu büyük kötülüğü yapar ve Tanrı'ya karşı günah işlerim?"

¹⁰ Her gün Yosef'e söylese de, yanında yatmak ya da onunla birlikte olma isteğini dinlemedi. ¹¹ Bir gün işini yapmak için eve girdiğinde ev halkından içeride kimse yoktu. ¹² "Benimle yat!" diyerek onu giysisinden yakaladı. Yosef elbisesini onun elinde bırakıp dışarı kaçtı.

¹³ Onun giysisini elinde bırakıp dışarı kaçtığını görünce, ¹⁴ ev halkına seslenip onlara şöyle dedi: "Bakın, bizi aşağılamak için bize bir İbrani getirdi. Benimle yatmak için yanıma geldi ve ben yüksek sesle bağırdım. ¹⁵ Sesimi yükseltip bağırdığımı duyunca giysisini yanımda bırakıp dışarı kaçtı." ¹⁶ Efendisi eve gelinceye dek giysisini yanında tuttu. ¹⁷ Ona da aynı şeyi anlattı: "Bize getirdiğin İbrani hizmetçi beni aşağılamak için yanıma geldi. ¹⁸ Sesimi yükseltip bağırınca giysisini yanıma bırakıp dışarı kaçtı."

¹⁹ Efendisi, karısının kendisine söylediği, "Hizmetçinin bana yaptığı buydu" sözlerini duyunca, öfkesi alevlendi. ²⁰ Yosef'in efendisi onu alıp zindana, kralın tutuklularının tutulduğu yere koydu. Orada zindanda kaldı. ²¹ Ama Yahve Yosef'le birlikteydi, ona lütfetti ve zindan müdürünün gözünde ona lütfet verdi. ²² Zindan müdürü, zindandaki bütün tutukluları Yosef'in eline teslim etti. Orada yapılan her şeyden o sorumluydu. ²³ Zindan müdürü onun elinde olan hiçbir şeye bakmazdı. Çünkü Yahve onunla birlikteydi ve yaptığı her işte ona bolluk veriyordu.

40

¹ Bu olaylardan sonra Mısır Kralı'nın sakisiyle fırıncısı, efendileri Mısır Kralı'nı gücendirdiler. ² Firavun iki görevlisine, baş sakiyle fırıncıbaşına öfkeleni. ³ Onları, Yosef'in tutuklu olduğu zindana, muhafız birliği komutanının evine hapsedti. ⁴ Muhafız birliği komutanı Yosef'i onların üzerine atadı ve Yosef onlarla ilgilendi. Bir süre cezaevinde kaldılar. ⁵ Mısır Kralı'nın zindanda tutuklu olan sakisi ve fırıncısı, aynı gece düşlerinin yorumlarına göre birer düş gördüler. ⁶ Sabahleyin Yosef yanlarına geldiğinde üzgün olduklarını gördü. ⁷ Efendisinin evinde, kendisiyle birlikte tutuklu bulunan Firavun'un görevlilerine, "Bugün neden bu kadar üzgün görünüyorsunuz?" diye sordu.

⁸ Ona, "Biz bir düş gördük, onu yorumlayacak kimse yok" dediler. Yosef onlara, "Yorum Tanrı'ya ait değil mi? Lütfen düşünüzü bana anlatın." dedi.

⁹ Baş saki Yosef'e düşünüyü anlatıp ona şöyle dedi: "Düşümde önümde bir asma vardı. ¹⁰ Asmada üç dal vardı. Sanki tomurcuklanmış gibiydi. Çiçek açtı, salkımları olgun üzümler verdi. ¹¹ Firavun'un kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp Firavun'un kâsesine siktim ve kâseyi Firavun'un eline verdim."

¹² Yosef ona, "Onun yorumu şudur" dedi, "Üç çubuk üç gündür. ¹³ Üç güne kadar Firavun senin başını yükseltecek ve eski görevini iade edecek. Firavun'un kadehini, eskiden kadeh taşıyıcısı olduğun zamanki gibi yine onun eline vereceksin. ¹⁴ Ama senin için her şey yoluna girdiğinde lütfen beni hatırla. Lütfen bana iyilik et. Firavun'a benden söz et ve beni bu evden

çıkar. ¹⁵ Gerçekten de İbraniler diyarından kaçırıldım ve burada da beni zindana atmaları için hiçbir şey yapmadım.”

¹⁶ Fırıncıbaşı yorumun iyi olduğunu görünce Yosef'e, “Ben de düşümdeydim” dedi, “İşte, başımın üstünde üç sepet beyaz ekmek vardı. ¹⁷ En üstteki sepette Firavun için her çeşidinden ekmekçi işleri vardı. Kuşlar başımdaki sepetten onları yiyorlardı.”

¹⁸ Yosef, “Onun yorumu budur” diye yanıtladı. “Üç sepet üç gündür. ¹⁹ Üç güne kadar Firavun başını üzerinden kaldıracak ve seni bir ağaca asacak. Kuşlar senin etini yiyecekler.” ²⁰ Üçüncü günde, Firavun'un doğum gününde, bütün görevlilerine bir ziyafet verdi. Görevlilerinin ortasında baş sakisiyle başfırıncının başını yükseltti. ²¹ Baş sakiyi sakiliğe geri döndürdü ve kâseyi Firavun'un eline verdi. ²² Ama Yosef'in yorumladığı gibi fırcıbaşıyı astı. ²³ Ancak baş saki Yosef'i hatırlamadı, onu unuttu.

41

¹ Tam iki yılın sonunda, Firavun bir düş gördü ve işte, ırmağın yanında duruyordu. ² İrmaktan yedi inek çıktı. Güzel ve besiliydiler ve sazlar arasında otuyorlardı. ³ Onlardan sonra ırmaktan çirkin ve cılız yedi inek daha çıktı. Nehrin kıyısında diğer ineklerin yanında durdular. ⁴ Çirkin ve cılız inekler yedi güzel ve besili ineği yedi. Böylece Firavun uyandı. ⁵ Uyudu ve ikinci kez düş gördü. İşte, bir sapta güzel ve dolgun yedi başak bitti. ⁶ Onlardan sonra, cılız ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti. ⁷ Cılız başaklar yedi güzel ve dolgun başakları yuttular. Firavun uyandı ve işte, bu bir düştü. ⁸ Sabahleyin canı sıkıldı ve Mısır'ın bütün büyücülerini ve bilgelerini çağırttı. Firavun onlara düşünüyü anlatmış, fakat düşünüyü Firavun'a yorumlayacak kimse çıkmamıştı.

⁹ Baş saki Firavun'a şöyle dedi: “Bugün suçlarımı hatırlıyorum. ¹⁰ Firavun hizmetkârlarına öfkelenildiğinde beni fırcıbaşının yanında, muhafız komutanının evinde zindana atmıştın. ¹¹ Aynı gece ben ve o birer düş gördük. Herkes kendi düşünüyü yorumuna göre bir düş görmüştü. ¹² Yanımızda muhafız birliği komutanının hizmetkârı İbrani bir genç vardı, ona anlattık ve bize düşlerimizi yorumladı. Her birimize düşünüyü göre bir yorum verdi. ¹³ Bize nasıl yorumladıysa öyle oldu. Ben görevime geri döndüm, o asıldı.”

¹⁴ Bunun üzerine Firavun adam gönderip Yosef'i çağırttı. Onu hemen zindandan çıkardılar. Yosef tıraş olup giysilerini değiştirdikten sonra Firavun'un huzuruna geldi. ¹⁵ Firavun, Yosef'e, “Bir düş gördüm” dedi, “Onu yorumlayacak kimse yok. Senin duyduğun düşleri yorumlayabildiğinin söylendiğini duydum.”

¹⁶ Yosef, Firavun'a, “Bende yok” diye yanıtladı. “Esenlik yanıtını Tanrı Firavun'a verecektir.”

¹⁷ Firavun Yosef'e şöyle dedi: “Düşümde ırmağın kıyısında duruyordum. ¹⁸ İşte, ırmaktan besili ve güzel yedi sığır çıktı. Sazlıklar arasında otluyorlardı. ¹⁹ Onlardan sonra, çirkinlikte onlar gibi tüm Mısır ülkesinde hiç görmediğim, zavallı, çirkin ve cılız yedi inek daha çıktı. ²⁰ Cılız ve çirkin inekler ilk yedi besili ineği yedi. ²¹ Onları yediklerinde, yedikleri belli olmadı, hala başlangıçtaki kadar çirkindiler. Sonra uyandım. ²² Düşümde, işte, bir sapta dolgun ve güzel yedi başak bittiğini gördüm. ²³ İşte, onlardan sonra solgun, cılız ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti. ²⁴ Cılız başaklar yedi iyi başağı yuttu. Büyücelere bunu anlattım, bana yorumlayabilen kimse çıkmadı.”

²⁵ Yosef, Firavun'a, "Firavun'un gördüğü düş birdir" dedi. "Tanrı yapmak üzere olduğu şeyi Firavun'a bildirdi. ²⁶ Yedi iyi sığır, yedi yıldır ve yedi iyi başak yedi yıldır. Düş birdir. ²⁷ Onlardan sonra çıkan yedi cılız ve çirkin inek ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi boş başak da yedi yıldır. Yedi yıl kıtlık olacak. ²⁸ Firavun'a söylediğim şey budur. Tanrı, Firavun'a yapmak üzere olduğu şeyi göstermiştir. ²⁹ İşte, bütün Mısır diyarında yedi büyük bolluk yılı geliyor. ³⁰ Onlardan sonra yedi kıtlık yılı çıkacaktır. Mısır'da bolluk unutulacaktır. Kıtlık diyarı kasıp kavuracaktır. ³¹ Ülkeyi kıtlık kaplayacak, ardından gelen kıtlık nedeniyle ülkede bolluk bilinmeyecektir. Çünkü çok şiddetli olacaktır. ³² Düş Firavun'a iki kez tekrar edildi. Çünkü bu olay Tanrı tarafından sabitlendi ve Tanrı yakında onu gerçekleştirecektir."

³³ "Şimdi Firavun akıllı ve bilge bir adam arasın ve onu Mısır ülkesinin başına koysun. ³⁴ Firavun bunu yapsın ve ülkeye gözetmenler atasın ve yedi bolluk yılında Mısır ülkesinin ürününün beşte birini alsın. ³⁵ Gelecek bu iyi yılların bütün yiyeceğini toplasınlar. Kentlerde yiyecek olmak üzere Firavun'un eli altında tahılı depolayıp saklasınlar. ³⁶ Bu yiyecek Mısır'da olacak olan yedi yıllık kıtlığa karşı ülkeyi doyurmak için erzak olacak, öyle ki, ülke kıtlık yüzünden mahvolmasın."

³⁷ Bu söz Firavun'un ve bütün görevlilerinin gözünde iyiydi. ³⁸ Firavun görevlilerine, "Bunun gibi, kendisinde Tanrı'nın Ruhu olan bir adam bulabilir miyiz?" dedi. ³⁹ Firavun Yosef'e, "Mademki Tanrı sana bütün bunları gösterdi, senin kadar akıllı ve bilgisi yoktur" dedi. ⁴⁰ "Evimin başında olacaksın. Bütün halkım senin sözüne göre yönetilecek. Ben yalnız tahtta senden daha büyük olacağım." ⁴¹ Firavun Yosef'e, "İşte, seni bütün Mısır ülkesi üzerine atadım" dedi. ⁴² Firavun mühür yüzüğünü elinden çıkarıp Yosef'in eline taktı, ona ince ketenden kaftan giydirdi. Boynuna altın bir zincir taktı. ⁴³ Onu kendisinin ikinci arabasına bindirdi. Onun önünde "Diz çökün!" diye bağırıyorlardı. Onu bütün Mısır ülkesinin üzerine koydu. ⁴⁴ Firavun Yosef'e, "Ben Firavun'um" dedi. "Mısır diyarında sensiz hiç kimse elini ve ayağını kaldırmayacak." ⁴⁵ Firavun Yosef'in adını Safenat-Paneah koydu. On Kenti kâhini Potifera'nın kızı Asenat'ı ona eş olarak verdi. Yosef Mısır diyarını boydan boya dolaştı.

⁴⁶ Yosef Mısır Firavunu'nun huzuruna çıktığında otuz yaşındaydı. Yosef Firavun'un huzurundan çıkıp bütün Mısır diyarını dolaştı. ⁴⁷ Yedi bolluk yılında toprak bol bol ürün verdi. ⁴⁸ Yedi yıl boyunca Mısır'da olan bütün yiyeceği toplayıp kentlere yığıdı. Her kentte o kentin çevresinde tarlalardan yiyecek depoladı. ⁴⁹ Yosef denizin kumu kadar çok tahıl biriktirdi, öyle ki artık saymayı bıraktı. Çünkü sayısızdı. ⁵⁰ Kıtlık yılı gelmeden önce Yosef'in iki oğlu oldu. On Kenti'nin kâhini Potifera'nın kızı Asenat ona doğurdu. ⁵¹ Yosef ilk oğlunun adını Manaşşe (Unutturan) koydu, "Çünkü" dedi, "Tanrı bana bütün sıkıntıları ve babamın evini unutturdu." ⁵² İkincisinin adını Efraim (İki kat) koydu. "Çünkü Tanrı sıkıntı çektiğim diyarda beni verimli kıldı." dedi.

⁵³ Mısır'da yedi bolluk yılı sona erdi. ⁵⁴ Yosef'in söylediği gibi yedi kıtlık yılı başladı. Bütün ülkede kıtlık vardı, ama bütün Mısır diyarında ekmek vardı. ⁵⁵ Mısır'ın tamamı aç kalınca, halk ekmek için Firavun'a yakardı. Firavun tüm Mısırlılar'a, "Yosef'e gidin" dedi. "O size ne derse öyle yapın." ⁵⁶ Kıtlık bütün yeryüzünü kaplamıştı. Yosef erzak depolarının hepsini açtı ve Mısırlılar'a satmaya başladı. Mısır diyarında kıtlık şiddetliydi. ⁵⁷ Bütün ülkeler tahıl satın almak için Yosef'in yanına, Mısır'a geldiler. Çünkü bütün yeryüzünde kıtlık şiddetliydi.

42

1 Yakov Mısır'da buğday olduğunu görünce oğullarına, “Niçin birbirinize bakıyorsunuz?” dedi. 2 “İşte, Mısır'da tahıl olduğunu duydum. Oraya gidin, satın alın ki, yaşayalım ve ölmeyelim.” 3 Yosef'in on erkek kardeşi tahıl almak için Mısır'a gittiler. 4 Ama Yakov Yosef'in kardeşi Benyamin'i kardeşleriyle birlikte göndermedi. Çünkü, “Başına bir zarar gelebilir” dedi. 5 Gelenler arasında İsrail'in oğulları da satın almak için geldiler. Çünkü Kenan diyarında kıtlık vardı. 6 Yosef ülkenin valisiydi. Ülkenin bütün insanlarına satan oydu. Yosef'in kardeşleri geldiler ve onun önünde yere kapandılar. 7 Yosef kardeşlerini gördü ve onları tanıdı. Ancak onlara bir yabancı gibi davranıp onlarla sert konuştu. Onlara, “Nereden geliyorsunuz?” dedi.

“Yiyecek satın almak için Kenan ülkesinden” dediler.

8 Yosef kardeşlerini tanıdı, ama onlar onu tanımadı. 9 Yosef onlar hakkında gördüğü düşleri hatırladı ve onlara, “Siz casussunuz! Ülkenin açığını görmeye geldiniz.” dedi.

10 Ona, “Hayır, efendim” dediler, “Hizmetkârın yiyecek almaya geldiler. 11 Hepimiz bir adamın oğullarıyız, bizler dürüst insanlarız. Hizmetkârların casus değildir.”

12 Onlara, “Hayır, siz ülkenin açıklarını görmek için geldiniz!” dedi.

13 Onlar, “Biz hizmetkârların, Kenan diyarında bir adamın oğulları, on iki kardeşiz” dediler. “En küçüğü bugün babamızın yanındadır, biri de yoktur.” dedi.

14 Yosef onlara şöyle dedi: “ ‘Siz casussunuz’ dediğim budur! 15 Bununla sınanacaksınız. Firavun'un hayatı üzerine ant içerim ki, küçük kardeşiniz buraya gelmedikçe buradan çıkmayacaksınız. 16 Sizden birini gönderin de kardeşinizi getirsin. Sözlerinizin doğru olup olmadığı sınanacak ve geri kalanınız gözaltında tutulacak. Yoksa Firavun'un hayatı üzerine ant içerim ki, sizler casussunuz.” 17 Hepsini üç gün boyunca gözaltında tuttu.

18 Üçüncü gün Yosef onlara şöyle dedi: “Bunu yapın ve yaşayın, çünkü ben Tanrı'dan korkarım. 19 Eğer dürüst insanlarsanız, kardeşlerinizden biri hapiste tutuklu kalsın. Siz gidin, evlerinizdeki kıtlık için tahıl götürün. 20 Küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece sözleriniz doğrulanacak ve ölmeyeceksiniz.” Öyle yaptılar.

21 Birbirlerine, “Kardeşimiz konusunda kesinlikle suçluyuz” dediler, “Bize yalvardığı zaman canının sıkıntısını gördük ve dinlemedik. Onun için bu sıkıntı başımıza geldi.” 22 Ruven onlara şu karşılığı verdi: “Ben size, ‘Çocuğa karşı günah işlemeyin’ demedim mi? Dinlemediniz. Bu nedenle, işte, kanının hesabı soruluyor.” 23 Yosef'in onları anladığını bilmiyorlardı, çünkü aralarında bir tercüman vardı. 24 Onlardan uzaklaştı ve ağladı. Sonra onlara dönüp kendileriyle konuştu. Aralarından Şimon'u aldı ve gözleri önünde onu bağladı. 25 Yosef, torbalarına tahıl doldurulmasını, herkesin parasının kesesine koyulmasını ve yol için onlara yiyecek verilmesini buyurdu. Onlara böyle yapıldı.

26 Tahıllarını eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar. 27 İçlerinden biri konakladıkları yerde eşeğine yem vermek için çuvalını açınca parasını gördü. Hemen çuvalının ağzındaydı. 28 Kardeşlerine, “Param geri verilmiş” dedi. “İşte, çuvalımda!” Yürekleri yerinden oynadı ve titreyerek birbirlerine dönüp, “Tanrı'nın bize bu yaptığı nedir?” dediler. 29 Kenan diyarına, babaları Yakov'a gelip başlarına gelen her şeyi ona anlatıp şöyle dediler: 30 “Ülkenin efendisi olan adam bizimle sert konuştu ve bizi ülkenin casusları sandı.

³¹ Biz ona, ‘Biz dürüst insanlarız’ dedik. ‘Casus değiliz. ³² Biz babamızın oğulları, on iki kardeşiz. Biri yoktur ve en küçüğü de bugün Kenan diyarında babamızın yanındadır.’ ³³ Ülkenin efendisi olan adam bize dedi ki, ‘Bununla sizin dürüst insanlar olup olmadığınızı bileceğim. Kardeşlerinizden birini yanımda bırakarak evlerinizdeki kıtlık için buğday alın ve yolunuza gidin. ³⁴ En küçük kardeşinizi bana getirin. O zaman casus olmadığınızı, dürüst insanlar olduğunuzu bileceğim. Ben de kardeşinizi size teslim edeceğim ve siz de ülkede ticaret yaparsınız.’

³⁵ Torbalarını boşaltırken, işte, her adamın para kesesi çuvalındaydı. Kendileri ve babaları, para keselerini görünce korktular. ³⁶ Babaları Yakov onlara, “Beni çocuklarımdan ettiniz” dedi. “Artık Yosef yok, Şimon da yok ve siz Benyamin’i alıp götürmek istiyorsunuz. Bütün bunlar benim başıma geliyor.”

³⁷ Ruven babasına şöyle dedi: “Onu sana getirmemsem iki oğlumu öldür. Onu bana emanet et, ben de onu sana tekrar getiririm.”

³⁸ O, “Oğlum sizinle gitmeyecek. Çünkü kardeşi öldü ve geriye sadece o kaldı. Eğer gideceğiniz yolda ona bir zarar gelirse, benim ak saçlarımı kederle ölümler diyarına indireceksiniz.” dedi.

43

¹ Ülkede kıtlık şiddetliydi. ² Mısır’dan getirdikleri buğdayları yiyip tükettikten sonra babaları onlara, “Yine gidin, bize biraz daha yiyecek satın alın” dedi.

³ Yahuda ona şöyle dedi: “O adam, ‘Kardeşiniz yanınızda olmadan yüzümü göremezsiniz’ diyerek bizi ciddi bir şekilde uyardı. ⁴ Kardeşimizi bizimle gönderirsen, gideriz ve sana yiyecek satın alırız. ⁵ Ama onu göndermezsen gitmeyiz. Çünkü adam bize, ‘Kardeşiniz yanınızda olmadıkça yüzümü göremezsiniz’ dedi.”

⁶ İsrail, “Adama başka bir kardeşinizin olduğunu söyleyerek neden bana bu kötülüğü ettiniz?” dedi.

⁷ Onlar, “Adam doğrudan bizim ve akrabalarımız hakkında, ‘Babanız yaşıyor mu? Başka kardeşiniz var mı?’ diyerek sorular sordu. Biz de yanıt verdik. ‘Kardeşinizi getirin’ diyeceğini nereden bilebilirdik?” dediler.

⁸ Yahuda, babası İsrail’e, “Çocuğu benimle gönder” dedi, “Sen de biz de çocuklarımız da yaşar ölmeyiz. ⁹ Ona ben kefil olurum. Beni sorumlu tut. Eğer onu sana getirmez ve karşına çıkarmazsam, o zaman sonsuza dek suçlu sayılayım. ¹⁰ Çünkü gecikmemiş olsaydık, şimdiye dek kesinlikle ikinci kez dönmüş olurduk.”

¹¹ Babaları İsrail onlara şöyle dedi: “Öyleyse böyle yapın: Torbalarınıza ülkenin seçkin meyvelerinden alın ve adama hediye olarak biraz pelesenk, biraz bal, baharat, mür, fıstık ve badem götürün. ¹² Yanınıza iki katı para alın ve çuvallarınızın ağzında geri verilmiş olan parayı geri götürün. Belki bir yanlışlık olmuştur. ¹³ Kardeşini de alıp götürün ve adamın yanına dönün. ¹⁴ Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, adamın önünde size merhamet etsin de, diğer kardeşinizi ve Benyamin’i size teslim etsin. Ben çocuklarımdan olacaksam olayım.”

¹⁵ Adamlar bu hediyeyi, ellerine iki kat parayı ve Benyamin’i alıp kalktılar ve Mısır’a gittiler. Yosef’in önünde durdular. ¹⁶ Yosef Benyamin’i yanlarında görünce, evinin kâhyasına şöyle dedi: “Adamları eve götür, bir hayvan kesip hazırla. Çünkü onlar öğle yemeğini benimle birlikte yiyecekler.”

¹⁷ Kâhya Yosef’in dediğini yaptı ve adamları Yosef’in evine götürdü.

¹⁸ Adamlar korktular, çünkü Yosef’in evine götürülmüşlerdi. Onlar, “İlk seferinde çuvalarımıza geri verilmiş olan para yüzünden getirildik” dediler.

“Fırsat kollayıp saldıracak, ele geçirip eşeklerimizle birlikte bizi köle edecek.”¹⁹ Yosef’in evinin kâhyasına yaklaşıp evin kapısında onunla konuştular.²⁰ “Aman efendim” dediler. “İlk defa yiyecek almak için gelmiştik.²¹ Konaklama yerine vardığımızda çuvallarımızı açtık ve işte, herkesin parası eksiksiz olarak çuvalının ağzındaydı. Onu elimizle geri getirdik.²² Yiyecek satın almak için başka paralar getirdik. Paramızı çuvallarımıza kimin koyduğunu bilmiyoruz.”

²³ Kâhya, “Esenlik olsun size” dedi. “Korkmayın Tanrınız, babanızın Tanrısı size çuvallarınızda hazine verdi. Paranızı aldım.” Şimon'u yanlarına getirdi.²⁴ Birisi, adamları Yosef'in evine getirdi, onlara su verdi ve ayaklarını yıkadılar. Eşeklerine yem verdi.²⁵ Öğleyin Yosef'in gelişine kadar hediyeler hazırladılar. Orada ekmek yiyeceklerini duymuşlardı.

²⁶ Yosef eve gelince ellerindeki hediyeyi eve getirdiler ve önünde yere kapandılar.²⁷ Onlara hal hatır sordu, “Sözünü ettiğiniz ihtiyar babanız iyi mi? Yaşiyor mu?” dedi.

²⁸ “Babamız hizmetkârın iyi” dediler. “O hala yaşıyor.” Saygıyla eğilip yere kapandılar.²⁹ Yosef gözlerini kaldırdı ve annesinin oğlu olan kardeşi Benyamin'i görünce, “Bana sözünü ettiğiniz en küçük kardeşiniz bu mu?” dedi. “Tanrı sana lütfetsin oğlum” dedi.³⁰ Yosef acele etti. Çünkü yüreği kardeşi için yanıyordu ve ağlayacak bir yer aradı. Odasına girdi ve orada ağladı.³¹ Yüzünü yıkayıp dışarı çıktı. Kendini tuttu ve “Yemek koyun” dedi.

³² Yosef'e ayrı, kardeşlerine ayrı ve Yosef'le yemek yiyen Mısırlılar'a ayrı hizmet edildi. Çünkü Mısırlılar İbraniler'le yemek yemezlerdi ve bunu iğrençlik sayarlardı.³³ Kardeşleri onun önünde büyükten küçüğe doğru yaş sırasına göre oturdular. Birbirlerine bakıp şaşırıldılar.³⁴ Yosef önünden onlara pay ayırdı, ama Benyamin'in payı onların her birinin payından beş kat daha fazlaydı. İçtiler ve onunla birlikte hoş vakit geçirdiler.

44

¹ Evinin kâhyasına şu buyruğu verdi: “Adamların çuvallarına taşıyabilecekleri kadar yiyecek doldur ve her birinin parasını çuvalının ağzına koy.² Benim kâsemi, gümüş kâseyi, tahıl parasıyla birlikte en küçüğünün çuvalının ağzına koy.” Yosef'in söylediği söze göre yaptı.³ Sabah olur olmaz adamlar, eşekleriyle birlikte gönderildiler.⁴ Şehirden henüz çıkmışlar daha uzaklaşmamışlardı, Yosef kâhyasına, “Kalk, adamların peşinden git” dedi. “Onlara yettiğiniz zaman onlara de ki: ‘Niçin iyiliğe kötülükle karşılık verdiniz?’⁵ Bu, efendimin ondan içtiği hem de fal baktığı kâse değil mi? Bunu yapmakla kötülük ettiniz.’”⁶ Onlara yettiği ve kendilerine bu sözleri söyledi.

⁷ Ona, “Efendim neden böyle sözler söylüyor? Böyle bir şey yapmak hizmetkârlarından uzak olsun!⁸ İşte, çuvallarımızın ağzında bulmuş olduğumuz parayı Kenan diyarından sana geri getirdik. O halde nasıl efendinizin evinden gümüş ya da altın çalalım?⁹ Hizmetkârlarından kimde bulunursa, öldürülsün, biz de efendimin köleleri oluruz.” dediler.

¹⁰ Kâhya, “Peki, şimdi, sözlerinize göre olsun” dedi. “Kimin yanında bulunursa, o benim kölem olur. Siz de suçsuz olursunuz.”

¹¹ Sonra aceleyle herkes çuvalını yere indirip kendi çuvalını açtı.¹² En büyüğünden en küçüğüne kadar aradı. Kâse Benyamin'in çuvalında bulundu.¹³ Sonra giysilerini yırttılar ve her biri eşeğini yükleyip kente döndüler.

¹⁴ Yahuda ve kardeşleri Yosef'in evine geldiler, Yosef hâlâ oradaydı. Onun önünde yere kapandılar. ¹⁵ Yosef onlara, "Yaptığınız bu iş nedir? Benim gibi bir adamın elbet fala bakabileceğini bilmiyor muydunuz?" dedi.

¹⁶ Yahuda, "Efendime ne diyelim? Ne söyleyelim? Kendimizi nasıl aklayalım? Tanrı, hizmetkârlarının suçunu ortaya çıkardı. Bakın, hem biz hem de kendisinde kâse bulunan efendimin köleleriyiz." dedi.

¹⁷ Yosef, "Böyle yapmak benden uzak olsun. Kâse elinde bulunan adam benim kölem olacak, ama siz esenlikle babanızın yanına gidin." dedi.

¹⁸ Yahuda ona yaklaşır şöyle dedi: "Efendim, lütfen hizmetkârların efendimin kulağına bir söz söylesin ve hizmetkârına karşı öfken alevlenmesin. Çünkü sen Firavun gibisin. ¹⁹ Efendim hizmetkârlarına sorup demişti: 'Babanız ya da erkek kardeşiniz var mı?' diye. ²⁰ Biz de efendime, 'Yaşlı bir babamız ve onun yaşlılığında doğan küçük bir kardeşimiz var. O çocuğun kardeşi öldü, annesinden yalnız o kaldı. Babası onu sever.' demiştik. ²¹ Hizmetkârlarına, 'Onu bana getirin de bir göreyim' demiştiniz. ²² Efendime, 'Çocuk babasını bırakamaz, babasını bırakırsa babası ölür.' demiştik. ²³ Hizmetkârlarına, 'Küçük kardeşiniz sizinle birlikte gelmezse, bir daha yüzümü göremezsiniz' demiştin. ²⁴ Hizmetkârın babamızın yanına vardığımızda, ona efendimin sözlerini ilettik. ²⁵ Babamız, 'Yine gidip bize biraz yiyecek satın alın' dedi. ²⁶ 'Gidemeyiz' dedik. 'En küçük kardeşimiz bizimle olursa gideriz. Çünkü en küçük kardeşimiz yanımızda olmazsa adamın yüzünü göremeyiz.' ²⁷ Hizmetkârın babam bize, 'Karımın bana iki oğul doğurduğunu biliyorsunuz. ²⁸ Biri yanımdan gitti ve ben, Kesin parçalanmış dedim ve o zamandan beri onu görmedim. ²⁹ Bunu da benden alırsanız ve ona bir zarar gelirse, ak saçımı kederle ölümler diyarına indirirsiniz. ³⁰ Şimdi hizmetkârın babamın yanına vardığımızda, çocuk bizimle birlikte olmazsa, onun hayatı, çocuğun hayatına bağlı olduğundan, ³¹ çocuğun artık olmadığını görünce ölür. Hizmetkârların, hizmetkârın babamın ak saçlarını kederle ölümler diyarına indirirler. ³² Çünkü hizmetkârın babama çocuk için kefil oldu. 'Onu sana getirmezsem, sonsuza dek babama karşı suçlu olayım' dedim. ³³ Bu nedenle, lütfen efendimin kölesi olan çocuğun yerine ben hizmetkârın kalayım. Çocuk kardeşleriyle birlikte çıkıp gitsin. ³⁴ Çocuk yanımda olmadan babamın yanına nasıl giderim? Babamın başına gelecek kötülüğü görmeyeyim."

45

¹ Bunun üzerine Yosef, yanında duranların hepsinin önünde kendini tutamayıp, "Herkesi yanımdan çıkarın!" diye bağırdı. Yosef kendisini kardeşlerine tanıttığı zaman yanında hiç kimse yoktu. ² Yüksek sesle ağladı. Mısırlılar duydu ve Firavun'un ev halkı da duydu. ³ Yosef kardeşlerine, "Ben Yosef'im" dedi. "Babam hâlâ yaşıyor mu?"

Kardeşleri ona yanıt veremedi. Çünkü onun önünde dehşete kapıldılar. ⁴ Yosef kardeşlerine, "Lütfen bana yaklaşın" dedi.

Yaklaştılar. "Ben Mısır'a sattığınız kardeşiniz Yosef'im" dedi. ⁵ "Şimdi beni buraya sattığınız için üzülme ve kendinize kızmayın. Çünkü Tanrı, yaşamı korumak için beni önünüzden gönderdi. ⁶ Bu iki yıldır ülkede kıtlık var ve daha beş yıl daha var ki, bu süre içinde ne sürme ne de biçme olacaktır. ⁷ Tanrı yeryüzünde sizin için bir bakiye saklamak ve sizi büyük bir kurtuluşla yaşatmak için beni önünüzden gönderdi. ⁸ Şimdi beni buraya siz değil, Tanrı gönderdi ve beni Firavun'a baba, bütün evine efendi ve tüm Mısır diyarının hükümdarı yaptı. ⁹ Hemen babama gidin ve ona deyin, 'Oğlum Yosef şöyle diyor: Tanrı beni Mısır'ın efendisi yaptı. Yanıma gel, durma' ¹⁰ Goşen diyarında

oturursunuz; sen ve çocukların, çocuklarının çocukları, davarların, sığırların ve sahip olduğun her şeyle birlikte bana yakın olursunuz. ¹¹ Orada sana bakarım, çünkü daha beş yıl kıtlık olacak. Yoksa sen ve ev halkın, senin olanların hepsi yoksulluk çekersiniz. ¹² İşte, gözleriniz ve kardeşim Benyamin'in gözleri görüyor ki, sizinle konuşan benim ağzımdır. ¹³ Mısır'daki bütün görkemimi ve bütün gördüklerinizi babama söyleyin. Acele edip babamı buraya getirin.” ¹⁴ Kardeşi Benyamin'in boynuna kapanıp ağladı, Benyamin de onun boynunda ağladı. ¹⁵ Bütün kardeşlerini öptü ve onlarla ağladı. Ondan sonra kardeşleri kendisiyle konuştu.

¹⁶ Firavun'un evinde, “Yosef'in kardeşleri geldi” diye haber duyuldu. Firavun ve görevlileri hoşnut oldu. ¹⁷ Firavun Yosef'e şöyle dedi: “Söyle kardeşlerine, ‘Hayvanlarınızı yükleyip Kenan ülkesine gidin. ¹⁸ Babanı ve ev halkını alıp yanıma gelin. Size Mısır diyarında iyi olanı vereceğim, ülkenin yağından yiyeceksiniz.’ ¹⁹ Şimdi size şöyle yapmanız buyruluyor: Yavrularınız ve karılarınız için Mısır diyarından kendinize arabalar alın ve babanızı da alıp getirin. ²⁰ Ayrıca kendi malınız için endişelenmeyin, çünkü bütün Mısır diyarının iyi şeyleri sizindir.”

²¹ İsrail'in oğulları böyle yaptılar. Yosef, Firavun'un buyruğu uyarınca onlara arabalar verdi ve yol için yiyecek sağladı. ²² Her birine yedek giysi verdi. Benyamin'e ise üç yüz parça gümüşle beş kat yedek giysi verdi. ²³ Babasına, Mısır'ın iyi mallarıyla yüklü on eşek, tahıl, ekmek ve ayrıca erzak yüklü on dişi eşek gönderdi. ²⁴ Böylece kardeşlerini gönderdi ve onlar da gittiler. Onlara, “Yolda kavga etmeyin” dedi.

²⁵ Mısır'dan çıkıp Kenan ülkesine, babaları Yakov'un yanına vardılar. ²⁶ Ona, “Yosef hâlâ yaşıyor ve tüm Mısır ülkesinin hükümdarı” dediler. Yüreği kendinden geçti çünkü onlara inanmadı. ²⁷ Yosef'in kendilerine bildirdiği bütün sözleri ona söylediler. Yosef'in kendisini taşımak için gönderdiği arabaları görünce, babaları Yakov'un ruhu canlandı. ²⁸ İsrail, “Yeter artık” dedi. “Oğlum Yosef hâlâ yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu göreceğim.”

46

¹ İsrail sahip olduğu her şeyle birlikte göç ederek Beer-Şeva'ya geldi. Babası İshak'ın Tanrısı'na kurbanlar sundu. ² Tanrı gece görümlerinde İsrail'le konuşarak, “Yakov, Yakov!” dedi.

O, “İşte buradayım” dedi.

³ “Ben Tanrı'yım. Babanın Tanrısı'yım.” dedi. “Mısır'a gitmekten korkma, çünkü seni orada büyük bir ulus yapacağım. ⁴ Ben seninle birlikte Mısır'a geleceğim. Seni mutlaka tekrar çıkaracağım. Senin gözlerini Yosef'in eli kapatacak.”

⁵ Yakov Beer-Şeva'dan kalktı. İsrail'in çocuklarını babaları Yakov'u yavrularını, karılarını, onu taşımak için Firavun'un göndermiş olduğu arabalarda taşıdılar. ⁶ Hayvanlarını, Kenan diyarından edindikleri malları, Yakov'la bütün soyunu alıp Mısır'a geldiler. ⁷ Kendisiyle birlikte oğullarını, oğullarının oğullarını, kızlarını, oğullarının kızlarını ve bütün soyunu Mısır'a getirdi.

⁸ Mısır'a gelen İsrail'in çocuklarının adları şöyledir: Yakov'la oğulları, Yakov'un ilk oğlu Ruven. ⁹ Ruven'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. ¹⁰ Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu olan Şaul. ¹¹ Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari. ¹² Yahuda'nın oğulları: Er, Onan, Şela, Peres, Zerah. Ancak Er ve Onan, Kenan diyarında öldüler. Peres'in oğulları: Hesron ve Hamul. ¹³ İssakar'ın oğulları: Tola,

Puva, Yov, Şimron. ¹⁴ Zevulun'un oğulları: Seret, Elon, Yahleel. ¹⁵ Bunlar Lea'nın Paddan-Aram'da kızı Dina'yla birlikte Yakov'a doğurduğu oğullarıdır. Oğullarının ve kızlarının toplam canları otuz üçtü. ¹⁶ Gad'ın oğulları: Sifyon, Hagi, Şuni, Ezbon, Eri, Arodi, Areli. ¹⁷ Aşer'in oğulları: İmna, Yişva, Yişvi, Beria ve kız kardeşleri Serah. Beria'nın oğulları: Hever ve Malkiel. ¹⁸ Bunlar, Lavan'ın kızı Lea'ya verdiği Zilpa'nın Yakov'a doğurduğu oğulları, on altı candır. ¹⁹ Yakov'un karısı Rahel'in oğulları: Yosef ve Benyamın. ²⁰ Mısır diyarında Yosef'e Manaşşe ve Efraim doğdu. Onları kendisine On Kenti'nin kâhini Potifera'nın kızı Asenat doğurdu. ²¹ Benyamın'ın oğulları: Bala, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş, Muppim, Huppim, Ard. ²² Rahel'in Yakov'a doğurduğu oğulları şunlardır: Toplam on dört candı. ²³ Dan'ın oğlu: Huşim. ²⁴ Naftali'nin oğulları: Yahseel, Guni, Yeser, Şillem. ²⁵ Lavan'ın kızı Rahel'e verdiği Bilha'nın oğulları bunlardır. Bunları Yakov'a doğurdu, toplam yedi candı. ²⁶ Bütün canlar, Yakov'un oğullarının karılarından başka Yakov'un soyundan olup kendisiyle Mısır'a gelmiş olan bütün canların toplamı altmıştı. ²⁷ Yosef'e Mısır'da doğan oğulları iki candı. Mısır'a gelen Yakov'un ev halkının toplam canları yetmiş kişiydi.

²⁸ Yakov, Goşen'e giden yolu göstermesi için Yahuda'yı kendisinden önce Yosef'e gönderdi. Goşen diyarına geldiler. ²⁹ Yosef arabasını hazırlayıp babası İsrail'i karşılamak için Goşen'e gitti. Kendisini ona takdim edip boynuna kapandı ve bir süre boynunda ağladı. ³⁰ İsrail, Yosef'e, "Hâlâ yaşıyorsun yüzünü de gördüğüme göre, şimdi bırak öleyim" dedi.

³¹ Yosef kardeşlerine ve babasının ev halkına şöyle dedi: "Gidip Firavun'la konuşacağım ve ona, 'Kenan ülkesinde olan kardeşlerim ve babamın ev halkı bana geldi' diyeceğim. ³² 'Bu adamlar çobandır, çünkü davar sahibidirler ve davarlarını, sığırlarını ve sahip oldukları her şeyi getirdiler.' ³³ Firavun sizi çağırıp da, 'Ne iş yaparsınız?' diye sorarsa, ³⁴ Goşen diyarında oturabilesiniz diye, 'Gençliğimizden beri biz hizmetkârların, atalarımız gibi hayvancılıkla uğraşırız' diyeceksiniz. Çünkü Mısırlılar için her çoban iğrençtir."

47

¹ Yosef içeri girdi ve Firavun'a haber verip şöyle dedi: "Babam ve kardeşlerim davarları, sığırları ve sahip oldukları her şeyle birlikte Kenan diyarından geldiler. İşte, Goşen diyarındalar." ² Kardeşlerinden beşini alıp Firavun'un huzuruna çıkardı. ³ Firavun kardeşlerine, "Ne iş yaparsınız?" dedi. Firavun'a, "Hizmetkârların, hem biz hem de atalarımız çobandır" dediler. ⁴ Firavun'a, "Biz bu ülkeye yabancı olarak yaşamaya geldik" dediler, "Çünkü hizmetkârlarının sürüleri için otlak yoktur. Çünkü Kenan diyarında kıtlık şiddetlidir. Şimdi lütfen hizmetkârlarının Goşen diyarında oturmasına izin ver."

⁵ Firavun Yosef'e şöyle dedi: "Baban ve kardeşlerin sana geldiler. ⁶ Mısır diyarı senin önündedir. Babanı ve kardeşlerini ülkenin en iyi yerinde oturt. Goşen diyarında otursunlar. Eğer onlar arasında becerikli adamlar tanıyorsan, onları davarlarıma bakmakla görevlendir."

⁷ Yosef babası Yakov'u getirip Firavun'un huzuruna çıkardı. Yakov Firavun'u kutsadı. ⁸ Firavun Yakov'a, "Kaç yaşındasın?" dedi.

⁹ Yakov, Firavun'a, "Yolculuk yıllarım yüz otuz yıldır" dedi. "Ömrümün yıllarının günleri az ve kötüydü. Atalarımın yolculuk günlerinde yaşadıkları yıllara ulaşamadı." ¹⁰ Yakov Firavun'u kutsadı ve Firavun'un huzurundan ayrıldı.

¹¹ Yosef babasını ve kardeşlerini yerleştirdi ve Firavun'un buyurduğu gibi Mısır diyarında, ülkenin en iyi yerinde, Ramses diyarında onlara mülk verdi.

12 Yosef babasına, kardeşlerine ve babasının bütün ev halkına ailelerinin sayısına göre yiyecek sağladı.

13 Bütün ülkede ekmek yoktu. Çünkü kıtlık çok şiddetliydi, öyle ki Mısır diyarı ve Kenan diyarı kıtlıktan kırılıyordu. 14 Yosef satın aldıkları tahıl bedeli olarak Mısır ve Kenan diyarında bulunan bütün parayı onlardan topladı. Yosef parayı Firavun'un evine getirdi. 15 Mısır ve Kenan diyarındaki paranın tamamı tükenince, bütün Mısırlılar Yosef'e gelip şöyle dediler: "Bize ekmek ver, senin önünde ölelim mi? Çünkü paramız bitti."

16 Yosef, "Davarlarınızı bana verin" dedi. "Eğer paranız bittiyse, hayvanlarınıza karşılık yiyecek veririm."

17 Davarlarını Yosef'e getirdiler. Yosef atlara, davarlara, sığırlara ve eşeklere karşılık olarak ekmek verdi. O yıl için bütün davarlarına karşılık onları ekmekle besledi. 18 O yıl sona erince, ikinci yıl da ona gelip dediler: "Paramızın nasıl tükendiğini efendimden gizlemeyeceğiz, sürüler de efendimindir. Efendimin önünde bedenlerimizden ve topraklarımızdan başka bir şeyimiz kalmadı. 19 Hem biz hem de toprağımız senin gözlerinin önünde niçin ölelim? Bizi ve toprağımızı ekmek karşılığında satın al, toprağımızla birlikte Firavun'un hizmetkârı olalım. Bize tohum ver ki, yaşayalım, ölmeyelim ve ülke ıssız kalmasın."

20 Böylece Yosef Mısır'ın bütün toprağını Firavun için satın aldı. Çünkü Mısırlılar'ın her biri kendi tarlasını sattı. Çünkü kıtlık onları zorluyordu ve toprak Firavun'un oldu. 21 Yosef, halkı Mısır'ın bir ucundan öbür ucuna kadar kentlere göçtürdü. 22 Ancak kâhinlerin toprağını satın almadı. Çünkü kâhinler Firavun'dan bir pay aldılar ve Firavun'un kendilerine verdiği paydan yediler. Bu yüzden toprak satmadılar. 23 Yosef halka, "İşte, bugün sizi ve toprağınızı Firavun'a satın aldım" dedi. "İşte, size tohum ve toprağı ekeceksiniz. 24 Hasat zamanı, beşte birini Firavun'a vereceksiniz. Tarlanın tohumu, kendi yiyeceğiniz, evinizde bulunanlara, küçük çocuklarınıza yiyecek olmak üzere dört pay sizin olacak."

25 Onlar, "Hayatımızı kurtardın! Efendimizin gözünde lütuf bulalım, Firavun'a hizmetkârlar oluruz." dediler.

26 Yosef Mısır toprağı için bunu yasa haline getirdi. Bugüne dek beşte biri Firavun'undur. Yalnızca kâhinlerin toprağı Firavun'un olmadı.

27 İsrail Mısır ülkesinde, Goşen diyarında yaşıyordu. Orada kendilerine mal mülk edindiler, verimli olup fazlasıyla çoğaldılar. 28 Yakov Mısır'da on yedi yıl yaşadı. Böylece Yakov'un günleri, ömrünün yılları yüz kırk yedi yıl sürdü. 29 İsrail'in öleceği zaman yaklaştığında oğlu Yosef'u çağırıp ve ona şöyle dedi: "Eğer şimdi gözünde lütuf buldumsa, lütfen elini uyluğumun altına koy ve bana karşı nezaket ve içtenlikle davran. Lütfen beni Mısır'a gömme. 30 Ama atalarımınla birlikte uyuduğum zaman beni Mısır'dan çıkarıp onların mezarına göm."

Yosef, "Dediğin gibi yapacağım" dedi.

31 İsrail, "Ant iç" dedi. Yosef ant içti. Sonra İsrail yatağın başucunda eğildi.

48

1 Bu şeylerden sonra biri Yosef'e, "Bak, baban hasta" dedi. Yosef iki oğlu Manaşşe ve Efraim'i yanına aldı. 2 Biri Yakov'a, "İşte, oğlun Yosef geliyor" dedi. İsrail kendini toparlayıp yatağın üzerine oturdu. 3 Yakov Yosef'e şöyle dedi: "Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, Kenan diyarında, Luz'da bana görünerek beni kutsadı. 4 Bana, 'Seni verimli kılacağım ve çoğaltacağım. Seni uluslar topluluğu yapacağım. Bu diyarı senden sonra sonsuzda dek mülk olarak

senin soyuna vereceğim' dedi. ⁵ Şimdi, ben senin yanına Mısır'a gelmeden önce Mısır ülkesinde doğmuş olan iki oğlun benimdir. Efraim ve Manaşşe, Ruven ve Şimon gibi benim olacaklar. ⁶ Onlardan sonra sana doğacak olan soyun senin olacaklar. Miraslarında kardeşlerinin adına göre çağırılacaklardır. ⁷ Bana gelince, Paddan'dan geldiğimde, Efrat'a daha biraz mesafe varken, Kenan diyarında, yolda Rahel yanımda öldü ve onu Efrat (Beytlehem de denir) yolunda oraya gömdüm."

⁸ İsrail Yosef'in oğullarını görünce, "Bunlar kim?" dedi.

⁹ Yosef babasına, "Tanrı'nın burada bana verdiği oğullarımdır" dedi.

İsrail, "Lütfen onları bana getir de kutsayayım" dedi. ¹⁰ İsrail'in gözleri ihtiyarlıktan iyi göremiyordu. Yosef onları yanına getirdi ve onları öptü ve kucakladı. ¹¹ İsrail Yosef'e, "Senin yüzünü göreceğimi sanmıyordum" dedi, "İşte, Tanrı senin soyunu bile görmeme izin verdi." ¹² Yosef onları onun dizlerinin arasından çıkardı ve yere kapandı. ¹³ Yosef, Efraim'i sağ eline İsrail'in sol eline doğru, Manaşşe'yi sol eline İsrail'in sağ eline doğru ikisini alıp ona yaklaştırdı. ¹⁴ İsrail sağ elini uzatıp küçüğü olan Efraim'in başına koydu, sol elini Manaşşe'nin başına koydu ve ellerini kasten değiştirdi, çünkü Manaşşe ilk doğandı. ¹⁵ Yosef'i kutsayarak şöyle dedi:

"Atalarım Avraham ve İshak'ın önünde yürüdükleri Tanrı, bugüne dek hayatım boyunca beni güden Tanrı, ¹⁶ Beni tüm kötülüklerden kurtaran melek, bu çocukları kutsasın,

Benim adım ve atalarım Avraham'la İshak'ın adları onların üzerlerinde anılsın, Yeryüzünde çoğaldıkça çoğalsınlar." ¹⁷ Yosef babasının sağ elini Efraim'in başına koyduğunu görünce, bu hoşuna gitmedi. Efraim'in başından Manaşşe'nin başına getirmek için babasının elini kaldırdı. ¹⁸ Yosef babasına, "Öyle değil baba" dedi, "Çünkü bu ilk doğandır. Sağ elini onun başının üzerine koy."

¹⁹ Babası koymak istemedi ve "Biliyorum oğlum, biliyorum" dedi. "O da bir halk olacak ve o da büyük olacak. Ancak küçük kardeşi ondan daha büyük olacak ve onun soyu uluslar topluluğu olacak." ²⁰ O gün onları kutsayarak, "Tanrı seni Efraim ve Manaşşe gibi etsin' diyerek İsrail sizin adınızla kutsayacak" dedi. Efraim'i Manaşşe'nin önüne geçirdi. ²¹ İsrail Yosef'e, "Ben ölüyorum" dedi, "Ama Tanrı sizinle olacak ve sizi yeniden atalarınızın ülkesine götürecektir. ²² Ben sana kardeşlerinden bir pay fazla veriyorum, onu kılıcım ve yayım ile Amorlular'ın elinden aldım."

49

¹ Yakov oğullarına seslenip şöyle dedi: "Toplanın da, gelecekte başınıza geleceklere size bildireyim.

² Toplanın ve dinleyin, ey Yakov'un oğulları.

Babanız İsrail'i dinleyin."

³ "Ruven, sen benim ilk oğlum, gücüm, gücümün başlangıcısın.

Saygı ve güçte birincisin.

⁴ Ama su gibi oynaksın, birinci olmayacaksın,

Çünkü babanın yatağına girdin,

Onu kirlettin. O benim yatağıma çıktı."

⁵ "Şimon'la Levi kardeşlerdir.

Kılıçları şiddet silahlarıdır.

⁶ Ey canım, onların toplantılarına katılma.

Ey yüceliğim, toplantılarında onlarla bir olma

Çünkü öfkeli olduklarında adam öldürdüler.

- İsteyerek sığırları sakatladılar.
7 Lanet olsun öfkelerine, çünkü şiddetlidir.
Lanet olsun gazaplarına, çünkü zalimcedir.
Onları Yakov'da böleceğim,
Onları İsrail'de dağıtacağım.”
- 8 “Yahuda, kardeşlerin seni övecekler.
Elin düşmanlarının boynunda olacaktır.
Babanın oğulları önünde eğilecekler.
- 9 Yahuda bir aslan yavrusudur.
Oğlum benim! Avından yukarı çıktın.
O yere çöktü, aslan gibi, dişi aslan gibi yattı.
Kim onu kaldırabilir?
- 10 Sahibi gelinceye dek,
Saltanat asası Yahuda'dan,
Hükümdarlık asası ayaklarının arasından ayrılmayacak.
Ulusların itaati ona olacaktır.
- 11 Sıpasını asmaya,
Eşeğinin yavrusunu seçme bir asmaya bağlayarak,
Giysilerini şarapta,
Kaftanını üzümün kanında yıkadı.
- 12 Gözleri şaraptan kızıl,
Dişleri süttten beyaz olacak.”
- 13 “Zevulun deniz kıyısında oturacak.
Gemilere liman olacak.”
Sınırı Sayda'nın yanında olacak.
- 14 “İssakar heybelerin arasında yatan,
Güçlü bir eşektir.
- 15 İyi bir dinlenme yeri,
Hoşuna giden bir memleket görürse,
Omzunu yüke eğer,
Ağır işte çalışan bir hizmetçi olur.”
- 16 “Dan İsrail oymaklarından biri olarak,
Halkını yönetecek.
- 17 Dan yolda bir yılan,
Toprak yolda bir engerek olacak,
Atın topuklarını ısırarak,
Böylece binicisini sırtüstü düşüren bir engerek olacak. 18 Ben senin
kurtuluşunu bekledim, ey Yahve.”
- 19 “Bir birlik Gad'a saldıracak,
Ama onların topuklarını ezecek.”
- 20 “Aşer'in yiyeceği zengin olacak.
Kraliyet lezzetleri üretecek.”
- 21 “Naftali salıverilmiş bir geyiktir,
Güzel yavrular doğurur.”
- 22 “Yosef verimli bir asmadır,
Kaynak başında verimli bir asma.
Onun dalları duvarın üzerinden aşar.
- 23 Okçular onu çok hırpaladılar,
Ok atıp ona zulmettiler.
- 24 Ama onun yayı sağlam,
Ellerinin kolları güçlü çıktı,
Yakov'un Kudretlisi'nin elleriyle,

- (İsrael'in çobanı ve kayası oradandır),
²⁵ Sana yardım edecek olan babanın Tanrısı'dır,
 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'dır seni kutsayacak olan.
 Yukarıdaki göğün,
 Aşağıda yatan derinliğin bereketleriyle,
 Memelerin ve rahmin bereketleriyle seni kutsayacak.
²⁶ Babanın kutsamaları,
 Eski tepelerin sınırları üzerinden,
 Atalarının kutsamalarından üstün geldi.
 Yosef'in başında olacak."
 Önderlik kardeşlerinden ayrı olanın başı üzerinde olacak.
²⁷ "Benjamin yırtıcı bir kurttur.
 Sabah avını yutar.
 Akşam ganimeti paylaşır."

²⁸ Bunların hepsi İsrail'in on iki oymağıdır. Babaları bunları söyleyip onları kutsadı. Herkesi kendi bereketine göre kutsadı. ²⁹ Onlara buyruk verip şöyle dedi: "Ben halkımın arasına katılmak üzereyim. Beni atalarımın yanına Hititli Efron'un tarlasındaki mağaraya, ³⁰ Avraham'ın mezar yeri olarak tarlasıyla birlikte Hititli Efron'dan satın almış olduğu Kenan diyarındaki, Mamre yakınlarında Makpela tarlasındaki mağaraya gömün. ³¹ Avraham'la karısı Sarah'ı oraya gömdüler. İshak'la karısı Rebeka'yı da oraya gömdüler. Ben de Lea'yı oraya gömdüm. ³² Tarla ve içindeki mağara Het'in çocuklarından satın alınmıştı. ³³ Yakov oğullarına verdiği buyrukları bitirdikten sonra ayaklarını yatağın içine çekti, son nefesini vererek halkına kavuştu.

50

¹ Yosef babasının yüzü üzerine kapandı. Onun üzerinde ağladı ve onu öptü. ² Yosef hekim hizmetkârlarına babasını mumyalamalarını buyurdu. Hekimler İsrail'i mumyaladılar. ³ Onun için kırk günlük bir süre kullanıldı. Çünkü mumyalamak için gereken gün sayısı bu kadardı. Mısırlılar İsrail için yetmiş gün yas tuttular.

⁴ Onun için yas günleri geçince, Yosef Firavun'un ev halkına, "Eğer şimdi gözünüzde lütuf bulduysam, lütfen Firavun'un kulağına seslenip şöyle deyin, ⁵ 'Babam, İşte, ben ölüyorum. Beni Kenan diyarında kendim için kazdığım mezara gömeceksin diyerek bana ant içtirdi. Bu nedenle, lütfen izin verin şimdi çıkıp babamı gömüp geleyim.' " dedi.

⁶ Firavun, "Git, babanı sana ant içirdiği gibi göm" dedi.

⁷ Yosef babasını gömmek için çıktı. Firavun'un bütün hizmetkârları, evinin ileri gelenleri, Mısır diyarının bütün ileri gelenleri, ⁸ Yosef'in bütün ev halkı, kardeşleri ve babasının ev halkı onunla birlikte çıktılar. Goşen diyarında yalnızca çocuklarını, sürülerini ve sığırlarını geride bıraktılar. ⁹ Savaş arabaları ve atlılar onunla birlikte çıktılar. Kalabalık bir topluluk oldular. ¹⁰ Şeria Irmağı'nın ötesindeki Atad'ın harman yerine varınca, yüksek sesle acı acı ağıt yaktılar. Babası için yedi gün yas tuttular. ¹¹ Ülkede yaşayan Kenanlılar, Atad'ın harman yerindeki yası görünce, "Bu, Mısırlılar'ın hüznü yasıdır" dediler. Bu nedenle Yarden'ün ötesinde olan o yere Avel-Misrayim (Mısırlılar'ın yası) adı verildi. ¹² Oğulları ona tam kendilerine buyurduğu gibi yaptı. ¹³ Onu Kenan ülkesine götürdüler. Avraham'ın mezar yeri olarak Hititli Efron'dan tarlasıyla birlikte mülk olarak satın almış olduğu Mamre karşısında Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömdüler. ¹⁴ Yosef, kendisi, kardeşleri ve babasını

gömmek için onunla birlikte gelenlerin hepsi babasını gömdükten sonra Mısır'a döndüler.

¹⁵ Yosef'in kardeşleri babalarının öldüğünü görünce, "Belki Yosef bizden nefret edecek ve ona yaptığımız bütün kötülüklerin karşılığını bize ödetecek" dediler. ¹⁶ Yosef'e haber gönderip şöyle dediler: "Baban ölmeden önce şöyle buyurmuştu: ¹⁷ 'Yosef'e şunu söyleyin: Şimdi lütfen kardeşlerinin itaatsizliğini ve günahlarını bağışla. Çünkü sana kötülük ettiler.' Şimdi, lütfen babanın Tanrısı'nın hizmetkârlarının itaatsizliğini bağışla." Yosef onlar kendisiyle konuşurken ağladı. ¹⁸ Kardeşleri de gidip onun önünde yere kapandılar ve şöyle dediler: "Bak, biz senin hizmetkârlarınız." ¹⁹ Yosef onlara, "Korkmayın, çünkü ben Tanrı'nın yerinde miyim? ²⁰ Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın yaşamını kurtarmak için bunu iyiliğe çevirdi. ²¹ Bu nedenle şimdi korkmayın. Size ve çocuklarınıza bakacağım." Onları teselli ederek yumuşak bir şekilde onlarla konuştu.

²² Yosef, babasının ev halkıyla birlikte Mısır'da yaşıyordu. Yosef yüz on yıl yaşadı. ²³ Yosef üçüncü kuşaktan Efraim'in çocuklarını gördü. Manaşşe oğlu Makir'in çocukları da Yosef'in dizleri üzerinde doğdu. ²⁴ Yosef kardeşlerine, "Ben ölüyorum" dedi, "Tanrı sizi mutlaka ziyaret edecektir ve sizi bu ülkeden Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a ant içerek söz verdiği ülkeye götürecektir." ²⁵ Yosef İsraililer'den, "Tanrı mutlaka sizi ziyaret edecektir, kemiklerimi buradan çıkaracaksınız" diye ant içirdi. ²⁶ Böylece Yosef yüz on yaşında öldü. Onu mumyaladılar ve Mısır'da bir tabuta koydular.

ÇIKIŞ

¹ Mısır'a gelen İsrail'in oğullarının adları şunlardır (her biri ve onun ev halkı Yakov'la birlikte geldi): ² Ruven, Şimon, Levi, Yahuda, ³ İsakar, Zevulun, Benyamin, ⁴ Dan, Naftali, Gad ve Aşer. ⁵ Yakov'un bedeninden gelen canların tümü yetmiş candı ve Yosef zaten Mısır'daydı. ⁶ Yosef de kardeşleri ve tüm o kuşak gibi öldü. ⁷ İsrail'in çocukları verimli oldular, bolca artıp çoğaldılar, fazlasıyla güçlendiler ve ülke onlarla doldu.

⁸ Şimdi Mısır üzerinde Yosef'i tanımayan yeni bir kral çıktı. ⁹ Halkına şöyle dedi, "İsrail'in çocuklarının halkı bizden daha çok ve daha güçlü. ¹⁰ Gelin, onlara karşı bilgece davranalım, yoksa çoğalacaklar, olur da bir savaş çıkarsa, onlar da düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşır ve ülkeden kaçarlar. ¹¹ Bu nedenle yükleriyle onlara sıkıntı çektirmek için üzerlerine angarya görevlileri atadılar. ¹² Ama onlara ne kadar eziyet ettilerse, onlar o kadar çok çoğaldılar ve daha da yayıldılar. ¹³ Mısırlılar İsrail'in çocuklarına acımasızca hizmet ettirdiler. ¹⁴ Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç işi gibi ağır işlerle yaşamlarını zehir ettiler, onları acımasızca hizmet ettirdiler.

¹⁵ Mısır Kralı, birinin adı Şifrah, diğerinin adı Puah olan İbrani ebelerle konuştu. ¹⁶ Ve şöyle dedi, "İbrani kadınlara ebelik yaptığınızda, onları doğum sandalyesinde gördüğünüzde, eğer çocuk erkekse, öldürün, kızsız yaşasın." ¹⁷ Ama ebeler Tanrı'dan korktular, Mısır Kralı'nın kendilerine buyurduğu şeyi yapmayıp, erkek çocukları canlı kurtardılar. ¹⁸ Mısır Kralı ebeleri çağırıp onlara, "Neden bunu yapıp erkek çocukları canlı kurtardınız?" dedi.

¹⁹ Ebeler Firavun'a şöyle dediler, "Çünkü İbrani kadınlar Mısırlı kadınlara benzemiyor. Onlar güçlü oldukları için ebe yanlarına gelmeden doğum yapıyor."

²⁰ Tanrı ebelere iyi davrandı ve halk çoğalıp fazlasıyla güçlendi. ²¹ Ebeler Tanrı'dan korktukları için Tanrı onlara aileler verdi. ²² Firavun tüm hakına şöyle buyurdu, "Doğan her erkek çocuğu nehre atın, her kız çocuğu canlı kurtarın."

2

¹ Levi evinden bir adam gitti ve bir Levi kızını aldı. ² Kadın gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. Kadın çocuğun güzel olduğunu görünce onu üç ay sakladı. ³ Artık onu daha fazla gizleyemeyince, papirüs ağacından bir sepet alıp onu katranla kapladı. Çocuğu içine koydu ve nehrin kıyısındaki sazlığa bıraktı. ⁴ Kız kardeşi ona ne olacağını görmek için uzakta duruyordu. ⁵ Firavun'un kızı yıkanmak için nehre indi. Onun hizmetçileri nehrin kenarında yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti gördü ve onu alması için hizmetçilerini gönderdi. ⁶ Onu açtı ve çocuğu gördü. İşte bebek ağlıyordu. Ona acıdı ve şöyle dedi, "Bu İbraniler'in çocuklarından biridir."

⁷ Bunun üzerine kız kardeşi, Firavun'un kızına, "Çocuğu emzirmesi için sana İbrani kadınlardan bir dadı çağırayım mı?" dedi.

⁸ Firavun'un kızı ona, "Git" dedi. Genç kız gidip çocuğun annesini çağırdı. ⁹ Firavun'un kızı ona, "Bu çocuğu al ve benim için emzir, ben de ücretini veririm" dedi. Kadın çocuğu alıp emzirdi. ¹⁰ Çocuk büyüdü ve kadın onu Firavun'un kızına getirdi ve onun oğlu oldu. Ona Moşe adını verdi, "Çünkü onu sudan çıkardım" dedi.

¹¹ Moşe büyüdüğü o günlerde kardeşlerinin yanına çıktı ve onların yüklerini gördü. Bir Mısırlı'nın kardeşlerinden biri olan bir İbrani'ye vurduğunu gördü. ¹² Çevresine bakınıp kimsenin olmadığını görünce Mısırlı'yı öldürüp kumun içine sakladı.

¹³ Ertesi gün çıktı, işte iki İbrani birbiriyle kavga ediyordu. Yanlış yapana, “Neden arkadaşına vuruyorsun?” dedi.

¹⁴ Adam, “Kim seni üzerimize bey ve yargıç yaptı? Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de öldürmeyi mi tasarlıyorsun?” dedi. Moşe korktu, “Bu şey elbette biliniyor” dedi. ¹⁵ Firavun bunu duyunca Moşe'yi öldürmeye çalıştı. Ama Moşe Firavun'un önünden kaçtı ve Midyan diyarında yaşadı ve bir kuyunun yanına oturdu.

¹⁶ Midyanlı bir kâhinin yedi kızı vardı. Gelip su çektiler ve babalarının sürüsünü sulamak için yalıkları doldurdular. ¹⁷ Çobanlar gelip onları uzaklaştırdı. Ama Moşe kalktı ve onlara yardım etti ve sürülerini suladı. ¹⁸ Babaları Reuel'in yanına vardıklarında o, “Nasıl oldu da bugün bu kadar erken geldiniz?” dedi. ¹⁹ Onlar, “Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı, üstelik bizim için su çekip sürüyü suladı” dediler.

²⁰ Adam kızlarına, “Nerede o? Adamı neden bıraktınız? Onu çağırın da yemek yesin” dedi. ²¹ Moşe adamın yanında kalmaktan hoşnuttu. Adam kızı Sipporah'ı Moşe'ye verdi. ²² Bir oğul doğurdu ve o, adını Gerşom koydu; “Çünkü yabancı bir diyarda garip olarak yaşıyorum” dedi.

²³ Aradan çok sayıda günler gelip geçti, Mısır Kralı öldü. İsrail'in çocukları esaretten dolayı ah çektiler, feryat ettiler ve feryatları esaret nedeniyle Tanrı'ya ulaştı. ²⁴ Tanrı onların iniltilerini duydu ve Tanrı Avraham'la, İshak'la ve Yakov'la yaptığı antlaşmayı hatırladı. ²⁵ Tanrı İsrail'in çocuklarını gördü ve Tanrı anladı.

3

¹ Moşe, kayınpederi Midyanlı Yetro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün arka tarafına götürüp Tanrı Dağı'na, Horev'e geldi. ² Yahve'nin meleği bir çalının ortasındaki alevin içinde ona göründü. Baktı, işte, çalı ateşte yanıyordu ama tükenmiyordu. ³ Moşe, “Şimdi gidip bu büyük manzarayı, çalının neden tükenmediğini göreyim” dedi.

⁴ Yahve onun bakmaya geldiğini görünce, Tanrı ona çalının ortasından seslenip şöyle dedi, “Moşe! Moşe!”

O, “İşte buradayım” dedi.

⁵ “Yaklaşma. Çarıklarını çıkar, çünkü üzerinde durduğun yer kutsal topraktır” dedi. ⁶ Üstelik, “Ben babanın Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı'yım” dedi. Moşe, yüzünü sakladı çünkü Tanrı'ya bakmaya korkuyordu.

⁷ Yahve şöyle dedi, “Mısır'da olan halkımın sıkıntısını elbette gördüm, an-garya görevleri yüzünden feryatlarını duydum. Çünkü onların acılarını biliyorum. ⁸ Onları Mısırlılar'ın elinden kurtarmak ve o ülkeden iyi ve geniş bir ülkeye süt ve bal akan bir ülkeye, Kenanlı, Hititli, Amorlu, Perizli, Hivli ve Yevuslular'ın yerine götürmek için aşağıya indim. ⁹ İşte, İsrail çocuklarının feryadı bana ulaştı. Üstelik Mısırlılar'ın onlara ettiği zulmü gördüm. ¹⁰ Bu nedenle şimdi gel, halkım İsrail'in çocuklarını Mısır'dan çıkarman için seni Firavun'a göndereyim.”

¹¹ Moşe Tanrı'ya, “Ben kimim ki, Firavun'a gideyim de İsrail'in çocuklarını Mısır'dan çıkarayım?” dedi.

¹² Ve Tanrı, “Ben kesinlikle seninle olacağım. Seni gönderdiğimin belirtisi şu olacak, halkı Mısır'dan çıkardığın zaman, bu dağda Tanrı'ya hizmet edeceksiniz” dedi.

¹³ Moşe Tanrı'ya şöyle dedi, “İşte, İsrail'in çocuklarının yanına gelip onlara, 'Beni size atalarınızın Tanrısı gönderdi' dediğimde, onlar bana, 'O'nun adı nedir?' diye sorduklarında, onlara ne diyeyim?”

¹⁴ Tanrı Moşe'ye, “BEN BEN OLAN'IM” dedi ve O, “İsrail'in çocuklarına şunu söyleyeceksin, 'Beni size BEN'İM gönderdi.’” ¹⁵ Dahası Tanrı Moşe'ye şunu da söyledi, “İsrail'in çocuklarına şöyle diyeceksin, 'Atalarınızın Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı Yahve beni size gönderdi.' Sonsuza dek adım bu ve tüm kuşaklarca anılmam budur. ¹⁶ Git, İsrail'in ihtiyarlarını bir araya topla ve onlara şöyle de: 'Atalarınızın Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı Yahve bana göründü ve şöyle dedi: Sizi gerçekten ziyaret ettim ve Mısır'da size yapıları gördüm. ¹⁷ Dedim ki, sizi Mısır'ın sıkıntısından, Kenanlı Hititli, Amorlu, Perizli, Hivli ve Yevuslular'ın ülkesine, süt ve bal akan diyara götüreceğim.’” ¹⁸ “Onlar sözünü dinleyecekler. Sen ve İsrail'in ihtiyarları Mısır Kralı'nın yanına gelip ona, 'İbraniler'in Tanrısı Yahve bizimle görüştü diyeceksiniz. Şimdi lütfen izin ver de Tanrımız Yahve'ye kurban sunmak için üç günlük bir yolculuk yapalım.’” ¹⁹ Mısır Kralı'nın güçlü bir el aracılığıyla olsa bile gitmek için size izin vermeyeceğini biliyorum. ²⁰ Elimi uzatıp aralarında yapacağım harikalarla Mısır'ı vuracağım. Ondan sonra sizi bırakacak. ²¹ Mısırlıların gözünde bu halka lütfetmeyeceğim. Öyle ki, gittiğiniz zaman eli boş gitmeyeceksiniz. ²² Ancak her kadın komşusundan ve evini ziyaret edenden gümüş takılar, altın takılar ve giysiler isteyecek. Bunları oğullarınızın ve kızlarınızın üzerine takacaksınız. Mısırlıların yağmalayacaksınız.”

4

¹ Moşe şöyle yanıt verdi, “Ama, işte, bana inanmayacaklar, ne de sözümü dinleyecekler, çünkü 'Yahve sana görünmedi' diyecekler.”

² Yahve ona, “Elindeki nedir?” dedi.

O, “Bir değnek” dedi.

³ “Onu yere at” dedi. O yere attı ve bir yılan oldu. Moşe ondan kaçtı.

⁴ Yahve Moşe'ye, “Elini uzat ve kuyruğundan tut” dedi. O elini uzattı ve tuttu. Elinde bir değnek oldu.

⁵ “Bu atalarınızın Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı Yahve'nin sana görüldüğüne iman etmeleri içindir.”

⁶ Yahve ayrıca ona, “Şimdi elini abanın içine koy” dedi. Elini abasının içine soktu ve onu çıkardığında, işte, eli kar gibi beyaz cüzamlıydı.

⁷ “Elini yine abanın içine koy” dedi. Elini tekrar abasının içine soktu ve onu abasından çıkardığında, işte, yine diğer eti gibi olmuştu.

⁸ “Eğer sana inanmazlarsa ya da ilk belirtinin sözünü dinlemezlerse, sonraki belirtinin sözüne inanacaklar. ⁹ Eğer bu iki belirtiyeye de inanmazlarsa ya da sözünü dinlemezlerse, şöyle olacak, nehrin suyundan alıp kuru toprağa dökeceksin. Nehirden çıkaracağın su, kuru toprak üzerinde kana dönüşecek.”

¹⁰ Moşe Yahve'ye şöyle dedi, “Ey Efendim, ne önceden, ne de hizmetkârınla konuştuğundan beri güzel konuşan biri değilim. Çünkü ben konuşmada yavaşım ve yavaş dilliyim.”

¹¹ Yahve ona şöyle dedi, “İnsanın ağzını yapan kim? Ya da insanı dilsiz, sağır, gören veya kör yapan kimdir? Ben Yahve değil miyim? ¹² Bu nedenle şimdi git, ben de senin ağzınla olacağım ve ne konuşacağımı sana öğreteceğim.”

13 Moşe, “Ey Efendim, lütfen başka birisini gönder” dedi.

14 Yahve Moşe'ye karşı öfkeleni ve şöyle dedi, “Peki ya kardeşin Levili Aron? Onun iyi konuşabildiğini biliyorum. Hem de, işte, o seni karşılamak için dışarı çıkıyor. Seni gördüğünde yüreği sevinecek. 15 Onunla konuşacaksın ve sözleri onun ağzına koyacaksın. Ben senin ağzınla ve onun ağzıyla olacağım ve yapacağınız şeyi size öğreteceğim. 16 O senin halka karşı sözcün olacak. Öyle olacak ki, o sana ağız ve sen de ona Tanrı gibi olacaksın. 17 Belirtileri onunla yapacağın bu değneği eline alacaksın.”

18 Moşe gidip kayınpederi Yetro'nun yanına döndü ve ona, “Lütfen izin ver de gidip Mısır'daki kardeşlerimin yanına döneyim, onlar hâlâ hayatta mı göreyim?” dedi. Yetro Moşe'ye, “Esenlikle git” dedi. 19 Yahve Midyan'da Moşe'ye şöyle dedi, “Git, Mısır'a dön; çünkü seni öldürmeye çalışan bütün insanlar öldü.” 20 Moşe karısını ve oğullarını alıp bir eşeğe bindirdi ve Mısır ülkesine döndü. Moşe Tanrı'nın değneğini eline aldı. 21 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, “Mısır'a döndüğün zaman, sana verdiğim bütün harikaları Firavun'un önünde yapmaya bak, ama ben onun yüreğini katılaştıracağım ve o, halkın gitmesine izin vermeyecek. 22 Firavun'a de ki, 'Yahve diyor ki, İsrail benim ilk oğlum, ilk doğanımdır. 23 Ben de sana, 'Oğlumu bırak, bana hizmet etsin' dedim ve sen onun gitmesine izin vermeyi reddettin. İşte, ilk doğan oğlunu öldüreceğim.'”

24 Yahve, konaklayacağı yere giderken yolda Moşe'yle karşılaştı ve onu öldürmek istedi. 25 Bunun üzerine Sipporah bir çakmaktaşı alıp oğlunun sünnet derisini kesip ayaklarının dibine attı ve şöyle dedi, “Kesinlikle sen bana kan güveysin.”

26 Bunun üzerine onu rahat bıraktı. Daha sonra sünnetten dolayı “Sen kan güveysin” dedi.

27 Yahve Aron'a, “Moşe'yi karşılamak için çöle git” dedi. Gidip Tanrı'nın dağında onunla karşılaştı ve onu öptü. 28 Moşe, Yahve'nin kendisiyle gönderdiği tüm sözleri ve kendisine emretmiş olduğu bütün belirtileri Aron'a anlattı. 29 Moşe ile Aron gidip İsrail çocuklarının bütün ihtiyarlarını bir araya topladılar. 30 Aron, Yahve'nin Moşe'ye söylediği bütün sözleri söyledi ve halkın önünde belirtileri yaptı. 31 Halk iman etti ve Yahve'nin İsrail çocuklarını ziyaret ettiğini, onların sıkıntılarını gördüğünü duyunca başlarını eğerek tapındılar.

5

1 Daha sonra Moşe ile Aron gelip Firavun'a şöyle dediler, “İsrail'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Halkımın gitmesine izin ver, çölde bana bayram etsinler.’”

2 Firavun şöyle dedi, “Yahve kim ki, İsrail'in gitmesine izin vermek için O'nun sözünü dinleyeyim? Yahve'yi tanımıyorum ve dahası İsrail'in gitmesine izin vermeyeceğim.”

3 Onlar, “İbraniler'in Tanrısı bizimle görüştü” dediler. Lütfen, çölde üç günlük yol almamıza izin ver ki, Tanrımız Yahve'ye kurban keselim. Yoksa üzerimize salgın hastalık ya da kılıçla inebilir.”

4 Mısır Kralı onlara şöyle dedi, “Ey Moşe ve Aron, neden halkı işlerinden alıkoyuyorsunuz? Yüklerinize geri dönün!” 5 Firavun, “İşte, şimdi ülke halkı çoktur, siz onları yüklerinden dinlendiriyorsunuz” dedi. 6 Aynı gün Firavun halkın angarya görevlilerine ve memurlara şu emri verdi, 7 “Artık eskisi gibi halka kerpiç yapmaları için saman vermeyeceksiniz. Gidip kendileri için saman toplasınlar. 8 Onlardan daha önce yaptıkları kerpiçlerin sayısını isteyeceksiniz. Ondan hiçbir şey eksiltmeyeceksiniz; çünkü onlar tembeldirler.

Bu nedenle, 'Hadi gidip Tanrımız'a kurban keselim' diyerek bağıyorlar. ⁹ Adamların üzerine daha ağır işler yüklensinler ki, çalışsınlar. Yalan sözlere aldırış etmesinler.”

¹⁰ Halkın angarya görevlileri memurlarıyla birlikte dışarı çıktılar ve halka şöyle konuşup dediler, “Firavun şöyle diyor, 'Size saman vermeyeceğim. ¹¹ Siz gidin, bulduğunuz yerden saman alın; çünkü işinizden hiçbir şey eksiltilmeyecektir.’” ¹² Böylece halk, saman için anız toplamak amacıyla tüm Mısır diyarına dağıldı. ¹³ Angaryacılar aceleyle, “Saman varken olduğu gibi gündelik iş kotanızı doldurun!” diyorlardı! ¹⁴ Firavun'un angaryacılarının üzerlerine atadığı İsrail'in çocuklarının memurları dövüldü ve onlara, “Daha önce olduğu gibi kerpiç yapımında neden dün de bugün de kotanızı doldurmadınız?” diye soruldu.

¹⁵ Bunun üzerine İsrail'in çocuklarının memurları gelip Firavun'a şöyle fer-yat ettiler, “Hizmetkârlarına neden böyle davranıyorsun? ¹⁶ Hizmetkârlarına saman verilmiyor ve bize, 'Kerpiç yap!' diyorlar. Ama işte hizmetkârların dövülüyor; ama suç senin kendi halkındadır.”

¹⁷ Fakat Firavun, “Siz tembelsiniz” dedi. “Boş duruyorsun! Bu nedenle, 'Hadi gidip Yahve'ye kurban keselim' diyorsunuz. ¹⁸ Bunun için şimdi gidin ve çalışın, çünkü size saman verilmeyecek; yine de aynı sayıda kerpiç teslim edeceksiniz!”

¹⁹ İsrail'in çocuklarının memurları, “Günlük kerpiç kotanızdan hiçbir şey eksiltmeyeceksiniz!” denildiğinde başlarının belada olduğunu anladılar.

²⁰ Firavun'un yanından çıkarken yolda durmakta olan Moşe ve Aron'la karşılaştılar. ²¹ Onlara, “Yahve size baksın ve yargılasın” dediler, “Çünkü bizi Firavun'un ve hizmetkârlarının gözünde tiksindirici bir koku yaptınız, bizi öldürmeleri için ellerine bir kılıç verdiniz.”

²² Moşe Yahve'ye dönüp şöyle dedi, “Ey Efendi, neden bu halkın başına dert açtın? Beni neden gönderdin? ²³ Senin adına konuşmak için Firavun'a geldiğimden beri, o bu halkın başına bela getirdi. Sen de halkını hiç kurtarmadın!”

6

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi, “Şimdi Firavun'a ne yapacağımı göreceksin; çünkü güçlü el ile onların gitmesine izin verecek ve güçlü el ile onları ülkesinden kovacak.”

² Tanrı Moşe'ye konuşup ona şöyle dedi, “Ben Yahve'yim. ³ Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak göründüm, ama onlar beni Yahve adıyla bilmiyordu. ⁴ Ayrıca, yabancı olarak yaşadıkları, gezip dolaştıkları Kenan ülkesini onlara vermek üzere onlarla antlaşmamı kurdum. ⁵ Üstelik Mısırlılar'ın esaret altında tuttuğu İsrail'in çocuklarının inlemelerini duydum ve antlaşmamı hatırladım. ⁶ Bu nedenle İsrail'in çocuklarına de ki, 'Ben Yahve'yim ve sizi Mısırlılar'ın yükleri altından çıkaracağım, sizi onların esaretinden kurtaracağım ve uzanmış kolumla ve büyük hükümlerle sizi kurtaracağım. ⁷ Sizi kendime bir halk olarak alacağım. Sizin Tanrınız olacağım ve bileceksiniz ki, sizi Mısırlılar'ın yükleri altından çıkaran Tanrınız Yahve benim. ⁸ Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a vermeye söz verdiğim ülkeye sizi getireceğim ve onu miras olarak size vereceğim. Ben Yahve'yim.’”

⁹ Moşe İsrail'in çocuklarına böyle söyledi, ama onlar ruh ıstırabından ve acımasız esaretten dolayı Moşe'yi dinlemediler.

¹⁰ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu, ¹¹ “İçeri gir, Mısır Kralı Firavun'a İsrail çocuklarının ülkesinden gitmesine izin vermesini söyle.”

¹² Moşe Yahve'nin huzurunda şöyle dedi, "İşte, İsrail'in çocukları beni dinlemediler. Dudaklarım sünnetsizken, Firavun beni nasıl dinleyecek?" ¹³ Yahve Moşe ve Aron'la konuştu ve onlara İsrail'in çocuklarına ve Mısır Kralı Firavun'a, İsrail'in çocuklarını Mısır diyarından çıkarmaları buyruğunu verdi.

¹⁴ Bunlar babalarının evlerinin başlarıdır. İsrail'in ilk oğlu Ruven'in oğulları: Hanok ve Pallu, Hesron ve Karmi. Bunlar Ruven'in aileleridir. ¹⁵ Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohad, Yakın, Zohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul. Bunlar Şimon'un aileleridir. ¹⁶ Kuşaklarına göre Levi oğullarının adları şunlardır: Gerşon, Kohat, Merari ve Levi'nin yaşam yılları yüz otuz yedi yıldır. ¹⁷ Gerşon'un oğulları: Ailelerine göre Livni ve Şimi. ¹⁸ Kohat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hebron, Uzziel. Kohat'ın yaşam yılları yüz otuz üç yıldır. ¹⁹ Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Kuşaklarına göre Levi boyları bunlardır. ²⁰ Amram babasının kız kardeşi Yokevet'i kendine eş olarak aldı ve ona Aron'la Moşe'yi doğurdu. Amram'ın yaşam yılları yüz otuz yedi yıldır. ²¹ Yishar'ın oğulları: Korah, Nefek ve Zikri. ²² Uzziel'in oğulları: Mişael, Elsafan ve Sitri. ²³ Aron, Nahşon'un kız kardeşi Amminadav'ın kızı Elişeva'yı kendine eş olarak aldı ve ona Nadav'ı, Avihu'yu, Eleazar'ı ve İtamar'ı doğurdu. ²⁴ Korah'ın oğulları: Assir, Elkana ve Aviasaf. Bunlar Korahoğulları'nın aileleridir. ²⁵ Aron'un oğlu Elazar Putiel'in kızlarından birini kendine eş olarak aldı ve ona Phinehas'ı doğurdu. Ailelerine göre Levililer'in babalarının başları bunlardır. ²⁶ Bunlar, Yahve'nin, "İsrail'in çocuklarının ordularına göre Mısır diyarından çıkarın" dediği Aron ve Moşe'dir. ²⁷ İsrail'in çocuklarını Mısır'dan çıkarmak için Mısır Kralı Firavun'la konuşanlar bunlardı. Bunlar Moşe ve Aron'dur.

²⁸ Yahve'nin Mısır'da Moşe'yle konuştuğu gün, ²⁹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Ben Yahve'yim. Sana söyleyeceklerimin hepsini Mısır Kralı Firavun'a söyle."

³⁰ Moşe Yahve'nin huzurunda şöyle dedi, "İşte, ben sünnetsiz dudaklarım, Firavun beni nasıl dinleyecek?"

7

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "İşte, seni Firavun'a Tanrı gibi yaptım ve kardeşin Aron senin peygamberin olacak. ² Sana buyurduğum her şeyi söyleyeceksin ve kardeşin Aron Firavun'la konuşacak, ta ki, İsrail'in çocuklarının kendi ülkesinden gitmesine izin versin. ³ Firavun'un yüreğini katılaştıracağım, Mısır diyarında belirtilerimi ve harikalarımı çoğaltacağım. ⁴ Ama Firavun seni dinlemeyecek, o zaman elimi Mısır'ın üzerine koyacağım ve ordularımı, halkım İsrail'in çocuklarını, büyük hükümlerle Mısır diyarından çıkaracağım. ⁵ Mısır'a elimi uzattığım ve İsrail çocuklarını aralarından çıkardığım zaman, Mısırlılar benim Yahve olduğumu bilecekler."

⁶ Moşe ve Aron da öyle yaptılar. Yahve onlara nasıl buyurduysa öyle yaptılar. ⁷ Firavun'la konuştuklarında Moşe seksen, Aron da seksen üç yaşındaydı. ⁸ Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi, ⁹ "Firavun seninle konuşup, 'Bir mucize gerçekleştir' derse, o zaman Aron'a, 'Değneğini al ve onu Firavun'un önüne at, değnek yılan olacak' diyeceksin." ¹⁰ Moşe ile Aron Firavun'un yanına gittiler ve Yahve'nin buyurduğu gibi yaptılar. Aron değneğini Firavun'un ve hizmetkârlarının önüne attı ve değneği bir yılanla dönüştü. ¹¹ Bunun üzerine Firavun bilgeleri ve büyücüleri de çağırdı. Mısır'ın büyücüleri, onlar da büyüleriyle aynı şeyi yaptılar. ¹² Çünkü her biri kendi değneğini attı ve yılanla dönüştüler, ama Aron'un değneği onların değneklerini yuttu. ¹³ Firavun'un yüreği katılaştı ve Yahve'nin söylemiş olduğu gibi onları dinlemedi.

¹⁴ Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Firavun'un yüreği inatçıdır. Halkı salıvermeyi reddediyor. ¹⁵ Sabahleyin Firavun'un yanına gidin. İşte, o suya çıkıyor. Onu karşılamak için nehrin kıyısında duracaksınız. Yılana çevrilmiş değneği eline alacaksınız. ¹⁶ Ona diyeceksiniz ki, 'İbraniler'in Tanrısı Yahve, 'Halkımın gitmesine izin ver, çölde bana hizmet etsinler' diyerek beni sana gönderdi. İşte, şimdiye kadar dinlemedin." ¹⁷ Yahve şöyle diyor, "Bununla benim Yahve olduğumu bileceksin. İşte, ben elimdeki değneği nehirdeki sulara vuracağım ve sular kana dönecekler. ¹⁸ Nehirde bulunan balıklar ölecek, nehir kokacak. Mısırlılar nehirden su içmekten tiksinecekler." ¹⁹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Aron'a de ki, 'Değneğini al ve elini Mısır'ın sularına, nehirlerine, derelerine, havuzlarına ve bütün su birikintileri üzerine uzat da kan olsun. Bütün Mısır diyarında, hem ağaç kaplarda hem de taş kaplarda kan olacak."

²⁰ Moşe ve Aron, Yahve'nin buyurduğu gibi yaptılar. Firavun'un ve hizmetkârlarının gözü önünde değneği kaldırdı ve nehirdeki sulara vurdu ve nehirdeki bütün sular kana döndü. ²¹ Nehirde bulunan balıklar öldü. Nehir koktu. Mısırlılar nehirden su içemediler. Kan tüm Mısır diyarındaydı. ²² Mısır'ın büyücüleri de yaptıkları büyülerle aynı şeyi yaptılar. Böylece Firavun'un yüreği katılaştı ve Yahve'nin söylediği gibi onları dinlemedi. ²³ Firavun dönüp evine gitti, ama bunu ciddiye bile almadı. ²⁴ Bütün Mısırlılar içecek su bulmak için nehrin çevresini kazdılar; çünkü nehrin suyunu içemiyorlardı. ²⁵ Yahve'nin nehri vurmasının üzerinden yedi gün geçti.

8

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu, "Firavun'un yanına git ve ona söyle, 'Yahve şöyle diyor, Halkımın gitmesine izin ver de bana hizmet etsinler. ² Eğer onların gitmesine izin vermeyi reddedersen, işte, bütün sınırlarını kurbağalarla vuracağım. ³ Nehir kurbağalarla dolup taşacak, kurbağalar yukarı çıkıp evinize, yatak odanıza, yatağınıza, hizmetkârlarının evine, halkınızın üzerine, fırınlarınıza ve hamur teknelerinize girecek. ⁴ Kurbağalar hem senin, hem halkının, hem de bütün hizmetkârlarının üzerine çıkacak.'" ⁵ Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Aron'a de ki, 'Değneğinle elini nehirlerin, derelerin, havuzların üzerine uzat ve Mısır diyarının üzerine kurbağalar çıkart.'" ⁶ Aron elini Mısır suları üzerine uzattı ve kurbağalar çıkıp Mısır diyarını kapladılar. ⁷ Büyücüler de büyülerıyla aynı şeyi yaptılar ve Mısır diyarı üzerine kurbağaları getirdiler.

⁸ Bunun üzerine Firavun Moşe'yle Aron'u çağırıp şöyle dedi, "Yahve'ye yalvarın da kurbağaları benden ve halkımdan uzaklaştırsın. Ben de Yahve'ye kurban kesmeleri için halkın gitmesine izin vereceğim."

⁹ Moşe Firavun'a şöyle dedi, "Kurbağaların senden ve evlerinden yok edilmesi ve yalnızca nehirde kalması için senin, hizmetkârların ve halkın için dua etmem için bir zaman kararlaştırma onurunu sana veriyorum."

¹⁰ Firavun, "Yarın" dedi. Moşe şöyle dedi, "Sözün uyarınca olsun, ta ki, Tanrımız Yahve gibisinin olmadığını bilesin. ¹¹ Kurbağalar senden, evlerinden, hizmetkârlarından ve halkından ayrılacak. Yalnızca nehirde kalacaklar."

¹² Moşe ile Aron Firavun'un yanından ayrıldılar. Moşe, Firavun'a getirdiği kurbağalar hakkında Yahve'ye feryat etti. ¹³ Yahve Moşe'nin sözüne göre yaptı ve evlerde, avlularda ve kırlarda kurbağalar öldü. ¹⁴ Onları yığınlar halinde topladılar, ülke koktu. ¹⁵ Ama Firavun ara verildiğini görünce yüreğini katılaştırdı ve Yahve'nin söylediği gibi onları dinlemedi.

¹⁶ Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Aron'a de ki, 'Değneğini uzat ve yerin toprağına vur ki, bütün Mısır'da bit olsun.'" ¹⁷ Onlar da öyle yaptılar ve Aron değneğiyle

elini uzattı ve yerin toprağına vurdu. İnsanların ve hayvanların üzerinde bit vardı. Mısır diyarında yerin bütün tozu bit oldu. ¹⁸ Büyücüler büyüleriyle bit yapmaya çalıştılar ama başaramadılar. İnsanda ve hayvanda bit vardı. ¹⁹ Bunun üzerine büyücüler Firavun'a, "Bu, Tanrı'nın parmağıdır" dediler. Ama Firavun'un yüreğı katılaştı ve Yahve'nin söylediğı gibi onları dinlemedi.

²⁰ Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Sabah erkenden kalk ve Firavun'un huzuruna çık. İşte, o, suya çıkıyor ve ona de ki, 'Yahve şöyle diyor, Halkımın gitmesine izin ver ki, bana hizmet etsinler. ²¹ Yoksa halkımın gitmesine izin vermezsen, işte, senin, hizmetkârlarının, halkının ve evlerinin üzerine sinek sürüleri göndereceğim. Mısırlılar'ın evleri ve buldukları toprak sinek sürüleriyle dolu olacak. ²² O gün halkımın yaşadığı Goşen diyarını, orada sinek sürüsü olmasın diye ayıracağım, ta ki, benim yeryüzünde Yahve olduğumu bilesin. ²³ Kendi halkımla senin halkın arasına bölme koyacağım. Bu belirti yarın gerçekleşecek.'" ²⁴ Yahve öyle yaptı. Firavun'un evine ve hizmetkârlarının evlerine korkunç sinek sürüleri geldi. Bütün Mısır diyarında sinek sürüleri yüzünden ülke harap oldu.

²⁵ Firavun, Moşe'yle Aron'u çağırıp, "Gidin, ülkede Tanrınız'a kurban kesin" dedi.

²⁶ Moşe şöyle dedi, "Böyle yapmak uygun değil. Çünkü Mısırlılar için iğrenç olanı Tanrımız Yahve'ye kurban edeceğiz. İşte, Mısırlılar için iğrenç olanı onların gözleri önünde kurban edersek, bizi taşlamazlar mı? ²⁷ Çölde üç günlük yol gideceğiz ve Tanrımız Yahve'nin bize buyuracağı gibi kurban keseceğiz."

²⁸ Firavun şöyle dedi, "Çölde Tanrınız Yahve'ye kurban kesmeniz için sizin gitmenize izin vereceğim, ama çok uzağı gitmeyeceksiniz. Benim için dua edin."

²⁹ Moşe şöyle dedi, "İşte, yanından çıkıyorum. Yarın sinek sürülerinin Firavun'dan, hizmetkârlarından ve halkından uzaklaşması için Yahve'ye dua edeceğim. Yalnız Firavun Yahve'ye kurban kesmek için halkın gitmesine izin vermeyerek bir daha hilekârlık yapmasın." ³⁰ Moşe Firavun'un yanından çıkıp Yahve'ye dua etti. ³¹ Yahve Moşe'nin sözüne göre yaptı ve Firavun'un, hizmetkârlarının ve halkının üzerinden sinek sürülerini uzaklaştırdı. Bir tane bile kalmadı. ³² Firavun bu kez de yüreğini katılaştırdı ve halkın gitmesine izin vermedi.

9

¹ Bunun üzerine Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Firavun'un yanına git ve ona şunu söyle: 'İbraniler'in Tanrısı Yahve şöyle dedi: Halkımı salıver de bana hizmet etsinler. ² Çünkü onları salıvermeyi reddedip onları daha tutarsan, ³ işte, Yahve'nin eli çok ağır bir salgınla kırdaki hayvanlarınızın, atlarınızın, eşeklerinizin, develerinizin, sığırlarınızın ve davarlarınızın üzerindedir. ⁴ Yahve İsrail'in hayvanları ile Mısır'ın hayvanları arasında ayrım yapacak. İsrail'in çocuklarına ait olanlardan hiçbirini ölmeyecek.'" ⁵ Yahve belli bir zaman belirleyip şöyle dedi: "Yahve yarın ülkede bu işi yapacak." ⁶ Yahve ertesi gün o şeyi yaptı. Mısır'ın bütün hayvanları öldü, fakat İsrail'in çocuklarının hayvanlarından biri bile ölmedi. ⁷ Firavun adam gönderdi ve işte, İsrail'in çocuklarının tek bir hayvanı bile ölmemişti. Ancak Firavun'un yüreğı inatçıydı ve halkın gitmesine izin vermedi.

⁸ Yahve Moşe ve Aron'a şöyle dedi: "Ocak külünden avuç dolusu alın ve Moşe onu Firavun'un gözü önünde havaya saçsın. ⁹ Bütün Mısır diyarı üzerinde ince bir toz haline gelecek, bütün Mısır diyarında insanlarda ve hayvanlarda irinli çibanlar çıkacak."

¹⁰ Ocak külünü alıp Firavun'un huzuruna çıktılar. Moşe onu havaya doğru serpti, insanda ve hayvanda irinli çıbanlar oldu. ¹¹ Büyücüler çıbanlardan dolayı Moşe'nin önünde duramadılar. Çünkü büyücülerin ve bütün Mısırlılar'ın üzerinde çıbanlar vardı. ¹² Yahve Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve Yahve'nin Moşe'ye söylemiş olduğu gibi Firavun onları dinlemedi.

¹³ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Sabah erkenden kalk, Firavun'un huzuruna çık ve ona söyle: İbraniler'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: Halkımı salıver de bana hizmet etsinler.

¹⁴ Bu kez bütün belalarımı yüreğine, görevlilerine ve halkına göndereceğim, öyle ki, bütün yeryüzünde benim gibisinin olmadığını bilesin. ¹⁵ Çünkü şimdi elimi uzatmış olsaydım, seni ve halkını vebayla vururdum, sen de yeryüzünden kesilip koparılırdın. ¹⁶ Ama aslında ben seni bunun için, adım tüm yeryüzünde duyurulsun diye, sana gücümü göstermek için ayakta tuttum. ¹⁷ Çünkü hâlâ halkıma karşı kendini yüceltiyorsun ve onların gitmesine izin vermiyorsun. ¹⁸ İşte, yarın bu zamanlarda Mısır'da kurulduğu günden bu yana görülmemiş derecede şiddetli bir dolu yağdıracam. ¹⁹ Bu nedenle şimdi tüm hayvanlarının ve kırdaki tüm hayvanlarının barınağa alınmasını buyur. Kırdaki bulunan ve eve getirilmeyen her insan ve hayvanın üzerine dolu yağacak ve onlar ölecekler.”

²⁰ Firavun'un hizmetkârları arasında Yahve'nin sözünden korkanlar, hizmetçilerini ve hayvanlarını evlerine kaçırdılar. ²¹ Yahve'nin sözüne saygı göstermeyen, hizmetçilerini ve hayvanlarını kırdaki bıraktı.

²² Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Elini gökyüzüne doğru uzat ki, bütün Mısır diyarında, insanların, hayvanların ve Mısır diyarındaki bütün kır otlarının üzerine dolu yağsın.” ²³ Moşe değneğini göklere doğru uzattı ve Yahve gök gürültüsü ve dolu gönderdi ve yeryüzüne yıldırım düştü. Yahve Mısır topraklarına dolu yağdırdı. ²⁴ Böylece çok şiddetli dolu vardı ve doluyla karışık şimşekler çaktı, Mısır'ın ulus haline gelmesinden bu yana bunun gibisi olmamıştı. ²⁵ Dolu, Mısır'ın her yerinde, insan olsun hayvan olsun, kırdaki her şeyi vurdu, dolu kırdaki her bitkiyi vurdu ve kırım her ağacını kırdı. ²⁶ Yalnızca İsrail'in çocuklarının bulunduğu Goşen diyarında dolu yoktu.

²⁷ Firavun Moşe'yle Aron'u çağırıp onlara şöyle dedi: “Bu sefer günah işledim. Yahve doğrudur, ben ve halkım kötüyüz. ²⁸ Yahve'ye dua edin, çünkü güçlü gök gürültüsü ve dolu yetti. Gitmenize izin vereceğim ve artık durmayacaksınız.”

²⁹ Moşe ona şöyle dedi: “Kentten çıkar çıkmaz ellerimi Yahve'ye açacağım. Gök gürlemeleri kesilecek ve artık dolu olmayacak, ta ki, yeryüzünün Yahve'ye ait olduğunu bilesin. ³⁰ Ama sana ve hizmetkârlarına gelince, Yahve Tanrı'dan henüz korkmadığınızı biliyorum.”

³¹ Keten ve arpa vuruldu, çünkü arpa olgunlaşmış, keten de çiçek açmıştı. ³² Fakat buğday ve çavdar henüz büyümediğinden zarar görmemişti. ³³ Moşe Firavun'un yanından kentten çıktı ve ellerini Yahve'ye açtı. Gök gürültüsü ve dolu kesildi ve yeryüzünde yağmur dindi. ³⁴ Firavun yağmurun, dolunun ve gök gürültüsünün dindiğini görünce, daha da günah işledi ve hem kendisi, hem de hizmetkârları yüreklerini katılaştırdı. ³⁵ Firavun'un yüreği katılaştı ve Yahve'nin Moşe aracılığıyla söylemiş olduğu gibi İsrail'in çocuklarının gitmesine izin vermedi.

10

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Firavun'un yanına git, belirtilerimi aralarında göstermek için onun ve hizmetkârlarının yüreğini katılaştırdım. ² Mısır'a neler

yaptığımı, onların arasında yaptığım belirtilerimi oğluna ve oğlunun oğlunun duyacağı şekilde anlat, öyle ki, benim Yahve olduğumu bilesiniz.”

³ Moşe ile Aron Firavun'un yanına gidip ona şöyle dediler: “İbraniler'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Benim önümde alçakgönüllü olmayı ne zamana dek reddedeceksin? Halkımın gitmesine izin ver ki, bana hizmet etsinler. ⁴ Yoksa halkımın gitmesine izin vermezsen, işte, yarın ülkene çekirgeler getireceğim. ⁵ Çekirgeler yeryüzünü kaplayacak, öyle ki kimse yeryüzünü göremeyecek. Doludan size kurtulmuş, artakalan yiyecekleri ve kırdaki sizin için büyüyen her ağacı yiyecekler. ⁶ Senin evin, tüm hizmetkârlarının evleri ve tüm Mısırlılar'ın evleri, yeryüzünde buldukları günden bugüne dek ne babaların ne de balarının babalarının görmediği şekilde dolacak.” Dönüp Firavun'un yanından çıktı.

⁷ Firavun'un hizmetkârları ona, “Bu adam bize ne zamana dek tuzak olacak?” dediler. “Adamları bırak gitsinler de Tanrılarını Yahve'ye hizmet etsinler. Mısır'ın harap olduğunu hala bilmiyor musun?”

⁸ Moşe ile Aron tekrar Firavun'un yanına getirildiler. Firavun onlara şöyle dedi: “Gidin, Tanrınız Yahve'ye hizmet edin, ama gidecek olanlar kimlerdir?”

⁹ Moşe, “Gençlerimizle, yaşlılarımızla gideceğiz” dedi. “Oğullarımızla, kızlarımızla, davarlarımızla, sığırlarımızla gideceğiz. Çünkü Yahve için bayram yapacağız.”

¹⁰ O onlara şöyle dedi: “Eğer sizi çocuklarınızla birlikte bırakırsam Yahve sizinle olsun! Bakın, kötülük apaçık önünüzdedir. ¹¹ Öyle olmaz! Ey erkekler, şimdi gidin ve Yahve'ye hizmet edin, çünkü istediğiniz şey de bu!” Sonra onlar Firavun'un huzurundan kovuldular.

¹² Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Çekirgeler için elini Mısır toprakları üzerine uzat da Mısır topraklarına çıksınlar ve diyarın bütün otlarını, doludan artakalanları yesinler.” ¹³ Moşe değneğini Mısır ülkesinin üzerine uzattı. Yahve bütün gün ve bütün gece ülkeye doğu rüzgarı getirdi. Sabah olduğunda doğu rüzgarı da çekirgeleri getirdi. ¹⁴ Çekirgeler bütün Mısır topraklarına yayılıp Mısır'ın bütün sınırlarına kondu. Çok feciydiler. Onlardan önce onlar gibi çekirge olmamıştı, bir daha da olmayacaktır. ¹⁵ Çünkü bütün yeryüzünü kapladılar, öyle ki, ülke karardı ve dolunun bıraktığı tüm otları ve ağaçlarda kalan tüm meyveleri yediler. Bütün Mısır diyarında kırım ağacında ve otunda hiçbir yeşillik kalmadı. ¹⁶ Firavun aceleyle Moşe'yle Aron'u çağırıp şöyle dedi: “Tanrınız Yahve'ye ve size karşı günah işledim. ¹⁷ Şimdi lütfen günahımı bir kez daha bağışla ve bu ölümü benden uzaklaştırması için de Tanrının Yahve'ye dua et.”

¹⁸ Moşe Firavun'un yanından çıkıp Yahve'ye dua etti. ¹⁹ Yahve çok kuvvetli bir batı rüzgarı göndererek çekirgeleri alıp Kızıldeniz'e sürdü. Mısır'ın bütün sınırlarında tek bir çekirge kalmadı. ²⁰ Ancak Yahve Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve İsrail'in çocuklarının gitmesine izin vermedi.

²¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Elini göğe doğru uzat ki, Mısır diyarında karanlık olsun, üstelik hissedilebilen bir karanlık olsun.” ²² Moşe elini gökyüzüne doğru uzattı, bütün Mısır topraklarında üç gün boyunca koyu bir karanlık vardı. ²³ Üç gün boyunca birbirlerini görmediler ve kimse yerinden kalkmadı, ancak bütün İsrail'in çocuklarının evlerinde ışık vardı.

²⁴ Firavun Moşe'yi çağırıp şöyle dedi: “Gidin, Yahve'ye hizmet edin. Yalnız davarlarınız ve sığırlarınız geride kalsın. Küçüklerinizde de sizinle birlikte gitsin.”

²⁵ Moşe şöyle dedi: “Tanrımız Yahve'ye kurban sunmamız için bize kurbanlar ve yakmalık sunular da vermelisin. ²⁶ Hayvanlarımız da bizimle birlikte

gidecek. Geride tek bir toynak bile kalmayacak. Çünkü Tanrımız Yahve'ye hizmet etmek için onlardan almalıyız. Oraya varıncaya dek Yahve'ye neyle hizmet etmemiz gerektiğini bilmiyoruz.”

²⁷ Ama Yahve Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve o onların gitmesine izin vermedi. ²⁸ Firavun ona, “Benden uzak dur!” dedi. “Dikkatli ol, artık yüzümü görme. Çünkü yüzümü gördüğün gün öleceksin!”

²⁹ Moşe, “İyi dedin.” dedi. “Bir daha yüzünü görmeyeceğim.”

11

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Firavun'un ve Mısır'ın başına bir bela daha getireceğim, ondan sonra gitmenize izin verecek. Gitmenize izin verdiğinde, sizi kesinlikle toplu olarak kovacaktır. ² Şimdi halkın kulağına söyle, her adam kendi komşusundan, her kadın da kendi komşusundan gümüş, altın mücevherler istesin.” ³ Yahve Mısırlılar'ın gözünde halka lütuf verdi. Üstelik, Moşe denen adam Mısır diyarında Firavun'un hizmetkârlarının ve halkın gözünde çok büyüktü.

⁴ Moşe şöyle dedi: “Yahve şöyle diyor: 'Gece yarısına doğru Mısır'ın ortasına çıkacağım. ⁵ Tahtında oturan Firavun'un ilk doğanından, değirmen ardındaki cariye'nin ilk doğanına kadar, Mısır ülkesindeki bütün ilk doğanlar, hayvanların ilk doğanları ölecek. ⁶ Bütün Mısır diyarında benzeri olmamış, bir daha da olmayacak büyük bir feryat kopacak. ⁷ Ancak Yahve'nin Mısırlılar ile İsraililer arasında ayırım yaptığını bilesiniz diye, insandan hayvana dek, İsrail'in çocuklarından hiçbirine karşı bir köpek havlamayacak, dilini bile oynatmayacak. ⁸ Bütün bu hizmetkârların aşağıya yanıma gelip önümde eğilecekler ve şöyle diyecekler: “Sen ve ardından gelen bütün halkla birlikte çıkın.” ve ben ondan sonra çıkacağım.” Firavun'un yanından kızgın bir öfkeyle çıktı.

⁹ Yahve Moşe'ye, “Mısır ülkesinde harikalarım çoğalsın diye Firavun seni dinlemeyecek” dedi. ¹⁰ Moşe ve Aron tüm bu harikaları Firavun'un önünde yaptılar, ama Yahve Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve İsrail'in çocuklarının ülkesinden çıkmasına izin vermedi.

12

¹ Yahve Mısır'da Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi, ² “Bu ay sizin için ayların başlangıcı olacak. Bu sizin için yılın ilk ayı olacak. ³ Bütün İsrail topluluğuna konuşup söyleyin, 'Bu ayın onuncu günü, her biri kendilerine bir kuzu, atalarının evlerine göre, ev halkına bir kuzu alacak. ⁴ Eğer ev halkı bir kuzu için çok küçükse, o zaman o ve evinin yanındaki komşusu, canların sayısına göre bir tane alacaklar. Kuzu hesabını herkesin yiyebileceği kadarıyla yapacaksınız. ⁵ Kuzunuz kusursuz, bir yaşında erkek olacak. Onu koyunlardan ya da keçilerden alacaksınız. ⁶ Onu aynı ayın on dördüncü gününe dek saklayacaksınız. İsrail halkının bütün topluluğu akşam onu öldürecekler. ⁷ Kanın bir kısmını alıp onu içlerinde yiyecekleri evlerin iki kapı sövesine ve üst eşiği üzerine sürecekler. ⁸ O gece ateşte kızartılmış eti mayasız ekmele yiyecekler. Onu acı otlarla yiyecekler. ⁹ Onu ne çiğ, ne de suda haşlanmış yiyin, yalnızca başı, bacakları ve iç kısımlarıyla birlikte ateşte kızarmış olarak yiyin. ¹⁰ Sabaha kadar ondan hiçbir şey kalmayacak, ondan sabaha kadar artakalanı ateşle yakacaksın. ¹¹ Eti şu şekilde yiyeceksiniz: Kuşağınız belinizde, çarıklarınız ayağınızda ve değneğiniz elinizde olacak. Onu acele ederek yiyeceksiniz, bu, Yahve'nin Pesah'ıdır. ¹² Çünkü o gece Mısır diyarından geçeceğim ve Mısır diyarında insan olsun hayvan olsun bütün ilk doğanları vuracağım. Mısır'ın bütün tanrılarına karşı hükümleri gerçekleştireceğim. Ben

Yahve'yim. ¹³ Bulduğunuz evlerin kanı sizin için bir işaret olacak. Kanı görünce üzerinizden geçeceğim ve Mısır diyarını vurduğumda üzerinizde sizi yok edecek bela olmayacak. ¹⁴ Bugün sizin için bir anma günü olacak. Onu Yahve'ye bir bayram olarak tutacaksınız. Sonsuza dek süren bir kuralla onu kuşaklarınız boyunca bayram olarak tutacaksınız.”

¹⁵ “Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. Hatta ilk gün evinizden mayayı çıkaracaksınız, çünkü kim birinci günden yedinci güne kadar mayalı ekmek yerse, o can İsrail'den atılacaktır. ¹⁶ İlk gün sizin için kutsal bir toplantı olacak, yedinci gün de kutsal bir toplantı olacaktır. Herkesin yeme zorunluluğu dışında, ki yalnızca bunu yapabilirler, onlarda başka hiçbir iş yapılmayacaktır. ¹⁷ Mayasız Ekmek Bayramı'nı tutacaksınız, çünkü aynı gün ordularınızı Mısır diyarından çıkardım. Bu nedenle bu günü kuşaklarınız boyunca sonsuza dek süren bir kuralla tutacaksınız. ¹⁸ Birinci ayın on dördüncü günü akşamından, yirmi birinci günü akşamına kadar mayasız ekmek yiyeceksiniz. ¹⁹ Evlerinizde yedi gün boyunca maya bulunmayacak, çünkü kim mayalı olanı yerse, ister yabancı olsun ister ülkede doğmuş olsun, o can İsrail topluluğundan atılacaktır. ²⁰ Mayalı hiçbir şey yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde mayasız ekmek yiyeceksiniz.”

²¹ Bunun üzerine Moşe İsrail'in bütün ihtiyaçlarını çağırıp onlara şöyle dedi: “Ailenize göre kendiniz için kuzular çekip alın ve Pesah kurbanını kesin. ²² Bir demet mercanköşkotu alıp leğendeki kana batıracaksınız, leğendeki kanla üst söveye ve iki kapı eşiğine çalacaksınız. Hiçbiriniz sabaha kadar evinin kapısından çıkmasın. ²³ Çünkü Yahve Mısırlılar'ı vurmak için geçecek. Yahve üst eşik üzerindeki ve iki kapı sövesindeki kanı görünce kapının üzerinden geçecek ve yok edicinin evlerinize gelip sizi vurmasına izin vermeyecek. ²⁴ Kendiniz ve oğullarınız için bir kural olarak bu şeyi sonsuza dek tutacaksınız. ²⁵ Böyle olacak, Yahve'nin söz verdiği gibi size vereceği ülkeye geldiğiniz zaman bu hizmeti tutacaksınız. ²⁶ Böyle olacak, çocuklarınız size, 'Bu hizmet ne demektir?' diye sorduklarında, ²⁷ şöyle diyeceksiniz: 'Bu, Mısır'da İsrail'in çocuklarının evlerinin üzerinden geçen, Yahve'nin Pesah kurbanıdır, O Mısırlılar'ı vurduğunda evlerimizi esirgedi.’” Halk başlarını eğip tapındı. ²⁸ İsrail'in çocukları gidip öyle yaptılar, Yahve'nin Moşe ve Aron'a buyurduğu gibi öyle yaptılar.

²⁹ Gece yarısı Yahve, tahtında oturan Firavun'un ilk doğanından, zindandaki tutsağın ilk doğanına kadar Mısır diyarında bütün ilk doğanları ve hayvanların ilk doğanlarını vurdu. ³⁰ Firavun'un kendisi, bütün hizmetkârları ve bütün Mısırlılar geceleyin kalktılar; ve Mısır'da büyük bir feryat vardı, çünkü içinde ölü olmayan ev yoktu. ³¹ Gece Moşe'yle Aron'u çağırıp şöyle dedi: “Kalkın, hem siz hem de İsrail'in çocukları halkımın arasından çıkın. Gidin, söylediğiniz gibi Yahve'ye hizmet edin! ³² Söylediğiniz gibi davarlarınızı ve sığırlarınızı alın ve gidin. Beni de kutsayın!”

³³ Mısırlılar, “Hepimiz ölü insanlarız” dediklerinden, onları bir an önce ülkeden göndermek için halka acil çağrıda bulundular. ³⁴ Halk hamurlarını daha mayalanmadan aldılar, hamur tekneleri giysilerine sarılmış omuzlarındaydı. ³⁵ İsrail'in çocukları Moşe'nin sözüne göre yaptılar ve Mısırlılar'dan gümüş takılar, altın takılar ve giysiler istediler. ³⁶ Yahve Mısırlılar'ın gözünde halka lütuf verdi, böylece onlar da istediklerini aldılar. Mısırlılar'ı yağmaladılar.

³⁷ İsrail'in çocukları, çocukların yanı sıra yaklaşık altı yüz bin kişi yaya olarak Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar. ³⁸ Davarlar, sığırlar ve çok sayıda hayvanla karışık bir kalabalık da onlarla birlikte yola çıktı.

³⁹ Mısır'dan getirdikleri hamurdan mayasız pideler pişirdiler, çünkü mayalanmamıştı, çünkü Mısır'dan kovuldular, bekleyemediler ve kendilerine yiyecek hazırlamamışlardı. ⁴⁰ İsrail'in çocuklarının Mısır'da yaşadığı süre dört yüz otuz yıldır. ⁴¹ Dört yüz otuz yılın sonunda Yahve'nin bütün orduları Mısır diyarından aynı günde çıktılar. ⁴² Onları Mısır diyarından çıkardığı için Yahve için çok kutlanması gereken bir gecedir. Bu, İsrail'in çocuklarının kuşaklar boyunca çokça kutlayacağı, Yahve'nin o gecesidir.

⁴³ Yahve Moşe'yle Aron'a şöyle dedi: “Pesah'ın kuralı budur. Hiçbir yabancı ondan yemeyecek. ⁴⁴ Ancak para karşılığında satın alınan her hizmetkâr, sünnet ettirildikten sonra ondan yiyecektir. ⁴⁵ Yabancı ve ücretli hizmetçi ondan yemeyecektir. ⁴⁶ Bir evde yenmeli. Etin hiçbirini evin dışına taşımayacaksınız. Kemiklerinden hiçbirini kırmayacaksınız. ⁴⁷ Bütün İsrail topluluğu onu tutacaktır. ⁴⁸ Yanında garip olarak yaşayan bir yabancı Yahve'ye Pesah tutmak isterse, onun bütün erkekleri sünnet edilsinler, ondan sonra yaklaşp onu tutsun. O ülkede doğmuş biri gibi olacak, ancak sünnetsiz hiç kimse ondan yemeyecektir. ⁴⁹ Kendi evinizde doğan ve aranızda garip olarak yaşayan yabancı için yasa aynı olacaktır.” ⁵⁰ Bütün İsrail'in çocukları böyle yaptılar. Yahve Moşe ve Aron'a nasıl buyurduysa onlar da öyle yaptılar. ⁵¹ Aynı o günde Yahve İsrail'in çocuklarını ordularıyla Mısır diyarından çıkardı.

13

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² “İsrail'in çocukları arasında insan olsun hayvan olsun rahmi açan tüm ilk doğanları bana ayır. O benimdir.”

³ Moşe halka şöyle dedi: “Mısır'dan, esaret evinden çıktığınız bu günü hatırlayın. Çünkü Yahve elinin gücüyle sizi bu yerden çıkardı. Mayalı ekmek yenilmeyecek. ⁴ Bugün siz Abib ayında çıkıyorsunuz. ⁵ Böyle olacak, Yahve seni atalarına vereceğine dair ant içtiği Kenan, Hitit, Amor, Hiv ve Yevus topraklarına, süt ve bal akan ülkeye getirdiği zaman, bu ay bu hizmeti tutacaksınız. ⁶ Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksin, yedinci gün Yahve'ye bayram olacak. ⁷ Yedi gün boyunca mayasız ekmek yenilecek ve sende mayalı ekmek görülmeyecek. Bütün sınırlarında, sende maya görülmeyecek. ⁸ O gün oğluna, 'Mısır'dan çıktığımda Yahve'nin benim için yaptığı şey içindir' diyeceksin. ⁹ Bu, elinde bir işaret, gözlerinin arasında bir anma olacak, ta ki, Yahve'nin yasası ağzında olsun. Çünkü Yahve güçlü eliyle seni Mısır'dan çıkardı. ¹⁰ Bu nedenle bu kutsal kuralı her yıl mevsiminde tutacaksınız.”

¹¹ “Böyle olacak, Yahve size ve atalarınıza ant içtiği gibi sizi Kenan diyarına götürüp orayı size vereceği zaman, ¹² rahmi açan her şeyi, sana ait olan hayvanın ilk doğanlarını Yahve'ye ayıracaksın. Erkekler Yahve'nin olacak. ¹³ Eşeğin her ilk doğanı için bir kuzu fidye vereceksin. Eğer fidye veremeyeceksen o zaman onun boynunu kıracaksın. Oğullarının arasında insanın ilk doğanlarının hepsinin fidesini vereceksin. ¹⁴ Böyle olacak, oğlun ileride sana, 'Bu nedir?' diye sorduğunda, ona diyeceksin ki, 'Yahve bizi Mısır'dan, esaret evinden elinin gücüyle çıkardı. ¹⁵ Firavun inatla bizi bırakmayı reddedince, Yahve Mısır'da hem insanın hem de hayvanların ilk doğanlarını öldürdü. Bu nedenle rahmi açan bütün erkekleri Yahve'ye kurban ediyorum, ancak oğullarımın ilk doğanlarının hepsi için fidye veriyorum.' ¹⁶ Bu, elinde bir işaret, gözlerinin arasında simge olacak, Çünkü Yahve elinin gücüyle bizi Mısır'dan çıkardı.”

¹⁷ Firavun halkı salıverdiğinde, orası daha yakın olduğu halde Tanrı onları Filist ülkesinin yolundan götürmedi Çünkü Tanrı şöyle dedi: “Belki halk

savaşı görünce fikir değiştirip Mısır'a dönerler.”¹⁸ Ama Tanrı halkı Kızıldeniz kıyısındaki çöl yolundan götürdü. İsrail'in çocukları Mısır diyarından silahlı olarak çıktılar.¹⁹ Moşe, “Tanrı sizi mutlaka ziyaret edecek ve kemiklerimi buradan sizinle birlikte taşıyacaksınız” diyerek İsrail'in çocuklarına ant içirdiği için Yosef'in kemiklerini de yanına aldı.²⁰ Sukkot'tan yola çıkıp çölün kıyısındaki Etam'da konakladılar.²¹ Yahve gündüzleri bir bulut sütunu içinde önlerinden giderek onlara yol gösterdi, geceleyin de bir ateş sütunu içinde onlara ışık vererek gece gündüz yol alabilmeleri için önlerinden gidiyordu.²² Gündüzleri bulut sütunu, geceleyin de ateş sütunu halkın önünden ayrılmadı.

14

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “İsrail halkına geri dönüp Pihahiot'un önünde, Migdol ile deniz arasında, Baal Sefon'un önünde kamp kurmalarını söyle. Onun karşısında, deniz kenarında kamp kuracaksınız. ³ Firavun İsrail'in çocukları için, 'Onlar o diyarın içinde şaşkınlılar' diyecek. 'Çöl onları hapsedmiştir.' ⁴ Firavun'un yüreğini katılaştıracağım, o da onların peşine düşecek. Firavun ve onun bütün orduları üzerinde yücelik kazanacağım. Mısırlılar benim Yahve olduğumu bilecekler.” Öyle yaptılar.

⁵ Mısır Kralı'na halkın kaçtığı söylendi. Firavun ile hizmetkârlarının yüreği halka karşı değişti ve dediler: “Biz ne yaptık da İsrail'i bize hizmet etmekten salıverdik?” ⁶ Arabasını hazırlayıp ordusunu da yanına aldı. ⁷ Seçme altı yüz savaş arabasını ve Mısır'ın bütün savaş arabalarını, hepsinin komutanlarıyla birlikte aldı. ⁸ Yahve Mısır Kralı Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve İsrail'in çocuklarının peşine düştü. Çünkü İsrail'in çocukları yüksek elle dışarı çıkmışlardı. ⁹ Mısırlılar onların peşine düştü. Firavun'un bütün atları ve savaş arabaları, atlıları ve ordusu, deniz kenarında, Pihahiot'un yanında, Baal Sefon'un önünde kamp kurarken onlara yetiştiler.

¹⁰ Firavun yaklaşınca İsrail'in çocukları gözlerini kaldırdılar, işte, Mısırlılar onların peşinden yürüyorlardı ve çok korktular. İsrail'in çocukları Yahve'ye feryat ettiler. ¹¹ Moşe'ye şöyle dediler, “Mısır'da mezar olmadığı için bizi çölde ölmeye mi getirdin? Bizi Mısır'dan çıkarmakla bize neden böyle davrandın? ¹² Mısır'da sana, 'Bizi rahat bırak, Mısırlılar'a hizmet edelim' diye söylediğimiz söz bu değil mi? Çünkü çölde ölmektense Mısırlılar'a hizmet etmek bizim için daha iyi olurdu.”

¹³ Moşe halka şöyle dedi: “Korkmayın. Sakin durun ve bugün sizin için gerçekleştireceği Yahve'nin kurtuluşunu görün. Çünkü bugün gördüğünüz Mısırlılar'ı bir daha asla görmeyeceksiniz. ¹⁴ Yahve sizin için savaştacak, siz de sakın olacaksınız.”

¹⁵ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Neden bana feryat ediyorsun? İsrail'in çocuklarına ileri gitmelerini söyle. ¹⁶ Değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat ve onu ayır. Sonra İsrail'in çocukları denizin ortasına kuru yerden girecekler. ¹⁷ İşte, ben Mısırlılar'ın yüreklerini katılaştıracağım ve onlar da onların arkasından girecekler. Firavun'un, bütün ordularının, savaş arabalarının ve atlılarının önünde kendime yücelik kazandıracacağım. ¹⁸ Firavun'un, savaş arabalarının ve atlılarının önünde yücelik kazandığımda, Mısırlılar benim Yahve olduğumu bilecekler.” ¹⁹ İsrail ordugâhının önünden giden Tanrı'nın meleği yer değiştirip arkalarına gitti. Bulut sütunu da önlerinden yer değiştirip arkalarında durdu. ²⁰ Mısır ordugâhıyla İsrail ordugâhının arasına geldi. Bulut ve karanlık vardı ama geceyi aydınlatıyordu. Bütün gece biri ötekinin yanına yaklaşmadı.

²¹ Moşe elini denizin üzerine uzattı ve Yahve bütün gece kuvvetli doğu rüzgârıyla denizi geri döndürdü, denizi karaya çevirdi ve sular ayrıldı.

²² İsrail'in çocukları kuru yerden denizin ortasına girdiler. Sular sağlarında ve sollarında onlara duvar oldu. ²³ Mısırlılar onları takip ettiler, Firavun'un bütün atları, savaş arabaları ve atlıları arkalarından denizin ortasına girdiler. ²⁴ Sabah nöbetinde Yahve ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve Mısır ordusunu şaşkına çevirdi. ²⁵ Arabaların tekerleklerini çıkardı ve onları ağır bir şekilde sürdüler. Mısırlılar, "İsrail'in önünden kaçalım, çünkü Yahve onlar için Mısırlılar'a karşı savaşıyor!" dediler.

²⁶ Yahve Moşe'ye, "Elini denizin üzerine uzat" dedi, "Sular yeniden Mısırlılar'ın, savaş arabalarının ve atlılarının üzerine gelsin." ²⁷ Moşe elini denizin üzerine uzattı. Sabah olunca deniz yeniden eski gücüne döndü. Mısırlılar onun karşısında kaçtılar. Yahve Mısırlılar'ı denizin ortasında devirdi. ²⁸ Sular döndü ve savaş arabalarını, atlıları, arkalarından denize giren Firavun'un tüm ordusunu örttü. Onlardan biri bile kalmadı. ²⁹ Ancak İsrail'in çocukları denizin ortasındaki kuru toprakta yürüdüler, sular sağlarında ve sollarında onlara duvar oldu. ³⁰ Böylece Yahve o gün İsrail'i Mısırlılar'ın elinden kurtardı ve İsrail Mısırlılar'ın deniz kıyısında öldüğünü gördü. ³¹ İsrail, Yahve'nin Mısırlılar'a yaptığı büyük işi gördü ve halk Yahve'den korktu. Yahve'ye ve hizmetkârı Moşe'ye inandılar.

15

¹ Bunun üzerine Moşe ile İsrail'in çocukları Yahve'ye bu ezgiyi söylediler ve şöyle dediler:

"Yahve'ye ezgi söyleyeceğim,

Çünkü O görkemle zafer kazandı.

Atı ve binicisini denize attı.

² Yahve benim gücüm ve ezgidir.

O benim kurtuluşum oldu.

O benim Tanrım'dır ve O'nu öveceğim,

Babamın Tanrısı ve ben O'nu yücelteceğim.

³ Yahve bir savaş adamıdır.

Adı Yahve'dir.

⁴ Firavun'un savaş arabalarını ve ordusunu denize attı.

Seçme subayları Kızıldeniz'de battı.

⁵ Derinler onları örttü.

Taş gibi derinliklere indiler.

⁶ Senin sağ elin, ey Yahve, kudrette yücedir.

Senin sağ elin, ey Yahve, düşmanı parçalara ayırır.

⁷ Heybetinin büyüklüğüyle sana karşı ayaklananları alt edersin.

Gazabını gönderirsin. Onları anız gibi tüketir.

⁸ Öfkenin soluğuyla sular yığıldılar.

Seller yığın gibi dimdik durdu.

Derinlikler denizin ortasında dondular.

⁹ Düşman, 'Ben kovalayacağım' dedi.

'Yetiyeceğim. Ganimeti paylaşacağım.

Arzum onlarda yerine gelecek.

Kılıcımı çekeceğim. Elim onları yok edecek.'

¹⁰ Sen rüzgârınla üfledin. Deniz onları örttü.

Güçlü sularda kurşun gibi battılar.

¹¹ İlahlar arasında senin gibi kim var, ey Yahve?

- Senin gibi kutsallıkta yüce,
Övgülerde heybetli, harikalar yapan kim var?
- ¹² Sağ elini uzattın.
Yer onları yuttu.
- ¹³ “Sen kurtardığın halka sevgi dolu iyiliğinle rehberlik ettin.
Gücünle onlara kutsal meskenine doğru yol gösterdin.
¹⁴ Halklar duydu. Titriyorlar. Dehşetler Filist sakinlerini ele geçirdi.
- ¹⁵ O zaman Edom ileri gelenleri dehşete düştüler.
Moav'ın güçlü adamları titremeye başladı.
Kenan'da oturanların tümü eriyip gitti.
- ¹⁶ Üzerlerine korku ve dehşet indi.
Senin halkın geçene kadar, ey Yahve,
Kendine satın aldığın halkın geçene kadar,
Kolunun büyüklüğünden taş gibi kesildiler.
- ¹⁷ Onları içeri getireceksin, mirasın olan dağa,
Ey Yahve, kendine oturmak için yaptığın yere,
Ey Yahve, ellerinin kurduğu kutsal yerde onları dikeceksin.
- ¹⁸ Yahve sonsuza dek egemenlik sürecek.”
- ¹⁹ Çünkü Firavun'un atları savaş arabalarıyla ve atlılarıyla birlikte denize girdiler ve Yahve denizin sularını üzerlerine geri getirdi. Ama İsrail'in çocukları denizin ortasındaki kuru yerden yürüdüler. ²⁰ Aron'un kız kardeşi Peygamber Miryam eline bir tef aldı. Bütün kadınlar teflerle ve danslarla onun peşinden çıktılar. ²¹ Miryam onlara şöyle yanıt verdi:
“Yahve'ye ezgi söyleyin, çünkü O görkemle zafer kazandı.
Atı ve binicisini denize attı.”
- ²² Moşe İsrail'i Kızıldeniz'den ileri götürdü ve Şur Çölü'ne çıktılar. Çölde üç gün gittiler ve su bulamadılar. ²³ Mara'ya vardıklarında Mara sularından içemediler. Çünkü onlar acıydı. Bu nedenle adına Mara denildi. ²⁴ Halk, “Ne içelim?” diye Moşe'ye karşı söylendiler. ²⁵ Sonra o Yahve'ye feryat etti. Yahve ona bir ağaç gösterdi, o da onu sulara attı ve sular tatlılaştı. Orada onlar için bir kural ve hüküm koydu. Onları orada sınadı. ²⁶ Şöyle dedi, “Tanrınız Yahve'nin sözünü dikkatle dinlerseniz, O'nun gözünde doğru olanı yaparsanız, buyruklarına dikkat ederseniz ve bütün kurallarına uyarsanız, Mısırlılar'ın üzerine koyduğum hastalıkların hiçbirini sizin üzerinize koymayacağım. Çünkü sana şifa veren Yahve benim.”
- ²⁷ On iki su kaynağı ve yetmiş palmiye ağacının bulunduğu Elim'e geldiler. Orada suların kenarında kamp kurdular.

16

¹ İsrail'in çocuklarının bütün topluluğu Elim'den yola çıktılar ve Mısır diyarından ayrıldıktan sonraki ikinci ayın on beşinci günü, İsrail'in çocuklarının bütün topluluğu Elim ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne geldiler. ² İsrail'in çocuklarının bütün topluluğu çölde Moşe'ye ve Aron'a karşı söylendiler. ³ İsrail'in çocukları onlara şöyle dediler: “Keşke Mısır diyarında et kazanlarının başında oturduğumuzda, ekmeğimizi doyuncaya dek yediğimiz sırada Yahve'nin eliyle ölseydik. Çünkü bütün bu topluluğu açlıkla öldürmek için sen bizi bu çöle çıkardın.”

⁴ Bunun üzerine Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “İşte, senin için gökten ekmeğe yağdıracağım ve halk çıkıp her gün bir günlük pay toplayacak, böylece yasama göre yürüyüp yürümeyeceklerini sinayacağım. ⁵ Altıncı günde getirdiklerini hazırlayacaklar ve bu, günlük topladıklarının iki katı olacak.”

⁶ Moşe ile Aron bütün İsrail'in çocuklarına şöyle dediler: “Akşam, Yahve'nin sizi Mısır diyarından çıkardığını bileceksiniz. ⁷ Sabah Yahve'nin görkemini göreceksiniz. Çünkü Yahve kendisine karşı söylenmenizi işitiyor. Biz kimiz ki, bize karşı söyleniyorsunuz?” ⁸ Moşe şöyle dedi: “Şimdi Yahve size akşamları yemeniz için et, sabahları da doymanız için ekmek verecek. Çünkü Yahve, kendisine karşı söylenmelerinizi işitiyor. Peki biz kimiz? Söylenmeleriniz bize karşı değil, Yahve'ye karşıdır.” ⁹ Moşe Aron'a şöyle dedi: “Bütün İsrail'in çocuklarının topluluğuna deyin ki, 'Yahve'ye yaklaşın, çünkü O sizin söylenmelerinizi duydu.’” ¹⁰ Aron bütün İsrail'in çocuklarının topluluğuyla konuşurken çöle doğru baktılar ve işte, Yahve'nin görkemi bulutta görüldü. ¹¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ¹² “İsrail'in çocuklarının söylenmelerini duydum. Onlara de ki, 'Akşam et yiyeceksiniz ve sabahleyin ekmekle doycaksınız. O zaman benim Tanrınız Yahve olduğumu bileceksiniz.’”

¹³ Akşam bildircinler çıkıp ordugâhı kapladı ve sabahleyin ordugâhın çevresine çiy serilmişti. ¹⁴ Yere serilmiş çiy kaybolduğunda, işte, çölün yüzeyinde yerdeki kırağı kadar küçük, yuvarlak bir şey vardı. ¹⁵ İsrail çocukları bunu görünce birbirlerine, “Bu nedir?” dediler. Çünkü ne olduğunu bilmiyorlardı. Moşe onlara şöyle dedi: “Bu, yemeniz için Yahve'nin size verdiği ekmektir. ¹⁶ Yahve'nin buyurduğu şey şudur: 'Her biriniz yiyeceğine göre ondan toplayın. Her biriniz çadırında olanların sayısına göre bir omer, bir baş alacak.’” ¹⁷ İsrail'in çocukları da öyle yaptı. Bazıları daha çok, bazıları daha az topladı. ¹⁸ Omerle ölçtüklerinde, çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksigi yoktu. Her biri yiyeceğine göre toplamıştı. ¹⁹ Moşe onlara, “Sabaha kadar kimse ondan bırakmasın” dedi. ²⁰ Ne var ki Moşe'nin sözünü dinlemediler ve bazıları ondan sabaha kadar bıraktılar. Kurtlanıp koktu. Moşe de onlara öfkeleni. ²¹ Herkes yiyeceğine göre sabahtan sabaha ondan topladılar. Güneş ısınınca erirdi. ²² Altıncı gün her biri için iki omer olmak üzere iki kat ekmek topladılar. Topluluğun bütün önderleri gelip Moşe'ye bildirdiler. ²³ Onlara şöyle dedi: “Yahve'nin söylediği budur, 'Yarın kutsal dinlenme günü, Yahve için kutsal Şabat Günü'dür. Pişirmek istediğinizi pişirin, haşlamak istediğinizi haşlayın. Arta kalanı da sabaha kadar saklamak üzere kendiniz için bir kenara koyun.’” ²⁴ Moşe'nin buyurduğu gibi onu sabaha kadar bir kenara koydular, kokmadı, onda kurt da yoktu. ²⁵ Moşe, “Onu bugün yiyin” dedi, “Çünkü bugün Yahve için Şabat Günü'dür. Bugün onu kırdı bulamayacaksınız. ²⁶ Altı gün toplayacaksınız, ama yedinci gün Şabat'tır. O günde hiçbir şey bulunmayacak.” ²⁷ Yedinci gün halktan bazıları toplamaya çıktı ama hiçbir şey bulamadılar. ²⁸ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Buyruklarımı ve yasalarımı tutmayı ne zamana dek reddedeceksiniz? ²⁹ İşte, Yahve size Şabat'ı verdiği için, altıncı günde size iki günlük ekmeğinizi veriyor. Herkes kendi yerinde kalsın. Yedinci günde kimse yerinden çıkmasın.” ³⁰ Böylece halk yedinci gün dinlendi.

³¹ İsrail evi onun adını Man koydu. Kişniş tohumu gibi beyazdı. Tadı da ballı yufkaya benziyordu. ³² Moşe şöyle dedi: “Yahve'nin buyurduğu şey şudur: 'Mısır diyarından sizi çıkardığım zaman, çölde size yedirdiğim ekmeği görsünler diye bundan bir omer dolusu kuşaklarınız boyunca saklansın.’” ³³ Moşe Aron'a, “Bir testi al, içine bir omer dolusu man koy” dedi, “Kuşaklar boyu saklanmak üzere onu Yahve'nin huzuruna koy.” ³⁴ Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Aron onu saklanmak üzere Tanıklığın önüne koydu. ³⁵ İsrail'in çocukları üzerinde yaşayanların bulunduğu bir diyara gelene dek kırk yıl boyunca man yediler. ³⁶ Bir omer efanın onda biridir.

17

¹ İsrail'in çocuklarının bütün topluluğu Yahve'nin buyruğu uyarınca Sin Çölü'nden yola çıkıp Refidim'de konakladı. Ancak halkın içeceği su yoktu.

² Bunun üzerine halk Moşe'yle tartışıp, “Bize içecek su ver” dediler. Moşe onlara şöyle dedi: “Neden benimle tartışıyorsunuz? Neden Yahve'yi sınıyorsunuz?”

³ Orada halk susamıştı. Bunun üzerine halk Moşe'ye karşı söylenip şöyle dediler: “Bizi, çocuklarımızı ve hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için neden bizi Mısır'dan çıkardın?”

⁴ Moşe Yahve'ye feryat edip, dedi: “Bu halka ne yapayım? Neredeyse beni taşılayacaklar.” dedi.

⁵ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Halkın önünde yürü, İsrail'in ihtiyaçlarını da yanına al ve Nil'e vurduğun değneği eline alıp git. ⁶ İşte, ben Horev'deki kayanın üzerinde önünde duracağım. Kayaya vuracaksın ve halk içsin diye oradan su çıkacak.” Moşe İsrail'in ihtiyaçlarının önünde böyle yaptı. ⁷ İsrail çocukları çektiğinden ve “Yahve aramızda mı, değil mi?” diyerek Yahve'yi sınıdıkları için bu yere Massa ve Meriva adını verdi.

⁸ Sonra Amalek gelip Refidim'de İsrail'le savaştı. ⁹ Moşe Yeşu'ya, “Bizim için adamlar seç ve Amalek'le savaşmaya çık” dedi. “Yarın elimde Tanrı'nın değneği ile tepenin zirvesinde duracağım.” ¹⁰ Yeşu Moşe'nin kendisine söylediği gibi yaptı ve Amalek'le savaştı. Moşe, Aron ve Hur tepenin zirvesine çıktılar. ¹¹ Moşe elini kaldırdığında İsrail galip geliyordu, elini indirdiğinde Amalek galip geliyordu. ¹² Fakat Moşe'nin elleri ağırlaştı, bir taş alıp altına koydular, o da üzerine oturdu. Aron ve Hur, biri bir tarafta, diğeri öbür tarafta onun ellerini kaldırdılar. Gün batımına kadar elleri sabit kaldı. ¹³ Yeşu, Amalek'le halkını kılıcın ağızıyla yendi. ¹⁴ Yahve Moşe'ye, “Bunu anma olarak kitaba yaz ve Yeşu'nun kulağına tekrarla” dedi, “Öyle ki, Amalek'in anısını gökyüzünün altından tamamen sileyim.” ¹⁵ Moşe bir sunak yaptı ve adını “Yahve Sancağımızdır” koydu. ¹⁶ O şöyle dedi: “Yah, 'Yahve Amalek'le kuşaktan kuşağa savaş içinde olacaktır' diye ant içti.”

18

¹ Moşe'nin kayınpederi Midyanlı kâhin Yetro, Tanrı'nın Moşe ve halkı İsrail için yaptığı her şeyi, Yahve'nin İsrail'i Mısır'dan nasıl çıkardığını duydu.

² Moşe'nin kayınpederi Yetro, Moşe'nin geri göndermiş olduğu karısı Sippora'yı, ³ ve iki oğlunu aldı. Oğullarından birinin adı Gerşom'du, çünkü Moşe, “Yabancı bir ülkede garip olarak yaşadım” dedi. ⁴ Diğerrinin adı Eliezer'di, çünkü şöyle dedi: “Babamın Tanrısı benim yardımcımdı ve beni Firavun'un kılıcından kurtardı.” ⁵ Moşe'nin kayınpederi Yetro, Moşe'nin oğulları ve karısıyla birlikte Moşe'nin konakladığı çöle, Tanrı Dağı'na geldi. ⁶ Moşe'ye, “Ben, kayınpederin Yetro, karın ve iki oğluyla birlikte sana geldim” dedi.

⁷ Moşe kayınpederini karşılamaya çıktı, eğilip onu öptü. Birbirlerine hal hatır sorup çadira girdiler. ⁸ Moşe kayınpederine, Yahve'nin İsrail uğruna Firavun'a ve Mısırlılar'a yaptıklarını, yolda başlarına gelen tüm zorlukları ve Yahve'nin onları nasıl kurtardığını anlattı. ⁹ Yetro, Yahve'nin İsrail'e yaptığı bütün iyiliklere, onları Mısırlılar'ın elinden kurtardığına sevindi. ¹⁰ Yetro şöyle dedi: “Seni Mısırlılar'ın ve Firavun'un elinden kurtaran Yahve'ye övgüler olsun. Halkı Mısırlılar'ın elinden kurtaran O'dur. ¹¹ Onların insanlara kibirli davranmalarından artık biliyorum ki, Yahve bütün ilahlardan daha büyüktür.” ¹² Moşe'nin kayınpederi Yetro, Tanrı'ya yakmalık sunu ve kurbanlar

sundu. Aron, İsrail'in tüm ihtiyarlarıyla birlikte Moşe'nin kayınpederiyle birlikte Tanrı'nın önünde ekmek yemeye geldi.

¹³ Ertesi gün Moşe halkı yargılamak için oturdu ve halk sabahtan akşama kadar Moşe'nin çevresinde durdu. ¹⁴ Moşe'nin kayınpederi onun halka yaptıklarını görünce şöyle dedi: "Halk için yaptığınız bu şey nedir? Neden tek başına oturuyorsun ve bütün insanlar sabahtan akşama kadar senin etrafında duruyor?" ¹⁵ Moşe kayınpederine şöyle dedi: "Çünkü halk Tanrı'ya sormak için bana geliyor. ¹⁶ Bir mesele olduğunda bana gelirler, ben de adamlar komşusu arasında hükmederim ve onlara Tanrı'nın hükümlerini ve yasalarını bildiririm." ¹⁷ Moşe'nin kayınpederi ona şöyle dedi: "Yaptığın şey iyi değil. ¹⁸ Hem sen, hem de seninle birlikte olan bu halk mutlaka usanacaksınız. Çünkü bu şey senin için çok ağır. Bunu tek başına kendin yapamazsın. ¹⁹ Şimdi sözümü dinle. Sana öğüt vereyim ve Tanrı seninle olsun. Sen halk için Tanrı'nın önünde ol ve konuları Tanrı'ya getir. ²⁰ Onlara hükümleri ve yasaları öğretirsin, yürümleri gereken yolu ve yapmaları gereken işi onlara gösterirsin. ²¹ Ayrıca bütün halk arasından Tanrı'dan korkan yetenekli adamlar, haksız kazançtan nefret eden dürüst adamlar çıkar. Onları, binlerin başı, yüzlerin başı, ellilerin başı ve onların başı olarak onların üzerine koy. ²² Halkı her zaman onlar yargılasınlar. Öyle olacak ki, her büyük meseleyi sana getirecekler, ama her küçük meseleyi kendileri yargılayacaklar. Böylece işin kolaylaşacak ve yükü seninle paylaşacaklar. ²³ Eğer bunu yaparsan, Tanrı da sana öyle buyurursa, o zaman dayanabilirsin ve bütün bu halk da esenlik içinde yerine gider."

²⁴ Böylece Moşe kayınpederinin sözünü dinledi ve söylediklerinin hepsini yaptı. ²⁵ Moşe tüm İsrail'den yetenekli adamlar seçti ve onları halkın üzerine, binlere, yüzlere, ellilere ve onlara baş yaptı. ²⁶ Halkı her zaman yargıladılar. Zor davaları Moşe'ye getirdiler, ama her küçük meseleyi kendileri yargıladılar. ²⁷ Moşe kayınpederinin gitmesine izin verdi ve o da kendi ülkesine doğru yola çıktı.

19

¹ İsrail'in çocukları Mısır diyarından çıktıktan sonraki üçüncü ayda, aynı gün Sina Çölü'ne geldiler. ² Refidim'den ayrılıp Sina Çölü'ne vardıklarında çölde konakladılar. İsrail orada dağın önünde konakladı. ³ Moşe Tanrı'nın yanına çıktı. Yahve dağdan onu çağırıp şöyle dedi: "Yakov'un evine ve İsrail'in çocuklarına şunu söyleyeceksin: ⁴ 'Mısırlılar'a ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıdığımı ve sizi kendime getirdiğimi gördünüz. ⁵ Şimdi, eğer gerçekten sözümü dinlerseniz ve antlaşmamı tutarsanız, o zaman bütün halklar arasında benim kendi mülküm olursunuz; çünkü bütün dünya benimdir. ⁶ Sizler bana kâhinler krallığı ve kutsal bir ulus olacaksınız.' İsrail'in çocuklarına söyleyeceğin sözler bunlardır."

⁷ Moşe gelip halkın ihtiyarlarını çağırdı ve Yahve'nin kendisine buyurduğu tüm bu sözleri onların önüne koydu. ⁸ Bütün halk hep birlikte şöyle yanıt verdi: "Yahve'nin söylediği her şeyi yapacağız."

Moşe halkın sözlerini Yahve'ye bildirdi. ⁹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Seninle konuştuğumu halk duysun, hem de sana sonsuza dek inansınlar diye, sana koyu bir bulut içinde geleceğim." Moşe halkın sözlerini Yahve'ye bildirdi. ¹⁰ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Halka git, onları bugün ve yarın kutla, giysilerini yıkasınlar, ¹¹ ve üçüncü günde hazır olsunlar, çünkü üçüncü gün Yahve bütün halkın gözü önünde Sina Dağı'na inecek. ¹² Dikkat edin, dağa çıkmayın,

sınırına dokunmayın diyerek çevredeki insanlara sınır koyacaksın. Kim dağa dokunursa mutlaka öldürülecektir. ¹³ Ona kimse dokunmayacak; mutlaka taşlanacak ya da vurulacak; ister hayvan olsun ister insan, yaşamayacaktır.' Boru uzun süre çalınca dağa çıkacaklar.”

¹⁴ Moşe dağdan halkın yanına indi ve halkı kutsadı ve elbiselerini yıkadılar. ¹⁵ Halka, “Üçüncü güne hazır olun” dedi. “Bir kadınla cinsel ilişkiye girmeyin.”

¹⁶ Üçüncü gün sabah olduğunda gök gürlemeleri, şimşekler, dağın üzerinde koyu bir bulut ve çok güçlü boru sesi oldu ve ordugâhta bulunan herkes titredi. ¹⁷ Moşe Tanrı'nın huzuruna çıkmak için halkı ordugâhtan çıkardı. Dağın eteğinde durdular. ¹⁸ Yahve ateş içinde onun üzerine indiği için Sina Dağı'nın tamamı tütüyordu. Dumanı ocak dumanı gibi yükseldi ve bütün dağ şiddetle sarsıldı. ¹⁹ Borunun sesi git gide yükselince Moşe konuştu ve Tanrı ona sesle yanıt verdi. ²⁰ Yahve Sina Dağı'nın zirvesine indi. Yahve Moşe'yi dağın zirvesine çağırdı ve Moşe yukarı çıktı.

²¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Aşağı in ve halkı uyar, yoksa görmek için Yahve'ye doğru sınırı aşarlar, onlardan çoğu yok olurlar. ²² Yahve'ye yaklaşan kâhinler de kendilerini kutsasınlar, yoksa Yahve onlara saldırır.”

²³ Moşe Yahve'ye şöyle dedi, “Halk Sina Dağı'na çıkamaz, çünkü sen bizi uyardın: 'Dağın çevresine sınırlar koy ve onu kutsa' demiştin.”

²⁴ Yahve ona, “Aşağı in!” dedi. “Aron'u da yanında getireceksin, ama kâhinler ve halk Yahve'ye doğru çıkmasınlar, yoksa O onlara karşı saldırır.”

²⁵ Bunun üzerine Moşe halkın yanına indi ve onlara anlattı.

20

¹ Tanrı bütün bu sözleri söyleyip şöyle dedi: ² “Seni Mısır diyarından, esaret evinden çıkararak Tanrının Yahve benim.”

³ “Önümde başka ilâhların olmayacak.”

⁴ “Kendin için bir put, yukarıda göklerde olanın, ya da aşağıda yerde olanın ya da yerin altında sularda olanın herhangi bir suretini yapmayacaksın. ⁵ Onlara eğilmeyeceksin; çünkü ben, Tanrının Yahve, benden nefret edenlerin babalarının suçunu çocuklarına, üçüncü ve dördüncü kuşaklarına çektiren, ⁶ ve beni seven ve buyruklarımı tutanların binlercesine sevgi dolu iyilik gösteren, kıskanç bir Tanrı'yım.”

⁷ “Tanrının Yahve'nin adını hor kullanmayacaksın; çünkü Yahve, adını hor kullananı suçsuz tutmayacaktır.”

⁸ “Şabat Günü'nü kutsal tutmak için onu hatırla. ⁹ Altı gün çalışacak ve tüm işini yapacaksın. ¹⁰ Ama yedinci gün Tanrının Yahve için Şabat Günü'dür. Sen, oğlun, kızın, erkek kölen, kadın kölen, hayvanların ve kapılarında olan yabancı onda hiçbir iş yapmayacak. ¹¹ Çünkü Yahve göğü, yeri, denizi ve içlerindeki her şeyi altı günde yarattı ve yedinci gün dinlendi; bu nedenle Yahve Şabat Günü'nü kutsadı ve onu kutsal kıldı.”

¹² “Babana ve annene saygı göster ki, Tanrının Yahve'nin sana vereceği toprakta günlerin uzun olsun.

¹³ “Öldürmeyeceksin.”

¹⁴ “Zina etmeyeceksin.”

¹⁵ “Çalmayacaksın.”

¹⁶ “Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.”

¹⁷ “Komşunun evine göz dikmeyeceksin. Komşunun karısına, erkek hizmetçisine, kadın hizmetçisine, öküzüne, eşeğine ve komşunun hiçbir şeyine tamah etmeyeceksin.”

18 Bütün halk gök gürlemelerini, şimşekleri, boru sesini ve dağdan yükselen dumanı fark etti. İnsanlar bunu görünce titrediler ve uzakta durdular. 19 Moşe'ye, "Bizimle sen konuş, biz de dinleyelim" dediler. "Ama Tanrı bizimle konuşmasın, yoksa ölürüz."

20 Moşe halka, "Korkmayın, çünkü Tanrı sizi sınamak ve günah işlemeyesiniz, O'nun korkusu önünüzde olsun diye geldi" dedi. 21 Halk uzakta durdu ve Moşe, Tanrı'nın bulunduğu koyu karanlığa yaklaştı.

22 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "İsrael'in çocuklarına bunu söyleyeceksin: 'Sizinle gökten konuştuğumu kendiniz gördünüz. 23 Benim yanımsıra kendinize gümüşten ya da altından ilâhlar kesinlikle yapmayacaksınız. 24 Benim için topraktan bir sunak yapacaksın ve yakmalık sunularını, esenlik sunularını, koyunlarını ve sığırlarını onun üzerinde kurban edeceksin. Adımı hatırlattığım her yerde sana geleceğim ve seni kutsayacağım. 25 Eğer bana taştan bir sunak yaparsan, onu yontma taşlardan yapmayacaksın; çünkü eğer aletini onun üzerine kaldırırsan, onu kirletmiş olursun. 26 Çıplaklığınız ortaya çıkmasın diye, sunağıma basamakla çıkmayacaksınız.'" "

21

1 "Şimdi onların önüne koyacağın hükümler şunlardır:"

2 "Eğer İbrani bir hizmetçi satın alırsan, altı yıl hizmet edecek ve yedincisinde hiçbir şey ödemediğin özgür olarak çıkacak. 3 Eğer yalnız geldiyse, tek başına çıkacaktır. Evli ise karısı da onunla birlikte çıkacaktır. 4 Eğer efendisi ona bir eş verir ve o kadın ona oğulları ya da kızları doğurursa, karısı ve çocukları efendisinin olacak ve kendisi tek başına çıkacaktır. 5 Ama hizmetçi açıkça, 'Efendimi, karımı ve çocuklarımı seviyorum' derse;" 6 o zaman efendisi onu Tanrı'ya getirecek. Onu kapıya ya da kapı sövesine getirecek ve efendisi bizle onun kulağını delegecek. O da ona sonsuza dek hizmet edecektir.

7 "Eğer bir adam kızını hizmetçi olarak satarsa, kız erkek hizmetçiler gibi dışarı çıkmayacaktır. 8 Eğer kendisiyle evlenmiş olan kız, efendisini memnun etmezse, efendisi onun geri satın alınmasına izin verecektir. Ona hileyle davrandığı için onu yabancı bir halka satmaya hakkı olmayacaktır. 9 Eğer onu kendi oğluyla evlendirirse, ona kızı gibi davranacaktır. 10 Eğer kendine başka bir kadın alırsa, öncekinin yiyeceğini, giyeceğini ve evlilik haklarını kısmayacaktır. 11 Eğer bu üç şeyi onun için yapmazsa, kadın hiçbir para ödemediğin özgür gidebilir."

12 "Bir adamı vuran, vurduğu kişi de ölürse, kesinlikle öldürülecektir. 13 Ama bu kasıtsızsa, Tanrı bunun olmasına izin vermişse, o zaman sana onun kaçacağı bir yer tayin edeceğim. 14 Eğer bir kişi kendisini öldürmek için komşusuna düzen kurar ve haddini bilmez bir şekilde komşusunun üstüne gelirse, onu ölsün diye sunağımdan alacaksınız."

15 "Babasına ya da annesine saldıran mutlaka öldürülecektir."

16 "Birini kaçırıp satan ya da elinde bulunduran kişi mutlaka öldürülecektir."

17 "Babasına ya da annesine lanet eden mutlaka öldürülecektir."

18 "Eğer insanlar kavga eder ve biri diğerine taşla ya da yumrukla vurursa, o da ölmeyip yatağa mahkûm olursa; 19 eğer tekrar ayağa kalkıp değneğiyle dolaşırsa, ona vuran aklanacak, yalnızca kaybettiği zamanın bedelini kendisi ödeyecek ve tamamen iyileşene dek iyileşmesini karşılayacaktır."

20 "Eğer bir adam hizmetçisine ya da kadın hizmetçisine değnekle vurursa ve o kişi onun eli altında ölürse, o adam mutlaka cezalandırılacaktır. 21 Bununla birlikte, eğer hizmetçisi bir veya iki gün sonra kalkarsa cezalandırılmaz; çünkü hizmetçi onun mülküdür."

22 “Eğer insanlar kavga edip gebe bir kadını incitir, kadın da düşük yaparsa ve hiçbir zarar gelmese de, mutlaka kadının kocasının talep edeceği ve hakimlerin izin vereceği ölçüde para cezasına çarptırılacaktır. 23 Fakat bundan bir zarar gelirse, cana karşılık can, 24 göze karşılık göz, dişe karşılık diş, ele karşılık el, ayağa karşılık ayak, 25 yanmaya karşılık yanma, yaraya karşılık yara, bereye karşılık bere alacaksın.”

26 “Eğer bir adam hizmetçisinin ya da kadın hizmetçisinin gözüne vurup onu sakatlarsa, gözü uğruna onu özgür bırakacaktır. 27 Eğer erkek hizmetçisinin ya da kadın hizmetçisinin dişine vurursa, dişi uğruna hizmetçiyi özgür bırakacaktır.”

28 “Eğer bir boğa bir erkeği ya da kadını süsüp öldürürse, boğa mutlaka taşlanacak ve eti yenmeyecektir; ancak boğanın sahibi sorumlu tutulmayacaktır. 29 Ancak boğanın geçmişte süsme alışkanlığı varsa ve bu durum sahibine bildirilmişse ve o da onu içeride tutmamışsa ve bir erkeği ya da kadını öldürmüştü, boğa taşlanacak, sahibi de öldürülecektir. 30 Eğer kendisi üzerine bir fidye konulursa, o zaman yaşamının fidyesi olarak üzerine konulan ne ise ödeyecektir. 31 İster oğlunu, ister kızını süsmüş olsun, ona bu hükme göre yapılacaktır. 32 Eğer boğa bir erkek ya da kadın hizmetçiyi süserse, efendilerine otuz şekel gümüş verilecek ve öküz taşlanacaktır.”

33 “Eğer bir kişi bir çukur açar, ya da bir kişi bir çukur kazar ve onu örtmezse ve içine bir boğa ya da eşek düşerse, 34 çukurun sahibi karşılığını ödeyecektir. Parayı onların sahibine verecek ve ölü hayvan kendisinin olacaktır.”

35 “Eğer birinin boğası başka birinin boğasını yaralar o da ölürse, o zaman canlı boğayı satıp bedelini bölüşecekler; ölü hayvanı da böleceklerdir. 36 Ya da boğanın geçmişte süsme alışkanlığı olduğu biliniyorsa ve sahibi onu içeride tutmamışsa, mutlaka boğa karşılığında boğa ödeyecek ve ölü hayvan kendisinin olacaktır.”

22

1 “Eğer biri bir öküz ya da koyun çalar ve onu öldürür ya da satarsa, bir öküz için beş öküz, bir koyun için dört koyun ödeyecektir. 2 Eğer hırsız içeri girerken yakalanır ve vurularak ölürse, onun için kan dökme suçu yoktur. 3 Eğer güneş onun üzerine doğmuşsa, kan dökmeden suçludur. Zararı karşılayacaktır. Hiçbir şeyi yoksa hırsızlıktan dolayı satılacaktır. 4 Çalınan mal, ister öküz, ister eşek, ister koyun olsun, elinde canlı olarak bulunursa, iki katını ödeyecek.”

5 “Eğer biri hayvanını salıverip bir tarladan ya da bağdan yedirirse ve hayvan başka bir adamın tarlasında otluyorsa, karşılığını kendi tarlasının ya da bağının en iyisiyle ödeyecektir.”

6 “Eğer yangın çıkar dikenlere sıçrar ve ekinler, ekin demetleri ya da tarla yanarsa; ateşi tutuşturan, mutlaka karşılığını ödeyecektir.”

7 “Biri komşusuna saklaması için para ya da eşya verir ve bunlar adamın evinden çalınırsa, eğer hırsız bulunursa iki katını ödeyecektir. 8 Hırsız bulunamazsa, evin sahibi, komşusunun eşyasına el atıp atmadığını öğrenmek için Tanrı'ya yaklaşacaktır. 9 Her suç meselesi hakkında, ister öküz, eşek, koyun, giysi ya da herhangi bir kayıp eşyayla ilgili olsun, 'Bu benimdir' diyen her iki tarafın davası Tanrı'ya getirilecektir. Tanrı'nın suçlu çıkardığı kişi komşusuna iki kat ödeyecektir.”

10 “Eğer biri komşusuna bakması için bir eşek, bir öküz, bir koyun ya da herhangi bir hayvan teslim ederse ve bu hayvan ölürse, yaralanırsa ya da sürülüp götürülürse ve onu kimse görmezse; 11 komşusunun malına el sürmemiştir diye, Yahve'nin andı ikisi arasında olacaktır; sahibi bunu kabul edecek ve

karşılık ödemeyecektir. ¹² Ama eğer ondan çalınmışsa, çalan kişi, sahibine karşılığını ödeyecektir.” ¹³ Parçalanmışsa kanıt olarak getirsin. Parçalanmış olanı ödemiyecektir.

¹⁴ “Eğer biri komşusundan bir şey ödünç alırsa ve o şey sahibi yanında olmadan yaralanırsa ya da ölürse, mutlaka borcunu ödeyecektir. ¹⁵ Eğer sahibi onun yanındaysa, ödemeyecektir. Eğer kiralık bir şeyse, kirasına sayılacaktır.”

¹⁶ “Bir adam evlenmek için söz kesilmemiş bir bakireyi ayartıp onunla yatarsa, onun karısı olması için mutlaka bir çeyiz ödeyecektir. ¹⁷ Eğer babası onu kendisine vermeyi kesinlikle reddederse, bakirelerin çeyizine göre para ödeyecektir.”

¹⁸ “Büyücünün yaşamasına izin vermeyeceksin.”

¹⁹ “Kim bir hayvanla cinsel ilişkiye girerse mutlaka öldürülecektir.”

²⁰ “Yalnız Yahve'nin dışında başka bir ilâha kurban sunan kişi tümüyle yok edilecek.”

²¹ “Bir yabancıya haksızlık etmeyeceksin ve onu ezmeyeceksin; çünkü siz Mısır diyarında yabancıydınız.”

²² “Hiçbir dul kadını ya da yetimi istismar etmeyeceksiniz. ²³ Onları bir şekilde istismar eder ve bana feryat ederlerse, feryatlarını mutlaka duyacağım; ²⁴ ve öfkem alevlenecek ve sizi kılıçla öldüreğim; ve karılarınız dul, çocuklarınız yetim kalacaklar.”

²⁵ “Eğer halkımdan yanında olan yoksul birine borç verirsen, ona tefeci gibi olmayacaksın. Ondan faiz almayacaksın. ²⁶ Eğer komşunun giysisini rehin olarak alırsan, onu güneş batmadan önce ona geri vereceksin. ²⁷ Çünkü bu onun tek örtüsüdür, bu onun derisinin giysisidir. Neyle yatsın? Böyle olacak, o bana feryat ettiğinde onu duyacağım, çünkü ben lütüfkârım.”

²⁸ “Tanrı'ya sövmeyeceksin, halkının hükümdarına lanet etmeyeceksin.”

²⁹ “Hasatınızdan ve masaranızdan çıkanı sunmakta gecikmeyeceksiniz.” “Oğullarının ilk doğanı bana vereceksin.” ³⁰ Sığırlarınız ve koyunlarınız için de aynısını yapacaksınız. Yedi gün annesiyle birlikte kalacak, sonra sekizinci gün onu bana vereceksiniz.”

³¹ “Siz benim için kutsal insanlar olacaksınız; bu nedenle kırdaki hayvanların parçaladığı etleri yemeyeceksiniz. Onu köpeklere atacaksınız.”

23

¹ “Yalan haber yaymayacaksın. Kötü niyetli tanık olmak için kötüye el vermeyeceksin.”

² “Kötülük yapmak için kalabalığın peşinden gitmeyeceksin. Adaleti saptırmak için mahkemede kalabalığın yanında tanıklık yapmayacaksın.

³ Davasında yoksulu kayırmayacaksın.”

⁴ “Eğer düşmanın öküzünü ya da eşeğini yoldan saptırıp bulursan, onu mutlaka kendisine geri getireceksin. ⁵ Eğer senden nefret edenin eşeğinin yükü altında çökmüş görürsen, onu yalnız bırakmayacaksın. Bu konuda ona mutlaka yardım edeceksin.”

⁶ “Yoksul halkınızın davalarında adaleti saptırmayacaksın.”

⁷ “Yalan suçlamadan uzak dur, suçsuz ve doğruyu öldürme; çünkü ben kötüyü aklamam.”

⁸ “Rüşvet almayacaksın; çünkü rüşvet, görenleri kör eder ve doğruların sözlerini saptırır.”

⁹ “Yabancıyı ezmeyeceksin; çünkü siz Mısır diyarında yabancı olduğunuz için, yabancıların yüreğini bilirsiniz.”

¹⁰ “Toprağını altı yıl ekeceksin ve mahsulünü toplayacaksın. ¹¹ Ama yedinci yıl onu, halkınızın yoksulları yiyebilsin diye dinlenmeye ve nadasa

bırakacaksın; onların bıraktıklarını da kır hayvanı yiyecek. Bağın ve zeytinliğin için de aynı şekilde yapacaksın.”

¹² “Altı gün işini yapacaksın, yedinci gün dinleneceksin ki, öküzün, eşeğin, hizmetçinin oğlu ve yabancı ferahlasın.”

¹³ “Size söylediğim her şeyi yapmaya dikkat edin; ve başka ilâhların adını anmayın ve onlar ağzında bile duyulmasın.”

¹⁴ “Yılda üç kez bana bayram edeceksiniz. ¹⁵ Mayasız Ekmek Bayramı'nı tutacaksınız. Size buyurduğum gibi, Aviv ayının belirlenen vaktinde (çünkü Mısır'dan o ayda çıktınız) yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz ve kimse önüme boş çıkmayacak. ¹⁶ Tarlaya ekmiş olduğunuz emeğinizin ilk ürünü olan Hasat Bayramı'nı; yıl sonunda, tarladan emeklerinizi topladığınız zaman Toplama Bayramı'nı tutacaksınız. ¹⁷ Bütün erkekleriniz yılda üç kez Efendi Yahve'nin önünde görünecek.”

¹⁸ “Kurbanımın kanını mayalı ekmekle sunmayacaksın. Bayramımın yağı bütün gece sabaha kadar kalmayacak.

¹⁹ Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız Yahve'nin Tapınağı'na getireceksiniz.” “Oğlağı anasının sütünde kaynatmayacaksınız.”

²⁰ “İşte, size yolda bakması ve hazırladığım yere getirmesi için önünüzden bir melek gönderiyorum. ²¹ Ona dikkat edin ve sözünü dinleyin. Onu kışkırtmayın, çünkü o itaatsizliğinizi bağışlamayacaktır; çünkü benim adım ondadır. ²² Ama gerçekten onun sözünü dinler ve söylediklerimin hepsini yaparsanız, o zaman düşmanlarınıza düşman, hasımlarınıza hasım olacağım. ²³ Çünkü meleğim önünüzden gidecek ve sizi Amorlular'ın, Hititler'in, Perizliler'in, Kenanlılar'ın, Hivliler'in ve Yevuslular'ın yanına getirecek; ben de onları kesip koparacağım. ²⁴ Onların ilâhlarına eğilmeyecek, onlara hizmet etmeyecek, onların uygulamalarını izlemeyeceksiniz; tersine onları tamamen devirecek ve dikili taşlarını yıkacaksınız. ²⁵ Tanrınız Yahve'ye hizmet edeceksiniz, O da ekmeğinizi ve suyunuzu bereketleyecek, ben de aranızdan hastalıkları kaldıracacağım. ²⁶ Ülkenizde kimse düşük yapmayacak, kısır bulunmayacak. Günlerinizin sayısını tamamına erdireceğim. ²⁷ Önünüzden dehşetimi salacağım, karşılaştığınız bütün halkları şaşkına çevireceğim, bütün düşmanlarınızın size sırtını çevirteceğim. ²⁸ Hivliler'i, Kenanlılar'ı, Hititler'i önünüz sıra kovacak, eşek arısını önünüzden göndereceğim. ²⁹ Ülke ıssız kalmayacak, kır hayvanları size karşı çoğalmasın diye, onları bir yıl içinde önünüzden kovmayacağım. ³⁰ Siz çoğalınca ve ülkeyi miras alana dek onları azar azar önünüzden kovacağım. ³¹ Sınırınızı Kızıldeniz'den Filist denizine kadar, çölden o Nehre kadar koyacağım; çünkü ülkede yaşayanları elinize teslim edeceğim ve siz onları önünüzden kovacaksınız. ³² Onlarla ve ilâhlarıyla antlaşma yapmayacaksınız. ³³ Bana karşı günah işlememeniz için ülkenizde oturmayacaklar. Çünkü onların ilâhlarına hizmet ederseniz, bu kesinlikle sizin için bir tuzak olacaktır.”

24

¹ Ve Moşe'ye şöyle dedi: “Sen, Aron, Nadav, Avihu ve İsrail ihtiyarlarından yetmiş kişi Yahve'nin yanına çıkın; ve uzaktan tapının. ² Yalnız Moşe Yahve'ye yaklaşacak, ama onlar yaklaşmayacak. Halk onunla birlikte çıkmayacak.”

³ Moşe gelip Yahve'nin bütün sözlerini ve bütün hükümlerini halka anlattı; bütün halk da bir sesle yanıt verdi ve: “Yahve'nin söylediği bütün sözleri yapacağız.” dedi.

⁴ Moşe Yahve'nin tüm sözlerini yazdı, sonra sabah erkenden kalktı ve dağın eteğinde İsrail'in on iki oymağı için on iki sütunlu bir sunak kurdu. ⁵ İsrail'in

çocuklarından gençler gönderdi, Yahve'ye yakmalık sunular sundular, esenlik kurbanı olarak boğalar kestiler. ⁶ Moşe kanın yarısını leğenlere koydu, yarısını da sunağın üzerine serpti. ⁷ Antlaşma kitabını alıp halkın önünde okudu ve onlar, “Yahve'nin bütün söylediklerini yapacağız ve itaat edeceğiz” dediler.

⁸ Moşe kanı alıp halkın üzerine serpti ve şöyle dedi: “İşte, bu, tüm bu sözlerle ilgili olarak Yahve'nin sizinle yaptığı antlaşmanın kanıdır.”

⁹ Bunun üzerine Moşe, Aron, Nadav, Avihu ve İsrail'in ihtiyarlarından yetmiş kişi yukarı çıktılar. ¹⁰ İsrail'in Tanrısı'nı gördüler. Ayaklarının altında safir taşı andıran bir döşeme vardı; sanki gökyüzünün berraklığı gibiydi. ¹¹ İsrail'in çocuklarının soylularına el sürmedi. Tanrı'yı gördüler, yediler, içtiler.

¹² Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Dağa, yanıma çık ve burada kal. Onlara öğretebilmen için yazdığım yasa ve buyruklarının bulunduğu taş levhalarını sana vereceğim.”

¹³ Moşe ile hizmetkârı Yeşu kalktılar ve Moşe Tanrı Dağı'na çıktı. ¹⁴ İhtiyarlara şöyle dedi: “Biz tekrar yanınıza gelinceye dek bizi burada bekleyin. İşte Aron ve Hur seninle birlikteler. Anlaşmazlığa düşen herkes onlara gidebilir.”

¹⁵ Moşe dağa çıktı ve bulut dağı örttü. ¹⁶ Yahve'nin görkemi Sina Dağı'nın üzerinde durdu ve bulut onu altı gün boyunca örttü. Yedinci gün bulutun içinden Moşe'yi çağırdı. ¹⁷ Yahve'nin görkeminin görünüşü, İsrail'in çocuklarının gözünde dağın zirvesinde yiyip bitiren ateş gibiydi. ¹⁸ Moşe bulutun içine girip dağa çıktı; Moşe kırk gün kırk gece dağda kaldı.

25

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “İsrail'in çocuklarına söyle, bana sunu getirsinler. Yüreği istekli olan herkesten sunumu alacaksın. ³ Onlardan alacağın sunular şunlardır: Altın, gümüş, tunç, ⁴ mavi, mor, kırmızı, ince keten, keçi kılı, ⁵ kırmızı boyalı koç derileri, deniz ayısı derileri, akasya ağacı, ⁶ kandil için yağ, mesh yağı ve hoş kokulu buhur için baharatlar, ⁷ oniks taşları, efod ve göğüslük için kakılacak taşlar. ⁸ Aralarında oturmam için bana kutsal bir yer yapsınlar. ⁹ Sana gösterdiğim her şeye, konutun örneğine ve içindeki tüm takımların örneğine göre, öyle yapacaksın.”

¹⁰ “Akasya ağacından bir sandık yapacaklar. Uzunluğu iki buçuk arşın, eni bir buçuk arşın ve yüksekliği bir buçuk arşın olacak. ¹¹ Onu saf altınla kaplayacaksın. İçini ve dışını kaplayacaksın, çevresine de altın pervaz yapacaksın. ¹² Onun için dört altın halka döneceksin ve onları dört ayağına takacaksın. Bir tarafında iki halka, diğer tarafında iki halka bulunacaktır. ¹³ Akasya ağacından sırtıklar yapacaksın ve onları altınla kaplayacaksın. ¹⁴ Sandığı taşımak için sırtıkları sandığın yanlarındaki halkalara takacaksın. ¹⁵ Sırtıklar sandığın halkalarında kalacak. Ondan ayrılmayacaklar. ¹⁶ Sana vereceğim antlaşmayı sandığın içine koyacaksın. ¹⁷ Saf altından bir merhamet örtüsü yapacaksın. Uzunluğu iki buçuk arşın, genişliği bir buçuk arşın olacak. ¹⁸ Dövme altından iki keruv yapacaksın. Bunları merhamet örtüsünün iki ucuna yapacaksın. ¹⁹ Bir uçta bir keruv, diğer uçta öbür keruvu yap. Keruvların iki ucunu merhamet örtüsüyle birlikte tek parça yapacaksın. ²⁰ Keruvlar kanatlarını yukarıya doğru açacak, yüzleri birbirine bakacak şekilde merhamet örtüsünü kanatlarıyla örtecekler. Keruvların yüzleri merhamet örtüsüne doğru olacak. ²¹ Merhamet örtüsünü sandığın üstüne koyacaksın ve sana vereceğim antlaşmayı sandığın içine koyacaksın. ²² Orada seninle buluşacağım ve İsrail'in çocukları için sana buyuracağım her şeyi, antlaşma sandığı üzerindeki iki keruvun arasından, merhamet örtüsünün üzerinden sana söyleyeceğim.”

23 “Akasya ağacından bir masa yapacaksın. Uzunluğu iki arşın, eni bir arşın ve yüksekliği bir buçuk arşın olacak. 24 Onu saf altınla kaplayacaksın ve çevresine altın pervaz yapacaksın. 25 Çevresine bir karış genişliğinde bir kenar yapacaksın. Kenarın çevresine altın pervaz yapacaksın. 26 Onun için dört altın halka yapacaksın ve halkaları dört ayağının dört köşesine yerleştireceksin. 27 Masayı taşıyacak sırıkların yeri için halkalar kenara yakın olacak. 28 Sırıkları akasya ağacından yapacaksın, onları altınla kaplayacaksın ve masa onlarla taşınacak. 29 Onun tabaklarını, kaşıklarını, kepçelerini, sunuları dökeceğiniz taslarını siz yapacaksınız. Onları saf altından yapacaksın. 30 Huzur ekmeğini her zaman önüme koyacaksın.”

31 “Saf altından bir şamdan yapacaksın. Şamdanın ayağı ve gövdesi dövmeci işi olacak. Tabanı, gövdesi, çanakları, tomurcukları ve çiçekleri ondan tek parça olacak. 32 Yanlarından altı kol çıkacak: şamdanın bir yanından üç kol, diğer yanından da üç kol çıkacak; 33 bir kolda badem çiçeğine benzeyen üç tas, bir tomurcuk ve bir çiçek; diğer kolda da badem çiçeğine benzeyen üç tas, bir tomurcuk ve bir çiçek olacak, şamdandan çıkan altı kol için böyle olacaktır; 34 şamdanda badem çiçeğine benzer dört tas, onun tomurcukları ve çiçekleri olacaktır; 35 ondan çıkan altı kol için, iki kol altında kendinden bir tomurcuk, iki kol altında kendinden bir tomurcuk ve iki kol altında kendinden bir tomurcuk olacaktır. 36 Tomurcukları ve kolları onunla tek parça olacak; hepsi saf altından dövmeci işi olacaktır. 37 Onun kandillerini yedi tane yapacaksın; onlar da önündeki boşluğa ışık versin diye kandillerini yakacaklar. 38 Makasları ve tablaları saf altından olacak. 39 Bütün bu takımlarla birlikte bir talant saf altından yapılacaktır. 40 Bak, bunları dağda sana gösterilen örneklerine göre yap.”

26

1 “Dahası konutu ince ketenden, lacivert, erguvani ve kırmızı, keruvlarla on perdeyle yapacaksın. Bunları usta bir işçinin işiyle yapacaksın. “ 2 Her perdenin uzunluğu yirmi sekiz arşın, her perdenin eni dört arşın olacak; bütün perdelerin bir ölçüsü olacak. 3 Beş perde birbirine bağlanacak, diğer beş perde de birbirine bağlanacak. 4 Bağlantı parçasındaki kenardan itibaren bir perdenin kenarına mavi ilmekler yapacaksın; aynısını ikinci bağlantı parçasındaki perdenin en dıştaki kenarına da yapacaksın. 5 Bir perdede elli ilmek yapacaksın ve ikinci bağlamadaki perdenin kenarında da elli ilmek yapacaksın. İlmekler birbirinin karşısında olacak. 6 Elli altın kopça yapacaksın ve perdeleri kopçalarla birbirine bağlayacaksın. Konut tek parça olacaktır.

7 “Konutun üzerini örtmek için keçi kılından perdeler yapacaksın. On bir perde yapacaksın. 8 Her perdenin uzunluğu otuz arşın, her perdenin eni dört arşın olacak; on bir perdenin bir ölçüsü olacak. 9 Beş perdeyi ayrı ayrı, altı perdeyi ayrı ayrı birleştireceksin; altıncı perdeyi çadırın ön tarafında ikiye katlayacaksın. 10 Bağlamadaki en dıştaki perdenin kenarına elli ilmek, ikinci bağlamadaki en dıştaki perdenin kenarına elli ilmek yapacaksın. 11 Elli tunç kopça yapacaksın, kopçaları ilmeklere geçireceksin ve çadırı birleştireceksin ki, tek parça olsun. 12 Çadırın perdelerinden artan yarım perde, çadırın arka kısmından sarkacak. 13 Çadırın perdelerinin uzunluğundan artakalan miktarın bir yanda ve diğer yanda arşın kadarı, çadırı örtmek için bu yanda ve öte yanda, çadırın yanlarından sarkacak. 14 Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, üstüne de deniz ayısı derilerinden bir örtü yapacaksın.”

15 “Konutun çerçevelerini dik duracak şekilde akasya ağacından yapacaksın. 16 Bir çerçevenin uzunluğu on arşın, her bir çerçevenin eni bir buçuk arşın olacak. 17 Her kenarda birbirine bağlı iki geçmesi olacak; çadırın bütün

çerçevelerini böyle yapacaksın. ¹⁸ Konutun güney tarafı, güney yönü için yirmi çerçeve yapacaksın. ¹⁹ Yirmi çerçevenin altına kırk gümüş taban; iki geçmesi için bir çerçevenin altında iki taban ve iki geçmesi için başka bir çerçevenin altında iki geçme yapacaksın. ²⁰ Konutun kuzey tarafı, ikinci yanı için yirmi çerçeve, ²¹ ve bir çerçeve altında iki taban, diğer çerçeve altında iki taban olmak üzere bunların kırk gümüş tabanını yapacaksın. ²² Konutun batıya bakan uzak tarafı için altı çerçeve yapacaksın. ²³ Konutun uzak tarafındaki köşeleri için iki çerçeve yapacaksın. ²⁴ Aşağıda çift olacaklar ve aynı şekilde tepeden tek halkaya kadar çift olacaklar; ikisi için de böyle olacak; onlar iki köşe için olacak. ²⁵ Sekiz çerçeve ve bunların gümüş tabanları, bir çerçeve altında iki taban ve diğer çerçevenin altında iki taban olmak üzere, onların on altı tabanları olacak.”

²⁶ “Konutun bir tarafındaki çerçeveler için beş, konutun diğer tarafındaki çerçeveler için beş, ²⁷ ve konutun doğu uzak tarafındaki çerçeveler için beş olmak üzere akasya ağacından kirişler yapacaksın. ²⁸ Çerçevelerin ortasındaki orta kiriş bir uçtan bir uca geçecek. ²⁹ Çerçeveleri altınla kaplayacaksın, ve kirişlerin yeri olarak altın halkalar yapacaksın. Kirişleri altınla kaplayacaksın. ³⁰ Konutu dağda sana gösterildiği şekle göre kuracaksın.”

³¹ “Lacivert, mor, kırmızı ve ince dokunmuş ince ketenden keruvlarla bir perde yapacaksın. Usta bir işçinin işi olacak. ³² Onu altınla kaplanmış akasya ağacından dört sütun üzerine asacaksın. Çengelleri dört gümüş taban üzerinde altından olacak. ³³ Perdeyi kopçaların altına asacaksın ve Antlaşma Sandığı'nı perdenin içine, oraya getireceksin. Perde sizin için Kutsal Yeri En Kutsal Yer'den ayıracaktır. ³⁴ Merhamet Örtüsü'nü Antlaşma Sandığı'nın üzerine, En Kutsal Yer'e koyacaksın. ³⁵ Masayı perdenin dışına koyacaksın, şamdanı da masanın karşısına, çadırın güney tarafına koyacaksın. Masayı kuzey tarafına koyacaksın.”

³⁶ “Çadırın kapısına mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden nakışçı işi bir perde yapacaksın. ³⁷ Perde için akasya ağacından beş direk yapacaksın ve onları altınla kaplayacaksın. Çengelleri altından olacak. Onlar için beş tunç taban döneceksin.”

27

¹ “Sunacağı akasya ağacından, uzunluğu beş arşın, eni beş arşın olacak şekilde yapacaksın. Sunak kare şeklinde olacak. Yüksekliği üç arşın olacak. ² Dört köşesine boynuz yapacaksın. Boynuzları kendisiyle tek parça olacaktır. Onu tunçla kaplayacaksın. ³ Küllerini uzaklaştırmak için onun kaplarını, küreklerini, leğenlerini, et çatallarını ve ateş kaplarını yapacaksın. Onun bütün takımlarını tunçtan yapacaksın. ⁴ Onun için tunç ağdan bir ızgara yapacaksın. Ağın dört köşesine dört tunç halka yapacaksın. ⁵ Ağ sunağın yarısına kadar ulaşsın diye onu alttaki sunağın çevresindeki çıkıntının altına koyacaksın. ⁶ Sunak için akasya ağacından sııklar yapacaksın ve onları tunçla kaplayacaksın. ⁷ Sııklar halkalara geçirilecek ve sııklar sunağı taşıırken sunağın iki yanında olacak. ⁸ Tahtadan içi boş olarak yapacaksın. Dağda sana gösterildiği gibi yapacaklar.”

⁹ “Konutun avlusunu yapacaksın; güney tarafı için güneye doğru, avlunun bir tarafı için yüz arşın uzunluğunda özenle dokunmuş ince ketenden perdeler olacak. ¹⁰ Yirmi direği, tabanları da yirmi tunçtan olacak. Direklerin çengelleri ve çemberleri gümüşten olacak. ¹¹ Aynı şekilde kuzey tarafının uzunluğu için de yüz arşın uzunluğunda perdeler, yirmi direk ve tunçtan yirmi tabanları olacak; sütunların çengelleri ve çemberleri gümüşten olacak. ¹² Çünkü avlunun batı tarafında eni elli arşın perde olacak; on direk, on taban olacak. ¹³ Avlunun doğuya doğru eni elli arşın olacak. ¹⁴ Kapının bir

tarafındaki perdeler on beş arşın olacak; direkleri üç, tabanları da üç olacak. ¹⁵ Diğer tarafta on beş arşınlık perdeler olacak; direkleri üç, tabanları da üç olacak. ¹⁶ Avlunun kapısı için yirmi arşın boyunda lacivert, mor, kırmızı, özenle dokunmuş ince ketenden, nakışçı işi bir perde olacak; direkleri dört ve tabanları da dört olacak. ¹⁷ Avlunun çevresindeki tüm direkler gümüşle kaplanacak; çengelleri gümüşten, tabanları tunçtan olacak. ¹⁸ Avlunun uzunluğu yüz arşın, eni elli arşın, yüksekliği beş arşın olacak ve özenle dokunmuş ince ketenden olacak; tabanları tunçtan olacak. ¹⁹ Konutun tüm hizmetinde kullanılan bütün aletleri, bütün kazıkları, avlunun kazıklarının tümü tunçtan olacak.”

²⁰ “Şamdan sürekli yansın diye, ışık için sıkma saf zeytinyağı getirmelerini İsrail'in çocuklarına buyuracaksın. ²¹ Aron'la oğulları, Buluşma Çadırı'nda, antlaşma önündeki perdenin dışında, onu akşamdan sabaha kadar Yahve'nin önünde tutacaklar; bu, İsrail'in çocukları için kuşaklar boyu sonsuza dek geçerli olacak bir kural olacak.”

28

¹ “İsrail'in çocukları arasından bana kâhinlik makamında hizmet etmeleri için kardeşin Aron'u ve oğulları Nadav'ı, Avihu'yu, Elazar'ı ve İtimar'ı yanına getir. ² Kardeşin Aron'a görkem ve güzellik için kutsal giysiler yapacaksın. ³ Kendilerini bilgelik ruhuyla doldurduğum tüm bilge yürekli adamlara söyleyeceksin, bana kâhinlik makamında hizmet etmek üzere Aron'un kutsal kılınması için onun giysilerini yapsınlar. ⁴ Yapacakları giysiler şunlardır: Göğüslük, efod, kaftan, nakışlı gömlek, sarık ve kuşak. Kardeşin Aron'a ve oğullarına, kâhinlik makamında bana hizmet etmesi için kutsal giysiler yapacaklar. ⁵ Altın, maviyi, moru, kırmızıyı ve ince keteni kullanacaklar.”

⁶ “Efodu altın, mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden usta işi olarak yapacaklar. ⁷ Birbirine bağlanabilmesi için iki ucunda birleştirilmiş iki omuz askısı bulunacak. ⁸ Üzerindeki ustalıklı dokunmuş şerit onun işi gibi ve aynı parçadan olacak; altın, mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden olacak. ⁹ İki oniks taşı alıp üzerlerine İsrail'in çocuklarının adlarını oycaksın. ¹⁰ Doğum sırasına göre altısının adı bir taşta, altısının adı ise diğer taşta olacak. ¹¹ İki taşı, İsrail çocuklarının adlarına göre, mühür oyması gibi, taşta oymacı ustalığıyla oycaksın. Onları altın yuvalar içine koyduracaksın. ¹² İsrail'in çocukları için anma taşları olarak iki taşı efodun omuzluklarına koyacaksın. Aron onların adlarını anılma için Yahve'nin önünde iki omzunda taşıyacak. ¹³ Altından yuvalar, ¹⁴ saf altından iki zincir yapacaksın; onları örgülü kordon gibi yapacaksın. Örgülü zincirleri yuvalara takacaksın.”

¹⁵ “Hüküm göğüslüğünü usta işi yapacaksın; onu efodun işi gibi yapacaksın; altından, lacivert, erguvan, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden yapacaksın. ¹⁶ Kare şeklinde ve ikiye katlanmış olacak; bir karış uzunluğu, bir karış da eni olacak. ¹⁷ Oraya dört sıra taş yuvası koyacaksın; ilk sırada yakut, topaz ve beril olacak; ¹⁸ ve ikinci sırada firuze, safir ve zümrüt; ¹⁹ üçüncü sırada gök yakut, agat, ametist; ²⁰ ve dördüncü sırada sarı yakut, oniks ve yeşim olacak. Onlar altın yuvalarına kakılacak. ²¹ Taşlar İsrail çocuklarının adlarına göre on iki adet olacak; mühür oymaları gibi, on iki oymak için her birinin kendi adına göre olacak. ²² Göğüslük üzerine saf altından örgülü kordon gibi zincirler yapacaksın. ²³ Göğüslük üzerine iki altın halka yapacaksın ve bu iki halkayı göğüslüğün iki ucuna takacaksın. ²⁴ İki örgülü altın zinciri göğüslüğün uçlarındaki iki halkaya takacaksın. ²⁵ İki örgü zincirin diğer iki

ucunu iki yuvanın üzerine geçirip efodun ön kısmındaki omuzluklara takacaksın. ²⁶ İki altın halka yapacaksın ve bunları göğüslüğün iki ucuna, efodun iç tarafına doğru olan kenarına takacaksın. ²⁷ İki altın halka yapacaksın ve bunları efodun iki omuz askısının altına, ön kısmına, bağlantı parçasının yakınına, efodun ustaca dokunmuş şeridinin üstüne takacaksın. ²⁸ Göğüslüğü halkalarıyla efodun halkaları lacivert bir kordonla birbirine bağlayacaklar. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridi üzerinde olsun ve göğüslük efodtan ayrılmasın. ²⁹ Aron, Yahve'nin önünde anılmak üzere kutsal yere girdiğinde, İsrail'in çocuklarının adlarını hüküm göğüslüğünde sürekli olarak yüreği üzerinde taşıyacaktır. ³⁰ Urim'i ve Tummim'i hüküm göğüslüğüne koyacaksın; Aron Yahve'nin huzuruna girdiğinde bunlar onun yüreği üzerinde olacaklar. Aron, İsrail'in çocuklarının hükmünü Yahve'nin önünde sürekli yüreği üzerinde taşıyacak.”

³¹ “Efodun kaftanını tamamen lacivert yapacaksın. ³² Ortasında baş için bir delik olacak. Yırtılmaması için boşluğunun kenarında, bir zırh deliği gibi dokuma işi bir kenarlık bulunacak. ³³ Etek kısmı boyunca lacivert, mor ve kırmızı narlar yapacaksın; tüm etek boyunca aralarında ve çevresinde altın çingiraklar olacak: ³⁴ Kaftanının eteğinde bir altın çingirak, bir nar, bir altın çingirak ve bir nar olacak. ³⁵ Hizmet etme görevi Aron'a ait olacak; kutsal yere Yahve'nin huzuruna girdiğinde ve çıktığında ölmedi diye onun sesi duyulacak.”

³⁶ “Saf altından bir levha yapacaksın ve üzerine mühür oyması gibi 'Yahve'ye kutsaldır' yazısını oycaksın. ³⁷ Onu lacivert bir kordon üzerine koyacaksın, sarığın üzerinde olacak, sarığın ön tarafında olacaktır. ³⁸ Aron'un alnı üzerinde olacak ve İsrail'in çocuklarının tüm kutsal armağanlarında, bütün kutsal şeylerindeki suçu Aron taşıyacak; ve bunlar Yahve'nin önünde kabul edilsinler diye, bu her zaman onun alnı üzerinde olacaktır. ³⁹ Gömleği ince ketenden dokuyacaksın. İnce ketenden sarık yapacaksın. Nakışçı işi kuşak yapacaksın.”

⁴⁰ “Aron'un oğulları için gömlekler yapacaksın. Onlar için kuşak yapacaksın. Görkem ve güzellik için onlara başlıklar yapacaksın. ⁴¹ Onları kardeşin Aron'a ve onunla birlikte olan oğullarına giydireceksin; onları meshedeceksin, atayacaksın ve kutsal kılacaksın ki, kâhinlik makamında bana hizmet etsinler. ⁴² Onlara çıplak yerlerini örtecek keten donlar yapacaksın. Belden kalçalara kadar uzanacak. ⁴³ Suç taşıyıp ölmesinler diye, Buluşma Çadırı'na girdiklerinde ya da kutsal yerde hizmet etmek için sunağa yaklaştıklarında Aron'la oğulları üzerinde olacaklar. Bu, hem kendisi hem de kendisinden sonraki soyu için sonsuza dek bir kural olacaktır.”

29

¹ “Bana kâhinlik makamında hizmet edebilmeleri için onları kutsal kılmak üzere şunları yapacaksın: Kusursuz bir boğa ve iki koç, ² mayasız ekmek, yağla yoğrulmuş mayasız pideler ve yağla meshedilmiş mayasız yufkalar al. Bunları ince buğday unundan yapacaksın. ³ Onları bir sepete koy, boğa ve iki koçu birlikte getir. ⁴ Aron'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın kapısına getirip onları suyla yıkayacaksın. ⁵ Giysileri al, Aron'a gömleği, efodun kaftanını, efodu ve göğüslüğü giydir, efodun ustaca dokunmuş şeridini ona bağla. ⁶ Onun başına sarığı koyacaksın, sarığın üstüne de kutsal tacı koyacaksın. ⁷ Sonra mesh yağını alıp başına döküceksin ve onu meshedeceksin. ⁸ Oğullarını getirip

üzerlerine gömlek giydireceksin. ⁹ Aron'la oğullarına kuşaklar takacaksın, onlara başlıklar bağlayacaksın. Kalıcı bir kuralla kâhinlik onların olacak. Aron'la oğullarını adayacaksın.”

¹⁰ “Boğayı Buluşma Çadırı'nın önüne getireceksin; Aron ile oğulları ellerini boğanın başına koyacaklar. ¹¹ Boğayı Yahve'nin önünde, Buluşma Çadırı'nın kapısında keseceksin. ¹² Boğanın kanını alıp parmağınla sunağın boynuzlarına süreceksin; bütün kanı sunağın dibine dökereceksin. ¹³ İçini kaplayan yağın tamamını, karaciğerin zarını, iki böbreği ve üzerlerindeki yağı alıp onları sunak üzerinde yakacaksın. ¹⁴ Ancak boğanın etini, derisini ve gübresini ordugâhın dışında ateşle yakacaksınız. Bu bir günah sunusudur.”

¹⁵ “Sen de bir koç alacaksın; Aron'la oğulları ellerini koçun başına koyacaklar. ¹⁶ Koçu keseceksin, kanını alıp sunağın üzerine çepeçevre serpeceksin. ¹⁷ Koçu parçalara ayıracağını, içini ve bacaklarını yıkayacak, parçalarıyla ve başıyla birlikte koyacaksın. ¹⁸ Koçun tamamını sunak üzerinde yakacaksın; bu Yahve'ye yakmalık bir sunudur; hoş bir kokudur, ateşle Yahve'ye yapılan bir sunudur.”

¹⁹ “Diğer koçu alacaksın; Aron'la oğulları ellerini koçun başına koyacaklar. ²⁰ Sonra koçu kesip kanından biraz alacaksın, onu Aron'un sağ kulak memesi üzerine, ve oğullarının sağ kulak memeleri üzerine, ve sağ ellerinin başparmağı üzerine ve sağ ayaklarının başparmağı üzerine koyacaksın; kanı sunağın üzerine serpeceksin. ²¹ Sunağın üzerindeki kanı ve mesh yağını alıp Aron'un, onun giysilerinin, oğullarının ve onunla birlikte oğullarının giysilerinin üzerine serpeceksin; o ve onun giysileri, oğulları ve oğullarının giysileri de kendisiyle birlikte kutsal kılınacak. ²² Ayrıca koçun yağının bir kısmını, kuyruk yağın, içini kaplayan yağı, karaciğerin zarını, iki böbreği, üzerlerindeki yağı ve sağ budu (çünkü o bir adama koçudur), ²³ Yahve'nin önündeki mayasız ekmek sepetinden bir somun ekmek, bir yağlı pide ve bir de yufka alacaksın. ²⁴ Bunların hepsini Aron'un ve oğullarının ellerine koyacaksın ve onları sallama sunusu olarak Yahve'nin önünde sallayacaksın. ²⁵ Onları ellerinden alacaksın ve Yahve'nin önünde hoş bir koku olarak sunak üzerinde yakmalık sunu üzerinde yakacaksın; bu, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunudur.”

²⁶ “Aron'un adaklık koçunun döşünü alacaksın ve onu Yahve'nin önünde sallama sunusu olarak sallayacaksın. Bu senin payın olacak. ²⁷ Aron için olan, oğulları için olan adama koçundan, sallanan sallama sunusu döşünü ve kaldırılan kaldırma budunu kutsayacaksın. ²⁸ Aron için ve oğulları için, İsrail'in çocuklarından sonsuza dek onların payı olacaktır; çünkü bu bir sallama sunusudur. Bu, İsrail'in çocuklarının esenlik sunularının kurbanlarından sallama sunusu, onların Yahve'ye sallama sunusu olacaktır.”

²⁹ “Aron'un kutsal giysileri kendisinden sonra onların meshedilmesi ve kutsanması için oğullarının olacaktır. ³⁰ Onun yerine kâhin olan oğul, Kutsal Yer'de hizmet etmek üzere Buluşma Çadırı'na girdiğinde bunları yedi gün giyecek.”

³¹ “Adama koçunu alıp etini kutsal bir yerde haşlayacaksın. ³² Aron'la oğulları koç etini ve sepetteki ekmeği Buluşma Çadırı'nın kapısında yiyecekler. ³³ Onları atayan ve kutsal kılmak için kefarete edilmiş olan şeyleri yiyecekler; ama bir yabancı ondan yemeyecek; çünkü bunlar kutsaldır. ³⁴ Eğer adama etinden ya da ekmekten sabaha kalırsa, o zaman kalanını ateşte yakacaksın. Yenmeyecektir çünkü kutsaldır.”

³⁵ “Sana buyurduğum her şeye göre Aron'la oğullarına böyle yapacaksın. Onları yedi gün adayacaksın. ³⁶ Her gün günah sunusu olan boğayı kefarete için sunacaksın. Sunak için kefarete ettiğinde onu temizleyeceksin. Onu kutsal

kılmak için meshedeceksin. ³⁷ Yedi gün sunak için kefarete edeceksin ve onu kutsal kılacaksın; sunak çok kutsal olacak. Sunağa dokunan her şey kutsal olacaktır.

³⁸ “Sunakta sunacağınız budur: Devamlı olarak bir yaşında iki kuzu. ³⁹ Bir kuzuyu sabahleyin sunacaksın; ve diğer kuzuyu akşam üstü sunacaksın; ⁴⁰ bir kuzuyla birlikte dörtte bir hin sıkma yağla yoğrulmuş onda bir efa ince un ve dökülen sunu olarak dörtte bir hin şarap sunacaksın. ⁴¹ Diğer kuzuyu akşam üstü sunacaksın ve hoş koku, Yahve'ye ateşle yakmalık sunu olarak ona, sabahın ekmek sunusu gibi, dökülen sunu gibi yapacaksın. ⁴² Bu, sizinle konuşmak için sizinle buluşacağım Buluşma Çadırı'nın kapısında, Yahve'nin önünde kuşaklarınız boyunca sürekli olarak yakmalık bir sunu olacaktır. ⁴³ Orada İsrail'in çocuklarıyla buluşacağım; bu yer benim yüceliğim aracılığıyla kutsal kılınacak. ⁴⁴ Buluşma Çadırı'nı ve sunağı kutsal kılacağım. Aron'u ve oğullarını da kâhinlik makamında bana hizmet etmeleri için kutsayacağım. ⁴⁵ İsrail'in çocukları arasında oturacağım ve onların Tanrısı olacağım. ⁴⁶ Aralarında oturmak için kendilerini Mısır diyarından çıkararak Tanrıları Yahve olduğumu bilecekler: Ben onların Tanrısı Yahve'yim.”

30

¹ “Buhur yakmak için bir sunak yapacaksın. Onu akasya ağacından yapacaksın. ² Uzunluğu bir arşın, eni bir arşın olacak. Kare şeklinde olacak ve yüksekliği iki arşın olacak. Boynuzları kendisiyle tek parça olacaktır. ³ Onu, üstünü, yanlarını ve boynuzlarını saf altınla kaplayacaksın; çevresine altın pervaz yapacaksın. ⁴ Pervazının altına iki altın halka yapacaksın; iki yanları üzerinde, iki tarafa yapacaksın; bunlar onu taşıyacak sııklar için yer olacak. ⁵ Sııkları akasya ağacından yapıp altınla kaplayacaksın. ⁶ Onu, seninle buluşacağım Antlaşma Sandığı'nın yanındaki perdenin önüne, antlaşma üzerindeki Merhamet Örtüsü'nün önüne koyacaksın. ⁷ Aron her sabah onun üzerine hoş baharatlardan buhur yakacak. Kandilleri düzelttiği zaman onu yakacak. ⁸ Aron akşam üstü kandilleri yaktığında, onu Yahve'nin önünde kuşaklar boyu sürekli bir buhur olarak yakacak. ⁹ Onun üzerinde yabancı buhur, yakmalık sunu ve ekmek sunusu sunmayacaksınız; üzerine dökülen sunudan dökmeyeceksiniz. ¹⁰ Aron yılda bir kez onun boynuzları üzerinde kefarete edecek; yılda bir kez günah kefareti sunusunun kanı ile kuşaklarınız boyunca kefarete edecektir. Yahve için çok kutsaldır.” ¹¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ¹² “İsrail'in çocuklarının sayımını, aralarında sayılanlara göre yaptığın zaman, saydığında herkes canına karşılık Yahve'ye fidyeye verecek, ta ki onları saydığın zaman aralarında bela olmasın. ¹³ Sayılmış olanlar tarafına geçen herkes, Kutsal Yer'in şekeline göre yarım şekel, (bir şekel yirmi geradır) Yahve'ye sunu olarak yarım şekel verecektir. ¹⁴ Yirmi yaşında ve ondan yukarı olup sayılanlar tarafında geçen herkes, Yahve'ye sunu verecektir. ¹⁵ Canlarınızın kefareti olarak Yahve'ye sunu verdiklerinde, zengin yarım şekelden fazla, yoksul da yarım şekelden az vermeyecektir. ¹⁶ İsrail'in çocuklarından kefarete parasını alıp Buluşma Çadırı'nın hizmetine vereceksin; ta ki bu, canlarınızın kefareti olsun diye, İsrail'in çocuklarına Yahve'nin önünde bir anma olsun.” ¹⁷ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ¹⁸ “Yıkamak için tunçtan bir kazan ve onun ayağını da tunçtan yapacaksın. Onu Buluşma Çadırı ile sunak arasına koyacaksın ve içine su koyacaksın. ¹⁹ Aron'la oğulları ellerini ve ayaklarını onda yıkayacaklar. ²⁰ Buluşma Çadırı'na girdikleri zaman, ya da hizmet etmek için Yahve'ye ateşle yapılan sunuyu yakmak için sunağa yaklaştıkları zaman, ölmesinler diye suyla

yıkacaklar. ²¹ Ölmesinler diye ellerini ve ayaklarını yıkayacaklar. Bu onlara, kendisi ve onun soyundan gelenler için kuşaklar boyu sonsuza dek bir kural olacaktır.” ²² Dahası Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ²³ “Ayrıca güzel baharatlar da al: Beş yüz şekel sıvı mür, yarısı kadar, iki yüz elli şekel hoş kokulu tarçın; iki yüz elli şekel hoş kokulu kamış; ²⁴ kutsal yerin şekeline göre beş yüz şekel hıyarşembe ve bir hin zeytinyağı. ²⁵ Onu kutsal mesh yağı haline getireceksin, güzel kokuculuk sanatına göre hazırlanmış bir hoş koku; kutsal mesh yağı olacak. ²⁶ Buluşma Çadırı'nı, Antlaşma Sandığı'nı, ²⁷ sofrayı ve içindeki bütün eşyaları, şamdan ve takımlarını, buhur sunağını, ²⁸ yakmalık sunu sunağını ve tüm takımlarını, kazanı ve ayağını meshetmek için onu kullanacaksın. ²⁹ Onları kutsal kılacaksın, onlar da çok kutsal olacaklar. Onlara dokunan her şey kutsal olacaktır. ³⁰ Aron'la oğullarını meshedecek ve onları kutsal kılacaksın ki, onlar bana kâhinlik makamında hizmet etsinler. ³¹ İsrail'in çocuklarına şöyle diyeceksin: 'Bu, kuşaklarınız boyunca benim için kutsal mesh yağı olacak. ³² İnsan bedeni üzerine dökülmeyecek ve derlemesine göre onun benzerini yapmayacaksınız. Bu kutsaldır. Sizin için kutsal olacaktır. ³³ Kim buna benzer bir derleme yaparsa ya da kim ondan bir yabancıya sürerse, halkının arasından atılacaktır.’” ³⁴ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Kendine hoş baharatlar, sakız reçinesi, onika, kasnı: Saf günnük ile hoş baharatlar al. Her birinin ağırlığı eşit olacak. ³⁵ Ondandır, tuzlanmış, saf ve kutsal bir buhur, güzel kokuculuk sanatına göre bir koku yapacaksın. ³⁶ Bir kısmını çok ince döneceksin ve seninle buluşacağım Buluşma Çadırı'ndaki antlaşmanın önüne koyacaksın. Bu sizin için çok kutsal olacaktır. ³⁷ Bu buhuru derlemesine göre kendiniz için yapmayacaksınız; o senin için Yahve'ye kutsal olacaktır. ³⁸ Koklamak için kim buna benzer bir şey yaparsa, halkından atılacaktır.”

31

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² “İşte, Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Bezalel'i adıyla çağırdım. ³ Onu Tanrı'nın Ruh'uyla, bilgelikle, anlayışla, bilgiyle ve her türlü ustalıklarla doldurdum; ⁴ ta ki, ustaca işler tasarlasın, altında, gümüşde ve tunçda, ⁵ taş kesmede ve kakmada, ağaç oymacılığında ve her çeşit ustalıklarda işlesin. ⁶ İşte ben de onun yanına Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'ı atadım; sana buyurduğum her şeyi yapabilsinler diye, yüreği bilge olanların hepsinin yüreğine bilgelik koydum: ⁷ Buluşma Çadırı'nı, Antlaşma Sandığı'nı, onun üzerindeki Merhamet Örtüsü'nü, Çadır'ın bütün takımlarını, ⁸ masayı ve takımlarını, saf altın şamdanı ve tüm takımlarını, buhur sunağını, ⁹ yakmalık sunu sunağını ve tüm takımlarını, kazanı ve ayağını, ¹⁰ özenle dokunmuş giysileri, kâhin Aron'un kutsal giysilerini, oğullarının kâhinlik makamında hizmet edecekleri giysilerini; ¹¹ mesh yağını ve kutsal yer için hoş baharatlardan oluşan buhuru; sana buyurduğum her şeye göre yapacaklar.”

¹² Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ¹³ “İsrail'in çocuklarına da söyle: 'Şabat günlerimi mutlaka tutacaksınız; çünkü bu, benim sizi kutsayan Yahve olduğumu bilesiniz diye kuşaklar boyu sizinle benim aramda bir belirtidir. ¹⁴ Bunun için Şabat Günü'nü tutacaksınız, çünkü o sizin için kutsaldır. Onu bozan herkes mutlaka öldürülecektir; çünkü onun içinde her kim bir iş işlerse, o can halkının arasından atılacaktır. ¹⁵ Altı gün iş işlenecek, ama yedinci günde Yahve'ye kutsal dinlenme Şabatı'dır. Şabat Günü'nde iş işleyen herkes mutlaka öldürülecektir. ¹⁶ Bu nedenle İsrail'in çocukları, daimi bir antlaşma gereği olarak, kuşaklar boyunca Şabat Günü'ne uymak için Şabat'ı tutacaklar. ¹⁷ Bu benimle İsrail'in

çocukları arasında sonsuza dek bir belirti olacaktır; çünkü Yahve göğü ve yeri altı günde yarattı ve yedinci günde dinlendi ve rahatladı.”

¹⁸ Sina Dağı'nda Moşe'le konuşmasını bitirince, Tanrı'nın parmağı ile yazılmış olan iki antlaşma levhasını, ona verdi.

32

¹ Halk, Moşe'nin dağdan inmekte geciktiğini görünce, Aron'un yanında toplanıp ona şöyle dediler: “Gel, bize önümüzden gidecek ilâhlar yap; çünkü bizi Mısır diyarından çıkarana adama, bu Moşe'ye ne oldu bilmiyoruz.”

² Aron onlara, “Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızın kulaklarındaki altın yüzükleri çıkarıp bana getirin” dedi. ³ Bütün halk kulaklarındaki altın küpeleri çıkarıp Aron'a getirdi. ⁴ Ona verilenleri aldı, oymacı aletiyle ona şekil verdi ve dökme bir buzağı yaptı. Sonra onlar, “Ey İsrail, seni Mısır diyarından çıkarana ilâhların bunlardır” dediler.

⁵ Aron bunu görünce önünde bir sunak yaptı; Aron ilan edip şöyle dedi: “Yarın Yahve'ye bayramdır.”

⁶ Ertesi gün erkenden kalktılar, yakmalık sunuları sındular ve esenlik sunularını getirdiler; insanlar yemek ve içmek için oturdular ve oynamak için kalktılar.

⁷ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Git, aşağı in; çünkü Mısır diyarından çıkardığın halkın bozuldu! ⁸ Onlar kendilerine buyurduğum yoldan çabuk saptılar. Kendileri için dökme bir buzağı yaptılar ve ona tapındılar, ona kurban kestiler ve dediler: Ey İsrail, seni Mısır diyarından çıkarana ilâhların bunlardır dediler.”

⁹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “ Bu halkı gördüm ve işte, onlar sert enseli bir halktır. ¹⁰ Şimdi beni bırak da, onlara karşı öfkem alevlensin ve onları yok edeyim; seni de büyük bir ulus yapacağım.”

¹¹ Moşe Tanrısı Yahve'ye yalvarıp şöyle dedi: “Ey Yahve, Mısır diyarından büyük güçle, kudretli elle çıkardığın halkına karşı neden öfken alevleniyor? ¹² Mısırlılar neden, 'Onları kötülük için, dağlarda öldürmek ve yeryüzünden yok etmek için çıkardı' diye konuşsunlar? Kızgın öfkenden dön ve halkına karşı bu kötülükten vazgeç. ¹³ Kendin üzerine ant içtiğin ve onlara, 'Senin soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım, hakkında söylediğim bütün bu diyarı sizin soyunuza vereceğim, onu sonsuza dek miras alacaklar' dediğin, hizmetkârların Avraham'ı, İshak'ı ve İsrail'i anımsa.”

¹⁴ Böylece Yahve halkına yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

¹⁵ Moşe dönüp elinde iki antlaşma levhasıyla dağdan indi; levhaların iki tarafı da yazılıydı. Onların bir tarafına ve öteki tarafına yazılmıştı. ¹⁶ Levhalar Tanrı'nın işiydi ve lavhaların üzerine kazınmış olan yazı da Tanrı'nın yazısıydı.

¹⁷ Yeşu, halkın bağırıışlarını duyunca Moşe'ye, “Ordugâhta savaş gürültüsü var” dedi.

¹⁸ O şöyle dedi: “Bu, zafer için bağıranların sesi değil. Yenilenlerin de feryat sesi değil bu; ama ben ezgi söyleyenlerin sesini duyuyorum.” ¹⁹ Ordugâha yaklaştığında buzağıyı ve dans edenleri gördü. O zaman Moşe'nin öfkesi alevlendi ve levhaları elinden fırlattı ve dağın eteğinde onları kırdı. ²⁰ Yaptıkları buzağıyı alıp ateşte yaktı, toz haline gelinceye kadar ezdi suyun üzerine serpti ve İsrail'in çocuklarına içirdi.

²¹ Moşe Aron'a, “Bu halk sana ne yaptı da onların üzerine büyük bir günah getirdin?” dedi.

²² Aron şöyle dedi: “Efendimin öfkesi alevlenmesin. Halkı sen bilirsin, kötülüğe eğilimlidir. ²³ Çünkü bana, 'Bizim için önümüzden gidecek ilâhlar yap' dediler. “Bizi Mısır diyarından çıkarana adama, bu Moşe'ye ne oldu bilmiyoruz.”

²⁴ Ben de onlara, 'Kimde altın varsa çıkarsın' dedim. Onlar da bana verdi; onu ateşe attım ve bu buzağı çıktı."

²⁵ Moşe halkın kontrolden çıktığını görünce (çünkü Aron onları dizginlemediği için düşmanlarının alay konusu olmalarına neden olmuştu), ²⁶ Moşe ordugâhın kapısında durdu ve şöyle dedi: "Kim Yahve'nin tarafındaysa, bana gelsin!" Levi'nin bütün oğulları onun yanında toplandılar. ²⁷ Onlara şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Herkes kılıcını beline kuşansın, ordugâhta kapı kapı dolaşsın ve herkes kendi kardeşini, herkes kendi arkadaşını, ve herkes kendi komşusunu öldürsün.'" ²⁸ Levi oğulları Moşe'nin sözüne göre yaptılar. O gün yaklaşık üç bin kişi halktan düştü. ²⁹ Moşe, "Bugün size bereket versin diye kendinizi Yahve'ye adayın" dedi, "Çünkü herkes oğluna ve kardeşine karşıydı."

³⁰ Ertesi gün Moşe halka şöyle dedi: "Büyük bir günah işlediniz. Şimdi Yahve'nin önüne çıkacağım. Belki günahınız için kefaret ederim."

³¹ Moşe Yahve'ye dönüp şöyle dedi: "Ah bu halk büyük bir günah işledi ve kendilerine altından ilâhlar yaptılar. ³² Ama şimdi onların günahlarını bağışlasan, yoksa yazmış olduğun kitabından lütfen beni sil."

³³ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Kim bana karşı günah işlemişse, kitabımdan onu sileceğim. ³⁴ Şimdi git, halkı sana söylediğim yere götür. İşte, meleğim senin önünden gidecek. Ancak cezalandıracağım gün, onları günahlarından ötürü cezalandıracağım." ³⁵ Çünkü Aron'un yaptığı buzağıya yaptıkları yüzünden Yahve halkı vurdu.

33

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Yola çık, sen ve Mısır diyarından çıkardığın halk Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a, 'Senin soyuna vereceğim' diye ant içtiğim diyara buradan çıkın. ² Önünden bir melek göndereceğim; Kenanlılar'ı, Amorlular'ı, Hititler'i, Perizziler'i, Hivliler'i ve Yevuslular'ı kovacağım. ³ Süt ve bal akan ülkeye gidin; ama ben sizin aranıza çıkmayacağım, çünkü siz sert enseli bir halksınız, yoksa yolda sizi tüketirim."

⁴ Halk bu kötü haberi duyunca yas tuttu; ve kimse takılarını takmadı.

⁵ Yahve Moşe'ye şöyle demişti: "İsrael'in çocuklarına da ki, 'Siz sert enseli bir halksınız. Bir an aranıza çıksam, sizi tüketirim. Bu nedenle şimdi takılarını çıkar da sana ne yapacağımı bileyim.'"

⁶ İsrail'in çocukları Horev Dağı'ndan itibaren takılarını çıkardılar.

⁷ Moşe çadırı alıp ordugâhın dışına, ordugâhın çok uzağına kurardı ve ona "Buluşma Çadırı" adını verdi. Yahve'yi arayan herkes ordugâhın dışındaki Buluşma Çadırı'na giderdi. ⁸ Moşe Çadır'a çıkınca bütün halk ayağa kalkar, herkes kendi çadırının kapısında durup Moşe Çadır'a girene kadar onu izlerdi.

⁹ Moşe Çadır'a girince bulut sütuna inip Çadır'ın kapısında dururdu. Yahve Moşe'yle konuşurdu. ¹⁰ Bütün halk bulut sütununun Çadır'ın kapısında durduğunu görürdü. Herkes ayağa kalkıp kendi çadırının kapısında tapınırdı. ¹¹ Yahve Moşe'yle, bir adamın arkadaşıyla konuştuğu gibi yüz yüze konuşurdu. Tekrar ordugâha dönerdi ama genç bir adam olan hizmetkârı Nun oğlu Yeşu Çadır'dan ayrılmazdı.

¹² Moşe Yahve'ye şöyle dedi: "İşte, sen bana, 'Bu halkı çıkar' diyorsun ama benimle kimi göndereceğini bana söylemedin. Ama sen, 'Seni adınla tanıyorum, sen de benim gözümde lütuf buldun' dedin. ¹³ Bu nedenle, eğer senin gözünde lütuf bulduysam, lütfen şimdi bana yolunu göster, ta ki, gözünde lütuf bulayım diye seni bileyim; bu ulusun da senin halkın olduğunu gör."

¹⁴ Ve dedi, "Varlığım seninle birlikte gidecek, sana rahat vereceğim."

¹⁵ Moşe O'na şöyle dedi: “Eğer varlığın benimle gitmeyecekse, bizi buradan çıkarma. ¹⁶ Benim ve halkının senin gözünde lütuf bulduğumuzu insanlar nasıl bilecek? Senin bizimle gelmenle, böylece benim ve senin halkının yeryüzündeki bütün halklardan ayrılmış olmamızla değil mi?”

¹⁷ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Söylediğin bu şeyi de yapacağım; çünkü gözümde lütuf buldun ve seni adıyla tanıyorum.”

¹⁸ Moşe, “Lütfen bana görkemini göster” dedi.

¹⁹ O dedi, “Bütün iyiliğimi önünden geçireceğim ve senin önünde Yahve'nin adını ilan edeceğim. Lütfedeceğim kişiye lütfedeceğim, merhamet göstereceğim kişiye merhamet göstereceğim.” ²⁰ “Yüzümü göremezsin, çünkü insan beni görüp de yaşayamaz” dedi. ²¹ Yahve şunu da dedi: “İşte, yanımda bir yer var ve sen kayanın üzerinde duracaksın. ²² Böyle olacak, görkemim gelip geçerken, seni bir kaya yarığına koyacağım ve ben oradan geçene kadar seni elimle örteceğim; ²³ o zaman elimi kaldıracağım, sen de arkamı göreceksin; ama yüzüm görülmeyecek.”

34

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “İlki gibi iki taş levha yont. Kırdığın ilk levhaların üzerinde olan sözleri levhaların üzerine yazacağım. ² Sabah hazır ol, sabahleyin Sina Dağı'na çık ve orada, dağın zirvesinde yanıma gel. ³ Kimse seninle çıkmayacak, dağın hiçbir yerinde kimse görülmeyecek. O dağın önünde sürüler ya da sığırlar otlamasın.”

⁴ İlki gibi iki taş levhayı yonttu; sonra Moşe sabah erkenden kalktı, Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi Sina Dağı'na çıktı ve eline iki taş levha aldı. ⁵ Yahve bulutun içinde indi, orada onunla durdu ve Yahve'nin adını ilan etti. ⁶ Yahve onun önünden geçerken ilan etti: “Yahve! Yahve, merhametli ve lütfekâr, geç öfkelenen, sevgi dolu iyiliği ve gerçeği bol olan, ⁷ binlercesi için sevgi dolu iyiliğini koruyan, haksızlığı, itaatsizliği ve günahı bağışlayan, babaların suçu için çocukları, çocukların üçüncü ve dördüncü kuşaklarını ziyaret ederek suçluyu hiçbir şekilde suçsuz çıkarmayan bir Tanrı'dır.”

⁸ Moşe aceleyle başını yere eğip tapındı. ⁹ Ve şöyle dedi: “Eğer şimdi senin gözünde lütuf bulduysam, ey Efendi, ensesi sert bir halk olsa da, lütfen Efendi bizimle birlikte gelsin; suçumuzu ve günahımızı bağışla ve bizi mirasın olarak al.”

¹⁰ Ve şöyle dedi: “İşte, bir antlaşma yapıyorum. Bütün halkının önünde, ne tüm dünyada, ne de hiçbir ulusta yapılmamış harikalar yapacağım; ve aralarında bulunduğun bütün halk Yahve'nin işini görecektir; çünkü seninle yaptığım heybetli bir şeydir. ¹¹ Bugün sana buyurduğum şeyi tut. İşte, Amorlu, Kenanlı, Hititli, Perizli, Hivli ve Yevuslu'yu senin önünden kovacağım. ¹² Gideceğin ülkede yaşayanlarla antlaşma yapmamaya dikkat et, yoksa aranızda tuzak olur; ¹³ ama onların sunaklarını yıkacaksın, dikili taşlarını parçalayacaksın ve onların Aşera putlarını keseceksin; ¹⁴ çünkü başka hiçbir ilâha tapmayacaksın; çünkü adı Kıskaç olan Yahve kıskaç bir Tanrı'dır.”

¹⁵ “Ülkede yaşayanlarla antlaşma yapma, yoksa kendi ilâhlarının peşinden fahişelik ederler; ilâhlarına kurban sunarlar, biri seni çağırır, sen de onun kurbanından yersin; ¹⁶ onların kızlarını oğullarına alırsın ve onların kızları kendi ilâhlarının peşinden fahişelik eder, oğullarını da kendi ilâhlarının ardından fahişelik ettirirler.”

¹⁷ “Kendiniz için dökme put yapmayacaksın.”

18 “Mayasız Ekmek Bayramı'nı tutacaksın. Sana buyurduğum gibi, Aviv ayının belirlenen vaktinde, yedi gün mayasız ekmek yiyeceksin; çünkü Mısır'dan Aviv ayında çıktın.”

19 “Rahimi açan her şey; inekten ve koyundan, bütün hayvanlarını ilk doğan erkeklerinin hepsi benimdir. 20 Eşeğin ilk doğanı için bir kuzunun fidyasını vereceksin. Eğer fidyasını veremeyeceksen, o zaman boynunu kıracaksın. Oğullarının tüm ilk doğanlarının fidyasını vereceksin. Hiç kimse karşımda boş görünmeyecek.”

21 “Altı gün çalışacaksın, ama yedinci gün dinleneceksin: Tarla sürme ve hasat zamanında dinleneceksin.”

22 “Buğday hasadının ilk ürünleriyle Haftalar Bayramı'nı, yıl sonunda da Hasat Bayramı'nı yapacaksın. 23 Bütün erkeklerin yılda üç kez İsrail'in Tanrısı Efendi Yahve'nin önünde görünecekler. 24 Çünkü önündeki ulusları kovacak, sınırlarını genişleteceğim; yılda üç kez Tanrın Yahve'nin önünde görünmek için çıktığında, hiç kimse ülkenizi arzulamayacak.”

25 “Kurbanımın kanını mayalı ekmekle sunmayacaksın. Pesah Bayramı kurbanı sabaha bırakılmayacak.”

26 “Toprağının ilk seçme ürününü Tanrın Yahve'nin evine getireceksin. “Oğlağı anasının sütünde pişirmeyeceksin.”

27 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Bu sözleri yaz; çünkü bu sözler uyarınca seninle ve İsrail'le bir antlaşma yaptım.”

28 Kırk gün kırk gece Yahve'nin yanındaydı; ne ekmek yedi, ne de su içti. Antlaşmanın sözlerini, on buyruğu levhaların üzerine yazdı.

29 Moşe, elinde iki antlaşma levhasıyla Sina Dağı'ndan indiğinde, dağdan inerken Moşe, O'nunla konuştuğu için yüzünün derisinin parlamadığını bilmiyordu. 30 Aron'la bütün İsrail'in çocukları Moşe'yi gördüler, işte, yüzünün derisi parlıyordu; ve onun yanına yaklaşmaya korktular. 31 Moşe onları çağırdı. Aron'la bütün topluluk önderleri onun yanına döndüler. Moşe onlarla konuştu. 32 Daha sonra bütün İsrail'in çocukları yaklaştı ve Yahve'nin Sina Dağı'nda kendisine söylemiş olduğu bütün buyrukları onlara verdi. 33 Moşe onlarla konuşmayı bitirince yüzüne bir peçe koydu. 34 Ancak Moşe konuşmak için Yahve'nin önüne gittiğinde, dışarı çıkana dek peçeyi kaldırır; ve dışarı çıkıp kendisine buyrulanı İsrail'in çocuklarına söylerdi. 35 İsrail'in çocukları Moşe'nin yüzünü gördüler, Moşe'nin yüzünün derisi parlıyordu; Moşe O'nunla konuşmak için içeri girene kadar peçeyi tekrar yüzüne kordu.

35

1 Moşe İsrail'in çocuklarının bütün topluluğunu toplayıp onlara şöyle dedi: “Yahve'nin yapmanız için buyurduğu şeyler şunlardır. 2 Altı gün iş işlenecek, ama yedinci gün sizin için kutsal bir gün, Yahve'ye Şabat, dinlenme günü olacak; onun içinde iş işleyen her kişi öldürülecektir. 3 Şabat Günü evlerinizde ateş yakmayacaksınız.”

4 Moşe İsrail'in çocuklarının bütün topluluğuna şöyle dedi: “Yahve'nin buyurduğu şey şudur: 5 Aranızda Yahve'ye sunu alın. Yüreği istekli olan herkes, onu Yahve'ye sunu olarak getirsin: Altın, gümüş, tunç, 6 lacivert, mor, kırmızı, ince keten, keçi kılı, 7 kırmızı boyalı koç derileri, deniz ayısı derisi, akasya ağacı, 8 ışık için yağ, mesh yağı ve hoş kokulu buhur için baharatlar, 9 efod ve göğüslük için oniks ve kakma taşlar.”

10 “Aranızda bilge yürekli olan her adam gelsin ve Yahve'nin buyurduğu her şeyi: 11 Konutu, onun dış kaplamasını, tepesini, kopçalarını, çerçevelerini,

kirişlerini, direklerini ve tabanlarını; ¹² sandığı ve sırtıklarını, Merhamet Örtüsü'nü, bölme perdesini; ¹³ masayla sırtıklarını, bütün takımlarını ve huzur ekmeğini; ¹⁴ ışık için şamdanı, onun takımlarını, kandillerini, ışık için yağı; ¹⁵ buhur sunağını ve sırtıklarını, mesh yağını, hoş kokulu buhuru, çadırın kapısındaki kapı perdesini; ¹⁶ yakmalık sunu sunağını, tunç ızgarasını, sırtıklarını, bütün takımlarını, kazanı ve ayağını; ¹⁷ avlunun perdelerini, direklerini, tabanlarını ve avlu kapısının perdesini; ¹⁸ konutun kazıklarını, avlunun kazıklarını ve onları iplerini; ¹⁹ kutsal yerde hizmet etmek için özenle dokunmuş giysiler, kâhin Aron'un kutsal giysileri ve onun oğullarının -kâhinlik makamında hizmet etmek için giysilerini yapsınlar.”

²⁰ İsrail'in çocuklarının bütün topluluğu Moşe'nin önünden ayrıldı. ²¹ Yüreği kendisini harekete geçiren ve ruhu istekli olan herkes geldiler ve Buluşma Çadırı'nın işi, tüm hizmetleri ve kutsal giysiler için Yahve'nin sunularını getirdiler. ²² Erkek olsun kadın olsun, yüreği istekli olan herkes geldi, hepsi Yahve'ye altın sunular sundular, broşlar, küpeler, mühür yüzükleri, bilezikler getirdiler; hepsi altın takıydı. ²³ Yanında lacivert, mor, kırmızı, ince keten, keçi kılı, kırmızı boyalı koç derileri ve deniz ayısı derileri bulunan herkes bunları getirdi. ²⁴ Gümüş ve tunç sunu sunan herkes Yahve'nin sunusunu getirdi; hizmetin herhangi bir işi için yanında akasya ağacı bulunan herkes onu getirdi. ²⁵ Bilge yürekli kadınların tümü elleriyle eğirdiler ve eğirdikleri laciverti, moru, kırmızıyı ve ince keteni getirdiler. ²⁶ Yürekleri bilgelikle harekete geçen kadınların tümü keçi kılı eğirdiler. ²⁷ Önderler efod ve göğüslük için oniks taşlarını ve kakma taşlarını; ²⁸ ışık için, mesh yağı için ve hoş kokulu buhur için baharatı ve yağı getirdiler. ²⁹ Yahve'nin Moşe tarafından yapılmasını buyurduğu tüm işler için yürekleri kendilerini istekli kılan her erkek ve kadın, İsrail'in çocukları, Yahve'ye gönüllü sunu getirdiler.

³⁰ Moşe İsrail'in çocuklarına şöyle dedi: “İşte, Yahve Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Bezalel'i adıyla çağırırdı. ³¹ Bilgelikte, anlayışta, bilgide ve her türlü ustalıkta; ³² altın, gümüş ve tunç işlerken marifetli işler yapmak, ³³ taş kesmede ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü ustalık gerektiren işçilikte çalışmak üzere, Tanrı onu kendi ruhuyla doldurdu. ³⁴ Hem kendisinin hem de Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'ın öğretmesini onun yüreğine koydu. ³⁵ Ve O, oymacılıkta, ustalık işlerinde, lacivertte, morda, kırmızıda, ince ketende dokuma ve nakış işlerinde, her türlü ustalık işini yapabilmeleri için onları yürek bilgeliğiyle doldurdu, ta ki, her hangi bir işi yapan ustaca işler yapanlardan olsunlar.

36

¹ “Besalel ile Oholiav, kutsal yerin hizmetiyle ilgili bütün işi Yahve'nin buyurduğu her şeye göre nasıl yapacaklarını bilmek için Yahve'nin bilgelik ve anlayış verdiği her bilge yürekli adamla birlikte çalışacaklardır.”

² Moşe, Besalel'i ve Oholiav'ı, Yahve'nin yüreğine bilgelik koyduğu tüm bilge yürekli adamları, bu işe gelme konusunda yüreği harekete geçen herkesi çağırırdı. ³ İsrail'in çocukları kutsal yerin hizmeti için getirdikleri tüm sunuları Moşe'den aldılar. Her sabah ona gönüllü sunuları getirmeye devam ettiler. ⁴ Kutsal yerin bütün işlerini yapan bilgelerin hepsi yapmakta olduğu kendi işinden geldi. ⁵ Moşe'ye şöyle dediler: “Halk, Yahve'nin yapın diye buyurduğu iş için gereğinden çok daha fazlasını getirdi.”

⁶ Moşe bir buyruk verdi ve bunu ordugâhın her yerinde ilan ederek şöyle dediler: “Ne erkek ne de kadın kutsal yer için sunu olarak başka bir şey

yapmasın.” Böylece halkın getirmesi engellendi. ⁷ Çünkü sahip oldukları malzeme bütün işi yapmaya yeter ve fazlasıyla artardı bile.

⁸ İş yapanların arasındaki bilge yürekli kişilerin tümü, konutu lacivert, mor ve kırmızı renkte, özenle dokunmuş ince ketenden on perdeyle yaptı. Bunları usta işi Keruvlar’la yaptılar. ⁹ Her perdenin uzunluğu yirmi sekiz arşın, her perdenin eni dört arşındı. Bütün perdelerin ölçüsü birdi. ¹⁰ Beş perdeyi birbirine, diğer beş perdeyi de birbirine bağladı. ¹¹ Takımın kenarından perdelerden birinin kenarına lacivert ilmekler yaptı. İkinci takımda perdenin en dıştaki kenarına da aynısını yaptı. ¹² Bir perdede elli ilmek yaptı, ikinci takımdaki perdenin kenarında da elli ilmek yaptı. İlmekler birbirine karşıydılar. ¹³ Elli altın kopça yaptı ve perdeleri kopçalarla birbirine bağladı; böylece çadır bir bütün oldu.

¹⁴ Konutun üzerini örtmek için keçi kılından perdeler yaptı. Onlar için on bir perde yaptı. ¹⁵ Her perdenin uzunluğu otuz arşın, eni dört arşındı. On bir perdenin ölçüsü birdi. ¹⁶ Beş perdeyi birbirine, altı perdeyi de birbirine bağladı. ¹⁷ Bir takım perdenin en dıştaki kenarına elli ilmek yaptı, ikinci takımdaki perdenin en dıştaki kenarına da elli ilmek yaptı. ¹⁸ Çadırın tek bir bütün olabilmesi için elli tunç kopça yaptı. ¹⁹ Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, üstüne de deniz ayısı derilerinden bir örtü yaptı.

²⁰ Konutun çerçevelerini akasya ağacından dikine yaptı. ²¹ Bir çerçevenin uzunluğu on arşın, her bir çerçevenin eni bir buçuk arşındı. ²² Her çerçevenin birbirine bağlı iki kolu vardı. Konutun bütün çerçevelerini bu şekilde yaptı. ²³ Konut için çerçeveleri güneye bakan güney tarafı için yirmi çerçeve yaptı. ²⁴ Yirmi çerçevenin altına kırk gümüş taban; bir çerçevenin altında iki kol için iki taban, başka bir çerçevenin altında iki kol için iki taban yaptı. ²⁵ Konutun kuzey tarafındaki ikinci tarafı için yirmi çerçeve, ²⁶ bir çerçevenin altında iki taban, diğer bir çerçevenin altında iki taban olmak üzere onların kırk gümüş tabanını yaptı. ²⁷ Konutun batı tarafındaki uzak kısmı için altı çerçeve yaptı. ²⁸ Konutun uzak tarafındaki köşeleri için iki çerçeve yaptı. ²⁹ Altıları iki kattı ve aynı şekilde tepeden tek bir halkaya kadar uzanıyorlardı. Bunu iki köşede ikisine de yaptı. ³⁰ Sekiz çerçeve, her çerçevenin altında iki taban olmak üzere onların on altı gümüş tabanı vardı.

³¹ Akasya ağacından konutun bir tarafındaki çerçeveler için beş kiriş, ³² konutun diğer tarafındaki çerçeveler için de beş kiriş, batıya bakan arka kısmı için de çadırın çerçeveleri için beş kiriş yaptı. ³³ Ortadaki kirişi çerçevelerin ortasından bir uçtan diğer uca geçecek şekilde yaptı. ³⁴ Çerçeveleri altınla kapladı, kirişlerin yeri olarak onların halkalarını altın yaptı, kirişleri de altınla kapladı.

³⁵ Perdeyi lacivert, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden Keruvlar’la yaptı. Bunu usta işi bir işçilikle yaptı. ³⁶ Bunun için akasya ağacından dört direk yaptı ve onları altınla kapladı. Çengelleri altındandı. Onlar için dört gümüş taban döktü. ³⁷ Çadırın kapısına lacivert, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden nakış işi bir perde; ³⁸ ve onun çengelleriyle birlikte beş direği yaptı. Başlıklarını ve çemberlerini altınla kapladı ve beş tabanı da tunçtandı.

37

¹ Besalel sandığı akasya ağacından yaptı. Uzunluğu iki buçuk arşın, eni bir buçuk arşın ve yüksekliği bir buçuk arşındı. ² Onun içini ve dışını saf altınla kapladı, çevresine de altın pervaz yaptı. ³ Onun dört ayağına, bir yanına iki halka, öbür yanına iki halka olmak üzere dört altın halka döktü. ⁴ Akasya

ağacından sıriklar yapıp onları altınla kapladı. ⁵ Sandığı taşımak için sırikları sandığın yanlarındaki halkalara yerleştirdi. ⁶ Saf altından bir Merhamet Örtüsü yaptı. Uzunluğu iki buçuk arşın ve eni bir buçuk arşındı. ⁷ Altından iki Keruv yaptı. Onları Merhamet Örtüsü'nün iki ucunda dövmeci işi olarak, ⁸ bir uçta bir Keruv, diğer uçta bir Keruv olmak üzere yaptı. Keruvlar'ı iki ucunda Merhamet Örtüsü olacak şekilde tek parça yaptı. ⁹ Keruvlar kanatları yukarıya doğru açık, yüzleri birbirine dönük şekilde Merhamet Örtüsü'nü kanatlarıyla örtüyorlardı. Keruvlar'ın yüzleri Merhamet Örtüsü'ne doğruydü.

¹⁰ Masayı akasya ağacından yaptı. Uzunluğu iki arşın, eni bir arşın ve yüksekliği bir buçuk arşındı. ¹¹ Onu saf altınla kapladı ve çevresine altın pervaz yaptı. ¹² Çevresine bir karış genişliğinde bir kenar, onun çevresine de altın pervaz yaptı. ¹³ Onun için dört altın halka döktü ve halkaları dört ayağı üzerinde olan dört köşesine yerleştirdi. ¹⁴ Halkalar kenara, sırikların masayı taşıyacağı yerlere yakındı. ¹⁵ Masayı taşımak için sırikları akasya ağacından yaptı ve altınla kapladı. ¹⁶ Masanın üzerindeki kapları, tabakları, kaşıkları, tasları, dökmelik sunu testileri saf altından yaptı.

¹⁷ Şamdanı saf altından yaptı. Onu dövmeci işi olarak yaptı. Tabanı, gövdesi, çanakları, tomurcukları ve çiçekleri ondan tek parçaydı. ¹⁸ Bir yanından üç kol, diğer yanından üç kol olmak üzere şamdanın yanlarından altı kol çıkıyordu; ¹⁹ bir kolda badem çiçeğine benzer üç çanak, bir tomurcuk, bir çiçek ve diğer kolda ise badem çiçeği şekline benzer üç çanak, bir tomurcuk, bir çiçek vardı; şamdandan çıkan altı kol böyleydi. ²⁰ Şamdanda badem çiçeğine benzer dört çanak, tomurcukları ve çiçekleri vardı; ²¹ ve ondan çıkan altı kol için, iki kol altında kendisinden bir tomurcuk, iki kol altında kendisinden bir tomurcuk ve iki kol altında kendisinden bir tomurcuk vardı. ²² Tomurcukları ve kolları ondan tek parçaydı. Hepsi saf altından bir dövmeci işiydi. ²³ Onun yedi kandilini, maşalarını ve tablalarını saf altından yaptı. ²⁴ Bütün takımlarıyla birlikte onu bir talant saf altından yaptı.

²⁵ Buhur sunağını akasya ağacından yaptı. Kare şeklindeydi; uzunluğu bir arşın ve eni bir arşındı. Yüksekliği iki arşındı. Boynuzları da onunla tek parçaydı. ²⁶ Üstünü, yanlarını ve boynuzlarını saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı. ²⁷ Onu taşımak için sırik yeri olarak, pervazın altına, iki yanları üzerine ve iki tarafına iki altın halka yaptı. ²⁸ Sırikları akasya ağacından yaptı ve altınla kapladı. ²⁹ Güzel kokuculuk sanatına uygun olarak kutsal mesh yağını ve hoş baharatlardan oluşan saf buhuru yaptı.

38

¹ Yakmalık sunu sunağını akasya ağacından yaptı. Kare şeklindeydi. Uzunluğu beş arşın, eni beş arşın ve yüksekliği üç arşındı. ² Boynuzlarını dört köşesi üzerine yaptı. Boynuzları onunla tek parçaydı ve onu tunçla kapladı. ³ Sunağın bütün takımlarını, kovaları, kürekleri, çanakları, çatalları ve ateş kaplarını yaptı. Bütün kaplarını tunçtan yaptı. ⁴ Sunak için, etrafındaki çıkıntının altına yarıya kadar uzanan tunç ağ şeklinde bir ızgara yaptı. ⁵ Sırikların yeri olarak tunç ızgaranın dört köşesine dört halka döktü. ⁶ Sırikları akasya ağacından yaptı ve onları tunçla kapladı. ⁷ Sırikları sunağın yanlarındaki halkalara taktı, onu taşımak için kullandı. Onu tahtadan içi boş yaptı.

⁸ Buluşma Çadırı'nın kapısında hizmet eden hizmetkâr kadınların ay-nalarından kazanı ve ayağını tunçtan yaptı.

⁹ Avluyu yaptı; güney tarafı için avlunun perdeleri güneye doğru yüz arşın boyunda özenle dokunmuş ince ketendendi; ¹⁰ yirmi direği ve yirmi tabanı tunçtandı; direklerin çengelleri ve çemberleri gümüşlendi. ¹¹ Kuzey tarafı için

yüz arşındı, direkleri yirmi ve tabanları yirmi tunçtandı; direklerin çengelleri ve çemberleri gümüşlendi. ¹² Batı tarafında elli arşınlık perdeler, on direk ve on taban vardı; direklerin çengelleri ve çemberleri gümüşlendi. ¹³ Doğu tarafı için doğuya doğru elli arşındı, ¹⁴ bir tarafın perdeleri on beş arşındı; direkleri üç, tabanları üç; ¹⁵ ve diğer tarafta da böyleydi; bu tarafta ve avlu kapısının yanında on beş arşınlık perdeler vardı; direkleri üç, tabanları da üçtü. ¹⁶ Avlunun etrafındaki perdelerin tümü özenle dokunmuş ince ketendendi. ¹⁷ Direklerin tabanları tunçtandı. Direklerin çengelleri ve çemberleri gümüşlendi. Başlıkları gümüşle kaplanmıştı. Avlunun tüm direklerinde gümüş şeritler vardı. ¹⁸ Avlu kapısının perdesi lacivert, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ketenden nakışçı işiydi. Avlu perdeleri gibi uzunluğu yirmi arşın, eninde yüksekliği ise beş arşındı. ¹⁹ Direkleri dört, tabanları dört tunçtandı; çengelleri gümüşten, başlıklarının kaplamaları ve çemberleri gümüşlendi. ²⁰ Konutun ve avlunun çevresindeki tüm kazıklar tunçtandı.

²¹ Antlaşma Çadırı'nda kullanılan malzemelerin miktarları bunlardı; Moşe'nin buyruğu uyarınca Levililer'in hizmeti için kâhin Aron oğlu İtamar'ın eliyle sayıldı. ²² Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Besalel, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeyi yaptı. ²³ Dan oymağından Ahisamak oğlu, oymacı, usta bir işçi ve lacivert, mor, kırmızı ve ince keten kumaşlarda nakışçı olan Oholiav onunla birlikteydi.

²⁴ Kutsal yerin tüm işlerinde kullanılan altının tamamı, sunu altınıyla birlikte kutsal yerin şekeline göre yirmi dokuz talant ve yedi yüz otuz şekeldi. ²⁵ Topluluktan sayılanların gümüşü, kutsal yerin şekeline göre yüz talant ve bin yedi yüz yetmiş beş şekeldi; ²⁶ yirmi yaşında ve yukarı olan altı yüz üç bin beş yüz elli kişi için, sayılanlar tarafına geçen herkes için, nüfus başına bir beka, yani kutsal yerin şekeline göre yarım şekeldi. ²⁷ Yüz talant gümüş, kutsal yerin ve perdenin tabanlarının dökümü içindi; yüz talant için yüz taban, taban başına bir talanttı. ²⁸ Bin yedi yüz yetmiş beş şekelden direkler için çengeller yaptı, direk başlıklarını kapladı ve onlara çemberler yaptı. ²⁹ Sununun tuncu yetmiş talant ve iki bin dört yüz şekeldi. ³⁰ Bununla Buluşma Çadırı'nın kapısının tabanlarını, tunç sunağı, onun için olan tunç ızgarayı, sunağın tüm takımlarını, ³¹ avlunun çevresindeki tabanları, avlu kapısının tabanlarını, konutun tüm kazıklarını, avlunun çevresindeki tüm kazıkları yaptı.

39

¹ Kutsal yerde hizmet etmek için lacivert, mor ve kırmızı renklerden özenle dokunmuş giysiler yaptılar; Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Aron için de kutsal giysiler yaptılar.

² Efodu altın, lacivert, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden yaptı. ³ Altını dövüp ince levhalar haline getirdiler ve ustalık işçiliği ile mavi, mor, kırmızı ve ince keten arasına işlemek için onu teller halinde kestiler. ⁴ Onun için birleştirilmiş omuz askıları yaptılar. İki ucundan birleştirilmişti. ⁵ Üzerinde bulunan ve onu tutturmak için kullanılan ustaca dokunmuş şerit de tıpkı onun işi gibi aynı parçadandı, altından, lacivert, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketendendi; Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibiydi.

⁶ Altın yuvalar içine kakılmış, İsrail'in çocuklarının adlarına göre mühür oymasıyla oyulmuş, oniks taşlarını işlediler. ⁷ Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, İsrail'in çocuklarına anma taşları olsun diye bunları efodun omuz askılarına takti.

⁸ Efodun işi gibi usta işçiliğiyle göğüslüğü altından, lacivert, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden yaptı. ⁹ Kare biçimindeydi. Göğüslüğü iki kat

yaptılar. İki katı olarak uzunluğu bir karış, eni bir karıştı. ¹⁰ İçine dört sıra taş dizdiler. İlk sırada bir sıra yakut, topaz ve zümrüt; ¹¹ ikinci sırada firuze, safir ve aya taşı; ¹² üçüncü sırada gökyakut, agat ve ametist; ¹³ dördüncü sırada gökzümrüt, oniks, ve yeşim vardı; yuvalarında altın çerçeveler içine kakılmıştı. ¹⁴ Taşlar İsrail'in çocuklarının adlarına göre, on iki oymak için her birinin kendi adına göre, mühür oymaları gibi adlarına göre, on ikiydi. ¹⁵ Göğüslük üzerine saf altından örmeci işi kordona benzer zincirler yaptılar. ¹⁶ İki altın yuva ve iki altın halka yapıp iki halkayı göğüslüğün iki ucuna taktılar. ¹⁷ İki örme altın zinciri göğüslüğün uçlarındaki iki halkaya taktılar. ¹⁸ İki örme zincirin diğer iki ucunu iki yuva üzerine geçirip efodun ön tarafındaki omuz askılarına taktılar. ¹⁹ İki altın halka yapıp bunları göğüslüğün iki ucuna, efodun iç tarafına doğru olan kenarına taktılar. ²⁰ İki altın halka daha yapıp efodun iki omuz askısına, efodun ustaca dokunmuş şeridinin üstüne, ön kısmına, birleştiği yerin yakınına taktılar. ²¹ Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, efodun ustaca dokunmuş şeridi üzerinde olsun ve göğüslük efodtan ayrılmasın diye, göğüslüğü halkalarıyla efodun halkalarına lacivert bir kordonla bağladılar.

²² Efodun kaftanını tamamen lacivert dokuma kumaştan yaptı. ²³ Kaftanının ortasındaki boşluk, bir zırhın boşluğuna benziyordu; boşluğun çevresinde yırtılmaması için bir bağ vardı. ²⁴ Kaftanın etekleri üzerine lacivert, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ketenden narlar yaptılar. ²⁵ Saf altından çingiraklar yaptılar ve çingirakları kaftanın etekleri üzerine çepeçevre narların arasına, narların ara yerlerine; ²⁶ Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi hizmet etmek için kaftan eteklerinin etrafına bir çingirak ve bir nar, bir çingirak ve bir nar şeklinde yaptılar.

²⁷ Aron'la oğulları için ince ketenden dokunmuş gömlekler, ²⁸ ince ketenden sarık, ince ketenden süslü başlıkları, özenle dokunmuş ince ketenden keten donlar, ²⁹ özenle dokunmuş ince ketenden lacivert, mor, ve kırmızı nakışçı işi kuşaklar, Yahve'nin Moşe'ye buyurmuş olduğu gibi yaptılar.

³⁰ Kutsal tacın levhasını saf altından yaptılar ve üzerine mühür oymaları gibi "YAHVE'YE KUTSAL" yazısını yazdılar. ³¹ Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, yukarıdaki sarığın üzerine bağlamak için ona lacivert bir kordon bağladılar.

³² Böylece Buluşma Çadırı'nın konutuyla ilgili tüm işler tamamlandı. İsrail'in çocukları Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre yaptılar; onlar da öyle yaptılar. ³³ Konutu, Çadırı, onun bütün takımlarını, kopçalarını, çerçevelerini, girişlerini, direklerini, tabanlarını, ³⁴ kırmızı boyalı koç derilerinden örtüyü, deniz ayısı derilerinden örtüyü, bölme perdesini, ³⁵ sırtıklarıyla birlikte Antlaşma Sandığı'nı, Merhamet Örtüsü'nü, ³⁶ masayı, bütün takımlarını, huzur ekmeğini, ³⁷ saf şamdanı, kandillerini, dizilecek kandillerini, bütün takımlarını, ışık için yağ, ³⁸ altın sunağı, mesh yağ, hoş kokulu buhuru, Çadır kapısının perdesini, ³⁹ tunç sunağı, onun tunç ızgarasını, sırtıklarını, bütün takımlarını, kazanı ve onun ayağını, ⁴⁰ avlu, perdelerini, direklerini, tabanlarını, avlu kapısının perdesini, iplerini, kazıklarını ve Buluşma Çadırı için çadırın hizmetinde kullanılan bütün aletleri, ⁴¹ kutsal yerin hizmeti için özenle dokunmuş giysileri, Kâhin Aron'un kutsal giysilerini ve kâhinlik makamında hizmet edecek oğullarının giysilerini Moşe'ye getirdiler. ⁴² İsrail'in çocukları Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre bütün işi öyle yaptılar. ⁴³ Moşe bütün işi gördü ve işte, Yahve'nin buyurduğu gibi yapmışlardı. Öyle yapmışlardı, Moşe de onları kutsadı.

40

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: 2 “Birinci ayın birinci günü Buluşma Çadırı'nın konutunu kuracaksın. 3 Antlaşma Sandığı'nı içine koyacaksın ve sandığı perdeyle gizleyeceksin. 4 Masayı içeri getirip üzerindeki şeyleri dizeceksin. Şamdanı getirip kandillerini yakacaksın. 5 Buhur için altın sunağı Antlaşma Sandığı'nın önüne koyacaksın ve konutun kapısının perdesini takacaksın.”

6 “Yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırı'nın konutunun kapısı önüne koyacaksın. 7 Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koyacaksın ve içine su koyacaksın. 8 Çevresine avluyu kuracak, avlu kapısının perdesini asacaksın.”

9 “Mesh yağını alacaksın, konutu ve içindekilerin hepsini meshedeceksin, onu ve içindeki tüm takımları kutsal kılacaksın ve kutsal olacaktır. 10 Yakmalık sunu sunağını tüm takımlarıyla birlikte meshedeceksin ve sunağı kutsal kılacaksın; sunak çok kutsal olacak. 11 Kazanı ve ayağını meshedecek ve onu kutsayacaksın.”

12 “Aron'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın kapısına getirip onları suyla yıkayacaksın. 13 Aron'a kutsal giysileri giydireceksin; kâhinlik makamında bana hizmet edebilmesi için onu meshedip kutsal kılacaksın. 14 Oğullarını getirip üzerlerine gömlekler giydireceksin. 15 Kâhinlik makamında bana hizmet edebilmeleri için, babalarını meshettiğin gibi onları da meshedeceksin. Meshedilmeleri onlara kuşakları boyunca sonsuz bir kâhinlik için olacaktır.”

16 Moşe öyle yaptı. Yahve'nin kendisine buyurduğu her şeye göre, öyle yaptı.

17 İkinci yılın birinci ayının birinci gününde konut ayağa kaldırıldı. 18 Moşe konutu kaldırdı, tabanlarını koydu, çerçevelerini yerleştirdi, kirişlerini taktı ve direklerini dikti. 19 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi örtüyü çadırın üzerine serdi, konutun örtüsünü üst taraftan onun üstüne koydu. 20 Antlaşmayı alıp sandığın içine koydu, sırtıkları sandığa taktı ve Merhamet Örtüsü'nü üst taraftan sandığın üstüne koydu. 21 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi sandığı konutun içine getirdi, bölme perdesini taktı ve Antlaşma Sandığı'nı gizledi. 22 Masayı Buluşma Çadırı'na, konutun kuzey tarafına, perdenin dışına koydu. 23 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi ekmeği onun üzerine Yahve'nin önünde dizdi. 24 Şamdanı Buluşma Çadırı'nın içine, konutun güneyine, masanın karşısına koydu. 25 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, Yahve'nin önünde kandilleri yaktı. 26 Altın sunağı Buluşma Çadırı'nın içindeki perdenin önüne koydu; 27 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, onun üzerinde hoş kokulu buhur yaktı. 28 Konutun kapısının perdesini taktı. 29 Yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırı'nın kapısına koydu ve Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yakmalık sunu ve ekmeğin sunusunu onun üzerinde sundu. 30 Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koydu ve içine yıkanmak üzere su koydu. 31 Moşe, Aron ve oğulları ellerini ve ayaklarını orada yıkadılar. 32 Buluşma Çadırı'na girip sunağa yaklaştıklarında Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yıkanmışlardı. 33 Avluyu konutun ve sunağın çevresinde yükseltti, avlu kapısının perdesini taktı. Böylece Moşe işi bitirdi.

34 Sonra bulut Buluşma Çadırı'nı kapladı ve Yahve'nin görkemi konutu doldurdu. 35 Moşe Buluşma Çadırı'na giremedi; çünkü bulut onun üzerinde duruyordu ve Yahve'nin görkemi çadırı doldurmuştu. 36 İsrail'in çocukları bütün yolculuklarını, bulut konutun üzerinden kalkınca sürdürürlerdi; 37 ama eğer bulut kalkmazsa, kalkacağı güne dek yola çıkmazlardı. 38 Çünkü bütün yolculukları boyunca, bütün İsrail evinin gözü önünde, Yahve'nin bulutu gündüzleri konutun üzerindeydi, geceleri de bulutta ateş vardı.

LEVİLİLER

¹ Yahve Moşe'yi çağırdı ve Buluşma Çadırı'ndan onunla konuşup şöyle dedi:
² "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Sizden biri Yahve'ye bir sunu sunduğu zaman, hayvanlardan, sığır ve davardan sunacaksınız.'"

³ "Eğer sunusu sığırdan yakmalık sunu ise, kusursuz erkek sunacak. Yahve'nin önünde kabul edilsin diye onu Buluşma Çadırı'nın kapısında sunacak. ⁴ Elini yakmalık sununun başına koyacak ve kendisi için kefarete etmek üzere kabul olunacaktır. ⁵ Boğayı Yahve'nin önünde kesecek. Aron'un oğulları kâhinler kanı sunacaklar ve kanı Buluşma Çadırı'nın kapısındaki sunağın üzerine çepeçevre serpecekler. ⁶ Yakmalık sunuların derisini yüzecek ve onu parçalar halinde kesecek. ⁷ Kâhin Aron'un oğulları sunak üzerine ateş koyacaklar ve ateşin üzerine odunlar dizecekler; ⁸ Aron'un oğulları kâhinler parçaları, başı ve yağı sunaktaki ateşin üzerindeki odunların üzerine dizecekler; ⁹ ama onun içini ve bacaklarını suyla yıkayacak. Kâhin, yakılan sunu olarak, ateşle yapılan sunu olarak, Yahve'ye hoş koku olarak, bunların hepsini sunak üzerinde yakacaktır."

¹⁰ "Yakmalık sunu olarak sunusu davardan, koyunlardan ya da keçilerdense, kusursuz erkek sunacak. ¹¹ Onu Yahve'nin önünde sunağın kuzey tarafında kesecek. Aron'un oğulları, kâhinler, onun kanını sunağın üzerine çepeçevre serpecekler. ¹² Onu başı ve yağıyla birlikte parçalar halinde kesecek. Kâhin bunları sunaktaki ateşin üzerindeki odunların üzerine dizecek, ¹³ ama iç organlarını ve bacaklarını suyla yıkayacak. Kâhin hepsini sunacak ve sunak üzerinde yakacaktır. Bu yakılan bir sunudur, ateşle yapılan, Yahve'ye hoş kokudur."

¹⁴ "Eğer Yahve'ye yakılan sunu kuşlardansa, sunusunu kumrulardan ya da güvercin yavrularından sunacaktır. ¹⁵ Kâhin onu sunağa getirecek, başını ayırıp sunak üzerinde yakacak; kanı sunağın yan tarafında akıtılacak; ¹⁶ onun kursağını ve tüylerini alıp sunağın yanına, doğu tarafına, küllerin yerine atacaktır. ¹⁷ Onu kanatlarından ayıracak ama bölmeyecektir. Kâhin onu sunakta, yanan odunların üzerinde yakacaktır. Bu yakılan bir sunudur, ateşle yapılan, Yahve'ye hoş kokudur."

2

¹ "Birisi Yahve'ye ekmek sunusu sunduğu zaman, sunusu ince undan olacak. Üzerine yağ dökülecek ve üzerine günnük koyacak. ² Onu Aron'un oğullarına, kâhinlere getirecek. Onun ince unundan ve yağından, bütün günnüğüyle birlikte bir avuç alacak ve kâhin, onun anılması olarak onu sunak üzerinde yakacaktır; o ateşle yapılan bir sunu, Yahve'ye hoş kokudur. ³ Ekmek sunusundan arta kalan Aron'un ve oğullarının olacak. Yahve'ye ateşle yapılan sunuların en kutsal kısmıdır."

⁴ "Fırında pişmiş ekmek sunusu sunduğu zaman, ince undan yağla yoğrulmuş mayasız pideler, ya da üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar olacak. ⁵ Eğer sununuz tavada pişirilen bir ekmek sunusu ise, yağla yoğrulmuş mayasız ince undan olacak. ⁶ Onu parçalara ayırıp üzerine yağ döküleceksin. Bu bir ekmek sunusudur. ⁷ Eğer sunun tavada sunulan bir ekmek sunusu ise, ince undan ve zeytinyağıyla yapılacaktır. ⁸ Bunlardan yapılan ekmek sunusunu Yahve'ye getireceksin. Kâhine verilecek, o da onu sunağa getirecek. ⁹ Kâhin, anma sunusu olarak ekmek sunusundan alacak ve onu,

ateşle yapılan, Yahve'ye hoş koku olarak sunak üzerinde yakacak. ¹⁰ Ekmek sunusundan arta kalan Aron'la oğullarının olacak. Yahve'ye ateşle yapılan sunuların en kutsal kısmıdır.”

¹¹ “Yahve'ye sunacağınız hiçbir ekmek sunusu mayayla yapılmayacaktır; çünkü Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak ne maya ne de bal yakacaksınız. ¹² İlk ürünleri sunu olarak Yahve'ye sunacaksınız, ama sunakta hoş koku olarak yükselmeyecekler. ¹³ Ekmek sununuzun her sunusunu tuzlayacaksınız. Tanrın'la yaptığı antlaşmanın tuzunun ekmek sunusundan eksik etmeyeceksin. Bütün sunularınızla tuz sunacaksınız.”

¹⁴ “Eğer Yahve'ye ilk ürünlerden ekmek sunusu sunuyorsan, ilk ürünlerinin ekmek sunusu olarak ateşte kavrulmuş ve ezilmiş taze buğday başakları sunacaksınız. ¹⁵ Üzerine yağ döküp günnük koyacaksınız. Bu bir ekmek sunusudur. ¹⁶ Kâhin onun için anılma olarak, ezilmiş tahılla yağın bir kısmını ve bütün günnüğüyle birlikte yakacak. Bu, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunudur.”

3

¹ “Eğer sunusu esenlik kurbanı ise, bunu erkek olsun, dişi olsun, sığırdan sunuyorsa, onu Yahve'nin önünde kusursuz olarak sunacaktır. ² Elini sunusunun başına koyacak ve onu Buluşma Çadırı'nın kapısında kesecek. Aron'un oğulları, kâhinler, kanı sunağın üzerine çepeçevre serpecekler. ³ Yahve'ye esenlik kurbanından ateşle yapılan bir sunu sunacak. İçini kaplayan yağı, iç kısımdaki yağın tamamını, ⁴ iki böbreği, onların üzerinde belin yanında olan yağı, böbreklerle birlikte karaciğerin zarını da ayıracak. ⁵ Aron'un oğulları onu sunakta, ateşteki odunların üzerindeki yakmalık sunu üzerinde yakacaklar; bu, ateşle yapılan, Yahve'ye hoş kokulu bir sunudur.”

⁶ “Eğer Yahve'ye esenlik kurbanı olarak sunusu erkek ya da dişi davardan ise, onu kusursuz olarak sunacak. ⁷ Eğer sunu olarak bir kuzu sunarsa, onu Yahve'nin önünde sunacak. ⁸ Elini sunusunun başına koyacak ve onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesecek. Aron'un oğulları onun kanını sunağın üzerine çepeçevre serpecekler. ⁹ Esenlik kurbanından Yahve'ye ateşle yapılan bir sunu sunacak; yağın tamamını, kuyruk yağının tamamını kuyruk sokumu yakınından ayıracak; içleri kaplayan yağı, içinin üzerindeki yağın tamamını, ¹⁰ iki böbreği, onların üzerinde, belin yanında olan yağı, böbreklerle birlikte karaciğerin üzerindeki zarı ayıracak. ¹¹ Kâhin onu sunak üzerinde yakacak; bu, Yahve'ye ateşle yapılan yiyecek sunusudur.”

¹² “Eğer sunusu keçi ise, onu Yahve'nin önünde sunacak. ¹³ Elini onun başına koyacak ve onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesecek; Aron'un oğulları onun kanını sunağın üzerine çepeçevre serpecekler. ¹⁴ O ondan Yahve'ye ateşle yapılan bir sunu olarak sunacak; içini kaplayan yağı ve iç kısımdaki tüm yağları, ¹⁵ iki böbreği ve onların üzerinde belin yanında olan yağı ve böbreklerle birlikte karaciğerin zarını ayıracak. ¹⁶ Kâhin onları sunakta yakacak; hoş koku olarak ateşle yapılan sunu yemeğidir bu; tüm yağlar Yahve'nindir.”

¹⁷ “Ne yağ ne de kan yememeniz, bütün konutlarınızda kuşaklarınız boyunca kalıcı bir kural olacaktır.”

4

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “İsrail'in çocuklarına de ki: 'Bir kimse Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden birinde bilmeden günah işlese ve bunlardan herhangi birini yaparsa, ³ eğer meshedilmiş kâhin günah işleyip halkın üzerine suç getirirse, işlediği günahın karşılığında, günah sunusu olarak Yahve'ye kusursuz bir genç boğa sunsun. ⁴ Boğayı Buluşma Çadırı'nın kapısına,

Yahve'nin önüne getirecek; elini boğanın başına koyacak ve boğayı Yahve'nin önünde kesecek. ⁵ Meshedilmiş kâhin boğanın kanından biraz alıp Buluşma Çadırı'na getirecek. ⁶ Kâhin parmağını kana batıracak ve Yahve'nin önünde, kutsal yerin perdesi önünde kanın bir kısmını yedi kez serpecek. ⁷ Kâhin kanın bir kısmını Yahve'nin önünde, Buluşma Çadırı'nda bulunan hoş kokulu buhur sunağının boynuzlarına sürecek; boğanın kanının geri kalanını Buluşma Çadırı'nın kapısındaki yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. ⁸ Günah sunusu olan boğanın tüm yağın, içini kaplayan yağı, iç kısımlarındaki bütün yağı, ⁹ iki böbreği, onların üzerinde belin yanında olan yağı, böbrekleriyle birlikte karaciğerinin üzerindeki zarı, ¹⁰ esenlik kurbanının boğadan alındığı gibi ayıracak. Kâhin onları yakmalık sunu sunağında yakacak. ¹¹ Boğanın derisini, bütün etini, başıyla, bacaklarıyla, iç kısmını, gübresiyle birlikte ¹² boğanın geri kalan kısmını ordugâhın dışına, küllerin döküldüğü temiz bir yere taşıyacak, onu odunların üzerinde ateşle yakacaktır. Küllerinin döküldüğü yerde yakılacak.”

¹³ “Tüm İsrail topluluğu günah işlerse ve bu durum topluluğun gözünden kaçarsa ve onlar Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden herhangi birini yaparlar ve suçlu olurlarsa; ¹⁴ işledikleri günah bilindiği zaman topluluk günah sunusu olarak bir boğa sunacak ve onu Buluşma Çadırı'nın önüne getirecekler. ¹⁵ Topluluğun ihtiyarları Yahve'nin önünde ellerini boğanın başına koyacaklar; boğa Yahve'nin önünde kesilecek. ¹⁶ Meshedilmiş kâhin boğanın kanının bir kısmını Buluşma Çadırı'na getirecek. ¹⁷ Kâhin parmağını kana batıracak ve onu Yahve'nin önünde, perdenin önünde yedi kez serpecek. ¹⁸ Yahve'nin önünde, Buluşma Çadırı'nda bulunan sunağın boynuzlarına kanın bir kısmını sürecek; kanın geri kalanını Buluşma Çadırı'nın kapısındaki yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. ¹⁹ Bütün yağın ondan alıp sunak üzerinde yakacak. ²⁰ Bunu boğayla yapacak; günah sunusu olan boğaya ne yaptıysa, bunu da öyle yapacak; kâhin onlar için kefarete edecek ve bağışlanacaktır. ²¹ Boğayı ordugâhın dışına taşıyacak ve ilk boğayı yaktığı gibi onu da yakacak. Bu, topluluk için günah sunusudur.”

²² “Önderlerden biri günah işleyip Tanrısı Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden herhangi birini bilmeden yapar ve suçlu olursa, ²³ işlediği günah kendisine bildirilirse, sunu olarak kusursuz bir erkek keçi getirecektir. ²⁴ Elini tekenin başına koyacak ve onu Yahve'nin önünde yakılan sunuların kesildiği yerde kesecek. Bu bir günah sunusudur. ²⁵ Kâhin günah sunusu kanının bir kısmını parmağıyla alıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Kanının geri kalanını yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. ²⁶ Esenlik kurbanının yağı gibi, yağın tamamını sunakta yakacak; kâhin onun günahına kefarete edecek, o da bağışlanacaktır.”

²⁷ “Eğer halktan biri Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden herhangi birini yaparak bilmeden günah işlerse ve suçlu olursa, ²⁸ eğer işlediği günah kendisine bildirilirse, o zaman işlediği günaha karşılık kusursuz bir dişi keçi getirecektir. ²⁹ Elini günah sunusunun başına koyacak ve günah sunusunu yakmalık sunu yerinde kesecek. ³⁰ Kâhin parmağıyla onun kanının bir kısmını alıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek; kanının geri kalanını sunağın dibine dökecek. ³¹ Esenlik kurbanının yağın ayrıldığı gibi, o da onun bütün yağın ayıracak; kâhin onu Yahve'ye hoş koku olarak sunakta yakacak; kâhin onun için kefarete edecek, o da bağışlanacaktır.”

³² “Günah sunusu olarak bir kuzu getirirse, kusursuz bir dişi getirsin. ³³ Elini günah sunusunun başına koyacak ve onu yakmalık sununun kesildiği yerde günah sunusu olarak kesecek. ³⁴ Kâhin günah sunusunun kanından

parmağıyla alacak ve onu yakmalık sunu sunağının boynuzlarının üzerine sürecek; geri kalan kanın tümünü sunağın dibine dökülecek. ³⁵ Ezenlik kurbanından kuzunun yağı ayrıldığı gibi, o da onun tüm yağın ayıracak. Kâhin onları Yahve'nin ateşle yapılan sunuları gibi sunak üzerinde yakacak. Kâhin, işlediği günahı dolayısıyla onun için kefarete edecek, o da bağışlanacaktır.”

5

¹ “Eğer biri şunda günah işlerse; tanıklık üzere bir yemini duyup, bir tanık olarak ister görmüş olsun ister bilsin ve bunu bildirmezse, o zaman suçunu yüklenektir.”

² “Ya da bir kimse kirli bir şeye, kirli bir yabanıl hayvanın leşine, kirli bir evcil hayvanın leşine ya da yerde sürünen kirli şeyin leşine dokunursa, bunun farkına varmazsa, kendisi kirlidir, o zaman suçlu olacaktır.”

³ “Ya da insan kirliliğine dokunursa, onu kirliliğiyle kirleten kirlilik ne olursa olsun ve bunun farkına varmazsa, onu bildiği zaman suçlu olacaktır.”

⁴ “Ya da bir kimse kötülük yapmak ya da iyilik yapmak için dudaklarıyla aceleyle ant içerse -bir kişinin aceleyle söylediği her ne olursa olsun ve bunun farkına varmazsa- onu bildiğinde, o zaman bunlardan birinden suçlu olur. ⁵ Bunlardan birinden suçlu olduğunda, işlediği günahı itiraf edecek; ⁶ işlediği günahı dolayısıyla Yahve'ye suç sunusunu: Günah sunusu olarak sürüden bir dişi, bir kuzu ya da bir keçi getirecek; kâhin onun günahı için kefarete olacaktır.”

⁷ “Eğer bir kuzu almaya gücü yetmezse, işlediği günaha karşılık suç sunusu olarak, iki kumru ya da iki güvercin yavrusunu Yahve'ye getirecek; biri günah sunusu, diğeri ise yakmalık sunu içindir. ⁸ Bunları kâhine getirecek; o da günah sunusu olanı ilk sunacak. Başını boynundan ayıracak, ancak onu tamamen ayırmayacaktır. ⁹ Günah sunusunun kanından bir kısmını sunağın kenarına serpecek; kanın geri kalanı sunağın dibinde akıtılacak. Bu bir günah sunusudur. ¹⁰ Kural uyarınca ikincisini yakmalık sunu olarak sunacak; kâhin işlediği günahı dolayısıyla onun için kefarete edecek ve o bağışlanacaktır.”

¹¹ “Ancak eğer iki kumru ya da iki güvercin yavrusu almaya gücü yetmezse, o zaman işlediği günahın karşılığı günah sunusu olarak efanın onda biri kadar ince un getirecek. Üzerine yağ sürmeyecek ve üzerine günnük koymayacak; çünkü bu bir günah sunusudur. ¹² Onu kâhine getirecek ve kâhin anma payı olarak ondan bir avuç alacak ve onu Yahve'ye ateşle yapılan sunuların üzerine sunakta yakacak. Bu bir günah sunusudur. ¹³ Kâhin bu şeylerden herhangi birinde işlediği günahı dolayısıyla onun için kefarete edecek ve o bağışlanacaktır; geri kalanı da ekmek sunusu gibi kâhinin olacak.”

¹⁴ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ¹⁵ “Eğer biri bir suç işlerse ve Yahve'nin kutsal şeyleri konusunda bilmeden günah işlerse, o zaman suç sunusunu, günah sunusu olmak üzere, kutsal yerin şekeline göre, gümüş şekel olarak, Yahve'ye sürüden kusursuz koç getirecek. ¹⁶ Kutsal şeyle ilgili yaptığı yanlışın bedelini ödeyecek, onun üzerine beşte birini ekleyip kâhine verecek; kâhin suç sunusu olarak sunulan koçla onun için kefarete edecek ve o bağışlanacaktır.”

¹⁷ “Bir kimse, Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden birini bilmeden yaparak günah işlerse, yine suçludur ve suçunu yüklenektir. ¹⁸ Senin biçtiğin değere göre, suç sunusu olarak sürüden kusursuz bir koçu kâhine getirecek; kâhin bilmeden işlediği günah yüzünden onun için kefarete edecek ve o bağışlanacaktır. ¹⁹ Bu bir suç sunusudur. O, Yahve'nin önünde kesinlikle suçludur.”

6

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “Eğer bir kimse günah işlerse, Yahve'ye karşı suç işlerse, komşusuna emanet, pazarlık ya da hırsızlık konusunda yalan söylerse, ya da komşusuna baskı yaparsa, ³ ya da kaybolan şeyi bulup onun hakkında yalan söylerse ve yalan üzerine ant içerse; bir kişi bu şeylerden herhangi birinde, yaptıklarıyla günah işlerse, ⁴ o zaman böyle olacak, eğer kişi günah işlemiş ve suçluysa, çaldığını geri verecek ya da baskı yoluyla elde ettiğini, ya da kendisine emanet edilen emaneti, ya da bulduğu kayıp şeyi, ⁵ ya da hakkında yalan yere ant içtiği herhangi bir şeyi; onu tam olarak geri verecek ve üzerine beşte birini ekleyecektir. Suçlu bulunduğu gün onu ait olduğu kişiye geri verecektir. ⁶ Yahve'ye suç sunusunu, kâhine suç sunusu olarak senin biçtiğin değere göre sürüden kusursuz bir koç getirecek. ⁷ Kâhin onun için Yahve'nin önünde kefarete edecek ve suçlu sayılmış olmak için ne yapmış olursa olsun bağışlanacaktır.”

⁸ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ⁹ “Aron'la oğullarına buyurup de: 'Yakmalık sunu yasası şudur: Yakmalık sunu bütün gece sabaha kadar sunaktaki ateşin üzerinde olacak; sunağın ateşi onun üzerinde yanmaya devam edecek. ¹⁰ Kâhin keten giysisini giyecek, keten donunu da üzerine giyecek; sunaktaki yakmalık sunuların küllerini alıp sunağın yanına koyacak. ¹¹ Giysilerini çıkarıp başka giysiler giyecek ve külleri ordugâhın dışında temiz bir yere taşıyacak. ¹² Sunağın üzerindeki ateş yanmaya devam edecek, sönmeyecek; kâhin her sabah onun üzerinde odun yakacak. Yakmalık sunuları onun üzerine dizecek ve esenlik sunularının yağını onun üzerinde yakacak. ¹³ Sunakta ateş sürekli yanacak; sönmeyecek.”

¹⁴ “Ekmek sunusuyla ilgili yasa şudur: Aron'un oğulları onu sunağın önünde Yahve'nin önünde sunacaklar. ¹⁵ Oradan ekmek sunusu ince unundan ve yağından bir avuç dolusu alacak ve tahıl sunusu üzerindeki tüm günnükleri anma payı, Yahve'ye hoş koku olarak sunakta yakacak. ¹⁶ Artakalanı Aron'la oğulları yiyecekler. Kutsal bir yerde mayasız olarak yenecektir. Onu Buluşma Çadırı'nın avlusunda yiyecekler. ¹⁷ Mayayla pişirilmeyecek. Ateşle yapılan sunularından onlara pay olarak bunu verdim. Günah sunusu ve suç sunusu gibi bu da çok kutsaldır. ¹⁸ Aron çocukları arasındaki her erkek, Yahve'nin ateşle yapılan sunularından, kuşaklarınız boyunca sonsuza dek kendi payları olarak yiyecek. Onlara kim dokunursa kutsal olacaktır.”

¹⁹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ²⁰ “Aron'la oğullarının, meshedildiği gün Yahve'ye sunacakları sunu şudur: Yarısı sabah, yarısı akşam olmak üzere sürekli ekmek sunusu olarak efanın onda biri ince undur. ²¹ Tavada yağla yapılacak. Yağı iyice çekince onu içeri getireceksin. Ekmek sunusunu Yahve'ye hoş koku olarak, pişmiş parçalar halinde sunacaksın. ²² Onun yerine oğulları arasından gelecek olan meshedilmiş kâhin bunu sunacak. Sonsuza dek sürecek bir kural olarak Yahve'ye tümü yakılacaktır. ²³ Bir kâhinin sunduğu her ekmek sunusu tümüyle yakılacak. Ondandır yenilmeyecektir.”

²⁴ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ²⁵ “Aron'la oğullarına de ki, 'Günah sunusu yasası şudur: Yakmalık sunuların kesildiği yerde, günah sunusu Yahve'nin önünde kesilecek. Çok kutsaldır. ²⁶ Onu günah için sunan kâhin onu yiyecek. Kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı'nın avlusunda yenilecek. ²⁷ Onun etine dokunan her şey kutsal olacaktır. Onun kanından bir giysi üzerine sıçradığında, üzerine sıçrayan şeyi kutsal bir yerde yıkayacaksınız. ²⁸ Ama içinde kaynatıldığı toprak kap kırılacak; eğer tunç bir kapta kaynatılırsa, ovulacak ve suda durulanacaktır. ²⁹ Kâhinler arasındaki her erkek ondan yiyecek. Çok kutsaldır.

³⁰ Kutsal Yer'de kefarete olarak Buluşma Çadırı'na getirilen hiçbir günah sunusu yenilmeyecek. Ateşle yakılacaktır."

7

¹ "Suç sunusuyla ilgili yasa şudur: Çok kutsaldır. ² Yakmalık sunuların kesildiği yerde, suç sunusunu kesecek; kanını sunağın üzerine çepeçevre serpecek. ³ Bütün yağlarını, kuyruk yağını ve iç kısmını kaplayan yağı sunacak, ⁴ iki böbreği, onların üzerlerindeki, bele yakın olan yağı ve karaciğerin zarını böbreklerle ayıracak; ⁵ kâhin onları Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak sunakta yakacak; bu bir suç sunusudur. ⁶ Kâhinler arasında her erkek ondan yiyebilir. Kutsal bir yerde yenilecek. Çok kutsaldır."

⁷ "Günah sunusu nasılsa, suç sunusu da öyledir; onlar için tek bir yasa var. Onlarla kefarete eden kâhin kimse onun olacak. ⁸ Bir kişinin yakmalık sunusunu sunan kâhin, sunduğu yakmalık sunuların derisini kendisine alacaktır. ⁹ Fırında pişirilen her ekmek sunusu, tavada ve saç üzerinde hazırlanan her şey, onu sunan kâhinin olacak. ¹⁰ Yağla yoğrulmuş, ya da kuru, her ekmek sunusu, tek tek Aron'un oğullarının hepsine aittir."

¹¹ "Bir kişinin Yahve'ye sunacağı esenlik sunuları kurbanının yasası şudur: ¹² Eğer o bunu şükran için sunuyorsa, o zaman şükran kurbanıyla birlikte, yağla karıştırılmış mayasız pideler, yağla meshedilmiş mayasız yufkalar ve yağla yoğrulmuş pideler sunacaktır. ¹³ Şükran için sunusunu esenlik kurbanıyla birlikte mayalı ekmek pideleriyle sunacak. ¹⁴ Her sunudan birini Yahve'ye kaldırma sunusu olarak sunacak. Esenlik sunularının kanını serpen kâhinin olacak. ¹⁵ Şükran için sunduğu esenlik kurbanının eti, sunulduğu gün yenilecek. Sabaha kadar hiçbir şey bırakmayacak."

¹⁶ "Ancak eğer sunduğu kurban bir adak ya da gönüllü bir sunu ise, bu kurbanı sunduğu gün yenilecektir. Arta kalanlar ertesi gün yenilecek. ¹⁷ Ama üçüncü gün kurbanın etinden arta kalanlar ateşte yakılacak. ¹⁸ Üçüncü günde esenlik kurbanının etinden yenilirse, kabul edilmeyecek ve onu sunan kişiye sayılmayacaktır. Bu iğrenç bir şey olacak ve ondan yiyen can, onun kötülüğünün yükünü taşıyacak."

¹⁹ "Kirli bir şeye dokunan et yenmeyecek. Ateşle yakılacak. Ete gelince, onu temiz olan herkes yiyebilir; ²⁰ ancak kirliliği üzerinde olup Yahve'ye ait olan esenlik kurbanının etini yiyen can, halkından atılacaktır. ²¹ Bir kimse kirli bir şeye, insanın kirliliğine, kirli bir hayvana ya da kirli iğrenç bir şeye dokunursa ve Yahve'ye ait olan esenlik kurbanının etinden yerse, o can halkından atılacaktır."

²² Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ²³ "İsrail'in çocuklarına de ki: 'Hiç yağ, boğa, koyun ya da keçi yağı yemeyeceksiniz. ²⁴ Kendiliğinden ölen hayvanın yağı ve hayvanlardan parçalananın yağı başka herhangi bir iş için kullanılabilir, ancak onu hiçbir şekilde yemeyeceksiniz. ²⁵ İnsanların Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak sunduğu hayvanın yağını kim yerse, onu yiyen can halkından atılacaktır. ²⁶ Konutlarınızın hiçbirinde kuş ya da hayvan kanı hiç yemeyeceksiniz. ²⁷ Her kim kan yerse, o can halkının arasından atılacaktır.'" ²⁸ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:

²⁹ "İsrail'in çocuklarına de ki, 'Kim Yahve'ye kendi esenlik kurbanını sunarsa, Yahve'ye sunusunu esenlik sunuları kurbanından getirecek. ³⁰ Yahve'ye ateşle yapılan sunuları kendi elleriyle getirecek. Döş Yahve'nin önünde sallamalık sunu olarak sallanmak üzere, yağı döşle birlikte getirecek. ³¹ Kâhin yağı sunakta yakacak, ama döş Aron'la oğullarının olacak. ³² Esenlik sunularınızın sağ budunu, kaldırma sunusu olarak kâhine vereceksiniz. ³³ Aron'un oğulları

arasında esenlik sunularının kanını ve yağını sunanın payı olarak sağ but kendisinin olacak. ³⁴ Çünkü İsrail'in çocuklarının esenlik sunularından sallama düşünüyü ve kaldırma budunu aldım ve onları İsrail'in çocuklarından payları olarak sonsuza dek Kâhin Aron'a ve oğullarına verdim.”

³⁵ Bu, Aron'un ve oğullarının, Yahve'ye kâhinlik makamında hizmet etmek üzere atandığı gün, Yahve'nin ateşle yapılan sunularından adama payıdır; ³⁶ bunu İsrail'in çocukları tarafından onlara verilmesini, kendilerini meshettiği günde Yahve buyurdu. Kuşaklar boyunca sonsuza dek onların payı budur. ³⁷ Yakmalık sunu, ekmek sunusu, günah sunusu, suç sunusu, adama ve esenlik sunuları kurbanıyla ilgili yasa budur; ³⁸ Yahve'ye Sina Çölü'nde sunularını sunmaları için İsrail'in çocuklarına buyurduğu günde, Yahve Sina Dağı'nda Moşe'ye bunu buyurdu.

8

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² “Aron'u ve kendisiyle birlikte oğullarını, giysilerini, mesh yağını, günah sunusu olan boğayı, iki koçu ve mayasız ekmek sepetini al; ³ bütün topluluğu Buluşma Çadırı'nın kapısında topla.”

⁴ Moşe Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi yaptı; topluluk Buluşma Çadırı'nın kapısında toplandı. ⁵ Moşe topluluğa, “Yahve'nin yapılmasını buyurduğu şey şudur” dedi. ⁶ Moşe Aron'la oğullarını getirdi ve onları suyla yıkadı. ⁷ Ona gömleği giydirdi, beline kuşağı bağladı, ona kaftanı giydirdi, ona efodu giydirdi ve efodun ustaca dokunmuş şeridini üzerine bağlayıp efodu kendisine onunla bağladı. ⁸ Göğüslüğü onun üzerine yerleştirdi. Urim ve Tummim'i göğüslüğün içine koydu. ⁹ Sarıyı başına koydu. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi altın levhayı, kutsal tacı sarıgın üzerine, ön kısmına koydu. ¹⁰ Moşe mesh yağını aldı, konutu ve içindekilerin hepsini meshedip kutsal kıldı. ¹¹ Bunu sunağın üzerine yedi kez serpti ve sunağı, tüm takımlarını, kazanı ve ayağını kutsal kılmak için meshetti. ¹² Aron'un başına mesh yağından biraz döktü ve kendisini kutsal kılmak için onu meshetti. ¹³ Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, Moşe Aron'un oğullarını getirdi, onlara gömlek giydirdi, üzerlerine kuşaklar bağladı ve onlara başlıklar taktı.

¹⁴ Günah sunusu olan boğayı getirdi; Aron'la oğulları ellerini günah sunusu olan boğanın başı üzerine koydular. ¹⁵ Onu kesti; Moşe kanı aldı, parmağıyla sunağın boynuzları üzerine çepeçevre sürdü, sunağı arındırdı, kanı sunağın dibine döktü ve onun için kefarete etmek üzere onu kutsal kıldı. ¹⁶ İç kısmındaki bütün yağı, karaciğerin zarını, iki böbreği ve bunların yağlarını aldı; Moşe onu sunakta yaktı. ¹⁷ Ama boğayı, derisini, etini ve gübresini Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi ordugâhın dışında ateşle yaktı. ¹⁸ Yakmalık sunu olarak koçu sundu. Aron'la oğulları ellerini koçun başı üzerine koydular. ¹⁹ Onu kesti; Moşe kanı sunağın üzerine çepeçevre serpti. ²⁰ Koçu parçalar halinde kesti; Moşe başı, parçalarını ve yağını yaktı. ²¹ İç kısmını ve bacaklarını suyla yıkadı; Moşe koçun tamamını sunakta yaktı. Hoş koku olarak yakılan bir sunuydu. Bu, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunuydu. ²² Diğer koçu, adama koçunu sundu. Aron'la oğulları ellerini koçun başı üzerine koydular. ²³ Onu kesti; Moşe onun kanının bir kısmını alıp Aron'un sağ kulak memesinin üzerine, sağ elinin baş parmağı üzerine ve sağ ayağının başparmağı üzerine sürdü. ²⁴ Aron'un oğullarını getirdi; Moşe kanın bir kısmını onların sağ kulak memesi üzerine, onların sağ ellerinin başparmağı üzerine ve onların sağ ayağının başparmağı üzerine sürdü; Moşe kanı sunağın üzerine çepeçevre serpti. ²⁵ Yağı, kuyruk yağını, iç kısımdaki yağın tamamını, karaciğerin zarını,

iki böbreği, yağlarını ve sağ budu aldı; ²⁶ Yahve'nin önündeki mayasız ekmeğin sepetinden bir mayasız pide, bir yağlı ekmeğin ve bir yufka alıp yağın ve sağ budun üzerine koydu. ²⁷ Bütün bunları Aron'un ve oğullarının ellerine koydu ve Yahve'nin önünde onları sallamalık sunu olarak salladı. ²⁸ Moşe onları ellerinden aldı ve sunakta yakmalık sunu üzerinde yaktı. Bunlar hoş koku olarak adama sunusuydu. Bu, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunuydu. ²⁹ Moşe döşü alıp sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde onu salladı. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi bu, adama koçundan Moşe'nin payıydı. ³⁰ Moşe sunağın üzerindeki mesh yağından ve kandan biraz aldı, Aron'un üzerine, giysileri üzerine, kendisiyle birlikte oğulları üzerine ve oğullarının giysileri üzerine serpti, Aron'u, giysilerini kendisiyle birlikte oğullarını ve oğullarının giysilerini kutsal kıldı.

³¹ Moşe Aron'la oğullarına şöyle dedi: “Eti Buluşma Çadırı'nın kapısında haşlayın, sonra onu ve adak sepetindeki ekmeği, 'Aron'la oğulları onu yiyecekler' diye buyurmuş olduğum gibi orada yiyin. ³² Etten ve ekmekten arta kalanları ateşte yakacaksınız. ³³ Adama günleriniz doluncaya dek yedi gün boyunca Buluşma Çadırı'nın kapısından çıkmayacaksınız; çünkü adanmanız yedi gün sürecektir. ³⁴ Bu gün yapılanın öyle yapılmasını, sizin için kefarete etmek üzere Yahve buyurdu. ³⁵ Yedi gün gece gündüz Buluşma Çadırı'nın kapısında kalacaksınız ve ölmek için Yahve'nin buyruğunu tutacaksınız; çünkü bana öyle buyuruldu.” ³⁶ Aron'la oğulları Yahve'nin Moşe aracılığıyla buyurduğu her şeyi yaptılar.

9

¹ Sekizinci gün Moşe Aron'la oğullarını ve İsrail'in ihtiyarlarını çağırdı; ² ve Aron'a şöyle dedi: “Sürüden günah sunusu olarak kusursuz bir buzağı, yakmalık sunu olarak da kusursuz bir koç al ve onları Yahve'nin önünde sun. ³ İsrail'in çocuklarına şöyle diyeceksiniz: 'Günah sunusu olarak bir teke; yakmalık sunu olarak her ikisi de bir yaşında kusursuz bir buzağı ve bir kuzu; ⁴ esenlik sunuları olarak Yahve'nin önünde kurban etmek üzere bir boğayla bir koç; yağla yoğrulmuş ekmeğin sunusu alın; çünkü bugün Yahve size görünecektir.’”

⁵ Moşe'nin buyurduklarını Buluşma Çadırı'nın önüne getirdiler. Bütün topluluk yaklaşmış Yahve'nin önünde durdu. ⁶ Moşe şöyle dedi: “Yahve'nin size yapmanızı buyurduğu şey budur; Yahve'nin yüceliği size görünecektir.” ⁷ Moşe Aron'a şöyle dedi: “Sunağa yaklaş, kendi günah sununu ve yakmalık sununu sun, kendin ve halk için kefarete et; Yahve'nin buyurduğu gibi halkın sunusunu sun ve onlar için kefarete et.”

⁸ Bunun üzerine Aron sunağa yaklaştı ve kendisi için olan günah sunusunun buzağını kesti. ⁹ Aron'un oğulları kanı ona sundular; ve parmağını kana batırıp sunağın boynuzları üzerine sürdü ve kanı sunağın dibine döktü; ¹⁰ ama günah sunusunun yağını, böbreklerini ve karaciğerinin zarını Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi sunakta yaktı. ¹¹ Eti ve deriyi ordugahın dışında ateşle yaktı. ¹² Yakmalık sunuyu kesti; Aron'un oğulları kanı ona teslim ettiler; o da onu sunağın üzerine serpti. ¹³ Yakmalık sunuları parça parça ve başı ona teslim ettiler. Onları sunak üzerinde yaktı. ¹⁴ İç kısmını ve bacaklarını yıkadı ve bunları sunaktaki yakmalık sunu üzerinde yaktı. ¹⁵ Halkın sunusunu sundu ve halk için olan günah sunusu olan keçiyi aldı, onu kesti ve ilki gibi onu da günah sunusu olarak sundu. ¹⁶ Yakmalık sunuyu sundu ve onu kuralına göre sundu. ¹⁷ Ekmeğin sunusunu sundu, ondan avucunu doldurdu ve sabahın yakmalık sunusuna ek olarak onu da sunak üzerinde yaktı. ¹⁸ Halk için esenlik

kurbanı olan boğayla koçu da kesti. Aron'un oğulları sunağın üzerine serptiği kanı ona teslim ettiler; ¹⁹ boğanın ve koçun yağı, kuyruk yağı, iç kısımları, böbrekleri ve karaciğerin zarını; ²⁰ yağı döşlerin üzerine koydular, o da yağı sunak üzerinde yaktı. ²¹ Aron Moşe'nin buyurduğu gibi Yahve'nin önünde sallamalık sunu olarak döşleri ve sağ budunu salladı. ²² Aron ellerini halka doğru kaldırıp onları kutsadı; günah sunusunu, yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını sunduktan sonra indi.

²³ Moşe ile Aron Buluşma Çadırı'na girip çıktılar ve halkı kutsadılar; ve Yahve'nin yüceliği bütün halka görüldü. ²⁴ Yahve'nin önünden çıkan ateş, sunaktaki yakmalık sunuyu ve yağı tüketti. Bütün halk bunu görünce bağırdılar ve yüzüstü düştüler.

10

¹ Aron'un oğulları Nadav ile Avihu, her biri kendi buhurdanlığını alıp içine ateş koydular; üzerine buhur koydular ve Yahve'nin kendilerine buyurmadığı yabancı bir ateş sundular. ² Yahve'nin önünden çıkan ateş onları yuttu ve Yahve'nin önünde öldüler.

³ Bunun üzerine Moşe Aron'a şöyle dedi: "Yahve, 'Bana yaklaşanlara kendimi kutsal göstereceğim, bütün halkın önünde yüceleceğim'

diyerek söylediği budur." Aron sessiz kaldı. ⁴ Moşe, Aron'un amcası Uzziel'in oğulları Mişael ile Elsafan'ı çağırdı ve onlara şöyle dedi: "Yaklaşın, kardeşlerinizi kutsal yerin önünden ordugâhın dışına taşıyın." ⁵ Yaklaştılar ve Moşe'nin söylediği gibi onları gömleleriyle ordugâhın dışına taşıdılar.

⁶ Moşe Aron'a, Eleazar'a ve oğulları İtamar'a şöyle dedi: "Ölmemeniz için saçlarınızı çözmeyin, giysilerinizi yırtmayın; öyle ki Yahve bütün topluluğa öfkelenmesin; ama kardeşleriniz, bütün İsrail evi, Yahve'nin tutuşturduğu yangına ağlasınlar. ⁷ Ölmemek için Buluşma Çadırı'nın kapısından çıkmayacaksınız; çünkü Yahve'nin mesh yağı senin üzerindedir." Moşe'nin sözüne göre yaptılar. ⁸ Bunun üzerine Yahve Aron'a şöyle dedi: ⁹ "Sen ve oğulların, Buluşma Çadırı'na her girdiğinizde şarap ya da içki içmeyin, yoksa ölürsünüz. Bu, kuşaklarınız boyunca sonsuza dek geçerli bir kural olacaktır. ¹⁰ Kutsalla sıradan olanı, kirliyle temizi birbirinden ayıracaksınız. ¹¹ Yahve'nin Moşe aracılığıyla kendilerine bildirdiği bütün kuralları İsrail'in çocuklarına öğreteceksin."

¹² Moşe, Aron'a, geride kalan oğulları Eleazar'a ve İtamar'a şöyle dedi: "Yahve'nin ateşle yapılan sunularından arta kalan ekmek sunusunu alın ve onu mayasız olarak sunağın yanında yiyin; çünkü o çok kutsaldır; ¹³ onu kutsal bir yerde yiyeceksiniz; çünkü bu, Yahve'ye ateşle yapılan sunulardan senin ve oğullarının payıdır; çünkü bana böyle buyuruldu. ¹⁴ Sallama döşünü ve kaldırma budunu, sen, oğulların ve kızlarınla birlikte temiz bir yerde yiyeceksiniz; çünkü bunlar, İsrail'in çocuklarının esenlik sunularının kurbanlarından sana ve oğullarınıza pay olarak verildi. ¹⁵ Kaldırma budunu ve sallama döşü yağlardan ateşte yapılan sunularla birlikte sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde sallamak üzere getirecekler. Yahve'nin buyurduğu gibi, sonsuza dek pay olarak senin ve oğullarının olacak."

¹⁶ Moşe günah sunusu olan keçiyi özenle araştırdı ve işte, o keçi yanmıştı. Aron'un geride kalan oğulları Eleazar'a ve İtamar'a öfkelenip şöyle dedi: ¹⁷ "Neden günah sunusunu kutsal yerde yemediniz? Çünkü o çok kutsaldır ve topluluğun suçunu yüklenesiniz ve Yahve'nin önünde onlar için kefarete etmeniz için onu size vermiştir. ¹⁸ İşte, onun kanı kutsal yerin iç kısmına getirilmedi. Buyurduğum gibi onu mutlaka kutsal yerde yemeliydiniz."

¹⁹ Aron Moşe'ye şöyle dedi: “İşte, bugün onların günah sunusunu ve yakmalık sunusunu Yahve'nin önünde sundular; buna benzer şeyler başıma geldi. Eğer bugün günah sunusunu yemiş olsaydım, bu Yahve'nin gözünde hoş olur muydu?”

²⁰ Moşe bunu duyduğunda bu onun gözüne hoş göründü.

11

¹ Yahve Moşe ve Aron'la konuşup onlara şöyle dedi: ² “İsrael'in çocuklarına de ki, 'Bunlar yeryüzündeki bütün hayvanlar arasında yiyebileceğiniz canlılardır. ³ Hayvanlar arasında, çatal ve yarık tırnaklı olup geviş getiren her hayvanı yiyebilirsiniz.’”

⁴ “Ancak geviş getirenlerden ya da çatal tırnaklardan bunları yemeyeceksiniz. Deve, çünkü o geviş getirir, ama çatal tırnaklı olmadığından sizin için kirlidir. ⁵ Kaya porsuğu, çünkü o geviş getirir ama çatal tırnaklı olmadığından sizin için kirlidir. ⁶ Tavşan, çünkü o geviş getirir, ama çatal tırnaklı olmadığından sizin için kirlidir. ⁷ Domuz, çünkü çatal tırnaklı ve yarık tırnaklıdır, ama geviş getirmediğinden, sizin için kirlidir. ⁸ Onların etini yemeyeceksiniz. Onların leşlerine dokunmayacaksınız. Onlar sizin için kirlidir.’”

⁹ “Sularda olanların hepsinden, sularda, denizlerde ve ırmaklarda yüzgeçleri ve pulları olan ne varsa yiyebilirsiniz. ¹⁰ Denizlerde ve ırmaklarda yüzgeçleri ve pulları olmayanların hepsi, sularda hareket edenlerin hepsi, sularda yaşayan tüm canlılar sizin için iğrençtir. ¹¹ Onlardan tiksineceksiniz. Onların etini yemeyeceksiniz ve leşlerinden tiksineceksiniz. ¹² Sularda yüzgeçleri ve pulları olmayanlar sizin için iğrençtir.’”

¹³ “Kuşların arasında bunlardan tiksineceksiniz; yenilmeyecekler, çünkü bunlar iğrençtir: Kartal, akbaba, kara akbaba, ¹⁴ kızıl çaylak, her tür kara çaylak, ¹⁵ her tür kuzgun, ¹⁶ baykuş, puhu, martı, her türlü atmaca, ¹⁷ küçük baykuş, karabatak, ve büyük baykuş ¹⁸ beyaz baykuş, çöl baykuşu, balıkkartalı, ¹⁹ leylek, her türden balıkçıl, ibibik ve yarasa.’”

²⁰ “Dört ayak üzerinde yürüyen uçan böceklerin hepsi sizin için iğrençtir. ²¹ Yine de şunları: Dört ayak üzerinde yürüyen, yerde sıçramak için uzun eklemli bacakları olan kanatlı böcekleri yiyebilirsiniz. ²² Bunlardan da yiyebilirsiniz: Her tür çekirge, her tür küçük çekirge, her tür cırcır böceği ve her tür ağustosböceği. ²³ Ama dört ayağı olan, kanatlı, böceklerin hepsi sizin için iğrençtir.’”

²⁴ “Bunlarla siz kirli olursunuz; onların leşine dokunan kişi akşama kadar kirli olacaktır. ²⁵ Kim onların leşinden bir parça taşır, giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır.’”

²⁶ “Çatal tırnaklı olan, tırnağı yarık olmayan, ya da geviş getirmeyen her hayvan sizin için kirlidir. Onlara dokunan herkes kirli olacaktır. ²⁷ Dört ayak üzerinde yürüyen hayvanlardan pençeleri üzerinde yürüyenler sizin için kirlidir. Kim onların leşine dokunursa akşama kadar kirli olacaktır.’” ²⁸ Onların leşini taşıyan kişi giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır. Onlar sizin için kirlidir.

²⁹ “Yer üzerinde sürünen hayvanlar arasında sizin için kirli olanlar şunlardır: Gelincik, fare, her tür büyük kertenkele, ³⁰ geko, varan, duvar kertenkelesi, keler ve bukalemun. ³¹ Bütün bu sürüngenler arasında size kirli olanlar bunlardır. Ölüsüne dokunan her kişi akşama kadar kirli olacaktır. ³² Öldüklerinde üzerine düşecekleri her şey kirli olacaktır. İster ağaçtan, ister giysiden, ister deriden, ister çuldan yapılmış bir kap olsun, hangi kapla iş yapılırsa yapılsın, suya konulmalı ve akşama kadar kirli olacak. Ondaki sonra temiz olacaktır.

³³ Bunlardan herhangi birinin içine düştüğü her toprak kap ve içindekilerin tümü kirli olacaktır. Onu kıracaksınız. ³⁴ Su katılarak yenilen her türlü yiyecek kirli olacaktır. Bu tür kaplarda içilen her türlü içecek kirli olacaktır. ³⁵ Onların leşlerinin üzerine düştüğü her şey kirli olacak; İster fırın ister ocak olsun, parçalanacaktır. Onlar kirlidir ve sizin için de kirli olacaklardır. ³⁶ Bununla birlikte, suyun toplandığı kaynak ya da sarnıç temiz olacak, fakat onların leşlerine dokunan kirli olacaktır. ³⁷ Eğer ekilecek tohumun üzerine onların leşinin bir kısmı düşerse, o size temiz olacaktır. ³⁸ Ama tohumun üzerine su konulur da leşinin bir kısmı üzerine düşerse, o sizin için kirli olacaktır.”

³⁹ “Yiyebileceğiniz hayvanlardan herhangi biri ölürse, onun leşine dokunan kişi akşama kadar kirli olacaktır. ⁴⁰ Onun leşini yiyen, giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır. Onun leşini taşıyan da giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır.

⁴¹ “Yerde sürünen her canlı iğrençtir. Yenilmeyecektir. ⁴² Karnının üzerinde sürünen, dört ayak üzerinde yürüyen, çok ayağı olan, yerde sürünen canlıların hiçbirini yemeyeceksiniz; çünkü onlar iğrençtir. ⁴³ Sürünen hiçbir şeyle kendinizi iğrenç kılmayacaksınız. Onlar tarafından kirletileceksiniz diye kendinizi onlarla kirletmeyeceksiniz. ⁴⁴ Çünkü ben Tanrınız Yahve'yim. Bu nedenle kendinizi kutsal kılın ve kutsal olun; çünkü ben kutsalım. Yeryüzünde sürünen hiçbir şeyle kendinizi kirletmeyeceksiniz. ⁴⁵ Çünkü Tanrınız olmak için sizi Mısır diyarından çıkaran Yahve benim. Bu nedenle siz de kutsal olacaksınız, çünkü ben kutsalım.

⁴⁶ “Kirliyle temizi birbirinden, yenilebilen canlıyla yenilemeyen canlıyı ayırt etmek için, ⁴⁷ hayvanların, kuşların, sularda hareket eden her canlının ve yerde sürünen her yaratığın yasası budur.”

12

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² “İsrail'in çocuklarına de ki: 'Bir kadın gebe kalıp erkek çocuk doğurursa, yedi gün kirli olacaktır; âdet günlerinde olduğu gibi kirli olacaktır. ³ Sekizinci gün sünnet derisinin eti sünnet edilecek. ⁴ Otuz üç gün boyunca kendi arınma kanında kalacak. Arınma günleri tamamlanıncaya kadar hiçbir kutsal şeye dokunmayacak ve tapınağa girmeyecek. ⁵ Ama kız çocuk doğurursa, adet döneminde olduğu gibi iki hafta kirli sayılacaktır ve altmış altı gün kendi arınma kanında kalacaktır.”

⁶ “Bir erkek çocuk ya da kız çocuk için arınma günleri tamamlanıncaya, Buluşma Çadırı'nın kapısına, kâhine, yakmalık sunu olarak bir yaşında bir kuzu ve günah sunusu olarak bir güvercin yavrusu ya da bir kumru getirecektir. ⁷ Onu Yahve'nin önünde sunacak ve kadın için kefarete edecek; o zaman kanının pınarından temizlenecek.” “Çocuk erkek olsun, kız olsun, doğuran kadın için yasa budur. ⁸ Eğer kuzu almaya gücü yetmezse, biri yakmalık sunu, diğeri günah sunusu olmak üzere iki kumru ya da iki yavru güvercin alacaktır. Kâhin onun için kefarete edecek ve o temiz olacaktır.”

13

¹ Yahve Moşeye ve Aron'a konuşup şöyle dedi: ² “Bir adamın bedeninin derisinde şişlik, yara kabuğu ya da parlak bir leke varsa ve bu durum bedeninin derisinde cüzam haline gelirse, o zaman o kişi kâhin Aron'a ya da onun oğullarından biri olan kâhinlere getirilecek. ³ Kâhin bedenin derisindeki vebayı inceleyecek. Vebadaki kıl ağarmışsa ve vebanın görünümü beden derisinden daha derinse, bu cüzam belasıdır; bu yüzden kâhin onu inceleyecek ve onu kirli ilan edecek. ⁴ Bedenin derisindeki parlak leke beyazsa, görünümü

deriden derin değilse ve kılı ağarmamışsa, kâhin hastayı yedi gün boyunca kapayacaktır. ⁵ Yedinci gün kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer kâhinin gözünde veba durmuş ve veba deriye yayılmamışsa, o zaman kâhin onu yedi gün daha kapayacaktır. ⁶ Yedinci gün kâhin onu tekrar inceleyecek. İşte, eğer veba hafiflemişse ve veba deriye yayılmamışsa, o zaman kâhin onu temiz ilan edecektir. Bu bir kabuktur. Elbiselerini yıkayacak ve temiz olacaktır. ⁷ Ama arınmak için kendini kâhine gösterdikten sonra derisinde kabuk yayılırsa, kendisini tekrar kâhine gösterecektir. ⁸ Kâhin onu inceleyecek; işte, eğer kabuk deriye yayılmışsa, o zaman kâhin onu kirli ilan edecek. Bu cüzzamdır.

⁹ “Bir adamda cüzam vebası olduğunda, o zaman o kişi kâhine götürülecek; ¹⁰ kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer deride beyaz bir şişlik varsa ve bu şişlik kılı ağartmışsa ve şişkinliğin içinde diri kızıl et varsa, ¹¹ bu, bedenin derisinde kronik bir cüzzamdır ve kâhin onu kirli ilan edecektir. Onu kapamayacak; zaten kirlidir.

¹² “Eğer cüzam derinin her yerine yayılmışsa ve cüzam, hastalığın görüldüğü kişinin başından ayaklarına kadar, kâhinin gördüğü kadarıyla bütün derisini kaplamışsa, ¹³ o zaman kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer cüzam bütün bedenini kaplamışsa, onu vebadan temiz ilan edecek. Hepsi ağarmıştır: o kişi temizdir. ¹⁴ Ama ne zaman onda kızıl et görünürse kirli olacaktır. ¹⁵ Kâhin kızıl eti inceleyecek ve onu kirli ilan edecek; kızıl et kirlidir. Bu cüzzamdır. ¹⁶ Ya da kızıl et tekrar ağarırsa, o zaman kâhine gelecektir. ¹⁷ Kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer veba beyaza dönmüşse, o zaman kâhin onu vebadan temiz ilan edecek. O kişi temizdir.

¹⁸ “Bedenin derisinde bir çıban olup iyileştiğinde, ¹⁹ çıban yerinde beyaz bir şişlik ya da kırmızımsı beyaz parlak leke olursa, o zaman kâhine gösterilecek. ²⁰ Kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer görünüşü derisinden daha derinse ve kılı ağarmışsa, o zaman kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu cüzam vebasıdır. Çıbanda meydana çıkmıştır. ²¹ Ancak kâhin onu inceler ve içinde hiç beyaz kıl bulunmadığını, deriden daha derin olmayıp solmuş olduğunu görürse, o zaman kâhin onu yedi gün kapayacak. ²² Eğer deriye yayılırsa, kâhin onu kirli ilan edecek. Bu bir vebadır. ²³ Ama eğer parlak leke yerinde duruyorsa ve yayılmadıysa, bu çıban kabuğudur; ve kâhin onu temiz ilan edecektir. ²⁴ “Ya da bedeninde ateş yanığı varsa ve yanıktaki kızıl et kırmızımsı beyaz ya da beyaz parlak bir leke haline gelirse, ²⁵ o zaman kâhin onu inceleyecek; işte, eğer parlak lekede kıl ağarmışsa ve görünüşü deriden daha derinse, bu cüzzamdır. Yanıkta meydana çıkmıştır ve kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu cüzam vebasıdır. ²⁶ Ama kâhin onu inceleyip parlak lekede hiç beyaz kıl olmadığını ve deriden daha derin olmayıp solgunlaştığını görürse, o zaman kâhin onu yedi gün kapayacaktır. ²⁷ Yedinci gün kâhin onu inceleyecek. Eğer deriye yayılmışsa, kâhin onu kirli ilan edecek. Bu cüzam vebasıdır. ²⁸ Eğer parlak leke yerinde duruyorsa ve deriye yayılmayıp solmuşsa, bu yanıktan kaynaklanan şişliktir. Kâhin onu temiz ilan edecektir; çünkü yanık kabuğudur.

²⁹ “Bir erkeğin ya da kadının başında ya da sakalında veba varsa, ³⁰ o zaman kâhin vebayı inceleyecek; işte, eğer görünüşü deriden daha derinse ve içindeki tüyler sarı ve ince ise, o zaman kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu bir kaşıntı. Bu, baş ya da sakal cüzzamıdır. ³¹ Eğer kâhin kaşıntı belasını inceler ve görünüşü deriden daha derin değilse ve içinde hiç siyah kıl yoksa, o zaman kâhin kaşıntıya yakalanan kişiyi yedi gün kapayacaktır. ³² Yedinci gün kâhin vebayı inceleyecek; işte, eğer kaşıntı yayılmamışsa, içinde sarı kıl yoksa ve kaşıntı deriden daha derin değilse, ³³ o zaman kişi tıraş edilecek, ancak

kaşıntıyı tıraş etmeyecektir. Daha sonra kâhin kaşıntısı olan kişiyi yedi gün daha kapayacak. ³⁴Yedinci gün kâhin kaşıntıyı inceleyecek; işte, eğer kaşıntı deriye yayılmamışsa ve görünüşü deriden daha derin değilse, o zaman kâhin onu temiz ilan edecek. Elbiselerini yıkayacak ve temiz olacaktır. ³⁵Ama temizlendikten sonra deride kaşıntı yayılırsa, ³⁶kâhin onu inceleyecek; işte, eğer deride kaşıntı yayılmışsa, kâhin sarı kıl aramayacak; o kirlidir. ³⁷Ama eğer kâhinin gözünde kaşıntı geçmişse ve onda siyah kıl çıkmışsa, kaşıntı iyileşmiştir. O kişi temizdir. Kâhin onu temiz ilan edecektir.

³⁸“Bir erkeğin ya da kadının bedeninde parlak lekeler, beyaz parlak lekeler varsa, ³⁹o zaman kâhin onları inceleyecek, işte, eğer bedeninin derisindeki parlak lekeler solgun beyaz ise, bu zararsız bir döküntüdür. Deride meydana çıkmıştır. O kişi temizdir.

⁴⁰“Bir adamın saçları başından dökülmüşse o kişi keldir. O kişi temizdir. ⁴¹Saçları başının ön kısmından dökülmüşse alın keldir. O kişi temizdir. ⁴²Ama kel kafada ya da kel alnında kırmızımsı beyaz bir veba varsa, bu, kel kafasında ya da kel alnında meydana çıkan cüzamdır. ⁴³Sonra kâhin onu inceleyecek. İşte, kel kafasındaki ya da kel alnındaki vebanın şışı, bedeninin derisindeki cüzam görünümüne benzer, kırmızımsı beyaz ise, ⁴⁴o kişi cüzamlı biridir. O kişi kirlidir. Kâhin kesinlikle onu kirli ilan edecek. Onun vebasası başındadır.

⁴⁵“Kendisinde cüzam vebasası olan kişi, yırtık giysiler giyecek, saç çözülecek. Üst dudağını kapatacak ve 'Kirli, kirli!' diye bağırarak. ⁴⁶Vebanın onda olduğu bütün günler kirli olacak. O kişi kirlidir. Yalnız başına oturacak. Oturduğu yer ordugâhın dışında olacaktır.

⁴⁷“Cüzam vebasının bulunduğu giysi, ister yünlü, ister keten giysi olsun; ⁴⁸İster çözüğü ister atkı, ister keten, ister yün; ister deri olsun, ister deriden yapılmış herhangi bir şey olsun; ⁴⁹eğer veba giyside, deride, çözüğüde, atkıda ya da deriden yapılmış herhangi bir şeyde yeşilimsi ya da kırmızımsı ise; cüzam vebasıdır ve kâhine gösterilecektir. ⁵⁰Kâhin vebayı inceleyecek ve vebayı yedi gün kapayacaktır. ⁵¹Yedinci gün vebayı inceleyecek. Eğer veba giysiye, çözüğüye, atkıya veya deriye yayılmışsa, deri ne amaçla kullanılırsa kullanılsın, veba yıkıcı bir küftür. Bu kirlidir. ⁵²Vebanın bulunduğu yünden, ketenden ya da deriden yapılmış çözüğü ya da atkı olsun, giysiyi yakacak; çünkü bu yıkıcı bir küftür. Ateşte yakılacaktır.

⁵³“Kâhin onu incelediğinde vebanın giysiye, çözüğüye, atkıya ya da deriden herhangi bir şeye yayılmamışsa; ⁵⁴sonra kâhin vebanın olduğu şeyi yıkamalarını buyuracak ve onu yedi gün daha kapayacak. ⁵⁵Veba yıkandıktan sonra kâhin onu inceleyecek; işte, vebanın rengi değişmediyse ve yayılmadıysa kirlidir; onu ateşte yakacaksın. Tüysüzlük içeride de olsa dışarıda da olsa, küflenmiş bir lekedir. ⁵⁶Eğer kâhin bakar ve işte, vebanın yıkandıktan sonra solmuşsa, o zaman onu giysiden, ya da deriden, ya da çözüğüden ya da atkıdan yırtacaktır; ⁵⁷eğer giysinin çözüğünde, atkısında ya da deriden herhangi bir şeyde tekrar görünürse, yayılmaktadır. Kendisinde veba olan o şeyi ateşle yakacaksın. ⁵⁸Yıkayacağınız giysi, çözüğü, atkı ya da deriden herhangi bir şey, eğer üzerinden veba geçmişse, o zaman ikinci kez yıkanacak ve temiz olacaktır.”

⁵⁹Yünlü ya da keten bir giysinin çözüğünde, atkısında ya da deriden herhangi bir şeyde, onu temiz ya da kirli ilan etmek için küf vebasının yasası budur.

14

¹Yahve Moşe'ya şöyle dedi: ²“Cüzamlının temiz kılınacağı gün yasası şu olacak: O, kâhine getirilecek, ³kâhin ordugâhtan çıkacak. Kâhin onu inceleyecek.

İşte, eğer cüzamlıdaki cüzam vebası iyileşirse, ⁴ o zaman kâhin onlara, temiz kılınacak kişi için iki canlı, temiz kuş, sedir ağacı, kırmızı ve mercanköşkotu almalarını buyuracak. ⁵ Kâhin onlara kuşlardan birini akan suyun üzerinde toprak bir kapta kesmelerini buyuracak. ⁶ Canlı kuşa gelince, onu, sedir ağacını, kırmızıyı ve mercanköşkotunu alacak; onları ve canlı kuşu akarsu üzerinde kesilen kuşun kanına batıracak. ⁷ Cüzamdan temiz kılınacak kişinin üzerine yedi kez serpecek, onu temiz ilan edecek ve canlı kuşu kıra salacaktır.

⁸ “Temiz kılınacak olan kişi giysilerini yıkayacak, bütün kıllarını tıraş edecek ve suda yıkanacak; o da temiz olacak. Bundan sonra ordugâhın içine gelecek ama yedi gün çadırının dışında kalacak. ⁹ Yedinci gün böyle olacak, saçını, sakalını ve kaşlarını tıraş edecek. Bütün kıllarını tıraş edecek. Giysilerini yıkayacak ve bedenini suda yıkayacak. O zaman temiz olacaktır.

¹⁰ “Sekizinci gün kusursuz iki erkek kuzu, bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş onda üç efa ince un ve bir log yağ alacak. ¹¹ Onu temiz kılan kâhin, temiz kılınacak kişiyi ve bu şeyleri, Yahve'nin önüne, Buluşma Çadırı'nın kapısında durduracak.

¹² “Kâhin erkek kuzulardan birini alıp onu bir log yağla birlikte suç sunusu olarak sunacak ve sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde sallayacak. ¹³ Erkek kuzuyu, günah sunusunu ve yakmalık sunuyu kestikleri yerde, kutsal yerde kesecek; çünkü günah sunusu gibi suç sunusu da kâhinindir. Çok kutsaldır. ¹⁴ Kâhin suç sunusunun kanından biraz alacak ve bunu temiz kılınacak kişinin sağ kulak memesi üzerine, sağ elinin başparmağı üzerine ve sağ ayağının başparmağı üzerine sürecek. ¹⁵ Kâhin bir log yağ alıp kendi sol avucuna dökecek. ¹⁶ Kâhin sağ parmağını sol elindeki yağla batıracak ve Yahve'nin önünde yedi kez parmağıyla yağdan biraz serpecek. ¹⁷ Kâhin elindeki geri kalan yağdan temiz kılınacak kişinin sağ kulak memesi üzerine, sağ elinin başparmağı üzerine, sağ ayağının başparmağı üzerine ve suç sunusunun kanı üzerine sürecek. ¹⁸ Kâhinin elindeki yağın geri kalanını temiz kılınacak kişinin başına sürecek ve kâhin Yahve'nin önünde onun için kefaretecek.

¹⁹ “Kâhin günah sunusunu sunacak ve kirliliğinden dolayı temiz kılınacak olan kişiye kefaretecek. Ondan sonra yakmalık sunuyu kesecek; ²⁰ sonra kâhin yakmalık sunuyu ve ekmek sunusunu sunakta sunacak. Kâhin onun için kefaretecek, o da temiz olacak. ²¹ “Eğer yoksulsa ve gücü bu kadarına yetmezse, o zaman kendisi için kefarete etmek üzere sallamalık suç sunusu olarak bir erkek kuzu ve ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş onda bir efa ince un ve bir log yağ alacak; ²² gücünün yettiği kadar iki kumru ya da iki güvercin yavrusu alacak; biri günah sunusu, diğeri yakmalık sunu olacak.

²³ “Sekizinci gün onları arınmaları için Yahve'nin önüne, Buluşma Çadırı'nın kapısına, kâhine getirecek. ²⁴ Kâhin suç sunusunun kuzusunu ve bir log yağı alacak ve bunları sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde sallayacak. ²⁵ Suç sunusunun kuzusunu kesecek. Kâhin suç sunusunun kanının bir kısmını alıp temiz kılınacak kişinin sağ kulak memesi üzerine, sağ elinin başparmağı üzerine ve sağ ayağının başparmağı üzerine sürecek. ²⁶ Kâhin yağın bir kısmını kendi sol avucuna dökecek; ²⁷ kâhin sol elindeki yağdan sağ parmağıyla Yahve'nin önünde yedi defa serpecek. ²⁸ Sonra kâhin elindeki yağdan bir kısmını temiz kılınacak kişinin sağ kulak memesi üzerine, sağ elinin başparmağı üzerine ve sağ ayağının başparmağı üzerine ve suç sunusu kanının yeri üzerine sürecek. ²⁹ Kâhinin elindeki yağın geri kalanını, Yahve'nin önünde kefarete etmek üzere temiz kılınacak kişinin başı üzerine sürecek. ³⁰ Gücü yettiği kadar kumrulardan ya da güvercin yavrularından birini, ³¹ gücünün yettiği kadarıyla

ekmek sunusuyla birlikte birini günah sunusu, diğerini yakmalık sunu olarak sunacak. Kâhin, Yahve'nin önünde temiz kılınacak kişi için kefarete edecek.”

³² Kendisinde cüzam vebası bulunan ve arınması için kurban sunmaya gücü yetmeyen kişi için yasa budur.

³³ Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi: ³⁴ “Size mülk olarak vereceğim Kenan diyarına girdiğide ve mülkünüz olan ülkede bir eve yayılan küf koyduğumda, ³⁵ o zaman o evin sahibi gelip, 'Bana öyle geliyor ki, evde sanki veba gibi bir şey var' diyerek kâhine söyleyecek. ³⁶ Kâhin, evde olanlar her şey kirlenmesi diye vebayı incelemek için içeri girmeden önce evi boşaltmalarını buyuracak. Daha sonra kâhin evi incelemek için içeri girecek. ³⁷ Vebayı inceleyecek; işte, eğer veba evin duvarlarında yeşilimsi veya kırmızımsı lekeler halindeyse ve onlar duvardan daha derin görünüyorsa, ³⁸ o zaman kâhin evden evin kapısına çıkacak ve evi yedi gün kapayacak. ³⁹ Yedinci gün kâhin tekrar gelip bakacak. Eğer veba evin duvarlarına yayılmışsa, ⁴⁰ o zaman kâhin, vebanın bulunduğu taşları çıkarıp şehrin dışındaki kirliliğe bir yere atmalarını buyuracak. ⁴¹ Evin içinin her tarafı kazınacak. Kazıdıkları harcı şehrin dışına, kirliliğe bir yere dökcekler. ⁴² Başka taşlar alıp bu taşların yerine koyacaklar; başka harç alıp evi sıvayacak.

⁴³ “Eğer taşlar çıkarıldıktan, evi kazıldıktan ve sıvandıktan sonra veba evde yine meydana çıkarsa, ⁴⁴ o zaman kâhin içeri girip bakacaktır; işte, eğer veba evde yayılmışsa, evde yıkıcı bir küf vardır ve kirlidir. ⁴⁵ Evi, taşlarını, kerestesini ve evin tüm harcını yıkacak. Onları şehrin dışına, kirliliğe bir yere taşıyacak.

⁴⁶ “Üstelik, kapalıyken eve giren kişi akşama kadar kirliliğe olacaktır. ⁴⁷ Evde yatan giysilerini yıkayacak; Evde yemek yiyen de giysilerini yıkayacak.

⁴⁸ “Eğer kâhin içeri girip evi incelerse, işte, ev sıvandıktan sonra veba evde yayılmamışsa, o zaman kâhin evi temiz ilan edecek; çünkü veba geçmiştir. ⁴⁹ Evi temizlemek için iki kuş, sedir ağacı, kırmızı ve mercanköşkotu alacak. ⁵⁰ Kuşlardan birini akan suyun üzerinde toprak bir kaptaki kesecek. ⁵¹ Sedir ağacını, mercanköşkotu, kırmızı ve canlı kuşu alıp onları öldürülen kuşun kanına ve akan suya batıracak ve eve yedi kez serpecek. ⁵² Evi kuşun kanıyla, akan suyla, canlı kuşla, sedir ağacıyla, mercanköşkotuyla ve kırmızıyla temizleyecek; ⁵³ ancak canlı kuşu kentten çıkıp kıra salacak. Böylece ev için kefarete edecek; ve temiz olacaktır.”

⁵⁴ Her türlü cüzam hastalığı ve kaşıntı için, ⁵⁵ giysi küfü için, ev için, ⁵⁶ şiş için, kabuk için ve parlak leke için yasa budur; ⁵⁷ Ne zaman kirliliğe, ne zaman temiz olduğunu öğretmek için; cüzam yasası budur.

15

¹ Yahve Moşe ve Aron'a şöyle konuştu: ² “İsrail'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Bir adamın bedeninden akıntısı varsa, o kişi kirlidir. ³ Onun akıntısından kirliliği şu olacak: ister bedeni akıntısını akıtıyor, ister bedeni akıntıyı durdurmuş olsun, bu onun kirliliğidir.

⁴ “Akıntısı olan kişinin yattığı her yatak kirliliğe olacaktır; üzerine oturduğu her şey kirliliğe olacak. ⁵ Yatağına dokunan her kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirliliğe olacaktır. ⁶ Akıntısı olan adamın oturduğu herhangi bir yere oturan kişi, giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirliliğe olacaktır.

⁷ “Akıntısı olan birinin bedenine dokunan kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirliliğe olacaktır.

⁸ “Eğer akıntısı olan kişi temiz olana tükürürse, o zaman o kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirliliğe olacaktır.

9 “Akıntısı olanın üzerine bindiği eyer kirli olacaktır. 10 Onun altındaki herhangi bir şeye dokunan kişi akşama kadar kirli sayılacaktır. Bunları taşıyan kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.

11 “Akıntısı olan kişi, ellerini suyla yıkamadan kime dokunursa, o kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.

12 “Akıntısı olanın dokunduğu toprak kap kırılacak; ve her ağaç kap suyla durulanacak.

13 “Akıntısı olan kişi akıntısından arındığında, arınmak için kendine yedi gün sayacak ve giysilerini yıkayacak; ve bedenini akar suda yıkayacak ve temiz olacak.

14 “Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin yavrusu alıp Yahve'nin önüne, Buluşma Çadırı'nın kapısına gelecek ve onları kâhine verecek. 15 Kâhin bunlardan birini günah sunusu, diğerini yakmalık sunu olarak sunacak. Kâhin akıntısından dolayı Yahve'nin önünde onun için kefarete edecek.

16 “Eğer bir adamdan meni çıkarsa, o zaman bütün bedenini suda yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır. 17 Üzerinde meni olan her giysi ve her deri suyla yıkanacak ve akşama kadar kirli olacak. 18 Bir adam bir kadınla yatarsa ve meni çıkarsa, ikisi de suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaklar.

19 “Bir kadının akıntısı varsa ve akıntısı kansa, yedi gün kirli olacaktır. Ona dokunan kişi akşama kadar kirli olacaktır.

20 “Kendi kirliliğinde üzerinde yattığı her şey kirli olacak. Üzerinde oturduğu her şey de kirli olacaktır. 21 Kim onun yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır. 22 Kim onun üzerinde oturduğu herhangi bir şeye dokunursa, giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır. 23 Kadının oturmuş olduğu yatak ya da kadının üzerinde oturduğu herhangi bir şeye dokunan kişi, akşama kadar kirli olacaktır.

24 “Bir erkek onunla yatarsa ve kadının aylık akıntısı onun üzerine gelirse, yedi gün kirli olacaktır; yattığı her yatak da kirli olacaktır. 25 “Eğer bir kadının âdet zamanı dışında birçok gün kan akıntısı olursa ya da âdet zamanının ötesinde akıntısı varsa, kirliliğinin akıntısının bütün günleri âdet günleri gibi olacak. O kirlidir. 26 Akıntısı olduğu günler boyunca yattığı her yatak, onun için âdet yatağı gibi olacaktır. Üzerinde oturduğu her şey, kendi âdet kirliliği gibi kirli olacaktır.

27 Bu şeylere dokunan her kişi kirli olacak, giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.

28 “Ama eğer akıntısından temizlenmişse, o zaman kendisine yedi gün sayacak ve ondan sonra temiz olacaktır. 29 Sekizinci günde iki kumru ya da iki güvercin yavrusu alıp onları kâhine, Buluşma Çadırı'nın kapısına getirecek. 30 Kâhin birini günah sunusu, diğerini yakmalık sunu olarak sunacak; kâhin onun için, akıntısının kirliliğinden dolayı Yahve'nin önünde kefarete edecektir.

31 “İsrael'in çocuklarını kendi kirliliklerinden böyle ayıracaksın ki, aralarındaki konutumu kirlettiklerinde kendi kirlilikleri içinde ölsünler.”

32 Akıntısı olanın ve kendisinden meni çıkmasından dolayı kirli olanın; 33 âdet gören kadının, akıntısı olan erkek veya kadının ve kirli olan kadınla birlikte yatan erkeğin yasası budur.

16

1 Yahve'nin önüne yaklaştıkları zaman ölen Aron'un iki oğlunun ölümünden sonra, Yahve Moşe'ye şöyle konuştu; 2 Yahve Moşe'ye dedi: “Kardeşin Aron'a söyle, perdenin içindeki En Kutsal Yer'e, sandık üzerinde merhamet örtüsünün

iç tarafına her vakit girmesin; yoksa ölür; çünkü ben merhamet örtüsünün üzerindeki bulutta görüneceğim.

³ “Aron, günah sunusu olarak bir boğa ve yakmalık sunu olarak bir koçla birlikte kutsal yere girecek. ⁴ Kutsal keten gömleğini giyecek. Bedeni üzerinde keten don olacak, keten kuşak takacak ve kendisine keten sarık giydirilecek. Onlar kutsal giysilerdir. Bedenini suyla yıkayacak ve onları giyecektir. ⁵ İsrail'in çocuklarının topluluğundan günah sunusu olarak iki teke, yakmalık sunu olarak da bir koç alacaktır.

⁶ “Aron kendisi için günah sunusu olan boğayı sunacak, kendisi ve evi için kefarete edecektir. ⁷ İki keçiyi alıp Buluşma Çadırı'nın kapısında, Yahve'nin önünde durduracaktır. ⁸ Aron iki keçi için kura çekecek; kuralardan biri Yahve için, diğeri günah keçisi içindir. ⁹ Aron Yahve'ye kura düşen tekeyi sunacak ve onu günah sunusu olarak sunacak. ¹⁰ Ancak günah keçisi için kura düşen keçiyi, onun için kefarete etmek üzere, onu günah keçisi olarak çöle salıvermek üzere, canlı olarak Yahve'nin önünde durdurulacak.

¹¹ “Aron kendisi için olan günah sunusu boğasını sunacak, kendisi ve evi için kefarete edecek ve kendisi için olan günah sunusu boğasını kesecek. ¹² Yahve'nin önündeki sunak üzerindeki ateş korlarıyla dolu bir buhurdan ve ince ezilmiş iki avuç hoş kokulu buhur alacak ve onu perdenin iç tarafına getirecek. ¹³ Buhur bulutu, antlaşma üzerinde olan merhamet örtüsünü örtsün ve ölmesin diye, buhuru Yahve'nin önünde ateş üzerine koyacak. ¹⁴ Boğanın kanından biraz alıp parmağıyla doğuya doğru merhamet örtüsüne serpecek; merhamet örtüsünün önünde parmağıyla yedi kez kanın bir kısmını serpecektir.

¹⁵ “Sonra halk için olan günah sunusu olan keçiyi kesecek, kanını perdenin iç tarafına getirecek, boğanın kanına yaptığı gibi aynı şekilde onun kanına da yapacak, onu merhamet örtüsünün üzerine, merhamet örtüsünün önünde serpecektir. ¹⁶ İsrail'in çocuklarının kirliliğinden, isyanlarından, bütün günahlarından dolayı Kutsal Yer için kefarete edecek; kirliliklerinin ortasında kendileriyle birlikte duran Buluşma Çadırı için de aynı şekilde yapacaktır. ¹⁷ Kutsal Yer'e kefarete etmek için girdiğinde, kendisi, ailesi ve tüm İsrail topluluğu için kefarete edip çıkana kadar Buluşma Çadırı'nda hiç kimse bulunmayacaktır.

¹⁸ “Yahve'nin önündeki sunağa çıkıp onun için kefarete edecek, boğanın kanından ve keçinin kanından biraz alıp sunağın boynuzları üzerine çepçevre sürecektir. ¹⁹ Parmağıyla yedi kez kanın bir kısmını üzerine serpecek, onu İsrail'in çocuklarının kirliliğinden arındırıp kutsal kılacaktır.

²⁰ “Kutsal Yer, Buluşma Çadırı ve sunağın kefarete bitirince canlı keçiyi sunacak. ²¹ Aron iki elini canlı keçinin başına koyacak, İsrail'in çocuklarının bütün suçlarını, bütün isyanlarını ve bütün günahlarını onun üzerine itiraf edecek; bunları keçinin başı üzerine koyacak ve hazırlanmış bir adamın eliyle onu çöle salıverecek. ²² Keçi onların bütün kötülüklerini ıssız bir ülkeye kendi üzerinde taşıyacak ve keçiyi çöle salıverecektir.

²³ “Aron Buluşma Çadırı'na girecek ve Kutsal Yer'e girerken giydiği keten giysilerini çıkarıp orada bırakacak. ²⁴ Sonra kutsal bir yerde kendini suyla yıkayacak, giysilerini giyecek ve dışarı çıkıp kendi yakmalık sunusunu ve halkın yakmalık sunusunu sunacak, kendisi ve halk için kefarete edecektir. ²⁵ Günah sunusunun yağını sunakta yakacak.

²⁶ “Keçiyi günah keçisi olarak salıveren kişi, giysilerini yıkayacak, bedenini suda yıkayacak, ondan sonra ordugaha girecektir. ²⁷ Kutsal Yerde kefarete

etmek üzere kanı getirilen günah sunusu boğası ve günah sunusu tekesi ordugâhın dışına taşınacak, derilerini, etlerini ve gübrelere ateşte yakacaklar. ²⁸ Bunları yakan kişi giysilerini yıkayacak, bedenini suda yıkayacak ondan sonra ordugaha girecektir.

²⁹ “Size sonsuza dek bir kural olacak: Yedinci ayda, ayın onuncu gününde, canlarınıza sıkıntıya sokacaksınız, ister yerli olsun, ister yabancı olarak aranızda yaşayan bir garip olsun, hiçbir iş yapmayacaksınız. ³⁰ Çünkü o gün sizi arındırmak üzere sizin için kefarete edilecek. Yahve'nin önünde bütün günahlarınızdan arınacaksınız ³¹ Bu sizin için tam bir dinlenme Şabatı'dır ve canlarınızı sıkıntıya sokacaksınız. Bu sonsuza dek sürecek bir kuraldır. ³² Babasının yerine kâhin olmak üzere meshedilen ve atanan kâhin, kefareti gerçekleştirecek ve keten giysileri, kutsal giysileri giyecektir. ³³ Ondan sonra Kutsal Konut için kefarete edecek; Buluşma Çadırı ile sunak için kefarete edecek; kâhinler ve topluluktaki tüm halk için kefarete edecek.

³⁴ “Bu, İsrail'in çocuklarının bütün günahlarından dolayı yılda bir kez onlara kefarete etmen için senin için kalıcı bir kural olacak.” Bu, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yapıldı.

17

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “Aron'la, oğullarıyla ve tüm İsrail'in çocuklarıyla konuş ve onlara de: 'Yahve'nin buyruğu şudur: ³ İsrail evinden kim olursa olsun, ordugâhta bir boğayı, kuzuyu ya da keçiyi kesen ya da ordugâhın dışında kesen kişi, ⁴ Yahve'nin Konutu'nun önünde Yahve'ye sunu olarak sunmak üzere onu Buluşma Çadırı'nın kapısına getirmemişse; kanı o kişiye sayılacaktır; kan dökmüştür; o kişi halkının arasından atılacaktır. ⁵ Bu, İsrail'in çocuklarının kırdaki kestikleri kurbanlarını Yahve'ye, Buluşma Çadırı'nın kapısına, kâhine getirebilmeleri ve onları Yahve'ye esenlik sunuları kurbanı olarak sunabilmeleri içindir. ⁶ Kâhin kanı Buluşma Çadırı'nın kapısındaki Yahve'nin sunağı üzerine serpecek ve yağın Yahve'ye hoş koku olarak yakacaktır. ⁷ Artık ardlarınca zina ettikleri keçi putlarına kurban kesmeyecekler. Bu, onların kuşaklar boyunca sonsuza dek geçerli olacak bir kural olacak.'"

⁸ “Onlara diyeceksiniz ki, 'İsrail evinden ya da aralarında yabancı olarak yaşayan yabancılardan biri yakmalık sunu ya da kurban sunar, ⁹ eğer kurbanı Yahve'ye sunmak üzere Buluşma Çadırı'nın kapısına getirmese, o kişi halkının arasından atılacaktır.

¹⁰ “İsrail evinden ya da onları arasında yabancı olarak yaşayan yabancılardan her kim her hangi bir çeşit kan yerse, kan yiyen cana karşı yüzümü çevireceğim ve onu kendi halkının arasından atacağım. ¹¹ Çünkü etin yaşamı kandadır. Ben onu sunak üzerinde canlarınıza kefarete etmek için size verdim; çünkü yaşamdan ötürü kefarete eden kandır. ¹² Bu nedenle İsrail'in çocuklarına dedim: “Aranızda hiç kimse kan yemesin, aranızda yabancı olarak yaşayan hiçbir yabancı da kan yemesin.”

¹³ “İsrail'in çocuklarından ya da aralarında yabancı olarak yaşayan yabancılardan kim olursa olsun, yenilebilir bir hayvan ya da kuş avlarsa, onun kanını akıtacak ve onu toprakla örtecektir. ¹⁴ Çünkü her etin yaşamına gelince, onun kanı yaşamıdır. Bu nedenle İsrail'in çocuklarına şöyle dedim: “Hiçbir çeşit etin kanını yemeyeceksiniz; çünkü her çeşit etin yaşamı onun kanıdır. Onu her yiyen atılacaktır.”

¹⁵ “İster yerli ister yabancı olsun, kendiliğinden ölen ya da hayvanların parçaladığı hayvanı yiyen herkes giysilerini yıkayacak, suda yıkayacak ve

akşama kadar kirli olacaktır. O zaman temiz olacaktır. ¹⁶ Ancak eğer onları yıkamaz ya da bedenini yıkamazsa, o zaman kötülüğünü taşıyacaktır.”

18

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² “İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Ben Tanrınız Yahve'yim. ³ İçinde yaşamış olduğunuz Mısır diyarında onların yaptığı gibi yapmayacaksınız. Sizi götürmekte olduğum Kenan diyarında onların yaptığı gibi yapmayacaksınız. Onların kurallarını izlemeyeceksiniz. ⁴ İlkelerimi yerine getireceksiniz. Kurallarımı tutacak ve onların içinde yürüyeceksiniz. Ben Tanrınız Yahve'yim. ⁵ Bu nedenle kurallarımı ve ilkelerimi tutacaksınız; eğer bir kişi bunları yaparsa, onlarla yaşayacaktır. Ben Yahve'yim.

⁶ “Hiçbiriniz çıplaklığını açmak için yakın akrabasına yaklaşmayacaktır; ben Yahve'yim.

⁷ “Babanın çıplaklığını, annenin çıplaklığını açmayacaksın; o senin annendir. Onun çıplaklığını açmayacaksın.

⁸ “Babanın karısının çıplaklığını açmayacaksın. O senin babanın çıplaklığıdır.

⁹ “Kız kardeşinin, babanın kızının, ya da annenin kızının, ister evde ister dışarıda doğmuş olsun, çıplaklığını açmayacaksın.

¹⁰ “Senin oğlunun kızının ya da kendi kızının kızının çıplaklığını, onların çıplaklığını açmayacaksın; çünkü onlarınki senin kendi çıplaklığıdır.

¹¹ “Babanın karısının babandan olan kızının çıplaklığını açmayacaksın, çünkü o senin kız kardeşindir.

¹² “Babanın kızkardeşinin çıplaklığını açmayacaksın. O, babanın yakın akrabasıdır.

¹³ “Annenin kız kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın; çünkü o, annenin yakın akrabasıdır.

¹⁴ “Babanın kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın. Onun karısına yaklaşmayacaksın. O senin yengendir.

¹⁵ “Kendi gelininin çıplaklığını açmayacaksın. O, oğlunun karısıdır. Onun çıplaklığını açmayacaksın.

¹⁶ “Kardeşinin karısının çıplaklığını açmayacaksın. O kardeşinin çıplaklığıdır.

¹⁷ “Bir kadının ve onun kızının çıplaklığını açmayacaksın. Çıplaklığını açmak için onun oğlunun kızını ya da kızının kızını almayacaksın. Onlar yakın akrabadır. Bu kötülüktür.

¹⁸ “Kız kardeşi hayattayken, çıplaklığını açmak için ona rakip olarak kardeşini eş olarak almayacaksın.

¹⁹ “Bir kadına, âdet kirliliğindeyken, çıplaklığını açmak için yaklaşmayacaksın.

²⁰ “Komşunun karısıyla yatmayacaksın ve onunla birlikte kendini kirletmeyeceksin.

²¹ “Çocuklarınızdan hiçbirini Molek'e kurban olarak vermeyeceksin. Tanrınız'ın adına saygısızlık etmeyeceksin. Ben Yahve'yim.

²² “Bir erkekle kadınla yatar gibi yatmayacaksın. Bu iğrenç bir şeydir.

²³ “Kendini kirletmek için hiçbir hayvanla yatmayacaksın. Hiçbir kadın kendini bir hayvana verip onunla yatmayacak; bu sapkınlıktır.

²⁴ “Bu şeylerin hiçbirleriyle kendinizi kirletmeyin; çünkü önünüzden kovmakta olduğum bu ulusların hepsi bu şeylerle kirlendiler. ²⁵ Ülke kirletildi. Bu yüzden onun kötülüğünü cezalandırdım ve ülke kendi sakinlerini kustu. ²⁶ Bu nedenle kurallarımı ve ilkelerimi tutacaksınız; ne yerli, ne de aranızda garip olarak yaşayan yabancılar bu iğrençliklerin hiçbirini yapmayacak, ²⁷ (çünkü sizden önceki ülke halkı bütün bu iğrençlikleri yapmışlardı ve ülke kirlenmişti),

28 ta ki, siz onu kirlettiğinizde, sizden önceki ulusu kustuğu gibi, ülke sizi de kusmasın.

29 “Kim bu iğrençliklerden birini yaparsa, onları yapan canlar halkının arasından atılacaktır. 30 Bu nedenle, sizden önce yapılan bu iğrenç törelerin hiçbirini yapmamanız ve bunlarla kendinizi kirletmemeniz için buyruklarımı tutacaksınız. Ben Tanrınız Yahve'yim.”

19

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: 2 “İsrael'in çocuklarının bütün topluluğuna söyle ve onlara de: 'Kutsal olacaksınız; Çünkü ben, Tanrınız Yahve, kutsalım.

3 “Her biriniz annesine ve babasına saygı göstereceksin. Şabat günlerimi tutacaksınız. Ben Tanrınız Yahve'yim.

4 “Putlara dönmeyin, kendinize dökme ilâhlar yapmayın. Ben Tanrınız Yahve'yim.

5 “Yahve'ye esenlik kurbanı sunacağınız zaman, kabul edilesiniz diye onu sunacaksınız. 6 O, sunduğunuz gün ve ertesi gün yenilecek. Üçüncü güne kadar bir şey kalırsa ateşle yakılacak. 7 Üçüncü günde bir parça bile yenirse bu iğrençtir. Kabul edilmeyecektir; 8 ve onu yiyen herkes kendi kötülüğünü yüklenecektir; çünkü o, Yahve'nin kutsal şeyini kirletmiştir ve o can, halkının arasından atılacaktır.

9 “Toprağınızın hasadını biçtiğinizde, tarlanızın köşelerini tamamıyla biçmeyeceksiniz, ve hasadınızın kırıntılarını da toplamayacaksınız. 10 Bağınızı toplamayacaksınız ve bağınızın yere düşmüş üzümünü toplamayacaksınız. Onları yoksul ve yabancı için bırakacaksınız. Ben Tanrınız Yahve'yim.

11 “Çalmayacaksın. “Yalan söylemeyeceksin. “ ‘Birbirinizi kandırmayacaksınız.

12 “Benim adıyla yalan yere ant içmeyeceksin ve Tanrın'ın adını kirletmeyeceksin. Ben Yahve'yim.

13 “Komşuna zulmetmeyeceksin, onu soymayacaksın. “ ‘Ücretli bir hizmetçinin ücretini bütün gece sabaha kadar yanında tutmayacaksın.

14 “Sağıra lanet etmeyeceksin, körün önüne sürçme taşı koymayacaksın; ama Tanrınız'dan korkacaksınız. Ben Yahve'yim.

15 “Yargıırken haksızlık yapmayacaksın. Yoksula karşı taraf tutmayacaksın, büyükleri kayırmayacaksın; komşunu ise adaletle yargılayacaksın.

16 “Halkının arasında iftiracı olarak dolaşmayacaksın. “ ‘Komşunun hayatını tehlikeye atmayacaksın. Ben Yahve'yim.

17 “Yüreğinde kardeşinden nefret etmeyeceksin. Komşunu mutlaka azarlayacaksın ve onun yüzünden günah taşımayacaksın.

18 “Öç almayacaksın, halkının çocuklarına kin tutmayacaksın, komşunu ise kendin gibi seveceksin. Ben Yahve'yim.

19 “Kurallarımı tutacaksın. “ ‘Farklı türden hayvanları çiftleştirmeyeceksin. “ ‘Tarlana iki çeşit tohum ekmeyeceksin; “ ‘İki çeşit malzemedden yapılmış giysi giymeyin.

20 “Bir adam, başka bir adamla evlenmeye söz verilmiş, ancak fidye ödenmemiş ya da özgürlüğüne kavuşturulmamış bir cariye kadınla yatarsa; cezalandırılacaklar. Öldürülmeyecekler, çünkü kadın özgür değildi 21 Yahve'ye suç sunusunu, Buluşma Çadırı'nın kapısına, suç sunusu olarak bir koç getirecek. 22 Kâhin, işlediği günahtan dolayı Yahve'nin önünde suç sunusu koçuyla onun için kefaretecek; işlediği günah kendisine bağışlanacaktır. 23 “Ülkeye gelip yiyecek olarak her çeşit ağacı diktiğinizde, onların meyvelerini yasak sayacaksınız. Üç yıl boyunca size yasak olacak. Yenilmeyecektir. 24 Ama dördüncü yılda bütün meyvesi Yahve'ye övgü sunmak için kutsal olacaktır.

²⁵ Beşinci yıl meyvesini yiyeceksiniz ki, size bol ürün versin. Ben Tanrınız Yahve'yim.

²⁶ “Kanı hâlâ içinde olan et yemeyeceksin. Büyü yapmayacaksınız ve büyücülükle uğraşmayacaksınız.

²⁷ “Başınızın yanlarındaki saçları kesmeyeceksiniz, sakalınızın kenarlarını düzeltmeyeceksiniz.

²⁸ “Ölüler için bedeninizi yaralamayacaksınız, üzerinize dövme işareti yapmayacaksınız. Ben Yahve'yim.

²⁹ “Kızını fahişe ederek onu kirletme; Öyle ki, ülke fuhuş edip diyar kötülükle dolmasın.

³⁰ “Şabatlarımı tutacaksınız ve konutumaya saygı göstereceksiniz; Ben Yahve'yim.

³¹ “Medyumlara ya da büyücülere yönelmeyin. Onları aramayın, onlar tarafından kirletilmeyin. Ben Tanrınız Yahve'yim.

³² “Ak saçlının önünde ayağa kalkacaksın, yaşlıların yüzüne hürmet edeceksin; Tanrı'dan korkacaksın. Ben Yahve'yim.

³³ “Eğer bir yabancı ülkenizde sizinle birlikte garip olarak yaşıyorsa, ona haksızlık etmeyeceksiniz. ³⁴ Sizinle yabancı olarak yaşayan garip, sizin için aranızda doğmuş biri gibi olacak ve onu kendin gibi seveceksin; Çünkü Mısır diyarında yabancı olarak yaşadınız. Ben Tanrınız Yahve'yim.

³⁵ “Yargıda, uzunluk, ağırlık ya da miktar ölçülerinde haksızlık etmeyeceksiniz. ³⁶ Sizde bulunan terazi doğru, tartı doğru, efa doğru, hin doğru olacak. Ben sizi Mısır diyarından çıkaran Tanrınız Yahve'yim.

³⁷ “Bütün kurallarımı, bütün ilkelerimi tutacaksınız ve onları yapacaksınız. Ben Yahve'yim.”

20

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² “Ayrıca İsrail'in çocuklarına şunu söyle: 'İsrail'in çocuklarından ya da İsrail'de garip olarak yaşayan yabancılardan Molek'e çocuklarından birini veren her kişi, mutlaka öldürülecektir. Ülke halkı o kişiyi taşıyacaktır. ³ Ben de o kişiye karşı yüzümü çevireceğim ve onu halkının arasından atacağım; çünkü o, kutsal yerimi kirletmek ve kutsal adımlı lekelemek için soyundan Molek'e vermiştir. ⁴ Eğer o kişi çocuğunu Molek'e verirken ülke halkı o kişiyi görmezlikte gelir ve onu öldürmezlerse, ⁵ o zaman o kişiye ve ailesine karşı yüzümü çevireceğim ve onu ve onun ardınca Molek'le fahişelik yapmak üzere fahişelik edenlerin hepsini halkının arasından atacağım.

⁶ “Medyumlara ve büyücülere yönelip onların ardından fahişelik yapan kişiye karşı da yüzümü çevireceğim ve onu halkının arasından atacağım.

⁷ “Bunun için kendinizi kutsal kılın ve kutsal olun; çünkü ben Tanrınız Yahve'yim. ⁸ Kurallarımı tutacak ve onları yapacaksınız. Sizi kutsal kılan Yahve benim.

⁹ “Babasına ya da annesine lanet eden herkes mutlaka öldürülecektir. Babasına ya da annesine lanet etmiştir. Onun kanı kendi üzerinde olacaktır.

¹⁰ “Başka birinin karısıyla zina eden kişi, komşusunun karısıyla zina eden kişi, zina eden adam da, zina eden kadın da mutlaka öldürülecektir.

¹¹ “Babasının karısıyla yatan, babasının çıplaklığını açmıştır. Her ikisi de mutlaka öldürülecektir. Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.

¹² “Bir adam geliniyle yatarsa, ikisi de mutlaka öldürülecektir. Sapkınlık yaptılar. Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.

¹³ “Eğer bir adam bir kadınla yatar gibi bir erkekle yatarsa, ikisi iğrençlik etmiştir. Kesinlikle öldürülecekler. Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.

14 “Bir adam bir kadınla birlikte annesini alırsa, bu kötülüktür. Aranızda kötülük olmasın diye, hem kendisi hem de onlar ateşte yakılacaktır.

15 “Bir kişi bir hayvanla yatarsa mutlaka öldürülecektir; hayvanı da öldüreceksiniz.

16 “Eğer bir kadın herhangi bir hayvana yaklaşıp onunla yatarsa, kadını da hayvanı da öldüreceksiniz. Mutlaka öldürülecekler. Kanları onların üzerinde olacak.

17 “Bir adam kız kardeşini, babasının kızını ya da annesinin kızını alır ve onun çıplaklığını görürse, kadın da onun çıplaklığını görürse, bu utanç verici bir şeydir. Halklarının çocuklarının gözü önünde atılacaklardır. Kız kardeşinin çıplaklığını açmıştır. Kötülüğüne katlanacaktır.

18 “Eğer bir adam âdet gören bir kadınla yatar ve onun çıplaklığını açarsa, onun pınarını çıplak etmiştir, kadın da kendi kan pınarını çıplak etmiştir. İki de kendi halkının arasından atılacaktır.

19 “Kendi annenin kız kardeşinin ya da babanın kız kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın; çünkü o, yakın akrabasını çıplak etmiştir. Onlar kötülüklerini taşıyacaklar. 20 Bir adam amcasının karısıyla yatarsa, amcasının çıplaklığını açmıştır. Günahlarına katlanacaklar. Çocuksuz öleceklerdir.

21 “Bir adam kardeşinin karısını alırsa, bu kirliliktir. Kardeşinin çıplaklığını açmıştır. Çocuksuz olacaklardır.

22 “Bütün kurallarımı, bütün ilkelerimi tutacaksın ve onları yapacaksın; öyle ki, orada oturmak üzere seni götürmekte olduğum ülke seni dışa kusmasın.

23 Önünüzden kovacağım ulusun töreleri içinde yürümeyeceksiniz; çünkü bütün bunları onlar yaptılar ve bu yüzden onlardan tiksindim. 24 Ama ben size, “Onların topraklarını miras alacaksınız, ben de onu, süt ve bal akan ülkeyi mülk olarak size vereceğim” dedim. Sizi halklardan ayıran Tanrınız Yahve benim.

25 “Bu nedenle temiz hayvanla kirli olanı, kirli kuşla temiz olanı birbirinden ayıracaksınız. Sizin için kirli diye sizden ayırdığım hayvanlarla, kuşlarla ya da yerde sürünen hiçbir şeyle kendinizi iğrenç kılmayacaksınız.

26 Benim için kutsal olacaksınız; çünkü ben, Yahve, kutsalım ve benim olası diye seni halkların arasından ayırdım.

27 “Medyum ya da büyücü olan erkek ya da kadın mutlaka öldürülecektir. Onlar taşlanacaklar. Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.”

21

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Aron'un oğullarıyla, kâhinlerle konuş ve onlara söyle: Kâhin halkının ölüleri için kendini şunlar dışında kirletmeyecektir: 2 Kendisine yakın olan akrabalarından annesi için, babası için, oğlu için, kızı için, erkek kardeşi için, 3 ve kendisine yakın olan, kocaya varmamış kız kardeşi için kendisini kirletebilir. 4 Halkı arasında bir önder olarak kendisini lekelemek üzere kendisinin kirletmeyecektir. 5 “Başlarını tıraş etmeyecekler, sakallarının kenarlarını tıraş etmeyecekler, bedenlerinde yara açmayacaklar. 6 Kendi Tanrıları'na kutsal olacaklar ve Tanrıları'nın adına saygısızlık etmeyecekler; çünkü Yahve'nin ateşle yapılan sunularını, Tanrıları'nın ekmeğini onlar sunuyorlar. Bu nedenle kutsal olacaklar. 7 “Fahişe ya da lekelenmiş kadınla evlenmeyecekler. Bir kâhin kocasından boşanmış bir kadınla evlenmeyecektir; Çünkü o, Tanrısı'na kutsaldır. 8 Bu nedenle onu kutsal kılacaksın; çünkü Tanrınız'ın ekmeğini o sunuyor. O sizin için kutsal olacaktır; çünkü sizi kutsal kılan ben Yahve, kutsalım. 9 “Herhangi bir kâhinin kızı, fahişelik ederek kendini lekelerse, babasını lekelemiş olur. Kız ateşle yakılacaktır. 10 “Kardeşleri arasında başkâhin olan, başına mesh yağı dökülen

ve giysileri giymek için atanan kişi, saçlarının çözmeyecek, ya da giysilerini yırtmayacak. ¹¹ Hiçbir ölünün yanına girmeyecek, babası ya da annesi için kendini kirletmeyecektir. ¹² Konutun dışına çıkmayacak, Tanrısı'nın konutunu kirletmeyecek; Çünkü Tanrısı'nın mesh yağının tacı onun üzerindedir. Ben Yahve'yim. ¹³ “Eş olarak alacağı kız olacaktır. ¹⁴ Dul bir kadınla, boşanmış biriyle, kirletilmiş bir kadınla, ya da fahişeye evlenmeyecek. Kendi halkından bir bakireyi kendine eş olarak alacaktır. ¹⁵ Kendi halkının arasında soyunu lekelemeyecek; çünkü onu kutsal kılan Yahve benim.” ¹⁶ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ¹⁷ “Aron'a söyle: 'Senin soyundan kuşaklar boyunca kusurlu olan hiç kimse Tanrısı'nın ekmeğini sunmak için yaklaşmasın. ¹⁸ Kusurlu kim olursa olsun, yaklaşmayacak: Kör, ya da topal, yassı burunlu, ya da herhangi bir şekil bozukluğu olan, ¹⁹ ya da ayağı kırık, ya da eli kırık olan, ²⁰ ya da kambur, ya da cüce, ya da gözü kusurlu, ya da kaşıntısı olan, ya da kabuklu, ya da testislerinde hasar olan. ²¹ Kâhin Aron'un soyundan kusurlu olan hiç kimse, Yahve'ye ateşle yapılan sunuları sunmak üzere yaklaşmayacak. Bir kusuru olduğundan, Tanrısı'nın ekmeğini sunmaya yaklaşmayacaktır. ²² Tanrısı'nın ekmeğinden, hem çok kutsal olandan, hem de kutsal olandan yiyecektir. ²³ Bir kusuru olduğundan perdeye ve sunağa yaklaşmayacak; ta ki, kutsal yerlerimi kirletmesin; çünkü onları kutsal kılan Yahve benim.” ²⁴ Böylece Moşe Aron'la, oğullarıyla ve bütün İsrail'in çocuklarıyla konuştu.

22

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² “Aron'la oğullarına söyle, İsrail'in çocuklarının bana kutsal kıldıkları kutsal şeylerden kendilerini sakınsınlar ve kutsal adıma saygısızlık etmesinler. Ben Yahve'yim.

³ “Onlara söyle, 'Kuşaklarınız boyunca bütün soyunuzdan her kim, İsrail'in çocuklarının Yahve'ye kutsal kıldığı kutsal şeylere kirliliği üzerinde olarak yaklaşır, o can benim önümden atılacaktır. Ben Yahve'yim.

⁴ “Aron'un soyundan cüzamlı ya da akıntısı olan kişi temiz oluncaya dek kutsal şeylerden yemeyecek. Kim ölü nedeniyle kirli olmuş bir şeye, ya da meni çıkmış bir adama dokunursa, ⁵ ya da kim kendisini kirletecek sürünen bir şeye, ya da kirliliği ne olursa olsun insanı kirleten bir kişiye dokunursa, ⁶ böyle bir şeye dokunan akşama kadar kirli sayılacak ve bedenini suda yıkamadıkça kutsal şeylerden yemeyecektir. ⁷ Güneş battığında temiz olacak; ondan sonra kutsal şeylerden yiyecektir, çünkü bu onun ekmeğidir. ⁸ Kendiliğinden ölmüş, ya da hayvanlar tarafından parçalanmış hayvanın leşini, onunla kendisini kirletmek üzere yemeyecektir. Ben Yahve'yim.

⁹ “Bu nedenle, buyruğumu bozarlarsa günah yüklenmesinler ve onun içinde ölmesinler diye, buyruklarımı izleyecekler. Onları kutsal kılan Yahve benim.

¹⁰ “Hiçbir yabancı kutsal şeyden yemeyecek; kâhinlerin yanında yaşayan bir yabancı, ya da ücretli bir hizmetçi kutsal şeyden yemeyecek. ¹¹ Ancak eğer kâhin, kendi parasıyla bir hizmetçi satın alırsa, ondan yiyecektir; onun evinde doğanlar onun ekmeğinden yiyeceklerdir. ¹² Bir kâhinin kızı yabancı biriyle evliyse, kutsal şeylerin kaldırma sunularından yemeyecek. ¹³ Ama bir kâhinin kızı dulsa ya da boşanmışsa, çocuğu yoksa ve gençliğinde olduğu gibi babasının evine dönmüşse, babasının ekmeğinden yiyebilir; ama hiçbir yabancı ondan yemeyecektir.

¹⁴ “Eğer bir kişi bilmeden kutsal bir şey yerse, o zaman ona değerinin beşte birini ekleyecek ve kutsal şeyi kâhine verecektir. ¹⁵ Kâhinler İsrail'in

çocuklarının Yahve'ye sundukları kutsal şeyleri bozmayacaklar, ¹⁶ böylece kutsal şeyleri yediklerinde suçluluk duygusu getirecek kötülüğü onlara yükletirler; çünkü onları kutsal kılan Yahve benim.”

¹⁷ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ¹⁸ “Aron'la, oğullarıyla ve bütün İsrail'in çocuklarıyla konuş ve onlara söyle: İsrail evinden ve İsrail'de olan yabancılardan kim olursa olsun, Yahve'ye yakmalık sunu olarak sundukları, ister adaklarından biri olsun, ya da ister gönüllü sunularından biri olsun, sunusunu sunduğu zaman, ¹⁹ kabul edilesiniz diye, boğalardan, koyunlardan, ya da keçilerden kusursuz bir erkek sunacaksınız. ²⁰ Ama kusurlu olanı sunmayacaksınız; çünkü o sizin için kabul edilebilir olmayacaktır. ²¹ Kim bir adak ödemek için, Yahve'ye esenlik sunuları, ya da sığır, ya da davardan gönüllü bir kurban sunarsa, kabul edilmesi için kusursuz olacaktır. Hiçbir kusuru olmayacaktır. ²² Kör, yaralı, sakat, siğilli, iltihaplı ya da yarası açık olanı Yahve'ye sunmayacaksınız; bunları sunak üzerinde Yahve'ye ateşle sunmayacaksınız. ²³ Herhangi bir parçası fazla ya da eksik olan boğayı, ya da kuzuyu gönüllü sunulan sunu olarak sunabilirsiniz; ancak adak olarak kabul edilmeyecektir. ²⁴ Testisleri vurulmuş, ezilmiş, burulmuş ya da kesilmiş olanı Yahve'ye sunmayacaksınız. Bunu diyarınızda yapmamalısınız. ²⁵ Bunlardan hiçbirini bir yabancının elinden Tanrınız'ın ekmeği olarak sunmayacaksınız; çünkü onların bozukluğu kendilerindedir. Onlarda kusur vardır. Bunlar sizin için kabul edilmeyecektir.”

²⁶ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ²⁷ “Bir buzağı, kuzu ya da oğlak doğduğunda, annesiyle birlikte yedi gün kalacak. Sekizinci günden itibaren Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak kabul edilecektir. ²⁸ İster inek, ister koyun olsun, onu ve yavrusunu aynı günde kesmeyeceksiniz.

²⁹ “Yahve'ye şükran kurbanı kurban edeceğiniz zaman, kabul edilesiniz diye onu kurban edeceksiniz. ³⁰ Aynı günde yenilecektir; hiçbirini sabaha kadar bırakmayacaksınız. Ben Yahve'yim.

³¹ “Bu nedenle buyruklarımı tutacak ve yapacaksınız. Ben Yahve'yim. ³² Kutsal adıma saygısızlık etmeyeceksiniz, ama İsrail'in çocukları arasında kutsal kılınacağım. Seni kutsal kılan Yahve benim, ³³ Tanrın olmak için seni Mısır'dan çıkardım. Ben Yahve'yim.”

23

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “İsrail'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Yahve'nin kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz bayramları, benim bayramlarım bunlardır.

³ “Altı gün iş yapılacak, ama yedinci gün tam dinlenme Şabatı, kutsal toplantı olacak; hiçbir iş yapmayacaksınız. Bütün konutlarınızda Yahve'ye Şabat'dır.

⁴ “Bunlar, belirlenen vakitte ilan edeceğiniz Yahve'nin belirlediği bayramlar, kutsal toplantılardır. ⁵ Birinci ayın on dördüncü günü akşam Yahve'nin Pesah'ıdır. ⁶ Aynı ayın on beşinci günü Yahve'ye mayasız ekmek bayramıdır. Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. ⁷ Birinci günde kutsal toplantınız olacak. Olağan işleri yapmayacaksınız. ⁸ Yahve'ye ateşle yapılan sunuyu ise yedi gün sunacaksınız. Yedinci gün kutsal toplantıdır. Olağan işleri yapmayacaksınız.”

⁹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ¹⁰ “İsrail'in çocuklarına söyle ve onlara de: 'Size vereceğim ülkeye gelip ürününü biçeceğiniz zaman, o zaman hasadının ilk ürünlerinden oluşan demetini kâhine getireceksiniz. ¹¹ Sizin için kabul edilsin diye demetini Yahve'nin önünde sallayacak. Kâhin onu Şabat'tın ertesi günü sallayacaktır. ¹² Demetini sallayacağın gün, yakmalık sunu olarak Yahve'ye

bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu sunacaksınız. ¹³ Ekmek sunusuyla birlikte, Yahve'ye ateşle yapılan sunu, hoş koku olarak yağla yoğrulmuş onda iki efa ince un olacak; ve onunla birlikte dökmelik sunu da bir hinin dörtte biri kadar şaraptan olacak. ¹⁴ Bu aynı güne, Tanrınız'a sunu getirene kadar ekmek, kavrulmuş buğday ya da taze buğday yemeyeceksiniz. Bu, tüm konutlarınızda kuşaklar boyunca sonsuza dek geçerli olacak bir kuraldır.

¹⁵ “Şabat'ın ertesi gününden, sallama sunusu demetini getirdiğiniz günden itibaren sayacaksınız: Yedi Şabat tamamlanacak. ¹⁶ Yedinci Şabat'tan sonraki gün elli gün sayacaksınız; ve Yahve'ye yeni ekmek sunusu sunacaksınız. ¹⁷ Yaşadığınız yerden sallama sunusu olarak onda iki efa ince undan yapılmış iki ekmek getireceksiniz. Bunlar Yahve'ye ilk ürünler olarak mayayla pişirilecek. ¹⁸ Ekmekle birlikte bir yaşında kusursuz yedi kuzu, bir genç boğa ve iki koç sunacaksınız. Ekmek sunuları ve dökmelik sunularıyla birlikte bunlar, Yahve'ye yakılan sunu, ateşle yapılan sunu, Yahve'ye hoş koku olacak. ¹⁹ Günah sunusu olarak bir teke, esenlik kurbanı olarak da bir yaşında iki erkek kuzu sunacaksınız. ²⁰ Kâhin onları sallamalık sunu olarak iki kuzuyla birlikte ilk ürünlerden oluşan ekmekle birlikte Yahve'nin önünde sallayacak. Kâhin için Yahve'ye kutsal olacaklar. ²¹ Aynı günde sizin için kutsal bir toplantı olacağını duyuracaksınız. Olağan işler yapmayacaksınız. Bu, kuşaklarınız boyunca tüm konutlarınızda sonsuza dek geçerli olacak bir kuraldır.

²² “Toprağınızın hasatını biçtiğinizde, tarlanızın köşelerini tamamen biçmemelisiniz, hasatınızın başaklarını toplamamalısınız. Bunları yoksullara ve yabancılara bırakmalısınız. Ben Tanrınız Yahve'yim.”

²³ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ²⁴ “İsraell'in çocuklarına söyle: 'Yedinci ayda, ayın birinci gününde sizin için tam bir dinlenme; boru sesiyle anma, kutsal toplantı olacak. ²⁵ Olağan işler yapmayacaksınız. Yahve'ye ateşle yapılan sunu sunacaksınız.’”

²⁶ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ²⁷ “Ancak bu yedinci ayın onuncu günü kefaret günüdür. Bu sizin için kutsal toplantı olacaktır. Kendinize acı çektireceksiniz ve Yahve'ye ateşle yapılan bir sunu sunacaksınız. ²⁸ O gün hiçbir iş yapmayacaksınız; çünkü bu, sizin için Tanrınız Yahve'nin önünde kefaret etmek üzere kefaret günüdür. ²⁹ Çünkü o aynı günde kendini inkar etmeyen kişi halkından atılacaktır. ³⁰ Kim o aynı günde herhangi bir iş yaparsa, onu halkının arasından yok edeceğim. ³¹ Hiçbir iş yapmayacaksınız; bu, tüm konutlarınızda kuşaklar boyunca sonsuza dek geçerli olacak bir kuraldır. ³² Bu sizin için tam bir Şabat, dinlenme günü olacak ve kendinizi inkar edeceksiniz. Ayın dokuzuncu günü akşam üstü, bir akşamdan diğer akşama kadar Şabat'ınızı tutacaksınız.”

³³ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ³⁴ “İsraell'in çocuklarına söyle ve de: 'Bu yedinci ayın on beşinci günü Yahve için yedi günlük çardak bayramıdır. ³⁵ İlk gün kutsal toplantı olacak. Olağan işleri yapmayacaksınız. ³⁶ Yedi gün Yahve'ye ateşle yapılan sunu sunacaksınız. Sekizinci gün size kutsal toplantı olacak. Yahve'ye ateşle yapılan sunu sunacaksınız. Bu tam toplantıdır; olağan işleri yapmayacaksınız.

³⁷ “Yahve'ye ateşle yapılan sunu, yakmalık sunu, ekmek sunusu, kurban ve dökmelik sunular sunmak için, her biri kendi gününde olmak üzere, kutsal toplantılar olarak ilan edeceğimiz Yahve'nin belirlenmiş bayramları bunlardır- ³⁸ Yahve'nin Şabat'larına ek olarak, armağanlarınıza ek olarak, bütün adaklarınıza ek olarak, Yahve'ye gönülden verdiğiniz sunulara ek olarak, Yahve'ye verdiklerinizdir.

³⁹ “Yedinci ayın on beşinci günü, ülkenin ürünlerini topladığınızda, Yahve'nin bayramını yedi gün tutacaksınız. Birinci gün tam dinlenme olacak ve sekizinci gün tam dinlenme olacak. ⁴⁰ Birinci gün heybetli ağaçların meyvelerini, palmiye ağaçlarının dallarını, sık ağaç dallarını ve dereye söğütlerini alacaksınız; ve Tanrınız Yahve'nin önünde yedi gün sevineceksiniz. ⁴¹ Bunu yılın yedi günü Yahve'ye bayram olarak tutacaksınız. Kuşaklarınız boyunca sonsuza dek geçerli olacak bir kuraldır. Onu yedinci ayda tutacaksınız. ⁴² Yedi gün boyunca geçici barınaklarda oturacaksınız. İsrail'de doğmuş olan herkes geçici barınaklarda oturacak; ⁴³ ta ki, İsrail'in çocuklarını Mısır diyarından çıkardığımda onları geçici barınaklarda oturttuğumu sizin kuşaklarınız bilsin. Ben Tanrınız Yahve'yim.”

⁴⁴ Böylece Moşe İsrail'in çocuklarına Yahve'nin belirlenmiş bayramlarını bildirdi.

24

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² “İsrail'in çocuklarına buyur ki, kandil sürekli yansın diye ışık için sana ezilmiş saf zeytinyağı getirsinler. ³ Aron, tanıklık perdesinin dışında, Buluşma Çadırı'nda onu akşamdan sabaha dek sürekli olarak Yahve'nin önünde tutacak. Kuşaklarınız boyunca sonsuza dek geçerli bir kural olacak. ⁴ Yahve'nin önündeki saf altın şamdanlık üzerindeki kandilleri sürekli olarak düzende tutacaktır.

⁵ “İnce undan alıp on iki pide pişireceksin; bir pidede efanın onda ikisi olacak. ⁶ Onları iki sıra halinde, altışar tane olmak üzere Yahve'nin önünde saf altın masanın üzerine koyacaksın. ⁷ Her sıranın üzerine saf buhur koyacaksın; böylece ekmek için anılma, Yahve'ye ateşle yapılan sunu olsun. ⁸ Her Şabat'da onu sürekli olarak Yahve'nin önünde hazırlayacak. Bu, İsrail'in çocukları adına kalıcı bir antlaşmadır. ⁹ Aron'la oğulları için olacak. Onu kutsal bir yerde yiyecekler; çünkü sürekli bir kuralla Yahve'nin ateşle yapılan sunularından kendisi için çok kutsaldır.”

¹⁰ Babası Mısırlı olan İsraili bir kadının oğlu, İsrail'in çocukları arasına çıktı; İsraili kadının oğluyla İsraili bir adam ordugâhta kavga ettiler. ¹¹ İsraili kadının oğlu Ad'a küfretti; ve onu Moşe'ye getirdiler. Annesinin adı Dan oymağından Divri'nin kızı Şelomit'ti. ¹² Yahve'nin isteği kendilerine bildirilene kadar onu gözaltında tuttular. ¹³ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ¹⁴ “Lanet edeni ordugâhın dışına çıkar; ve onu duyan herkes ellerini onun başı üzerine koysun ve bütün topluluk onu taşlasın. ¹⁵ İsrail'in çocuklarına şöyle diyeceksin: 'Kim Tanrısı'na lanet ederse, günahını yüklenecektir. ¹⁶ Yahve'nin adına küfreden, mutlaka öldürülecektir. Bütün topluluk onu mutlaka taşılayacaktır. Ad'a küfreden yabancı olsun, yerli olsun öldürülecektir.

¹⁷ “Bir insana ölümcül darbe vuran mutlaka öldürülecektir. ¹⁸ Bir hayvana ölümcül bir darbe vuran, bedelini ödeyecek, yaşama karşılık yaşam verecektir. ¹⁹ Kim komşusunu yaralarsa, ona da onun yaptığı gibi aynısı yapılacaktır: ²⁰ kırığa karşılık kırık, göze karşılık göz, dişe karşılık diş. Birini nasıl yaraladı ise, kendisine de öyle yapılacaktır. ²¹ Hayvanı öldüren onu ödeyecek; adam öldüren, öldürülecektir. ²² Yerli için de, yabancı için de, tek bir yasa olacak; çünkü ben Tanrınız Yahve'yim.”

²³ Moşe İsrail'in çocuklarıyla konuştu; lanet edeni ordugâhın dışına çıkarıp taşıdılar. İsrail'in çocukları Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptılar.

25

1 Yahve Sina Dağı'nda Moşe'ye şöyle dedi: 2 “İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de: 'Size vermekte olduğum ülkeye girdiğinizde, diyar Yahve'ye Şabat tutacaktır. 3 Tarlanızı altı yıl ekeceksiniz, bağınızı altı yıl budayıp ürünlerini toplayacaksınız; 4 ama yedinci yılda ülke için tam dinlenme Şabat'ı, Yahve'ye Şabat olacak. Tarlanı ekmeyecek, bağını budamayacaksınız. 5 Hasadında kendiliğinden yetişeni biçmeyeceksiniz, ve budanmamış asmanın üzümünü toplamayacaksınız. Ülke için tam dinlenme yılı olacak. 6 Ülkenin Şabat'ı sizin için, kendin için, hizmetçin için, kadın hizmetçin için, ücretli hizmetçin için garibin için, seninle birlikte yaşayan yabancı için yiyecek olacak. 7 Onun bütün ürünü senin sığırların, diyarda bulunan hayvanların için de yiyecek olacak.

8 “Yedi yıl, yedi kere yedi yıl Şabat'ı sayacaksınız; ve senin için yedi yıl Şabat'larının günleri, kırk dokuz yıl olacak. 9 O zaman yedinci ayın onuncu günü yüksek sesle boru çalacaksınız. Kefaret Günü'nde bütün ülkenizde boru çalacaksınız. 10 Ellinci yılı kutsal kılacaksınız ve ülke sakinlerinin hepsine özgürlük ilan edeceksiniz. Bu sizin için bir jübile olacak; ve her biriniz kendi mülküne, her biriniz kendi ailesine dönecek. 11 O ellinci yıl size jübile olacak. Onun içinde ekim yapmayacaksınız, kendiliğinden yetişenleri biçmeyeceksiniz ve budanmamış asmayı toplamayacaksınız. 12 Çünkü jübiledir; sizin için kutsal olacaktır. Onun ürününü tarladan yiyeceksiniz.

13 “Bu Jübile Yılı'nda her biriniz kendi mülküne dönecek.

14 “Komşuna bir şey satarsan ya da komşundan satın alırsan, birbirinize haksızlık etmeyeceksiniz. 15 Jübile'den sonraki yıl sayısına göre komşundan satın alacaksınız. Ürünlerinin yıl sayısına göre sana satacak. 16 Yılların uzunluğuna göre bedelini artıracaksın, yılların kısalığına göre de bedelini azaltacaksın; çünkü o sana ürünlerinin sayısını satıyor. 17 Birbirinize haksızlık yapmayacaksınız, tersine Tanrınız'dan korkacaksınız; çünkü ben Tanrınız Yahve'yim.

18 “Bu nedenle kurallarımı yapacaksınız, ilkelerimi tutacaksınız ve onları yapacaksınız; ülkede güvenlik içinde oturacaksınız. 19 Toprak ürününü verecek, siz de doyana kadar yiyeceksiniz ve orada güvenlik içinde oturacaksınız. 20 Eğer: “İşte, ekmeyeceğiz ve ürünümüzü toplamayacağız; yedinci yıl ne yiyeceğiz?” dersanız; 21 O zaman altıncı yılda kutsamamı üzerinize buyuracağım ve üç yıllık ürün verecektir. 22 Sekizinci yıl ekim yapacaksınız ve dokuzuncu yıla kadar ambarın eski ürününden yiyeceksiniz. Ürünü gelinceye kadar eski ambardan yiyeceksiniz.

23 “Toprak temelli olarak satılmayacak, çünkü toprak benimdir; çünkü siz yabancısınız ve benim yanımda konuklarsınız. 24 Mülkünüz olan tüm topraklarda, toprak için fidye kabul edeceksiniz.

25 “Eğer kardeşin yoksullaşır ve mülklerinin bir kısmını satarsa, kendisine en yakın akrabası gelip kardeşinin sattığını geri alacaktır. 26 Eğer bir adamın onu geri alacak kimsesi yoksa ve bolluğa kavuşup onu geri almak için yeterli yolu bulursa, 27 o zaman satışından bu yana geçen yılları hesaplasın ve arta kalan kısmı onu sattığı adama geri ödesin; ve mülküne dönecektir. 28 Ama eğer onu geri alamazsa, sattığı şey Jübile Yılı'na kadar onu satın alanın elinde kalacaktır. Jübile'de serbest bırakılacak ve o, mülküne geri dönecektir.

29 “Eğer bir adam surlarla çevrili bir kentte oturduğu evi satarsa, satıldıktan sonraki tam bir yıl içinde onu geri alabilir. Tam bir yıl boyunca onu geri alma hakkına sahip olacaktır. 30 Eğer bir yıl içinde geri almazsa, surlarla çevrili kentteki ev, onu satın alan kişiye kuşaklar boyu temelli olarak kalacaktır.

Jübile'de serbest kalmayacaktır. ³¹ Fakat çevrelerinde duvar olmayan köylerin evleri ülkenin kırlarıyla bir sayılacaktır; bedeli ödenebilir ve Jübile'de serbest bırakılacaktır.

³² “Ancak Levililer'in kentleri, mülkleri olan kentlerdeki evlerini, Levililer istedikleri zaman geri alabilirler. ³³ Levililer mülkü olan kentteki satılmış evi geri alabilirler, Jübile'de serbest bırakılacaktır, çünkü Levililerin kentlerdeki evler İsrail'in çocukları arasında onların mülküdür. ³⁴ Ama onların kentlerindeki otlaklar satılamaz; çünkü orası onların daimi mülküdür.

³⁵ “Kardeşin yoksul düştüyse ve eli aranızda kendini geçindiremiyorsa, ona destek olacaksınız. O, sizinle bir yabancı ve konuk gibi yaşayacak. ³⁶ Ondan ne faiz ne de kâr alın; tersine Tanrınız'dan korkun ki, kardeşiniz aranızda yaşasın. ³⁷ Ona paranızı faizle ödünç vermeyeceksin, yiyeceklerini de kâr amacıyla ona vermeyeceksin. ³⁸ Kenan diyarını size vermek ve Tanrınız olmak için sizi Mısır diyarından çıkaran Tanrınız Yahve benim.

³⁹ “Eğer kardeşiniz aranızda yoksullaşır ve kendini size satarsa, onu köle gibi hizmet ettirmeyeceksin. ⁴⁰ Yanında ücretli bir hizmetçi ve konuk gibi olacak; Jübile Yılı'na kadar yanında hizmet edecektir. ⁴¹ Sonra kendisi ve çocukları senin yanından çıkıp kendi ailesinin ve atalarının mülküne dönecek. ⁴² Çünkü onlar Mısır diyarından çıkardığım hizmetkârlarımdır. Köle olarak satılmayacaklardır. ⁴³ Ona sertlikle hükmetmeyeceksin, ancak Tanrın'dan korkacaksın.

⁴⁴ “Çevrenizdeki uluslardan sahip olduğunuz erkek ve kadın kölelerinize gelince, onlardan erkek ve kadın köleler satın alabilirsiniz. ⁴⁵ Ayrıca aranızda yaşayan yabancıların çocuklarından ve onların sizinle birlikte olan ailelerinden ülkenizde doğmuş olanları satın alabilirsiniz; onlar da sizin mülkünüz olacaktır. ⁴⁶ Bunları sizden sonra çocuklarınıza mülk olarak miras bırakabilirsiniz. Kölelerinizi sonsuza kadar onlardan alabilirsiniz, fakat kardeşleriniz İsrail'in çocuklarına, birbirinize sertlikle hükmetmeyeceksiniz.

⁴⁷ “Aranızda yaşayan bir yabancı ya da konuk olan biri zenginleşirse, yanındaki kardeşin de yoksul düşer ve kendisini aranızda yaşayan bir yabancıya ya da konuğun aile üyesinden birine satarsa, ⁴⁸ satıldıktan sonra o geri alınabilir. Kardeşlerinden biri geri alabilir; ⁴⁹ ya da amcası, ya da amcasının oğlu, onu geri alabilir, ya da ailesinden ona yakın akrabası olan biri onun fidyesini verebilir; ya da eğer o zenginleşirse kendisi için fidye verebilir. ⁵⁰ Kendisini satın alan kişiyle, ona kendisini sattığı yıldan Jübile Yılı'na kadar hesap görecektir. Satışının bedeli yılların sayısına göre olacaktır; Onun yanında ücretli bir hizmetçinin zamanı gibi olacaktır. ⁵¹ Eğer daha uzun yıllar varsa, onlara göre, satın alındığı paradan özgürlüğünün bedelini geri verecektir. ⁵² Jübile Yılı'na yalnızca birkaç yıl kalmışsa, o zaman onunla hesap görecektir; hizmet yıllarına göre özgürlüğünün bedelini geri verecektir. ⁵³ Her yıl tutulan bir hizmetçi olarak onun yanında olacak. O, senin önünde, ona sert bir şekilde hükmetmeyecektir. ⁵⁴ Eğer bu yollarla geri alınmazsa, Jübile Yılı'nda kendisi ve çocukları da serbest bırakılacaktır. ⁵⁵ Çünkü İsrail'in çocukları benim hizmetkârlarımdır; Mısır diyarından çıkardığım kendi hizmetkârlarımdır. Ben Tanrınız Yahve'yim.

26

¹ “Kendinize putlar yapmayacaksınız, oyma put ya da dikili taş dikmeyeceksiniz, ülkenizde önünde eğilmek için oymalı taş koymayacaksınız; çünkü ben Tanrınız Yahve'yim.

2 “Şabat'larımı tutacaksınız ve konutuma saygı duyacaksınız. Ben Yahve'yim.

3 “Eğer kurallarım içinde yürürseniz, buyruklarımı tutarsanız ve onları yaparsanız, 4 o zaman yağmurlarınızı size vaktinde vereceğim; toprak da ürününü verecek, kırım ağaçları da meyvesini verecekler. 5 Harmanınız bağ bozumuna kadar, bağ bozumu da ekim zamanına kadar sürecek. Ekmeğinizi doyasıya yiyeceksiniz ve ülkenizde güvenlik içinde oturacaksınız.

6 “Ülkeye barış vereceğim, siz de yatacağısınız ve kimse sizi korkutmayacak. Kötü hayvanları diyardan kovacağım ve ülkenizden kılıç geçmeyecektir. 7 Düşmanlarınızı kovalayacaksınız ve onlar önünüzde kılıçla düşecekler. 8 Sizden beşiniz yüz kişiyi kovalayacak, yüzünüz de on bin kişiyi kovalayacak; düşmanlarınız da önünüzde kılıçla düşecekler.

9 “Sana saygım olacak, seni verimli kılacağım, seni çoğaltacağım ve seninle antlaşmamı sürdüreceğim. 10 Uzun süredir saklanan eski erzağı yiyeceksin ve yenisi için eskisini yerinden çıkaracaksın. 11 Çadırımı aranızda kuracağım, canım sizden nefret etmeyecek. 12 Ben aranızda yürüyeceğim, sizin Tanrınız olacağım, siz de benim halkım olacaksınız. 13 Ben, onların kölesi olmayasınız diye sizi Mısır diyarından çıkaran Tanrınız Yahve'yim. Boyunduruğunun demirlerini kırdım ve seni dik yürüttüm.

14 “Ancak beni dinlemezseniz ve bu buyrukların tümünü yapmazsanız, 15 kurallarımı reddederseniz ve canınız benim ilkelerimden nefret ederse, bütün buyruklarımı yapmaz ve antlaşmamı bozarsanız, 16 ben de size şunu yapacağım: Üzerinize dehşeti, gözleri yiyip bitiren ve canı perişan eden veremi, ateşi üzerinize atayacağım. Tohumunu boşuna ekeceksin, çünkü onu düşmanların yiyecek. 17 Yüzümü sana karşı çevireceğim, düşmanlarınızın önünde vurulacaksınız. Sizden nefret edenler size hükmedecek; sizi kovalayan yokken bile kaçacaksınız.

18 “Bunlara rağmen beni dinlemezseniz, günahlarınız için sizi yedi kat daha cezalandıracağım. 19 Gücünün gururunu kıracağım, gökyüzünü demir gibi, toprağını tunç gibi yapacağım. 20 Gücün boşa gidecek; Çünkü toprağınız ürün vermeyecek, ülkenin ağaçları da meyvesini vermeyecek.

21 “Bana karşı yürür ve beni dinlemezseniz, günahlarınıza göre başınıza yedi kat daha bela getireceğim. 22 Çocuklarınızı elinizden alacak, hayvanlarınızı yok edecek ve sayınızı azaltacak yaban hayvanları aranızda göndereceğim. Yollarınız ıssızlaşacak.

23 “Bunlarla bana geri dönmezseniz ve bana karşı yürürseniz, 24 o zaman ben de size karşı yürüyeceğim; ve ben de sizi günahlarınız için yedi kat vuracağım. 25 Antlaşmanın öcünü alan kılıcı üzerinize getireceğim. Kentlerinizde toplanacaksınız ve aranızda veba göndereceğim. Düşmanın eline teslim edileceksiniz. 26 Ekmek desteğinizi kırdığımda, ekmeğini on kadın aynı fırında pişirecekler ve ekmeğinizi tartarak getirecekler. Yiyeceksiniz ama doymayacaksınız.

27 “Buna rağmen beni dinlemezseniz, bana karşı yürürseniz, 28 ben de öfkeyle size karşı yürüyeceğim. Günahlarınız için de sizi yedi kat cezalandıracağım. 29 Oğullarınızın etini yiyeceksiniz, kızlarınızın etini yiyeceksiniz. 30 Yüksek yerlerinizi yok edeceğim, buhur sunaklarınızı devireceğim, ölü bedenlerinizi putlarınızın bedenleri üzerine atacağım; canım de sizden tiksinecek. 31 Kentlerinizi harap edeceğim, kutsal yerlerinizi ıssız bırakacağım. Hoş kokulu sunularınızdan hoşnut olmayacağım. 32 Ülkeyi ıssız bırakacağım; içinde oturan düşmanlarınız buna şaşacaklar. 33 Sizi uluslar arasına dağıtacağım ve ardınızdan kılıç çekeceğim. Ülkeniz ıssız kalacak, kentleriniz çöl olacak.

³⁴ O zaman ülke ıssız kaldığı ve siz düşman topraklarında olduğunuz sürece Şabat'lardan tat alacak. O zaman ülke dinlenecek ve Şabat'lardan tat alacak.

³⁵ İssız kaldığı sürece, sizin orada otururken Şabat'larınızda sahip olmadığı dinlenmeye sahip olacak.

³⁶ “Sizden arta kalanlara gelince, düşman topraklarında onların yüreklerine bir baygınlık göndereceğim. Sürüklenen bir yaprağın sesi onları uçuracak; ve kılıçtan kaçan biri gibi kaçacaklar. Kovalayan yokken düşecekler.

³⁷ Kovalayan yokken, sanki kılıç önündeymiş gibi birbirlerine çarpıp düşecekler. Düşmanlarınızın önünde duracak gücünüz olmayacak. ³⁸ Ulusların arasında yok olacaksınız. Düşmanlarınızın ülkesi sizi yiyip bitirecek. ³⁹ Sizden sağ kalanlar düşmanlarınızın topraklarında kötülüklerinin acısını çekecekler; babalarının kötülüklerini de onlarla birlikte çekecekler.

⁴⁰ “Eğer bana karşı işledikleri suçta kendi kötülüklerini ve atalarının kötülüklerini itiraf ederlerse; bana karşı yürüdükleri için, ⁴¹ ben de onlara karşı yürüdüm ve onları düşmanlarının ülkesine getirdim; eğer o zaman sünnetsiz yürekleri alçakgönüllü olur ve kötülüklerinin cezasını kabul ederlerse, ⁴² o zaman Yakov'la olan antlaşmamı, İshak'la olan antlaşmamı ve Avraham'la olan antlaşmamı hatırlayacağım; ülkeyi de hatırlayacağım. ⁴³ Ülke de onlar tarafından bırakılacak ve onlarsız ıssız kaldığı sürece Şabat'lardan tat alacak; kurallarımı reddettikleri ve canları ilkelerimden tiksindiği için, suçlarının cezasını kabul edecekler. ⁴⁴ Bütün bunlara rağmen, düşmanlarının ülkesinde olduklarında, onları tamamen yok etmek ve onlarla olan antlaşmamı bozmak için onları reddetmeyeceğim ve onlardan nefret etmeyeceğim; çünkü ben onların Tanrısı Yahve'yim. ⁴⁵ Ama onların Tanrısı olmak için Mısır'dan ulusların gözü önünde çıkardığım atalarının antlaşmasını onlar uğruna hatırlayacağım. Ben Yahve'yim.”

⁴⁶ Bunlar, Yahve'nin Moşe aracılığıyla Sina Dağı'nda kendisi ile İsrail'in çocukları arasında yaptığı kurallar, ilkeler ve yasalardır.

27

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “İsrail'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Bir adam bir kişiyi Yahve'ye adak olarak adadığında, senin biçtin değere göre, ³ yirmi ile altmış yaş arasındaki bir erkeğe biçtiğin değer, kutsal yerin şekeline göre elli şekel gümüş olacak. ⁴ Eğer kadınsa, o zaman biçtiği değer otuz şekel olacaktır. ⁵ Eğer kişi beş ile yirmi yaş arasındaysa, o zaman biçtiğin değer erkek için yirmi şekel, kız için on şekel olacaktır. ⁶ Eğer kişi bir aylıktan beş yaşına kadarsa, o zaman biçtiğin değer erkek için beş şekel gümüş, kız için üç şekel gümüş olacaktır. ⁷ Kişi altmış yaş ve üzeri ise; eğer erkek ise, o zaman biçtiğiniz değer on beş şekel, bir kadın için ise on şekel olacaktır. ⁸ Ama biçtiğin değerden daha yoksulsa, o zaman kâhinin önünde durdurulacak ve kâhin ona bir değer biçecektir. Kâhin ödeme gücüne göre değer biçecektir.

⁹ “İnsanların Yahve'ye sunu olarak sunduğu bir hayvansa, kişinin bu hayvandan Yahve'ye verdiği her şey kutsal olacaktır. ¹⁰ Onu değiştirmeyecek, iyiyi kötüyle, kötüyü iyiyle değiştirmeyecek. Eğer hayvanı hayvanla değiştirirsen, o zaman hem o, hem de değiştirilen kutsal olacaktır. ¹¹ Eğer bu, Yahve'ye sunu olarak sunulmayan kirli bir hayvansa, hayvanı kâhinin önünde durduracak; ¹² kâhin bunun iyi mi ya da kötü mü olduğunun değerini biçecek. Kâhin ona nasıl değer biçerse, öyle olacaktır. ¹³ Ama eğer gerçekten onu geri alacaksa, o zaman onun beşte birini biçtiğin değer üzerine ekleyecektir.

¹⁴ “Bir adam evini Yahve'ye kutsal kılmak üzere adadığında, kâhin bunun iyi mi ya da kötü mü olduğuna değer biçecek. Kâhin ona nasıl değer biçerse, öyle

olacaktır. ¹⁵ Eğer onu adayan kişi evini geri alırsa, o zaman senin değer biçtiğin paranın beşte birini ona ekleyecek ve ev onun olacak.

¹⁶ “Eğer bir adam mülkü olan tarlanın bir kısmını Yahve'ye adarsa, o zaman biçeceğin değer onun tohumuna göre olacaktır. Bir homer arpa ekiminin değeri elli şekel gümüş olacak. ¹⁷ Eğer tarlasını Jübile Yılı'ndan itibaren adarsa, senin biçtiğin değere göre kalacaktır. ¹⁸ Ama eğer tarlasını Jübile'den sonra adarsa, o zaman kâhin ona parayı Jübile Yılı'na kadar kalan yıllara göre hesaplayacak; ve biçtiğin değerden düşecektir. ¹⁹ Eğer tarlayı adayan kişi gerçekten onu geri alacaksa, o zaman senin biçtiğin değerinin beşte birini onun üzerine ekleyecek ve tarla onun olarak kalacaktır. ²⁰ Tarlayı geri almazsa, ya da tarlayı başka birine satarsa, bir daha geri alınamaz; ²¹ ama tarla Jübile'de çıktığı zaman, Yahve'ye adanmış bir tarla gibi kutsal olacak. Mülkiyeti kâhinlere ait olacak.

²² “Eğer biri satın aldığı ve kendi mülkü olmayan bir tarlayı Yahve'ye adarsa, ²³ o zaman kâhin senin biçtiğin değerinin bedelini Jübile Yılı'na kadar ona hesap edecek; ve o gün senin biçtiğin değeri Yahve'ye kutsal bir şey olarak verecektir. ²⁴ Jübile Yılı'nda tarla, kendisinden satın alınan kişiye, toprağın mülkiyeti kendisine ait olan kişiye dönecektir. ²⁵ Bütün biçtiğiniz değerler kutsal yerin şekeline göre olacak: şekel başına yirmi gerah olacaktır.

²⁶ “Ancak hayvanlar arasında ilk doğan, ilk doğan olarak Yahve'ye ait olduğu için, hiç kimse onu adayamaz; ister öküz, ister koyun olsun, o Yahve'nindir. ²⁷ Eğer kirli bir hayvan ise, o zaman onu senin biçeceğin değere göre geri satın alacak ve beşte birini onun üzerine ekleyecektir; ya da geri alınamazsa o zaman senin biçeceğin değere göre satılacaktır.

²⁸ “Bununla birlikte, bir kişinin sahip olduğu insan olsun, hayvan olsun ya da mülkü olan tarla olsun, Yahve'ye adadığı hiçbir şey satılmayacak ya da geri alınmayacaktır. Kalıcı olarak adanan her şey Yahve'ye çok kutsaldır.

²⁹ “İnsanlar arasından yıkıma ayrılan hiç kimse fidyeye kurtarılmayacak. Mutlaka öldürülecektir.

³⁰ “İster toprağın tohumu, ister ağaçların meyvesi olsun, toprağın bütün ondılığı Yahve'ye aittir. Yahve'ye kutsaldır. ³¹ Bir adam ondalığının bir kısmını geri alırsa, onun üzerine beşte birini ekleyecektir. ³² Bütün sığırların ya da davarların ondalığı, her değnek altından geçenlerin ondalığı, Yahve'ye kutsal olacaktır. ³³ Onun iyi mi kötü mü olduğunu incelemeyecek ve onu değiştirmeyecek. Eğer onu değiştirirse, o zaman hem o, hem de değiştirdiği kutsal olacaktır. O ödenip geri alınamayacaktır.”

³⁴ Bunlar, Yahve'nin Sina Dağı'nda İsrail'in çocukları için Moşe'ye buyurduğu buyruklardır.

SAYILAR

¹ Yahve, Mısır diyarından çıkışlarının ikinci yılında, ikinci ayın birinci günü, Sina Çölü'nde, Buluşma Çadırı'nda Moşe'yle konuşup şöyle dedi: ² "İsrael'in çocuklarının topluluğunu, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, her erkeği, ³ İsrail'de yirmi yaş ve üzeri, savaşa gidebilecek durumda olanların hepsini, sen ve Aron onları bölüklerine göre, birer birer sayacaksınız. ⁴ Yanınızda her oymaktan bir adam, her biri atalarının evinin başı olacak. ⁵ Sizinle birlikte duracak adamların adları şunlardır: Ruven'den: Şedeur oğlu Elizur.

⁶ Şimon'dan: Surişadday oğlu Şelumiel.

⁷ Yahuda'dan: Amminadav oğlu Nahşon.

⁸ İssakar'dan: Zuar oğlu Netanel.

⁹ Zevulun'dan: Helon oğlu Eliav.

¹⁰ Yosef'in çocuklarından: Efraim'den: Ammihud oğlu Elişama; Manaşşe'den: Pedahsur oğlu Gamaliel.

¹¹ Benyamin'den: Gideon oğlu Avidan.

¹² Dan'dan: Ammişadday oğlu Ahiezer.

¹³ Aşer'den: Okran oğlu Pagiel.

¹⁴ Gad'dan: Deuel oğlu Elyasaf.

¹⁵ Naftali'den: Enan oğlu Ahira."

¹⁶ Topluluktan çağrılanlar, atalarının oymaklarının önderleri bunlardır; Onlar İsrail binlerinin başlarıydı. ¹⁷ Moşe ile Aron adları anılan bu adamları aldılar. ¹⁸ İkinci ayın birinci günü bütün topluluğu bir araya topladılar; soylarını ailelerine göre, atalarının evlerine göre, ad sayısına göre yirmi yaş ve üzeri olarak teker teker ilan ettiler. ¹⁹ Yahve Moşe'ye buyurduğu gibi onları Sina Çölü'nde saydı.

²⁰ İsrail'in ilk doğanı Ruven'in çocukları, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek her erkek, teker teker hepsi: ²¹ Ruven oymağından sayılanlar kırk altı bin beş yüz kişiydi.

²² Şimon'un çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre teker teker, onlardan sayılanlar, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanların hepsi, ²³ Şimon oymağından sayılanlar elli dokuz bin üç yüz kişiydi.

²⁴ Gad'ın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar: ²⁵ Gad oymağından sayılanlar kırk beş bin altı yüz elli kişiydi.

²⁶ Yahuda'nın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar: ²⁷ Yahuda oymağından sayılanlar yetmiş dört bin altı yüz kişiydi.

²⁸ İssakar'ın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar: ²⁹ İssakar oymağından sayılanlar elli dört bin dört yüz kişiydi.

³⁰ Zevulun'un çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek

durumda olanlar: ³¹ Zevulun oymağından sayılanlar elli yedi bin dört yüz kişiydi.

³² Yosef çocuklarından: Efraim'in çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar: ³³ Efraim oymağından sayılanlar kırk bin beş yüz kişiydi.

³⁴ Manaşşe'nin çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar: ³⁵ Manaşşe oymağından sayılanlar otuz iki bin iki yüz kişiydi.

³⁶ Benyamin'in çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar: ³⁷ Benyamin oymağından sayılanlar otuz beş bin dört yüz kişiydi.

³⁸ Dan'ın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar: ³⁹ Dan oymağından sayılanlar altmış iki bin yedi yüz kişiydi.

⁴⁰ Aşer'in çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar: ⁴¹ Aşer oymağından sayılanlar kırk bir bin beş yüz kişi vardı.

⁴² Naftali'nin çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar: ⁴³ Naftali oymağından sayılanlar elli üç bin dört yüz kişiydi.

⁴⁴ Sayılanlar bunlardır; onları Moşe ve Aron'la İsrail'in on iki beyleri saydılar; bunlardan her biri kendi atalarının evi içindi. ⁴⁵ Böylece atalarının evlerine göre İsrail'in çocuklarından sayılan yirmi yaş ve üzeri İsrail'de savaşa gidebilecek durumda olanların hepsi, ⁴⁶ sayılanların tamamı altı yüz üç bin beş yüz elli kişiydi. ⁴⁷ Ancak Levililer atalarının oymağına göre onların arasında sayılmadı. ⁴⁸ Çünkü Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ⁴⁹ “Yalnız Levi oymağını saymayacaksın, İsrail'in çocuklarının arasında onların sayımını yapmayacaksın; ⁵⁰ ancak Levililer'i Levha Sandığı'nın, onun tüm takımlarının ve ona ait olan her şeyin üzerinde görevlendir. Konutu ve onun tüm takımlarını onlar taşıyacaklar; onunla onlar ilgilenecekler ve onun çevresinde konaklayacaklar. ⁵¹ Konut taşınacağı zaman Levililer onu indirecekler; ve konut kurulacağı zaman onu Levililer kuracaklar. Yaklaşan yabancı öldürülecektir. ⁵² İsrail'in çocukları, kendi bölüklerine göre, herkes kendi ordugâhına ve herkes kendi sancağının yanında çadırlarını kuracaklar. ⁵³ Ama İsrail'in çocuklarının topluluğu üzerine gazap gelmesin diye Levililer Levha Sandığı'nın çevresinde konaklayacaklar. Levililer Tanıklık Konutu'ndan sorumlu olacaklar.”

⁵⁴ İsrail'in çocukları böyle yaptılar. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre onlar da öyle yaptılar.

2

¹ Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi: ² “İsrail'in çocukları, herkes kendi bayrağının yanında, atalarının evlerinin sancaklarıyla konaklayacak. Buluşma Çadırı'nın çevresinde, ondan uzakta konaklayacaklar.

³ “Gündoğumuna doğru doğu tarafında konaklayanlar, bölüklerine göre Yahuda ordugâhının bayrağından olacaklar. Yahuda'nın çocuklarının beyi Amminadav oğlu Nahşon olacak. ⁴ Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar yetmiş dört bin altı yüz kişiydi.

⁵“Onun yanında konaklayanlar İssakar oymağı olacak. İssakar'ın çocuklarının beyi Zuar oğlu Netanel olacak. ⁶Onun bölüğü ve ondan sayılanlar elli dört bin dört yüz kişiydi.

⁷“Zevulun oymağı: Zevulun'un çocuklarının beyi Helon oğlu Eliav olacak. ⁸Onun bölüğü ve ondan sayılanlar elli yedi bin dört yüz kişiydi.

⁹“Yahuda ordugâhından sayılanların hepsi bölüklerine göre yüz seksen altı bin dört yüz kişiydi. İlk olarak onlar yola çıkacaklardır.

¹⁰“Bölüklerine göre Ruven ordugâhının bayrağı güney tarafında olacak. Ruven çocuklarının beyi Şedeur oğlu Elizur olacak. ¹¹Onun bölüğü ve ondan sayılanlar kırk altı bin beş yüz kişiydi.

¹²“Onun yanında konaklayan Şimon oymağı olacak. Şimon'un çocuklarının beyi Surişadday oğlu Şelumiel olacak. ¹³Onun bölüğü ve ondan sayılanlar elli dokuz bin üç yüz kişiydi.

¹⁴“Gad oymağı: Gad'ın çocuklarının beyi Reuel oğlu Elyasaf olacak. ¹⁵Onun bölüğü ve ondan sayılanlar kırk beş bin altı yüz elli kişiydi.

¹⁶“Ruven ordugâhından sayılanların hepsi bölüklerine göre yüz elli bir bin dört yüz elli kişiydi. İkinci olarak onlar yola çıkacaklardır.

¹⁷“Sonra Buluşma Çadırı yola çıkacak, Levililerin ordugâhı ordugâhların ortasında olacak. Konakladıkları gibi, herkes kendi bayraklarına göre, her kişi kendi yerinden yola çıkacak.

¹⁸“Bölüklerine göre Efraim ordugâhının sancağı batı tarafında olacak. Efraim'in çocuklarının beyi Ammihud oğlu Elişama olacak. ¹⁹Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar kırk bin beş yüz kişiydi.

²⁰“Onun yanında Manaşşe oymağı olacak. Manaşşe'nin çocuklarının beyi Pedahzur oğlu Gamaliel olacak. ²¹Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar otuz iki bin iki yüz kişiydi.

²²“Benjamin oymağı: Benjamin'in çocuklarının beyi Gideon oğlu Avidan olacak. ²³Onun ordusu ve onlardan sayılanlar otuz beş bin dört yüz kişiydi.

²⁴“Efraim ordugâhından sayılanların hepsi bölüklerine göre yüz sekiz bin yüz kişiydi. Üçüncü olarak onlar yola çıkacaklardır.

²⁵“Bölüklerine göre Dan ordugâhının bayrağı kuzey tarafında olacak. Dan'ın çocuklarının beyi Ammişadday oğlu Ahiezer olacak. ²⁶Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar altmış iki bin yedi yüz kişiydi.

²⁷“Onun yanında konaklayanlar Aşer oymağı olacak. Aşer'in çocuklarının beyi Okran oğlu Pagiël olacak. ²⁸Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar kırk bir bin beş yüz kişiydi.

²⁹“Naftali oymağı: Naftali'nin çocuklarının beyi Enan oğlu Ahira olacak. ³⁰Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar elli üç bin dört yüz kişiydi.

³¹“Dan ordugâhından sayılanların hepsi yüz elli yedi bin altı yüz kişiydi. Kendi bayraklarına göre en son onlar yola çıkacaklardır.”

³²Bunlar atalarının evlerine göre İsrail'in çocuklarından sayılanlardır. Ordularına göre ordugâhlardan sayılanların hepsi altı yüz üç bin beş yüz elli kişiydi.

³³Ancak Yahve'nin Moşe'ye buyurmuş olduğu gibi Levililer İsrail'in çocukları arasında sayılmadılar.

³⁴İsrail'in çocukları da böyle yaptı. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre, kendi bayraklarına göre konakladılar ve böylece herkes aileleri ile atalarının evlerine göre yola çıktılar.

3

1 Yahve'nin Sina Dağı'nda Moşeyle konuştuğu gün Aron'la Moşe'nin soy-
larının tarihi şöyledir. 2 Aron'un oğullarının adları şunlardır: İlk doğan Nadav,
Avihu, Eleazar ve İtamar.

3 Aron'un oğullarının, kâhinlik makamında hizmet etmek üzere adadığı,
meshedilmiş kâhinlerin adları bunlardır. 4 Nadav ile Avihu, Sina çölünde
Yahve'nin önünde yabancı ateş sundukları zaman Yahve'nin önünde öldüler;
onların çocukları yoktu. Eleazar ve İtamar, babaları Aron'un önünde kâhinlik
makamında hizmet ettiler.

5 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: 6 “Levi oymağını yaklaştır ve onları
kâhin Aron'un önünde, ona hizmet etsinler diye durdur. 7 Konutun
hizmetini yapmak üzere onun ve tüm topluluğun gereksinimlerini Buluşma
Çadırı'nın önünde onlar sağlayacaklar. 8 Buluşma Çadırı'nın bütün takımlarını ve
İsrael'in çocuklarının konut hizmetiyle ilgili yükümlülüklerini onlar karşılayacak.
9 Levililer'i Aron'la oğullarına vereceksin. Onlar İsrail'in çocukları adına
tamamen ona verilmiştir. 10 Aron'la oğullarını sen atayacaksın, onlar da
kâhinliklerini sürdürecekler, yaklaşan yabancı ise öldürülecektir.”

11 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: 12 “İşte, İsrail'in çocukları arasında rahmi açan
ilk doğanların yerine, Levililer'i İsrail'in çocukları arasından seçtim; ve Levililer
benim olacak. 13 Çünkü ilk doğanların hepsi benimdir. Mısır diyarında bütün
ilk doğanları vurduğum gün, İsrail'de insan olsun hayvan olsun bütün ilk
doğanları kendime kutsal kıldım. Benim olacaklar. Ben Yahve'yim.”

14 Yahve Sina Çölü'nde Moşe'ye şöyle dedi: 15 “Levi çocuklarını atalarının
evlerine, ailelerine göre say. Bir aylık ve üstü olan her erkeği sayacaksın.”

16 Moşe onları Yahve'nin sözüne göre, kendisine buyurulduğu gibi saydı.

17 Levi'nin oğulları adlarıyla şunlardır: Gerşon, Kehat ve Merari.

18 Gerşon'un oğullarının ailelerine göre adları şunlardır: Livni ve Şimi.

19 Ailelerine göre Kohat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel.

20 Ailelerine göre Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Babalarının evlerine
göre Levililer'in aileleri bunlardır.

21 Livnî ailesi ve Şimeî ailesi Gerşon'dandı. Bunlar Gerşonlular'ın aileleridir.

22 Onlardan sayılanlar, bir aylık ve üstü olan tüm erkeklerin sayısına göre
yedi bin beş yüz kişiydi.

23 Gerşonlular'ın aileleri konutun arkasında batıya doğru konaklayacaklar.

24 Lael oğlu Elyasaf Gerşonlular'ın atalar evinin beyi olacak. 25 Buluşma
Çadırı'nda Gerşon oğullarının görevi konut, çadır, onun örtüsü, Buluşma
Çadırı'nın kapı perdesi, 26 konutla sunağın çevresindeki avlunun perdeleri,
avlu kapısının perdesi ve bütün hizmeti için onun ipleri olacaktır.

27 Amramlılar'ın ailesi, Yisharlılar'ın ailesi, Hevronlular'ın ailesi ve
Uzzielliler'in ailesi Kohat'tandı. 28 Bir aylık ve üstü olan tüm erkeklerin
sayısına göre, kutsal yerin gereksinimlerini karşılayan sekiz bin altı yüz kişi
vardı.

29 Kohat oğullarının aileleri konutun güney tarafında konaklayacaklar.

30 Kohatlılar'ın ailelerinin atalar evi beyi Uzziel oğlu Elizafan olacak.

31 Sandık, masa, şamdan, sunaklar, hizmet ettikleri kutsal yerin takımları,
perde ve onun tüm hizmeti onların görevi olacak. 32 Kâhin Aron'un oğlu
Eleazar, kutsal yerin gereksinimleri sağlayanların üzerinde Levili beylerin
beyi olacak.

³³ Mahlitliler ailesi ve Muşililer ailesi Merari'dendi. Bunlar Merari'nin aileleridir. ³⁴ Bir aylık ve daha üstü olan tüm erkeklerin sayısına göre onlardan sayılanlar altı bin iki yüz kişiydi.

³⁵ Merari ailelerinin atalar evinin beyi Avihail oğlu Suriel'di. Onlar konutun kuzey tarafında konaklayacaklar. ³⁶ Merari oğullarının belirlenmiş görevleri konutun çerçeveleri, girişleri, direkleri, tabanları, bütün takımları, onun tüm hizmetleri, ³⁷ çevresindeki avlunun direkleri, tabanları, kazıkları ve ipleridir.

³⁸ Doğuya doğru konutun önünde, güneşin doğduğu yere doğru Buluşma Çadırı'nın önünde, İsrail'in çocuklarının görevi için kutsal yerin gereksinimlerini karşılamak üzere konaklayanlar, Moşe, Aron ve oğulları olacaklar. Yaklaşan yabancı öldürülecektir. ³⁹ Moşe ile Aron'un Yahve'nin buyruğu uyarınca ailelerine göre saydıkları Levililer'in tümü, bir aylık ve üstü olan tüm erkekler yirmi iki bin kişiydi.

⁴⁰ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "İsrail'in çocuklarından bir aylık ve üstü olan ilk doğan tüm erkekleri say ve adlarının sayısını al. ⁴¹ İsrail'in çocukları arasında ilk doğanların yerine Levililer'i, —Ben Yahve'yim— benim için alacaksın; ve İsrail'in çocuklarının hayvanları arasında bütün ilk doğanlar yerine Levililerin hayvanlarını alacaksın."

⁴² Moşe, Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi, İsrail'in çocukları arasında ilk doğanların hepsini saydı. ⁴³ Ad sayısına, bir aylık ve üstü olanlardan sayılanlara göre ilk doğan bütün erkekler yirmi iki bin iki yüz yetmiş üç kişiydi.

⁴⁴ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ⁴⁵ "İsrail'in çocukları arasında ilk doğanların tümü yerine Levililer'i, onların hayvanları yerine de Levililerin hayvanlarını al; Levililer de benim olacak. Ben Yahve'yim. ⁴⁶ İsrail'in çocuklarının ilk doğanlarından Levililerin sayısını aşan iki yüz yetmiş üç kişinin bedeli için, ⁴⁷ kişi başına beş shekel alacaksın; onları kutsal yerin şekeline göre alacaksın (shekel yirmi geradır); ⁴⁸ ve onlardan geri kalan bedel parasını Aron'la oğullarına vereceksin."

⁴⁹ Moşe, Levililer'le bedeli verilmiş olanları aşanların bedel parasını aldı; ⁵⁰ İsrail'in çocuklarının ilk doğanlarından kutsal yerin şekeline göre bin üç yüz altmış beş shekel para aldı; ⁵¹ Yahve'nin sözü uyarınca Moşe, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi bedel parasını Aron'la oğullarına verdi.

4

¹ Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi: ² "Levi oğulları arasından Kohat'ın oğullarını, ailelerine, ata evlerine göre, ³ otuz yaştan başlayarak elli yaşına kadar Buluşma Çadırı'nda iş yapmak üzere hizmete girenlerin tümünü sayın.

⁴ "Buluşma Çadırı'nda Kohat oğullarının en kutsal şeylerle ilgili hizmeti budur. ⁵ Ordugâh göç edince Aron oğullarıyla birlikte içeri girecek ve bölme perdesini indirecekler, Levha Sandığını onunla örtecekler, ⁶ üzerine fok derisinden bir örtü koyacaklar, üzerine lacivert bir bez serip sırtıklarını takacaklar.

⁷ "Sergi ekmeği masasının üzerine lacivert bir bez serip üzerine tabakları, kaşıkları, kâseleri, dökmelik sunu için tasları koyacaklar; ve sürekli ekmek onun üzerinde olacak. ⁸ Üzerlerine kırmızı bir bez serip onu fok derisinden bir örtüyle örtecekler ve sırtıklarını takacaklar.

⁹ "Lacivert bir bez alıp ışık veren şamdanı, kandillerini, makaslarını, tablalarını ve onun hizmetinde kullanılan tüm yağ kaplarını örtecekler. ¹⁰ Onu

ve içindeki tüm takımlarını fok derisinden bir örtü içine koyacaklar ve onu sedye üzerine koyacaklar.

¹¹ “Altın sunağın üzerine lacivert bir bez serip onu deri bir örtüyle örtecekler ve sırtıklarını geçirecekler.

¹² “Kutsal yerde hizmet ettikleri bütün hizmet takımlarını alıp lacivert bir beze saracaklar, üzerini fok derisinden bir örtüyle örtecekler ve sedye üzerine koyacaklar.

¹³ “Sunağın küllerini kaldırıp üzerine mor bir bez serecekler. ¹⁴ Onun üzerinde hizmet için kullanılan tüm takımları, ateş tavalarını, et kancalarını, kürekleri ve leğenleri, sunağın tüm takımlarını onun üzerine koyacaklar; ve üzerine fok derisinden bir örtü serip sırtıklarını geçirecekler.

¹⁵ “Aron'la oğulları kutsal yeri ve kutsal yerin tüm takımlarını örtmeyi bitirince, ordugâh göç ederken; ondan sonra Kohat'ın oğulları onu taşımaya gelecekler; ama ölmesinler diye kutsal yere dokunmayacaklar. Buluşma Çadırı'na ait olan bu şeyleri Kohat'ın oğulları taşıyacak.

¹⁶ “Kâhin Aron oğlu Eleazar'ın görevi, ışık için yağ, kokulu buhur, sürekli ekmek sunusu, mesh yağı, tüm konutun, içinde bulunan her şeyin, kutsal yer ve onun takımlarının gereksinimleri olacak.”

¹⁷ Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi: ¹⁸ “Kohatlı ailelerin boyunu Levililer arasından ayırmayın; ¹⁹ ama onlara şöyle yapın ki, çok kutsal şeylere yaklaştıklarında ölmesinler, yaşasınlar. Aron'la oğulları içeri girecekler ve herkesi kendi hizmetine ve yüküne atayacaklar; ²⁰ ama ölmek için bir an bile kutsal yeri görmeye girmeyecekler.”

²¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ²² “Gerşon'un oğullarını da atalarının evlerine, ailelerine göre say; ²³ onları, otuz yaşından elli yaşına kadar Buluşma Çadırı'nda hizmete hazır, iş yapmak üzere içeri girenlerin hepsini sayacaksın.

²⁴ “Gerşonlu ailelerin hizmet ve yük taşımakta hizmeti şudur: ²⁵ Konutun perdelerini ve Buluşma Çadırı'nı ve onun üstündeki fok derisinden örtüyü, Buluşma Çadırı'nın kapı perdesini, ²⁶ avlunun perdelerini, konutun yanındaki ve sunağın çevresindeki avlu kapısının kapı perdesi, bunların ipleri, onların hizmetinde kullanılan bütün aletleri onlar taşıyacaklar; onlarla yapılan her işte onlar hizmet edecekler. ²⁷ Gerşon'un oğullarının bütün hizmetinde, tüm yükleri ve tüm hizmetleri Aron'la oğullarının buyruğuyla olacak; ve tüm sorumluluklarında onlara görev atayacaksın. ²⁸ Gerşonlu oğulları ailelerinin Buluşma Çadırı'ndaki hizmeti budur. Görevleri kâhin Aron oğlu İtamar'ın eli altında olacaktır.

²⁹ “Merari'nin oğullarına gelince, onları ailelerine, atalarının evlerine göre sayacaksın; ³⁰ Buluşma Çadırı'nın işini yapmak üzere hizmete giren herkesi otuz yaşından elli yaşına kadar sayacaksın. ³¹ Buluşma Çadırı'nda yaptıkları tüm hizmete göre onların yükleri şunlardır: Bütün takımları ve bütün hizmetleriyle birlikte, konutun çerçeveleri, kirişleri, direkleri, tabanları, ³² çevresindeki avlunun direkleri, bunların tabanları, kazıkları, ipleridir. Yüklerinin görev aletlerini adlarıyla onlara atayacaksınız. ³³ Merari oğulları ailelerinin, Kâhin Aron oğlu İtamar'ın eli altında Buluşma Çadırı'nda yaptıkları bütün hizmetlerine göre hizmeti budur.”

³⁴ Moşe, Aron ve topluluğun beyleri, Kohatlı oğullarını ailelerine ve atalarının evlerine göre; ³⁵ otuz yaşından elli yaşına kadar, Buluşma Çadırı'nda çalışmak üzere hizmete giren herkesi saydılar. ³⁶ Ailelerine göre onlardan sayılanlar iki bin yedi yüz elli kişiydi. ³⁷ Buluşma Çadırı'nda hizmet eden Kohatlı ailelerden sayılanlar bunlardı; Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca Moşe ile Aron'un saydıkları onlardı.

³⁸ Ailelerine ve atalarının evlerine göre Gerşon'un oğulları arasında sayılanlar, ³⁹ otuz yaşından elli yaşına kadar, Buluşma Çadırı'nda çalışmak üzere hizmete giren hepsi, ⁴⁰ ailelerine ve atalarının evlerine göre onlardan sayılanlar iki bin altı yüz otuz kişiydi. ⁴¹ Moşe ve Aron'un Yahve'nin buyruğu uyarınca saydıkları, Buluşma Çadırı'nda hizmet eden Gerşon'un oğullarının ailelerinden sayılanlar bunlardı.

⁴² Ailelerine ve atalarının evlerine göre Merari oğulları ailelerinden sayılanlar, ⁴³ otuz yaşından elli yaşına kadar, Buluşma Çadırında çalışmak üzere hizmete giren herkes; ⁴⁴ ailelerine göre onlardan sayılanlar üç bin iki yüz kişiydi. ⁴⁵ Bunlar, Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruğa göre Moşe ile Aron'un saydıkları Merari oğulları ailelerinden sayılanlardı.

⁴⁶ Moşe, Aron ve İsrail beylerinin ailelerine ve atalarının evlerine göre saydıkları Levililer arasında sayılanlar, ⁴⁷ otuz yaşından elli yaşına kadar hizmet işini ve Buluşma Çadırı'nda yükler taşıma işini yapmak için girenlerin hepsi, ⁴⁸ onlardan sayılanlar sekiz bin beş yüz seksen kişiydi. ⁴⁹ Yahve'nin buyruğu uyarınca, herkes kendi hizmetine ve yüküne göre Moşe tarafından sayıldı. Böylece Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi onlar onun tarafından sayıldılar.

5

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² "İsrail'in çocuklarına buyur, her cüzamlıyı, her akıntısı olanı ve ölüden dolayı kirli olan her kişiyi ordugâhtan çıkarınlar. ³ Ortasında oturduğum ordugâhı kirletmesinler diye, hem erkekleri hem de kadınları ordugâhın dışına çıkaracaksınız."

⁴ İsrail'in çocukları da öyle yaptılar ve onları ordugâhın dışına çıkardılar; Yahve Moşe'yle nasıl söylediye, İsrail'in çocukları da öyle yaptı.

⁵ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ⁶ "İsrail'in çocuklarına de ki: 'Bir erkek ya da kadın, Yahve'ye karşı gelerek, insanların işlediği günahlardan birisini işlediğinde ve o can suçlu olduğunda, ⁷ o zaman işlemiş olduğu günahı itiraf edecek; ve suçunun karşılığını tamamen ödeyecek, üzerine beşte birini ekleyecek ve onu suçlu olduğu kişiye verecektir. ⁸ Ancak eğer suçun karşılığını ödemek için o adamın yakın akrabası yoksa, kendisi için kefaretecek olan kefarete koçunun yanı sıra, Yahve'ye ödenen suç karşılığı da kâhinin olacaktır. ⁹ İsrail'in çocuklarının kâhine sundukları tüm kutsal şeylerden her kaldırma sunusu onun olacak. ¹⁰ Herkesin kutsal şeyleri onun olacaktır; kim kâhine bir şey verirse, onun olacaktır'".

¹¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ¹² "İsrail'in çocuklarına söyle ve onlara de: 'Bir adamın karısı yoldan sapar ve ona sadakatsizlik ederse, ¹³ bir erkek onunla yatar, bu kocasının gözlerinden gizlenir ve saklı kalırsa, ve kadın kirlenir, ona karşı hiçbir tanık yoksa, kadın eylem sırasında tutulmazsa; ¹⁴ adamın üzerine kıskançlık ruhu gelir, karısı kirli olduğu halde karısını kıskanırsa; ya da eğer adamın üzerine kıskançlık ruhu gelir ve karısı kirli olmadığı halde karısını kıskanırsa; ¹⁵ o zaman adam karısını kâhine getirecek ve onun için sunu olarak onda bir efa arpa unu getirecek. Üzerine yağ dökmeyecek ve üzerine buhur koymayacak; çünkü bu kıskançlık ekmeği sunusu, kötülüğü hatırlatan anma ekmek sunusudur. ¹⁶ Kâhin kadını yaklaştırıp Yahve'nin önünde durduracak. ¹⁷ Kâhin kutsal suyu toprak bir kap içine alacak; ve kâhin konutun zemini üzerindeki tozun bir kısmını alıp suya koyacak. ¹⁸ Kâhin kadını Yahve'nin önünde durduracak, kadının saçlarını çezecek ve anma ekmek sunusunu onun ellerine koyacak, kıskançlık ekmek

sunusudur. Kâhinin elinde lanet getiren acılık suyu olacak. ¹⁹ Kâhin ona ant içirtip kadına şöyle diyecek: “Eğer seninle bir erkek yatmamışsa ve kocanın yetkisi altında kirliliğe sapsen, lanet getiren bu acılık suyundan kurtul. ²⁰ Ama eğer kocanın yetkisi altındayken yoldan sapsen, kirlenmişsen ve kocandan başka bir adam seninle yatmışsa...” ²¹ o zaman kâhin kadına lanet andı içirtip kâhin kadına şöyle diyecek: “Yahve kalçanın düşmesine ve vücudunun şişmesine izin verdiğinde, Yahve seni halkının arasında bir lanet ve küfür yapsın; ²² lanet getiren bu su bağırsaklarına girecek, vücudunu şişirecek, kalçanı düşürecek.” Kadın “Amin, Amin” diyecek.

²³ “Kâhin bu lanetleri bir kitaba yazacak ve onları acılık suyu içinde silecek. ²⁴ Lanet getiren acılık suyunu kadına içirecek; ve lanete neden olan su onun içine girecek ve acılaşacak. ²⁵ Kâhin kıskançlık ekmek sunusunu kadının elinden alacak ve ekmek sunusunu Yahve'nin önünde sallayacak ve onu sunağa getirecek. ²⁶ Kâhin anma payı olarak ekmek sunusundan bir avuç alacak, onu sunakta yakacak, sonra da suyu kadına içirecek. ²⁷ O, suyu ona içirdiğinde, eğer kadın kirlenmişse ve kocasına karşı bir suç işlemişse, lanete neden olan su onun içine girecek ve acılaşacak, vücudu şişecek ve kalçası düşecek; kadın da halkı arasında bir lanet olacaktır. ²⁸ Eğer kadın kirli değilse ama temizse; o zaman kurtulacak ve çocuk sahibi olacaktır.

²⁹ “Kocasına bağlı kadın yoldan sapıp kirlendiğinde, ³⁰ ya da kıskançlık ruhu erkeğin üzerine geldiğinde ve karısını kıskandığında kıskançlık yasası budur; o zaman kadını Yahve'nin önünde durduracak ve kâhin bu yasanın tamamını onun üzerinde uygulayacaktır. ³¹ Erkek kötülükten özgür olacak, o kadın da kendi kötülüğünü taşıyacaktır.”

6

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² “İsrael'in çocuklarına konuş ve onlara şunu söyle: 'Erkek ya da kadın, kendini Yahve'ye ayırmak için özel bir adak, yani bir Neziri adağı adarsa, ³ kendini şaraptan ve ağır içkiden ayrı tutacak. Şarap sirkesi ya da mayalanmış içecek sirkesi içmeyecek, hiç üzüm suyu içmeyecek, taze üzüm ya da kurutulmuş üzüm yemeyecektir. ⁴ Ayrıldığı günler boyunca, çekirdeklerinden kabuğuna kadar asmadan yapılan hiçbir şeyi yemeyecektir.

⁵ “Ayrılık adağı günleri boyunca, kendisini Yahve'ye ayıracağı günler doluncaya dek başına ustura gelmeyecek. O kutsal olacaktır. Başındaki saçlarını uzatacaktır.

⁶ “Yahve'ye ayrıldığı günler boyunca ölünün yanına yaklaşmayacak. ⁷ Babası, annesi, erkek kardeşi ya da kız kardeşi öldüğü zaman onlar için kendini kirletmeyecektir; çünkü Tanrı'ya ayrılması onun başı üzerindedir. ⁸ Ayrıldığı günler boyunca Yahve'ye kutsaldır.

⁹ “Eğer bir kişi aniden onun yanında ölürse ve ayrılığının başını kirletirse, o zaman temizlendiği gün başını tıraş edecek. Yedinci gün onu tıraş edecek. ¹⁰ Sekizinci gün kâhine, Buluşma Çadırı'nın kapısına iki kumru ya da iki güvercin yavrusu getirecek. ¹¹ Kâhin birini günah sunusu, diğerini yakmalık sunu olarak sunacak ve ölü yüzünden günah işlediği için onun için kefaretecek ve aynı gün başını kutsal kılacaktır. ¹² Ayrılık günlerini Yahve'ye ayıracak ve suç sunusu olarak bir yaşında bir erkek kuzu getirecek; ancak önceki günler boşa gidecektir, çünkü onun ayrılığı kirlenmiştir.

¹³ “Nezir'in yasası şudur: Ayrılık günleri tamamlanınca, Buluşma Çadırı'nın kapısına getirilecek. ¹⁴ Yahve'ye yakmalık sunu olarak kusursuz bir yaşında, erkek kuzu, günah sunusu olarak kusursuz bir yaşında dişi kuzu, esenlik sunuları olarak kusursuz bir koç, ¹⁵ bir sepet mayasız ekmek, yağla yoğrulmuş

ince undan pideler ve onların ekmek sunusuyla ve onların dökmelik sunusuyla birlikte yağ sürülmüş mayasız yufkalar sunacaktır. ¹⁶ Kâhin bunları Yahve'nin önüne çıkaracak, günah sunusunu ve yakmalık sunusunu sunacak. ¹⁷ Koçu, mayasız ekmek sepetiyle birlikte Yahve'ye esenlik sunuları kurbanı olarak sunacak. Kâhin ayrıca onun ekmek sunusunu ve dökmelik sunusunu da sunacak. ¹⁸ Nezir, ayrılığının başını Buluşma Çadırı'nın kapısında tıraş edecek, ayrılık başının saçını alıp esenlik sunuları kurbanının altındaki ateşin üzerine koyacak. ¹⁹ Kâhin koçun haşlanmış omzunu, bir mayasız pideyi ve bir mayasız yufkayı sepetten çıkarıp Nezir'in başını tıraş ettikten sonra bunları onun ellerine koyacak; ²⁰ ve kâhin bunları Yahve'nin önünde sallamalık sunu olarak sallayacak. Sallanan döş ve sunulan butla birlikte bunlar kâhin için kutsaldır. Bundan sonra Nezir şarap içebilir.

²¹ “Adak adayan Nezirinin, gücünün yettiği diğer şeylerin yanı sıra, ayrılığı için Yahve'ye sunusunun yasa budur. Adadığı adak uyarınca, kendi ayrılığının yasasına göre böyle yapmalıdır.”

²² Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ²³ “Aron'la ve oğullarıyla konuş ve şöyle de: İsrail'in çocuklarını böyle kutsayacaksınız. Onlara diyeceksiniz:

²⁴ 'Yahve sizi kutsasın ve korusun.

²⁵ Yahve yüzünü sizin üzerinizde işildatsın ve size lütfetsin.

²⁶ Yahve yüzünü size doğru kaldırsın ve size esenlik versin.'

²⁷ “Böylece İsrail'in çocukları üzerine adımı koyacaklar; ve ben onları kutsayacağım.”

7

¹ Moşe konutu kurmayı bitirdiği, onu meshettiği, tüm takımlarıyla birlikte, sunağı da tüm eşyalarıyla birlikte kutsadığı ve onları mesh edip kutsadığı gün;

² Atalarının evlerinin başları olan İsrail beyleri sunular sundular. Bunlar oymakların beyleriydi. Bunlar, sayılanların başında olanlardı; ³ her iki beye bir araba ve her birine bir öküz olmak üzere, Yahve'nin önüne sunularını altı kapalı araba ve on iki öküz getirdiler. Bunları konutun önünde takdim ettiler.

⁴ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ⁵ “Buluşma Çadırı'nın hizmetinde kullanılmak üzere bunları onlardan al; ve bunları her adama hizmetine göre Levililer'e vereceksin.”

⁶ Moşe arabaları ve öküzleri alıp Levililer'e verdi. ⁷ Yaptıkları hizmete göre Gerşon'un oğullarına iki araba ve dört öküz verdi. ⁸ Kâhin Aron oğlu İtamar'ın yönetimi altında Merari'nin oğullarına hizmetlerine göre dört araba ve sekiz öküz verdi. ⁹ Ancak Kohat'ın oğullarına hiçbir şey vermedi; çünkü kutsal yerin hizmeti onlara aitti; onu omuzlarında taşırlardı.

¹⁰ Beyler sunağın meshedildiği gün onun adanması için sunular sundular. Beyler sunağın önünde sunularını sundular.

¹¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Sunağın adanması için her bey kendi gününde kendi sunularını sunacaklar.”

¹² İlk gün sunusunu sunan kişi Yahuda oymağından Amminadav oğlu Nahşon'du, ¹³ onun sunusu şunlardı: kutsal yerin şekeline göre, ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

¹⁴ buhurla dolu on şekellik altın bir kepçe;

¹⁵ yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;

¹⁶ günah sunusu olarak bir teke;

¹⁷ esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Amminadav oğlu Nahşon'un sunusuydu.

18 İkinci gün sunusunu sunan İssakar beyi Suar oğlu Netanel'di. 19 Sunusu olarak şunları sundu: Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

20 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;

21 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;

22 günah sunusu olarak bir teke;

23 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Suar oğlu Netanel'in sunusuydu.

24 Üçüncü gün Zevulun oğullarının beyi Helon oğlu Eliav sunusunu sundu:

25 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

26 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;

27 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;

28 günah sunusu olarak bir teke;

29 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Helon oğlu Eliav'ın sunusuydu.

30 Dördüncü gün Ruven oğulları beyi Şedeur oğlu Elizur sunusunu sundu:

31 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

32 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;

33 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;

34 günah sunusu olarak bir teke;

35 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Şedeur oğlu Elizur'un sunusuydu.

36 Beşinci gün Şimon oğulları beyi Surişadday oğlu Şelumiel sunusunu sundu:

37 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

38 buhurla dolu on şekellik altın bir kepçe;

39 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;

40 günah sunusu için bir teke;

41 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu; bu, Surişadday oğlu Şelumiel'in sunusuydu.

42 Altıncı gün, Gadoğullarının prensi Deuel oğlu Elyasaf sunusunu sundu:

43 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

44 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;

45 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;

46 günah sunusu olarak bir teke;

47 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Deuel oğlu Elyasaf'ın sunusuydu.

48 Yedinci gün Efraim oğulları beyi Ammihud oğlu Elişama sunusunu sundu:

49 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

50 buhurla dolu, on şekellik bir altın kepçe;

51 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;

⁵² günah sunusu olarak bir teke;

⁵³ esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Ammihud oğlu Elişama'nın sunusuydu.

⁵⁴ Sekizinci gün Manaşşe oğulları beyi Pedahzur oğlu Gamaliel sunusunu sundu: ⁵⁵ Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

⁵⁶ buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;

⁵⁷ yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

⁵⁸ günah sunusu için bir teke;

⁵⁹ esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Pedahzur oğlu Gamaliel'in sunusuydu.

⁶⁰ Dokuzuncu gün Benyamin oğulları beyi Gideoni oğlu Avidan sunusunu sundu: ⁶¹ Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

⁶² buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;

⁶³ yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

⁶⁴ günah sunusu için bir teke;

⁶⁵ esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Gideoni oğlu Avidan'ın sunusuydu

⁶⁶ Onuncu gün Dan oğulları beyi Ammişadday oğlu Ahiezer sunusunu sundu: ⁶⁷ Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

⁶⁸ buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;

⁶⁹ yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

⁷⁰ günah sunusu için bir teke;

⁷¹ esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Ammişadday oğlu Ahiezer'in sunusuydu. ⁷² On birinci gün Aşer oğulları beyi Okran oğlu Pagiell sunusunu sundu: ⁷³ Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

⁷⁴ buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;

⁷⁵ yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

⁷⁶ günah sunusu için bir teke;

⁷⁷ esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Okran oğlu Pagiell'in sunusuydu.

⁷⁸ On ikinci gün Naftali oğulları beyi Enan oğlu Ahira sunusunu sundu: ⁷⁹ Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

⁸⁰ buhurla dolu, on şekellik bir altın kepçe;

⁸¹ yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

⁸² günah sunusu olarak bir teke;

⁸³ esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Enan oğlu Ahira'nın sunusuydu.

⁸⁴ Sunağın İsrail beyleri tarafından meshedildiği gün onun adama sunusu şunlardı: on iki gümüş tepsi, on iki gümüş tas, on iki altın kepçe; ⁸⁵ her biri yüz otuz şekel ağırlığında gümüş tepsi ve her tas yetmiş şekel; kapların tüm gümüşü, kutsal yerin şekeline göre iki bin dört yüz şekeldi; ⁸⁶ kutsal yerin şekeline göre

her biri on şekel ağırlığında, buhurla dolu on iki altın kepçe; kepçelerdeki altınların tamamının ağırlığı yüz yirmi şekeldi; ⁸⁷ yakmalık sunu için bütün sığırlar on iki boğa, on iki koç, bir yaşında on iki erkek kuzu ve bunların ekmek sunusu; ve günah sunusu olarak on iki teke; ⁸⁸ ve esenlik sunuları kurbanı için bütün sığırlar: Yirmi dört boğa, altmış koç, altmış teke ve birer yaşında altmış erkek kuzu. Bu, sunağın meshedilmesinden sonra sunulan adama sunusuydu.

⁸⁹ Moşe, Yahve'yle konuşmak için Buluşma Çadırı'na girdiğinde, Levha Sandığı'nın üzerindeki merhamet örtüsünün üzerinden, iki keruvun arasından, kendisiyle konuşan O'nun sesini duydu; ve O'nunla konuştu.

8

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “Aron'la konuş ve ona söyle: 'Kandilleri yaktığında, yedi kandil şamdanın önüne ışık verecek.'”

³ Aron öyle yaptı. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, şamdanın önündeki alanı aydınlatmak için kandillerini yaktı. ⁴ Bu, şamdan işçiliğiydi, dövmeci işi altındı. Tabanından çiçeklerine kadar dövmeci işiydi. Şamdanı Yahve'nin Moşe'ye gösterdiği örneğe göre yaptı.

⁵ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ⁶ “Levililer'i İsrail'in çocukları arasından alıp onları temizle. ⁷ Onları temizlemek için şunu yapacaksın: Arınma suyunu üzerlerine serp, bütün vücutlarını usturayla tıraş etsinler, giysilerini yıkasınlar ve kendilerini temizlesinler. ⁸ Sonra genç bir boğayla onun ekmek sunusunu, yağla yoğrulmuş ince unu alsınlar; ve günah sunusu olarak başka bir genç boğa alacaksın. ⁹ Levililer'i Buluşma Çadırı'nın önüne çıkaracaksın. İsrail'in çocuklarının bütün topluluğunu bir araya toplayacaksın. ¹⁰ Levililer'i Yahve'nin önüne çıkaracaksın. İsrail'in çocukları ellerini Levililer'in üzerine koyacaklar, ¹¹ Aron, Yahve'ye hizmet etmek onların işi olsun diye, İsrail'in çocuklarının adına Levililer'i sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde sunacaktır.

¹² “Levililer ellerini boğaların başları üzerine koyacaklar; sen de Levililer'in günahlarını bağışlatmak için birini günah sunusu, diğerini de yakmalık sunu olarak Yahve'ye sunacaksın. ¹³ Levililer'i Aron'la oğullarının önünde durduracaksın ve onları sallamalık sunu olarak Yahve'ye sunacaksın. ¹⁴ Böylece Levililer'i İsrail'in çocuklarının arasından ayıracaksın ve Levililer benim olacaktır.

¹⁵ “Bundan sonra Levililer Buluşma Çadırı'ndaki hizmete girecekler. Onları temizleyip sallamalık sunu olarak sunacaksın. ¹⁶ Çünkü İsrail'in çocuklarının arasından onların tamamı bana verildi; rahmi açanların hepsinin yerine, bütün İsrail'in çocuklarının ilk doğanlarının yerine, onları kendime aldım. ¹⁷ Çünkü İsrail'in çocuklarının arasında ilk doğanların tümü, insan olsun, hayvan olsun, benimdir. Mısır diyarında ilk doğanların hepsini vurduğum gün, onları kendim için kutsal kıldım. ¹⁸ İsrail'in çocuklarının arasında ilk doğanların yerine Levililer'i aldım. ¹⁹ İsrail'in çocukları kutsal yere yaklaştığı zaman İsrail'in çocukları arasında bela olması diye, Buluşma Çadırı'nda İsrail'in çocuklarına hizmet etmeleri ve İsrail'in çocuklarına kefarete etmeleri için İsrail'in çocukları arasından Levililer'i Aron'a ve oğullarına hediye olarak verdim.

²⁰ Moşe, Aron ve İsrail'in çocuklarının bütün topluluğu Levililer'e böyle yaptılar. Yahve'nin Levililer hakkında Moşe'ye buyurduğu her şeye göre İsrail'in çocukları da onlara öyle yaptılar. ²¹ Levililer kendilerini günahahtan arındırıp giysilerini yıkadılar; Aron, Yahve'nin önünde onları sallamalık sunu olarak sundu ve Aron onları temizlemek üzere onlar için kefarete etti.

22 Bundan sonra Levililer, Aron'un ve oğullarının önünde hizmetlerini yapmak üzere Buluşma Çadırı'na girdiler; Yahve'nin Levililer hakkında Moşe'ye buyurduğu gibi onlara öyle yaptılar.

23 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: 24 “Levililer'e verilen görev şudur: Yirmi beş yaş ve üstünde olanlar, Buluşma Çadırı hizmetinde hizmet etmek üzere içeri girecekler; 25 Elli yaşını doldurduktan sonra hizmetten ayrılacaklar ve artık hizmet etmeyecekler. 26 Ancak Buluşma Çadırı'ndaki kardeşlerinin görevi yerine getirmesine yardım edecekler ve hizmet etmeyecekler. Levililer'e görevlerini böyle yaptıracaksın.”

9

1 Mısır diyarından çıkışlarının ikinci yılının birinci ayında, Yahve Sina Çölü'nde Moşe'ye şöyle konuştu: 2 “İsrail'in çocukları Pesah'ı belirlenen zamanda tutsunlar. 3 Bu ayın on dördüncü günü akşam, onu belirlenen zamanda tutacaksınız. Onu tüm kurallarına ve tüm ilkelerine göre tutacaksınız.”

4 Moşe İsrail'in çocuklarına Pesah'ı tutmaları gerektiğini söyledi. 5 Birinci ayın on dördüncü günü akşam vakti Sina Çölü'nde Pesah'ı tuttular. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre İsrail'in çocukları öyle yaptı. 6 İnsan ölüsü nedeniyle kirli sayılan, o gün Pesah'ı tutamayan bazı insanlar vardı ve o gün Moşe'yle Aron'un önüne geldiler. 7 Bu kişiler ona, “İnsan ölüsü yüzünden kirliyiz” dediler. “Yahve'nin sunusunu belirlenen zamanında İsrail'in çocuklarının arasında sunmamamız için neden geri tutuluyoruz?”

8 Moşe onlara şu karşılığı verdi: “Durun da Yahve'nin sizin için ne buyuracağını duyayım.”

9 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: 10 “İsrail'in çocuklarına de ki: 'Sizden ya da soylarınızdan herhangi biri ölü yüzünden kirliyse, ya da uzak bir yolculuktaysa, yine de Yahve'ye Pesah tutacaktır. 11 İkinci ayın on dördüncü günü akşam onu tutacaklar; onu mayasız ekmek ve acı otlarla yiyecekler. 12 Sabaha kadar ondan bir şey bırakmayacaklar, bir kemiğini bile kırmayacaklar. Pesah kuralına göre onu tutacaklar. 13 Ama temiz olup yolculukta olmayan ve Pesah'ı tutmayan kişinin canı halkından atılacaktır. Belirlenen zamanda Yahve'ye sunu sunmadığı için bu adam günahını yükleneyecektir.

14 “Aranızda yaşayan bir yabancı Yahve'ye Pesah tutmak isterse, bunu Fısıh kuralına ve ilkesine göre yapacaktır. Hem yabancı, hem de ülkede doğan kişi için tek bir kural olacak.”

15 Konutun kurulduğu gün bulut, konutu, Levha Sandığını örttü. Akşamleyin ateş görünüşü gibi sabaha kadar konutun üzerindeydi. 16 Böylece hep devam etti. Bulut onu örterdi, geceleyin de ateş görünümü. 17 Bulut Çadır'ın üzerinden kaldırılınca İsrail'in çocukları yola çıkardı; bulutun durduğu yerde de İsrail'in çocukları konaklardı. 18 İsrail'in çocukları Yahve'nin buyruğuna göre yola çıkarlar ve Yahve'nin buyruğuna göre konaklardı. Bulut konutun üzerinde durduğu sürece konaklardı. 19 Bulut konutun üzerinde çok günler kaldığı zaman İsrail'in çocukları Yahve'nin buyruğunu tutar ve yola çıkmazlardı. 20 Bazen konutun üzerinde bulut birkaç gün kalırdı; o zaman Yahve'nin buyruğuna göre konaklar ve Yahve'nin buyruğuna göre yola çıkarlardı. 21 Bazen bulut akşamdan sabaha kadar dururdu; ve sabahleyin bulut kaldırıldığında yola çıkarlardı; ya da gece gündüz bulut kaldırıldığında yolculuk yaparlardı. 22 Bulut ister iki gün, ister bir ay, ister bir yıl olsun konutun üzerinde durduğunda, İsrail'in çocukları konaklar ve yola çıkmazlardı; ancak kaldırıldığında yola çıkarlardı. 23 Yahve'nin buyruğuna göre konaklar ve Yahve'nin buyruğuna göre

yola çıkarlardı. Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruk üzerine, Yahve'nin buyruğunu tutarlardı.

10

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² “Gümüştten iki boru yap. Onları dövmeçi işi olarak yapacaksın. Bunları topluluğu çağırarak ve orduların yola çıkması için kullanacaksın. ³ Onlar çalınınca, bütün topluluk Buluşma Çadırı'nın kapısında senin yanında toplanacak. ⁴ Biri bile çalınırsa, o zaman beyler, İsrail binlerinin başları senin yanında toplanacak. ⁵ Yüksek sesle çaldığınızda doğu tarafında konaklayan ordular yola çıkacak. ⁶ İkinci kez yüksek sesle çaldığınızda güney tarafında konaklayan ordular yola çıkacak. Yola çıkmaları için yüksek sesle çalacaklar. ⁷ Topluluk toplanacağı zaman çalacaksınız, ancak yüksek sesle çalmayacaksınız.

⁸ “Boruları Aron'un oğulları, kâhinler çalacaklar. Bu sizin için kuşaklar boyu sonsuza dek geçerli bir kural olacaktır. ⁹ Ülkenizde size baskı yapan düşmana karşı savaşa gittiğinizde, boruları yüksek sesle çalacaksınız. O zaman Tanrınız Yahve'nin önünde anılacak ve düşmanlarınızdan kurtulacaksınız.

¹⁰ “Ayrıca sevinç günlerinde, bayramlarınızda ve aylarınızın başında, yakmalık sunularınızın ve esenlik sunularınızın üzerinde boruları çalacaksınız; ve onlar Tanrı'nın önünde sizin için anılma olacaklar. Ben Tanrınız Yahve'yim.”

¹¹ İkinci yıl, ikinci ayın yirminci günü, bulut antlaşma konutunun üzerinden kaldırıldı. ¹² İsrail'in çocukları Sina Çölü'nden yolculuklarına devam ettiler; ve bulut Paran Çölü'nde durdu. ¹³ Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruğa uyarak ilk defa yola çıktılar.

¹⁴ Önce Yahuda çocukları ordugâhının bayrağı ordularına göre yola çıktı. Amminadav oğlu Nahşon onun ordusunun başındaydı. ¹⁵ Suar oğlu Netanel, İssakar'ın çocukları oymağının ordusunun başındaydı. ¹⁶ Helon oğlu Eliav, Zevulun'un çocukları oymağının ordusunun başındaydı. ¹⁷ Konut indirildi; ve konutu taşıyan Gerşon'un oğulları ile Merari'nin oğulları yola çıktılar. ¹⁸ Ruven ordugâhının bayrağı ordularına göre yola çıktı. Şedur oğlu Elizur ordusunun başındaydı. ¹⁹ Surişadday oğlu Şelumiel, Şimon'un çocukları oymağının ordusunun başındaydı. ²⁰ Deuel oğlu Elyasaf, Gad'ın çocukları oymağının ordusunun başındaydı.

²¹ Kohatlı'lar kutsal yeri taşıyarak yola çıktılar. Diğerleri onlar gelmeden önce konutu kurarlardı.

²² Efraim'in çocukları ordugâhının bayrağı ordularına göre yola çıktı. Ammihud oğlu Elişama onun ordusunun başındaydı. ²³ Pedahzur oğlu Gamaliel, Manaşşe'nin çocukları oymağının ordusunun başındaydı. ²⁴ Gideoni oğlu Avidan Benyamın'ın çocukları oymağının ordusunun başındaydı.

²⁵ Bütün ordugâhların arka muhafızı olan Dan'ın çocukları ordugâhının bayrağı, ordularına göre yola çıktı. Ammişhadday oğlu Ahiezer onun ordusunun başındaydı. ²⁶ Okran oğlu Pagiël Aşer'in çocukları oymağının ordusunun başındaydı. ²⁷ Enan oğlu Ahira, Naftali'nin çocukları oymağının ordusunun başındaydı. ²⁸ Ordularına göre İsrail'in çocuklarının yola çıkışları şöyleydi; ve onlar göç ettiler.

²⁹ Moşe, kayınpederi Midyanlı Reuel'in oğlu Hovav'a şöyle dedi: “Yahve'nin, 'Size vereceğim' dediği yere gidiyoruz. Bizimle gel, sana iyilik ederiz; Çünkü Yahve İsrail hakkında iyilik konuştu.”

³⁰ Ona, “Gitmeyeceğim” dedi. “Yalnız kendi topraklarıma ve akrabalarımın yanına gideceğim.”

³¹ Moşe, “Lütfen bizden ayrılma” dedi. “Çünkü çölde nasıl konaklayacağımız sen biliyorsun ve bizim gözümüz olursun. ³² Eğer bizimle gidersen, o zaman öyle olacak ki, Yahve bize ne iyilik yaparsa, biz de sana aynısını yapacağız.”

³³ Yahve'nin Dağı'ndan üç günlük yol aldılar. Yahve'nin antlaşma sandığı, onlara dinlenme yeri bulmak için üç günlük yol boyunca önlerinden gidiyordu. ³⁴ Ordugâhtan yola çıkarken Yahve'nin bulutu gündüzün onların üzerindeydi. ³⁵ Sandık yola çıktığında Moşe şöyle dedi: “Kalk, ey Yahve, düşmanların dağılsın! Senden nefret edenler önünden kaçsın!” ³⁶ Sandık durduğunda, “Ey Yahve, onbinlerce, binlerce İsraili'ye dön” derdi.

11

¹ Halk Yahve'nin kulağına yakınıyordu. Yahve bunu duyunca öfkesi alevlendi; ve Yahveh'nin ateşi onların arasında yandı ve ordugâhın bazı kenar kısımlarını kül etti. ² Halk Moşe'ye feryat etti; Moşe Yahve'ye dua etti ve ateş geçti. ³ O yere Tabera adı verildi, çünkü onların arasında Yahve'nin ateşi yandı.

⁴ Onların arasındaki karışık halk aşırı derecede iştahlandı; İsrail'in çocukları da yine ağlayıp dediler: “Bize yememiz için kim et verecek?” ⁵ Mısır'da bedava yediğimiz balığı hatırlıyoruz; salatalıkları, kavunları, pırasaları, soğanlar ve sarımsakları; ⁶ ama artık iştahımızı kaybettik. Bu mandan başka görülecek hiçbir şey yok.” ⁷ Kişniş tohumu gibi olan man, görünüşüyle de reçineye benziyordu. ⁸ Halk dolaşır, onu toplardı, değirmende öğütür ya da havanda döverdi, tencerelerde kaynatır ve pideler yaparlardı. Tadı taze yağın tadı gibiydi. ⁹ Gece ordugâhın üzerine çiy düştüğünde, üzerine man düşerdi.

¹⁰ Moşe, herkesin çadırının kapısında, aile boyu ağladığını duydu; ve Yahve'nin öfkesi çok alevlendi; Moşe de hoşnutsuzdu. ¹¹ Moşe Yahve'ye şöyle dedi: “Hizmetkârına neden bu kadar kötü davrandın? Bütün bu halkın yükünü bana yüklediğin halde neden senin gözünde lütuf bulamadım? ¹² Bu halkın tümüne ben mi gebe kaldım? Bana, 'Atalarına ant içtiğin ülkeye, emzikteki çocuğu taşıyan bir dadı gibi onları koynunda taşı' diyesin diye mi onları dışarı çıkardım? ¹³ Bunca insana verecek eti nereden bulabilirim? Çünkü, 'Bana et ver de yiyelim' diyerek önümde ağlıyorlar. ¹⁴ Bu halkın tümünü ben tek başıma taşıyamam, çünkü bu benim için çok ağır. ¹⁵ Eğer bana böyle davranırsan, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen beni hemen öldür; ve sefaletimi görmeyeyim.

¹⁶ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Halkın ihtiyaçları, onların ileri gelenleri olduğunu bildiğin İsrail ihtiyaçlarından yetmiş kişiyi bana topla; ve onları Buluşma Çadırına getir ki, orada seninle dursunlar. ¹⁷ İneceğim ve orada seninle konuşacağım. Senin üzerinde olan Ruh'tan alıp onların üzerine koyacağım; ve sen tek başına taşımayasın diye, halkın yükünü onlar seninle birlikte taşıyacaklar.

¹⁸ “Halka de ki, 'Yarın için hazırlık yaparak kendinizi kutsal kılın, et yiyeceksiniz; Çünkü siz, “Kim bize yemek için et verecek? Çünkü Mısır'da halimiz iyiydi.” diyerek Yahve'nin kulaklarına ağladınız. Bu nedenle Yahve size et verecek ve yiyeceksiniz. ¹⁹ Sadece bir gün, iki gün, beş gün, on gün, yirmi gün değil, ²⁰ ancak bütün bir ay; ta ki o, burnunuzdan gelinceye kadar; sizi tiksindirinceye kadar yiyeceksiniz; çünkü aranızda olan Yahve'yi reddettiniz ve “Mısır'dan neden çıktık?” diyerek O'nun önünde ağladınız.”

²¹ Moşe şöyle dedi: “Aralarında bulunduğum halk yaya olarak altı yüz bin kişidir; Ve sen, 'Bir ay boyunca yiyebilmeleri için onlara et vereceğim' dedin.

22 Onlara yetecek kadar davar ve sığır onlar için boğazlanacak mı? Onlara yetecek kadar denizin bütün balıkları onlar için toplanacak mı?”

23 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Yahve'nin eli mi kısaldı? Şimdi benim sözümün başınıza gelip gelmeyeceğini göreceksiniz.”

24 Moşe dışarı çıkıp halka Yahve'nin sözlerini anlattı; Halkın ihtiyarlarından yetmiş kişiyi toplayıp Çadır'ın çevresinde durdurdu. 25 Yahve bulutun içinde inip onunla konuştu ve kendisindeki Ruh'u alıp yetmiş ihtiyarın üzerine koydu. Ruh onların üzerinde durunca peygamberlik ettiler, ama bunu bir daha yapmadılar. 26 Ancak ordugâhta iki kişi kaldı. Birinin adı Eldad, diğerinin adı Medad'dı; ve Ruh onların üzerine durdu. Onlar yazılanlar arasındaydı, ama Çadır'dan çıkmamış olanlardandı; ve ordugâhta peygamberlik ettiler. 27 Genç bir adam koşup Moşe'ye şöyle dedi: “Eldad'la Medad ordugâhta peygamberlik ediyorlar!”

28 Moşe'nin seçmiş olduğu adamlardan biri olan hizmetkârı Nun oğlu Yeşu, “Efendim Moşe, onlara yasak koy!” diye yanıt verdi.

29 Moşe ona şöyle dedi: “Sen benim için mi kıskanıyorsun? Keşke Yahve'nin tüm halkı peygamber olsaydı ve Yahve onların üzerine Ruh'u koysaydı!”

30 Moşe, kendisi ve İsrail'in ihtiyarları ordugâha girdiler. 31 Yahve'den çıkan rüzgâr denizden bildircinleri getirdi ve onları ordugâhın yakınına düşürdü; bu tarafta yaklaşık bir günlük yol, diğer tarafta ise ordugâhın çevresinde bir günlük yol olmak üzere yerin yüzeyinden iki arşın kadar yüksekteydi. 32 Halk bütün o gün, bütün o gece ve bütün ertesi gün kalkıp bildircin topladı. En az toplayan on homer topladı ve kendileri için hepsini ordugâhın çevresine serdiler. 33 Et henüz dişlerinin arasındayken, daha çiğnenmeden, Yahve'nin öfkesi halka karşı alevlendi ve Yahve halkı çok büyük bir belayla vurdu. 34 İştahlanan halkı oraya gömdüklerinden o yere Kivrot Hattaava adı verildi.

35 Halk Kivrot Hattaava'dan yola çıktılar; ve Haserot'da kaldılar

12

1 Miryam ile Aron, evlendiği Kûşlu kadın yüzünden Moşe'ye karşı konuştular; çünkü Kuşlu bir kadınla evlenmişti. 2 Onlar şöyle dediler: “Yahve gerçekten yalnızca Moşe'yle mi konuştu? Bizimle de konuşmadı mı?” Ve Yahve bunu duydu.

3 Moşe denen adam, yeryüzündeki bütün insanlardan çok daha alçakgönüllüydü. 4 Yahve ansızın Moşe'ye, Aron'a ve Miryam'a, “Siz üçünüz Buluşma Çadırı'na çıkın!” dedi. Üçü de dışarı çıktı. 5 Yahve bir bulut sütunu içinde indi, Çadırın kapısında durup Aron'la Miryam'ı çağırdı; ve ikisi de öne çıktı. 6 “Şimdi sözlerimi dinleyin” dedi. “Eğer aranızda bir peygamber varsa, ben Yahve, görünümde ona kendimi tanıtacağım. Onunla rüyada konuşacağım. 7 Hizmetkârım Moşe öyle değildir. O, tüm evimde sadıktır. 8 Onunla bilmecelerle değil, ağızdan ağıza konuşacağım; ve Yahve'nin suretini göreceksin. O halde neden hizmetkârımın aleyhinde, Moşe aleyhinde konuşmaktan korkmadınız?” 9 Yahve'nin öfkesi onlara karşı alevlendi; ve oradan gitti.

10 Bulut Çadırın üzerinden ayrıldı; ve işte, Miryam kar gibi beyaz, cüzamlıydı. Aron Miryam'a baktı ve onun cüzamlı olduğunu gördü.

11 Aron Moşe'ye şöyle dedi: “Efendim, lütfen akılsızlık ederek işlediğimiz günahı, bu günahı bize sayma. 12 Yalvarırım, o, annesinin rahminden çıktığında etinin yarısı tükenmiş bir ölü gibi olmasın.”

13 Moşe Yahve'ye şöyle feryat etti: “Tanrım, onu iyileştir, sana yalvarırım!”

¹⁴ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Eğer babası onun yüzüne tükürseydi, yedi gün utanması gerekmez miydi? Yedi gün orduğâhın dışında kapalı kalsın, ondan sonra tekrar içeri getirilecek.”

¹⁵ Miryam yedi gün orduğâhın dışında kapatıldı ve Miryam tekrar getirilene kadar halk yola çıkmadı. ¹⁶ Daha sonra halk Haserot'tan ayrıldılar ve Paran Çölü'nde konakladılar.

13

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “İsrail'in çocuklarına vereceğim Kenan ülkesini araştırınlar diye adamlar gönder. Atalarının her oymağından bir adam göndereceksin, her biri aralarında bir bey olacak.”

³ Moşe Yahve'nin buyruğu uyarınca onları Paran Çölü'nden gönderdi. Hepsi İsrail'in çocuklarının başları olan adamlardı. ⁴ Adları şunlardı: Ruven oymağından Zakkur oğlu Şammua.

⁵ Şimon oymağından Hori oğlu Şafat.

⁶ Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev.

⁷ İssakar oymağından Yosef oğlu İgal.

⁸ Efraim oymağından Nun oğlu Hoşea.

⁹ Benyamin oymağından Rafu oğlu Palti.

¹⁰ Zevulun oymağından Sodi oğlu Gaddiel.

¹¹ Yosef oymağından, Manaşşe oymağından Susi oğlu Gaddi.

¹² Dan oymağından Gemalli oğlu Ammiel.

¹³ Aşer oymağından Mikael oğlu Setur.

¹⁴ Naftali oymağından Vofsi oğlu Nahbi.

¹⁵ Gad oymağından Maki oğlu Geuel.

¹⁶ Moşe'nin ülkeyi araştırmak üzere gönderdiği adamların adları bunlardır. Moşe, Nun oğlu Hoşea'ya Yeşu adını verdi. ¹⁷ Moşe onları Kenan ülkesini araştırmak üzere gönderip şöyle dedi: “Güneyden bu tarafa gidin ve dağlık bölgeye çıkın. ¹⁸ Ülkenin nasıl olduğuna bakın; ve orada oturanlar, güçlü mü yoksa zayıf mı, az mı yoksa çok mu; ¹⁹ ve üzerinde oturdukları yer nasıl, iyi mi yoksa kötü mü, içinde oturdukları kentler nasıl, açık mı yoksa surlu mu; ²⁰ ve toprağın nasıl, verimli mi yoksa zayıf mı, içinde ağaç var mı yoksa yok mu? Cesur olun ve memleketin ürününden biraz getirin.” Şimdi vakit üzüm turfandası zamanıydı.

²¹ Böylece çıkıp Zin Çölü'nden Rehov'a, Hamat'ın girişine kadar olan ülkeyi araştırdılar. ²² Güney yönünde ilerleyerek Hevron'a geldiler; Anak'ın çocukları Ahiman, Şeşay ve Talmay da oradaydı. (Hevron, Mısır'daki Soan'dan yedi yıl önce kurulmuştu.) ²³ Eşkol Vadisi'ne geldiler ve oradan bir salkım üzüm ile birlikte bir dal kestiler ve onu iki adam sırtta taşıdı. Biraz narlardan ve incirlerden de getirdiler. ²⁴ İsrail'in çocuklarının oradan kestiği salkımlardan dolayı oraya Eşkol Vadisi denildi. ²⁵ Kırk gün sonra ülkeyi araştırmaktan döndüler. ²⁶ Paran Çölü'ne, Kadeş'e gidip Moşe'nin, Aron'un ve İsrail'in çocuklarının bütün topluluğunun yanına geldiler; ve onlara ve tüm topluluğa haber getirdiler. Onlara memleketin ürününü gösterdiler. ²⁷ Bunu ona bildirip dediler: “Bizi gönderdiğin ülkeye vardık. Kesinlikle süt ve bal akıyor ve bu da onun ürünüdür. ²⁸ Ancak ülkede oturan halk güçlü, kentler surlu ve çok büyük. Üstelik Anak'ın çocuklarını da orada gördük. ²⁹ Amalek Güney ülkesinde oturuyor. Hititler, Yebuslular ve Amorlular dağlık bölgede oturuyorlar. Kenanlılar deniz kıyısında ve Yarden kıyısı boyunca oturuyorlar.”

³⁰ Kaleb Moşe'nin önünde halkı susturdu ve şöyle dedi: "Hemen çıkıp orayı ele geçirelim; çünkü biz bunun üstesinden gelebiliriz!"

³¹ Ama onunla birlikte çıkan adamlar şöyle dediler: "O halka karşı çıkmaya gücümüz yetmez; çünkü onlar bizden daha güçlüdürler." ³² Araştırdıkları ülke hakkında İsrail'in çocuklarına kötü haber getirdiler ve şöyle dediler: "Araştırmak için içinden geçtiğimiz ülke, içinde oturanları yiyip bitiren bir ülkedir; ve orada gördüğümüz insanların hepsi uzun boylu insanlardı. ³³ Orada Nefilim'den gelen Anak'ın oğullarını Nefilim'i gördük. Kendi gözümüzde çekirgeler gibiydik ve onların gözünde de öyleydik."

14

¹ Bütün topluluk sesini yükseltip bağırdı; ve insanlar o gece ağladılar. ² Bütün İsrail'in çocukları Moşe'ye ve Aron'a karşı söylendiler. Bütün topluluk onlara şöyle dedi: "Keşke Mısır diyarında ölseydik, ya da bu çölde ölseydik! ³ Yahve bizi neden bu ülkeye kılıçla düşelim diye götürüyor? Karılarımız ve çocuklarımız ya yakalanacak, ya da öldürülecek! Mısır'a dönmemiz daha iyi olmaz mı?" ⁴ Birbirlerine, "Bir önder seçip Mısır'a dönelim" dediler.

⁵ Bunun üzerine Moşe ile Aron, İsrail'in çocukları topluluğunun bütün meclisi önünde yüzüstü yere kapandılar.

⁶ Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu Yeşu ile Yefunne oğlu Kaleb giysilerini yırttılar. ⁷ İsrail'in çocuklarının bütün topluluğuna şöyle dediler: "Araştırmak için içinden geçtiğimiz ülke son derece iyi bir ülkedir. ⁸ Eğer Yahve bizden hoşnutsa, bizi bu ülkeye, süt ve bal akan ülkeye getirecek ve onu bize verecektir. ⁹ Yalnız Yahve'ye isyan etmeyin, ülke halkından da korkmayın; çünkü onlar bizim için ekmektir. Savunmaları onların üzerinden kaldırıldı ve Yahve bizimdir. Onlardan korkmayın."

¹⁰ Ama bütün topluluk onları taşlamakla tehdit etti. Yahve'nin görkemi Buluşma Çadırı'nda bütün İsrail'in çocuklarına göründü. ¹¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Bu halk beni ne zamana dek küçümseyecek? Aralarında yapmış olduğum tüm belirtilere rağmen ne zamana dek bana inanmayacaklar? ¹² Onları vebayla vuracağım, onları mirastan mahrum bırakacağım ve seni onlardan daha büyük ve daha güçlü bir ulus yapacağım."

¹³ Moşe Yahve'ye şöyle dedi: "O zaman Mısırlılar bunu duyacak; Çünkü bu halkı kendi gücünle onların arasından çıkardın. ¹⁴ Bunu bu ülkede oturanlara anlatacaklar. Sen, Yahve'nin bu halkın arasında olduğunu duydular; Çünkü sen, Yahve yüz yüze görünüyorsun ve senin bulutun onların üzerinde duruyor; sen gündüz bulut sütunu içinde, gece ateş sütunu içinde onların önünde yürüyorsun. ¹⁵ Eğer bu halkı bir adam gibi öldürürsen, o zaman ününü duyan uluslar şöyle diyecekler, ¹⁶ 'Çünkü Yahve bu halkı kendilerine ant içerek söz verdiği ülkeye götüremediği için onları çölde katletti. ¹⁷ Şimdi, söyleyip dediğin gibi, lütfen Efendi'nin gücü büyük olsun, ¹⁸ 'Yahve öfkelenmekte yavaştır, sevgi dolu iyiliği boldur, haksızlığı ve itaatsizliği bağışlar; suçluyu asla temize çıkarmaz, babaların suçu için çocukların, üçüncü ve dördüncü kuşaklarını ziyaret eder.' ¹⁹ Mısır'dan bugüne kadar bu halkı bağışladığın gibi, sevginin büyüklüğüne göre, lütfen, bu halkın suçunu bağışla. "

²⁰ Yahve şöyle dedi: "Senin sözün uyarınca bağışladım; ²¹ ancak gerçekte, varlığımın hakkı için, tüm dünya Yahve'nin görkemi ile dolacaktır, ²² çünkü yüceliğimi ve Mısır'da, çölde yaptığım harikalarımı gören bütün bu adamlar, yine de beni on kez denediler, benim sözümü de dinlemediler; ²³ Atalarına ant içtiğim ülkeyi kesinlikle görmeyecekler, beni küçümseyenlerden hiçbiri orayı

görmeyecektir. ²⁴ Ama hizmetkarım Kalev'i, kendisinde başka bir ruh olduğu ve tümüyle peşimden geldiği için gitmiş olduğu ülkeye onu götürmedim. Onun soyu onu mülk edinecektir. ²⁵ Amalekliler ile Kenanlılar vadide oturduğu için, yarın dönüp Kızıldeniz yolundan çöle gidin.” ²⁶ Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi: ²⁷ “Bana karşı söylenen bu kötü topluluğa daha ne kadar katlanacağım? İsrail'in çocuklarının bana karşı olan söylenmelerini duydum. ²⁸ Onlara de ki, 'Varlığım hakkı için diyor Yahve, kulaklarıma söylediğiniz gibi, kesinlikle size de öyle yapacağım. ²⁹ Cesetleriniz bu çöle serilecek; bana karşı söylenen yirmi yaş ve üzeri, tam sayınıza göre sizden tüm sayılanlar, ³⁰ sizi orada oturtacağıma ant içtiğim ülkenin içine, Kalev, Yefunne oğlu ve Nun oğlu Yeşu dışında kesinlikle giremeyeceksiniz. ³¹ Ama yakalanacaklarını ya da öldürüleceklerini söylediğiniz çocuklarınızı oraya götüreceğim ve sizin reddettiğiniz ülkeyi onlar bilecekler. ³² Ama size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek. ³³ Çocuklarınız kırk yıl çölde dolaşacak ve cesetleriniz çölde tükeninceye kadar sizin fahişeliğinize katlanacaklar. ³⁴ Ülkeyi araştırdığınız günlerin sayısı kadar, kırk gün, her gün için bir yıl, kırk yıl boyunca suçlarınıza katlanacaksınız ve size yabancı olduğumu bileceksiniz.' ³⁵ Ben, Yahve, söyledim. Bunu bana karşı toplanan tüm bu kötü topluluğa mutlaka yapacağım. Bu çölde yok olup gidecekler ve orada ölecekler.”

³⁶ Moşe'nin ülkeyi araştırmak için gönderdiği adamlar geri döndüler ve ülke hakkında kötü haberler çıkararak tüm topluluğun ona karşı söylendiren adamlar, ³⁷ ülkeyle ilgili kötü haberler getiren o adamlar Yahve'nin önünde vebadan öldüler. ³⁸ Ülkeyi araştırmak için giden adamlardan Nun oğlu Yeşu ile Yefunne oğlu Kalev sağ kaldılar.

³⁹ Moşe bu sözleri bütün İsrail'in çocuklarına söyledi ve halk büyük yas tuttu. ⁴⁰ Sabah erkenden kalkıp dağın tepesine çıkıp şöyle dediler: “İşte, biz buradayız ve Yahve'nin söz verdiği yere çıkacağız; çünkü günah işledik.”

⁴¹ Moşe şöyle dedi: “Başarılı olunmayacak şey için neden şimdi Yahve'nin buyruğuna karşı geliyorsunuz? ⁴² Çıkmayın, çünkü Yahve aranızda değildir; bu şekilde düşmanlarınızın önünde vurulmayasınız. ⁴³ Çünkü orada Amalekliler ve Kenanlılar önünüzdedir; Yahve'nin ardınca gitmekten döndüğünüz için kılıçtan geçirileceksiniz; bu nedenle Yahve sizinle olmayacaktır.”

⁴⁴ Ama onlar dağın tepesine çıkmakla hadlerini aştılar. Buna rağmen Yahve'nin ahit sandığı ve Moşe ordugâhtan ayrılmadı. ⁴⁵ Bunun üzerine Amalekliler ve o dağda oturan Kenanlılar indiler ve onları vurup Horma'ya kadar kırdılar.

15

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “İsrail'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Size vermekte olduğum, oturacağınız diyara girdiğinizde, ³ Yahve'ye ateşle yapılan sunu— yakmalık sunu olsun, ya da kurban olsun, ya da adak yerine getirme olsun, ya da gönülden verilen bir sunu olsun, ya da belli bayramlarınızda Yahve'ye hoş koku yapmak için sığırdan ya da davardan kurban olsun— ⁴ o zaman sunusunu sunan kişi, Yahve'ye ekmek sunusu olarak dörtte bir hin yağla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunacaktır. ⁵ Dökmelik sunu olarak, yakmalık sunu ya da kurbanla birlikte her kuzu için dörtte bir hin şarap hazırlayacaksınız.

⁶ “Koç için, ekmek sunusu için bir hin'in üçte biri yağla yoğrulmuş onda iki efa ince un hazırlayacaksınız; ⁷ ve dökmelik sunu olarak Yahve'ye hoş kokulu bir hin üçte bir oranında şarap sunacaksınız. ⁸ Yakmalık sunu, kurban, adak yerine getirme, ya da esenlik sunuları için Yahve'ye boğa hazırladığında, ⁹ boğayla

birlikte ekmek sunusu olarak yarım hin yağla yoğrulmuş efanın onda üçü ince un sunacaktır; ¹⁰ ve dökme sunusu olarak, ateşle yapılan sunu, Yahve'ye hoş koku olarak yarım hin şarap sunacaksın. ¹¹ Her boğa, her koç, her erkek kuzu ya da oğlak için böyle yapılacaktır. ¹² Hazırlayacağınız sayıya göre, herkesin sayısına göre öyle yapacaksınız.

¹³ “Memlekette doğan herkes bunları Yahve'ye ateşle yapılan, hoş kokulu bir sunu olarak bu şekilde yapacak. ¹⁴ Eğer bir yabancı sizinle birlikte garip olarak yaşıyorsa, ya da kuşaklarınız boyunca aranızda olan ve Yahve'ye ateşle yapılan, hoş kokulu bir sunu sunarsa, sizin yaptığınız gibi, öyle yapacaktır. ¹⁵ Topluluk için, hem sizin için, hem de yabancı olarak yaşayan garip için, kuşaklarınız boyunca sonsuza dek geçerli olacak tek bir kural olacak. Siz nasılsanız, yabancı da Yahve'nin önünde öyle olacaktır. ¹⁶ Sizin için de, sizinle yabancı olarak yaşayan garip için de, bir yasa ve bir ilke olacaktır.”

¹⁷ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ¹⁸ “İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara şunu de: 'Sizi götürmekte olduğum ülkeye girdiğinizde, ¹⁹ böyle olacak, o ülkenin ekmeğinden yediğinizde, Yahve'ye sallamalık sunu sunacaksınız. ²⁰ İlk hamurunuzdan sallamalık sunu olarak bir pide sunacaksınız. Onu harman sallama sunusu olarak kaldıracaksınız. ²¹ Kuşaklarınız boyunca Yahve'ye ilk hamurunuzdan sallamalık sunu sunacaksınız.

²² “Yanlış yaptığınızda ve Yahve'nin Moşe'ye söylediği tüm bu buyrukları, ²³ Yahve'nin buyurduğu günden itibaren kuşaklarınız boyunca tutmadığınızda, ²⁴ o zaman böyle olacak; eğer bu, topluluk tarafından bilmeden yapılmışsa, tüm topluluk, yakmalık sunu, Yahve'ye hoş koku olarak genç bir boğa, usule göre onun ekmek sunusuyla dökmelik sunusunu, suç sunusu olarak bir teke sunacaktır. ²⁵ Kâhin İsrail'in çocuklarının bütün topluluğu için kefaretecektir ve onlar bağışlanacaktır; çünkü bu bir hataydı ve hatalarından dolayı sunularını, Yahve'ye ateşle yapılan sunuyu ve onların günah sunusunu Yahve'nin önüne getirmişlerdir. ²⁶ İsrail'in çocuklarının bütün topluluğu ve aralarında garip olarak yaşayan yabancı da bağışlanacaktır; çünkü bu tüm insanlarla ilgilidir, farkında olmadan yapıldı.

²⁷ “Bir kimse bilmeden günah işlerse, o zaman günah sunusu olarak bir yaşında bir dişi keçi sunacaktır. ²⁸ Yahve'nin önünde bilmeden günah işleyen can için kâhin kefaretecektir. Onun için kefaretecektir; o da bağışlanacaktır. ²⁹ İsrail'in çocukları arasında yerli olsun, aralarında oturan yabancı olsun, bilmeden yanlış bir şey yapan için, tek bir yasanız olacaktır.

³⁰ “Ama ister yerli, ister yabancı olsun, herhangi bir şeyi bilinçli yapan can, Yahve'ye küfretmiştir. O can halkının arasından atılacaktır. ³¹ Yahve'nin sözünü küçümsediği ve buyruğu çiğnediği için o can mutlaka atılacaktır. Kötülüğü kendi üzerinde olacaktır.”

³² İsrail'in çocukları çöldeyken Şabat günü odun toplayan bir adam buldular. ³³ Onu odun toplarken bulanlar onu Moşe'yle Aron'un ve bütün topluluğun yanına getirdiler. ³⁴ Ona ne yapılacağı bildirilmediği için onu gözaltına aldılar.

³⁵ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “O adam mutlaka öldürülecektir. Bütün topluluk ordugâhın dışında onu taşılayacaktır.” ³⁶ Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, bütün topluluk onu ordugâhın dışına çıkardı ve onu taşlarla taşılayarak öldürdü.

³⁷ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu, ³⁸ “İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara kuşaklar boyunca giysilerinin kenarlarına saçak yapmalarını ve her eteğin saçağı üzerine lacivert kordon koymalarını söyle. ³⁹ Görebilmeniz ve Yahve'nin bütün buyruklarını hatırlayıp onları yapmanız için bu size bir saçak olacak; ta ki, ardınca fahişelik etmiş olduğunuz kendi yüreğinizin ve kendi gözlerinizin

ardınca gitmeyesiniz; ⁴⁰ öyle ki, bütün buyruklarımı hatırlayıp yapasınız ve Tanrınız'a kutsal olasınız. ⁴¹ Tanrınız olmak için sizi Mısır diyarından çıkaran Tanrınız Yahve benim; Ben Tanrınız Yahve'yim.”

16

¹ Levi oğlu Kohat oğlu Yishar oğlu Korah, Ruven'in oğullarından Eliav oğulları Datan ve Aviram ve Pelet oğlu On ile birlikte birkaç adam aldı. ² İsrail'in çocuklarından bazılarıyla birlikte, topluluğun iki yüz elli beyi, meclise çağrılanlar, tanınmış kişiler Moşe'nin önünde kalktılar. ³ Moşe ve Aron'a karşı bir araya gelerek şöyle dediler: “Kendinize gereğinden fazla pay çıkarıyorsunuz; çünkü bütün topluluk, onlardan her biri kutsaldır, Yahve de onların arasındadır.” Neden kendinizi Yahve'nin topluluğu üstüne çıkarıyorsunuz?”

⁴ Moşe bunu duyunca yüzüstü kapandı. ⁵ Korah'la yanındakilere şöyle dedi: “Sabahleyin Yahve kendisinin olanı, kutsal olanı gösterecek ve onu kendisine yaklaştıracaktır. Seçeceği kişiyi kendisine yaklaştıracaktır. ⁶ Şunu yapın: ey Korah ve yanındakiler kendinize buhurdanlar alın, ⁷ içlerine ateş koyun ve yarın Yahve'nin önünde üzerlerine buhur koyun. Yahve'nin seçeceği kişi kutsal olacaktır. Siz çok ileri gittiniz, Levi oğulları!”

⁸ Moşe Korah'a şöyle dedi: “Şimdi dinleyin, ey Levi oğulları! ⁹ Sizi kendisine yakınlaştırmak, Yahve'nin konutunda hizmet etmek ve topluluğun önünde durup onlara hizmet etmek için İsrail'in Tanrısı'nın sizi İsrail topluluğundan ayırması size az mı geldi? ¹⁰ Seni ve Levi oğulları kardeşlerinin tümünü seninle birlikte kendisine yaklaştırmadı mı? Kâhinliği de mi arıyorsunuz? ¹¹ Bu nedenle sen ve bütün yanındakiler Yahve'ye karşı bir araya geldiniz! Aron nedir ki, ona karşı söyleniyorsunuz?”

¹² Moşe Eliav'ın oğulları Datan ve Aviram'ı çağırarak için adam gönderdi; onlar da, “Çıkmayacağız!” dediler. ¹³ Bizi süt ve bal akan bir diyardan çıkarıp çölde öldürmek için çıkarman azmış gibi, üzerimize bey de mi olacaksın? ¹⁴ Bizi süt ve bal akan bir diyara da getirmedin, miras olarak tarlalar ve bağlar da vermedin. Bu adamların gözlerini mi çıkaracaksın? Çıkmayacağız.”

¹⁵ Moşe çok kızıştı ve Yahve'ye şöyle dedi: “Onların sunularına değer verme. Onlardan bir eşek bile almadım, hiçbirini de incitmedim.”

¹⁶ Moşe Korah'a şöyle dedi: “Sen ve bütün arkadaşların, sen, onlar ve Aron, yarın Yahve'nin önüne çıkın. ¹⁷ Her biriniz kendi buhurdanını alıp üzerine buhur koysun. Her biriniz kendi buhurdanını, iki yüz elli buhurdanını Yahve'nin önüne getirsin; sen ve Aron da, ikiniz de kendi buhurdanınızı getirin.”

¹⁸ Her biri kendi buhurdanını alıp içine ateş koydu, üzerine buhur koydu ve Moşe ve Aron'la birlikte Buluşma Çadırı'nın kapısında durdu. ¹⁹ Korah bütün topluluğu onlara karşı, Buluşma Çadırı'nın kapısında topladı. Yahve'nin görkemi bütün topluluğa göründü. ²⁰ Yahve Moşe ve Aron'a şöyle konuştu: ²¹ “Bu topluluğun arasından ayrılın da onları bir anda tüketeyim!”

²² Yüzüstü yere kapanıp şöyle dediler: “Tanrı, tüm insan ruhlarının Tanrısı, bir kişi günah işleyince bütün topluluğa mı kızacaksın?”

²³ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ²⁴ “Topluluğa söyle ve, 'Korah, Datan ve Aviram'ın çadırının çevresinden uzaklaş' de.”

²⁵ Moşe kalkıp Datan ve Aviram'ın yanına gitti; İsrail'in ihtiyarları da onu takip etti. ²⁶ Topluluğa şöyle dedi: “Lütfen bu kötü adamların çadırlarından ayrılın ve onların hiçbir şeyine dokunmayın, yoksa onların bütün günahlarıyla tükenirsiniz!”

²⁷ Böylece onlar Korah'ın, Datan'ın ve Aviram'ın çadırının her yanından uzaklaştılar. Datan ile Aviram dışarı çıkıp karıları, oğulları ve küçük çocuklarıyla birlikte çadırlarının kapısında durdular.

²⁸ Moşe şöyle dedi: “Bütün bu işleri yapmam için Yahve'nin beni gönderdiğini bununla bileceksiniz; çünkü bunlar benim kendi fikrim değildir. ²⁹ Eğer bu adamlar herkesin öldüğü gibi ölürse, ya da herkesin yaşadığını yaşarsa, o zaman Yahve beni göndermemiştir. ³⁰ Ama eğer Yahve yeni bir şey yaparsa ve yer ağzını açarsa, onları ve kendilerine ait olan her şeyi yutarsa ve onlar da diri diri ölümler diyarına inerlerse, o zaman bu adamların Yahve'yi küçümsediklerini anlayacaksınız.”

³¹ Tüm bu sözleri söylemeyi bitirince, onların altındaki yer yarıldı. ³² Yer ağzını açtı ve onları, ev halklarını, Korah'ın bütün adamlarını ve mallarını yuttu. ³³ Böylece onlar ve onlara ait olanların hepsi diri diri ölümler diyarına indiler. Yer onların üzerine kapandı ve topluluğun arasından yok oldular. ³⁴ Etraflarında bulunan İsrail'in tümü onların feryadı üzerine kaçtı; Çünkü, “Yer bizi yutmasın!” dediler. ³⁵ Yahve'nin yanından gelen ateş buhur sunan iki yüz elli kişiyi yiyip bitirdi.

³⁶ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ³⁷ “Kâhin Aron oğlu Eleazar'a söyle, o da yangından buhurdanları alıp ordugâhın dışına dağıtsın; çünkü onlar kutsaldır, ³⁸ kendi hayatlarına karşı günah işleyenlerin buhurdanlarıdır. Onları sunak için örtü olmak üzere dövülmüş levhalar yapsınlar, çünkü onları Yahve'nin önünde sundular. Bu nedenle kutsaldırlar. Bunlar İsrail'in çocuklarına bir belirti olacaktır.”

³⁹ Kâhin Eleazar, yakılan adamların sunduğu tunç buhurdanları aldı; ⁴⁰ Aron'un soyundan olmayan hiçbir yabancı Yahve'nin önünde buhur yakmak üzere yaklaşmasın ve Korah ve onun arkadaşları gibi olmasın diye, İsrail'in çocuklarına anılma olmak üzere, Yahve'nin Moşe aracılığıyla kendisine söylemiş olduğu gibi sunak için örtü olarak buhurdanları dövdüler.

⁴¹ Ama ertesi gün İsrail'in çocukları topluluğunun tümü Moşe'ye ve Aron'a karşı söylenip, “Yahve'nin halkını siz öldürdünüz!” dediler.

⁴² Topluluk Moşe'ye ve Aron'a karşı toplandığında, Buluşma Çadırı'na doğru baktılar. İşte, bulut onu örttü ve Yahve'nin görkemi ortaya çıktı. ⁴³ Moşe'yle Aron Buluşma Çadırı'nın önüne geldiler. ⁴⁴ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ⁴⁵ “Bu topluluğun arasından çıkın da onları bir anda tüketeyim!” Yüzüstü kapandılar.

⁴⁶ Moşe Aron'a şöyle dedi: “Buhurdanını al, sunaktan üzerine ateş koy, üzerine buhur koy, onu hemen topluluğa taşı ve onlar için kefarete et; Çünkü Yahve'nin yanından gazap çıktı! Veba başladı.”

⁴⁷ Aron Moşe'nin dediğini yaptı ve topluluğun ortasına koştu. Halk arasında veba çoktan başlamıştı. Buhur yakıp halk için kefarete etti. ⁴⁸ Ölülerle diriler arasında durdu; veba da durdu. ⁴⁹ Korah meselesi yüzünden ölenlerin yanı sıra vebadan ölenlerin sayısı da on dört bin yedi yüz kişiydi. ⁵⁰ Aron Moşe'nin yanına, Buluşma Çadırı'nın kapısına döndü ve salgın kesildi.

17

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “İsrail'in çocuklarına söyle ve onlardan her ata evi için bir tane olmak üzere, atalarının evlerine göre bütün beylerinden on iki değnek al. Her birinin adını değneğin üzerine yaz. ³ Aron'un adını Levi değneği üzerine yazacaksın. Atalarının evlerinin her beyi için bir değnek

olacak. ⁴ Onları Buluşma Çadırı'nda sizinle bulduğum Levha'nın önüne koyacaksınız. ⁵ Sececeğim adamın değneği tomurcuklanacak. İsrail'in çocuklarının size karşı söylenmelerine benden kaldıracam.”

⁶ Moşe İsrail'in çocuklarıyla konuştu; ve onların bütün beyleri ona, atalarının evlerine göre her bey için bir tane olmak üzere toplam on iki değnek verdiler. Aron'un değneği de onların değnekleri arasındaydı. ⁷ Moşe değnekleri Tanıklık Çadırı'nda Yahve'nin önüne koydu.

⁸ Ertesi gün Moşe Tanıklık Çadırı'na girdi; ve işte, Aron'un Levi evi için olan değneği filizlenmiş, tomurcuklanmış, çiçek açmış ve olgun bademler vermişti. ⁹ Moşe bütün değnekleri Yahve'nin önünden bütün İsrail'in çocuklarına çıkardı. Baktılar ve her biri kendi değneğini aldı.

¹⁰ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “İsyan çocuklarına karşı bir işaret olarak saklanmak üzere Aron'un değneğini yine Levha'nın önüne koy; Ta ki, bana karşı söylenmelerine bir son ver ki, ölsünler.” ¹¹ Moşe öyle yaptı. Yahve ona nasıl buyurduysa öyle yaptı.

¹² İsrail'in çocukları Moşe'ye şöyle dediler: “İşte, yok oluyoruz! İşimiz bitti! Hepimizin işi bitti! ¹³ Yahve'nin konutuna yaklaşan herkes ölüyor! Hepimiz yok mu olacağız?”

18

¹ Yahve Aron'a şöyle dedi: “Kutsal yerin kötülüğünü sen ve seninle birlikte, oğulların ve atalarının evi taşıyacaksınız; sen ve seninle birlikte oğulların kâhinliğinizin suçunu taşıyacaksınız. ² Kardeşlerinizi, atanızın oymağını, Levi oymağını da yanınıza getirin ki, onlar da size katılsınlar ve size hizmet etsinler; ama sen ve oğulların Levha Çadırı'nın önünde olacaksınız. ³ Buyruklarınızı ve tüm Çadır'ın görevini tutacaklar; ancak ne onlar ne de siz ölmeyesiniz diye kutsal yerdeki takımlara ve sunağa yaklaşmayacaklar. ⁴ Onlar size katılacak ve Buluşma Çadır'ın tüm hizmetinin sorumluluğunu, tüm Çadır hizmeti için tutacaklar. Bir yabancı size yaklaşmayacak.

⁵ “İsrail'in çocukları üzerinde artık gazap olmasın diye, konutun görevini ve sunağın görevini siz yerine getireceksiniz. ⁶ İşte, ben kendim İsrail'in çocukları arasından kardeşlerinizi Levililer'i aldım. Bunlar, Buluşma Çadırı'nın hizmetini yapmak için Yahve'ye adanmış olarak size verilen bir armağandır. ⁷ Sen ve seninle birlikte olan oğulların, sunağın her şeyi ve perdenin iç tarafı için kâhinliğinizi tutacaksınız. Hizmet edeceksiniz. Size kâhinlik hizmetini bir armağan olarak veriyorum. Yaklaşan yabancı öldürülecektir.”

⁸ Yahve Aron'a şöyle konuştu: “İşte, sallamalık sunularımı, İsrail'in çocuklarına ait bütün kutsal şeyleri ben kendim sana verdim. Bunları mesh nedeniyle sana ve oğullarına sonsuza dek pay olarak verdim. ⁹ Ateşten gelen çok kutsal şeylerden biri bu olacak: onların bana sunacakları her sunu, onların her ekmek sunusu, onların her günah sunusu ve onların her suç sunusu senin ve oğulların için çok kutsal olacaktır. ¹⁰ Onları çok kutsal şeyler gibi yiyeceksiniz. Her erkek ondan yiyecek. Senin için kutsal olacaktır.

¹¹ “Bu da senindir: onların armağanının sallamalık sunuları, İsrail'in çocuklarının sallamalık sunularının tümü. Bunları sana, seninle birlikte oğullarına ve kızlarına sonsuza dek pay olarak verdim. Evinizde temiz olan herkes ondan yiyecektir.

¹² “Yahve'ye verdikleri yağın en iyisini, bağ bozumunun en iyisini, tahılın ve bunların ilk ürünlerini sana verdim. ¹³ Memleketlerinde olanın tümünden

Yahve'ye getirdikleri ilk olgun meyveler senin olacak. Evinizde temiz olan herkes ondan yiyecektir.

¹⁴ “İsrail'de adanan her şey senin olacaktır. ¹⁵ İnsan olsun hayvan olsun Yahve'ye sundukları her canlıdan rahmi açan her şey sizin olacak. Bununla birlikte, mutlaka insanın ilk doğanı ile kirli hayvanların ilk doğanlarının bedelini alacaksın. ¹⁶ Senin biçtiğin değere göre bedel alınacak olanlardan, bir aylıktan itibaren, yirmi gerah ağırlığındaki kutsal yerin şekeline göre beş şekel para olarak, bedel alacaksın.

¹⁷ Ancak ineğin ilk doğanı, koyunun ilk doğanı ya da keçinin ilk doğanı için bedel almayacaksın. Onlar kutsaldır. Kanlarını sunağın üzerine serpeceksin, ve yağlarını, Yahve'ye hoş koku olması için ateşle yapılan sunu olarak yakacaksın. ¹⁸ Onların eti senin olacak, sallamalık sunu döş ve sağ but gibi senin olacaklar. ¹⁹ İsrail'in çocuklarının Yahve'ye sunduğu kutsal şeylerden sallamalık sunuların hepsini sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına verdim. Bu, Yahve'nin önünde seninle ve seninle birlikte soyuna sonsuza dek geçerli bir tuz antlaşmasıdır.”

²⁰ Yahve Aron'a şöyle dedi: “Onların diyarında senin mirasın olmayacak, aralarında hiçbir payın olmayacak. İsrail'in çocukları arasında senin payın ve mirasın benim.

²¹ “İşte, yaptıkları hizmete, Buluşma Çadırı hizmetine karşılık, İsrail'deki tüm ondallığı miras olarak Levi çocuklarına verdim. ²² Bundan böyle İsrail'in çocukları, günah yüklenip ölmesinler diye Buluşma Çadırı'na yaklaşmayacaklar. ²³ Ancak Buluşma Çadırı'nın hizmetini Levililer yapacak ve onların suçunu onlar yüklenecek. Kuşaklarınız boyunca sonsuza dek geçerli olacak bir kural olacak. İsrail'in çocukları arasında onların mirası olmayacaktır. ²⁴ Çünkü İsrail'in çocuklarının Yahve'ye sallamalık sunu olarak sundukları ondallığı miras olarak Levililer'e verdim. Bu nedenle onlara, 'İsrail'in çocukları arasında mirasları olmayacak' dedim.

²⁵ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ²⁶ “Ayrıca Levililerle konuşup onlara şöyle diyeceksin: 'İsrail'in çocuklarından mirasınız olarak size verdiğim ondallığı aldığınız zaman, ondan Yahve'ye sallamalık sunu olarak ondallığın ondallığını sunacaksınız. ²⁷ Sizin sallamalık sununuz, harman yeri buğdayı ve şarap cenderesinin doluluğu gibi size sayılacak. ²⁸ Böylece siz de İsrail'in çocuklarından aldığınız ondallıklarınızın hepsinden Yahve'ye sallamalık sunu olarak sunacaksınız; ve ondan Yahve'nin sallamalık sunusunu kâhin Aron'a vereceksiniz. ²⁹ Aldığınız bütün armağanlardan, sallamalık sunuların en iyi kısımlarını, en kutsalını Yahve'ye sunacaksınız.

³⁰ Bu nedenle onlara şunu diyeceksin: 'En iyi kısmını çıkardığınızda, Levililer'e harman nahsulü gibi ve şarap cenderesinin mahsulü gibi sayılacaktır. ³¹ Onu siz ve ev halkınız her yerde yiyebilirsiniz. Çünkü Buluşma Çadırı'ndaki hizmetinize karşılık bu sizin ödülünüzdür. ³² Ondan en iyisini çıkardığınızda, bundan dolayı hiçbir günah yüklenmeyeceksiniz. Ölmek için İsrail'in çocuklarının kutsal şeylerine saygısızlık etmeyeceksiniz.’”

19

¹ Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi: ² “Yahve'nin buyurduğu yasanın kuralı budur. İsrail'in çocuklarına, sana lekesiz, hiçbir kusuru olmayan ve boyunduruk takılmamış kırmızı bir düve getirmelerini söyle. ³ Onu kâhin Eleazar'a vereceksin; o da onu ordugâhın dışına çıkaracak; biri onu onun önünde kesecek. ⁴ Kâhin Elazar parmağıyla onun kanından biraz alacak

ve kanını yedi kez Buluşma Çadırı'nın önüne doğru serpecek. ⁵ Birisi düveyi onun gözü önünde yakacak; onun derisini, etini ve kanını gübresiyle birlikte yakacak. ⁶ Kâhin sedir ağacını, mercanköşkotu ve kırmızıyı alıp düvenin yakıldığı ateşin ortasına atacak. ⁷ Sonra kâhin giysilerini yıkayacak, bedenini suda yıkayacak, sonra ordugâha girecek ve kâhin akşama kadar kirli olacaktır. ⁸ Onu yakan kişi giysilerini suda yıkayacak, bedenini de suda yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır.

⁹ “Temiz bir adam düvenin külünü toplayacak ve onları ordugâhın dışında, temiz bir yere koyacak; ve kirliliklerini temizleyen suda kullanılmak üzere İsrail'in çocukları topluluğu için saklanacaktır. Bu bir günah sunusudur. ¹⁰ Düvenin külünü toplayan kişi giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır. Bu, İsrail'in çocuklarına ve aralarında garip olarak yaşayan yabancıya sonsuza dek bir kural olacaktır.

¹¹ “Herhangi bir insan ölüsüne dokunan kişi yedi gün kirli olacaktır. ¹² Üçüncü gün suyla arınacak, yedinci gün de temiz olacak; ama kendini üçüncü gün arındırmazsa, o zaman yedinci gün temiz olmayacaktır. ¹³ Ölüye, ölmüş birinin bedenine dokunan ve kendini arındırmayan kişi, Yahve'nin konutunu kirletmiş olur; ve o can İsrail'den atılacaktır; üzerine kirlilik suyu serpilmediği için kirli olacaktır. Kirliliği henüz üzerindedir.

¹⁴ “Bir adam çadırda öldüğünde yasa şudur: Çadıra giren ve çadırda bulunan herkes yedi gün kirli olacaktır. ¹⁵ Üzerinde örtüsü bağlı olmayan her açık kap kirlidir.

¹⁶ “Kırda kılıçla öldürülmüş birine, bir ölüye, bir insan kemiğine ya da bir mezara dokunan kişi yedi gün kirli olacaktır.

¹⁷ “Kirli kişiler için yakılan günah sunusunun küllerinden alacaklar; ve bir kaptan onların üzerine akarsu dökülecektir. ¹⁸ Temiz kişi mercanköşkotu alıp suya batırarak ve çadırın üzerine, bütün kapların üzerine, orada bulunanların üzerine, kemiğe, öldürülmüş kişiye, ölüye ya da mezara dokunanın üzerine serpecek. ¹⁹ Temiz kişi üçüncü ve yedinci günde kirli olanın üzerine serpecek. Yedinci gün onu arındıracak. Giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşam temiz olacaktır. ²⁰ Ama kirli olup kendini arındırmayan kişi, Yahve'nin kutsal yerini kirlettiği için topluluğun arasından atılacaktır. Üzerine kirlilik suyu serpilmemiştir. O kirlidir. ²¹ Bu onlar için kalıcı bir kural olacaktır. Kirlilik suyu serpen kişi, giysilerini yıkayacak ve kirlilik suyuna dokunan kişi, akşama kadar kirli olacaktır.

²² “Kirli kişinin dokunduğu her şey kirli olacaktır; ve ona dokunan can akşama kadar kirli olacaktır.”

20

¹ İsrail'in çocukları, bütün topluluk birinci ayda Zin çölüne geldiler. Halk Kadeş'te oturdu. Miryam orada öldü ve oraya gömüldü. ² Topluluk için su yoktu; Moşe'ye ve Aron'a karşı bir araya toplandılar. ³ Halk Moşe'yle çekişip şöyle dedi: “Keşke kardeşlerimiz Yahve'nin önünde öldüğü gibi biz de ölseydik!” ⁴ Biz ve hayvanlarımız burada ölelim diye neden Yahve'nin topluluğunu bu çöle getirdiniz? ⁵ Bizi bu kötü yere getirmek için neden bizi Mısır'dan çıkardınız? Tohumun, incirlerin, asmaların ya da narların yeri değil; içecek su da yok.”

⁶ Moşe ile Aron topluluğun önünden Buluşma Çadırı'nın kapısına gidip yüzüstü yere kapandılar. Yahve'nin görkemi onlara görüldü. ⁷ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ⁸ “Değneği al, sen ve kardeşin Aron'la birlikte topluluğu

toplayın ve onların gözleri önünde kayaya, suyunu vermesini söyleyin. Onlara kayadan su çıkaracaksınız; böylece topluluğa ve hayvanlarına içecek vereceksin.”

⁹ Moşe, kendisine buyurduğu gibi değneği Yahve'nin önünden aldı. ¹⁰ Moşe ile Aron topluluğu kayanın önünde topladılar ve o onlara şöyle dedi: “Ey siz başkaldıranlar, şimdi dinleyin! Size bu kayadan su çıkaralım mı?” ¹¹ Moşe elini kaldırıp değneğiyle kayaya iki kez vurdu ve bol miktarda su çıktı. Topluluk ve hayvanları içti.

¹² Yahve Moşe'yle Aron'a şöyle dedi: “İsrael'in çocuklarının gözünde beni kutsal kılmak için bana inanmadığınızdan bu topluluğu onlara verdiğim ülkeye götürmeyeceksiniz.”

¹³ Bunlar Meriva sularıdır; çünkü İsrail'in çocukları Yahve ile çekiştiler ve O onlarda kutsal kılındı.

¹⁴ Moşe Kadeş'ten Edom Kralı'na ulaklar göndererek şöyle dedi: “Kardeşin İsrail diyor ki: Başımıza gelen bütün sıkıntıları biliyorsun; ¹⁵ atalarımız Mısır'a indiler; biz de uzun süre Mısır'da yaşadık. Mısırlılar bize ve atalarımıza kötü davrandılar. ¹⁶ Yahve'ye feryat ettiğimizde sesimizi duydu, bir melek göndererek bizi Mısır'dan çıkardı. İşte, biz senin sınırının kenarındaki Kadeş kentindeyiz.

¹⁷ “Lütfen izin ver ülkenden geçelim. Tarladan, bağdan geçmeyeceğiz, kuyu suyundan da içmeyeceğiz. Kralın yolundan gideceğiz. Sınırınızı geçinceye kadar ne sağa ne de sola sapacağız.”

¹⁸ Edom ona, “Benden geçmeyeceksin, yoksa karşına kılıçla çıkarım” dedi.

¹⁹ İsrail'in çocukları ona, “Anayoldan yukarı çıkacağız” dediler. “Eğer ben ve hayvanlarım senin suyundan içerse, o zaman bedelini vereceğim. Başka hiçbir şey yapmadan yürüyüp geçmeme izin ver.”

²⁰ “Geçmeyeceksin” dedi. Edom birçok kişiyle ve güçlü bir el ile ona karşı çıktı. ²¹ Bunun üzerine Edom, İsrail'in kendi sınırından geçmesine izin vermeyi reddetti ve İsrail onun yanından döndü.

²² Kadeş'ten göç ettiler ve İsrail'in çocukları, bütün topluluk Hor Dağı'na geldiler. ²³ Yahve, Edom ülkesinin sınırındaki Hor Dağı'nda Moşe ve Aron'a şöyle konuştu: ²⁴ “Aron halkına kavuşacak; çünkü Meriva sularında sözüme karşı isyan ettiğiniz için İsrail'in çocuklarına verdiğim diyara girmeyecek. ²⁵ Aron'la oğlu Eleazar'ı al ve onları Hor Dağı'na götür; ²⁶ Aron'un giysilerini çıkarıp oğlu Eleazar'a giydir. Aron kavuşuralacak ve orada ölecektir.”

²⁷ Moşe Yahve'nin buyurduğu gibi yaptı. Bütün topluluğun gözü önünde Hor Dağına çıktılar. ²⁸ Moşe Aron'un giysilerini çıkarıp oğlu Eleazar'a giydirdi. Aron orada dağın zirvesinde öldü ve Moşe ile Eleazar dağdan indiler. ²⁹ Aron'un öldüğünü gören bütün topluluk, bütün İsrail evi Aron için otuz gün ağladı.

21

¹ Güneyde yaşayan Kenanlı, Arad Kralı, İsrail'in Atarim yolundan geldiğini duydu. İsrail'e karşı savaştı ve onlardan bazılarını esir aldı. ² İsrail Yahve'ye adak adayıp şöyle dedi: “Eğer bu halkı gerçekten benim elime verirsen, o zaman kentlerini tamamen yok edeceğim.” ³ Yahve İsrail'in sesini duydu ve Kenanlılar'ı teslim ett; onları ve kentlerini tamamen yok ettiler. O yere Horma adı verildi.

⁴ Edom ülkesinin etrafından dolanmak için Hor Dağı'ndan, Kızıldeniz yolundan yol aldılar. Yolculuktan dolayı halkın canı çok sikkındı. ⁵ Halk, Tanrı'ya ve

Moşe'ye karşı şöyle konuştu: “Çölde ölmemiz için neden bizi Mısır'dan çıkardınız? Çünkü ekmek yok, su yok canımız da bu iğrenç yiyecekten tiksiniyor!”

⁶ Yahve halkın arasına zehirli yılanlar gönderdi, onlar da insanları ısırıyorlar. İsraililer'in çoğu öldü. ⁷ Halk Moşe'ye gelip şöyle dedi: “Günah işledik, çünkü Yahve'ye ve sana karşı konuştuk. Yılanları bizden uzaklaştırması için Yahve'ye dua et.” Moşe halk için dua etti.

⁸ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Zehirli bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Öyle olacak ki, ısırılan herkes onu görünce yaşayacak.” ⁹ Moşe tunçtan bir yılan yapıp onu direğin üzerine koydu. Eğer bir kişiyi yılan ısırılmışsa, o kişi tunç yılanı baktığında yaşıyordu.

¹⁰ İsrail'in çocukları yola koyuldular ve Ovot'ta konakladılar. ¹¹ Ovot'tan ayrılıp gün doğumuna doğru Moav'ın önündeki çölde, İyeavarim'de konakladılar. ¹² Oradan ayrılıp Zered Vadisi'nde konakladılar. ¹³ Oradan ayrılıp Arnon Nehri'nin karşı yakasında, Amorlular'ın sınırından çıkan çölde konakladılar. Çünkü Arnon, Moav'la Amorlular arasındaki Moav sınırındadır. ¹⁴ Bu nedenle Yahve'nin Savaşları Kitabı'nda şöyle deniyor: “Vahev, Arnon vadilerindeki Sufa'da, ¹⁵ vadilerin Ar yerleşkesine doğru uzanan yamacı Moav sınırına kadar dayanır.”

¹⁶ Oradan Beer'e gittiler; Yahve'nin Moşe'ye, “Halkı topla, onlara su vereceğim” dediği kuyu budur.

¹⁷ Sonra İsrail şu ezgiyi söyledi: “Ey kuyu, fişkir!

¹⁸ Beylerin kazdığı,

halkın ileri gelenlerinin asayla

ve sırlarla kazdıkları kuyuya ezgi söyleyin.”

Çölden Mattana'ya; ¹⁹ Mattana'dan Nahaliel'e; ve Nahaliel'den Bamot'a; ²⁰ Bamot'tan Moav kırındaki vadiye, çöle bakan Pisga tepesine gittiler. ²¹ İsrail, Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklar göndererek şöyle dedi: ²² “İzin ver ülkenden geçeyim. Tarlaya, bağa sapmayacağız. Kuyuların suyundan içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye kadar kralın yolundan gideceğiz.”

²³ Sihon İsrail'in kendi sınırından geçmesine izin vermedi; ve Sihon bütün halkını bir araya topladı ve İsrail'e karşı çöle çıkıp Yahesa'ya geldi. İsrail'e karşı savaştı. ²⁴ İsrail onu kılıçla vurdu ve Arnon'dan Yabbok'a kadar, Ammon'un çocuklarına kadar, onun diyarına sahip oldu; çünkü Ammon'un çocuklarının sınırı güçlüydü. ²⁵ İsrail bu kentlerin hepsini aldı. İsrail Amorlular'ın bütün kentlerinde, Heşbon'da ve onun bütün köylerinde yaşıyordu. ²⁶ Çünkü Heşbon, eski Moav Kralı'na karşı savaşan ve Arnon'a kadar bütün ülkesini elinden alan Amorlular'ın Kralı Sihon'un kentiydi. ²⁷ Bu nedenle özdeyişleri söyleyenler,

“Heşbon'a gelin” diyorlar.

“Sihon kenti kurulsun ve sağlamlaştırılsın;

²⁸ Çünkü Heşbon'dan bir ateş,

Sihon kentinden bir alev çıktı.

Arnon'un yüksek yerlerinin efendileri Moavlı Ar'ı yiyip bitirdi.

²⁹ Vay başına, ey Moav!

İşiniz bitti, Kemoş halkı!

Oğullarını kaçak, kızlarını ise Amorluların kralı Sihon'a sürgüne verdi.

³⁰ Onlara ok attık.

Heşbon, Divon'a kadar yok oldu. Medeva'ya dek uzanan Nofa'ya kadar yerle bir ettik.”

³¹ Böylece İsrail Amorlular'ın diyarında yaşadı. ³² Moşe Yazer'i araştırmak üzere adamlar gönderdi. Onun köylerini aldılar ve orada bulunan Amorlular'ı kovdular. ³³ Dönüp Başan yoluna çıktılar. Başan Kralı Og, kendisi ve tüm halkı Edrei'de savaşmak için onlara karşı çıktılar.

³⁴ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Ondan korkma; çünkü onu, bütün halkıyla ve ülkesiyle birlikte senin eline teslim ettim. Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın Kralı Sihon'a yaptığının gibi yapacaksın.”

³⁵ Böylece, bir kişi bile sağ kalmayana dek onu, oğullarını ve bütün halkını vurdular; ve onun diyarına sahip oldular.

22

¹ İsrail'in çocukları yola çıktılar ve Yarden'in ötesindeki Moav ovalarında, Yeriha yanında konakladılar. ² Sippor oğlu Balak, İsrail'in Amorlular'a yaptıklarının tümünü gördü. ³ Moav bu halktan çok korkuyordu, çünkü çoktular. Moav, İsrail'in çocukları yüzünden sıkıntı çekiyordu. ⁴ Moav Midyan'ın ihtiyarlarına şöyle dedi: “Öküzün kır otunu yaladığı gibi, bu kalabalık da çevremizdeki her şeyi yalayacak.”

O sırada Sippor oğlu Balak Moav Kralı'ydı. ⁵ Beor oğlu Balam'a, onun halkının çocuklarının yaşadığı ülkeye, o Nehir kıyısındaki Petor'a ulaklar göndererek onu çağırmak üzere şöyle dedi: “İşte, Mısır'dan çıkan bir halk var. Bak, yerin yüzünü kaplıyorlar ve karşımda duruyorlar. ⁶ Lütfen, şimdi gel de benim için bu halka lanet et; çünkü onlar benden çok güçlüdürler. Belki galip gelirim de onları vururuz ve onları ülkeden kovarım; çünkü senin kutsadığın kişinin kutsandığını, lanetlediğin kişinin de lanetlendiğini biliyorum.”

⁷ Moav ihtiyarlarıyla Midyan ihtiyarları ellerinde falcılık ödülleriyle yola çıktılar. Balam'a gelip Balak'ın sözlerini ona bildirdiler.

⁸ Onlara, “Bu gece burada kalın, Yahve'nin bana söyleyeceği gibi size de haberi bildireceğim” dedi. Moav beyleri Balam'ın yanında kaldı.

⁹ Tanrı Balam'a gelip, “Yanıdaki bu adamlar kim?” dedi.

¹⁰ Balaam Tanrı'ya şöyle dedi: “Moav kralı Sippor oğlu Balak bana şöyle dedi: ¹¹ İşte, Mısır'dan çıkan halk yerin yüzünü kaplıyor. Şimdi gel de benim için onlara lanet oku. Belki onlara karşı savaşabilir ve onları kovabilirim.”

¹² Tanrı Balam'a, “Onlarla gitmeyeceksin” dedi. “O halkı lanetlemeyeceksin, çünkü onlar kutsanmıştır.”

¹³ Balam sabah kalktı ve Balak'ın beylerine şöyle dedi: “Ülkenize gidin; Çünkü Yahve sizinle gelmeme izin vermiyor.”

¹⁴ Moav beyleri kalkıp Balak'a giderek, “Balam bizimle gelmeyi reddediyor” dediler.

¹⁵ Balak yine onlardan daha çok ve daha saygın beyler gönderdi. ¹⁶ Balam'a gelip şöyle dediler: “Sippor oğlu Balak şöyle diyor: 'Lütfen, hiçbir şey bana gelmene engel olmasın. ¹⁷ Çünkü seni büyük bir saygınlıkla yükselteceğim ve bana ne dersen onu yapacağım. Lütfen, gel de benim için bu halka lanet et.'”

¹⁸ Balam, Balak'ın hizmetkârlarına şöyle yanıt verdi: “Eğer Balak bana altın ve gümüş dolu evini verse bile, az olsun çok olsun, Tanrım Yahve'nin sözünün dışına çıkamam. ¹⁹ Bu nedenle şimdi lütfen, bu gece de burada kalın ki, Yahve'nin bana başka neler söyleyeceğini bileyim.”

²⁰ Gece Tanrı Balam'a gelip şöyle dedi: “Eğer adamlar seni çağırmaya geldiyse kalk, onlarla birlikte git; ama yalnızca sana söylediğim sözü yapacaksın.”

²¹ Balam sabah kalktı, eşeğine palan vurdu ve Moav beyleriyle birlikte gitti. ²² O gittiği için Tanrı'nın öfkesi alevlendi; ve Yahve'nin meleği ona karşı bir düşman olarak yolda dikildi. Eşeğine binmişti ve iki hizmetçisi de yanındaydı. ²³ Eşek, Yahve'nin meleğinin elinde kılıcını çekmiş yolda durduğunu gördü; ve eşek yoldan sapıp tarlaya içine girdi. Balam onu yola döndürmek için eşeğe vurdu. ²⁴ Yahve'nin meleği üzüm bağları arasındaki dar bir yolda durdu; bu tarafta bir duvar, o tarafta bir duvar vardı. ²⁵ Eşek Yahve'nin meleğini görünce kendini duvara attı ve Balam'ın ayağını duvara sıkıştırdı. Ona tekrar vurdu.

²⁶ Yahve'nin meleği daha da ileri gitti, ne sağa ne de sola sapmak için yolun olmadığı dar bir yerde durdu. ²⁷ Eşek Yahve'nin meleğini görünce Balam'ın altında yattı. Balam'ın öfkesi alevlendi ve değneğiyle eşeğe vurdu.

²⁸ Yahve eşeğin ağzını açtı ve Balam'a, "Sana ne yaptım da bana bu üç kez vurdun?" dedi.

²⁹ Balam eşeğe, "Madem benimle alay ettin, keşke elimde bir kılıç olsaydı, seni şimdi öldürürdüm" dedi.

³⁰ Eşek Balam'a şöyle dedi: "Bugüne dek bütün ömrün boyunca üzerine bindiğin eşeğin ben değil miyim? Sana böyle yapmışlığım oldu mu hiç?" Hayır dedi."

³¹ Sonra Yahve Balam'ın gözlerini açtı ve Yahve'nin meleğinin elinde kılıcını çekmiş yolda durduğunu gördü; ve başını eğip yüz üstü yere kapandı. ³² Yahve'nin meleği ona şöyle dedi: "Eşeğine neden böyle üç kez vurdun? İşte, sana düşman olarak çıktım, çünkü senin yolun önümde sapkındır. ³³ Eşek beni gördü ve üç kez önümden saptı. Eğer önümden sapmamış olsaydı, şimdi mutlaka seni öldürür, onu da sağ bıraktım."

³⁴ Balam Yahve'nin meleğine şöyle dedi: "Günah işledim; çünkü bana karşı durduğunu bilmiyordum. Bu nedenle, eğer sen bundan hoşnut değilsen, geri döneceğim."

³⁵ Yahve'nin meleği Balam'a şöyle dedi: "Adamlarla birlikte git; ama yalnızca sana söyleyeceğim sözü söyleyeceksin." Balam Balak'ın beyleriyle birlikte gitti. ³⁶ Balak, Balam'ın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnon sınırında, sınırın en uzak yerindeki Moav Kenti'ne gitti. ³⁷ Balak, Balam'a şöyle dedi: "Seni çağırılmak için ciddiyetle çağrıda bulunmadın mı? Neden bana gelmedin? Seni gerçekten saygınlık için yükseltmeye ben yeterli değil miyim?"

³⁸ Balam Balak'a şöyle dedi: "İşte, sana geldim. Artık bir şey söylemeye gücüm var mı? Tanrı'nın ağzına koyduğu sözü söyleyeceğim."

³⁹ Balam Balak'la birlikte gitti ve Kiryat-Husot'a geldiler. ⁴⁰ Balak sığır ve koyun kurban etti ve Balam'a ve kendisiyle birlikte olan beylere gönderdi. ⁴¹ Sabah Balak Balam'ı alıp Baal'ın yüksek yerlerine götürdü; ve oradan halkın bir kısmını gördü.

23

¹ Balam, Balak'a, "Burada bana yedi sunak yap, burada benim için yedi boğayla yedi koç hazırla" dedi. ² Balak, Balam'ın söylediği gibi yaptı; ve Balak ile Balam her sunakta bir boğa ve bir koç sundular. ³ Balam Balak'a, "Yakmalık sunularının yanında dur, ben de gideceğim" dedi. Belki Yahve benimle buluşmaya gelecektir. Bana ne gösterirse onu sana söyleyeceğim." Çıplak bir tepeye gitti. ⁴ Tanrı Balam'la karşılaştı ve Balam O'na şöyle dedi: "Yedi sunak hazırladım ve her sunakta bir boğayla bir koç sundum." ⁵ Yahve Balam'ın ağzına bir söz koydu, "Balak'a dön, böylece konuşacaksın" dedi. ⁶ Onun yanına döndü ve işte, kendisi ve tüm Moav beyleri yakmalık sunusunun yanında duruyordu. ⁷ Benzetmesine şu sözle başladı: "Doğu dağlarındaki Moav Kralı

Balak beni Aram'dan getirdi. Gel, benim için Yakov'a lanet et. Gel, İsrail'e meydan oku. ⁸ Tanrı'nın lanetlemediğini ben nasıl lanet edeyim? Yahve'nin meydan okumadığına ben nasıl meydan okuyayım? ⁹ Çünkü onu kayaların doruğundan görüyorum. Tepelerden ona bakıyorum. İşte, bu tek başına oturan bir halktır ve ulusların arasında sayılmayacaktır. ¹⁰ Yakov'un tozunu kim sayabilir, İsrail'in dörtte birini hesap edebilir? Doğruların ölümüyle öleyim! Benim sonum onunki gibi olsun!" ¹¹ Balak, Balam'a, "Bana ne yaptın?" dedi. Seni düşmanlarıma lanet etmeye getirdim ve işte, onları hepsini yalnızca kutsadın." ¹² O yanıt verip dedi: "Yahve'nin ağzıma koyduğunu söylemeye dikkat etmem gerekmez mi?" ¹³ Balak ona, "Lütfen benimle birlikte onları görebileceğin başka bir yere gel" dedi. Sadece bir kısmını göreceksin, hepsini görmeyeceksin. Benim için onlara oradan lanet et." ¹⁴ O'nu Sofim kırına, Pisga tepesine götürdü, yedi sunak yaptı, her sunakta bir boğa ve bir koç sundu. ¹⁵ Balak'a, "Ben orada Tanrı'yla buluşurken sen burada, yakmalık sunularının yanında dur" dedi. ¹⁶ Yahve Balam'la karşılaştı ve onun ağzına bir söz koyup, "Balak'a dön ve şunu söyle" dedi. ¹⁷ Onun yanına geldi ve işte, kendisi ve Moav beyleri de yakmalık sunusunun yanında duruyordu. Balak ona, "Yahve ne söyledi?" dedi. ¹⁸ Bezetmesini sürdürüp şöyle dedi: "Kalk, ey Balak, ve dinle! Dinle beni, ey Sippor oğlu. ¹⁹ Tanrı bir insan değil ki, yalan söylesin, insanoğlu değil ki, düşüncesini değiştirsin. O söyler de yapmaz mı? Ya da konuşur da gerçekleştirmez mi? ²⁰ İşte, kutsamak için buyruk aldım. O kutsadı, ben de geri çeviremem. ²¹ Yakov'da kötülük görmedi. İsrail'de de sapkınlık görmedi. Tanrısı Yahve onunladır. Bir kralın haykırışı onların arasındadır. ²² Tanrı onları Mısır'dan çıkarıyor. Yaban öküzü gibi gücü var. ²³ Kesinlikle Yakov'a büyü tutmaz; İsrail'e fal işlemez. Şimdi Yakov ve İsrail için, 'Tanrı neler yaptı?' denilecektir. ²⁴ İşte, bir halk dişi aslan gibi kalkıyor. Bir aslan gibi kendini yukarı kaldırıyor. Avının etini yemeden ve öldürülenlerin kanını içmeden yatmayacaktır." ²⁵ Balak, Balam'a, "Onlara ne hiç lanet et, ne de onları hiç kutsa" dedi. ²⁶ Ama Balam Balak'a şu karşılığı verdi: "Ben sana, 'Yahve ne söylerse hepsini yapmalıyım' demedim mi?" ²⁷ Balak, Balam'a, "Şimdi gel, seni başka bir yere götüreyim" dedi; belki oradan benim için onlara lanet etmeden Tanrı hoşnut olur." ²⁸ Balak, Balam'ı çöle bakan Peor tepesine götürdü. ²⁹ Balam Balak'a, "Burada bana yedi sunak yap, burada benim için yedi boğayla yedi koç hazırla" dedi. ³⁰ Balak, Balam'ın söylediklerini yaptı ve her sunakta bir boğayla bir koç sundu.

24

¹ Balam, Yahve'nin İsrail'i kutsamaktan hoşnut olduğunu görünce, diğer seferler olduğu gibi kehanete başvurmak yerine yüzünü çöle çevirdi. ² Balam gözlerini kaldırdı ve İsrail'in oymaklarına göre oturduğunu gördü; ve onun üzerine Tanrı'nın Ruhu geldi. ³ Benzetmesini şöyle sürdürdü ve dedi:

"Beor oğlu Balam diyor ki,
gözleri açık olan adam diyor ki;

⁴ Tanrı'nın sözlerini duyan,

Her Şeye Gücü Yeten'in görünümünü gören,
yere kapanıp gözleri açılmış olan şöyle diyor:

⁵ Çadırların ne kadar güzel,

ey Yakov, konutların da, ey İsrail!

⁶ Vadiler gibi, ırmak kıyısındaki bahçeler gibi,
Yahve'nin diktiği öd ağaçları gibi,

su kıyısındaki sedir ağaçları gibi yayıldılar.

⁷ Onun kovalarından su akacaktır.
Onun tohumu birçok sulara olacaktır.
Onun Kralı Agag'dan daha üstün olacaktır.
Onun krallığı yüceltilecektir.

⁸ Tanrı onu Mısır'dan çıkarıyor.
Onun yaban öküzü gibi gücü var.
Düşmanları olan ulusları tüketecek, kemiklerini kıracak
ve oklarıyla onları delecektir.

⁹ Çömeldi, aslan gibi yattı,
dişi aslan gibi; onu kim kaldıracak?
Seni kutsayan herkes kutsansın.
Seni lanetleyen herkes lanetlensin.”

¹⁰ Balak'ın öfkesi Balam'a karşı alevlendi ve ellerini birbirine vurdu. Balak, Balam'a şöyle dedi: “Seni düşmanlarıma lanet etmeye çağırdım ve işte, onları bu üç keredir yalnızca kutsadın. ¹¹ Bu nedenle şimdi yerine koş! Seni büyük bir saygınlıla yükseltmeyi düşünmüştüm; ama işte, Yahve seni saygınlıktan yoksun bıraktı.”

¹² Balam Balak'a şöyle dedi: “Bana gönderdiğin ulaklarına: ¹³ Eğer Balak bana altın ve gümüş dolu evini verse bile, kendi fikrimle iyilik ya da kötülük etmek için Yahve'nin sözünün dışına çıkamam. Yahveh'nin söylediğini söyleyeceğim' diye dememiş miydim? ¹⁴ İşte şimdi halkımın yanına gidiyorum. Gel, bu halkın son günlerde senin halkına ne yapacaklarını sana bildireyim.”

¹⁵ Benzetmesini şöyle sürdürdü ve dedi:

“Beor oğlu Balam diyor ki,
gözleri açık olan adam şöyle diyor;
¹⁶ Tanrı'nın sözlerini duyan,
Yüceler Yücesi'nin bilgisini bilen
ve yere kapanıp gözleri açık olarak
Her Şeye Gücü Yeten'in görünümünü gören şöyle diyor:

¹⁷ Onu görüyorum, ama şimdi değil.
Ona bakıyorum ama yakın değil.
Yakov'dan bir yıldız çıkacak. İsrail'den bir asa yükselecek,
Moav'ı dört bir yanından vuracak
ve Şet'in bütün oğullarını ezecek.

¹⁸ Edom mülk olacak.

İsrail yiğitçe bunu yaparken,
düşmanı Seir de mülk olacak.

¹⁹ Yakov'dan biri hüküm sürecek,
ve kentte artakalanları yok edecek.”

²⁰ Amalek'e baktı, benzetmesini sürdürüp şöyle dedi:
“Amalek ulusların birincisiydi, ama onun sonu yıkım olacak.”

²¹ Kenli'ye baktı ve benzetmesini sürdürüp şöyle dedi:
“Mesken yerin güçlüdür.

Senin yuvan kaya içine koyulmuştur.

²² Yine de Aşur seni tutsak alana dek
Keni harap olacaktır.”

²³ Benzetmesini sürdürdü ve şöyle dedi:

“Ne yazık ki, Tanrı bunu yaptığı zaman kim yaşayacak?

²⁴ Ama Kittim kıyısından gemiler gelecek.
Aşur'u ve Ever'i sarsacaklar.

O da yıkıma uğrayacaktır.”

²⁵ Balam kalkıp gitti ve yerine döndü; Balak da kendi yoluna gitti.

25

¹ İsrail Şittim'de kaldı; ve halk Moav kızlarıyla zina yapmaya başladı; ² Çünkü halkı kendi ilâhlarına kurban sunmaya çağırıyorlardı. Halk yedi ve onların ilâhlarına eğildiler. ³ İsrail Baal Peor'a bağlandı ve Yahve'nin öfkesi İsrail'e karşı alevlendi. ⁴ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Halkın bütün ileri gelenlerini al ve onları güneşe karşı Yahve'nin önünde as ki, Yahve'nin kızgın öfkesi İsrail'den dönsün.”

⁵ Moşe İsrail hâkimlerine şöyle dedi: “Herkes Baal Peor'a bağlanan adamlarını öldürsün.”

⁶ İşte, İsrail'in çocuklarından biri geldi, Moşe'nin gözü önünde, Buluşma Çadırı kapısında ağlamakta olan bütün İsrail'in çocuklarının bütün topluluğu gözü önünde kardeşlerine Midyanlı bir kadın getirdi. ⁷ Kâhin Aron'un oğlu Eleazar'ın oğlu Pinehas bunu görünce topluluğun ortasından kalktı ve eline bir mızrak aldı. ⁸ İsraili adamın peşinden çadıra girdi ve ikisini de, İsraili adama da, kadına da bedeninden mızrağı sapladı. Böylece İsrail'in çocukları arasındaki veba durduruldu. ⁹ Vebadan ölenler yirmi dört bindi.

¹⁰ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ¹¹ “Kâhin Aron'un oğlu, Eleazar'ın oğlu Finehas, aralarındaki kıskançlığımla kıskandığı için İsrail'in çocuklarından gazabımı döndürdü, bundan ötürü İsrail'in çocuklarını kıskançlığımla tüketmedim. ¹² Bu nedenle söyle, 'İşte, ona esenlik antlaşmamı veriyorum'. ¹³ Kendisi ve kendisinden sonra soyuyla için sonsuz bir kâhinlik antlaşması olacaktır; çünkü o, Tanrı için kıskandı ve İsrail'in çocukları için kefareti etti.”

¹⁴ İsraili adamın adı, Midyanlı kadınla birlikte öldürülen kişi, Şimon'un oğulları ata evinin beyi Salu oğlu Zimri'ydi. ¹⁵ Öldürülen Midyanlı kadının adı Sur'un kızı Kozbi'ydi. Midyan'daki bir ata evi halkının beyiydi.

¹⁶ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ¹⁷ “Midyanlıları sıkıştır ve onları vur; ¹⁸ Çünkü Peor meselesinde hileleriyle sizi sıkıştırdılar; Peor meselesinde ve veba gününde öldürülen kız kardeşleri Midyan beyinin kızı Kozbi ile ilgili olayda sizi aldattılar.”

26

¹ Vebadan sonra Yahve Moşe'ye ve kâhin Aron oğlu Eleazar'a şöyle dedi: ² “Atalarının evlerine göre yirmi yaş ve üzeri İsrail'in çocuklarından tüm topluluğu, İsrail'de savaşa çıkabileceklerin tümünü sayın.” ³ Moşe ile Kâhin Eleazar, Yarden yanında, Yeriha'daki Moav ovalarında onlarla konuşup şöyle dediler: ⁴ “Yahve'nin Moşe'ye ve İsrail'in çocuklarına buyurduğu gibi, yirmi yaş ve yukarısını sayın.” Bunlar Mısır diyarından çıkanlardır. ⁵ İsrail'in ilk oğlu Ruven; Ruven'in oğulları: Hanok'tan Hanokiler soyu; Pallu'dan Palluliler soyu; ⁶ Hesron'dan Hesroniler soyu; Karmi'den Karmiler soyu. ⁷ Ruvenliler'in soyları bunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk üç bin yedi yüz otuz kişiydi. ⁸ Pallu'nun oğlu: Eliav. ⁹ Eliav'ın oğulları: Nemuel, Datan ve Aviram. Bunlar, Yahve'ye başkaldırdıklarında Korah'ın yanında Moşe'ye ve Aron'a başkaldıran, topluluk tarafından çağrılan Datan ve Aviram'dır; ¹⁰ ve o topluluk öldüğünde, yer ağzını açıp Korah'la birlikte onları da yutmuştu; o sırada ateş iki yüz elli kişiyi yakıp tüketti ve onlar bir belirti haline geldiler. ¹¹ Ne var ki, Korah'ın oğulları ölmedi. ¹² Şimon'un oğulları soylarına göre: Nemuel'den Nemuelliler soyu; Yamin'den Yaminiler soyu;

Yakin'den Yakıniler soyu; ¹³ Zerah'dan Zerahiler soyu; Şaul'dan Şauliler soyu. ¹⁴ Şimoniler'in soyları bunlardır; yirmi iki bin iki yüz. ¹⁵ Soylarına göre Gad'ın oğulları: Sefon'dan Sefoniler soyu; Haggi'den Haggililer soyu; Şuni'den Şuni'liler soyu; ¹⁶ Ozni'den Ozniniler soyu; Eri'den Eriçiler soyu; ¹⁷ Arod'dan Arodiler soyu; Areli'den Areliler soyu. ¹⁸ Gad oğullarından sayılanlara göre soyları bunlardır, kırk bin beş yüz. ¹⁹ Yahuda'nın oğulları: Er ve Onan. Er ve Onan Kenan diyarında öldüler. ²⁰ Soylarına göre Yahuda'nın oğulları: Şela'dan Şelaniler soyları; Peres'ten Peresiler soyu; Zerah'dan Zerahiler soyu. ²¹ Peres'in oğulları: Hesron'dan Hesroniler soyu; Hamul'dan Hamuliler soyu. ²² Onlardan sayılanlara göre Yahuda soyları bunlardır; yetmiş altı bin beş yüz. ²³ Soylarına göre İssakar'ın oğulları: Tola'dan Tolaliler soyu; Puva'dan Puniler soyu; ²⁴ Yaşuv'dan Yaşuviler soyu; Şimron'dan Şimroniler soyu. ²⁵ Onlardan sayılanlara göre İssakar'ın soyları bunlardır; altmış dört bin üç yüz. ²⁶ Soylarına göre Zevulun'un oğulları: Sered'den Sered soyu; Elon'dan Eloniler soyu; Yahleel'den Yahleeliler soyu. ²⁷ Sayılanlara göre Zevuluniler soyları bunlardır, altmış bin beş yüz. ²⁸ Soylarına göre Yosef'in oğulları: Manaşşe ve Efraim. ²⁹ Manaşşe'nin oğulları: Makir'den Makiriler soyu; ve Makir Gilead'ın babası oldu; Gilead'dan Gileadlılar soyu. ³⁰ Gilead'ın oğulları şunlardır: İezer'den İezerliler soyu; Helek'ten Helekiler soyu; ³¹ ve Asriel'den Asrieliler soyu; ve Şekem'den Şekemiler soyu; ³² ve Şemida'dan Şemidailer soyu; ve Hefer'den Heferiler soyu. ³³ Hefer oğlu Zelofehad'ın oğlu yoktu, yalnızca kızları vardı; ve Selofhad'ın kızlarının adları Mahla, Nuh, Hogla, Milka ve Tirsa idi. ³⁴ Manaşşe'nin soyları bunlardır. Onlardan sayılanlar elli iki bin yedi yüz. ³⁵ Soylarına göre Efraim'in oğulları şunlardır: Şutelah'tan Şutelahiler soyu; Beker'den Bekeriler soyu; Tahan'dan Tahaniler soyu. ³⁶ Şutelah'ın oğulları şunlardır: Eran'dan Eraniler soyu. ³⁷ Efraim oğullarından sayılanlara göre soyları bunlardır, otuz iki bin beş yüz. Bunlar soylarına göre Yosef'in oğullarıdır. ³⁸ Soylarına göre Benyamın'ın oğulları: Bala'dan Belailer soyu; Aşbel'den Aşbeliler soyu; Ahiram'dan Ahiramiler soyu; ³⁹ Şufam'dan Şufamiler soyu; Hufam'dan Hufamiler soyu. ⁴⁰ Bela'nın oğulları Ard ve Naaman'dı; Ardiler soyu; ve Naaman'dan Naamiler soyu. ⁴¹ Soylarına göre Benyamın'ın oğulları şunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk beş bin altı yüz. ⁴² Soylarına göre Dan'ın oğulları şunlardır: Şuham'dan Şuhamiler soyu. Bunlar soylarına göre Dan'ın soylarıdır. ⁴³ Kendilerinden sayılanlara göre Şuhamiler'in bütün soyları altmış dört bin dört yüz. ⁴⁴ Soylarına göre Aşer'in oğulları: Yimna'dan Yimniler soyu; Yişvi'den Yişvililer soyu; Beria'dan Berililer soyu. ⁴⁵ Beria'nın oğullarından: Heber'den Heberiler soyu; Malkiel'den Malkieliler soyu. ⁴⁶ Aşer'in kızının adı Serah'tı. ⁴⁷ Sayılanlara göre Aşer oğullarının soyları bunlardır; elli üç bin dört yüz. ⁴⁸ Soylarına göre Naftali'nin oğulları: Yahseel'den Yahseeliler soyu; Guni'den Guniler soyu; ⁴⁹ Yeser'den Yeseriler soyu; Şillem'den Şillemiler soyu. ⁵⁰ Soylarına göre Naftali soyları şunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk beş bin dört yüz kişiydi. ⁵¹ İsrail'in çocuklarından sayılanlar bunlardır; altı yüz bin yedi yüz otuz. ⁵² Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ⁵³ "Ülke adlarının sayısına göre miras olarak bunlara bölünecektir. ⁵⁴ Daha çok olana daha çok miras verecekseniz, daha az olana daha az miras vereceksiniz. Kendisinden sayılanlara göre herkese mirası verilecektir. ⁵⁵ Bununla birlikte ülke kurayla bölünecek. Ata oymaklarının adlarına göre miras alacaklar. ⁵⁶ Mirasları çok olanla az olan arasında kuraya göre bölünecektir." ⁵⁷ Levililer'den soylarına göre sayılanlar şunlardı: Gerşon'dan Gerşoniler soyu; Kohat'tan Kohatiler soyu; Merari'den Merariler soyu. ⁵⁸ Levi soyları şunlardır: Livnî soyu, Hevronî

soyu, Mahliler soyu, Muşiler soyu ve Korahîler soyu. Kohat Amram'ın babası oldu. ⁵⁹ Amram'ın karısının adı Levi'nin Mısır'da doğan kızı Yokevet'ti. Amram'a Aron'u, Moşe'yi ve kızkardeşleri Miryam'ı doğurdu. ⁶⁰ Aron'a Nadav, Avihu, Eleazar ve İtamar doğdu. ⁶¹ Nadav ile Avihu, Yahve'nin önünde yabancı ateş sundukları zaman öldüler. ⁶² Onlardan sayılanlar, bir aylık ve daha yukarı hepsi erkek olmak üzere, yirmi üç bin kişiydi; çünkü İsrail'in çocukları arasında sayılmadılar, çünkü İsrail'in çocukları arasında onlara miras verilmedi. ⁶³ Bunlar, Yarden yanında, Yeriha'daki Moav ovalarında İsrail'in çocuklarını sayan Moşe ve Kâhin Eleazar'ın saydıkları kişilerdir. ⁶⁴ Ancak bunların arasında, Sina çölünde İsrail'in çocuklarını saymış olan Moşe ve Kâhin Aron'un saydıklarından kimse yoktu. ⁶⁵ Çünkü Yahve onlar hakkında, "Kesinlikle çölde ölecekler" demişti. Onlardan Yefunne oğlu Kalev ile Nun oğlu Yeşu dışında kimse kalmamıştı.

27

¹ Bunun üzerine Yosef'in oğlu Manaşşe soylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilead oğlu Hefer oğlu Selofhad'ın kızları yaklaştı. Kızlarının adları şunlardır: Mahla, Nuh, Hogla, Milka ve Tirsa. ² Moşe'nin, Kâhin Eleazar'ın, beylerin ve bütün topluluğun önünde Buluşma Çadırı'nın kapısında durup şöyle dediler: ³ "Babamız çölde öldü. O, Korah'ın yanında Yahve'ye karşı toplananların arasında değildi, ama kendi günahı içinde öldü. Oğulları yoktu. ⁴ Oğlu olmadığı için babamızın adı neden soyu arasından kaldırılınsın? Bize babamızın kardeşleri arasında bir mülk verin."

⁵ Moşe onların davasını Yahve'nin önüne götürdü. ⁶ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ⁷ "Selofhad'ın kızları doğru söylüyor. Babalarının kardeşleri arasında onlara mutlaka miras vereceksin. Babalarının mirasını onlara geçireceksin. ⁸ İsrail'in çocuklarına söyleyip diyeceksin, 'Eğer bir adam oğlu olmadan ölürse, onun mirası onun kızına geçecektir. ⁹ Kızı yoksa mirasını kardeşlerine vereceksiniz. ¹⁰ Kardeşi yoksa mirasını babasının kardeşlerine vereceksiniz. ¹¹ Babasının erkek kardeşi yoksa, mirasını soyundan kendisine en yakın olan akrabasına vereceksiniz ve o da onun mülkü olacak. Bu, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi İsrail'in çocukları için bir kural ve ilke olacaktır."

¹² Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Bu Havarim Dağı'na çık ve İsrail'in çocuklarına verdiğim ülkeyi gör. ¹³ Onu gördükten sonra, kardeşin Aron gibi se de halkına kavuşacaksın. ¹⁴ Çünkü topluluğun çekişmesi sırasında, Zin Çölü'nde, onların gözleri önünde beni sularda kutsal sayma sözüme karşı başkaldırdın." (Bunlar Zin Çölü'ndeki Kadeş'te Meriva sularıdır.)

¹⁵ Moşe Yahve'ye şöyle dedi: ¹⁶ "Bütün insanların ruhlarının Tanrısı Yahve, topluluğun başına bir adam atasın; ¹⁷ o da onların önünden çıksın, onların önünden girsin, onları dışarı çıkarsın, onları içeri de getirsin ki, Yahve'nin topluluğu çobansız koyunlar gibi olmasın."

¹⁸ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Kendisinde Ruh bulunan Nun oğlu Yeşu'yu al ve elini onun üzerine koy. ¹⁹ Onu kâhin Eleazar'ın ve tüm topluluğun önüne çıkar; ve onu onların gözü önünde görevlendir. ²⁰ Ona yetki vereceksin ki, İsrail'in çocuklarının bütün topluluğu itaat etsinler. ²¹ Urim'in kararına göre Yahve'nin önünde onun için soracak olan Kâhin Eleazar'ın önünde duracak. Hem kendisi, hem de onunla birlikte bütün İsrail'in çocukları, bütün topluluk, onun sözü üzerine çıkacaklar ve onun sözü üzerine içeri girecekler."

22 Moşe Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi yaptı. Yeşu'yu alıp kâhin Eleazar'ın ve bütün topluluğun önünde durdurdu. 23 Yahve'nin Moşe aracılığıyla söylediği gibi ellerini onun üzerine koydu ve onu görevlendirdi.

28

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: 2 "İsrael'in çocuklarına buyur ve onlara de: 'Ateşle yapılan sunular yiyeceğimi, hoş koku olarak, zamanı geldiğinde bana sunmaya dikkat edin.' 3 Onlara şöyle diyeceksin: 'Yahve'ye sunacağınız ateşle yapılan sunu şudur: Sürekli yakmalık sunu olarak her gün iki baş olmak üzere bir yaşında kusursuz erkek kuzular. 4 Kuzulardan birini sabah, diğerini akşam sunacaksın, 5 ekmek sunusu olarak hinin dörtte biri kadar dövülmüş yağla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunacaksın. 6 Bu, hoş koku olarak Sina Dağı'nda atanmış sürekli yakmalık sunudur, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunudur. 7 Onun dökmelik sunusu her kuzu için bir hinin dörtte biri kadar olacaktır. Kutsal Yerde Yahve'ye dökmelik sunu olarak ağır içkiden dökeceksin. 8 Diğer kuzuyu akşam üstü sunacaksın. Sabahın ekmek sunusu gibi, onun dökmelik sunusu gibi, onu Yahve'ye hoş koku olarak, ateşle yapılan sunu olarak sunacaksın.

9 "Şabat Günü, bir yaşında kusursuz iki erkek kuzu, ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş onda iki efa ince un ve onun dökmelik sunusunu sunacaksın. 10 Sürekli yakmalık sunuya ve onun dökmelik sunusuna ek olarak, her Şabat'ın yakmalık sunusu budur.

11 "Aylarınızın başında Yahve'ye yakmalık sunu sunacaksınız: iki genç boğa, bir koç, bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu, 12 ve her boğa için, ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş efanın onda üçü ince un; ve bir koç için, ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş efanın onda ikisi ince un; 13 ve her kuzu için ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş efanın onda biri ince un, yakmalık sunu, hoş koku olarak Yahve'ye ateşle yapılan sunu sunacaksınız. 14 Onların dökmelik sunuları olarak boğa için yarım hin şarap, koç için hinin üçte biri ve kuzu için hinin dörtte biri kadar şarap olacak. Bu, yılın ayları boyunca her ayın yakmalık sunusudur. 15 Sürekli yakmalık sunu ve dökmelik sunuya ek olarak Yahve'ye günah sunusu olarak bir teke de sunulacaktır.

16 "Birinci ayın on dördüncü günü Yahve'nin Pesah'ıdır. 17 Bu ayın on beşinci günü bayram olacaktır. Yedi gün mayasız ekmek yenilecektir. 18 İlk gün kutsal toplantı yapılacak. Olağan hiçbir iş yapmayacaksınız; 19 yalnızca Yahve'ye ateşte yapılan sunu olarak yakmalık sunu sunacaksınız: iki genç boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu. Onlar kusursuz olacaklar; 20 onların ekmek sunusuyla birlikte, yağla yoğrulmuş ince un. Boğa için onda üç, koç için onda iki sunacaksınız. 21 Yedi kuzunun her kuzusu için onda birini; 22 ve günah sunusu olarak sizin için kefarete etmek üzere bir teke sunacaksınız. 23 Sürekli yakmalık sunu olarak sunulan sabah yakmalık sunularına ek olarak bunları da sunacaksınız. 24 Böylece, Yahve'ye hoş koku olarak, ateşle yapılan sununun yiyeceğini her gün, yedi gün boyunca sunacaksınız. Sürekli yakılan sunu ve dökmelik sunuya ek olarak sunulacaktır. 25 Yedinci gün kutsal toplantı olacaktır. Olağan hiçbir yapmayacaksınız.

26 "İlk ürünler günü, Haftalar Bayramı'nda Yahve'ye yeni ekmek sunusu sunduğunuz zaman, sizin için kutsal bir toplantı da olacaktır. Olağan hiçbir iş yapmayacaksınız; 27 Ama Yahve'ye hoş koku, yakmalık sunu olarak: İki genç boğa, bir koç, bir yaşında yedi erkek kuzu; 28 ve onların ekmek sunusu, yağla yoğrulmuş ince un, her boğa için onda üç, bir koç için onda iki, 29 yedi kuzunun her kuzusu için onda bir; 30 ve sizin için kefarete etmek üzere bir de

teke sunacaksınız³¹ Sürekli yakmalık sunu ve ekmek sunusu dışında, bunları ve onların dökmelik sunuları da sunacaksınız. Onların kusursuz olmasına dikkat edin.

29

¹ “Yedinci ayın birinci günü kutsal toplantınız olacak; Olağan hiçbir iş yapmayacaksınız. Bu size boru çalma günüdür. ² Yahve'ye hoş koku, yakmalık sunu olarak: Bir genç boğa, bir koç, bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu; ³ ve bunların ekmek sunuları olarak, yağla yoğrulmuş ince un; boğa için onda üç, koç için onda iki, ⁴ ve yedi kuzunun her kuzusu için onda bir; ⁵ ve günah sunusu olarak sizin için kefarete etmek üzere bir teke sunacaksınız; ⁶ bu, yakmalık sunuyla birlikte yeni ay sunusuna, onun ekmek sunusuyla sürekli yakmalık sunuya ve usulüne göre hoş koku için dökmelik sunulara ek olarak, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunudur.

⁷ “Bu yedinci ayın onuncu günü kutsal toplantınız olacak. Canlarınızı acı çektireceksiniz. Hiçbir iş yapmayacaksınız; ⁸ yalnızca hoş koku olarak Yahve'ye yakmalık sunu olarak: bir genç boğa, bir koç, bir yaşında yedi erkek kuzu; hepsi kusursuz olacaklar; ⁹ ve bunların ekmek sunusu olarak, yağla yoğrulmuş ince un; boğa için onda üç, bir koç için onda iki, ¹⁰ yedi kuzunun her kuzusu için onda bir; ¹¹ günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, kefarete günah sunusuna, sürekli yakmalık sunuya, onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunularına ektir.

¹² “Yedinci ayın on beşinci günü kutsal toplantınız olacaktır. Olağan hiçbir iş yapmayacaksınız. Yedi gün Yahve'ye bayram tutacaksınız. ¹³ Yakmalık sunu, ateşle yapılan sunu, hoş kokulu olarak, on üç genç boğa, iki koç, bir yaşında on dört erkek kuzu; hepsi kusursuz olacaklar; ¹⁴ ve bunların ekmek sunusu olarak, yağla yoğrulmuş ince un; on üç boğadan her boğa için onda üç, iki koçtan her koç için onda iki, ¹⁵ ve on dört kuzunun her kuzusu için onda biri; ¹⁶ günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir. ¹⁷ “İkinci gün on iki genç boğa, iki koç ve bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu sunacaksınız; ¹⁸ ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını; ¹⁹ günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.

²⁰ “Üçüncü gün on bir boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu; ²¹ ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını; ²² günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.

²³ “Dördüncü günde on boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu; ²⁴ ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını; ²⁵ günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.

²⁶ “Beşinci gün dokuz boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu; ²⁷ ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını; ²⁸ günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.

²⁹ “Altıncı gün sekiz boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu; ³⁰ ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için

onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını; ³¹ günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.

³² “Yedinci gün: yedi boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu; ³³ ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını; ³⁴ günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.

³⁵ “Sekizinci gün kutsal toplanmanız olacaktır. Olağan hiçbir iş yapmayacaksınız; ³⁶ yalnız yakmalık sunu, ateşte yapılan sunu, hoş koku olarak Yahve'ye, bir boğa, bir koç, bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu; ³⁷ bunların sayısına göre, usulüne göre, boğa için, koç için ve kuzular için onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını; ³⁸ günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.

³⁹ “Yakmalık sunularınız, ekmek sunularınız, dökmelik sunularınız ve esenlik sunularınız olarak, adaklarınızın ve gönüllü sunularınızın yanı sıra, bunları da belirlenen bayramlarınızda Yahve'ye sunacaksınız.”

⁴⁰ Moşe Yahve'nin kendisine buyurduğu her şeye göre İsrail'in çocuklarına söyledi .

30

¹ Moşe İsrail'in çocuklarının oymak başlarıyla konuşup şöyle dedi: “Yahve'nin buyurduğu şey şudur. ² Bir adam Yahve'ye adak adadığında, ya da canını bir bağla bağlayacağına dair ant içtiğinde, sözünden dönmeyecektir. Ağzından çıkan her şeye göre yapacaktır.

³ “Bir kadın da gençliğinde babasının evindeyken Yahve'ye adak adadığında ve kendisini bir sözle bağladığında, ⁴ ve babası onun canını bağladığı adağı ve sözü duyar; ona hiçbir şey söylemezse, bütün adakları geçerli olacak ve canını bağladığı her söz yerinde duracaktır. ⁵ Ama eğer babası duyduğu gün onu yasaklarsa, onun canını bağladığı adakların ya da verdiği sözlerin hiçbiri geçerli olmayacaktır. Babası onu yasakladığı için Yahve onu bağışlayacaktır.

⁶ “Eğer adakları, ya da canının bağladığı dudaklarının aceleci sözleri üzerindeyken kocaya varırsa, ⁷ ve kocası bunu duyarsa ve duyduğu gün ona hiçbir şey söylemezse; o zaman onun adakları geçerli olacak ve canını bağladığı sözleri yerinde duracaktır. ⁸ Ama kocası bunu duyduğu gün onu yasaklarsa, o zaman onun üzerine olan adağını ve canını bağladığı dudaklarının aceleci sözlerini geçersiz kılmış olur. Yahve onu bağışlayacaktır.

⁹ “Ancak dul kadının ya da boşanmış kadının adağı, canını bağladığı her şey ona karşı olacaktır.

¹⁰ “Eğer kadın kocasının evinde adak adadıysa, ya da canını bir antla bağladıysa, ¹¹ ve kocası bunu duyduysa, ona karşı sessiz kaldıysa ve ona engel olmadıysa, o zaman onun bütün adakları geçerli olacak ve canını bağladığı her söz yerinde duracaktır. ¹² Ama eğer kocası duyduğu gün bunları geçersiz kıldıysa, o zaman onun adaklarıyla ya da canının bağıyla ilgili olarak ağzından çıkan hiçbir şey geçerli olmayacaktır. Kocası bunları geçersiz kılmıştır. Yahve onu bağışlayacaktır. ¹³ Canı yaralayan her adak ve bağlayan andı kocası yerine getirebilir, ya da kocası onu geçersiz kılabilir. ¹⁴ Ama eğer kocası gün gün geçerken ona bir şey söylemezse, o zaman kocası onun üzerine olan bütün adaklarını ya da verdiği bütün sözlerini sağlamlaştırmıştır. Bunları duyduğu gün ona hiçbir şey söylemediği için pekiştirmiştir. ¹⁵ Ama eğer onları duyduktan sonra geçersiz kılırsa, o zaman kadının suçunu yüklenecektir.”

¹⁶ Bunlar, erkekle karısı arasında, bir baba ile kızı arasında, gençliğinde kızın babasının evinde olduğunda, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu kurallardır.

31

¹ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ² “İsrael'in çocuklarının Midyanlılar'dan öcünü al. Ondan sonra halkına kavuşacaksın.”

³ Moşe halka seslenip şöyle dedi: “Midyan'dan Yahve'nin öcünü almak için Midyan'a karşı savaşmak üzere aranızdan adamlar silahlandırın. ⁴ Her oymaktan, İsrail'in bütün oymaklarından bin kişiyi savaşa göndereceksiniz.”

⁵ Böylece İsrail binlerinden, her oymaktan bin kişi, savaş için silahlanmış on iki bin kişi teslim edildi. ⁶ Moşe, elinde Kutsal Yer'in takımları ve çağrı borularıyla, her oymaktan bin kişiyi kâhin Eleazar oğlu Pinehas'la savaşa gönderdi. ⁷ Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Midyan'a karşı savaştilar. Her erkeği öldürdüler. ⁸ Midyan krallarını da diğerleriyle birlikte öldürdüler: Beş Midyan kralı Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva'dır. Beor oğlu Balam'ı da kılıçla öldürdüler. ⁹ İsrail'in çocukları Midyanlı kadınları çocuklarıyla birlikte esir aldılar; ve bütün hayvanlarını, bütün davarlarını ve bütün mallarını yağmaladılar. ¹⁰ Yaşadıkları yerlerdeki bütün kentleri ve ordugâhlarını ateşe verdiler. ¹¹ Bütün tutsakları, insan olsun hayvan yağmalanan her şeyi aldılar. ¹² Tutsakları ganimetle birlikte yağmayı Moşe'ye, Kâhin Eleazar'a ve İsrail'in çocukları topluluğuna, Yarden'in yanında, Yeriha'daki Moav ovalarında bulunan ordugâha getirdiler. ¹³ Moşe ve Kâhin Eleazar, topluluğun bütün beyleriyle birlikte onları karşılamak için ordugâhın dışına çıktılar. ¹⁴ Moşe, savaş hizmetinden gelen subaylara, binbaşılara, yüzbaşılara öfkeleni. ¹⁵ Moşe onlara şöyle dedi: “Kadınların hepsini sağ mı bıraktınız? ¹⁶ İşte bunlar, Balam'ın öğüdüyle İsrail'in çocuklarının Peor meselesinde Yahve'ye karşı suç işlemesine neden oldu ve böylece Yahveh'nin topluluğu arasında veba oldu. ¹⁷ Şimdi çocuklar arasındaki her erkeği öldürün ve erkekle yatmış, erkek bilen her kadını öldürün. ¹⁸ Yalnız erkekle yatmamış, erkek bilmeyen bütün kızları kendiniz için sağ bırakın. ¹⁹ “Yedi gün ordugâhın dışında konaklayın. İnsan öldüren herkes ve öldürülmüş olana dokunan herkes, siz ve esirleriniz üçüncü ve yedinci günde kendinizi arındırın. ²⁰ Her giysiyi, deriden yapılmış her şeyi, keçi kılından yapılmış her işi ve ağaçtan yapılmış her şeyi arındıracaksınız.”

²¹ Kâhin Elazar savaşa giden askerlere şöyle dedi: “Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu yasanın kuralı budur. ²² Ancak altını, gümüşü, tuncu, demiri, kalayı ve kurşunu, ²³ ateşe dayanıklı olan her şeyi ateşten geçireceksiniz ve o temiz olacaktır; yine de kirlilik suyu ile arındırılacaktır. Ateşe dayanamayan her şeyi sudan geçireceksiniz. ²⁴ Yedinci gün giysilerinizi yıkayacaksınız ve temiz olacaksınız. Ondan sonra ordugâha gireceksiniz.”

²⁵ Yahve Moşe'ye şöyle dedi, ²⁶ “Sen, kâhin Eleazar ve topluluğun ata evlerinin başları olmak üzere insanlardan ve hayvanlardan alınan ganimeti say; ²⁷ ve ganimeti savaşta becerikli, savaşa giden adamlar ile tüm topluluk arasında ikiye böl. ²⁸ Savaşa çıkan savaşçılardan beş yüzde bir can olmak üzere; insanlardan, sığırlardan, eşeklerden ve sürülerden Yahve için vergi alacaksın. ²⁹ Onların yarısından alıp Yahve'ye sallamalık sunu olarak kâhin Eleazar'a vereceksin. ³⁰ İsrail'in çocuklarına düşen yarıdan, insanlardan, sığırlardan, eşeklerden, davarlardan ve bütün hayvanlardan seçilen her elli kişiden birini alıp onları Yahve'nin konutu görevini gerçekleştiren Levililer'e vereceksin.”

³¹ Moşe ve Kâhin Eleazar, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptılar.

³² Savaşçıların yağmaladığı ganimetin dışında, yağmalananlar arasında altı yüz yetmiş beş bin koyun, ³³ yetmiş iki bin sığır, ³⁴ altmış bir bin eşek, ³⁵ ve erkekle yatmamış, erkek bilmeyen kadınlardan toplam otuz iki bin kişi vardı. ³⁶ Savaşa çıkanların payına düşen yarının sayısı üç yüz otuz yedi bin beş yüz koyundu; ³⁷ Yahve'nin koyunlardan aldığı vergi altı yüz yetmiş beşti. ³⁸ Sığırlar otuz altı bindi; bunlardan Yahve'nin vergisi yetmiş ikiydi. ³⁹ Eşekler otuz bin beş yüzdü; bunların Yahve'nin vergisi altmış birdi. ⁴⁰ On altı bin kişi vardı; bunlardan Yahve'nin vergisi otuz iki kişiydi. ⁴¹ Moşe, Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi, Yahve'nin sallamalık sunu olan vergiyi Kâhin Eleazar'a verdi. ⁴² Moşe'nin savaşan erkeklerden böldüğü İsrail'in çocuklarının yarısından ⁴³ (şimdi topluluğun yarısı üç yüz otuz yedi bin beş yüz koyun, ⁴⁴ otuz altı bin sığır, ⁴⁵ otuz bin beş yüz eşek, ⁴⁶ ve on altı bin kişiydi), ⁴⁷ İsrail'in çocuklarının yarısından, insandan olsun, hayvandan olsun, her elliden çekilmiş olsun birisini, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Yahve'nin konutu görevini gerçekleştiren Levililer'e verdi.

⁴⁸ Ordu binlerinin başındaki subaylar, binbaşılar ve yüzbaşılar Moşe'ye yaklaştı. ⁴⁹ Moşe'ye şöyle dediler: “Hizmetkârların, komutamız altındaki askerlerin tamamını aldık; aramızdan tek bir adam bile eksik değil. ⁵⁰ Yahve'nin önünde canlarımızın kefareti olsun diye, herkesin bulduğu sunuları, altın takıları, ayak halkaları, bilezikleri, mühür yüzüklerini, küpeleri ve kolyeleri getirdik.”

⁵¹ Moşe ile Kâhin Eleazar onlardan altınları, işlenmiş mücevherlerin hepsini aldılar. ⁵² Binbaşılardan ve yüzbaşılardan Yahve'ye sundukları sallama sunusu altının tamamı on altı bin yedi yüz elli şekeldi. ⁵³ Savaşçılar, hepsi kendisi için ganimet almıştı. ⁵⁴ Moşe ile Kâhin Eleazar, binbaşılardan ve yüzbaşılardan altını aldılar ve Yahve'nin önünde İsrail'in çocuklarının anılması için Buluşma Çadırı'na getirdiler.

32

¹ Ruven'in çocuklarının ve Gad'ın çocuklarının çok sayıda hayvanı vardı. Yazer ülkesini ve Gilead ülkesini gördüler. İşte, o yer hayvanlar göre bir yerdi. ² Bunun üzerine Gad'ın çocukları ve Ruven'in çocukları gelip Moşe'ye, Kâhin Eleazar'a ve topluluğun beylerine şöyle dediler: ³ “Atarot, Dibon, Yazer, Nimra, Heşbon, Eleale, Sevam, Nevo, ve Beon, ⁴ Yahve'nin İsrail topluluğunun önünde vurduğu ülke, hayvancılık diyarıdır; hizmetkârının da hayvanları var.” ⁵ Onlar, “Eğer senin gözünde lütuf bulduysak, bu diyar mülk olarak hizmetkârlarına verilsin” dediler. “Bizi Yarden'den geçirmeyin.”

⁶ Moşe Gad'ın çocuklarına ve Ruven'in çocuklarına şöyle dedi: “Siz burada otururken kardeşleriniz savaşa mı gidecek? ⁷ İsrail'in çocuklarının yüreğini Yahve'nin kendilerine verdiği ülkeye gitmekten neden vazgeçiriyorsunuz? ⁸ Babalarınızı ülkeyi görmek için Kadeş-Barnea'dan gönderdiğimde öyle yaptılar. ⁹ Çünkü Eşkol Vadisi'ne çıkıp ülkeyi gördüklerinde, Yahve'nin kendilerine verdiği ülkeye girmesinler diye, İsrail'in çocuklarının yüreğini yılgnlığa düşürdüler. ¹⁰ O gün Yahve'nin öfkesi alevlendi ve şöyle ant içti: ¹¹ 'Mısır'dan çıkan yirmi yaş ve üzeri adamlardan hiçbiri, Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a ant içtiğim ülkeyi kesinlikle görmeyecekler; çünkü tamamen beni izlemediler; ¹² Kenizzi Yefunne oğlu Kalev ve Nun oğlu Yeşu dışında, tamamen beni izlemediler; çünkü onlar tamamen Yahve'nin ardınca gittiler.’ ¹³ Yahve'nin öfkesi İsrail'e karşı alevlendi ve Yahve'nin gözünde kötülük yapan tüm kuşak tükeninceye dek, kırk yıl onları çölde gezdirdi.

14 “İşte, Yahve'nin İsrail'e karşı öfkesini artırmak için, günahkâr artışıyla, atalarınızın yerine siz kalktınız. 15 Çünkü onun arkasından dönerseniz, yine onları çölde bırakacaktır; siz de bu insanların hepsini yok edeceksiniz.”

16 Onun yanına gelip şöyle dediler: “Burada hayvanlarımız için ağıllar, çocuklarımız için kentler kuracağız; 17 Ama biz, İsrail'in çocuklarını kendi yerlerine götürünceye kadar, onların önünden gitmek üzere silahlanmış olacağız. Küçüklerimiz bu ülke sakinleri yüzünden surlu kentlerde oturacaklar. 18 İsrail'in çocuklarının tümü miraslarını alana dek evlerimize dönmeyeceğiz. 19 Çünkü biz Yarden'in karşı yakasında ve ötesinde miras almayacağız; çünkü mirasımız bize Yarden'in bu yakasında, doğruya doğru düştü.”

20 Moşe onlara şöyle dedi: “Eğer bunu yaparsanız, Yahve'nin önünde savaşa gitmek üzere silahlanırsanız, 21 silahlı adamlarınızın her biri, düşmanlarını önden kovana dek Yahve'nin önünde Yarden'den geçecek, 22 ülke Yahve'nin önünde boyunduruk altına alınınca; sonra geri döneceksiniz ve Yahve'ye ve İsrail'e karşı yükümlülüklerinizden kurtulacaksınız. O zaman bu diyar Yahve'nin önünde sizin mülkünüz olacaktır.

23 “Fakat eğer bunu yapmazsanız, işte, Yahve'ye karşı günah işlemiş olursunuz; ve emin olun günahınız sizi bulacaktır. 24 Çocuklarınız için kentler, koyunlarınız için ağıllar yapın; ve ağzından çıkanı yapın.”

25 Gad'ın çocukları ile Ruven'in çocukları Moşe'ye şöyle dediler: “Hizmetkârların efendimin buyurduğu gibi yapacaklar. 26 Çocuklarımız, karılarımız, davarlarımız ve bütün hayvanlarımız burada, Gilead kentlerinde olacaklar; 27 Ama efendimin dediği gibi, savaş için silahlanmış olan herkes, hizmetkârların Yahve'nin önünden geçecekler.”

28 Bunun üzerine Moşe, Kâhin Eleazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve İsrail'in çocuklarının boylarının atalar evleri beylerine onlar hakkında buyruk verdi. 29 Moşe onlara şöyle dedi: “Eğer Gad'ın çocukları ve Ruven'in çocukları, savaşmak üzere silahlanmış olan her adam Yahve'nin önünde sizinle birlikte Yarden'den geçerlerse, ve ülke önünüzde boyunduruk altına alınırsa, o zaman onlara mülk olarak Gilead diyarını vereceksiniz; 30 ama eğer silahlı olarak sizinle birlikte geçmezlerse, Kenan ülkesinde aranızda mülkleri olacaktır.”

31 Gad'ın çocukları ile Ruven'in çocukları şöyle yanıt verdiler: “Yahve'nin senin hizmetkârlarına söylediği gibi, biz de öyle yapacağız. 32 Yahve'nin önünde silahlanmış olarak Kenan ülkesine geçeceğiz ve mirasımızın mülkü Yarden'in ötesinde bizde kalacaktır.”

33 Moşe onlara, Amorlular'ın kralı Sihon'un krallığını ve Başan kralı Og'un krallığını; ülkeyi, kentlerine ve sınırlarına göre, kent çevresindeki arazileriyle, Gad'ın çocuklarına, Ruven'in çocuklarına ve Yosef oğlu Manaşşe'nin yarım oynağına verdi. 34 Gad'ın çocukları Divon'u, Atarot'u, Aroer'i, 35 Atrot-şofan'ı, Yazer'i, Yogveha'yı, 36 Beyt-Nimra'yı ve Beyt-Haran'ı kurdular; bunlar surlu kentler ve koyun ağıllarıydı. 37 Ruven'in çocukları Heşvon'u, Eleale'yi, Kiri-atayim'i, 38 Nevo'yu, Baal Meon'u (adları değiştirildi) ve Sivma'yı kurdular. Kurdukları kentlere başka adlar verdiler 39 Manaşşe oğlu Makir'in çocukları Gilead'a giderek orayı aldılar ve orada yaşayan Amorlular'ın mülklerinden ettiler. 40 Moşe Gilead'ı Manaşşe oğlu Makir'e verdi; ve orada yaşadı. 41 Manaşşe oğlu Yair gitti ve onların köylerini aldı ve onlara Havvot Yair adını verdi. 42 Novah gidip Kenat'ı ve köylerini aldı ve oraya kendi adını, Novah adını verdi.

33

1 İsrail'in çocuklarının Moşe'yle Aron'un eli altında ordularıyla Mısır diyarından çıktıklarında yaptıkları yolculuklar bunlardır. 2 Moşe Yahve'nin buyruğu uyarınca yolculuklarının başlangıç noktalarını yazdı. Bunlar başlangıç noktalarına göre yolculuklarıdır. 3 Birinci ayın on beşinci günü Ramses'ten yola çıktılar. Pesah'ın ertesi günü, İsrail'in çocukları tüm Mısırlular'ın gözü önünde büyük bir el aracılığıyla çıktılar. 4 Mısırlular, Yahve'nin aralarında vurduğu ilk doğanların hepsini gömüyordu. Yahve aynı zamanda onların ilâhlarını da yargılamıştı. 5 İsraililer Ramses'ten yola çıkıp Sukkot'ta konakladılar. 6 Sukkot'tan yola çıkıp çölün kıyısındaki Etam'da konakladılar. 7 Etam'dan yola çıkıp Baal Sefon'un önündeki Pihahiot'a döndüler ve Migdol'un önünde konakladılar. 8 Hahiot'un önünden yola çıkıp denizin ortasından çöle doğru ilerlediler. Etam çölünde üç günlük bir yol alıp Mara'da konakladılar. 9 Mara'dan yola çıkıp Elim'e geldiler. Elim'de on iki su kaynağı ve yetmiş hurma ağacı vardı ve orada konakladılar. 10 Elim'den yola çıkıp Kızıldeniz'in yanında konakladılar. 11 Kızıldeniz'den yola çıkıp Sin çölünde konakladılar. 12 Sin Çölü'nden yola çıkıp Dofka'da konakladılar. 13 Dofka'dan yola çıkıp Aluş'ta konakladılar. 14 Aluş'tan yola çıkıp halkın içmesi için suyun olmadığı Refidim'de konakladılar. 15 Refidim'den yola çıkıp Sina Çölü'nde konakladılar. 16 Sina Çölü'nden yola çıkıp Kivrot Hattaava'da konakladılar. 17 Kivrot Hattaava'dan yola çıkıp Haserot'ta konakladılar. 18 Haserot'tan yola çıkıp Ritma'da konakladılar. 19 Ritma'dan yola çıkıp Rimmon Peres'te konakladılar. 20 Rimmon Peres'ten yola çıkıp Livna'da konakladılar. 21 Livna'dan yola çıkıp Rissa'da konakladılar. 22 Rissa'dan yola çıkıp Kehelata'da konakladılar. 23 Kehelata'dan yola çıkıp Şefer Dağı'nda konakladılar. 24 Şefer Dağı'ndan yola çıkıp Harada'da konakladılar. 25 Harada'dan yola çıkıp Makhelot'ta konakladılar. 26 Makhelot'tan yola çıkıp Tahat'ta konakladılar. 27 Tahat'tan yola çıkıp Terah'ta konakladılar. 28 Terah'tan yola çıkıp Mitka'da konakladılar. 29 Mitka'dan yola çıkıp Haşmona'da konakladılar. 30 Haşmona'dan yola çıkıp Moserot'ta konakladılar. 31 Moserot'tan yola çıkıp Bene Yaakan'da konakladılar. 32 Bene Yaakan'dan yola çıkıp Hor Haggidgad'da konakladılar. 33 Hor Haggidgad'dan yola çıkıp Yotvata'da konakladılar. 34 Yotvata'dan yola çıkıp Avrona'da konakladılar. 35 Avrona'dan yola çıkıp Esyon Geber'de konakladılar. 36 Esyon Geber'den yola çıkıp Zin Çölü'ndeki Kadeş'te konakladılar. 37 Kadeş'ten yola çıkıp Edom ülkesinin kenarındaki Hor Dağı'nda konakladılar. 38 Kâhin Aron, İsrail'in çocuklarının Mısır diyarından çıkışının kırkıncı yılında, beşinci ayın, ayın birinci günü, Yahve'nin buyruğu uyarınca Hor Dağı'na çıktı ve orada öldü. 39 Aron Hor Dağı'nda öldüğünde yüz yirmi üç yaşındaydı. 40 Güneyde Kenan ülkesinde yaşayan Kenanlı Arad kralı, İsrail'in çocuklarının geldiğini duydu. 41 Hor Dağı'ndan yola çıkıp Salmona'da konakladılar. 42 Salmona'dan yola çıkıp Punon'da konakladılar. 43 Punon'dan yola çıkıp Ovot'ta konakladılar. 44 Ovot'tan yola çıkıp Moav sınırındaki İye Avarim'de konakladılar. 45 İyim'den yola çıkıp Divon Gad'da konakladılar. 46 Divon Gad'dan yola çıkıp Almon Divlatayim'de konakladılar. 47 Almon Divlatayim'den yola çıkıp Nevo'nun önündeki Avarim dağlarında konakladılar. 48 Avarim dağlarından ayrılıp Yarden yanında, Yeriha'daki Moav ovalarında konakladılar. 49 Yarden yanında, Beyt-Yeşimot'tan Moav ovalarındaki Avel-Şittim'e kadar konakladılar. 50 Yahve, Moav ovalarında, Yarden yanında, Yeriha'da Moşe'ye şöyle dedi, 51 İsrail'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: “Yarden'i geçerek Kenan ülkesine girdiğinizde, 52 o zaman ülkede oturanların hepsini

önünüzden kovacaksınız, bütün taştan putlarını yok edeceksiniz, bütün dökme putlarını yok edeceksiniz, ve tüm yüksek yerlerini yıkacaksınız. ⁵³ Ülkeyi mülk edinecek ve orada oturacaksınız; Çünkü ülkeyi mülk edinmek için size verdim. ⁵⁴ Ülkeyi oymaklarınıza göre kurayla miras alacaksınız; Daha büyük gruplara daha çok, daha küçük gruplara daha az miras vereceksiniz. Birine kura nereye düşerse, orası onun olacaktır. Atalarınızın oymaklarına göre miras alacaksınız.

⁵⁵ “Ama eğer ülkede yaşayanları önünüzden kovmazsanız, onlardan geriye bıraktıklarınız gözlerinizde iğne, böğrünüzde diken gibi olacak. İçinde oturduğunuz ülkeden sizi sıkıştıracaklar. ⁵⁶ Öyle olacak ki, onlara ne yapmayı düşündümse size de öyle yapacağım.”

34

¹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ² “İsrael'in çocuklarına buyur ve onlara söyle: 'Kenan ülkesine girdiğiniz zaman, (burası size miras olarak düşecek olan ülkedir; sınırlarına göre Kenan ülkesi), ³ Güney sınırınız Zin Çölü'nden Edom kıyısı boyunca olacak ve güney sınırınız Tuz Denizi'nin ucundan doğuya doğru olacak. ⁴ Sınırınız Akravvim yokuşunun güneyine doğru dönecek ve Zin'e kadar geçecek; ve Kadeş-Barnea'nın güneyinden geçecek; ve oradan Hazar Addar'a gidecek ve Asmon'a geçecek. ⁵ Sınır Asmon'dan Mısır Irmağı'na doğru dönecek ve denizde sona erecektir.

⁶ “Batı sınırında Büyük Deniz ve onun sınırı olacaktır. Burası sizin batı sınırınız olacaktır.

⁷ “Kuzey sınırınız bu olacak; kendinize Büyük Deniz'den Hor Dağı'na kadar işaret koyacaksınız. ⁸ Hor Dağı'ndan Hama'nın girişine doğru işaret koyacaksınız; Sınır Sedad'ın yanından geçecek. ⁹ Ondan sonra sınır Sifron'a gidecek ve Hazar Enan'da son bulacak. Bu sizin kuzey sınırınız olacaktır.

¹⁰ “Doğu sınırınızı Hazar Enan'dan Şefam'a kadar işaret koyacaksınız. ¹¹ Sınır Şefam'dan Ain'in doğusundaki Rivla'ya kadar inecek. Sınır aşağıya inecek ve doğuya doğru Kinneret Denizi kıyısına kadar ulaşacak. ¹² Sınır Yarden'e kadar inecek ve Tuz Denizi'nde son bulacaktır. Çevresindeki sınırlarına göre bu sizin ülkeniz olacaktır.”

¹³ Moşe İsrail'in çocuklarına buyruk verip şöyle dedi: “Bu, kurayla miras alacağınız Yahve'nin dokuz buçuk oymağa verilmesini buyurmuş olduğu ülkedir; ¹⁴ Atalarının evlerine göre Ruven'in çocukları oymağı, atalarının evlerine göre Gad'ın çocukları oymağı ve Manaşşe oymağının yarısı miraslarını aldılar. ¹⁵ İki oymakla yarım oymak miraslarını Yarden'in ötesinde, doğuda, gün doğusuna doğru Yeriha'da aldılar.”

¹⁶ Yahve Moşe'ye şöyle dedi: ¹⁷ “Ülkeyi miras olarak size bölcek olan adamların adları şunlardır: Kâhin Elazar ve Nun oğlu Yeşu. ¹⁸ Ülkeyi miras olarak bölmek üzere her oymaktan bir bey alacaksın. ¹⁹ O adamların adları şunlardır: Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev. ²⁰ Şimon'un çocukları oymağından Ammihud oğlu Şemuel. ²¹ Benyamin oymağından Kislon oğlu Elidad. ²² Dan'ın çocukları oymağından bey olarak, Yogli oğlu Bukki. ²³ Yosef'in çocuklarından: Manaşşe'nin çocukları oymağından bey olarak, Efod oğlu Hanniel. ²⁴ Efraim'in çocukları oymağından bey olarak, Şiftan oğlu Kemuel. ²⁵ Zevulun'un çocukları oymağından bey olarak, Parnak oğlu Elisafan. ²⁶ İssakar'ın çocukları oymağından bey olarak, Azzan oğlu Paltiel. ²⁷ Aşer'in çocukları oymağından bey olarak, Şelomi oğlu Ahihud. ²⁸ Naftali'nin çocukları oymağından bey olarak, Ammihud oğlu Pedahel.” ²⁹ Kenan ülkesinde İsrail'in çocuklarına mirası bölmek için Yahve'nin buyurduğu kişiler bunlardır.

35

¹ Yahve, Moav ovalarında, Yarden yanında, Yeriha'da Moşe'ye şöyle dedi,
² "İsraël'in çocuklarına buyur, miraslarından oturmaları için Levililer'e kentler versinler. Kentler için onların çevresinde Levililer'e otlaklar vereceksiniz.
³ İçinde oturmak için kentleri olacak. Onların otlakları hayvanları, malları ve bütün sığırları için olacaktır.

⁴ "Levililer'e vereceğiniz kentlerdeki otlaklar kentin surlarından başlayıp çevresine doğru bin arşın olacak. ⁵ Kentin ortada olmak üzere, kentin dışını doğu tarafı için iki bin arşın, güney tarafı için iki bin arşın, batı tarafı için iki bin arşın, kuzey tarafı için iki bin arşın ölçeceksiniz. Bu onların kentlerinin otlakları olacaktır.

⁶ "Levililer'e vereceğiniz kentler, adam öldüren kişinin oraya kaçması için vereceğiniz altı sığınak kent olacaktır. Bunların dışında kırk iki şehir vereceksiniz. ⁷ Levililer'e vereceğiniz kentlerin tümü, otlaklarıyla birlikte kırk sekiz kent olacaktır. ⁸ İsraël'in çocuklarına mülk olarak vereceğiniz kentlerin çoğundan çoğunu, azından da azını alacaksınız. Herkes miras aldığı mirasa göre kentlerinden bazılarını Levililer'e verecek. ⁹ Yahve Moşe'ye şöyle konuştu: ¹⁰ "İsraël'in çocuklarına söyle ve onlara de: Yarden'i aşır Kenan ülkesine girdiğinizde, ¹¹ ondan sonra kendinize sığınacak kentler olarak kentler atayacaksınız; kasıtsız birini öldüren kişi oraya kaçabilecektir. ¹² Kentler sizin için oç alandan sığınacağınız yer olacak; öyle ki, adam öldüren kişi yargılanmak üzere topluluğun önüne çıkana dek ölmesin. ¹³ Vereceğiniz kentler sizin için altı sığınak kent olacak. ¹⁴ Yarden'in ötesinde üç kent vereceksiniz ve Kenan ülkesinde de üç kent vereceksiniz. Bunlar sığınma kentleri olacaklar. ¹⁵ Bu altı kentler İsraël'in çocuklarına, gariplere ve aralarında yaşayan yabancılara sığınak olacak; öyle ki, kasıtsız birini öldüren herkes oraya kaçabilsin.

¹⁶ "Ama eğer onu demir bir aletle vurmuş ve o ölmüşse, o katildir. Katil mutlaka öldürülecektir. ¹⁷ Eğer elindeki bir adamı öldürebilecek bir taşla onu vurmuş ve o ölmüşse, o katildir. Katil mutlaka öldürülecektir. ¹⁸ Ya da insanı öldürebilecek elindeki ağaçtan bir silahla ona vurmuş ve o ölmüşse, o katildir. Katil mutlaka öldürülecektir. ¹⁹ Kan öcü alan, katili kendisi öldürecektir. Onunla karşılaştığında onu öldürecektir. ²⁰ Eğer kinden dolayı onu iterse, ya da pusuya yatıp ona bir şey fırlatmışsa ve o ölmüşse, ²¹ ya da düşmanlıkla ona eliyle vurmuşsa ve o ölmüşse, ona vuran kişi mutlaka öldürülecektir. O katildir. Kan öcünü alan, katille karşılaştığında onu öldürecektir.

²² "Ama eğer onu ansızın düşmanlık olmadan iterse, ya da pusuya yatmadan üzerine bir şey fırlatmışsa, ²³ ya da görmeden üstüne insanın ölebileceği bir taş atmış ve o ölmüşse, onun düşmanı olmadan zararını aramamışsa, ²⁴ o zaman topluluk, vuranla kan öcünü alan arasında bu hükümlere göre hüküm verecektir. ²⁵ Topluluk, adam öldüren kişiyi kan öcü alanın elinden kurtaracak ve topluluk onu kaçtığı sığınma kentine geri gönderecektir. Kutsal yağla meshedilen başkâhinin ölümüne dek orada oturacaktır.

²⁶ "Ama adam öldüren kişi herhangi bir zamanda kaçmış olduğu sığındığı kentin sınırlarının dışına çıkarsa, ²⁷ kan öcünü alan kişi de onu sığındığı kentin sınırının dışında bulur ve kan öcü alan onu öldürürse, o kişi kandan suçlu olmayacaktır, ²⁸ çünkü onun başkâhinin ölümüne dek sığındığı kentte kalması gerekirdi. Yalnız başkâhinin ölümünden sonra, adam öldüren kişi kendi mülkü olan diyara geri dönecektir.

²⁹ "Bunlar, tüm konutlarınızda kuşaklar boyunca sizin için kural ve ilke olacaktır.

³⁰ “Kim bir insanı öldürürse, katil tanıkların ifadesine göre öldürülecektir; ancak bir tanık, herhangi bir kişinin ölmesine karşı tek başına tanıklık etmeyecektir.

³¹ “Ölüm suçlusu katilin yaşamı için de fidye almayacaksınız. Mutlaka öldürülecektir.

³² “Kâhinin ölümünden önce tekrar gelip diyarda otursun diye sığındığı kente kaçan kişiden fidye almayacaksınız.

³³ “Yaşadığınız ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü kan ülkeyi kirletir. Ülke içinde dökülen kanın kefareti ancak onu dökenin kanı ile olur. ³⁴ Oturduğunuz ve benim oturduğum ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü ben, Yahve, İsrail'in çocukları arasında oturuyorum.”

36

¹ Yosef'in oğulları soylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu, Gilead'ın oğulları soyunda atalar evleri beyleri yaklaştılar ve Moşe'nin önünde ve İsrail'in çocuklarının atalar evleri başları olan beylerin önünde konuştular. ² Onlar şöyle dediler: “Yahve efendime, bu toprakları kurayla İsrail'in çocuklarına miras olarak vermesini buyurdu. Efendime Yahve tarafından kardeşimiz Selofhad'ın mirasını kızlarına vermesi buyruldu. ³ İsrail'in çocuklarından başka oymakların oğullarından biriyle evlenirlerse, o zaman onların mirası atalarımızın mirasından alınacak ve ait olacakları oymağın mirasına katılacak. Böylece mirasımızın kurasından alınmış olacak. ⁴ İsrail'in çocuklarının Jübile'si geldiğinde, onların mirası ait olacakları oymağın mirasına katılacak. Böylece onların mirası atalarımızın oymağının mirasından alınacak.”

⁵ Moşe, Yahve'nin sözüne göre İsrail'in çocuklarına şu buyruğu verdi: “Yosef oğulları oymağı doğru söylüyor. ⁶ Selofhad'ın kızları hakkında Yahve'nin buyurup söylediği şey şudur: Onlar en iyisinin kim olduğunu düşünüyorsa onunla evlensinler, yalnız babalarının oymağının soyu içinde evlenecekler. ⁷ Böylece İsrail'in çocuklarının mirası oymaktan oymağa geçmeyecek; Çünkü İsrail'in çocuklarının hepsi atalarının oymağının mirasını koruyacaklar. ⁸ İsrail'in çocuklarından herhangi bir oymağında mirasa sahip olan her kız, babasının oymağının soyundan birine eş olacak; böylece İsrail'in çocuklarının her biri atalarının mirasına sahip olabilecekler. ⁹ Böylece miras bir oymaktan diğerine geçmeyecektir; çünkü İsrail'in çocuklarının oymaklarının her biri kendi mirasını koruyacaktır.”

¹⁰ Selofhad'ın kızları, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptı: ¹¹ Çünkü Selofhad'ın kızları Mahlah, Tirsa, Hoglah, Milka ve Noa, babalarının kardeş oğullarıyla evlendiler. ¹² Yosef oğlu Manaşşe'nin oğullarının soyları içinde evlendiler. Mirasları ataları soyunun oymağında kaldı.

¹³ Bunlar, Yahve'nin Moşe aracılığıyla Yarden yanında Yeriha'daki Moav ovalarında İsrail'in çocuklarına buyurduğu buyruk ve kurallardır.

MEZMURLAR

1

- 1 Ne mutlu kötülerin öğüdüyle yürümeyen,
Günahkârların yolunda durmayan,
Alaycıların sandalyesinde oturmayan insana.
- 2 Ancak onun zevki Yahve'nin Yasası'dır.
Gece gündüz onun üzerinde
Derin derin düşünür.
- 3 O kişi akarsu kıyısına dikilmiş ağaca benzer,
Meyvesini mevsiminde verir,
Yaprağı da solmaz.
Ne yaparsa başarır.
- 4 Kötüler böyle değildir,
Ancak rüzgârın savurduğu saman çöpü gibidirler.
- 5 Bu nedenle kötüler yargılanınca ayakta kalamaz,
Günahkârlar doğrular topluluğunda duramaz.
- 6 Çünkü Yahve doğruların yolunu bilir,
Kötülerin yolu ise yok olur.

2

- 1 Uluslar neden öfkeleniyor,
Halklar neden boş düzen kuruyor?
- 2 Dünyanın kralları ayağa kalkıyor,
Hükümdarlar birbiriyle öğütleyiyor,
Yahve'ye ve Mesihî'ne karşı.
- 3 "Koparalım onların bağlarını" diyorlar,
"İplerini üzerimizden atalım."
- 4 Göklerde oturan gülecek.
Yahve onlarla alay edecek.
- 5 O zaman hiddetle konuşacak onlara,
Gazabıyla onları dehşete düşürecek:
- 6 "Ben Kralımı kutsal dağım Siyon'a oturttum."
- 7 Kararını bildireceğim:
Yahve bana, "Sen benim oğlumsun" dedi.
"Bugün senin baban oldum."
- 8 Dile benden, mirasın olarak sana ulusları,
Mülk olarak yeryüzünün en uzak köşelerini vereyim.
- 9 Onları demir sopayla kıracaksın,
Çömlekçi kabı gibi parçalayacaksın."
- 10 Ey krallar, şimdi akıllı olun.
Ey dünya hâkimleri, ders alın.
- 11 Yahve'ye korkuyla hizmet edin,
Titreyerek sevinin.
- 12 Oğul'a içtenlikle saygı gösterin ki öfkelenmesin,
Yoksa yolunuzda mahvolursunuz.
Çünkü hiddeti yakında alevlenecek.
Ne mutlu O'na sığınanlara.

3

David'in oğlu Avşalom'dan kaçtığı zaman yazdığı mezmur

- 1 Ey Yahve, düşmanlarım nasıl da çoğaldı!
Bana karşı ayaklananlar çoktur.
- 2 Canım için birçoğu,
“Tanrı katında ona yardım yoktur” diyor. Selah.
- 3 Ama sen, ey Yahve, çevremde kalkarsın,
Yüceliğim ve başımı yükselten sensin.
- 4 Yahve'ye seslenirim,
Kutsal dağından bana yanıt verir. Selah.
- 5 Yattım ve uyudum.
Uyandım, çünkü Yahve bana destek oldu.
- 6 Her yönden bana karşı koyan
On binlerden korkmam.
- 7 Kalk, ey Yahve!
Tanrım, kurtar beni!
Çünkü sen tüm düşmanlarımın çene kemiğine vurdun.
Kötülerin dişlerini kırdın.
- 8 Kurtuluş Yahve'nindir.
Kutsaman halkının üzerinde olsun! Selah.

4

- 1 Seslenince yanıtla beni, doğruluğumun Tanrısı!
Beni sıkıntımdan kurtar.
Bana merhamet et ve duamı duy.
- 2 Ey insanoğulları, ne zamana dek yüceliğim utanca çevrilecek?
Boş şeyleri sevip yalanın peşinden mi gideceksiniz? Selah.
- 3 Ama Yahve'nin tanrısal olanı kendine ayırdığını bilin.
Kendisine seslenince Yahve beni duyar.
- 4 Titreyin ve günah işlemeyin.
Yatağınızda yüreğinizi yoklayın ve sakin olun. Selah.
- 5 Doğruluk kurbanları sunun.
Yahve'ye güvenin.
- 6 “Bize kim iyilik gösterecek?” diyenler çoktur.
Yüzünün ışığı üzerimizde parlasın, ey Yahve.
- 7 Yüreğime verdiğin sevinç,
Onların tahıllarının ve yeni şaraplarının çoğaldığı zamankinden fazladır.
- 8 Esenlik içinde hem yatar, hem uyurum.
Çünkü yalnız sen, ey Yahve,
Güvenlik içinde yaşatırsın beni.

5

Müzik şefi için - Telli sazlarla - David'in mezmuru

- 1 Sözlerime kulak ver, ey Yahve.
İçine daldığım düşünceleri gör.
- 2 Feryadıma kulak ver, ey Kralım ve Tanrım;
Çünkü sana dua ediyorum.
- 3 Sabahları sesimi işiteceksin, ey Yahve,
Sabahları dileklerimi önüne serip umutla bekleyeceğim.
- 4 Çünkü sen kötülükten hoşlanan bir Tanrı değilsin.
Kötülük seninle yaşayamaz.
- 5 Kibirliler önünde duramaz.

- Kötülüğün tüm işçilerinden nefret edersin.
⁶ Yalan söyleyenleri yok edersin.
 Yahve kana susamış ve düzenbaz adamdan nefret eder.
⁷ Bense senin sevgi dolu iyiliğinin bolluğuyla evine gireceğim.
 Sana saygıyla kutsal tapınağına doğru eğileceğim.
⁸ Ey Yahve, düşmanlarıma karşı doğruluğunla bana yol göster.
 Yolunu önümde düzle.
⁹ Çünkü ağızlarında sadakat yoktur.
 Yürekleri yıkımdır.
 Boğazları açık bir mezar.
 Dilleriyle yaltaklanırlar.
¹⁰ Onları suçlu çıkar, ey Tanrım!
 Kendi öğütleriyle düşsünler.
 İsyanlarının çokluğunda onları kov,
 Çünkü sana karşı isyan ettiler.
¹¹ Ama sana sığınanların hepsi sevinsinler.
 Her zaman sevinç çığlıkları atsınlar, çünkü onları savunan sensin.
 Adını sevenler de sende sevinçle coşsunlar.
¹² Çünkü sen doğru kişiyi kutsayacaksın, ey Yahve
 Çevresini kalkan gibi lütfunla saracaksın.

6

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla - David'in mezmuru

- ¹ Ey Yahve, öfkenle beni azarlama,
 Beni gazabınla terbiye etme.
² Acı bana, ey Yahve, çünkü bitkinim.
 Ey Yahve, iyileştir beni, çünkü kemiklerim sızlıyor.
³ Canım da büyük bir ıstırap içinde.
 Ama sen, ey Yahve, ne zamana dek?
⁴ Ey Yahve, dön. Canımı özgür kıl,
 İyilik dolu sevgin uğruna beni kurtar.
⁵ Çünkü senin anılman ölümün içinde yoktur.
 Ölümler diyarında sana kim şükredecek?
⁶ İnlemekten yoruldum.
 Her gece yatağım su içinde.
 Gözyaşlarımla döseğimi ıslatıyorum.
⁷ Gözüm kederden sönüyor,
 Bütün düşmanlarımdan ötürü yaşılanıyor.
⁸ Ey kötülük yapanların hepsi benden uzak durun,
 Çünkü Yahve ağlayışımı duydu.
⁹ Yahve yalvarışımı işitti.
 Yahve duamı kabul edecektir.
¹⁰ Bütün düşmanlarım utanıp dehşet içinde kalacak.
 Dönecekler, ansızın rezil olacaklar.

7

Benjaminli Kûş'un sözlerine ilişkin Davit'in Yahve'ye okuduğu şigayon

- ¹ Ey Yahve, Tanrım, sana sığınıyorum.
 Peşime düşenlerin hepsinden kurtar beni, özgür kıl.
² Kurtaracak kimse yok diye,
 Aslan gibi canımı parçalamasınlar,
 Paramparça etmesinler onu.

- 3 Ey Yahve, Tanrım, eğer şunu yaptıysam,
Eğer elimde kötülük varsa,
4 Benimle barış içinde olan birine kötülükle karşılık verdiysem
(evet, sebepsiz yere düşmanımı soyduysam),
5 Düşman canımın peşine düşsün ve ele geçirsin beni,
Hayatımı yere çalsın,
Yüceliğimi toza katsın. Selah.
6 Öfkeyle kalk, ey Yahve.
Düşmanlarımdın öfkesine karşı yüksel.
Benim için uyan. Yargıyı sen buyurdun.
7 Uluslar topluluğu çevreni sarsın.
Yücelerden onları yönet.
8 Yahve halkları yargılar,
Beni doğruluğuma göre yargıla, ey Yahve,
Dürüstlüğüme göre.
9 Kötülerin kötülüğü son bulsun,
Ama doğru olanı pekiştir,
Onların akıllarını ve yüreklerini araştıran adil Tanrı'dır.
10 Benim kalkanım Tanrı'yla olmaktır,
Yüreği doğru olanı O kurtarır.
11 Tanrı adil bir yargıçtır,
Evet, her gün öfkelenen bir Tanrı'dır.
12 Biri tövbe etmezse kılıcını biler,
Eğip yayını gerer.
13 Ona karşı ölüm silahlarını hazırlamıştır.
Alevli okları hazırdır.
14 İşte o kişi, kötülük sancısı çekiyor.
Kötülüğe gebe kalıp,
Yalan doğurdu.
15 Bir çukur kazdı,
Kazdığı çukura kendisi düştü.
16 Neden olduğu bela kendisine dönecek.
Zorbalığı kendi başına inecek.
17 Doğruluğundan ötürü Yahve'ye şükredeceğim,
Yüce Yahve'nin adını ilahilerle öveceğim.

8

Müzik şefi için - Gittit üzerine - David'in mezmuru

- 1 Ey Efendimiz Yahve,
Ne yüce adın var bütün yeryüzünde!
Görkemini göklerin üstüne yükselttin!
2 Sana düşman olanlardan ötürü,
Düşmanı ve öç alanı susturmak için
Çocukların ve bebeklerin dudaklarından gücü kurdun.
3 Senin göklerini, ellerinin eserini,
Koyduğun ay ve yıldızları düşününce dedim:
4 "İnsan ne ki, onu düşünesin?
İnsanoğlu nedir ki, ona değer veresin?"
5 Onu meleklerden biraz aşağı kıldın,
Ve onu yücelik ve saygınlıkla taçlandırdın.
6 Ellerin işleri üzerinde onu hâkim kıldın.

- Her şeyi ayaklarının altına serdin.
⁷ Tüm koyunları ve sığırları,
 Kır hayvanlarını,
⁸ Gökteki kuşları, denizdeki balıkları,
 Denizlerin yollarından geçen her şeyi.
⁹ Ey Efendimiz Yahve,
 Ne yüce adın var bütün yeryüzünde!

9

Müzik şefi için - "Oğulun Ölümü" makamında - David'in mezmuru

- ¹ Bütün yüreğimle Yahve'ye şükredeceğim.
 Şaşkınlık verici işlerinin hepsini anlatacağım.
² Sende sevinip coşacağım.
 Adına ilahiler söyleyeceğim, ey Yüceler Yücesi.
³ Düşmanlarım geri çekilirken,
 Senin önünde tökezleyip yok oluyorlar.
⁴ Çünkü haklı davamı sen gördün.
 Tahtında oturur adil şekilde yargıolarsın.
⁵ Ulusları azarladın.
 Kötüleri yok ettin.
 Adlarını sonsuza dek sildin.
⁶ Düşman sonsuz yıkıma uğradı.
 Yerinden söküp attığın şehirlerin anıları bile yok oldu.
⁷ Ama Yahve sonsuza dek egemenlik sürer.
 Tahtını yargı için hazırlamıştır.
⁸ Dünyayı doğrulukla yargılayacak.
 O, halkları doğrulukla yargılayacaktır.
⁹ Yahve ezilenler için bir sığınak,
 Sıkıntılı zamanlarda yüksek bir kuledir.
¹⁰ Adını bilenler sana güvenecekler,
 Çünkü sen, ey Yahve, seni arayanları terk etmezsin.
¹¹ Siyon'da oturan Yahve'yi ilahilerle övün,
 Yaptıklarını halklar arasında ilan edin.
¹² Çünkü kanın öcünü alan onları hatırlar.
 Mazlumların feryadını unutmaz.
¹³ Bana merhamet et, ey Yahve.
 Benden nefret edenler yüzünden çektiğim acıyı gör,
 Beni ölümün kapılarından kaldır da,
¹⁴ Övgülerinin tümünü gösterebileyim.
 Siyon kızının kapılarında kurtarışınla sevineceğim.
¹⁵ Uluslar kazdıkları çukura düştüler.
 Gizledikleri ağ kendi ayaklarına takıldı.
¹⁶ Yahve kendisini tanıttı.
 Yargısını gerçekleştirdi.
 Kötü kişi kendi ellerinin işiyle tuzağa düştü. Higayon - Selah.
¹⁷ Kötüler ölümler diyarına döndürüleceklerdir.
 Tanrı'yı unutan tüm uluslar da...
¹⁸ Çünkü yoksullar hep unutulmayacak,
 Mazlumun umudu sonsuza dek yok olmayacak.
¹⁹ Kalk, ey Yahve! İnsan galip çıkmasın.
 Uluslar senin önünde yargılansın.
²⁰ Onları korkut, ey Yahve.

Uluslar, yalnızca insan olduklarını bilsinler. Selah.

10

- 1 Neden uzakta duruyorsun, ey Yahve?
Sıkıntı zamanlarında neden kendini saklıyorsun?
- 2 Kötüler kibirle mazlumları avlıyor.
Mazlumlar kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor.
- 3 Çünkü kötü kişi yüreğindeki arzularla övünür.
Açgözlüleri yüceltir ve Yahve'yi yerer.
- 4 Kötü kişi gururlu yüzüyle,
Düşüncelerinde Tanrı'ya yer vermez.
- 5 Kötünün yolları hep bolluk içindedir.
Kibirlidir ve senin yasaların onun gözlerinden uzaktır.
Düşmanlarının hepsini küçümser.
- 6 Yüreğinden, "Ben sarsılmam.
Hiçbir devirde sıkıntıya düşmem." der.
- 7 Ağzı lanet, hile ve zulümle dolu.
Dilinin altında kötülük ve fesat vardır.
- 8 Köylerin yakınında pusuda bekler.
Pusuda masumu öldürür.
Gözlerini gizlice çaresize dikmiştir.
- 9 Pusuya yatmış aslan gibi, gizlice pusudadır.
Çaresizi yakalamak için yatıp bekler.
Çaresizi ağına çekip yakalar.
- 10 Çaresiz onun gücünün altında
Çöküp ezilir.
- 11 Yüreğinden, "Tanrı unuttu" der.
"Yüzünü gizledi,
Hiçbir zaman görmeyecek."
- 12 Kalk, ey Yahve!
Tanrım, elini kaldır!
Çaresizi unutma.
- 13 Kötü kişi neden Tanrı'yı suçlasın?
Yüreğinden "Tanrı hesap sormaz" desin.
- 14 Ama sen sıkıntı ve kederi görürsün.
Onu eline almayı düşünürsün.
Mağdura ve babasızlara yardım edersin.
- 15 Kötünün kolunu kır.
Kötüye gelince, kötülüğü kalmayınca kadar ondan hesabını sor.
- 16 Yahve sonsuza dek Kraldır!
Uluslar onun diyarından yok olacak.
- 17 Yahve, alçakgönüllülerin dileğini duydun.
Onların yüreğini hazırlayacaksın.
Kulağını onlara açacaksın,
- 18 Öksüzlerin ve ezilenlerin yargısını vermek için,
Öyle ki toprak olan insan artık bir daha dehşet saçmasın.

11

Müzik şefi için - David'in mezmuru

- 1 Ben Yahve'ye sığınırım.
Nasıl olur da canıma, "Kuş gibi dağa kaç" dersiniz?
- 2 Çünkü işte, kötüler yaylarını geriyor.

- Karanlıkta dürüst yüreklileri vurmak için,
Oklarını kiriş üzerine yerleştirdiler.
3 Temeller yıkılırsa,
Doğru kişi ne yapabilir?
4 Yahve kutsal tapınağındadır.
Yahve gökte tahtındadır.
O'nun gözleri bakar.
Gözleri insanoğullarını sınar.
5 Yahve doğru kişiyi sınar,
Ama O'nun canı kötüden ve zorbalığı sevenden nefret eder.
6 Kötülerin üzerine kızgın korlar yağdıracak;
Ateş, kükürt ve kavurucu rüzgâr onların kâsesine düşen pay olacak.
7 Çünkü Yahve doğrudur.
Doğruluğu sever.
Doğru kişi O'nun yüzünü görecek.

12

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla

- 1 Yardım et, ey Yahve, çünkü tanrısal kişi kalmadı.
İnsanoğulları arasında sadık olanlar tükeniyor.
2 Herkes komşusuna yalan söylüyor.
Yaltaklanan dudaklarla, çift yürekle konuşuyorlar.
3 Yahve tüm yaltaklanan dudakları,
Ve övünen dilleri kessin.
4 Onlar, "Dilimizle galip geleceğiz.
Dudaklarımız bizimdir.
Kim bizim üzerimizde efendidir?" derler.
5 "Mazlumların ezilmesinden ve yoksulların iniltilerinden ötürü,
Şimdi kalkacağım" diyor Yahve,
"Ona kötülük edenlerden kurtarıp güvenli bir yere koyacağım."
6 Yahve'nin sözleri kusursuzdur,
Toprak ocakta eritilmiş,
Yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.
7 Sen onları koruyacaksın, ey Yahve.
Onları bu kuşaktan sonsuza dek koruyacaksın.
8 Alçaklık insanoğulları arasında yüceltildiğinde,
Kötüler her yanda dolaşır.

13

Müzik şefi için - David'in mezmuru

- 1 Ne zamana dek, ey Yahve?
Beni sonsuza dek mi unutacaksın?
Yüzünü benden daha ne kadar gizleyeceksin?
2 Her gün yüreğimde keder var,
Ne zamana dek canımı teselli edeceğim?
Ne zamana dek düşmanım bana karşı zafer kazanacak?
3 Bak ve yanıt ver bana, ey Tanrım Yahve.
Gözlerime ışık ver ki, ölüm uykusuna yatmayayım,
4 Öyle ki, düşmanım, "Onu yendim" demesin,
Düşüğümde düşmanlarım sevinmesin.
5 Ama ben senin sevgi dolu iyiliğine güveniyorum.
Yüreğim senin kurtuluşunla seviniyor.

⁶ Yahve'ye ezgiler söyleyeceğim,
Çünkü bana iyilik etti.

14

Müzik Şefi için David'in mezmuru

- ¹ Akılsız yüreğinde, "Tanrı yoktur" dedi.
Yozlaştılar,
İğrenç işler yaptılar.
İyilik eden kimse yok.
- ² Anlayan, Tanrı'yı arayan birisi var mı diye,
Yahve gökten insanoğullarına baktı,
- ³ Hepsi saptı.
Hepsi birlikte yozlaştılar.
İyilik eden kimse yok, bir kişi bile yok.
- ⁴ Kötülük edenlerin hiçbirinin bilgisi yok mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyorlar.
Yahve'yi çağırıyorlar.
- ⁵ Orada dehşet içinde kaldılar.
Çünkü Tanrı doğruların kuşağının yanındadır.
- ⁶ Yoksulların tasarısını engellersiniz,
Ama onun sığınağı Yahve'dir.
- ⁷ Ah, keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelseydi!
Yahve halkının servetini geri döndürdüğünde,
O zaman Yakov sevinecek ve İsrail coşacak.

15

David'in mezmuru

- ¹ Ey Yahve, tapınağında kim oturabilir?
Kutsal dağında kim yaşayabilir?
- ² Kusursuzca yürüyen, doğru olanı yapan,
Yüreğinde gerçeği söyleyen,
- ³ Böylesi iftira etmez,
Dostuna kötülük etmez,
Komşusuna kara çalmaz.
- ⁴ Aşağılık insanı hor görür,
Ama Yahve'den korkanlara saygı duyar.
Kendi zararına ant içse bile, andını bozamaz.
- ⁵ Parasını tefeciye vermez,
Suçsuz karşı rüşvet almaz.
Bunları yapan asla sarsılmaz.

16

David'in şiiri

- ¹ Korum beni, ey Tanrı,
Çünkü sana sığınıyorum.
- ² Canım, Yahve'ye şöyle dedi:
"Efendim sensin.
Senden ayrı bana iyilik yoktur."
- ³ Yeryüzündeki kutsallara gelince,
Harikadır onlar, tüm zevkim onlardadır.
- ⁴ Başka tanrıya armağan sunanların kederi çoğalacak.
Onların kan sunularını ben sunmayacağım,

- Ne de adlarını ağızıma alacağım.
⁵ Yahve payımı, kâsemi belirledi.
 Benim hissemi güvende tutan sensin.
⁶ Sınırlar hoş yerlerde düştü bana.
 Evet, iyi bir mirasım var.
⁷ Bana öğüt veren Yahve'yi yücelteceğim.
 Evet, geceleyin yüreğim beni uyarır.
⁸ Yahve'yi hep önüme koydum.
 O benim sağımda olduğu için sarsılmam.
⁹ Bu nedenle yüreğim coşku dolu, dilim sevinir.
 Bedenim de güvenlik içinde yaşar.
¹⁰ Çünkü sen canımı ölümler diyarında terk etmeyeceksin,
 Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.
¹¹ Bana yaşam yolunu göstereceksin.
 Senin huzurunda bol sevinç vardır.
 Sağ elinde sonsuz zevkler vardır.

17

David'in bir duasıdır.

- ¹ Ey Yahve, haklı yakarışımı işit.
 Hileli dudaklardan çıkmayan duama kulak ver.
² Hükmüm senin huzurundan çıksın.
 Senin gözlerin adalete baksın.
³ Yüreğimi denedin.
 Geceleyin beni ziyaret ettin.
 Beni yokladın ama hiçbir şey bulmadın.
 Ağzımdan itaatsiz söz çıkarmamaya kararlıyım.
⁴ İnsanların yaptıklarına gelince,
 Senin dudaklarının sözüyle,
 Şiddet yollarından kendimi uzak tuttum.
⁵ Adımlarım senin yollarını sımsıkı tuttu.
 Ayaklarım kaymadı.
⁶ Sana seslendim, çünkü bana yanıt verirsin, Tanrım.
 Kulak ver bana.
 Sözümü duy.
⁷ İyilikle dolu muhteşem sevgini göster,
 Sana sığınanları sağ elinle düşmanlarından kurtaran sensin.
⁸ Gözbebeğin gibi koru beni.
 Beni kanatlarının gölgesinde sakla,
⁹ Bana baskı yapan kötülerden,
 Etrafımı saran ölümcül düşmanlarımdan.
¹⁰ Duygusuz yüreklerini kapatırlar.
 Ağızlarıyla gururla konuşurlar.
¹¹ Artık adımlarımızın çevresini sardılar.
 Bizi yere çalmak için gözlerini diktiler.
¹² Avına karşı doyumsuz bir aslan,
 Pusuya yatmış genç bir aslan gibi.
¹³ Kalk, ey Yahve, onunla uğraş.
 Yere çal onu.
 Kılıcınla kurtar canımı kötülerden,
¹⁴ Elinle insanlardan, ey Yahve,
 Payı bu yaşamda olan dünya insanlarından.

- Değer verdiklerinin karnını doyurursun.
 Oğulların bolluk içindedir,
 Onlar da çocukları için servet biriktirirler.
¹⁵ Bana gelince, yüzünü doğrulukla göreceğim.
 Uyandıgımda senin suretini görmeye doyacağım.

18

Müzik şefi için - Yahve'nin hizmetkârı David'in mezmuru - Yahve kendisini bütün düşmanlarının pençesinden ve Saul'un elinden kurtardığı gün David Yahve'ye şu ezgiyi okudu: ¹ Seni seviyorum, ey Yahve, gücüm sensin.

- ² Yahve benim kayam, kalem ve kurtarıcımdır,
 Tanrım, kayam, sığındığımdır,
 Kalkanım ve kurtuluşumun boynuzu, yüksek kulem.
³ Övülmeye layık olan Yahve'yi çağırırım,
 Ve kurtulurum düşmanlarımdan.
⁴ Ölüm ipleri sarmıştı beni.
 Tanrısızlık selleri beni ürküttü.
⁵ Ölüler diyarının ipleri çevremdeydi.
 Ölüm tuzakları üzerime indi.
⁶ Sıkıntı içinde Yahve'yi çağırdım,
 Tanrım'a haykırdım.
 Duydu sesimi tapınağından.
 Önündeki feryadım kulaklarına erişti.
⁷ O zaman yeryüzü sarsılıp titredi.
 Dağların temelleri de yerinden oynadı,
 Çünkü Yahve öfkelenmişti.
⁸ Burnundan duman yükseldi.
 Ağzından yakıp tüketen bir ateş çıktı.
 Ondan korlar tutuştu.
⁹ Gökleri yarıp indi.
 Ayakları altında koyu bir karanlık vardı.
¹⁰ Bir keruva binip uçtu.
 Ve rüzgârın kanatları üzerinde süzüldü.
¹¹ Karanlığı kendisine saklanacak yer,
 Karanlık suları, gökyüzünün koyu bulutlarını,
 Çevresine çardak yaptı.
¹² Önündeki parıltıdan dolu ve alevli korlarla,
 O'nun koyu bulutları geçti.
¹³ Yahve gökte gürlledi.
 Yüceler Yücesi ses verdi,
 Dolu ve alevli korlarla.
¹⁴ Oklarını gönderip onları dağıttı.
 Onları büyük yıldırımlarla bozguna uğrattı.
¹⁵ Ey Yahve senin azarlamandan,
 Burnundan çıkan güçlü soluktan,
 Suların yatakları görüldü,
 Dünyanın temelleri belirdi.
¹⁶ Yukarıdan gönderdi.
 Beni tuttu.
 Beni çok sulardan çıkardı.
¹⁷ Beni güçlü düşmanımdan,
 Benden nefret edenlerden kurtardı.

- Çünkü onlar benden çok güçlüydüler.
18 Felaket günümde üzerime geldiler,
Fakat Yahve bana destek çıktı.
19 Beni geniş bir yere çıkardı.
Kurtardı beni çünkü benden hoşlandı.
20 Yahve doğruluğuma göre ödüllendirdi beni.
Ellerimin temizliğine göre bana karşılık verdi.
21 Çünkü Yahve'nin yollarını tuttum,
Ve kötülükle Tanrım'dan uzaklaşmadım.
22 Çünkü O'nun bütün ilkeleri önümdedir.
Kurallarını kendimden uzaklaştırmadım.
23 O'nunla suçsuzum.
Günahımdan kendimi uzak tuttum.
24 Bu nedenle Yahve beni doğruluğuma göre,
Ellerimin O'nun gözündeki temizliğine göre ödüllendirdi.
25 Merhametli olana merhametini,
Kusursuz olana kusursuzluğunu gösterirsin.
26 Pak olana paklığını,
Çarpık olana sertliğini gösterirsin.
27 Çünkü mazlum insanları kurtarırsın,
Ama kibirli gözleri alaşağı edersin.
28 Işığımı sen yakacaksın ey Yahve.
Tanrım karanlığımı aydınlatacaksın.
29 Çünkü senin sayende akıncıların üstüne çıkarım,
Tanrım'la surları aşarım.
30 Tanrı'ya gelince, O'nun yolu kusursuzdur.
Yahve'nin sözü sınandı.
O, kendisine sığınan herkese kalkandır.
31 Çünkü Yahve'den başka Tanrı kimdir?
Tanrımız'dan başka kaya kimdir? 32 O Tanrı ki, beni güçle donatır ve
yolumu kusursuz kılar.
33 Ayaklarımı geyik ayakları gibi eder,
Beni yüksek yerlerime diker.
34 Ellerime savaşmayı öğretir,
Kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
35 Bana kurtuluşunun kalkanını da verdin.
Sağ elin destekler beni.
Senin sevecenliğün beni büyük etti.
36 Adımlarımın yerini genişlettin,
Ayaklarım kaymadı.
37 Düşmanlarımı kovalayıp onlara yetişirim,
Onlar yok olana dek geri dönmem.
38 Onları ezerim, kalkamazlar,
Ayaklarımın altına serilirler.
39 Çünkü savaş için bana güç verdin.
Bana karşı çıkanları bana boyun eğdirdin.
40 Benden nefret edenleri yok edeyim diye,
Düşmanlarımın sırtını bana çevirttin.
41 Feryat ettiler ama kurtaracak kimse yoktu,
Yahve'yi bile çağırdılar ama O yanıt vermedi.
42 O zaman onları yelin önündeki toz gibi ezdim.
Onları sokak çamuru gibi dışarı fırlattım.

- 43 Halkın çekişmelerinden beni kurtardın.
Beni ulusların başı yaptın.
Tanımadığım bir halk bana hizmet edecek.
- 44 Duyar duymaz benim sözümü dinleyecekler.
Yabancılar bana boyun eğecekler.
- 45 Yabancılar yok olup gidecek,
Kalelerinden titreyerek çıkacaklar.
- 46 Yahve yaşıyor! Kayam'a övgüler!
Kurtuluşumun Tanrısı yücelsin!
- 47 Benim için öç alan,
Halkları bana boyun eğdiren Tanrı O'dur.
- 48 Düşmanlarımdan kurtarır.
Bana karşı çıkanların üstüne çıkarırsın beni.
Beni zorbadan kurtarırsın.
- 49 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ey Yahve,
Adını ilahilerle öveceğim.
- 50 O, kralına büyük bir kurtuluş verir,
Meshedilmiş olanına, David ve soyuna,
Sonsuza dek sevgi dolu iyiliğini gösterir.

19

Müzik şefi için - David'in mezmuru

- 1 Gökler Tanrı'nın görkemini bildirir.
Gök boşluğu ellerinin eserini sergiler.
- 2 Gün güne söz söyler,
Gece geceye bilgi gösterir.
- 3 Ne konuşma ne de dil vardır,
Sesleri duyulmaz.
- 4 Sesleri tüm yeryüzüne,
Sözleri dünyanın sonuna dek ulaşır.
Göklerde güneş için çadır kurdu Tanrı.
- 5 Gerdekten çıkan güveye benzer güneş,
Yarışını koşan güçlü bir adam gibi sevinir.
- 6 Göklerin bir ucundan çıkar,
Öbür ucuna dek döner.
Sıcaklığından hiçbir şey saklanmaz.
- 7 Yahve'nin yarası kusursuzdur, canı tazeler.
Yahve'nin antlaşması emindir, saf kişiyi bilge kılar.
- 8 Yahve'nin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir.
Yahve'nin buyruğu paktır, gözleri aydınlatır.
- 9 Yahve korkusu temizdir, sonsuza dek kalıcıdır.
Yahve'nin ilkeleri gerçektir ve tamamıyla doğrudur.
- 10 Altından, bol miktarda saf altından daha çok arzu edilir,
Baldan, süzme petek balından daha tatlıdır.
- 11 Üstelik hizmetkârını uyaran onlardır.
Onlara uyanların ödülü büyüktür.
- 12 Kusurlarını kim fark edebilir?
Gizli kusurlarımdan dolayı beni bağışla.
- 13 Hizmetkârını bilerek işlenen günahlardan uzak tut.
Üzerimde hakimiyet kurmasınlar.
O zaman doğru olurum.
Büyük isyandan suçsuz ve masum çıkarım.

- 14 Ağzımdan çıkan sözler ve yüreğimin düşüncesi
Senin önünde kabul görsün,
Ey Yahve, kayam ve kurtarıcım.

20

Müzik şefi için- David'in mezmuru

- 1 Yahve sıkıntılı gününde sana yanıt versin.
Yakov'un Tanrısı'nın adı seni yükseltsin,
2 Kutsal yerden sana yardım göndersin,
Siyon'dan destek versin.
3 Bütün sunularını hatırlasın,
Yakmalık sunularını kabul etsin. Selah.
4 Sana yüreğine göre versin,
Ve bütün öğütlerini yerine getirsin.
5 Senin kurtarışında zafer kazanacağız.
Tanrı'nın adıyla sancaklarımızı dikeceğiz.
Yahve bütün dileklerini yerine getirsin.
6 Şimdi biliyorum ki, Yahve meshettiğini kurtarıyor.
Sağ elinin kurtarıcı gücüyle,
Kutsal cennetten ona yanıt veriyor.
7 Bazıları savaş arabalarına, bazıları atlara güvenir,
Ama biz Tanrımız Yahve'nin adına güveniriz.
8 Onlar eğildiler ve düştüler,
Ama biz kalktık ve dik durduk.
9 Kurtar, ey Yahve!
Seslendiğimizde Kral bize yanıt versin!

21

Müzik şefi için David'in mezmuru

- 1 Kral senin gücüne sevinir, ey Yahve!
Kurtarışınla ne büyük sevinç duyar!
2 Yüreğinin isteğini ona verdin,
Dudaklarının dileğini geri çevirmedin. Selah.
3 Çünkü iyilik bereketleriyle onu karşıladın.
Başına saf altından taç koydun.
4 Senden yaşam istedi,
Sonsuza dek sürecek uzun günler verdin ona.
5 Senin kurtarışınla yüceliği büyüktür.
Ona saygınlık ve yücelik giydirdin.
6 Çünkü sen onu sonsuza dek en kutsanmış kıldın.
Huzurunda onu sevinçle çoşturdun.
7 Çünkü kral Yahve'ye güvenir,
Yüceler Yücesi'nin sevgi dolu iyiliği sayesinde sarsılmaz.
8 Elin bütün düşmanlarını bulacak.
Sağ elin senden nefret edenleri bulacaktır.
9 Öfkelenmiş zaman onları kızgın fırına çevireceksin.
Yahve gazabıyla onları yutacak.
Ateş onları yiyip bitirecektir.
10 Onların soyunu yeryüzünden,
Gelecek kuşaklarını insanoğulları arasından yok edeceksin.
11 Çünkü sana karşı kötülük etmeye niyetlendiler.
Sana karşı başarılı olamayacak bir kötülük tasarladılar.

- 12 Çünkü sırtlarını döndüreceksin,
Gerilmiş yayını yüzlerine doğrulttuğunda.
13 Gücünle yüksel, ey Yahve,
Ezgiler söyleyip kudretini övelim.

22

Müzik şefi için - "Tan Geyiği" makamında - David'in mezmuru

- 1 Tanrım, Tanrım, beni neden bıraktın?
Neden bana yardım etmekten, inilimin sözlerinden bu kadar uzaksın?
2 Tanrım, gündüz çağırıyorum ama yanıt vermiyorsun,
Geceleyin ve sessiz kalmıyorum.
3 Oysa sen kutsalsın,
Meskenini İsrail'in övgüleri üzerine kurarsın.
4 Atalarımız sana güvendi.
Güvendiler ve sen de onları kurtardın.
5 Sana seslendiler ve kurtuldular.
Sana güvendiler ve hayal kırıklığına uğramadılar.
6 Ama toprak kurduyum ben, insan değilim,
İnsanların yüz karasıyım, halkın hor gördüğü biri.
7 Beni görenlerin hepsi benimle alay ediyor.
Dudaklarıyla beni aşağılıyorlar. Başlarını sallayıp şöyle diyorlar:
8 "Yahve'ye güvendi.
Onu kurtarsın.
Madem ondan hoşlanıyor, onu kurtarsın bakalım!"
9 Oysa beni rahimden sen çıkardın.
Ana kucağındayken güvenmemi sağladın.
10 Ana rahminden sana teslim edildim.
Doğumumdan beri Tanrım sensin.
11 Benden uzak durma, çünkü sıkıntı yakın.
Çünkü yardım edecek kimse yok.
12 Birçok boğalar beni kuşattı.
Başan'ın güçlü boğaları çevremi sardı.
13 Bana karşı ağızlarını sonuna kadar açıyorlar,
Avını parçalayan aslanlar gibi kükrüyorlar.
14 Su gibi dökülüyorum.
Bütün kemiklerim eklemlerinden çıktı.
Yüreğim balmumu gibi,
İçimde eriyor.
15 Gücüm çömlek parçası gibi kurudu.
Dilim damağıma yapışıyor.
Beni ölüm toprağına yatırdın.
16 Çünkü köpekler çevremi sardı.
Kötüler sürüsü beni kuşattı.
Ellerimi ve ayaklarımı deldiler.
17 Bütün kemiklerimi sayabilirim.
Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.
18 Giysilerimi aralarında paylaşıyorlar.
Elbisem için kura çekiyorlar.
19 Ama sen, ey Yahve, uzak durma!
Sensin benim yardımcım. Bana yardım etmek için acele et!
20 Canımı kılıçtan,
Değerli yaşamımı köpeğin gücünden kurtar.

- 21 Aslanın ağzından kurtar beni!
Evet, beni yaban öküzlerinin boynuzlarından kurtardın.
- 22 Adını kardeşlerime duyuracağım.
Topluluğun ortasında seni öveceğim.
- 23 Ey Yahve'den korkanlar, O'nu övün!
Ey Yakov soyu, O'nu yüceltin!
Ey İsrail soyu, O'ndan korkun!
- 24 Çünkü O, mazlumun sıkıntısını küçümsemedi, tiksindi.
Yüzünü de ondan gizlemedi;
Ama mazlum O'na seslenince, O sesini duydu.
- 25 Büyük toplulukta övgüm senden gelir.
O'ndan korkanların önünde adaklarımı yerine getireceğim.
- 26 Alçakgönüllüler yiyip doycak.
O'nu arayanlar Yahve'ye şükredecekler.
Yürekleriniz sonsuza dek yaşasın.
- 27 Yeryüzünün dört bucağı bunu hatırlayıp Yahve'ye dönecek.
Ulusların bütün soyları senin önünde tapınacaklar.
- 28 Çünkü hakimiyet Yahve'nindir.
Uluslar üzerinde egemenlik süren O'dur.
- 29 Dünyanın bütün zenginleri yiyecek ve tapınacaklar.
Toprağa inen herkes O'nun önünde eğilecek,
Canını hayatta tutamayanlar bile.
- 30 Gelecek kuşaklar O'na hizmet edecek.
Sonraki kuşaklara Efendi anlatılacak.
- 31 Gelip O'nun doğruluğunu henüz doğmamış halka bildirecekler.
Çünkü bunu O yaptı.

23

David'in mezmuru

- 1 Yahve benim çobanımdır,
Hiçbir eksğim olmaz.
- 2 Beni yeşil çayırda yatırır.
Sakin suların kıyısına götürür.
- 3 Canımı tazeler.
Adı uğruna doğruluk yollarında bana rehberlik eder.
- 4 Ölümün gölgesindeki vadiden geçsem bile,
Hiçbir kötülükten korkmam çünkü sen benimlesin.
Senin asan, değneğin,
Teselli eder beni.
- 5 Düşmanlarımda huzurunda,
Önüme sofrayı kurarsın.
Başımı yağla meshedersin.
Kâsem taşmakta.
- 6 Kesinlikle yaşamımın tüm günlerinde
İyilik ve sevgi izleyecek beni.
Sonsuza dek Yahve'nin evinde oturacağım.

24

David'in mezmuru

- 1 Yahve'nindir yeryüzü, doluluğuyla birlikte.
Dünya ve içinde yaşayanlar.
- 2 Çünkü O'dur onu denizlerin üzerinde kuran,

- Taşkınlar üzerinde durduran.
³ Yahve'nin dağına kim çıkabilir?
 Kim O'nun kutsal yerinde durabilir?
⁴ Elleri temiz, yüreği pak olan;
 Canını yalana kaptırmamış,
 Hileyle yemin etmemiştir böylesi.
⁵ O kişi Yahve'nin bereketini,
 Kurtuluşunun Tanrısı'ndan gelen doğruluğu alacaktır.
⁶ Bu O'nu arayanların kuşağıdır,
 Senin yüzünü arayanların - Yakov gibi. Selah.
⁷ Kaldırın başınızı, ey kapılar!
 Yükselin, ey ebedi kapılar,
 Yücelik Kralı içeri girsin.
⁸ Kimdir o Yücelik Kralı?
 Yahve'dir O, güçlü ve kudretli,
 Yahve savaşta kudretlidir.
⁹ Kaldırın başınızı, ey kapılar,
 Yükselin ey ebedi kapılar,
 Yücelik Kralı içeri girsin.
¹⁰ Kimdir o Yücelik Kralı?
 Orduların Yahvesi, yücelik Kralı O'dur! Selah.

25

- David'in mezmuru ¹ Ey Yahve, canımı sana kaldırıyorum.
² Tanrım, sana güvendim,
 Utandırma beni.
 Düşmanlarımın bana galip gelmesine izin verme.
³ Seni bekleyen hiç kimse utanmayacak.
 Sebepsiz yere hainlik edenler utanacaklar.
⁴ Bana yollarını göster, ey Yahve.
 Bana yönlerini bildir.
⁵ Bana kendi gerçeğinde yol göster ve öğret,
 Çünkü sen kurtuluşumun Tanrısı'sın,
 Bütün gün seni bekliyorum.
⁶ Ey Yahve, sevecen merhametlerini ve sevgi dolu iyiliğini hatırla,
 Çünkü onlar eski zamanlardan beri aynıdır.
⁷ Gençlik günahlarımı ve gençlik isyanlarımı anma.
 Beni sevgi dolu iyiliğinle,
 İyiliğine göre hatırla, ey Yahve.
⁸ Yahve iyi ve doğrudur,
 Bu nedenle günahkârlara yolu gösterir.
⁹ Alçakgönüllülere adalet yolunda yol gösterecek.
 Kendi yolunu onlara öğretecek.
¹⁰ Antlaşmasını ve tanıklıklarını tutanlar için,
 Yahve'nin bütün yolları sevgi dolu iyilik ve gerçektir.
¹¹ Adın uğruna, ey Yahve,
 Günahımı bağışla, çünkü günahım büyüktür.
¹² Yahve'den korkan adam kimdir?
 Yahve ona seçeceği yolu bildirecektir.
¹³ Onun canı rahat edecek.
 Soyu ülkeyi miras alacaktır.
¹⁴ Yahve'nin dostluğu kendisinden korkanlardır.

- Onlara antlaşmasını gösterecektir.
¹⁵ Gözlerim hep Yahve'nin üstündedir,
 Çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.
¹⁶ Bana yüzünü çevir ve merhamet et,
 Çünkü kimsesiz ve dertliyim.
¹⁷ Yüreğimin darlıkları çoğaldı.
 Beni sıkıntılarımdan kurtar.
¹⁸ Çektiğim sıkıntıları ve acıları gör de,
 Bütün günahlarımı bağışla.
¹⁹ Düşmanlarıma bak, çünkü çokturlar.
 Şiddetle benden nefret ediyorlar.
²⁰ Canımı koru, kurtar beni.
 Hayal kırıklığına uğramayayım, çünkü sana sığınıyorum.
²¹ Beni dürüstlük ve doğruluk korusun,
 Çünkü seni bekliyorum. ²² Ey Tanrı, İsrail'i bütün sıkıntılarından kurtar.

26

David'in mezmuru

- ¹ Beni yargıla, ey Yahve, çünkü dürüstlüğümlle yürüdüm.
 Sarsılmadan Yahve'ye güvendim.
² Beni dene, ey Yahve, sına beni.
 Yüreğimi ve aklımı yokla.
³ Çünkü sevgi dolu iyiliğin gözlerimin önündedir.
 Senin gerçeğinde yürüdüm.
⁴ Hilekâr adamlarla oturmam,
 İkiyüzlülerin arasına da girmem.
⁵ Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim,
 Kötülerle birlikte oturmam.
⁶ Ellerimi masumiyetle yıkar,
 Sunağının etrafında dönerim, ey Yahve,
⁷ Ta ki, şükran sesini duyurayım
 Ve tüm harika işlerini anlatayım.
⁸ Ey Yahve, oturduğun evi,
 Görkeminin bulunduğu yeri severim.
⁹ Canımı günahkârlarla,
 Hayatımı kana susamış adamlarla bir araya getirme.
¹⁰ Kötülük ellerindedir,
 Sağ elleri rüşvetle doludur.
¹¹ Ama ben dürüstlüğümlle yürüyeceğim.
 Beni kurtar ve bana merhamet et.
¹² Ayağım düzlükte durur.
 Topluluklarda Yahve'yi yücelteceğim.

27

David'in mezmuru

- ¹ Yahve benim ışığım ve kurtuluşumdur.
 Kimden çekineyim?
 Yahve yaşamımın gücüdür.
 Kimden korkayım?
² Kötüler etimi yemek için üzerime geldiklerinde,
 Hasımlarım ve düşmanlarım bile tökezlediler ve düştüler.
³ Bana karşı bir ordu kamp kursa bile,
 Yüreğim korkmaz.

- Bana karşı savaş açılrsa da,
Yine de güvenimi korurum.
- 4 Yahve'den tek bir şey diledim ve onun peşindeyim:
Yahve'nin güzelliğini görüp,
O'nun tapınağında hayran olmak için,
Ömrümün bütün günlerinde Yahve'nin evinde bulunayım.
- 5 Çünkü sıkıntı gününde beni gizlice çardağında tutacak.
Beni çadırının gizli yerinde saklayacak.
Kaya üzerinde beni yükseltecek.
- 6 Artık başım çevremdeki düşmanlarımdın üzerinde yükselecek.
O'nun çadırında sevinç kurbanları sunacağım.
Ezgilerle, ilahilerle Yahve'yi öveceğim.
- 7 Sesimle çağırdığımda duy, ey Yahve.
Bana merhamet et, yanıtla beni.
- 8 "Yüzümü ara" dediğin zaman,
Yüreğim sana, "Yüzünü arıyorum, ey Yahve" dedi.
- 9 Yüzünü benden gizleme.
Hizmetkârını öfkeyle uzaklaştırma.
Yardımcım sen oldun.
Bırakma, terk etme beni,
Ey kurtuluşumun Tanrısı.
- 10 Babamla annem beni terk ettiğinde,
Yahve beni yukarı kaldırır.
- 11 Bana kendi yolunu öğret, ey Yahve.
Düşmanlarımdan ötürü bana doğru yolda rehber ol.
- 12 Beni hasımlarımdın keyfine bırakma,
Çünkü yalancı tanıklar karşıma dikildi,
Şiddet soluyorlar. 13 Yaşayanlar diyarında Yahve'nin iyiliğini göreceğimden
ben hâlâ eminim.
- 14 Yahve'yi bekle.
Güçlü ve yüreğin cesaretli olsun.
Evet, Yahve'yi bekle.

28

David'in mezmuru

- 1 Ey Yahve, sana sesleniyorum,
Kayam benim, kulak tıkama sesime,
Bana karşı sessiz kalırsan,
Çukura inenler gibi olurum.
- 2 Sana haykırdığımda,
Ellerimi En Kutsal Yerine doğru kaldırdığımda,
Dileklerimin sesini duy.
- 3 Beni kötülerle, kötülüğün işçileriyle aynı yere çekme.
Onlar komşularıyla barış konuşurlar ama yüreklerinde kötülük vardır.
- 4 Onlara yaptıklarına göre, işledikleri kötülüğün karşılığına göre ver.
Ellerinin işlerine göre onlara ver.
Onlara hak ettiklerinin karşılığını ver.
- 5 Madem Yahve'nin işlerine,
Ellerinin işine saygı duymuyorlar,
Yahve onları yıkacak ve bina etmeyecektir.
- 6 Yahve'ye övgüler olsun,
Çünkü dileklerimin sesini duydu.

- ⁷ Yahve benim gücüm ve kalkanımdır.
Yüreğim O'na güvendi ve yardım buldum.
Bu nedenle yüreğim coşuyor.
Ezгимle O'na şükredeceğim.
- ⁸ Yahve onların gücüdür.
O, meshettiğinin kurtuluş kalesidir.
- ⁹ Halkını kurtar,
Mirasını kutsa.
Onların çobanı ol,
Ve onları sonsuza dek taşı.

29

David'in mezmuru

- ¹ Ey kudretli olanın oğulları, Yahve'ye verin,
Yahve'ye yücelik ve güç verin.
- ² İsminden ötürü yüceliği Yahve'ye verin.
Kutsal düzen içinde Yahve'ye tapının.
- ³ Yahve'nin sesi suların üstündedir.
Yücelik Tanrısı,
Yahve birçok sular üstünde gürlüyor.
- ⁴ Yahve'nin sesi güçlüdür.
Yahve'nin sesi heybetle doludur.
- ⁵ Yahve'nin sesi sedir ağaçlarını kırar.
Evet, Yahve Lübnan sedirlerini parçalar.
- ⁶ Onları buzağı gibi,
Lübnan'ı ve Siryon'u yaban öküzü yavrusu gibi sıçratır. ⁷ Yahve'nin sesi
şimşek gibi çakar.
- ⁸ Yahve'nin sesi çölü sarsar.
Yahve Kadeş Çölü'nü sarsar.
- ⁹ Yahve'nin sesi geyikleri doğurtur,
Ormanları çıplak bırakır.
O'nun tapınağındaki her şey "Yücesin!" diyor.
- ¹⁰ Yahve Tufan'da tahtına oturdu.
Evet, Yahve sonsuza dek Kral olarak oturur.
- ¹¹ Yahve halkına güç verir.
Yahve halkını esenlikle kutsar.

30

Tapınak adanırken söylenen bir ilahi

David'in mezmuru

- ¹ Seni överim, ey Yahve, çünkü beni ayağa kaldırdın,
Düşmanlarımı bana sevindirmedin.
- ² Ey Yahve Tanrım, sana seslendim,
Ve bana şifa verdin.
- ³ Ey Yahve, canımı ölümler diyarından çıkardın.
Çukura inmeyeyim diye beni hayatta tuttu.
- ⁴ Ey O'nun kutsalları, Yahve'yi ilahilerle övün.
O'nun kutsal adına şükredin.
- ⁵ Çünkü öfkesi bir an içindir.
Lütfu ise bir ömür.
Ağlayış bir gece kalabilir,
Ama sabahleyin sevinç gelir.
- ⁶ Bense, bolluk içinde şöyle dedim:

- “Asla sarsılmayacağım.”
 7 Ey Yahve, lütfunla dağımı sağlamlaştırdın;
 Ama sen yüzünü gizleyince sıkıntı duydum.
 8 Ey Yahve, sana seslendim.
 Efendime rica ettim:
 9 “Eğer çukura inersem, yıkımımın ne yararı olur?
 Toprak seni över mi?
 Senin gerçeğini ilan eder mi?
 10 Duy, ey Yahve, bana merhamet et.
 Yardımcım ol, ey Yahve!”
 11 Yasımı benim için raksa çevirdin.
 Çulumu çıkardın ve bana sevinç giydirdin,
 12 Ta ki yüreğim seni ilahilerle övsün ve susmasın.
 Ey Yahve Tanrım, sana sonsuza dek şükredeceğim!

31

Müzik şefi için - David'in mezmuru

- 1 Ey Yahve, sana sığınıyorum,
 Hiçbir zaman beni hayal kırıklığına uğratma.
 Beni kendi doğruluğunla kurtar.
 2 Kulak ver bana.
 Beni tez kurtar.
 Bana güçlü bir kaya,
 Beni kurtarmak için sığınacak ev ol.
 3 Çünkü sen benim kayam ve kalemsin,
 Bu nedenle, adın uğruna bana yol göster ve bana rehber ol.
 4 Benim için gizlice kurdukları ağdan beni çekip çıkar,
 Çünkü sen benim kalemsin.
 5 Ruhumu ellerine emanet ediyorum.
 Gerçeğin Tanrısı, ey Yahve, beni kurtar.
 6 Yalancı putlara saygı duyanlardan nefret ederim,
 Ancak Yahve'ye güvenirim.
 7 Senin sevgi dolu iyiliğinle sevinip coşacağım,
 Çünkü çektğim sıkıntıyı gördün.
 Canımı sıkıntılar içinde bildin.
 8 Beni düşmanın eli içinde kapatmadın.
 Ayaklarımı geniş bir yere yerleştirdin.
 9 Bana merhamet et, ey Yahve, çünkü sıkıntıdayım.
 Gözüm, canım, bedenim kederden eriyip gidiyor.
 10 Çünkü ömrüm kederle geçti,
 Yıllarım iniltiyle,
 Suçumdan ötürü gücüm tükeniyor.
 Kemiklerim eriyip gidiyor.
 11 Bütün düşmanlarım yüzünden
 Komşularıma karşı büsbütün aşağılık birisi,
 Tanıdıklarım için dehşet oldum.
 Beni sokakta görenler benden kaçır oldu.
 12 Ölü bir adam gibi yüreklerinden unutulup gittim.
 Kırık bir çömlek gibiyim.
 13 Çünkü birçok kişinin iftiralarını duydum,
 Her tarafta dehşet içinde.
 Onlar bana karşı düzen kurarken,

- Canımı almak için anlaştılar.
 14 Ama ben sana güveniyorum, ey Yahve.
 “Tanrım sensin” dedim.
 15 Vakitlerim senin elinde.
 Beni düşmanlarımdan elinden ve bana zulmedenlerden kurtar.
 16 Yüzün hizmetkârının üzerinde parlansın.
 Beni sevgi dolu iyiliğinle kurtar.
 17 Hayal kırıklığına uğramayayım, ey Yahve, çünkü seni çağırdım.
 Kötüler hayal kırıklığına uğrasınlar.
 Ölümler diyarında sessiz kalsınlar.
 18 Yalan söyleyen dudaklar sessiz kalsın,
 Doğruların aleyhinde küstahça,
 Gurur ve küçümsemeyle konuşurlar.
 19 Senden korkanlar için sakladığın,
 Sana sığınanlar için yaptığın,
 İnsanoğlunun önündeki iyiliğin ne büyüktür!
 20 Onları huzurunun barınağında,
 İnsanların tuzaklarından gizlersin.
 Kavgacı dillerden bir çardakta onları saklarsın.
 21 Yahve’ye övgüler olsun,
 Çünkü güçlü bir kentte
 Bana şaşılacak sevgi dolu iyiliğini gösterdi.
 22 Bana gelince, aceleyle, “Gözlerimin önünden atıldım” dedim.
 Yine de sana seslendiğimde dileklerimin sesini duydun.
 23 Yahve’yi sevin, ey O’nun kutsalları!
 Yahve sadıkları korur,
 Kibirli davrananlara tam karşılığını verir.
 24 Ey sizler, Yahve’ye umut bağlayanlar, hepiniz,
 Güçlü olun ve yüreğiniz cesaretli olsun.

32

David’in mezmuru - Maskil

- 1 Ne mutlu itaatsizliği bağışlanmış,
 Günahı örtülmüş olan insana.
 2 Ne mutlu Yahve tarafından suçu sayılmayan,
 Ruhunda hile olmayan insana.
 3 Sustuğumda gün boyu inlemelerimden
 Kemiklerim eridi.
 4 Gece gündüz elin üzerimde ağırdı.
 Yaz sıcağında gücüm tükendi. Selah.
 5 Günahımı sana itiraf ettim.
 Suçumu saklamadım.
 “Yahve’ye isyanlarımı itiraf edeceğim” dedim.
 Günahımın suçunu bağışladın. Selah.
 6 Bunun için, bulunabileceğin sırada,
 Tanrısal olan herkes sana dua etsin.
 Kesinlikle büyük sular taşıdığına ona erişemezler.
 7 Sensin benim sığınağım.
 Beni sıkıntıdan korursun.
 Beni kurtuluş ezgileriyle kuşatırsın. Selah.
 8 Eğiteceğim seni, gideceğin yolu sana öğreteceğim.
 Gözüm üzerinde, sana öğüt vereceğim.

- 9 Anlayışsız at ya da katır gibi olmayın.
Onları tutmak için gem ve dizgin olmazsa,
Sana yaklaşamazlar.
- 10 Çok keder gelir kötülerin başına,
Ama güveni Yahve olanı sevgi dolu iyilik kuşatacaktır.
- 11 Ey doğrular, Yahve ile sevinin ve coşun!
Ey yüreği doğru olanlar, sevinçle haykırın!

33

- 1 Ey doğrular, Yahve ile sevinin!
Doğrulara övgü yaraşır.
- 2 Lir çalarak Yahve'ye şükredin.
On telli arpla O'nu ilahilerle övün.
- 3 O'na yeni bir ezgi söyleyin.
Sevinç çığılığıyla ustaca çalın!
- 4 Çünkü Yahve'nin sözü doğrudur.
Bütün işlerini sadakatle yapar.
- 5 Doğruluğu ve adaleti sever.
Dünya Yahve'nin sevgi dolu iyiliğiyle doludur.
- 6 Gökler Yahve'nin sözüyle,
Onların bütün orduları ağzının soluğuyla yaratıldı.
- 7 Denizin sularını bir yığın gibi toplar.
Derinliklerini ambarlarda yığar.
- 8 Bütün yeryüzü Yahve'den korksun.
Dünyada yaşayan herkes O'na hayranlık duysun.
- 9 Çünkü O söyledi ve oldu.
O buyurdu ve sağlam durdu.
- 10 Yahve ulusların öğüdünü boşa çıkarır.
Halkların düşüncelerini hiç eder.
- 11 Yahve'nin öğüdü sonsuza dek,
Yüreğinin düşünceleri tüm kuşaklar boyunca yerinde durur.
- 12 Ne mutlu Tanrısı Yahve olan ulusa,
Kendi mirası olarak seçtiği halka.
- 13 Yahve gökten bakar.
Bütün insanoğullarını görür. 14 Yaşadığı yerden yeryüzünde yaşayanların
tümünü gözler.
- 15 Her birinin yüreğine biçim veren,
Onların bütün işlerini tartan O'dur.
- 16 Asker çokluğuyla kurtulan kral yoktur.
Ne de büyük gücüyle kurtulan bir yiğit vardır.
- 17 Güvenlik için at boştur,
Büyük gücüne karşın kimseyi kurtarmaz.
- 18 İşte, Yahve'nin gözü kendisinden korkanların,
O'nun sevgi dolu iyiliğine umut bağlayanların üzerindedir.
- 19 Böylece onları ölümden kurtarır,
Kıtlık içinde onları yaşatır.
- 20 Canımız Yahve'yi bekler.
O bizim yardımımız ve kalkanımızdır.
- 21 Yüreğimiz O'nda sevinç bulur,
Çünkü biz O'nun kutsal adına güvendik.
- 22 Madem umudumuz sende,

Sevgi dolu iyiliğin üzerimizde olsun, ey Yahve!

34

David'in mezmuru Avimelek'in önünde kendini deli gibi gösterip kovulduğu,
Gittiği zaman

- 1 Yahve'yi her zaman öveceğim.
O'nun övgüsü hep ağzımda olacak.
- 2 Canım Yahve ile övünür.
Alçakgönüllüler bunu duyup sevinsin.
- 3 Yahve'yi benimle birlikte övün.
Adını hep birlikte yüceltelim.
- 4 Yahve'yi aradım ve bana yanıt verdi,
Ve beni tüm korkularımdan kurtardı.
- 5 O'na baktılar, ışıl ışıl parladılar.
Yüzlerini asla utanç kaplamayacak.
- 6 Bu yoksul adam yakardı ve Yahve onu duydu,
Ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı.
- 7 Yahve'nin meleği kendisinden korkanların çevresinde,
Ordugâh kurar, onları kurtarır.
- 8 Tadın ve görün, Yahve ne iyidir.
Ne mutlu ona sığınan adama.
- 9 Yahve'den korkun, ey O'nun kutsalları,
Çünkü O'ndan korkanların eksigi olmaz.
- 10 Genç aslanlar muhtaç olur, açlık çekerler,
Ama Yahve'yi arayanlar hiçbir iyilikten yoksun kalmaz.
- 11 Gelin ey çocuklar, beni dinleyin.
Size Yahve korkusunu öğretelim.
- 12 Kimdir yaşamı arzulayan kişi,
İyilik görmek için uzun günler seven?
- 13 Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalan söylemekten uzak tutsun.
- 14 Kötülükten uzak durun, iyilik yapın.
Esenliği arayın ve ardınca gidin.
- 15 Yahve'nin gözleri doğruların üzerindedir.
Kulakları onların feryadını duyar.
- 16 Yahve'nin yüzü kötülük yapanlara karşıdır,
Onların anılarını yeryüzünden kesip atar.
- 17 Doğrular feryat eder, Yahve duyar,
Onları bütün sıkıntılarından kurtarır.
- 18 Yahve yüreği kırık olanlara yakındır,
Ruhu ezilmiş olanları kurtarır.
- 19 Doğrunun dertleri çoktur,
Ama Yahve onu hepsinden kurtarır.
- 20 Bütün kemiklerini korur.
Onlardan hiçbiri kırılmaz.
- 21 Kötüyü kötülük öldürür.
Doğru kişiden nefret edenler mahkûm olurlar.
- 22 Yahve hizmetkârının canını kurtarır.
O'na sığınanların hiçbiri mahkûm olmaz.

35

David'in mezmuru

- 1 Ey Yahve, benimle çekişenlerle sen çekiş,

- Bana karşı savaşanlarla sen savaş.
2 Küçük ve büyük kalkanı al,
Yardımlım için ayağa kalk.
3 Mızrağı savur ve beni kovalayanları engelle.
Canıma, "Senin kurtuluşun benim." de.
4 Canımı almak isteyenler hayal kırıklığına uğrayıp rezil olsunlar.
Bana kötülük düşünenler geri dönüp şaşkına dönsünler.
5 Rüzgârın önündeki saman çöpü gibi olsunlar,
Yahve'nin meleği onları sürsün.
6 Yolları karanlık ve kaygan olsun,
Yahve'nin meleği onların peşlerine düşsün.
7 Çünkü nedensiz yere benim için ağlarını çukurda gizlediler.
Hiçbir sebep yokken canıma çukur kazdılar.
8 Habersiz yıkım üzerine gelsin.
Gizlediği ağ kendisini yakalasın.
O yıkımın içine kendisi düşsün.
9 Canım Yahve'de sevinç bulacak.
O'nun kurtuluşuyla sevinecek.
10 Bütün kemiklerim şöyle diyecek:
"Senin gibisi var mı, ey Yahve,
Yoksulu kendisine göre çok güçlü olanın elinden,
Yoksulu, muhtacı soyguncudan kurtaran?"
11 Yalancı tanıklar ayağa kalkıyor.
Bilmediğim şeyleri bana soruyorlar.
12 Canımı kederlendirmek için,
İyiliğe karşı bana kötülük ediyorlar.
13 Ben ise, onlar hastalandıklarında çul kuşanırdım.
Oruçla canımı alçaltırdım.
Duam kendi bağıma dönerdi.
14 Onlara dostum ya da kardeşimmiş gibi davranırdım.
Annesi için yas tutan birisi gibi yas tutarak yere kapanırdım.
15 Ama benim sıkıntım karşısında sevindiler ve bir araya toplandılar.
Saldırganlar bana karşı toplandılar ve ben bunu bilmiyordum.
Bana saldırdılar ve durmadılar.
16 Ziyafetlerdeki kirli soytarılar gibi,
Bana dişlerini gıcırdattılar.
17 Ey Efendim, ne zamana dek bakacaksın?
Canımı onların yok edişinden,
Yaşamımı genç aslanlardan kurtar.
18 Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım.
Kalabalığın ortasında seni öveceğim.
19 Düşmanlarım haksız yere bana karşı sevinmesinler;
Benden nedensiz yere nefret edenler,
Göz kırpmasınlar.
20 Çünkü onlar esenlikten söz etmezler,
Ama ülkenin sakın insanlarına karşı
Hileli sözler uydururlar.
21 Bana karşı ağızlarını sonuna kadar açtılar.
"Oh! Oh! Gözümüz bunu gördü!" diyorlar.
22 Sen bunu gördün, ey Yahve. Sessiz kalma.
Ey Efendim benden uzak durma.

- 23 Ey Tanrım, uyan, kalk ve savun beni!
Ey Efendim, benim için gayrete gel!
- 24 Doğruluğuna göre beni haklı çıkar, ey Yahve Tanrım.
Bana karşı sevinmelerine izin verme.
- 25 Yüreklerinde, “Oh! Dileğimiz buydu,
Onu yuttuk!” demesinler.
- 26 Felaketime sevinenler,
Hayal kırıklığına uğrayıp şaşkına dönsünler.
Bana karşı kendilerini yüceltenler,
Utanç ve rezilliğe bürünsünler.
- 27 Haklı davamı destekleyenler,
Sevinçle haykırıp coşsunlar.
Sürekli şöyle desinler:
“Hizmetkârının bolluk içinde olmasından hoşlanan
Yahve yücelsin!”
- 28 Dilim gün boyu senin doğruluğundan,
Övgülerinden söz edecek.

36

Müzik şefi için- Yahve'nin hizmetkârı David'in mezmuru

- 1 Kötünün itaatsizliği hakkında yüreğimde bir esin var:
“Gözünde Tanrı korkusu yoktur.”
- 2 Kendini beğendiği için,
Günahını fark edemez ve ondan nefret etmez.
- 3 Ağzının sözleri kötülük ve hiledir.
Akıllı olmayı ve iyilik yapmayı bırakmıştır.
- 4 Yatağında kötülük tasarlar.
Kendini iyi olmayan bir yola sokar.
Kötülükten nefret etmez.
- 5 Sevgi dolu iyiliğin, ey Yahve, göklerde dir.
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
- 6 Doğruluğun Tanrı'nın dağları,
Yargıların büyük derinlik gibidir.
Ey Yahve, insanı ve hayvanı koruyan sensin.
- 7 Sevgi dolu iyiliğin ne değerli, ey Tanrı!
İnsanoğulları kanatlarının gölgesine sığındır.
- 8 Evinin bolluğuyla bol bol doyacaklar.
Senin zevklerinin ırmağından onlara içireceksin.
- 9 Çünkü yaşamın kaynağı sendedir.
Senin ışığında ışığı göreceğiz.
- 10 Seni tanıyanlara sevgi dolu iyiliğini,
Yüreği doğru olanlara karşı doğruluğunu sürdür.
- 11 Gururlunun ayağının bana karşı gelmesine,
Kötünün elinin beni kovmasına izin verme.
- 12 Orada kötülük yapanlar düştü.
Yıkıldılar ve kalkamazlar.

37

David'in mezmuru

- 1 Kötülük edenler yüzünden üzülme,
Haksızlık yapanlara da özenme.
- 2 Çünkü yakında ot gibi biçilecekler,

- Yeşil bitki gibi solup gidecekler.
3 Yahve'ye güven ve iyilik et.
Ülkede otur ve güvenli otlakların tadını çıkar.
4 Yahve'den de zevk al,
O da sana yüreğinin dileklerini verecektir.
5 Yolunu Yahve'ye teslim et.
O'na güven,
O da şunu yapacaktır:
6 Doğruluğunu ışık gibi,
Hakkını öğlen güneşi gibi parlatacaktır.
7 Yahve'ye güven, O'nu sabırla bekle.
Üzülme işi yolunda olup da,
Kötü planlarını gerçekleştiren kişi için.
8 Kızılmaktan vazgeç, öfkeyi bırak.
Üzülme, bu yalnızca kötülüğe sürükler.
9 Çünkü kötülük edenler kesilip atılacak,
Ama Yahve'yi bekleyenler ülkeyi miras alacak.
10 Kısa bir süre sonra kötüler yok olacak.
Yerini arasan bile artık orada bulunmayacak.
11 Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacaklar,
Taşkın esenlikten tad alacaklar.
12 Kötü doğruya karşı düzen kurar,
Ve ona dış gıcırdatır.
13 Efendi ona güler,
Çünkü onun gününün geldiğini görür.
14 Kötüler kılıç çekip yaylarını gerdiler,
Yoksulları ve muhtaçları yere sermek,
Yolu doğru olanları öldürmek için.
15 Onların kılıcı kendi yüreklerine girecek,
Yayları kırılacaktır.
16 Doğrunun azı,
Birçok kötünün bolluğundan daha iyidir.
17 Çünkü kötülerin gücü kırılacak,
Ama Yahve doğrulara destek olur.
18 Yahve kusursuz olanların günlerini bilir.
Onların mirası sonsuza dek kalıcıdır.
19 Kötülük zamanında hayal kırıklığına uğramayacaklar.
Kıtlık günlerinde doyurulacaklar.
20 Ama kötüler yok olacaklar.
Yahve'nin düşmanları kırların güzelliğine benzeyecek.
Duman gibi dağılıp yok olacak.
21 Kötü kişi ödünç alır da geri vermez,
Ama doğru kişi cömertçe verir.
22 Çünkü O'nun kutsadıkları ülkeyi miras alacak.
O'nun lanetledikleri kesilip atılacaktır.
23 İnsanın adımları Yahve tarafından pekiştirilir.
Onun yolundan hoşnuttur.
24 Tökezele de düşmez,
Çünkü elinden tutan Yahve'dir.
25 Gençtim, şimdi yaşlandım,
Yine de doğruların terk edildiğini,

- Ve de çocuklarının ekmek dilendiğini hiç görmedim.
- 26 Bütün gün merhametle davranır ve ödünç verir.
Onun soyu kutsandır.
- 27 Kötülükten uzak dur, iyilik et.
Sonsuza dek güven içinde yaşa.
- 28 Çünkü Yahve adaleti sever,
Kutsallarını terk etmez.
Onlar sonsuza dek korunur,
Ama kötülerin soyu kesilip atılacak.
- 29 Doğrular ülkeyi miras alacak,
Ve sonsuza dek içinde yaşayacaklar.
- 30 Doğrunun ağzı bilgelik konuşur.
Dili adaleti söyler.
- 31 Tanrısı'nın yarası yüreğindedir.
Adımlarından hiçbiri kaymaz.
- 32 Kötü doğruyu gözetler,
Onu öldürmenin yolunu arar.
- 33 Yahve onu kötünün eline bırakmaz,
Yargılandığında onu mahkûm etmez.
- 34 Yahve'yi bekle, O'nun yolunu tut,
Ülkeyi miras almak için seni yükseltecektir.
Kötüler kesilip atıldığı zaman, bunu göreceksin.
- 35 Kötüyü büyük güç içinde gördüm,
Yeşil bir ağaç gibi bittiği yerde yayılmış.
- 36 Ama gelip geçti işte, artık o yok.
Onu aradım ama bulunamadı.
- 37 Kusursuz adamın üzerine bir nişan koy, doğru adama bak,
Çünkü gelecek esenlik adamınındır.
- 38 İsyân edenlere gelince, onlar hep birlikte yok edilecekler.
Kötülerin geleceği kesilip atılacaktır.
- 39 Ama doğruların kurtuluşu Yahve'dendir.
O, sıkıntı zamanlarında onların kalesidir.
- 40 Yahve onlara yardım eder ve onları kurtarır.
Onları kötülerin elinden kurtarıp özgür kılar,
Çünkü O'na sığındılar.

38

Anma sunusu için David'in mezmuru

- 1 Ey Yahve, öfkenle beni azarlama,
Gazapla beni yola getirme.
- 2 Çünkü okların beni deldi,
Elin üzerime ağır basıyor.
- 3 Öfken yüzünden bedenime rahat yok,
Günahımdan ötürü kemiklerimde de hiç sağlık kalmadı.
- 4 Çünkü kötülüklerim başımı aştı.
Ağır bir yük gibi, bana çok ağır geldiler.
- 5 Akılsızlığım yüzünden,
Yaralarım iğrenç ve irinlidir.
- 6 Acı çekiyorum, iki büklüm eğildim.
Bütün gün yas içindeyim.
- 7 Çünkü belim ateşle dolu.
Bedenimde hiçbir rahat yok.

- 8 Baygınlım ve alabildiğine yaralıyım.
Yüreğimin acısından inliyorum.
- 9 Ey Efendim, bütün dileğim senin önündedir.
İnlemelerim senden gizli değil.
- 10 Yüreğim çarpıyor.
Gücüm tükeniyor.
Gözlerimin ferri de beni terk etti.
- 11 Sevenlerim ve dostlarım felaketimden uzak duruyorlar.
Akrabalarım da uzakta durmaktalar.
- 12 Canımı almanın yolunu arayanlar da tuzak kuruyorlar.
Zararımı arayanlar kötü söz söylüyorlar,
Gün boyu hileler düşünüyorlar.
- 13 Ama ben sağır biri gibi duymuyorum.
Ağzını açmayan dilsiz gibiyim.
- 14 Ağzında yanıt olmayan,
Duymayan biri gibiyim.
- 15 Çünkü ben sana güveniyorum, ey Yahve.
Sen yanıtlayacaksın, ey Efendi Tanrım.
- 16 Çünkü dedim ki, “Benden ötürü sevinmesinler,
Ayağım kayınca böbürlenmesinler.”
- 17 Çünkü ben düşmek üzereyim.
Kederim hep önümde.
- 18 Çünkü suçumu itiraf ederim.
Günahımdan ötürü üzgünüm.
- 19 Ama düşmanlarım güçlü ve çoktur.
Benden nedensiz yere nefret edenler çoktur.
- 20 İyiliğe karşılık kötülük yapanlar bana karşıdırlar,
Çünkü ben iyilik peşindeyim.
- 21 Beni bırakma, ey Yahve!
Ey Tanrım, benden uzak durma.
- 22 Tez yardım et bana,
Ey Efendim, kurtuluşum benim.

39

Müzik Şefi Yedutun için - David'in mezmuru

- 1 Şöyle dedim: “Dilimle günah işlemeyeyim diye
Yollarıma dikkat edeceğim.
Kötü kişi karşımdayken,
Ağzıma gem vuracağım.”
- 2 Dilimi tutup sessiz kaldım.
İyilik için bile sustum.
Acım katlandı.
- 3 Yüreğim yandı içimde.
Derin derin düşünürken ateş alevlendi.
Dilimle dedim:
- 4 “Ey Yahve, bana sonumu göster,
Günlerimin ölçüsü nedir?
Ne kadar kırılğan olduğumu bana bildir.
- 5 İşte günlerimi bir karış kıldın.
Ömrüm senin önünde bir hiç gibidir.
Besbelli herkes bir soluktur.” Selah.
- 6 “Her insan gölge gibi dolaşır.

- Kuşkusuz boş yere didinir durur.
 Yığar ama onu kimin toplayacağını bilmez.
- 7 Şimdi, ey Efendim, ben neyi bekliyorum?
 Umudum sende.
- 8 Beni bütün suçlarımdan kurtar.
 Akılsızların beni ayıplamasına izin verme.
- 9 Sustum,
 Ağzımı açmadım.
 Çünkü sen bunu yaptın.
- 10 Kamçını benden uzaklaştırdın.
 Elinin vuruşuyla mahvoldum.
- 11 İnsanı suçundan ötürü
 Azarlayıp yola getirdiğinde,
 Servetini güve gibi tüketirsin.
 Kesinlikle her insan yalnızca bir soluktur.” Selah.
- 12 “Duamı işit, ey Yahve, feryadıma kulak ver.
 Gözyaşlarıma sessiz kalma.
 Çünkü senin yanında ben bir garibim.
 Bütün atalarım gibi bir yabancı.
- 13 Beni esirge de gücüme kavuşayım,
 Göçüp yok olmadan önce.”

40

Müzik şefi için - David'in mezmuru

- 1 Yahve'yi sabırla bekledim.
 Bana döndü ve feryadımı duydu.
- 2 Beni korkunç bir çukurdan, balçıktan çıkardı,
 Ayaklarımı bir kaya üzerinde durdurdu.
 Ayakta durabileceğim sağlam bir yer verdi.
- 3 Ağzıma yeni bir ezgi,
 Tanrımız'a bir övgü ilahisi koydu.
 Birçokları bunu görüp korkacak,
 Ve Yahve'ye güvenecekler.
- 4 Ne mutlu Yahve'ye güvenen insana,
 Kibirli'lere, yalana sapanlara saygı duymayana.
- 5 Ey Yahve, Tanrım, yaptığın harikalar,
 Bize yönelik düşüncelerin ne çoktur.
 Onlar sana geri bildirilemezler.
 İlan edip anlatmak istesem,
 Sayılamayacak kadar çoktur.
- 6 Kurban ve sunuyu istemedin.
 Kulaklarımı açtın.
 Yakmalık sunu ve günah sunusunu da istemedin.
- 7 O zaman şöyle dedim: “İşte geldim.
 Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır.
- 8 İsteğini yerine getirmekten zevk alırım, ey Tanrım.
 Yasan yüreğimin içindedir.”
- 9 Büyük toplulukta doğruluk müjdesini ilan ettim.
 İşte, dudaklarımı mühürlemeyeceğim,
 Ey Yahve, sen bilirsin.
- 10 Doğruluğunu yüreğimin içinde saklamadım.

- Sadakatini ve kurtuluşunu ilan ettim.
Sevgi dolu iyiliğini ve gerçeğini büyük topluluktan gizlemedim.
- 11 Şefkatini benden esirgeme, ey Yahve.
Sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin beni hep korusun.
- 12 Çünkü sayısız kötülük çevremi sardı.
Suçlarım beni ele geçirdi, artık başımı kaldıramıyorum.
Onlar başımdaki saçlardan daha çoktur.
Yüreğim beni bıraktı.
- 13 Ey Yahve, beni kurtarmaya razı ol.
Ey Yahve, tez yardımına koş.
- 14 Canımı almanın yolunu arayanlar,
Hepsi hayal kırıklığına uğrayıp utansınlar.
Acı çekmemden zevk duyanlar,
Geri dönüp rezil olsunlar.
- 15 Bana, “Oh! Oh” çekenler
Utancılarından perişan olsunlar.
- 16 Seni arayanların hepsi
Sende sevinip coşsunlar.
Kurtarışını sevenler sürekli şöyle söylesin: “Yahve yücelsin!”
- 17 Ama ben yoksul ve muhtacım.
Efendim beni düşünsün.
Sen benim yardımcım ve kurtarıcımsın.
Gecikme, ey Tanrım.

41

- Müzik şefi için- David'in mezmuru
- 1 Ne mutlu yoksulu düşünen insana.
Yahve kurtarır onu kötü günde.
- 2 Yahve onu korur ve yaşatır.
Yeryüzünde onu kutsar.
Onu düşmanlarının keyfine bırakmaz.
- 3 Yahve hasta yatağında ona destek olur,
Hastalık yatağından kaldırır onu.
- 4 “Ey Yahve, bana merhamet et!” dedim.
“Beni iyileştir, çünkü sana karşı günah işledim.”
- 5 Düşmanlarım bana karşı kötülük konuşuyor:
“Ne zaman ölecek ve adı yok olacak?”
- 6 Eğer biri beni görmeye gelirse yalan konuşuyor.
Yüreği kendine kötülük biriktiriyor.
Dışarı çıktığında bunu söylüyor.
- 7 Benden nefret edenlerin hepsi bana karşı fısıldaşıyor.
Benim için en kötüsünü düşünüyorlar.
- 8 “Kötü bir hastalık bulaştı ona” diyorlar.
“İşte yattı, bir daha kalkamaz.”
- 9 Ekmeğimi yiyen,
Güvendiğim yakın dostum bile,
Bana karşı topuklarını kaldırdı.
- 10 Ama sen, ey Yahve, bana merhamet et,
Beni kaldır ki, onlara karşılığını vereyim.
- 11 Bununla benden hoşnut olduğumu bileceğim.
Çünkü düşmanım bana galip gelemeyecek.

- 12 Bana gelince, dürüstlüğümde bana destek olur,
Sonsuza dek beni huzurunda durdurursun.
13 İsrail'in Tanrısı Yahve'ye öncesizlikten sonsuza dek,
Övgüler olsun!
Amin ve amin.

42

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili

- 1 Geyiğin akarsuları özlediği gibi,
Canım da seni öyle özler, ey Tanrı.
2 Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı.
Ne zaman gelip Tanrı'nın önünde görüneceğim?
3 Gözyaşlarım gece gündüz yemeğim oldu,
Bana sürekli "Tanrın nerede?" diye soruyorlar.
4 Şunları hatırlıyor, canımı içime döküyorum;
Sevinç ve övgü sesiyle nasıl gider,
Kutsal Günü kutlayan toplulukla birlikte,
Onları Tanrı'nın evine nasıl götürürdüm.
5 Neden umutsuzsun, ey canım?
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla!
Çünkü kurtaran varlığınla yardımcım olduğun için
O'nu yine de öveceğim.
6 Ey Tanrım, canım iç varlığında umutsuzluk içinde.
Bu yüzden Yarden diyarından,
Hermon dağlarından, Misar Tepesi'nden seni hatırlıyorum.
7 Çağlayanların ses çıkarınca derin derinliğe sesleniyor.
Bütün dalgaların ve sellerin üzerimden geçti.
8 Yahve gündüz vakti
Sevgi dolu iyiliğini buyurur.
Gece vakti O'nun ezgisi,
Yaşamımın Tanrısı'na dua benimledir.
9 Kayam olan Tanrı'ya diyeceğim: "Beni neden unuttun?
Düşmanın zulmü yüzünden neden yas tutuyorum?"
10 Düşmanlarım kemiklerime saplanmış bir kılıç gibi,
Hakaret ediyorlar,
Bana sürekli "Tanrın nerede?" diye soruyorlar.
11 Neden umutsuzsun, ey canım?
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla! Çünkü yine de O'nu öveceğim,
Yüzümün kurtuluşu ve Tanrım O'dur.

43

- 1 Davamı gör, ey Tanrım,
Tanrısız ulusa karşı davamı savun.
Beni hileci ve kötü insanlardan kurtar.
2 Çünkü sen benim gücümün Tanrısı'sın.
Beni neden reddettin?
Düşmanın zulmünden ötürü neden yas tutayım?
3 Işığını ve gerçeğini gönder.
Bana yol göstereyinler.
Beni kutsal dağına, çadırına götürsünler.

- 4 O zaman Tanrı'nın sunağına,
Büyük sevincim olan Tanrım'a gideceğim.
Seni arpla öveceğim, Tanrım, Tanrım benim.
- 5 Neden umutsuzluk içindesin, ey canım?
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla!
Çünkü yine O'nu öveceğim.
Kurtarıcım, yardımcım, Tanrım benim.

44

Müzik şefi için - Korahogulları'nın Maskili

- 1 Kulaklarımızla duyduk, ey Tanrı,
Atalarımız onların günlerinde, eski günlerde,
Yaptığın işi bize anlattı.
- 2 Ulusları elinle kovdun,
Ama onları diktin.
Halkları kırdın,
Ama onları yaydın.
- 3 Çünkü ülkeyi kendi kılıçlarıyla mülk edinmediler,
Onları kurtaran kendi kolları da değildi.
Ancak senin sağ elin, kolun ve yüzünün ışığıydı.
Çünkü sen onları kayırdın.
- 4 Ey Tanrı, sensin benim Kralım.
Yakov için zaferleri buyur!
- 5 Senin sayende düşmanlarımızı devireceğiz.
Bize karşı ayaklananları senin adınla ezeceğiz.
- 6 Çünkü ben yayıma güvenmem,
Kılıcım da beni kurtarmaz.
- 7 Ama sensin bizi düşmanlarımızdan kurtaran,
Bizden nefret edenleri utandıran.
- 8 Bütün gün Tanrı'yla övünürüz.
Adına sonsuza dek şükrederiz. Selah.
- 9 Ama şimdi sen bizi reddettin ve bizi utandırdın,
Ordularımızla yola çıkmıyorsun.
- 10 Bizi düşmanın önünde geri döndürüyorsun.
Bizden nefret edenler kendileri için yağma topluyorlar.
- 11 Bizi yenilecek koyun gibi ettin,
Bizi ulusların arasına dağıttın.
- 12 Halkını bedavaya sattın,
Satışından da hiçbir şey kazanmadın.
- 13 Bizi komşularımıza yüzkarası,
Çevremizdekiler için eğlence ve alay konusu ettin.
- 14 Halklar arasında baş sallansın diye,
Bizi ulusların diline düşürdün.
- 15 Rezilliğim gün boyu gözümün önünde,
Utaç yüzümü kaplıyor,
- 16 Hakaret ve sövgüde bulunanın alayıyla,
Düşmanın ve intikamcının yüzünden.
- 17 Bütün bunlar başımıza geldi,
Yine de seni unutmadık.
Antlaşmana ihanet etmedik.
- 18 Yüreğimiz geriye dönmedi,

- Adımlarımız da senin yolundan sapmadı,
¹⁹ Oysa sen bizi çakalların yerinde ezdin,
 Üstümüzü ölümün gölgesiyle örttün.
²⁰ Eğer Tanrımız'ın adını unuttuysak,
 Ya da ellerimizi yabancı bir ilâha uzattıysak,
²¹ Tanrı bunu araştırmaz mıydı?
 Çünkü O, yürekteki gizleri bilir.
²² Evet, senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz.
 Kasaplık koyunlar gibi görülüyoruz.
²³ Uyan!
 Neden uyuyorsun ey Efendim?
 Kalk!
 Bizi sonsuza dek reddetme.
²⁴ Neden yüzünü gizliyorsun?
 Çektiğimiz acıyı, üzerimizdeki baskıyı unutacak mısın?
²⁵ Çünkü canımız toprağa kadar eğildi.
 Bedenimiz toprağa yapıştı.
²⁶ Kalk, yardım et bize.
 Sevgi dolu iyiliğin uğruna bizi kurtar.

45

Müzik şefi için - “Zambaklar” makamında Korahoğulları'nın Maskili - Bir düğün ilahisi

- ¹ Yüreğim asil bir temayla dolup taşıyor.
 Kral için okuyorum şiirlerimi.
 Dilim usta bir yazarın kalemi gibidir.
² Sen insanoğullarının en harikasisin.
 Dudakların lütufla meshedilmiş.
 Bunun için Tanrı seni sonsuza dek kutsamış.
³ Ey kudretli, kılıcını beline,
 İhtişamını ve heybetini kuşan.
⁴ Gerçek, alçakgönüllülük ve doğruluk uğruna,
 Heybetinle zaferle ilerle.
 Sağ elin harika işler sergilesin.
⁵ Okların sıvridir.
 Kral düşmanlarının yüreğine saplanır,
 Uluslar altında yıkılır.
⁶ Tahtın sonsuza dek kalıcıdır, ey Tanrı.
 Krallığının asası adalet asasıdır.
⁷ Doğruluğu sevdin ve kötülükten nefret ettin.
 Bunun için Tanrı, senin Tanrın,
 Seni akranlarından daha çok sevinç yağıyla meshetti.
⁸ Bütün giysilerin mür, öd ve tarçın kokar.
 Fildişi saraylardan telli çalgılar seni sevindirir.
⁹ Kral kızları senin saygın kadınların arasındadır.
 Kraliçe, Ofir altınları içinde senin sağında duruyor.
¹⁰ Dinle kızım, düşün ve kulak ver.
 Halkını, babanın evini de unut.
¹¹ Böylece kral senin güzelliğini arzulayacak,
 Saygı duy ona, çünkü efendin odur.
¹² Sur kızı bir hediyeyle geliyor.
 Halkın zenginleri senin lütfunu dileycekler.

- 13 Tüm ihtişamıyla kral kızı içerdedir.
Giysileri altınla dokunmuştur.
- 14 İşlemeli giysiler içinde kralın huzuruna çıkarılacak.
Onu takip eden arkadaşları, kızlar sana getirilecek.
- 15 Sevinç ve coşkuyla götürülecekler.
Kralın sarayına girecekler.
- 16 Oğulların atalarının yerini alacak.
Onları bütün dünyaya beyler yapacaksın.
- 17 Adını kuşaklar boyu anımsatacağım.
Bunun için halklar sonsuza dek sana şükredecekler.

46

Müzik şefi için - Alamot - Korahoğulları ezgisi

- 1 Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür,
Sıkıntıda hemen yardıma hazırdır.
- 2 Bu nedenle, dünya altüst olsa,
Dağlar denizlerin bağına yıkılsa,
- 3 Suları kükreyip çalkalansa,
Kabaran deniz dağları titretse bile,
Biz korkmayız. Selah.
- 4 Bir ırmak var ki, suları
Tanrı kentini, Yüceler Yücesi'nin kutsal çadırlarını sevindirir.
- 5 Tanrı onun ortasındadır. Sarsılmaz o.
Gün doğarken Tanrı ona yardım eder.
- 6 Uluslar hiddetlendi. Krallıklar sarsıldı.
O sesini yükseltince dünya eriyip gitti.
- 7 Orduların Yahve'si bizimledir.
Yakov'un Tanrısı bizim sığınağımızdır. Selah.
- 8 Gelin, Yahve'nin işlerini görün,
Yeryüzünde ne büyük yıkımlar yaptı.
- 9 Dünyanın ucuna kadar savaşları durdurur.
Yayı kırar, mızrağı parçalar.
Savaş arabalarını ateşte yakar.
- 10 "Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim!
Uluslar arasında yüceleceğim.
Yeryüzünde yüceleceğim."
- 11 Orduların Yahve'si bizimledir.
Yakov'un Tanrısı bizim sığınağımızdır. Selah.

47

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

- 1 Ey bütün uluslar, el çirpın.
Zafer sesiyle Tanrı'ya sesinizi yükseltin!
- 2 Çünkü Yüce Yahve muhteşemdir.
O, tüm dünyanın üzerinde büyük Kral'dır.
- 3 Ulusları altımıza,
Halkları ayaklarımızın altına serdi.
- 4 Sevdiği Yakov'un yüceliği olan mirasımızı,
O bizim için seçti. Selah.
- 5 Tanrı yüksek sesle,
Yahve boru sesiyle yükseldi.
- 6 Tanrı'yı ezgilerle övün! Övün!

- Kralımız'a ezgilerle övün! Övün!
⁷ Çünkü Tanrı tüm dünyanın Kralı'dır.
 Anlayışla övün.
⁸ Tanrı ulusların üzerinden hüküm sürer.
 Tanrı kutsal tahtında oturur.
⁹ Avraham'ın Tanrısı'na halk olmak üzere,
 Halkların beyleri bir araya toplandılar.
 Çünkü yeryüzünün kalkanları Tanrı'ya aittir.
 O çok yücedir!

48

İlahi - Korahoğulları'nın mezmuru

- ¹ Yahve büyüktür, Tanrımız'ın kentinde,
 Kutsal dağında övülmeye çok lâyıktır.
² Yüksekliği güzel, tüm dünyanın sevinci,
 Kuzey taraflarındaki Siyon Dağı,
 Büyük Kral'ın kenti. ³ Tanrı onun kalelerinde kendini sığınak olarak
 gösterdi.
⁴ Çünkü işte, krallar toplandılar,
 Birlikte geçtiler.
⁵ Onu görünce hayrete düştüler.
 Dehşet içinde
 Aceleyle kaçıştılar. ⁶ Doğum sancısı çeken bir kadın gibi, Orada onları bir
 titreme aldı. ⁷ Doğu rüzgârıyla Tarşış'in gemilerini parçalarsın.
⁸ Nasıl duyduysak öyle gördük,
 Ordular Yahve'sinin kentinde, Tanrımız'ın kentinde.
 Tanrı onu sonsuza dek pekiştirecektir. Selah.
⁹ Ey Tanrı, tapınağının ortasında,
 Senin sevgi dolu iyiliğini düşündük.
¹⁰ Adın gibi, ey Tanrı,
 Övgün de yeryüzünün dört bir bucağına kadar öyledir.
 Sağ elin doğrulukla doludur.
¹¹ Siyon Dağı sevinsin!
 Yahuda kızları senin hükümlerinden ötürü coşsunlar.
¹² Siyon'un çevresinde gezin, etrafını dolanın.
 Kulelerini sayın.
¹³ Surlarına dikkatle bakın.
 Saraylarını düşünün ki,
 Gelecek kuşağa anlataşınız.
¹⁴ Çünkü bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız'dır.
 Ölümüne dek O bize yol gösterecektir.

49

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

- ¹ Ey bütün halklar, şunu işitin,
 Dünyanın tüm sakinleri,
² Hem aşağıdakiler hem yuksektekiler,
 Zengin ve yoksul birlikte dinleyin.
³ Ağzım bilgelik sözleri konuşacak.
 Yüreğim anlayış dile getirecek.
⁴ Özdeyişe kulak vereceğim.
 Bilmecemi arpla çözeceğim.

- 5 Kötü günlerde neden korkayım ki,
Alçakların kötülüğü beni kuşattığında?
- 6 Mallarına güveniyorlar,
Zenginliklerinin çokluğuyla övünüyorlar;
- 7 Onların hiçbiri kardeşini kurtaramaz,
Tanrı'ya onun için fidye veremez.
- 8 Çünkü canlarının kurtuluşu pahalıdır,
Hiçbir şey bedelini karşılayamaz.
- 9 Yoksa sonsuza dek yaşar insan,
Çürüme yüzü görmezdi.
- 10 Çünkü insan bilgelerin öldüğünü görür;
Budala ve akılsız da aynı şekilde yok olur,
Mallarını başkalarına bırakırlar.
- 11 İçlerindeki düşünce,
Meskenlerinin tüm kuşaklar boyunca,
Evlerinin sonsuza dek kalacağıdır.
Topraklarına kendi adlarını verirler.
- 12 Ama insan zenginliğine rağmen dayanamaz.
Yok olup giden hayvanlara benzer.
- 13 Akılsızların,
Ve onların dediklerini onaylayanların varacakları yer budur. Selah.
- 14 Onlar ölümler diyarına atanmış sürüye benzer.
Ölüm onlara çobanlık edecektir.
Doğrular sabahleyin onlara hâkim olacak.
Konutlarından çok uzakta,
Güzellikleri ölümler diyarında çürüyecektir.
- 15 Ama Tanrı canımı ölümler diyarının elinden kurtaracak.
Çünkü beni kabul edecektir. Selah.
- 16 Bir adam zengin olursa,
Evinin görkemi artarsa korkma.
- 17 Çünkü öldüğünde yanında hiçbir şey götüremez.
Görkemi onun ardınca inmez.
- 18 Gerçi yaşarken canını kutsadıysa da -
Kendin için iyilik ettiğinde insanlar seni överler -
- 19 Atalarının nesline gidecektir.
Işığı bir daha göremeyecekler.
- 20 Anlayıştan yoksun zenginlik sahibi olan insan,
Yok olup giden hayvanlara benzer.

50

Asaf'ın mezmuru

- 1 Kudretli Olan Tanrı, Yahve konuşuyor,
Gün doğumundan gün batımına kadar yeryüzüne sesleniyor.
- 2 Güzelliğin kusursuzluğu Siyon'dan,
Tanrı parlıyor.
- 3 Tanrımız geliyor ve susmuyor.
Önünde ateş yiyip bitiriyor.
Çevresi şiddetli fırtınayla kaplı.
- 4 Yukarıdaki göklere sesleniyor,
Halkını yargılamak için yeryüzüne:
- 5 "Benimle kurban sunarak antlaşma yapan,

- Kutsallarımı yanıma toplayın.”
- 6 Gökler O'nun doğruluğunu ilan edecek,
Çünkü yargıç Tanrı'nın kendisidir. Selah.
- 7 “Ey halkım, dinle de konuşayım.
Ey İsrail, sana karşı tanıklık edeyim.
Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım.
- 8 Kurbanlarından ötürü seni azarlamıyorum.
Yakmalık sunuların sürekli önümde.
- 9 Ne ahırından bir boğaya,
Ne de ağullarından tekelere ihtiyacım var.
- 10 Çünkü tüm orman hayvanları,
Binlerce dağlardaki sığırlar benimdir.
- 11 Dağların bütün kuşlarını bilirim.
Kırdaki yabani hayvanlar benimdir.
- 12 Aç olsam sana söylemezdim,
Çünkü dünya ve içindeki her şey benimdir.
- 13 Ben boğa eti yer miyim?
Ya da keçilerin kanını içer miyim?
- 14 Tanrı'ya şükran kurbanı sun.
Yüceler Yücesi'ne adaklarını öde.
- 15 Sıkıntılı gününde beni çağır.
Seni kurtarırım ve sen de beni yüceltirsin.”
- 16 Ama kötüye Tanrı şöyle diyor:
“Kurallarımı ilan etmeye,
Antlaşmamı ağzına almaya ne hakkın var?
- 17 Yola getirilmekten nefret ettiğin için,
Sözlerimi arkana mı atacaksın?
- 18 Bir hırsız görünce ona uyuyor,
Zina edenlerle bir oluyorsun.”
- 19 “Kötülüğe ağzını veriyorsun
Dilinle hile uyduruyorsun.
- 20 Oturup kardeşinin aleyhinde konuşuyor,
Kendi annenin oğluna iftira ediyorsun.
- 21 Sen bunları yaptın, bense sustum.
Beni de tıpkı kendin gibi mi sandın.
Seni azarlıyor, gözlerinin önünde seni suçluyorum.”
- 22 “Ey siz Tanrı'yı unutanlar, şimdi şunu iyi tartın,
Yoksa sizi parçalarım, kurtaran kimse olmaz.
- 23 Kim şükran kurbanını sunarsa beni yüceltir;
Kendisine Tanrı'nın kurtuluşunu göstermem için yolunu hazırlamış olur.”

51

Müzik şefi için. Bat-Şeva'nın yanına girdikten sonra Peygamber Natan ona geldiği zaman, David'in mezmuru

- 1 Ey Tanrım, sevgi dolu iyiliğin uyarınca merhamet et bana.
Sevecen merhametinin bolluğuna göre sil isyanlarımı.
- 2 Beni suçumdan büsbütün yıka.
Beni günahımdan temizle.
- 3 Çünkü isyanlarımı biliyorum.
Günahım sürekli karşımda.
- 4 Sana karşı ve yalnızca sana karşı günah işledim,
Senin gözünde kötü olanı yaptım,

- Bunun için söylediklerinde haklı,
Yargılarında adilsin.
- ⁵ İşte, ben suç içinde doğdum.
Annem günah içinde bana hamile kaldı.
- ⁶ İşte, sen yürekten gerçeği istiyorsun.
Bilgelik öğret bana en derinliklerimde.
- ⁷ Beni mercanköşk otuyla arındır, temiz olayım.
Yıka beni, kardan beyaz olayım.
- ⁸ Sevinç ve coşkuyu duyur bana,
Öyle ki, kırdığın kemikler sevensin.
- ⁹ Günahlarıma karşı yüzünü ört,
Bütün suçlarımı sil.
- ¹⁰ Bende temiz bir yürek yarat, ey Tanrım.
İçimdeki doğru ruhu tazele.
- ¹¹ Beni huzurundan atma,
Ve Kutsal Ruhun'u benden alma.
- ¹² Kurtuluş sevincini bana geri ver.
İstekli bir ruhla bana destek ol.
- ¹³ O zaman isyan edenlere senin yollarını öğreteceğim.
Günahkârlar sana geri dönecek.
- ¹⁴ Beni kan dökme suçundan kurtar,
Ey Tanrı, kurtuluşumun Tanrısı.
Dilim senin doğruluğunu yüksek sesle ezgilerle söylesin.
- ¹⁵ Ey Efendim, dudaklarımı aç.
Ağzım senin övgünü ilan etsin.
- ¹⁶ Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın,
Yoksa sunardım sana.
Yakmalık sunudan zevk almazsın.
- ¹⁷ Tanrı'nın kurbanları kırık bir ruhtur.
Ey Tanrı, sen kırık ve pişman bir yüreği hor görmezsin.
- ¹⁸ Siyon'a iyi arzunla iyilik et.
Yeruşalem'in surlarını yap.
- ¹⁹ O zaman doğruluk kurbanlarından,
Yakmalık sunulardan ve tümüyle yakmalık sunulardan zevk alırsın.
O zaman sunağında boğalar sunulur.

52

Müzik şefi için David'in Maskili Edomlu Doek gelip Saul'a "David Ahimelek'in evine girdi" diye bildirdiği zaman.

- ¹ Neden kötülükle övünürsün, ey zorba?
Tanrı'nın sevgi dolu iyiliği kalıcıdır.
- ² Dilin yıkım tasarlar,
Keskin bir ustura gibi hileyle çalışır.
- ³ İyilikten çok kötülüğü,
Doğruyu konuşmaktan çok yalanı seversin. Selah.
- ⁴ Ey seni aldatıcı dil,
Yıkıcı her sözü seversin.
- ⁵ Tanrı da seni sonsuza dek yıkacak.
Seni alıp çadırından çıkaracak,
Seni yaşayanlar diyarından kovacak. Selah.
- ⁶ Doğru kişi de bunu görüp korkacak,
Ve ona gülüp şöyle diyecek:

- 7 “İşte, Tanrı'yı kendine kuvvet edinmeyen,
Zenginliğinin bolluğuna güvenen,
Kötülüğünde güçlenen adam budur.”
- 8 Ama ben Tanrı'nın evindeki yeşil zeytin ağacı gibiyim.
Sonsuza dek Tanrı'nın sevgi dolu iyiliğine güvenirim.
- 9 Yaptıkların için sonsuza dek sana şükredeceğim.
Kutsallarının önünde senin adına umut bağlarım,
Çünkü adın iyidir.

53

Müzik şefi için - Mahalat makamında David'in Maskili

- 1 Akılsız, yüreğinde “Tanrı yoktur” dedi.
Yozlaştılar ve iğrenç şeyler yaptılar.
İyilik eden kimse yok.
- 2 Anlayan, Tanrı'yı arayan birinin olup olmadığını görmek için,
Tanrı gökten insanoğullarına baktı.
- 3 Hepsi geri döndü.
Birlikte kirlendiler.
İyilik eden kimse yok, bir kişi bile.
- 4 Kötülük edenlerin bilgisi yok mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyor,
Tanrı'yı çağırıyorlar.
- 5 Korkunun olmadığı yerde çok korktular.
Çünkü Tanrı sana karşı ordugâh kuranın kemiklerini dağıttı.
Onları utandırdın,
Çünkü Tanrı onları reddetti.
- 6 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelseydi!
Tanrı, halkını sürgünden geri getirince,
Yakov sevinecek,
İsrail coşacak.

54

Müzik şefi için - Telli sazlarla David'in Maskili Zifliler gelip Saul'a: “David aramızda gizleniyor” dedikleri zaman

- 1 Ey Tanrı, adınla kurtar beni.
Gücünle beni haklı çıkar.
- 2 Ey Tanrı, duamı duy.
Ağzımdan çıkan sözlere kulak ver.
- 3 Çünkü yabancılar bana karşı ayaklandı.
Zorbalar canımın peşindeler.
Tanrı'yı önlerine koymadılar. Selah.
- 4 İşte, Tanrı benim yardımcımdır.
Canıma destek olan Efendim'dir.
- 5 Düşmanlarıma yaptıkları kötülüğün karşılığını verecektir.
Onları kendi gerçeğiyle yok et.
- 6 Sana gönülden kurban sunacağım.
Ey Yahve adına şükredeceğim,
Çünkü adın iyidir.
- 7 Çünkü beni her sıkıntıdan kurtardı.
Gözüm düşmanlarıma karşı zaferi gördü.

55

Müzik şefi için - Telli sazlarla David'in Maskili

- 1 Ey Tanrı, duamı dinle.
Yalvarışımdan kendini saklama.
- 2 Dikkatini ver, yanıtla beni.
Sıkıntı ve inilti içinde huzursuzum
- 3 Düşmanın sesi, kötünün zulmü yüzünden.
Çünkü üstüme sıkıntı getiriyorlar.
Öfkeyle bana kin besliyorlar.
- 4 Yüreğim sızlıyor içimde.
Ölüm dehşeti çöktü üzerime.
- 5 Üzerime korku ve titreme geldi.
Dehşet içimi sardı.
- 6 "Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!" dedim.
Uçup gider, rahatlardım.
- 7 İşte, o zaman uzaklara gider,
Çölde konaklardım. Selah.
- 8 "Sert rüzgârdan ve kasırgadan
Hemen sığınağa koşardım."
- 9 Akıllarını ve dillerini karıştır, ey Efendim,
Çünkü kentte şiddet ve çekişme gördüm.
- 10 Gece gündüz kent surları üzerinde geziniyorlar.
Kötülük ve gaddarlık kentin içindedir.
- 11 Yıkıcı güçler onun içindedir.
Tehdit ve yalanlar sokaklardan çıkmaz.
- 12 Çünkü beni aşağılayan bir düşman değildi,
Yoksa buna katlanabilirdim.
Benden nefret eden de bir hasım değildi,
Yoksa ondan gizlenirdim.
- 13 Ama sendin, benim gibi biri,
Arkadaşım ve yakın dostum.
- 14 Birlikte tatlı tatlı dostluk ederdik.
Toplulukla Tanrı'nın evine yürürdük.
- 15 Ölüm üzerlerine ansızın gelsin.
Diri diri ölümler diyarına insinler.
Çünkü kötülük onların arasında, evlerinin içindedir.
- 16 Bense, Tanrı'ya seslenirim.
Yahve kurtarır beni.
- 17 Akşam, sabah ve öğle vakti sıkıntı içinde feryat ederim.
O sesimi duyar.
- 18 Bana karşı yapılan savaştan
Esenlik içinde kurtarır canımı,
Gerçi bana karşı çıkanlar da çoktur.
- 19 Sonsuzluktan beri tahtında oturan Tanrı,
İşitecek ve onlara karşılık verecektir. Selah.
Onlar asla değişmez,
Tanrı'dan da korkmazlar.
- 20 Dostlarına karşı elini kaldırdı,
Yaptığı antlaşmayı bozdu.
- 21 Ağzı tereyağı gibi sakın,
Ama yüreği savaşçıdır.

- Sözleri yağdan yumuşak,
Ama onlar yalın kılıçtırlar.
- ²²Yükünü Yahve'ye bırak,
O sana destek olur.
Doğrunun sarsılmasına
Asla izin vermez.
- ²³Ama sen, ey Tanrı,
Onları yıkım çukuruna indireceksin.
Kana susamış ve hilekâr adamlar
Günlerinin yarısını bile yaşayamayacaklar.
Bense sana güvenirim.

56

Müzik şefi için “Uzak Yabanıl Fıstık Ağaçlarındaki Güvercin” makamında David'in Miktamı - Gar Kenti'nde Filistliler onu yakaladığı zaman

- ¹Ey Tanrı merhamet et bana,
Çünkü insan beni yutmak istiyor.
Gün boyu bana saldırıp baskı yapıyor.
- ²Düşmanlarım gün boyu beni yutmak istiyorlar,
Çünkü bana karşı gururla savaşanlar çoktur.
- ³Korktuğumda,
Sana güvenirim.
- ⁴Tanrı'ya, sözünü överim.
Tanrı'ya güvenirim, korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?
- ⁵Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar.
Bana karşı bütün düşünceleri kötülük içindir.
- ⁶Kötülük için anlaşıp pusuya yatıyorlar,
Adımlarımı izleyip,
Canımı almaya hevesleniyorlar.
- ⁷Onlar kötülükle mi kurtulacaklar?
Ey Tanrı, öfkeyle halkları yere çal.
- ⁸Avare avare dolaşmalarımı saydın.
Gözyaşlarımı kabına koydun.
Onlar senin kitabında değil mi?
- ⁹Seslendiğim gün düşmanlarım geri çekilecek.
Biliyorum, Tanrı benden yanadır.
- ¹⁰Tanrı'ya, sözünü överim.
Yahve'ye, sözünü överim.
- ¹¹Tanrı'ya güvenirim, korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?
- ¹²Ey Tanrı, adakların üzerimdedir,
Sana şükran kurbanları sunacağım.
- ¹³Çünkü canımı ölümden kurtardın,
Ayaklarımın kaymasına engel oldun,
Öyle ki, yaşayanların ışığında Tanrı'nın önünde yürüyeyim.

57

Müzik şefi için - “Yok etme” makamında David'in Miktamı Saul'dan kaçıp mağaraya sığındığı zaman

- ¹Merhamet et bana, ey Tanrı, bana merhamet et,
Çünkü canım sana sığınyor.

- Felaket geçene dek
Kanatlarının gölgesine sığınacağım.
- ² Yüce Tanrı'ya,
Benim için isteklerimi yerine getiren Tanrı'ya sesleniyorum.
- ³ Gökten gönderip beni kurtaracak,
Beni kovalayanı azarlayacak. Selah.
Tanrı sevgi dolu iyiliğini ve gerçeğini gönderecektir.
- ⁴ Canım aslanların arasında.
Yakıcı insanoğulları arasında yatıyorum,
Dişleri mızrak ve ok,
Dilleri keskin bir kılıçtır.
- ⁵ Ey Tanrı, göklerin üstünde yücel!
Yüceliğin tüm yeryüzünü kaplasın!
- ⁶ Adımlarıma ağ kurdular.
Canım çöktü.
Önüme çukur kazdılar.
İçine kendileri düştüler. Selah.
- ⁷ Yüreğim değişmez, ey Tanrı.
Yüreğim değişmez.
Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim.
- ⁸ Uyan, ey görkemim! Uyan, ey ut ve arp!
Şafağı ben uyandırayım.
- ⁹ Halkların arasında sana şükredeceğim ey Efendim.
Uluslar arasında seni ilahilerle öveceğim.
- ¹⁰ Çünkü senin muazzam sevgi dolu iyiliğin göklere,
Gerçeğin gökyüzüne ulaşır.
- ¹¹ Ey Tanrı, göklerin üstünde yücel!
Yüceliğin tüm yeryüzünü kaplasın!

58

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında David'in Miktamı

- ¹ Ey siz susanlar, gerçekten doğrulukla mı konuşursunuz?
Ey insanoğulları, kusursuzca mı yargılırsınız?
- ² Hayır, yüreğinizde haksızlık tasarlarsınız.
Yeryüzünü ellerinizin zorbalığıyla ölçersiniz.
- ³ Kötüler ana rahmindeyken yoldan saparlar.
Doğdukları andan itibaren dik başlıdırlar,
Yalan söylerler.
- ⁴ Onların zehiri yılanın zehiri gibidir,
Kulağını tıkayan sağır bir kobraya benzerler,
- ⁵ Büyücülerin sesine kulak vermez,
Büyücü ne kadar hünerli olursa olsun.
- ⁶ Ey Tanrı, kır onların ağızlarındaki dişleri.
Sök genç aslanların azı dişlerini, ey Yahve.
- ⁷ Akıp giden su gibi yok olup gitsinler.
Yaylarını gerdiklerinde oklarının ucu kırılınsın.
- ⁸ Eriyip giden salyangoz gibi,
Güneşi görmeden düşük çocuk gibi olsunlar.
- ⁹ Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan,
Yeşili de, tutuşmuş olanı da süpürüp atacaktır.
- ¹⁰ Doğru kişi alınan öcü görünce sevinecek.

- Ayaklarını kötünün kanıyla yıkayacak,
11 O zaman insanlar şöyle diyecekler:
“Kuşkusuz doğruların ödülü var.
Kuşkusuz yeryüzünü yargılayan bir Tanrı var.”

59

Müzik şefi için - “Yok Etme” makamında David'in Miktamı - Saul'un David'i öldürtmek için adam gönderip evini gözetlediği zaman

- 1 Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım.
Bana karşı ayaklananlardan beni yüксеğe çıkar.
2 Kurtar beni kötülüğün işçilerinden.
Kurtar beni kana susamış insanlardan.
3 Çünkü işte, canım için pusuya yatmış bekliyorlar.
Güçlüler bana karşı toplanıyorlar,
İtaatsizliğim ya da günahımdan dolayı değil, ey Yahve.
4 Suç işlemediğim halde bana saldırmaya hazırlanıyorlar.
Bana yardım etmek için kalk ve bak!
5 Sen, orduların Tanrısı Yahve, İsrail'in Tanrısı,
Ulusları cezalandırmak için uyan.
Bu kötü hainlere merhamet gösterme. Selah.
6 Akşamleyin köpekler gibi uluyarak geri dönerler,
Kentte dolaşırlar.
7 İşte, ağızlarıyla kusuyorlar.
Dudaklarında kılıç var,
“Bizi kim duyacak ki?” diyorlar.
8 Ama sen, ey Yahve, onlara gülersin.
Bütün uluslarla eğlenirsin.
9 Ey Gücüm, sana bakıyorum,
Çünkü Tanrı benim yüksek kulemdir.
10 Tanrım sevgi dolu iyiliğiyle önümde yürüyecek.
Tanrı düşmanlarıma zaferle bakmamı sağlayacak.
11 Öldürme onları, yoksa halkım unuttur.
Gücünle onları dağıt ve alaşağı et,
Ey kalkanımız olan Efendi.
12 Ağızlarının günahı ve dudaklarının sözleri için,
Ettikleri lanetler ve söyledikleri yalanlar için,
Kibirleri onları yakalasın.
13 Öfkeyle tüket onları.
Tüket onları, yok olsunlar.
Bilsinler ki, yeryüzünün sonlarına kadar
Yakov'da hüküm süren Tanrı'dır. Selah.
14 Akşam dönsünler.
Köpek gibi ulusunlar, kentte dolaşsınlar.
15 Yiyecek bulmak için bir aşağı bir yukarı gezinsinler,
Doymazlarsa bütün gece bekleyecekler.
16 Bense gücüne ilahiler söyleyeceğim.
Evet, sabahları sevgi dolu iyiliğini yüksek sesle söyleyeceğim.
Çünkü sen benim yüksek kulem,
Şıkıntılı günümde sığınağım oldun.
17 Seni ilahilerle öveceğim, ey gücüm.
Çünkü Tanrı benim yüksek kulemdir, merhametimin Tanrısı'dır.

60

Müzik şefi için - “Antlaşma Zambağı” makamında David’in öğretici Miktamı David’in Aram-Naharayimliler ve Aram-Sovalılar’la çarpıştığı ve Yoav geri dönüp Tuz Vadisi’nde on iki bin Edomlu öldürdüğü zaman

- 1 Ey Tanrı, bizi reddettin ve yıktın.
Öfkelendin,
Bizi eski halimize döndür.
- 2 Ülkeyi salladın, yarıklar açtın
Çatlaklarını düzle,
Çünkü yer sarsılıyor.
- 3 Halkına zor şeyler gösterdin.
Bize sersemleten şarabı içirdin.
- 4 Gerçek uğruna sergilensin diye,
Senden korkanlara sancak verdin. Selah.
- 5 Sevdiklerin kurtulsun diye,
Sağ elinle kurtar ve yanıt ver bize.
- 6 Tanrı kutsal yerinden şöyle konuştu:
“Zafer kazanacağım.
Şekem'i böleceğim,
Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
- 7 Gilat benimdir, Manaşşe de benim.
Efraim de başımın siperi,
Yahuda asamdır.
- 8 Moav yıkanma leğenimdir.
Edom'un üzerine çarığımı atacağım.
Filist üzerine zaferle haykıracağım.”
- 9 Kim beni surlu kente götürecektir?
Bana kim Edom'a kadar yol gösterecek?
- 10 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımızla yola çıkmıyorsun, ey Tanrı.
- 11 Düşmana karşı bize yardım et,
Çünkü insanın yardımı boştur.
- 12 Tanrı'yla yiğitlik ederiz,
Çünkü düşmanlarımızı ezecek olan O'dur.

61

Müzik şefi için - Telli sazlarla - David'in mezmuru

- 1 Ey Tanrı, feryadımı duy,
Duamı dinle.
- 2 Yüreğim bunaldığında sana seslenirim
Yeryüzünün öbür ucundan.
Beni benden daha yüksek olan kayaya götür.
- 3 Çünkü sen bana sığınak,
Düşmana karşı güçlü bir kule oldun.
- 4 Sonsuza dek çadırında kalayım.
Kanatlarının koruması altına sığınayım. Selah.
- 5 Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun.
Adından korkanların mirasını bana verdin.
- 6 Kralın ömrünü uzat.
Onun yılları kuşaklar boyunca sürsün,
- 7 Sonsuza dek Tanrı'nın huzurunda tahta otursun.
Sevgi dolu iyiliğini ve gerçeğini sapta ki, onu korusunlar.
- 8 Böylece sonsuza dek ismine ilahiler söyleyeceğim,

Ta ki, adaklarımı her gün yerine getirebileyim.

62

Müzik şefi Yedutun için - David'in mezmuru

- 1 Canım yalnız Tanrı'da dinlenir.
Kurtuluşum O'ndandır.
- 2 Kayam, kurtuluşum ve kalem yalnız O'dur.
Asla şiddetli sarsılmam.
- 3 Eğik bir duvar, sallanan bir çit gibi,
Ne vakte kadar, hepiniz bir adamı ezmek için,
O'na saldıracaksınız?
- 4 Bütün düşünceleri onu bulunduğu yücelikten
Aşağıya atmaktır.
Yalanlardan zevk alırlar.
Ağızlarıyla kutsarken,
İçlerinden lanet okurlar. Selah.
- 5 Ey canım, sessizce yalnız Tanrı'yı bekle,
Çünkü umudum O'ndandır.
- 6 Kayam, kurtuluşum ve kalem yalnız O'dur.
Sarsılmam.
- 7 Kurtuluşum ve onurum Tanrı'yladır.
Gücümün kayası ve sığınağım Tanrı'dadır.
- 8 Ey halkım, O'na her zaman güven.
Yüreğini O'nun önünde dök.
Tanrı bizim için bir sığınaktır. Selah.
- 9 Elbette aşağı tabakadaki insanlar yalnızca bir soluktur;
Yukarı tabakadaki insanlarsa bir yalan.
Onlar tartıda kaldırıldıklarında,
Birlikte soluktan daha hafiftir.
- 10 Gaddarlığa güvenmeyin.
Soygunculukla övünmeyin.
Zenginlik artarsa,
Ona gönül bağlamayın.
- 11 Tanrı bir kez konuştu;
Ben şunu iki kez işittim:
Güç Tanrı'ya aittir.
- 12 Sevgi dolu iyilik de sana aittir, ey Efendim,
Çünkü sen herkesi yaptığı işe göre ödüllendirirsin.

63

Yahuda kırılarında bulunduğu zaman - David'in mezmuru

- 1 Ey Tanrım, sensin benim Tanrım.
Kararlı bir yürekle seni arıyorum.
Canım sana susamış.
Bedenim seni özleyiyor,
Kurak, yorucu, susuz bir diyarda.
- 2 Kutsal yerde sana baktım,
Gücünü ve görkemini görmek için.
- 3 Dudaklarım seni över,
Çünkü senin sevgi dolu iyiliğin yaşamdan daha iyidir.
- 4 Yaşadığım sürece seni böyle yücelteceğim.
Senin adınla ellerimi kaldıracağım.
- 5 Canım zengin yiyeceklere doyar gibi doycak.

- Ağzım neşeli dudaklarla seni övecek.
 6 Seni yatağında hatırladığımda,
 Gece nöbetlerinde seni düşünürüm.
 7 Çünkü sen bana yardımcı oldun.
 Kanatlarının gölgesinde sevineceğim.
 8 Canım sana yakın durur.
 Sağ elin bana destek olur.
 9 Ama yok etmek için canımı arayanlar,
 Yerin diplerine inecekler.
 10 Onlar kılıcın gücüne teslim edilecekler.
 Çakallara yem olacaklar.
 11 Ama kral Tanrı'yla sevinecek.
 O'nunla ant içenlerin hepsi O'nu övecekler,
 Yalan söyleyenlerin ağızlarıysa susturulacak.

64

Müzik şefi için - David'in mezmuru

- 1 Yakındığımda sesimi duy, ey Tanrı.
 Yaşamımı düşman korkusundan koru.
 2 Kötülerin gizli tasarılarından,
 Fesat işleyenlerin gürültücü kalabalığından sakla beni.
 3 Dillerini kılıç gibi keskinleştiren,
 Ölümcül sözlerle oklarını kuran,
 4 Masum insanları vurmak için pusuda yatan onlardır.
 Ansızın onu vururlar hiç korkmadan.
 5 Kötü tasarılar için birbirlerini teşvik ederler.
 Gizlice tuzak kurmaktan söz ederler.
 "Onları kim görecektir?" derler.
 6 "Kusursuz bir plan yaptık!" deyip,
 Adaletsizlik için düzen kurarlar.
 Kesinlikle insanın akli ve yüreği kurnazdır.
 7 Ama Tanrı onlara ok atacaktır.
 Ansızın bir okla vurulacaklar.
 8 Kendi dilleri onları yıkıma uğratacak.
 Onları gören herkes başını sallayacak.
 9 Bütün insanlar korkacak.
 Tanrı'nın işini ilan edecekler,
 O'nun yaptıklarını bilgece ölçüp tartacaklar.
 10 Doğru kişi Yahve'de sevinecek,
 O'na sığınacaktır.
 Yüreği doğru olanların hepsi O'nu övecekler!

65

Müzik şefi için - David'in mezmuru - İlahi

- 1 Ey Tanrı, Siyon'da seni övgü bekliyor.
 Adaklar yerine getirilecek.
 2 Ey Sen duayı işiten,
 Bütün insanlar Sana gelecek.
 3 Günahlar beni bunalttı,
 Ama Sen suçlarımızın kefareti ödedin.
 4 Ne mutlu, avlularında otursun diye
 Seçip yaklaştırdığın insana.

- Evinin, kutsal tapınağının
İyiliğiyle doyacağız.
- ⁵ Müthiş doğruluk işleriyle bizi yanıtlarsın.
Ey kurtuluşumuzun Tanrısı.
Ey Sen, dünyanın bütün uçlarının,
Uzak denizde bulunanların umudusun.
- ⁶ Güçle kuşanmış olarak,
Kuvvetinle dağlara biçim veren,
- ⁷ Denizlerin kükremesini,
Dalgalarının uğultusunu,
Ve ulusların kargaşasını yatıştıran sensin.
- ⁸ Uzaklarda oturanlar da
Senin harikalarından korkarlar.
Sabahın şafağını ve akşamı sevinç ezgileriyle çağırırsın.
- ⁹ Yeryüzünü ziyaret edip onu sularsın.
Onu çok zenginleştirirsin.
Tanrı'nın nehri suyla doludur.
Onlara tahıl sağlarsın,
Çünkü bunu Sen buyurdun.
- ¹⁰ Saban yarıklarını bolca sular,
Sırtlarını düzeltirsin.
Yağmurlar yumuşatır,
Onu mahsulle kutsarsın.
- ¹¹ Yılı bolluğunla taçlandırırısın.
Arabaların bereketle dolup taşar.
- ¹² Çöller yeşillikle taşar.
Tepeler neşeye bürünür.
- ¹³ Otlaklar sürülerle kaplanır.
Vadiler de buğdayla örtünür.
Sevinçle bağırır, ezgi söylerler.

66

- Müzik şefi için - İlahi - Mezmur
- ¹ Ey bütün yeryüzü,
Tanrı'ya, sevinçle haykırın!
- ² Adının yüceliğine ilahi söyleyin!
Görkem ve övgü sunun!
- ³ "İşlerin ne muhteşemdir!" deyin Tanrı'ya,
"Gücünün büyüklüğünden
Düşmanların önünde boyun eğiyor.
- ⁴ Bütün yeryüzü Sana tapınacak,
Sana ilahi söyleyip
Adına ezgiler söyleyecekler." Selah.
- ⁵ Gelin ve Tanrı'nın yaptıklarını görün.
İnsanlar adına muhteşem bir yapıt.
- ⁶ Denizi kuru toprağa çevirdi.
Onlar ırmağı yürüyerek geçtiler.
Orada O'nda sevindik.
- ⁷ O, kudretiyle sonsuza dek hüküm sürer.
Gözleri ulusları gözler.
Asiler O'na karşı baş kaldırmazın. Selah.
- ⁸ Ey halklar, Tanrımız'ı övün!

- Övgüsünün sesini duyurun,
⁹ Diriler arasında yaşamımızı koruyan,
 Ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O'dur.
¹⁰ Sen bizi sınadın, ey Tanrı.
 Gümüş arıtır gibi, arıttın bizi.
¹¹ Bizi zindana verdin.
 Sırtımıza yük koydun.
¹² İnsanların başımıza çıkmasına izin verdin.
 Ateşin ve suyun içinden geçtik,
 Ama bizi bolluğun bulunduğu yere getirdin. ¹³ Yakmalık sunularla
 tapınağına geleceğim.
¹⁴ Sıkıntıdayken ağzımın söylemiş olduğu,
 Dudaklarımın sana vaat ettiği adaklarımı yerine getireceğim.
¹⁵ Sana yakmalık sunu olarak semiz hayvanlar sunacağım,
 Koçlarla birlikte, boğalar, keçiler sunacağım. Selah.
¹⁶ Ey Tanrı'dan korkanlar, gelin ve dinleyin.
 Canım için neler yapmış olduğunu bildireyim.
¹⁷ Ağzımla O'na yakardım.
 Dilimle O övüldü.
¹⁸ Günaha yüreğimde yer verseydim,
 Efendi dinlemezdi.
¹⁹ Ama kesinlikle, Tanrı dinledi.
 Duamın sesini işitti.
²⁰ Duamı geri çevirmeyen,
 Sevgi dolu iyiliğini benden esirgemeyen
 Tanrı'ya övgüler olsun!

67

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Mezmur - İlahi

- ¹ Tanrı bize merhamet etsin ve bizi kutsasın,
 Yüzüyle üzerimize ışık saçtırsın. Selah.
² Öyle ki, yeryüzünde yolun,
 Bütün uluslar arasındaki kurtuluşun bilinsin.
³ Halklar seni övsün, ey Tanrı.
 Bütün halklar seni övsün.
⁴ Uluslar sevin, sevinçle ezgi söylesin,
 Çünkü halkları adaletle yargıyorsun,
 Yeryüzündeki uluslara hükmedersin. Selah.
⁵ Halklar seni övsün, ey Tanrı.
 Bütün halklar seni övsün.
⁶ Yeryüzü mahsulünü verdi.
 Tanrı, bizim Tanrımız, bizi kutsasın.
⁷ Tanrı bizi kutsasın.
 Bütün dünya uçları O'ndan korksun.

68

Müzik şefi için - David'in mezmuru- İlahi

- ¹ Tanrı kalksın!
 Düşmanları dağılsın!
 O'ndan nefret edenler önünden kaçınsınlar.
² Dumanın dağıldığı gibi,
 Onları öyle dağıt.
 Ateşin önünde eriyen balmumu gibi,

- Kötüler Tanrı'nın önünde öyle yok olsun.
- ³ Ama doğrular sevinsin.
Tanrı'nın önünde coşsunlar.
Evet, neşeyle coşsunlar.
- ⁴ Tanrı'ya ilahi söyleyin! O'nun adına ezgiler söyleyin!
Bulutlar üzerine binmiş olanı yüceltin:
Yah'dır, O'nun adı!
O'nun önünde coşun!
- ⁵ Kutsal konutundaki Tanrı,
Yetimin babası ve dul kadınların savunucusudur.
- ⁶ Tanrı yalnızlara aile kurar.
Tutsakları ezgi söyleyerek dışarı çıkarır,
Ama isyan edenler güneşin kavurduğu ülkede yaşar.
- ⁷ Ey Tanrı, halkının önüne çıktığında,
Çölde yürüdüğünde... Selah.
- ⁸ Yer sarsıldı,
Ve Sina Tanrısı'nın önünde gökten yağmur yağdı,
Tanrı'nın, İsrail'in Tanrısı önünde.
- ⁹ Sen, ey Tanrı, bol yağmur gönderdin.
Yorulduğu zaman mirasına kuvvet verdin.
- ¹⁰ Topluluğun orada yaşadı.
Sen, ey Tanrı, iyiliğini yoksullar için hazırladın.
- ¹¹ Efendi sözünü duyurdu.
Bunu ilan edenler büyük bir topluluktu.
- ¹² "Orduların kralları kaçıyor! Kaçıyorlar!"
Evde bekleyen kadın ganimeti bölüştürür,
- ¹³ Sen kamp ateşinin arasında uyurken,
Tüyleri altın renkli,
Kanatları gümüşle kaplanmış bir güvercin gibi parlarsın.
- ¹⁴ Her Şeye Gücü Yeten orada kralları dağıttığında,
Salmon'a kar yağdı.
- ¹⁵ Başan Dağları heybetli dağlardır.
Başan Dağları sarptır.
- ¹⁶ Ey sarp dağlar, neden kıskançlıkla bakıyorsunuz?
Tanrı'nın hüküm sürmek için seçtiği dağa?
Evet, Yahve sonsuza dek orada oturacak.
- ¹⁷ Tanrı'nın savaş arabaları on binlerce, binlerce bindir.
Efendi, Sina Dağı'ndan kutsal yere kadar onların ortasındadır.
- ¹⁸ Yüksekçe çıktın.
Tutsakları götürdün.
İnsanlardan, isyan edenlerden bile armağanlar aldın,
Oraya yerleşmek için ey Yah Tanrı.
- ¹⁹ Her gün yüklerimizi taşıyan Efendi'ye,
Kurtuluşumuz olan Tanrı'ya övgüler olsun. Selah.
- ²⁰ Tanrı bizim için kurtuluş Tanrısı'dır.
Ölümden kurtuluş, Efendi Yahve'ye aittir.
- ²¹ Ama Tanrı düşmanlarının başını,
Suçunda ısrar edenin kılı kafasını ezer.
- ²² Efendi şöyle dedi: "Seni Başan'dan geri getireceğim.
Seni yeniden denizin derinliklerinden geri getireceğim,
- ²³ Öyle ki, ayağını kana batırıp onları ezessin,

- Köpeklerinin dili de senin düşmanlarından payını alsın.”
- 24 Ey Tanrı, senin alaylarını
Tanrım'ın, Kralım'ın kutsal yere doğru alaylarını gördüler.
- 25 Tef çalan kızlar arasında,
Önde okuyucular, arkada çalgıcılar yürüdü.
- 26 “Topluluklarda Tanrı'yı,
İsrael topluluğunda Efendi'yi övün!”
- 27 Onların hükümdarı küçük Benyamin,
Yahuda beyleri ve topluluğu,
Zevulun beyleri ve Naftali beyleri oradadırlar.
- 28 Senin gücünü Tanrı buyurdu.
Bizim için yaptıklarını güçlendir, ey Tanrı.
- 29 Yerusaleml'deki tapınağın uğruna,
Krallar sana hediyeler getirecek.
- 30 Azarla kamışlar arasında yaşayan vahşi hayvanı,
Halkların buzağlarını ve boğalar sürüsünü.
Gümüş külçe getirenleri alçalt,
Savaştan zevk alan ulusları dağıt.
- 31 Mısır'dan beyler gelecek.
Etiyopya ellerini Tanrı'ya uzatmak için acele edecek.
- 32 Ey yeryüzünün krallıkları, Tanrı'ya ezgi söyleyin!
Efendi'ye ilahiler söyleyin—Selah—
- 33 Kadim göklerin göğü üstüne binmiş olana.
İşte, sesini ortaya koyuyor, heybetli sesini.
- 34 Gücü Tanrı'ya atfedin!
O'nun yüceliği İsrail'in üzerindedir,
Gücü göklerde.
- 35 Kutsal yerlerinde muhteşemsin, ey Tanrı.
İsrael'in Tanrısı halkına güç ve kudret verir.
Övgüler olsun Tanrı'ya!

69

Müzik şefi için - “Zambaklar” makamında - David'in mezmuru

- 1 Kurtar beni ey Tanrı,
Çünkü sular boynuma kadar geldi!
- 2 Ayak basılacak yerin olmadığı
Derin bataklığa batmaktayım.
Sellerin beni aştığı derin sulara geldim.
- 3 Ağlamaktan yoruldum.
Boğazım kurudu.
Gözlerim Tanrı'yı aramayı bırakıyor.
- 4 Nedensiz yere benden nefret edenler
Başımın saçından çoktur.
Beni yok etmek isteyen haksız düşmanlarım güçlüdür.
Almadığım şeyi geri vermem gerekiyor.
- 5 Ey Tanrı, akılsızlığımı biliyorsun.
Günahlarım senden gizli değil.
- 6 Seni bekleyenler benim yüzümden utanmasın,
Ey Orduların Efendisi Yahve.
Ey İsrail'in Tanrısı benim yüzümden

- Seni arayanlar rezil olmasın.
7 Çünkü senin uğruna aşağılanmaya katlandım.
Utanç yüzümü kapladı.
8 Kardeşlerime yabancı,
Annemin çocuklarına el oldum.
9 Çünkü senin evinin gayreti beni tüketti.
Sana edilen hakaretler benim üzerime düştü.
10 Ağlayıp oruç tuttuğumda,
Bu da bana ayıp sayıldı.
11 Giysimi çul yaptığımda,
Onlar için bir masal oldum.
12 Kent kapısında oturanlar hakkımda konuşuyorlar.
Sarhoşların şarkısı oldum.
13 Bense ey Yahve, uygun zamanda duam sanadır.
Ey Tanrı, sevgi dolu iyiliğinin bolluğuyla,
Kurtuluşunun gerçeğiyle yanıtla beni.
14 Beni çamurdan kurtar, batmayayım.
Benden nefret edenlerden ve derin sulardan kurtulayım.
15 Sel suları beni boğmasın,
Derinlik beni yutmasın,
Çukur üzerime ağzını kapamasın.
16 Yanıtla beni, ey Yahve, çünkü sevgi dolu iyiliğin iyidir.
İçten acımalarının bolluğuna göre bana yönel.
17 Yüzünü hizmetkârından gizleme,
Çünkü sıkıntıdayım.
Bana tez yanıt ver!
18 Canıma yaklaş ve onu kurtar.
Düşmanlarımdan ötürü beni fidyeyle kurtar.
19 Bana edilen hakareti, utancı, rezaleti bilirsin.
Düşmanlarımdın hepsi senin önündedir.
20 Aşağılanma kalbimi kırdı ve içim ağırlaştı.
Acıyacak birilerini aradım ama yoktu,
Teselli edecek kimseyi bulamadım.
21 Yiyecek için bana zehir verdiler.
Susadığımda içmem için bana sirke verdiler.
22 Önlerindeki sofraya tuzak olsun,
Bu onlara ceza ve kapan olsun.
23 Gözleri kararsın ki göremesinler.
Sırtları hep bükük olsun.
24 Gazabını üzerlerine dök.
Öfkenin şiddeti onlara yetişsin.
25 Yaşadıkları yer ıssız olsun.
Çadırında oturan olmasın.
26 Çünkü yaraladığın kişiye zulmediyorlar.
Yaraladığın insanın acısını anlatıyorlar.
27 Onların cezalarına ceza kat.
Senin doğruluğuna girmelerine izin verme.
28 Onlar yaşam kitabından silinsinler,
Doğrularla birlikte yazılmasınlar.
29 Bense acı ve sıkıntı içindeyim.
Senin kurtuluşun, ey Tanrı, beni korusun.

- 30 Tanrı'nın adını bir ezgiyle öveceğim,
O'nu şükranla yücelteceğim.
- 31 Yahve'yi bir öküzden,
Boynuzlu, tırnaklı bir boğadan
Daha çok memnun eder bu.
- 32 Alçakgönüllüler bunu gördü ve sevindi.
Ey Tanrı'yı arayan sizler, yüreğiniz yaşasın.
- 33 Çünkü Yahve yoksulu duyar,
Kendi esir halkını hor görmez.
- 34 Gök ve yeryüzü,
Denizler ve içinde kıvıldağan her şey O'nu övsün!
- 35 Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak,
Yahuda kentlerini yeniden inşa edecek.
Onlar oraya yerleşip mülk edinecekler.
- 36 Hizmetkârının çocukları da onu miras alacaklar.
O'nun adını sevenler orada oturacaklar.

70

Müzik şefi için - Anma sunusu için - David'in mezmuru

- 1 Ey Tanrı, beni kurtarmak için acele et.
Yardıma koş, ey Yahve.
- 2 Canımı arayanlar
Hayal kırıklığına uğrayıp
Şaşkına dönsünler.
Mahvolmamı isteyenler
Rezil olup geri dönsünler.
- 3 Bana "Oh! Oh!" diyenler
Utançlarından geri dönsünler.
- 4 Bütün seni arayanlar
Senden sevinip coşsunlar.
Senin kurtuluşunu sevenler sürekli,
"Tanrı yücelsin!" desinler.
- 5 Bense yoksul ve muhtacım.
Tez bana gel, ey Tanrı.
Sensin benim yardımcım ve kurtarıcım.
Geç kalma ey Yahve.

71

- 1 Sana sığınıyorum, ey Yahve.
Hayal kırıklığına uğratma beni hiçbir zaman.
- 2 Beni kendi doğruluğunla kurtar,
Bana yardım et.
Kulak ver bana ve beni kurtar.
- 3 Her zaman gidebileceğim
Sığınacak kayam ol.
Kurtulmam için buyruk ver,
Çünkü kayam ve kalem sensin benim.
- 4 Ey Tanrı, kurtar beni,
Kötünün, haksızın, zalimin elinden.
- 5 Çünkü benim umudum,
Gençliğimden beri güvendiğim
Sensin, ey Efendi Yahve.

- 6 Ana rahminden beri sana güvendim.
Beni ana rahminden çıkarana sensin.
Seni hep öveceğim.
- 7 Birçokları için şaşılacak biriyim,
Ama sen benim güçlü sığınağımsın.
- 8 Ağzım senin övgünle,
Gün boyu senin yüceliğinle dolu olacak.
- 9 Yaşlılığında beni reddetme.
Gücüm tükendiğinde beni bırakma.
- 10 Çünkü düşmanlarım hakkımda konuşuyor.
Canımı gözleyenler birlikte düzen kuruyorlar.
- 11 “Tanrı onu terk etti” diyorlar.
“Peşine düşün ve yakalayın, çünkü onu kurtaracak kimse yok.”
- 12 Ey Tanrı, benden uzak durma.
Tanrım, yardımına koş.
- 13 Beni suçlayanlar hayal kırıklığıyla yok olsunlar.
Bana zarar vermek isteyenleri,
Rezillik ve utanç kaplasın.
- 14 Ama ben hep umut ederim,
Övgülerine övgü eklerim.
- 15 Ağzım senin doğruluğunu,
Tam ölçüsünü bilmesem de,
Tüm gün senin kurtuluşundan söz edecek.
- 16 Efendi Yahve'nin büyük işleriyle geleceğim.
Senin doğruluğundan,
Yalnızca senin doğruluğundan söz edeceğim.
- 17 Ey Tanrı, gençliğimden beri bana öğrettin.
Şimdiye dek şaşılmasa işlerini ilan ettim.
- 18 Evet, yaşlanıp saçlarıma ak düşse de, ey Tanrı
Gücünü gelecek kuşağa,
Büüklüğünü gelecek olanların hepsine bildirene dek,
Beni bırakma,
- 19 Ey Tanrı, doğruluğun göklere erişiyor.
Büyük işler yaptın.
Senin gibisi var mı, ey Tanrı?
- 20 Sen ki, bize çok acı dertler gösterdin,
Beni yaşatacak,
Yerin derinliklerinden bizi yeniden çıkaracaksın.
- 21 Saygınlığımı artır,
Beni yeniden rahatlat.
- 22 Ben de seni sadakatinden ötürü
Seni arpla öveceğim, ey Tanrım.
Lirle sana ilahiler söyleyeceğim, ey İsrail'in Kutsalı.
- 23 Dudaklarım sevinçle haykırarak!
Kurtarmış olduğun canım
Seni ezgilerle övecek!
- 24 Dilim de bütün gün senin doğruluğundan söz edecek,
Çünkü bana zarar vermek isteyenler,
Hayal kırıklığına uğrayıp kahroldular.

72

Şolomon'un mezmuru

- 1 Ey Tanrı, adaletini krala,
Doğruluğunu kral oğluna ver.
- 2 Halkını doğrulukla,
Yoksullarını adaletle yargılasın.
- 3 Dağlar halka bolluk getirsin.
Tepeler doğruluğun meyvesini versin.
- 4 Halkının yoksullarına hakkını versin.
Muhtaçların çocuklarını kurtarsın,
Zalimi parçalasın.
- 5 Güneş ve ay durdukça,
Tüm nesiller boyunca senden korksunlar.
- 6 Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi,
Toprağı sulayan bol yağmurlar gibi olsun.
- 7 Onun günlerinde doğrular serpilip gelişsin,
Ay yok olana dek esenlik çoğalsın.
- 8 Denizden denize,
Nehirden dünyanın sonlarına dek hüküm sürsün.
- 9 Çölde yaşayanlar önünde eğilsin.
Düşmanları toz yalasın,
- 10 Tarış ve ada kralları ona haraç getirsin.
Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun.
- 11 Bütün krallar önünde yere kapansın.
Bütün uluslar ona hizmet etsin.
- 12 Çünkü yardım için haykıran muhtacı,
Destekçisi olmayan yoksulu kurtarır.
- 13 Yoksula ve muhtaca merhamet eder.
Muhtaçların canlarını kurtarır.
- 14 Canlarını baskı ve şiddetten kurtarır.
Gözünde onların kanı değerlidir.
- 15 Onlar yaşasınlar ve ona Saba altınından verilsin.
Onun için sürekli dua etsinler.
Bütün gün onu kutsasınlar.
- 16 Ülkenin her yerinde tahıl bolluğu olsun.
Meyvesi Lübnan gibi dalgalansın.
Toprağın çayırı gibi serpilip gelişsin.
- 17 Adı sonsuza dek dursun.
Güneş durdukça adı dursun.
İnsanlar onun tarafından kutsansın.
Bütün uluslar ona kutsanmış desinler.
- 18 İsrail'in Tanrısı, Yahve Tanrı'ya övgüler olsun.
Şaşılabilecek işler yapan yalnızca O'dur.
- 19 O'nun yüce adına sonsuza dek övgüler olsun!
Bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle dolsun!
Amin ve amin. ²⁰ Böylece Yişay oğlu David'in duası sona erer.

73

Asaf'ın mezmuru

- 1 Kesinlikle Tanrı İsrail'e,
Yüreği temiz olanlara karşı iyidir.
- 2 Ama benim ayaklarım neredeyse tükenmişti.

- Adımlarım az kalsın kaymıştı.
3 Çünkü kötülerin bolluk içinde olduğunu görünce,
Kibirlileri kıskandım.
4 Çünkü ölümlerinde çarpınma yoktur,
Güçleri sağlamdır.
5 İnsan yüklerinden özgürdürler,
Öteki insanlar gibi dertli de değiller.
6 Bu nedenle gurur onların boynundaki zincir gibi,
Şiddet onları saran bir giysi gibidir.
7 Gözleri şişmanlıktan dışarı fırlamış,
Akılları kibrin sınırlarını aşmıştır.
8 Alay ederler ve kötü niyetle konuşurlar.
Kibirle, baskıyla tehdit ederler.
9 Ağızlarını göklere çevirdiler.
Dilleri yeryüzünde dolaşır.
10 Bu nedenle onların halkları onlara geri döner,
Bolluk sularından içerler.
11 Onlar, “Tanrı nereden biliyor?” derler.
“Yüceler Yücesi'nde bilgi var mı?”
12 İşte, kötüler bunlardır.
Daima rahatlar ve zenginliklerini artırırılar.
13 Gerçekten boşuna yüreğimi temizlemişim,
Ellerimi masumiyetle yıkamışım,
14 Gün boyunca sıkıntı çektim,
Her sabah cezalandırıldım.
15 Eğer “Ben böyle konuşayım” deseydim,
İşte, senin çocuklarının nesline ihanet etmiş olurum.
16 Bunu anlamaya çalıştığımda,
Bana çok acı verdi,
17 Ta ki, Tanrı'nın tapınağına girip,
Onların sonunu anlayana kadar.
18 Kuskusuz onları kaygan yerlere koyarsın.
Onları yıkıma atarsın.
19 Nasıl da ansızın yok oluyorlar!
Dehşet içinde büsbütün süpürülüp atıldılar.
20 Uyanınca görülen bir rüya gibi,
Sen de ey Efendi,
Uyanınca onların hayallerini hor göreceksin.
21 Çünkü canım acı çekiyordu.
Yüreğim buruktu.
22 Bense o denli akılsız ve bilgisiz,
Önünde vahşi bir hayvan gibiydim.
23 Ama yine de sürekli seninleyim.
Sağ elimden tutun.
24 Öğüdünle bana yol gösterirsin,
Sonunda beni yüceliğe alırsın.
25 Gökte kimim var?
Yeryüzünde senden başkasını istemem.
26 Bedenim ve yüreğim tükeniyor,
Ama Tanrı yüreğimin gücü,
Sonsuza dek bana düşen paydır.

- 27 Çünkü işte, senden uzak olanlar yok olur.
Sana sadakatsiz olanların hepsini yok ettin.
28 Ama Tanrı'ya yaklaşmak benim için iyidir.
Senin bütün işlerini bildireyim diye,
Efendi Yahve'yi kendime sığınak yaptım.

74

Asaf'ın Maskili

- 1 Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin?
Otlığın koyunlarına karşı öfken
Neden için için yanıyor?
2 Eskiden satın aldığın topluluğunu,
Mirasın olmak üzere kurtardığın oymağı,
Üzerinde yaşadığın Siyon Dağı'nı hatırla.
3 Ayaklarını sonsuz yıkıntılara doğru kaldır,
Düşman kutsal yerde her kötülüğü etti.
4 Düşmanların senin toplantı yerinin ortasında kükrüyor.
İşaret olarak kendi bayraklarını diktiler.
5 Gür bir ormanı kesen
Baltalı adamlar gibi davrandılar.
6 Şimdi onun bütün oyma işlerini
Balta ve çekiçlerle kırıyorlar.
7 Tapınağını yakıp yıktılar.
Adını taşıyan konutu kirlettiler.
8 Yüreklerinde, "Onları tamamen ezeceğiz" dediler.
Ülkede Tanrı'ya tapınılan her yeri yaktılar.
9 Hiçbir mucizevi belirti görmüyoruz.
Artık peygamber yok
İçimizde ne kadar süreceğini bilen de yok.
10 Düşman ne zamana dek azarlayacak, ey Tanrı?
Düşman sonsuza dek mi senin ismine sövecek?
11 Elini, sağ elini niçin geri çekiyorsun?
Onu göğsünden çıkar ve onları yakıp kül et!
12 Ama Tanrı eski zamanlardan beri Kralım'dır,
Tüm yeryüzünde kurtuluş sağlar.
13 Gücünle denizi yardım.
Sulardaki deniz canavarlarının kafasını kırdın.
14 Sen Livyatan'ın başlarını parçaladın.
Onu yiyecek olarak insanlara ve çöl canlılarına verdin.
15 Sen pınarı ve kaynağı fişkırttın.
Güçlü ırmakları kuruttun.
16 Gündüz senindir, gece de senin.
Işığı ve güneşi sen hazırladın.
17 Yeryüzünün bütün sınırlarını sen belirledin.
Yazı ve kışı yaratan sensin.
18 Düşmanın seninle alay ettiğini unutma, ey Yahve.
Akılsız bir halk senin adına küfretti.
19 Kendi kumrunun canını canavarlara teslim etme.
Yoksullarının yaşamını sonsuza dek unutma.
20 Antlaşmanı say,
Çünkü yeryüzünün karanlık yerleri
Zorbalık inleriyle dolmuş.

- 21 Ezilen utanç içinde geri dönmesin.
Yoksul ve muhtaçlar senin adını yüceltsinler.
- 22 Kalk, ey Tanrı! Kendi davanı savun.
Akılsızın bütün gün seninle nasıl alay ettiğini hatırla.
- 23 Düşmanlarının sesini unutma.
Sana karşı ayaklananların patırtısı sürekli yükseliyor.

75

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında - Asaf'ın mezmuru - İlahi

- 1 Sana şükrederiz ey Tanrı.
Şükrederiz, çünkü adın yakındır.
İnsanlar senin şaşılması işlerini anlatırlar.
- 2 Belirlenen vakti seçtiğimde,
Kusursuzca ben yargılayacağım.
- 3 Yeryüzünde oturanların tümü sarsılıyor.
Onun direklerini sağlam bir şekilde ben tutuyorum. Selah.
- 4 Kibirliyle, "Övünmeyin!",
Kötülere, "Boynuzu yukarı kaldırmayın" dedim.
- 5 "Boynuzunuzu kaldırmayın.
Sert boyunla konuşmayın."
- 6 Çünkü ne doğudan, ne de batıdan,
Ne de güneyden gelir yükselme.
- 7 Yargıç ancak Tanrı'dır.
Birini alçaltır, ötekini yükseltir.
- 8 Çünkü Yahve'nin elinde bir kase var,
Baharatla karıştırılmış köpüklü şarapla dolu.
Ondan döker.
Gerçekten dünyanın kötülere
Onun tortusuna dek yalayıp içerler.
- 9 Bense sonsuza dek bunu ilan edeceğim,
Yakov'un Tanrısı'nı ilahilerle öveceğim.
- 10 Kötülerin bütün boynuzlarını kıracağım,
Doğruların boynuzlarıysa yükseltilecektir.

76

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Asaf'ın mezmuru - İlahi

- 1 Yahuda'da Tanrı bilinir.
İsrail'de adı büyüktür.
- 2 Konutu Şalem'dedir,
Meskeni Siyon'da.
- 3 Orada yayın alevli oklarını,
Kalkanı, kılıcı ve savaş silahlarını kırdı. Selah.
- 4 Ne yüce, ne muhteşemsin,
Av dağlarından daha yüce.
- 5 Yiğitler yağmalanmış halde yatıyor,
Son uykuya yattılar.
Hiçbir savaş eri elini kaldıramaz.
- 6 Ey Yakov'un Tanrısı, sen azarlayınca,
Savaş arabası da atlar da ölüm uykusuna daldılar.
- 7 Yalnız sensin korkulması gereken.
Öfkelenildiğinde kim karşında durabilir?

- 8 Yeryüzünde acı çekenleri kurtarmak için
Tanrı yargılamaya kalktığında,
9 Yargını gökten bildirdin,
Yer korktu ve sustu. Selah.
10 Elbette insanın gazabı seni över.
Gazabından sağ kurtulanlar dizginlendi.
11 Tanrınız Yahve'ye adak adayın,
Onları yerine getirin!
Armağanlar sunun korkulması gereken O'na,
Ey siz çevresindekiler.
12 O, beylerin ruhunu kırar.
Yeryüzü kralları O'ndan korkar.

77

Müzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru

- 1 Haykırışım Tanrı'yadır!
Yardım için,
Beni duysun diye Tanrı'ya haykırırım.
2 Sıkıntılı günde Efendi'yi aradım.
Geceleyin elimi açtım ve gevşemedi.
Canım teselli edilmeyi reddetti.
3 Tanrı'yı anıyorum ve inliyorum.
Şikayet ediyorum ve ruhum bunalmış durumda. Selah.
4 Göz kapaklarımı açık tutuyorsun.
Konuşamayacak kadar çok sıkıntılıyım.
5 Eski günleri,
Geçmiş devirlerin yıllarını düşünmekteyim.
6 Gece ilahimi hatırlıyorum.
Kendi yüreğimi düşünüyorum;
Ruhum inceden inceye soruyor:
7 "Efendi bizi sonsuza dek mi reddedecek?
Bir daha lütuf göstermeyecek mi?
8 O'nun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek mi yok oldu?
Nesiller boyunca verdiği söz boşa mı çıkıyor?
9 Tanrı lütufkâr olmayı unuttu mu?
Merhametini öfkeyle geri mi çekti?" Selah.
10 Sonra şöyle düşündüm:
"Yüceler Yücesi'nin sağ elinin yıllarını anacağım."
11 Yah'ın yaptıklarını hatırlayacağım;
Çünkü senin eski harikalarını anarım.
12 Ben de senin bütün işlerin üzerinde derin derin düşünürüm,
Yaptıklarını dikkate alırım.
13 Senin yolun, ey Tanrı, kutsal yerdedir.
Hangi ilah Tanrı kadar büyüktür?
14 Sen harikalar yaratan Tanrı'sın.
Gücünü halklar arasında bildirdin.
15 Halkını kolunla,
Yakov ve Yosef'in oğullarını kurtardın. Selah.
16 Sular seni gördü, ey Tanrı.
Sular seni gördü ve çalkalandı.
Derinlikler de sarsıldı.
17 Bulutlar suyunu boşalttı.

- Gökler gök gürültüsüyle ses verdi.
 Okların da etrafta ışık çaktı.
 18 Gürleyişinin sesi kasırgadaydı.
 Şimşekler dünyayı aydınlattı.
 Yer titredi ve sarsıldı.
 19 Senin yolun denizden geçiyordu;
 Yolların büyük sulardaydı.
 Ayak izlerin belli değildi.
 20 Moşe ve Aron'un eliyle,
 Halkını sürü gibi güttün.

78

Aşaf'ın Maskili

- 1 Öğrettiğime kulak verin, ey halkım.
 Ağzımdan çıkan sözlere kulaklarınızı çevirin.
 2 Ağzımı bir benzetmeyle açacağım.
 Eskilerin sırlarını söyleyeceğim,
 3 Onları işittik ve bildik,
 Atalarımız bize anlattı.
 4 Onları çocuklarından saklamayacağız,
 Yahve'nin övgülerini,
 Gücünü ve yaptığı şaşılabilir işleri,
 Gelecek kuşağa anlatacağız.
 5 Çünkü Yakov'la bir antlaşma yaptı,
 İsrail'de bir öğreti atadı,
 Atalarımıza bunları çocuklarına öğretmelerini buyurdu.
 6 Gelecek nesiller, hatta doğmamış çocuklar bilsin de,
 Onlar da kalkıp kendi çocuklarına anlatsınlar.
 7 Böylece umutlarını Tanrı'ya bağlasınlar,
 Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar,
 Buyruklarını tutsunlar.
 8 Ataları gibi inatçı ve asi,
 Yürekleri vefasız,
 Ruhları Tanrı'ya sadakatsiz bir nesil olmasınlar.
 9 Silahlı, yay taşıyan Efraim'in çocukları,
 Şavaş gününde geri döndüler.
 10 Tanrı'nın antlaşmasına uymadılar,
 O'nun yasasında yürümeyi reddettiler.
 11 O'nun yaptıklarını,
 Onlara göstermiş olduğu şaşılabilir işlerini unuttular.
 12 Mısır diyarında, Soan kırında,
 Atalarımızın önünde şaşılabilir işler yaptı.
 13 Denizi yardı ve onları içinden geçirdi.
 Suları yığın gibi durdurdu.
 14 Gündüzleri bulutla,
 Gece boyu ateş ışığıyla onlara yol gösterdi.
 15 Çölde kayaları yardı,
 Derinliklerden geliyormuşçasına onlara bol bol içirdi.
 16 Kayadan ırmaklar çıkardı,
 Suları nehir gibi akıttı.
 17 Yine de O'na karşı günah işlemeye devam ettiler.
 En Yüce Olan'a isyan ettiler.

- 18 İştahlarına göre yemek isteyerek,
Yüklerinde Tanrı'yı denediler.
- 19 Tanrı'ya karşı konuşup,
"Tanrı çölde sofraya kurabilir mi?" dediler.
- 20 "İşte kayaya vurdu ve sular fişkırdı,
Irmaklar taşıtı.
Ekmek de verebilir mi?
Halkına et sağlayabilir mi?"
- 21 Bunun üzerine Yahve iştirip öfkeleni.
Yakov'a karşı ateş tutuştu,
Ve öfke İsrail'e karşı yükseldi,
- 22 Çünkü Tanrı'ya inanmadılar,
O'nun kurtuluşuna güvenmediler.
- 23 Yine de yukarıda göklere buyurdu,
Göklerin kapılarını açtı.
- 24 Yemek için üzerlerine man yağdırdı,
Onlara gökten yiyecek verdi.
- 25 İnsanlar meleklerin ekmeğini yedi.
Onlara doyusuya yiyecek gönderdi.
- 26 Gökte doğu rüzgârını estirdi.
Gücülle güney rüzgârına yol gösterdi.
- 27 Üzerlerine toz gibi et,
Denizlerin kumu gibi kanatlı kuşlar yağdırdı.
- 28 Onları ordugâhlarının ortasına,
Oturdukları yerlerin çevresine düşürdü.
- 29 Böylece yediler ve iyice doydular.
Onlara dilediklerini verdi.
- 30 Arzularından vazgeçmediler.
Yiyecekleri hâlâ ağızlarındaiken
- 31 Tanrı'nın öfkesi onlara karşı yükseldi,
En şişmanlarından bazılarını öldürdü,
İsrail'in gençlerini yere serdi.
- 32 Bütün bunlara rağmen yine günah işlediler,
O'nun şaşılması işlerine inanmadılar.
- 33 Bu yüzden günlerini boşlukla,
Yıllarını dehşetle tüketti.
- 34 Kendilerini öldürdüğü zaman O'nu araştırdılar.
Geri döndüler ve içtenlikle Tanrı'yı aradılar.
- 35 Tanrı'nın kayaları olduğunu,
Yüce Tanrı'nın kurtarıcıları olduğunu hatırladılar.
- 36 Ama ağızlarıyla O'nu överken,
Dilleriyle O'na yalan söylediler.
- 37 Çünkü yürekleri O'nunla doğru değildi,
Ne de O'nun antlaşmasına sadıklardı.
- 38 Ama O, merhametli davranarak
Kötülüğü bağışladı ve onları yok etmedi.
Evet, birçok kez öfkesini yatıştırdı,
Gazabını tümüyle uyandırmadı.
- 39 Onların yalnızca insan olduğunu hatırladı,
Geçip giden ve bir daha dönmeyen bir yel.
- 40 Çölde O'na kaç kez isyan ettiler,

- Issız yerde O'nu gücendirdiler!
41 Dönüp dönüp Tanrı'yı denediler,
Ve İsrail'in Kutsalı'nı kıskırttılar. 42 O'nun elini, düşmandan kurtardığı
günü hatırlamadılar.
- 43 Mısır'da gerçekleştirdiği belirtileri,
Soan bölgesindeki şaşılma işleri,
44 Irmaklarını ve nehirlerini,
İçmesinler diye kana çevirdi.
- 45 Aralarına onları yiyip bitiren sinek sürüleri,
Onları yok eden kurbağalar gönderdi.
- 46 Onların mahsullerini tırtıla,
Emeğini çekirgeye verdi.
- 47 Bağlarını doluyla,
Yabanıl incir ağaçlarını kırgınla yok etti.
- 48 Hayvanlarını doluya,
Sürüleri yakıcı yıldırımlara teslim etti.
- 49 Kızgın öfkesini üzerlerine,
Gazap, hışım ve sıkıntı,
Bir alay kötülük meleği gönderdi.
- 50 Öfkesine yol açtı,
Canlarını ölümden esirgemedi,
Yaşamlarını vebaya teslim etti,
- 51 Mısır'da ilk doğanların hepsini,
Ham'ın çadırlarındaki güçlerinin ilkinin vurdu.
- 52 Ama kendi halkını koyun gibi götürdü,
Çölde onları sürü gibi götü.
- 53 Onları güvenlik içinde götürdü ve korkmadılar.
Ama deniz düşmanlarını alt etti.
- 54 Onları kendi tapınağının sınırına,
Sağ elinin götürdüğü bu dağa getirdi.
- 55 Önlerinden ulusları da kovdu,
Onlara miras olarak sırayla pay verdi,
İsrail oymaklarını çadırlarında oturttu.
- 56 Ama yine de Yüce Tanrı'yı deneyip O'na isyan ettiler.
O'nun tanıklıklarını tutmadılar.
- 57 Ataları gibi geri dönüp hainlik yaptılar.
Aldatıcı bir yay gibi eğrildiler.
- 58 Çünkü yüksek yerleriyle O'nu öfkeliendirdiler,
Oyma suretleriyle O'nu kışkırttılar.
- 59 Tanrı bunu duyunca öfkeliendi,
İsrail'den büsbütün iğrendi,
- 60 Böylece insanlar arasında kurduğu çadırı,
Şilo çadırını terk etti,
- 61 Gücünü sürgüne,
Yüceliğini düşmanın eline teslim etti.
- 62 Halkını da kılıca teslim etti,
Mirasına öfkelenmişti.
- 63 Gençlerini ateş yuttu.
Kızlarının düğün şarkısı yoktu.
- 64 Kâhinleri kılıçla düştüler,
Dul karıları ağlayamadı.

- 65 Bunun üzerine Efendi uykudan uyanan biri gibi,
Şaraptan bağırان güçlü bir adam gibi uyandı.
- 66 Düşmanlarını arkadan vurdu.
Onları sonsuz utanç içinde bıraktı.
- 67 Üstelik Yosef'in çadırını da reddetti,
Efraim oymağını seçmedi,
- 68 Ama Yahuda oymağını,
Sevdiği Siyon Dağı'nı seçti.
- 69 Tapınağını yükseklikler gibi,
Sonsuza dek kurduğu yeryüzü gibi yaptı.
- 70 Ve hizmetkârı David'i seçti;
Onu koyun ağıllarından aldı,
- 71 Halkı Yakov'u ve mirası İsrail'in çobanı olmak üzere,
Onu yavru kuzuların peşinden getirdi.
- 72 Böylece yüreğinin dürüstlüğüne göre onların çobanı oldu,
Becerikli elleriyle onlara yol gösterdi.

79

Asaf'ın mezmuru

- 1 Ey Tanrı, uluslar senin mirasına girdiler.
Kutsal tapınağını kirlettiler.
Yeruşalem'i taş yığınlarına döndürdüler.
- 2 Hizmetkârlarının cesetlerini gökteki kuşlara,
Kutsallarının etini yeryüzündeki hayvanlara yem olsun diye verdiler.
- 3 Kanlarını Yeruşalem'in çevresine su gibi döktüler.
Onları gömecek kimse yok.
- 4 Komşularımıza yüz karası,
Etrafımızdakilere eğlence ve alay konusu olduk.
- 5 Ne zamana dek, ey Yahve?
Sonsuza dek kızgın mı kalacaksın?
Kıskançlığın ateş gibi yanacak mı?
- 6 Öfkeni seni tanımayan ulusların üzerine,
Senin adını anmayan krallıkların üzerine dök.
- 7 Çünkü onlar Yakov'u yuttular,
Yurdunu yok ettiler.
- 8 Atalarımızın suçlarını bize karşı tutma.
Sevecen merhametlerin bizimle tez buluşsun,
Çünkü çok muhtacız.
- 9 Adının yüceliği uğruna bize yardım et,
Ey kurtuluşumuzun Tanrısı.
Adın uğruna bizi kurtar ve günahlarımızı bağışla.
- 10 Uluslar neden "Nerede onların Tanrısı?" desin?
Hizmetkârlarının dökülen kanının intikamı alındığı,
Gözlerimizin önünde, uluslar arasında bilinsin.
- 11 Tutsakların iniltisi senin önüne gelsin.
Gücünün büyüklüğüne göre, ölüme mahkûm olanları koru.
- 12 Komşularımıza sana ettikleri hakaretin aşağılanmasını,
Onların bağına yedi kat geri öde, ey Efendimiz.
- 13 Böylece biz, senin halkın ve otağının koyunları,
Sana sonsuza dek şükredeceğiz.
Tüm nesiller boyunca seni sonsuza dek öveceğiz.

80

Müzik şefi - “Zambaklar Antlaşması” makamında - Asaf'ın mezmuru

- 1 Duy bizi, ey İsrail'in Çobanı,
Yosef'i sürü gibi güden,
Keruvlar üzerinde oturan sensin,
Saç ışığını.
- 2 Efraim, Benyamin ve Manaşşe'nin önünde
Uyandır gücünü!
Gel ve kurtar bizi!
- 3 Ey Tanrı, bizi döndür,
Yüzün parlansın,
Biz de kurtuluruz.
- 4 Orduların Tanrısı Yahve,
Halkının duasına karşı daha ne kadar öfkeleneceksin?
- 5 Onları gözyaşı ekmeğiyle besledin,
Onlara içmeleri için bol miktarda gözyaşı verdin.
- 6 Bizi komşularımızla çekişme kaynağı haline getirdin.
Düşmanlarımız kendi aralarında gülüşüyorlar.
- 7 Bizi döndür, ey Orduların Tanrısı.
Yüzün parlansın,
Biz de kurtuluruz.
- 8 Mısır'dan bir asma getirdin.
Ulusları kovdun ve onu diktin.
- 9 Onun için toprağı temizledin.
Derin kök saldı ve ülkeyi doldurdu.
- 10 Dağlar onun gölgesiyle kaplandı.
Dalları Tanrı'nın sedirleri gibiydi.
- 11 Dalları denize,
Filizleri nehre kadar uzandı.
- 12 Duvarlarını neden yıktın,
Yoldan geçen herkes onu neden koparıyor?
- 13 Ormandan çıkan domuz onu harap ediyor.
Kırdaki yabani hayvanlar ondan besleniyor.
- 14 Sana yalvarıyoruz, ey Orduların Tanrısı, geri dön
Gökten aşağıya bak ve gör bu asmayı,
- 15 Sağ elinin diktiği çubuğu,
Kendin için kuvvetlendirdiğin dalı ziyaret et.
- 16 Ateşle yandı.
Kesildi.
Senin azarlamana yok olup gidiyorlar.
- 17 Senin elin, sağ elinin adamı üzerinde,
Kendin için kuvvetlendirdiğin insanoğlunun üzerinde olsun.
- 18 Böylece senden ayrılmayacağız.
Canlandır bizi, biz de senin adını çağıralım.
- 19 Ey Orduların Tanrısı Yahve, bizi döndür,
Yüzün parlansın, biz de kurtuluruz.

81

Müzik şefi için - Gittit üzerine - Asaf'ın mezmuru

- 1 Gücümüz olan Tanrı'ya yüksek sesle ilahi söyleyin!
Yakov'un Tanrısı'na sevinçle haykırın!
- 2 Bir ilahi yükseltin
Tefi, arpla birlikte hoş liri buraya getirin.

- 3 Yeni Ay'da, dolunayda,
Bayram günümüzde boru çalın.
- 4 Çünkü bu İsrail için bir yasadır,
Yakov'un Tanrısı'nın bir fermandır.
- 5 Mısır diyarından çıktığı zaman,
Bunu Yosef için bir antlaşma olarak belirledi.
Orada bilmediğim bir dili duydum.
- 6 "Onun omzunu yükten kurtardım.
Elleri küfeden kurtuldu.
- 7 Sıkıntıda çağırdın ve sizi kurtardım.
Gök gürültüsünün gizli yerinden sana yanıt verdim.
Seni Meriva sularında sınadım." Selah.
- 8 "Dinle ey halkım, size tanıklık edeceğim.
Ey İsrail, eğer beni dinlersen!
9 Sende yabancı bir ilah olmayacak,
Yabancı bir ilaha tapmayacaksın.
- 10 Ben senin Tanrın Yahve'yim,
Seni Mısır diyarından kim çıkardı?
Ağzını iyice aç da onu doldurayım.
- 11 Ama halkım sesimi dinlemedi.
İsrail beni istemedi.
- 12 Ben de onları yüreklerindeki inatçılığın ardından salıverdim,
Kendi öğütlerince yürüsünler diye.
- 13 Keşke halkım beni dinleseydi,
İsrail benim yollarımda yürüseydi!
- 14 Düşmanlarını hemen boyun eğdirir,
Elimi düşmanlarına karşı çevirirdim.
- 15 Yahve'den nefret edenler O'nun önünde sinerdi,
Onların cezası sonsuza dek sürerdi.
- 16 Ve onu buğdayın en iyisiyle de beslerdim.
Seni kayadan bal ile doyururdum."

82

Asaf'ın mezmuru

- 1 Tanrı büyük toplantıyı yönetir.
İlahlar arasında hükmeder.
- 2 "Ne vakte kadar haksızca yargılayacak,
Kötüden yana taraf tutacaksınız?" Selah.
- 3 "Zayıfı, yoksulu ve öksüzü savunun.
Yoksulun ve ezilenin hakkını koruyun.
- 4 Güçsüzü, muhtaç olanı kurtarın.
Onları kötülerin elinden özgür kılın."
- 5 Bilmiyorlar ve anlamıyorlar.
Karanlıkta ileri geri yürüyorlar.
Yeryüzünün bütün temelleri sarsılıyor.
- 6 "Sizler ilahlarsınız" dedim.
"Hepiniz Yüceler Yücesi'nin oğullarısınız.
- 7 Yine de insanlar gibi öleceksiniz,
Hükümdarlardan biri gibi düşeceksiniz."
- 8 Kalk, ey Tanrı, yeryüzünü yargıla,
Çünkü bütün ulusları sen miras alacaksın.

83

İlahi - Asaf'ın mezmuru

- 1 Ey Tanrı, susma.
Sessiz ve sakin kalma, ey Tanrı.
- 2 Çünkü işte, düşmanların ayağa kalkıyor.
Senden nefret edenler başlarını kaldırdılar.
- 3 Halkına karşı kurnazca düzen kuruyorlar.
Değer verdiğin insanlara karşı öğütleniyorlar.
- 4 "Gelin" diyorlar, "Onları ulus olarak yok edelim.
Öyle ki, İsrail'in adı bir daha anılmasın."
- 5 Tek bir akılla düzen kudular.
Sana karşı ittifak oluşturdular.
- 6 Edom'un ve İsmailoğulları'nın çadırları,
Moavlılar ve Hagarlılar,
- 7 Geval, Ammon ve Amalek,
Filist ve Sur halkı,
- 8 Asur da onlara katıldı.
Lut'un çocuklarına yardım ettiler. Selah.
- 9 Onlara Midyan'a, Kişon Irmağı'nda
Sisera'ya ve Yavin'e yaptığının aynısını yap, 10 Onlar En-dor'da yok
oldular. Toprak için gübre gibi oldular.
- 11 Onların soylularını Orev ve Zeev gibi,
Beylerini Zevah ve Salmunna'ya yaptığın gibi yap.
- 12 Onlar ki, "Tanrı'nın otlaklarını
Kendimize mülk edinelim" dediler.
- 13 Tanrım, onları çalı gibi,
Rüzgârın önündeki saman çöpü gibi yap.
- 14 Ormanı yakan ateş gibi,
Dağları tutuşturan alev gibi,
- 15 Fırtınanla onların peşlerine düş,
Kasırganla dehşet içinde bırak onları.
- 16 Yüzlerini şaşkınlıkla kaplat,
Ta ki, ismini arasınlar, ey Yahve.
- 17 Sonsuza dek hayal kırıklığı içinde kalsınlar,
Dehşete düşsünler.
Şaşkınlık içinde kalıp yok olsunlar,
- 18 Bilsinler ki, yalnız sen, adı Yahve olan,
Tüm yeryüzü üzerinde En Yüce'dir.

84

Müzik şefi için - Gittit üzerine - Korahoğulları'nın mezmuru

- 1 Ey Orduların Yahve'si,
Meskenlerin ne kadar güzeldir!
- 2 Canım Yahve'nin avlularını,
Bayılırmış gibi özlüyor.
Yüreğim ve bedenim yaşayan Tanrı'ya haykırıyor.
- 3 Serçe bile bir yuva,
Kırlangıç yavrularını koyabilecek bir yuva buldu,
Senin sunaklarının yanında,
Ey Orduların YahveSİ, Kralım ve Tanrım benim.
- 4 Ne mutlu senin evinde oturanlara.
Sürekli seni överler. Selah.

- 5 Ne mutlu, gücü sende olanlara,
Yüreklerini Siyon'u ziyaret etmeye koyanlara.
- 6 Ağlama Vadisi'nden geçerken orayı pınarlara çevirirler.
Sonbahar yağmuru onu bereketle kaplar.
- 7 Gittikçe güçlenirler.
Her biri Siyon'da Tanrı'nın önünde görünür.
- 8 Orduların Tanrısı ey Yahve, duamı duy.
Dinle, ey Yakov'un Tanrısı. Selah.
- 9 Ey kalkanımız olan Tanrı, bak,
Meshettiğinin yüzünü gör.
- 10 Çünkü, avlularında bir gün, bin günden iyidir.
Kötülük çadırlarında oturmaktansa,
Tanrım'ın evinin kapıcısı olmayı yeğlerim.
- 11 Çünkü Yahve Tanrı bir güneş, bir kalkandır.
Yahve lütuf ve yücelik verir.
Suçsuz olarak yürüyenlerden hiçbir iyiliği esirgemez.
- 12 Ey Orduların Yahve'si,
Ne mutlu sana güvenen insana.

85

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

- 1 Ey Yahve, ülkene iyilik ettin.
Yakov'un zenginliğini geri getirdin.
- 2 Halkının suçunu bağışladın.
Bütün günahlarını örttün. Selah.
- 3 Bütün gazabını uzaklaştırdın.
Öfkenin kızgınlığından geri döndün.
- 4 Döndür bizi, kurtuluşumuzun Tanrısı,
Bize olan öfkeni dindir.
- 5 Sonsuza dek bize kızgın mı kalacaksın?
Öfkeni tüm nesillere yayacak mısın?
- 6 Halkın sende sevinisin diye,
Bizi yeniden diriltmeyecek misin?
- 7 Bize sevgi dolu iyiliğini göster, ey Yahve.
Kurtuluşunu bize bağışla.
- 8 Yahve Tanrı'nın ne söyleyeceğini dinleyeceğim.
Çünkü halkına, kutsallarına esenlik konuşacak,
Ama onlar bir daha akılsızlığa dönmesinler.
- 9 Kesinlikle O'nun kurtarışı, kendisinden korkanlara yakındır;
Ta ki görkem topraklarımızda otursun.
- 10 Merhamet ve gerçek buluştular.
Doğruluk ve esenlik öpüştüler.
- 11 Gerçek yerden bitecek.
Doğruluk gökten aşağıya bakacak.
- 12 Evet, Yahve iyi olanı verecek.
Diyarımız, artarak ürün verecektir.
- 13 Doğruluk O'nun önünden gidecektir,
Adımlarına yol hazırlayacaktır.

86

David'in duası

- 1 Duy, ey Yahve, yanıtla beni,

- Çünkü ben yoksul ve muhtacım.
² Canımı koru, çünkü ben tanrısal biriyim.
 Sen Tanrım, sana güvenen hizmetkârını kurtar.
³ Bana merhamet et, ey Efendim,
 Çünkü bütün gün sana sesleniyorum.
⁴ Hizmetkârının canını sevindir,
 Çünkü canımı sana kaldırıyorum, ey Efendim.
⁵ Çünkü sen iyisin, bağışlamaya hazırsın, ey Efendi
 Seni çağıran herkese karşı
 Boldur sevgi dolu iyiliğin.
⁶ Duamı duy, ey Yahve.
 Dileklerimin sesine kulak ver.
⁷ Sıkıntılı günümde seni çağırırım,
 Çünkü sen beni yanıtlarsın.
⁸ İlahlar arasında senin gibisi yoktur, ey Efendim,
 İşlerin de benzersizdir.
⁹ Yarattığın bütün uluslar gelip sana tapınacaklar, ey Efendim.
 Adını yüceltecekler.
¹⁰ Çünkü sen büyüsun ve şaşılası işler yaparsın.
 Yalnız Tanrı sensin.
¹¹ Ey Yahve, yolunu bana öğret.
 Senin gerçeğinde yürüyeyim.
 Adından korkmak için yüreğimi tam kıl.
¹² Ey Efendi Tanrım, bütün yüreğimle seni öveceğim.
 Adını sonsuza dek yücelteceğim.
¹³ Çünkü bana karşı sevgi dolu iyiliğin büyüktür.
 Canımı ölümler diyarının derinliğinden kurtardın.
¹⁴ Ey Tanrı, gururlular bana karşı ayağa kalktılar.
 Zorbalar takımı canımın peşine düştü,
 Kendi önlerinde sana saygıları yoktur.
¹⁵ Ama sen, ey Efendim merhametli ve lütfkâr bir Tanrı'sın.
 Yavaşı öfkelenirsin, sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin boldur.
¹⁶ Bana dön de merhamet et!
 Gücünü hizmetkârına ver.
 Hizmetkârının oğlunu kurtar.
¹⁷ Bana iyiliğinin bir işaretini göster,
 Ta ki, benden nefret edenler bunu görüp utansınlar,
 Çünkü sen, ey Yahve, bana yardım ettin ve beni teselli ettin.

87

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi ¹ Onun temeli kutsal dağlardadır.

- ² Yahve Siyon'un kapılarını
 Yakov'un bütün konutlarından daha çok sever.
³ Ey Tanrı kenti,
 Senin hakkında görkemli şeyler söylenir. Selah.
⁴ Beni tanıyanlar arasında Rahav'ı ve Babil'i kaydedeceğim.
 İşte, Filist, Sur ve Etiyopya:
 "Bu da orada doğmuştur."
⁵ Siyon için şöyle denecek: "Bu ve şu onda doğmuştur."
 En Yüce Olan'ın kendisi onu pekiştirecektir.
⁶ Yahve ulusları yazarken sayacak,
 "Bu orada doğmuştur." Selah.

7 Dans edenlerle şarkı söyleyenler şöyle diyecek:
“Bütün kaynaklarım sendedir.”

88

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi - Müzik şefi için - “Mahalat Leannot”
makamında - Ezrahlı Heman Maskili

- 1 Ey Yahve, kurtuluşumun Tanrısı,
Gündüz ve gece senin önünde yakardım.
- 2 Duam senin önüne gelsin.
Yakarışıma kulağını eğ.
- 3 Çünkü canım sıkıntılarla dolu.
Hayatım ölümler diyarına yaklaştı.
- 4 Çukura inenler arasında sayılıyorum.
Yardımcısı olmayan biri gibiyim,
- 5 Ölümler arasına ayrılmış,
Artık hatırlamadığın,
Mezarda yatan öldürülmüşler gibiyim.
Onlar senin elinden ayrılmıştır.
- 6 Beni en derin çukura,
En karanlık derinliklerde koydun.
- 7 Gazabının ağırlığı üzerimdedir.
Bütün dalgalarınla beni ezdin. Selah.
- 8 Dostlarımı benden aldın.
Beni onlara iğrenç kıldın.
Kapatıldım ve kaçamıyorum.
- 9 Kederden gözlerim sönüyor.
Her gün seni çağırdım, ey Yahve.
Ellerimi sana açtım.
- 10 Harikalarını ölümlere mi göstereceksin?
Ayrılmış olan ruhlar mı kalkıp seni övecek? Selah.
- 11 Sevgi dolu iyiliğin mezarda,
Sadakatin yıkım diyarında mı ilan edilir?
- 12 Harikaların karanlıkta,
Sadakatin unutulmuşluk diyarında mı bilinir?
- 13 Ama ben ey Yahve, sana yakardım.
Sabahleyin duam huzuruna gelir.
- 14 Ey Yahve, canımı neden reddediyorsun?
Neden yüzünü benden gizliyorsun?
- 15 Gençliğimden beri dertliyim ve ölmeye hazırım.
Senin dehşetlerine katlanırken, şaşkınım.
- 16 Şiddetli öfken üzerine çöktü.
Dehşetlerin beni yok etti.
- 17 Bütün gün su gibi çevremi sardılar.
Beni tamamen içine aldılar.
- 18 Sevgiliyi, dostu benden uzaklaştırdın,
Dostlarım da karanlıktadır.

89

Ezrahlı Eytan'ın Maskili

- 1 Yahve'nin sevgi dolu iyiliğini sonsuza dek ezgilerle öveceğim.
Senin sadakatini bütün kuşaklara ağızımla duyuracağım.
- 2 Doğrusu şunu derim:

- “Sevgi sonsuza dek durur.
Gökleri sen kurdun.
Senin sadakatin onlardadır.”
- 3 “Seçtiğim kişiyle antlaşma yaptım,
Hizmetkârım David'e ant içtim:
- 4 ‘Senin soyunu sonsuza dek sürdüreceğim,
Tahtını bütün nesiller için kuracağım.’ ” Selah.
- 5 Ey Yahve, gökler harikalarını,
Sadakatini de kutsallar topluluğunda överler.
- 6 Göklerde kim Yahve'yle kıyaslanabilir?
Göksel varlıkların oğulları arasında
Yahve'ye benzeyen kimdir?
- 7 Kutsallar topluluğunda çok heybetli bir Tanrı'dır,
Çevresinde olanların hepsinden korkunçtur.
- 8 Ey Yahve, Orduların Tanrısı,
Senin gibi güçlü olan kimdir?
Ey Yah, sadakatin de çevreindedir.
- 9 Denizin gururuna hükmedersin.
Dalgaları kabardığında onları sakinleştirirsin.
- 10 Rahav'ı öldürülmüş bir adam gibi parçaladın.
Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın.
- 11 Gökler senindir.
Dünya ve onun doluluğuyla birlikte,
Yeryüzü de senindir.
Onları sen kurdun.
- 12 Kuzeyi ve güneyi sen yarattın.
Tabor ve Hermon senin adınla sevinirler.
- 13 Güçlü kolun var.
Elin kuvvetlidir, sağ elin yücedir.
- 14 Doğruluk ve adalet tahtının temelidir.
Sevgi dolu iyilik ve gerçek yüzünün önünden gider.
- 15 Ne mutlu seni alkışlamayı öğrenen halka.
Senin varlığının ışığında yürürler, ey Yahve.
- 16 Bütün gün senin adınla sevinirler.
Senin doğruluğunla yükselirler.
- 17 Çünkü sen onların gücünün yüceliğisin.
Senin lütfunla, boynuzumuz yükselir.
- 18 Çünkü kalkanımız Yahve'ye aittir,
Kralımız İsrail'in Kutsalı'na.
- 19 Sonra kutsallarına görünümde konuşup şöyle dedin:
“Savaşçıya güç verdim.
Bir genci halkın arasından yükselttim.
- 20 Hizmetkârım David'i buldum.
Onu kutsal yağımle meshettim,
- 21 Elimi onunla pekiştireceğim.
Kolum da onu güçlendirecektir.
- 22 Hiçbir düşman ondan haraç almayacak.
Hiçbir kötü kişi onu ezmeyecektir.
- 23 Düşmanlarını onun önünde yere sereceğim,
Ondan nefret edenleri vuracağım.
- 24 Ama sadakatim ve sevgi dolu iyiliğim onunla birlikte olacak.
Onun boynuzu benim adımla yükselecektir.

- 25 Elini de deniz üzerine,
Sağ elini ırmakların üzerine koyacağım.
- 26 Bana şöyle seslenecek: 'Sen benim Babamsın,
Tanrım ve kurtuluşumun kayası!'
- 27 Ben de onu ilk oğlum,
Dünya krallarının en yücesi olarak atayacağım.
- 28 Ona olan sevgi dolu iyiliğimi sonsuza dek sürdüreceğim.
Onunla antlaşmamı sabit kılacağım.
- 29 Soyunu da sonsuza dek kalıcı,
Tahtını göğün günleri gibi yapacağım.
- 30 Eğer çocukları yasamı terkederse,
Kurallarına göre yürümezlerse;
- 31 Eğer yasalarımı çiğnerlerse,
Buyruklarımı tutmazlarsa;
- 32 O zaman günahlarını değnekle,
Kötülüklerini sopayla cezalandıracağım.
- 33 Ama sevgi dolu iyiliğimi ondan tümüyle geri almam.
Sadakatimi boşa çıkarmam.
- 34 Antlaşmamı bozmayacak,
Dudaklarımın söylediklerini değiştirmeyeceğim.
- 35 Bir kere kutsallığım üzerine ant içtim,
David'e yalan söylemeyeceğim.
- 36 Onun soyu sonsuza dek,
Tahtı önümde güneş gibi duracak.
- 37 Gökyüzündeki sadık tanık ay gibi,
Sonsuza dek duracak." Selah.
- 38 Ama sen reddettin ve attın.
Meshettiğine öfkelenedin.
- 39 Hizmetkârının antlaşmasından vazgeçtin.
Onun tacını toz toprakla kirlettin.
- 40 Onun bütün surlarını yıktın.
Kalelerini harabeye çevirdin.
- 41 Yoldan geçen herkes onu soydu.
Komşuları için bir utanç haline geldi.
- 42 Düşmanlarının sağ elini yükselttin.
Bütün düşmanlarını sevindirdin.
- 43 Kılıcının ağzını da döndürdün,
Savaşta ona destek olmadın.
- 44 Onun ihtişamına son verdin,
Tahtını yere çaldın.
- 45 Gençlik günlerini kısalttın.
Onu utançla kapladın. Selah.
- 46 Ne vakte kadar, ey Yahve?
Kendini sonsuza dek mi gizleyeceksin?
Ne vakte kadar, gazabın ateş gibi yanacak?
- 47 Zamanımın ne kadar kısa olduğunu hatırla,
İnsanoğullarının hepsini ne denli boş yaratmışsın!
- 48 Yaşayıp da ölümü görmeyen,
Ölümler diyarının gücünden canını kurtaran biri var mı? Selah.
- 49 Ey Efendim, nerede o eski sevgi dolu iyiliğin,
Sadakatinle David'e ant içtiğin?

- 50 Unutma, ey Efendi, hizmetkârının aşağılanması,
Bütün güçlü halkların alaylarını nasıl bağrımda taşıdığımı,
51 Düşmanların onunla alay ettiler, ey Yahve,
Meshettiğinin ayak izleriyle alay ettiler.
52 Sonsuza dek övgüler olsun Yahve'ye.
Amin ve Amin.

90

- Tanrı adamı Moşe'nin duası
1 Ey Efendi, tüm nesiller boyu
Sen bizim meskenimiz oldun.
2 Dağlar doğmadan önce,
Sen yeryüzünü ve dünyayı yaratmadan önce,
Öncesizlikten sonsuza dek, Tanrı sensin.
3 İnsanı yıkıp şöyle dersin:
"Geri dönün, insanoğulları."
4 Çünkü senin gözünde bin yıl geçmiş dün gibi,
Gece nöbeti gibidir.
5 Uyduklarında onları süpürürsün.
Sabahleyin biten ot gibidirler.
6 Sabahleyin filizlenip yeşerir,
Akşama doğru solup kurur.
7 Çünkü senin öfkenle tükeniriz.
Gazabınla şaşkına döneriz.
8 Kötülüklerimizi önüne,
Gizli günahlarımızı senin varlığının ışığına koydun.
9 Çünkü bütün günlerimiz senin gazabında geçiyor.
Yıllarımızı bir soluk gibi bitirmekteyiz.
10 Yıllarımızın günleri yetmiş,
Ya da gücünle sekseni bulursa,
Yine de onların en parlak zamanı emek ve kederdir,
Çünkü çabuk geçiyor ve uçup gidiyoruz.
11 Öfkenin gücünü,
Gazabını sana duyulan korkuya göre kim bilebilir?
12 Öyleyse bize günlerimizi saymayı öğret,
Öyle ki, bilge bir yürek kazanalım.
13 Acı, ey Yahve!
Ne vakte kadar?
Hizmetkârlarına merhamet et!
14 Sabahleyin bizi sevgi dolu iyiliğinle doyur,
Öyle ki, tüm günlerimiz boyunca sevinip mutlu olalım.
15 Bizi sıkıntıya soktuğun günler kadar,
Kötülük gördüğümüz yıllar kadar bizi sevindir.
16 İşin hizmetkârlarına,
Yüceliğin onların çocuklarına görünsün.
17 Tanrımız Yahve'nin lütfu üzerimizde olsun.
Ellerimizin işini bizim için pekiştir.
Evet, ellerimizin işini pekiştir.

91

- 1 Yüceler Yücesi'nin gizli yerinde oturan
Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesinde dinlenir.

- 2 Yahve için derim: “O benim sığınağım ve kalemdir,
Tanrım’dır, O’na güvenirim.”
- 3 Çünkü O seni avcı tuzağından,
Ölümcül salgından kurtarır.
- 4 Seni kanatlarıyla örter.
O’nun kanatları altına sığınırın.
O’nun sadakati senin kalkanın ve siperindir.
- 5 Ne gecenin dehşetinden korkarsın,
Ne de gündüz uçan oktan,
- 6 Ne karanlıkta dolaşan salgın hastalıktan,
Ne de öğle vakti bitiren yıkımdan.
- 7 Yanında bin kişi,
Sağında on bin kişi düşebilir,
Ama sana yaklaşmaz.
- 8 Sen yalnız gözlerinle bakacak,
Kötülerin cezasını göreceksin.
- 9 Çünkü sen Yahve’yi sığınak,
En Yüce Olan’ı kendine konut edindiğin için,
- 10 Başına kötülük gelmeyecek,
Evine felaket yaklaşmayacak.
- 11 Çünkü tüm yollarında seni korusunlar diye,
Senin için meleklerini sorumlu kılacak,
- 12 Ayağın bir taşa çarpmasın diye,
Seni elleri üzerinde taşıyacaklar,
- 13 Aslanın ve kobranın üzerine basacaksın.
Genç aslanı ve yılanı ayaklarının altında çiğneyeceksin.
- 14 “Sevgisini bana bağladığı için onu kurtaracağım.
Adımı bildiği için onu yücelteceğim.
- 15 Beni çağırarak, ben de ona yanıt vereceğim.
Sıkıntıda onun yanında olacağım.
Onu kurtaracak ve yücelteceğim.
- 16 Onu uzun ömürle doyuracağım,
Ona kurtarışımı göstereceğim.”

92

Mezmun - Şabat Günü için ilahi

- 1 Yahve’ye şükretmek,
Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek,
- 2 Sabahları sevgi dolu iyiliğini,
Her gece sadakatini,
- 3 On telli sazla, arpla,
Lirin ezgisiyle duyurmak ne iyidir.
- 4 Çünkü, ey Yahve, işinle beni sevindirdin.
Senin ellerinin işleriyle zafer kazanıyorum.
- 5 İşlerin ne büyüktür, ey Yahve!
Düşüncelerin çok derindir.
- 6 Akılsız insan bilmez,
Budala da bunu anlamaz:
- 7 Kötüler ot gibi bitse de,
Kötülük edenlerin tümü serpilip gelişse de,
Onlar sonsuza dek yok edilecekler. ⁸ Ama sen, ey Yahve, sonsuza dek
yücelersin.

- 9 Çünkü işte, senin düşmanların, ey Yahve,
Çünkü işte, düşmanların yok olacak.
Bütün kötülük yapanlar dağılacaktır.
- 10 Ama sen benim boynuzumu
Yaban öküzünki gibi yükselttin.
Taze yağla meshedildim.
- 11 Gözüm düşmanlarımı da gördü.
Kulaklarım bana karşı çıkan kötü düşmanları duydu.
- 12 Doğrular palmiye ağacı gibi serpilip gelişecektir.
Lübnan'daki sedir ağacı gibi büyüyecektir.
- 13 Onlar Yahve'nin evine dikilmişlerdir.
Tanrımız'ın avlularında serpilip gelişeceklerdir.
- 14 Onlar yaşlılıklarında da meyve verecekler.
Taze ve yemyeşil olacaklar,
- 15 Ta ki, Yahve'nin doğru olduğunu göstereyim.
O benim kayamdır,
Ve O'nda hiç haksızlık bulunmaz.

93

- 1 Yahve hüküm sürüyor!
İhtişamla kuşanmış!
Yahve kudretle donanmış.
Dünya da pekiştirilmiş, sarsılmaz.
- 2 Tahtın eskiden beri kurulmuştur.
Sen sonsuzluktansın.
- 3 Seller yükseldi, ey Yahve,
Seller sesini yükseltti.
Seller, dalgalarını yükseltti.
- 4 Bol suların seslerinin üstünde,
Denizin kudretli dalgalarından çok,
Yücelerdeki Yahve kudretlidir.
- 5 Kuralların sağlam durur.
Kutsallık evini süsler,
Sonsuza dek, ey Yahve.

94

- 1 Ey Yahve, sen öcün sahibi olan Tanrı'sın,
Ey öcün sahibi olan Tanrı, parla.
- 2 Kalk, ey yeryüzünün yargıcı.
Küstahlara hak ettikleri karşılığı ver.
- 3 Ey Yahve, kötüler ne zamana dek,
Ne zamana dek zafer kazanacaklar?
- 4 Küstahça sözler saçıyorlar.
Kötülük edenlerin hepsi övünüyorlar.
- 5 Ey Yahve, halkını parçalıyorlar,
Mirasına eziyet ediyorlar.
- 6 Dul kadını ve garibi katlediyorlar,
Babasızları öldürüyorlar.
- 7 "Yah görmez" diyorlar,
"Yakov'un Tanrısı dikkate almaz."
- 8 Ey sizler, halk arasındaki akılsızlar, dikkat edin,
Siz ey ahmaklar, ne zaman akıllanacaksınız?

- 9 Kulağı yerleştiren duymaz mı?
Göze biçim veren görmez mi?
- 10 Ulusları terbiye eden, cezalandırmaz mı?
İnsana öğreten bilir.
- 11 Yahve insanın düşüncelerinin,
Boş olduğunu bilir.
- 12 Ey Yah, ne mutlu terbiye ettiğin,
Yasanı öğrettiğin kişiye.
- 13 Kötüler için çukur kazılıncaya dek,
Sıkıntılı günlerde ona rahat verirsin.
- 14 Çünkü Yahve halkını geri çevirmez,
Mirasını da bırakmaz.
- 15 Çünkü yargı adalete dönecektir.
Dürüst yüreklilerin hepsi onu izleyecektir.
- 16 Kötülere karşı benim için kim kalkacak?
Kötülük edenlere karşı kim beni savunacak?
- 17 Yahve yardımcım olmasaydı,
Canım hemen sessizlik içinde çökerdi.
- 18 “Ayağım kayıyor!” dediğimde,
Sevgi dolu iyiliğin beni ayakta tuttu, ey Yahve.
- 19 İçimdeki düşüncelerin çokluğunda,
Senin avutmaların canımı sevindiriyor.
- 20 Yasayla kötülük eden şer tahtı,
Seninle paydaşlık içinde olur mu?
- 21 Doğru kişinin canına karşı toplanıyorlar,
Masum kanı mahkûm ediyorlar.
- 22 Ama Yahve benim yüksek kulem oldu,
Tanrım sığındığım kaya oldu.
- 23 Kötülüklerini başlarına döndürdü,
Kendi kötülükleriyle onları kesip atacaktır.
Tanrımız Yahve onları kesip atacaktır.

95

- 1 Gelin, Yahve'ye ezgiler söyleyelim.
Kurtuluşumuzun kayasına yüksek sesle haykıralım!
- 2 Şükranla huzuruna çıkalım.
O'nu ezgilerle yüceltelim!
- 3 Çünkü Yahve büyük Tanrı'dır,
Tüm ilahların üstünde büyük Kral'dır.
- 4 Yerin derinlikleri O'nun elindedir.
Dağların tepeleri de O'nundur.
- 5 Deniz O'nundur ve onu yaratan kendisidir.
Karaya biçim veren O'nun elleridir.
- 6 Gelin, tapınalım, eğilelim.
Yaratıcımız Yahve'nin önünde diz çökelim,
- 7 Çünkü Tanrımız O'dur.
Biz O'nun otlığının halkı,
Gözetimindeki koyunlarız.
Keşke bugün O'nun sesini duysanız!
- 8 Meriva'da ve o gün Masa Çölü'nde olduğu gibi
Yüreğinizi katılaştırmayın,

- 9 Atalarınız beni denediklerinde,
Beni sınadıklarında, işimi de görmüşlerdi.
10 Kırk yıl boyunca o kuşakla kederlendim,
“Bunlar, yürekleri kusurlu bir halktır” dedim.
“Yollarımı bilmediler.”
11 Bunun için öfkemle ant içtim:
“Benim dinlenme yerime girmeyecekler.”

96

- 1 Yahve'ye yeni bir ezgi söyleyin!
Tüm yeryüzü Yahve'ye ezgi söyleyin.
2 Ezgi söyleyin Yahve'ye!
Adını yüceltin!
Kurtuluşunu günden güne duyurun!
3 Görkemini uluslar arasında,
Şaşılabilir işlerini bütün halklar arasında ilan edin.
4 Çünkü Yahve büyüktür, fazlasıyla övülmeye layıktır!
Bütün ilahlardan çok O'ndan korkulmalıdır.
5 Çünkü halkların bütün ilahları puttur,
Gökleri yaratansa Yahve'dir.
6 Saygınlık ve ululuk O'nun önündedir.
Güç ve güzellik O'nun tapınağındadır.
7 Ey ulusların soyları, Yahve'ye verin,
Yüceliği ve gücü Yahve'ye verin.
8 Adından ötürü yüceliği Yahve'ye verin.
Sunu getirip avlularına girin.
9 Yahve'ye kutsal düzen içinde tapının.
Önünde titreyin, tüm yeryüzü.
10 Uluslar arasında, “Yahve hüküm sürüyor” deyin.
Dünya da pekiştirilmiştir, sarsılmaz.
Halkları adaletle yargılar.
11 Gökler sevinsin, yeryüzü coşsun.
Deniz ve içindeki doluluk gürlesin!
12 Kır ve içindekilerin tümü coşsun!
O zaman ormandaki bütün ağaçlar,
Sevinçle şarkı söyleyecek,
13 Yahve'nin önünde,
Çünkü O geliyor,
Yeryüzünü yargılamaya geliyor.
Dünyaya doğrulukla,
Halklara gerçeğiyle hükmedecek.

97

- 1 Yahve hükmediyor, coşsun yeryüzü!
Bütün adalar sevinsin!
2 Bulutlar ve karanlık çevresindedir.
Doğruluk ve adalet O'nun tahtının temelidir.
3 O'nun önünden ateş yürüyor,
Düşmanlarını her yandan yakıyor.
4 Şimşegi dünyayı aydınlatır.
Yeryüzü görüp titrer.
5 Yahve'nin önünde,

- Tüm yeryüzünün Efendisi önünde dağlar balmumu gibi eridi.
- ⁶ Gökler O'nun doğruluğunu ilan eder.
Bütün halklar O'nun yüceliğini gördü.
- ⁷ Oyma putlara hizmet edenlerin hepsi,
Putlarıyla övünenler, utansınlar.
Ey bütün ilahlar, O'na tapın!
- ⁸ Siyon duydu ve sevindi.
Senin hükümlerinden ötürü, ey Yahve,
Yahuda kızları coştı.
- ⁹ Çünkü, ey Yahve, tüm yeryüzünde En Yüce Olan sensin.
Bütün ilahların üstünde çok yücesin.
- ¹⁰ Ey sizler, Yahve'yi sevenler, kötülükten nefret edin!
O, kutsallarının canlarını korur.
Onları kötülerin elinden kurtarır.
- ¹¹ Doğru için ışık,
Yüreği dürüst olanlara sevinç ekilmiştir.
- ¹² Ey doğrular, Yahve'de sevinin!
O'nun kutsal Adına şükredin.

98

Mezmunur

- ¹ Yahve'ye yeni bir ezgi söyleyin,
Çünkü O şaşılacak şeyler yaptı!
Sağ eli ve kutsal kolu kendisi için kurtuluş sağladı.
- ² Yahve kurtuluşunu bildirdi.
Doğruluğunu ulusların önünde açıkça gösterdi.
- ³ İsrail halkına olan sevgi dolu iyiliğini ve sadakatini hatırladı.
Yeryüzünün bütün uçları Tanrımız'ın kurtuluşunu gördü.
- ⁴ Ey bütün yeryüzü Yahve'ye sevinçle haykırın!
Neşeyle ortalığı çınlatın, ezgiler söyleyin!
- ⁵ Arpla Yahve'ye ezgiler söyleyin,
Arp ve melodiyle ezgiler söyleyin.
- ⁶ Borularla ve koç boynuzu sesiyle,
Kral olan Yahve'nin önünde sevinçle haykırın.
- ⁷ Deniz doluluğuyla,
Dünya ve onda oturanlar gürlesin.
- ⁸ Irmaklar el çırpın.
Dağlar hep birlikte sevinçle haykırın.
- ⁹ Yahve'nin önünde ezgi söylesinler,
Çünkü O geliyor, yeryüzüne hükmetmeye.
Dünyayı doğrulukla,
Halklara adaletle hükmedecek.

99

- ¹ Yahve hüküm sürüyor! Titresin halklar.
Keruvlar arasında tahtında oturmuş.
Sarsılsın yeryüzü.
- ² Yahve Siyon'da büyüktür.
O, bütün halkların üstünde yücedir.
- ³ Büyük ve heybetli ismini övsünler.
O Kutsal'dır!
- ⁴ Kral'ın gücü adaleti de sever.

- Doğruluğu sen kurarsın.
Yakov'da adalet ve doğruluğu sen gerçekleştirirsin.
- ⁵ Tanrımız Yahve'yi yüceltin.
Ayaklarının taburesinde tapının.
O Kutsal'dır!
- ⁶ Moşe'yle Aron O'nun kâhinleri arasındaydı.
Samuel adını çağırınlar arasındaydı.
Yahve'yi çağırdılar, O da onlara yanıt verdi.
- ⁷ Bulut sütunu içinde onlarla konuştu.
O'nun tanıklıklarını ve kendilerine vermiş olduğu kuralları tuttular.
- ⁸ Ey Tanrımız Yahve, sen onlara yanıt verdin,
Yaptıklarının karşılığını ödetmiş olsan da,
Onları bağışlayan bir Tanrı oldun.
- ⁹ Tanrımız Yahve'yi yüceltin.
Kutsal dağında tapının,
Çünkü Tanrımız Yahve kutsaldır!

100

- Şükran Mezmuru ¹ Ey bütün diyarlar, Yahve'ye sevinçle haykırın!
- ² Yahve'ye sevinçle hizmet edin.
O'nun huzuruna ezgilerle gelin.
- ³ Bilin ki, Yahve Tanrı'dır.
Bizi yaratan O'dur ve biz de O'nunuz.
O'nun halkı, otlagının koyunlarıyız.
- ⁴ Şükranla kapılarına,
Övgüyle avlularına girin.
Şükredin O'na, adını yüceltin.
- ⁵ Çünkü Yahve iyidir.
Sevgi dolu iyiliği sonsuzdur,
Sadakati tüm kuşaklar boyunca sürer.

101

David'in mezmuru

- ¹ Sevgi dolu iyiliğini ve adaletini ezgiyle söyleyeceğim.
Seni ilahilerle öveceğim, ey Yahve.
- ² Temiz bir yaşam sürdürmeye dikkat edeceğim.
Bana ne zaman geleceksin?
Evimin içinde pak bir yürekle yürüyeceğim.
- ³ Hiçbir rezil şeyi gözümün önüne koymayacağım.
Güvenilmez insanların işlerinden nefret ederim.
Bana tutunmayacaklar.
- ⁴ Sapık yürek benden uzak olsun.
Kötülükle işim olmaz.
- ⁵ Komşusuna gizlice kara çalanı sustururum.
Katlanamam küstah ve kibirli insana.
- ⁶ Gözlerim ülkedeki sadıkların üzerinde olacak,
Ta ki, benimle otursunlar.
Kusursuzca yürüyen kişi,
Bana hizmet edecek.
- ⁷ Hileci kişi evimde oturmayacak.
Yalan söyleyen, gözümün önünde durmayacak.
- ⁸ Her sabah ülkedeki bütün kötülerini yok edeceğim,
Yahve'nin kentinden kötülüğün tüm işçilerini kesip atacağım.

102

Zayıf düşen ve derdini Yahve'ye döken mazlumun duası

- 1 Duamı duy, ey Yahve!
Feryadım sana ulaşsın.
- 2 Sıkıntılı günümde yüzünü benden saklama.
Kulağını bana çevir.
Çağırduğım gün bana hemen yanıt ver.
- 3 Çünkü günlerim duman gibi tükeniyor.
Kemiklerim meşale gibi yanıyor.
- 4 Yüreğim ot gibi kurudu, soldu,
Ekmek yemeyi unuttum.
- 5 İniltimin sesinden,
Kemiklerim derime yapışıyor.
- 6 Çölde yaşayan kaşıkçı kuşu gibiyim.
Çorak yerlerin baykuşu oldum. ⁷ Gözlüyorum, damda yalnız kalan bir serçeye döndüm.
- 8 Düşmanlarım bütün gün beni aşağılıyor.
Bana kızgın olanlar adımları lanet için kullanıyorlar.
- 9 Külü ekmek gibi yedim,
İçeğime gözyaşları karıştırdım,
- 10 Senin öfken ve gazabın yüzünden,
Çünkü sen beni kaldırıp yere çaldın.
- 11 Günlerim uzayan gölge gibi.
Ot gibi kurudum.
- 12 Ama sen, ey Yahve, sonsuza dek kalıcısın,
Ünün tüm kuşaklar boyunca sürer.
- 13 Sen kalkıp Siyon'a merhamet edeceksin,
Çünkü ona acıma vakti geldi.
Evet, belirlenen zaman geldi.
- 14 Çünkü hizmetkârların onun taşlarından zevk alırlar,
Onun tozuna acırlar.
- 15 Böylece uluslar Yahve'nin adından,
Yeryüzü krallarının tümü görkeminden korkacaklar.
- 16 Çünkü Yahve Siyon'u bina etti.
Yüceliğiyle görüldü.
- 17 Yoksulun duasına yanıt verdi,
Onların duasını küçümsemedi.
- 18 Bu, gelecek kuşak için yazılacak.
Yaratılacak bir halk Yah'ı övecek,
- 19 Çünkü O yücelerdeki kutsal yerinden aşağıya baktı.
Yahve gökten yeryüzünü gördü,
- 20 Tutsakların iniltilerini duymak,
Ölüme mahkûm edilenleri serbest bırakmak için.
- 21 Böylece Yahve'ye hizmet etmek için
Halklar ve krallıklar bir araya toplanınca,
- 22 Siyon'da Yahve'nin adını,
Yeruşalem'de övgüsünü ilan etsinler.
- 23 Yol boyunca gücümü zayıflattı.
Günlerimi kısalttı.
- 24 "Ey Tanrım, beni günlerimin ortasında alma" dedim.
"Senin yılların tüm kuşaklar boyuncadır.

- 25 Yeryüzünün temelini eskiden sen attın.
Gökler senin ellerinin işidir.
- 26 Onlar yok olacak, ama sen duracaksın.
Evet, hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
Onları bir kaftan gibi değiştireceksin, onlar da değişecek.
- 27 Ama sen aynısın.
Yıllarının sonu yoktur.
- 28 Hizmetkârlarının çocukları devam edecek.
Onların soyu senin önünde sağlamlaştırılacak.”

103

David'in mezmuru

- 1 Yahve'yi öv, ey canım!
İçimde var olan her şey, O'nun kutsal adını övsün!
- 2 Yahve'yi öv, ey canım,
İyiliklerinin hiçbirini unutma.
- 3 Bütün günahlarını bağışlayan,
Bütün hastalıklarını iyileştiren,
- 4 Canını yok olmaktan kurtaran,
Sana sevgi dolu iyilikle
Yumuşacık merhametler tacı giydiren,
- 5 İsteğini iyi şeylerle karşılayan O'dur,
Böylece gençliğin kartalınki gibi yenilenir.
- 6 Yahve ezilenlerin tümüne
Hak ve adalet sağlar.
- 7 Kendi yollarını Moşe'ye,
İşlerini İsrail'in çocuklarına bildirdi.
- 8 Yahve merhametli ve lütufkârdır,
Öfkelenmekte yavaş, sevgi dolu iyiliği boldur.
- 9 Hep suçlamaz;
Sonsuza dek öfkeli kalmaz.
- 10 Bize günahlarımıza göre davranmadı,
Ne de kötülüklerimizin karşılığını ödetti.
- 11 Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse,
Kendisinden korkanlara karşı
Sevgi dolu iyiliği de o kadar büyüktür.
- 12 Doğu batıdan ne kadar uzaksa,
İsyanlarımızı bizden o kadar uzaklaştırdı.
- 13 Bir baba çocuklarına nasıl acırsa,
Yahve kendisinden korkanlara öyle acır.
- 14 Çünkü yaratılışımızı bilir.
Toprak olduğumuzu hatırlar.
- 15 İnsana gelince, günleri ota benzer.
Kır çiçeği gibi gelişir.
- 16 Üzerine rüzgâr esince gelip geçer.
Bulduğu yer artık onu hatırlamaz.
- 17 Ama Yahve'nin sevgi dolu iyiliği
Kendisinden korkanlara karşı sonsuzdur,
Doğruluğu çocuklarının çocuklarıdır,
- 18 Kurallarına uyanlara,
O'nun buyruklarına uymayı hatırlayanlarıdır.

- 19 Yahve tahtını göklerde kurdu.
O'nun krallığı her şeye hükmediyor.
- 20 Yahve'yi övün, ey O'nun melekleri,
Güçte büyük olup
Sözünün sesine itaat eden
Ve sözünü yerine getiren ey sizler.
- 21 Yahve'yi övün, O'nun bütün orduları,
İsteğini yerine getiren hizmetkârları.
- 22 Hakimiyetinin her yerindeki bütün işleri
Yahve'yi övün,
Yahve'yi öv, ey canım!

104

- 1 Ey canım, Yahve'yi öv,
Ey Yahve, Tanrım, çok büyüksün.
Saygınlık ve heybetle giyinmişsin.
- 2 O'dur bir giysi gibi kendini ışıkla örten.
Gökleri bir perde gibi geren.
- 3 O'dur odalarının en üstünü sular üzerine kuran,
Bulutları kendine araba eden,
Rüzgârın kanatları üzerinde yürüyen.
- 4 O'dur habercilerini rüzgârlar,
Hizmetkârlarını ateş alevleri yapan.
- 5 Yeryüzünün temellerini attın,
Sonsuza dek sarsılmasın diye.
- 6 Bir kaftan gibi onu derinlikle kapladın.
Sular dağların üzerinde durdu.
- 7 Senin azarlamandan sular kaçtı,
Gürleyişinin sesiyle hemen çekildiler.
- 8 Dağlar yükseldi,
Vadiler battı,
Onlar için belirlediğin yere doğru.
- 9 Üstünden geçmesinler diye bir sınır çektin,
Ta ki, yeryüzünü kaplamak için bir daha dönmesinler.
- 10 Vadilerde çıkarttığın pınarlar,
Dağların arasında akarlar.
- 11 Kırdaki bütün hayvanlara içecek verir.
Yaban eşekleri susuzluklarını giderirler.
- 12 Gökteki kuşlar onların yanında yuva yapar.
Dalların arasında öterler.
- 13 Dağları odalarından sular.
Yeryüzü işlerinin ürünüyle doldu.
- 14 Hayvanlar için ot,
İnsanın ekip biçmesi için bitkiler yetiştirirsin,
Öyle ki, topraktan yiyecek çıkarırsınlar.
- 15 İnsanın yüreğini sevindiren şarabı,
Yüzünü aydınlatan yağı,
Yüreğini güçlendiren ekmeği sen verirsin.
- 16 Yahve'nin ağaçları,
Kendi diktiği Lübnan sedirleri iyi sulanır.
- 17 Kuşlar orada yuva yaparlar.

- Leylek ise evini selvi ağaçlarına yapar.
 18 Yüksek dağlar yaban keçileri içindir.
 Kayalar, kaya porsuklarının sığınağıdır.
 19 Ayı mevsimler için belirledi.
 Güneş batacağı zamanı bilir.
 20 Karartırsın, gece olur,
 O zaman tüm orman hayvanları çıkar.
 21 Genç aslanlar avlarının peşinden kükrer,
 Tanrı'dan yiyeceklerini isterler.
 22 Güneş doğar, çekilirler,
 İlerinde yatarlar.
 23 İnsan işine gider,
 Akşama kadar çalışır.
 24 Ey Yahve, işlerin ne çoktur!
 Hepsini bilgeliğinle yaptın.
 Yeryüzü zenginliklerinle dolu.
 25 Deniz var, büyük ve geniş,
 İçinde sayısız küçük büyük hayvanlar,
 Canlı şeyler bulunur.
 26 Oraya gemiler gider,
 İçinde oynasın diye yarattığın Livyatan oradadır.
 27 Hepsi seni bekliyor,
 Ta ki onlara yiyeceklerini vaktinde veresin.
 28 Onlara verirsın ve toplarlar.
 Elini açarsın, iyilikle doyarlar.
 29 Yüzünü gizleyince sıkıntıya düşerler.
 Soluklarını kesince ölüp toza dönerler.
 30 Ruhunu gönderirsin, yaratılırlar.
 Yerin yüzünü yenilersin.
 31 Yahve'nin yüceliği sonsuza dek sürsün.
 Yahve işleriyle sevinsin.
 32 O yeryüzüne bakar, yer titrer.
 Dağlara dokunur ve onlar tüter.
 33 Yaşadığım sürece Yahve'ye ezgiler söyleyeceğim.
 Var oldukça Tanrım'ı ezgilerle öveceğim.
 34 Düşüncem O'na hoş görünsün.
 Ben Yahve ile sevineceğim.
 35 Günahkârlar yeryüzünde tükensin.
 Artık kötüler olmasın.
 Ey canım, Yahve'yi öv.
 Yah'i öv!

105

- 1 Yahve'ye şükredin, adını çağırın!
 Yaptıklarını halklar arasında bildirin.
 2 O'na ezgilerle, ilahiler söyleyin!
 O'nun tüm şaşılabilir işlerini anlatın.
 3 Kutsal adıyla övünün.
 Yahve'yi arayanların yüreği sevinsin.
 4 Yahve'yi ve O'nun gücünü arayın.
 Yüzünü sonsuza dek arayın.

- 5 Yaptığı şaşılası işleri,
Harikalarını ve ağzının hükümlerini hatırlayın:
- 6 Ey sizler, hizmetkârı Avraham'ın soyu,
Yakov'un çocukları, O'nun seçilmişleri.
- 7 Tanrımız Yahve O'dur.
O'nun hükümleri tüm yeryüzündedir.
- 8 O, antlaşmasını,
Bin kuşağa buyurduğu sözü,
9 Avraham'la yaptığı antlaşmayı,
İshak'a olan andını sonsuza dek hatırlar,
10 Bunu Yakov için bir kural,
İsrael'e sonsuz bir antlaşma olarak onayladı:
- 11 "Mirasının payı olmak üzere,
Kenan ülkesini sana vereceğim."
- 12 O zaman için sayıca birkaç kişiydiler,
Çok azdılar ve orada yabancıydılar.
- 13 Ulustan ulusa,
Bir krallıktan öteki halka dolaşıp durdular.
- 14 Kimsenin onlara kötülük etmesine izin vermedi.
Kralları bile onların uğruna azarladı:
- 15 "Meshettiklerime dokunmayın!
Peygamberlerime zarar vermeyin!" dedi.
- 16 Ülkeye kıtlığı çağırırdı.
Yiyecek kaynaklarını yok etti.
- 17 Önlerinden bir adam gönderdi.
Yosef köle olmak üzere satıldı.
- 18 Ayaklarına pranga vurdular.
Boynunu demir halkayla bağladılar.
- 19 Sözü gerçekleşene dek,
Yahve'nin sözü onu sınıadı.
- 20 Kral gönderip onu özgür kıldı.
Halklara hükmeden onu salıverdi.
- 21 Onu evinin efendisi,
Tüm malının yöneticisi yaptı,
- 22 Beylerini istediği gibi eğitsin,
İhtiyarlarına bilgelik öğretsin diye.
- 23 İsrail de Mısır'a geldi.
Yakov Ham ülkesinde yaşadı.
- 24 Halkını çok artırdı,
Onları düşmanlarından daha güçlü yaptı.
- 25 Hizmetkârlarına karşı düzen kursunlar diye,
Onların yüreklerini halkından nefret etmeye yöneltti,
- 26 Hizmetkârı Moşe'yi,
Seçmiş olduğu Aron'u gönderdi.
- 27 Aralarında mucizeler,
Ham diyarında harikalar gerçekleştirdiler.
- 28 Karanlık gönderip ortalığı kararttı.
Sözlerine karşı gelmediler.
- 29 Sularını kana çevirdi,
Balıklarını öldürdü.
- 30 Ülkeleri kurbağalarla dolup taşıtı,
Krallarının odalarında bile.

- 31 O söyleyince sinek sürüleri,
Tüm sınırları içine bitler geldi.
- 32 Onlara yağmur yerine dolu,
Ülkelerine yıldırım verdi.
- 33 Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu,
Ülkelerinin ağaçlarını parçaladı.
- 34 O söyleyince, çekirgeler,
Sayısız çekirgeler geldi.
- 35 Ülkelerinin bütün bitkilerini,
Topraklarının ürününü yediler.
- 36 Ülkelerinin ilk doğanlarının hepsini,
Güçlerinin ilk ürünlerini vurdu.
- 37 Onları altın ve gümüşle çıkardı.
Oymaklarının içinde tek bir zayıf insan bile yoktu.
- 38 Onlar gidince Mısır sevindi,
Çünkü onların korkusu üzerlerine çökmüştü.
- 39 Örtü olarak bulutu,
Geceyi aydınlatmak için ateşi serdi.
- 40 İstediler, O da bıldırcın getirdi,
Onları gökyüzünün ekmeğiyle doyurdu.
- 41 Kayayı yardı ve sular fişkırdı.
Kurak yerlerde ırmak gibi aktı.
- 42 Çünkü kutsal sözünü,
Hizmetkârı Avraham'ı hatırladı.
- 43 Halkını sevinçle,
Seçmiş olduklarını ezgiyle dışarı çıkardı.
- 44 Ulusların topraklarını onlara verdi.
Halkların emeğini miras aldılar,
- 45 Ta ki O'nun kurallarına tutsunlar,
Yasasını yerine getirsinler.
Yah'ı övün!

106

- 1 Yahve'ye övgüler olsun!
Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
Çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
- 2 Yahve'nin büyük işlerini kim dile getirebilir?
Ya da tüm övgülerini tam olarak kim ilan edebilir?
- 3 Ne mutlu adaleti tutanlara.
Ne mutlu, her zaman doğru olanı yapan kişiye.
- 4 Halkına gösterdiğin lütufla beni hatırla, ey Yahve.
Kurtarışınla beni ziyaret et,
- 5 Öyle ki, seçtiklerinin başarısını göreyim,
Ulusunun sevinciyle coşayım,
Mirasıyla birlikte övüneyim.
- 6 Atalarımızla birlikte günah işledik.
Suç işledik.
Kötülük yaptık.
- 7 Atalarımız Mısır'daki harikalarını anlamadılar.
Sevgi dolu iyiliklerinin çokluğunu hatırlamadılar,
Denizde, Kızıldeniz'de isyan ettiler.
- 8 Kudretli gücünü bildirsin diye,

- Yine de kendi adı uğruna onları kurtardı,
9 Kızıldeniz'i de azarladı ve deniz kurudu,
Çölde geçermiş gibi onları derinliklerden geçirdi.
10 Onları kendilerinden nefret edenin elinden kurtardı,
Onları düşmanın elinden kurtardı.
11 Sular düşmanlarını örttü.
Geride onlardan biri bile kalmadı.
12 O zaman sözlerine inandılar.
O'na ezgilerle övgülerini sundular.
13 O'nun işlerini hemen unuttular.
O'nun öğüdünü beklemediler,
14 Ama çölde iştahlarına yenik düştüler,
Issız yerde Tanrı'yı denediler.
15 Onlara istediklerini verdi,
Ama canlarına zayıflık gönderdi.
16 Ordugâhta da Moşe'yi,
Yahve'nin kutsalı Aron'u kıskandılar.
17 Yer yarıldı ve Datan'ı yuttu,
Aviram'ın yandaşlarını örttü.
18 Onların arasında ateş tutuştu,
Alevi kötülerini yaktı.
19 Horev'de bir buzağı yaptılar,
Dökme bir surete tapıldılar.
20 Böylece ot yiyen bir öküzün sureti için
Kendi yüceliklerini değiştirdiler.
21 Kurtarıcılarını,
Mısır'da büyük şeyler,
22 Ham diyarında harika işler,
Kızıldeniz'de korkunç şeyler yapmış olan
Tanrı'yı unuttular.
23 Bu nedenle onları yok edeceğini söyledi,
Seçtiği Moşe, yok etmesin diye,
Gazabını döndürmek için
O'nun önünde gedikte durmasaydı,
Onları yok edecekti.
24 Evet, güzel ülkeyi küçümsediler.
Sözüne inanmadılar,
25 Ama çadırlarında söylendiler,
Yahve'nin sesini dinlemediler.
26 Bu nedenle onları
Çölde devirmeye,
27 Soylarını uluslar arasında düşürmeye,
Onları ülkelere dağıtmaya onlara ant içti.
28 Baal Peor'a da bağlandılar.
Ölümlerini kurbanlarını yediler.
29 Böylece işleriyle O'nu öfkeliendirdiler.
Üstlerine veba geldi.
30 Bunun üzerine Pinehas ayağa kalktı ve yargıyı gerçekleştirdi.
Böylece veba durduruldu.
31 Bu ona doğruluk sayıldı,
Gelecek tüm kuşaklar için.
32 Meriva sularında da O'nu öfkeliendirdiler;

- Moşe onlardan ötürü sıkıntıya düştü;
 33 Onun ruhuna karşı isyan ettikleri için
 Düşünmeden dudaklarıyla konuştu.
 34 Yahve'nin onlara buyurduğu gibi,
 Halkları yok etmediler.
 35 Ama uluslara karıştılar,
 Onların işlerini öğrendiler.
 36 Putlarına hizmet ettiler,
 Bu onlara tuzak oldu. 37 Evet, oğullarını ve kızlarını iblislere kurban
 ettiler.
 38 Suçsuz kanı döktüler,
 Oğullarının ve kızlarının kanlarını bile,
 Kenan putlarına kurban olarak sundular.
 Toprak kanla kirlendi.
 39 Böylece işleriyle kirlendiler,
 Kendi eylemlerinde fahişelik ettiler.
 40 Bu yüzden Yahve'nin öfkesi halkına karşı tutuştu.
 Mirasından nefret etti.
 41 Onları ulusların eline verdi.
 Onlardan nefret edenler onlara hükmetti.
 42 Düşmanları da onlara zulmetti.
 Onların eli altında boyun eğdirildiler.
 43 Onları defalarca kurtardı,
 Ama kendi öğütlerinde isyankârdılar,
 Kötülükleri yüzünden alçaltıldılar.
 44 Yine de onların sıkıntısını gördü,
 Onların yakarışlarını duyduğunda.
 45 Onlar için antlaşmasını hatırladı,
 Sevgi dolu iyiliğinin çokluğuna göre
 Düşüncesinden vazgeçti.
 46 Onları tutsak alanların
 Onlara acımasını sağladı.
 47 Kurtar bizi, ey Tanrımız Yahve,
 Kutsal adına şükretmek,
 Övgünle zafer kazanmak için,
 Bizi ulusların arasından topla!
 48 İsrail'in Tanrısı Yahve'ye,
 Sonsuzluklar boyunca övgüler olsun!
 Bütün halk "Amin" desin.
 Yah'a övgüler olsun!

5. KİTAP

107

- 1 Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
 2 Yahve'nin kurtardıkları böyle desinler,
 Düşmanın elinden kurtardıkları,
 3 Onları, doğudan ve batıdan,
 Kuzeyden ve güneyden,
 Ülkelerden topladı.
 4 Çölde ıssız bir yolda dolaştılar.
 Yaşanacak bir kent bulamadılar.

- 5 Aç ve susuz,
İçlerindeki canları bitkin düştü.
- 6 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye yakardılar,
Onları sıkıntılarından kurtardı,
- 7 Yaşamak için bir kente gidebilsinler diye,
Onlara doğru yolda öncülük etti.
- 8 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
İnsanoğullarına olan harika işleri için,
Övsünler!
- 9 Çünkü özlemle dolu canı doyurur.
Aç canı iyilikle doldurur.
- 10 Bazıları karanlıkta, ölümün gölgesinde,
İstirap ve demirle bağlı oturmuştu.
- 11 Çünkü Tanrı'nın sözlerine isyan ettiler,
Yüceler Yücesi'ni küçümsediler.
- 12 Bu nedenle onların yüreğini emekle alçalttı.
Düşüler, yardım edecek kimse yoktu.
- 13 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye yakardılar,
Onları sıkıntılarından kurtardı.
- 14 Onları karanlıktan ve ölümün gölgesinden çıkardı,
Zincirlerini kırdı.
- 15 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
İnsanoğullarına olan harika işleri için,
Övsünler!
- 16 Çünkü tunç kapıları kırdı,
Demir sürgüleri parçaladı.
- 17 Akılsızlar itaatsizliklerinden
Ve kötülükleri yüzünden sıkıntı çekerler.
- 18 Canları her türlü yiyecekte tixsinir.
Ölüm kapılarına yaklaşırlar.
- 19 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye feryat ederler,
Onları sıkıntılarında kurtarır.
- 20 Sözünü gönderip onları iyileştirir,
Onları mezarlarından kurtarır.
- 21 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
İnsanoğullarına olan harika işleri için,
Övsünler!
- 22 Şükran kurbanları sunsunlar,
İşlerini ezgilerle ilan etsinler.
- 23 Gemilerle denize inenler,
Büyük sularda iş yapanlar,
- 24 Onlar Yahve'nin işlerini,
Derinlerdeki harikalarını görürler.
- 25 Çünkü O buyruk verir, fırtına rüzgârını kaldırır,
Denizin dalgalarını yükseltir.
- 26 Gökyüzüne yükselirler, yeniden derinlere inerler.
Sıkıntıdan ötürü canları erir.
- 27 Sarhoş biri gibi ileri geri sallanıp, sendelerler,
Akılları başlarından gider.
- 28 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye feryat ederler,
Onları sıkıntılarında kurtarır.
- 29 Fırtınayı yatıştırır,

- Dalgalar sakinleşir.
 30 O zaman ortalık sakinleştiği için sevinirler,
 Onları diledikleri limana götürür.
 31 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
 İnsanoğullarına olan harika işleri için,
 Övsünler!
 32 Halk topluluğunda O'nu yüceltsinler,
 İhtiyarlar meclisinde O'nu övsünler.
 33 Irmakları çöle,
 Pınarları kuru toprağa,
 34 Verimli toprağı orada oturanların kötülüğü yüzünden
 Çorak alana döndürür.
 35 Çölü su göletine,
 Kurak yeri su pınarlarına çevirir.
 36 Yaşanacak bir kent hazırlasınlar diye
 Orada açları yaşatır.
 37 Tarlalar ekerler, bağlar dikerler,
 Çoğalan ürünü toplarlar.
 38 Onları da kutsar, böylece fazlasıyla çoğalırlar.
 Hayvanlarının eksilmesine izin vermez.
 39 Baskı, sıkıntı ve keder yüzünden
 Yine azalırlar ve alçalırlar.
 40 Beylere hakaret yağdırır,
 Yolsuz çorak bir yerde onları dolaştırır.
 41 Yine de yoksulları sıkıntılarından kurtarır,
 Ailelerini sürü gibi çoğaltır.
 42 Doğrular bunu görecektir ve sevinecek.
 Bütün kötüler ağzını kapayacak.
 43 Bilge olan bunlara dikkat etsin.
 Yahve'nin sevgi dolu iyiliklerini düşünsün.

108

Ezgi - David'in mezmuru

- 1 Yüreğim kararlıdır, ey Tanrı.
 Ezgi söyleyecek, canımla müzik yapacağım.
 2 Uyan, ey arp ve lir!
 Şafağı ben uyandırayım.
 3 Uluslar arasında sana şükürler sunayım, ey Yahve.
 Halkların arasında seni ilahilerle öveyim.
 4 Çünkü sevgi dolu iyiliğin göklerin üstünde büyüktür.
 Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
 5 Ey Tanrı, göklerin üstünde yücel!
 Görkemini tüm yeryüzünü kaplasın.
 6 Sevdiklerin kurtulsun diye,
 Sağ elinle kurtar ve yanıt ver bize.
 7 Tanrı kutsal yerinden şöyle konuştu:
 "Zafer kazanacağım.
 Şekem'i böleceğim,
 Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
 8 Gilat benimdir, Manaşşe de benim.
 Efraim de başımın siperi,

- Yahuda asamdır.
⁹ Moav yıkanma leğenimdir.
 Edom'un üzerine çarığımı atacağım.
 Filist üzerine zaferle haykıracağım.”
¹⁰ Kim beni surlu kente götürecekt?
 Bana kim Edom'a kadar yol gösterecek?
¹¹ Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
 Ordularımızla yola çıkmıyorsun, ey Tanrı.
¹² Düşmana karşı bize yardım et,
 Çünkü insanın yardımı boştur.
¹³ Tanrı'yla yiğitlik ederiz,
 Çünkü düşmanlarımızı ezecek olan O'dur.

109

- Müzik şefi için - David'in mezmuru ¹ Ey övgülerimin Tanrısı, sessiz kalma,
² Çünkü kötünün ağzını, hilekâr ağzını bana karşı açtılar.
 Benimle yalancı bir dille konuştular.
³ Nefret dolu sözlerle çevremi sarıp,
 Nedensiz yere bana karşı savaştılar.
⁴ Sevgime karşılık bana düşmandırlar,
 Bense dua etmekteyim.
⁵ İyiliğe kötülükle,
 Sevgime nefretle karşılık verdiler.
⁶ Başına kötü bir adam koy.
 Sağ yanında bir düşman dursun.
⁷ Yargılandığı zaman suçlu çıksın.
 Duası günaha dönsün.
⁸ Günleri az olsun.
 Makamını bir başkası alsın.
⁹ Çocukları öksüz,
 Karısı dul kalsın.
¹⁰ Çocukları başıboş gezen dilenciler olsun.
 Yıkık yerlerinden çıkıp aransınlar.
¹¹ Tefeci tüm malını kapsın.
 Emeğinin ürününü yabancılar yağmalasın.
¹² Ona iyilik eden kimse olmasın,
 Yetimlerine acıyacak kimse olmasın.
¹³ Soyu kesilsin.
 Gelecek kuşakta adları silinsin.
¹⁴ Atalarının suçları Yahve tarafından hatırlansın.
 Annesinin günahı silinmesin.
¹⁵ Sürekli Yahve'nin önünde bulunsunlar,
 Öyle ki, anılarını yeryüzünden kesip atsın.
¹⁶ İyilik etmeyi hatırlamadı,
 Ama yoksulu ve muhtacı,
 Yüreği kırık olanı öldürmek için zulmetti.
¹⁷ Laneti sevdi ve kendi başına geldi.
 Kutsamaktan hoşlanmadı ve bu ondan uzak kaldı.
¹⁸ Laneti giysisi gibi kuşandı.
 Su gibi iç kısımlarına,
 Yağ gibi kemiklerine girdi.
¹⁹ Kendisini örteceği giysi gibi olsun ona,

- Hep kuşandığı bir kemer gibi olsun.
- ²⁰ Düşmanlarıma, canım için kötülük söyleyenlere
Yahve'nin verdiği karşılık budur.
- ²¹ Ama sen, ey Efendim Yahve,
Adın uğruna benimle ilgilen,
Çünkü sevgi dolu şefkatin iyidir, kurtar beni.
- ²² Çünkü ben yoksul ve muhtacım.
Yüreğim içimde yaralı.
- ²³ Akşam gölgesi gibi kayboluyorum.
Çekirge gibi silkelenip atıldım.
- ²⁴ Dizlerim oruçtan zayıfladı.
Bedenim ince ve yağsız kaldı.
- ²⁵ Ben de onlara yüzkarası oldum.
Beni gördüklerinde başlarını sallıyorlar.
- ²⁶ Yardım et bana, ey Yahve Tanrım.
Sevgi dolu iyiliğin uyarınca beni kurtar;
- ²⁷ Bilsinler ki bu senin elindir,
Bunu yapan sensin ey Yahve.
- ²⁸ Onlar lanet edebilir, ama sen kutsa.
Ayağa kalktıklarında utanacaklar,
Ama senin hizmetkârın sevinecek.
- ²⁹ Düşmanlarım rezilliği giyinsin.
Bir elbise gibi kendilerini kendi utançlarıyla örtsünler.
- ³⁰ Yahve'ye ağızla çok şükürler sunacağım.
Kalabalığın arasında O'nu öveceğim.
- ³¹ Çünkü O, yoksulun canını yargılayanlardan
Onu kurtarmak için sağında durur.

110

David'in mezmuru

- ¹ Yahve Efendim'e:
"Ben düşmanlarını ayakların için tabure edene dek,
Sağımda otur" dedi.
- ² Yahve senin kuvvet asanı Siyon'dan gönderecek.
Düşmanlarının arasında saltanat sür.
- ³ Halkın, gücünün gününde kutsal düzen içinde
Kendilerini gönüllü olarak sunarlar.
Gençlerin sabahın rahminden doğan çiğ gibidir.
- ⁴ Yahve ant içti, düşüncesini değiştirmez:
"Melkisedek düzeninde sen sonsuza dek kâhinsin."
- ⁵ Efendi senin sağındadır.
Gazabının gününde kralları ezecek.
- ⁶ Uluslar arasında hüküm verecek.
Cesetleri yığacak.
Bütün dünyanın hükümdarını ezecek.
- ⁷ Yolda dereden içecek;
Bu nedenle başını dik tutacak.

111

- ¹ Yah'ı övün!
Doğruların meclisinde ve topluluk içinde
Bütün yüreğimle Yahve'ye şükürler sunacağım,
- ² Yahve'nin işleri büyüktür,

- Onlardan zevk alanların hepsi onları düşünür.
³ O'nun işi saygınlık ve heybettir.
 Doğruluğu sonsuza dek sürer.
⁴ Harika işlerinin hatırlanmasını sağladı.
 Yahve lütufkâr ve merhametlidir.
⁵ Kendisinden korkanlara yiyecek verir.
 O her zaman antlaşmasını hatırlar.
⁶ Ulusların mirasını onlara vermekle
 Halkına işlerinin gücünü gösterdi,
⁷ Ellerin işleri gerçek ve adalettir.
 O'nun bütün kuralları kesindir.
⁸ Onlar sonsuzluklar boyunca sabittir.
 Gerçek ve doğrulukla yapılır.
⁹ Halkına kurtuluş gönderdi.
 Antlaşmasını sonsuza dek atamıştır.
 O'nun adı kutsal ve muhteşemdir!
¹⁰ Yahve korkusu bilgeliğin başlangıcıdır.
 O'nun işini yapanların hepsi iyi bir anlayışa sahiptir.
 O'nun övgüsü sonsuza dek sürer!

112

- ¹ Yah'ı övün!
 Ne mutlu Yahve'den korkan insana,
 O'nun buyruklarından büyük zevk alana.
² Onun soyu ülkede kudretli olacak.
 Doğruların kuşağı kutsanacak.
³ Bolluk ve zenginlik onun evindedir.
 Onun doğruluğu sonsuza dek sürer.
⁴ Doğrular için karanlıkta ışık doğar,
 Lütufkâr, merhametli ve adildir onlar.
⁵ Lütfedenin ve ödünç verenin durumu iyidir.
 Yargıda davasını sürdürür.
⁶ Çünkü o asla sarsılmaz.
 Doğrular sonsuza dek hatırlanır.
⁷ Kötü haberden korkmaz.
 Yüreği kararludur, Yahve'ye güvenir.
⁸ Yüreği sağlamdır.
 Sonunda düşmanlarını gördüğünde korkmaz.
⁹ O dağıttı, yoksullara verdi.
 Doğruluğu sonsuza dek durur.
 Boynuzu saygınlıkla yükselir.
¹⁰ Kötü kişi bunu görüp dertlenir.
 Dişlerini gıcırdatır, eriyip gider.
 Kötülerin dileği yok olur.

113

- ¹ Yah'ı övün!
 Ey Yahve'nin hizmetkârları övün,
 Yahve'nin adını övün.
² Şimdiden sonsuza dek,
 Yahve'nin adına övgüler olsun.
³ Güneşin doğuşundan batışına dek,
 Yahve'nin adı övülmelidir.

- 4 Yahve bütün ulusların üstünde yücedir,
O'nun görkemi göklerin üzerindedir.
5 Kim var Tanrımız Yahve gibi,
Yücelerde oturan,
6 Gökte ve yeryüzünde olanlara
Bakmak için eğilen?
7 Yoksulu topraktan kaldırır.
Muhtacı kül yığınınından yükseltir,
8 Beylerle,
Halkının beyleriyle oturtsun diye.
9 Kısır kadını sevinçli bir çocuklar annesi eder
Evinde oturtur.
Yah'ı övün!

114

- 1 İsrail Mısır'dan,
Yakov'un evi yabancı dilli halktan
Ayrıldığında,
2 Yahuda kutsal yeri,
İsrail O'nun krallığı oldu.
3 Deniz bunu gördü ve kaçtı.
Yarden tersine döndü.
4 Dağlar koçlar gibi,
Küçük tepeler kuzular gibi sıçradı.
5 Ey deniz, ne oldu da kaçtın?
Ey Yarden, neden ters döndün?
6 Ey dağlar, neden koçlar gibi,
Ey küçük tepeler, neden kuzular gibi sıçradınız?
7 Titreyin, ey yeryüzü, Efendi'nin önünde,
Yakov'un Tanrısı'nın huzurunda,
8 O'dur kayayı su havuzuna,
Çakmaktaşını su pınarına çeviren.

115

- 1 Bize değil, ey Yahve, bize değil.
Ama sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin uğruna,
Kendi adına yücelik ver.
2 Neden uluslar:
"Şimdi, onların Tanrısı nerede?" desin.
3 Ama Tanrımız göklerde dir.
Ne isterse onu yapar.
4 Onların putları gümüş ve altındır,
İnsan ellerinin işi.
5 Ağızları var ama konuşmazlar.
Gözleri var ama görmezler.
6 Kulakları var ama duymazlar.
Burunları var ama koku almazlar.
7 Elleri var ama hissetmezler.
Ayakları var ama yürümezler,
Boğazlarıyla da konuşmazlar.
8 Onları yapanlar ve onlara güvenen herkes,
Onlar gibi olacak.
9 Ey İsrail, Yahve'ye güven!

- O'dur onların yardımcısı ve kalkanı.
¹⁰ Ey Aron Evi, Yahve'ye güvenin!
 O'dur onların yardımcısı ve kalkanı.
¹¹ Ey sizler Yahve'den korkanlar, Yahve'ye güvenin!
 O'dur onların yardımcısı ve kalkanı.
¹² Yahve bizi hatırlar. O bizi kutsayacak.
 İsrail'in evini kutsayacak.
 Aron'un evini kutsayacak.
¹³ Yahve'den korkanları,
 Küçüğü de büyüğü de kutsayacak.
¹⁴ Yahve sizi,
 Sizi ve çocuklarınızı fazlasıyla artırsın.
¹⁵ Göğü ve yeri yaratan Yahve
 Sizi kutsasın.
¹⁶ Gökler Yahve'nin gökleridir,
 Ama yeryüzünü insanoğullarına verdi.
¹⁷ Ölüler, sessizliğin içine inenler,
 Yah'ı övmeyizler.
¹⁸ Ama biz şimdiden sonsuza dek,
 Yah'ı öveceğiz,
 Yah'ı övün!

116

- ¹ Yahve'yi seviyorum,
 Çünkü sesimi, feryadımı merhametiyle duyar.
² Kulağını bana döndürdüğü için,
 Yaşadığım sürece O'nu çağıracağım.
³ Ölüm ipleri çevremi sarmıştı,
 Ölüler diyarının acıları beni ele geçirmişti.
 Sıkıntı ve keder buldum.
⁴ O zaman Yahve'nin adını çağırdım:
 "Ey Yahve, sana yalvarıyorum, canımı kurtar."
⁵ Yahve lütufkâr ve doğrudur.
 Merhametlidir Tanrımız.
⁶ Yahve saf insanı korur.
 Alçaltılmışım ve O beni kurtardı.
⁷ Ey canım, rahatına dön,
 Çünkü Yahve sana cömertçe davrandı.
⁸ Çünkü canımı ölümden,
 Gözlerimi gözyaşından,
 Ayaklarımı düşmekten kurtardın.
⁹ Yaşayanlar diyarında
 Yahve'nin önünde yürüyeceğim.
¹⁰ İman ettim, bu nedenle şöyle dedim:
 "Çok acı çektim."
¹¹ Telaşla şöyle dedim:
 "Bütün insanlar yalancıdır."
¹² Bana yönelik tüm iyiliklerine karşılık
 Yahve'ye ne vereyim?
¹³ Kurtuluş kâsesini alıp
 Yahve'nin adını çağıracağım.
¹⁴ Bütün halkının önünde,

- Yahve'ye adaklarımı yerine getireceğim.
¹⁵ Yahve'nin gözünde
 Kutsallarının ölümü değerlidir.
¹⁶ Ey Yahve, gerçekten ben senin hizmetkârınım.
 Hizmetkârın, hizmetçi kızın oğluyum.
 Zincirlerimden beni sen serbest bıraktın.
¹⁷ Sana şükran kurbanını sunacağım,
 Yahve'nin adını çağıracağım.
¹⁸ Yahve'ye adaklarımı yerine getireceğim,
 Bütün halkının önünde,
¹⁹ Yahve'nin evinin avlularında,
 Senin ortanda, ey Yerusalemler.
 Yah'ı övün!

117

- ¹ Ey bütün uluslar, Yahve'yi övün!
 O'nu övün, ey bütün halklar!
² Çünkü bize olan sevgi dolu iyiliği büyüktür.
 Yahve'nin sadakati sonsuza dek sürer.
 Yah'ı övün!

118

- ¹ Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
 Sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
² Şimdi İsrail,
 "Sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer" desin.
³ Şimdi Aron'un evi,
 "Sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer" desin.
⁴ Şimdi Yahve'den korkanlar,
 "Sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer" desin.
⁵ Sıkıntı içinde Yah'a seslendim.
 Yah özgürlükle bana yanıt verdi.
⁶ Yahve benden yanadır. Korkmam.
 İnsan bana ne yapabilir?
⁷ Bana yardım edenlerin arasında
 Yahve benden yanadır.
 Bu nedenle benden nefret edenlere zaferle bakacağım.
⁸ Yahve'ye sığınmak,
 İnsana güvenmekten iyidir.
⁹ Yahve'ye sığınmak,
 Beylere güvenmekten iyidir.
¹⁰ Bütün uluslar çevremi sardı,
 Ama Yahve'nin adıyla kopardım onları.
¹¹ Çevremi sardılar, evet çevremi sardılar.
 Yahve'nin adıyla gerçekten kopardım onları.
¹² Arılar gibi çevremi sardılar.
 Diken ateşi gibi söndüler.
 Yahve'nin adıyla kopardım onları.
¹³ Düşeyim diye beni şiddetle geri ittin,
 Ama Yahve bana yardım etti.
¹⁴ Yah benim gücüm ve ezgidir.
 O benim kurtuluşum oldu.

- 15 Sevinç ve kurtuluş sesi doğruların çadırlarındadır.
"Yahve'nin sağ eli yiğitlik eder.
16 Yahve'nin sağ eli yücedir!
Yahve'nin sağ eli yiğitlik eder!"
- 17 Ölmeyeceğim, yaşayacağım,
Yah'ın işerini ilan edeceğim.
- 18 Yah beni ciddi bir şekilde cezalandırdı,
Ama beni ölüme teslim etmedi.
- 19 Bana doğruluğun kapılarını aç.
Onların içine gireyim.
Yah'a şükürler sunayım.
- 20 Yahve'nin kapısı işte budur;
Doğrular oraya girer.
- 21 Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin,
Benim kurtuluşum oldun.
- 22 Yapıcıların reddettiği taş
Köşe taşı oldu.
- 23 Bu Yahve'nin işidir.
Gözümüzde şaşılacak bir iş.
- 24 Yahve'nin yarattığı gün bu gündür.
İçinde sevinip coşalım!
- 25 Bizi şimdi kurtar, ey Yahve, sana yalvarırız!
Sana yalvarırız, ey Yahve, şimdi bolluk gönder.
- 26 Kutsansın Yahve'nin adıyla gelen!
Yahve'nin evinden seni kutsarız.
- 27 Yahve Tanrı'dır ve bize ışık verdi.
Kurbanınızı sunağın boynuzlarına kadar iplerle bağlayın.
- 28 Sen benim Tanrım'sın, sana şükrederim.
Sen benim Tanrım'sın, seni yüceltirim.
- 29 Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.

119

§ ALEF

- 1 Ne mutlu yolları kusursuz olanlara,
Yahve'nin yasına göre yürüyenlere.
- 2 Ne mutlu O'nun kurallarına uyanlara,
O'nu tüm yüreğiyle arayanlara.
- 3 Evet, onlar hiç haksızlık etmezler.
O'nun yolunda yürürler.
- 4 Onlara tamamen uyalım diye,
İlkelerini buyurdun.
- 5 Keşke yollarım sağlam olsaydı
Yasalarına itaat etmek için!
- 6 O zaman hayal kırıklığına uğramazdım,
Bütün buyruklarını göz önünde bulundurdukça.
- 7 Sana dürüst bir yürekle şükredeceğim,
Doğru hükümlerini öğrendikçe.
- 8 Kurallarına uyacağım.
Beni bütünüyle terk etme.

▣ BEYT

- 9 Genç insan yolunu nasıl temiz tutabilir?

- Sözüne göre yaşamakla.
10 Bütün yüreğimle seni aradım.
Buyruklarından sapmama izin verme.
11 Sözünü yüreğimde sakladım,
Sana karşı günah işlemek için.
12 Övgüler olsun sana, ey Yahve.
Bana kurallarını öğret.
13 Dudaklarımla,
Ağzından çıkan bütün hükümlerini ilan ederim.
14 Senin tanıklıkların yolunda,
Tüm zenginlikler benimmiş gibi sevindim.
15 Senin ilkelerin üzerinde
Derin derin düşüneceğim,
Yollarını göz önünde bulunduracağım.
16 Senin kurallarından zevk alırım.
Sözünü unutmam.
- ⚡ GİMEL
- 17 Hizmetkârına iyilik et de yaşayayım,
Sözüne uyayım.
18 Gözlerimi aç da
Yasandaki şaşılasi şeyleri göreyim.
19 Ben yeryüzünde bir yabancıyım.
Buyruklarını benden saklama.
20 Canım her zaman senin hükümlerinin özlemiyle
Yanıp tutuşuyor.
21 Senin buyruklarından sapan
Lanetli küstahları azarladın.
22 Utancı ve hakareti benden uzaklaştı,
Çünkü senin hükümlerini tuttum.
23 Beyler oturup bana iftira etse bile,
Hizmetkârın senin ilkelerinin üzerinde
Derin derin düşünecek.
24 Gerçekten de senin ilkelerin benim zevkimdir,
Danışmanlarımdır.
- ⚡ DALET
- 25 Canım toprağa serildi.
Sözün uyarınca dirilt beni!
26 Yollarımı açıkladım, bana yanıt verdin.
Bana kurallarını öğret.
27 İlkelerindeki öğretiyi anlamamı sağla!
O zaman senin şaşılasi işlerinin
Üzerinde derin derin düşünürüm.
28 Canım kederden bitkin,
Sözün uyarınca güçlendir beni.
29 Beni yalan yolundan uzak tut.
Yasanı bana lütufla bağışla!
30 Ben gerçeğin yolunu seçtim.
Hükümlerini önüme koydum.
31 Senin kurallarına sarıldım, ey Yahve.
Hayal kırıklığına uğratma beni.
32 Buyruklarının yolunda koşuyorum,

Çünkü yüreğimi özgür kıldın.

HE

33 Ey Yahve, bana yasalarının yolunu öğret.
Onları sonuna dek tutayım.

34 Bana anlayış ver, yasana uyayım.
Evet, ona tüm yüreğimle itaat edeyim.

35 Buyruklarının yolunda bana yol göster,
Çünkü onlardan zevk alırım.

36 Yüreğimi bencil kazanca değil,
Senin kurallarına yönelt.

37 Gözlerimi değersiz şeylere bakmaktan çevir.
Beni kendi yollarınla canlandır.

38 Hizmetkârına verdiği sözünü yerine getir ki,
Senden korkulsun.

39 Korktuğum hakareti benden uzaklaştır,
Çünkü senin hükümlerin iyidir.

40 İşte, senin ilkelerini özlüyorum!
Beni doğruluğunun içinde dirilt.

VAV

41 Sözün uyarınca, ey Yahve,
Sevgi dolu iyiliğin, kurtarışın da
Bana gelsin.

42 Böylece bana hakaret edene bir yanıtım olsun,
Çünkü senin sözüne güveniyorum.

43 Gerçeğin sözünü ağızımdan düşürme,
Çünkü senin hükümlerine umut bağladım ben.

44 Bu yüzden yasana sürekli,
Sonsuza dek uyacağım.

45 Özgürce yürüyeceğim,
Çünkü senin ilkelerini aradım.

46 Kralların önünde de senin kuralların hakkında konuşacak,
Hayal kırıklığına uğramayacağım.

47 Buyruklarından zevk alırım,
Çünkü onları severim.

48 Sevdiğim buyruklarına ellerimi kaldırıyorum.
Senin kurallarının üzerinde derin derin düşünüyüm.

ZAYİN

49 Hizmetkârına verdiği sözünü hatırla,
Çünkü bana umut verdin.

50 Sıkıntıda tesellim budur,
Çünkü senin sözün beni diriltti.

51 Küstahlar benimle çok alay ettiler,
Ama senin yasandan sapmadım.

52 Eski hükümlerini hatırlarım, ey Yahve,
Kendimi teselli ettim.

53 Öfke beni ele geçirdi,
Yasayı terk eden kötüler yüzünden.

54 Senin kanunların yaşadığım evde
Benim ezgilerim oldu.

55 Gece adını hatırladım, ey Yahve,
Yasana uyarım.

56 Benim yolum budur;

Senin ilkelerini tutmak.

¶ HET

- 57 Benim payım Yahve'dir.
Sözlerine uyacağıma söz verdim.
- 58 Bütün yüreğimle lütfunu aradım.
Sözün uyarınca bana merhamet et.
- 59 Yollarımı düşündüm,
Adımlarımı senin hükümlerine yönelttim.
- 60 Senin buyruklarını tutmak için
Acele ettim, geç kalmadım.
- 61 Kötülerin ipleri beni bağladı,
Ama yasanı unutmadım.
- 62 Doğru hükümlerin için
Gece yarısı kalkıp sana şükrederim.
- 63 Senden korkan, ikelerine uyan herkesin,
Dostuyum ben.
- 64 Yeryüzü sevgi dolu iyiliğinle dolu, ey Yahve.
Bana kurallarını öğret.

Ⓜ TET

- 65 Sözün uyarınca
Hizmetkârına iyilik ettin, ey Yahve.
- 66 Bana sağduyu ve bilgi öğret,
Çünkü senin buyruklarına inanıyorum.
- 67 Acı çekmeden önce yoldan sapmışım,
Ama şimdi sözüne uyuyorum.
- 68 Sen iyisin ve iyilik edersin.
Bana kurallarını öğret.
- 69 Küstahlar yalanla bana kara çaldılar.
Ben bütün yüreğimle ilkelerini tutarım.
- 70 Onların yürekleri yağ gibi katılaştı,
Bense yasandan zevk alırım.
- 71 Acı çekmem benim için iyi oldu,
Ta ki, kurallarını öğreneyim.
- 72 Senin ağzının yarası
Benim için binlerce altın ve gümüşten daha iyidir.

Ⓜ YOD

- 73 Senin ellerin beni yarattı ve biçim verdi.
Bana anlayış ver ki, buyruklarını öğrenebileyim.
- 74 Senden korkanlar beni görecek ve sevinecek,
Çünkü ben umudumu senin sözüne bağladım.
- 75 Ey Yahve, yargılarının doğru olduğunu bilirim,
Sadakatinde bana acı verdin.
- 76 Hizmetkârına olan sözün uyarınca,
Lütfen sevgi dolu iyiliğin bana teselli olsun.
- 77 Senin şefkatli merhametlerin bana gelsin, yaşayayım,
Çünkü yasan benim zevkimdir.
- 78 Küstahlar hayal kırıklığına uğrasın,
Çünkü haksız yere beni düşürdüler.
Ben senin ilkelerinin üzerinde
Derin derin düşüneneğim.
- 79 Senden korkanlar bana dönsünler.
Yaşlarını bilecekler.
- 80 Yüreğim senin hükümlerine karşı suçsuz olsun ki,

Hayal kırıklığına uğramayayım.

☞ KAF

- 81 Canım senin kurtuluşun için bitkin durumda.
Senin sözüne umut bağladım.
- 82 Gözlerim senin sözün için sönüyor.
“Beni ne zaman teselli edeceksin?” diyorum.
- 83 Çünkü dumanda kalmış şarap tulumu gibi oldum.
Senin kurallarını unutmuyorum.
- 84 Hizmetkârının günleri ne kadardır?
Bana zulmedenleri ne zaman yargılayacaksın?
- 85 Yasana aykırı olarak
Küstahlar benim için çukur kazdılar.
- 86 Buyruklarının tümü sadakattir.
Bana haksız yere zulmediyorlar.
Yardım et bana!
- 87 Neredeyse beni yeryüzünden sileceklerdi,
Ama ben senin ilkelerini bırakmadım.
- 88 Sevgi dolu iyiliğin uyarınca koru canımı,
Böylece ağzının kurallarını tutayım.

☞ LAMED

- 89 Ey Yahve, sözün
Göklerde sonsuza dek kalıcıdır.
- 90 Sadakatin tüm kuşakları kapsar.
Yeryüzünü kurdun ve o duruyor.
- 91 Yasaların bugüne dek duruyor,
Çünkü her şey sana hizmet eder.
- 92 Eğer yasan benim zevkim olmasaydı,
Acım yüzünden yok olurdu.
- 93 İlkelerini asla unutmayacağım,
Çünkü onlarla beni dirilttin.
- 94 Ben seninim.
Kurtar beni, çünkü senin ilkelerini aradım.
- 95 Kötüler beni yok etmek için beklediler.
Ben senin kurallarını dikkate alıyorum.
- 96 Her kusursuzluğun bir sınırını gördüm,
Ama senin buyrukların sınırsızdır.

☞ MEM

- 97 Yasanı ne kadar severim!
Bütün gün düşüncem odur.
- 98 Buyrukların beni düşmanlarımdan daha bilge kılar,
Çünkü buyrukların her zaman benimledir.
- 99 Bütün öğretmenlerimden daha anlayışlıyım,
Çünkü tanıklıkların benim düşüncemdir.
- 100 Yaşlılardan daha iyi anlarım,
Çünkü senin ilkelerine uydum.
- 101 Ayaklarımı her kötü yoldan uzak tuttum,
Senin sözüne uymak için.
- 102 Senin hükümlerinden ayrılmadım,
Çünkü bana sen öğrettin.
- 103 Vaatlerin damağıma ne tatlıdır,
Ağzım için baldan tatlıdır!
- 104 İlkelerin sayesinde anlayış kazanıyorum,

Bunun için her yanlış yoldan nefret ediyorum.

1 NUN

- 105 Sözü'n ayaklarım için fener,
Yolum için bir ışıktır.
- 106 Senin doğru hükümlerini yerine getireyim diye
Ant içtim, andımı pekiştirdim.
- 107 Çok acı çekiyorum.
Sözü'n uyarınca beni dirilt, ey Yahve.
- 108 Yalvarırım sana, ağzımın gönüllü sunularını kabul et.
Ey Yahve, bana hükümlerini öğret.
- 109 Canım sürekli elimdedir,
Yine de yasanı unutmam.
- 110 Kötüler bana tuzak kurdu,
Yine de senin ilkelerinden sapmadım.
- 111 Senin tanıklıklarını sonsuza dek miras olarak aldım,
Çünkü onlar yüreğimin sevincidir.
- 112 Kurallarını uygulamaya yüreğimi koydum,
Ta sonuna, sonsuza dek.

2 SAMEH

- 113 Çift fikirli insanlardan nefret ederim
Ama senin yasanı severim.
- 114 Saklanacak yerim ve kalkanım sensin.
Senin sözü'ne umut bağlarım.
- 115 Uzak durun benden,
Ey siz kötülük edenler.
Ta ki, Tanrım'ın buyruklarını tutabileyim.
- 116 Sözü'n uyarınca bana destek ol ki, yaşayayım.
Umudumdan utanmayayım.
- 117 Beni tutup kaldır, güvende olurum,
Senin kurallarına daima saygı duyarım.
- 118 Kurallarından sapan herkesi reddedersin,
Çünkü onların hilesi boşunadır.
- 119 Yeryüzünün bütün kötülerini
Süprüntü gibi bir kenara attın.
Bunun için tanıklıklarını severim.
- 120 Senin korkundan bedenim titrer.
Yargılarından korkarım.

3 AYİN

- 121 Adil ve doğru olanı yaptım.
Beni zalimlerin eline bırakma.
- 122 Hizmetkârının mutluluğunu güven altına al.
Küstahların beni ezmesine izin verme.
- 123 Gözlerim senin kurtarışını ve doğru sözünü,
Aramayı bırakıyor.
- 124 Hizmetkârına sevgi dolu iyiliğine göre davran.
Bana kurallarını öğret.
- 125 Ben senin hizmetkârınım. Bana anlayış ver de
Senin tanıklıklarını bileyim.
- 126 Harekete geçme zamanıdır, ey Yahve,
Çünkü yasanı çiğniyorlar.
- 127 Bunun için senin buyruklarını,
Altından, saf altından daha çok severim.
- 128 Bu nedenle tüm ilkelerini doğru sayarım.

Her yanlış yoldan nefret ediyorum.

PE

- 129 Tanıklıkların harikadır,
Bunun için canım onlara uyuyor.
- 130 Sözlerinin açılışı ışık verir,
Saf insana anlayış.
- 131 Ağzımı genişçe açtım ve hasret kaldım.
Çünkü buyruklarını özlüyorum.
- 132 Bana yönel ve bana merhamet et,
Adını sevenlere her zaman yaptığın gibi.
- 133 Adımlarımı sözünde pekiştir.
Hiçbir kötülük bana hakim olmasın.
- 134 Beni insanların baskısından kurtar da
İlkelerine uyayım.
- 135 Yüzünü hizmetkârının üzerinde parlat.
Bana kurallarını öğret.
- 136 Gözlerimden oluk oluk yaşlar akıyor,
Çünkü yasana uymuyorlar.

TSADE

- 137 Sen doğrusun, ey Yahve.
Yargıların dosdoğrudur.
- 138 Kurallarını doğrulukla buyurdun.
Onlar tamamen güvenilirlerdir.
- 139 Gayretim beni tüketti,
Çünkü düşmanlarım
Senin sözlerini görmezden geliyor.
- 140 Vaatlerin tümüyle sınandı,
Hizmetkârın onları sever.
- 141 Ben küçük ve hor görülen biriyim.
Senin ilkelerini unutmuyorum.
- 142 Senin doğruluğun sonsuz bir doğruluktur.
Yasan gerçektir.
- 143 Sıkıntı ve ıstırap beni ele geçirdi.
Buyrukların benim zevkimdir.
- 144 Tanıklıkların sonsuza dek doğrudur.
Bana anlayış ver ki, yaşayayım.

KOF

- 145 Tüm yüreğimle çağırdım.
Yanıt ver bana, ey Yahve!
Senin kurallarını tutacağım.
- 146 Seni çağırdım. Kurtar beni!
Senin kurallarına uyacağım.
- 147 Şafaktan önce kalkıyorum
Ve yardım için yakarıyorum.
Umudumu senin sözlerine bağladım.
- 148 Gece nöbetleri boyunca gözlerim açık kalıyor,
Senin sözünü düşünüyüm diye.
- 149 Sevgi dolu iyiliğine göre sesimi duy.
Hükümlerin uyarınca beni dirilt, ey Yahve.
- 150 Kötülüğün ardına düşenler yaklaşıyor.
Onlar senin yasandan uzaklar.
- 151 Sen yakınsın, ey Yahve.

- Buyruklarının tümü gerçektir.
 152 Eskiden beri tanıklıklarından bilirim ki,
 Sen onları sonsuza dek kurdun.
 7 REŞ
 153 Çektiğim sıkıntıyı gör ve kurtar beni,
 Çünkü senin yasanı unutmuyorum.
 154 Davamı savun ve kurtar beni!
 Sözün uyarınca beni dirilt.
 155 Kurtuluş kötülerden uzaktır,
 Çünkü senin hükümlerini aramıyorlar.
 156 Senin sevecen merhametlerin ne büyüktür, ey Yahve.
 Beni hükümlerine göre dirilt.
 157 Bana zulmedenler ve düşmanlarım çoktur.
 Ben senin tanıklıklarından sapmadım.
 158 Hainlere nefretle bakarım,
 Çünkü onlar senin sözünü tutmuyorlar.
 159 İlkelerini ne kadar sevdiğimi gör.
 Sevgi dolu iyiliğine göre beni dirilt, ey Yahve.
 160 Bütün sözlerin doğrudur.
 Her doğru hükmün sonsuza dek durur.

7 SİN ve ŞİN

- 161 Beyler yok yere bana zulmettiler,
 Ama yüreğim sözlerine hayran kalır.
 162 Büyük ganimet bulan biri gibi,
 Ben senin sözünde sevinirim.
 163 Yalandan nefret ederim ve tiksinirim.
 Yasanı severim.
 164 Doğru hükümlerin için,
 Günde yedi kez seni överim.
 165 Yasanı sevenler büyük esenliğe sahip olurlar.
 Hiçbir şey onları tökezletemez.
 166 Kurtuluşuna umut bağladım, ey Yahve.
 Buyruklarını yerine getirdim.
 167 Canım senin tanıklıklarını tuttu.
 Onları fazlasıyla severim.
 168 İlkelerine ve tanıklıklarına uydum,
 Çünkü bütün yollarım senin önündedir.

7 TAV

- 169 Feryadım önüne gelsin, ey Yahve.
 Sözün uyarınca bana anlayış ver.
 170 Yalvarışım senin önüne gelsin.
 Sözün uyarınca kurtar beni.
 171 Dudaklarım övsün,
 Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.
 172 Dilim senin sözünü ezgiye çevirsin,
 Çünkü bütün buyrukların doğrudur.
 173 Elin bana yardım etmeye hazır olsun,
 Çünkü ben senin ilkelerini seçtim.
 174 Senin kurtuluşunu özledim, ey Yahve.
 Yasan benim zevkimdir.
 175 Canımı yaşat ki, seni öveyim.
 Senin hükümlerin bana yardım etsin.

176 Kaybolmuş bir koyun gibi yoldan saptım.
Hizmetkârını ara,
Çünkü ben senin buyruklarını unutmam.

120

1 Sıkıntı içinde Yahve'yi çağırdım.
Bana yanıt verdi.
2 Ey Yahve, canımı yalancı dudaklardan,
Aldatıcı dilden kurtar.
3 Ey aldatıcı dil,
Sana ne verilecek,
Senin için daha çok ne yapılacak?
4 Güçlünün sivri oklarıyla,
Ardıç kömürü.
5 Vay halime, Meşek'te yaşadığım,
Kedar'ın çadırları arasında oturduğum için!
6 Canım uzun zamandır
Esenlikten nefret edenle mesken tutuyor.
7 Ben esenlikten yanayım,
Ama ben konuşunca, onlar savaştan yana.

121

Hagga ilahisi

1 Gözlerimi tepelere kaldırıyorum.
Yardımlım nereden gelecek?
2 Yardımlım yeri ve göğü yaratan
Yahve'den gelecek.
3 O ayaklarının sarsılmasına izin vermez.
Seni koruyan uyuklamaz.
4 İşte İsrail'i koruyan
Ne uyur, ne de uyuklar.
5 Senin koruyucun Yahve'dir.
Sağ yanında Yahve sana gölgedir.
6 Gündüz güneş,
Geceleri ay sana zarar vermez.
7 Yahve seni her kötülükten korur.
O senin canını korur.
8 Şimdiden sonsuza dek,
Yahve senin gidişini gelişini koruyacak.

122

David'in hagga ilahisi

1 Bana, "Hadi Yahve'nin evine gidelim!"
Dediklerinde sevindim.
2 Ayaklarımız senin kapılarında duruyor,
Ey Yerusalemler, ³ Bitişik kurulmuş bir kenttir Yerusalemler,
4 Oymaklar, Yah'ın oymakları,
İsrail için olan kural uyarınca,
Yahve'nin adına şükretmek için oraya çıkarlar.
5 Çünkü yargı için kurulmuş tahtlar,
David'in evinin tahtları vardır.
6 Yerusalemler'in esenliği için dua edin.
Seni sevenler bolluğa kavuşur.

- 7 Surlarının içinde esenlik,
Saraylarında bolluk olsun.
8 Kardeşlerim ve dostlarım için,
Şimdi "Sende esenlik olsun" derim.
9 Tanrımız Yahve'nin evi için,
Senin iyiliğini ararım.

123

Hagga ilahisi

- 1 Ey göklerde oturan,
Gözlerimi sana kaldırıyorum
2 Hizmetkârların gözleri efendilerinin eline,
Hizmetçinin gözleri hanımının eline baktığı gibi,
İşte, bizim gözlerimiz de Tanrımız Yahve'ye öyle bakar,
O bize merhamet edene kadar.
3 Bize merhamet et, ey Yahve, bize merhamet et,
Çünkü fazlasıyla aşağılanmaya katlandık.
4 Canımız rahat olanların alaylarına,
Küstahların küçümsemesine,
Fazlasıyla doydu.

124

David'in hagga ilahisi

- 1 Yahve bizim tarafımızda olmasaydı,
Desin şimdi İsrail:
2 Yahve bizim tarafımızda olmasaydı,
İnsanlar bize karşı çıktığında,
3 Öfkeleri bize karşı alevlendiğinde,
O vakit bizi diri diri yutarlardı.
4 O vakit sular bizi boğardı,
Sel canımızı aşardı, ⁵ O vakit gururlu sular canımızı aşardı.
6 Övgüler olsun,
Bizi onların dişlerine yem etmeyen Yahve'ye.
7 Canımız kuş avcısının tuzağından
Bir kuş gibi kurtuldu.
Tuzak kırıldı, biz kurtulduk.
8 Yeri göğü yaratan
Yahve'nin adı yardımcımızdır.

125

Hagga ilahisi

- 1 Yahve'ye güvenenler Siyon Dağı gibidir,
Sarsılmaz, sonsuza dek kalır.
2 Dağlar Yeruşalem'i nasıl sarmışsa,
Yahve de halkını
Şimdiden sonsuza dek öyle sarmıştır.
3 Çünkü kötülüğün asası
Doğruların payında kalmayacak,
Öyle ki, doğrular ellerini
Kötülük yapmak için kullanmasınlar.
4 İyilere, yüreği dürüst olanlara,

- İyilik et, ey Yahve.
⁵ Ama kendi eğri yollarına sapanlara gelince,
 Yahve onları kötülüğün işçileriyle birlikte uzaklaştıracak.
 Esenlik İsrail'in üzerinde olsun.

126

Hagga ilahisi

- ¹ Yahve Siyon'a dönenleri geri getirdiğinde,
 Hayal görenler gibiydik.
² O zaman ağzımız kahkahalarla,
 Dilimiz ezgiyle doldu.
 O zaman uluslar arasında şöyle dediler:
 "Yahve onlar için büyük şeyler yaptı."
³ Yahve bizim için büyük şeyler yaptı,
 Bunun için sevinçliyiz.
⁴ Eski bolluk günlerimize geri döndür, ey Yahve,
 Negev'deki dereler gibi.
⁵ Gözyaşları içinde ekenler,
 Sevinçle biçecekler.
⁶ Ağlayarak ekilecek tohumu taşıyıp dışarı çıkan,
 Elbette sevinçle demetleri taşıyarak geri gelecektir.

127

Solomon'un hagga ilahisi

- ¹ Evi Yahve kurmazsa,
 İnşaatçılar boşuna çalışır. Kente Yahve göz kulak olmazsa,
 Bekçi boşuna nöbet tutar.
² Boşunadır sizin için erken kalkıp geç yatmanız,
 Ey zahmet ekmeği yiyenler.
 Çünkü O sevdiklerine uyku verir.
³ İşte çocuklar Yahve'nin mirasıdır.
 Rahmin ürünü, onun ödülüdür.
⁴ Yiğidin elindeki oklar gibi,
 Gençlik çocukları da böyledir.
⁵ Ok kılıfı onlarla dolu olan adama ne mutlu.
 Düşmanlarıyla kapıda konuşurken,
 Hayal kırıklığına uğramazlar.

128

Hagga ilahisi

- ¹ Ne mutlu Yahve'den korkan,
 O'nun yolunda yürüyen herkese.
² Çünkü ellerinin emeğini yiyeceksin.
 Mutlu olacaksın ve senin için iyi olacak.
³ Eşin evinin içinde verimli bir asma gibi olacak,
 Çocukların sofranın etrafındaki zeytin filizleri gibi. ⁴ İşte, Yahve'den
 korkan adam böyle kutsanır.
⁵ Yahve seni Siyon'dan kutsasın,
 Yaşamının bütün günlerinde
 Yerusaleml'in iyiliğini göresin.
⁶ Evet, çocuklarının çocuklarını göresin.
 Esenlik İsrail'in üzerinde olsun.

129

Hagga ilahisi

- 1 Gençliğimden beri bana çok kez eziyet ettiler.
Şimdi İsrail desin:
- 2 Gençliğimden beri bana çok kez eziyet ettiler,
Yine de bana karşı galip gelemediler.
- 3 Çiftçiler sırtımda saban sürdüler.
Saban izlerini uzun bıraktılar.
- 4 Yahve doğrudur.
Kötülerin bağlarını kopardı.
- 5 Hayal kırıklığına uğrayıp geri dönsünler,
Siyon'dan nefret edenlerin hepsi.
- 6 Büyümeden önce kuruyan,
Damlardaki ot gibi olsunlar.
- 7 Onunla orakçı elini,
Demetçi kucağını doldurmaz.
- 8 Oradan geçenler de,
“Yahve'nin kutsaması üzerinize olsun.
Sizi Yahve'nin adıyla kutsuyoruz” demezler.

130

Hagga ilahisi ¹ Derinliklerden seni çağırdım, ey Yahve.

- 2 Ey Efendim, sesimi duy.
Duyarlı olsun kulakların
Dileklerimin sesine.
- 3 Ey Yah, sen eğer günahların kaydını tutarsan,
Kim ayakta durabilir, ey Efendim?
- 4 Ama sende bağışlanma var,
Bunun için senden korkulsun.
- 5 Yahve'yi bekliyorum.
Canım bekliyor.
O'nun sözüne umut bağlıyorum.
- 6 Bekçilerin sabahı özlemesinden daha çok,
Sabah bekçilerinden daha çok,
Canım Efendi'yi özlüyor.
- 7 Ey İsrail, Yahve'ye umut bağla,
Çünkü Yahve'nin sevgi dolu iyiliği vardır.
O'nda bol kurtuluş vardır. ⁸ İsrail'i bütün günahlarından O kurtaracaktır.

131

David'in hagga ilahisi

- 1 Ey Yahve, yüreğim gururlu,
Gözlerim yükseklerde değil,
Ne büyük meselelerle,
Ne de benim için fazlasıyla harika olan
Şeylerle ilgilenmiyorum.
- 2 Ana kucağında süttten kesilmiş bir çocuk gibi
Gerçekten canımı sakinleştirip susturdum,
Canım süttten kesilmiş bir çocuk gibi.
- 3 Ey İsrail, Yahve'ye umut bağla,
Şimdiden sonsuza dek.

132

Hagga ilahisi

- ¹ Ey Yahve, David'i ve bütün sıkıntılarını hatırla,
- ² Yahve'ye nasıl ant içtiğini,
Yakov'un Güçlüsü'ne olan adağını:
- ³ "Kesinlikle evimin içine girmeyeceğim,
Yatağıma çıkmayacağım,
- ⁴ Gözlerime uyku,
Göz kapaklarıma uyuklama vermeyeceğim;
- ⁵ Yahve'ye bir yer,
Yakov'un Güçlüsü'ne bir mesken bulana dek."
- ⁶ İşte onun Efrata'da olduğunu duyduk.
Onu Yaar kırında bulduk:
- ⁷ "O'nun meskenine gidelim.
O'nun ayağının taburesinde tapınalım.
- ⁸ Sen ve gücünün sandığı, ey Yahve,
Kendi dinlenme yerine çık,
- ⁹ Kâhinleriniz doğrulukla giyinsin.
Kutsallarınız sevinçle haykırınsın!"
- ¹⁰ Hizmetkârın David'in hatırı için,
Meshetmiş olduğuna yüz çevirme.
- ¹¹ Yahve David'e gerçekte ant içti.
Ondan geri dönmez:
"Senin bedeninin ürününü tahtına oturtacağım.
- ¹² Eğer çocukların antlaşmamı,
Onlara öğreteceğim tanıklığımı tutarsa,
Onların çocukları da sonsuza dek
Senin tahtında oturacaklar."
- ¹³ Çünkü Yahve Siyon'u seçti.
Kendine mesken olarak onu arzu etti.
- ¹⁴ "Burası benim sonsuza dek dinlenme yerimdir.
Burada yaşayacağım çünkü bunu ben arzuladım.
- ¹⁵ Onun erzağını bol bol bereketleyeceğim.
Yoksulunu ekmekle doyuracağım.
- ¹⁶ Kâhinlerine de kurtuluş giydireceğim.
Kutsalları sevinç içinde yüksek sesle haykıracaklar.
- ¹⁷ Orada David'in boynuzunu yeşerteceğim.
Meshedilmişim için bir kandil atadım.
- ¹⁸ Düşmanlarını utançla örteceğim
Ama kendi üzerindeki tacı parlayacak."

133

David'in hagga ilahisi

- ¹ Bakın, ne iyi, ne hoştur
Kardeşlerin beraberce birlik içinde yaşaması!
- ² Baştaki değerli yağ gibi,
Sakaldan, Aron'un sakalından akan,
Giysisinin yakasına dek inen yağ gibi.
- ³ Siyon tepelerine inen,
Hermon'un çiyi gibidir,
Çünkü Yahve orada bereketi,
Sonsuz yaşamı verdi.

134

Hagga ilahisi

- ¹ Bakın! Ey sizler Yahve'nin bütün hizmetkârları,
Geceyi Yahve'nin evinde geçirenler,
Yahve'yi övün!
² Kutsal yerde ellerinizi kaldırın.
Yahve'yi övün!
³ Göğü ve yeri yapan Yahve
Sizi Siyon'dan kutsasın.

135

- ¹ Yah'ı övün!
Yahve'nin adını övün!
Ey Yahve'nin hizmetkârları, O'nu övün,
² Ey sizler Yahve'nin evinde,
Tanrımız'ın evinin avlularında duranlar.
³ Yahve'yi övün, çünkü Yahve iyidir.
Adını ezgilerle övün, çünkü bu hoştur.
⁴ Çünkü Yahve kendisi için Yakov'u,
Kendi mülkü olarak İsrail'i seçti.
⁵ Çünkü bilirim ki Yahve büyüktür,
Efendimiz bütün ilahlardan üstündür.
⁶ Yahve ne dilediyse onu yaptı,
Gökte, yeryüzünde, denizlerde ve tüm derinliklerde.
⁷ Yeryüzünün uçlarından bulutları yükseltir.
Yağmurla birlikte şimşekler yapar.
Rüzgârı hazinelerinden çıkarır.
⁸ Hem insanı hem hayvanı,
Mısır'ın ilk doğanlarını vurdu,
⁹ Senin orta yerinde, ey Mısır,
Firavun'nun ve onun bütün hizmetkârlarının üzerine,
Belirtiler ve harikalar gönderdi.
¹⁰ Birçok ulusu vurdu,
Güçlü kralları öldürdü,
¹¹ Amorlular'ın kralı Sihon'u,
Başan Kralı Oğ'u,
Kenan'ın bütün krallıklarını.
¹² Onların topraklarını mülk olarak,
Kendi halkı İsrail'e miras olarak verdi.
¹³ Adın, ey Yahve, sonsuza dek durur,
Ünün, ey Yahve, tüm kuşaklar boyunca.
¹⁴ Çünkü Yahve halkını yargılar,
Hizmetkârlarına merhamet gösterir.
¹⁵ Ulusların putları gümüş ve altındır,
İnsan ellerinin işi.
¹⁶ Ağızları var ama konuşmazlar.
Gözleri var ama görmezler.
¹⁷ Kulakları var ama duymazlar.
Ağızlarında hiç soluk bulunmaz.
¹⁸ Onları yapanlar ve onlara güvenen herkes,
Onlar gibi olacak.
¹⁹ Ey İsrail evi, Yahve'yi övün!

- Ey Aron evi, Yahve'yi övün!
20 Ey Levi evi, Yahve'yi övün!
Ey Yahve'den korkanlar,
Yahve'yi övün!
21 Yeruşalem'de oturan Yahve
Siyon'dan övülsün.
Yah'ı övün!

136

- 1 Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
2 Tanrılar Tanrısı'na şükredin,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
3 Efendilerin Efendisi'ne şükredin,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
4 Büyük harikalar yapan tek varlığa,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
5 Gökleri anlayışla yapana,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
6 Yeryüzünü suların üzerine yayana,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
7 Büyük ışıklar yapana,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
8 Gündüze hükmetsin diye güneşi,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
9 Geceye hükmetmek için ayı ve yıldızları,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
10 Mısır'ın ilk doğanını vurana,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
11 İsrail'i aralarından çıkarana,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
12 Güçlü eli ve uzanmış koluyla;
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
13 Kızıldeniz'i ikiye bölene;
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
14 İsrail'i ortasından geçirene,
Çünkü sevgi dolu iyiliği
Sonsuza dek sürer.
15 Firavun'la ordusunu
Kızıldeniz'de bozguna uğratana,
Çünkü sevgi dolu iyiliği

- Sonsuza dek sürer.
 16 Halkına çölde öncülük edene,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği
 Sonsuza dek sürer.
 17 Büyük kralları vurana,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği
 Sonsuza dek sürer.
 18 Güçlü kralları öldürene,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği
 Sonsuza dek sürer.
 19 Amorluların kralı Sihon'u,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği
 Sonsuza dek sürer.
 20 Başan Kralı Og'u,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği
 Sonsuza dek sürer.
 21 Topraklarını mülk olarak,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği
 Sonsuza dek sürer.
 22 Hizmetkârı İsrail'e miras olarak verene,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği
 Sonsuza dek sürer.
 23 Düşkünlüğümüzde bizi hatırlayana,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği
 Sonsuza dek sürer.
 24 Bizi düşmanlarımızdan kurtarana,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği
 Sonsuza dek sürer.
 25 Her yaratığa yiyecek verene,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği
 Sonsuza dek sürer.
 26 Göklerin Tanrısına şükredin,
 Çünkü sevgi dolu iyiliği
 Sonsuza dek sürer.

137

- 1 Babil ırmakları kıyısında,
 Orada oturduk.
 Siyon'u hatırladığımızda, evet ağladık.
 2 O diyardaki söğütlere,
 Arplarımızı astık.
 3 Çünkü orada bizi tutsak edenler
 Bizden ezgiler.
 Bize eziyet edenler
 Sevinç ezgileri istediler:
 "Bize Siyon ezgilerinden birini söyleyin!" dediler.
 4 Yahve'nin ezgisini
 Yabancı bir diyarda nasıl söyleriz?
 5 Eğer seni unutursam, ey Yeruşalem,
 Sağ elim becerisini unutsun.
 6 Eğer seni hatırlamazsam
 Eğer Yeruşalem'i baş sevincimden üstün tutmazsam,
 Dilim damağıma yapışsın,
 7 Yeruşalem gününde,

- “Yıkın! Onu temeline kadar yıkın!” diyen
Edom'un çocuklarına karşı,
Hatırla, ey Yahve.
- ⁸ Ey sen, yıkıma mahkûmsun ey Babil kızı,
Bize yaptığının karşılığını,
Sana ödetecek olana ne mutlu.
- ⁹ Senin yavrularını alıp
Kayaya çarpacak olana ne mutlu!

138

David'in mezmuru

- ¹ Bütün yüreğimle sana şükrederim.
İlahlar önünde seni ilahilerle överim.
- ² Kutsal tapınağına doğru eğilirim,
Sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin için
Adına şükrederim;
Çünkü Adını ve Sözü'nü her şeyin üstünde yücelttin.
- ³ Çağırdığım gün bana yanıt verdin.
Canımdaki güçle beni cesaretlendirdin.
- ⁴ Yeryüzünün bütün kralları sana şükredecek, ey Yahve,
Çünkü ağzının sözlerini işittiler.
- ⁵ Yahve'nin yollarını, evet, ezgilere dönecekler,
Çünkü Yahve'nin yüceliği büyüktür!
- ⁶ Çünkü Yahve yükseklerde ise de,
Alçakgönüllülerle ilgilenir,
Ama kibirliyi uzaktan tanır.
- ⁷ Sıkıntının ortasında yürüsem bile,
Sen beni canlandırırsın.
Düşmanlarımdan gazabına karşı elini uzatırsın.
Sağ elin beni kurtaracak.
- ⁸ Yahve beni endişelendiren şeyi tamam eder.
Sevgi dolu iyiliğin sonsuza dek sürer, ey Yahve.
Kendi ellerinin işlerini bırakma.

139

Müzik şefi için - David'in mezmuru

- ¹ Yahve, sen beni yokladın ve tanıdın.
- ² Oturuşumu ve kalkışımı bilirsin.
Düşüncelerimi uzaktan sezersin.
- ³ Yolumu ve yatışımı araştırırsın,
Bütün yollarımı bilirsin.
- ⁴ Çünkü dilimde tek söz yokken,
İşte, ey Yahve, sen bunun hepsini bilirsin.
- ⁵ Beni arkadan ve önden kuşattın.
Elini üzerime koydun. ⁶ Bu bilgi beni aşıyor, yüce, ona erişemem.
- ⁷ Senin Ruhun'dan nereye gidebilirim?
Ya da senin varlığından nereye kaçabilirim?
- ⁸ Göğe çıksam oradasın.
Yatağımı ölümler diyarına sersem, işte oradasın!
- ⁹ Şafağın kanatlarını alsam,
Denizin en uzak uçlarına konsam,
- ¹⁰ Orada bile elin bana yol gösterir,

- Sağ elin beni tutar.
- 11 Desem ki, “Karanlık beni mutlaka örter,
Çevremdeki ışık gece olsun.”
- 12 Karanlık bile senden gizlenemez,
Gece gündüz gibi parlar.
Karanlık senin için ışık gibidir.
- 13 Çünkü benim iç varlığımı sen biçimlendirdin.
Annemin rahminde beni sen ördün.
- 14 Sana şükürler sunarım,
Çünkü heybetli ve harika yapılmışım.
Senin işlerin harikadır.
Canım bunu çok iyi bilir.
- 15 Gizlide yapıldığımda,
Yeryüzünün derinliklerinde örüldüğümde,
Bedenim senden gizli değildi.
- 16 Gözlerin bedenimi gördü.
Benim için tayin edilen günlerin,
Henüz hiçbiri yokken,
Hepsi senin kitabında yazılmıştı.
- 17 Düşüncelerin benim için ne değerlidir, ey Tanrı!
Onların hesabı uçsuz bucaksızdır!
- 18 Onları saysam, sayıları kumdan çoktur.
Uyandığımda yine seninleyim.
- 19 Keşke sen, ey Tanrı, kötülerini öldürsen.
Uzak durun benden, siz kana susamış insanlar!
- 20 Çünkü onlar sana karşı kötü konuşuyorlar.
Düşmanlarının adını boş yere anıyorlar.
- 21 Ey Yahve, senden nefret edenlerden nefret etmez miyim?
Sana karşı ayaklananlara kederlenmez miyim?
- 22 Onlardan katıksızca nefret ederim.
Onlar benim düşmanım oldular.
- 23 Beni yokla, ey Tanrı, yüreğimi bil.
Beni dene ve düşüncelerimi öğren.
- 24 Bak, içimde kötü bir yol var mı,
Sonsuzluk yolunda bana öncülük et.

140

Müzik şefi için - David'in mezmuru

- 1 Ey Yahve, kurtar beni kötü insanlardan.
Koru beni zalimden.
- 2 Onlar, yüreklerinde kötülük tasarlar,
Sürekli savaş için toplanırlar.
- 3 Dillerini yılan gibi keskinleştirdiler.
Engerek zehri dudaklarının altındadır. Selah.
- 4 Ey Yahve, koru beni kötülerin elinden.
Ayaklarıma çelme takmaya kararlı
Zalim insanlardan koru beni.
- 5 Küstahlar bana tuzak kurdular,
Yol kenarına ağ gerdiler.
Benim için kapan yerleştirdiler. Selah.
- 6 Yahve'ye, “Sen benim Tanrım'sın” dedim.
Dileklerimin feryadını dinle, ey Yahve.

- 7 Kurtuluşumun gücü, ey Efendi Yahve,
Savaş gününde başımı örttün.
- 8 Ey Yahve, kötülerin dileklerini verme.
Kötü planları başarıya ulaşmasın,
Yoksa gurura kapılırlar. Selah.
- 9 Beni kuşatanların başına gelince,
Kendi dudaklarının kötülüğü onları kaplasın.
- 10 Üzerlerine kızgın korlar yağsın.
Ateşe atılsınlar,
Asla çıkamayacakları
Çamurlu çukurlara.
- 11 Kötülük konuşan yeryüzünde tutunamasın.
Kötülük, zalimi yıkmak için onu avlasın.
- 12 Bilirim ki, Yahve dertlinin davasına bakar,
Muhtacı haklı çıkarır.
- 13 Kesinlikle doğrular senin adına şükredecekler.
Doğrular senin huzurunda oturur.

141

David'in mezmuru

- 1 Ey Yahve, seni çağırdım.
Bana tez gel!
Seni çağırdığımda sesimi dinle.
- 2 Duam buhur gibi,
El kaldırışım akşam kurbanı gibi
Senin önünde dursun.
- 3 Ey Yahve, ağzıma bekçi koy.
Dudaklarımın kapısını koru.
- 4 Yüreğimi kötülüğe meyletme,
Kötülük yapan adamlarla fesat işlemeyeyim.
Onların lezzetlerinden yemeyeyim.
- 5 Doğru bana vursun, iyiliktir bu,
Azarlasın beni, başa sürülen yağ gibidir,
Başım onu reddetmesin,
Ama benim duam hep kötü işlere karşıdır.
- 6 Onların yargıçları kayanın yanına atıldı.
Sözlerimi duyacaklar,
Çünkü yerinde söylenmiştir.
- 7 "Nasıl biri toprağı sürüp yararsa,
Kemiklerimiz de ölümler diyarının ağzında
Öyle dağılmış durumda."
- 8 Çünkü gözlerim senin üzerinde,
Ey Efendimiz Yahve.
Sana sığınıyorum.
Canımı yoksul bırakma.
- 9 Bana kurdukları tuzaktan,
Kötülük işçilerinin kapanlarından koru beni.
- 10 Ben geçip giderken,
Kötüler hep birlikte kendi ağlarına düşsünler.

142

David'in Maskili - Mağaradayken ettiği dua

- 1 Sesimle Yahve'ye yakarıyorum.
Sesimle Yahve'den merhamet diliyorum.
- 2 Yakınmamı O'nun önünde döküyorum.
O'na dertlerimi anlatıyorum.
- 3 Ruhum içimde bunaldığında,
Sen yolumu bilirsin.
Yürüdüğüm yolda,
Bana tuzak kurdular.
- 4 Sağıma bak da gör,
Çünkü beni düşünen kimse yok.
Sığınacak yer benden kaçtı.
Kimse canımı umursamıyor.
- 5 Sana feryat ettim, ey Yahve.
"Sen benim sığınağımsın" dedim.
"Yaşayanlar diyarından benim payımsın."
- 6 Feryadımı dinle,
Çünkü çok çaresizim.
Kurtar beni bana zulmedenlerden,
Çünkü onlar benden güçlüdür.
- 7 Canımı zindandan çıkar da,
Adına şükredeyim.
Doğrular çevremi saracak,
Çünkü bana iyilik edeceksin.

143

David'in mezmuru

- 1 Duamı duy, ey Yahve.
Dileklerimi dinle.
Sadakatin ve doğruluğunla beni rahatlat.
- 2 Hizmetkârınla yargıya girme,
Çünkü senin önünde
Yaşayanlardan hiçbiri doğru değildir.
- 3 Çünkü düşman canımın peşinde.
Hayatımı yerle bir etti.
Çoktan ölmüş olanlar gibi
Beni karanlık yerlerde yaşattı.
- 4 Bunun için ruhum içimde bunalmış durumda.
İçimde yüreğim kimsesiz.
- 5 Eski günleri hatırlıyorum.
Yaptıklarının tümü üzerinde
Derin derin düşünüyorum.
Ellerinin işi üzerinde düşünceye dalıyorum.
- 6 Ellerimi sana açıyorum.
Kurak toprak gibi canım sana susamış. Selah.
- 7 Bana tez yanıt ver, ey Yahve.
Ruhum tükeniyor.
Yüzünü benden gizleme,
Yoksa çukura inenler gibi olurum.
- 8 Sabahleyin sevgi dolu iyiliğini duyur,
Çünkü sana güveniyorum.
Yürümem gereken yolu bana bildir,
Çünkü canımı sana kaldırıyorum.

- 9 Ey Yahve, kurtar beni düşmanlarımdan.
Beni saklamam için sana kaçıyorum.
- 10 İsteğini yapmayı bana öğret,
Çünkü sen benim Tanrım'sın.
Senin Ruh'un iyidir.
Doğruluk diyarında bana öncülük et.
- 11 Ey Yahve, adın uğruna beni dirilt.
Doğruluğunla canımı sıkıntıdan kurtar.
- 12 Sevgi dolu iyiliğinle düşmanlarımı yok et,
Canıma eziyet eden herkesi yok et,
Çünkü ben senin hizmetkârıyım.

144

David'in mezmuru

- 1 Ellerime savaşmayı,
Parmaklarıma mücadeleyi öğreten
Kayam Yahve'ye övgüler olsun.
- 2 O'dur sevgi dolu iyiliğim, kalem,
Yüksek kulem, kurtarıcım,
Kalkanım ve kendisine sığındığım;
Halkımı bana boyun eğdiren.
- 3 Ey Yahve, insan nedir ki, ona değer veresin?
Ya da insanoğlu nedir ki, onu düşünesin?
- 4 İnsan soluğa benzer.
Günleri, geçip giden gölge gibidir.
- 5 Ey Yahve, gökleri yar ve aşağı in.
Dağlara dokun da tütsünler.
- 6 Şimşek çaktır, onları dağıt.
Oklarını gönder de onları bozguna uğrat.
- 7 Yukarıdan elini uzat,
Kurtar beni.
Beni büyük sulardan,
Yabancıların elinden özgür kıl.
- 8 Ağızları hile söyler,
Onların sağ eli yalanın sağ elidir.
- 9 Sana yeni bir ezgi söyleyeyim, ey Tanrı.
On telli lirle sana ezgiler söyleyeyim.
- 10 Krallara kurtuluş veren,
Hizmetkârı David'i
Ölümcül kılıçtan kurtaran sensin.
- 11 Beni kurtar, yabancıların elinden özgür kıl,
Onların ağızları yalan söyler,
Onların sağ eli yalanın sağ elidir.
- 12 O zaman oğullarımız iyi yetişmiş fidanlar gibi,
Kızlarımız sarayın oymalı sütunları gibi olacak.
- 13 Ambarlarımız her türlü erzakla dolu.
Otlaklarımızda koyunlarımız binlerce,
On binlerce yavru verecek.
- 14 Öküzlerimiz bol yük çekecek.
Saldırı ve sürgün,
Sokaklarımızda çığlık olmayacak.
- 15 Ne mutlu bu durumda olan halka.

Ne mutlu Tanrısı Yahve olan halka.

145

David'in övgü mezmuru

- 1 Seni yücelteceğim, ey Tanrım, ey Kral.
Adını sonsuza dek öveceğim.
- 2 Her gün seni öveceğim.
Adını sonsuza dek yücelteceğim.
- 3 Yahve büyüktür, övgüye çok layıktır!
O'nun büyüklüğü keşfedilemez.
- 4 Senin işlerini bir kuşak öbür kuşağa methedecek,
Kudretli işlerini bildirecek.
- 5 Saygınlığının yüce heybeti,
Şaşılabilir işlerinin üzerinde
Derin derin düşüneceğim.
- 6 İnsanlar müthiş işlerinin gücünden söz edecekler.
Senin büyüklüğünü ilan edecekler.
- 7 Senin büyük iyiliğinin anısını dile getirecekler,
Doğruluğunu ezgiyle söyleyecekler.
- 8 Yahve lütufkârdır, merhametlidir,
Yavaş öfkelenir, sevgi dolu iyiliği büyüktür.
- 9 Yahve herkese iyidir.
O'nun şefkatli merhametleri
Bütün işlerinin üzerindedir.
- 10 Bütün işlerin sana şükreder, ey Yahve.
Kutsalların seni yüceltir.
- 11 Krallığının görkeminden söz eder,
Gücün hakkında konuşur,
- 12 İnsanoğlu O'nun güçlü işlerini,
Krallığının yüce heybetini bilsin diye.
- 13 Senin krallığın sonsuz bir krallıktır.
Hakimiyetin tüm kuşaklar boyunca sürer.
Yahve bütün sözlerinde sadıktır,
Tüm eylemlerinde sevgi doludur.
- 14 Yahve düşen herkese destek olur,
Eğilenlerin hepsini doğrultur.
- 15 Hepsinin gözleri seni bekler.
Onlara yiyeceklerini mevsiminde verirsin.
- 16 Elini açarsın,
Her canlıyı dilediğinde doyurursun.
- 17 Yahve bütün yollarında doğrudur,
Tüm işlerinde lütufkârdır.
- 18 Yahve kendisini çağıranların hepsine,
Kendisini içtenlikle çağıran herkese yakındır.
- 19 Kendisinden korkanların dileklerini yerine getirir.
Onların feryadını işitir ve onları kurtarır.
- 20 Yahve kendisini seven herkesi korur,
Ama kötülerin hepsini yok eder.
- 21 Ağzım Yahve'yi över.
Bütün canlılar O'nun kutsal adını,
Sonsuza dek övsün.

146

- 1 Yah'ı övün!
Ey canım, Yahve'yi öv.
- 2 Yaşadıkça Yahve'yi öveceğim.
Var oldukça Tanrım'a ezgiler söyleyeceğim.
- 3 Beylere,
Kendisinde yardım olmayan
İnsanoğluna güvenmeyin.
- 4 Ruhu ayrılır, kendisi toprağa döner.
O gün fikirleri yok olur.
- 5 Ne mutlu yardımcısı Yakov'un Tanrısı olana,
Umudu Tanrısı Yahve olana:
- 6 O'dur göğü ve yeri,
Denizi ve içindeki her şeyi yaratan,
Gerçeği sonsuza dek koruyan,
- 7 Ezilenlere adalet sağlayan,
Açlara yemek veren.
Yahve tutsakları özgür kılar.
- 8 Yahve körlerin gözlerini açar.
Yahve eğilmiş olanları doğrultur.
Yahve doğruları sever.
- 9 Yahve yabancıları korur.
Yetime ve dul kadına destek olur,
Kötülerin yolunuysa altüst eder.
- 10 Yahve sonsuza dek,
Ey Siyon, senin Tanrın tüm kuşaklar boyunca
Hüküm sürecektir.
Yah'ı övün!

147

- 1 Yah'ı övün,
Çünkü Tanrımız'a ilahiler söylemek iyidir;
Çünkü O'nu övmek hoş ve yerindedir.
- 2 Yahve Yeruşalem'i bina ediyor.
İsrael'in sürgünlerini bir araya topluyor.
- 3 O, kırık yürekleri iyileştirir,
Yaralarını sarar.
- 4 Yıldızların sayısını sayar.
Hepsini adlarıyla çağırır.
- 5 Efendimiz büyüktür, güçte muazzamdır.
Anlayışı sonsuzdur.
- 6 Yahve alçakgönüllülere destek olur.
Kötüleri yere çalar.
- 7 Yahve'ye şükranla ilahi söyleyin.
Arpla, Tanrımız'a ezgiler söyleyin,
- 8 O'dur gökyüzünü bulutlarla kaplayan,
Yeryüzü için yağmuru hazırlayan,
Dağlarda ot bitiren.
- 9 O, hayvanlara yiyecek sağlar,
Bağrısan kuzgun yavrularına.
- 10 Atın gücünden hoşlanmaz.
İnsanın bacaklarından zevk almaz.

- 11 Yahve kendisinden korkanlardan,
Sevgi dolu iyiliğine umut bağlayanlardan hoşlanır.
- 12 Ey Yeruşalem, Yahve'yi öv!
Ey Siyon, Tanrın'ı yücelt!
- 13 Çünkü kapılarınızın sürgülerini güçlendirdi.
İçindeki çocuklarını kutsadı.
- 14 Sınırlarında esenlik sağlar.
Seni buğdayın en iyisiyle doyurur.
- 15 Buyruğunu yeryüzüne gönderir.
Sözü çok hızlı gider.
- 16 Yapağı gibi kar verir,
Kırağıyı kül gibi saçar.
- 17 Doluyu çakıl taşları gibi yağdırır.
Kim O'nun soğuğuna dayanabilir?
- 18 Sözüünü gönderir ve onları eritir.
Rüzgârını estirir, sular akar.
- 19 Sözüünü Yakov'a,
Kurallarını ve hükümlerini İsrail'e gösterir.
- 20 Bunu hiçbir ulus için yapmadı.
Onlar O'nun hükümlerini bilmezler.
Yah'ı övün!

148

- 1 Yah'ı övün!
Yahve'yi göklerden övün!
O'nu yücelerde övün!
- 2 O'nu, övün, ey bütün melekleri!
O'nu övün, ey bütün ordusu!
- 3 O'nu övün, ey güneş ve ay!
O'nu övün, ey bütün parlayan yıldızlar!
- 4 O'nu övün, ey göklerin gökleri,
Göklerin üstündeki sular.
- 5 Yahve'nin adını övsünler,
Çünkü O buyurdu ve yaratıldılar.
- 6 Onları sonsuza dek yerleştirdi.
Bozulmayacak bir hüküm koydu.
- 7 Yeryüzünden Yahve'yi övün,
Ey büyük deniz yaratıkları ve tüm derinlikler,
- 8 Şimşek ve dolu, kar ve bulutlar,
O'nun sözünü yerine getiren kasırga,
- 9 Dağlar ve bütün tepeler;
Meyve ağaçları ve bütün sedirler,
- 10 Yabanıl ve evcil bütün hayvanlar,
Küçük yaratıklar ve uçan kuşlar,
- 11 Yeryüzünün kralları ve bütün halklar,
Beyler ve bütün dünya hakimleri,
- 12 Delikanlılar ve genç kızlar,
Yaşlılar ve çocuklar,
- 13 Yahve'nin adını övsünler,
Çünkü yalnızca O'nun adı yücedir.
O'nun görkemi yeryüzünün ve göklerin üstündedir.
- 14 Halkının boynuzunu yükseltti,

Tüm kutsallarını,
Kendisine yakın olan halkı,
İsrael'in çocuklarını methettirdi.
Yah'ı övün!

149

- 1 Yahve'yi övün!
Yahve'ye yeni bir ezgi söyleyin,
Kutsallar topluluğunda övgüsünü sunun.
- 2 İsrail kendisini yapanla sevinsin.
Siyon çocukları Kralları'yla coşsun.
- 3 Dans ederek O'nun adını övsünler!
Tef ve arp çalarak O'nu ilahilerle yüceltsinler!
- 4 Çünkü Yahve halkından hoşlanır.
Alçakgönüllüleri kurtuluşla taçlandırır.
- 5 Kutsallar onur içinde sevinsinler.
Yataklarında sevinçle ezgi söylesinler.
- 6 Ağızlarında Tanrı'ya yüce övgüler,
Ellerinde iki ağızlı kılıçla,
- 7 Uluslardan öç alsınlar,
Halkları cezalandırsınlar,
- 8 Krallarını zincirlerle,
Soylularını demir prangalarla bağlasınlar,
- 9 Ta ki, yazılı hükmü
Onlara karşı yerine getirsinler.
O'nun bütün kutsalları bu onuru taşır.
Yah'ı övün!

150

- 1 Yah'ı övün!
Kutsal yerinde Tanrı'yı övün!
Güçlü işleri için O'nu göklerde övün!
- 2 Güçlü işlerinden ötürü O'nu övün!
Harika büyüklüğüne yaraşır biçimde
O'nu övün!
- 3 Boru çalarak O'nu övün!
Arp ve lirle O'nu övün!
- 4 Tefle, dansla O'nu övün!
Yaylı çalgılar ve flütle O'nu övün!
- 5 Yüksek ses çıkaran zillerle O'nu övün!
Çınlayan zillerle O'nu övün!
- 6 Nefesi olan her şey Yah'ı övsün!
Yah'ı övün!

ÖZDEYİŞLER

- ¹ İsrail Kralı David oğlu Solomon'un özdeyişleri:
- ² Bilgeliği ve terbiyeyi bilmek,
Anlayış sözlerini fark etmek,
- ³ Bilgece hareket etmek, terbiye edinip doğru,
Haklı ve adil olanı yapmak,
- ⁴ Saf kişiye sağduyu,
Genç insana bilgi ve sağgörü vermek,
- ⁵ Böylece sağlam öğüde ulaşabilmek için bilge kişi işitsin,
Bilgisini artırsın,
- ⁶ Özdeyişi ve benzetmeyi, bilgelerin sözlerini
Ve bilmecelerini anlasın.
- ⁷ Yahve korkusu bilginin başlangıcıdır,
Ama akılsızlar bilgeliği ve terbiyeyi küçümser.
- ⁸ Oğlum, babanın uyarısını dinle,
Annenin öğretisini bırakma.
- ⁹ Çünkü bunlar başını süsleyecek bir çelenk,
Boynun için zincir olacaktır.
- ¹⁰ Oğlum, eğer günahkarlar seni ayartmaya kalkarsa
Razı olma.
- ¹¹ Eğer derlerse, "Bizimle gel, kan için pusuya yatalım,
Sebepsiz yere masumları gizlice bekleyelim,
- ¹² Onları ölümler diyarı gibi diri diri, çukura inenler gibi
Bütün olarak yutalım.
- ¹³ Her türden değerli mal bulur,
Evlerimizi ganimetle doldururuz.
- ¹⁴ Aramızda senin de payın olsun.
Tek bir kesemiz olacak."
- ¹⁵ Oğlum yolda onlarla yürüme.
Ayağını onların yolundan uzak tut.
- ¹⁶ Çünkü onların ayakları kötülüğe koşar.
Kan dökmek için acele ederler.
- ¹⁷ Ağ kuşun gözü önünde boşuna serilir,
¹⁸ Bunların yatıp beklemesi kendi kanları içindir.
Gizlice pusuya yatmaları kendi yaşamları içindir.
- ¹⁹ Kazanca düşkün olan herkesin yolları böyledir.
Sahiplerinin canını alır.
- ²⁰ Bilgelik yüksek sesle sokaktan çağırıyor.
Meydanlardan ses veriyor.
- ²¹ Gürültülü yerlerin başından çağırıyor.
Kent kapılarının girişinde sözlerini dile getiriyor:
- ²² "Ey saf adamlar, saflığı ne zamanda dek seveceksiniz?
Alaycılar ne zamana dek alaycılıktan zevk alacak,
Akılsızlar bilgelikten nefret edecek?"
- ²³ Azarladığımda geri dönün. İşte, Ruhumu üzerinize dökeceğim.
Size sözlerimi bildireceğim.
- ²⁴ Çünkü sizi çağırdım ve siz reddettiniz,
Elimi size uzattım ve kimse dikkate almadı,

- 25 Ama bütün öğütlerimi görmezden geldiniz,
Uyarılarımın hiçbirini istemediniz.
- 26 Ben de felaketinize güleceğim.
Bela sizi yakalandığında,
- 27 Fırtına gibi bela sizi yakaladığında,
Felaket kasırğa gibi üzerinize geldiğinde,
Sıkıntı ve endişe üzerinize indiğinde, sizinle alay edeceğim.
- 28 O zaman beni çağıracaksınız,
Ama yanıtlamayacağım.
Beni canla başla arayacaksınız,
Ama bulamayacaksınız,
- 29 Çünkü bilgiden nefret ettiler,
Yahve korkusunu seçmediler.
- 30 Hiçbir öğüdümü istemediler.
Bütün uyarılarımı küçümsediler.
- 31 Bu nedenle kendi yollarının ürününü yiyecekler,
Kendi entrikalarına doycaklar.
- 32 Çünkü saf insanların yoldan sapmaları
Onları öldürecek.
Akılsızların dikkatsiz rahatlığı onları yok edecektir.
- 33 Ama kim beni dinlerse güvenlik içinde oturacak,
Zarar görme korkusu duymadan rahat edecektir.”

2

- 1 Oğlum, eğer sözlerimi kabul edersen,
Buyruklarımı içinde saklarsan,
- 2 Kulağını bilgeliğe çevirirsen,
Yüreğini anlayışa yöneltirsen,
- 3 Evet, ayırt etmeyi çağırırsan,
Anlayış için sesini yükseltirsen,
- 4 Eğer onu gümüş arar gibi ararsan,
Saklı hazineler gibi onu araştırırsan,
- 5 O zaman Yahve korkusunu anlayacak,
Tanrı bilgisini bulacaksın.
- 6 Çünkü Yahve bilgelik verir.
O'nun ağzından bilgi ve anlayış çıkar.
- 7 O doğrular için sağlam bilgelik saklar.
O dürüstçe yürüyenlere kalkandır,
- 8 Ta ki, adalet yollarına bekçilik etsin,
Kutsallarının yolunu korusun.
- 9 O zaman doğruluk ve adaleti,
Hakkı ve her iyi yolu anlarsın.
- 10 Çünkü bilgelik yüreğine girecek.
Bilgi canına tatlı gelecek.
- 11 Sağgörü sana gözkulak olacak.
Anlayış seni koruyacak,
- 12 Kötülük yolundan,
Sapık şeyler konuşan adamlardan,
- 13 Onlar ki, karanlığın yollarında yürümek için
Doğruluk yolundan ayrılır,
- 14 Kötülük yapmaktan sevinç duyar,
Kötüğün sapkınılığından zevk alırlar,

- 15 Yollarında eğri,
Kendi patikalarında dik başlıdırlar.
16 Seni yabancı kadınlardan,
Sözleriyle yaltaklanan,
O yabancı kadınlardan kurtaracak.
17 O ki, gençlik dostunu bırakan,
Tanrısı'nın antlaşmasını unutandır,
18 Çünkü o kadının evi ölüme,
Yolları ölmüş ruhlara götürür.
19 Ona giden hiç kimse geri dönmez,
Yaşam yollarına ulaşamazlar.
20 Bu nedenle iyilerin yolunda yürü,
Doğruların yollarını koru.
21 Çünkü ülkede doğrular oturacak.
Kusursuzlar orada kalacak.
22 Kötüler ülkeden kesilip atılacak.
Hainler ülkeden sökülecek.

3

- 1 Oğlum unutma öğrettiğimi,
Yüreğin buyruklarımı tutsun,
2 Çünkü bunlar günlerine uzunluk,
Ömrüne yıllar ve esenlik katacak.
3 İyilik ve gerçeğin seni bırakmasına
İzin verme.
Onları boynuna bağla.
Yüreğinin levhasına yaz.
4 Böylece Tanrı'nın ve insanların gözünde
Lütuf ve iyi anlayış bulacaksın.
5 Bütün yüreğinle Yahve'ye güven,
Kendi anlayışına dayanma.
6 Bütün yollarında O'nu tanı,
O senin yollarını düzeltir.
7 Kendi gözünde bilge olma.
Yahve'den kork, kötülükten uzaklaş.
8 Bu, beden için şifa,
Kemiklerine gıda olacaktır.
9 Malınla, bütün artışının ilk ürünüyle
Yahve'yi onurlandır,
10 Böylece ambarların bollukla dolar,
Teknelerin yeni şarapla taşar.
11 Oğlum Yahve'nin terbiye edişini küçümseme,
Yola getirmesinden usanma,
12 Çünkü memnun olduğu oğlunu azarlayan bir baba gibi,
Yahve sevdiğini yola getirir.
13 Ne mutlu bilgelik bulan adama,
Anlayış kazanan kişiye.
14 Onun iyi kazancı gümüş kazanmaktan daha iyidir,
Getirisi saf altından daha iyidir.
15 O yakutlardan daha değerlidir.
Arzu edebileceğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.
16 Günlerinin uzunluğu onun sağ elindedir.

- Sol elinde zenginlik ve onur vardır.
17 Yolları tatlılık yollarıdır.
Bütün yolları esenliktir.
18 Onu tutanlar için yaşam ağacıdır.
Ne mutlu onu sıkı tutanlara.
19 Yahve bilgelikle kurdu yeryüzünü.
Anlayışla gökleri yerleştirdi.
20 O'nun bilgisiyle derinlikler yarıldı,
Gökler çığ damlattı.
21 Oğlum, onları gözünden ayırma.
Sağlam bilgeliği ve sağgörüyü koru,
22 Böylece onlar canına yaşam,
Boynun için zarafet olacak.
23 O zaman yolunda güvenlik içinde yürüyeceksin.
Ayağın tökezlemeyecek.
24 Yattığın zaman korkmayacaksın.
Evet, yatacağın, uykun tatlı olacak.
25 Ani korkudan,
Ya da kötülerin başına gelen yıkımdan korkma,
26 Çünkü Yahve güvenin olacak,
Ayağını tutulmaktan koruyacak.
27 İyilik yapmak elindeyken,
İyiliğe hakkı olanlardan esirgeme.
28 Yanında varken komşuna,
“Git de tekrar gel, yarın vereyim” deme.
29 Yanında güvenle oturan komşuna karşı
Kötülük tasarlama.
30 Eğer sana zararı dokunmamışsa,
Bir adamla sebepsiz yere çekişme.
31 Zorba kişiye imrenme.
Onun yollarından hiçbirini seçme.
32 Çünkü sapkın kişi Yahve'ye iğrençtir,
Ama O'nun dostluğu doğrularladır.
33 Yahve'nin laneti kötülerin evindedir,
Ama doğruların oturduğu yeri kutsar.
34 Şüphesiz O alaycılarla alay eder,
Ama alçakgönüllülere lütfeder.
35 Bilgeler yüceliği miras alacak,
Ama akılsızların terfisi utanç olacak.

4

- 1 Oğullarım, babanızın uyarılarına kulak verin.
Dikkat edin ve anlayışı bilin,
2 Çünkü size sağlam eğitim veriyorum.
Yasamı bırakmayın.
3 Ben babamın oğluydum,
Annemin gözünde narın ve tek çocuğuydum.
4 Bana öğretti ve şöyle dedi:
“Yüreğin sözlerimi sıkı tutsun,
Buyruklarımı tut ve yaşa.
5 Bilgelik kazan.
Anlayış edin.

- Unutma ve ağzımın sözlerinden sapma.
⁶ Ondan ayrılma, o da seni koruyacaktır.
 Onu sev, o da sana gözkulak olacaktır.
⁷ Bilgelik yücedir. Bilgelik kazan.
 Evet, tüm malına mal olsa da anlayış kazan.
⁸ Onu yüksek tut, o da seni yükseltecektir.
 Onu kucakladığında sana saygınlık getirecektir.
⁹ Başına zarif bir çelenk verecektir.
 Sana ihtişam tacı sunacaktır.”
¹⁰ Dinle oğlum,
 Sözlerimi kabul et.
 Ömrünün yılları uzun olsun.
¹¹ Seni bilgeliğin yolunda eğittim.
 Seni dosdoğru yollara yönelttim.
¹² Gittiğinde adımların takılmayacak.
 Koştuğunda tökezlemeyeceksin.
¹³ Uyarıya sıkı tutun.
 Bırakma onu.
 Onu koru, çünkü o senin yaşamındır.
¹⁴ Kötülerin yoluna girme.
 Kötü kişilerin yolunda yürüme.
¹⁵ Ondan sakın, yanından geçme.
 Yönünü çevir ve geç.
¹⁶ Çünkü onlar kötülük etmedikçe uyumaz.
 Birisini düşürmedikçe uykuları kaçar.
¹⁷ Çünkü onlar kötülük ekmeği yerler,
 Zorbalık şarabından içerler.
¹⁸ Ama doğruların yolu şafak ışığı gibidir,
 Gün tamamına erene dek gitgide parlalar.
¹⁹ Kötülerin yolu karanlık gibidir,
 Neye takıldıklarını bilmezler.
²⁰ Oğlum sözlerime dikkatini ver,
 Dediklerime kulağını çevir.
²¹ Bunları gözünden ayırma.
 Yüreğinin merkezinde koru onları.
²² Çünkü onları bulanlar için yaşam,
 Tüm bedenleri için sağlıktır.
²³ Yüreğini tam bir özenle koru,
 Çünkü yaşam ondan kaynaklanır.
²⁴ Sapık ağzı kendinden uzaklaştır.
 Bozuk dudakları kendinden uzak tut.
²⁵ Gözlerin dosdoğru ileriye baksın.
 Bakışını doğru önüne sabitle.
²⁶ Ayaklarının yolunu düzle.
 Bütün yolların sağlam olsun.
²⁷ Ne sağa sap, ne sola.
 Ayaklarını kötülükten çek.

5

- ¹ Oğlum, bilgeliğime dikkat et.
 Anlayışıma kulağını çevir,
² Böylelikle sağgörüyü tutasın,

- Dudaklarıyla bilgiyi koruyasın.
3 Zina eden kadının dudakları bal damlatır.
Ağız yağdan yumuşaktır,
4 Ama sonu pelin otu kadar acıdır,
İki ağızlı kılıç kadar keskindir.
5 Ayakları ölüme iner.
Adımları doğrudan ölümler diyarına götürür.
6 Yaşam yolunu düşünmez.
Yolları çarpıktır ve bunu bilmez.
7 Şimdi oğullarım, beni dinleyin.
Ağzımın sözlerinden ayrılmayın.
8 Yolunuzu o kadından uzaklaştırın.
Evinin kapısına yaklaşmayın,
9 Yoksa onurunuzu başkalarına,
Yıllarınızı da zalime verirsiniz,
10 Yoksa yabancılar servetinizle ziyafet çekerler,
Emekleriniz başka bir adamın evini zengin eder.
11 Sonunda, etin ve bedenin tükendiğinde,
İnlersin,
12 Ve şöyle dersin,
“Uyarıdan ne kadar da nefret ettim,
Yüreğim azarlanmayı küçümsedi.
13 Öğretmenlerimin sesini dinlemedim,
Ne de beni eğitenlere kulağımı çevirdim.
14 Halkın ve topluluğun arasında
Tam bir yıkımın eşiğine geldim.”
15 Suyu kendi sarnıcından,
Akan suyu kendi kuyundan iç.
16 Pınarların sokaklara,
Akarsuların meydanlara mı taşsın?
17 Onlar seninle birlikte yabancılar için değil,
Yalnız senin için olsunlar.
18 Pınarın kutsansın.
Gençliğinin karısıyla sevin.
19 Sevimli geyik, zarif bir ceylan gibi,
Onun memeleri seni daima doyursun.
Hep onun sevgisiyle büyülen.
20 Oğlum, neden zina eden bir kadınla büyülenesin,
Başka birini kucaklayasın?
21 Çünkü insanın yolları Yahve'nin gözü önündedir.
O onun bütün yollarını sınırlar.
22 Kötülerin kötü işleri kendini tuzağa düşürür.
Kendi günahının ipleri onu sınırlar tutar.
23 Eğitim eksikliğinden ölecek,
Ahmaklığının büyüklüğünden yoldan sapacak.

6

- 1 Oğlum, eğer komşuna kefil oldunsa,
Eğer bir yabancıya ellerini rehin olarak verdinse,
2 Ağzının söyleriyle tuzağa düştün,
Ağzının sözleriyle yakalandın.

- 3 Komşunun eline düştüğüne göre,
Oğlum, şimdi şunu yap ve kendini kurtar.
Git, kendini alçalt. Komşuna yalvar yakar.
- 4 Gözlerine uyku,
Göz kapaklarına uyuklama verme.
- 5 Avcının elinden ceylan gibi,
Kuş avcısının elinden kuş gibi kurtar kendini.
- 6 Ey tembel, karıncaya git.
Onun yollarını düşün de bilge ol.
- 7 Üzerinde baş, gözetmen ya da hükümdar yokken,
8 Yazın ekmeğini karşılar,
Hasatta yiyeceğini toplar.
- 9 Ey tembel, daha ne kadar uyuyacaksın?
Uykundan ne zaman kalkacaksın?
- 10 Biraz uyku, biraz uyuklama,
Biraz elleri kavuşturup uyumak derken,
- 11 Yoksulluk bir soyguncu,
Kıtlık silahını kuşanmış bir adam gibi öyle gelecektir.
- 12 Sapık ağızla yürüyen kişi,
Değersiz ve kötü birisidir,
- 13 Gözlerini kırpar, ayaklarıyla işaret verir,
Parmaklarıyla hareket eder,
- 14 Sapkın yüreğinde sürekli kötülük tasarlar,
Her zaman anlaşmazlık eker.
- 15 Bunun için onun felakati ansızın gelecektir.
Birdenbire kırılacak, çare yok.
- 16 Yahve'nin nefret ettiği altı şey vardır,
Evet, O'na iğrenç gelen yedi şey:
- 17 Kibirli gözler, yalancı dil,
Suçsuz kanı döken eller,
- 18 Kötü düzenler kuran yürek,
Kötülüğe çabuk koşan ayaklar,
- 19 Yalan söyleyen yalancı tanık,
Kardeşler arasında anlaşmazlık eken kişi.
- 20 Oğlum, babanın buyruklarını tut,
Annenin öğretisini bırakma.
- 21 Onları sürekli yüreğinin üzerine bağla.
Onları boynuna tak.
- 22 Yürüdüğünde, o sana yol gösterecektir.
Uyuduğunda, o sana gözkulak olacaktır.
Uyandığında o seninle konuşacaktır.
- 23 Çünkü buyruk bir kandil, yasa ışıktır.
Uyarı azarlamaları yaşam yoludur,
- 24 Seni ahlaksız kadından,
Dik başlı kadının yaltaklanan dilinden korumak için.
- 25 Onun güzelliğine yüreğinde tutku duyma,
Göz kapakları seni büyülemesin.
- 26 Çünkü fahişe seni bir parça ekmeğe düşürür.
Zina eden kadın senin değerli yaşamını avlar.
- 27 Bir adam kucağına ateş koyar da,
Giysileri yanmaz mı?

- 28 Ya da bir adam kızgın korlar üzerinde yürür de,
Ayakları kavrulmaz mı?
29 Komşusunun karısının yanına giren de öyledir.
Ona dokunan hiç kimse cezasız kalmaz.
30 Açken karnını doyurmak için çalan bir hırsız
Kimse küçümsemez,
31 Ama onu bulurlarsa, yedi katını geri öder.
Evinin bütün malını verir.
32 Bir kadınla zina eden kişi anlayıştan yoksundur.
Bunu yapan kendi canını yok eder.
33 Yaralanır ve onurunu kaybeder.
Utancı silinmez.
34 Çünkü kıskançlık kocanın öfkesini uyandırır.
Öç alma gününde esirgemez.
35 Hiçbir fidyeye bakmaz,
Bir sürü armağan versen de,
Razı olmaz.

7

- 1 Oğlum, sözlerimi tut.
Buyruklarımı içinde sakla.
2 Buyruklarımı tut ve yaşa!
Öğretimi göz bebeğin gibi koru.
3 Onları parmaklarına bağla.
Onları yüreğinin levhasının üzerine yaz.
4 Bilgelige, "Sen benim kız kardeşimsin" de.
Anlayışa akrabam diye çağır,
5 Ta ki seni yabancı kadından,
Sözleriyle yaltaklanan yabancından korusun.
6 Çünkü evimin penceresinde,
Kafesimden dışarı baktım.
7 Safların arasında birini gördüm.
Gençlerin arasında anlayıştan yoksun bir genci fark ettim.
8 O kadının köşesine yakın bir sokaktan geçiyordu,
Onun evinin yolunu tuttu,
9 Alaca karanlıkta, günün akşamında,
Gece yarısı, karanlıkta.
10 İşte, orada fahişe kıyafetiyle,
Sinsice onu bir kadın karşıladı.
11 Gürültücü ve dik başlı biridir.
Ayakları evinde durmaz.
12 Bir bakmışsın sokaklarda, bir bakmışsın meydanlardadır,
Her köşede pusuda bekler.
13 Onu tuttu ve öptü.
Utanmaz bir yüzle ona şöyle dedi:
14 "Esenlik sunuları yanımdadır.
Bugün adaklarımı ödedim.
15 Bu nedenle, yüzünü özenle aramak için
Seni karşılamaya çıktım ve seni buldum.
16 Yatağıma halılar,
Mısır ipliğinden çizgili örtü serdim.
17 Yatağıma mür,

- Sarısabır ve tarçın serptim.
 18 Gel, sabaha kadar sevgiye doyalım.
 Sevgiyle kendimizi avutalım.
 19 Çünkü kocam evde değil.
 Uzun bir yola gitti.
 20 Yanına para kesesini aldı.
 Eve dolunayda gelecek.”
 21 İkna edici sözlerle onu yoldan çıkardı.
 Yaltaklanan dudaklarıyla onu baştan çıkardı.
 22 Kesime giden bir öküz gibi,
 Tuzağa adımını atan bir budala gibi
 Hemen onun peşinden gitti.
 23 Kapana koşan bir kuş gibi,
 Ta ki ciğerine ok saplanana dek
 Ve bunun yaşamına mal olacağını bilmeden.
 24 Şimdi, oğullar, beni dinleyin.
 Ağzımın sözlerine dikkat edin.
 25 Yüreğin onun yollarına çevrilmesin.
 Onun yollarında yoldan sapmayın.
 26 Çünkü onun yere serdiği yaralılar çoktur.
 Evet, öldürdükleri koca bir ordudur
 27 Onun evi ölümler diyarının yoludur,
 Ölüm odalarına iner.

8

- 1 Bilgelik çağırıyor mu?
 Anlayış sesini yükseltmiyor mu?
 2 Yol kenarındaki yüksek yerlerin başında,
 Yolların buluştuğu yerde o duruyor.
 3 Kapıların yanında, kentin girişinde,
 Giriş kapılarında yüksek sesle çağırıyor:
 4 “Ey insanlar, sizi çağırıyorum!
 Sesimi insanoğullarına gönderiyorum.
 5 Ey saflar, sağduyuyu anlayın!
 Ey akılsızlar anlayışlı bir yürek olun!
 6 Dinleyin, harika şeyler söyleyeceğim.
 Dudaklarımın açılışı doğru şeyler içindir.
 7 Çünkü ağzım gerçeği söyler.
 Kötülük dudaklarım için iğrençtir.
 8 Ağzımın bütün sözleri doğruluktur.
 Onlarda çarpık ya da sapıklık bulunmaz.
 9 Anlayana onların hepsi açıktır,
 Bilgiyi bulanlar için doğrudur.
 10 Gümüş yerine terbiyeyi,
 Seçme altın yerine bilgiyi alın.
 11 Çünkü bilgelik yakutlardan iyidir.
 Arzu edilen bütün şeyler onunla kıyaslanamaz.”
 12 “Ben bilgelik, sağduyuyu kendime mesken edindim.
 Bilgi ve tedbiri öğrenin.
 13 Yahve korkusu kötülükten nefret etmektir.
 Kibir, gururdan, kötülük yolundan,
 Sapık ağızdan nefret ederim.

- 14 Öğüt ve sağlam bilgi benimdir.
Ben anlayışa ve güce sahibim.
- 15 Benim aracılığım la krallar hüküm sürer,
Beyler adalet buyurur.
- 16 Beyler, soylular ve dünyanın adil hükümdarları
Benim sayemde hüküm sürer.
- 17 Beni sevenleri ben severim.
Özenle arayanlar beni bulur.
- 18 Zenginlik, onur,
Kalıcı zenginlik ve bolluk benimledir.
- 19 Meyvem altından, evet, saf altından,
Ürünüm seçme gümüşten daha iyidir.
- 20 Doğruluk yolunda,
Adalet yollarının ortasında yürürüm,
- 21 Böylelikle beni sevenlere servet veririm.
Hazinelerini doldururum.”
- 22 “Yahve, işinin başlangıcında,
Kadim işlerinden önce beni tuttu.
- 23 Yeryüzü var olmadan önce,
Sonsuzluktan beri, başlangıçta ben kuruldum.
- 24 Derinlikler yokken,
Bol suyla dolu pınarlar yokken,
Ben doğdum.
- 25 Dağlar yerine yerleştirilmeden,
Tepelerden önce ben doğdum,
- 26 Henüz O, ne yeryüzünü, ne kırları,
Ne de dünya toprağının başlangıcını yapmamıştı.
- 27 Gökleri kurduğunda
Ben oradaydım.
Derinliğin yüzü üzerine çember koyduğunda,
- 28 Bulutları yukarıya
Yerleştirdiğinde,
Derinliklerin kaynaklarını kuvvetlendirdiğinde,
- 29 Sular O'nun buyruğunu
Çiğnemesin diye,
Denize sınırlarını verdiği nde,
Yeryüzünün temellerini işaretlediğinde,
- 30 O'nun yanındaki usta bendim.
Her gün seviniyor, O'nun önünde hep coşuyordum,
- 31 O'nun tüm dünyasında coşku duyuyordum.
Benim sevincim insanoğulları ile idi.”
- 32 “Şimdi, oğullarım,
Beni dinleyin,
Çünkü ne mutlu yollarımı tutanlara.
- 33 Uyarımı duyun ve bilge olun.
Reddetmeyin.
- 34 Ne mutlu beni duyan,
Her gün kapılarımı gözleyen,
Kapımın sövelerinde bekleyen insana.
- 35 Çünkü beni bulan yaşam bulur,
Yahve'nin iyiliğini kazanır.

- 36 Bana karşı günah işleyen
Kendi canına haksızlık eder.
Benden nefret edenlerin hepsi ölümü severler.”

9

- 1 Bilgelik evini yaptı.
Yedi sütununu oydu.
2 Etini hazırladı.
Şarabını karıştırdı.
Sofrasını da kurdu.
3 Genç kızlarını gönderdi.
Kentin en yüksek yerlerinden çağırıyor:
4 “Saf olan kimse, buraya gelsin!”
Anlayıştan yoksun olana şöyle diyor:
5 “Gel, ekmeğinden biraz ye,
Karıştırdığım şaraptan biraz iç!
6 Sağlık yollarını bırakın da yaşayın.
Anlayış yolunda yürüyün.”
7 Alaycayı düzelten
Aşağılanmaya davetiye çıkarır.
Kötü kişiyi azarlayan
Hakarete davetiye çıkarır.
8 Alaycayı azarlama, yoksa senden nefret eder.
Bilge kişiyi azarlarsan, seni sever.
9 Bilge kişiyi eğit, daha da bilge olur.
Doğru kişiye öğret, öğrenmesi çoğalır.
10 Yahve korkusu bilgeliğin başlangıcıdır.
Kutsal Olan'ın bilgisi anlayıştır.
11 Benim sayemde günlerin katlanacak.
Yaşamının yılları artacak.
12 Eğer bilgeysen, kendin için bilgesin.
Eğer alay edersen, bunu yalnız kendin çekersin.
13 Akılsız kadın gürültücüdür,
Düzensizdir ve bir şey bilmez.
14 Evinin kapısında,
Kentin yüksek yerlerinde bir sandalyede oturur,
15 Yoldan geçenlere,
Kendi yollarına doğru gidenlere çağırarak için,
16 “Saf olan buraya gelsin.”
Anlayıştan yoksun olan kişiye şöyle der:
17 “Çalıntı su tatlıdır.
Gizlice yenilen yemek hoştur.”
18 Ama o kişi, ölü ruhların orada olduğunu bilmez,
Kadının konukları ölümler diyarının derinliklerindedir.

10

- 1 Solomon'un özdeyişleri.
Bilge oğul babasını sevindirir,
Ama akılsız oğul annesine keder getirir.
2 Kötülüğün hazineleri hiçbir işe yaramaz,
Ama doğruluk ölümden kurtarır.
3 Yahve doğruların canının aç kalmasına izin vermez,

- Ama kötülerin dileğini iter.
4 Tembel elle çalışan yoksullaşır,
Ama özenle çalışanın eli servet getirir.
5 Yazın toplayan bilge oğuldur,
Hasatta uyuyan oğul utanç getirir.
6 Bereket doğru kişinin başı üzerindedir,
Ama kötülerin ağzını zorbalık kaplar.
7 Doğruların anısı kutsanır,
Ama kötülerin adı çürür.
8 Yüreğinde bilge olan buyrukları kabul eder,
Ama gevezelik eden budala düşer.
9 Kusursuzca yürüyen emin yürür,
Ama yolları sapkın olan belli olur.
10 Göz kırpan kedere neden olur,
Gevezelik eden budala düşer.
11 Doğrunun ağzı yaşam pınarıdır,
Ama kötülerin ağzını zorbalık kaplar.
12 Nefret çekişmeyi körükler,
Ama sevgi tüm hataları örter.
13 Bilgelik sezgiye sahip olanın dudaklarında bulunur,
Ama değnek anlayıştan yoksun olanın sırtı içindir.
14 Bilge kişi bilgi biriktirir,
Ama akılsızın ağzı yıkıma yakındır.
15 Zenginin serveti onun güçlü kentidir.
Fakirin yoksulluğu onun yıkımıdır.
16 Doğrunun emeği yaşama yol açar.
Kötünün geliri günaha yol açar.
17 Düzeltilmeyi önemseyen kişi yaşam yolundadır,
Ama azarı terk eden başkalarını saptırır.
18 Nefreti gizleyen kişinin yalancı dudakları vardır.
İftira atan budaladır.
19 Sözlerin çokluğunda itaatsizlik eksik olmaz,
Ama dudaklarını tutan bilgece davranır.
20 Doğru kişinin dili seçme gümüş gibidir.
Kötülerin yüreğinin değeri azdır.
21 Doğruların dudakları birçok kişiyi besler,
Ama budalalar anlayış yoksunluğundan ölür.
22 Yahve'nin bereketi servet getirir,
Ve O buna hiç dert katmaz.
23 Kötülük yapmak akılsızın zevkidir,
Ama bilgelik de anlayışlı adamın zevkidir.
24 Kötünün korkusu başına gelir,
Ama doğruların dileği kabul edilir.
25 Kasırğa geçtiği zaman kötü kişi kalmaz,
Ama doğrular sonsuza dek sağlam durur.
26 Dişler için sirke, gözler için duman neyse,
Kendisini gönderenler için tembel de öyledir.
27 Yahve korkusu günleri uzatır,
Ama kötülerin günleri kısılır.
28 Doğruların umudu sevinçtir,
Ama kötülerin umudu yok olur.

- 29 Yahve'nin yolu doğrular için kaledir,
Ama kötülüğün işçileri için yıkımdır.
30 Doğrular asla ortadan kaldırılmaz,
Ama kötüler ülkede oturamaz.
31 Doğrunun ağzı bilgelik üretir,
Ama sapık dil kesilecektir.
32 Doğrunun dudakları neyin uygun olduğunu bilir,
Ama kötülerin ağzı sapkındır.

11

- 1 Hileli terazi Yahve için iğrençtir,
Ama doğru tartı O'nun sevincidir.
2 Gurur gelince ardından utanç gelir,
Ama alçakgönüllülükle bilgelik gelir.
3 Doğruların dürüstlüğü onlara yol gösterir,
Ama hainlerin sapkınlığı onları yok eder.
4 Gazap gününde zenginlik fayda getirmez,
Ama doğruluk ölümden kurtarır.
5 Masumun doğruluğu ona yol gösterir,
Ama kötü kişi kendi kötülüğüyle düşer.
6 Doğruların dürüstlüğü onları kurtarır,
Ama sadık olmayan kişi kötü arzular tarafından tuzağa düşürülür.
7 Kötü kişi öldüğünde umut yok olur,
Güç beklentisi ise boşa çıkar.
8 Doğru kişi sıkıntıdan kurtulur,
Onun yerini kötüler alır.
9 Tanrısız kişi ağzıyla komşusunu yok eder,
Ama doğrular bilgi sayesinde kurtulur.
10 Doğruların işi yolunda gittiğinde kent sevinir.
Kötüler yok edilince bağış vardır.
11 Dürüstlerin bereketiyle kent yükselir,
Ama kötülerin ağzıyla kent yıkılır.
12 Komşusunu küçümseyen bilgelikten yoksundur,
Anlayışlı kişi esenliğini korur.
13 Dedikodu getiren kişi güvene ihanet eder,
Güvenilir ruhlu kişi sır saklayandır.
14 Bilgece rehberliğin olmadığı yerde ulus düşer,
Ama öğüt verenlerin çokluğunda zafer vardır.
15 Yabancı birine kefil olan kişi bunun acısını çeker,
Teminat vermeyi reddeden kişi güvendedir.
16 Merhametli kadın onur kazanır,
Ama zorba erkekler zenginlik kazanır.
17 Merhametli kişi kendi canına iyilik eder,
Ama gaddar olan kendi bedenine sıkıntı verir.
18 Kötü kişi aldatıcı ücret kazanır,
Ama doğruluk eken sağlam bir ödül biçer.
19 İçtenlikle doğru olan yaşam elde eder.
Kötülüğün peşinde olan ölüm elde eder.
20 Yürekte sapkın olanlar Yahve için iğrençtir,
Ama yolları kusursuz olanlar O'nun sevincidir.
21 Kesinlikle kötü kişi cezasız kalmaz,

- Ama doğruların soyu kurtulur.
22 Domuzun burnunda altın halka neyse,
Sağduyudan yoksun olan güzel kadın da öyledir.
23 Doğru kişinin dileği yalnızca iyiliktir.
Kötülerin beklentisi gazaptır.
24 Dağıtan ve daha da artıran birisi vardır.
Uygun olandan fazlasını alıkoyan ama yoksullaşan birisi vardır.
25 Özgür can semiz olur.
Sulayanın kendisi de sulanacaktır.
26 Halk buğday alıkoyanı lanetler,
Ama kutsama onu satanın başı üzerindedir.
27 İyiliği özenle arayan lütuf arar,
Ama kötüğün peşinden koşanın kendisine kötülük gelir.
28 Zenginliğine güvenen düşer,
Ama doğrular yeşil yaprak gibi gelişir.
29 Kendi evini sıkıntıya sokanın mirası yeldir.
Akılsız kişi yüreği bilge olanın hizmetkârı olur.
30 Doğrunun meyvesi yaşam ağacıdır.
Bilge kişi canlar kazanır.
31 İşte, yeryüzünde doğrulardan hesabı soruluyor,
Kötülerle günahkarlardan ne kadar daha çok sorulacak!

12

- 1 Düzeltilmeyi seven bilgiyi sever,
Ama azarlanmaktan nefret eden ahmaktır.
2 İyi insan Yahve'den lütuf bulur,
Ama kötü niyetleri olan insanı mahkûm eder.
3 İnsan kötülükle sağlamlaşmaz,
Ama doğruların kökü sarsılmaz.
4 Değerli kadın kocasının tacıdır,
Ama utandıran kadın onun kemiklerindeki çürük gibidir.
5 Doğruların düşünceleri adildir,
Ama kötülerin öğüdü aldatıcıdır.
6 Kötülerin sözleri kan için pusuya yatmaktır,
Ama doğruların konuşması onları kurtarır.
7 Kötüler yıkılır ve yok olur,
Ama doğruların evi ayakta kalır.
8 İnsan bilgeliğine göre övülür,
Ama çarpık zihne sahip kişi küçümsenir.
9 Az tanınan ve bir hizmetçisi olan kişi,
Kendini onurlandıran ve ekmeği olmayandan daha iyidir.
10 Doğru kişi hayvanının hayatına saygı duyar,
Ama kötünün şefkatli merhameti zalimdir.
11 Toprağını işleyen bol ekmeği olur,
Ama hayaller peşinde koşan anlayıştan yoksundur.
12 Kötüler kötülerin ganimetini arzular,
Ama doğruların kökü gelişir.
13 Kötü kişi dudaklarının günahıyla kapana kısıtılır,
Ama doğru kişi sıkıntıdan kurtulur.
14 İnsan ağzının meyvesiyle iyiliğe doyar.
Ellerinin işine göre insan ödüllendirilir.

- 15 Akılsızın yolu kendi gözünde doğrudur,
Ama bilge kişi öğüdü dinler.
- 16 Akılsız öfkesini aynı gün belli eder,
Ama hakareti görmezden gelen kişi sağduyuludur.
- 17 Doğru sözlü dürüstçe tanıklık eder,
Ama yalancı tanık yalan söyler.
- 18 İnsan var ki, düşünmeden delip geçen kılıç gibi konuşur,
Ama bilgelerin dili şifa verir.
- 19 Gerçeğin dudakları sonsuza dek durur,
Ama yalancı dil yalnızca geçicidir.
- 20 Hile kötülük tasarlayanların yüreğindedir,
Ama esenliği destekleyene sevinç gelir.
- 21 Doğruya hiç zarar gelmez,
Ama kötüler kötülükle dolar.
- 22 Yalancı dudaklar Yahve için iğrençtir,
Ama gerçeğe uyanlar O'nun sevincidir.
- 23 Sağduyulu kişi bilgisini korur,
Ama akılsızların yürekleri ahmaklıklarını beyan eder.
- 24 Çalışkanların elleri yönetir,
Ama tembellik kölelikle sonuçlanır.
- 25 Yüreğindeki kaygı insanı çökertir,
Ama hoş söz onun yüreğini sevindirir.
- 26 Doğru kişi dostluk konusunda dikkatlidir,
Ama kötülerin yolu onları saptırır.
- 27 Tembel kişi avını pişirmez,
Ama çalışkanların malları değerlidir.
- 28 Doğruluğun yolu yaşamdır,
Onun yolunda ölüm yoktur.

13

- 1 Bilge oğul babasının öğrettiğini dinler,
Ama alaycı azarı dinlemez.
- 2 Dudaklarının meyvesiyle insan iyi şeylerden zevk alır,
Ama sadakatsizler zorbalığa can atar.
- 3 Ağzını tutan canını korur.
Dudaklarını geniş açan mahvolur.
- 4 Tembelin canı çeker ve hiçbir şeyi yoktur,
Ama çalışkanın arzusu tümüyle karşılanır.
- 5 Doğru kişi yalandan nefret eder,
Ama kötü kişi utanç ve rezalet getirir.
- 6 Doğruluk dürüstlüğün yolunu korur,
Ama kötülük günahkârı alaşağı eder.
- 7 Bazıları var ki, hiçbir şeyi yokken kendini zengin gösterir,
Bazıları var ki, çok malı varken kendini yoksul gösterir.
- 8 Bir insanın hayatının fidyesi zenginliğidir,
Ama yoksul tehditleri duymaz.
- 9 Doğruların ışığı parlak yanar,
Ama kötülerin kandili söner.
- 10 Kibir yalnızca kavga doğurur,
Ama bilgelik öğüt alan insanlardır.
- 11 Dürüstçe kazanılmayan servet azalır,
Ama elle toplayan çoğaltır.

- 12 Ertelenen umut yüreği hasta eder,
Ama hasret giderildiğinde yaşam ağacıdır.
- 13 Uyarıyı küçümseyen bedelini öder,
Ama buyruğa uyan ödüllendirilir.
- 14 Ölüm tuzaklarından uzaklaştırmak için,
Bilgelerin öğretisi yaşam pınarıdır.
- 15 İyi anlayış lütuf verir,
Ama sadakatsizlerin yolu zordur.
- 16 Her tedbirli insan bilgiyle hareket eder,
Ama akılsız ahmaklığını sergiler.
- 17 Kötü haberci belaya düşer,
Ama güvenilir elçi şifa kazanır.
- 18 Terbiyeyi reddeden insana yoksulluk ve utanç gelir,
Ama düzeltilmeyi önemseyen onurlandırılır.
- 19 Yerine getirilen dilek cana tatlıdır,
Ama akılsızlar kötülükten dönmekten nefret eder.
- 20 Bilgelerle yürüyen bilgelikte büyür,
Ama akılsızların arkadaşı zarar görür.
- 21 Felaket günahkârları kovalar,
Ama bolluk doğruları ödüllendirir.
- 22 İyi insan çocuklarının çocuklarına miras bırakır,
Ama günahkârın serveti doğrular için saklanır.
- 23 Yoksulların tarlasında bol yiyecek vardır,
Ama adaletsizlik onu süpürüp atar.
- 24 Değneği esirgeyen, oğlundan nefret eder,
Ama onu seven terbiye etmeye dikkat eder.
- 25 Doğru kişi canı doyana kadar yer,
Ama kötünün karnı aç kalır.

14

- 1 Her bilge kadın kendi evini yapar,
Ama ahmak kadın onu kendi elleriyle yıkar.
- 2 Doğruluğunda yürüyen kişi Yahve'den korkar,
Ama yollarında sapkın olan kişi O'nu küçümser.
- 3 Ahmağın konuşması sırtına değnek getirir,
Ama bilgelerin dudakları kendilerini korur.
- 4 Öküzlerin olmadığı yerde, yemlik temizdir,
Ama bol artış öküzün gücündendir.
- 5 Doğru tanık yalan söylemez,
Ama yalancı tanık yalan saçar.
- 6 Alaycı bilgelik arar ve bulamaz,
Ama bilgi anlayışlı kişiye kolaylıkla gelir.
- 7 Akılsız kişiden uzak dur,
Çünkü onun dudaklarında bilgi bulamazsın.
- 8 Tedbirli kişinin bilgeliği kendi yolu hakkında düşünmektir,
Ama akılsızların ahmaklığı hiledir.
- 9 Akılsızlar günahların kefaretiyle alay ederler,
Ama doğruların arasında iyi niyet vardır.
- 10 Yürek kendi acısını ve sevincini bilir,
Bunları bir yabancıyla paylaşmaz.
- 11 Kötülerin evi yıkılacak, Ama doğruların çadırı gelişip güçlenecek.

- 12 Öyle yol vardır ki, insana doğru görünür,
Ama sonu ölüme götürür.
- 13 Gülerken bile yürek kederli olabilir,
Neşenin sonu kasvet olabilir.
- 14 Sadakatsiz kendi yollarının karşılığını alacaktır,
Aynı şekilde iyi insan kendi yolları için ödüllendirilecektir.
- 15 Saf kişi her şeye inanır,
Ama tedbirli kişi kendi yollarını dikkatle düşünür.
- 16 Bilge kişi kötülükten korkar ve sakınır,
Ama akılsız kişi sinirli ve düşüncesizdir.
- 17 Çabuk öfkelenen kişi akılsızlık eder,
Kurnaz kişiden nefret edilir.
- 18 Saf insanlar akılsızlığı miras alır,
Ama tedbirli olanlar bilgiyle taçlanır.
- 19 Kötüler iyilerin önünde,
Aşağılık olanlar da doğruların kapılarında eğilir.
- 20 Yoksulun kendi komşusu bile ondan uzak durur,
Ama zenginin dostları çoktur.
- 21 Komşusunu küçümseyen günah işler,
Ama yoksula acıyan kutsandır.
- 22 Kötülük tasarlayanlar yoldan çıkmaz mı?
Ama sevgi ve sadakat iyilik tasarlayanlarıdır.
- 23 Her ağır işte kazanç vardır,
Ama dudakların konuşması yalnızca yoksulluğa götürür.
- 24 Bilgelerin tacı onların zenginliğidir,
Ama akılsızların ahmaklığı onları ahmaklıkla taçlandırır.
- 25 Doğru tanık canlar kurtarır,
Ama yalancı tanık aldatıcıdır.
- 26 Yahve korkusunun içi güvenli bir kaledir,
O, onun çocuklarına da sığınak olur.
- 27 Yahve korkusu yaşam pınarıdır,
İnsanları ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.
- 28 Kralın yüceliği halkın çokluğundadır,
Ama halkın yokluğunda beyin yıkımı olur.
- 29 Geç öfkelenen kişinin anlayışı büyüktür,
Ama çabuk öfkelenen kişi akılsızlık gösterir.
- 30 Bedenin yaşamı esenlik içindeki yürektedir,
Ama kıskançlık kemikleri çürütür.
- 31 Yoksulu ezen onu Yaradanı aşağılar,
Ama muhtaca iyilik eden O'na saygı gösterir.
- 32 Kötü kişi kendi felaketiyle yıkılır,
Ama ölümden doğrunun sığınacak yeri vardır.
- 33 Bilgelik anlayışlı kişinin yüreğinde durur,
Hatta kendini akılsızların arasında bile bildirir.
- 34 Doğruluk bir ulusu yüceltir,
Ama günah herhangi bir halk için utançtır.
- 35 Kralın lütfü akıllıca davranan hizmetkârı içindir,
Ama öfkesi utanca neden olana karşıdır.

15

- 1 Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır,

- Ama sert söz öfkeyi alevlendirir.
2 Bilgelerin dili bilgiyi över,
Ama akılsızların ağzından ahmaklık fişkirir.
3 Yahve'nin gözleri her yerededir,
İyi de kötüyü de gözetler.
4 Yumuşak dil yaşam ağacıdır,
Ama dilin içindeki hile ruhu ezer.
5 Akılsız kişi babasının uyarısını küçümser,
Ama azarlamaya kulak veren sağduyu gösterir.
6 Doğrunun evinde çok hazine vardır,
Ama kötülerin geliri sıkıntı getirir.
7 Bilgelerin dudakları bilgi yayar,
Akılsızların yüreği öyle değildir.
8 Kötülerin kurbanı Yahve için iğrençtir,
Ama doğruların duası O'nun sevincidir.
9 Yahve kötü kişinin yolundan iğrenir,
Ama doğruluğun ardından gideni sever.
10 Yolu bırakan kişi için katı bir terbiye vardır.
Azarlanmaktan nefret eden ölür.
11 Ölüler Diyarı ve Yıkım Diyarı Yahve'nin önündedir,
Nerede kaldı ki, insanoğullarının yürekleri!
12 Alaycı azarlanmayı sevmez,
Bilgenin yanına gitmez.
13 Sevinçli yürek yüzü neşelendirir,
Ama acılı yürek ruhu kırar.
14 Anlayışlı kişinin yüreği bilgi arar,
Ama akılsızların ağzı ahmaklıktan beslenir.
15 Dertlinin bütün günleri kötüdür,
Ama neşeli yüreğe sahip olan sürekli ziyafet çeker.
16 Yahve korkusuyla olan az şey,
Sıkıntılı büyük hazineden iyidir.
17 Sevginin olduğu yerde sebzeli akşam yemeği,
Düşmanlığın olduğu yerdeki besili danadan iyidir.
18 Öfkeli kişi çekişmeyi kışkırtır,
Ama yavaş öfkelenen kavgayı yatıştırır.
19 Tembelin yolu dikenli çit gibidir,
Ama doğruların yolu anayoldur.
20 Bilge oğul babasını sevindirir,
Ahmak kişi annesini küçümser.
21 Bilgelikten yoksun olan için ahmaklık neşedir,
Ama anlayışlı kişi yolunu doğru tutar.
22 Öğüdün olmadığı yerde planlar başarısız olur,
Ama danışmanların çokluğu ile onlar pekiştirilir.
23 Sevinç insana ağzının yanıtıyla gelir,
Doğru zamanda edilen söz ne kadar güzeldir!
24 Ölüler diyarına inmesin diye,
Yaşam yolu bilge kişiyi yukarıya doğru götürür.
25 Yahve kibirlinin evini kökünden söker,
Ama dul kadının sınırlarına dokundurmaz.
26 Yahve kötülerin düşüncelerinden iğrenir,
Ama pak olanların düşüncelerinden hoşnuttur.

- 27 Kazanca düşkün kişi kendi evini sıkıntıya sokar,
Ama rüşvetten nefret eden yaşar.
28 Doğru kişinin yüreği yanıtları tartar,
Ama kötünün ağzı kötülük fişkırtır.
29 Yahve kötülükten uzaktır,
Ama doğruların duasını işitir.
30 Gözlerin ışığı yüreği sevindirir.
İyi haber kemiklere sağlık verir.
31 Yaşam terbiyesini dinleyen kulak,
Bilgelerin arasında oturur.
32 Düzeltilmeyi reddeden kendi canını küçümser,
Ama azarlamayı dinleyen anlayış kazanır.
33 Yahve korkusu bilgelik öğretir.
Onurdan önce alçakgönüllülük gelir.

16

- 1 Yüreğin tasarıları insana aittir,
Ama dilin yanıtı Yahve'dendir.
2 İnsanın tüm yolları kendi gözünde temizdir,
Ama niyetleri tartan Yahve'dir.
3 İşlerini Yahve'ye teslim et,
O zaman tasarıların başarıya ulaşır.
4 Yahve her şeyi amacına göre yaptı,
Evet, kötü kişiyi de kötü gün için.
5 Yüreği kibirli olan herkes Yahve için iğrençtir,
Kesinlikle cezasız kalmaz.
6 Kötülüğün kefareti merhamet ve gerçektir.
İnsan Yahve korkusuyla kötülükten ayrılır.
7 Bir kişinin yolları Yahve'yi hoşnut ettiğinde,
Düşmanlarını bile onunla barıştıır.
8 Doğrulukla azıcık,
Haksız çok gelirden iyidir.
9 İnsanın yüreği gideceği yolu tasarlar,
Ama adımlarını Yahve yönlendirir.
10 Esinlenen hükümler kralın dudaklarındadır.
O kendi ağzına ihanet etmez.
11 Doğru terazi ve ölçekler Yahve'nindir,
Torbadaki bütün ağırlıklar O'nun yapıtlarıdır.
12 Kralların haksızlık etmesi iğrençtir,
Çünkü taht doğrulukla kurulur.
13 Doğru dudaklar kralların sevincidir,
Doğru konuşan kişiye değer verirler.
14 Kralın öfkesi ölümün habercisidir,
Ama bilge kişi onu sakinleştirir.
15 Kralın yüzünün ışıltısı yaşamdır.
Onun lütfu bahar yağmurunun bulutu gibidir.
16 Bilgelik kazanmak altından ne kadar daha iyidir!
Evet, anlayış edinmek seçme gümüştten üstün tutulmalıdır.
17 Doğruların anayolu kötülükten ayrılmaktır.
Yolunu koruyan kişi canını korur.
18 Gurur yıkımdan önce gelir,

- Düşüşten önce de kibirli ruh.
19 Kibirliyle birlikte ganimet paylaşmaktansa,
Yoksullarla birlikte alçakgönüllü olmak daha iyidir.
20 Söze kulak veren bolluk bulur,
Yahve'ye güvenen kutsanır.
21 Yürekta bilge olana sağduyulu denir.
Dudakların hoşluğu eğitimi teşvik eder.
22 Anlayış, ona sahip olan için yaşam kaynağıdır,
Ama akılsızların cezası ahmaklıklarıdır.
23 Bilgenin yüreği ağzına öğretir,
Dudaklarına da bilgi katar.
24 Hoş sözler bal peteğidir,
Cana tatlı, kemiklere sağlıktır.
25 Öyle yol var ki, insana doğru görünür,
Ama sonu ölüme götürür.
26 İşçinin iştahı onun için çalışır,
Boğazı onu sıkıştırır.
27 Yaramaz kişi kötülük tasarlar.
Konuşması kavurucu ateş gibidir.
28 Sapık kişi kavgayı kışkırtır.
Fısıltıcı yakın dostları ayırır.
29 Zorba adam komşusunu ayartır,
Onu iyi olmayan bir yola götürür.
30 Sapıklık yapmak için göz kırpan ve
Dudaklarını bastıran kişi kötülüğe yatkındır.
31 Ağarmış saç yücelik tacıdır.
Doğru bir yaşamla erişilir.
32 Yavaş öfkelenen kişi yığitten iyidir,
Kendi ruhuna hükmeden de kent ele geçirenden iyidir.
33 Kura kucağa atılır,
Ama onun her kararı Yahve'dendir.

17

- 1 Huzurlu kuru bir lokma,
Kavgayla ziyafet dolu bir evden iyidir.
2 Bilgece davranan hizmetçi,
Utanç getiren oğula hükmeder,
Kardeşler arasında mirastan pay alır.
3 Arıtma potası gümüş içindir, fırın da altın için,
Ama yürekleri Yahve sınar.
4 Kötülük eden biri kötü dudakları dinler,
Yalancı zararlı dile kulak verir.
5 Yoksulu aşağılayan onu Yaradani kınamış olur.
Felakete sevinen cezasız kalmaz.
6 Çocukların çocukları yaşlıların tacıdır,
Çocukların görkemi anne babalarıdır.
7 Harika konuşma bir ahmağa yakışmaz,
Yalan söyleyen dudaklar da bir beye hiç yakışmaz.
8 Rüşvet onu verenin gözünde değerli bir taştır,
Nereye dönerse dönsün başarılı olur.
9 Suçu örten kişi sevgiyi teşvik eder,
Ama konuyu tekralayıp duran can dostlarını ayırır.

- 10 Anlayışlı kişiye bir azar,
Akılsıza yüz vuruştan daha derin etki eder.
- 11 Kötü kişi yalnızca isyan arar,
Bundan ötürü ona zorba bir haberci gönderilir.
- 12 İnsan ahmaklığı üzerinde bir akılsız yerine,
Yavrularından edilmiş bir ayı ile karşılaşsın.
- 13 Kim iyiliğe kötülükle karşılık verirse,
Evinden kötülük ayrılmaz.
- 14 Kavganın başlangıcı barajda gedik açmak gibidir,
Bu nedenle kavga çıkmadan çekişmeyi bırak.
- 15 Kötüyü aklayan da, doğruyu mahkûm eden de,
Yahve için iğrençtir.
- 16 Akılsızın elinde bilgelik satın almak için neden para var?
Zaten hiç anlayışı yok.
- 17 Dost her zaman sever,
Ama sıkıntı için kardeş doğmuştur.
- 18 Anlayışı olmayan kişi el vuruşturur,
Komşusunun önünde kefil olur.
- 19 Başkaldırıcıyı seven çekişmeyi sever.
Yüksek kapı yapan yıkım arar.
- 20 Yüreği sapık olan bolluk bulamaz,
Aldatıcı dile sahip olan da sıkıntıya düşer.
- 21 Akılsızın babası üzülür,
Ahmağın babası tümüyle sevinçten yoksundur.
- 22 Neşeli yürek iyi ilaçtır,
Ama ezilmiş bir yürek kemikleri kurutur.
- 23 Kötü kişi adaletin yollarını saptırmak için
Gizlice rüşvet alır.
- 24 Bilgelik anlayışlı adamın yüzünün önündedir,
Ama akılsızın gözleri dünyanın uçlarına doğru gezinir.
- 25 Akılsız oğul babasına dert,
Onu taşıyan kadına acılık getirir.
- 26 Ne doğruyu cezalandırmak,
Ne de görevlileri dürüstlükleri için dövmek iyi değildir.
- 27 Sözü esirgeyenin bilgisi vardır,
Öfkesi dengeli kişi anlayışlıdır.
- 28 Akılsız bile sessiz kaldığında bilge sayılır.
Dudaklarını kapattığında anlayışlı diye düşünülür.

18

- 1 Kendini soyutlayan kişi bencillik peşindedir,
Her türlü sağduyuya karşı gelir.
- 2 Akılsız anlayıştan hoşlanmaz,
Yalnızca kendi fikrini açığa vurmaktan hoşlanır.
- 3 Kötülük gelince aşağılanma da gelir,
Utançla birlikte rezillik gelir.
- 4 İnsanın ağzının sözleri derin sular gibidir.
Bilgelik pınarı akan bir ırmak gibidir.
- 5 Kötülerin yüzüne karşı taraf tutmak da,
Suçsuzdan adaleti esirgemek de iyi değildir.
- 6 Akılsızın dudakları kavgaya girer,

- Ağız da dayağı davet eder.
7 Akılsızın ağız kendisini yok eder,
Dudakları da canına tuzaktır.
8 Dedikodu sözleri tatlı lokma gibidir,
İnsanın en derinliklerine kadar iner.
9 İşinde gevşek olan kişi,
Yıkım ustasına kardeştir.
10 Yahve'nin adı güçlü kuledir,
Doğrular O'na koşar ve güvende olur.
11 Zengin kişinin serveti onun güçlü kentidir,
Kendi hayalinde aşılmaz bir sur gibidir.
12 Yıkımdan önce insanın yüreğı gururlanır,
Ama onurdan önce alçakgönüllülük gelir.
13 Dinlemeden yanıt vermek,
İnsan için ahmaklık ve utançtır.
14 Hastalıkta insanın ruhu ona destek olur,
Ama ezilmiş ruha kim dayanabilir?
15 Akıllı kişinin yüreğı bilgi edinir,
Bilgelerin kulağı bilgi arar.
16 İnsanın armağanı ona yer açar,
Onu büyüklerin önüne getirir.
17 Davasını ilk savunan haklı görünür,
Ta ki başkası gelip onu sorgulayana dek.
18 Kura anlaşmazlıkları çözer,
Güçlüleri ayırır.
19 Kırgın kardeş surlu kentten daha zordur.
Çekişmeler kale sürgüleri gibidir.
20 İnsanın karnı ağzının meyvesiyle,
Dudaklarının ürünüyle doyar.
21 Ölüm ve yaşam dilin elindedir,
Onu sevenler meyvesini yerler.
22 Kim bir eş bulursa iyilik bulur,
Yahve'nin de lütfunu bulur.
23 Yoksul merhamet diler,
Zengin sert yanıt verir.
24 Çok dostu olan kişi mahvolabilir,
Ama kardeşten daha yakın olan dost vardır.

19

- 1 Kendi dürüstlüğünde yürüyen yoksul,
Akılsız olup da dudakları sapık olandan iyidir.
2 Bilgisiz heves de,
Acelecî ayaklarla yolu kaçırmak da iyi değildir.
3 İnsanın akılsızlığı kendi yolunu yıkar,
Yüreğı Yahve'ye karşı öfkelenir.
4 Servet birçok dost ekler,
Ama yoksul dostundan ayrılır.
5 Yalancı tanık cezasız kalmaz,
Yalanlar saçan özgür kalmaz.
6 Birçokları hükümdarın lütfunu diler,
Herkes hediye verenin dostudur.

- 7 Yoksulun bütün akrabaları ondan uzak durur,
Dostları ne kadar daha uzak duracaktır!
Yalvarışlarla peşlerinden koşar, ama onlar gitmiştir.
- 8 Bilgelik edinen kendi canını sever.
Anlayışı tutan iyilik bulur.
- 9 Yalancı tanık cezasız kalmaz.
Yalan söyleyen yok olur.
- 10 İnce bir yaşam akılsıza yakışmaz,
Hizmetçinin beylere hükmetmesi de hiç yakışmaz.
- 11 Sağduyu insanı yavaş öfkelenendir.
Suçu görmezden gelmek onun yüceliğidir.
- 12 Kralın öfkesi aslanın kükremesine benzer,
Ama lütfu çayır üzerindeki çiğ gibidir.
- 13 Akılsız bir oğul babasının felaketidir.
Bir kadının ağız kavgası kesintisiz bir damladır.
- 14 Ev ve zenginlik babalardan mirastır,
Ama sağduyulu kadın Yahve'dendir.
- 15 Tembellik derin bir uyku içine atar.
Avare can açlık çeker.
- 16 Buyruğu tutan canını korur,
Ama kendi yollarını küçümseyen ölür.
- 17 Yoksula acıyan Yahve'ye ödünç verir,
O da onu ödüllendirir.
- 18 Oğlunu terbiye et, çünkü umut var,
Onun ölümüne gönüllü ortak olma.
- 19 Öfkeli kişi cezasını çekmelidir,
Çünkü onu kurtarırsan, bunu tekrar yapman gerekir.
- 20 Öğüdü dinle, terbiyeyi kabul et ki,
Kendi sonunda bilge olasın.
- 21 İnsanın yüreğinde çok tasarılar vardır,
Ama Yahve'nin öğüdü galip gelir.
- 22 Kişiyi arzu edilir kılan şey nezaketidir.
Yoksul biri yalancıdan iyidir.
- 23 Yahve korkusu yaşama, ardından doygunluğa götürür,
O kişi dinlenir ve sıkıntı ona dokunmaz.
- 24 Tembel elini tabağa sokar,
Onu ağzına geri getirmek bile istemez.
- 25 Alaycıyı döv saf kişi sağduyu öğrenir,
Anlayışlı kişiyi azarla bilgi kazanır.
- 26 Babasını soyan ve annesini kovan kişi,
Utanca neden olan ve yüz karası getiren bir oğuldur.
- 27 Eğer öğüt dinlemeyi bırakırsan oğlum,
Bilgi sözlerinden saparsın.
- 28 Bozuk tanık adaletle alay eder,
Kötülerin ağzı kötülük yutar.
- 29 Alaycılar için cezalar,
Akılsızların sırtı için dayaklar hazırdır.

20

- 1 Şarap alaycı, içki kavgacıdır.
Onlar tarafından baştan çıkarılan bilge değildir.
- 2 Kralın dehşeti aslanın kükremesi gibidir.

- Onu öfkелendiren kendi yaşamını kaybeder.
3 Kavgadan uzak durmak insan için onurdur,
Her ahmak kavga eder.
4 Tembel kiş diye çift sürmez,
Bu nedenle hasatta dilenir ve hiçbir şeyi olmaz.
5 İnsanın yüreğindeki niyet derin su gibidir,
Ama anlayışlı kişi onu çekip çıkarır.
6 Birçok insan sevgisinin güvenilir olduğunu iddia eder,
Ama sadık birini kim bulabilir?
7 Doğru kişi dürüstlük içinde yürür,
Ne mutlu kendisinden sonraki çocuklarına.
8 Yargı tahtında oturan kral,
Gözleriyle tüm kötülükleri dağıtır.
9 Kim, “Yüreğimi pak kıldım.
Temiz ve günahsızım” diyebilir?
10 Ağırlıkların ve ölçülerin farklı olması,
İkisi de Yahve için iğrençtir.
11 Çocuk bile yaptığı işin temiz ve doğru olup olmadığını,
Eylemleriyle belli eder.
12 İşiten kulağı ve gören gözü,
İkisini de Yahve yapmıştır.
13 Uykuyu sevme, yoksa yoksullaşırsın.
Gözlerini aç, ekmeğe doyarsın.
14 Alıcı, “İyi değil, iyi değil” der,
Ama kendi yoluna gidince övünür.
15 Altın ve bolca yakut vardır,
Ama bilginin dudakları nadir bulunan mücevherdir.
16 Yabancıya kefil olanın giysilerini al,
Onu aksi bir kadın için rehin olarak tut.
17 Hileli yiyecek insana tatlı gelir,
Ama sonradan ağzı çakılla dolar.
18 Tasarılar öğütle kurulur,
Bilge yol gösterişle savaşı sürdür!
19 Laf taşıyan kişi sırları açığa vurur,
Bu nedenle dudaklarını geniş açanla arkadaşlık etme.
20 Kim babasına ya da annesine lanet ederse,
Onun kandili koyu karanlıkta söndürülür.
21 Başlangıçta çabuk kazanılan miras,
Sonunda bereketli olmaz.
22 “Kötülüğün karşılığını vereceğim” deme,
Yahve'yi bekle, O seni kurtarır.
23 Yahve farklılık gösteren ağırlıklardan nefret eder,
Dürüst olmayan terazi hoş değildir.
24 İnsanın adımları Yahve'dendir.
O zaman insan kendi yollarını nasıl anlayabilir?
25 Kendini aceleyle adamak,
Sonradan antlarını düşünmemek insan için bir tuzaktır.
26 Bilge kral kötülerini ayıklar,
Harman döveni onların üzerine sürer.
27 İnsanın ruhu Yahve'nin kandilidir,
İnsanın en derin yerlerini araştırır.

- 28 Sevgi ve sadakat kralı güvende tutar.
Onun tahtını sevgi destekler.
29 Gençlerin görkemi onların gücüdür.
Yaşlıların ihtişamı ak saçlarıdır.
30 Yaralayıcı darbeler kötülüğü temizler,
Dayak en derin yerleri arındırır.

21

- 1 Kralın yüreği dereler gibi Yahve'nin elindedir.
Onu dilediği yere çevirir.
2 İnsanın her yolu kendi gözünde doğrudur,
Ama yürekleri tartan Yahve'dir.
3 Doğruluk ve adaleti yerine getirmek,
Yahve için kurbandan daha kabule layıktır.
4 Yüksekten bakmak ve gururlu yürek,
Kötülerin kandili, günahtır.
5 Çalışkanın tasarıları mutlaka kazanca götürür,
Acele eden herkes elbette yoksulluğa koşar.
6 Yalancı dille hazineler edinmek,
Ölümü arayanlar için geçici bir buğudur.
7 Kötülerin zorbalığı onları kovar,
Çünkü doğru olanı yapmayı reddederler.
8 Suçlunun yolu dolambaçlı,
Ama masumun davranışı doğrudur.
9 Kavgacı bir kadınla aynı evi paylaşmaktansa,
Damın köşesinde oturmak daha iyidir.
10 Kötünün canı kötülük çeker,
Komşusu onun gözünde hiç merhamet bulmaz.
11 Alaycı cezalandırıldığında saf kişi bilgelik kazanır.
Bilge kişi öğretildiğinde bilgi alır.
12 Adil Olan, kötülerin evini göz önünde bulundurur,
Kötüleri yıkıma uğratar.
13 Kim yoksulların feryadına kulaklarını tıkarsa,
O da feryat edecek ama duyulmayacaktır.
14 Gizlide verilen armağan öfkeyi,
Örtülü rüşvet şiddetli gazabı yatıştırır.
15 Doğru insan için adaleti yerine getirmek sevinçtir,
Ama bu, kötülüğün işçileri için yıkımdır.
16 Anlayış yolundan ayrılan insan,
Ölümler topluluğunda dinlenir.
17 Zevki seven yoksul olur,
Şarap ve yağ seven zengin olmaz.
18 Kötü insan doğru insanın fidesidir,
Hain de dürüstün.
19 Kavgacı ve huysuz bir kadınla oturmaktansa,
Çölde oturmak daha iyidir.
20 Bilgenin oturduğu yerde değerli hazine ve yağ vardır,
Ama akılsız kişi onu yutar.
21 Doğruluğun, iyiliğin ardından giden,
Yaşam, doğruluk ve onur bulur.
22 Bilge adam güçlülerin kentine tırmanır,

- Onun güvendiği şeyin gücünü indirir.
23 Ağzına ve diline bekçilik eden,
Canını sıkıntılardan korur.
24 Gururlu ve kibirli adamın adı, “Alaycıdır”,
Gururun kibrinde çalışır.
25 Tembelin isteği onu öldürür,
Çünkü elleri çalışmayı reddeder.
26 Gün boyu açgözlülükle imrenenler vardır,
Ama doğrular verir ve esirgemez.
27 Kötünün kurbanı iğrençtir,
Hele onu kötü düşünceyle getirince!
28 Yalancı tanık yok olur.
Dinleyen kişi sonsuzluğa konuşur.
29 Kötü kişi yüzünü sertleştirir,
Ama dürüst insan yollarını pekiştirir.
30 Yahve'ye karşı ne bilgelik,
Ne anlayış, ne de öğüt vardır.
31 At savaş günü için hazırlanır,
Ama zafer Yahve'yledir.

22

- 1 İyi ad büyük zenginliklerden daha değerlidir,
Sevgi dolu iyilik gümüş ve altından daha iyidir.
2 Zenginle yoksulun ortak yanı şu:
Hepsini yapan Yahve'dir.
3 Tedbirli kişi tehlikeyi görür ve saklanır,
Ama saf kişi geçip gider ve bunun acısını çeker.
4 Alçakgönüllülüğün ve Yahve korkusunun sonucu,
Servet, onur ve yaşamdır.
5 Dikenler ve tuzaklar kötülerin yolundadır,
Canını koruyan onlardan uzak durur.
6 Çocuğu gitmesi gereken yola göre eğit,
Yaşlandığında da o yoldan ayrılmaz.
7 Zenginler yoksullara hükmeder.
Borç alan borç verenin hizmetkârıdır.
8 Kötülük eken bela biçer,
Öfkesinin değneği yok olur.
9 Gözü cömert olan kutsanır,
Çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır.
10 Alaycıyı kov, kavga sona erer,
Evet, çekişmeler ve hakaretler son bulur.
11 Yürek paklığını seven,
Lütufkar konuşan kişi,
Kralın dostudur.
12 Yahve'nin gözleri bilgiyi korur,
Ama sadakatsizin sözlerini boşa çıkarır.
13 Tembel, “Dışarıda aslan var!
Sokaklarda öldürülürüm!” der.
14 Zina eden kadının ağzı derin bir çukurdur.
Yahve'nin gazabı altında olan kişi oraya düşer.
15 Akılsızlık çocuğun yüreğinde bağlıdır,
Terbiye değneği onu ondan uzaklaştırır.

- 16 Kendi artışı için yoksulu ezen ve zengine veren kişi,
İkisi de yoksullaşır.
- 17 Kulağını çevir ve bilgelerin sözlerini dinle.
Yüreğin öğrettiklerimi uygulasın.
- 18 Çünkü onları içinde saklarsan,
Eğer hepsi dudaklarında hazırsa hoştur bu.
- 19 Bugün sana, evet, sana öğretiyorum,
Öyle ki güvenin Yahve'de olsun.
- 20 Sana öğüt ve bilgi içeren
Otuz harika söz yazmadım mı?
- 21 Sana gerçeği, güvenilir sözleri öğretmek
Ve seni gönderenlere sağlam yanıtlar veresin diye.
- 22 Yoksulu yoksul olduğu için sömürme,
Muhtacı mahkemede ezme.
- 23 Çünkü Yahve onların davasını savunur,
Onları soyanların canlarını soyar.
- 24 Öfkeli kişiyle arkadaşlık etme,
Hiddet barındıranla takılma.
- 25 Yoksa onun yollarını öğrenir,
Canını tuzağa düşürürsün.
- 26 El vuruşturanlardan,
Borca kefil olanlardan olma.
- 27 Eğer borcunu ödeyecek varlığın yoksa,
Neden altındaki yatağını alsın?
- 28 Atalarının diktiği eski sınır taşını
Yerinden oynatma.
- 29 İşinde usta birini görüyor musun?
O krallara hizmet eder.
Belirsiz insanlara hizmet etmez.

23

- 1 Bir hükümdarla yemeğe oturduğunda,
Önünde olanı dikkatle düşün.
- 2 Eğer iştahlı biriysen,
Kendi boğazına bıçağı yerleştir.
- 3 Onun lezzetli yemeklerine heveslenme,
Çünkü onlar hileli yemeklerdir.
- 4 Zengin olmak için kendini yorma.
Bilgeliğinle kendini dizginle.
- 5 Olmayan şeye neden göz dikiyorsun?
Çünkü zenginlik mutlaka kanatlanır, kartal gibi gökyüzüne uçar.
- 6 Gözü cimri olanın yemeğini yeme,
Onun lezzetlerini de canın çekmesin.
- 7 Çünkü o bedelini düşündüğü gibi kendisi de öyledir.
Sana, "Ye, iç!" der. Ama yüreği seninle birlikte değildir.
- 8 Yediğin lokmayı kusarsın,
Hoş sözlerini de boşa harcarsın.
- 9 Akılsızın kulağına konuşma,
Çünkü sözlerindeki bilgeliği küçümser.
- 10 Eski sınır taşını yerinden oynatma,
Yetimlerin tarlalarına el sürme.
- 11 Çünkü onların Koruyucu'su güçlüdür.

- Davalarını sana karşı savunur.
12 Yüreğini terbiyeye,
Kulaklarını bilgi sözlerine ver.
13 Terbiyeyi çocuktan esirgeme.
Eğer onu değnekle döversen ölmez.
14 Onu değnekle döversen,
Canını da ölümler diyarından kurtarırısın.
15 Oğlum, eğer yüreğin bilgeyse,
O zaman yüreğim, evet, yüreğim sevinir.
16 Evet, yüreğim sevinecek,
Dudakların doğru olanı konuştuğunda.
17 Yüreğin günahkârlara imrenmesin,
Aksine gün boyu Yahve'den kork.
18 Kesinlikle geleceğe dair bir umut vardır,
Umudun da yok edilemez.
19 Oğlum, dinle ve bilge ol,
Yüreğini doğru yolda tut.
20 Çok fazla şarap içenlerle,
Ya da ete düşkün oburların arasında bulunma.
21 Çünkü sarhoşlar ve oburlar yoksullaşır,
Uyuşukluk onlara paçavra giydirir.
22 Sana yaşam veren babanın sözünü dinle,
Yaşlandığı zaman anneni küçümseme.
23 Gerçeği satın al ve onu satma.
Bilgelik, terbiye ve anlayış edin.
24 Doğrunun babası büyük sevinç duyar.
Bilge çocuğun babası onunla sevinir.
25 Babanla annen sevinsin!
Seni doğuran sevinsin!
26 Oğlum, yüreğini bana ver,
Gözlerin yollarımda olsun.
27 Fahişe için derin bir çukur vardır,
Dik başlı kadın dar bir kuyudur.
28 Evet, bir haydut gibi pusuda yatar,
İnsanlar arasında sadık olmayanları çoğaltır.
29 Ah çeken kim?
Kim kederli?
Kim kavgalı?
Kimin yakınmaları var?
Kim boşuna yaralandı?
Kimin gözleri kan çanağı?
30 Şarabın başında uzun süre kalanlar, Karışık şarap aramaya gidenlerdir.
31 Şarabın kızıl olmasına,
Kadehte ışıldamasına,
Kolayca aşığı inivermesine bakma.
32 Sonunda yılan gibi ısırır,
Engerek gibi zehirler.
33 Gözlerin tuhaf şeyler görür,
Aklın da kafa karıştırıcı şeyler hayal eder.
34 Evet, denizin ortasında yatan,
Ya da gemi direğinin başında yatan biri gibi olursun.

- 35 Bana vurdular ama yaralanmadım!
Beni dövdüler ama hissetmedim!
Ne zaman ayılacağım?
Tekrar yapabilir, daha fazlasını ararım.

24

- 1 Kötü kişilere imrenme,
Ne de onlarla birlikte olmayı dile.
2 Çünkü onların yürekleri zorbalık tasarlar,
Dudakları kötülük hakkında konuşur.
3 Ev bilgelikle yapılır,
Anlayışla kurulur,
4 Bilgi sayesinde odaları
Her çeşit nadir ve güzel hazineyle dolar.
5 Bilge adamın büyük gücü vardır.
Anlayışlı adam gücünü artırır,
6 Çünkü bilgece rehberlikle savaşını yürütürsün,
Zafer birçok danışmanla kazanılır.
7 Bilgelik akılsız için çok yüksektir.
Kent kapısında ağzını açmaz.
8 Kötülük tasarlayana
Düzenbaz denir.
9 Akılsızın entrikaları günahtır.
Alaycıdan insanlar nefret eder.
10 Sıkıntı zamanında yalpalarsan,
Gücün azdır.
11 Ölüme götürülenleri kurtar!
Kıyıma sendeleyerek gidenleri durdur.
12 “Bak, bunu bilmiyorduk” dersin,
Yürekleri tartan bunu görmez mi?
Senin canını koruyan, bunu bilmez mi?
Herhese işine göre geri vermez mi?
13 Oğlum, bal ye, çünkü iyidir,
Süzme bal damağına tatlıdır.
14 Bilgeliği bilmek de canın için öyledir.
Eğer onu bulduysan, ödülü de vardır,
Umudun kesilmez.
15 Ey kötü kişi, doğruların konutuna karşı pusuya yatma.
Onun dinlenme yerini yok etme.
16 Çünkü doğru kişi yedi kez düşer ve yeniden kalkar,
Ama kötüler felaketle çöker.
17 Düşmanın düştüğünde sevinme.
O yıkılınca yüreğin memnun olmasın,
18 Yoksa Yahve bunu görür ve hoşuna gitmez,
Ve gazabını ondan çevirir.
19 Kötülük edenler yüzünden kendini üzme,
Ne de kötülere imren,
20 Çünkü kötü kişiye ödül verilmeyecek.
Kötülerin kandili sönecek.
21 Oğlum Yahve'den ve kraldan kork.
Başkaldıranlara katılma.
22 Çünkü onların felaketi ansızın gelir.

- Her ikisinden de nasıl bir yıkım geleceğini kim bilir?
- 23 Bunlar da bilgelerin sözleridir:
Yargıda taraf tutmak iyi değildir.
- 24 Kötüye, “Sen doğrusun” diyeni,
Halklar lanetler ve uluslar ondan tiksindir,
- 25 Ama suçluyu mahkum edenlerin durumu iyidir,
Üstlerine zengin bereket gelir.
- 26 Dürüst bir yanıt
Dudakları öpmek gibidir.
- 27 Dışardaki işini hazırla,
Tarlalarını hazır duruma getir.
Ondan sonra evini yap.
- 28 Komşuna karşı nedensiz yere tanıklık etme.
Dudaklarınla aldatma.
- 29 “Bana yaptığının aynısını ben de ona yapacağım.
Adama işine göre karşılık vereceğim” deme.
- 30 Tembelin tarlasından,
Anlayışsız kişinin bağından geçtim.
- 31 İşte, her yanında dikenler büyümüş,
Üstü ısırganlarla kaplanmış,
Taş duvarı da yıkılmıştı.
- 32 O zaman gördüm, iyice düşündüm.
Baktım ve ders aldım:
- 33 Biraz uyku, biraz uyuklama,
Uyumak için biraz elleri kavuşturma,
- 34 Yoksulluğun da bir haydut gibi,
Yokluğun silahını kuşanmış bir adam gibi öyle gelir.

25

- 1 Bunlar da Yahuda Kralı Hizkiya'nın adamlarının derlediği,
Solomon'un özdeyişleridir.
- 2 Bir şeyi gizlemek Tanrı'nın yüceliğidir,
Ama kralların yüceliği bir şeyi açığa çıkarmaktır.
- 3 Göklerin yüksekliği ve yerin derinliği neyse,
Kralların yürekleri de araştırılmaz.
- 4 Cürufu gümüştan ayır,
İşlenecek madde ortaya çıkar.
- 5 Kötüleri kralın huzurundan uzaklaştır,
Böylece onun tahtı doğrulukta pekişir.
- 6 Kralın önünde kendini yüceltme,
Ya da büyüklerin arasında yer talep etme,
- 7 Çünkü gözlerinle gördüğün beyin önünde
Aşağı indirilmendense, Sana, “Buraya çık” denmesi daha iyidir.
- 8 Suçlamalarını mahkemeye getirmekte acele etme.
Komşun seni utandırınca, sonunda ne yapacaksın?
- 9 Davanı komşunla tartış,
Ama başkasının güvenine ihanet etme.
- 10 Yoksa bunu duyan seni utandırır,
Kötü ünün senden bir daha ayrılmaz.
- 11 Yerinde söylenen söz,
Gümüş içinde dizilmiş altın elmalar gibidir.

- 12 Altın küpe, saf altından süs neyse,
Bilgenin azarı da söz dinleyen kulak için öyledir.
- 13 Hasat zamanında karın soğuğu neyse,
Sadık bir haberci de kendisini gönderenlere öyledir,
Çünkü efendilerinin canını tazeler.
- 14 Yağmursuz bulutlar ve rüzgar neyse,
Yalan armağanlarla övünen kişi de öyledir.
- 15 Hükümdar sabırla ikna edilir.
Yumuşak dil kemiği kırar.
- 16 Bal buldun mu?
Kendine yetecek kadar ye,
Yoksa çok yersen kusarsın.
- 17 Komşunun evinde ayağın seyrek bulunsun,
Yoksa bıkar ve senden nefret eder.
- 18 Komşusuna karşı yalancı tanıklık eden kişi,
Sopa, kılıç ya da sivri ok gibidir.
- 19 Sıkıntı zamanında sadakatsiz birine güvenmek,
Çürük dişe ya da topal ayağa benzer.
- 20 Soğuk havada giysilerini alan
Ya da sodaya sirke neyse,
Yüreği ağır olana ezgiler söyleyen kişi de öyledir.
- 21 Düşmanın acıkmışsa,
Yemesi için ona yiyecek ver.
Susamışsa içmesi için ona su ver.
- 22 Çünkü onun başına korlar yığarsın,
Yahve de seni ödüllendirir.
- 23 Kuzey rüzgarı yağmur getirir,
İftiracı dil de yüzü öfkelenendirir.
- 24 Kavgacı bir kadınla aynı evi paylaşmaktansa,
Damın köşesinde oturmak daha iyidir.
- 25 Susamış cana soğuk su nasılsa,
Uzak ülkeden gelen iyi haber de öyledir.
- 26 Bulandırılmış pınar ve kirletilmiş kuyu nasılsa,
Kötünün önünde çöken doğru kişi de öyledir.
- 27 Çok bal yemek iyi değildir,
İnsanın kendi saygınlığını araması da onurlu değildir.
- 28 Ruhunu dizginlemeyen kişi,
Yıkılmış sursuz kent gibidir.

26

- 1 Yazın kar, hasatta yağmur gibi,
Onur da akılsıza yakışmaz.
- 2 Öteye beriye uçan serçe gibi,
Ok gibi fırlayan kırlangıç gibi,
Hak edilmemiş lanet de yer bulmaz.
- 3 Ata kırbaç, eşeğe gem,
Akılsızların sırtına da değnek!
- 4 Akılsıza ahmaklığına göre yanıt verme,
Yoksa sen de onun gibi olursun.
- 5 Akılsıza ahmaklığına göre yanıt ver,
Yoksa kendi gözünde bilge olur.
- 6 Akılsız biriyle haber gönderen kişi,

- Kendi ayaklarını keser ve şiddet içer.
7 Topalın sarkık bacakları neyse,
Akılsızların ağzındaki benzetme de öyledir.
8 Taşı sapana bağlayan biri neyse,
Akılsızı da onurlandıran öyledir.
9 Sarhoşun elindeki dikenli çalı neyse,
Akılsızların ağzındaki benzetme öyledir.
10 Herkesi yaralayan okçu neyse,
Akılsızı ya da yoldan geçenleri
Ücretle tutan kişi de öyledir.
11 Kusmuğuna dönen köpek neyse,
Ahmaklığını tekrarlayan akılsız da öyledir.
12 Kendi gözünde bilge olan bir kişiyi gördün mü?
Akılsız biri için ondan daha çok umut vardır.
13 Tembel, “Yolda aslan var!
Vahşi bir aslan sokaklarda dolaşıyor!” der.
14 Kapının kendi menteşeleri üzerinde döndüğü gibi,
Tembel de yatağında öyle döner.
15 Tembel elini tabağa daldırır.
Onu tekrar ağzına götürmeyecek kadar tembeldir.
16 Tembel kendi gözünde,
Akıllıca yanıt veren yedi kişiden daha bilgedir.
17 Yoldan geçen köpeğin kulaklarından yakalayan biri neyse,
Kendine ait olmayan kavgaya karışan da öyledir.
18 Meşaleler, oklar ve ölüm saçan bir deli neyse,
19 Komşusunu aldatıp da,
“Şaka yapıyordum” diyen biri de öyledir.
20 Odun olmadığına ateş söner.
Dedikodu olmadığına kavga biter.
21 Kor için kömür, ateş için odun neyse,
Kavgacı adam da çekişmeyi alevlendirmek için öyledir.
22 Fısıltıcının sözleri tatlı lokmalar gibidir,
En derin yerlere kadar iner.
23 Kötü yürekli hararetli kişinin dudakları,
Toprak kap üstündeki gümüş cürufa benzer.
24 Kötü kişi dudaklarıyla kendini gizler,
Ama yüreğinde kötülük barındırır.
25 Konuşması hoş olduğunda ona inanma,
Çünkü yüreğinde yedi iğrenç şey vardır.
26 Kötülüğü hileyle gizlenmiş olabilir,
Ama kötülüğü toplulukta meydana çıkar.
27 Çukur kazan içine düşer,
Taş yuvarlayana taş geri döner.
28 Yalancı dil incittiği kişilerden nefret eder,
Yaltaklanan ağız da harap eder.

27

- 1 Yarınla övünme,
Çünkü günün ne getireceğini bilemezsin.
2 Seni kendi ağzın değil,
Bir başkası övsün.

- 3 Taş ağırdır, kum yüküdür,
Ama akılsızın kışkırtması ikisinden de ağırdır.
- 4 Öfke acımasızdır, hiddet dayanılmazdır,
Ama kıskançlığın karşısında kim durabilir?
- 5 Açık azarlama,
Gizli sevgiden daha iyidir.
- 6 Düşmanın öpücükleri bol olsa da,
Dostun yaralamaları sadıktır.
- 7 Tok can petek balından tiksindir,
Aç cana her acı şey tatlı gelir.
- 8 Yuvasından uzak kalan kuş neyse,
Evinden uzak kalan insan da öyledir.
- 9 Güzel koku ve buhur yüreği sevindirir,
Bir adamın dostunun samimi öğüdü de öyle.
- 10 Kendi dostunu, babanın dostunu da bırakma.
Felaket gününde kardeşinin evine gitme.
Yakın komşu uzak kardeşten iyidir.
- 11 Bilge ol, oğlum,
Yüreğime sevinç getir,
O zaman bana eziyet edene yanıt verebilirim.
- 12 Tedbirli kişi tehlikeyi görür ve sığınır,
Ama akılsız devam eder ve acısını çeker.
- 13 Yabancıya kefil olanın elbisesini al.
Onu dikbaşı kadın için tut.
- 14 Sabah erkenden komşusunu yüksek sesle kutsayan kişi,
Bu onun tarafından lanet sayılır.
- 15 Yağmurlu günde dinmeyen damlayla
Kavgacı kadın birbirine benzer.
- 16 Onu dizginlemek rüzgarı dizginlemeye,
Ya da yağı sağ elinde tutmaya benzer.
- 17 Demir demiri biler,
İnsan da dostunun yüzünü öyle biler.
- 18 İncir ağacını budayan meyvesini yer.
Efendisine göz kulak olan kişi onurlandırılır.
- 19 Suyun yüzü yansıttığı gibi,
İnsanın yüreği de insanı yansıtır.
- 20 Ölüler ve yıkım diyarı asla doymaz,
İnsanın gözü de asla doymaz.
- 21 Pota gümüş içindir,
Ocak da altın için,
Ama insanı arıtan onun övgüsüdür.
- 22 Akılsızı havanda tahılla birlikte tokmakla dövsen de,
Ahmaklığı ondan çıkmaz.
- 23 Sürünün durumunu iyi bil,
Sığırlarına da dikkat et.
- 24 Çünkü zenginlikler sonsuz değildir,
Taç da tüm kuşaklar boyunca durur mu?
- 25 Saman kaldırılır, yeni ürün görünür,
Tepelerin otları toplanır.
- 26 Kuzular senin giysin içindir,
Keçiler de tarlanın ücreti.

- 27 Senin yiyeceğin için,
Ailenin yiyeceği ve hizmetçi kızların beslenmesi için
Bol miktarda keçilerin sütü vardır.

28

- 1 Kötü kişi kovalayan olmasa da kaçar,
Ama doğrular aslan gibi cesurdur.
- 2 Ayaklanmada, ülkenin çok önderi olur,
Ama düzen anlayışlı ve bilgili bir kişi tarafından sağlanır.
- 3 Yoksula zulmeden muhtaç kişi,
Geride ürün bırakmayan sağanak yağmur gibidir.
- 4 Yasayı terk edenler kötüyü överler,
Ama yasayı tutanlar onlarla uğraşırlar.
- 5 Kötüler adaletten anlamazlar,
Ama Yahve'yi arayanlar onu tümüyle anlarlar.
- 6 Kendi dürüstlüğünde yürüyen yoksul,
Zengin olup da kendi sapkın yollarında yürüyenden iyidir.
- 7 Yasayı tutan bilge oğuldur,
Ama oburlarla arkadaşlık eden babasını utandırır.
- 8 Servetini aşırı faizle artıran,
Onu yoksullara acıyan biri için toplar.
- 9 Yasayı duymaktan kulağını çevirenin,
Duası bile iğrençtir.
- 10 Kim doğruları kötü yola saptırırsa,
O kişi kendi tuzağına düşer,
Ama suçsuzlar iyiliği miras alacak.
- 11 Zengin kişi kendi gözünde bilgedir,
Ama anlayışlı yoksul onun içini görür.
- 12 Doğrular kazandığında büyük çöşku olur,
Ama kötüler yükseldiğinde insanlar saklanır.
- 13 Günahlarını gizleyen başarılı olmaz,
Ama onları itiraf edip bırakan merhamet bulur.
- 14 Ne mutlu her zaman korkan insana,
Ama yüreğini katılaştıran belaya düşer.
- 15 Kükreyen aslan ya da saldırgan ayı neyse,
Çaresiz halk üzerindeki kötü hükümdar da öyledir.
- 16 Zalim hükümdar sağduyudan yoksundur.
Haksız kazançtan nefret edenin günleri uzun olur.
- 17 Kan suçundan dolayı azap çeken adam,
Ölene dek kaçak kalır.
Kimse ona destek çıkmaz.
- 18 Suçsuzca yürüyen güvenlikte olur,
Sapık yolları olan ansızın düşer.
- 19 Toprağını işleyenin yiyeceği bol olur,
Ama hayaller peşinde koşan yoksulluğa doyar.
- 20 Sadık insanın bereketleri boldur,
Ama zengin olmaya heveslenen cezasız kalmaz.
- 21 Taraf tutmak iyi değildir,
İnsan bir parça ekmek için suç işler.
- 22 Cimri kişi zenginliğin peşinde koşar,
Yosulluğun kendisini beklediğini bilmez.

- 23 Bir kişiyi azarlayan sonunda
Diliyle pohpohlayandan daha çok lütuf bulur.
- 24 Kim babasını ya da annesini soyar ve,
“Yanlış değil” derse,
Yok ediciyle ortaktır.
- 25 Açgözlü kişi çekişmeyi kışkırtır,
Ama Yahve'ye güvenen başarılı olur.
- 26 Kendine güvenen akılsızdır,
Ama bilgelikte yürüyen güvenlikte olur.
- 27 Yoksula verenin eksigi olmaz,
Ama gözünü kapatanın laneti çok olur.
- 28 Kötüler yükselince insanlar saklanır,
Ama onlar yok olunca doğrular dallanıp budaklanır.

29

- 1 Çok kez azarlanan ve ensesini sertleştiren kişi,
Ansızın mahvolacak, çare yok.
- 2 Doğrular dallanıp budaklanınca halk sevinir,
Ama kötüler hükmedince halk inler.
- 3 Bilgeliği seven babasına sevinç getirir,
Fahişelerle dostluk eden servetini çarçur eder.
- 4 Kral adaletle ülkeyi sağlamlaştırır,
Ama rüşvet alan onu yerle bir eder.
- 5 Komşusunu pohpohlayan kişi,
Onun ayakları için ağ serer.
- 6 Kötü kişi kendi günahı tarafından tuzağa düşürülür,
Ama doğru kişi şarkı söyleyip sevinebilir.
- 7 Doğru kişi yoksullar için adalete önem verir.
Ama kötüler bilgiyle ilgilenmezler.
- 8 Alaycılar kenti karıştırır,
Ama bilgiler öfkeyi yatıştırır.
- 9 Eğer akıllı biri bir akılsızla mahkemeye giderse,
Akılsız hiddetlenir ya da alay eder ve barış olmaz.
- 10 Kana susamışlar, dürüst kişiden nefret ederler,
Ve onlar doğrunun hayatının peşindediler.
- 11 Akılsız bütün öfkesini açığa vurur,
Ama bilge kişi kendini denetler.
- 12 Eğer bir hükümdar yalanları dinlerse,
Onun tüm görevlileri kötüdür.
- 13 Yoksulla zalimin ortak yanı şudur:
İkisinin de gözünü açan Yahve'dir.
- 14 Yoksulları adaletle yargılayan kralın tahtı
Sonsuza dek pekişir.
- 15 Terbiye değneği bilgelik verir,
Ama kendi başına bırakılan çocuk annesini utandırır.
- 16 Kötüler çoğalınca günah çoğalır,
Ama doğrular onların düşüşünü görecektir.
- 17 Oğlunu terbiye et, o da sana huzur verecektir,
Evet, canına sevinç getirecektir.
- 18 Esin olmadığında halk dizginleri çıkarıp atar,
Ama yasayı tutan kutsandır.

- 19 Hizmetçi sözlerle terbiye edilmez,
Anlasa da yanıt vermez.
- 20 Sözlerinde aceleci birini görüyor musun?
Akılsız biri için ondan daha çok umut vardır.
- 21 Hizmetçisini çocukluğundan beri şımartan,
Sonunda o kendisine bir oğul olur.
- 22 Öfkeli kişi çekişmeyi kışkırtır.
Hiddetli kişinin de günahı bol olur.
- 23 İnsanın gururu onu alçaltır,
Ama alçalmış ruh onur kazanır.
- 24 Hırsızla ortak olan kendi canına düşmandır.
Ant içer ama tanıklık etmeye cesaret etmez.
- 25 İnsan korkusunun tuzak olduğu bellidir,
Ama güvenini Yahve'ye bağlayan emniyette olur.
- 26 Birçokları hükümdarın lütfunu arar,
Ama insanın adaleti Yahve'den gelir.
- 27 Dürüst olmayan kişi doğru kişiden nefret eder,
Kendi yollarında doğru olanlar kötülerden nefret eder.

30

- 1 Yake oğlu Agur'un sözleri; Vahiy:
Adam İtiel'e, İtiel'e ve Ukal'a şöyle diyor:
- 2 "Kesinlikle ben en cahil insanım,
Ben de insan anlayışı yok.
- 3 Ben bilgeliği öğrenmedim,
Ne de Kutsal Olan'ın bilgisine sahibim.
- 4 Kim göğe çıkıp indi? Rüzgârı kim avuçlarında topladı?
Giyisileriyle suları kim sınırlandırdı?
Dünyanın uçlarını kim kurdu?
Eğer biliyorsan, adı nedir, oğlunun adı nedir?"
- 5 "Tanrı'nın her sözü kusursuzdur.
Kendisine sığınanlara kalkandır.
- 6 O'nun sözlerine bir şey katma,
Yoksa seni azarlar, sen de yalancı çıkarsın."
- 7 "Senden iki şey istedim.
Ben ölmeden onları benden yoksun bırakma.
- 8 Sahtekârlığı ve yalanları benden uzaklaştır.
Bana ne yoksulluk ne de zenginlik ver.
İhtiyacım olan yiyecek beni besle,
- 9 Yoksa doyup da seni inkâr eder,
'Yahve kimdir?' derim,
Ya da yoksul olup hırsızlık yapar,
Tanrı'mın adını lekelerim."
- 10 "Hizmetkârı efendisine kötüleme,
Yoksa sana lanet eder, sen de suçlu çıkarsın.
- 11 Babalarına lanet eden,
Annelerini kutsamayan bir nesil var.
- 12 Kendi gözlerinde temiz,
Pisliğinden yıkanmamış bir nesil.
- 13 O nesil ki, gözleri ne yüksekte!
Göz kapakları yukarı kalkıktır.

- 14 Yeryüzünden yoksulları,
İnsanlar arasındaki mutaçları yutmak için,
Dişleri kılıç gibi, çeneleri bıçak gibi olan bir nesildir.”
- 15 “Sülüğün iki kızı vardır:
'Ver, ver'dir.”
“Asla doymayan üç şey,
'Yeter! demeyen dört şey:
- 16 Ölüler diyarı,
Kısır rahim, suya doymayan toprak,
'Yeter!' demeyen ateş.”
- 17 “Babasıyla alay eden,
Annesine itaati küçümseyen gözü,
Vadideki kargalar ayıracak,
Kartal yavruları yiyecek.”
- 18 “Benim için hayret verici üç şey var,
Anlamadığım dört şey:
- 19 Kartalın havadaki yolu,
Yılanın kaya üzerindeki yolu,
Denizin ortasında geminin yolu
Ve bir erkeğin bir kızla olan yolu.”
- 20 “Zina eden kadının yolu da öyledir:
Yer, ağzını siler,
Ve 'Ben yanlış bir şey yapmadım' der.”
- 21 “Yeryüzü üç şey yüzünden sarsılır,
Dört şeyin altında dayanamaz:
- 22 Hizmetçi kral olduğunda,
Akılsız yiyeceğe doyduğunda.
- 23 Sevilmeyen kadın evlendiğinde,
Hizmetçisi hanımının yerine geçtiğinde.”
- 24 “Yeryüzünde dört küçük şey vardır,
Ama onlar son derece bilgedir:
- 25 Karıncalar güçlü bir halk değildir,
Yine de yiyeceklerini yazın sağlarlar.
- 26 Kaya tavşanları zayıf bir halktır,
Ama yine de yuvalarını kayalara yaparlar.
- 27 Çekirgelerin kralı yoktur,
Ama sıralar halinde ilerlerler.
- 28 Kertenkeleyi elle yakalayabilirsin,
Ama o kralların saraylarındadır.”
- 29 “Yürüyüşte muteşem üç şey var,
Gidişi görkemli dört şey:
- 30 Hayvanlar arasında en güçlü olan
Ve hiçbir şekilde geri dönmeyen aslan,
- 31 Tazı, teke
Ve kendisine karşı hiç başkaldırının olmadığı kral.”
- 32 “Eğer kendini yükselterek akılsızlık ettiysen,
Ya da kötülük düşündüysen, Elini ağzının üzerine koy.
- 33 Çünkü sütü çalkalayınca yağ,
Burnu sıkınca kan çıktığı gibi,
Öfkeyi, zorlayınca da kavga çıkar.”

31

- 1 Kral Lamuel'in sözleri; -
Annesinin ona öğrettiği vahiy.
- 2 "Oğlum!
Rahmimin oğlu!
Adaklarımın oğlu!
- 3 Gücünü kadınlara,
Yollarını kralları yok eden şeylere verme.
- 4 Krallar için değildir,
Ey Lemuel, şarap içmek krallar için değildir,
Ne de beylere, 'Ağır içki nerede?' demek olmaz.
- 5 Yoksa içerler yasayı unuturlar,
Adaleti de düşkünler için saptırırlar.
- 6 Sert içkiyi ölmeye yakın olana,
Şarabı canında acılık bulunanlara verin.
- 7 Bırak içsin, yoksulluğunu unutsun,
Artık sefaletini de hatırlamasın.
- 8 Ağzını dilsiz için,
Bütün kimsesizlerin davası için aç.
- 9 Ağzını aç, doğrulukla yargıla,
Yoksullara ve muhtaçlara adalet ver."
- 10 Saygıdeğer bir kadını kim bulabilir?
Onun değeri yakutların çok üstündedir.
- 11 Kocasının yüreği ona güvenir.
Adamın kazancı eksik olmaz.
- 12 Kadın ona kötülük değil,
Yaşamının tüm günlerinde iyilik eder.
- 13 Yün ve keten arar,
İstekli bir şekilde elleriyle çalışır.
- 14 Ticaret gemileri gibidir.
Ekmeğini uzaktan getirir.
- 15 Daha geceyken kalkar,
Ev halkına yiyecek,
Hizmetçi kızlarına paylarını verir.
- 16 Bir tarlayı gözüne kestirir ve satın alır.
Ellerinin ürünüyle bağ diker.
- 17 Belini güçle kuşatır,
Ellerini güçlendirir.
- 18 Ticaretinin kazançlı olduğunun farkındadır.
Geceleyin kandili sönmez.
- 19 Ellerini örekeye koyar,
Elleri işi tutar.
- 20 Yoksullara kollarını açar,
Evet, muhtaca ellerini uzatır.
- 21 Ev halkı için kardan korkmaz,
Çünkü bütün ev halkı kırmızıyla kuşanmıştır.
- 22 Kendisine halılar yapar,
Giysileri ince keten ve mordur.
- 23 Kocasını ülkenin ihtiyarları arasında otururken,
Kent kapısında saygı görür.
- 24 Keten giysiler yapar ve satar,
Tüccara kuşaklar teslim eder.

- 25 Güç ve saygınlık onun giysisidir.
Geleceğe güler.
- 26 Ağzını bilgelikle açar.
Hoş öğüt onun dilindedir.
- 27 Ev halkının işlerine iyi bakar,
Tembellik ekmeği yemez.
- 28 Çocukları ayağa kalkar ve ona kutsanmış der.
Kocasını da onu över:
- 29 “Birçok kadın soylu işler yapar,
Ama sen hepsinden üstünsün.”
- 30 Çekicilik aldatıcıdır, güzellik de boştur,
Ama Yahve'den korkan kadın övülür.
- 31 Ellerinin ürününden ona verin!
İşleri onu kent kapısında övsün!

MATTA

¹ Avraham oğlu, David oğlu Yeşua Mesih'in soyağacı kitabıdır.

² Avraham İshak'ın babasıydı, İshak Yakov'un babasıydı, Yakov Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı, ³ Yahuda Tamar'dan doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı, Peres Hesron'un babasıydı. Hesron Ram'ın babasıydı, ⁴ Ram Amminadav'ın babasıydı, Amminadav Nahşon'un babasıydı, Nahşon Salmon'un babasıydı, ⁵ Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı. Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in babasıydı. Ovet Yişay'ın babasıydı. ⁶ Yişay Kral David'in babasıydı. David, Uriya'nın karısından doğan Solomon'un babasıydı. ⁷ Solomon Rehavam'ın babasıydı. Rehavam Aviya'nın babasıydı. Aviya Asa'nın babasıydı. ⁸ Asa Yehoşafat'ın babasıydı. Yehoşafat Yoram'ın babasıydı. Yoram Uzziya'nın babasıydı. ⁹ Uzziya Yotam'ın babasıydı. Yotam Ahaz'ın babasıydı. Ahaz Hizkiya'nın babasıydı. ¹⁰ Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı. Manaşşe Amon'un babasıydı. Amon Yoşiya'nın babasıydı. ¹¹ Yoşiya, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakin ve kardeşlerinin babasıydı.

¹² Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı. Şealtiel Zerubbabil'in babasıydı. ¹³ Zerubbabil Avihut'un babasıydı. Avihut Elyakim'in babasıydı. Elyakim Azor'un babasıydı. ¹⁴ Azor Sadok'un babasıydı. Sadok Ahim'in babasıydı. Ahim Elihut'un babasıydı. ¹⁵ Elihut Elazar'ın babasıydı. Elazar Mattan'ın babasıydı, Mattan Yakov'un babasıydı, ¹⁶ Yakov Mariyam'ın kocası olan Yosef'in babasıydı. Mariyam'dan Mesih diye bilinen Yeşua doğdu.

¹⁷ Böylece Avraham'dan David'a kadar toplam on dört kuşak, David'den Babil'e sürgüne kadar on dört kuşak, Babil'e sürgünden Mesih'e kadar on dört kuşaktır.

¹⁸ Yeşua Mesih'in doğumu böyle oldu: Annesi Mariyam, Yosef'e nişanlıydı. Onlar henüz bir araya gelmeden önce, Mariyam'ın Kutsal Ruh'tan gebe olduğu ortaya çıktı. ¹⁹ Nişanlısı Yosef, doğru biri olduğundan ve onu halkın önünde utandırmak istemediğinden, ondan gizlice ayrılmak niyetindeydi. ²⁰ Ama o bunları düşünürken, Efendi'nin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: "David oğlu Yosef, Mariyam'ı kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde meydana gelen Kutsal Ruh'tandır. ²¹ O, bir oğul doğuracak ve adını Yeşua koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından kurtaracak olan O'dur."

²² Bütün bu olanlar, Efendi'nin peygamber aracılığıyla söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu:

²³ "İşte, bir bakire gebe kalıp bir oğul doğuracak.

Adını İmmanuel koyacaklar." İmmanuel, "Tanrı bizimle" demektir.

²⁴ Yosef uykusundan uyanınca Efendi'nin meleğinin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Mariyam'ı eş olarak yanına aldı. ²⁵ Ancak Yosef, ilk oğlunu doğurana dek Mariyam'a dokunmadı ve doğan çocuğa Yeşua adını verdi.

2

¹ Yeşua, Kral Hirodes'in döneminde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğduğunda, doğudan yıldızbilimciler Yerusaleml'e gelip şöyle dediler:

² "Yahudilerin Kralı olarak doğan çocuk nerede? Çünkü doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik." ³ Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yerusaleml halkı da rahatsız oldu. ⁴ Halkın bütün başkâhinlerini

ve yazıcılarını bir araya toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu.
⁵ Ona, "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:

⁶ 'Ey Beytlehem, Yahuda diyarı,

Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder senden çıkacak.' "

⁷ Sonra Hirodes gizlice yıldızbilimcileri çağırıp onlardan yıldızın tam olarak ne zaman görüldüğünü öğrendi. ⁸ Onları Beytlehem'e gönderip, "Gidin ve çocuğu dikkatle arayın" dedi. "Onu bulduğunuz zaman bana haber verin ki ben de gelip O'na tapınayım." ⁹ Yıldızbilimciler kralı dinledikten sonra kendi yollarına gittiler. İşte, doğuda gördükleri yıldız, çocuğun bulunduğu yerin üzerinde durana dek önlerinden gitti. ¹⁰ Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinçle doldular. ¹¹ Eve girdiler ve çocuğu annesi Mariyam'la gördüler. Yere kapanıp O'na tapındılar. Hazinelerini açıp O'na hediye olarak altın, günnük ve mür sundular. ¹² Bir rüyada Hirodes'in yanına dönmeleri konusunda uyarılınca ülkelerine başka bir yoldan döndüler.

¹³ Yıldızbilimciler yola çıktıktan sonra, Efendi'nin bir meleği rüyada Yosef'e görünerek şöyle dedi: "Kalk, çocukla annesini al, Mısır'a kaç ve ben sana söyleyinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu arayacak."

¹⁴ Bunun üzerine Yosef kalktı. Çocukla annesini alıp geceleyin Mısır'a gitti.

¹⁵ Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Efendi'nin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu:

"Oğlum Mısır'dan çağırdım."

¹⁶ O zaman Hirodes, yıldızbilimcilerin kendisini kandırıldığını anlayınca çok öfkeleni. Onlardan öğrendiği zamanı göz önünde bulundurarak Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü. ¹⁷ O zaman Peygamber Yereya tarafından bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

¹⁸ "Rama'da bir ses duyuldu, Ağlayış ve yas sesi, Çocukları için ağlayan Rahel Teselli edilmek istemiyor.

Çünkü onlar yok artık!"

¹⁹ Hirodes öldükten sonra Efendi'nin bir meleği, Mısır'da Yosef'e rüyada görünerek şöyle dedi: ²⁰ "Kalk, çocuğu ve annesini al ve İsrail diyarına geri dön. Çünkü çocuğun canını almak isteyenler öldü."

²¹ Böylece Yosef çocukla annesini alıp İsrail diyarına geri döndü.

²² Fakat Arhelas'ın, babası Hirodes'in yerine Yahudiye'de kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Bir rüyada uyarılması üzerine Galile bölgesine gitti. ²³ Orada Nasıra adlı kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla önceden bildirilen, "O'na Nasıralı denecektir" sözü yerine gelsin diye oldu.

3

¹ O günlerde Vaftizci Yuhanna Yahudiye Çölü'ne gelerek şu çağrıda bulundu:

² "Tövbe edin, çünkü Göğün Krallığı yakındır!"

³ Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yuhanna'dır. Yeşaya şöyle demişti:

"Çölde yükselen ses, 'Efendi'nin yolunu hazırlayın!

Gececek olduğu patikaları düzleyin' diyor."

⁴ Yuhanna'nın deve tüyünden yapılmış giysisi ve belinde deri bir kuşağı vardı. Yiyeceği çekirge ve yaban balıydı. ⁵ Yerusalemler, bütün Yahudiye ve

Yarden yöresinin halkı ona geliyordu. ⁶ Halk günahlarını itiraf ederek onun tarafından Yarden Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.

⁷ Fakat Yuhanna, birçok Ferisi'yle Saduki'nin vaftiz olmak için geldiklerini görünce onlara şöyle dedi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı? ⁸ Bu nedenle artık tövbeye layık meyveler verin! ⁹ Kendi kendinize, 'Biz Avraham'ın çocuklarıyız' diye düşünmeyin. Size şunu söyleyeyim: Tanrı, Avraham'a şu taşlardan da çocuk yaratabilir. ¹⁰ Şimdiden balta ağaçların köküne dayanmış durumda. Bu nedenle iyi meyve vermeyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır.

¹¹ "Aslında ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. ¹² Yabası elindedir. Harman yerini iyice temizleyip buğdayını ambarda toplayacak, samanı ise sönmez ateşte yakacaktır."

¹³ Sonra Yeşua, Yuhanna tarafından vaftiz edilmek üzere Galile'den Yarden Irmağı'na geldi. ¹⁴ Ama Yuhanna, "Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?" diyerek O'na engel olmak istedi.

¹⁵ Ama Yeşua ona şöyle yanıt verdi: "**Şimdi buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde uygulamamız gerekir.**" Sonra Yuhanna bunu kabul etti.

¹⁶ Yeşua vaftiz olur olmaz sudan çıktı. İşte, o sırada gökler açıldı. Yeşua, Tanrı'nın Ruhunun bir güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü.

¹⁷ Göklerden gelen bir ses, "İşte, kendisinden hoşnut olduğum sevgili Oğlum budur" dedi.

4

¹ Sonra Yeşua, İblis tarafından denenmek üzere Ruh tarafından çöle götürüldü. ² Kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. ³ Ayartıcı gelip O'na, "Eğer Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşlara ekmek olmasını buyur" dedi.

⁴ Yeşua ona şöyle yanıt verdi: "**İnsan yalnız ekmele yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar' diye yazılmıştır.**"

⁵ Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. O'nu tapınağın tepesine çıkarıp, ⁶ "Eğer sen Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at" dedi, "Çünkü şöyle yazılmıştır:

'Tanrı senin için meleklerine buyruk verecek.' 'Ayağın bir taşa çarpmasın diye

Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.' "

⁷ Yeşua İblis'e şöyle yanıt verdi: "**Yine, 'Tanrın Efendi'yi denemeyeceksin' diye yazılmıştır.**"

⁸ Yine İblis O'nu çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na dünyanın bütün krallıklarını ve görkemini gösterdi. ⁹ "Eğer yere kapanıp bana taparsan, bunların hepsini sana vereceğim" dedi.

¹⁰ Sonra Yeşua ona, "**Çekil git Şeytan! Çünkü, 'Tanrın Efendi'ye tapınacaksınız ve yalnız O'na hizmet edeceksiniz' diye yazılmıştır.**"

¹¹ Sonra İblis Yeşua'yı terk edip gitti. Melekler gelip O'na hizmet ettiler.

¹² Yeşua, Yuhanna'nın tutuklandığını duyunca Galile'ye döndü.

¹³ Nasıra'dan ayrılıp Zevulun ve Naftali yöresinde, Galile Gölü kıyısındaki Kefarnahum'a yerleşti. ¹⁴ Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

¹⁵ "Zevulun ve Naftali diyarı,

Yarden Irmağı'nın ötesinde, denize doğru, Ulusların Galilesi!

¹⁶ Karanlıkta oturan halk büyük bir ışık gördü.

Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanlara ışık doğdu.”

17 O günden itibaren Yeşua şu çağrıda bulunmaya başladı: **“Tövbe edin! Çünkü Göğün Krallığı yaklaştı.”**

18 Yeşua, Galile Gölü kıyısında yürürken iki kardeşi gördü. Petrus diye anılan Simon ve kardeşi Andreas denize ağ atıyordu. Çünkü onlar balıkçıydı. **19** Onlara, **“Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar yapacağım”** dedi.

20 Hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. **21** Oradan giderken, diğer iki kardeşi, Zebedi'nin oğulları Yakov ve kardeşi Yuhanna'yı gördü. Babaları Zebedi'yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı.

22 Onları da çağırdı. Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp Yeşua'nın ardından gittiler.

23 Yeşua, havralarda öğreterek, krallığın Müjdesi'ni duyurarak, halk arasındaki her hastalığı, her illeti iyileştirerek bütün Galile'yi dolaştı. **24** O'nunla ilgili haber bütün Suriye'ye yayıldı. Türlü hastalıklara yakalanmış tüm hastaları, eziyet çekenleri, iblise tutulmuş olanları, saralıları, felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi. **25** Galile, Dekapolis, Yerusalemler, Yahudiye ve Yarden Irmağı'nın ötesinden gelen büyük kalabalıklar O'nu izliyordu.

5

1 Yeşua kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi. **2** Onlara şöyle öğretmeye başladı:

3 **“Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Cennetin Krallığı onlarındır. **4** Ne mutlu yas tutanlara, Çünkü onlar teselli edilecekler. **5** Ne mutlu yumuşak huylulara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.**

6 **Ne mutlu doğruluk için acıkıp susayanlara!
Çünkü onlar doyurulacaklar.**

7 **Ne mutlu merhametli olanlara!
Çünkü onlar merhamete kavuşacaklar.**

8 **Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.**

9 **Ne mutlu barış yapıcılara!
Çünkü onlara Tanrı'nın çocukları denilecek.**

10 **Ne mutlu doğruluk uğruna zulme uğrayanlara, Çünkü Cennetin Krallığı onlarındır.**

11 **Benim uğruma insanlar size sövüp zulmettiğinde, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söylediklerinde ne mutlu size. **12** Sevinin, artan ölçüde sevinç duyun! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür. Sizden önceki peygamberlere de böyle zulmettiler.**

13 **Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, nasıl ona yeniden tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp insanların ayakları altında çiğnenmekten başka hiçbir işe yaramaz.**

14 **Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepede bulunan kent gizlenemez. **15** Kandili yakıp tahıl ölçeğinin altına kim koyar? Tersine, kandillige koyulur ve böylece evde bulunan herkese ışık verir. **16** Işığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görüp gökteki Babanız'ı yüceltsinler.**

17 **Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. **18** Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan küçük bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacaktır. **19** Bu nedenle, kim bu en küçük buyruklardan birini çiğner ve başkalarına bunu yapmayı öğretirse, Göğün Krallığı'nda en küçük olarak anılacak ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göğün Krallığı'nda**

büyük olarak anılacak. ²⁰ Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz yazıcılarınkinden ve Ferisiler'inkinden üstün olmadıkça, Cennetin Krallığı'na giremezsiniz!

²¹ Atalarımıza, 'Öldürmeyeceksin, adam öldüren yargılanacak' dendiğini duydunuz. ²² Ama ben size diyorum ki, kardeşine nedensiz yere öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine boş kafa derse, Yüksek Kurul'da yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse cehennem ateşiyle karşı karşıya kalacaktır.

²³ Bu nedenle sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikayeti olduğunu anımsarsan, ²⁴ adağını orada sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış, sonra gel adağını sun. ²⁵ Senden davacı olanla daha yoldayken hemen anlaş. Diğer türlü o kişi seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; en sonunda da zindana atılabilirsin. ²⁶ Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun tamamını ödemededen oradan asla çıkamazsın.

²⁷ 'Zina etmeyeceksin' dendiğini duydunuz. ²⁸ Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, onunla zaten kalbinde zina etmiş olur. ²⁹ Sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkarıp at. Çünkü beden bir üyesinin yok olması, bütün bedenin cehenneme atılmasından iyidir. ³⁰ Sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Çünkü bütün bedeninin cehenneme atılmasındansa, bir üyenin yok olması daha iyidir.

³¹ Ayrıca, 'Kim karısını boşarsa, ona boşanma belgesi versin' denilmiştir.

³² Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan, onu zinaya sürüklemiş olur. Boşanmış kadınla evlenen de zina etmiş demektir.

³³ Yine atalarımıza, 'Yalan yere yemin etmeyeceksin, ama Efendi'nin önünde içtiğin yeminleri yerine getireceksin' dendiğini duydunuz. ³⁴⁻³⁵ Ama ben size diyorum ki, hiç yemin etmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı'nın tahtıdır; ne de yer üzerine, çünkü orası Tanrı'nın ayaklarının taburesidir; ne de Yeruşalem üzerine, çünkü orası Büyük Kral'ın kentidir. ³⁶ Başınızın üzerine de yemin etmeyeceksin, çünkü saçınızın tek telini ak veya kara edemezsiniz.

³⁷ 'Evet'iniz 'evet' ve 'hayır'ınız 'hayır' olsun. Ötesi Şeytan'dandır.

³⁸ 'Göze göz, dişe diş' dendiğini duydunuz. ³⁹ Ama ben size diyorum ki, kötü olana karşı koymayın. Sağ yanağınıza vurana, ötekini de çevirin. ⁴⁰ Biri gömleğinizi almak için size karşı dava açarsa, ceketinizi de verin. ⁴¹ Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla siz iki bin adım yürüyün. ⁴² Sizden dileyenlere verin, ödünç isteyeniyi geri çevirmeyin.

⁴³ 'Komşunu seveceksin ve düşmanından nefret edeceksin' dendiğini duydunuz. ⁴⁴ Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size lanet edenleri siz kutsayın. Sizden nefret edenlere siz iyilik edin. Onlar için dua edin. ⁴⁵ Öyle ki gökteki Babanız'ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmuru hem doğruların hem doğru olmayanların üzerine yağdırır. ⁴⁶ Eğer yalnızca sizi sevenleri severseniz, bundan ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri bile aynı şeyi yapmıyor mu? ⁴⁷ Yalnızca dostlarınıza selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Vergi görevlileri bile aynı şeyi yapmıyor mu? ⁴⁸ Bu nedenle, gökteki Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun."

6

¹ "İyilik yaparken gösteriş yapmaktan kaçın. Yoksa gökteki Babanız'ın ödülünden yoksun kalırsınız. ² Bu nedenle, birisine yardım ettiğinizde bunu borazan çalarak yapmayın. İkiyüzlüler insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri aldılar. ³ Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını

bilmesin. ⁴ Öyle ki, yaptığınız iyilik gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi açıkça ödüllendirecektir.”

⁵ “Dua ettiğinizde ikiyüzlüler gibi olmayın. Çünkü onlar kendilerini herkese göstermek için havralarda ve sokakların başlarında durup dua etmeyi severler. Kesinlikle, size söylüyorum ki, onlar ödülleri almışlardır. ⁶ Ama siz dua ettiğinizde iç odanıza girin ve kapınızı kapayarak gizlide olan Babanız’a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi açıkça ödüllendirecektir. ⁷ Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş söz tekrarı yapmayın. Çünkü onlar çok söz söylemekle seslerini duyurabileceklerini sanırlar. ⁸ Bu nedenle siz onlar gibi olmayın. Çünkü Babanız neye ihtiyacınız olduğunu siz daha O’ndan dilemeden önce bilir.

⁹ Siz şöyle dua edin:

“Gökteki Babamız, adın kutsal tutulsun.

¹⁰ Krallığın gelsin.

Gökte olduğu gibi yeryüzünde de senin isteğin olsun.

¹¹ Bugün bize günlük ekmeğimizi ver.

¹² Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla.

¹³ Denenmemize izin verme, Bizi kötü olandan kurtar.

Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuza dek senindir! Amin.”

¹⁴ “Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar. ¹⁵ Ama siz insanların suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz.”

¹⁶ “Ayrıca oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruçlu oldukları anlaşılсын diye kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri aldılar. ¹⁷ Ama siz, oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın. ¹⁸ Öyle ki, orucunuz insanlar tarafından değil, gizlide olan Babanız tarafından görülsün. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.”

¹⁹ “Kendinize, güve ve pasın yiyip bitirdiği, hırsızların girip çaldığı, yeryüzünde hazineler biriktirmeyin. ²⁰ Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas yiyip bitirir ne de hırsızlar girip çalar. ²¹ Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.”

²² “Bedenin ışığı gözdür. Bu nedenle gözünüz sağlamsa, tüm bedeniniz ışıkla dolar. ²³ Ama gözünüz kötüyse, tüm bedeniniz karanlıkla dolar. Buna göre, içinizdeki ışık karanlıksa, ne büyüktür o karanlık!”

²⁴ “Hiç kimse iki efendiye hizmet edemez. Çünkü ya birinden nefret edip diğerini sever, ya da birine bağlanıp öbürünü küçümser. Hem Tanrı’ya, hem de paraya hizmet edemezsiniz. ²⁵ Bu nedenle size derim ki: ‘Ne yiyip ne içeceğiz?’ diye yaşamınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. Yaşam yemekten, beden de giyimden daha önemli değil mi? ²⁶ Bakın gökte uçan kuşlar ne ekerler ne biçerler ne de ambarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız onları besler. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?”

²⁷ “Hanginiz kaygılanmakla ömrüne bir an ekleyebilir? ²⁸ Giyim konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının, nasıl büyüdüğünü bir düşünün. Ne çalışırlar ne de iplik eğirirler. ²⁹ Yine de size şunu söyleyeyim, Solomon bile bütün görkemine karşın bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. ³⁰ Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı’nın, sizi de giydireceği çok daha belli değil mi, ey kıt imanlılar?”

³¹ “Bunun için, ‘Ne yiyeceğiz?’, ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Neyle giyineceğiz?’ diyerek kaygılanmayın. ³² Çünkü uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler.

Oysa göksel Babanız tüm bunlara ihtiyacınız olduğunu bilir. ³³ Siz ilk olarak Tanrı'nın Krallığı'nı ve O'nun doğruluğunu arayın, o zaman bütün bunlar da size verilecektir. ³⁴ Bu nedenle yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün sıkıntısı kendine yeter.”

7

¹ “Yargılamayın ki, yargılanmayasınız. ² Çünkü hangi yargıyla yargıyorsanız aynı yargıyla yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirseniz aynı ölçekle alacaksınız. ³ Neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği göz ardı edersin? ⁴ Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl olur da ‘İzin ver gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? ⁵ Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar ki, sonra kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görebilirsin.”

⁶ “Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa onları ayakları altında çiğnedikten sonra dönüp sizi paramparça edebilirler.”

⁷ “Dileyin, size verilecektir. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın size açılacaktır. ⁸ Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. ⁹ Hangi biriniz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir? ¹⁰ Ya da balık isterse, ona yılan verir? ¹¹ Eğer kötü olan sizler çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Babanız'ın kendisinden dileyenlere iyi şeyler vereceği çok daha kesin değil mi? ¹² Bu nedenle, insanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara aynı biçimde davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin sözlerinin toplamı budur.”

¹³ “Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Oradan girenler çoktur. ¹⁴ Yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir! Onu bulanlar azdır.”

¹⁵ “Kuzu postuna bürünerek gelen sahte peygamberlerden sakının. Onlar özde yırtıcı kurtlardır. ¹⁶ Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi?

¹⁷ Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir. ¹⁸ İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez. ¹⁹ İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. ²⁰ Bu nedenle onları meyvelerinden tanıyacaksınız.”

²¹ “Bana, ‘Efendim, Efendim’ diyen herkes Cennetin Krallığı'na girmeyecek, ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir. ²² O gün birçokları bana, ‘Efendim, Efendim! Biz senin adıyla peygamberlik etmedik mi? Senin adıyla iblisleri kovmadık mı? Ve senin adıyla pek çok büyük işler yapmadık mı?’ diyecekler. ²³ O zaman ben de onlara, ‘Ben sizi hiç tanımadım. Benden uzak durun siz ey kötülük yapanlar!’ diyeceğim.”

²⁴ “Bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran bilge adama benzer. ²⁵ Yağmur yağar, seller gelir, yeller eser ve o eve saldırır ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. ²⁶ Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer. ²⁷ Yağmur yağar, seller gelir, yeller eser ve o eve saldırır. Ev yıkılır ve çöküşü de korkunç olur.”

²⁸ Yeşua konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretisi karşısında şaşkınlık içinde kaldı. ²⁹ Çünkü onlara kendi yazıcıları gibi öğretmiyor, yetkili biri gibi öğretiyordu.

8

¹ Yeşua dağdan indiğinde, büyük bir kalabalık O'nu izliyordu.

² İşte, cüzamlı bir adam yanına gelip, "Efendim, istersen beni temiz kılabilirsin" diyerek O'na tapındı.

³ Yeşua elini uzatıp ona dokunarak, "İsterim, temiz ol" dedi. Adam o an cüzamdan temizlendi. ⁴ Yeşua ona, "Bak, kimseye bir şey söyleme. Git, kendini kâhine göster ve cüzamdan temizlendiğini onlara tanıklık etmek için Moşe'nin buyurduğu sunuyu sun" dedi.

⁵ Yeşua Kafarnahum'a vardığında, bir yüzbaşı gelip O'na yalvardı.

⁶ "Efendim, uşağım evde felçli, acı içinde yatıyor" diyerek yardım istedi.

⁷ Yeşua, "Gelip onu iyileştireceğim" dedi.

⁸ Yüzbaşı, "Efendim, evime girmene layık değilim" diye karşılık verdi. "Sen sadece bir söz söyle uşağım iyileşir. ⁹ Çünkü ben de buyruk altında bir adamım, emrimde askerlerim var. Birine 'Git' derim, gider; diğerine 'Gel' derim, gelir; köleme 'Şunu yap' derim, o da yapar."

¹⁰ Yeşua duyduğu bu sözlere hayran kaldı. Ardından gelenlere şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, İsrail'de bile bu kadar büyük imanı olan birisini görmedim. ¹¹ Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçokları gelecek ve Avraham'la, İshak'la ve Yakov'la Cennetin Krallığı'nda sofraya oturacaklar. ¹² Ama bu Krallığın çocukları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak." ¹³ Yeşua yüzbaşıya, "Yoluna git. İnandığın gibi olsun" dedi. Ve uşak o saatte iyileşti.

¹⁴ Yeşua Petrus'un evine geldiğinde, onun kaynanasının ateşler içinde yatığını gördü. ¹⁵ Eline dokunduğunda ateş bedenini terk etti. Böylece kadın kalkıp Yeşua'ya hizmet etti. ¹⁶ Akşam olunca, iblise tutulmuş birçok kişileri O'na getirdiler. Kötü ruhları tek sözle kovdu ve hasta olanların hepsini iyileştirdi. ¹⁷ Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

"Zayıflıklarımızı O kaldırdı, hastalıklarımızı O yükledi."

¹⁸ Yeşua, çevresindeki büyük kalabalığı görünce, karşı tarafa geçilmesini buyurdu.

¹⁹ Yazıcılardan birisi gelip O'na, "Öğretmenim, nereye gidersen peşinden geleceğim" dedi.

²⁰ Yeşua ona, "Tilkilerin inleri, kuşların yuvaları var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok" dedi.

²¹ Öğrencilerinden biri O'na, "Efendim, önce gidip babamı gömmeme izin ver" dedi.

²² Ama Yeşua ona, "Ardımdan gel! Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsünler" dedi.

²³ Yeşua tekneye binince öğrencileri de O'nu izledi. ²⁴ Denizde ansızın şiddetli bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşırıyordu. O sırada Yeşua uyuyordu. ²⁵ Öğrencileri yanına gelip O'nu uyandırarak, "Efendimiz kurtar bizi, yoksa öleceğiz!" dediler.

²⁶ Onlara, "Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?" dedi. Sonra kalktı, rüzgârı ve denizi azarladı. Ve ortalık sükunetli oldu.

²⁷ Öğrenciler şaşkınlık içinde kaldılar. "Bu nasıl bir adam ki, rüzgâr da deniz de O'na itaat ediyor?" dediler.

²⁸ Yeşua karşı yakadaki Gadaralılar'ın memleketine vardı. Orada O'nu mezarlık mağaralardan öfkeyle çıkan iblislere tutsak iki kişi karşıladı. Bu kişiler o kadar tehlikeliydi ki oradan kimse geçemiyordu. ²⁹ Yeşua'ya, "Ey Tanrı'nın

Oğlu Yeşua, bizden ne istiyorsun?” diye bağırdılar. “Buraya, vaktinden önce bize eziyet etmek için mi geldin?” ³⁰ Onlardan uzakta otlayan bir domuz sürüsü vardı. ³¹ İblisler, “Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gitmemize izin ver” diyerek O’na yalvardılar.

³² Onlara, “**Gidin!**” dedi.

İblisler adamlardan çıkıp domuz sürüsünün içine girdiler. İşte o an, bütün sürü uçurumdan denize atlayarak boğuldu. ³³ Onları güdenler kaçıp kente gittiler. İblise tutulmuş adamların başına gelenler de dahil olmak üzere olup biten her şeyi anlattılar. ³⁴ Ardından bütün kent Yeşua’yı karşılamaya çıktı. On’u gördüklerinde bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

9

¹ Yeşua bir tekneye binip karşı yakaya geçti ve kendi kentine geldi.

² O’na döşek üzerinde felçli bir adam getirdiler. Onların imanını gören Yeşua felçliye, “**Cesur ol oğlum! Günahların bağışlandı**” dedi.

³ Bunun üzerine bazı yazıcılar kendi içlerinden, “Bu adam küfrediyor” dediler.

⁴ Onların bu düşüncelerini bilen Yeşua dedi ki, “**Neden yüreğinizde bu türden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz? ⁵ Hangisi daha kolay, ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi? ⁶ Ama İnsanoğlu’nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilmelisiniz.**” Sonra felçliye, “**Kalk, döşegini topla ve evine git**” dedi.

⁷ O da kalkıp evine gitti. ⁸ Halk bunu görünce şaşkınlık içinde kaldı. İnsana böyle bir yetki vermiş olan Tanrı’yı yücelttiler.

⁹ Yeşua oradan geçerken vergi toplama yerinde oturan Matta adında bir adam gördü. Ona “**Beni izle**” dedi. Adam da kalkıp Yeşua’nın ardından gitti. ¹⁰ Yeşua onun evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisi ve günahkâr gelip O’nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu. ¹¹ Ferisiler bunu görünce öğrencilerine, “Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?” dediler.

¹² Yeşua bunu işitince onlara, “**Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var**” dedi. ¹³ “**Siz gidin de şunun ne anlama geldiğini öğrenin: ‘Ben kurban değil, merhamet isterim’, çünkü ben doğruları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.**”

¹⁴ O sırada Yuhanna’nın öğrencileri Yeşua’ya gelip, “Biz ve Ferisiler sık sık oruç tutarken neden senin öğrencilerin oruç tutmuyor?” dediler.

¹⁵ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “**Güvey yanlarındayken arkadaşları yas tutabilir mi? Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek ve o zaman oruç tutacaklar. ¹⁶ Hiç kimse eski giysiyi yeni bir kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, yama giysiden kopar ve delik daha beter olur. ¹⁷ İnsanlar yeni şarabı eski tulumlara koymazlar, yoksa tulumlar patlar, şarap dökülür, tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara koyulur ve böylece ikisi de korunmuş olur.**”

¹⁸ Yeşua bunları onlara anlatırken, bir havra yöneticisi gelip O’nun önünde tapınarak, “Kızım az önce öldü, ama gelip elini onun üzerine koyarsan dirilecektir” dedi.

¹⁹ Yeşua kalkıp öğrencileriyle birlikte onun ardından gitti. ²⁰ Tam o sırada on iki yıldır kanaması olan bir kadın Yeşua’nın ardından gelip giysisinin püskülüne dokundu. ²¹ Çünkü içinden, “Giysisine bir dokunsam, iyileşirim” diyordu.

²² Yeşua ardına dönüp onu görünce, “**Kızım, cesur ol! İmanın seni iyileştirdi**” dedi. Ve kadın o saatte iyileşti.

23 Yeşua, yöneticinin evine girip kaval çalanları ve gürültülü kalabalığı görünce, 24 onlara, “Çekilin, kız ölmedi, uyuyor” dedi. Onlar O’nunla alay ettiler. 25 Kalabalık dışarı çıkarıldıktan sonra, Yeşua içeri girdi. Kızın elinden tuttu ve kız ayağa kalktı. 26 Bu haber bütün o bölgeye yayıldı.

27 Yeşua oradan geçerken, iki kör, “Bize merhamet et, ey David Oğlu!” diye haykırarak O’nun ardından gittiler. 28 Eve girince körler yanına geldi. Yeşua onlara, “Bunu yapabileceğime inanıyor musunuz?” diye sordu. Ona, “Evet, Efendimiz inanıyoruz” dediler.

29 Sonra gözlerine dokunarak, “İmanınıza göre olsun” dedi. 30 Ve körlerin gözleri açıldı. Yeşua, “Sakın, bunu kimse bilmesin” diyerek onları sıkı sıkıya uyardı. 31 Ama onlar çıkıp Yeşua’yla ilgili haberi tüm bölgelerine yaydılar.

32 Onlar dışarı çıkarken, Yeşua’ya iblise tutulmuş dilsiz bir adam getirdiler. 33 İblis kovulduğunda adamın dili çözüldü. Kalabalık hayret içindeydi, “İsrail’de böyle bir şey hiç görülmemiştir!” diyordu.

34 Ama Ferisiler, “İblisleri iblislerin önderi aracılığıyla kovuyor” diyorlardı.

35 Yeşua bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel krallığın Müjdesi’ni duyuruyor, halk arasındaki her hastalığı ve her illeti iyileştiriyordu.

36 Ancak Yeşua kalabalıkları görünce, onlara acıdı. Bitkin ve dağılmış, çobansız koyunlar gibiydiler. 37 Sonra öğrencilerine, “Ürün gerçekten bol ama işçiler az. 38 Bu nedenle, ürünün sahibi olan Efendi’ye ürününü toplayacak işçiler göndersin diye dua edin.” dedi.

10

1 Yeşua on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Onlar böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştirecekti. 2-4 Bu on iki öğrencinin adları şöyledir; Birincisi, Petrus diye bilinen Simon, kardeşi Andreas, Zebedi’nin oğulları Yakov ve Yuhanna, Filipus; Bartalmay; Tomas, vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakov ve Taday, Yurtsever Simon ve Yeşua’ya ihanet eden Yahuda İskariot.

5 Yeşua bu on iki öğrencisini şu buyrukla halkın arasına gönderdi: “Öteki ulusların arasına girmeyin. Samariyalılar’ın hiçbir kentine de uğramayın. 6 Bunun yerine, İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gidin. 7 Gittiğiniz yerlerde, ‘Cennetin Krallığı’nın yaklaştığını bildirin. 8 Hastaları iyileştirin, cüzamlıları temizleyin ve iblisleri kovun. Bedelsiz aldınız, öyleyse bedelsizce verin. 9 Kuşağınıza altın, gümüş ya da bakır para koymayın. 10 Yolculuğunuz için ne torba ne yedek kıyafet ne çarık ne de değnek alın. Çünkü işçi yemeğini hak eder. 11 Hangi kent ya da köye girerseniz, orada saygın birini bulun ve yola çıkana dek onunla kalın. 12 Evine girerken evdekilere esenlik dileyin. 13 Evinde yaşayanlar buna layıkça dilediğiniz esenlik onlarla olsun; eğer layık değillerse, esenliğiniz size geri dönsün. 14 Sizi kabul etmez ve sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da o kentten ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin. 15 Size doğrusunu söyleyeyim, yargı gününde o kentin durumu Sodom ve Gomora bölgesinin durumundan beter olacaktır.

16 “İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Bu nedenle yılan gibi akıllı, güvercin gibi saf olun. 17 Ama insanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kırbaçlayacaklar. 18 Evet benim yüzümden, valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. 19 Ama sizi mahkemeye çıkardıklarında neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Çünkü söylemeniz gerekenler o saatte

size bildirilecek. ²⁰ Çünkü konuşan siz değil, sizin aracılığınızla Babanız'ın Ruhu olacak.”

²¹ “Kardeş, kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldıracak ve onları öldürtecek. ²² Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kişi kurtulacaktır. ²³ Bir kentte size zulmettiklerinde, öbürüne kaçın. Çünkü size doğrusunu söyleyeyim, İnanoglular gelinceye dek İsrail kentlerinin tümünü dolaşmış olmayacaksınız.”

²⁴ “Öğrenci öğretmeninden, hizmetkâr da efendisinden üstün değildir.

²⁵ Öğrencinin öğretmeni gibi, hizmetkârın da efendisi gibi olması yeterlidir. Eğer insanlar evin efendisine Beelzevul adını vermişlerse, O'nun ev halkına neler demezler! ²⁶ Bu nedenle onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak gizli olup bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. ²⁷ Size karanlıkta bildirdiklerimi, siz ışıktaki söyleyin. Kulağınıza fısıldananları damlardan duyurun. ²⁸ Bedeni öldürüp de canı öldüremeyenlerden korkmayın. Bunun yerine hem canı hem de bedeni cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun.”

²⁹ “İki serçe bir madeni paraya satılmıyor mu? Babanız'ın iradesi olmadan bunlardan hiçbiri yere düşmez. ³⁰ Ama size gelince, başınızdaki bütün saçlar sayılıdır. ³¹ Bu nedenle korkmayın. Siz birçok serçeden daha değerlisiniz. ³² Beni insanların önünde açıkça kabul eden herkesi, ben de gökdeki Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim. ³³ Ama kim beni insanların önünde inkâr ederse, ben de onu gökteki Babam'ın önünde inkâr edeceğim.”

³⁴ “Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Barış değil, kılıç getirmeye geldim. ³⁵ Çünkü babayla oğlu, anneye kızı, gelinle kaynanayı birbirinden ayırmaya geldim. ³⁶ İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacaktır. ³⁷ Annesini ya da babasını benden çok seven bana layık değildir. Oğlunu veya kızını benden daha çok seven bana layık değildir. ³⁸ Çarmıhını yüklenip ardım sıra gelmeyen bana layık değildir. ³⁹ Yaşamı bulmak isteyen onu kaybedecek. Yaşamını benim uğruma kaybeden ise onu bulacaktır.”

⁴⁰ “Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. ⁴¹ Bir peygamberi peygamber olarak kabul eden, peygambere göre bir ödül alacaktır. Doğru bir adamı doğru biri olarak kabul eden, doğru adama göre bir ödül alacaktır. ⁴² Kim bu küçüklerden birine öğrenci olduğu için bir bardak soğuk su verirse, size doğrusunu söyleyeyim, kesinlikle ödülünü kaybetmeyecektir.”

11

¹ Yeşua on iki öğrencisine buyruklarını verdikten sonra, onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı.

²⁻³ Zindanda bulunan Yuhanna, Mesih'in yapmış olduğu işleri duyduktan sonra, iki öğrencisini O'na gönderdi. Öğrencileri Yeşua'ya,

“Gelecek Olan sen misin, yoksa başka birisini mi arayalım?” diye sordular.

⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Gidin, duyduklarınızı ve gördüklerinizi Yuhanna'ya bildirin. ⁵ Körler görüyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar duyuyor, ölümler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. ⁶ Ne mutlu benden ötürü tökezlemeyenlere!”

⁷ Yuhanna'nın öğrencileri kendi yollarına giderken, Yeşua Yuhanna hakkında konuşmaya başladı. “Çöle ne görmek için gittiniz? Rüzgârla sallanan bir kamış mı? ⁸ Evet ne görmeye gittiniz? Hoş pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Bakın, böyle giyinenler kral saraylarında bulunur.

⁹ Öyleyse neden gittiniz? Peygamber görmek için mi? Evet, size doğrusunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden fazlasıdır. ¹⁰ Çünkü onunla ilgili, 'İşte, senin önünden habercimi gönderiyorum; O önün sıra gidip yolunu hazırlayacak' diye yazılmıştır. ¹¹ Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yuhanna'dan daha büyüğü çıkmamıştır. Ama yine de Göğün Krallığı'nın en küçüğü ondan daha büyüktür. ¹² Vaftizci Yuhanna'nın günlerinden bu yana, Göğün Krallığı şiddete maruz kalıyor, zorlu kişiler onu zorla ele geçiriyor. ¹³ Çünkü bütün peygamberler ve Yasa, Yuhanna'ya dek olacakları önceden bildirdi. ¹⁴ Eğer kabul etmek isterseniz gelecek olan Eliyah odur. ¹⁵ İşitecek kulağı olan işitsin."

¹⁶⁻¹⁷ "Bu çağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına, 'Kaval çaldık, siz oynamadınız; yas tuttuk siz dövünmediniz' diyen çocuklara benzerler. ¹⁸ Çünkü Yuhanna geldiğinde yemedi, içmedi ve ona 'iblise tutulmuş' dediler. ¹⁹ İnsanoğlu geldiğinde yiyip içti ve O'na, 'Obur ve ayyaş bir adam! Şuna bakın vergi görevlilerinin ve günahkârların dostu!' dediler. Ancak bilgelik yaptığı işlerle kendini belli eder."

²⁰ Sonra, Yeşua büyük işlerinin çoğunu gerçekleştirmiş olduğu kentleri tövbe etmedikleri için azarlamaya başladı. ²¹ "Vay haline, Horazin! Vay haline Beytsayda! Çünkü sizde yapılan büyük işler Sur'da ve Sayda'da yapılmış olsaydı, onlar çoktan çul kuşanıp ve kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. ²² Ama size şunu söyleyeyim, yargı gününde haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır. ²³ Ve sen, Kafarnahum göğe mi yükseleceksin? Hayır, Hades'e ineceksin. Sende yapılmış olan büyük işler Sodom'da yapılmış olsaydı, bugün hala ayakta olurdu. ²⁴ Ama sana şunu söyleyeyim, yargı günü halin Sodom bölgesinden beter olacaktır."

²⁵ Ardından Yeşua şöyle dedi: "Baba, göklerin ve yerin Efendisi! Bunları bilge ve akıllı kişilerden saklayıp küçük çocuklara açtığın için sana şükrediyorum. ²⁶ Evet Baba, bu senin arzundu. ²⁷ Her şey bana Babam tarafından verildi. Oğul'u Baba'dan başka kimse bilmez; Baba'yı, Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez."

²⁸ "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size huzur veririm. ²⁹ Boyunduruğumu takının ve benden öğrenin. Çünkü ben nazik ve alçakgönüllüyüm. Ve böylece canlarınız huzur bulur. ³⁰ Çünkü boyunduruğum kolay, yüküm hafiftir."

12

¹ O sıralarda, Şabat Günü Yeşua ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri aç oldukları için başakları koparıp yemeye başladılar. ² Ferisiler bunu görünce Yeşua'ya, "Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasaya aykırı bir şey yapıyorlar" dediler.

³ Yeşua onlara, "David'in acıktığı zaman beraberindekilerle birlikte ne yaptığını okumadınız mı?" diye sordu. ⁴ "Tanrı'nın evine girip kendisinin ve beraberindekilerin yemesi yasak olan, yalnızca kâhinlerin yiyebileceği sunu ekmeklerini yedi. ⁵ Ya da kâhinlerin, Şabat Günü'yle ilgili buyruğu çiğnerken suçlu sayılmadıklarını Yasa'da okumadınız mı? ⁶ Size şunu söyleyeyim, tapınaktan daha büyük olan buradadır. ⁷ Ama siz, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün ne anlama geldiğini bilseydiniz, suçsuzları mahkûm etmezsiniz. ⁸ Çünkü İnsanoğlu Şabat'ın da Efendisi'dir."

⁹ Yeşua oradan ayrılıp onların havrasına girdi. ¹⁰ Ve işte, orada eli sakat bir adam duruyordu. Yeşua'yı suçlamak için kendisine, 'Şabat Günü şifa vermenin uygun olup olmadığını' sordular.

11 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Sizden hangi biriniz bir koyunu Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz? 12 İnsan koyundan ne kadar daha değerlidir! Bu nedenle Şabat Günü iyilik yapmak Yasa’ya uygundur.” 13 Sonra adama, “Elini uzat” dedi. Adam elini uzattığında öbür eli gibi sapasağlam oluverdi. 14 Ardından Ferisiler dışarı çıktılar. Kendi aralarında Yeşua’yı ortadan kaldırma konusunda anlaştılar.

15 Yeşua bunun farkında olduğu için oradan ayrıldı. Büyük kalabalıklar O’nun ardından gitti. Yeşua hepsini iyileştirdi. 16 Kim olduğunu açıklamamaları konusunda onları uyardı. 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla önceden bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

18 “İşte, seçtiğim Hizmetkârım,

Canımın kendisinden hoşnut olduğu sevgili Hizmetkârım O’dur. Ruhum’u O’nun üzerine koyacağım,

O da adaleti uluslara duyuracak.

19 Çekişip sesini yükseltmeyecek, Ne de sesi sokaklarda duyulacak.

20 Sonunda adaleti zafere ulaştırana dek, Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek.

21 Ve uluslar O’nun adına umut bağlayacak.”

22 Sonra Yeşua’ya iblise tutulmuş kör ve dilsiz birini getirdiler. Yeşua onu iyileştirdi. Kör ve dilsiz adam hem görmeye hem de konuşmaya başladı.

23 Kalabalık şaşkınlık içindeydi. “Bu, David Oğlu olabilir mi?” diyorlardı.

24 Ama Ferisiler bunu işitince, “Bu adam, iblisleri iblislerin başı olan Baalzevul’un aracılığıyla kovuyor” dediler.

25 Yeşua onların ne düşündüğünü bildiği için şöyle dedi: “Kendi içinde bölünen her krallık yıkılır. Yine kendi içinde bölünmüş her kent ya da ev ayakta kalamaz. 26 Şeytan, Şeytan’ı kovarsa kendi içinde bölünmüş demektir. O zaman onun krallığı nasıl ayakta kalabilir?”

27 Eğer ben iblisleri Baalzevul’un aracılığıyla kovuyorsam, sizinkiler kimin aracılığıyla kovuyor? İşte bu nedenle sizi, kendi adamlarınız yargılayacak.

28 Ama ben iblisleri Tanrı’nın Ruhu’yla kovuyorsam, o zaman Tanrı’nın Krallığı üzerinize gelmiş demektir. 29 Bir kimse güçlü adamı bağlamadan nasıl evine girip malını çalabilir? Önce bağlar ardından evini soyar.”

30 “Benimle birlikte olmayan bana karşıdır. Ve yine benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir. 31 Bu nedenle size diyorum ki, insanların her günahı ve her küfrü bağışlanacak; ama Ruh’a karşı edilen küfür bağışlanmayacaktır. 32 Kim İnsanoğlu’na karşı bir söz söylese, kendisi bağışlanacaktır; ama her kim Kutsal Ruh’a karşı konuşursa, ne bu çağda ne de gelecek çağda bağışlanacaktır.”

33 “Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın, ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü sayın. Çünkü ağaç kendisini meyvesiyle belli eder. 34 Ey engerek soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız, yürekte taşanı konuşur. 35 İyi insan içinde bulunan iyilik hazinesinden iyi şeyler, kötü insan içinde bulunan kötülük hazinesinden kötü şeyler çıkarır. 36 Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş sözden ötürü, yargı gününde hesap verecekler. 37 Çünkü kendi sözlerinizle aklanacaksınız ve kendi sözlerinizle suçlu bulunacaksınız.”

38 Bunun üzerine yazıcılardan ve Ferisiler’den bazıları, “Öğretmen, bize bir belirti göstermeni istiyoruz” dediler.

39 Ama Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Kötü ve sadakatsiz kuşak bir belirti istiyormuş! Size Yona’nın belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir.

⁴⁰ Çünkü Yona nasıl üç gün üç gece iri balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağırında kalacaktır. ⁴¹ Ninova halkı yargı günü bu kuşakla birlikte ayağa kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü onlar Yona'nın tövbe çağısına yanıt vererek tövbe ettiler. İşte Yunus'tan daha büyük olan buradadır.

⁴² Güney Kraliçesi yine yargı günü bu kuşakla birlikte ayağa kalkıp bu kuşağı yargılayacaktır. Çünkü o, Solomon'un bilgeliğini duymak için dünyanın öbür ucundan geldi. Solomon'dan daha büyük olan buradadır.

⁴³ İnsandan çıkan kötü ruh, susuz yerlerde dolanıp huzur arar, ama bulamaz. ⁴⁴ Sonra, 'Çıktığım eve, kendi evime geri döneyim' der. Döndüğünde evi boş, süpürülmüş ve düzene konmuş bulur. ⁴⁵ Sonra gidip yanına, kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır ve birlikte içeri girip yaşarlar. O adamın son hali ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağa da böyle olacaktır."

⁴⁶ Yeşua konuşmasını sürdürürken, annesi ve kardeşleri çıka geldi. Dışarıda durup O'nunla konuşmak istediler. ⁴⁷ Biri O'na, "İşte, annenle kardeşlerin dışarıda duruyorlar, seninle konuşmak istiyorlar" dedi.

⁴⁸ Yeşua kendisiyle konuşana şu karşılığı verdi: "Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?" ⁴⁹ Eliyle öğrencilerini işaret ederek, "İşte, annem ve kardeşlerim! ⁵⁰ Çünkü gökteki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, o kişi benim kardeşim, kızkardeşim ve annemdir."

13

¹ O gün Yeşua evden çıkıp göl kıyısında oturdu. ² Kalabalıklar çevresini sararak toplandı. Yeşua bir tekneye bindi ve oturdu. Kalabalıklar kıyıda duruyordu. ³ Onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. "İşte, çiftçinin biri tohum ekmek için çıktı" dedi. ⁴ "Tohum ekerken bazı tohumlar yol kenarına düştü ve kuşlar gelip onları yedi. ⁵ Bazıları, toprağı az olan kayalık zemine düştü ve toprak derin olmadığı için hemen filizlendiler.

⁶ Güneş doğunca kavruıldular. Kökleri olmadığı için kurudular.

⁷ Bazıları da dikenler arasına düştü. Dikenler boy attı ve filizleri boğdu.

⁸ Bazıları iyi toprağa düştü. Kimi yüz kat, kimi altmış kat kimi de otuz kat ürün verdi. ⁹ "İşitecek kulağı olan işitsin."

¹⁰ Öğrencileri gelip Yeşua'ya, "Onlara neden benzetmelerle konuşuyorsun?" diye sordular.

¹¹ Yeşua şu karşılığı verdi: "Cennetin Krallığı'nın sırlarını bilme ayrıcalığı sizlere verildi, ama onlara verilmedi. ¹² Kimde varsa, ona daha da verilecek ve bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, elinde olan da alınacak. ¹³ Bu nedenle onlara benzetmelerle konuşuyorum. Çünkü onlar bakar ama görmezler, işitir ama duymazlar ve anlamazlar.

¹⁴ Böylece Yeşaya'nın peygamberlik sözleri onlar için yerine gelmiş oldu:

'Duymasına duyacaksınız, Ama hiç anlamayacaksınız, Görmesine göreceksiniz, Ama hiç fark etmeyeceksiniz,

¹⁵ Çünkü bu halkın yüreğı katılaştı, kulakları işitmekte ağırlaştı, ve gözlerini kapadılar.

Gözleri görmesin, kulakları duymasın, yürekleri anlamasın, ve bana dönmesinler,

Çünkü dönselerdi onlara şifa verirdim.'

¹⁶ "Ama ne mutlu sizlere, çünkü gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor!

¹⁷ Size doğrusunu söyleyeyim, birçok peygamber ve doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. İşittiklerinizi duymak istediler ama duymadılar.

¹⁸ “Şimdi çiftçiyle ilgili benzetmeyi dinleyin. ¹⁹ Bir kimse Krallık'la ilgili sözü duyup anlamadığında, kötü olan gelir ve onun yüreğine ekilmiş olanı kapar. Yol kenarına ekilen tohum işte budur.

²⁰ Kayalık zemine ekilen ise, duyduğu sözü hemen sevinçle kabul edendir. Ancak kök salamadığı için bir süre dayanan kişidir. ²¹ Böyleleri kök salamadığı için bir süre dayanır ama Tanrı sözünden dolayı baskı veya zulümle karşılaştıklarında hemen tökezleyip düşerler. ²² Dikenler arasına ekilen şöyledir: Sözü duyar ama dünyevi kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve ürün vermesine engel olur. ²³ İyi toprağa ekilenler, sözü duyup anlayanlardır. Böyleleri şüphesiz ürün verir, kimi yüz kat, kimi altmış, kimi otuz kat.”

²⁴ Yeşua onlara başka bir benzetmeyle şöyle seslendi: “Göğün Krallığı tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer. ²⁵ Ama insanlar uykudayken, düşmanı gelip buğdayın arasına delice tohumları saçıp gitti. ²⁶ Ama buğday büyüüp başak verdiğinde, deliceler de ortaya çıktı. ²⁷ Mal sahibinin hizmetkârları gelip ona şöyle dediler: ‘Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler de nereden geldi?’

²⁸ Adam, ‘Bunu bir düşman yaptı’ dedi. Hizmetkârları ona, ‘Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?’ diye sordular.

²⁹ O ise ‘Hayır’ dedi. ‘Deliceleri toplarken buğdaya zarar verebilirsiniz.

³⁰ Bırakın biçim vaktine dek her ikisi birlikte büyüsünler. Biçim vakti geldiğinde orakçılara önce deliceleri toplayın diyeceğim, onları yakmak için demet şeklinde toplayın. Buğdayı ise toplayarak ambarıma koyun.”

³¹ Yeşua onlara başka bir benzetme daha anlattı: “Göğün Krallığı, bir adamın alıp tarlasına ektiği hardal tanesine benzer” dedi. ³² “Gerçekten hardal tohumu tohumların en küçüğü olmasına karşın, büyüyünce bahçe bitkilerinin boyunu aşar ve bir ağaç olur. Öyle ki, göğün kuşları gelip dallarına tüneler.”

³³ Onlara başka bir benzetme daha anlattı: “Göğün Krallığı, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur mayalanır ve kabarır.”

³⁴ Yeşua bütün bunları benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara konuşmazdı. ³⁵ Bu, peygamber aracılığıyla önceden söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Ağzımı benzetmelerle açacağım,
Dünyanın kuruluşundan beri saklı kalmış sırları dile getireceğim.”

³⁶ Sonra Yeşua kalabalığı gönderip eve gitti. Öğrencileri O'na gelip, “Tarladaki deliceler hakkındaki benzetmeyi bize açıkla” dediler.

³⁷ Onlara şu karşılığı verdi: “İyi tohumu eken İnsanoğlu'dur. ³⁸ Tarla da dünyadır. İyi tohum, göksel krallığın çocukları, deliceler de kötü olanın çocuklarıdır. ³⁹ Deliceleri eken düşman, İblis'tir. Biçim vakti çağın sonudur; orakçılar da meleklerdir. ⁴⁰ Böylece deliceler ateşte nasıl yakılırsa çağın sonuna gelindiğinde aynı olacaktır. ⁴¹ İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi, O'nun krallığından toplayarak ateşe atacaktır. ⁴² Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır. ⁴³ O zaman doğrular, Babaları'nın krallığında güneş gibi parlayacaklar. İşitecek kulağı olan, işitsin.”

⁴⁴ “Yine Göğün Krallığı, tarlada saklı olan bir hazineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, sahip olduğu her şeyi satıp tarlayı satın aldı.”

⁴⁵ “Yine Göğün Krallığı, güzel inciler arayan bir tüccara benzer.

⁴⁶ Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, sahip olduğu her şeyi satıp o inciyi satın aldı.”

⁴⁷ “Yine Gögün Krallığı, denize atılan ve her çeşit balığı denizden toplayan bir ağa benzer. ⁴⁸ Ağ dolduğunda balıkçılar onu kıyıya çeker. Oturup iyi olanları kaplara işe yaramayanları çöpe atarlar. ⁴⁹ Çağın sonuna geldiğinde de böyle olacaktır. Melekler gelip kötülerini doğrulardan ayıracaklar. ⁵⁰ Ardından onları ateşe atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak.” ⁵¹ Yeşua onlara, “Bütün bunları anladınız mı?” diye sordu.

O’na, “Evet, Efendimiz” dediler.

⁵² Onlara, “Bu nedenle Göklerin Krallığı’nda öğrenci olan her yazıcı, hazinesinden eski ve yeni şeyler çıkaran mal sahibi bir adama benzer” dedi.

⁵³ Yeşua tüm bu benzetmeleri anlatmayı bitirdikten sonra oradan ayrıldı. ⁵⁴ Kendi memleketine geldi ve orada bulunan havralarda öğretmeye başladı. Halk şaşkınlık içinde kaldı. “Bu adamın bilgeliği ve harikalar yaratan gücü nereden kaynaklanıyor?” diyorlardı. ⁵⁵ Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Mariyam, kardeşleri Yakov, Yosef, Simon ve Yahuda değil mi? ⁵⁶ Kızkardeşlerinin hepsi burada aramızda değil mi? O zaman O’nun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?” ⁵⁷ Tökezleyip O’nu reddettiler.

Ama Yeşua onlara, “Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez” dedi. ⁵⁸ İmansızlıklarından dolayı Yeşua orada çok büyük işler yapmadı.

14

¹ O günlerde, bölge kralı olan Hirodes, Yeşua’yla ilgili haberleri duydu. ² Hizmetkârlarına, “Bu, Vaftizci Yuhanna’dır” dedi. “Ölümden dirildiği için böylesine büyük işler gerçekleştirmektedir.” ³ Hirodes, kardeşi Filipus’un karısı Hirodiya’nın hatırına, Yuhanna’yı tutuklatmış, bağlatmış ve zindana atmıştı. ⁴ Çünkü Yuhanna Hirodes’e, “O kadınla evlenmen Yasa’ya uygun değildir” demişti. ⁵ Hirodes onu öldürtmek istediye de halktan çekinmişti. Çünkü halk Yuhanna’yı bir peygamber olarak görüyordu. ⁶ Hirodes’in doğum günü eğlencesi sırasında, Hirodiya’nın kızı öne çıkıp dans etti. Kızın bu dansı Hirodes’i hoşnut etti. ⁷ Hirodes kıza kendisinden her ne dilerse vereceğini söyledi. ⁸ Kız, annesinin kışkırtması üzerine, “Vaftizci Yuhanna’nın başını bir tepsi üzerinde bana ver” dedi.

⁹ Kral buna üzülüyse de, konuklarının önünde verdiği söz nedeniyle kızın dileğinin yerine getirilmesi için buyruk verdi. ¹⁰ Adam gönderdi ve Yuhanna’nın başını kestirdi. ¹¹ Yuhanna’nın kesik başı tepsi üzerinde kıza verildi. Kız da tepsiyi annesine verdi. ¹² Yuhanna’nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip olanları Yeşua’ya anlattılar. ¹³ Yeşua bunu duyunca, oradan ayrılıp tek başına bir tekneyle ıssız bir yere çekildi. Bunu duyan kalabalıklar, kentlerden yaya olarak yola çıktılar ve O’nu takip ettiler.

¹⁴ Yeşua tekneden indiğinde karşısında büyük bir kalabalık duruyordu. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi. ¹⁵ Akşam olunca öğrencileri Yeşua’ya gelip, “Efendimiz burası ıssız bir yer, vakitte geç oldu. Halkı gönder de köylere gitsinler ve kendilerine yiyecek alsınlar” dediler.

¹⁶ Yeşua onlara, “Gitmelerine gerek yok. Onlara siz yiyecek verin” dedi.

¹⁷ O’na, “Burada yalnızca beş ekmekle iki balığımız var” dediler.

¹⁸ Yeşua, “Onları buraya, bana getirin” dedi. ¹⁹ Kalabalığa çayırılara oturmalarını buyurdu. Beş ekmekle iki balığı eline aldı ve göğe bakarak onları kutsadı; ardından ekmekleri böldü ve öğrencilerine verdi, onlar da halka verdiler. ²⁰ Hepsi yiyip doydular. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu

topladılar. ²¹ Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar dışında, yaklaşık beş bin erkekti.

²² Yeşua, kalabalıkları evlerine gönderirken, öğrencilerine hemen tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya gitmelerini söyledi. ²³ Yeşua kalabalıkları gönderdikten sonra, dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olduğunda, orada yalnızdı. ²⁴ O sırada tekne kıyıdan epeyce uzakta, suların ortasında dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgâr onlara karşı yönden esiyordu. ²⁵ Gecenin sonuna doğru, sabaha karşı Yeşua suların üzerinden yürüyerek onlara doğru yaklaştı. ²⁶ O'nun suların üzerinde yürüdüğünü gören öğrenciler dehşet içinde kaldılar. "Bu bir hayalet!" diyerek korkuyla bağıştılar. ²⁷ Ama Yeşua hemen onlara konuşup şöyle dedi: "**Sevinin! Benim! Korkmayın!**"

²⁸ Petrus O'na, "Efendimiz, eğer sen isen, sular üzerinden yürüyerek sana gelebilmem için buyruk ver" diye karşılık verdi.

²⁹ Yeşua, "**Gel!**" dedi.

Petrus tekneden indi, suların üzerinde yürüyerek Yeşua'ya yaklaştı. ³⁰ Ama rüzgârın güçlü estiğini görünce korkuya kapıldı ve batmaya başladı. "Efendimiz, beni kurtar!" diye haykırdı.

³¹ Yeşua hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, "**Ey kıt imanlı, neden şüphe ettin?**" dedi. ³² Tekneye bindiklerinde rüzgâr kesildi. ³³ Teknedekiler, "Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun!" diyerek O'na tapındılar.

³⁴ Karşıya geçip Gennesar diyarına geldiler. ³⁵ Yöre halkı Yeşua'yı tanıyınca, bölgelerine haber saldılar. Hasta olanların hepsini O'na getirdiler. ³⁶ Giysisinin ucuna dokunmak için O'na yalvardılar. Dokunanların hepsi iyileşti.

15

¹ Bunun üzerine Yeruşalem'den gelen bazı Ferisiler ve yazıcılar Yeşua'ya şöyle dediler: ² "Öğrencilerin neden atalarımızın geleneğine karşı geliyor? Yemek yerken ellerini yıkamıyorlar?"

³ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "**Peki siz, neden gelenek uğruna Tanrı sözüne karşı geliyorsunuz? ⁴ Çünkü Tanrı, 'Annene babana saygı göstereceksin' diye buyurdu ve 'Annesine ya da babasına küfreden, kesinlikle öldürülecektir.'** ⁵ Ama siz, 'Kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya adanmıştır derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir' diyorsunuz. ⁶ Böylece gelenekleriniz uğruna Tanrı sözünü geçersiz sayıyorsunuz. ⁷ Sizi ikiyüzlüler! Yeşaya sizin hakkınızda şöyle peygamberlik etmiştir:

⁸ **'Bu halk dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzaktır.**

⁹ **Bana boşuna tapınırlar.**

Çünkü öğretileri, yalnızca insan buyruklarıdır.' "

¹⁰ Yeşua halkı yanına çağırıldı ve onlara, "**Dinleyin ve şunu iyi anlayın**" dedi.

¹¹ **"Ağıza giren insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkandır."**

¹² Sonra öğrencileri O'na gelip, "Biliyor musun? Bu sözün Ferisiler'i gücendirdi" dediler.

¹³ Yeşua, "**Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir.**

¹⁴ **Boşverin onları; onlar körlerin kör rehberleridir. Kör köre yol göstermeye kalkışırsa ikisi de çukura düşer"** dedi.

¹⁵ Petrus O'na, "Bize bu benzetmeyi açıkla" dedi.

¹⁶ Bunun üzerine Yeşua, "**Siz de mi anlamıyorsunuz? ¹⁷ Ağıza girenin önce mideye sonra vücuttan dışarıya gittiğini bilmiyor musunuz?**

¹⁸ **Oysa ağızdan çıkan şeyler yürekten gelir ve insanı bunlar kirletir.**

19 Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve küfür yürekten gelir. 20 İnsanı kirleten yıkanmamış eller değil, bunlardır” dedi.

21 Yeşua oradan çıkıp Sur ve Sayda bölgesine çekildi. **22** O bölgede Kenanlı bir kadın Yeşua’ya gelip feryat içinde şöyle dedi: “Ey David Oğlu, Efendimiz! Kızıma merhamet et! Bir iblis tarafından tutsak alındı, çok kötü durumda!”

23 Yeşua kadına hiçbir şey söylemedi.

Öğrencileri gelip O’na yalvardılar: “Gönder şunu, çünkü arkamızdan sürekli bağırp duruyor.”

24 Yeşua, “**Ben yalnızca İsrail’in kayıp koyunlarına gönderildim**” diye yanıtladı.

25 Kadın gelip Yeşua’ya tapındı ve “Efendimiz, bana yardım et” dedi.

26 Yeşua ona, “**Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak uygun olmaz**” dedi.

27 Kadın, “Doğru söylüyorsun, Efendimiz” dedi. “Ama köpekler de efendilerinin masasından yere düşen kırıntıları yerler”.

28 O zaman Yeşua ona şöyle yanıt verdi: “**Kadın, imanın büyük! Dileğın yerine gelsin.**” Ve kadının kızı işte o saatte iyileşti.

29 Yeşua oradan ayrıldı. Galile Gölü’nün yakınından geçerek dağa çıkıp oturdu. **30** Yanına büyük kalabalıklar geldi. Yanlarında topal, kör, dilsiz, sakat ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları Yeşua’nın ayaklarının önüne bıraktılar. O da onları iyileştirdi. **31** Halk dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, topalların yürüdüğünü, körlerin gördüğünü görünce şaşırđı ve İsrail’in Tanrısı’nı yüceltti.

32 Yeşua öğrencilerini yanına çağırıp: “**Bu kalabalığa acıyorum**” dedi. “**Üç gündür benimle birlikteler ve yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç karınla evlerine göndermek istemiyorum, yoksa yolda bayılabilirler.**”

33 Öğrencileri Yeşua’ya şöyle yanıt verdiler: “Böylesine ıssız bir yerde bu kadar insanı doyuracak ekme nereden bulabiliriz?”

34 Yeşua onlara, “**Kaç ekmeğınız var?**” dedi.

“Yedi ekmele birkaç küçük balığımız var” dediler.

35 Yeşua kalabalıklara yere oturmalarını buyurdu; **36** Yedi ekmeği ve balıkları aldı, şükredip böldü, öğrencilere verdi. Öğrenciler de kalabalıklara dağıttı.

37 Hepsi yedi ve doydı. Artakalan parçalardan yedi sepet dolusu topladılar.

38 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar dışında dört bin erkekti. **39** Yeşua, kalabalıkları gönderdikten sonra tekneye bindi ve Magadan diyarına geçti.

16

1 Ferisiler ve Sadukiler Yeşua’ya gelip O’nu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler. **2** Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “**Akşam olunca, ‘Gökyüzü kızıl olduğu için hava güzel olacak’ dersiniz. 3 Sabah, ‘Bugün hava kötü olacak, çünkü gökyüzü kızıl ve bulutlu’ dersiniz. Sizi ikiyüzlüler, gökyüzünün görünüşünü ayırt etmeyi biliyor da zamanın belirtilerini ayırt edemiyor musunuz?**

4 **Kötü ve sadakatsiz kuşak bir belirti arıyor! Ama ona Yona’nın belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir.**”

Sonra Yeşua onları bırakıp gitti. **5** Öğrenciler gölün karşı tarafından geldiler ve ekme almayı unutmuşlardı. **6** Yeşua onlara, “**Dikkat edin, Ferisiler’in ve Sadukiler’in mayasından sakının**” dedi.

7 Onlarsa, “Ekme getirmediğimiz için böyle diyor” diyerek aralarında tartıştılar.

8 Yeşua bunu bilerek, “Ey kıt imanlılar, ekmeğiniz yok diye neden tartışıyorsunuz?” dedi. 9 “Hala nasıl fark etmiyorsunuz? Beş bin kişinin beş ekmekle doyduğunu, kaç sepet dolusu yiyecek fazlası topladığınızı unuttunuz mu? 10 Dört bin kişinin yedi ekmekle doyduğunu, kaç küfe fazlası yiyecek topladığınızı nasıl hatırlamıyorsunuz? 11 Ben Ferisiler’in ve Sadukiler’in mayasından sakının derken ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamıyorsunuz?”

12 O zaman, Yeşua’nın kendilerine ekmek mayasından değil de, Ferisiler’in ve Sadukiler’in öğretisinden sakının dediğini anladılar.

13 Yeşua, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine, “İnsanlar, benim kim olduğumu söylüyor?” dedi.

14 Öğrencileri şöyle yanıt verdi: “Bazıları Vaftizci Yuhanna, bazıları Eliyah, ötekiler de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor.”

15 Yeşua onlara, “Siz ne dersiniz? Size göre ben kimim?” dedi.

16 Simon Petrus, “Sen, yaşayan Tanrı’nın Oğlu Mesih’sin” diye yanıtladı.

17 Yeşua ona, “Ne mutlu sana, Yona oğlu Simon! Çünkü bunu sana açan et ve kan değil, gökteki Babam’dır. 18 Ben de sana derim ki, sen Petrus’un ve kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı tutunamayacak. 19 Göğün Krallığı’nın anahtarlarını sana vereceğim ve yeryüzünde bağladığın her şey göklerde de bağlanmış olacak; ve yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacaktır” dedi. 20 Sonra Yeşua, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememelerini buyurdu.

21 O andan itibaren Yeşua, kendisinin Yerusaleml’e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve yazıcıların elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine açıklamaya başladı.

22 Petrus O’nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. “Bu senden uzak olsun, Efendimiz! Böyle bir şey senin başına asla gelmeyecek” dedi.

23 Ama Yeşua Petrus’a dönerek, “Çekil önümden, Şeytan! Sen bana engelsin. Çünkü düşüncelerin Tanrı’dan değil, insandandır” dedi.

24 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmihini yüklenip beni izlesin. 25 Yaşamını kurtarmak isteyen onu yitirecek, yaşamını benim uğruma yitiren ise onu bulacaktır. 26 Çünkü insan bütün dünyayı kazanıp da yaşamını yitirse bunun kendisine ne faydası olur? Ya da bir insan hayatına karşılık ne verebilir? 27 Çünkü İnsanoğlu, Babası’nın görkemi içinde melekleriyle birlikte gelecek ve o zaman herkese yaptığının karşılığını verecektir. 28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada duranlar arasında, İnsanoğlu’nun kendi krallığı içinde geldiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.”

17

1 Altı gün sonra Yeşua, yalnız Petrus, Yakov ve Yakov’un kardeşi Yuhanna’yı yanına alarak yüksek bir dağa çıktı. 2 Onların önünde Yeşua’nın görünümünü değiştirdi. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık kadar bembeyaz oldu. 3 O anda Moşe’yle Eliyah onlara göründü, Yeşua’yla konuşuyorlardı.

4 Petrus Yeşua’ya şöyle dedi: “Efendimiz, iyi ki buradayız. İstersen buraya üç çardak kuralım: Biri sana, biri Moşe’ye, biri de Eliyah’a.”

5 O daha konuşurken, parlak bir bulut üstlerine geldi. Buluttan gelen bir ses, “Bu benim sevgili Oğlum’dur, O’ndan hoşnudum. O’nu dinleyin!” dedi.

6 Öğrenciler bu ses karşısında dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar.

⁷ Yeşua gelip onlara dokundu, “Kalkın, korkmayın!” dedi. ⁸ Başlarını kaldırdıklarında geride görülecek Yeşua'nın dışında kimse kalmamıştı.

⁹ Dağdan inerlerken Yeşua onlara, “İnsanoğlu ölümden dirilinceye dek, bu gördüklerinizden kimseye söz etmeyin” diye buyurdu.

¹⁰ Öğrencileri O'na, “Öyleyse yazıcılar neden Eliyah'ın önce gelmesi gerektiğini söylüyorlar?” diye sordular.

¹¹ Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Eliyah gerçekten önce gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak. ¹² Ama size şunu söyleyeyim, Eliyah çoktan geldi ve onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı biçimde, İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir.” ¹³ O zaman öğrenciler, Yeşua'nın kendilerine Vaftizci Yuhanna'dan söz ettiğini anladılar.

¹⁴ Kalabalığın yanına vardıklarında, bir adam Yeşua'ya yaklaşarak önünde diz çöktü. ¹⁵ “Efendimiz, oğluma merhamet et!” dedi. “Çünkü sarası var ve çok acı çekiyor. Sık sık ateşe ve suya düşüyor. ¹⁶ Onu öğrencilerine getirdim ama iyileştiremediler.”

¹⁷ Yeşua, “Ey imansız ve yoldan çıkmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne vakte kadar katlanacağım? Onu buraya bana getirin” dedi. ¹⁸ Yeşua iblisi azarlayınca iblis çocuktan çıktı ve çocuk o saatte iyileşti.

¹⁹ Sonra öğrenciler yalnız olarak Yeşua'ya gelip, “Biz neden iblisi kovanmadık?” diye sordular.

²⁰ Onlara, “İnanmadığınız için” dedi. “Size doğrusunu söyleyeyim, hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, ‘Buradan şuraya taşın’ derseniz, taşınır; sizin için imkânsız hiçbir şey olmayacaktır. ²¹ Ama bu tür, dua ve oruçla kovulabilir.”

²² Galile'deyken Yeşua öğrencilerine, “İnsanoğlu insanların eline teslim edilmek üzere, ²³ O'nu öldürecekler ama O üçüncü gün dirilecektir” dedi.

Öğrencileri buna çok kederlendiler.

²⁴ Kafarnahum'a geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini toplayanlar Petrus'a gelip, “Öğretmeniniz tapınak vergisini ödemiyo mu?” dediler.

²⁵ Petrus onlara “Ödüyor” dedi.

Petrus eve girdiğinde, daha bir şey söylemeden Yeşua ona şöyle dedi: “Dünya kralları gümrük veya vergiyi kimlerden alır? Bu konuda ne düşünüyorsun Simon?” dedi. “Kendi oğullarından mı, yoksa yabancılardan mı?”

²⁶ Petrus O'na, “Yabancılardan” dedi.

Bunu söylemesi üzerine Yeşua ona, “O zaman oğullar muafıdır. ²⁷ Ama biz onların sürçmesine neden olmayalım. Denize gidip oltanı at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını açtığında dört dirhemlik bir para bulacaksın. Onu al, benim ve kendin için onlara ver.” dedi.

18

¹ O sırada öğrenciler Yeşua'ya gelip, “Göğün Krallığı'nda en büyük kimdir?” diye sordular.

² Yeşua yanına küçük bir çocuk çağırdı ve onu orta yere dikti.

³ “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi. “Kendi yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Cennetin Krallığı'na asla giremezsiniz. ⁴ Bu nedenle, her kim bu küçük çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göğün Krallığı'nda en büyük odur.

⁵ Böyle bir küçük çocuğu benim adıma kabul eden beni kabul etmiş sayılır.

⁶ Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birinin sürçmesine neden olursa, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur.”

7 “İnsanın sürçmesine neden olan tuzaklardan dolayı dünyanın vay haline! Bu türden tuzaklar hep olacaktır. Ama tuzaklara aracılık edenlerin vay haline! 8 Elin veya ayağın sürçmene neden olursa, onu kesip at. Tek bir el, tek bir ayakla yaşama kavuşmak, iki el, iki ayakla ebedi ateşe atılmaktan daha iyidir. 9 Gözün sürçmene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmaktan daha iyidir. 10 Bu küçüklerden birini bile küçümsemeye kalkmayın! Çünkü size derim ki, onların gökteki melekleri, gökteki Babam’ın yüzünü hep görürler. 11 Çünkü İnsanoğlu kaybolanı kurtarmak için geldi.”

12 “Siz ne düşünüyorsunuz? Bir adamın yüz koyunu olup da içlerinden biri yolundan sapsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolundan sapmış olanı aramaya gitmez mi? 13 Size doğrusunu söyleyeyim, onu bulursa, yolundan sapmamış doksan dokuz koyundan daha çok onun için sevinir. 14 Bu nedenle, bu küçüklerden birinin yok olması gökteki Babanız’ın isteği değildir.”

15 “Kardeşin sana karşı günah işlerse, git, suçunu ona göster. Her şey yalnızca ikinizin arasında kalsın. Seni dinlerse, onu kazanmış olursun. 16 Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al öyle ki, konuşulan her şey iki ya da üç tanıkla doğrulansın. 17 Onları da dinlemeyi reddederse durumu topluluğa söyleyin. Topluluğu da dinlemeyi reddederse, onu Tanrı tanımaz veya vergi görevlisi say. 18 Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde her ne bağlarsanız gökte de bağlanmış olacak ve yeryüzünde her ne çözerseniz gökte de çözülmüş olacak. 19 Yine, size kesinlikle derim ki, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyebilecekleri bir konu hakkında anlaşılırsa, gökteki Babam tarafından dilekleri yerine getirilecektir. 20 Çünkü nerede iki ya da üç kişi benim adıyla toplanırsa, ben de onların arasında olacağım.”

21 Sonra Petrus Yeşua’ya gelip, “Efendimiz, kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kereye kadar mı?” dedi.

22 Yeşua ona, “Sana yedi kereye kadar değil, ben sana yetmiş kere yedi kez derim. 23 Bu nedenle Göğün Krallığı, hizmetkârlarıyla hesaplaşmak isteyen bir krala benzer. 24 Kral hesaplaşmaya oturduğunda, kendisine on bin talant borcu olan biri getirildi. 25 Ama adamın ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocuklarının ve sahip olduğu tüm malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu. 26 Bunun üzerine hizmetkâr yere kapanıp, ‘Efendimiz, bana karşı sabırlı ol, borcumun hepsini ödeyeceğim!’ dedi. 27 Efendisi ona acıdı. Borcunu silip onu özgür bıraktı.”

28 “Ama o hizmetkâr dışarı çıktı ve kendisine yüz dinar borcu olan başka bir hizmetkârla karşılaştı. Onu yakalayıp, ‘Bana borcunu öde!’ diyerek boğazına yapıştı.”

29 “Bunun üzerine hizmetkâr onun ayaklarına kapandı ve ‘Bana karşı sabırlı ol, borcumu sana ödeyeceğim’ diyerek ona yalvardı. 30 Ama o bunu kabul etmedi. Gitti, borcunu ödeyene dek adamı zindana kapattı.

31 Buna tanık olan öteki hizmetkârlar çok üzüldüler. Efendilerine gidip olup bitenleri tek tek anlattılar. 32 O zaman efendisi onu yanına çağırdı. Ona, ‘Ey kötü hizmetkâr! Bana yalvarınca senin tüm borcunu bağışladım. 33 Benim sana merhamet ettiğim gibi, senin de hizmetkâr kardeşine merhamet göstermen gerekmez miydi?’ 34 Efendisi öfkeleni ve borcunu ödeyene dek onu işkencecilere teslim etti. 35 Kardeşinizi yürekten bağışlamazsanız, göksel Babam da size öyle davranacaktır.”

19

¹ Yeşua sözlerini bitirdikten sonra Galile'den ayrıldı ve Yarden Irmağı'nın karşı yakasındaki Yahudiye kıyılarına geldi. ² Büyük kalabalıklar O'nu izledi. Hasta olanları orada iyileştirdi.

³ Ferisiler Yeşua'ya gelip O'nu sınamak amacıyla, "Erkeğin herhangi bir nedenle karısını boşaması Yasa'ya uygun mudur?" diye sordular.

⁴ O şöyle yanıt verdi: "Başlangıçta Yaradan'ın onları erkek ve dişi olarak yarattığını, ⁵ ve 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak' dendiğini Yasa'da okumadınız mı?"

⁶ Öyle ki artık onlar iki değil, tek bedendirler. Bu nedenle Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın."

⁷ O'na, "Öyleyse Moşe neden erkeğin boşanma belgesi vererek boşayabileceği söyledi?" diye sordular.

⁸ Yeşua onlara, "Moşe, yüreklerinizin katılığından ötürü karılarınızı boşamanıza izin verdi" dedi. "Başlangıçta böyle değildi. ⁹ Size derim ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur."

¹⁰ Öğrencileri Yeşua'ya, "Eğer erkeğin karısıyla durumu böyleyse hiç evlenmemek daha iyi!" dediler.

¹¹ Ama Yeşua onlara, "Bu sözü herkes kabul edemez, ancak Tanrı'nın kendisine güç verdiği kişiler bunu kabul edebilir. ¹² Çünkü bazıları doğuştan hadımdır, bazıları insanlar tarafından hadım edilir, bazıları da Göğün Krallığı uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen kabul etsin!" dedi.

¹³ Sonra, ellerini üzerlerine koyup dua etmesi için Yeşua'ya küçük çocukları getirdiler. Öğrenciler onları azarladı. ¹⁴ Bunun üzerine Yeşua, "Bırakın küçük çocukları, bana gelmelerine engel olmayın" dedi. "Çünkü Cennetin Krallığı böylelerininindir." ¹⁵ Ellerini onların üzerine koyduktan sonra ayrıldı.

¹⁶ Adamın biri Yeşua'ya gelip, "İyi öğretmen, sonsuz yaşama sahip olmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?" diye sordu.

¹⁷ Ona, "Bana neden iyi diyorsun? İyi olan yalnızca biri var. Yaşama sahip olmak istiyorsan O'nun buyruklarını tut" dedi.

¹⁸ Adam Yeşua'ya, "Hangilerini?" diye sordu.

Yeşua şöyle yanıtladı: "Öldürmeyeceksin.' 'Zina etmeyeceksin.' 'Çalmayacaksın.' 'Yalan yere tanıklık etmeyeceksin.' ¹⁹ 'Babana ve annene saygı göstereceksin.' Ve, 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' "

²⁰ Genç adam Yeşua'ya, "Bütün bunları gençliğimden beri tuttum. Hâlâ ne eksikim var ki?" dedi.

²¹ Yeşua ona, "Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, elindekileri sat, yok-sullara ver; o zaman göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle" dedi.

²² Fakat delikanlı bunu işitince üzüntü içinde oradan gitti. Çünkü çok malı vardı. ²³ Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, zengin bir adam Cennetin Krallığı'na güçle girecek. ²⁴ Size yine şunu söyleyeyim ki, bir devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin bir adamın Tanrı'nın Krallığı'na girmesinden daha kolaydır."

²⁵ Öğrenciler bunu işitince çok şaşırıldılar, "Öyleyse kim kurtulabilir?" diye sordular.

²⁶ Yeşua onlara bakarak, "İnsanlar için bu olanaksızdır, ama Tanrı için her şey mümkündür" dedi.

²⁷ Sonra Petrus, "İşte, her şeyi bıraktık ve seni izliyoruz. O zaman bizim neyimiz olacak?" dedi.

²⁸ Yeşua öğrencilerine, “Size doğrusunu söyleyeyim, her şey yenilediğinde, İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, benim ardından gelen sizler, on iki tahtta oturup İsrail’in on iki oymağını yargılayacaksınız. ²⁹ Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, karısını, çocuklarını ya da toprağını bırakan herkes, bunların yüz katını alacak ve sonsuz yaşamı miras alacaktır. ³⁰ Ama birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak” dedi.

20

¹ “Çünkü Göğün Krallığı, sabah erkenden bağında çalışacak işçiler bulmak için dışarı çıkan bir toprak sahibine benzer. ² Toprak sahibi, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi. ³ Adam saat dokuzda doğru yeniden dışarı çıktığında, çarşı meydanında boş duran başkalarını gördü. ⁴ Onlara, ‘Siz de bağa gidip çalışın. Size hakkınızı veririm’ dedi. Böylece onlar da bağa gittiler. ⁵ Öğleyin ve öğleden sonra üç sıralarında aynı şekilde yaptı. ⁶ Saat beşe doğru çarşı meydanına geldiğinde, boş duran başka adamlar buldu. Onlara, ‘Neden bütün gün burada boş boş duruyorsunuz?’ dedi.”

⁷ “O’na, ‘Çünkü bizi kimse işe almadı’ dediler.” “Onlara, ‘Siz de bağa gidin, hakkınızı vereceğim’ dedi.”

⁸ “Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, ‘İşçileri çağır ve sonuncudan ilkinde doğru ücretlerini öde’ dedi. ⁹ Saat beşe doğru işe alınanlar, birer dinar aldılar. ¹⁰ İlk gelenler daha fazlasını alacaklarını sandılar, ancak onlara da birer dinar verildi. ¹¹ Paralarını aldıktan sonra bağ sahibine karşı homurdanmaya başladılar: ¹² ‘En son gelenler yalnızca bir saat çalıştı’ dediler. ‘Onları günün sıcağını ve yükünü taşıyan bizlerle bir tuttun!’ ”

¹³ “Bağ sahibi onlardan birine, ‘Arkadaş, sana ne haksızlık ettim ki? Anlaşmamız bir dinar değil miydi? ¹⁴ Hakkını al ve yoluna git. Sana verdiğimin aynısını sonuncuya da vermek istiyorum. ¹⁵ Kendim için malımla dilediğimi yapmak yasal değil mi? Yoksa ben iyiyim de, gözün mü kötü?’ ¹⁶ Böylece, sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak. Çünkü çağırılanlar çoktur, ama seçilenler azdır.”

¹⁷ Yeşua Yerusaleml’e doğru çıkarken, yolda on iki öğrencisini bir kenara çekip onlara şöyle dedi: ¹⁸ “İşte, Yerusaleml’e çıkıyoruz ve İnsanoğlu başkâhinler ve yazıcılara teslim edilecek. Onlar O’nu ölüme mahkûm edecekler. ¹⁹ Ve O’nunla alay etmeleri, kamçılıyıp çarşıya germeleri için O’nu öteki ulusların eline teslim edecekler. Ama üçüncü gün O dirilecek.”

²⁰ O sırada Zebedi oğullarının annesi, oğullarıyla birlikte O’nun yanına geldi. Önünde diz çöküp bir dileğinin olduğunu söyledi. ²¹ Yeşua ona, “Ne istiyorsun?” dedi.

O’na, “Buyruk ver ki, bu iki oğlum, senin krallığında biri sağında, diğeri solunda otursun” dedi.

²² Ama Yeşua “Siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içeceğim kâseden içebilir ve benim vaftizimle vaftiz olabilir misiniz?” dedi.

Ona, “Yapabiliriz” dediler.

²³ Yeşua onlara, “Tabii ki benim kâsemden içeceksiniz ve benim vaftiz edildiğim vaftizle vaftiz edileceksiniz; ama sağında ve solunda oturmak benim elimde değil, Babam o yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır” dedi.

²⁴ Bunu duyan diğer on öğrenci bu iki kardeşe öfkeleniler.

²⁵ Ama Yeşua onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Biliyorsunuz ki, ulusların önderleri onlara efendi kesilir, ileri gelenler de hakimiyetlerini hissettirirler.

²⁶ Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda kim büyük olmak isterse ötekilerin

hizmetkârı olsun. ²⁷ Aranızda kim birinci olmak isterse, diğerlerinin kölesi olsun. ²⁸ Nitekim İnsanoğlu hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve yaşamını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi.”

²⁹ Eriha’dan çıkarlarken büyük bir kalabalık Yeşua’nın ardınca gitti.

³⁰ İşte, yol kenarında oturan iki kör, Yeşua’nın geçtiğini duyunca, “Efendimiz, ey David Oğlu bize merhamet et!” diye bağırdılar.

³¹ Kalabalık, susmaları için onları azarladıysa da onlar, “Efendimiz, ey David Oğlu, bize merhamet et!” diye daha da fazla bağırdılar.

³² Yeşua durup onları yanına çağırdı ve “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu.

³³ O’na, “Efendimiz, gözlerimiz açılsın” dediler.

³⁴ Yeşua merhametle onların gözlerine dokundu. O anda gözleri yeniden görmeye başladı ve O’nun ardından gittiler.

21

¹ Yerusaleml’e yaklaşıp Zeytin Dağı’nın eteğinde bulunan, Beytfaci’ye geldiklerinde, Yeşua iki öğrencisini önlerinden gönderdi. ² Onlara, “Karşınızdaki köye gidin, hemen orada bağlı bir eşekle yanında bir sığa bulacaksınız” dedi. “Onları çözerek bana getirin. ³ Eğer biri size bir şey derse, ‘Efendi’nin onlara ihtiyacı var hemen geri gönderecek’ dersiniz.”

⁴ Bütün bunlar, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

⁵ “Siyon kızına de ki,

İşte, alçakgönüllü Kralın sana geliyor, Eşeğe, evet sıpaya
Eşek yavrusuna binmiş sana geliyor.”

⁶ Öğrenciler gidip Yeşua’nın kendilerine söylediği gibi yaptılar.

⁷ Eşekle sıpayı getirip giysilerini üzerine koydular. Yeşua üzerine oturdu.

⁸ Çok büyük bir kalabalık, giysilerini yola serdi. Bazıları da ağaç dalları kesip yola serdi. ⁹ Önden gidenler ve arkadan gelenler, “David Oğlu’na Hozana! Efendi’nin adıyla gelene övgüler olsun! Hozana en yücelerde!” diye bağıryordu.

¹⁰ Yeşua Yerusaleml’e girince, bütün kent, “Bu kimdir?” diyerek ayağa kalktı.

¹¹ Kalabalıklar, “Bu, Galile’nin Nasıra kentinden Peygamber Yeşua’dır” diyorlardı.

¹² Yeşua Tanrı’nın tapınağına girdi ve tapınakta bulunan alıcı ve satıcıların tümünü kovdu. Para bozanların masalarını ve güvercin satanların sehalarını devirdi. ¹³ Onlara, “Benim evime dua evi denecek diye yazılmıştır” dedi.

“Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!”

¹⁴ Yeşua tapınaktayken kendisine gelen topalları ve körleri iyileştirdi.

¹⁵ Ama başkâhinler ve yazıcılar onun yaptığı harikaları ve tapınakta, “David Oğlu’na hozana!” diye bağırarak çocukları gördüklerinde öfkeleniler, ¹⁶ ve Yeşua’ya, “Bunların ne dediğini duyuyor musun?” diye sordular.

Yeşua onlara, “Evet duyuyorum. Peki siz, ‘Çocukların ve emzikteki bebeklerin ağzından kendine övgüler saçtın’ diyen sözü hiç okumadınız mı?”

¹⁷ Yeşua onları bırakıp kentten ayrıldı. Beytanya’ya gidip gece orada kaldı.

¹⁸ Yeşua sabah kente döndüğünde acıkmıştı. ¹⁹ Yol kenarında bir incir ağacı görünce yanına geldi. Ağaçta yapraklardan başka bir şey bulamayınca ağaca, “Sonsuza dek sende bir daha meyve olmasın!” dedi.

İncir ağacı hemen kurudu.

²⁰ Öğrenciler bunu görünce, “İncir ağacı hemen nasıl da kurudu?” diyerek hayrete düştüler.

²¹ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur ve kuşku duymazsanız, yalnızca incir ağacına yapılanı yapmakla kalmaz, şu dağa, ‘Yerinden kalk, denize atıl’ derseniz, söylediğiniz gerçekleşecektir. ²² İnanarak dua ettiğinizde, dilediğiniz her şeyi alırsınız.”

²³ Yeşua tapınağa girmiş öğretirken, başkâhinler ve halkın ileri gelenleri O’na gelip, “Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Sana bu yetkiyi kim verdi?” diye sordular.

²⁴ Yeşua onlara şu yanıtı verdi: “Size bir soru da ben soracağım; eğer bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. ²⁵ Yuhanna’nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi? Tanrı’dan mı, yoksa insanlardan mı?”

Bunu kendi aralarında tartışmaya başladılar: “‘Tanrı’dan dersek, bize, ‘Öyleyse ona neden inanmadınız?’ diye soracaktır. ²⁶ Ama, ‘İnsandan’ dersek, kalabalıktan korkarız; çünkü halk Yuhanna’yı peygamber sayıyor.” ²⁷ Yeşua’ya, “Bilmiyoruz” dediler.

Yeşua onlara, “Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi. ²⁸ “Ama şununla ilgili düşünceniz nedir? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birinci oğluna gidip, ‘Oğlum, git bugün bağda çalış’ dedi. ²⁹ Oğlu, ‘Gitmeyeceğim!’ dedi. Sonra fikrini değiştirip gitti. ³⁰ İkincisine geldi ve adam aynı şeyi söyledi. ‘Gidiyorum efendim’ dedi ama gitmedi. ³¹ İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?”

O’na, “Birincisi” dediler.

Yeşua onlara şöyle dedi: “Gerçekten size derim ki, vergi görevlileri ve fahişeler Tanrı’nın Krallığı’na sizden önce giriyorlar. ³² Çünkü Yuhanna size doğruluk yoluyla geldi ve siz ona inanmadınız. Ama vergi görevlileri ve fahişeler ona inandılar. Bunu görmeye rağmen hâlâ pişman olmadınız ve ona iman etmediniz.”

³³ “Başka bir benzetme dinleyin: Toprak sahibi bir adam varmış, bağ dikmiş, çevresine çit çekmiş, içine üzüm sıkma çukuru kazmış, bir bekçi kulesi yapmış. Sonra bağı çiftçilere kiraya vermiş ve başka bir ülkeye gitmiş. ³⁴ Bağbozumu zamanı yaklaşınca, üründen kendisine düşen payı almak için hizmetkârlarını kiracılara gönderdi. ³⁵ Kiracılar adamın hizmetkârlarını yakalayıp, birini dövdü, birini öldürdü, diğerini de taşa tuttu. ³⁶ Bağ sahibi bu kez ilkinden daha fazla hizmetkâr gönderdi; Ama kiracılar onlara da aynı şeyi yaptılar. ³⁷ Bağ sahibi sonunda, ‘Oğlumun dinlerler’ diyerek kiracılara onu gönderdi. ³⁸ Ama kiracılar adamın oğlunu görünce kendi aralarında, ‘Bu varis; gelin onu öldürelim ve mirasına el koyalım’ dediler. ³⁹ Böylece onu alıp bağdan dışarı attılar ve sonra onu öldürdüler. ⁴⁰ Buna göre bağın sahibi geldiğinde, kiracılara ne yapacak?”

⁴¹ Yeşua’ya şöyle karşılık verdiler: “Bu sefil adamları sefil bir şekilde yok edecek; ürününü kendisine mevsiminde verecek olan başka çiftçilere kiralayacak.”

⁴² Yeşua onlara, “Kutsal Yazılar’da geçen şu sözü hiç okumadınız mı? ‘Yapıcıların reddettiği taş,

Köşenin baş taşı oldu. Bu, Efendi’nin işidir,

Gözümüzde şaşılacak bir iş?’ ”

⁴³ “Bunun için size derim ki, Tanrı’nın Krallığı sizden alınacak ve ürünlerini yetiştiren başka bir ulusa verilecektir. ⁴⁴ Bu taşın üzerine düşen parçalanacak; taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek.”

⁴⁵ Başkâhinler ve Ferisiler, Yeşua'nın benzetmelerini duyunca, Yeşua'nın kendilerinden söz ettiğini anladılar. ⁴⁶ O'nu yakalamak istediler ama halktan çekindiler. Çünkü halk O'nu bir peygamber olarak görüyordu.

22

¹ Yeşua onlara yine benzetmelerle seslendi: ² “Cennetin Krallığı, oğluna düğün ziyafeti veren bir krala benzer. ³ Kral ziyafete davet edilenleri çağırmak için hizmetkârlarını gönderdi, ama onlar gelmek istemedi. ⁴ Yine kral başka hizmetkârlarını gönderip onlara, ‘Davet edilenlere şunu söyleyin: İşte, yemeğimi hazırladım. Sığırlarım ve besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır. Düğün ziyafetine gelin!’ ⁵ Ama davet edilenler buna aldırış etmedi. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti. ⁶ Ötekiler de kralın hizmetkârlarını yakalayıp, zarar verdiler ve öldürdüler. ⁷ Kral bunu duyunca öfkeleni. Ordularını gönderip, o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi.”

⁸ “Sonra hizmetkârlarına, ‘Düğün ziyafeti hazır, ama davet edilenler buna layık değilmiş’ dedi. ⁹ ‘Bu nedenle gidin, yol kavşaklarında bulabildiğiniz herkesi şölene davet edin.’ ¹⁰ Böylece hizmetkârlar yola çıktılar, iyi kötü kimi buldularsa topladılar. Düğün konuklarla doldu.

¹¹ “Ama kral konukları görmeye geldiğinde, orada üzerinde düğün giysisi olmayan bir adam gördü. ¹² Ona, ‘Arkadaş, buraya düğün giysisi giymeden nasıl girdin?’ dedi. Adamın dili tutuldu. ¹³ Bunun üzerine kral, hizmetkârlara, ‘Onun elini ayağını bağlayın, götürün ve dışarıya, karanlığa atın’ dedi. ‘Orası ağlayış ve diş gıcirtısının bulunduğu yerdir.’ ¹⁴ Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.”

¹⁵ Sonra Ferisiler çıkıp gittiler. Yeşua'yı kendi söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek için bir plan yaptılar. ¹⁶ Hirodes'den yana olanlarla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri O'na gelip şöyle dediler: “Öğretmen, senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü sen insanlar arasında taraf tutmazsın. ¹⁷ Öyleyse bize ne düşündüğünü söyler misin? Sezar'a vergi ödememiz Yasa'ya uygun mu, değil mi?”

¹⁸ Ama Yeşua onların kötü niyetini bildiği için şöyle dedi: “Neden beni sınıyorsunuz, ey ikiyüzlüler? ¹⁹ Bana vergi ödediğiniz parayı gösterin.”

O'na bir dinar getirdiler.

²⁰ Onlara, “Bu resim ve yazı kimin?” diye sordu.

²¹ Onlar, “Sezar'ın” dediler.

Sonra onlara, “Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin” dedi.

²² Bunu işitince şaşkınlık içinde kaldılar, Yeşua'yı bırakıp gittiler.

²³ O gün ölümden sonra diriliş olmadığını iddia eden Sadukiler Yeşua'ya gelip şunu sordular: ²⁴ “Öğretmen, Moşe şöyle demiştir: ‘Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısıyla evlensin, soyunu devam ettirsin. ²⁵ Şimdi aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü ve çocuğu olmadığı için karısını kardeşine bıraktı. ²⁶ İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu. ²⁷ Hepsinden sonra kadın öldü. ²⁸ Buna göre, dirilişte kadın bu yediden hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi onunla evlenmiş oldu.”

²⁹ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Yanılmanızın nedeni Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmemenizdir. ³⁰ Dirilişten sonra insanlar artık ne evlenir ne de evlendirilir, Tanrı'nın gökteki melekleri gibi olurlar. ³¹ Ama ölülerin dirilişiyle ilgili olarak, Tanrı'nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı? ³² ‘Ben

Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı'yım'. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır."

³³ Bunu işiten kalabalık, Yeşua'nın öğretişine şaşırıldılar.

³⁴ Ama Ferisiler, Yeşua'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca toplandılar.

³⁵ İçlerinden biri, bir Yasa uzmanı, O'nu sınamak için şöyle bir soru sordu.

³⁶ "Öğretmen, Yasa'daki en büyük buyruk hangisidir?"

³⁷ Yeşua ona, "Tanrın Efendi'ni bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin' dedi. ³⁸ Bu ilk ve büyük buyruktur. ³⁹ Aynı şekilde ikincisi de şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' ⁴⁰ Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır."

⁴¹ Ferisiler toplu olarak bir araya gelmişken, Yeşua onlara şu soruyu sordu:

⁴² "Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?"

O'na, "David'in" dediler.

⁴³ Yeşua onlara şöyle dedi: "Öyleyse David Ruh'tan esinlenerek nasıl O'ndan Efendi diye söz ediyor? Şöyle diyor:

⁴⁴ 'Efendi, Efendim'e dedi ki,

Düşmanlarını ayaklarının altında tabure yapana dek, Sağımda otur'.

⁴⁵ "Eğer David O'na Efendi diyorsa, nasıl olur da onun Oğlu olur?"

⁴⁶ Hiç kimse Yeşua'ya yanıt veremedi. O günden sonra artık aralarından hiç kimse O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

23

¹ Sonra Yeşua kalabalığa ve öğrencilerine şöyle dedi: ² "Yazıcılar ve Ferisiler Moşe'nin kürsüsünde otururlar. ³ Bu nedenle, size söylediklerinin hepsini yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü onlar söyler ama yapmazlar. ⁴ Çünkü ağır ve taşınması zor yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, ama kendileri yardım etmek için parmaklarını bile kıpırdatmazlar. ⁵ Bütün işlerini gösteriş için yaparlar. Hamailerini büyük ve giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar. ⁶ Ziyafetlerde başköşeye, havralardaki en iyi yere oturmaya bayılırlar. ⁷ Çarşı meydanlarında selamlanmaktan ve kendilerine 'Öğretmen' denilmesinden hoşlanırlar. ⁸ İnsanlar sizi öğretmen diye çağırmasın. Çünkü sizin tek bir öğretmeniniz var, O da Mesih'tir ve hepiniz kardeşsiniz. ⁹ Yeryüzünde hiç kimseye baba demeyin. Çünkü tek bir Babanız var, O da göksel Baba'dır. ¹⁰ Kimse sizi efendi diye çağırmasın. Çünkü tek bir efendiniz var, O da Mesih'tir. ¹¹ Aranızda en büyük olan ötekilerin hizmetkârı olsun. ¹² Her kim kendini yüceltirse alçaltılacak ve her kim kendini alçaltılırsa yüceltilecektir."

¹³ "Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bir yanda gösteriş için uzun uzun dua edersiniz, diğer yandan dulların malını mülkünü yutarsınız. Bu nedenle siz daha büyük yargıya uğrayacaksınız."

¹⁴ "Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göğün Krallığı'nın kapısını insanların yüzüne kapatıyorsunuz; ne kendiniz giriyor ne de girmek isteyenlere izin veriyorsunuz. ¹⁵ Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi inancınıza döndürmek için denizleri, kıtaları aşarsınız. İnancınıza döneni de iki kat cehennemlik yaparsınız."

¹⁶ "Vay halinize, ey kör rehberler, 'Tapınak üzerine yemin edenin yemini geçersizdir, ama her kim tapınağın altını üzerine yemin ederse yeminini yerine getirmek zorundadır' diyorsunuz. ¹⁷ Ey kör budalalar! Hangisi daha büyük, altın mı yoksa altını kutsal kılan tapınak mı? ¹⁸ Ve yine diyorsunuz ki, 'Sunak üzerine yemin edenin, yemini geçersizdir, ama sunaktaki sunu üzerine yemin eden, yeminini yerine getirmek zorundadır.' ¹⁹ Ey körler! Hangisi daha

büyük, sunu mu, yoksa sunuyu kutsal kılan sunak mı? ²⁰ Bu nedenle, sunak üzerine yemin eden, sunak ve üzerindeki her şeyin üzerine yemin etmiş olur. ²¹ Tapınak üzerine yemin eden, hem tapınak hem de tapınakta yaşayan Tanrı üzerine yemin etmiş olur. ²² Gök üzerine yemin eden, Tanrı'nın tahtı ve tahtta oturanın üzerine yemin etmiş olur.”

²³ “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını verirken, Yasa'nın daha önemli konularını: adaleti, merhameti ve imanı yarım bırakırsınız. Bunları yarım bırakmadan asıl ötekilerini de yerine getirmeliydiniz. ²⁴ Ey kör rehberler! Küçük sineği süzüp ayırırken, diğer yandan deveyi yutarsınız.”

²⁵ “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü kâsenin ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur. ²⁶ Ey kör Ferisi, sen önce kâsenin ve tabağın içini temizle ki, dışı da temiz olsun.”

²⁷ “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlar gibisiniz. ²⁸ Sizler de bunlar gibi dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve fesatla dolusunuz.”

²⁹ “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü peygamberlerin mezarlarını yaparsınız ve doğru kişilerin mezarlarını süslersiniz. ³⁰ ‘Atalarımızın günlerinde yaşasaydık, onlarla peygamberlerin kanını dökmek’ diyorsunuz. ³¹ Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz. ³² Öyleyse atalarımızın başlattığı işi haydi tamamlayın.

³³ Ey yılanlar, engereklerin soyu! Cehennem yargısından nasıl kurtulacaksınız? ³⁴ Bu nedenle, işte size peygamberler, bilge kişiler ve yazıcıları gönderiyorum. Bazılarını öldürecek ve çarpmıha gereceksiniz. Bazılarını havralarınızda kırbaçlayacak, kentten kente onları kovalayarak zulmedeceksiniz. ³⁵ Öyle ki, doğru kişi Habel'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekyia oğlu Zekeriya'nın kanına kadar, yeryüzünde dökülen bütün doğru kişilerin kanından sorumlu tutulacaksınız. ³⁶ Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlardan bu kuşak sorumlu tutulacak.”

³⁷ “Ey Yerusalemler! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşa tutan Yerusalemler! Bir tavuğun civcivlerini kanatlarının altına toplaması gibi, ben de senin çocuklarını kaç kez toplamak istedim, ama siz yanaşmadınız! ³⁸ Bakın, eviniz ıssız kalacak. ³⁹ Size şunu söyleyeyim: ‘Efendi'nin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.”

24

¹ Yeşua tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O'na göstermek için yanına geldiler. ² Yeşua onlara, “Tüm bunları görüyor musunuz? Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!” dedi.

³ Yeşua Zeytin Dağı'nda otururken, öğrencileri özel olarak O'na gelip, “Söyle bize, bu şeyler ne zaman olacak?” dediler. “Gelişini ve çağın sonunu gösteren işaret ne olacak?”

⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Dikkat edin, kimse sizi saptırmasın.

⁵ Çünkü birçokları, ‘Mesih benim’ diyerek benim adımla gelip birçoklarını saptıracak. ⁶ Savaşları ve savaş söylentilerini duyacaksınız. Siz korkmayın! Çünkü tüm bunların olması gerek, ama bu henüz daha son demek değildir. ⁷ Çünkü ulus ulusa, devlet devlete karşı gelecek, yer yer kıtlıklar,

salgın hastalıklar ve depremler olacak. ⁸ Bütün bunlar doğum sancılarının başlangıcıdır.”

⁹ “Sonra sizi sıkıntı içine sokup, öldürecekler. Adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek. ¹⁰ O zaman birçok kişi tökezleyecek, birbirini ele verecek, birbirlerinden nefret edecek. ¹¹ Birçok sahte peygamber ortaya çıkacak ve birçoklarını saptıracak. ¹² Artan kötülük nedeniyle, birçoklarının sevgisi soğuyacak. ¹³ Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. ¹⁴ Göksel krallığın bu Müjdesi uluslara tanıklık için tüm dünyada duyurulacak ve işte son o zaman gelecektir.”

¹⁵⁻¹⁶ “Bu nedenle, Peygamber Daniel’in bildirdiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüzde -okuyan anlasın- Yahudiye’de bulunanlar dağa kaçsın. ¹⁷ Damda olan, evindeki eşyaları çıkarmak için aşağı inmesin. ¹⁸ Tarlada olan, giysisini almak için geri dönmessin. ¹⁹ O günlerde gebe olan, çocuk emziren annelerin vay haline! ²⁰ Dua edin ki, kaçışınız kışa veya Şabat gününe denk gelmesin. ²¹ Çünkü o dönemde öyle büyük bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi görülmemiş, bundan sonra da görülmeyecektir. ²² O günler kısaltılmasaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmişlerin hatırına o günler kısaltılacaktır.”

²³ “Eğer o zaman, biri size, ‘İşte, Mesih burada!’ ya da ‘İşte şurada!’ derse, buna inanmayın. ²⁴ Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak ve insanları saptırmak için büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Elllerinden gelse seçilmiş olanları bile saptıracaklar.”

²⁵ “İşte, size önceden söylüyorum.”

²⁶ “Bunun için size, ‘İşte, Mesih çölde’ derlerse, dışarı çıkmayın; ya da ‘Bakın, o iç odalarda’ derlerse inanmayın. ²⁷ Çünkü şimşek doğudan çakıp batıya kadar her yandan görüldüğü gibi, İnsanoğlu’nun gelişi de öyle olacaktır. ²⁸ Çünkü leş neredeyse, akbabalar orada toplanacak.”

²⁹ “O günlerin sıkıntısından hemen sonra güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek, yıldızlar gökten düşecek ve göksel güçler sarsılacak. ³⁰ Sonra İnsanoğlu’nun işareti gökte görünecek. O zaman yeryüzündeki bütün halklar yas tutacak. İnsanoğlu’nun göğün bulutları üzerinde güç ve büyük görkemle geldiğini görecekler. ³¹ Büyük bir boru sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O’nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından bir araya toplayacaklar.”

³² “İncir ağacıyla ilgili şu benzetmeyi öğrenin! Dalları filizlenip yaprak verdiğinde, yazın yakın olduğunu bilirsiniz. ³³ Siz de bütün bunları gördüğünüzde, İnsanoğlu’nun yakın olduğunu, hatta kapıda olduğunu bilin. ³⁴ Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşak bütün bunlar gerçekleşmeden ortadan kalkmayacaktır. ³⁵ Gök ve yer ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.”

³⁶ “Ama o günü ve saati, gökteki melekler bile bilmez, yalnız Babam’dan başka kimse bilmez. ³⁷ Noah’ın günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu’nun gelişi de öyle olacaktır. ³⁸ Çünkü, Noah’ın gemiye bindiği güne kadar, tufandan önceki günlerde, insanlar yiyip içiyorlar, evleniyor ve evlendiriliyorlardı. ³⁹ Tufan gelip hepsini alıp götürünceye dek başlarına neler geleceğini bilmiyorlardı. İnsanoğlu’nun gelişi de öyle olacak. ⁴⁰ O zaman tarlada olan iki adamdan biri alınacak, diğeri bırakılacak. ⁴¹ Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, diğeri bırakılacak. ⁴² O halde uyanık kalın! Efendiniz’in hangi saatte geleceğini bilemezsiniz. ⁴³ Ama şunu bilin ki, evin sahibi

hırsızın gecenin hangi saatinde geleceğini bilseydi, uyanık kalır ve evinin soyulmasına izin vermezdi. ⁴⁴ Bu nedenle siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz bir saatte gelecek.”

⁴⁵ “Efendisinin, hizmetkârlarına yiyeceklerini zamanında vermek için evinin üzerine atadığı sadık ve bilge hizmetçi kimdir? ⁴⁶ Efendisinin geldiği zaman işinin başında bulunduğu o hizmetçiye ne mutlu! ⁴⁷ Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu sahip olduğu her şeyin üzerinde yetkili kılacaktır. ⁴⁸ Ama o kötü hizmetçi içinden, ‘Efendim’in gelişi gecikiyor’ deyip, ⁴⁹ öteki hizmetkârları dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse, ⁵⁰ efendisi onun beklemediği bir saatte ve bilmediği bir günde gelecek, onu şiddetle cezalandırıp ikiyüzlülerle bir tutacaktır. ⁵¹ Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.”

25

¹ “O zaman Göğün Krallığı, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on kız gibi olacak. ² Bu kızların beşi akılsız, beşi akıllıydı.

³ Akılsızlar kandilleriyle birlikte yanlarına yağ almadılar. ⁴ Akıllılar ise kandilleriyle birlikte kaplarına yağ aldılar. ⁵ Güvey geç kalınca, hepsini uyku bastı ve uyudular. ⁶ Gece yarısı, ‘İşte! güvey geliyor! Onu karşılamaya çıkın!’ diyen bir ses yükseldi. ⁷ O zaman bütün kızlar kalkıp kandillerini tazelediler. ⁸ Akılsızlar akıllılara, ‘Kandillerimiz sönüyor, bize biraz yağınızdan verin’ dedi. ⁹ Ama akıllılar onlara şöyle yanıt verdiler: ‘Hem size hem bize yetmeyebilir. Siz en iyisi satıcılara gidip kendiniz için yağ satın alın.’ ¹⁰ Onlar almaya giderken güvey geldi. Hazır olanlar onunla birlikte düğün ziyafetine girdiler ve kapı kapandı. ¹¹ Sonra diğer kızlar da gelip, ‘Efendimiz, efendimiz, bize kapıyı aç’ dediler. ¹² Ama güvey, ‘Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum’ diye yanıtladı. ¹³ Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü İnsanoğlu’nun geleceği o günü ve saati bilemezsiniz.”

¹⁴ “Göksel krallık başka bir ülkeye giden bir adamın, hizmetkârlarını çağırıp mallarını onlara emanet etmesine benzer. ¹⁵ Adam, her birine kendi yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine bir talant verdi. Sonra yolculuğa çıktı. ¹⁶ Beş talant alan hemen gidip aldığı parayla ticaret yaptı ve beş talant daha kazandı. ¹⁷ Aynı şekilde, iki talant alan da iki talant daha kazandı. ¹⁸ Ama bir talant alan gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı.”

¹⁹ “Uzun zaman sonra bu hizmetkârların efendisi geri döndü, onlarla hesaplaşmaya oturdu. ²⁰ Beş talant alan beş talant daha getirip, ‘Efendim, bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.’ dedi.”

²¹ “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr’ dedi. Sen küçük işlerde sadık olduğunı gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Efendinin şenliğine katıl.’ ”

²² “İki talant alan da geldi ve ‘Efendim, bana iki talant emanet etmiştin; bak iki talant daha kazandım’ dedi.”

²³ “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr’ dedi. Sen küçük işlerde sadık olduğunı gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel efendinin şenliğine katıl.’ ”

²⁴ “Sonra bir talant alan da geldi. ‘Efendimiz, senin sert bir adam olduğunı, ekmediğin yerden biçtiğini, harman savurmadığın yerden devşirdiğini biliyordum. ²⁵ Bu nedenle korktum, gidip verdiğin talantı toprağa gömdüm. İşte, al paranı’ dedi.”

²⁶ “Efendisi ona, ‘Seni kötü ve tembel köle. Ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi biliyordun. ²⁷ Bu nedenle, paramı

faize vermeliydin öyle ki geldiğimde onu faiziyle geri alayım. ²⁸ Bu nedenle, elindeki talantı alın ve on talantı olana verin.

²⁹ Çünkü kimde varsa daha çok verilecek bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak. ³⁰ Şu yararsız köleyi, ağlayış ve diş gıcirtısının olduğu, dışarıya karanlığa atın.’ ”

³¹ “İnsanoğlu görkem içinde bütün kutsal melekleriyle birlikte geldiğinde, görkemli tahtına oturacak. ³² Bütün uluslar O’nun önünde toplanacak. O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, onları birbirinden ayıracak. ³³ Koyunları sağına, keçileri soluna koyacak. ³⁴ O zaman Kral sağındakilere, ‘Gelin, Babam’ın kutsadıkları, dünyanın temeli atıldığından beri sizin için hazırlanmış olan krallığı miras alın. ³⁵ Çünkü acıkmıştım bana yiyecek ver-diniz. Susamıştım bana içecek verdiniz. Yabancıydım beni içeri aldınız. ³⁶ Çıplaktım beni giydirdiniz. Hastaydım benimle ilgilen-diniz. Hapisteydim yanıma geldiniz’ diyecek.”

³⁷ “O zaman doğru kişiler, ‘Efendimiz, ne zaman seni aç görüp doyurduk, ya da susuz görüp su içirdik? ³⁸ Ne zaman seni bir yabancı olarak görüp içeri aldık, ya da çıplaktın giydirdik? ³⁹ Seni ne zaman hasta veya zindanda görüp yanına geldik?’ diyecekler.”

⁴⁰ “Kral onlara şöyle yanıt verecek: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, kardeşlerimin en küçüklerinden birisi için yapmış olduğunuzu, benim için yapmış oldunuz.’ ⁴¹ O zaman solundakilere şöyle diyecek: ‘Çekilin önümden ey lanetliler! Şeytan ve melekleri için hazırlanmış olan ebedi ateşe gidin. ⁴² Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz. Susamıştım bana içecek vermediniz. ⁴³ Yabancıydım, yanınıza almadınız. Çıplaktım, beni giydirmediniz. Hastaydım, hapisteydim, beni ziyaret etmediniz.’ ”

⁴⁴ “O zaman onlar da, ‘Efendimiz, biz seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta veya zindanda gördük de sana yardım etmedik?’ diye yanıt verecekler.”

⁴⁵ “Kral da onlara şöyle yanıt verecek: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, madem ki kardeşlerimin en küçüklerinden birisi için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz. ⁴⁶ Bunlar ebedi azaba, doğrular sonsuz yaşama gidecekler.”

26

¹ Yeşua bütün bu sözleri söyledikten sonra öğrencilerine, ² “İki gün sonra Pesah Bayramı olduğunu ve İnsanoğlu’nun çarmıha gerilmek üzere ele verileceğini biliyorsunuz” dedi.

³ O sırada başkâhinler, yazıcılar ve halkın ileri gelenleri, Kayafa denen başkâhinin avlusunda toplandılar. ⁴ Yeşua’yı hileyle tutuklayıp öldürmek için aralarında anlaştılar. ⁵ Ama, “Halk arasında bir kargaşa çıkmasın diye bayramda olmasın” dediler.

⁶⁻⁷ Yeşua Beytanya’da, cüzamlı Simon’un evindeyken, yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşıdan bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu bir yağ getirmişti. Yeşua sofrada otururken, kadın bu yağı O’nun başına döktü. ⁸ Ama öğrencileri bunu görünce kızdılar, “Nedir bu israf?” dediler. ⁹ “Çünkü bu yağ çok pahalıya satılıp, parası yoksullara verilebilirdi.”

¹⁰ Ancak Yeşua bunu bilerek onlara, “Kadını neden rahatsız ediyorsunuz? Benim için iyi bir iş yaptı. ¹¹ Çünkü yoksullar hep sizinle birlikteler, ama ben hep yanınızda olmayacağım. ¹² Kadın bu değerli yağı, beni gömülmeye hazırlamak için bedenimin üzerine döktü. ¹³ Size doğrusunu söyleyeyim, bu

Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anısına anlatılacaktır.”

¹⁴ O zaman Onikiler’den biri -adı Yahuda İskariyot olan- başkâhinlere gitti. ¹⁵ “Onu ele verirsem bana ne verirsiniz?” dedi. Böylece otuz gümüş tarttıp ona verdiler. ¹⁶ O andan itibaren Yeşua’ya ihanet etmek için fırsat kollamaya başladı.

¹⁷ Mayasız Ekmek Bayramı’nın ilk günü, öğrenciler Yeşua’ya gelip, “Pesah yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?” dediler.

¹⁸ Yeşua, **“Kentte girip şu kişiye gidin ve ona şöyle deyin, ‘Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Pesah Bayramı’nı öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.’”**

¹⁹ Öğrenciler, Yeşua’nın kendilerine söylediği gibi yaptılar ve Pesah yemeğini hazırladılar.

²⁰ Akşam olunca, Yeşua on iki öğrenciyle birlikte sofraya oturdu.

²¹ Yemek yerlerken, **“Sizden biri bana ihanet edecek”** dedi.

²² Bunu duyduklarına çok üzüлüp içerlediler ve her biri O’na, “Beni demek istemedin değil mi, Efendimiz?” diye sormaya başladılar.

²³ Yeşua, **“Elindeki ekmeği benimle birlikte tabağa daldıran bana ihanet edecek olandır”** dedi. ²⁴ **“İnsanoğlu, kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu’na ihanet eden o adamın vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi çin daha iyi olurdu.”**

²⁵ Ona ihanet edecek olan Yahuda, “Ben miyim, Efendimiz?” diye sordu. Ona, **“Sen söylemiş oldun”** dedi.

²⁶ Onlar yemek yerken Yeşua eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü. Öğrencilerine verip şöyle dedi: **“Alın, yiyin; bu benim bedenimdir.”** ²⁷ Sonra kâseyi aldı, şükredip onlara vererek, **“Hepiniz bundan için.”** ²⁸ **“Çünkü bu, günahların bağışlanması için birçokları uğruna dökülen Yeni Antlaşma kanıdır. ²⁹ Ama size şunu söyleyeyim, Babam’ın egemenliğinde sizinle birlikte yeniden içeceğim o güne kadar asmanın bu ürününden artık içmeyeceğim”** dedi.

³⁰ Bir ilahi söyledikten sonra Zeytin Dağı’na çıktılar.

³¹ O zaman Yeşua onlara: **“Bu gece hepiniz benim yüzümden tökezleyip düşeceksiniz”** dedi. **“Çünkü ‘Çobanı vuracağım ve sürünün koyunları dağılacak’ yazılmıştır. ³² Ama ben diriltildikten sonra, sizden önce Galile’ye gideceğim.”**

³³ Ama Petrus O’na, “Senin yüzünden herkes tökezlese bile, ben asla tökezlemem” dedi.

³⁴ Yeşua ona, **“Sana doğrusu söyleyeyim, bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin”** dedi.

³⁵ Petrus O’na, “Seninle birlikte ölmem gerekse bile, seni inkâr etmeyeceğim” dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

³⁶ Sonra Yeşua öğrencileriyle birlikte Getsemani adlı bir yere geldi. Öğrencilerine, **“Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun”** dedi.

³⁷ Petrus’u ve Zebedi’nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başladı. ³⁸ Sonra onlara, **“Canım ölüm derecesinde kederli. Burada kalın ve benimle birlikte uyanık durun”** dedi.

³⁹ Biraz ileri gidip, yüzüstü yere kapandı. Şöyle dua etti: **“Baba, mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de, benim arzum değil, senin arzun olsun.”**

⁴⁰ Öğrencilerine geldi ve onları uyurken buldu. Petrus’a, **“Benimle birlikte bir saat uyanık duramadınız mı? ⁴¹ Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden zayıftır”** dedi.

⁴² Yeşua ikinci kez gidip şöyle dua etti: “Baba, eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin arzun olsun.”

⁴³ Geri geldiğinde öğrencileri yine uyurken buldu. Öğrencilerin göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. ⁴⁴ Onların yanlarından yine ayrıldı, aynı sözleri söyleyerek üçüncü kez dua etti. ⁴⁵ Sonra öğrencilerin yanına gelerek, “Hâlâ uyuyor ve dinleniyor musunuz? İşte, saat yaklaştı ve İnsanoğlu günahkârların eline teslim ediliyor. ⁴⁶ Kalkın, gidelim. İşte, bana ihanet eden geldi.”

⁴⁷ O daha konuşurken, işte, Onikiler’den biri olan Yahuda gedi. Onunla birlikte başkâhinler, halkın ileri gelenleri, kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık da geldi. ⁴⁸ Yeşua’ya ihanet eden Yahuda, “Kimi öpersem, Yeşua O’dur. O’nu tutuklayın” diye onlarla anlaşmıştı. ⁴⁹ Hemen Yeşua’ya doğru gidip, “Selam, Öğretmenim!” dedi ve O’nu öptü.

⁵⁰ Yeşua ona, “Arkadaş, neden buradasın?” dedi. Sonra gelip Yeşua’yı yakalayıp tutukladılar. ⁵¹ Yeşua’yla birlikte olanlardan biri, birdenbire kılıcını çekip başkâhinin hizmetkârının kulağını kesti.

⁵² Sonra Yeşua ona, “Kılıcını yerine koy, çünkü kılıç kaldırıanların hepsi kılıçla ölecek. ⁵³ Yoksa Babam’dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? Dilesem şimdi bile bana on iki tümenden fazla melek gönderir. ⁵⁴ O zaman böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar nasıl yerine gelir?” dedi.

⁵⁵ O sırada Yeşua kalabalığa dönüp şöyle dedi: “Neden beni bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğreliyordum, beni tutuklamadınız. ⁵⁶ Fakat bütün bunlar, peygamberlerin yazıları yerine gelsin diye oldu.”

Sonra bütün öğrenciler Yeşua’yı bırakıp kaçtı.

⁵⁷ Yeşua’yı tutuklamış olanlar, O’nu başkâhin Kayafa’ya götürdüler. Yazıcılar ve ileri gelenler de oradaydılar. ⁵⁸ Petrus başkâhinin avlusuna kadar Yeşua’yı uzaktan takip etti. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerle birlikte oturdu. ⁵⁹⁻⁶⁰ Başkâhinler, ihtiyarlar ve bütün kurul, Yeşua’yı öldürmek için O’na karşı yalancı tanık aradılar. Ama bulamadılar. Birçok yalancı tanık ortaya çıkmasına rağmen aradıklarını bulamadılar. Sonunda iki yalancı tanık ortaya çıktı. ⁶¹ Onlar şöyle dedi: “Bu adam, ‘Tanrı’nın tapınağını yıkıp üç günde onu yeniden kurabilirim’ dedi.”

⁶² Başkâhin ayağa kalkıp Yeşua’ya, “Yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettikleri bu tanıklıklar?” ⁶³ Yeşua sessizliğini bozmadı. Başkâhin ise O’na, “Yaşayan Tanrı adına sana yemin etmeyi buyuruyorum, söyle bize, sen Tanrı’nın Oğlu Mesih misin?”

⁶⁴ Yeşua ona, “Sen söylemiş oldun. Yine de size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu’nun Kudretli Olan’ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.”

⁶⁵ Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak şöyle dedi: “Küfretti! Artık tanıklara ihtiyacımız yok! İşte, O’nun küfrünü duyduk. ⁶⁶ Buna ne dersiniz?” “Ölümü hakketti!” diye yanıtladılar. ⁶⁷ Sonra yüzüne tükürüp O’nu yumrukladılar. Kimileri de O’nu tokatlayıp, ⁶⁸ “Haydi, bize peygamberliğini göster ey Mesih! Sana kim vurdu?” dediler.

⁶⁹ Petrus dışarıda avluda oturuyordu ve bir hizmetçi kız ona gelip, “Sen de Galileli Yeşua’yla birlikteydin!” dedi.

⁷⁰ Ama Petrus herkesin önünde, “Neden bahsettiğini bilmiyorum” diyerek bunu inkâr etti.

⁷¹ Sonra avlu kapısının önüne çıktığında, başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, “Bu adam da Nasıralı Yeşua’yla birlikteydi” dedi.

⁷² Yine Petrus, “Bu adamı tanımıyorum” diye yemin ederek inkâr etti.

⁷³ Kısa bir süre sonra yanında duranlar gelip Petrus’a, “Gerçekten sen de onlardansın, çünkü konuşman seni ele veriyor” dediler.

⁷⁴ Sonra Petrus kendine lanet ederek, “Bu adamı tanımıyorum!” diye yemin etmeye başladı.

O anda horoz öttü. ⁷⁵ Petrus, Yeşua’nın kendisine söylediği şu sözü hatırladı: **“Horoz ötmeden önce sen beni üç kez inkâr edeceksin.”** Sonra dışarı çıkıp acı acı ağladı.

27

¹ Sabah olunca, bütün başkâhinler ve halkın ileri gelenleri Yeşua’yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda kendi aralarında anlaştılar. ² Onu bağladılar ve götürüp Vali Pontius Pilatus’a teslim ettiler.

³ Yeşua’yı ele veren Yahuda, O’nun mahkûm edildiğini görünce pişman oldu ve almış olduğu otuz parça gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü. ⁴ Onlara, “Suçsuz adama ihanet ederek günah işledim” dedi.

Ama onlar, “Bundan bize ne? Bunu sen düşün” dediler.

⁵ Yahuda gümüş paraları tapınağın içine atıp gitti. Sonra da kendini astı.

⁶ Başkâhinler paraları toplayıp, “Kan bedeli olan bu parayı tapınak hazinesine koymak doğru olmaz” dediler. ⁷ Yabancıları gömmek için mezar yapılmak üzere Çömlekçi Tarlası’nı satın alma konusunda kendi aralarında anlaştılar. ⁸ Bu nedenle o tarlaya bugüne dek “Kan Tarlası” denilmiştir. ⁹⁻¹⁰ O zaman Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

“İsrael’in çocuklarından bazıları

O’na biçtikleri değer bedeli olan Otuz parça gümüşü aldılar, Efendi’nin bana buyurduğu gibi,

Çömlekçi Tarlası’nı satın almak için harcadılar.”

¹¹ Yeşua valinin huzuruna çıkarıldı. Vali O’na “Yahudilerin Kralı sen misin?” diye sordu.

Yeşua ona, **“Söylediğin gibidir”** dedi.

¹² Başkâhinler ve ileri gelenler O’nu suçlayınca hiçbir yanıt vermedi.

¹³ Sonra Pilatus O’na, “Sana karşı yapılan bunca tanıklığı duymuyor musun?” dedi.

¹⁴ Yeşua bunların hiçbirine yanıt vermedi. Vali buna çok şaşırıldı.

¹⁵ Her Pesah Bayramı’nda vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet haline getirmişti. ¹⁶ O günlerde Barabba adında herkes tarafından bilinen bir tutuklu vardı. ¹⁷ Bu nedenle halk toplandığında Pilatus onlara, “Kimi salıvermemi istersiniz? Barabba’yı mı, yoksa Mesih denen Yeşua’yı mı?” diye sordu. ¹⁸ Çünkü O’nu kıskançlık nedeniyle kendisine teslim ettiklerini biliyordu.

¹⁹ Pilatus, yargı kürsüsünde otururken, karısı haber gönderip, “O doğru adama dokunma. Çünkü dün gece rüyamda O’ndan ötürü çok sıkıntı çektim” dedi.

²⁰ Başkâhinler ve ileri gelenler, Barabba’nın serbest bırakılıp, Yeşua’nın öldürülmesi için halkı kışkırttılar. ²¹ Vali onlara, “İkisinden hangisini salıvermemi istersiniz?” diye sordu.

“Barabba!” dediler.

²² Pilatus onlara, “Öyleyse Mesih denen Yeşua’yı ne yapayım?” dedi. Hepsine ona, “Çarmıha gerilsin!” dediler.

²³ Pilatus, “Neden? O ne kötülük yaptı ki?” diye sordu.

Onlar ise, seslerini daha da yükselterek, “Çarmıha gerilsin!” diyerek bağırıyorlardı.

²⁴ Pilatus, yapılacak bir şey olmadığını, tam tersine bir kargaşanın başladığını görünce su aldı ve kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: “Bu doğru kişinin kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz kendiniz bakın!”

²⁵ Bütün halk, “O’nun kanı bizim ve çocuklarımızın üzerine olsun!” diye karşılık verdi.

²⁶ O zaman Pilatus, onlar için Barabba’yı serbest bıraktı. Yeşua’yı da kamçılattıktan sonra çarımha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

²⁷ Sonra valinin askerleri Yeşua’yı Pretoryum adı verilen vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar. ²⁸ O’nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler. ²⁹ Dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, “Selam, ey Yahudiler’in Kralı!” diyerek O’nunla alay ettiler. ³⁰ Üzerine tükürdüler, kamış alıp başına vurdular. ³¹ O’nunla böyle alay ettikten sonra, kaftanı üzerinden çıkarıp, giysilerini üzerine yeniden giydiler ve çarımha gerilmek üzere O’nu götürdüler.

³² Dışarı çıktıklarında, Simon adında Kireneli bir adamla karşılaştılar. Yeşua’nın çarımhini ona zorla taşıttılar. ³³⁻³⁴ “Golgota”, yani Kafatası denilen yere ulaştıklarında, içmesi için Yeşua’ya ödle karıştırılmış ekşi şarap verdiler. Yeşua tadınca bunu içmek istemedi. ³⁵ O’nu çarımha gerdikten sonra, askerler kura çekerek giysilerini kendi aralarında paylaştılar. ³⁶ Ardından oturup başında nöbet tuttular. ³⁷ Başının üzerine, “BU, YAHUDİLER’İN KRALI YEŞUA’DIR” yazan bir suç yaftası astılar.

³⁸ O’nunla birlikte biri sağında, biri solunda olmak üzere iki haydut da çarımha gerildi.

³⁹ Oradan geçenler, başlarını sallayarak Yeşua’ya sövdüler ⁴⁰ “Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi bakalım, kurtar kendini! Tanrı’nın Oğlu’ysan çarımhtan aşağıya in!” dediler.

⁴¹ Aynı şekilde başkâhinler, yazıcılar, Ferisilerle ve ileri gelenler de alay ederek şöyle dediler: ⁴² “Başkalarını kurtardı, ama kendini kurtaramıyor. Eğer O İsrail’in Kralı’ysa, şimdi çarımhtan aşağıya in de, O’na iman edelim. ⁴³ Tanrı’ya güveniyordu. ‘Ben Tanrı’nın Oğlu’yum’ diyordu. Tanrı O’nu seviyorsa kurtarsın bakalım.” ⁴⁴ O’nunla çarımha gerilmiş olan haydutlar da aynı şekilde O’na hakaret ettiler.

⁴⁵ Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.

⁴⁶ Saat üçe doğru Yeşua yüksek sesle, “Eli, Eli, lama Şevaktani?” yani, “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye bağırdı.

⁴⁷ Orada bulunanlardan bazıları bunu duyduğunda, “Bu adam Eliyah’ı çağırıyor” dediler.

⁴⁸ İçlerinden biri hemen koşup bir sünger aldı, ekşi şaraba bandırıp bir kamışın ucuna takarak Yeşua’ya içirdi. ⁴⁹ Diğerleri, “Dur bakalım, Eliyah O’nu kurtarmaya gelecek mi?” dediler.

⁵⁰ Yeşua yine yüksek sesle bağırdı ve ruhunu teslim etti.

⁵¹ Tam o sırada, tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı ve kayalar yarıldı. ⁵² Mezarlar açıldı ve ölmüş olan birçok kutsalın cesetleri dirildi; ⁵³ Yeşua’nın dirilişinden sonra bu kişiler mezarlardan çıkıp kutsal kente girdiler ve birçok kişiye göründüler.

⁵⁴ Yeşua’yı bekleyen yüzbaşı ve onunla birlikte olan askerler, depremi ve diğer olayları görünce, “Gerçekten bu, Tanrı’nın Oğlu’ydu!” diyerek dehşete kapıldılar.

⁵⁵ Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Galile’den Yeşua’nın ardından gelip O’na hizmet etmiş olan kadınlardı.

⁵⁶ Aralarında Magdalalı Mariyam, Yakov ile Yosef'in annesi Mariyam ve Zebedi oğullarının annesi de vardı.

⁵⁷ Akşam olunca, kendisi de Yeşua'nın öğrencisi olan Yosef adında, Aramatyalı zengin bir adam geldi. ⁵⁸ Bu adam Pilatus'a gidip Yeşua'nın cesedini istedi. Sonra Pilatus cesedin ona teslim edilmesini buyurdu. ⁵⁹⁻⁶⁰ Yosef cesedi aldı, temiz bir keten beze sardı ve kayaya oyduğunu kendi yeni mezarına koydu. Sonra mezarın kapısına büyük bir taş yuvarladı ve oradan ayrıldı. ⁶¹ Magdalalı Mariyam oradaydı ve diğer Mariyam ise mezarın karşısında oturuyordu.

⁶² Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, başkâhinler ve Ferisiler Pilatus'un yanında toplandılar. ⁶³ "Efendim, o aldatıcının daha hayattayken ne dediğini hatırlıyoruz. 'Üç gün sonra tekrar dirileceğim' dedi. ⁶⁴ Bu nedenle, mezarın üçüncü güne kadar güvenlik altına alınmasını buyruk verin. Yoksa öğrencileri gece gelip cesedi çalar ve halka, 'Ölümden dirildi' derler. Ve böylece son aldatmaca ilkinden beter olur" dediler.

⁶⁵ Pilatus onlara, "Yanınıza asker alın, gidip mezarı düşündüğünüz gibi güvenlik altına alın" dedi. ⁶⁶ Böylece askerlerle birlikte gittiler ve mezarı güvenlik altına alıp taşı mühürlediler.

28

¹ Şabat'ın ardından, haftanın ilk günü şafak sökerken, Magdalalı Mariyam ve diğer Mariyam mezarı görmeye gittiler. ² Birdenbire büyük bir deprem oldu. Çünkü Efendi'nin bir meleği gökten indi ve gelip taşı kapıdan yuvarlayarak üzerine oturdu. ³ Görünüşü şimşek gibi, giysisi de kar gibi bembeyazdı. ⁴ Nöbetçiler korkuyla sarsıldılar ve ölü gibi oldukları yere yıkıldılar. ⁵ Melek kadınlara şöyle dedi: "Korkmayın, çarpmış gerilmiş Yeşua'yı aradığınızı biliyorum. ⁶ O burada değil, çünkü söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, Efendi'nin yattığı yeri görün.

⁷ Çabuk gidin ve öğrencilerine şöyle söyleyin: 'O ölümden dirildi. İşte, sizden önce Galile'ye gidiyor; orada O'nu göreceksiniz.' İşte, size söylüyorum."

⁸ Kadınlar korku ve büyük bir sevinç içinde hızla mezardan ayrıldılar. Koşarak Yeşua'nın öğrencilerine haberi duyurmak için gittiler. ⁹ Öğrencilerine haber vermeye giderlerken, Yeşua ansızın karşlarına çıktı ve onlara, "**Sevinin!**" dedi.

Yeşua'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar.

¹⁰ Sonra Yeşua onlara, "**Korkmayın. Gidip kardeşlerime haber verin, Galile'ye gitmelerini söyleyin, beni orada görecekler**" dedi.

¹¹ Kadınlar yolda giderken, nöbetçilerden bazıları kente giderek olanları başkâhinlere anlattılar. ¹²⁻¹³ Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte bu durumu değerlendirdikten sonra askerlere yüklü para vererek şöyle dediler: "Öğrencileri geceleyin gelip biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler diyeceksiniz. ¹⁴ Bu, valinin kulağına gidecek olursa, onu biz ikna eder ve size bir zarar gelmesini önleriz." ¹⁵ Böylece parayı alan askerler kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır.

¹⁶ On bir öğrenci Galile'ye, Yeşua'nın kendilerini gönderdiği dağa gittiler. ¹⁷ Yeşua'yı gördüklerinde O'na tapındılar. Ama bazıları şüphe içindeydi. ¹⁸ Yeşua yanlarına gelip onlara şöyle dedi: "**Gökte ve yerde bütün yetki bana verildi. ¹⁹ Gidin ve bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; ²⁰ size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, çağın sonuna dek her zaman sizinle birlikteyim.**" Amin.

MARKOS

¹ Tanrı'nın Oğlu Yeşua Mesih'in Müjdesi'nin başlangıcı.

² Peygamberlerde yazılı olduğu gibi,

"İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O senin önünde yolunu hazırlayacak."

³ "Çölde haykıranın sesi,

'Efendi'nin yolunu hazırlayın! Gececeği patikaları düzleyin' diyor."

⁴ Yuhanna çölde vaftiz ederek geldi ve günahların bağışı için tövbe vaftizini duyuruyordu. ⁵ Bütün Yahudiye ülkesi ve Yerusalemliler'in hepsi ona geldi. Gelenler günahlarını itiraf ederek onun tarafından Yarden Irmağı'nda vaftiz edildiler. ⁶ Yuhanna'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yerd. ⁷ Şu haberi ilan ediyordu: "Benden sonra, benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. ⁸ Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'ta vaftiz edecektir."

⁹ O günlerde Yeşua, Galile'nin Nasıra Kenti'nden geldi ve Yuhanna tarafından Yarden Irmağı'nda vaftiz edildi. ¹⁰ Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. ¹¹ Gökyüzünden, "Sen benim, kendisinden hoşnut olduğum sevgili Oğlum'sun" diyen bir ses geldi.

¹² Ve Ruh O'nu hemen çöle götürdü. ¹³ Yeşua çölde kırk gün kaldı ve Şeytan tarafından denendi. Vahşi hayvanlarla birlikteydi ve melekler O'na hizmet ediyordu.

¹⁴ Yuhanna tutuklandıktan sonra Yeşua, Tanrı Krallığı'nın Müjdesi'ni duyurarak Galile'ye geldi. ¹⁵ "Zaman doldu. Tanrı'nın Krallığı yakındır! Tövbe edin ve Müjde'ye iman edin" diyordu.

¹⁶ Galile denizinin kıyısından geçerken, Simon ile kardeşi Andreas'ı denize ağ atarken gördü. Çünkü onlar balıkçıydı. ¹⁷ Yeşua onlara, "Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar yapacağım" dedi.

¹⁸ Hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler.

¹⁹ Yeşua oradan biraz ilerleyince, Zebedi'nin oğulları Yakov ile kardeşi Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı. ²⁰ Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp Yeşua'nın peşinden gittiler.

²¹ Kafarnahum'a gittiler ve Şabat Günü Yeşua hemen havraya girip öğretmeye başladı. ²² O'nun öğretisine şaşılar. Çünkü onlara yazıcılar gibi değil, yetki sahibi biri gibi öğretiyordu. ²³⁻²⁴ O anda havralarında bulunan kötü ruha tutulmuş bir adam, "Ey Nasıralı Yeşua, bizden ne istiyorsun?" diyerek bağırdı. "Bizi yok etmeye mi geldin? Senin kim olduğun biliyorum: Sen Tanrı'nın Kutsal'sın!"

²⁵ Yeşua, "Sessiz ol, çık adamın içinden!" diyerek onu azarladı.

²⁶ Kötü ruh adamı sarstı. Yüksek sesle bağırarak adamın içinden çıktı.

²⁷ Hepsi hayrete düştü ve kendi aralarında, "Bu nedir böyle? Yeni bir öğretmi mi? Kötü ruhlara yetkiyle buyruk veriyor, onlar da itaat ediyor!" dediler. ²⁸ Yeşua'yla ilgili haber hemen her yere, Galile'nin bütün bölgelerine ve çevresine hızla yayıldı.

²⁹ Yeşua havradan çıkar çıkmaz, Yakov ve Yuhanna'yla birlikte Simon ve Andreas'ın evine gitti. ³⁰ Simon'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Bu durumdan Yeşua'ya hemen söz ettiler. ³¹ Yeşua gelip kadını elinden tutup kaldırdı. O an ateş kadını terk etti ve onlara hizmet etmeye başladı.

³² Akşam, güneş battıktan sonra, hastaları ve iblise tutulmuş olan herkesi O'na getirdiler. ³³ Bütün kent halkı kapıda toplanmıştı. ³⁴ Çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi ve birçok iblisi kovdu. İblislerin konuşmasına izin vermedi çünkü O'nu tanıyorlardı.

³⁵ Sabah erkenden, hava daha aydınlanmadan Yeşua kalkıp dışarı çıktı. Issız bir yere gidip orada dua etmeye başladı. ³⁶ Simon ve yanındakiler Yeşua'yı aramaya çıktılar. ³⁷ O'nu bulduklarında, "Herkes seni arıyor" dediler.

³⁸ Yeşua onlara, "Yakındaki kasabalara gidelim, oralarda da Tanrı sözünü duyurayım" dedi. "Çünkü ben bunun için çıkıp geldim." ³⁹ Müjde'yi havralarında duyurarak, iblisleri kovarak bütün Galile bölgesini dolaştı.

⁴⁰ Yeşua'ya cüzamlı biri geldi. Önünde diz çökerek, "İstersen beni temiz kılabilirsin" diye yalvardı.

⁴¹ Yeşua'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, "İsterim. Temiz ol!" dedi. ⁴² Bunu söyleyince, cüzam hemen ondan ayrıldı ve tertemiz oldu. ⁴³ Yeşua onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı.

⁴⁴ "Sakın kimseye bir şey söyleme! Git, kendini kâhine göster ve onlara cüzamdan temizlendiğini kanıtlamak için Moşe'nin buyurduğu sunuları sun" dedi.

⁴⁵ Ama o dışarı çıkıp, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp duyurmaya başladı. Öyle ki, Yeşua artık bir kente açıktan giremez oldu. Yeşua dışarıda ıssız yerlerde kalıyordu. Halk her yerden O'na akın ediyordu.

2

¹ Birkaç gün sonra Yeşua tekrar Kafarnahum'a geldiğinde evde olduğu duyuldu. ² Bir anda o kadar çok insan toplandı ki, kapı önü bile kapanmıştı. Yeşua Tanrı sözünü anlatıyordu. ³ O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler. ⁴ Kalabalık nedeniyle O'na yaklaşamayınca, bulunduğu yerin üzerindeki çatıyı açıp felçliyi üstünde yattığı yatakla birlikte aşağıya indirdiler. ⁵ Yeşua onların imanını görünce felçliye, "Oğlum, günahların bağışlandı" dedi.

⁶ Ama orada oturan yazıcılardan bazıları yüreklerinde şöyle düşündüler: ⁷ "Bu adam neden böyle küfrediyor? Günahları Tanrı dışında başka kim bağışlayabilir?"

⁸ Akıllarından geçen bu düşünceleri hemen ruhunda sezen Yeşua onlara, "Yüreğinizde neden bu türden düşüncelere yer veriyorsunuz? ⁹ Hangisi daha kolay, felçliye, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yatağını topla ve yürü' demek mi? ¹⁰⁻¹¹ Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilmelisiniz" dedi. Felçliye, "Sana söylüyorum, kalk yatağını topla, evine git" dedi.

¹² Adam kalktı, yatağını hemen topladı ve hepsinin önünde çıkıp gitti. Herkes şaşkınlık içindeydi. Tanrı'yı yücelterek, "Böylesini hiç görmemiştik" diyorlardı.

¹³ Yeşua yine deniz kıyısına gitti. Halk kalabalıklar halinde O'na geliyor, O da onlara öğretiyordu. ¹⁴ Oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona "Beni takip et" dedi. O da kalkıp Yeşua'nın ardından gitti.

¹⁵ Yeşua, Levi'nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisi ve günahkâr O'nunla ve öğrencileriyle beraber sofraya oturmuştu. Çünkü O'nun ardından giden birçok kişi vardı. ¹⁶ Yazıcılar ve Ferisiler, O'nun günahkârlarla ve vergi görevlileriyle birlikte yemek yediğini görünce, öğrencilerine, "Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyor?" dediler.

¹⁷ Yeşua bunu duyunca şöyle karşılık verdi: “Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. Ben doğruları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.”

¹⁸ Yuhanna'nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutuyorlardı. Onlar Yeşua'ya gelerek, “Yuhanna'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutarken neden senin öğrencilerin oruç tutmuyor?” diye sordular.

¹⁹ Yeşua onlara, “Güvey yanlarındayken davetliler oruç tutar mı?” dedi. “Güvey yanlarında olduğu sürece oruç tutamazlar! ²⁰ Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek ve onlar o gün oruç tutacaklar.

²¹ Hiç kimse eski bir giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yama çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur. ²² Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara koymaz; yoksa yeni şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur.”

²³ Bir Şabat Günü Yeşua ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri giderken başakları koparmaya başladılar. ²⁴ Ferisiler Yeşua'ya, “Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?” dediler.

²⁵ Yeşua onlara, “David'le yanındakiler aç ve muhtaç kaldıklarında, David'in ne yaptığını, hiç okumadınız mı?” dedi. ²⁶ “Başkâhin Aviyatar'ın zamanında David Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan sunu ekmeklerini yedi ve yanındakilere de verdi?”

²⁷ Onlara şöyle dedi: “İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı. ²⁸ Bu nedenle İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Efendisi'dir.”

3

¹ Yeşua yine havraya girdi ve orada eli sakat bir adam vardı. ² Bazıları O'nu suçlamak için Şabat Günü hastayı iyileştirip iyileştirmeyeceğini gözlüyorlardı. ³ Yeşua eli sakat olan adama, “Ayağa kalk” dedi. ⁴ Orada bulunanlara şöyle dedi: “Şabat Günü iyilik yapmak mı yoksa kötülük yapmak mı doğrudur? Hayat kurtarmak mı yoksa öldürmek mi?”

Hiç kimse yanıt vermedi. ⁵ Onlara öfkeyle baktı. Çünkü yüreklerinin duyarsızlığı O'nu kederlendirmişti. Adama, “Elini uzat” dedi. Uzattı ve eli diğer eli gibi sapaşağlam oluverdi. ⁶ Ferisiler dışarı çıktı ve Hirodes yanlılarıyla birlikte O'nu hemen nasıl yok edebilecekleri üzerine konuşmaya başladılar.

⁷⁻⁸ Yeşua, öğrencileriyle birlikte deniz kıyısına çekildi; Galile'den, Yahudiye'den, Yerusalemlen, İdumeya'dan, Yarden Irmağı'nın ötesinden ve Sur ve Sayda çevresinden büyük bir kalabalık O'nu izledi. Yaptığı büyük işleri duyanlar O'na akın etti. ⁹ Yeşua kalabalıkların arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayak hazır bulundurmalarını söyledi. ¹⁰ Çünkü birçoklarını iyileştirmiş olduğu için türlü türlü hastalıklara yakalanmış olanlar O'na dokunmak için akın ediyorlardı. ¹¹ Kötü ruhlar O'nu gördüklerinde önünde yere kapanarak, “Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!” diye haykırıyorlardı. ¹² Yeşua kendisini açığa vurmasınlar diye onları sıkı sıkıya uyardı.

¹³ Yeşua dağa çıktı ve istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına gittiler. ¹⁴ Kendisiyle birlikte bulunmak ve Tanrı sözünü duyurmaya göndermek üzere on iki kişiyi atadı. ¹⁵ Onlara hastalıkları iyileştirme ve iblisleri kovma yetkisi verdi. ¹⁶ Bu kişiler şunlardır: Petrus adını verdiği Simon, ¹⁷ Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakov ve Yuhanna, ¹⁸ Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakov, Taday, Yurtsever Simon, ¹⁹ ve Yeşua'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

Yeşua sonra bir eve girdi. ²⁰ Öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, Yeşua'yla öğrencileri yemek bile yiyemediler. ²¹ Yakınları bunu duyunca, “O çıldırmış

diyerek O'nu almaya geldiler. ²² Yeruşalem'den gelen yazıcılar, "Baalzevul O'nun içinde" dediler, "İblisleri iblislerin önderinin adıyla kovuyor."

²³ Yeşua yazıcıları yanına çağırıp onlara benzetmelerle şöyle dedi: "Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovar? ²⁴ Bir ülke kendi içinde bölünürse, o ülke ayakta kalamaz.

²⁵ Bir ev kendi içinde bölünürse, o ev ayakta kalamaz.

²⁶ Şeytan da kendine başkaldırmış ve bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir. ²⁷ Önce güçlü adamı bağlamadan, hiç kimse güçlü adamın evine soymak için içeri giremez. Bağladıktan sonra evini soyabilir."

²⁸ "Size doğrusunu söyleyeyim, insan soyunun tüm günahları ve ettiği tüm küfürler bağışlanacaktır. ²⁹ Ama Kutsal Ruh'a küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla silinmeyecek sonsuz bir gūnahtan suçludur." ³⁰ Yeşua bu sözleri, "O'nda kötü bir ruh var" dedikleri için söyledi.

³¹ Annesiyle kardeşleri geldi, dışarıda durup O'nu çağırılmaları için haber gönderdiler. ³² Etrafında bulunan kalabalıktan bazıları, "İşte, annen, erkek kardeşlerin ve kız kardeşlerin dışarıda seni arıyorlar" dediler.

³³ Yeşua onlara, "Kimdir annem ve erkek kardeşlerim?" diye karşılık verdi.

³⁴ Etrafında oturanlara bakarak, "İşte, annem ve erkek kardeşlerim! ³⁵ Çünkü Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, erkek kardeşim, kız kardeşim ve annem odur" dedi.

4

¹ Yeşua yine deniz kıyısında öğretmeye başladı. Büyük bir kalabalık çevresinde toplandı. Bu nedenle denizde bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık deniz kıyısında duruyordu. ² Onlara benzetmelerle birçok şey öğretti. Öğretirken şöyle dedi: ³ "Dinleyin! İşte, çiftçi tohum ekmek için dışarı çıktı. ⁴ Ekerken, bazı tohumlar yol kenarına düştü ve kuşlar gelip onları yedi. ⁵ Diğerleri, toprağı az kayalık zemine düştü. Toprak derin olmadığı için hemen filizlendi. ⁶ Ancak güneş doğduğunda kavruldu ve kök salamadıkları için kuruyup gittiler. ⁷ Bazıları dikenler arasına düştü. Dikenler büyüüp filizleri boğdu ve ürün vermedi. ⁸ Bazılarıysa iyi toprağı düştü. Büyüyüp çoğalarak ürün verdi. Kimisi otuz, kimisi altmış, kimisi de yüz kat ürün verdi. ⁹ İşitecek kulağı olan işitsin" dedi.

¹⁰ Onikiler'le birlikte olan çevresindekiler Yeşua'yla yalnız kalınca, O'na benzetmelerin anlamını sordular. ¹¹ Onlara şöyle dedi: "Size Tanrı Krallığı'nın sırrı açıklandı, ama dışarıdakilere her şey benzetmelerle anlatılır. ¹² Şöyle ki, 'Baksınlar ama görmesinler, duysunlar ama anlamasınlar öyle ki dönüp bağışlanmasınlar.'"

¹³ Onlara, "Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz? O zaman tüm diğer benzetmeleri nasıl anlayacaksınız? ¹⁴ Çiftçinin ektiğı Tanrı sözüdür. ¹⁵ Bazıları sözün ekildiğı yerde yol kenarına ekilen tohumlara benzer. Bunlar sözü duyar duymaz, Şeytan hemen gelir, yüreklerine ekilen tohumu alır götürür. ¹⁶ Aynı şekilde, kayalık yerlere ekilenler, sözü duydukları zaman onu hemen sevinçle kabul edenlerdir. ¹⁷ Kökleri yoktur, kısa ömürlüdürler. Tanrı sözünden dolayı sıkıntı ve zulme uğrayınca hemen tökezleyip düşerler. ¹⁸ Diğerleri ise, dikenler arasına ekilen tohumlara benzerler. Sözü işitmesine işitirler. ¹⁹ Ancak bu çağın kaygıları, zenginliğin aldatıcılığı ve içine giren öteki şeylerin arzusu ve tutkusu, sözü boğar ve ürün vermesine engel olur. ²⁰ İyi toprağı ekilenler ise, sözü işitip kabul eden, kimi otuz, kimi altmış, kimi yüz kat ürün veren kimselerdir."

²¹ Onlara şöyle dedi: "Kandil, sepetin ya da yatağın altına koymak için mi getirilir? Kandillige koymak için değil mi? ²² Çünkü gizli olan ne varsa

açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır. ²³ İşitecek kulağı olan işitsin.”

²⁴ Onlara, “İşittiklerinize dikkat edin. Hangi ölçekle ölçerseniz, aynı ölçekle ölçüleceksiniz. İşitene daha çok verilecektir. ²⁵ Çünkü kimde varsa, ona daha fazlası verilecek ve kimde yoksa, sahip olduğu bile elinden alınacak” dedi.

²⁶ “Tanrı’nın Krallığı, toprağa tohum saçan bir adama benzer.

²⁷ Gece olunca uyur gündüz olunca kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ancak tohum filizlenir, büyür” dedi. ²⁸ “Çünkü toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir. ²⁹ Ürün olgunlaşınca hemen orağı vurur, çünkü hasat vakti gelmiştir.”

³⁰ “Tanrı’nın Krallığı’nı neye benzetelim, ya da hangi benzetmeyle anlatalım? ³¹⁻³² Tanrı’nın Krallığı hardal tohumuna benzer. Hardal tohumu yeryüzünde toprağa ekilen en küçük tohum olmasına karşın, ekildikten sonra büyür, bütün bahçe bitkilerinin boyunu geçer. Dal budak salarak o kadar büyür ki, gökteki kuşlar onun gölgesinde barınabilir.”

³³ Bu tür birçok benzetmelerle halkın anlayabileceği ölçüde sözü onlara anlatırdı. ³⁴ Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencilerine özel olarak her şeyi açıklardı.

³⁵ O gün akşam olunca öğrencilerine, “**Karşı tarafa geçelim**” dedi.

³⁶ Öğrenciler kalabalığı geride bırakıp Yeşua’yı içinde bulunduğu tekne ile götürdüler. Yanında başka küçük tekneler de vardı. ³⁷ O sırada büyük bir fırtına çıktı. Dalgalar tekneye o kadar çok vurdu ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu. ³⁸ Yeşua teknenin arka tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. O’nu uyandırarak, “Öğretmenimiz, öleceğiz hiç umursamıyor musun?” dediler.

³⁹ Yeşua kalkıp rüzgârı azarladı ve denize, “**Sus! Sakin ol!**” dedi. Rüzgâr durdu ve ortalığı derin bir sakinlik kapladı. ⁴⁰ Onlara, “**Neden bu kadar çok korkuyorsunuz? Hala imanınız yok mu?**” dedi.

⁴¹ Onlar büyük bir korku içinde birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgâr ve deniz bile O’na itaat ediyor?” dediler.

5

¹ Denizin karşı yakasına, Gerasalılar’ın memleketine geldiler. ² Yeşua tekne-den inince, kötü ruha tutsak bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp hemen O’nu karşıladı. ³ Mezarda yaşayan bu adamı zincirle bağlı olarak bile artık kimse zapt edemiyordu. ⁴ Çünkü sık sık pranga ve zincirlerle bağlanmasına karşın pranga ve zincirleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla baş edemiyordu. ⁵ Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıyor ve kendini taşlarla yaralıyordu. ⁶ Yeşua’yı uzaktan görünce koşup geldi, O’nun önünde yere kapandı. ⁷ Yüksek sesle haykırarak, “Ey Yeşua, Yüce Tanrı’nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı adına sana yalvarırım, bana işkence etme!” dedi. ⁸ Çünkü ona, “**Adamın içinden çık, ey kötü ruh!**” demişti.

⁹ Yeşua ona, “**Adın ne?**” diye sordu.

O’na, “Benim adım Tümen, çünkü sayımız çok” dedi. ¹⁰ Onları o bölge dışına göndermemesi için Yeşua’ya çok yalvardı. ¹¹ Orada dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. ¹² İblisler, “Bizi şu domuzların içine gönder de onların içine girelim” diyerek O’na yalvardılar.

¹³ Yeşua onlara izin verince kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, sarp yamaçtan aşağı koşuşarak denize atlayıp boğuldu. ¹⁴ Domuzları güdenler kaçtılar, ve kentte ve kırdaki olanları anlattılar.

İnsanlar olup biteni görmek için geldi. ¹⁵ Yeşua'nın yanına geldiklerinde, eskiden bir tümen iblise tutulmuş olan adamı giyinmiş, akli başında, otururken görünce korkuya kapıldılar. ¹⁶ Olaya tanık olanlar, iblise tutulmuş adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka bildirdiler. ¹⁷ Bölgelerinden ayrılması için Yeşua'ya yalvarmaya başladılar.

¹⁸ Yeşua tekneye binerken, önceden iblise tutulmuş olan adam O'na, "Seninle geleyim" diye yalvardı. ¹⁹ Yeşua adama izin vermedi. Ona, "**Evine, dostlarının yanına geri dön**" dedi. "**Efendi'nin senin için ne büyük şeyler yaptığını ve sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat.**"

²⁰ Adam kendi yoluna gitti ve Dekapolis'te Yeşua'nın kendisi için nasıl büyük şeyler yaptığını duyurmaya başladı. Duyan herkes şaşkınlık içinde kalıyordu.

²¹ Yeşua tekneyle karşı kıyıya geçtiğinde, büyük bir kalabalık çevresinde toplandı. Kendisi deniz kıyısında duruyordu. ²² Tam o sırada havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. Yeşua'yı görünce ayaklarına kapandı. ²³ O'na "Kızım ölmek üzere. Gelip ellerini onun üzerine koy ki iyileşsin ve yaşasın!" diyerek çok yalvardı.

²⁴ Yeşua onunla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor ve O'nu sıkıştırıyordu. ²⁵ Orada on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı. ²⁶ Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, iyileşeceğine daha da kötü olmuştu. ²⁷ Kadın Yeşua hakkında anlatılanları duymuş, bu nedenle kalabalığın içinden gelip Yeşua'nın arkasından giysisine dokundu. ²⁸ Çünkü, "Yalnız giysisine dokunsam, iyileşeceğim" dedi. ²⁹ Hemen kanaması kesiliverdi. Kadın bedenindeki ızdırabından kurtulduğunu hissetti.

³⁰ Yeşua, kendisinden bir gücün çıktığını hemen anladı. Kalabalığın içinde dönüp, "**Giysilerime kim dokundu?**" diye sordu.

³¹ Öğrencileri O'na, "Kalabalığın seni sıkıştırdığını görüyorsun! Nasıl olur da, 'Bana kim dokundu?' diye soruyorsun?" dediler.

³² Yeşua kendisine dokunanı görmek için etrafına bakındı. ³³ Kadın, kendisindeki değişikliğin farkında olarak korkuyla titreyerek geldi. Yeşua'nın önünde yere kapandı ve O'na tüm gerçeği anlattı.

³⁴ Ona, "**Kızım, imanın seni iyileştirdi. Esenlik içinde git ve hastalığından şifa bul**" dedi.

³⁵ Yeşua daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden insanlar gelip, "Kızın öldü. Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?" dediler.

³⁶ Ama Yeşua, bu sözleri duyunca, hemen havra yöneticisine, "**Korkma, yalnızca iman et**" dedi. ³⁷ Yeşua, Petrus, Yakov ve Yakov'un kardeşi Yuhanna dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi. ³⁸ Yeşua havra yöneticisinin evine geldi ve feryat ederek ağlayan gürültülü bir kalabalık gördü. ³⁹ İçeri girince onlara, "**Niçin gürültü yapıp ağlıyorsunuz? Çocuk ölmedi, uyuyor**" dedi.

⁴⁰ O'nunla alay ettiler. Ama Yeşua hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun babasını, annesini ve yanındakilerle birlikte çocuğun yattığı yere girdi.

⁴¹ Çocuğun elinden tutarak, "**Talita kumi!**" dedi. Bu söz, "**Kızım, sana söylüyorum, kalk!**" demektir. ⁴² On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı ve yürümeye başladı. Oradakiler hayretler içinde kaldı. ⁴³ Yeşua, "**Bundan kimseye söz etmeyin**" diyerek onları sıkı sıkıya uyardı. Kıza yiyecek bir şeyler verilmesini buyurdu.

6

¹ Yeşua oradan çıkıp kendi memleketine geldi. Öğrencileri de O'nu takip etti. ² Şabat Günü geldiğinde, Yeşua havrada öğretmeye başladı. O'nu duyan

birçok kişi şaşırıp kaldı. “Bu adam bu şeyleri nereden aldı?” diye soruyorlardı. “Bu adama verilen bilgelik nedir ki, nasıl böyle mucizeler yapabiliyor?”
³ Mariyam’ın oğlu, Yakov, Yose, Yahuda ve Simon’un erkek kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kız kardeşleri burada bizimle değil mi?” Bu nedenle O’na gücendiler.

⁴ Yeşua onlara, “**Bir peygamber, kendi ülkesinde, kendi akrabaları arasında ve kendi evinden başka yerde küçük görülmez**” dedi. ⁵ Orada birkaç hastayı, ellerini üzerine koyup iyileştirmek dışında başka hiçbir mucize yapamadı. ⁶ Onların imansızlıklarına şaşıtı.

Yeşua köyleri dolaşarak öğretiyordu. ⁷ Onikiler’i yanına çağırarak ve onları ikişer ikişer halkın arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. ⁸ Onlara yolculukları için yalnızca bir değnek dışında hiçbir şey almamalarını söyledi. Yanlarında ekmek, torba, keselerinde para götürmeyeceklerdi. ⁹ Onlara çarık giymelerini söyledi. “İki gömlek giyinmeyin” dedi. ¹⁰ Onlara, “**Bir yere vardığınızda, oradan ayrılıncaya kadar hep aynı evde kalın**” dedi. ¹¹ “**İnsanların sizi kabul etmedikleri ve dinlemedikleri bir yerden ayrılırken, onlara uyarı olması için ayaklarınızın altındaki tozu silkin! Size doğrusunu söyleyeyim, yargı gününde Sodom ve Gomora’nın hali o kentten daha katlanılabilir olacak!**”

¹² Öğrenciler de çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar. ¹³ Birçok iblis kovdular ve birçok hastayı yağla meshederek iyileştirdiler. ¹⁴ Kral Hirodes olanları duydu çünkü Yeşua’nın ünü her yana yayılmıştı. Kimileri, “Vaftizci Yuhanna ölümünden dirildi. Bu nedenle olağanüstü güçler onda etkin” diyordu. ¹⁵ Diğerleri, “O Eliyah’tır” diyordu. Bazıları da, “O eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir” diyordu. ¹⁶ Ama Hirodes bunu duyunca, “Bu, başını kestirdiğim Yuhanna’dır” dedi. “Ölümünden dirildi.” ¹⁷ Hirodes, adam gönderip Yuhanna’yı tutuklatmış ve erkek kardeşi Filipus’un karısı Hirodiya’nın hatırına onu zindana atıp zincire vurdurmuştu. ¹⁸ Çünkü Hirodes bu kadınla evlendiğinde Yuhanna ona, “Kardeşinin karısı ile evlenmen Yasa’ya aykırıdır” demişti. ¹⁹ Hirodiya bu nedenle Yuhanna’ya karşı kin besliyor; onu öldürmek istiyor ama yapamıyordu. ²⁰ Hirodes, Yuhanna’nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bildiği için ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yuhanna’yı dinlediği zaman şaşardı ve onu memnuniyetle dinlemeyi sürdürürdü.

²¹ Hirodes’in doğum gününde soylular, komutanlar ve Galile’nin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat ortaya çıktı. ²² Hirodiya’nın kızı gelip dans ettiğinde, Hirodes’in ve konukların hoşuna gitti. Kral genç kıza, “Dile benden, ne dilersen veririm” dedi. ²³ Ona, “Benden ne dilersen, krallığımın yarısı bile olsa veririm” diye ant içti.

²⁴ Dışarı çıkıp annesine, “Ne isteyim?” diye sordu. Annesi de, “Vaftizci Yuhanna’nın başını iste” dedi.

²⁵ Kız hemen kralın yanına gelip, “Vaftizci Yuhanna’nın başını bir tepside hemen bana vermeni istiyorum” diye dileğini söyledi.

²⁶ Kral buna çok üzülüyse de konuklarının önünde içtiği ant nedeniyle kızı reddetmek istemedi. ²⁷ Kral hemen cellat gönderip Yuhanna’nın başını getirmesini emretti. Cellat zindana giderek Yuhanna’nın başını kesti. ²⁸ Baş bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi. Genç kız da annesine verdi.

²⁹ Yuhanna’nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedini aldılar ve mezara koydular.

³⁰ Elçiler, Yeşua’nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O’na anlattılar. ³¹ Yeşua onlara, “**Gelin yalnız olarak sakin bir yere çekilelim de biraz dinlenin**” dedi. Çünkü gelip giden o kadar çoktu ki yemek yemeye bile vakit

bulamıyorlardı. ³² Tekne ile sakin bir yere doğru tek başlarına yola çıktılar. ³³ Gittiklerini gören birçok kişi O'nu tanıdı ve halk bölgedeki bütün kentlerden yaya olarak yola çıkıp onlardan önce oraya vardı. ³⁴ Yeşua tekneden inince, büyük bir kalabalık gördü. Çobansız koyunlar gibi olan bu insanlara acıdı ve onlara birçok şey öğretmeye başladı. ³⁵ Vakit geç olunca öğrencileri Yeşua'nın yanına gelip, "Burası ıssız bir yer, vakit de geç oldu" dediler. ³⁶ "Onları gönder de çevredeki çiftlik ve köylere gitsinler ve kendilerine ekmek alsınlar, çünkü yiyecek hiçbir şeyleri yok."

³⁷ Yeşua öğrencilere, "**Onlara siz yiyecek bir şeyler verin**" diye yanıt verdi.

O'na, "Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yiyecek bir şeyler verelim mi yani?" diye sordular.

³⁸ Yeşua onlara, "**Kaç ekmeğiniz var? Gidip bakın**" dedi. Öğrenip geldiler, "Beş ekmek ile iki balık" dediler.

³⁹ Herkesin gruplar halinde yeşil çayıra oturmasını buyurdu. ⁴⁰ Halk yüzer, ellişer kişilik gruplar halinde oturdular. ⁴¹ Yeşua beş ekmekle iki balığı aldı, göğe bakarak kutsadı; ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı. ⁴² Hepsi yediler ve doydular. ⁴³ Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet topladılar. ⁴⁴ Yemek yiyen erkelerin sayısı beş bin kadardı.

⁴⁵ Yeşua hemen öğrencilerine tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya geçmelerini söyledi. Kendisi de kalabalığı gönderecekti.

⁴⁶ Onları gönderdikten sonra dua etmek için dağa çıktı.

⁴⁷ Akşam olunca tekne denizin ortasındaydı. Yeşua yalnız başına karadaydı. ⁴⁸ Öğrencilerinin kürek çekerken sıkıntı yaşadıklarını gördü. Çünkü rüzgâr onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı Yeşua denizin üstünde yürüyerek onlara doğru yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti. ⁴⁹ Ama onlar, denizde yürüdüğünü görünce O'nun hayalet olduğunu sanarak bağıştılar. ⁵⁰ Çünkü hepsi O'nu görmüş ve dehşete düşmüştü. Ama Yeşua hemen onlara seslenerek, "**Cesur olun, benim korkmayın!**" dedi. ⁵¹ Tekneye binip onlara katılınca rüzgâr kesildi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık ve hayret içindeydi. ⁵² Çünkü ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; yürekleri duyarsızlaşmıştı.

⁵³ Karşıya geçtiklerinde Gennesar'da karaya çıkıp tekneyi demirlediler.

⁵⁴ Tekneden indiklerinde, halk Yeşua'yı hemen tanıdı. ⁵⁵ Bazı kişiler koşarak bütün yöreyi dolaştı. Yeşua'nın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları döşekleriyle oraya götürmeye başladılar. ⁵⁶ Köylerde, kentlerde veya kırlarda Yeşua'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyorlar, giysisinin kenarına dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. O'na dokunanların hepsi iyileşti.

7

¹ Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı yazıcılar, Yeşua'nın yanında toplandılar. ² O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek yediğini görünce, kusur buldular. ³ Çünkü Ferisiler ve Yahudiler, atalarının töresine uyararak ellerini yıkamadan yemek yemezler. ⁴ Çarşıdan geldiklerinde yıkanmadıkça yemek yemezler. Bunun yanı sıra kâselerin, testilerin, bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar. ⁵ Ferisiler ve yazıcılar Yeşua'ya "Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uygun davranmıyorlar? Murdar ellerle neden yemek yiyorlar?" diye sordular.

⁶ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "**Yeşua'nın siz ikiyüzlüler hakkında yazdığı peygamberlik sözü ne kadar doğrudur! Yazılmış olduğu gibi,**

'Bu halk dudaklarıyla beni onurlandırır, ama yürekleri benden uzak.

7 Ama bana boş yere tapıyorlar, çünkü öğrettikleri, yalnızca insan buyruğudur.’ ”

8 “Çünkü siz Tanrı’nın buyruğundan vazgeçiyor, insanların töresini uyguluyorsunuz; kâselerin, kapların yıkanması ve bunun gibi daha birçok şey yapıyorsunuz.” 9 Yeşua onlara şöyle dedi: “Siz kendi törenizi tutmak için Tanrı buyruğunu nasıl da reddediyorsunuz? 10 Çünkü Moşe, ‘Babana ve annene saygı göstereceksin’ ve ‘Babasına ya da annesine söven kesinlikle öldürülecek’ diye buyurmuştur. 11 Ama siz, ‘Bir adam babasına ya da annesine, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrı’ya adanmıştır derse, 12 o zaman artık babasına ya da annesine hiçbir şey yapmasına gerek yok’ diyorsunuz. 13 Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız kendi törenizle Tanrı’nın sözünü geçersiz kılmış oluyorsunuz. Bunun gibi daha birçok şey yapıyorsunuz.”

14 Yeşua halkı yanına çağırıp onlara, “Hepiniz beni dinleyin ve şunu iyi anlayın” dedi. 15 “İnsanın dışından, içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. 16 İşitecek kulağı olan, işitsin!”

17 Yeşua kalabalıktan ayrılıp eve girince, öğrenciler O’na bu benzetmenin anlamı nedir diye sordular. 18 Onlara, “Siz de mi anlamıyorsunuz? İnsana dışarıdan giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz? 19 Çünkü dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, sonra da helaya atılır.” Yeşua bu sözyle, bütün yiyeceklerin temiz olduğu bilgisini açıklamış oldu. 20 Yeşua sözünü şöyle sürdürdü: “İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. 21 Çünkü kötü düşünceler, zina, cinsel günahlar, hırsızlık, 22 açgözlülük, kötülük, hile, şehvet dolu düşünceler, kötü gözle bakmak, küfür, kibir ve akılsızlık içerden, insanın yüreğinden çıkar. 23 Bu kötülüklerin hepsi içten gelir ve insanı kirletir.”

24 Yeşua oradan kalkıp Sur ve Sayda bölgesine gitti. Bir eve girdi ve kimsenin bilmesini istemiyordu. Ama halkın dikkatinden kaçmadı. 25 Çünkü küçük kıızı kötü ruha tutsak bir kadın, Yeşua’yla ilgili haberi duyar duymaz geldi. O’nun ayaklarına kapandı. 26 Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. İblisi kızından kovması için yalvardı. 27 Ama Yeşua ona, “Önce çocuklar doysun, çünkü çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak uygun değildir” dedi.

28 Ama kadın O’na, “Evet, Efendimiz” dedi. “Köpekler de masanın altında çocukların kırıntılarını yer.”

29 Yeşua ona, “Bu sözünden dolayı iblis kızından çıktı, gidebilirsin” dedi.

30 Kadın evine vardığında, çocuğunun iblisten kurtulmuş vaziyette, yatakta yatar buldu.

31 Yeşua Sur ve Sayda bölgesinden ayrılıp Dekapolis bölgesinin ortasından geçerek yine Galile Denizi’ne geldi. 32 O’na sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler. Elini üzerine koyması için yalvardılar. 33 Yeşua onu kalabalığın arasından gizlice çıkardı. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürüp diline dokundu. 34 Göğe bakarak içini çekti ve adama, “Effata!”, yani “Açıl!” dedi. 35 Adamın kulakları o anda açıldı, dili çözüldü ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı. 36 Yeşua oradakilere bundan kimseye söz etmemeleri konusunda uyardı. Ama onları ne kadar uyarırsa uyarsın onlar da o kadar çok haberi yaydılar.

37 Halk büyük bir şaşkınlık içindeydi. “Yeşua’nın yaptığı her şey iyi.

Sağırların kulaklarını açıyor, dilsizleri bile konuşturuyor!” diyorlardı.

8

1-2 O günlerde, halktan çok büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek hiçbir şeyleri olmadığından Yeşua öğrencilerini yanına çağırıp, **“Halka acıyorum. Üç gündür benimle birlikteler ve yiyecek hiçbir şeyleri yok. 3 Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Aralarında bazıları uzun yoldan gelmiş durumda.”**

4 Öğrencileri O’na, “Burası ıssız bir yer, bu kadar insanı doyuracak ekmek nereden bulunabilir?” diye yanıtladılar.

5 Yeşua onlara, **“Kaç ekmeğiniz var?”** diye sordu. “Yedi” dediler.

6 Yeşua halka yere oturmalarını buyurdu. Ardından yedi ekmeği aldı.

Şükrettikten sonra onları böldü ve dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. 7 Birkaç küçük balıkları vardı. Yeşua onları da kutsadıktan sonra öğrencilerine dağıtmalarını söyledi. 8 Herkes yedi ve doydular. Arta kalan parçalardan yedi sepet dolusu topladılar. 9 Yemek yiyenler yaklaşık dört bin kişiydi. Sonra Yeşua halkı evlerine gönderdi.

10 Ardından Yeşua hemen öğrencileriyle birlikte tekneye bindi ve Dalmanuta bölgesine geçti. 11 Ferisiler gelip Yeşua’yla çekişmeye başladılar, O’nu sınamak amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler. 12 Yeşua derin bir iç çekerek şöyle dedi: **“Bu kuşak neden bir belirti istiyor? Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti gösterilmeyecek.”**

13 Onlardan ayrılıp yeniden tekneyle karşı yakaya geçti. 14 Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı. Teknede yanlarında yalnızca bir ekmek vardı. 15 Onları, **“Dikkat edin, Ferisiler’in mayasından ve Hirodes’in mayasından sakının”** diyerek uyardı.

16 Onlar **“Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor”** diyerek kendi aralarında tartıştılar.

17 Bunu anlayan Yeşua, **“Ekmeğiniz yok diye neden böyle tartışıyorsunuz? Hala fark etmiyor, anlamıyor musunuz? Yüreğiniz duyarsızlaştı mı? 18 Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde duymuyor musunuz? Unuttunuz mu? 19 Beş ekmeği beş bin kişiye paylaştığımda, artakalan kaç sepet dolusu yiyecek parçası topladınız?”**

Yeşua’ya, “On iki” dediler.

20 **“Yedi ekmekle dört bin kişiyi doyurduğumda, artakalan kaç sepet dolusu yiyecek parçası topladınız?”**

O’na “Yedi” dediler.

21 Yeşua onlara, **“Hala anlamıyor musunuz?”** diye sordu.

22 Yeşua öğrencileriyle birlikte Beytsayda’ya geldi. O’na kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar. 23 Yeşua körü elinden tutup köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koyduğunda, “Bir şey görüyor musun?” diye sordu.

24 Adam başını kaldırıp şöyle dedi: “İnsanlar görüyorum. Onları yürüyen ağaçlar gibi görüyorum.”

25 Sonra Yeşua yine ellerini onun gözlerinin üzerine koydu. Adam gözlerini açıp dikkatlice baktı, gözleri iyileşmişti ve artık her şeyi açık seçik görebiliyordu.

26 Yeşua, **“Köye girme, köyde kimseye bir şey söyleme”** diyerek onu evine gönderdi.

27 Yeşua, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi’nde bulunan köylere gitti. Yolda öğrencilerine, **“İnsanlar benim kim olduğumu söylüyor?”** diye sordu.

28 O’na, “Vaftizci Yuhanna, bazıları Eliyah, bazıları da peygamberlerden biri” diyorlar.

29 Onlara, **“Siz ne diyorsunuz, sizce ben kimim?”** diye sordu.

Petrus, “Sen Mesih’sin” diye yanıtladı.

³⁰ Yeşua bundan kimseye söz etmemeleri konusunda onları uyardı.

³¹ Onlara İnsanoğlu’nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve yazıcılar tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı. ³² Onlarla açıkça konuştu. Petrus O’nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. ³³ Ama Yeşua dönüp diğer öğrencilerine baktı; Petrus’u azarlayarak, “Çekil önümden Şeytan! Çünkü düşüncelerin Tanrı’dan değil, insandandır” dedi.

³⁴ Öğrencileri ile birlikte halkı da yanına çağırdı ve onlara şöyle dedi: “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. ³⁵ Hayatını kurtarmak isteyen onu yitirecek; ve kim benim ve Müjde uğruna hayatını kaybederse onu kurtaracaktır. ³⁶ Çünkü insan bütün dünyayı kazanıp da hayatını kaybederse, ne kazancı olur? ³⁷ İnsan kendi hayatına karşılık ne verebilir? ³⁸ Çünkü bu sadakatsiz ve günahkâr kuşağın ortasında benden ve sözlerimden kim utanırsa, İnsanoğlu da Babası’nın görkemi içinde kutsal melekleriyle birlikte geldiğinde ondan utanacaktır.”

9

¹ Yeşua onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlardan, Tanrı Krallığı’nın güce geldiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var” dedi.

² Bundan altı gün sonra Yeşua, yanına yalnız Petrus, Yakov ve Yuhanna’yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde Yeşua’nın görünüşü değişti. ³ Giysileri ışıltıyla bembeyaz parıladı, yeryüzünde hiçbir çamaşırcının ağartamayacağı bir beyazlıktı bu. ⁴ Derken Eliyah ve Moşe öğrencilere göründü. Yeşua’yla konuşuyorlardı.

⁵ Petrus Yeşua’ya, “Öğretmenimiz, burada bulunmamız bizim için ne iyi oldu. Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Moşe’ye, biri Eliyah’a.” ⁶ Ne dediğini kendi de bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı.

⁷ Derken bir bulut inip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, “Sevgili Oğlum budur. O’nu dinleyin!” dedi.

⁸ Birden etraflarına baktıklarında, yanlarında yalnızca Yeşua’dan başka kimseyi göremediler.

⁹ Dağdan inerlerken, İnsanoğlu ölümden dirilinceye dek bu gördüklerini kimseye anlatmamaları konusunda Yeşua onları uyardı.

¹⁰ Öğrenciler bu uyarıyı tuttular. “Ölümden dirilmenin” ne anlama geldiğini kendi aralarında tartışıp durdular.

¹¹ Yeşua’ya, “Yazıcılar neden Eliyah’ın önce gelmesi gerektiğini söylüyor?” diye sordular.

¹² Yeşua, “Evet” dedi. “Gerçekten önce Eliyah gelir ve her şeyi düzene koyar. Neden İnsanoğlu’na ilişkin çok acı çekmesi ve hor görülmesi gerektiği yazılmıştır? ¹³ Ama ben size Eliyah’ın geldiğini ve onun hakkında yazılmış olduğu gibi ona yapmadıklarını bırakmadıklarını söylüyorum.”

¹⁴ Diğer öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını ve bazı yazıcıların onlarla çekiştiğini gördü.

¹⁵ Toplananlar Yeşua’yı görünce çok şaşırıyor ve koşup O’nu selamladılar.

¹⁶ Yeşua yazıcılara, “Onlara ne soruyorsunuz?” diye sordu.

¹⁷ Kalabalıktan biri, “Öğretmenim, içinde dilsiz bir ruh bulunan oğlumu sana getirdim. ¹⁸ Onu nerede yakalarsa, yere çarpıyor. Ağzından köpükler geliyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Öğrencilerinden ruhu kovmalarını istedim, ama yapamadılar.”

19 Yeşua, “Ey imansız kuşak! Daha ne kadar sizlerle kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Onu bana getirin” dedi.

20 Çocuğu Yeşua’ya getirdiler. Kötü ruh Yeşua’yı görür görmez çocuğu sarstı. Çocuk ağzından köpükler saçarak debelenmeye başladı.

21 Yeşua babasına, “Çocuk ne zamandan beri böyle?” diye sordu.

“Küçüklüğünden beri” diye yanıtladı. **22** “Kötü ruh onu öldürmek için birçok kez ateşe ve suya attı. Elinden bir şey gelirse, halimize acı, bize yardım et!” dedi.

23 Yeşua ona, “Eğer inanabilirsen, inanan biri için her şey mümkündür!” dedi.

24 Çocuğun babası hemen gözyaşlarıyla, “İman ediyorum. İnançsızlığımın üstesinden gelebilmeme yardım et!” diye feryat etti.

25 Yeşua kalabalığın koşuşarak geldiğini görünce, kötü ruhu azarlayarak, “Ey dilsiz ve sağır ruh, sana buyuruyorum, çocuğun içinden çık ve bir daha ona girme!” dedi.

26 Kötü ruh çığlık atarak ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi yığıldı. Birçoğu, “Öldü” dedi. **27** Ama Yeşua onu elinden tutup kaldırdı. Çocuk ayağa kalktı.

28 Yeşua eve geldiğinde öğrencileri özel olarak kendisine, “Biz neden onu kovamadık?” diye sordular. **29** Onlara, “Bu tür, dua ve oruç dışında hiçbir yolla çıkmaz” dedi.

30 Oradan ayrılıp Galile bölgesine geçiyorlardı. Yeşua bunu kimsenin bilmesini istemiyordu. **31** Çünkü öğrencilerine öğretiyordu. Onlara şöyle dedi: “İnsanoğlu insanların eline teslim edilecek ve O’nu öldürecekler, ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek.”

32 Ne var ki onlar bu sözü anlamadılar ama Yeşua’ya soru sormaya da çekindiler.

33 Kafarnahum’a geldiler. Evdeyken Yeşua onlara, “Yolda kendi aranızda ne tartışıyordunuz?” diye sordu.

34 Sustular, çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğu konusunda tartışmışlardı.

35 Yeşua oturup Onikiler’i yanına çağırdı. Onlara, “Birinci olmak isteyen, hepinizin arasında sonuncu ve herkesin hizmetkârı olsun” dedi. **36** Sonra küçük bir çocuğu alıp onların ortasına koydu. Onu kollarına alarak onlara şöyle dedi: **37** “Benim adımla böyle bir çocuğu kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur.”

38 Yuhanna O’na, “Öğretmenim, bizi takip etmeyen birinin senin adınla iblisleri kovduğunu gördük, bizi izlemediği için ona engel olduk.”

39 Ama Yeşua, “Ona engel olmayın!” dedi. “Çünkü benim adımla büyük işler yapıp da hakkımda hemen kötü sözler söyleyebilecek kimse yoktur” dedi.

40 “Çünkü bize karşı olmayan bizden yanadır. **41** Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih’e ait olduğunuz için, sizlere bir bardak su veren ödüksüz kalmayacaktır.

42 Kim bana iman eden bu küçüklerden birini suça sürüklerse, boynuna büyük bir değirmen taşı bağlanıp denize atılması kendisi için daha iyidir. **43** Eğer elin suç işlemene neden olursa, onu kes! Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme atılmadan iyidir. **44** Orada onları yiyen kurtlar ölmez, ateşi de hiç sönmez. **45** Eğer ayağın suç işlemene neden oluyorsa, onu kes! Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmadan iyidir. **46** Orada onların kurtları ölmez, ateş de hiç sözmez. **47** Eğer gözün suç işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü Tanrı’nın Krallığı’na tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmadan iyidir. **48** Oradaki kurtlar ölmez, ateş de hiç sönmez. **49** Çünkü herkes

ateşle tuzlanacaktır. Her kurban tuzla tatlandırılacak. ⁵⁰ Tuz faydalıdır. Ama tuz tuzunu kaybederse, ona yeniden nasıl tuz tadı verilebilir? İçinizde tuz bulunsun ve birbirinizle esenlik içinde yaşayın.”

10

¹ Yeşua oradan kalkıp Yahudiye bölgesine ve Yarden Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklara geçti. Kalabalıklar yine çevresinde toplanmıştı ve her zaman olduğu gibi yine onlara öğretiyordu. ² Bazı Ferisiler yanına gelip O'nu sınamak için, “Bir erkeğin, karısını boşaması Yasa'ya uygun mudur?” diye sordular.

³ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “Moşe size ne buyurdu?”

⁴ Onlar, “Moşe, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin verdi” dediler.

⁵ Yeşua onlara, “Yüreğinizin katılığında dolayı bu buyruğu yazdı” dedi.

⁶ “Ne var ki, yaratılışın başlangıcında Tanrı onları erkek ve dişi olarak yarattı.

⁷ Bunun için adam babasını ve annesini bırakıp karısına bağlanacak. ⁸ İkisi tek beden olacak. Öyle ki onlar artık iki değil, tek beden olsunlar. ⁹ Bu nedenle Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın.”

¹⁰ Eve varınca öğrencileri bu konu üzerinde O'na yine sorular sordular.

¹¹ Onlara şöyle dedi: “Karısını boşayıp bir başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur. ¹² Kadın da kocasını boşayıp bir başkasıyla evlenirse, zina etmiş olur.”

¹³ Bazı insanlar küçük çocukları Yeşua'ya getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Öğrencileri çocukları getirenlere çıkıştı. ¹⁴ Ama Yeşua bunu görünce öfkeleni. Onlara, “Bırakın çocuklar bana gelsin!” dedi. “Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Krallığı böylelerine aittir.

¹⁵ Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nı bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu krallığa hiçbir şekilde giremeyecektir.”

¹⁶ Çocukları kollarına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.

¹⁷ Yeşua yola çıkarken biri koşup O'nun önünde diz çöktü ve “İyi Öğretmen, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” diye sordu.

¹⁸ Yeşua ona, “Bana neden iyi diyorsun?” dedi. “Tanrı'dan başka kimse iyi değildir. ¹⁹ Buyrukları biliyorsun: ‘Öldürmeyeceksin’, ‘Zina etmeyeceksin’, ‘Çalmayacaksın’, ‘Yalan yere tanıklık etmeyeceksin’, ‘Kimsenin hakkını yemeyeceksin’, ‘Babana ve annene saygı göstereceksin.’ ”

²⁰ Adam O'na, “Öğretmenim, bütün bunları gençliğimden beri tutuyorum” dedi.

²¹ Yeşua ona sevgiyle bakarak, “Bir eksiğin var” dedi. “Git, neyin varsa sat, yoksullara dağıt; böylelikle cennette hazinen olur. Sonra da çarmıhını yüklenerek beni takip et.”

²² Bu sözü duyunca adamın yüzü asıldı, kederli bir biçimde oradan uzaklaştı. Çünkü çok varlıklıydı. ²³ Yeşua etrafına baktı ve öğrencilerine, “Zengin olanların Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar zor olacak!” dedi.

²⁴ Öğrenciler O'nun bu sözlerine şaşırdılar. Ama Yeşua yine, “Çocuklar, zenginliğe güvenenlerin Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar güçtür!

²⁵ Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Krallığı'na girmesinden daha kolaydır.”

²⁶ Öğrenciler hepten şaşırmışlardı. Birbirlerine, “Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler.

²⁷ Yeşua onlara bakarak, “İnsanlar için bu olanaksızdır, ama Tanrı için değil, çünkü Tanrı için her şey mümkündür” dedi.

²⁸ Petrus, “İşte, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik” demeye başladı.
²⁹⁻³⁰ Yeşua, “Siz doğrusunu söyleyeyim, benim ve Müjde’nin uğruna evini, erkek kardeşlerini, kız kardeşlerini, babasını, annesini, karısını, çocuklarını ya da toprağını bırakıp da şimdi, bu zamanda çekeceği sıkıntılarla birlikte yüz kat daha fazla eve, erkek kardeşe, kız kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur. ³¹ Ancak birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak” dedi.

³² Yeruşalem’e çıkan yoldaydılar. Yeşua önlerinden gidiyordu. Öğrenciler şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler korkuyordu. Yeşua Onikiler’i yine bir kenara çekip başına geleceklere onlara anlatmaya başladı: ³³ “İşte, Yeruşalem’e gidiyoruz. İnsanoğlu başkâhinlere ve yazıcılara teslim edilecek. O’nu ölüme mahkûm edecekler ve öteki ulusların eline teslim edecekler. ³⁴ O’nunla alay edecekler, üzerine tükürecekler, O’nu kırbaçlayıp sonra da öldürecekler. Üçüncü gün geçince dirilecek” dedi.

³⁵ Zebedi’nin oğulları Yakov’la Yuhanna O’na yaklaşıp, “Öğretmenimiz, bizim yapmanı istediğimiz bir dileğimiz var” dediler.

³⁶ Yeşua onlara, “Sizin için ne yapmamı istersiniz?” dedi.

³⁷ O’na, “Yüceliğine kavuştuğunda birimiz sağında, ötekimiz solunda oturma lütfunu bize bağışla” dediler.

³⁸ Yeşua onlara, “Siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içtiğim kâseden içebilir ve benim vaftiz olacağım vaftizle siz vaftiz olabilir misiniz?” dedi.

³⁹ O’na, “Olabiliriz” dediler.

Yeşua onlara, “Gerçekten benim içtiğim kâseden siz de içeceksiniz ve benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olacaksınız. ⁴⁰ Ama sağımda ve solumda oturma bana izin vermek bana düşmez. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır.”

⁴¹ On öğrenci bunları duyunca, Yakov ve Yuhanna’ya kızmaya başladılar.

⁴² Yeşua onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Biliyorsunuz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenler ağırlıklarını hissettirirler. ⁴³ Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranıza üstün olmak isteyen, diğerlerinin hizmetkârı olsun. ⁴⁴ Aranızda birinci olmak isteyen hepinizin kölesi olsun. ⁴⁵ Çünkü İnsanoğlu da hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve yaşamını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi.”

⁴⁶ Eriha kentine geldiler. Yeşua, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla Eriha’dan çıkarken, Timay oğlu Bartimay adlı kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu. ⁴⁷ Nasıralı Yeşua’nın oradan geçtiğini duyunca, “Ey David Oğlu Yeşua, halime acı!” diye haykırmaya başladı. ⁴⁸ Birçok kişi onu azarlayarak susturmaya çalıştıysa da o, “Ey David Oğlu, halime acı!” diyerek daha yüksek sesle bağırdı.

⁴⁹ Yeşua durdu, “Onu çağırın” dedi.

Kör adama seslenerek, “Sevin! Kalk seni çağırıyor!” dediler.

⁵⁰ Adam cüppesini üzerinden sıyrıp atarak ayağa fırladı. Yeşua’nın yanına geldi.

⁵¹ Yeşua ona, “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu. Kör adam O’na, “Rabbuni, yeniden göreyim” dedi.

⁵² Yeşua ona, “Git, imanını seni kurtardı” dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca Yeşua’nın peşinden gitti.

11

¹⁻² Yeruşalem’e yaklaştıklarında Zeytin Dağı’nın yamacındaki Beytfaci’ye ve Beytanya’ya ulaştılar. Yeşua iki öğrencisini görevlendirerek, “Karşınızdaki köye gidin” dedi, “Oraya varır varmaz, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı

bir sıpa göreceksiniz. Onu çözüp bana getirin. ³ Eğer biri size, ‘Bunu neden yapıyorsunuz?’ diye sorarsa, ‘Efendi için gereklidir, hemen onu buraya geri gönderecek’ dersiniz.”

⁴ Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısında bağlı bir sıpa buldular ve onu çözdüler. ⁵ Orada duranlardan bazıları, “Sıpayı çözerek ne yapıyorsunuz?” diye sordular. ⁶ Öğrenciler Yeşua’nın kendilerine söylemiş olduğu sözlerin aynısını tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı.

⁷ Sıpayı Yeşua’ya getirip kendi giysilerini üzerine serdiler. Yeşua sıpaya bindi. ⁸ Birçok kişi giysilerini yola serdi, bazıları da ağaçlardan dallar kesip yola yaydı. ⁹ Önden gidenler ve ardından gelenler, “Hozana! Efendi’nin adıyla gelene övgüler olsun! ¹⁰ Atamız David’in yaklaşan krallığı kutlu olsun! En yücelerde Hozana!”

¹¹ Yeşua Yerusalemler’deki tapınağa girdi. Her şeyi gözden geçirdi. Akşam vakti olduğundan Onikiler’le birlikte Beytanya’ya döndü.

¹² Ertesi gün Beytanya’dan yola çıktıklarında Yeşua acıkmıştı. ¹³ Uzakta yapraklanmış bir incir ağacı gördü. Üzerinde belki bir şey bulurum diye yaklaştı. Ağaca vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi. ¹⁴ Yeşua ona, “**Bir daha kimse senden meyve yemesin!**” dedi. Öğrencileri bu sözü duydu.

¹⁵ Yerusalemler’e geldiler. Yeşua tapınağa girdi ve oradaki alıcı ve satıcıları dışarı attı. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarnı devirdi. ¹⁶ Yük taşıyan hiç kimsenin tapınaktan geçmesine izin vermedi. ¹⁷ Onlara öğretirken şöyle dedi: “**Benim evime bütün ulusların dua evi denecek’ diye yazılmamış mıdır? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!**”

¹⁸ Başkâhinlerle yazıcılar bu sözleri duyunca, O’nu nasıl yok edebileceklerinin yolunu araştırmaya başladılar. O’ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk O’nun öğretisine hayrandı.

¹⁹ Akşam olunca kentten ayrıldı. ²⁰ Sabahleyin geçerken incir ağacının kökten kurumuş olduğunu gördüler. ²¹ Olayı hatırlayan Petrus, “Öğretmenimiz, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!” dedi.

²² Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “**Tanrı’ya iman edin. ²³ Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, ‘Yerinden kalk denize atıl’ derse ve yüreğinde kuşku duymadan, söylediklerinin gerçekleşmekte olduğuna inanırsa, söyledikleri gerçekleşecektir. ²⁴ Bu nedenle size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın. Dilediğiniz yerine gelecektir. ²⁵ Duaya başladığınız zaman, birine karşı bir kırgınlığınız varsa onu bağışlayın ki, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın. ²⁶ Ama siz bağışlamazsanız, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır.**”

²⁷ Yine Yerusalemler’e geldiler. Yeşua tapınakta dolaşırken, başkâhinler, yazıcılar ve ileri gelenler O’na geldiler. ²⁸ O’na, “Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Ya da sana bunları yapma yetkisini sana kim verdi?” diye sordular.

²⁹ Yeşua onlara, “**Size bir soru soracağım. Bana yanıt verin, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söyleyeyim**” dedi. ³⁰ “**Yuhanna’nın vaftizi gökten mi, yoksa insanlardan mı? Bana yanıt verin.**”

³¹ Kendi aralarında şöyle tartışmaya başladılar: “‘Gökten’ dersek, ‘Öyleyse ona neden inanmadınız?’ diyecek. ³² ‘İnsanlardan’ dersek...’ ” Halktan korkuyorlardı. Çünkü herkes Yuhanna’yı gerçekten peygamber olarak görüyordu. ³³ Yeşua’ya, “Bilmiyoruz” dediler.

Yeşua onlara, “**Öyleyse ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim**” dedi.

12

¹ Yeşua onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. “Adamın biri bağ dikti, etrafını çitle çevirdi, üzüm sıkmaq için çukur kazdı. Bir de bekçi kulesi yaptı. Orasını bağcılara kiralayarak başka bir ülkeye gitti.

² Zamanı gelince bağın ürününden payına düşeni almak için bağcılara bir hizmetkârını gönderdi. ³ Kiracılar onu yakalayıp, hırpaladılar ve eli boş gönderdiler. ⁴ Bağ sahibi yine onlara başka bir hizmetkârını gönderdi. Onu da taşladılar, başından yaraladılar, aşağılayarak gönderdiler. ⁵ Yine başka birini gönderdi. Onu öldürdüler. Bunun gibi daha birçok kişi gönderdi, kimini dövdüler kimini öldürdüler. ⁶ Adamın yanında tek biri, sevgili oğlu kaldı. ‘Oğluma saygı duyarlar’ düşüncesiyle en son onu gönderdi. ⁷ Ama bağcılar kendi aralarında, ‘Mirasçı budur’ dediler. ‘Gelin onu öldürelim, mirasına konalım.’ ⁸ Böylece onu yakalayıp öldürdüler ve bağın dışına attılar. ⁹ Buna göre bağın sahibi ne yapacak? Gelip kiracıları yok edecek ve bağı başkalarına verecek. ¹⁰ Şu Kutsal Yazı’yı okumadınız mı?

‘Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu.

¹¹ Bu Efendi'nin işidir,
Gözümüzde harika bir iş! ”

¹² Yeşua'yı tutuklamak istedilerse de halktan korktular. Çünkü bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlamışlardı. Bunun üzerine O'nu bırakıp gittiler. ¹³ Sonra Yeşua'yı kendi sözüyle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler'den ve Hirodes yanlılarından bazı kişileri O'na gönderdiler. ¹⁴ Bu kişiler gelip Yeşua'ya, “Öğretmenimiz, senin dürüst biri olduğunu biliyoruz, kimseden çekinmediğini, insanlar arasında ayırım yapmadan Tanrı sözünü doğrulukla öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi vermek Yasa'ya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?”

¹⁵ Yeşua onların ikiyüzlülüğün bildiğinden, “Beni neden sınıyorsunuz? Bana bir dinar getirin” dedi.

¹⁶ Parayı getirdiler.

Onlara, “Bu resim ve yazı kimin?” dedi. O'na, “Sezar'ın” dediler.

¹⁷ Yeşua onlara, “Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin” diye yanıtladı.

Yeşua'nın sözlerini şaşkınlık içinde karşıladılar.

¹⁸ Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen bazı Sadukiler Yeşua'ya geldiler. O'na şunu sordular: ¹⁹ “Öğretmenimiz, Moşe bize şöyle buyurmuştur: ‘Bir adam ölür, arkasında bir dul eş bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi kadınla evlensin ve soyunu sürdürsün.’ ²⁰ Yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve çocuk bırakmadan öldü. ²¹ İkincisi de aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsünün de durumu aynı oldu. ²² Yedisi de çocuksuz öldü. Son olarak kadın da öldü. ²³ Diriliş günü, ölümden dirildiklerinde kadın onlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onu kendisine eş olarak aldı.”

²⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Yanılmanızın nedeni, Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmemeniz değil mi? ²⁵ İnsanlar ölümden dirilince ne evlenirler ne de evlendirilirler, gökteki melekler gibidirler.

²⁶ Ölüler ve diriliş hakkında, Moşe'nin Kitabı'nda, yanan çalıyla ilgili bölümde Tanrı'nın, ‘Ben Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı'yım’ dediğini okumadınız mı? ²⁷ Tanrı ölümlerin değil, yaşayanların Tanrısı'dır. Bu nedenle siz fena halde yanılıyorsunuz.”

²⁸ Bu tartışmaları dinleyen ve Yeşua'nın onlara yerinde yanıt verdiğini gören bir yazıcı yaklaşıp O'na, “Buyrukların en büyüğü hangisidir?” diye sordu.

²⁹ Yeşua şöyle yanıt verdi: “En büyüğü, ‘Dinle, ey İsrail, Tanrımız Efendi, tek Efendi’dir: ³⁰ Tanrın Efendi’ni bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.’ İlki budur. ³¹ İkincisi de şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ Bunlardan daha büyük bir buyruk yoktur.”

³² Yazıcı O’na, “İyi söyledin öğretmenim” dedi. “Tanrı tektir ve O’ndan başkası yoktur’ demekle doğruyu söyledin. ³³ İnsanın Tanrı’yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla, bütün canı ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendisi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir.”

³⁴ Yeşua onun bilgece yanıt verdiğini görünce, “Sen Tanrı’nın Krallığı’ndan uzak değilsin” dedi.

Ondan sonra kimse O’na soru sormaya cesaret edemedi. ³⁵ Yeşua tapınakta öğretirken şunu sordu: “Nasıl oluyor da yazıcılar, Mesih’in David’in oğlu olduğunu söylüyorlar? ³⁶ Çünkü David’in kendisi Kutsal Ruh’un esinlemesiyle şöyle demişti:

‘Efendi Efendim’e dedi ki,

Düşmanlarını ayaklarının altına basamak yapıncaya dek, sağımda otur.’

³⁷ Öyleyse David’in kendisi O’na Efendi diye sesleniyorsa, O nasıl David’in Oğlu olabilir?”

Oradaki büyük kalabalık Yeşua’yı beğeniyle dinliyordu. ³⁸⁻³⁹ Yeşua öğretirken şunları söyledi: “Uzun kaftanlar içinde gezmekten, çarşıda, meydanlarda saygıyla selamlanmaktan, havralarda en iyi yerlere, ziyafetlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan yazıcılardan sakının. ⁴⁰ Dulların mallarına konup yiyip bitiren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin yargılanması daha ağır olacaktır.”

⁴¹ Yeşua tapındaki bağış kutusunun karşısında oturmuş, kutulara bağış atan halkı izliyordu. Zengin olan birçok kişi kutuya bol para attı.

⁴² Bu arada yoksul bir dul kadın geldi ve birkaç kuruş değerinde iki küçük bakır para attı. ⁴³ Yeşua öğrencilerini yanına çağırarak, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Bu yoksul dul kadın herkesten çok para verdi. ⁴⁴ Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı verdiler. Oysa bu kadın, yoksulluğuna karşın, geçinmek için elinde ne varsa, her şeyini verdi.”

13

¹ Tapıntan ayrılırken öğrencilerinden biri O’na, “Öğretmenim, şu güzel taşlara, şu güzel yapılara bak!” dedi.

² Yeşua ona, “Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak” dedi.

³ Yeşua tapınağın karşısındaki Zeytin Dağı’nda otururken Petrus, Yakov, Yuhanna ve Andreas O’na özel olarak şunu sordular: ⁴ “Söyle bize, bu şeyler ne zaman olacak? Bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?”

⁵ Yeşua onlara şöyle dedi: “Dikkat edin, kimse sizi kandırmasın. ⁶ Çünkü birçokları, ‘O benim!’ diyerek benim adımla gelecek ve birçoklarını saptıracaklar.”

⁷ “Savaş haberleri, savaş söylentileri duyduğunuzda telaşlanmayın. Bunların olması gerekiyor, ama bu henüz son demek değildir. ⁸ Çünkü ulus ulusa karşı, devlet devlete karşı ayaklanacak. Çeşitli yerlerde depremler olacak. Kıtıklar ve sıkıntılar olacak. Bunlar doğum sancılarının başlangıcıdır. ⁹ Kendinize dikkat edin! Çünkü sizi mahkemelere verecekler. Havralarda dövecekler. Benim adım uğruna, onlara tanıklık etmek üzere valilerin ve kraların önüne çıkarılacaksınız. ¹⁰ Öncelikle Müjde’nin bütün uluslara duyurulması

gerekir. ¹¹ Sizi tutuklayıp sorguya çektiklerinde, ‘Ne söyleyeceğiz?’ diye önceden kaygılanmayın. O saatte size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak.”

¹² “Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onların öldürülmesine neden olacak. ¹³ Adıma olan sadakatinizden ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. ¹⁴ Yıkıcı iğrenç şeyin bulunmaması gereken yerde olduğunu gördüğünüzde, -okuyan bunu anlasın- Yahudiye’de olanlar dağlara kaçsın. ¹⁵ Damda olan evinden bir şey almak için inip içeri girmesin. ¹⁶ Tarlada olan, ceketini almak için geri dönmesin. ¹⁷ Ama o günlerde gebe olan ve çocuk emzirenlerin vay haline! ¹⁸ Dua edin ki kaçışımız kışa denk gelmesin. ¹⁹ Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı yaratılışının başlangıcından beri böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. ²⁰ Efendi o günleri kısaltmamış olsaydı, hiçbir insan kurtulamazdı. Ama Efendi kendi seçtiği, seçilmişleri uğruna o günleri kısaltmıştır. ²¹ O zaman biri size, ‘Bakın, Mesih burada!’ veya ‘İşte şurada!’ derse, buna inanmayın. ²² Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak. Öyle ki, belirtileriyle ellerinden gelse seçilmiş olanları saptıraraklar. ²³ İşte bakın! Size her şeyi önceden söylüyorum.

²⁴ Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, ‘Güneş kararacak, ay ışığını vermez olacak. ²⁵ Yıldızlar gökten düşecek ve gökteki güçler sarsılacak. ²⁶ O zaman İnsanoğlu’nun bulutlar içinde büyük bir güç ve görkemle geldiğini görecekle. ²⁷ Sonra meleklerini gönderecek ve seçilmişlerini, yerin bir ucundan göğün öbür ucuna dek, yeryüzünün dört bucağından toplayacak.”

²⁸ “Şimdi incir ağacından ders alın. Dalı filizlenip, yaprakları yeşerince, yaz mevsiminin yakın olduğunu bilirsiniz. ²⁹ Bunun gibi, siz de, bu şeylerin olup bittiğini gördüğünüzde, bilin ki, Tanrı’nın Krallığı yakındır, kapıdadır. ³⁰ Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşak bütün bunlar olana dek ortadan kalkmayacak. ³¹ Gök ve yer gelip geçecek, ama benim sözlerim yerinde duracaktır. ³² Ama o günü ve o saati ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir, yalnızca Baba bilir. ³³ Gözetleyin, uyanık kalarak dua edin. Çünkü o vaktin ne zaman geleceğini bilemezsiniz.”

³⁴ “Bu, başka bir ülkeye gitmek için yola çıkan adamın durumuna benzer. Evinden ayrılırken hizmetkârlarına yetki ve görev verir, kapıdaki bekçiye uyanık kalmasını söyler. ³⁵ Bu nedenle, uyanık kalın. Çünkü evin efendisinin, akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğü zaman mı, yoksa sabah mı, ne zaman geleceğini bilemezsiniz. ³⁶ Ansızın gelip sizi uyurken bulmasın. ³⁷ Sizlere söylediklerimi herkese söylüyorum; uyanık kalın!”

14

¹ Pesah ve Mayasız Ekmek Bayramı’ndan iki gün önceydi. Başkâhinlerle yazıcılar Yeşua’yı hileyle nasıl tutuklayıp öldürmenin bir yolunu araştırıyorlardı. ² “Bu iş bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşa çıkabilir” diyorlardı.

³ Yeşua Beytanya’da cüzamlı Simon’un evindeydi. Sofrada otururken, bir kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı getirmişti. Kabı kırdı ve yağı Yeşua’nın başına döktü. ⁴ Ama içlerinden bazıları, “Bu yağ neden böyle boş yere harcanıyor? ⁵ Üç yüz dinardan fazlaya satılıp parası yoksullara dağıtılabildi” diyerek kadına karşı homurdanmaya başladılar.

⁶ Ama Yeşua, “Kadını rahat bırakın. Neden onu rahatsız ediyorsunuz? Benim için güzel bir şey yaptı. ⁷ Yoksullar her zaman yanınızdadır, dilediğiniz zaman onlara iyilik yapabilirsiniz; ama ben her zaman sizinle olmayacağım.

8 O elinden geleni yaptı. Beni gömülmeye hazırlamak için bedenimi şimdiden meshetti. 9 Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurlursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacaktır.”

10 O sırada Onikiler'den biri olan Yahuda İskariot, Yeşua'yı ele vermek için başkâhinlerin yanına gitti. **11** Onlar bunu duyunca sevindiler. Yahuda'ya para verme vaadinde bulundular. O da Yeşua'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

12 Pesah kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk gününde, öğrencileri Yeşua'ya, “Pesah yemeğini yemek için nereye gidip hazırlık yapmamızı istiyorsun?” diye sordular.

13 Öğrencilerinden ikisini görevlendirerek, “**Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Onu takip edin. 14** Girdiği evin sahibine, ‘Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Pesah yemeğini yiyeceğim misafir odası nerede? diye soruyor’ deyin. **15** Ev sahibi size üst katta döşenmiş geniş bir oda gösterecek. İşte orada bizim için yemeği hazırlayın.”

16 Öğrencileri çıkıp kente gittiler ve orada her şeyi onlara söylendiği gibi yerli yerinde buldular. Pesah yemeğini hazırladılar.

17 Akşam olunca Yeşua Onikiler'le birlikte geldi. **18** Hep bir arada oturmuş yemek yerlerken Yeşua, “**Size doğrusunu söyleyeyim, benimle yemek yiyen sizden biri bana ihanet edecek**” dedi.

19 Öğrenciler üzüntü içinde ardı ardına O'na, “Beni demek istemedin değil mi Efendimiz?” diye sormaya başladılar.

20 Yeşua onlara, “**Onikiler'den biridir, ekmeği benimle birlikte tabağa daldırandır**” dedi. **21** “**İnsanoğlu kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet eden o adamın vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.**”

22 Yemek sırasında Yeşua eline ekmeği alıp kutsadı. Sonra bölüp öğrencilerine verdi. “**Alın, yiyin. Bu benim bedenimdir**” dedi.

23 Ardından bir kâse aldı. Şükrettikten sonra öğrencilerine verdi. Hepsi ondan içti. **24** Onlara, “**Bu, birçokları uğruna dökülen antlaşma kanıdır.**”

25 **Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nda yeniden içeceğim o güne dek asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.”**

26 Bir ilahi söyledikten sonra Zeytin Dağı'na çıktılar.

27 Sonra Yeşua onlara, “**Bu gece hepiniz benim yüzümden tökezleyip düşeceksiniz. Çünkü ‘Çobanı vuracağım ve koyunlar dağılacak’ diye yazılmıştır.**”

28 **Ama ölümden dirildikten sonra sizden önce Galile'de olacağım.”**

29 Ama Petrus O'na, “Herkes tökezleyip düşse bile ben düşmem” dedi.

30 Yeşua ona, “**Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün, hatta bu gece, horoz iki kere ötmeden önce sen beni üç kere inkâr edeceksin**” dedi.

31 Ama Petrus daha da üsteleyerek, “**Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmeyeceğim**” dedi. Hepsi aynı şeyi söyledi.

32 Getsemani adlı bir yere geldiler. Öğrencilerine, “**Ben dua ederken siz burada oturun**” dedi. **33** Petrus'u, Yakov'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başladı. **34** Onlara şöyle dedi: “**Canım kederli, ölesiye kederli. Burada bekleyin, uyanık durun.**”

35 Biraz ilerledi ve yere kapandı. Eğer mümkünse o saatin kendisinden uzaklaştırılması için dua etti. **36** “**Abba, Baba, senin için her şey mümkün**” dedi. “**Lütfen bu kaseyi benden uzaklaştır. Ancak benim arzum değil, senin arzun gerçekleşsin.**”

³⁷ Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, "**Simon, uyuyor musun? Bir saat olsun uyanık kalamadın mı? ³⁸ Uyanık kalıp dua edin ki ayartılmayasınız. Ruh gerçekten isteklidir, fakat beden zayıftır.**"

³⁹ Yine uzaklaştı ve aynı sözlerle dua etti. ⁴⁰ Geri döndüğünde yine onları uyurken buldu. Çünkü göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. O'na ne yanıt vereceklerini bilemediler. ⁴¹ Üçüncü kez geri gelip onlara, "**Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?"** dedi. "**Yeter, artık vakit geldi. İşte, İnsanoğlu günahkârların eline teslim ediliyor. ⁴² Kalkın! Haydi gidelim. Bakın bana ihanet eden yaklaşıyor.**"

⁴³ Hemen, o anda Yeşua daha sözünü bitirmeden, Onikiler'den biri olan Yahuda çıkageldi. Onunla birlikte başkâhinler, yazıcılar ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı. ⁴⁴ Yeşua'ya ihanet eden Yahuda, "Ben kimi öpersem, Yeşua O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alın ve götürün" diye onlarla anlaşmıştı. ⁴⁵ Yahuda gelir gelmez, hiç duraksamadan Yeşua'nın yanına yaklaştı. "Öğretmenim!" diyerek O'nu öptü. ⁴⁶ Bunun üzerine Yeşua'yı yakalayıp tutukladılar. ⁴⁷ Ama yanında duranlardan biri kılıcını çekti ve başkâhinin uşağının kulağını vurduğu gibi kesti.

⁴⁸ Yeşua onlara, "**Neden bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? ⁴⁹ Her gün tapınakta aranızda öğretiyordum ve beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu.**"

⁵⁰ Bunun üzerine hepsi O'nu bırakıp kaçtı. ⁵¹ Çıplak bedenine keten bir bez sarınmış bir genç Yeşua'yı takip ediyordu. Onu yakaladılar.

⁵² Ama o keten bezden sıyrılıp çıplak olarak onlardan kaçtı. ⁵³ Yeşua'yı başkâhinin yanına götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve yazıcılar orada toplanmıştı.

⁵⁴ Petrus, Yeşua'yı başkâhinin avlusuna gelinceye dek O'nu uzaktan takip etti. Nöbetçilerle birlikte oturup ateşin önünde ısınmaya başladı. ⁵⁵ Şimdi başkâhinler ve bütün kurul, Yeşua'yı öldürmek için O'na karşı tanık aradılar ve bulamadılar. ⁵⁶ Çünkü birçok kişi O'na karşı yalancı tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı. ⁵⁷ Bunun üzerine bazıları ayağa kalkıp O'na karşı yalancı tanıklık ettiler. ⁵⁸ "O'nun, 'Elle yapılan bu tapınağı yıkacağım ve üç gün içinde elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım' dediğini duyduk" dediler. ⁵⁹ Buna rağmen tanıklıkları birbirini tutmadı.

⁶⁰ Başkâhin ayağa kalkıp ortada durdu ve Yeşua'ya, "Tüm bu suçlamalara karşın neden susuyorsun? Bunların sana karşı ettiği tanıklıklar nedir böyle?" diye sordu. ⁶¹ Yeşua tek bir söz etmedi. Başkâhin yine O'na, "Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?" diye sordu.

⁶² Yeşua, "**Benim**" dedi. "**İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.**"

⁶³ Başkâhin giysilerini yırtarak, "Artık bundan böyle tanıklara ne ihtiyaç var? ⁶⁴ Küfürü duyduunuz! Yargınız nedir?" Hepsi Yeşua'nın ölüm cezasına çarptırılması gerektiğine karar verdi. ⁶⁵ Bazıları üzerine tükürmeye başladı. Yüzünü kapatarak yumrukladılar. "Peygamberlikte bulun bakalım!" dediler. Görevliler O'nu tokatladılar.

⁶⁶ Petrus aşağıdaki avludayken, başkâhinin hizmetçilerinden biri geldi. ⁶⁷ Petrus'un ısındığını görünce ona dikkatlice baktı ve, "Sen de Nasıralı Yeşua'yla birlikteydin!" dedi.

⁶⁸ Ama o bunu inkâr ederek, "Neden söz ettiğini bilmiyorum ve seni anlamıyorum" dedi. Dış kapıya çıktı ve horoz öttü.

⁶⁹ Hizmetçi kız Petrus'u görünce orada duranlara tekrar, "Bu onlardan biri" demeye başladı. ⁷⁰ Petrus yine inkâr etti. Kısa bir süre sonra orada duranlar

Petrus'a, "Sen gerçekten onlardan birisisin. Galileli'sin çünkü konuşman seni ele veriyor" dediler. ⁷¹ Ama Petrus kendi üzerine lanet okuyup, "O adamı tanımıyorum" diyerek yemin etti. ⁷² O sırada horoz ikinci kez öttü. Petrus, Yeşua'nın kendisine, "Horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı. Bunun üzerine hüngür hüngür ağlamaya başladı.

15

¹ Sabahleyin ortalık aydınlanır aydınlanmaz başkâhinler, ileri gelenler, yazıcılar ve bütün kurul bir danışma toplantısı düzenledi. Yeşua'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler. ² Pilatus O'na, "Sen Yahudilerin Kralı mısın?" diye sordu.

"Söylediğin gibidir" diye yanıt verdi.

³ Başkâhinler O'nu birçok şeyle suçladılar. ⁴ Pilatus O'na yeniden sordu, "Hiç yanıt vermeyecek misin? Bak, seni birçok konuda suçluyorlar!" dedi.

⁵ Ama Yeşua artık yanıt vermedi. Pilatus buna çok şaştı.

⁶ Pilatus, her bayramda kendisinden istedikleri bir tutukluyu salıverirdi. ⁷ Barabba adında biri vardı, ayaklanma sırasında adam öldürmüş isyancılara bağlı bir adamdı. ⁸ Halk, validen her zamanki gibi kendileri için birinin salıverilmesini istedi. ⁹ Pilatus onlara, "Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?" dedi. ¹⁰ Çünkü başkâhinlerin O'nu çekememezlikten ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. ¹¹ Ama başkâhinler, O'nun yerine Barabba'nın salıverilmesi için halkı kışkırttılar. ¹² Pilatus yine onlara, "Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz kişiyi ne yapayım?" diye sordu.

¹³ Tekrar "Onu çarmıha ger!" diye bağırıyorlardı.

¹⁴ Pilatus onlara, "Neden, O ne kötülük yaptı ki?" dedi.

Onlar ise seslerini daha da yükselterek, "O'nu çarmıha ger!" diyerek bağırıyorlardı.

¹⁵ Kalabalığı memnun etmek isteyen Pilatus, Barabba'yı onlar için salıverdi. Yeşua'yı kırbaçlattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

¹⁶ Askerler O'nu Pretorium denilen vali konağının içine götürdüler. Tüm taburu da orada topladılar. ¹⁷ O'na mor bir giysi giydirdiler. Dikenlerden bir taç örüp başına taktılar. ¹⁸ O'nu, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek selamladılar. ¹⁹ Başına bir kamışla vurup, O'na tükürdüler. Diz çöküp önünde eğildiler. ²⁰ O'nunla bu şekilde alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler. O'nu çarmıha germek üzere dışarı çıkardılar. ²¹ Kırdan dönen Simon adında Kireneli bir adam geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama, Yeşua'nın çarmıhını zorla taşıttılar. ²² Yeşua'yı Golgota, yani "Kafatası" anlamına gelen yere götürdüler. ²³ O'na mürle karıştırılmış şarap vermek istediler, ama içmedi.

²⁴ Yeşua'yı çarmıha gerdiler. Kime ne düşecek diye giysilerini kendi aralarında paylaşmak için kura çektiler. ²⁵ O'nu çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu. ²⁶ Üzerindeki suç yaftasında, "YAHUDİLER'İN KRALI" yazılıydı. ²⁷ O'nunla birlikte biri sağında biri solunda duran iki haydudu da çarmıha gerdiler. ²⁸ Böylece "O, suçlularla bir tutuldu" diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu.

²⁹ Oradan geçenler başlarını sallayarak Yeşua'yı aşağılıyorlardı! O'na, "Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? ³⁰ Çarmıhtan aşağıya in de kendini kurtar!" diyorlardı.

³¹ Aynı şekilde, yazıcılarla başkâhinler de O'nunla alay ederek kendi aralarında, "Başkalarını kurtardı. Kendini kurtaramıyor" diyorlardı. ³² "İsrail'in

Kralı Mesih şimdi çarmıhtan aşağı insin de, görüp inanalım.” O’nunla birlikte çarmıha gerilmiş olanlar da O’na hakaret ettiler.

³³ Öğleyin on ikiden üçe dek tüm ülkeyi karanlık kapladı. ³⁴ Saat üçte Yeşua yüksek sesle, “Elohi, Elohi, lama şevaktani?” yani, “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye haykırdı.

³⁵ Yanında duranlardan bazıları bunu duyunca, “Bakın, Eliyah’ı çağırıyor” dediler.

³⁶ Biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak Yeşua’ya içirdi. “Durun bakalım, Eliyah gelip O’nu aşağı indirecek mi?” dedi.

³⁷ Yeşua yüksek sesle bağırdı ve ruhunu teslim etti. ³⁸ O anda tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru yırtılarak ikiye bölündü. ³⁹ Karşısında duran yüzbaşı O’nun böyle haykırarak son nefesini verdiğini görünce, “Gerçekten bu adam Tanrı’nın Oğlu’du!” dedi.

⁴⁰ Olup bitenleri uzaktan izleyen kadınlar vardı. Magdalalı Mariyam, küçük Yakov’un ve Yose’nin annesi Mariyam ve Salome bunların arasındaydı.

⁴¹ Yeşua Galile’deyken O’nun peşinden gitmişler ve kendisine hizmet etmişlerdi. Bunların dışında Yeşua’yla birlikte Yerusaleml’e gelen daha birçok kadın vardı.

⁴² Akşam oluyordu. O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü’nden önceki gündü. ⁴³ Tanrı’nın Krallığı’nı umutla bekleyen ve Yüksek Kurul’un saygın bir üyesi olan Aramatyalı Yosef geldi. Yosef cesaretini toplayarak Pilatus’un huzuruna çıktı. Ondan Yeşua’nın cesedini istedi. ⁴⁴ Pilatus Yeşua’nın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaşırıldı. Yüzbaşayı çağırıp, “Yeşua öleli çok oldu mu?” diye sordu. ⁴⁵ Yüzbaşidan durumu öğrendikten sonra cesedi Yosef’e verdi. ⁴⁶ Yosef keten bir bez satın aldı. Yeşua’nın cesedini çarmıhtan aşağı indirip keten beze sardı. Cesedi kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. Mezarın girişine bir taş yuvarladı.

⁴⁷ Magdalalı Mariyam ve Yose’nin annesi Mariyam O’nun konulduğu yeri gördüler.

16

¹ Şabat Günü sona erince, Magdalalı Mariyam, Yakov’un annesi Mariyam ve Salome, gidip Yeşua’nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar. ² Haftanın ilk günü çok erkenden, güneş doğarken mezara geldiler. ³ Aralarında, “Mezarın giriş kapısındaki taşı bizim için kim yuvarlayacak?” diyorlardı. ⁴ Yukarıya baktıklarında o koca taşın yuvarlanmış olduğunu gördüler.

⁵ Mezara girdiklerinde, sağ tarafta beyaz bir kaftan giymiş genç bir adamın oturduğunu gördüler. Kadınlar şaşkınlık içinde kaldılar. ⁶ Genç adam onlara, “Şaşırmayın. Çarmıha gerilmiş olan Nasıralı Yeşua’yı arıyorsunuz. O dirildi, burada değil. İşte O’nu yatırdıkları yer! ⁷ Şimdi öğrencilerine ve Petrus’a gidip şöyle deyin: ‘O sizden önce Galile’ye gidiyor. Size bildirdiği gibi O’nu orada göreceksiniz.’”

⁸ Kadınlar mezardan çıkıp koşarak oradan uzaklaştılar. Çünkü korkuya kapılmışlardı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler. ⁹ Yeşua haftanın ilk gününün sabahı dirilince, ilk olarak kendisinden yedi iblis kovmuş olduğu Magdalalı Mariyam’a görüldü. ¹⁰ Mariyam gidip Yeşua’nın yas tutup ağlayan öğrencilerine haberi verdi. ¹¹ Yeşua’nın yaşadığını ve Mariyam’a görüldüğünü duymalarına rağmen inanmadılar.

¹² Bu olayların ardından, Yeşua kent dışında kırlarda yürümekte olan iki öğrencisine değişik bir biçimde görüldü. ¹³ Gidip diğerlerine haber verdiler. Onlara da inanmadılar.

¹⁴ Yeşua bundan sonra, sofrada otururken, Onbirler'e göründü. Onları imansızlıkları ve yüreklerinin katılığından dolayı azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı. ¹⁵ Yeşua onlara şöyle dedi: "Tüm dünyaya gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun. ¹⁶ İman edip vaftiz olan kurtulacak; iman etmeyen ise hüküm giyecek. ¹⁷ İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adımla iblisleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar. ¹⁸ Yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, bu onlara hiçbir şekilde zarar vermeyecek. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek."

¹⁹ Efendi Yeşua, onlarla konuştuktan sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağına oturdu. ²⁰ Öğrencileri de gidip sözü her yerde yaydılar. Efendi onlarla birlikte çalışıyor ve belirtilerle sözünü doğruluyordu. Amin.

LUKA

¹ Saygıdeğer Teofilos,
Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini sırasıyla düzenleyip yazma işine girişti. ² Başlangıçtan beri görgü tanıkları ve sözün hizmetkârları olanlar bunları bize iletiler. ³ Ben de tüm bu olayları en başından itibaren inceden inceye araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm. ⁴ Öyle ki, sana iletilen bu bilgilerin doğruluğundan emin olabilesin.

⁵ Yahudiye Kralı Hirodes günlerinde, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin vardı. Aron soyundan gelen karısının adı Elizabet'ti. ⁶ Her ikisi de Tanrı önünde doğru kişilerdi, Efendi'nin tüm buyrukları ve kuralları uyarınca kusursuz bir yaşam sürerlerdi. ⁷ Ne var ki çocukları yoktu. Çünkü Elizabet kısır ve ikisinin de yaşı oldukça ilerlemişti.

⁸ Zekeriya kendi bölüğünün hizmet ettiği bir gün Tanrı önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu. ⁹ Kâhinlik geleneği uyarınca Efendi'nin Tapınağı'na girip buhur yakma görevi kurayla ona düştü. ¹⁰ Buhur yakıldığı sırada tüm halk dışarıda dua ediyordu.

¹¹ Efendi'nin bir meleği buhur sunağının sağ tarafında durarak ona göründü. ¹² Zekeriya onu görünce irkildi ve korkuya kapıldı. ¹³ Ama melek ona, "Korkma Zekeriya, çünkü duan işitildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak ve adını Yuhanna koyacaksın. ¹⁴ Sana sevinç ve coşku getirecek ve birçokları onun doğumuna sevinecek. ¹⁵ Çünkü Efendi'nin önünde büyük biri olacak. 'Hiç şarap ve içki içmeyecek', daha annesinin karnındayken Kutsal Ruh'la dolacak. ¹⁶ İsrail'in çocuklarından birçoğunu Tanrıları EFENDİ'ye döndürecek. ¹⁷ Babaların yüreklerini çocuklara, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına döndürmek,

Efendi'ye hazırlanmış bir halk yetiştirmek için Eliyah'ın ruhu ve gücüyle Efendi'nin önünden gidecek" dedi.

¹⁸ Zekeriya meleğe, "Bundan nasıl emin olabilirim? Çünkü ben yaşlı bir adamım ve karımın yaşı da epey ilerlemiş durumda" dedi.

¹⁹ Melek ona, "Ben Tanrı'nın huzurunda duran Gabriel'im. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim. ²⁰ İşte, dilin tutulacak ve bu şeyler olana dek konuşamayacaksın, Çünkü zamanı gelince gerçekleşecek olan bu sözlerime inanmadın."

²¹ Halk Zekeriya'yı bekliyordu. Tapınakta neden bu denli uzun kaldığını merak ediyordu. ²² Dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman tapınakta bir görünüm gördüğünü anladılar. Onlara işaretler yapıyor ama konuşamıyordu. ²³ Görev günleri dolunca Zekeriya evine geri döndü. ²⁴ Bundan bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı. ²⁵ "Efendi halimi gördü, insanlar arasındaki utancımı kaldırmak için bana bu iyiliği yaptı" dedi.

²⁶ Tanrı, altıncı ayda, Melek Gabriel'i, Galile'de bulunan Nasıra Kenti'ne,

²⁷ David soyundan Yosef adlı bir adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Mariyam'dı. ²⁸ Melek içeri girdikten sonra ona, "Sevin, ey Tanrı'nın lütfetmiş olduğu kız! Efendi seninledir. Kadınlar arasında ne mutlu sana!" dedi.

²⁹ Bu sözlere Mariyam çok şaşırды, böyle bir selamın ne anlama gelebileceğini düşündü. ³⁰ Melek ona, "Korkma Mariyam, çünkü Tanrı'da lütf buldun" dedi. ³¹ İşte, gebe kalıp bir oğul doğuracak ve adını 'Yeşua' koyacaksın. ³² O büyük olacak ve kendisine En Yüce Olan'ın Oğlu denecek. Efendi Tanrı O'na

atası David'in tahtını verecek. ³³ O, Yakov'un soyu üzerinde sonsuza dek hüküm sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecek.”

³⁴ Mariyam meleğe, “Bakire olduğum halde bu nasıl olabilir?” dedi.

³⁵ Melek ona şöyle yanıt verdi: “Kutsal Ruh üzerine gelecek ve Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bu nedenle, doğacak olan kutsal kişiye, Tanrı'nın Oğlu denecek. ³⁶ İşte, akraban Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. ³⁷ Çünkü Tanrı için olanaksız hiçbir şey yoktur.”

³⁸ Mariyam, “İşte, ben Efendi'nin hizmetkârıyım. Benim için dediğin gibi olsun” dedi.

Bunun üzerine melek onun yanından ayrıldı.

³⁹ Mariyam o günlerde Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir kasabaya gitmek üzere acele yola çıktı. ⁴⁰ Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı. ⁴¹ Elizabet Mariyam'ın selamını duyar duymaz, karnındaki bebek sıçradı. Elizabet Kutsal Ruh'la doldu. ⁴² Yüksek sesle, “Sen kadınlar arasında kutsanmış olansın, rahminin ürünü de kutsanmıştır!”

⁴³ Nasıl oldu da, Efendim'in annesinin yanıma gelme lütfü bana böyle bağışlandı? ⁴⁴ İşte, selamını duyar duymaz, karnımdaki çocuk sevinçle sıçradı! ⁴⁵ Efendi'nin kendisine söylemiş olduğu sözlerin gerçekleşeceğine iman eden kadına ne mutlu!”

⁴⁶ Mariyam şöyle dedi: “Canım Efendi'yi yüceltir.

⁴⁷ Ruhum, Kurtarıcım Tanrı'da sevinç bulur,

⁴⁸ Çünkü O, sıradan biri olan hizmetkârının durumunu gördü. Çünkü işte, bundan böyle bütün kuşaklar bana kutsanmış diyecekler.

⁴⁹ Çünkü Güçlü Olan benim için büyük işler yaptı. O'nun adı kutsaldır.

⁵⁰ O'nun merhameti, kuşaklar boyunca kendisinden korkanların üzerindedir.

⁵¹ Koluyla kuvvetini gösterdi.

Gururluları yüreklerindeki büyüklenmeleriyle darmadağın etti.

⁵² Güçlüleri tahtlarından indirdi, Sıradan insanları yükseltti.

⁵³ Açları iyiliklerle doyurdu. Zenginleri ise eli boş gönderdi.

⁵⁴ Atalarımıza -Avraham'a ve soyuna sonsuza dek- söz verdiği gibi,

⁵⁵ Merhamet etmeyi unutmuyarak hizmetkârı İsrail'e yardım etti.”

⁵⁶ Mariyam yaklaşık üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra evine döndü.

⁵⁷ Elizabet'in doğurma vakti gelince, dünyaya bir oğul getirdi.

⁵⁸ Komşuları ve akrabaları, Efendi'nin ona ne denli merhamet gösterdiğini duyunca onun sevincine ortak oldular. ⁵⁹ Sekizinci gün çocuğu sünnet etmeye geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vermek istediler. ⁶⁰ Ama annesi, “Hayır, adı Yuhanna olacak” dedi.

⁶¹ Ona, “Akrabalarından bu isimde kimse yok” dediler. ⁶² Bunun üzerine, çocuğa hangi adı koymak istediğini babasına işaretle sordular.

⁶³ Zekeriya bir yazı levhası istedi ve “Adı Yuhanna'dır” diye yazdı. Herkes şaşır kaldı. ⁶⁴ Tam o sırada Zekeriya'nın ağız açıldı, dili çözülde.

Tanrı'yı yücelten sözler söyledi. ⁶⁵ Çevrede bulunanların hepsini bir korku sardı. Bütün bu olanlar Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yerinde konuşulmaya başlandı. ⁶⁶ Olayı duyanların hepsi, “Acaba bu çocuk ne olacak?” diye çok merak ediyordu. Çünkü Efendi onunla birlikteydi.

⁶⁷ Babası Zekeriya Kutsal Ruh'la dolarak şöyle peygamberlik etti:

⁶⁸ “İsrail'in Tanrısı Efendi'ye övgüler olsun,

Çünkü halkını ziyaret ederek fidyeyle kurtarmaya geldi.

- ⁶⁹ Hizmetkârı David'in soyundan bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı.
⁷⁰ Eski çağlardan beri kutsal peygamberlerin ağzından söylediği gibi,
⁷¹ Bizden nefret eden herkesin elinden kurtuluşumuzu sağladı.
⁷² Atalarımıza merhamet ederek kutsal antlaşmasını anmış oldu.
⁷³ Atamız Avraham'a ant içerek,
⁷⁴ Düşmanlarımızın elinden kurtaracağına, ömrümüz boyunca,
⁷⁵ O'nun önünde kutsallık ve doğruluk içinde, korkmadan O'na hizmet edeceğimize söz vermişti.
⁷⁶ Ve sen, ey çocuk, En Yüce Olan'ın peygamberi olarak anılacaksın. Çünkü Efendi'nin önünden O'nun yollarını hazırlamak için gidecek- sin,
⁷⁷ Ve O'nun halkına, günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin.
⁷⁸ Tanrımız'ın yüce merhameti sayesinde, Yücelerden doğan güneş bizi ziyaret edecek.
⁷⁹ Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçarak, Ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltecek."
⁸⁰ Çocuk büyüyüp ruhsal açıdan güçleniyordu. İsrail'de görüneceği güne dek ıssız yerlerde yaşadı.

2

¹ O günlerde, Sezar Augustus tüm Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılmasına yönelik buyruk çıkardı. ² Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye valiliği döneminde gerçekleşti. ³ Herkes sayılmak için kendi kentine gitti. ⁴ Yosef de David'in soyundan olduğu için Galile'nin Nasıra kentinden Yahudiye'ye, David'in kenti Beytlehem'e gitti. ⁵ Orada, hamile olan nişanlısı Mariyam'la birlikte yazılacaktı.

⁶ Onlar oradayken, Mariyam'ın doğurma vakti geldi. ⁷ İlk oğlunu dünyaya getirdi. O'nu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü onlar için handa yer yoktu. ⁸ Aynı yörede, sürülerinin başında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı. ⁹ İşte, Efendi'nin bir meleği onlara göründü ve Efendi'nin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. ¹⁰ Melek onlara, "Korkmayın, çünkü işte, size tüm insanlığı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum" dedi. ¹¹ "Bugün size, David'in kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Efendi olan Mesih'tir.

¹² İşte size işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız." ¹³ Ansızın meleğin yanında göksel bir ordu belirdi ve Tanrı'yı överek dediler:

¹⁴ "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde O'nu hoşnut eden insanlara Esenlik olsun!"

¹⁵ Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekilince, çobanlar birbirlerine, "Haydi, şimdi Beytlehem'e gidelim ve Efendi'nin bize bildirdiği bu olup biteni görelim" dediler. ¹⁶ Koşarak geldiler. Mariyam'ı Yosef'i ve yemlikte yatan bebeği buldular. ¹⁷ Bunu gördüklerinde, çocuk hakkında kendilerine anlatılanları etrafa yaydılar. ¹⁸ Bunu duyanların hepsi çobanların kendilerine söylediklerine şaşıtlar. ¹⁹ Ama Mariyam bütün bu sözleri yüreğinde saklıyor, üzerinde derin derin düşünüyordu. ²⁰ Çobanlar, kendilerine söylendiği gibi, duydukları ve gördükleri her şey için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler.

²¹ Sekizinci gün, çocuğun sünnet zamanı geldiğinde, anne rahmine düşmeden meleğin söylemiş olduğu gibi, O'na Yeşua adı verildi.

²² Moşe'nin Yasası'na göre arınma günleri dolunca, Yosef'le Mariyam çocuğu Efendi'ye sunmak için Yerusaleml'e götürdüler. ²³ Nitekim Yasa'da, "İlk doğan

her erkek çocuk Efendi'ye adanmış sayılacak" diye yazılıdır. ²⁴ Ayrıca Yasa'da buyrulduğu gibi, kurban olarak "bir çift kumru ya da iki güvercin" sunmaya gelmişlerdi.

²⁵ İşte o sırada, Yerusalemlerde Şimon adında bir adam vardı. Şimon doğru ve inançlı biriydi. İsrail'in teselli edileceği günü özlemle bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi. ²⁶ Efendi'nin Mesih'ini görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh tarafından kendisine bildirilmişti.

²⁷ Şimon Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Yosef'le Mariyam, Yasa'nın gereğini yerine getirmek üzere küçük Yeşua'yı tapınağa getirdiklerinde, ²⁸ Şimon O'nu kucağına aldı. Tanrı'yı yücelterek şunları söyledi:

²⁹ "Ey egemen Efendimiz verdiğin sözü tuttun,
Artık esenlik içinde beni bu yaşamdan ayırabilirsin,

³⁰ Çünkü gözlerim kurtuluşunu gördü,

³¹ Bütün halkların önünde hazırladığın;

³² Ulusları aydınlatıp,

Halkın İsrail'e yücelik kazandıracak ışığı gözlerimle gördüm."

³³ Yosef'le annesi O'nun hakkında söylenenlere şaşıldılar. ³⁴ Şimon onları kutsadı ve annesi Mariyam'a şöyle dedi: "İşte, bu çocuk İsrail'de birçoklarının düşmesi ve kalkması içindir. Hem de karşı çıkılacak bir belirtidir. ³⁵ Evet, birçoklarının yüreğindeki düşünceleri açığa çıkarırken, senin yüreğine de bir kılıç saplanmış gibi olacak."

³⁶ Aşer oymağından Fanuel'in kızı Anna adında yaşlı bir peygamber vardı. Genç kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadıkdan sonra dul kalmıştı. ³⁷ Seksen dört yıldır dul olarak yaşıyordu. Tapınaktan hiç ayrılmaz, gece gündüz oruçla, duayla Tanrı'ya tapınırdı. ³⁸ Tam o saatte ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yerusalemlerin kurtuluşunu bekleyen herkese Yeşua'dan söz etmeye başladı.

³⁹ Efendi'nin Yasası uyarınca gereken her şeyi yerine getirdikten sonra Yosef'le Mariyam Galile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler. ⁴⁰ Çocuk büyüyor, ruhta güçleniyor, bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi. ⁴¹ Anne babası her yıl Pesah Bayramı'nda Yerusaleml'e giderdi.

⁴² Yeşua on iki yaşındayken, bayram geleneği uyarınca yine Yerusaleml'e gittiler. ⁴³ Bayramın ardından eve dönerlerken küçük Yeşua Yerusaleml'de geride kaldı. Mariyam'la Yosef bunun farkında değillerdi. ⁴⁴ O'nun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu düşünerek bir günlük yol mesafesi gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve dostlar arasında aradılar. ⁴⁵ O'nu bulamayınca, O'nu araya araya gerisin geri Yerusaleml'e döndüler. ⁴⁶ Üç gün sonra O'nu tapınakta, öğretmenler arasında otururken buldular. Onları dinliyor, sorular soruyordu. ⁴⁷ O'nu dinleyenlerin hepsi anlayışına ve verdiği yanıtlara hayran kalıyorlardı. ⁴⁸ Mariyam ve Yosef O'nu görünce şaşırdılar. O'na, "Oğlum, bize neden böyle davrandın? Bak, babanla ben kaygı içinde seni arıyorduk" dedi.

⁴⁹ Onlara, "Beni neden arıyorsunuz? Babamın evinde olmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?" dedi. ⁵⁰ Onlar O'nun bu sözlerinden bir anlam çıkaramadılar. ⁵¹ Yeşua onlarla birlikte yola koyulup Nasıra'ya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi tüm bu yaşananları yüreğinde sakladı. ⁵² Yeşua, bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

3

¹ Sezar Tiberius'un saltanatının on beşinci yılıydı. Pontius Pilatus Yahudiye valisiydi. Galile'yi Hirodes, İturreya ve Trahonitis bölgesini

Hirodes'in kardeşi Filipus, Avilini'yi Lisaniyas yönetiyordu. ² Hanan ile Kayafa'nın başkâhinliği döneminde, Zekeriya oğlu Yuhanna'ya çölde Tanrı sözü geldi. ³ Yuhanna Yarden Irmağı çevresindeki tüm bölgeyi dolaşarak insanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırırdı. ⁴ Peygamber Yeşaya'nın sözlerini içeren kitapta şöyle yazılmıştır:

“Çölde yükselen ses, ‘Efendi'nin yolunu hazırlayın.

Gececek olduğu patikaları düzleyin’ diyor.

⁵ Her vadi doldurulacak.

Her dağ ve tepe alçaltılacak. Eğri yollar doğrultulacak, Engebeli yollar düzleştirilecek.

⁶ Tüm insanlık Tanrı'nın sağladığı kurtuluşu görecektir.”

⁷ Yuhanna, vaftiz olmak üzere kendisine gelen kalabalıklara şöyle dedi: “Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı? ⁸ Bu nedenle artık tövbeye layık meyveler verin! Kendi kendinize, ‘Biz Avraham'ın soyundanız’ demeye kalkmayın. Size şunu söyleyeyim: Tanrı Avraham'a şu taşlardan çocuk yetiştirebilir! ⁹ Şimdiden balta ağaçların köküne dayanmış durumda. Bu nedenle iyi meyve vermeyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır.”

¹⁰ Kalabalık O'na, “Öyleyse ne yapmalıyız?” diye sordu.

¹¹ Onlara şu karşılığı verdi: “İki ceketini olan, olmayana versin. Kimin yiyeceği varsa, yiyeceğini olmayanla paylaşsın.”

¹² Vergi görevlileri de vaftiz olmaya geldiler ve ona, “Öğretmenimiz, biz ne yapmalıyız?” dediler.

¹³ Onlara, “Size buyrulandan fazlasını toplamayın” dedi.

¹⁴ Bazı askerler de, “Biz ne yapalım?” diye sordular.

Onlara, “Kimsenin malını yağmalamayın, yalan yere kimseyi suçlamayın. Aldığınız maaşla yetinin” dedi.

¹⁵ Halk umut içinde bekliyordu. Yuhanna'yla ilgili olarak, “Acaba Mesih bu olabilir mi?” sorusu herkesin aklından geçiyordu. ¹⁶ Yuhanna onlara şu karşılığı verdi: “Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü olan geliyor. Ben O'nun çarıklarının başını çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. ¹⁷ İşte yabası elinde hazır duruyor. Harman yerini temizleyecek ve buğdayı ambarına toplayacak. Samanı ise sönmeyen ateşte yakacaktır.”

¹⁸ Yuhanna daha birçok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjde'yi halka duyuruyordu. ¹⁹ Ne var ki ülkenin dörtte birini yöneten Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiya ile ilgili sorun ve kendi yapmış olduğu bir sürü kötülük nedeniyle Yuhanna tarafından eleştiriliyordu. ²⁰ Hirodes kötülüklerine bir yenisini ekleyerek Yuhanna'yı zindana attırdı. ²¹ Bütün halk vaftiz olduktan sonra, Yeşua da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı. ²² Kutsal Ruh, fiziksel görünümde, güvercin gibi Yeşua'nın üzerine indi. Gökten, “Sen benim sevgili Oğlum'sun. Senden hoşnudum” diyen bir ses duyuldu.

²³ Yeşua görevine başladığında otuz yaşlarındaydı. Yosef'in oğlu sanılıyordu. Yosef de Eli oğlu, ²⁴ Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yosef oğlu, ²⁵ Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu, ²⁶ Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu, ²⁷ Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu, ²⁸ Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu, ²⁹ Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,

³⁰ Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yosef oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,

³¹ Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, David oğlu,

³² İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu,
³³ Amminadav oğlu, Ram oğlu, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,
³⁴ Yakov oğlu, İshak oğlu, Avraham oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,
³⁵ Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu, ³⁶ Kenan oğlu,
 Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Noah oğlu, Lemek oğlu, ³⁷ Metuşelah oğlu, Hanok oğlu,
 Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu, ³⁸ Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı
 Oğlu'ydu.

4

¹ Kutsal Ruh'la dolu olarak Yarden Irmağı'ndan dönen Yeşua, Ruh tarafından çöle yöneltildi. ² Kırk gün boyunca İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Bu süre sonunda acıktı. ³ İblis O'na, "Eğer Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşa söyle ekmek olsun" dedi.

⁴ Yeşua, " 'İnsan yalnız ekmele yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar' diye yazılmıştır" karşılığını verdi.

⁵ Bu sefer İblis Yeşua'yı yüksek bir dağa çıkardı. O'na dünyanın bütün ülkelerini gösterdi. ⁶ O'na, "Bütün bu ülkelerin yönetimini ve zenginliğini sana vereceğim" dedi. "Çünkü bunlar bana teslim edildi ve ben dilediğim kişiye veririm. ⁷ Bu nedenle bana taparsan, hepsi senin olacak" dedi.

⁸ Yeşua ona şu karşılığı verdi: "Çekil ötümden Şeytan! Şöyle yazılmıştır: 'Tanrının Efendi'ye tapınacak ve yalnız O'na kulluk edeceksin.' "

⁹ İblis O'nu Yerusaleml'e götürüp tapınağın tepesine çıkardı. O'na şöyle dedi: "Eğer Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at. ¹⁰ Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Tanrı seni korumaları için meleklerine buyruk verecek.'

¹¹ 'Ayağın bir taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.' "

¹² Yeşua ona şöyle karşılık verdi: "Tanrının Efendi'yi denemeyeceksin' diye buyrulmuştur."

¹³ İblis Yeşua'yı her alanda denedikten sonra bir süreliğine O'nun yanından ayrıldı.

¹⁴ Yeşua, Ruh'un gücüyle Galile'ye döndü. O'nunla ilgili haberler tüm bölgeye yayıldı. ¹⁵ Onların havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.

¹⁶ Yeşua büyüdüğü Nasıra kentine geldi. Şabat günü her zaman olduğu gibi havraya gitti. Kutsal Yazılar'ı okumak üzere ayağa kalktı. ¹⁷ O'na Peygamber Yeşaya'nın Kitabı verildi. Kitabı açtı ve şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:

¹⁸ "Efendi'nin Ruhu üzerimdedir.
 Çünkü O, yoksullara Müjde'yi iletmek için beni meshetti. Kırık yüreklileri iyileştirmek,

Tutsakların salıverileceklerini,
 Körlerin gözlerinin açılacağını duyurmak için, Ezilenleri kurtarmak,

¹⁹ Ve Efendi'nin lütuf yılını ilan etmek için beni gönderdi."

²⁰ Kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi gözlerini O'na dikti. ²¹ Yeşua onlara, "Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir" diye anlatmaya başladı.

²² Herkes O'nu övüyor, ağzından çıkan lütufkâr sözlere hayran kalıyordu. Kendi aralarında, "Yosef'in oğlu değil mi bu?" diyorlardı.

²³ Onlara şöyle dedi: "Şüphesiz bana şu benzetmeyi hatırlatacaksınız: 'Hekim, önce kendini iyileştir! Kafarnahum'da yapıldığını duyduğumuz işerin aynısını, burada kendi memleketinde de yap.' " ²⁴ Yeşua şöyle devam etti: "Size doğrusunu söyleyeyim, hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez.

²⁵ Yine size doğrusunu söyleyeyim, Eliyah Peygamber'in zamanında göğün üç

yıl altı ay kapandığı ve tüm ülkede korkunç bir kıtlığın meydana geldiği o günlerde İsrail’de çok sayıda dul kadın bulunuyordu. ²⁶ Ama Eliyah bunlardan hiçbirine gönderilmedi. Yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kenti’nde bulunan bir dula gönderildi. ²⁷ Peygamber Elişa’nın günlerinde İsrail’de pek çok cüzamlı vardı. Ama bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi. Yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi.”

²⁸ Havradakiler bu sözleri duyunca büyük bir öfkeyle doldular. ²⁹ Ayağa kalkıp O’nu kentten dışarı çıkardılar. O’nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler. ³⁰ Ama Yeşua sıyrılıp aralarından gelip geçti.

³¹ Yeşua Galile’nin bir kenti olan Kafarnahum’a geldi. Şabat günü halka öğretiyordu. ³² Yetkiyle konuştuğu için öğretişine şaşır kaldılar. ³³⁻³⁴ Havrada iblise tutulmuş, içinde kötü ruh bulunan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, “Ey Nasıralı Yeşua! Bizden ne istiyorsun? Bizi yok etmek için mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı’nın Kutsalı’sın!” diye bağırdı.

³⁵ Yeşua, “Sessiz ol, çık adamın içinden!” diyerek onu azarladı. İblis adamı herkesin önünde yere vurup, ona hiçbir zarar vermeden içinden çıktı.

³⁶ Herkes şaşkınlık içindeydi. Birbirlerine, “Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara buyruk veriyor, onlar da çıkıyor!” diyorlardı. ³⁷ Yeşua’yla ilgili haberler tüm yöreye yayıldı.

³⁸ Yeşua havradan ayrılıp Simon’un evine gitti. Simon’un kayınvalidesi hastaydı ve ateşler içinde yatıyordu. Onu iyileştirmesi için Yeşua’ya yalvardılar. ³⁹ Yeşua kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.

⁴⁰ Güneş batarken, çeşitli hastalıklara yakalanmış olanların hepsini O’na getirdiler. Yeşua ellerini onların üzerine koydu ve iyileştirdi. ⁴¹ İblisler, “Sen Tanrı’nın Oğlu’sun!” diyerek çılgık atarak birçoklarının içinden çıkıyordu. Ama Yeşua onları azarlayarak konuşmalarına izin vermiyordu. Çünkü O’nun Mesih olduğunu biliyorlardı.

⁴² Gün ağarınca Yeşua oradan ayrılıp ıssız bir yere çekildi. Halk O’nu arıyordu. O’nu bulduklarında yanlarından ayrılmasın diye O’nu zorladılar. ⁴³ Yeşua onlara, “Tanrı’nın Krallığı’yla ilgili Müjde’yi başka kentlerde de duyurmam gerek. Bu nedenle gönderildim” dedi. ⁴⁴ Böylece Galile’deki havralarda Müjde’yi duyurmayı sürdürdü.

5

¹ Yeşua Ginnesar Denizi’nin kıyısında duruyordu. Halk Tanrı sözünü dinlemek için O’nun çevresinde toplanmıştı. ² Yeşua deniz kıyısında duran iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı. ³ Yeşua Simon’un teknelerinden birisine bindi ve ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Oturup halka tekneden öğretmeye başladı. ⁴ Konuşmasını bitirince Simon’a, “Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın” dedi.

⁵ Simon O’na şöyle yanıt verdi: “Efendim, bütün gece boyunca çabaladık, hiçbir şey tutamadık; ama senin sözün uyarınca ağları atacağım.” ⁶ Bunu yaptıklarında o kadar çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı. ⁷ Gelip kendilerine yardım etmeleri için öteki teknedeki ortaklarına işaret ettiler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi tıklım tıklım balıkla doldurdular. Tekneler neredeyse batacaktı. ⁸ Simon Petrus bunu görünce Yeşua’nın dizlerine kapanarak, “Efendimiz benden uzak dur, çünkü ben günahkâr bir adamım” dedi. ⁹ Çünkü kendisi ve yanındakiler, bu kadar çok balık tutmuş olmalarının

şaşkınlığı içindeydiler. ¹⁰ Simon'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakov ve Yuhanna da aynı şaşkınlık içindeydi.

Yeşua, Simon'a, "**Korkma. Bundan böyle canlı insan tutacaksın.**"

¹¹ Teknelerini kıyıya çektiler. Her şeyi bırakıp Yeşua'nın ardından gittiler. ¹² Yeşua kentlerden birindeyken tüm bedeni cüzam kaplamış bir adam geldi. Adam Yeşua'yı görünce yüzüstü yere kapandı. O'na, "Efendimiz, istersen beni temiz kılabilirsin" diyerek yalvardı.

¹³ Yeşua elini uzattı ve ona dokunarak, "**İsterim. Temiz ol!**" dedi.

O an adam cüzamdan temizlendi. ¹⁴ Yeşua ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. "**Git kâhine kendini göster ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Moşe'nin buyurduğu sunuları sun**" dedi. ¹⁵ Ama Yeşua'yla ilgili haberler hızla çevreye yayıldı. O'nu dinlemek, hastalıklarından kurtulup iyileşmek için kalabalık halk toplulukları O'na akın ediyordu. ¹⁶ Yeşua ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.

¹⁷ Bir gün Yeşua öğretirken, Galile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Yerusalemlen gelen Ferisiler ve Kutsal Yasa öğretmenleri O'nun çevresinde oturuyordu. Yeşua Efendi'nin gücü aracılığıyla hastaları iyileştiriyordu. ¹⁸ Derken adamlar döşek üzerinde felçli bir adam getirdiler. Felçli adamı içeri sokup Yeşua'nın önüne getirmeye çalışıyorlardı. ¹⁹ Ama kalabalık nedeniyle onu içeri sokmanın bir yolunu bulamayınca dama çıktılar. Kiremitleri kaldırıp yatağıyla birlikte onu Yeşua'nın önüne sarkıttılar. ²⁰ Yeşua onların imanını görünce, "**Dostum, günahların bağışlandı**" dedi.

²¹ Yazıcılar ve Ferisiler tartışmaya başlayıp, "Tanrı'ya küfreden bu adam da kim? Tanrı dışında günahları kim bağışlayabilir?" dediler.

²² Onların ne düşündüğünü bilen Yeşua onlara şöyle dedi: "**Neden aklınızdan böyle şeyler geçiriyorsunuz? ²³ Hangisi daha kolay, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk ve yürü' demek mi?**"

²⁴ Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlamaya yetkisi olduğunu bilmelisiniz." Sonra felçliye, "**Sana söylüyorum, kalk, döşeğini toplayıp evine git!**" dedi.

²⁵ Adam onların önünde hemen ayağa kalktı. Üzerinde yattığı döşeği topladı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti. ²⁶ Herkesi şaşkınlık sardı. Tanrı'yı yücelttiler. Korlu içinde, "Bugün şaşılması işler gördük" dediler.

²⁷ Bu olayın ardından Yeşua oradan ayrıldı. Vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Ona, "**Ardından gel!**" dedi.

²⁸ O da her şeyi bırakıp, Yeşua'nın ardından gitti. ²⁹ Sonra Levi Yeşua için evinde büyük bir şölen düzenledi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte sofradaydı. ³⁰ Yazıcılar ve Ferisiler, öğrencilerine karşı, "Niçin vergi görevlileriyle ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?" diye homurdanmaya başladılar. ³¹ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "**Sağlamaların değil, hastaların hekime ihtiyacı vardır. ³² Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.**"

³³ O'na, "Neden Yuhanna'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar? Aynı şekilde Ferisiler'in öğrencileri de. Ama seninkiler yiyip içiyorlar!" dediler.

³⁴ Onlara, "**Güvey aralarındayken konuklar oruç tutar mı?**" dedi. ³⁵ "**Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek. İşte onlar o zaman oruç tutacaklar.**" ³⁶ Yeşua onlara bir benzetme de anlattı. "**Hiç kimse yeni bir giysiden bir parçayı yırtıp eski bir giysinin üzerine yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eskisiyle uyuşmaz. ³⁷ Hiç kimse eski şarap tulumlarına yeni şarap koymaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır,**

hem şarap dökülür hem de tulumlar mahvolur. ³⁸ Yeni şarabı yeni tulumlara koymak gerek. Böylece ikisi de korunabilir. ³⁹ Hiç kimse eski şarabı içtikten sonra hemen yenisini istemez. Çünkü 'Eskisi daha iyi' der."

6

¹ Yeşua bir Şabat Günü buğday tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı. ² Ferisiler'den bazıları onlara, "Şabat Günü Yasa'ya uygun olmayanı neden yapıyorsunuz?" dediler.

³ Yeşua onlara şöyle dedi: "David'le yanındakiler acıkınca ne yaptığını hiç okumadınız mı? ⁴ Tanrı'nın evine girdi, yalnızca kâhinler dışında yemesi yasak olan sunu ekmeklerini alıp yedi ve yanındakilere de verdi." ⁵ Onlara, "İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Efendisi'dir" dedi.

⁶ Başka bir Şabat Günü Yeşua havraya girip öğretmeye başladı. Orada sağ eli sakat bir adam vardı. ⁷ Yeşua'yı suçlu çıkarabilmek için fırsat kollayan yazıcılarla Ferisiler, Şabat Günü hastaları iyileştirip iyileştirmeyeceğini görmek için dikkatlice izliyorlardı. ⁸ Ne var ki, Yeşua onların bu düşüncelerini biliyordu. Eli sakat adama, "Kalk, orta yerde dur" dedi. O da kalktı ve orta yerde durdu. ⁹ Sonra Yeşua onlara, "Söyleyin" dedi. "Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı, yoksa kötülük yapmak mı doğrudur? Hayat kurtarmak mı yoksa öldürmek mi?" ¹⁰ Hepsini süzdükten sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı ve öteki eli gibi sapasağlam oluverdi. ¹¹ Onlar ise öfkeden kudurdular. Kendi aralarında Yeşua'ya karşı nasıl bir düzen kurabileceklerinin hesabına koyuldular.

¹² Yeşua o günlerde dua etmek için bir dağa çıktı. Bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi. ¹³ Gün ağarınca öğrencilerini yanına çağırdı, içlerinden on ikisini seçti. Onlara elçiler adını verdi. ¹⁴ Petrus adını verdiği Simon, onun kardeşi Andreas, Yakov, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, ¹⁵ Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakov, Yurtsever diye tanınan Simon, ¹⁶ Yakov oğlu Yahuda ve Yeşua'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

¹⁷ Yeşua onlarla birlikte dağdan inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden oluşan bir kalabalık ve bütün Yahudiye ve Yerusalemler'den ve Sur ve Sayda kıyılarından O'nu dinlemeye gelen çok sayıda insan da oradaydı. ¹⁸ Yeşua'yı dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de şifa buluyordu. ¹⁹ Kalabalıktaki herkes O'na dokunmak için çabalıyordu. Çünkü O'nun içinden çıkan bir güç herkesi iyileştiriyordu.

²⁰ Yeşua gözlerini öğrencilerine çevirerek şunları söyledi: "Ne mutlu yoksul olanlara!

Çünkü Tanrı'nın Krallığı sizindir.

²¹ Ne mutlu şimdi aç olanlara! Çünkü doyurulacaksınız.

Ne mutlu şimdi yaşlı olanlara! Çünkü güleceksiniz.

²² İnsanoğlu'na sadakatinizden ötürü,

İnsanlar sizden nefret ettikleri, dışlayıp aşağıladıkları, Ve adınızı kötiledikleri zaman

Ne mutlu size!

²³ O gün sevinin ve coşkuyla sıçrayın!

Çünkü işte, gökteki ödülünüz büyüktür.

Onların da ataları peygamberlere aynı şeyi yaptılar.

²⁴ Ama vay halinize zenginler! Çünkü tesellinizi aldınız.

²⁵ Vay halinize, ey şimdi tok olanlar, Çünkü aç kalacaksınız.

Vay halinize, şimdi gülenler, Çünkü yas tutup ağlayacaksınız.

²⁶ İnsanlar sizin için övgü sözleri dizdiklerinde vay halinize!

Çünkü onların ataları da sahte peygamberlere aynı şeyi yaptılar.”

²⁷ “Ama siz beni dinleyenlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın. ²⁸ Size lanet edenleri kutsayın ve size kötü davrananlar için dua edin. ²⁹ Bir yanağınza vurana öbür yanağınızı da çevirin. Ceketinizi alandan, gömleğinizi de esirgemeyin.

³⁰ Sizden dileyen herkese verin, malınızı alandan bir daha geri istemeyin.”

³¹ “İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. ³² Yalnızca sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Çünkü günahkârlar bile kendilerini sevenleri severler.

³³ Sana iyilik edene iyilik edersen, bundan övünecek ne var? Çünkü günahkârlar bile aynısını yapar. ³⁴ Geri almayı umduğunuz kişilere ödünç verirsiniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile geri almayı umarak günahkârlara ödünç verirler. ³⁵ Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın ve hiçbir şey beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak ve En Yüce Olan'ın çocukları olacaksınız. Çünkü O nankörlere ve kötülere karşı şefkatlidir.

³⁶ Öyleyse Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun.”

³⁷ “Yargılamayın ki, yargılanmayasınız. Suçlamayın ki, siz de suçlanmayasınız. Bağışlayın ki, siz de bağışlanasınız.

³⁸ Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşkın, dolu bir ölçekle kucağınza boşaltılacaktır. Çünkü hangi ölçüyle ölçerseniz, aynı ölçü size de uygulanacaktır.”

³⁹ Yeşua onlara bir benzetme anlattı: “Kör köre yol gösterebilir mi? İkişi birden çukura düşmez mi? ⁴⁰ Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ancak eğitimini tamamlayan her öğrenci öğretmeni gibi olacaktır. ⁴¹ Neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği gözardı edersin? ⁴² Ya da kendi gözündeki merteği kendin görmezken, kardeşine nasıl olur da, ‘Kardeş, izin ver gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? Ey ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görebilirsin. ⁴³ İyi ağaç kötü meyve vermediği gibi, kötü ağaç da iyi meyve veremez. ⁴⁴ Her ağaç kendi meyvesinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir toplanmaz, çalılardan da bağ bozumu yapılmaz. ⁴⁵ İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük açığa çıkarır. Ağız yürekten taşanı söyler.”

⁴⁶ “Neden bana ‘Efendi, Efendi’ diyorsunuz da söylediklerimi yerine getirmiyorsunuz? ⁴⁷ Bana gelen, sözlerimi işitip uygulayan kişinin kime benzediğini size söyleyeyim. ⁴⁸ Böyle biri, evini yaparken toprağı derin kazıp, temelini kaya üzerine atan adama benzer. Sel gelince kabaran sular eve saldırdı ama onu sarsamadı. Çünkü ev kaya üzerinde kurulmuştur. ⁴⁹ Ama sözlerimi işitip de uygulamayan kişi, evini toprak üzerine temelsiz kurmuş adama benzer. Kabaran sular saldırdınca ev hemen çöker. Çöküşü de korkunç olur.”

7

¹ Yeşua, can kulağıyla kendisini dinleyen halka bütün bu sözleri söyledikten sonra Kafarnahum'a gitti. ² Bir yüzbaşının çok sevdiği bir hizmetkârı orada ölüm döşeğinde hasta yatıyordu. ³ Yüzbaşı Yeşua'yla ilgili haberleri duymuştu. Yahudiler'in bazı ileri gelenlerini, gelip hizmetkârını iyileştirmesini rica etmesi için Yeşua'ya gönderdi. ⁴ Onlar da gelip içtenlikle Yeşua'ya yalvardılar. O'na, “Bu adam senin bu iyiliğine layıktır” dediler. ⁵ “Çünkü ulusumuzu

seviyor ve havramızı yaptıran da odur.”⁶ Yeşua onlarla birlikte yola koyuldu. Evin yakınına vardığında, yüzbaşı bazı dostlarını yollayıp O’na şu haberi gönderdi: “Efendimiz, zahmet etme; çatımın altına girmene layık değilim.⁷ Bu nedenle, sana gelmeye de kendimi layık görmedim. Sen yeter ki bir söz söyle, hizmetkârım iyileşecektir.⁸ Çünkü ben de buyruk altında bulunan bir adamım. Buyruğumda askerler var. Birine, ‘Git’ derim, gider; ötekine, ‘Gel’ derim, gelir. Hizmetkârıma, ‘Şunu yap’ derim, yapar.”

⁹ Yeşua bu sözlere hayran kaldı. Kendisini takip eden kalabalığa dönerek şöyle dedi: “**Size şunu söyleyeyim ki, İsrail’de bile böylesine bir imana rastlamadım.**”¹⁰ Eve dönenler, hasta olan hizmetkârı iyileşmiş buldular.

¹¹ Yeşua bundan kısa bir süre sonra Nain adlı bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık O’nunla birlikte gitti.¹² Kentin kapısına yaklaştıklarında bir cenaze alayı gördüler. Dul bir annenin tek oğlu ölmüştü. Kent halkından büyük bir kalabalık kadınla birlikte gidiyordu.¹³ Efendi kadını görünce ona acıdı. Ona, “**Ağlama**” dedi.¹⁴ Yaklaşıp tabuta dokununca cenazeyi taşıyanlar durdu. “**Delikanlı, sana söylüyorum, kalk!**” dedi.¹⁵ Ölü kalkıp oturdu, konuşmaya başladı. Yeşua onu annesine geri verdi.

¹⁶ Herkesi korku sardı. “Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!” diyerek Tanrı’yı yücelttiler. “Tanrı, halkının yardımına geldi!” diyorlardı.¹⁷ Yeşua’yla ilgili bu haber tüm Yahudiye’ye ve çevre bölgelere yayıldı.

¹⁸ Yuhanna’nın öğrencileri bütün bunları ona anlattılar.¹⁹ Yuhanna, öğrencilerinden ikisini yanına çağırarak, “Gelecek Olan sen misin, yoksa başka birini mi arayalım?” diye sormaları için onları Yeşua’ya gönderdi.²⁰ Adamlar Yeşua’nın yanına geldiklerinde şöyle dediler: “Vaftizci Yuhanna, ‘Gelecek Olan sen misin, yoksa başka birini mi arayalım?’ diye soruyor.”

²¹ Tam o sırada Yeşua, türlü hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözlerini açtı.²² Yeşua ulaklara, “**Gidin gördüklerinizi, işittiklerinizi Yuhanna’ya bildirin**” dedi. “**Körler görüyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temizleniyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde duyuruluyor.**”²³ **Ne mutlu benden ötürü tökezlemeyenlere!**”

²⁴ Yuhanna’nın ulakları gittikten sonra Yeşua halka Yuhanna’dan söz etmeye başladı. “**Çöle ne görmeye gittiniz? Rüzgârla sallanan bir kamış mı? O zaman ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler kuşanmış bir adam mı? Bakın, zarif giysiler kuşanıp bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında olur.**”²⁵ **Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet, size şunu söyleyeyim, peygamberden de üstün olanı gördünüz.**

²⁷ **İşte, habercimi önünden gönderiyorum; senin önünde yolunu hazırlayacak diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir**” dedi.

²⁸ **“Size derim ki, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yuhanna’dan daha büyük bir peygamber yoktur, ancak Tanrı’nın Krallığı’nda en küçük olan ondan daha büyüktür.”**

²⁹ Yuhanna tarafından vaftiz edilen bütün halk ve vergi görevlileri bunu duyunca Tanrı’nın adil olduğunu ilan ettiler.³⁰ Ama Yuhanna tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisiler ve Kutsal Yasa uzmanları, Tanrı’nın kendileriyle ilgili tasarısını reddetmiş oldular.

³¹ Yeşua konuşmasını şöyle sürdürdü: “**Öyleyse bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Onlar neye benzerler?**”³² **Çarşı meydanında oturup birbirine şöyle bağrışan çocuklara benziyorlar: ‘Size kaval çaldık, ama kalkıp oynamadınız! Ağıt yaktık, ama ağlamadınız.’**³³ Vaftizci Yuhanna geldiğinde oruç tutup şarap içmedi. Ama siz ona, ‘iblise tutulmuş’ diyorsunuz.³⁴ İnsanoğlu

geldiğinde yiyip içti. Bu sefer de, ‘Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileriyle günahkârların dostu oldu!’³⁵ Ancak bilgelik, bilgeliğin kendi çocukları tarafından doğrulanır.”

³⁶ Ferisiler’den biri Yeşua’yı yemeğe davet etti. Yeşua Ferisi’nin evine girdi ve sofrada yerini aldı. ³⁷ O kentte günah içinde yaşayan bir kadın vardı. Yeşua’nın Ferisi’nin evinde sofrada oturduğunu öğrenince kaymaktaşından bir kap içinde güzel kokulu bir yağ getirdi. ³⁸ Yeşua’nın arkasında ağlayarak ayaklarının dibinde durup gözyaşlarıyla ayaklarını ıslatmaya başladı. Başının saçıyla ayaklarını sildi, ayaklarını öptü ve üzerine yağ sürdü. ³⁹ Kendisini davet eden Ferisi bunu görünce kendi kendine, “Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve nasıl bir kadın olduğunu, onun günahkâr olduğunu bilirdi” dedi.

⁴⁰ Yeşua ona, “Simon, sana söyleyecek bir şeyim var” dedi. O da, “Öğretmenim söyle” dedi.

⁴¹ “Bir adama iki kişinin borcu vardı. Birinin borcu beş yüz dinar, diğerinin borcu elli dinardı. ⁴² Ödeyecek güçleri olmadığından, adam ikisinin de borcunu bağışladı. Bunlardan hangisi onu daha çok sever?”

⁴³ Simon, “Sanırım daha çok bağışlanan” diye yanıtladı. Yeşua ona, “Doğru söyledin” dedi. ⁴⁴ Sonra kadına dönerek Simon’a, “Bu kadını görüyor musun? Ben evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Ama o gözyaşlarıyla ayaklarımı ıslattı, saçlarıyla da kuruladı. ⁴⁵ Sen beni öpmedin bile. Ama bu kadın eve girdiğinden beri ayaklarımı öpüp duruyor. ⁴⁶ Sen başıma yağ sürmedin, ama o ayaklarımı güzel kokulu yağla meshetti. ⁴⁷ Bu nedenle sana derim ki, onun pek çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Ama az bağışlanan, az sever” dedi. ⁴⁸ Yeşua kadına, “Günahların bağışlandı” dedi.

⁴⁹ O’nunla birlikte sofrada oturanlar kendi kendilerine, “Günahları bile bağışlayan bu adam kim?” diye konuşmaya başladılar.

⁵⁰ Kadına, “İmanın seni kurtardı, esenlik içinde git” dedi.

8

¹ Çok geçmeden, Yeşua köy kent dolaşarak Tanrı Müjdesi’nin müjdesini duyurmaya başladı. Onikiler de kendisiyle birlikteydi. ² Kötü ruhlardan ve hastalıklarından kurtulmuş olan bazı kadınlar vardı. Bunlardan birisi kendisinden yedi iblis çıkmış olan Magdalalı denilen Mariyam’dı. ³ Hirodes’in kâhyası Kuza’nın karısı Yohanna, Susanna ve daha birçok kadın Yeşua’yla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla Yeşua ve öğrencilerine yardım ediyorlardı. ⁴ Büyük bir kalabalık toplanmış çeşitli kentlerden insanlar akın akın O’na geliyordu. Yeşua onlara şu benzetmeyi anlattı: ⁵ “Çiftçinin biri tohum ekmeye çıktı. Ekerken tohumların bazıları yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip göğün kuşlarına yem oldu. ⁶ Bazıları kayalık yere düştü, filizlendiğinde susuzluktan kuruyup gitti. ⁷ Bazıları dikenlerin arasına düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu. ⁸ Bazılarıysa iyi toprağa düştü ve yetişince yüz kat ürün verdi.” Yeşua bunları söyledikten sonra, yüksek sesle, “İşitecek kulağı olan işitsin!” dedi.

⁹ Sonra öğrencileri O’na, “Bu benzetme ne anlama geliyor?” diye sordular.

¹⁰ Yeşua, “Tanrı Krallığı’nın sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama başkalarına benzetmelerle anlatılmaktadır. Öyle ki, ‘Baktıkları halde görmesinler, işittikleri halde anlamasınlar.’ ¹¹ Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrı sözüdür. ¹² Yol kenarındakiler sözü işitenlerdir. Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alıp götürür.

¹³ Kayalık yere düşenler, işitince sözü sevinçle benimseyenlerdir. Ama kök salamadıkları için bir süre dayanan bu kişiler sınındıkları zaman imandan dönerler. ¹⁴ Dikenler arasına düşenler, sözü işitenlerdir. Ama bunlar yola devam ederken yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevk ve eğlenceleri içinde boğulur ve olgunlaşıp hiç ürün vermezler. ¹⁵ Verimli toprağa ekilenlerse, sözü dürüst ve iyi bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler.”

¹⁶ “Hiç kimse kandil yaktığı zaman onu bir kapla örtmez ya da yatağın altına koymaz. Tam tersine içeri girenler ışığı görsün diye onu kandillige koyar. ¹⁷ Çünkü açığa çıkmayacak gizli kapaklı hiçbir şey yoktur. Ne de bilinmeyecek, aydınlığa çıkarılmayacak saklı bir şey vardır. ¹⁸ Bu nedenle, nasıl dinlediğinizde dikkat edin. Kimde varsa ona daha fazlası verilecek. Ama kimde yoksa, sahip olduğunu sandığı bile ondan alınacaktır.”

¹⁹ Annesi ve kardeşleri O'nun bulunduğu yere geldiler. Ama kalabalık yüzünden kendisine yaklaşamadılar. ²⁰ Bazıları ona, “Annenle kardeşlerin dışarıda bekliyorlar, seni görmek istiyorlar” diye Yeşua'ya haber gönderdi.

²¹ Ama O, onlara şu karşılığı verdi: “**Annem ve kardeşlerim, Tanrı'nın sözünü işitip onu uygulayanlardır.**”

²² Bir gün Yeşua öğrencileriyle bir tekneye bindi. Onlara, “**Denizin karşı yakasına geçelim**” dedi. Böylece kıyıdan açıldılar. ²³ Tekne yol alırken Yeşua uykuya daldı. O sırada denizde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca ciddi bir tehlikeyle karşılaştılar. ²⁴ Yanına gelip, “Efendimiz, efendimiz, öleceğiz!” diyerek O'nu uyandırdılar. Yeşua kalkıp rüzgârı ve kabaran deniz dalgalarını azarladı. Sular duruldu, ortalık sülman oldu. ²⁵ Onlara, “**İmanınız nerede?**” dedi. Onları korku ve şaşkınlık sarmıştı. Birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgâra ve suya buyruk veriyor, onlar da O'na itaat ediyor!” dediler.

²⁶ Sonra Galile'nin karşısındaki Gerasalılar'ın ülkesine vardılar.

²⁷ Yeşua karaya çıkınca, kentten iblise tutulmuş bir adam O'nu karşıladı. Uzun zamandır sırtına bir şey giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu. ²⁸ Yeşua'yı görünce ortalığı inleyen bir çılgılık atarak O'nun önünde yere kapandı. Yüksek sesle haykırarak, “Yeşua, Yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Yalvarırım bana eziyet etme!” dedi. ²⁹ Çünkü Yeşua, kötü ruha adamdan çıkmasını buyurmuştu. Kötü ruh sık sık adamı etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve prangaya bağlanarak başına nöbetçi dikilmesine karşın bağlarını kopararak iblis tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.

³⁰ Yeşua ona, “**Adın ne?**” diye sordu.

“Tümen” dedi. Çünkü adamın içine birçok iblis girmişti. ³¹ İblisler kendilerini dipsiz derinliklere göndermesin diye Yeşua'ya yalvardılar.

³² Oradaki bayırda otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. İblisler domuzların içine girmelerine izin vermesi için Yeşua'ya yalvardılar. O da onlara izin verdi. ³³ İblisler adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Sürü uçurumdan aşağı koşuşarak denize atlayıp boğuldu. ³⁴ Olayın tanıkları domuz çobanları kaçıştılar. Kentte ve köylerde olup bitenleri anlattılar.

³⁵ Herkes olanları görmek için geldiler. Yeşua'nın yanına geldiklerinde, iblislerden kurtulan adamı giyinmiş ve akli başında, Yeşua'nın ayakları dibinde otururken buldular. Korkuya kapıldılar. ³⁶ Olaylara tanık olanlar, iblise tutulmuş adamın nasıl kurtulduğunu gelen halka anlattılar. ³⁷ Gerasa yöresinden gelen bütün halk Yeşua'nın yanlarından ayrılması için O'na yalvardılar. Çünkü çok korkuyorlardı. O da tekneye binip geri döndü. ³⁸⁻³⁹ İblislerden kurtulan adam Yeşua'nın yanında kalmak için O'na yalvardı. Ama Yeşua, “**Evine dön ve**

Tanrı'nın senin için neler yaptığını anlat" diyerek onu gönderdi. O da gidip, Yeşua'nın kendisi için neler yaptığını bütün kentte duyurdu.

⁴⁰ Yeşua karşı tarafa vardığında halk O'nu karşıladı. Çünkü herkes O'nu bekliyordu. ⁴¹ O sırada havra yöneticisi Yair adında bir adam geldi. Yeşua'nın ayaklarına kapanarak evine gelmesi için yalvardı. ⁴² Çünkü on iki yaşındaki kızı, tek çocuğu ölmek üzereydi. Yeşua yola çıkmış giderken, kalabalık O'nu her yandan sıkıştırıyordu. ⁴³ On iki yıldan beri kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamış, ama kimse onu iyileştirememişti. ⁴⁴ Yeşua'nın arkasından yetişip giysisinin saçak püskülüne dokundu ve o anda kanaması durdu. ⁴⁵ Yeşua, **"Bana kim dokundu?"** dedi.

Herkes bunu yadsıyınca, Petrus ve yanındakiler, "Efendimiz, kalabalık seni çepeçevre sarmış ve sıkıştırıyor ve sen, **'Bana kim dokundu?'** diyorsun" dediler.

⁴⁶ Ama Yeşua, **"Birisi bana dokundu, çünkü içimden bir gücün çıkıp gittiğini hissettim"** dedi. ⁴⁷ Yaptığını gizleyemeyeceğini fark eden kadın titreyerek geldi ve Yeşua'nın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, O'na neden dokunduğunu ve hemen nasıl iyileştiğini anlattı. ⁴⁸ Yeşua ona, **"Kızım, cesur ol! İmanın seni kurtardı. Esenlik içinde git"** dedi.

⁴⁹ Yeşua daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden biri gelip ona, "Kızın öldü. Artık öğretmeni rahatsız etme" dedi.

⁵⁰ Yeşua bunu duyunca ona, **"Korkma. Yalnızca iman et kızın iyi olacak"** dedi.

⁵¹ Yeşua adamın evine vardığında, Petrus, Yuhanna, Yakov ve çocuğun babası ve annesi dışında kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi. ⁵² Herkes ağlıyor ve kızın yasını tutuyordu. Yeşua, **"Ağlamayın"** dedi. **"Kız ölmedi, uyuyor."**

⁵³ Kızın öldüğünü bildikleri için O'nunla alay ettiler. ⁵⁴ Yeşua hepsini dışarı çıkardı. Kızın elinden tutarak yüksek sesle, **"Kızım, kalk!"** diye seslendi. ⁵⁵ Ruhu geri dönünce kız hemen ayağa kalktı. Yeşua, ona yiyecek bir şeyler verilmesini söyledi. ⁵⁶ Kızın anne ve babası şaşkına dönmüşlerdi. Yeşua, bu olaydan kimseye söz etmemeleri konusunda onları uyardı.

9

¹ Yeşua Onikiler'i yanına çağırıp onlara bütün iblislerin üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi. ² Onları Tanrı'nın Krallığı'nı duyurmaya ve hastaları iyileştirmeye gönderdi. ³ Onlara, **"Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne de para, ne de yedek giysi. 4 Hangi eve girerseniz, kentten ayrılınca dek o evde kalın. 5 Sizi kabul etmediklerinde, o kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye ayaklarınızın tozunu silkin"** dedi.

⁶ Öğrenciler yola koyuldular. Köy köy dolaşarak her yerde Müjde'yi duyurup hastaları iyileştirdiler. ⁷ Ülkenin dörtte birini yöneten Hirodes, bütün yapılanları duydu. Bazılarının arasında dolaşan "Yuhanna ölümler arasından dirildi" söylentisi nedeniyle şaşkınlık içindeydi. ⁸ Bazıları, "Eliyah görüldü!" diyordu. Bazıları da "Eski çağ peygamberlerinden biri yaşama döndü" diyordu. ⁹ Hirodes, "Yuhanna'nın başını ben kestirdim, ama hakkında böyle şeyler duyduğum bu adam kim?" diyor, Yeşua'yı görmek istiyordu. ¹⁰ Elçiler döndüklerinde, yaptıkları her şeyi Yeşua'ya anlattılar.

Yeşua yalnızca onları yanına alarak Beytsayda kentnin ıssız bir bölgesine çekildi. ¹¹ Bunu öğrenen halk O'nun peşinden gitti. Yeşua onları iyi karşıladı, onlarla Tanrı'nın Krallığı'na ilişkin konuştu ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi.

¹² Günbatımına doğru Onikiler gelip Yeşua'ya, "Halkı gönder. Çevredeki köylere ve çiftliklere gitsinler. Orada kendilerine kalacak yer ve yiyecek bulsunlar. Çünkü burada ıssız bir yerdeyiz" dediler.

¹³ Yeşua, "**Onlara siz yiyecek bir şeyler verin**" dedi.

"Eğer bunca insan için gidip yiyecek satın almazsak, yanımızda beş ekmekle iki balıktan başka bir şey yok" dediler. ¹⁴ Çünkü yaklaşık beş bin kişiydiler.

Öğrencilerine, "**Halkı elleriyle kişilik gruplar halinde oturtun**" dedi.

¹⁵ Öyle yaptılar ve hepsini oturtular. ¹⁶ Yeşua beş ekmekle iki balığı aldı, göğe bakarak onları kutsadı, böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi.

¹⁷ Herkes yiyip doydu. Arta kalan parçalardan oluşan on iki sepet dolusu topladılar.

¹⁸ Yeşua yalnız başına dua ediyordu. Öğrencileri yakınındaydı. Onlara, "**Halk benim kim olduğumu söylüyor?**" diye sordu.

¹⁹ Öğrenciler, "Kimi Vaftizci Yuhanna, kimi Eliyah, kimi de eski çağ peygamberlerinden biri dirilmiş, diyor" dediler.

²⁰ Yeşua onlara, "**Ya siz ne dersiniz? Sizce ben kimim?**" dedi. Petrus, "Sen Tanrı'nın Mesih'i'sin" diye yanıtladı.

²¹ Yeşua onları uyararak bunu kimseye söylememelerini buyurdu.

²² Onlara, "**İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve yazıcılar tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gereklidir**" dedi.

²³ Hepsine, "**Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmihini yüklenip beni izlesin. ²⁴ Hayatını kurtarmak isteyen onu yitirecek, hayatını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. ²⁵ İnsan tüm dünyayı kazanıp da kendi öz varlığını kaybederse, bunun kendisine ne faydası olur? ²⁶ Çünkü kim benden ve sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu kendi görkemiyle, Babası'nın ve kutsal meleklerin görkemiyle geldiğinde ondan utanacaktır. ²⁷ Ama size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı'nın Krallığı'nı görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.**"

²⁸ Yeşua bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra, Petrus, Yuhanna ve Yakov'u yanına alarak dua etmek için dağa çıktı. ²⁹ Yeşua dua ederken yüzünün görünümü değişti, giysisi göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü. ³⁰ İşte, iki kişi O'nunla konuşuyordu. Bunlar Moşe'yle Eliyah'tı. ³¹ Görkem içinde beliren bu iki kişi, Yeşua'nın yakında Yeruşalem'de gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı.

³² Petrus ve onunla birlikte olanların üzerine uyku çökmüştü. Uyandıkları anda Yeşua'nın görkemini ve yanında duran iki adamı gördüler. ³³ Onlar Yeşua'nın yanından ayrılırken Petrus Yeşua'ya, "Efendimiz, burada bulunmamız ne iyi oldu!" dedi. "Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Moşe'ye, biri de Eliyah'a" dedi. Ne dediğini kendi de bilmiyordu.

³⁴ Petrus daha konuşurken, bir bulut indi ve onlara gölge saldı. Bulut tarafından çevrelenince korkuya kapıldılar. ³⁵ Buluttan gelen bir ses, "Bu benim sevgili Oğlum'dur. O'nu dinleyin!" dedi. ³⁶ Ses kesilince,

Yeşua artık tek başınaydı. Öğrenciler bundan kimseye söz etmediler.

³⁷ Ertesi gün, dağdan indiklerinde, Yeşua'yı büyük bir kalabalık grup karşıladı. ³⁸ Kalabalığın içinden bir adam, "Öğretmenim, yalvarırım oğluma bir bak!" diye seslendi. "Kendisi benim tek çocuğumdur. ³⁹ Bir ruh onu tutuyor, çocuk birdenbire çığlıklar atıyor. Ağzını köpürterek şiddetle onu sarsıyor. Bedenini yara bere içinde bırakarak güçbela ayrılıyor. ⁴⁰ Ruhunu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama yapamadılar."

⁴¹ Yeşua, “Ey imansız ve sapmış kuşak! Ne zamana dek sizinle olup size katlanacağım? Oğlunu buraya getir” dedi.

⁴² Çocuk Yeşua’ya yaklaşırken iblis onu yere çalıp şiddetle sarstı. Ama Yeşua kötü ruhu azarladı. Çocuğu iyileştirip babasına verdi. ⁴³ Tanrı’nın yüceliği karşısında hepsi şaşkınlık içinde kaldı.

Herkes Yeşua’nın yaptığı işlerin şaşkınlığını yaşarken, Yeşua öğrencilerine, şöyle dedi: ⁴⁴ “Şu sözlerimi aklınızdan çıkarmayın. İnsanoğlu insanların eline teslim edilecek” dedi. ⁴⁵ Ama onlar bu sözü anlamadılar. Çünkü sözün anlamı onlardan saklanmıştı. Dahası Yeşua’ya bu konuyla ilgili soru sormaya da korkuyorlardı.

⁴⁶ Öğrencilerin arasında içlerinde kimin en üstün olduğu konusunda bir tartışma çıktı. ⁴⁷ Yeşua, akıllarından geçeni biliyordu. Bir çocuğu aldı ve yanına koydu. ⁴⁸ Onlara, “Bu çocuğu benim adımla kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük sayılan, aslında en büyük olandır” dedi.

⁴⁹ Yuhanna, “Öğretmenimiz, senin adınla iblis kovan birini gördük. Ama bizimle birlikte senin ardınca gelmediği için ona engel olduk” dedi.

⁵⁰ Yeşua ona, “Ona engel olmayın! Bize karşı olmayan bizden yanadır” dedi.

⁵¹ Göğe alınacağı gün yaklaşınca Yeşua, yüzünü Yerusalemler yönüne dönerek kararlı adımlarla yola çıktı. ⁵² Önünden ulaklar gönderdi. Onlar da Yeşua için hazırlık yapmak üzere yola çıkıp Samariyalılar’ın bir köyüne girdiler. ⁵³ Yeşua Yerusalemler’e yöneldiği için Samariyalılar O’nu kabul etmediler. ⁵⁴ Öğrencileri Yakov ve Yuhanna bunu görünce, “Efendimiz, Eliyah’ın yaptığı gibi bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?” dediler.

⁵⁵ Ama Yeşua dönüp onları azarladı ve şöyle dedi, “Siz hangi ruhtan konuştuğunuzu bilmiyorsunuz. ⁵⁶ Çünkü İnsanoğlu, insanları yok etmeye değil, kurtarmaya geldi.”

Sonra başka bir köye gittiler. ⁵⁷ Yolda giderlerken, biri Yeşua’ya, “Nereye gidersen git, ardından geleceğim Efendimiz” dedi.

⁵⁸ Yeşua ona, “Tilkilerin inleri, kuşlarının yuvaları var, ama İnsanoğlu’nun başını koyacak bir yeri yok” dedi.

⁵⁹ Bir başkasına, “Ardımdan gel!” dedi.

Ama o, “Efendimiz, önce gidip babamı gömmeme izin ver” dedi.

⁶⁰ Yeşua ona, “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen git ve Tanrı’nın Krallığı’nı insanlara duyur” dedi.

⁶¹ Bir başkası da, “Efendimiz, senin ardından geleceğim. Ama önce izin ver, evimdekilerle vedalaşayım” dedi.

⁶² Yeşua ona, “Sabanı tutup da arkasına bakan hiç kimse Tanrı’nın Krallığı’na layık değildir” dedi.

10

¹ Bundan sonra Efendi yetmiş kişi daha görevlendirdi. Onları ikişer ikişer, kendisinin gideceği her kente, her bölgeye kendi önünden gönderdi. ² Onlara, “Gerçekten ürün bol, ama işçi az. Bu nedenle, ürünün sahibi Efendi’ye dua edin ki, ürünü kaldıracak işçiler göndersin” dedi. ³ “Gidin! İşte sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum. ⁴ Yanınıza ne para kesesi, ne torba, ne de çarık alın. Yolda giderken kimseyle selamlaşmayın. ⁵ Hangi eve girerseniz, önce, ‘Bu eve esenlik olsun’ deyin. ⁶ Orada esenliğe layık biri varsa, sizin esenliğiniz onun üstüne gelecektir. Yoksa, size geri dönecektir. ⁷ Aynı evde kalın, size ne sunarlarsa onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden

eve dolaşmayın. ⁸ Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulana yiyin. ⁹ Orada bulunan hastaları iyileştirin ve onlara, ‘Tanrı’nın Krallığı size yaklaştı’ deyin. ¹⁰ Ama bir kentte sizi kabul etmezlerse, caddelerine çıkın ve şunu duyurun: ¹¹ ‘Şunu bilin ki, Tanrı’nın Krallığı size yaklaştı. Kentinizin ayaklarımıza yapışan tozunu bile size karşı silkiyoruz.’ ¹² Size şunu söyleyeyim, O gün o kentin hali Sodom Kenti’nin halinden beter olacaktır.

¹³ “Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Çünkü sizde yapılan büyük işler Sur ve Sayda’da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturmuş, tövbe etmiş olurlardı. ¹⁴ Ama yargı gününde Sur’un ve Sayda’nın durumu sizinkinden daha iyi olacaktır. ¹⁵ Ya sen, ey Kafernahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, Hades’e indirileceksin. ¹⁶ Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur.”

¹⁷ Yetmişler sevinç içinde geri geldiler. “Efendimiz senin adını andığımızda iblisler bile bize boyun eğiyor!” dediler.

¹⁸ Yeşua onlara şöyle dedi: “Şeytan’ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm. ¹⁹ İşte, size yılanları ve akrepleri ve düşmanın tüm gücünü ayak altında ezmek için yetki verdim. Hiçbir şey size, hiçbir şekilde zarar veremez. ²⁰ Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın gökte yazılmış olmasına sevinin.”

²¹ O anda Yeşua Kutsal Ruh’ta coşarak şöyle dedi: “Baba, göğün ve yerin Efendisi! Bunları bilge ve akıllı kişilerden saklayıp küçük çocuklara açtığın için sana şükrediyorum. Evet Baba, sana hoş gelen buydu.”

²² Öğrencilerine dönerek, “Bana her şey Babam tarafından verildi. Oğul’un kim olduğunu Baba’dan başka kimse bilemez. Baba’nın kim olduğunu da Oğul’dan ve Oğul’un O’nu açıklamak istediği kişilerden başkası bilemez” dedi.

²³ Yine öğrencilerine dönerek özel olarak, “Gördüklerinizi gören gözlere ne mutlu! ²⁴ Size şunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice krallar sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin duyduklarınızı duymak istediler, ama duyamadılar” dedi.

²⁵ Bir Kutsal Yasa uzmanı Yeşua’yı sınamak amacıyla, “Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” dedi.

²⁶ Yeşua ona, “Yasa’da ne yazılmıştır? Sen nasıl yorumluyorsun?”

²⁷ Kutsal Yasa uzmanı şöyle yanıt verdi: “Tanrının Efendi’ni bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin ve komşunu kendin gibi seveceksin.”

²⁸ Ona, “Doğru yanıtladın. Bunu yaparsan yaşarsın” dedi.

²⁹ Ama kendini haklı çıkarmak isteyerek Yeşua’ya, “Komşum kim benim?” diye sordu.

³⁰ Yeşua şöyle yanıt verdi: “Bir adam Yeruşalim’den Yeriha’ya iniyordu. Haydutların eline düştü. Adamı soyup dövdüler, yarı ölü vaziyette bırakıp gittiler. ³¹ Rastlantı sonucu o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından gelip geçti. ³² Aynı şekilde bir Levili de adamı görünce yolun öbür yanından gelip geçti. ³³ Derken bir Samariyalı adamın yattığı yere geldi. Onu görünce yüreği sızladı.

³⁴ Adamın yanına geldi, yaralarını sardı, yağ ve şarap döktü. Onu kendi hayvanına bindirdi, bir hana götürdü ve onunla ilgilendi.

³⁵ Ertesi gün ayrılırken iki dinar parayı hancıya verdi. ‘Ona iyi bak’ dedi. ‘Bundan fazla ne harcarsan, döndüğümde sana geri öderim.’ ³⁶ Şimdi, bu üçünden hangisi haydutların arasına düşen bu adama komşu gibi davranmıştır?”

³⁷ Yasa uzmanı, “Ona merhamet eden” dedi. Sonra Yeşua ona, “**Git sen de aynısını yap**” dedi.

³⁸ Yola devam ederlerken, Yeşua bir köye girdi. Marta adında bir kadın O’nu evinde konuk etti. ³⁹ Marta’nın Mariyam adında bir kız kardeşi vardı. Mariyam Efendi’nin ayaklarının dibine oturmuş O’nu dinliyordu.

⁴⁰ Marta ise işlerin çokluğundan ötürü dalgındı. Yeşua’nın yanına gelerek, “Efendimiz, kız kardeşimin beni hizmet işlerinde yalnız bırakmasını umursamıyor musun? Söyle de bana yardım etsin” dedi.

⁴¹ Yeşua ona, “**Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp dertleniyorsun.**

⁴² **Oysa gerekli olan tek şey vardır. Mariyam, kendisinden geri alınmayacak olan iyi payı seçti**” dedi.

11

¹ Yeşua bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri O’na, “Efendimiz, Yuhanna’nın öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmeyi öğret” dedi.

² Yeşua onlara, “**Dua ettiğinizde şöyle deyin**” dedi: “**Gökteki Babamız, adın kutsal tutulsun. Krallığın gelsin.**

Gökte olduğu gibi yeryüzünde de senin isteğin gerçekleşsin.

³ **Günlük ekmeğimizi bize her gün ver.**

⁴ **Günahlarımızı bağışla,**

Çünkü biz de bize borçlu olan herkesi bağışlıyoruz. Ayartılmamıza izin verme, bizi kötü olandan kurtar.”

⁵ Onlara şöyle dedi: “**Hangi biriniz gece yarısı bir arkadaşına gidip, ‘Arkadaşım, bana üç somun ödünç ekme ver. ⁶ Çünkü bir arkadaşım yoldan geldi ve önüne koyacak bir şeyim yok’. ⁷ Öbürü de içerden, ‘Beni rahatsız etme! Kapı kapalı, çocuklarım da yanımda uyuyor. Bu saatte kalkıp sana bir şey veremem’ der miydi hiç? ⁸ Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık hatırına kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın yüzüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse onu verecektir.”**

⁹ “**Size diyorum ki, dileyin, size verilecek. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın, size açılacaktır. ¹⁰ Her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.”**

¹¹ “**İçinizden hangi baba, kendisinden ekme isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse ona balık yerine yılan verir? ¹² Ya da yumurta isterse akrep verir? ¹³ Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göksel Babanız’ın kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh’u vereceği çok daha belli değil mi?”**

¹⁴ Yeşua adamın birisinden sağır bir iblisi kovuyordu. İblis çıkınca dilsiz adam konuşmaya başladı. Halk hayretler içinde kaldı. ¹⁵ Ama içlerinden bazıları, “İblisleri iblislerin önderi Baalzevul aracılığıyla kovuyor” dediler. ¹⁶ Kimisi de O’nu sınamak amacıyla gökten bir belirti göstermesini istedi. ¹⁷ Onların aklından geçenleri bilen Yeşua, “**Kendi içinde bölünen her ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen ev çöker. ¹⁸ Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, krallığı nasıl ayakta kalabilir? Diyorsunuz ki, ben iblisleri Baalzevul’un aracılığıyla kovuyorum. ¹⁹ Eğer ben iblisleri Baalzevul aracılığıyla kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin aracılığıyla kovuyor? Bu nedenle sizi kendi adamlarınız yargılayacak. ²⁰ Ama ben iblisleri Tanrı’nın eliyle kovuyorsam, Tanrı’nın Krallığı üzerinize gelmiş demektir.”**

²¹ “**Tamamen silahlanmış güçlü bir adam, kendi evini koruyorsa, malları güvende demektir. ²² Ama daha güçlü biri ona saldırıp onu yendiğinde, güvendiği bütün silahlarını ondan alır ve mallarını yağmalayarak bölüştürür.”**

²³ “Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle toplamayan dağıtıyor demektir. ²⁴ Kötü ruh, insandan çıkınca, rahatlamak için kurak yerlerde dolaşır. Ama aradığını bulamaz. ‘Çıktığım eve geri döneyim’ der. ²⁵ Döndüğünde, süpürülmüş ve düzenlenmiş bulur. ²⁶ Sonra gider ve kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır. Hep birlikte içeri girip yerleşirler. O adamın son hali ilkinden beter olur.”

²⁷ Yeşua bunları söylerken, kalabalığın içinden bir kadın sesini yükseltip O’na, “Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!” dedi.

²⁸ Yeşua, “Asıl, ne mutlu Tanrı’nın sözünü işitip yerine getirenlere!” dedi.

²⁹ Kalabalık çevresinde toplanınca Yeşua konuşmaya başladı. “Bu kuşak kötü bir kuşaktır. Doğaüstü belirti peşindeler. Ama onlara Yona Peygamberin belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek. ³⁰ Yona nasıl Ninovalılar için bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacaktır. ³¹ Güney Kraliçesi yargı günü bu kuşağın insanlarıyla birlikte kalkıp onları mahkûm edecek. Çünkü kraliçe, Solomon’un bilgeliğini duymak için dünyanın öbür ucundan kalkıp geldi. İşte, Solomon’dan daha büyük olan buradadır. ³² Ninova halkı yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı mahkûm edecek. Çünkü onlar, Yona’nın çağrısı üzerine tövbe ettiler. İşte, Yona’dan daha büyük olan buradadır.”

³³ “Hiç kimse kandil yakıp onu gizli bir köşeye ya da tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tam tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar.

³⁴ Bedenin ışığı gözdür. Bu nedenle gözün sağlamsa, tüm beden de ışıkla dolar. Ama bozuksa, beden de karanlıkla kaplıdır. ³⁵ Bu nedenle, içinizdeki ışığın karanlık olup olmadığına dikkat edin. ³⁶ Tüm bedeniniz ışıkla doluyorsa, hiçbir yanında karanlık yoksa, parlak kandil ışığı gibi, beden tamamen ışıkla kaplanacaktır.”

³⁷ Yeşua konuşmasını bitirdiğinde, bir Ferisi O’nu evine yemeğe davet etti. O da içeri girip sofraya oturdu. ³⁸ Ferisi Yeşua’nın yemekten önce ellerini yıkamadığını görünce şaşıtı. ³⁹ Efendi ona şöyle dedi: “Siz Ferisiler kâsenin ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle doludur.

⁴⁰ Ey akılsızlar, dışını yapanla içini yapan aynı değil mi? ⁴¹ En iyisi, içte bulunanlardan yoksullara verin. İşte, o zaman her şey sizin için temiz olacak. ⁴² Ama vay halinize Ferisiler! Çünkü nanenin, sedef otunun ve her tür sebzenin ondalığını verirsiniz ama adaleti ve Tanrı’nın sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden bunları da yerine getirmeniz gerekmez miydi? ⁴³ Vay halinize Ferisiler! Çünkü havralarda en seçkin yerlere oturmayı, çarşı meydanlarında selamlanmayı ne de seversiniz. ⁴⁴ Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz, insanların kime ait olduğunu bilmeden üzerinde gezindiği belirsiz mezarlar gibisiniz.”

⁴⁵ Kutsal Yasa uzmanlarından biri, “Öğretmenim” dedi. “Bunları söyleyerek bize de hakaret etmiş oluyorsun” dedi.

⁴⁶ “Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları! Çünkü insanlara taşınması zor yükler yüklüyorsunuz, kendiniz bu yükleri taşımak için parmağınızı bile oynatmıyorsunuz. ⁴⁷ Vay halinize! Çünkü peygamberlerin anıt mezarlarını yapıyorsunuz oysa onları atalarınız öldürdü. ⁴⁸ Böylece atalarınızın işlerine tanıklık ediyor, onları da onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de onların anıt mezarlarını yapıyorsunuz. ⁴⁹ Bu nedenle, Tanrı’nın bilgeliği şöyle demiştir, ‘Onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim. Bazılarını öldürecekler, bazılarını da zulmedecekler.’ ⁵⁰ Bu nedenle, dünyanın kuruluşundan bu yana akıtılan bütün peygamberlerin kanından bu kuşak sorumlu tutulacaktır. ⁵¹ Habel’in kanından tutun da,

sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriya'nın kanına dek. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır. ⁵² Vay size ey Yasa uzmanları! Çünkü bilgi kapısının anahtarını elinize aldınız. Kendiniz içeri girmediğiniz gibi, girmek isteyenleri de engellediniz.”

⁵³ Yeşua oradan ayrılırken yazıcılarla Ferisiler, O'na öfkeyle diş gıcırdatıldılar. Bir sürü konu üzerinde ağzını aradılar. ⁵⁴ Ağzından çıkabilecek bir sözle O'nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

12

¹ Bu arada, halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanıyordu. Yeşua öğrencilerine şunları anlatmaya başladı: “Ferisiler'in mayasından, yani ikiyüzlülüğünden sakının. ² Üstü kapalı olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. ³ Bu nedenle karanlıkta söylediğiniz her şey aydınlıkta duyulacak. Dört duvar arasında kulağa fısıldadıklarınız damlardan duyurulacak.”

⁴ “Size söylüyorum dostlarım, bedeni öldüren, ama bundan daha fazlasını yapamayanlardan korkmayın. ⁵ Ama kimden korkmanız gerektiğini size söyleyeyim. Öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun.

⁶ “Beş serçe iki kuruşa satılmıyor mu? Bunlardan biri bile Tanrı katında unutulmuş değildir. ⁷ Bunun gibi başınızdaki saçların tamamı sayılıdır. Bu nedenle korkmayın. Siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

⁸ “İşte size söylüyorum, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu da Tanrı'nın melekleri önünde açıkça kabul edecek. ⁹ Ama her kim beni insanların önünde inkâr ederse, Tanrı'nın melekleri önünde inkâr edilecek. ¹⁰ İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak, ama Kutsal Ruh'a küfredenler bağışlanmayacaktır. ¹¹ Sizi havraların, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, kendimizi nasıl savunacağız, ne diyeceğiz diye kaygılanmayın. ¹² Çünkü Kutsal Ruh o saatte size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir.”

¹³ Kalabalıktan biri Yeşua'ya, “Öğretmenim, kardeşime mirası benimle paylaşmasını söyle” dedi.

¹⁴ Ama Yeşua ona, “Ey adam! Beni üzerinize kim yargıç ya da hakem atadı?” dedi. ¹⁵ Onlara, “Dikkat edin! Açgözlülüğünden sakının. Çünkü bir insanın hayatını, sahip olduğu şeylerin bolluğu belirlemez.”

¹⁶ Yeşua onlara bir benzetme anlattı: “Zengin bir adamın toprağı bol ürün verdi. ¹⁷ Adam içinden, ‘Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok’ dedi. ¹⁸ Sonra, ‘Ne yapacağımı biliyorum’ dedi. Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım ve bütün tahılımlı ve malımı oraya depolayacağım. ¹⁹ Canıma da, ‘Ey canım yıllarca yetecek kadar bol malın var’ diyeceğim. ‘Rahatına bak, ye, iç ve tadını çıkar.’ ”

²⁰ “Ama Tanrı ona, ‘Ey budala! Bu gece canın senden istenecek’ dedi. ‘Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?’ ²¹ Kendi yararına mal biriktiren ve Tanrı katında zengin olmayan kişinin durumu böyledir.”

²² Yeşua öğrencilerine şöyle dedi, “Bunun için size diyorum ki, ne yiyeceğiz diye hayatınız için, ne giyeceğiz diye bedeniniz için kaygılanmayın. ²³ Hayat yiyecekten, beden ise giyecekten daha üstündür. ²⁴ Kargaları bir düşünün. Ne eker, ne biçerler. Ne kilerleri, ne de ambarları vardır. Yine de Tanrı onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz! ²⁵ Hanginiz kaygılanmakla boyuna bir arşın ekleyebilir?”

²⁶ O zaman bu en ufak şeyi bile yapamıyorsanız, neden geri kalanı için kaygılanıyorsunuz? ²⁷ Zambakların, nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Öyleyken size derim ki, tüm görkemiyle Solomon bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. ²⁸ Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle özenle giydiren Tanrı'nın sizi de giydirip kuşatacağı çok daha kesin değil mi?

²⁹ Ne yiyeceğinizi, ne içeceğinizi düşünüp dertlenmeyin. ³⁰ Çünkü dünya ulusları hep bunların peşinden koşarlar. Babanız sizin bunlara ihtiyacınız olduğunu bilir. ³¹ Siz Tanrı'nın Krallığı'nı arayın, o zaman size tüm bunlar da verilecektir. ³² Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Krallığı'nı size vermek, Babanız'ın kendi hoş arzusuydu. ³³ Mallarınızı satın, muhtaçlara verin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine biriktirin. Orada ne hırsız çalabilir ne de güve yiyebilir. ³⁴ Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.”

³⁵ “Kuşaklarınız belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır olsun. ³⁶ Düğün şöleninden döndüğünde efendilerini hazır bekleyen hizmetkârlar gibi olun. Öyle ki, efendi gelip kapıyı çaldığında, hemen kapıyı açsınlar. ³⁷ Efendi geldiğinde uyanık duran hizmetkârlara ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağını bağlayacak, hizmetkârlarını sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecektir. ³⁸ Efendi ister gece yarısından sonra isterse sabaha doğru gelse bile uyanık bulacağı hizmetkârlara ne mutlu! ³⁹ Ama şunu bilin ki, ev sahibi hırsızın hangi saatte geleceğini bilseydi, gözetler ve evinin soyulmasına izin vermezdi. ⁴⁰ Bu nedenle siz de hazır olun, çünkü İnsanoğlu hiç beklemediğiniz bir saatte gelecektir.”

⁴¹ Petrus O'na, “Efendimiz, bu benzetmeyi bize mi yoksa herkese mi anlatıyorsun?” dedi.

⁴² Efendi şöyle dedi: “O halde efendinin, ev halkına zamanında yiyecek vermesi için başlarına atadığı güvenilir ve bilge kâhya kimdir?”

⁴³ Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o hizmetkâra ne mutlu! ⁴⁴ Size doğrusu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerine yetkili atayacaktır. ⁴⁵ Ama o hizmetkâr içinden, ‘Efendimin gelişi gecikiyor’ der kadın ve erkek hizmetkârları tartaklamaya, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa, ⁴⁶ efendisi, onun hiç beklemediği günde ve bilmediği bir saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp imansızların bulunduğu yere gönderecektir. ⁴⁷ Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan ve isteğini yerine getirmeyen o hizmetkâr çok dayak yiyecektir. ⁴⁸ Ama bilmeden dayağı hak eden şeyler yapan kişi, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecektir ve kime çok emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir.”

⁴⁹ “Ben yeryüzüne ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş şimdiden yanmış olsaydı. ⁵⁰ Ama katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu gerçekleşinceye kadar ne kadar da sıkıntılıyım! ⁵¹ Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, tam tersine bölmeye geldim. ⁵² Şu andan itibaren, bir evde üçü ikiye, ikisi üçe karşı olmak üzere beşi bölünecek. ⁵³ Baba oğula, oğul babaya karşı bölünecek. Anne kızına, kızı annesine karşı, kaynana gelinine, gelini de kaynanasına karşı olacaktır.”

⁵⁴ Yeşua halka şöyle dedi: “Batıdan yükselen bir bulut gördüğünüzde, hemen, ‘Yağmur geliyor’ dersiniz, ve öyle olur. ⁵⁵ Güneyden rüzgârı estiğinde, ‘Çok sıcak olacak’ diyorsunuz ve o oluyor. ⁵⁶ Sizi ikiyüzlüler! Yerin ve göğün görünümünü nasıl yorumlayacağınızı bildiğinize göre nasıl oluyor da şimdiki zamanı yorumlayamıyorsunuz? ⁵⁷ Neden neyin doğru olduğuna kendiniz karar vermiyorsunuz? ⁵⁸ Çünkü davacınızla yargıca giderken, yolda onunla

anlaşmak için elinizden geleni yapın. Yoksa sizi yargıcın önüne sürükler, yargıç da gardiyanın eline teslim eder, gardiyan da sizi zindana kapatır. ⁵⁹ Size söylüyorum, borcunuzun son kuruşunu ödemededen oradan asla çıkamazsınız.”

13

¹ Bu sırada bazı kişiler gelip Yeşua'ya haber verdiler. Pilatus'un bazı Galileliler'i öldürüp kanlarını kesilen kurbanların kanına birbirine kattığını bildirdiler. ² Yeşua onlara şöyle dedi: “Sizce böyle acı çeken bu Galileliler'in öteki Galileliler'den daha günahkâr olduğunu mu sanıyorsunuz? ³ Size hayır diyorum, ama tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde yok olacaksınız. ⁴ Veya Şiloah'taki kulenin üzerlerine düştüğü ve öldürdüğü on sekiz kişinin, Yerusalemlerde yaşayan öbür insanların tümünden daha beter suçlu olduğunu mu sanıyorsunuz? ⁵ Size hayır diyorum, ama tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde yok olacaksınız.”

⁶ Yeşua onlara şu benzetmeyi anlattı: “Bir adamın bağında incir ağacı dikiliydi. Adam gelip ürün aramış, ama bir şey bulamamış. ⁷ Bağcıya, ‘Bak, bu üç yıldır bu incir ağacında ürün almaya geliyorum, ama bulamıyorum’ dedi. Ağacı kes. Toprağın besinini neden ziyan etsin?”

⁸ Bağcı, ‘Efendim, ben etrafını kazıyıp gübreleyeceğim, bir yıl daha mücadele et’ dedi. ⁹ ‘Ürün verirse ne iyi, vermezse, onu kesersin.’ ”

¹⁰ Yeşua Şabat Günü havralardan birinde öğretiyordu. ¹¹ On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büklüm olmuş, belini hiç mi hiç doğrultamıyordu. ¹² Yeşua onu görünce çağırdı ve ona, “Kadın, hastalığından kurtuldun” dedi. ¹³ Ellerini onun üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı'yı yüceltti.

¹⁴ Yeşua'nın Şabat Günü şifa vermesine kızan havra yöneticisi kalabalığa şöyle dedi: “İnsanların çalışması gereken gün sayısı altıdır. Bu nedenle o günlerden birinde gelip şifa bulun, Şabat Günü değil!”

¹⁵ Bu nedenle Efendi ona şu karşılığı verdi: “Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez misiniz? ¹⁶ Şeytan'ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, Avraham'ın kızı olan bu kadın, Şabat Günü bu esaretten kurtarılması gerekmez miydi?”

¹⁷ O'nun bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utanç içinde bıraktı. Bütün halk ise O'nun gerçekleştirdiği harika işlerden dolayı sevinçle doluydu.

¹⁸ Yeşua, “Tanrı'nın Krallığı neye benzer?” dedi. “Onu neye benzeteyim? ¹⁹ Bir adamın kendi bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. Tohum gelişip ağaç oldu. Göğün kuşları onun dallarına tünedi.”

²⁰ Yeşua yine, “Tanrı'nın Krallığı neye benzer? ²¹ Bir kadının alıp üç ölçek unun içine karıştırdığı mayaya benzer. Böylece tüm hamur mayalanıp kabarır.”

²² Yeşua köy kent dolaşarak Yerusaleml'e doğru ilerliyordu. ²³ Biri ona, “Efendimiz, kurtulanların sayısı az mı olacak?” dedi.

Yeşua onlara şöyle dedi: ²⁴ “Dar kapıdan girmeye çalışın, size şunu söyleyeyim, birçokları girmeye çalışacak, ama giremeyecek. ²⁵ Ev sahibi bir kez kalkıp kapıyı kapattıktan sonra dışarıdakiler kapıyı çalacaklar. ‘Efendimiz, bize aç kapıyı!’ diye yalvaracaksınız. O da şöyle yanıt verecek, ‘Kim olduğunuzu ve nereden geldiğinizi bilmiyorum.’ ²⁶ O zaman, ‘Senin huzurunda yedik, içtik, bizim sokaklarımızda öğrettin’ demeye başlayacaksınız. ²⁷ O da size şöyle diyecek, ‘Kim olduğunuzu ve nereden geldiğinizi bilmiyorum. Benden uzak durun, ey kötülük yapanlar!’ ²⁸ Avraham'ı, İshak'ı, Yakov'u ve tüm peygamberleri Tanrı'nın Krallığı'nda, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüzde, ağlayacak

ve dışarı datacaksınız. ²⁹ Doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden gelecek olan insanlar Tanrı'nın Krallığı'nda sofraya oturacaklar. ³⁰ İşte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak.”

³¹ Aynı gün bazı Ferisiler gelip O'na, “Buradan uzaklaş, başka yere git. Çünkü Hirodes seni öldürmek istiyor” dediler.

³² Onlara, “Gidin ve o tilkiye söyleyin, ‘İşte, bugün ve yarın iblisleri kovup hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün görevimi tamamlayacağım.’ ³³ Yine de bugün, yarın ve ertesi gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yerusalemler dışında ölmesi mümkün değil.”

³⁴ “Ey Yerusalemler! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşla tutan Yerusalemler! Bir tavuğun civcivlerini kanatları altına toplaması gibi, ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim ve sen reddettin! ³⁵ Bakın, eviniz ıssız kalacak. Size şunu söyleyeyim, ‘Efendi'nin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz o güne dek beni görmeyeceksiniz.”

14

¹ Bir Şabat Günü Yeşua Ferisiler'in ileri gelenlerinden birinin evine yemek yemeye gitti. Herkesin gözü O'nun üzerindeydi. ² Tüm vücudu boydan boya su toplamış bir adam önüne gelip durdu. ³ Yeşua Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler'e, “Şabat Günü şifa vermek Yasa'ya uygun mudur, değil midir?” diye sordu.

⁴ Onlar sessiz kaldılar. Yeşua adamı yanına çağırdı. Onu iyileştirip gönderdi. ⁵ Yeşua onlara, “Hanginizin oğlu ya da öküzü kuyuya düşse, Şabat Günü onu hemen oradan çıkarmaz?” dedi.

⁶ O'na hiçbir yanıt vermediler.

⁷ Yeşua yemeğe çağrılanların başköşeleri nasıl seçtiklerini görünce, onlara şu benzetmeyi anlattı: ⁸ “Biri seni düğün ziyafetine davet ettiğinde, başköşeye kurulma. Olur ya belki senden daha saygın birini de davet etmiştir. ⁹ İkinci de davet eden gelip sana, ‘Lütfen bu adama yer ver’ diyebilir. ¹⁰ Bir yere davet edildiğinde, git en arka yere otur. Öyle ki, seni davet eden geldiğinde, ‘Dostum, öne buyurmaz mısın?’ desin. O zaman, sofrada oturanların hepsinin önünde onurlandırılmış olursun. ¹¹ Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.”

¹² Yeşua kendisini davet edene de şöyle dedi, “Bir yemek ya da ziyafet düzenlediğin zaman, arkadaşlarını, kardeşlerini, akrabalarını, zengin komşularını çağırma” dedi. “Yoksa onlar da seni çağırıp iyiliğinin karşılığını verirler. ¹³ Bir ziyafet verdiğinde yoksulları, sakatları, topalları, körleri çağır. ¹⁴ Böylece mutlu olursun. Çünkü onların senin iyiliğine karşılık verecek durumları yok. Doğru kişiler dirildiğinde sana karşılığı ödenecektir.”

¹⁵ O'nunla birlikte sofrada oturanlardan biri bunları duyunca, “Tanrı Krallığı'nda yemek yiyecek kişiye ne mutlu!” dedi.

¹⁶ Yeşua ona, “Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok insanı davet etti. ¹⁷ Şölen vakti geldiğinde, ‘Gelin, her şey hazır’ demesi için davetlilere hizmetkârını gönderdi. ¹⁸ Hepsi teker teker mazeretini bildirdi. Birincisi, ‘Bir tarla satın aldım, gidip bir bakmalıyım’ dedi. ‘Lütfen beni hoş gör’ dedi.

¹⁹ Bir diğeri, ‘Beş çift öküz aldım, gidip onları denemeliyim’ dedi. ‘Lütfen beni hoş gör’ dedi.

²⁰ “Yine bir diğeri, ‘Yeni evliyim, bu nedenle gelemem’ dedi.

21 “Hizmetkâr efendisine gelip olanları anlattı. Sonra evin efendisi öfkeyle hizmetkârına, ‘Çabuk kentin caddelerin ve sokaklarına çık! Yoksulları, sakatları, körleri ve topalları toplayıp buraya getir’ dedi.

22 Hizmetkâr, ‘Efendim, buyurduğun gibi yaptım ama hâlâ boş yer var’ dedi.

23 Efendisi hizmetkârına, ‘Yollara, çitlere koş! Bulduklarını gelmeye zorla, öyle ki evim dolsun’ dedi. 24 ‘Size şunu söyleyeyim ki, ilk davet edilen o adamlardan hiçbiri benim yemeğimi tatmayacak.’”

25 Büyük bir kalabalık Yeşua’yla birlikte yol alıyordu. Dönüp onlara şöyle dedi: 26 “Bana gelip de babasını, annesini, eşini, çocuklarını, erkek ve kız kardeşlerini, hatta kendi hayatını bile gözden çıkarmazsa öğrencim olamaz. 27 Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen, benim öğrencim olamaz. 28 Hanginiz bir kule yapmak ister de, tamamlamaya gücüm var mı diye önce oturup hesabını yapmaz? 29 Yoksa temel atıp bitiremediğini görenler, 30 ‘Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi’ diyerek onunla alay etmeye başlar. 31 Ya da hangi kral başka bir kralla savaşmaya gittiğinde, önüne yirmi bin askerle çıkan düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce bir durum değerlendirmesi yapmaz? 32 Eğer gücü yeterli değilse, diğeri uzaktayken bir elçi gönderip barış koşullarını sorar. 33 Bu nedenle, içinizden kim sahip olduğu her şeyden vazgeçmezse, öğrencim olamaz. 34 Tuz iyidir, ancak tuz tadını yitirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? 35 Ne toprağa, ne de gübre yığınınına uygundur. Sokağa atılır. İşitecek kulağı olan işitsin.”

15

1 Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar Yeşua’yı dinlemek için O’na yaklaşıyorlardı. 2 Ferisiler ve yazıcılar, “Bu adam günahkârları kabul ediyor ve onlarla birlikte yemek yiyor” diye söyleniyorlardı.

3 Yeşua bir benzetmeyle onlara karşılık verdi. 4 “İçinizden hanginizin, yüz koyunu olur da, bunlardan bir tekini kaybettiğinde, doksan dokuzunu bozkırda bırakıp kaybolanı buluncaya dek peşine düşmez mi? 5 Onu bulunca, sevinçle omuzlarında taşır. 6 Eve döndüğünde, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp onlara, ‘Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybolan koyunumu buldum!’ der. 7 Size şunu söyleyeyim, bunun gibi gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbe ihtiyacı olmayan doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha çok sevinç duyulur. 8 Ya da hangi kadının, on gümüş parası olur da birini kaybettiğinde, kandil yakıp evini süpürerek onu buluncaya dek gayretle aramaz? 9 Onu bulunca, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp, ‘Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybettiğim parayı buldum’ der. 10 Yine size şunu söyleyeyim, bunun gibi Tanrı’nın melekleri de tövbe eden tek bir günahkâr için sevinç duyarlar.”

11 Yeşua, “Bir adamın iki oğlu varmış” dedi. 12 “İçlerinden küçüğü babasına, ‘Baba, malından payıma düşeni bana ver’ dedi. Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı. 13 Birkaç gün sonra, küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti. 14 Hepsini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi. O da yoksulluk çekmeye başladı. 15 Delikanlı gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına saldı. 16 Delikanlı, domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmaya çok istekliydi, ama kimse ona bir şey vermedi. 17 Akli başına gelince kendi kendine, ‘Babamın onca hizmetkârının fazlasıyla yiyeceği var. Oysa ben burada açlıktan ölüyorum!’ dedi. 18 Kalkıp babamın yanına gideceğim ve ona, ‘Baba, Tanrı’nın ve senin gözünde günah işledim. 19 Artık oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi gör’ diyeceğim.”

20 “Kalkıp babasının yanına vardı. Ama o daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşarak boynuna sarıldı, onu öptü. 21 Oğul ona, ‘Baba, Tanrı’nın ve senin gözünde günah işledim’ dedi. ‘Artık oğlun olarak anılmaya layık değilim.’ ”

22 “Fakat baba hizmetkârlarına, ‘En iyi giysiyi çıkarıp ona giydirin’ dedi. ‘Parmacağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin. 23 Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim. 24 Bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü. Kaybolmuştu, bulundu.’ Ardından eğlenmeye başladılar.”

25 “Büyük oğlu tarladaydı. Eve yaklaştığında, çalgı ve oyun sesleri duydu. 26 Hizmetkârlardan birini yanına çağırıp neler olduğunu sordu. 27 Ona, ‘Kardeşin geldi. Baban da sağ salim ona kavuştuğu için besili danayı kesti’ dedi. 28 Büyük oğul öfkelenmiş, içeri bile girmek istemedi. Bunun üzerine babası dışarı çıkıp ona yalvardı. 29 Ama o, babasına, ‘Bak, bunca yıldır sana hizmet ettim. Hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ama sen arkadaşlarımla eğlenmem için bana bir oğlak bile vermedin. 30 Oysa malını fahişelerle yiyip bitiren şu oğlun gelince, onun için besili danayı kestir.’ ”

31 “Babası ona, ‘Oğlum, sen hep yanımdasın, benim olan her şey senindir’ dedi. 32 ‘Ama sevinip eğlenmek uygun olandı. Çünkü senin bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!’ ”

16

1 Yeşua öğrencilerine ayrıca şunları da söyledi: “Varlıklı bir adamın bir kâhyası vardı. Adamın kulağına, kâhyasının malını çarçur ettiğine dair haberler geldi. 2 Efendisi kâhyayı yanına çağırıp, ‘Hakkında duyduğum şeyler nedir böyle? Kâhyalığının hesabını ver bakalım. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin’ dedi.

3 “Kâhya kendi kendine, ‘Efendim kâhyalığı elimden alıyor, şimdi ne yapacağım ben? Toprak kazmaya gücüm yok. Dilenmekten de utanırım. 4 Kâhyalıktan kovulduktan sonra insanların beni evlerine kabul etmeleri için ne yapacağımı biliyorum’ dedi. 5 Sonra efendisine borcu olanları teker teker yanına çağırdı. Birincisine, ‘Efendime ne kadar borcun var?’ dedi. 6 Adam, ‘Yüz ölçek yağ’ dedi. Kâhya ona, ‘Borç senedini al, hemen otur ve elli yaz’ dedi. 7 Sonra bir başkasına, ‘Senin borcun ne kadar?’ dedi. ‘Yüz ölçek buğday’ dedi. ‘Senedini al ve seksen yaz’ dedi.

8 “Efendisi, bilgece davrandığı için dürüst olmayan bu kâhyayı övdü. Çünkü şimdiki çağın insanları kendilerine benzer insanlarla olan ilişkilerinde, ışığın çocuklarından daha akıllı oluyorlar. 9 Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldatıcı zenginliğini kullanarak kendinize dostlar edinin. Öyle ki, bu zenginlik yok olduğunda size sonsuza dek kalıcı konutlarda yer versinler. 10 Küçük şeyde güvenilir olan, büyüğünde de güvenilir olur. Küçük şeyde dürüst olmayan, büyüğünde de dürüst olmaz. 11 Bu nedenle, dünyanın aldatıcı zenginliği konusunda güvenilir değilseniz, gerçek zenginliği size kim emanet eder? 12 Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olsun diye kim size bir şey verir? 13 Hiçbir hizmetkâr iki efendiye kulluk edemez. Çünkü ya birinden nefret edip diğerini sever, ya da birine bağlanıp diğerini küçümser. Hem Tanrı’ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz.”

14 Parayı seven Ferisiler de tüm bunları duyunca Yeşua’yla alay etmeye başladılar. 15 Yeşua onlara şöyle dedi: “Siz, kendinizi insanların gözünde doğru çıkarırsanız da Tanrı yüreklerinizi biliyor. Çünkü insanların gururlandıkları şeyler, Tanrı’ya iğrenç gelir. 16 Kutsal Yasa ve peygamberlerin dönemi Yuhanna’nın devrine dek sürdü. O zamandan beri, Tanrı’nın Krallığı insanlara müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor. 17 Ama yerin ve

göğün yok olması, Yasa'nın ufak bir noktasının yok olmasından daha kolaydır. ¹⁸ Karısını boşayıp bir başkasıyla evlenen kişi zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.”

¹⁹ “Varlıklı bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi. ²⁰⁻²¹ Bedeni yaralarla dolu olan Lazar adında yoksul bir adamı bu zengin adamın kapısının önüne bırakırlardı. Lazar adamın masasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Köpekler de gelip onun açık yaralarını yalardı. ²² Dilenci öldü ve melekler tarafından Avraham'ın yanına götürüldü. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü. ²³ Hades'te, ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta Avraham'ı ve yanında duran Lazar'ı gördü. ²⁴ ‘Ey Avraham baba, bana merhamet et!’ diye haykırdı. ‘Lazar'ı gönder de, parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin! Çünkü bu alev içinde azap çekiyorum.’ ”

²⁵ “Ama Avraham, ‘Oğlum, hayatın boyunca senin iyi şeyler, Lazar'ın da kötü şeyler aldığını unutma. Şimdi o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun. ²⁶ Üstelik, aramızda öyle büyük bir uçurum var ki, ne buradan oraya, ne de oradan buraya kimse gelebilir’ dedi.”

²⁷ “Zengin adam, ‘O zaman baba, senden Lazar'ı babamın evine göndermeni rica ediyorum. ²⁸ Çünkü beş kardeşim var, Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu işkence yerine düşmesinler.’ ”

²⁹ “Ama Avraham ona, ‘Moşe ve peygamberleri biliyorlar’ dedi. ‘Onları dinlesinler.’ ”

³⁰ “ ‘Hayır, Avraham baba dinlemezler. Ama ölüler arasından birisi giderse, tövbe ederler’ dedi.”

³¹ “Avraham da ona, ‘Eğer Moşe'yi ve peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile yine ikna olmazlar’ dedi.”

17

¹ Yeşua öğrencilerine, “İnsanı günaha sürükleyen ayartıların olması kaçınılmazdır” dedi. “Ama bu ayartılara aracılık eden kişinin vay haline! ² Bu küçüklerden birini ayartacağına, boynuna bir değirmen taşı asılıp denize atılsa o kişinin kendisi için daha iyi olur. ³ Dikkatli olun! Kardeşin sana karşı günah işlerse, onu azarla. Tövbe ederse onu bağışla. ⁴ Sana karşı günde yedi kez günah işler ve yedi kez gelip, ‘Tövbe ediyorum’ derse onu bağışlayacaksın.”

⁵ Elçiler Efendi'ye, “İmanımızı artır” dediler.

⁶ Efendi şöyle dedi: “Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu incir ağacına, ‘Kökünden sökülüp denize dikil’ deseniz, o da sözünüzü dinlerdi. ⁷ Sizlerden birinin çift süren ya da sürüleri güden bir hizmetkârı olur da, tarladan geldiğinde ona, ‘Hemen gel, sofraya otur’ mu dersiniz? ⁸ Yoksa ‘Yemeğimi hazırla, önlüğünü giy, ben yiyip içerken bana hizmet et. Sonra sen de yiyip içersin’ mi dersiniz? ⁹ Efendi, buyruklarını yerine getiren hizmetkârına teşekkürü bir borç bilir mi? ¹⁰ Siz de aynı şekilde, size verilen buyrukları yerine getirdikten sonra, ‘Biz değersiz hizmetkârlarız. Yalnızca yapmamız gerkeni yaptık’ deyin.”

¹¹ Yeşua Yerusaleml'e doğru giderken Samariya ve Galile bölgelerinden geçiyordu. ¹² Bir köye girdiğinde uzakta duran on cüzamlı O'nu karşıladı. ¹³ “Efendimiz, Yeşua, bize acı!” diye bağırıyorlardı.

¹⁴ Yeşua onları görünce, “Gidin, kendinizi kâhinlere gösterin” dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler. ¹⁵ İçlerinden biri iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı'yı yücelterek geri döndü. ¹⁶ Yüzüstü Yeşua'nın ayaklarına kapanıp O'na teşekkür etti. Bu adam bir

Samariyalı'ydı. ¹⁷ Yeşua, "On kişi iyileşmedi mi? Öbür dokuzu nerede?" diye sordu. ¹⁸ "Tanrı'yı yüceltmek için bu yabancından başka geri dönen olmadı mı?" ¹⁹ Sonra ona, "Kalk, yoluna git, imanın seni iyileştirdi" dedi.

²⁰ "Ferisiler Tanrı'nın Krallığı ne zaman gelecek?" diye sordular. Yeşua onlara, "Tanrı'nın Krallığı gözle görünür biçimde gelmez" dedi. ²¹ "İnsanlar da bak, 'İşte burada!' ya da 'İşte şurada!' diyemezler. Çünkü Tanrı'nın Krallığı içinizdedir."

²² Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: "İnsanoğlu'nun günlerinden birini görmek için özlem duyacağınız günler geliyor. Ama görmeyeceksiniz. ²³ İnsanlar size, 'Bakın, işte burada, işte şurada!' diyecekler. Gitmeyin, peşlerine düşmeyin. ²⁴ Şimşek çaktığında göğü bir ucundan öbür ucuna dek şavkıyla nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu da kendi gününde öyle olacaktır. ²⁵ Ama önce O'nun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekiyor. ²⁶ Noah'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacak. ²⁷ Noah'ın gemiye bindiği güne dek hepsi yiyor, içiyor, evleniyor, evlendiriliyordu. Sonra tufan gelip hepsini yok etti. ²⁸ Lut'un günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, satın alıyor, tohum ekıyor, ev yapıyorlardı. ²⁹ Ama Lut'un Sodom'dan çıktığı gün, gökten ateş ve kükürt yağdı ve hepsini yok etti. ³⁰ İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı gün de böyle olacaktır. ³¹ O gün damda olup da malları evde bulunan, onları almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmesin. ³² Lut'un karısının başına gelenleri hatırlayın! ³³ Yaşamını kurtarmak isteyen onu yitirecek, yaşamını yitiren ise onu koruyup saklayacaktır. ³⁴ Size şunu söyleyeyim, o gece bir yatakta bulunan iki kişiden biri alınacak, öteki bırakılacak. ³⁵⁻³⁶ Değirmende birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öteki bırakılacak."

³⁷ Öğrenciler O'na, "Bunlar nerede olacak, Efendimiz?" diye sordular. Yeşua, "Leş neredeyse, akbabalar da orada toplanacak" dedi.

18

¹ Ayrıca Yeşua öğrencilerine, hiç vazgeçmeden, sürekli dua etmeleri gerektiğine dair şu benzetmeyi anlattı: ² "Bir kentte Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı. ³ Yine o kentte yaşayan dul bir kadın vardı. İki kere bir yargıca gelip, 'Davalımdan hakkımı al!' diyordu. ⁴ Yargıç bir süre duyarsız kaldıysa da, sonra kendi kendine, 'Her ne kadar Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymasam da, ⁵ beni sürekli rahatsız eden bu kadının hakkını alacağım. Yoksa beni canımdan bezdirecek' dedi."

⁶ Efendi şöyle dedi: "Adaletsiz yargıcın ne dediğini dinleyin. ⁷ Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin öcünü almayacak mı? Sabrını ne vakte kadar sürdürecektir? ⁸ Size şunu söyleyeyim, onların öcünü çarçabuk alacaktır. Yine de İnsanoğlu geldiği zaman, acaba yeryüzünde iman bulacak mı?"

⁹ Yeşua şu benzetmeyi kendi doğruluklarına güvenip diğerlerini hor gören bazı kişilere de söyledi: ¹⁰ "İki adam dua etmek için tapınağa geldi. Bunlardan biri Ferisi, diğeri ise vergi görevlisiydi. ¹¹ Ferisi ayağa kalkıp kendi kendine şöyle dua etti: 'Tanrım, diğer insanlar- soyguncular, hak yiyenler, zina edenler- şu vergi görevlisi gibi olmadığım için sana şükrediyorum. ¹² Haftada iki gün oruç tutuyorum, tüm kazancımın ondalığını veriyorum.' ¹³ Ama vergi görevlisi, uzakta durup başını bile göğe kaldırmak istemedi. 'Tanrım, ben günahkâra, merhamet et!' diyerek göğsünü dövdü. ¹⁴ Size şunu söyleyeyim, aklanmış olarak evine

dönen Ferisi değil, bu adamdı. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.”

¹⁵ Yeşua'nın yanına dokunması için bebekleri bile getiriyorlardı. Ama öğrenciler bunu görünce onları azarladılar. ¹⁶ Yeşua onları çağırıp, “Bırakın çocukları, bana gelsinler, onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Krallığı böylelerininindir. ¹⁷ Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nı küçük bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla girmeyecektir.”

¹⁸ İleri gelenlerden birisi Yeşua'ya, “İyi Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” diye sordu.

¹⁹ Yeşua ona, “Bana neden iyi diyorsun? İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır. ²⁰ Buyrukları biliyorsun: ‘Zina etmeyeceksin’, ‘Adam öldürmeyeceksin’, ‘Çalmayacaksın’, ‘Yalan yere tanıklık etmeyeceksin’, ‘Babana ve annene saygı göstereceksin’ ” dedi.

²¹ “Tüm bunları gençliğimden beri uyguluyorum” dedi.

²² Yeşua bunu duyunca ona, “Hâlâ bir eksiğin var. Sahip olduğun her şeyi sat, yoksullara dağıt. O zaman gökte hazinen olur. Sonra gel, beni takip et” dedi.

²³ Adam bunları duyunca çok üzüldü, çünkü çok varlıklıydı.

²⁴ Yeşua onun çok üzüldüğünü görünce, “Zenginlerin Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar zor! ²⁵ Çünkü devenin iğne deliğinden geçmesi, varlıklı bir adamın Tanrı Krallığı'na girmesinden daha kolaydır” dedi.

²⁶ Bunu duyanlar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler.

²⁷ Yeşua, “İnsanlar için mümkün olmayan şeyler, Tanrı için mümkündür” dedi.

²⁸ Petrus, “Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik” dedi.

²⁹⁻³⁰ Onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, ana-babasını ya da çocuklarını bırakıp da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek dünyada sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur” dedi.

³¹ Yeşua Onikiler'i bir kenara çekip onlara şöyle dedi: “İşte, Yerusaleml'e gidiyoruz. Peygamberler aracılığıyla İnsanoğlu hakkında yazılanların hepsi gerçekleşecek. ³² Çünkü O, öteki ulusların eline teslim edilecek. O'nunla alay edip aşağılayacaklar, üzerine tükürecekler. ³³ O'nu kırbaçlayıp öldürecekler. O üçüncü gün dirilecek.”

³⁴ Öğrenciler bu sözlerin ne anlama geldiğini anlamadılar. Sözün anlamı onlardan gizlenmiş olduğu için kavrayamıyorlardı. ³⁵ Yeşua Yeriha'ya yaklaşıırken, kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu.

³⁶ Yanından geçen kalabalığın sesini duyunca, “Ne oluyor?” diye sordu.

³⁷ Ona Nasıralı Yeşua'nın geçtiğini söylediler. ³⁸ Adam, “Ey David Oğlu Yeşua, halime acı!” diye bağırdı. ³⁹ Önden gidenler susması için onu azarladılar. Ama o bu sefer daha da çok, “Ey David Oğlu, halime acı!” diyerek bağırdı.

⁴⁰ Yeşua durdu ve adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaşıncaya Yeşua, ⁴¹ “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu.

O da, “Efendimiz, gözlerim yeniden görsün” dedi.

⁴² Yeşua ona, “Gözlerin görsün. İmanın seni iyileştirdi” dedi.

⁴³ Adam o anda yeniden görmeye başladı. Tanrı'yı yücelterek Yeşua'nın ardından gitti. Bunu gören herkes Tanrı'yı yüceltti.

19

¹ Yeşua Yeriha'ya girdi. ² Orada Zakkay adında zengin bir adam vardı. Kendisi vergi görevlilerinin başıydı. ³ Zakkay, Yeşua'nın nasıl biri olduğunu görmek

istiyor, ama kısa boylu olduğu için kalabalıktan dolayı göremiyordu. ⁴ Yeşua'yı görebilmek için koşup bir incir ağacına tırmandı. Çünkü Yeşua onun bulunduğu yerden geçecekti. ⁵ Yeşua oraya geldiğinde başını kaldırıp onu gördü. O'na, "Zakkay, aşağıya in! Çünkü bugün senin evinde kalmam gerekiyor" dedi. ⁶ Zakkay çabucak aşağı indi ve sevinçle Yeşua'yı evinde ağırladı. ⁷ Bunu gören herkes söylenmeye başladı: "Gidip bir günahkâra konuk oldu!" dediler.

⁸ Zakkay ayağa kalkıp Efendi'ye şöyle dedi: "İşte, Efendimiz, malımın yarısını yoksullara veriyorum. Birinden haksız yere bir şey aldıysam, dört katını geri veririm."

⁹ Yeşua ona, "Bugün bu eve kurtuluş geldi. Çünkü o da Avraham'ın oğludur. ¹⁰ Çünkü İnsanoğlu kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi" dedi.

¹¹ Onlar bu sözleri dinlerken, Yeşua bir benzetmeyle konuşmasını sürdürdü. Çünkü Yerusaleml'e yakın olduklarından onlar Tanrı'nın Krallığı'nın ortaya çıkmak üzere olduğunu sanıyorlardı. ¹² Bu nedenle Yeşua şöyle dedi: "Soylu bir adam, kral atanıp dönmek için uzak bir ülkeye gitti. ¹³ Ayrılmadan önce on hizmetkârını çağırıp onlara birer mina para verdi. 'Ben geri gelinceye dek bu paraları işletin' dedi. ¹⁴ Ama ülke halkı adamdan nefret ediyordu. Peşinden elçiler gönderip, 'Biz bu adamın başımıza kral olmasını istemiyoruz' dediler.

¹⁵ "Soylu adam kral atanıp geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu hizmetkârları yanına çağırıp parasıyla ne kazandıkları öğrenmek istedi. ¹⁶ Birincisi, 'Efendimiz, senin bir minan on mina daha kazandı' diyerek önüne geldi."

¹⁷ "Efendisi ona, 'Aferin, iyi hizmetkâr! Az şeyde güvenilir olduğunu gösterdin bu nedenle, on kent üzerinde yetkili olacaksın.'"

¹⁸ "İkincisi, 'Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı' diyerek efendisinin önüne geldi."

¹⁹ "Efendisi ona, 'Sen de beş kent üzerinde yetkili olacaksın.' ²⁰ Bir başka hizmetkâr gelip, 'Efendimiz, işte, mendile sarıp sakladığım minan. ²¹ Çünkü senden korktum. Sert bir adamsın. Koymadığımı toplar, ekmediğini biçersin.'"

²² "Efendisi ona, 'Ey kötü hizmetkâr, seni kendi sözünle yargılayacağım! Demek koymadığımı toplayan, ekmediğimi biçen sert bir adam olduğumu biliyordun. ²³ O halde neden paramı faize vermedin? Hiç olmazsa onu faiziyle geri alırdım.' ²⁴ Yanında duranlara, 'Elindeki minayı ondan alın ve on minası olana verin' dedi."

²⁵ "Ona, 'Ama efendimiz, onun zaten on minası var' dediler. ²⁶ 'Size şunu söyleyeyim, kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki bile alınacaktır. ²⁷ Ama üzerlerine kral olmamı istemeyen bu düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve önümde öldürün.' ²⁸ Yeşua bunları söyledikten sonra ilerleyip Yerusaleml'e gitti.

²⁹ Yeşua, Zeytin Dağı'nın eteğinde bulunan Beytfaci ile Beytanya'ya yaklaştığında iki öğrencisini önden gönderdi. ³⁰ Onlara, "Karşı taraftaki köye gidin, oraya varır varmaz, üzerine henüz hiç kimsenin binmediği, bağlı bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp getirin. ³¹ Eğer biri size, 'Onu neden çözüyorsun?' diye sorarsa, 'Efendi'nin ihtiyacı var' diyeceksiniz" dedi.

³² Gönderilenler gittiler ve her şeyi Yeşua'nın kendilerine söylediği gibi buldular. ³³ Sıpayı çözerken, sahipleri onlara, "Sıpayı neden çözüyorsunuz?" dediler. ³⁴ Onlar da, "Efendi'nin ona ihtiyacı var" dediler. ³⁵ Sonra sıpayı alıp Yeşua'ya getirdiler. Kendi giysilerini sıpanın üzerine yayarak Yeşua'yı üstüne bindirdiler. ³⁶ Yeşua ilerlerken halk, giysilerini yola serdi. ³⁷ Yeşua Zeytin

Dağı'nın alt yamacına yaklaştığında, öğrencilerin tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden dolayı, sevinçle haykırarak Tanrı'ya övgüler sundular.

³⁸ “Efendi'nin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!” dediler.

³⁹ Kalabalıktan bazı Ferisiler Yeşua'ya, “Öğretmen, öğrencilerini azarla!” dediler.

⁴⁰ Yeşua onlara, “Size şunu söyleyeyim, eğer bunlar susarsa, taşlar bağıracaktır!” diye yanıtladı.

⁴¹ Yeşua yaklaşır, kenti görünce onun için ağladı, ⁴² “Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin! Ama şimdi onlar gözlerinden gizleniyor. ⁴³ Çünkü öyle günler gelecek ki, düşmanların çevrende siper kurup seni kuşatacaklar, her yandan sıkıştıracaklar. ⁴⁴ Seni de çocuklarını de yere serecek. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrı'nın sana yardım için geldiği zamanı bilmedin.”

⁴⁵ Yeşua tapınağa girip oradaki satıcıları kovmaya başladı. ⁴⁶ Onlara, “Evim dua evidir' diye yazılmıştır, ama siz onu haydut yatağına çevirdiniz!”

⁴⁷ Yeşua her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, yazıcılar ve halkın ileri gelenleri ise O'nu yok etmenin bir yolunu arıyordu. ⁴⁸ Bunu nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu büyük bir ilgiyle dinliyordu.

20

¹ O günlerden birinde, Yeşua tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken, başkâhinler ve yazıcılar, ileri gelenlerle birlikte O'na geldiler. ² O'na, “Söyle bakalım bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?” diye sordular.

³ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, ⁴ Yuhanna'nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi? Gökten mi, yoksa insanlardan mı?”

⁵ Kendi aralarında şöyle tartıştılar: “‘Gökten’ dersek, ‘Ona neden inmadınız?’ diyecek. ⁶ Ama ‘İnsanlardan’ dersek, bütün halk bizi taşlayacak. Çünkü Yuhanna'nın peygamber olduğuna inanmışlardır.” ⁷ Bunun üzerine, nereden olduğunu bilmediklerini söylediler.

⁸ Yeşua da onlara, “Öyleyse ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi.

⁹ Yeşua halka şu benzetmeyi anlatmaya başladı. “Bir adam bir bağ dikti ve onu bağcılara kiralayıp uzun bir süreliğine başka bir ülkeye gitti. ¹⁰ Bağ bozumunda bağın ürününden payına düşeni alması için kiracılara bir hizmetkârını gönderdi. Ama kiracılar onu dövüp eli boş gönderdiler. ¹¹ Bağ sahibi başka bir hizmetkâr daha gönderdi. Kiracılar onu da aynı şekilde dövdüler, aşağıladılar ve eli boş gönderdiler. ¹² Adam bir üçüncüsünü daha gönderdi. Kiracılar onu da hırpalayıp kovdular. ¹³ Bunun üzerine bağın sahibi, ‘Ne yapsam? Bari sevgili oğlumu göndereyim. Belki ona saygı gösterirler’ dedi.”

¹⁴ “Ama kiracılar onu görünce, ‘Mirasçı budur. Gelin onu öldürelim de mirasına konalım’ dediler. ¹⁵ Sonra onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. Öyleyse bağın efendisi şimdi onlara ne yapacak? ¹⁶ Gelip bu kiracıları yok edecek ve bağı da başkalarına verecek.”

Bunu duyan halk, “Asla, Tanrı korusun!” dediler.

¹⁷ Yeşua onların gözlerinin içine baktı ve şöyle dedi: “Öyleyse yazılmış olan şu sözün anlamı nedir?

‘Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu.’

¹⁸ O taşın üzerine düşen herkes parçalanacak.

Taş da kimin üstüne düşerse onu ezip toz edecek.”

¹⁹ Yeşua'nın bu benzetmeyi kendilerine karşı söylediğini farkeden başkâhinler ve yazıcılar tam o sırada O'nu yakalamak istediler ama halkın tepkisinden çekindiler. ²⁰ Yeşua'yı dikkatlice gözlüyorlardı. Niyetleri, O'nu kendi sözleriyle tuzağa düşürüp valinin yetki ve yargısına teslim etmekte. Bu yönde kendilerine dürüst süsü veren bazı muhbirler gönderdiler. ²¹ Bunlar gelip Yeşua'ya, “Öğretmenimiz, senin doğruyu söyleyip öğrettiğini, kimseyi kayırmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. ²² Söyle bize Sezar'a vergi vermemiz Yasa'ya uygun mudur, değil midir?” diye sordular.

²³ Ama onların kurnazlığını bilen Yeşua, **“Beni neden sınıyorsunuz?”**

²⁴ **Bana bir dinar gösterin. Üzerinde kimin resmi ve yazısı var?”** dedi.

“Sezar'ın” diye yanıtladılar.

²⁵ Bunun üzerine Yeşua, **“Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin”** dedi.

²⁶ O'nu halkın önünde kendi sözleriyle tuzağa düşüremediler. Yeşua'nın vermiş olduğu yanıt onları şaşırtmış ve susturmuştu. ²⁷ Ölümünden sonra dirilişi inkâr eden Sadukiler'den bazıları Yeşua'ya geldi. ²⁸ O'na şunu sordular: “Öğretmenimiz, Moşe bize, ‘bir adamın evli kardeşi çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını alıp soyunu devam ettirsin’ diye buyurmuştur. ²⁹ Bu nedenle yedi kardeş vardı. İlki bir eş aldı ve çocuksuz öldü. ³⁰ İkincisi de onu eş olarak aldı ve çocuksuz öldü. ³¹ Üçüncüsü de onu aldı ve aynı şekilde kardeşlerin yedisi de çocuk bırakmadan öldü. ³² Daha sonra kadın da öldü. ³³ Diriliş gününde bu kadın hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.”

³⁴ Yeşua onlara şöyle dedi: **“Bu çağın insanları evlenir ve evlendirilir.**

³⁵ **Ama ölümlerin dirilişine layık görülen gelecek çağ insanları ne evlenirler, ne de evlendirilirler. ³⁶ Artık ölmezler. Çünkü melekler gibidirler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdır. ³⁷ Moşe bile alevlenen çalıda, ‘Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı’ deyimiyle ölümlerin dirileceğini belirtmiştir. ³⁸ Tanrı ölümlerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Çünkü O'na göre bütün insanlar diridir.”**

³⁹ Yazıcılardan bazıları, “Öğretmenimiz, güzel konuştun” diye yanıtladı.

⁴⁰ Bundan sonra O'na daha fazla soru sormaya cesaret edemediler.

⁴¹ Yeşua onlara şöyle dedi: **“Neden Mesih için David'in Oğlu olduğunu söylüyorlar? ⁴² Çünkü David'in kendisi Mezmurlar Kitabı'nda şöyle diyor:**

‘Efendi Efendim’e dedi ki, Sağımda otur,

⁴³ Ta ki düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek.’ ”

⁴⁴ **“Eğer David O'na Efendi diyorsa, O nasıl David'in Oğlu olabilir?”**

⁴⁵ Bütün halk dinlerken Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: ⁴⁶ **“Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, çarşı meydanlarında selamlanmaya, havralarda en iyi koltuklara oturmaya bayılan, ziyafetlerde başköşelere kurulmayı seven yazıcılardan sakının. ⁴⁷ Dul kadınların evlerine konan, gösteriş için uzun dualar eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.”**

21

¹ Yeşua başını kaldırıncı, tapınağın bağış kutusuna bağışlarını koyan zenginleri gördü. ² Yoksul bir dul kadının da iki küçük bakır para attığını gördü. ³ Yeşua, **“Size gerçeği söyleyeyim, bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi. ⁴ Çünkü ötekilerin hepsi zenginliklerinden artanı Tanrı'ya sundu”** dedi. **“Ama bu kadın ise yoksulluğuna rağmen, geçimi için elinde ne varsa onu verdi.”**

⁵ Bazıları tapınağın nasıl güzel taşlarla ve sunularla süslenmiş olduğundan söz ediyordu. ⁶ Yeşua, “Gördüğünüz bu şeylere gelince, öyle günler gelecek ki, burada taş üstünde taş kalmayacak. Yıkılmadık bir şey bırakılmayacak” dedi.

⁷ Kendisine, “Öğretmenimiz, peki bu olaylar ne zaman olacak?” diye sordular. “Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren işaret ne olacak?”

⁸ Yeşua, “Dikkat edin, kimse sizi kandırmasın!” dedi. “Çünkü birçokları, ‘Ben O’yum’ ve ‘Zamanı geldi’ diyerek benim adımla gelecekler. Onların peşinden gitmeyin. ⁹ Savaş ve kargaşa haberleri duyduğunuzda korkmayın. Çünkü önce bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek.”

¹⁰ Sonra onlara, “Ulus ulusa, devlet devlete karşı ayaklanacak. ¹¹ Çeşitli yerlerde büyük depremler, kıtlıklar ve salgın hastalıklar olacak. Gökte korkunç olaylar, olağanüstü belirtiler olacak. ¹² Ama bütün bunlardan önce, sizi yakalayıp, zulmedecekler. Sizi havralara teslim edip zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü sizi kralların ve valilerin önüne çıkaracaklar. ¹³ Bu olaylar tanıklık etmenize olanak sağlayacak. ¹⁴ Bu nedenle, nasıl yanıt vereceğinizi önceden düşünmemek konusunda kararlı olun. ¹⁵ Çünkü size karşı çıkanların hiçbirinin direnemeyeceği türden size bir konuşma yeteneği ve bilgelik vereceğim. ¹⁶ Anne babanız, kardeşleriniz, akrabalarınız ve dostlarınız tarafından bile ele verileceksiniz. Bazılarınızın ölümüne sebep olacaklar. ¹⁷ Adıma olan sadakatinizden ötürü herkes sizden nefret edecek. ¹⁸ Nitekim, başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır.”

¹⁹ “Dayanmakla yaşamınızı kazanacaksınız.”

²⁰ “Yeruşalem’in ordular tarafından kuşatıldığını gördüğünüzde, bilin ki, yıkım vakti yakındır. ²¹ O zaman Yahudiye’de olanlar dağlara kaçsın. Kentin içinde olanlar dışarı çıksın. Kırdakiler kente geri dönsün.”

²² Çünkü o günler, yazılmış olan her şeyin yerine geleceği oç alma günleridir. ²³ O günlerde gebe olan, çocuk emzirenlerin vay haline! Çünkü ülkede büyük sıkıntı olacak ve bu halk gazaba uğrayacaktır. ²⁴ Kılıçtan geçirilip, bütün uluslara tutsak olarak sürülecek. Yeruşalem, Yahudi olmayanların zamanları doluncaya kadar, Yahudi olmayanların ayakları altında çiğnenecektir. ²⁵ Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler olacak. Yeryüzündeki uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönüp dehşet içinde kalacak. ²⁶ Dünyanın başına gelecek feleketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak. ²⁷ O zaman İnsanoğlu’nun bulut içinde güç ve büyük görkemle geldiğini görecekler. ²⁸ Ama bu olaylar olmaya başlayınca, yukarı bakın ve başınızı kaldırın, çünkü kurtuluşunuz yakındır.”

²⁹ Yeşua onlara şu benzetmeyi anlattı: “İncir ağacına ve bütün ağaçlara bakın. ³⁰ Tomurcuklandıklarında, yazın yakın olduğunu kendiliğinizden bilirsiniz. ³¹ Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde, Tanrı’nın Krallığı’nın yakın olduğunu bilin. ³² Size doğrusunu söyleyeyim, bu olayların tümü yerine gelinceye dek bu nesil yok olmayacak. ³³ Gök ve yer ortadan kalkacak, ama benim sözlerim hiçbir şekilde ortadan kalkmayacaktır.”

³⁴ “Öyleyse kendinize dikkat edin! Yoksa yüreğiniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla dolar ve o gün ansızın başınıza gelir.

³⁵ Çünkü o gün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine bir tuzak gibi gelecektir. ³⁶ Bu nedenle, gerçekleşecek tüm bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu’nun önünde durabilmek için her an uyanık kalıp dua edin.”

³⁷ Yeşua gündüzleri tapınakta öğretiyor, geceleri Zeytin Dağı’na çekilip orada sabahlıyordu. ³⁸ Bütün halk sabah erkenden O’nu dinlemek için tapınağa akın ediyordu.

22

¹ Pesah denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşıyordu. ² Başkâhinlerle yazıcılar, Yeşua'yı öldürmenin bir yolunu arıyor ama halktan da korkuyorlardı. ³ Şeytan, Onikiler'den biri olup İskariot olarak bilinen Yahuda'nın içine girdi. ⁴ Yahuda gidip başkâhinlerle ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla Yeşua'yı nasıl onların eline teslim edeceğini görüştü. ⁵ Onlar memnun oldular ve kendisine para vermeyi kabul ettiler. ⁶ Bunu kabul eden Yahuda, ortalığın تنها olduğu bir zamanda Yeşua'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı. ⁷ Pesah kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi. ⁸ Yeşua, Petrus'la Yuhanna'yı, **“Gidin Pesah yemeğini birlikte yiyebilmemiz için hazırlık yapın”** diyerek önden gönderdi.

⁹ Ona, “Nerede hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular.

¹⁰ Onlara şöyle dedi: **“Kente girdiğinizde, testiyle su taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Adamı gideceği eve kadar takip edin. ¹¹ Evin sahibine şöyle deyin: ‘Öğretmen size, öğrencilerimle birlikte Pesah yemeğini yiyebileceğim misafir odası nerede?’ diye soruyor.”** ¹² Size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. **Hazırlıkları orada yapın.”**

¹³ Öğrenciler gittiklerinde, her şeyi Yeşua'nın kendilerine söylemiş olduğu gibi buldular ve Pesah yemeğini hazırladılar. ¹⁴ Vakit gelince Yeşua on iki elçisiyle birlikte sofraya oturdu. ¹⁵ Yeşua onlara, **“Ben acı çekmeden önce bu Pesah yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok istedim”** dedi. ¹⁶ **“Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nda yetkinliğe erişene dek, Pesah yemeğini artık bir daha kesinlikle yemeyeceğim.”**

¹⁷ Sonra bir kâse aldı ve şükrettikten sonra, **“Bunu alın ve aranızda paylaşın”** dedi. ¹⁸ **“Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı gelene dek asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.”**

¹⁹ Sonra eline ekmek aldı. Şükrettikten sonra böldü ve onlara vererek, **“Bu sizin uğruna verilen benim bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın”** dedi. ²⁰ Aynı şekilde, akşam yemeğinden sonra kâseyi alarak şöyle dedi: **“Bu kâse sizin için dökülen kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. ²¹ Ama işte, bana ihanet edenin eli benimle birlikte sofradadır. ²² İnsanoğlu, kendisi için belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama O'na ihanet eden adamın vay haline!”**

²³ Elçiler böyle bir şeyi kimin yapabileceğini kendi aralarında tartışmaya başladılar. ²⁴ Ayrıca aralarında, hangisinin daha büyük olduğu konusunda da bir anlaşmazlık çıktı. ²⁵ Yeşua onlara şöyle dedi: **“Ulusların kralları kendi ulusları üzerinde egemen kesilirler. Yöneticileri de kendilerine, iyiliksever unvanını yakıştırırlar. ²⁶ Ama siz böyle olmayacaksınız. Tam tersine aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun. Yöneten de hizmet eden gibi olsun. ²⁷ Kim daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Ama ben hizmet eden biri gibi aranızdayım. ²⁸ Sizler denendiğim zamanlarda benimle birlikte dayanmış olanlarsınız. ²⁹ Babam'ın bana verdiği gibi ben de size bir krallık veriyorum. ³⁰ Öyle ki, krallığımda soframda yiyip içersiniz. Tahtlarda oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayasınız.”**

³¹ Efendi şöyle dedi: **“Simon, Simon, bakın, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır. ³² Ben imanın dayansın diye senin için dua ettim. Sen de geri döndüğünde kardeşlerine destek ol.”**

³³ Simon Yeşua'ya, “Efendimiz, seninle birlikte zindana da, ölüme de hazırım” dedi.

³⁴ Yeşua, **“Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bugün horoz ötmeden önce, beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin”** dedi.

³⁵ Onlara, “Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarlıksız gönderdiğimde, bir eksikliğiniz var mıydı?” diye sordu.

“Hiçbir eksikliğimiz yoktu” dediler.

³⁶ Sonra onlara, “Ama şimdi para kesesi olan da, torbası olan da yanına alsın. Kılıcı olmayan giysisini satıp bir kılıç alsın. ³⁷ Size şunu söyleyeyim, benimle ilgili yazılmış olan şu sözün yerine gelmesi gerekir: ‘O, suçlularla bir sayıldı.’ Benimle ilgili yazılanlar gerçekten gerçekleşiyor” dedi.

³⁸ “Efendimiz, işte, işte iki kılıç” dediler. O da onlara, “Yeter artık!” dedi.

³⁹ Yeşua dışarı çıktı, her zaman olduğu gibi Zeytin Dağı’na gitti.

Öğrencileri de onu izledi. ⁴⁰ Oraya varınca onlara, “Dua edin ki, ayartılmayasınız” dedi.

⁴¹ Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı. Orada diz çöküp dua etti.

⁴² “Baba, eğer istersen bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim isteğim değil, seninki olsun” dedi.

⁴³ Gökten bir melek Yeşua’ya görünerek O’nu güçlendirdi. ⁴⁴ Derin bir acı içinde olduğundan daha hararetle dua etti. Teri yere düşen iri kan damlaları gibi toprağa düşüyordu.

⁴⁵ Yeşua duadan kalkıp öğrencilerin yanına geldi. Onları kederden uyumuş buldu. ⁴⁶ Onlara, “Niçin uyuyorsunuz? Kalkıp dua edin ki saptırılmayasınız” dedi.

⁴⁷ O daha konuşurken bir kalabalık belirdi. Önlerinden Onikiler’den biri, Yahuda yürüyordu. Yahuda öpmek için Yeşua’ya yaklaştı. ⁴⁸ Yeşua ona, “Yahuda, İnsanoğlu’nu bir öpücükle mi ele veriyorsun?” dedi.

⁴⁹ Yeşua’nın yanındakiler olacakları anlayınca, “Efendimiz, kılıçla vuralım mı?” dediler. ⁵⁰ İçlerinden biri başkâhinin hizmetkârına vurduğu gibi sağ kulağını kesti.

⁵¹ Ama Yeşua, “Bırakın en azından şunu yapayım” dedi ve sonra hizmetkârın kulağına dokunup onu iyileştirdi. ⁵² Yeşua kendisini yakalamaya gelen başkâhinlere, tapınak görevlileri ve ileri gelenlere şöyle dedi: “Neden bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla geldiniz? ⁵³ Her gün tapınakta sizin aranızdaydım, bana el sürmediniz. Ama bu, sizin saatinizdir ve karanlığın egemen olduğu saattir.”

⁵⁴ Yeşua’yı yakalayıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan takip ediyordu. ⁵⁵ Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturduklarında, Petrus da onların arasında oturdu. ⁵⁶ Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus’u gördü. Onu dikkatlice süzerek, “Bu adam da O’nunla birlikteydi” dedi

⁵⁷ Ama Petrus, “Kadın, O’nu tanımiyorum” diyerek Yeşua’yı inkâr etti.

⁵⁸ Bir süre sonra onu gören başka biri, “Sen de onlardansın!” dedi. Ama Petrus, “Değilim, arkadaş!” dedi.

⁵⁹ Aradan yaklaşık bir saat geçtikten sonra, yine bir başkası kendinden emin bir tavırla, “Gerçekten bu adam da O’nunla birlikteydi. Çünkü o bir Galileli!” dedi.

⁶⁰ Ama Petrus, “Arkadaş, neden söz ettiğini bilmiyorum!” dedi. Tam o sırada Petrus daha konuşurken horoz öttü. ⁶¹ Efendi dönüp Petrus’a baktı. O zaman Petrus Efendi’nin kendisine, “Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin” dediğini hatırladı. ⁶² Dışarı çıkıp acı acı ağladı.

⁶³ Yeşua’yı göz altında tutan adamlar O’nunla alay edip O’nu dövdüler.

⁶⁴ Gözlerini bağlayıp, “Peygamberlikte bulun bakalım! Sana vuran kim?” diye soruyorlardı. ⁶⁵ O’na daha bir sürü aşağılayıcı söz söylediler.

⁶⁶ Gün ağarınca, başkâhinler, yazıcılar ve halkın ileri gelenleri toplandılar. Yeşua'yı Kurul'un önüne götürdüler. ⁶⁷ O'na, "Eğer sen Mesih isen, söyle bize" dediler.

Yeşua onlara, "Söylesem inanmayacaksınız. ⁶⁸ Size soru sorsam, kesinlikle yanıtlamayacak, beni bırakmayacaksınız. ⁶⁹ Bundan böyle İnsanoğlu, kudretli Tanrı'nın sağında oturacaktır" dedi.

⁷⁰ Hepsi, "Öyleyse sen Tanrı'nın Oğlu musun?" dediler. Onlara, "Söylediğiniz gibi, Ben'im" dedi.

⁷¹ "Artık daha fazla tanığa ihtiyacımız yok ki! İşte kendi ağzından işittik!" dediler.

23

¹ Sonra bütün kurul üyeleri kalkıp Yeşua'yı Pilatus'un önüne götürdüler.

² O'nu şöyle suçlamaya başladılar: "Bu adamın ulusumuzu saptırdığını gördük. Sezar'a vergi ödenmesini yasaklıyor, kendisinin de Mesih, bir kral olduğunu söylüyor."

³ Pilatus O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu. "Söylediğin gibidir" yanıtını verdi.

⁴ Pilatus başkâhinlere ve kalabalığa, "Bu adamı suçlamak için hiçbir neden görmüyorum" dedi.

⁵ Ama onlar ısrarla, "Halkı kışkırtıyor. Yahudiye'nin her yanında öğretisini yaydı. Galile'den başlayıp buralara kadar geldi" dediler. ⁶ Pilatus, bunu duyunca, "Bu adam Galileli mi?" diye sordu. ⁷ Yeşua'nın Hirodes'in yönetimi altındaki bölgeden geldiğini öğrenince, O'nu o günlerde Yerusalemlerde bulunan Hirodes'e gönderdi.

⁸ Hirodes Yeşua'yı görünce çok sevindi. Uzun zamandır O'nu görmek istiyordu, çünkü O'nun hakkında çok şey duymuştu. Yapacağı bir mucizeye tanık olmayı umuyordu. ⁹ Yeşua'ya bir sürü soru sordu. Ama O hiç yanıt vermedi. ¹⁰ Başkâhinlerle yazıcılar ayağa kalkıp Yeşua'yı sert sözlerle suçladı. ¹¹ Hirodes de askerleriyle birlikte O'nu aşağılayıp alay etti. Hirodes O'na gösterişli bir giysi giydirip Pilatus'a geri gönderdi. ¹² Önceden birbirlerine düşman olan Hirodes ve Pilatus bu olayla o gün birbirleriyle dost oldular.

¹³ Pilatus başkâhinleri, yöneticileri ve halkı bir araya topladı. ¹⁴ Onlara, "Bu adam halkı yoldan saptırıyor suçlamasıyla bana getirdiniz. İşte, ben de O'nu sizin önünüzde sorguya çektim ve kendisinde öne sürdüğünüz suçlardan hiçbirini bulamadım. ¹⁵ Belli ki Hirodes de bir suç bulamamış. Bakın O'nu bize geri gönderdi. O'nun ölüm cezasını gerektiren bir suç işlemediği ortadadır. ¹⁶ Bu nedenle O'nu dövdürüp salıvereceğim" dedi.

¹⁷ Pilatus'un her Pesah Bayramı'nda onlar için bir kişiyi salıvermesi gerekiyordu. ¹⁸ Ama onlar hep bir ağızdan, "Bu adamı ortadan kaldır! Bize Barabba'yı salıver!" diye bağırdılar. ¹⁹ Barabba kentte çıkan bir isyana katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.

²⁰ Sonra Yeşua'yı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi.

²¹ Ama onlar ise, "Çarmıha ger! Onu çarmıha ger!" diye bağırılmayı sürdürdüler.

²² Üçüncü kez onlara, "Neden? Bu adam ne kötülük yaptı ki? O'nda ölüm cezasını gerektiren bir suç bulamadım. Bu nedenle O'nu dövdürüp serbest bırakacağım" dedi. ²³ Ama onlar çarmıha gerilmesini isteyerek yüksek sesle bağırdılar. Sonunda halkın ve başkâhinlerin sesleri baskın çıktı. ²⁴ Pilatus, istediklerinin yapılmasına karar verdi. ²⁵ İsyana ve adam öldürmekten hapse atılan, onların istediği kişiyi salıverdi. Ama Yeşua'yı onlara teslim etti.

²⁶ Yeşua'yı götürürken, Kireneli Simon adında bir adam kırdan dönüyordu. Onu Yeşua'nın çarmihini taşıması için yakaladılar. Çarmihini sırtına yükleyip Yeşua'nın ardından yürüttüler. ²⁷ Halktan büyük bir topluluk Yeşua'nın ardından gidiyordu. Yas tutan ve O'nun için ağıt yakan kadınlar da bunların arasındaydı. ²⁸ Yeşua onlara dönerek, **"Ey Yerusalemliler, benim için ağlamayın, kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın."** ²⁹ Çünkü işte, öyle günler gelecek ki, 'Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!' diyecekler.

³⁰ O zaman dağlara, 'Üzerimize düşün' ve tepelere, 'Bizi örtün' demeye başlayacaklar. ³¹ Bunları yaş ağaca yaparlarsa, kuruya neler yapmazlar?" dedi.

³² Ayrıca Yeşua'yla birlikte idam edilmek üzere iki suçlu daha götürülüyordu. ³³ "Kafatası" denilen yere geldiklerinde Yeşua'yı, biri sağında diğeri solunda olmak üzere iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler.

³⁴ Yeşua, **"Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar"** dedi. Kura çekip O'nun giysilerini aralarında paylaştılar. ³⁵ Halk durmuş izliyordu. Yanlarındaki yöneticiler O'nunla alay ederek, "Başkalarını kurtardı. Eğer gerçekten Tanrı'nın Mesih'i, seçilmiş kişiye kendini kurtarsın bakalım!" diyorlardı.

³⁶ Askerler de O'nunla alay ettiler, yanına gelip sirke verdiler. ³⁷ "Eğer Yahudiler'in Kralı isen, kendini kurtar!" dediler.

³⁸ Başının üzerinde Grekçe, Latince ve İbranice harflerle yazılmış şu yafta vardı: "YAHUDİLER'İN KRALI BUDUR."

³⁹ Çarmıha asılan suçlulardan biri, "Eğer Mesih isen, kendini de bizi de kurtar!" diyerek O'na hakaret etti.

⁴⁰ Ama diğer suçlu onu azarladı. "Sende Tanrı korkusu yok mu? Sen de aynı cezayı çekiyorsun. ⁴¹ Biz gerçekten hak etmiş olduğumuz cezayı çekiyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Ama bu adam hiçbir kötülük yapmadı" dedi. ⁴² Sonra Yeşua'ya, "Efendimiz, krallığına girdiğinde beni hatırla" dedi.

⁴³ Yeşua ona, **"Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün sen benimle birlikte cennette olacaksın"** dedi.

⁴⁴ Öğleyin on iki sularından üçe kadar tüm ülkenin üzerine karanlık çöktü. ⁴⁵ Güneş karardı, tapınağın perdesi ortadan ikiye yırtıldı. ⁴⁶ Yeşua yüksek sesle, **"Baba, ruhumu senin ellerine teslim ediyorum!"** diye bağırdı. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.

⁴⁷ Bu olaya tanık olan yüzbaşı Tanrı'yı yücelterek, "Hiç kuşkusuz, bu adam doğru biriydi" dedi. ⁴⁸ Olanları görmek için toplanan halkın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini döverek eve döndüler. ⁴⁹ Yeşua'nın bütün tanıdıkları ve O'nunla birlikte Galile'den gelmiş olan kadınlar uzakta durmuş, olanları izliyorlardı.

⁵⁰ Yüksek Kurul üyesi Yosef adında iyi ve doğru bir adam vardı.

⁵¹ Yosef Kurul'un kararını ve eylemini onaylamamıştı. Tanrı'nın Krallığı'nı umutlu bekleyen bir Yahudi olan Yosef Aramatya Kenti'ndendi. ⁵² Pilatus'a gidip Yeşua'nın cesedini istedi. ⁵³ Cesedi indirip keten bir beze sardı ve O'nu daha önce kimsenin yatırılmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. ⁵⁴ Hazırlık Günü'ydü ve Şabat başlamak üzereydi. ⁵⁵ Galile'den Yeşua'yla birlikte gelen kadınlar Yosef'in peşinden gittiler. Mezarı ve cesedinin nereye yatırıldığını gördüler. ⁵⁶ Sonra geri dönüp baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Şabat Günü kuralına göre dinlendiler.

24

¹ Kadınlar haftanın ilk günü, şafak sökerken, hazırladıkları baharatları yanlarına alıp mezara gittiler. ² Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular. ³ İçeri girdiklerinde Efendi Yeşua'nın cesedini bulamadılar. ⁴ Onlar bu durumun şaşkınlığını henüz üzerlerinden atamadan, ansızın göz kamaştırıcı parlaklıkta giysiler kuşanmış iki adam yanlarında belirdi. ⁵ Kadınlar dehşete kapılıp yüzlerini yere eğdiler.

Adamlar ise, “Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz? ⁶ O burada değil, dirildi. Daha Galile'deyken size neler söylediğini hatırlayın. ⁷ İnsanoğlu'nun günahkâr insanların eline teslim edilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti” dedi.

⁸ Kadınlar Yeşua'nın bu sözlerini hatırladılar. ⁹ Mezardan geri dönüp olup bitenleri Onbirler'e ve diğerlerine anlattılar. ¹⁰ Bunları elçilere bildirenler, Magdalalı Mariyam, Yohanna, Yakov'un annesi Mariyam ve onlarla birlikte olan diğer kadınlardı. ¹¹ Ne var ki anlatılanlar elçilere saçma geldi ve onlara inanmadılar. ¹² Ama Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında orada duran keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olayın şaşkınlığı içinde oradan uzaklaşp evine geri döndü.

¹³ O gün öğrencilerden ikisi, Yeruşalem'den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan Emmaus adlı bir köye gidiyorlardı. ¹⁴ Olup bitenler üzerinde birbirleriyle konuşuyorlardı. ¹⁵ Öğrenciler birlikte konuşup olanları anlamaya çalışırken, Yeşua'nın kendisi yaklaştı ve onlarla birlikte yürümeye başladı. ¹⁶ Ne var ki onların gözleri O'nu tanımaktan yoksun bırakılmıştı. ¹⁷ Yeşua onlara, “**Yolda yürürken ne tartışıyordunuz ve neden böyle üzgünsünüz?**” dedi.

¹⁸ İçlerinden Kleopas adında olan O'na, “Bu günlerde Yeruşalem'de olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?” diye yanıtladı.

¹⁹ Onlara, “**Hangi olup bitenleri?**” dedi.

O'na, “Nasıralı Yeşua'ya ilişkin olaylar” dediler. “O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde hem sözü hem de eylemleri bakımından güçlü bir peygamberdi. ²⁰ Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nu ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ettiler ve çarmıha gerdirdiler. ²¹⁻²² Ama biz İsrail'i kurtaracak kişinin O olacağını ummuştuk. Üstelik bütün bunlar olduktan üç gün sonra, aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Sabahın çok erken saatinde mezara gitmişler. ²³ Cesedini bulamayınca, O'nun yaşadığını bildiren meleklerle ilgili bir görünüm gördüklerini söylemek için çıka geldiler. ²⁴ Bazılarımız mezara gitti ve tıpkı kadınların söylediği gibi mezarı buldular. Ama O'nu görmemişler.”

²⁵ Yeşua onlara, “**Sizi akılsızlar, peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davrananlar!** ²⁶ **Mesih'in bu acıları çekmesi ve kendi yüceliğine kavuşması gerekmiyor muydu?**” dedi. ²⁷ Moşe ve tüm peygamberlerden başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili şeyleri onlara açıkladı. ²⁸ Gidecekleri köye yaklaştıklarında Yeşua daha ileri gidecekmiş gibi davrandı.

²⁹ Ama onlar, “Bizimle kal, çünkü neredeyse akşam oluyor, gün batmak üzere” diyerek O'nu zorladılar.

Yeşua onlarla kalmak için içeri girdi. ³⁰ Onlarla birlikte sofraya oturduktan sonra Yeşua ekmeği alıp şükretti. Ardından ekmeği bölerek onlara verdi. ³¹ İşte o zaman onların gözleri açıldı ve O'nu tanıdılar. Sonra Yeşua gözden kayboldu. ³² Birbirlerine, “Yol boyunca bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu?” dediler. ³³ Tam o saatte kalkıp Yeruşalem'e döndüler. Onbirler'i ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular.

- ³⁴ Bunlar, “Efendi gerçekten dirildi ve Simon’a göründü!” diyorlardı.
- ³⁵ Onlar da yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman Yeşua’yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.
- ³⁶ Onlar bunları konuşurken, Yeşua’nın kendisi gelip aralarında durdu. Onlara, “**Size esenlik olsun**” dedi.
- ³⁷ Ama dehşete kapıldılar, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuyla doldular.
- ³⁸ Onlara, “**Neden sıkıntı duyuyorsunuz? Yüreğinizde neden kuşkulara yer veriyorsunuz?** ³⁹ **Ellerime ve ayaklarıma bakın, gerçekten benim. Bana dokunun ve görün. Hayaletin eti ve kemiği yoktur, ama görüyorsunuz benim var**” dedi. ⁴⁰ Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi.
- ⁴¹ Öğrenciler sevinçten şaşkınlık içinde hala inanamazken onlara, “**Burada yiyecek bir şeyiniz var mı?**” diye sordu.
- ⁴² O’na bir parça kızarmış balık ve biraz bal peteği verdiler. ⁴³ Onları alıp önlerinde yedi. ⁴⁴ Yeşua onlara, “**Daha aranızdayken, Moşe’nin Yasası’nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar’da benimle ilgili yazılmış olan her şeyin yerine gelmesi gerektiğini size söylemişim**” dedi.
- ⁴⁵ Sonra Kutsal Yazılar’ı anlayabilsinler diye zihinlerini açtı. ⁴⁶ Onlara şöyle dedi: “**Şöyle yazılmıştır: Mesih’in acı çekmesi ve üçüncü gün ölümden dirilmesi gerekir.** ⁴⁷ Böylece günahların bağışlanması için tövbe çağrısı Yerusalemlen’den başlayarak bütün uluslara O’nun adıyla duyurulacak. ⁴⁸ **Siz bunların tanıklarısınız. ⁴⁹ İşte, ben de Babam’ın vaadini size göndereceğim. Ama yücelerden gelecek güçle kuşanana dek Yerusalemlen’de bekleyin.**”
- ⁵⁰ Yeşua onları Beytanya’ya kadar götürdü. Ellerini kaldırıp onları kutsadı.
- ⁵¹ Onları kutsadığı sırada aralarından çekildi, göğe alındı. ⁵² O’na tapındılar ve büyük bir sevinçle Yerusalemlen’e döndüler. ⁵³ Sürekli olarak tapınakta Tanrı’yı övüyor, yüceltiyorlardı. Amin.

YUHANNA

¹ Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı ile birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. ² O, başlangıçta Tanrı'yla birlikteydi. ³ Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz varlık kazanmadı. ⁴ Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. ⁵ Işık karanlıkta parlar ve karanlık onu alt edemedi. ⁶ Tanrı tarafından gönderilen Yuhanna adlı bir adam geldi. ⁷ Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık edip herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. ⁸ O ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmek üzere gönderildi. ⁹ Herkesi aydınlatan gerçek ışık dünyaya geldi.

¹⁰ O dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla yaratıldı, ama dünya O'nu tanımadı. ¹¹ Kendi halkına geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi.

¹² Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine, Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. ¹³ Onlar ne kandan, ne bedensel istekten ne de insan isteğinden doğdular. Tersine Tanrı'dan doğdular. ¹⁴ Söz insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini, Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük. ¹⁵ Yuhanna O'nun hakkında tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: "Sizlere, 'Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur." ¹⁶ O'nun doluluğundan hepimiz lütuf üzerine lütuf aldık.

¹⁷ Çünkü Yasa Moşe aracılığıyla verildi. Lütuf ve gerçek ise Yeşua Mesih aracılığıyla geldi. ¹⁸ Tanrı'yı hiç kimse hiçbir zaman görmedi. Baba'nın bağrında olan biricik Oğul O'nu ilan etti.

¹⁹ Yahudiler Yuhanna'ya, "Sen kimsin?" diye sormak için Yeruşalem'den kâhinlerle Levililer'i gönderdiklerinde Yuhanna'nın tanıklığı şöyleydi.

²⁰ İnkâr etmeden açıkça, "Ben Mesih değilim" dedi.

²¹ "Öyleyse kimsin? Eliyah mısınız?" diye sordular O da, "Değilim" dedi.

"Sen o peygamber misin?" "Hayır" dedi.

²² Sonra, "O zaman kendi hakkında ne diyorsun? Bize kim olduğunu söyle ki, bizi gönderenlere verecek bir yanıtımız olsun" dediler.

²³ Yuhanna, "Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, 'Efendi'nin yolunu düzleyin' diye çölde haykıranın sesiyim ben" dedi.

²⁴ Gönderilenler Ferisiler'dendi. ²⁵ Ona, "Madem Mesih, Eliyah ya da o peygamber değilsen, neden vaftiz ediyorsun?" diye sordular.

²⁶ Yuhanna onlara şu karşılığı verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. ²⁷ Benden sonra gelen, benden üstündür. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim." ²⁸ Tüm bunlar, Yuhanna'nın vaftiz ettiği Yarden Irmağı'nın ötesindeki Beytanya'da oldu.

²⁹ Yuhanna ertesi gün Yeşua'nın kendisine doğru geldiğini gördüğünde şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! ³⁰ Kendisi için, 'Benden sonra benden üstün biri geliyor, çünkü O benden önce vardı' diye bildirdiğim kişi budur. ³¹ Ben O'nu tanıımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanıması için suyla vaftiz etmeye geldim." ³² Yuhanna tanıklığını şöyle sürdürdü: "Ruh'un gökten güvercin gibi indiğini ve O'nun üzerinde durduğunu gördüm. ³³ Ben O'nu tanıımıyordum, ama suyla vaftiz etmem için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'ta vaftiz eden O'dur' dedi. ³⁴ Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ediyorum."

³⁵ Ertesi gün Yuhanna iki öğrencisiyle birlikte ayakta duruyordu.

³⁶ Oradan geçen Yeşua'ya bakıp, "İşte, Tanrı Kuzusu!" dedi. ³⁷ Bunu duyan iki öğrenci Yeşua'nın ardından gittiler. ³⁸ Yeşua dönüp onların peşinden geldiklerini görünce, "**Ne arıyorsunuz?**" dedi.

O'na, "Rabbuni, nerede kalıyorsun?" dediler. 'Rabbuni' öğretmenim anlamına gelir.

³⁹ Onlara, "**Gelin ve görün**" dedi.

Gelip O'nun nerede kaldığını gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. ⁴⁰ Yuhanna'yı duyup Yeşua'nın peşinden giden iki kişiden biri Simon Petrus'un kardeşi Andreas'tı. ⁴¹ Andreas ilkin kendi kardeşi Simon'u buldu ve ona, "Mesih'i bulduk!" dedi. Mesih, meshedilmiş olan demektir. ⁴² Andreas kardeşini Yeşua'ya götürdü. Yeşua ona baktı, "**Sen Yuhanna'nın oğlu Simon'sun. Adın Kefas olacak**" dedi. Kefas kaya anlamındadır. ⁴³ Yeşua, ertesi gün Galile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, "**Ardından gel**" dedi. ⁴⁴ Filipus, Andreas ve Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı. ⁴⁵ Filipus, Natanel'i buldu ve ona, "Moşe'nin Yasa'da bildirdiği ve peygamberlerin hakkında yazdığı kişiyi, Yosef oğlu Nasıralı Yeşua'yı bulduk" dedi.

⁴⁶ Natanel ona, "Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?" dedi. Filipus ona, "Gel de gör" dedi.

⁴⁷ Yeşua, Natanel'in kendisine doğru geldiğini gördü ve onun hakkında, "**İşte, kendisinde hile olmayan gerçek bir İsraili!**" dedi.

⁴⁸ Natanel O'na, "Beni nereden tanıyorsun?" dedi.

Yeşua ona, "**Filipus seni çağırmadan önce incir ağacının altındayken seni gördüm**" dedi.

⁴⁹ Natanael O'na, "Öğretmenimiz, sen Tanrı'nın Oğlu'sun! Sen İsrail'in Kralı'sın!" dedi.

⁵⁰ Yeşua ona, "**Sana, 'Seni incir ağacının altında gördüm' dediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin!**" dedi.

⁵¹ Ona, "**Size doğrusunu söyleyeyim, bundan sonra göğün açıldığını ve Tanrı'nın meleklerinin İnsanoğlu'nun üzerine yükselip indiklerini göreceksiniz**" dedi.

2

¹ Üçüncü gün, Galile'nin Kana kentinde bir düğün vardı. Yeşua'nın annesi de oradaydı. ² Yeşua da öğrencileriyle birlikte düğüne davet edilmişti. ³ Şarapları tükenince Yeşua'nın annesi O'na, "Şarapları kalmadı" dedi.

⁴ Yeşua ona, "**Kadın, bunun seninle benimle ne ilgisi var? Benim vaktim henüz gelmedi**" dedi.

⁵ Annesi hizmetkârlara, "Size ne derse onu yapın" dedi. ⁶ Orada Yahudiler'in geleneksel temizliği için koyulmuş, her biri seksen ile yüz yirmi litre su alan altı taş küp vardı. ⁷ Yeşua onlara, "**Küpleri suyla doldurun**" dedi. Böylece küpleri ağzına kadar doldurdular. ⁸ Onlara, "**Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün**" dedi. Onlar da bunu yaptılar. ⁹ Şölen başkanı, şarap haline gelen suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu ama getiren hizmetkârlar biliyordu.

Şölen başkanı güveyi çağırdı. ¹⁰ Ona, "Herkes önce iyi şarabı sunar, bol bol içildikten sonra da kötüyü çıkarır. Ama sen iyi şarabı şu ana dek sakladın!" dedi. ¹¹ Yeşua, bu ilk belirtiyi Galile'nin Kana Köyünde yaptı ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler.

¹² Bundan sonra kendisi, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kafarnahum'a gidip orada birkaç gün kaldılar. ¹³ Yahudiler'in Pesah Bayramı yakındı ve Yeşua Yerusaleml'e gitti. ¹⁴ Yeşua sığır, koyun, güvercin satanları ve para

bozanları tapınakta otururken buldu. ¹⁵ İpten bir kamçı yaparak koyunlar ve sığırlarla birlikte hepsini tapınaktan dışarı attı. Para bozanların paralarını çevreye saçıp masalarını devirdi. ¹⁶ Güvercinleri satanlara, **“Bunları buradan çıkarın! Babam’ın evini pazar yerine çevirmeyin!”** dedi. ¹⁷ Öğrencileri, “Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek” diye yazılmış olan sözü hatırladılar.

¹⁸ Bunun üzerine Yahudiler O’na, “Bunları yaptığına göre bize nasıl bir belirti göstereceksin?” diye sordular.

¹⁹ Yeşua onlara, **“Bu tapınağı yıkın, üç gün içinde onu yeniden kuracağım”** diye yanıtladı.

²⁰ Bunun üzerine Yahudiler, “Bu tapınağı inşa etmek kırk altı yıl sürdü! Üç günde mi kuracaksın?” ²¹ Oysa Yeşua’nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi. ²² Bu nedenle Yeşua ölümden diriltildiğinde, öğrencileri O’nun bu sözünü hatırladılar. Kutsal Yazı’ya ve Yeşua’nın söylemiş olduğu söze iman ettiler.

²³ Pesah Bayramı’nda, Yeruşalem’deyken, Yeşua’nın yaptığı belirtileri gören birçok kişi O’nun adına iman etti. ²⁴ Ama Yeşua bütün insanları tanıdığı için onlara güvenmiyordu. ²⁵ İnsana ilişkin kimsenin O’na tanıklık etmesine ihtiyacı yoktu. Çünkü insan yüreğinden geçenleri biliyordu.

3

¹ Yahudiler’in Ferisiler’den olan Nikodim adında bir önderi vardı. ² Bir gece Yeşua’ya gelerek, “Rabbuni, senin Tanrı’dan gelen bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle birlikte olmadıkça, hiç kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz” dedi.

³ Yeşua ona, **“Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça, Tanrı’nın Krallığı’nı göremez”** dedi.

⁴ Nikodim, “Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?” diye sordu.

⁵ Yeşua şöyle yanıt verdi: **“Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh’tan doğmadıkça, Tanrı’nın Krallığı’na giremez. ⁶ Bedenden doğan bedendir. Ruh’tan doğan ruhtur. ⁷ Sana, ‘Yeniden doğmalısın’ dediğime şaşma. ⁸ Rüzgâr dilediği yerde eser, sesini duyarsın, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh’tan doğan herkes de böyledir.”**

⁹ Nikodim Yeşua’ya, “Bunlar nasıl olabilir?” diye sordu.

¹⁰ Yeşua ona şu karşılığı verdi: **“Sen İsrail’in öğretmeniyken bunları anlamıyor musun? ¹¹ Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz ve siz bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. ¹² Size yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğimde inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanırsınız?”**

¹³ Gökten inmiş olan, İnsanoğlu’ndan başkası göğe çıkmamıştır.

¹⁴ Moşe çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu da öyle yukarı kaldırılmalıdır. ¹⁵ Öyle ki, O’na iman eden hiç kimse mahvolmasın, sonsuz yaşama kavuşsun. ¹⁶ Çünkü Tanrı dünyayı o kadar sevdi ki, biricik Oğlu’nu verdi. O’na iman eden hiç kimse mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. ¹⁷ Çünkü Tanrı, Oğlu’nu dünyayı yargılamak için dünyaya göndermedi. Dünya O’nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. ¹⁸ O’na iman eden yargılanmaz. İman etmeyen zaten yargılanmıştır, çünkü Tanrı’nın biricik Oğlu’nun adına iman etmemiştir. ¹⁹ Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışıktan çok karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. ²⁰ Çünkü kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye

ışığa gelmez. ²¹ Ama gerçeği yerine getiren kişi, yaptıklarının Tanrı'ya dayalı olduğu ortaya çıksın diye ışığa gelir.”

²² Bundan sonra Yeşua, öğrencileriyle birlikte Yahudiye diyarına geldi. Orada onlarla bir süre kaldı ve vaftiz etti. ²³ Yuhanna da Salim yakınlarındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada çok su vardı. Birçokları gelip vaftiz oluyordu. ²⁴ Yuhanna henüz hapse atılmamıştı.

²⁵ Yuhanna'nın öğrencileriyle bazı Yahudiler arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı. ²⁶ Öğrencileri Yuhanna'ya gelip ona şöyle dediler: “Öğretmenimiz, Yarden Irmağı'nın ötesinde birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin kişi vaftiz ediyor ve herkes O'na gidiyor.”

²⁷ Yuhanna şöyle yanıt verdi: “Bir adam, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz. ²⁸ ‘Ben Mesih değilim, O'nun öncüsü olarak gönderildim’ dediğime siz kendiniz tanıksınız. ²⁹ Gelin kiminse güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu, sesini duyunca çok sevinir. Böylece benim sevincim doruğa ulaştı.

³⁰ O yükselmeli, bense küçülmeliyim. ³¹ Yukarıdan gelen herkesten üstündür. Topraktan olan, toprağa aittir ve topraktan söz eder. Gökten gelen herkesten üstündür. ³² Gördüğüne, işittiğine tanıklık eder; ama hiç kimse O'nun tanıklığını kabul etmez. ³³ O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır. ³⁴ Çünkü Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçsüz verir. ³⁵ Baba Oğul'u sever ve her şeyi O'nun eline vermiştir. ³⁶ Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı onun üzerinde kalır.”

4

¹ Efendi, Ferisiler'in, Yeşua'nın Yuhanna'dan daha çok öğrenci topladığını ve vaftiz ettiğini duyduğunu öğrendi. ² Oysa Yeşua'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı. ³ Yeşua Yahudiye'den ayrılıp Galile'ye gitti. ⁴ Yolculuk sırasında Samariya'dan geçmesi gerekiyordu.

⁵ Samariya'nın Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakov'un kendi oğlu Yosef'e vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. ⁶ Yakov'un kuyusu oradaydı. Yolculuktan yorulmuş olan Yeşua kuyunun yanına oturdu. Vakit öğleyin on iki sularıydı. ⁷ Samariyalı bir kadın su çekmeye geldi. Yeşua ona, “**Bana su ver içeyim**” dedi. ⁸ Çünkü öğrencileri yiyecek almak için kente gitmişti.

⁹ Samariyalı kadın O'na, “Sen bir Yahudi'sin. Nasıl olur da benden, Samariyalı bir kadından su istersin?” dedi. Yahudiler'in Samariyalılar'la ilişkileri yoktur.

¹⁰ Yeşua ona, “**Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, ‘Bana su ver, içeyim’ diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi**” dedi.

¹¹ Kadın O'na, “Efendim, su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin” dedi. “Peki bu yaşam suyunu nereden bulacaksın? ¹² Sen, bu kuyuyu bize veren, kendisi, çocukları ve sığırları ondan içmiş olan atamız Yakov'tan daha mı büyüksün?”

¹³ Yeşua ona şu karşılığı verdi: “**Bu sudan her içen yine susar. ¹⁴ Ama benim vereceğim sudan içen bir daha asla susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fişkırان bir pınar olacak.**”

¹⁵ Kadın, “Efendim, bu suyu bana ver ki, bir daha susamayayım, ne de buralara kadar su çekmeye geleyim” dedi.

¹⁶ Yeşua ona, “**Git, kocanı çağır ve buraya gel**” dedi.

¹⁷ Kadın, “Kocam yok” diye yanıtladı.

Yeşua ona, **“Kocam yok demekle doğru söyledin. 18 Çünkü beş kocaya vardın ve şimdi birlikte yaşadığın kişi kocan değil. Bu konuda gerçeği söyledin”** dedi.

19 Kadın O’na, “Efendim, anlıyorum ki sen bir peygambersin.

20 Atalarımız bu dağda tapındılar ve siz Yahudiler, tapınılması gereken yerin Yeruşalem’de olduğunu söylüyorsunuz.”

21 Yeşua ona şöyle dedi: **“Kadın, inan bana, öyle bir vakit geliyor ki, Baba’ya ne bu dağda, ne de Yeruşalem’de tapınacaksınız! 22 Siz bilmediğiniz şeylere tapıyorsunuz. Biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler’den gelir. 23 Ama hakiki olarak tapınanların Baba’ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte o vakit şimdidir. Çünkü Baba kendisine böyle tapınanları arıyor. 24 Tanrı ruhtur, O’na tapınanlar ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.”**

25 Kadın O’na, “Mesih denen meshedilmiş Olan’ın geleceğini biliyorum” dedi. “Geldiği zaman bize her şeyi bildirecek.”

26 Yeşua ona, **“Seninle konuşan ben, O’yum”** dedi. 27 Bunun üzerine öğrencileri geldi. Bir kadınla konuşmasını şaşkınlıkla karşıladılar. Yine de hiçbiri “Ne arıyordun?” ya da “Neden onunla konuşuyordun?” diye sormadı. 28 Böylece kadın su testisini bırakıp kente gitti ve halka şöyle dedi: 29 “Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih olabilir mi?”

30 Halk kentten çıkmış Yeşua’ya geliyordu. 31 Bu arada öğrenciler, “Öğretmenimiz, bir şeyler ye” diyordu.

32 Ama Yeşua onlara, **“Benim sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var”** dedi.

33 Bunun üzerine öğrenciler birbirlerine, “Acaba biri O’na yiyecek mi getirdi?” diyorlardı.

34 Yeşua onlara, **“Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O’nun işini tamamlamaktır”** dedi. 35 **“Ekinleri biçmeye daha dört ay var”** demiyor musunuz? Bakın, size söylüyorum, başınızı kaldırın ve tarlalara bakın. Ekinler zaten sararmış, biçilmeye hazır durumda. 36 Biçen ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. Öyle ki, eken de, biçen de birlikte sevinir. 37 Çünkü, ‘Biri eker, diğeri biçer’ sözü burada doğrudur. 38 Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları çalıştı, siz ise onların emeğinden faydalandınız.”

39 O kentten birçok Samariyalı, “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diye tanıklık eden kadının sözünden dolayı O’na iman etti. 40 Samariyalılar yanına gelip yanlarında kalması için O’na yalvardılar. O da orada iki gün kaldı. 41 Daha birçokları O’nun sözüne iman etti. 42 Kadına, “Bizim iman etmememizin nedeni artık senin konuşman değil” dediler. “Çünkü kendimiz duyduk ve O’nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olan Mesih olduğunu biliyoruz.”

43 İki gün sonra Yeşua oradan ayrılıp Galile’ye gitti. 44 Çünkü Yeşua’nın kendisi, bir peygamberin kendi ülkesinde saygı görmediğine tanıklık etmişti. 45 Böylece Galile’ye geldiğinde, bayramda Yeruşalem’de yaptığı her şeyi gören Galileliler O’nu iyi karşıladılar. Onlar da bayramda Yeruşalem’e gitmişlerdi. 46 Yeşua, suyu şaraba dönüştürdüğü Galile’nin Kana Köyüne tekrar geldi. Oğlu Kafarnahum’da hasta olan bir saray memuru vardı. 47 Adam Yeşua’nın Yahudiye’den Galile’ye geldiğini duyunca yanına gitti. Ölüm döşeginde yatan oğlunu gelip iyileştirmesi için O’na yalvardı. 48 Yeşua ona, **“Belirtiler ve harikalar görmedikçe, asla iman etmeyeceksiniz”** dedi.

49 Saray memuru O’na, “Efendim, çocuğum ölmeden yetiş” dedi. 50 Yeşua ona, **“Git, oğlun yaşayacak”** dedi. Adam, Yeşua’nın kendisine söylediği söze inandı ve yoluna gitti. 51 O daha yoldayken, hizmetkârları onu karşıladılar ve “Çocuğunuz yaşıyor!” dediler. 52 Oğlunun iyileşmeye başladığı saati onlara sordu. “Dün

öğle üstü saat birde ateşi düştü” dediler. ⁵³ O zaman baba bunun, Yeşua'nın kendisine, “**Oğlun yaşayacak**” dediği saat olduğunu anladı. Hem kendisi, hem de tüm ev halkı iman etti. ⁵⁴ Bu, Yeşua'nın Yahudiye'den Galile'ye gelişinde gösterdiği ikinci belirtiydi.

5

¹ Bu olaylardan sonra Yahudiler'in bir bayramı vardı ve Yeşua Yerusaleml'e çıktı. ² Yerusaleml'de Koyun Kapısı'nın yanında, İbranicede Beyt- esta denilen, beş verandası olan bir havuz vardı. ³ Bunların içinde, suyun çalkalanmasını bekleyen hasta, kör, topal veya felçli çok sayıda insan yatardı. ⁴ Çünkü bir melek belirli zamanlarda havuza iner ve suyu çalkalardı. Suyun çalkalanmasından sonra havuza ilk giren derdinden kurtulurdu. ⁵ Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı. ⁶ Yeşua onu orada yatarken görünce ve uzun zamandır hasta olduğunu anlayınca, “**İyileşmek ister misin?**” diye sordu.

⁷ Hasta adam ona, “Efendim, su çalkalandığında beni havuza indirecek kimsem yok, tam girmek üzereyken başka biri benden önce giriyor” dedi.

⁸ Yeşua ona, “**Kalk, yatağını topla ve yürü**” dedi.

⁹ Adam hemen iyileşti ve yatağını kaldırıp yürümeye başladı.

O gün Şabat Günü'ydü. ¹⁰ Yahudi yetkililer iyileşen hastaya, “Bugün Şabat Günü” dediler. “Yatağını toplaman Yasa'ya uygun değil.”

¹¹ Adam onlara şu karşılığı verdi: “Beni iyileştiren, bana, **‘Yatağını topla ve yürü’** dedi.”

¹² Sonra ona, “Sana, **‘Yatağını topla ve yürü’** diyen adam kim?” diye sordular.

¹³ Ama iyileşen adam O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Zaten bulunduğu yer kalabalıktı ve Yeşua da çekilip gitmişti.

¹⁴ Sonra Yeşua adamı tapınakta buldu. Ona, “**Bak, iyileştin. Daha fazla günah işleme, böylece başına daha kötü bir şey gelmesin**” dedi.

¹⁵ Adam gidip kendisini iyileştirenin Yeşua olduğunu Yahudi yetkililere bildirdi. ¹⁶ Bu nedenle Yahudi yetkililer Yeşua'ya zulmettiler ve O'nu öldürmenin bir yolunu aradılar. Çünkü Şabat Günü böyle şeyler yapıyordu.

¹⁷ Ama Yeşua onlara, “**Babam hâlâ çalışıyor, bu yüzden ben de çalışıyorum**” dedi. ¹⁸ Bu nedenle Yahudi yetkililer O'nu öldürmek için daha çok çabaladılar.

Çünkü yalnızca Şabat'ı bozmakla kalmamış, aynı zamanda Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'yla bir tutmuştu. ¹⁹ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “**Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, kendiliğinden hiçbir şey yapamaz. Ancak Baba'nın yaptıklarını görüp onları yapar. Ve Baba ne yaparsa Oğul da aynısını yapar.**”

²⁰ Çünkü Baba, Oğul'u sever ve kendisinin yaptığı her şeyi O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler gösterecektir. ²¹ Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediklerine yaşam verir. ²² Çünkü Baba kimseyi yargılamaz, fakat bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir. ²³ Öyle ki herkes Baba'ya saygı gösterdiği gibi, Oğul'a da saygı gösterebilir. Oğul'a saygı göstermeyen, O'nu gönderen Baba'ya da saygı göstermez.”

²⁴ “Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle bir kişi yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir. ²⁵ Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı'nın Oğul'unun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları vakit geliyor ve geldi bile. ²⁶ Baba'nın kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi. ²⁷ O, İnsanoğlu olduğu için O'na yargılama yetkisi de verdi. ²⁸ Buna şaşmayın, çünkü mezarda yatanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri vakit

geliyor. ²⁹ Mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapanlar yaşamak, kötülük yapanlar yargılanmak üzere dirilecekler. ³⁰ Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. Duyduğuma göre yargılarım ve yargım doğrudur. Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderen Babam'ın isteğini yerine getirmeyi amaç edindim.

³¹ “Kendim hakkında tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz.

³² Benim hakkımda tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim hakkımdaki tanıklığının doğru olduğunu biliyorum. ³³ Yuhanna'ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti. ³⁴ Benim almış olduğum tanıklık insandan değil. Ancak bunları siz kurtulasınız diye söylüyorum. ³⁵ Yuhanna, yanan ve parlayan bir kandildi ve sizler bir süre onun ışığında sevinmek istediniz. ³⁶ Ama benim tanıklığım Yuhanna'nunkinden daha üstündür. Çünkü Baba'nın tamamlamam için bana verdiği işler, yaptığım şu işler, beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor. ³⁷ Beni gönderen Baba'nın kendisi benim için tanıklık etti. Hiçbir zaman ne O'nun sesini duydunuz ne de suretini gördünüz.

³⁸ O'nun sözü içinizde yaşamıyor. Çünkü gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz.”

³⁹ “Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar sayesinde sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Oysa hakkımda tanıklık eden de bu yazılardır. ⁴⁰ Yine de yaşam bulmak için bana gelmek istemiyorsunuz. ⁴¹ İnsanlardan övgü beklemiyorum. ⁴² Ama sizi tanıyorum ve içinizde Tanrı sevgisi yok. ⁴³ Babam'ın adıyla geldim ve beni kabul etmiyorsunuz. Ama başka biri kendi adıyla gelse, onu kabul edeceksiniz. ⁴⁴ Birbirinizden övgüler kabul eden, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kazanmaya çalışmayan sizler bana nasıl iman edebilirsiniz?”

⁴⁵ “Sizi Baba'nın önünde suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan umut bağladığınız Moşe'dir. ⁴⁶ Moşe'ye iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır. ⁴⁷ Ama onun yazdıklarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?”

6

¹ Bu olaylardan sonra Yeşua, Taberiye Denizi olarak da adlandırılan Galile Denizi'nin karşı yakasına gitti. ² Büyük bir kalabalık O'nu izliyordu. Çünkü O'nun hastalar üzerinde yapmış olduğu mucizeleri görmüşlerdi. ³ Yeşua dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu. ⁴ Yahudiler'in Pesah Bayramı yaklaşıyordu. ⁵ Bu nedenle Yeşua başını kaldırıp büyük bir topluluğun kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, “**Bunların yemesi için nereden ekmek alalım?**” dedi. ⁶ Bunu onu sınamak için söyledi, çünkü ne yapacağını kendisi biliyordu.

⁷ Filipus O'na, “Her birinin ağzına bir lokma ekmek koyabilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez” diye karşılık verdi.

⁸ Öğrencilerinden biri, Simon Petrus'un kardeşi Andreas O'na şöyle dedi: ⁹ “Burada beş arpa ekmeği ve iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar insan için bu ne ki?”

¹⁰ Yeşua, “**İnsanları yere oturtun**” dedi. Buldukları yer bol çayırlyktı. Böylece insanlar yere oturdu. Orada yaklaşık beş bin erkek vardı.

¹¹ Yeşua ekmekleri aldı, şükrettikten sonra öğrencilerine dağıttı ve öğrenciler de halka dağıttı. Aynı şekilde balıklardan da istedikleri kadar verdi. ¹² Herkes doyduktan sonra Yeşua öğrencilerine, “**Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey atılmasın**” dedi. ¹³ Böylece onları topladılar. Beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular. ¹⁴ Bu nedenle halk, Yeşua'nın yaptığı mucizeyi görünce, “Gerçekten dünyaya gelmesi beklenen peygamber budur”

dediler. ¹⁵ Bu nedenle Yeşua, onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götürceklerini bildiği için yalnız başına yine dağa çekildi.

¹⁶ Akşam olunca öğrencileri denize indiler. ¹⁷ Bir tekneye binip denizin karşı yakasındaki Kafarnahum'a gidiyorlardı. Artık hava kararmış, Yeşua henüz yanlarına gelmemişti. ¹⁸ Güçlü bir rüzgârın etkisiyle deniz kabarmaya başladı. ¹⁹ Bu durumda öğrenciler beş kilometre kadar kürek çektikten sonra, Yeşua'nın denizin üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını gördüler. Korkuya kapıldılar. ²⁰ Ama onlara, "**Benim, korkmayın**" dedi. ²¹ Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. Tekne hemen gidecekleri kıyıya ulaştı.

²² Ertesi gün denizin öbür kıyısında duran kalabalık, orada öğrencilerinin bindiği tekneden başka tekne olmadığını ve Yeşua'nın öğrencileriyle birlikte tekneye binmediğini gördü. Öğrencileri yalnız gitmişlerdi. ²³ Ancak Efendi'nin şükretmesinden sonra halkın yemek yediği yerin yakınına Taberiye'den tekneler geldi. ²⁴ Halk, Yeşua'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce, teknelere binip Yeşua'yı aramak için Kafarnahum'a geldiler. ²⁵ O'nu denizin karşı yakasında bulduklarında, "Öğretmenimiz, buraya ne zaman geldin?" diye sordular.

²⁶ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "**Size doğrusunu söyleyeyim, beni doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için arıyorsunuz. ²⁷ Gelip geçici yiyecek için değil, İnsanoğlu'nun size vereceği sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir.**"

²⁸ Bu nedenle O'na, "Tanrı'nın işlerini yapabilmek için ne yapmalıyız?" dediler.

²⁹ Yeşua onlara, "**Tanrı'nın işi, O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir**" diye yanıtladı.

³⁰ Bunun üzerine O'na, "Öyleyse görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti göstereceksin? Ne yapacaksın?" dediler. ³¹ "Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.' "

³² Yeşua onlara şöyle dedi: "**Size doğrusunu söyleyeyim, size gökten ekmeği Moşe vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verdi. ³³ Çünkü Tanrı'nın ekmeği gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.**"

³⁴ Bunun üzerine O'na, "Efendimiz, bu ekmeği bize her zaman ver" dediler.

³⁵ Yeşua onlara, "**Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen acıkmaz ve bana iman eden asla susamaz**" dedi. ³⁶ "Beni gördüğünüzü söyledim ama yine de iman etmiyorsunuz. ³⁷ Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek. Bana geleni, hiçbir zaman geri çevirmem. ³⁸ Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. ³⁹ Beni gönderen Babam'ın isteği, bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmemem, son günde hepsini diriltmemdir. ⁴⁰ Beni gönderenin isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de onları son gün dirilteceğim."

⁴¹ Yahudiler, "**Gökten inen ekmek Ben'im**" dediği için Yeşua'ya karşı söylenmeye başladılar. ⁴² "Annesini babasını tanıyoruz. Yosef'in oğlu Yeşua değil mi bu?" diyorlardı. "O zaman nasıl oluyor da '**Gökten indim**' diyor?"

⁴³ Bu nedenle Yeşua onlara, "**Aranızda söylenmeyin. ⁴⁴ Beni gönderen Babam bir kimseyi bana çekmedikçe kimse bana gelemez. Ve ben o kişiyi son günde dirilteceğim. ⁴⁵ Peygamberler, 'Hepsi Tanrı tarafından eğitilecek' diye yazmıştır. Bu nedenle, Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir. ⁴⁶ Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı yalnızca Tanrı'dan gelen görmüştür. ⁴⁷ Size doğrusunu söyleyeyim, bana iman edenin sonsuz yaşamı vardır. ⁴⁸ Yaşam ekmeği Ben'im. ⁴⁹ Atalarınız çölde man yediler**

ve öldüler. ⁵⁰ İşte, ondan yiyenler ölmesin diye gökten inmiş olan yaşam ekmeği budur. ⁵¹ Gökten inmiş olan diri ekmek benim. Kim bu ekmekten yerse, sonsuza dek yaşayacak. Evet, dünyanın yaşamı için vereceğim ekmek benim bedenimdir” dedi.

⁵² Bunun üzerine Yahudiler, “Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?” diyerek kendi aralarında çekişmeye başladılar.

⁵³ Yeşua onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu’nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz. ⁵⁴ Bedenimi yiyip kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. ⁵⁵ Çünkü benim bedenim gerçekten yiyecek, kanım gerçekten içecektir. ⁵⁶ Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda. ⁵⁷ Yaşayan Baba’nın beni gönderdiği ve benim O’nun sayesinde yaşadığım gibi, beni yiyen de benim sayemde yaşayacaktır. ⁵⁸ Gökten inen ekmek budur. Atalarınızın yiyip öldüğü man gibi değildir. Bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar.” ⁵⁹ Yeşua bunları Kafarnahum’da havrada öğretirken söyledi.

⁶⁰ Öğrencilerinden birçoğu bunu duyunca, “Bu söz çok ağır! Bunu kim kabul edebilir?” dediler.

⁶¹ Yeşua öğrencilerinin bu sözler hakkında söylediklerini bildiğinden, onlara, “Bu sizin tökezlemenize mi neden oluyor?” dedi. ⁶² “Peki ya İnsanoğlu’nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görseydiniz? ⁶³ Yaşam veren Ruh’tur. Bedenin hiçbir faydası yoktur. Size söylediğim sözler ruhtur ve yaşamdır. ⁶⁴ Ama yine de içinizde iman etmeyenler var.” Çünkü Yeşua, iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek olanın kim olduğunu başından beri biliyordu. ⁶⁵ “Bu nedenle size demiştim, Babam tarafından yönlendirilmedikçe hiç kimse bana gelemez” dedi.

⁶⁶ Bunun üzerine öğrencilerinin çoğu geri döndü ve artık O’nunla yürümez oldu. ⁶⁷ Yeşua bu nedenle Onikiler’e, “Siz de mi gitmek istiyorsunuz?” dedi.

⁶⁸ Simon Petrus O’na, “Efendimiz, kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. ⁶⁹ Senin yaşayan Tanrı’nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettik ve bunu biliyoruz” dedi.

⁷⁰ Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Siz Onikiler’i ben seçmedim mi? Yine de biriniz iblis değil mi?” ⁷¹ Simon İskariot’un oğlu Yahuda’dan söz ediyordu. Çünkü kendisine ihanet edecek olan Onikiler’den birisi oydu.

7

¹ Bu olaylardan sonra Yeşua Galile’de dolaşmaya başladı. Çünkü Yahudi yetkililer O’nu öldürmeye çalıştıkları için Yahudiye’de dolaşmak istemiyordu. ² O sırada Yahudiler’in Çardak Bayramı yaklaşmıştı. ³ Bu nedenle kardeşleri O’na, “Buradan ayrıl ve Yahudiye’ye git, öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler” dediler. ⁴ “Çünkü kendini tanıtmak isteyen biri yaptıklarını gizlemez. Eğer bu şeyleri yapıyorsan kendini dünyaya göster.” ⁵ Kardeşleri bile O’na iman etmiyordu.

⁶ Bu nedenle Yeşua onlara, “Benim vaktim daha gelmedi, ama sizin için zaman hep uygundur” dedi. ⁷ “Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü ben dünyanın işlerinin kötü olduğuna tanıklık ediyorum. ⁸ Siz bayrama gidin. Ben henüz gitmeyeceğim. Çünkü zamanım henüz dolmadı.”

⁹ Yeşua bunları onlara söyledikten sonra Galile’de kaldı. ¹⁰ Ama kardeşleri bayrama gidince, O da gitti. Ama bunu açıkça değil, gizlice yaptı. ¹¹ Bu nedenle Yahudi yetkililer bayramda O’nu arayıp, “Nerede O?” diye soruyorlardı. ¹² Kalabalıklar arasında O’nun hakkında çok söylenti vardı. Bazıları, “O

iyi bir adamdır” diyordu. Bazıları ise, “Olur mu? Tam tersine halkı yoldan çıkarıyor” diyorlardı. ¹³ Yine de Yahudi yetkililerden korktukları için kimse O’nun hakkında açıkça konuşamıyordu. ¹⁴ Bayramın ortasında, Yeşua tapınağa girip öğretmeye başladı. ¹⁵ Bunun üzerine Yahudiler, “Hiç eğitim görmemiş bu adam, nasıl bu kadar bilgili olabilir?” diyerek hayrete düştüler.

¹⁶ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir. ¹⁷ Kim Tanrı’nın isteğini yerine getirmek isterse, öğretimin Tanrı’dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir. ¹⁸ Kendiliğinden konuşan kendi yüceliğinin peşindedir, ama kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve O’nda haksızlık bulunmaz. ¹⁹ Moşe size Yasa’yı vermedi mi? Oysa hiçbiriniz Yasa’ya uymuyorsunuz. Neden beni öldürmeye çalışıyorsunuz?”

²⁰ Kalabalık, “Sen iblise tutulmuşsun! Kim seni öldürmek istiyor ki?” dedi.

²¹ Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Bir mucize yaptım, hepimiz şaşkına döndünüz. ²² Moşe size sünnet buyruğunu verdi - bu aslında Moşe’den değil, atalardan kalmadır - Şabat Günü bir erkek çocuğu sünnet ediyorsunuz. ²³ Madem Moşe’nin Yasası çiğnenmesin diye Şabat Günü birini sünnet ediyorsunuz da, Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kıızıyorsunuz? ²⁴ Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun.”

²⁵ Yerusalemlen’den bazıları, “Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?” dediler.

²⁶ “İşte, açıkça konuşuyor ve O’na hiçbir şey söylemiyorlar. Yoksa önderler O’nun gerçekten Mesih olduğu bilgisine mi sahip?

²⁷ Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiğinde kimse O’nun nereden geldiğini bilmeyecek.”

²⁸ Yeşua tapınakta öğretirken şunları söyledi: “Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden geldiğimi biliyorsunuz. Ben kendiliğimden gelmedim. Ama beni gönderen gerçektir. Siz O’nu tanıyorsunuz. ²⁹ Ben O’nu tanıyorum, çünkü ben O’ndanım ve beni O gönderdi.”

³⁰ Bunun üzerine Yeşua’yı yakalamak istediler, ama vakti henüz gelmediği için kimse O’na el sürmedi. ³¹ Halktan birçok kişi O’na iman etti. “Mesih geldiği zaman, bu adamın yaptığı mucizelerden daha fazlasını mı yapacak?” diyorlardı. ³² Ferisiler, halkın Yeşua hakkında bu şekilde fısıldaştıklarını duydular. Başkâhinlerle Ferisiler O’nu tutuklamak için görevliler gönderdiler.

³³ Sonra Yeşua, “Bir süre daha sizinle kalacağım, sonra beni gönderene gideceğim” dedi. ³⁴ “Beni arayacaksınız, bulamayacaksınız. Benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz.”

³⁵ Bunun üzerine Yahudiler kendi aralarında, “Bu adam nereye gidecek de O’nu bulamayacağız?” dediler. “Grekler arasına dağılmış olanlara mı gidip öğretecek? ³⁶ ‘Beni arayacaksınız, bulamayacaksınız’ ve ‘bulduğum yere siz gelemezsiniz’ demekle ne demek istiyor?”

³⁷ Bayramın son ve en büyük gününde, Yeşua ayağa kalktı ve yüksek sesle, “Bir kimse susadıysa, bana gelsin ve içsin! ³⁸ Kutsal Yazı’nın dediği gibi, bana iman edenin içinden diri su ırmakları akacaktır” dedi. ³⁹ Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh’la ilgili olarak söylüyordu. Çünkü Kutsal Ruh henüz verilmemişti. Çünkü Yeşua henüz yüceltilmemiştir.

⁴⁰ Halkın çoğu bu sözleri işitince, “Gerçekten bu o peygamberdir” dedi. ⁴¹ Başkaları, “Bu Mesih’tir” diyordu. Ama bazıları, “Olamaz! Mesih Galile’den mi çıkacak?” dediler. ⁴² “Kutsal Yazı, Mesih’in David’in soyundan, David’in kenti Beytlehem’den gelecek demedi mi?” ⁴³ Böylece Yeşua’nın yüzünden halk arasında ayrılık doğdu. ⁴⁴ Bazıları O’nu yakalamak istediler, ama kimse O’na

el sürmedi. ⁴⁵ Bundan sonra, görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, “O’nu neden getirmediğiniz?” diye sordular.

⁴⁶ Görevliler, “Hiç kimse bu adam gibi konuşmamıştır!” diye karşılık verdiler.

⁴⁷ Bunun üzerine Ferisiler onlara, “Siz de mi yoldan çıktınız?”

⁴⁸ Önderlerden ya da Ferisiler’den O’na iman eden var mı hiç? ⁴⁹ Yasa’yı bilmeyen bu halk lanetlidir” dediler.

⁵⁰⁻⁵¹ Ferisiler’den biri olan ve daha önceden Yeşua’ya gelen Nikodim onlara, “Yasamıza göre, birini dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden o kişiyi yargılamak doğru mu?” dedi.

⁵² Ona, “Sen de mi Galilelisin? Araştır, Galile’den hiç peygamber çıkmadığını göreceksin” diye karşılık verdiler.

⁵³ Sonra herkes kendi evine gitti.

8

¹ Yeşua, Zeytin Dağı’na gitti. ² Sabah çok erkenden yine tapınağa geldi. Bütün halk O’na geliyordu. Oturup onlara öğretmeye başladı. ³ Yazıcılar ve Ferisiler zina eden bir kadını getirdiler. ⁴ Kadını orta yere dikerek, “Öğretmen, bu kadını tam zina ederken yakaladık” dediler. ⁵ “Yasa’da Moşe bize bu tür kadınların taşlanması buyurmuştur. Bu kadın hakkında sen ne diyorsun?” ⁶ Bunu, Yeşua’yı suçlu çıkarabilmek için, O’nu denemek amacıyla söylüyorlardı.

Yeşua yere eğilmiş parmağıyla toprağa yazı yazıyordu. ⁷ Ama aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu. Onlara, “**Aranızda kim günahsızsa, ilk taşı ona atsın**” dedi. ⁸ Yine eğildi ve parmağıyla toprağa yazı yazmayı sürdürdü.

⁹ Bunu işittikleri zaman en yaşlılardan başlayarak teker teker vicdanları mahkûm olmuş bir biçimde Yeşua’yı yalnız bıraktılar. Yeşua, bulunduğu yerde, ortaya dikilen kadınla yalnız kaldı. ¹⁰ Yeşua doğrulup, “**Kadın, seni suçlayanlar nerede? Kimse seni yargılamadı mı?**” diye sordu.

¹¹ O, “Hiç kimse, Efendimiz” dedi.

Yeşua, “**Ben de seni yargılamıyorum. Yoluna git. Bundan böyle günah işleme!**” dedi.

¹² Yeşua yine onlara şöyle dedi: “**Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardından gelen karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.**”

¹³ Bunun üzerine Ferisiler O’na, “Sen kendin hakkında tanıklık ediyorsun. Tanıklığın geçerli değil” dediler.

¹⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “**Kendim hakkında tanıklık etsem bile, tanıklığım doğrudur. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gittiğimi biliyorum. Ama siz nereden geldiğimi, nereye gittiğimi bilmiyorsunuz.**”

¹⁵ Siz bedene göre yargıda bulunuyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam.

¹⁶ Yargılasam bile benim yargım doğrudur; çünkü yalnız değilim, beni gönderen Baba ile birlikteyim. ¹⁷ Yasanızda da iki kişinin tanıklığının geçerli olduğu yazılıdır. ¹⁸ Ben kendim için tanıklık ediyorum, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor.”

¹⁹ Bunun üzerine O’na, “Baban nerede?” diye sordular.

Yeşua onlara, “**Sizne beni ne de Babam’ı tanıyorsunuz. Beni tanısaydınız, Babam’ı da tanırdınız**” dedi. ²⁰ Yeşua bu sözleri tapınakta öğretirken, bağış toplama yerinde söyledi. Yine de kimse O’nu yakalamadı. Çünkü vakti henüz gelmemişti. ²¹ Yeşua yine onlara, “**Ben gidiyorum, beni arayacaksınız ve günahlarınız içinde öleceksiniz. Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz**” dedi.

²² Bunun üzerine Yahudi yetkililer, “**Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz**” diyor. Yoksa kendini mi öldürecek?” dediler.

²³ Yeşua onlara, “Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım. Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. ²⁴ Bu nedenle size günahlarınız içinde öleceksiniz dedim. Çünkü benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz” dedi.

²⁵ Bunun üzerine O’na, “Sen kimsin?” diye sordular.

Yeşua onlara, “Başlangıçtan bu yana size ne dedimse, O’yum. ²⁶ Sizinle ilgili söyleyecek ve yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir ve ben O’ndan duyduklarımı dünyaya bildiriyorum” dedi.

²⁷ Onlara Baba’dan söz ettiğini anlamadılar. ²⁸ Bu nedenle Yeşua onlara, “İnsanoğlu’nu yukarı kaldırdığınız zaman, benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama Babam’ın bana öğrettiği gibi konuştuğumu bileceksiniz. ²⁹ Beni gönderen benimlidir. Baba beni yalnız bırakmadı, çünkü ben her zaman O’nu hoşnut eden şeyleri yapıyorum” dedi.

³⁰ Yeşua bunları söylerken birçokları O’na iman etti. ³¹ Yeşua, kendisine iman etmiş olan Yahudiler’e şöyle dedi: “Eğer benim sözümde kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. ³² Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgürleştirecek.”

³³ O’na, “Biz Avraham’ın soyundanız ve hiçbir zaman kimseye kölelik yapmadık” dediler. Nasıl olur da sen bize, ‘Özgür olacaksınız’ diyorsun?”

³⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir. ³⁵ Hizmetkâr sonsuza dek evde yaşamaz. Ama oğul sonsuza dek kalıcıdır. ³⁶ Bu nedenle Oğul sizi özgür kılar, gerçekten özgür olacaksınız. ³⁷ Avraham’ın soyundan olduğunuzu biliyorum. Buna karşın beni öldürmeye çalışıyorsunuz. Çünkü sözüme yüreğinizde yer vermiyorsunuz. ³⁸ Ben Babam’la gördüğüm şeyleri söylüyorum, siz babanızla gördüklerinizi yapıyorsunuz.”

³⁹ O’na, “Bizim babamız Avraham’dır” diye yanıt verdiler.

Yeşua onlara, “Eğer İbrahim’in çocukları olsaydınız, İbrahim’in işlerini yapardınız. ⁴⁰ Ama şimdi, Tanrı’dan işittiği gerçeği size bildiren beni öldürmeye çalışıyorsunuz. Avraham bunu yapmadı. ⁴¹ Siz babanızın işlerini yapıyorsunuz” dedi.

O’na “Biz zinadan doğmadık. Tek Babamız Tanrı’dır” dediler.

⁴² Yeşua onlara, “Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz, çünkü ben Tanrı’dan çıkıp geldim. Çünkü kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi.

⁴³ Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Çünkü sözümü dinlemeye katlanamıyorsunuz. ⁴⁴ Siz babanız İblis’tensiniz ve babanızın isteklerini yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri bir katildi. Gerçekten yana olmadı ve onda gerçek yoktur. Yalan söylediğinde kendininkilerden söyler. Çünkü o yalancıdır ve yalanların babasıdır. ⁴⁵ Ama ben gerçeği söylediğim için bana inanmıyorsunuz.

⁴⁶ Hangi biriniz beni günahla suçluyor? Eğer gerçeği söylüyorsam, neden bana iman etmiyorsunuz? ⁴⁷ Tanrı’dan olan, Tanrı’nın sözlerini işitir. İşte bunun için işitmiyorsunuz, çünkü siz Tanrı’dan değilsiniz” dedi.

⁴⁸ Bunun üzerine Yahudiler O’na, “Sen, iblise tutulmuş bir Samariyalı’sın demekle haklı değil miyiz?” dediler.

⁴⁹ Yeşua, “Ben iblise tutulmuş değilim” dedi. “Ben Babam’ı onurlandırıyorum ve siz beni aşağılıyorsunuz. ⁵⁰ Ben kendi yüceliğimi aramıyorum, ama bunu arayan ve yargılayan biri var. ⁵¹ Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözümü tutarsa, ölümü asla görmeyecektir.”

⁵² Bunun üzerine Yahudiler O’na, “Senin iblise tutulmuş olduğunı biliyoruz” dediler. “Avraham da öldü, peygamberler de öyle. Ama sen diyorsun ki, ‘Bir kişi sözümü tutarsa, ölümü asla tatmaz’. ⁵³ Yoksa sen, ölen babamız

Avraham'dan daha mı büyüksün? Peygamberler öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?"

⁵⁴ Yeşua şöyle yanıt verdi: "Eğer kendimi yüceltirsem, yüceliğim bir hiçtir. Beni yücelten, 'Tanrımız' diye seslendiğiniz Babam'dır. ⁵⁵ Siz O'nu tanımiyorsunuz, ama ben tanıyorum. 'O'nu tanımiyorum' dersem sizin gibi yalancı olurum. Ama O'nu tanıyor ve sözünü tutuyorum.

⁵⁶ Babanız Avraham benim günümü göreceği için sevinçten coşmuştu. Gördü ve sevindi."

⁵⁷ Bunun üzerine Yahudiler, "Henüz elli yaşında bile değilsin! Üstelik Avraham'ı da mı gördün?" dediler.

⁵⁸ Yeşua onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim, Avraham var olmadan önce 'BEN VARIM' " dedi.

⁵⁹ Bunun üzerine O'nu taşlamak için yerden taş topladılar. Yeşua kendini gizledi; ortalarından gelip geçerek tapınaktan çıktı.

9

¹ Yeşua yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. ² Öğrencileri O'na, "Öğretmenimiz, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?" diye sordular.

³ Yeşua, "Ne o günah işledi, ne de anne babası" diye yanıtladı. "Tanrı'nın işleri onda açığa çıksın diye böyle doğdu. ⁴ Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyım. Kimsenin çalışamayacağı zaman, gece geliyor. ⁵ Ben dünyada olduğum sürece, dünyanın Işığı'yım." ⁶ Bunu söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve körün gözlerine sürdü. ⁷ Ona, "Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan" dedi. Şiloah gönderilmiş anlamına gelir. Böylece adam gidip yıkandı ve gözleri açılmış olarak geri döndü. ⁸ Bunun üzerine komşuları ve onun daha önceden kör olduğunu görenler, "Oturup dilenen adam bu değil mi?" dediler. ⁹ Bazıları, "Bu odur" diyordu. Bazıları da, "Hayır ona benziyor" diyordu.

Adam, "Ben oyum" dedi. ¹⁰ Bu nedenle ona, "Gözlerin nasıl açıldı?" diye sordular.

¹¹ O, "Yeşua adında bir adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, 'Şiloah Havuzu'na gidip yıkan' dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı" dedi.

¹² Sonra ona, "Nerede O?" diye sordular. "Bilmiyorum" dedi.

¹³ Önceden kör olan adamı Ferisiler'e getirdiler. ¹⁴ Yeşua'nın çamur yapıp gözlerini açtığı gün Şabat Günü'ydü. ¹⁵ Bu nedenle Ferisiler de ona gözlerinin nasıl açıldığını sordular. Onlara, "Yeşua gözlerime çamur sürdü, yıkadım ve görüyorum" dedi.

¹⁶ Bu nedenle Ferisiler'den bazıları, "Bu adam Tanrı'dan değil, çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor" dediler. Başkaları, "Günahkâr bir adam nasıl böyle mucizeler yapabilir?" dediler. Bu nedenle aralarında ayrılık doğdu. ¹⁷ Bu yüzden köre tekrar sordular: "Gözlerini açan bu adam için sen ne diyorsun?" "O bir peygamberdir" dedi.

¹⁸ Bu nedenle Yahudi yetkililer, ta ki gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırana dek, onun önceden kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar. ¹⁹ Onlara, "Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? O halde şimdi nasıl görüyor?" diye sordular.

²⁰ Annesiyle babası onlara, "Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve doğuştan kör olduğunu biliyoruz. ²¹ Ama şimdi nasıl gördüğünü ve gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz. Kendisi ergin yaştadır, ona sorun. Kendi adına konuşsun" dediler.

²² Annesiyle babası Yahudi yetkililerden korktukları için böyle söylediler.

Çünkü Yahudi yetkililer, Yeşua'nın Mesih olduğunu açıkça söyleyenlerin, havra dışı edileceği konusunda kendi aralarında anlaşmışlardı. ²³ Bu nedenle adamın anne babası, "Ergin yaştadır, kendisine sorun" demişlerdi.

²⁴ Böylece önceden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, "Tanrı adına gerçeği konuş. Bu adamın bir günahkâr olduğunu biz biliyoruz" dediler.

²⁵ Bunun üzerine adam, "Günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum" dedi.

²⁶ Ona yine, "Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?" dediler.

²⁷ Onlara şu karşılığı verdi: "Size zaten söyledim, ama dinlemiyorsunuz. Neden tekrar duymak istiyorsunuz? Siz de mi O'nun öğrencisi olmak niyetindesiniz?"

²⁸ Onu aşağılayarak, "Sen O'nun öğrencisisin, biz Moşe'nin öğrencileriyiz" dediler. ²⁹ "Tanrı'nın Moşe ile konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adama gelince, O'nun nereden geldiğini bilmiyoruz."

³⁰ Adam onlara, "İnanılır gibi değil! Nereden geldiğini bilmiyorsunuz ama gözlerimi O açtı. ³¹ Tanrı'nın günahkârları dinlemediğini biliyoruz. Tanrı kendisine tapan ve isteğini yerine getiren insanı dinler.

³² Dünya var olduğundan beri, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı hiç duyulmamıştır. ³³ Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı" dedi.

³⁴ Ona, "Tamamen günah içinde doğmuş birisin, sen mi bize öğreteceksin?" diye karşılık verdiler. Sonra onu dışarı attılar.

³⁵ Yeşua, adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, "**Tanrı'nın Oğlu'na iman ediyor musun?**" diye sordu.

³⁶ Adam, "Kim O, Efendimiz? Söyle de kendisine iman edeyim" diye yanıtladı.

³⁷ Yeşua ona, "**O'nu gördün, seninle konuşan O'dur**" dedi.

³⁸ "Efendimiz, iman ediyorum!" dedi. Ve Yeşua'ya tapındı.

³⁹ Yeşua, "**Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim**" dedi.

⁴⁰ Yanında duran bazı Ferisiler bunu duyunca, "Yoksa biz de mi körüz?" dediler.

⁴¹ Yeşua onlara, "**Kör olsaydınız, günahınız olmazdı; ama şimdi 'Görüyoruz' dediğiniz için günahınız yerinde duruyor**" dedi.

10

¹ "Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip de başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur. ² Kapıdan girense koyunların çobanıdır. ³ Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar ve koyunlar onun sesini dinler. Kendi koyunlarını adıyla çağırır ve onları dışarı çıkarır. ⁴ Kendi koyunlarını dışarı çıkardığında önlerinden gider ve koyunları onu izler. Çünkü onun sesini bilirler. ⁵ Bir yabancıнын ardından gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıнын sesini tanımazlar." ⁶ Yeşua bu benzetmeyi onlara anlattıysa da, onlar O'nun ne demek istediğini anlamadılar.

⁷ Bunun üzerine Yeşua yine onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi. "Ben koyunların kapısıyım. ⁸ Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi. ⁹ Ben kapıyım. Benim aracılığım ile giren kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur. ¹⁰ Hırsız yalnızca çalıp, öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, dopdolu yaşama sahip olsunlar diye geldim. ¹¹ Ben iyi çobanıyım. İyi çoban koyunları için yaşamını verir. ¹² Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli bekçi, kurdun geldiğini görünce,

koyunları bırakıp kaçar. Kurt, koyunları kapar ve onları dağıtır. ¹³ Adam kaçar. Çünkü ücret karşılığı tutulmuştur ve koyunları umursamaz. ¹⁴ Ben iyi çobanım. Benimkileri bilirim, onlar da beni bilir. ¹⁵ Baba'nın beni bildiği, benim de Baba'yı bildiğim gibi. Koyunlarım için canımı veririm. ¹⁶ Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Sesimi işitecekler, böylece tek çobanla tek sürü olacaklar. ¹⁷ Yaşamımı, yeniden geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever. ¹⁸ Yaşamımı kimse benden alamaz, ben kendim onu veririm. Onu vermeye de yeniden geri almaya da gücüm var. Bu buyruğu Babam'dan aldım."

¹⁹ Bunun üzerine, bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık çıktı. ²⁰ Birçoğu, "O iblise tutulmuş bir delidir" dedi. "Neden O'nu dinliyorsunuz?" ²¹ Başkaları ise, "Bunlar iblise tutulmuş bir adamın sözleri olamaz" dedi. "İblis, körlerin gözlerini açabilir mi hiç?"

²² Yeruşalem'de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu.

²³ Mevsim kıştı. Yeşua tapınakta Solomon'un Eyvanı'nda yürüyordu.

²⁴ Bunun üzerine Yahudiler O'nun çevresini sardılar ve O'na, "Bizi daha ne kadar kuşku içinde bırakacaksın? Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle" dediler.

²⁵ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Size söyledim, ama inanmıyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler benim hakkımda tanıklık ediyor.

²⁶ Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü size söylediğim gibi benim koyunlarımın değilsiniz. ²⁷ Koyunlarım sesimi işitir, ben onları bilirim, onlar da peşimden gelir. ²⁸ Onlara sonsuz yaşam veririm. Asla mahvolmayacaklar ve hiç kimse onları elimden kapamaz. ²⁹ Onları bana veren Babam her şeyden büyüktür. Onları Babam'ın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. ³⁰ Ben ve Baba biriz."

³¹ Bunun üzerine Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yine yerden taş aldılar.

³² Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Size Babam'dan birçok iyi işler gösterdim. Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz?"

³³ Yahudiler O'na, "Seni iyi işlerden dolayı değil, ettiğin küfür için taşıyoruz. Çünkü insan olduğun halde kendini Tanrı yerine koyuyorsun" dediler.

³⁴ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: " 'Siz ilahlarsınız dedim' diye yasanızda yazılı değil mi? ³⁵ Tanrı, sözünü gönderdiği kimselere ilahlar adını veriyor. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. ³⁶ Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. O halde 'Ben Tanrı'nın Oğlu'yum' dediğim için, bana nasıl 'Küfrediyorsun' dersiniz? ³⁷ Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin. ³⁸ Yok eğer yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yapılan işlere inanın. Öyle ki Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilip iman edesiniz."

³⁹ Bunun üzerine O'nu yine yakalamaya yeltendiler. Ama Yeşua ellerinden sıyrılıp gitti. ⁴⁰ Yine Yarden Irmağı'nın ötesine, Yuhanna'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı. ⁴¹ Birçokları O'na geldi. "Yuhanna hiç mucize yapmadı. Ama Yuhanna'nın bu adam hakkında söylediği her şey doğru çıktı" diyorlardı. ⁴² Orada birçokları O'na iman etti.

11

¹ Mariyam ve kız kardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastaydı. ² Hasta olan Lazar, Efendi'ye güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla ayaklarını silen Mariyam'ın kardeşiydi. ³ Bunun üzerine kız kardeşler, "Efendimiz, çok sevdiğin kişi hasta" diyerek Yeşua'ya haber gönderdiler. ⁴ Yeşua bunu duyunca, "Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak;

Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine aracılık edecek” dedi.

⁵ Yeşua Marta'yı, kız kardeşini ve Lazar'ı severdi.

⁶ Öyleyken hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldı.

⁷ Bundan sonra öğrencilerine, **“Yine Yahudiye'ye gidelim”** dedi.

⁸ Öğrencileri O'na, **“Öğretmenimiz, Yahudi yetkililer seni taşlamaya kalkıştılar. Yine mi oraya gidiyorsun?”** dediler.

⁹ Yeşua onlara, **“Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. ¹⁰ Ama gece yürüyen sendeler. Çünkü içinde ışık yoktur.”** ¹¹ Bunları söyledi ve sonra onlara, **“Dostumuz Lazar uyudu. Ben onu uyandırmaya gidiyorum.”**

¹² Bunun üzerine öğrenciler, **“Efendimiz, uyuyorsa iyileşecektir”** dediler.

¹³ Yeşua onun ölümünden söz ediyordu. Ama onlar doğal uykudan söz ettiğini sandılar. ¹⁴ O zaman Yeşua onlara açıkça, **“Lazar öldü”** dedi. ¹⁵ **“İman edesiniz diye orada bulunmadığıma sizin adınıza seviniyorum. Haydi şimdi ona gidelim.”**

¹⁶ Bunun üzerine ikiz diye anılan Tomas diğer öğrencilere, **“Biz de gidelim, onunla birlikte ölelim”** dedi.

¹⁷ Böylece Yeşua geldiğinde, Lazar'ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi.

¹⁸ Beytanya Yeruşalem yakınlarında, yaklaşık on beş ok atımı uzaklıktaydı.

¹⁹ Yahudiler'den birçoğu, erkek kardeşlerini kaybeden Marta ile Mariyam'ı teselli etmeye gelmişti. ²⁰ Marta Yeşua'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya çıktı, Mariyam ise evde kaldı. ²¹ Marta Yeşua'ya, **“Efendimiz, sen burada olsaydın, kardeşim ölmezdi”** dedi. ²² **“Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersem, Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum.”** ²³ Yeşua ona, **“Kardeşin dirilecek”** dedi.

²⁴ Marta O'na, **“Son gün, dirilişte onun yeniden dirileceğini biliyorum”** dedi.

²⁵ Yeşua ona, **“Diriliş ve yaşam Ben'im”** dedi. **“Bana iman eden kişi ölse bile yaşayacaktır. ²⁶ Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?”**

²⁷ Marta, **“Evet, Efendimiz”** dedi. **“Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.”**

²⁸ Bunu söyledikten sonra gidip kız kardeşi Mariyam'ı gizlice çağırdı. **“Öğretmen burada, seni çağırıyor”** dedi.

²⁹ Mariyam bunu duyunca hemen kalkıp Yeşua'nın yanına gitti.

³⁰ Yeşua henüz köye gelmemişti, hala Marta'nın O'nu karşıladığı yerdeydi.

³¹ Mariyam'la birlikte evde bulunan ve onu teselli eden Yahudiler, Mariyam'ın hızlıca kalkıp dışarı çıktığını görünce, ağlamak için mezara gittiğini düşünerek onun peşinden gittiler. ³² Mariyam, Yeşua'nın bulunduğu yere vardı. O'nu gördüğünde ayaklarına kapanarak, **“Efendimiz, burada olsaydın, kardeşim ölmezdi”** dedi.

³³ Yeşua, Mariyam'ın ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını görünce, ruhu derin bir üzüntüyle sarsıldı. ³⁴ **“Onu nereye yatırdınız?”** diye sordu.

O'na, **“Efendimiz, gel de gör”** dediler.

³⁵ Yeşua ağladı.

³⁶ Bunun üzerine Yahudiler, **“Bakın, onu ne kadar seviyormuş!”** dediler.

³⁷ Bazıları, **“Körün gözlerini açan bu adam, Lazar'ın ölmesine de engel olamaz mıydı?”** dediler.

³⁸ Bunun üzerine Yeşua yine derin bir hüznle mezara geldi. Mezar bir mağaraydı ve girişinde bir taş duruyordu. ³⁹ Yeşua, **“Taşı kaldırın”** dedi.

Ölmüş olanın kız kardeşi Marta, **“Efendimiz, bu zamana dek artık kokmuştur, öleli dört gün oldu”** dedi.

⁴⁰ Yeşua ona, “İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceğini sana söylemedim mi?” dedi.

⁴¹ Böylece ölünün yattığı yerden taşı kaldırdılar. Yeşua gözlerini gökyüzüne dikip, “Baba, beni dinlediğin için sana şükrediyorum. ⁴² Beni her zaman dinlediğini biliyorum. Ama bunu etrafımda duran kalabalık için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim” dedi. ⁴³ Bunu söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, çık dışarı!” diye bağırdı.

⁴⁴ Ölmüş olan dışarı çıktı. Eli ve ayağı sargılarla bağlı ve yüzü bir bezle sarılıydı.

Yeşua onlara, “Onu çözün, bırakın gitsin” dedi.

⁴⁵ Bunun üzerine, Mariyam'a gelip Yeşua'nın yaptıklarını gören Yahudiler'den birçoğu O'na iman etti. ⁴⁶ Ama onlardan bazıları

Ferisiler'e gidip Yeşua'nın yaptıklarını onlara anlattı. ⁴⁷ Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler Yüksel Kurul'u toplayıp, “Ne yapacağız? Bu adam birçok belirti gerçekleştiriyor” dediler. ⁴⁸ “O'nu böyle bırakırsak, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip hem kutsal yerimizi hem de ulusumuzu yok edecek.”

⁴⁹ Ama içlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, “Hiçbir şey bilmiyorsunuz” dedi. ⁵⁰ “Bütün ulus yok olacağına, halk için bir adamın ölmesinin bizim yararımıza olduğunu anlamıyor musunuz?” ⁵¹ Bunu kendiliğinden söylememişti. O yılın başkâhini olarak, Yeşua'nın ulusun yararına öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunmuştu. ⁵² Yalnızca ulus yararına değil, aynı zamanda Tanrı'nın çocuklarını bir araya toplamak için de ölecekti. ⁵³ O günden itibaren O'nu öldürmek için kendi aralarında düzen kurmaya başladılar. ⁵⁴ Bu nedenle Yeşua artık Yahudiler arasında açıktan dolaşamaz oldu. Oradan çöle yakın bir yere, Efraim adlı kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.

⁵⁵ Yahudiler'in Pesah Bayramı yaklaşıyordu. Çevre köylerden birçok kişi kendilerini arındırmak üzere Pesah Bayramı'ndan önce Yerusaleml'e gittiler. ⁵⁶ Orada Yeşua'yı arıyor, tapınaktayken birbirlerine, “Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?” diye konuşuyorlardı. ⁵⁷ Başkâhinler ve Ferisiler, O'nun nerede olduğunu bilen varsa haber versin diye buyurmuşlardı. Öyle ki O'nu yakalayabilsinler.

12

¹ Pesah Bayramı'ndan altı gün önce Yeşua, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi. ² Böylece orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. Lazar da Yeşua'yla birlikte masada oturanlar arasındaydı. ³ O sırada Mariyam, çok değerli saf hintsümbülü yağından bir litre alıp Yeşua'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Tüm ev yağın güzel kokusuyla kaplandı. ⁴⁻⁵ O zaman öğrencilerinden biri, sonradan Yeşua'ya ihanet edecek olan Simon'un oğlu Yahuda İskariot, “Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?” dedi. ⁶ Bunu, yoksullara değer verdiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve içine konulandan çalışıyordu. ⁷ Yeşua, “Kadını rahat bırak. Bunu gömüleceğim gün için sakladı. ⁸ Çünkü yoksullar her zaman aranızda olacaktır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.”

⁹ Yahudiler'den büyük bir kalabalık Yeşua'nın orada olduğunu öğrendi ve yalnızca Yeşua için değil, ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için geldiler. ¹⁰ Başkâhinler Lazar'ı da öldürmek için bir düzen kurdular. ¹¹ Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip Yeşua'ya iman ediyordu.

12 Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük bir kalabalık Yeşua'nın Yerusaleml'e gelmekte olduğunu duydu. 13 Palmiye dallarını alıp O'nu karşılamaya çıktılar. "Hozana! Efendi'nin adıyla gelene, İsrail Kralı'na övgüler olsun!" diye bağırıyorlardı.

14-15 Yeşua bir sığa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi, "Korkma, Siyon kızı! İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor." 16 Öğrencileri ilk başta bu olanları anlamadılar. Ama Yeşua yüceltildikten sonra bunların O'nun hakkında yazıldığını ve halkın bunları O'nun için yaptığını hatırladılar.

17 Lazar'ı mezardan çağırıp ölümden dirilttiğinde yanında bulunan kalabalık buna tanıklık etti. 18 Bu nedenle Yeşua'nın bu mucizesini duyan halk O'nu karşılamaya çıktı. 19 Bunun üzerine Ferisiler kendi aralarında, "Bakın, elinizden bir şey gelmiyor. İşte, tüm dünya O'nun peşinden gidiyor" dediler.

20 Bayramda tapınmak için gelenler arasında bazı Grekler de vardı.

21 Bunlar, Galile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelip ona, "Efendimiz, Yeşua'yı görmek istiyoruz" dediler. 22 Filipus gelip Andreas'a haber verdi. Andreas'la Filipus gelip Yeşua'ya anlattılar. 23 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "İnsanoğlu'nun yüceltileceği vakit geldi. 24 Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe, tek başına kalır. Ama ölürse, bol ürün verir. 25 Hayatını seven onu kaybeder. Bu dünyadaki hayatını hiçe sayan ise onu sonsuz yaşam için saklar. 26 Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem, bana hizmet eden de orada bulunsun. Kim bana hizmet ederse, Baba onu onurlandıracaktır."

27 "Artık canım üzüntüyle sıkıntı çekiyor. Ne diyeyim? 'Baba, kurtar beni bu vakitten' mi diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim. 28 Baba, adını yücelt!"

Sonra gökten bir ses geldi: "Adımı yücelttim, yine yücelteceğim."

29 Bunun üzerine, orada bulunan ve bunu işiten kalabalık, "Gök gürledi" dedi. Diğerleri, "O'nunla bir melek konuştu" dedi.

30 Yeşua, "Bu ses benim için değil, sizin için geldi" dedi. 31 "Şimdi bu dünyanın yargılanma zamanıdır. Şimdi bu dünyanın egemeni kovulacak. 32 Ben yerden yukarı kaldırıldığımda, bütün insanları kendime çekeceğim." 33 Yeşua bunu nasıl bir ölümle öleceğini belirtmek için söyledi. 34 Kalabalık O'na şöyle yanıt verdi: "Kutsal Yasa'dan duyduğumuza göre, Mesih sonsuza dek kalacaktır. Öyleyse nasıl oluyor da sen, 'İnsanoğlu'nun yukarı kaldırılması gerekiyor' diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?"

35 Bunun üzerine Yeşua onlara, "Kısa bir süre daha ışık aranızda olacak" dedi. "Işığınız varken yürüyün ki, karanlık üstünüze gelmesin. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez. 36 Işığınız varken, ışığa iman edin. Öyle ki ışık çocukları olasınız." Yeşua bunları söyledikten sonra oradan ayrılıp onlardan gizlendi. 37 Önlerinde bunca belirti gerçekleştirilmesine karşın O'na iman etmediler. 38 Bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu:

"Efendimiz, verdiğimiz habere kim inandı? Efendi'nin gücü kime gösterildi?"

39 Bu nedenle iman edemiyorlardı. Yine Yeşaya şöyle demişti:

40 "Onların gözlerini kör etti, Yüreklerini katılaştırdı, Gözleriyle görmesinler, Ve yürekleriyle anlayıp dönmesinler diye. Dönselerdi, onları iyileştirdim."

⁴¹ Yeşaya, Yeşua'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında bunları söylemişti. ⁴² Yine de önderlerden birçoğu O'na iman etti. Ama Ferisiler'den korktuklarından, havra dışı edilmemek için bunu açıkça söylemediler. ⁴³ Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrı'dan gelen övgüden üstün tutuyorlardı.

⁴⁴ Yeşua yüksek sesle, "Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur" dedi. ⁴⁵ "Beni gören de, beni göndereni görür.

⁴⁶ Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye dünyaya ışık olarak geldim. ⁴⁷ Sözlerimi işitip de inanmayı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, kurtarmaya geldim. ⁴⁸ Beni reddedip sözlerimi kabul etmeyeni yargılayacak olan biri vardır. O kişiyi son günde yargılayacak olan söylediğim sözdür. ⁴⁹ Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu. ⁵⁰ O'nun buyruğu sonsuz yaşamdır. Bunun için söylediğim her sözü, Baba'nın bana bildirdiği gibi söylüyorum."

13

¹ Pesah Bayramı'ndan önceydi. Yeşua, bu dünyadan ayrılarak Baba'ya gideceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisinin olanları hep sevmiştir ve onları sonuna dek sevdi. ² Akşam yemeği sırasında, İblis, Simon oğlu Yahuda İskariot'un yüreğine Yeşua'yı ele verme düşüncesini koymuştu. ³ Yeşua, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, Tanrı'dan çıkıp geldiğini ve yine Tanrı'ya döneceğini biliyordu.

⁴ Yemekten kalktı, giysisinin üstlüğünü bir kenara koydu, bir havlu alıp beline sardı. ⁵ Sonra leğene su koyup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline sardığı havluyla kurulamaya başladı. ⁶ Sonra Simon Petrus'a geldi. Simon, "Efendimiz, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?" dedi.

⁷ Yeşua ona, "Şimdi ne yaptığımı bilmiyorsun, ama daha sonra anlayacaksın" diye yanıtladı.

⁸ Petrus, "Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!" dedi.

Yeşua ona, "Yıkamazsam, benimle bir payın olmaz" diye yanıtladı.

⁹ Simon Petrus O'na, "Efendimiz, o zaman yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi.

¹⁰ Yeşua ona, "Yıkanmış kişinin ayaklarının yıkanması yeterlidir, artık o tümünden temizdir" dedi. "Siz de temizsiniz ama hepiniz değil."

¹¹ Kendisine ihanet edecek kişiyi bildiği için, "Hepiniz temiz değilsiniz" demiştir. ¹² Ayaklarını yıkadıktan sonra üstlüğünü giyip sofraya oturdu. Onlara, "Size ne yaptığımı anlıyor musunuz? ¹³ Siz bana 'Öğretmen' ve 'Efendi' diyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, çünkü ben öyleyim. ¹⁴ Eğer ben Efendi ve Öğretmen'ken ayaklarınızı yıkadığıma göre, siz de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. ¹⁵ Size yaptığımın aynısını yapasınız diye size bir örnek gösterdim. ¹⁶ Size doğrusunu söyleyeyim, hizmetkâr efendisinden, elçi de kendini gönderenden üstün değildir. ¹⁷ Eğer bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!" dedi. ¹⁸ "Hepiniz hakkında söylemiyorum, ben kimleri seçtiğimi biliyorum. Ama Kutsal Yazı yerine gelmeliydi, 'Benimle ekmek yiyen bana ihanet etti.'

¹⁹ Bunları size gerçekleşmeden önce, daha şimdiden söylüyorum. Öyle ki gerçekleştiğinde benim O olduğuma iman edesiniz. ²⁰ Size doğrusunu söyleyeyim, gönderdiğim kişiyi kabul eden, beni kabul etmiş olur. Ve beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur."

²¹ Bunları söyledikten sonra Yeşua ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Şöyle tanıklık etti: "Size doğrusunu söyleyeyim, biriniz bana ihanet edecek."

22 Öğrenciler kimin hakkında konuştuğunu merak ederek birbirlerine baktılar. 23 Öğrencilerinden biri, Yeşua'nın sevdiği öğrenci Yeşua'nın göğsüne yaslanmıştı. 24 Simon Petrus ona, kimden söz ettiğini Yeşua'ya sorması için işaret etti.

25 O da Yeşua'nın göğsüne yaslanmış vaziyette, "Efendimiz, kimdir o?" diye sordu.

26 Bunun üzerine Yeşua, "**Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur**" dedi. Böylece ekmeği batırıp, Simon İskariot'un oğlu Yahuda'ya verdi.

27 Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi.

Sonra Yeşua ona, "**Ne yapacaksan çabuk yap**" dedi.

28 Sofrada oturanlardan hiç kimse Yeşua'nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı. 29 Para kutusu Yahuda'da olduğundan içlerinden bazıları Yeşua'nın ona, "Bayram için gerekli şeyleri satın al" ya da "Yoksullara bir şey ver" dediğini sandılar. 30 Yahuda lokmayı alınca hemen dışarı çıktı. Geceydi.

31 Yahuda dışarı çıkınca Yeşua, "**Şimdi İnsanoğlu yüceltildi ve Tanrı O'nda yüceltildi**" dedi. 32 "**Eğer Tanrı O'nda yüceltiliyse, Tanrı da O'nu kendinde yüceltecektir. Hem de O'nu hemen yüceltecektir.**" 33 "**Çocuklar, bir süre daha sizinle olacağım. Beni arayacaksınız, Yahudiler'e, 'Gideceğim yere gelemezsiniz' dediğim gibi, şimdi size söylüyorum.**" 34 "**Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Benim sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.**" 35 "**Birbirinize sevginiz olursa, bununla herkes benim öğrencilerim olduğunuzu bilecektir.**"

36 Simon Petrus O'na, "Efendimiz, nereye gidiyorsun?" diye sordu.

Yeşua, "**Gideceğim yere şimdi peşimden gelemezsiniz, ama sonra geleceksiniz**" diye yanıtladı.

37 Petrus O'na, "Efendimiz, neden şimdi senin peşinden gelemeyeyim? Senin için canımı veriririm!" dedi.

38 Yeşua ona, "**Benim için canını mı verirsin? Sana doğrusunu söyleyeyim, horoz ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin.**"

14

1 "**Yüreğiniz sıkılmasın, Tanrı'ya iman edin. Bana da iman edin.**"

2 "**Babam'ın meskeninde kalınacak çok ev var. Öyle olmasaydı, size söylerdim. Size yer hazırlamaya gidiyorum.**" 3 "**Gidip size yer hazırlarsam, siz de benim olduğum yerde olabilirsiniz diye yine gelip sizi yanıma alacağım.**" 4 "**Gideceğim yeri ve yolu biliyorsunuz.**"

5 Tomas, "Efendimiz, nereye gittiğini bilmiyoruz" dedi. "Yolu nasıl bilebiliriz?"

6 Yeşua ona, "**Yol, gerçek ve yaşam Ben'im**" dedi. "**Benim aracılığım olmadan kimse Baba'ya gelemmez.**" 7 "**Beni tanımış olsaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Bundan böyle artık O'nu tanıyorsunuz ve O'nu gördünüz.**"

8 Filipus O'na, "Efendimiz, bize Baba'yı göster, bu bize yeter" dedi.

9 Yeşua ona, "**Filipus ne zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı?**" dedi. "**Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl 'Bize Baba'yı göster' diyorsun?**" 10 "**Benim Baba'da, Baba'nın bende olduğuna inanmıyorsunuz? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor.**" 11 "**Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç olmazsa bu işler nedeniyle iman edin.**" 12 "**Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri bana iman eden de yapacaktır. Hatta daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Babam'a gidiyorum.**" 13 "**Baba Oğul'da yüceltilsin diye benim adımla ne dilererseniz yapacağım.**" 14 "**Benim adımla**

benden bir şey dilerseniz yapacağım. ¹⁵ Beni seviyorsanız, buyruklarımı tutarsınız. ¹⁶ Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Tesellici, Gerçeğin Ruhunu verecek. ¹⁷ O, dünyanın kabul edemeyeceği Gerçeğin Ruhudur. Dünya O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü sizinle yaşıyor ve içinizde olacaktır.

¹⁸ Sizi yetim bırakmayacağım. Size geri geleceğim. ¹⁹ Kısa bir süre sonra artık dünya beni görmeyecek ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşıyorum, bu nedenle siz de yaşayacaksınız. ²⁰ O gün bileceksiniz ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim. ²¹ Beni seven buyruklarımı benimseyip tutar. Beni seveni, Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.”

²² Yahuda (İskariot değil) O'na, “Efendimiz, nasıl oluyor da kendini dünyaya değil de bize göstereceksin?” dedi.

²³ Yeşua ona şu karşılığı verdi: “Beni seven, sözümü tutar. Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız. ²⁴ Beni sevmeyen sözlerimi tutmaz. Duyduğunuz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır. ²⁵ Bunları size daha yanınızdayken söyledim.

²⁶ Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Tesellici, Kutsal Ruh size her şeyi öğretecek ve tüm söylediklerimi size hatırlatacak. ²⁷ Size esenlik bırakıyorum. Size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.

²⁸ ‘Gidiyorum ama yine size geleceğim’ dediğimi duydunuz. Beni sevseydiniz, Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür. ²⁹ Bunları size şimdiden, her şey gerçekleşmeden önce söyledim. Öyle ki gerçekleştiğinde iman edesiniz. ³⁰ Artık sizinle daha fazla konuşmayacağım. Çünkü dünyanın beyi geliyor ve onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yok. ³¹ Ama dünya Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi bilsin. Kalkın, buradan gidelim.”

15

¹ “Ben gerçek asmayım ve Babam çiftçidir. ² Bende ürün vermeyen her çubuğu ayırır. Ürün veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budar. ³ Size söylediğim sözden ötürü siz şimdiden temizsiniz.

⁴ Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmadıkça kendiliğinden ürün veremeyeceği gibi, siz de bende kalmazsanız ürün veremezsiniz. ⁵ Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi bol ürün verir. Çünkü bensiz hiçbir şey yapamazsınız. ⁶ Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Bunları toplayıp yakılmak üzere ateşe atarlar. ⁷ Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir.”

⁸ “Babam, bol ürün vermenizle yüceltilir. Böylece öğrencilerim olursunuz. ⁹ Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Sevgimde kalın. ¹⁰ Buyruklarımı tutarsanız, sevgimde kalırsınız. Tıpkı benim de Baba'nın buyruklarını tutup O'nun sevgisinde kaldığım gibi. ¹¹ Bunları size, sevincim sizde kalsın ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.”

¹² “Buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. ¹³ Hiç kimsede, birinin dostları uğruna yaşamını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. ¹⁴ Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. ¹⁵ Artık size hizmetkâr demiyorum, çünkü hizmetkâr efendisinin ne yaptığını bilmez. Ama ben size dost diyorum, çünkü Babam'dan işittiğim her şeyi size bildirdim. ¹⁶ Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip ürün veresiniz ve

ürününüz kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki benim adıyla Baba'dan ne dilerseniz, size versin.”

¹⁷ “Birbirinizi sevin, size buyruğum budur. ¹⁸ Eğer dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin. ¹⁹ Dünyadan olsaydınız, dünya kendinin olanı severdi. Dünyadan değilsiniz ama ben sizi dünyadan seçtim. Bu nedenle dünya sizden nefret ediyor.

²⁰ Size söylediğim sözü hatırlayın: ‘Hizmetkâr efendisinden üstün değildir.’ Bana zulmediyorlarsa, size de zulmedecekler. Eğer benim sözümü tutularsa, sizinkini de tutacaklar. ²¹ Bütün bunları benim adım uğruna size yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar.

²² Gelmemiş ve onlarla konuşmamış olsaydım, günahları olmazdı. Ama şimdi günahları için hiçbir özürleri yok. ²³ Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder. ²⁴ Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Ama şimdi yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babam'dan nefret ettiler. ²⁵ Bu, yasalarında yazılı, ‘Benden sebepsiz yere nefret ettiler’ sözü yerine gelsin diye oldu.”

²⁶ “Baba'dan size göndereceğim Tesellici, Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek. ²⁷ Siz de tanıklık edeceksiniz, çünkü başından beri benimle birliktesiniz.”

16

¹ “Bunları size, sendeleyip düşmeyiniz diye söyledim. ² Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir zaman geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak. ³ Bunları yapacaklar, çünkü ne Baba'yı ne de beni tanıyorlar. ⁴ Bunları size şimdiden anlatıyorum. Öyle ki, zamanı gelince bunları size anlattığımı hatırlayın. Bunları size başlangıçta söylemedim çünkü sizinle birlikteydim. ⁵ Ama şimdi beni gönderene gidiyorum ve hiçbiriniz bana, ‘Nereye gidiyorsun?’ diye sormuyor. ⁶ Ama bunları size söylediğim için yüreğiniz kederle kaplandı. ⁷ Size gerçeği söylüyorum, benim gitmem sizin yararınızdır. Çünkü ben gitmezsem Tesellici size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim.

⁸ O gelince günah, doğruluk ve yargı hakkında dünyayı ikna edecek.

⁹ Günah hakkında, çünkü bana iman etmezler. ¹⁰ Doğruluk hakkında, çünkü Babam'a gidiyorum ve artık beni görmeyeceksiniz. ¹¹ Yargı hakkında, çünkü bu dünyanın beyi yargılandı.”

¹² “Size anlatacak daha çok şeyim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. ¹³ Ancak O, yani Gerçeğin Ruhu geldiğinde, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnızca duyduklarını söyleyecek. Size gelecekte olacakları bildirecek. ¹⁴ O beni yüceltecek, çünkü benim olandan alacak ve size bildirecek. ¹⁵ Baba'nın sahip olduğu her şey benimdir. Bu nedenle benim olandan alacak ve size bildirecek dedim. ¹⁶ Kısa bir süre sonra beni görmeyeceksiniz. Yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz.”

¹⁷ Bunun üzerine öğrencilerinden bazıları birbirlerine, “Bize, ‘Kısa bir süre sonra beni görmeyeceksiniz ve yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz’ diyerek acaba ne demek istiyor?” dediler. “Bununla birlikte ‘Çünkü Baba'ya gidiyorum’ diyor. ¹⁸ ‘Kısa bir süre’ dediği nedir? Ne dediğini anlamıyoruz” dediler.

¹⁹ Yeşua kendisine soru sormak istediklerini anladı ve onlara, “ ‘Kısa bir süre sonra beni görmeyeceksiniz ve yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz’ sözümü mü tartışıyorsunuz? ²⁰ Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, ama dünya sevinecek. Üzüleceksiniz ama üzüntünüz sevince

dönüşecek. ²¹ Kadın doğum vakti ağrı çeker. Çünkü zamanı gelmiştir. Ama doğurduktan sonra, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı hatırlamaz olur. ²² Sizler de şimdi üzüntü içindesiniz. Ama sizi yeniden göreceğim ve yüreğiniz sevinçle dolacak. Sevincinizi kimse sizden alamaz” dedi.

²³ “O gün gelince bana hiçbir soru sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba’dan ne dilerseniz, onu size verecektir. ²⁴ Şimdiye dek benim adımla hiçbir şey dilemediniz. Dileyin ve alacaksınız, öyle ki sevinciniz dolup taşsın. ²⁵ Bunları size benzetmelerle anlattım. Ama benzetmelerle konuşmayacağım, size Baba’yı açıkça tanıtacağım zaman geliyor. ²⁶ O gün benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba’dan istekte bulunacağımı söylemiyorum.

²⁷ Çünkü Baba sizi seviyor; çünkü beni sevdiniz ve benim Baba’dan çıkıp geldiğime iman ettiniz. ²⁸ Ben Baba’dan çıkıp dünyaya geldim. Yine dünyadan ayrılıp Baba’ya dönüyorum.”

²⁹ Öğrencileri O’na, “Bak, şimdi açık açık konuşuyorsun, hiç benzetmeler kullanmıyorsun” dediler. ³⁰ “Artık senin her şeyi bildiğini ve kimsenin sana soru sormasına gerek olmadığını anlıyoruz. Bu nedenle Tanrı’dan geldiğine iman ediyoruz.”

³¹ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Şimdi iman ediyor musunuz?”

³² İşte şimdi, hepimizin evlerinize gitmek üzere dağılacağı ve beni yalnız bırakacağınız zaman geliyor, evet geldi bile. Ama ben yalnız değilim, çünkü Baba benimle birliktedir. ³³ Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyaya galip geldim!”

17

¹ Yeşua bunları söyledikten sonra gözlerini göğe kaldırıp, “Baba, vakit geldi” dedi. “Oğlun’u yücelt ki, Oğlun da seni yüceltsin. ² O’na tüm insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O da kendisine verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin. ³ Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin Yeşua Mesih’i bilmeleridir. ⁴ Seni yeryüzünde yücelttim. Yapmam için bana verdiğin işi tamamladım. ⁵ Şimdi, Baba, dünya var olmadan önce seninleyken sahip olduğum yücelikle beni yanında yücelt. ⁶ Adını dünyadan bana verdiğin insanlara açıkladım. Onlar senindi, sen onları bana verdin ve sözünü tuttular. ⁷ Şimdi bana verdiğin her şeyin senden olduğunu biliyorlar. ⁸ Çünkü bana verdiğin sözleri onlara verdim. Onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten biliyorlar. Beni senin gönderdiğine iman ettiler. ⁹ Onlar için dilekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiklerin için dilekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir. ¹⁰ Benim olan her şey senindir, seninkiler de benim. Ve ben onlarda yüceltildim. ¹¹ Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadadır. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar. ¹² Dünyada onlarla birlikteyken, adınla onları korudum. Bana verdiklerini korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan başkası zarar görmedi. ¹³ Ama şimdi sana geliyorum ve sevincim onlarda tamamlansın diye bunları dünyadayken söylüyorum. ¹⁴ Onlara senin sözünü bildirdim. Dünya onlardan nefret etti, çünkü ben dünyadan olmadığım gibi onlar da dünyadan değiller. ¹⁵ Onları dünyadan almanı değil, kötü olandan koruman için dilekte bulunuyorum. ¹⁶ Ben dünyadan olmadığım gibi onlar da dünyadan değiller. ¹⁷ Onları gerçeğe kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. ¹⁸ Beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. ¹⁹ Onlar

da gerçekte kutsal kılınsınlar diye, kendimi onların uğruna adıyorum. ²⁰ Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edecek olanlar için de dilekte bulunuyorum. ²¹ Hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende, benim sende olduğum gibi, onlar da bizde bir olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin. ²² Bana verdiğin yüceliği ben de onlara verdim. Öyle ki bizim bir olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar. ²³ Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir bütünlük içinde olsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini bilsin. ²⁴ Baba, bana verdiğin kişilerin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını istiyorum. Öyle ki, bana vermiş olduğun yüceliğimi görsünler. Çünkü sen beni dünyanın kuruluşundan önce sevdin. ²⁵ Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar. ²⁶ Adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim. Öyle ki, bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım.”

18

¹ Yeşua bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Deresi'nin karşı yakasına geçti. Orada bir bahçe vardı. Yeşua ve öğrencileri bu bahçeye girdiler. ² O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü Yeşua sık sık orada öğrencileriyle buluşurdu. ³ Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisiler'in gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı. ⁴ Yeşua başına gelecekleri bilerek dışarı çıktı ve onlara, “**Kimi arıyorsunuz?**” dedi.

⁵ O'na, “Nasıralı Yeşua” diye yanıt verdiler. Yeşua onlara, “**Ben O'yum**” dedi.

O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. ⁶ Onlara, “**Ben O'yum**” deyince, geriye gidip yere düştüler.

⁷ Bunun üzerine yine onlara, “**Kimi arıyorsunuz?**” diye sordu. “Nasıralı Yeşua” dediler.

⁸ Yeşua, “**Size benim dedim. Madem beni arıyorsunuz, bırakın bunları gitsinler!**” ⁹ Söylediği “**Bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmedim**” sözü yerine gelsin diye böyle konuştu.

¹⁰ Simon Petrus taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki hizmetkârının sağ kulağını kesti. ¹¹ Bunun üzerine Yeşua Petrus'a, “**Kılıcınına koy**” dedi. “**Baba'nın bana verdiği kâseden içmeyeyim mi?**”

¹² Bundan sonra, komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler Yeşua'yı tutup bağladılar. ¹³ O'nu ilk olarak, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınbabası Hanan'a götürdüler. ¹⁴ Yahudi yetkililere halkın yararına bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını öğütleyen Kayafa'ydı. ¹⁵ Simon Petrus, başka bir öğrenciyle birlikte Yeşua'nın ardından gidiyordu. Bu öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğundan Yeşua'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi; ¹⁶ Petrus dışarıda kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı diğer öğrenci dışarı çıkıp kapıyı tutan hizmetçi kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi.

¹⁷ Kapıyı tutan kız Petrus'a, “Sen de bu adamın öğrencilerinden biri değil misin?” dedi. Petrus, “Değilim” dedi.

¹⁸ Hizmetkârlar ve nöbetçiler hava soğuk olduğu için kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte durmuş ısınıyordu. ¹⁹ Başkâhin Yeşua'ya öğrencileri ve öğretisi hakkında sorular sordu. ²⁰ Yeşua ona şu karşılığı verdi: “**Ben dünyaya hep açıkça konuştum. Her zaman havralarda ve bütün Yahudiler'in toplandıkları tapınakta öğrettim. Gizli bir şey söylemedim.**”

21 Neden beni sorguluyorsunuz? Kendilerine ne söylediğimi beni işitenlere sorun. Onlar ne söylediğimi biliyorlar.”

²² Yeşua bunu söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, “Başkâhine böyle mi yanıt veriyorsun?” diyerek O’na bir tokat attı.

²³ Yeşua ona, **“Eğer sözümde kötülük varsa, bana göster!”** dedi. **“Ama doğruyu söylüyorsam, neden bana vuruyorsun?”**

²⁴ Hanan O’nu bağlı olarak başkâhin Kayafa’ya gönderdi. ²⁵ Simon Petrus ayakta durmuş ısınıyordu. Ona, “Sen de onun öğrencilerinden birisin değil mi?” dediler.

Petrus, “Değilim” diyerek inkâr etti.

²⁶ Başkâhinin hizmetkârlarından biri, Petrus’un kulağını kestiği kişinin akrabasıydı. Bu hizmetkâr, “Seni bahçede O’nunla birlikte görmedim mi?” dedi.

²⁷ Petrus yine inkâr etti ve tam o sırada horoz öttü.

²⁸ Sabah erkenden Yeşua’yı Kayafa’nın yanından alıp vali konağına götürdüler. Yahudi yetkililer dinsel açıdan kendilerini kirletmemek ve Pesah yemeğini yiyebilmek için vali konağına girmediler. ²⁹ Bu nedenle Pilatus dışarı çıkıp onların yanına geldi. “Bu adamı neyle suçluyorsunuz?” diye sordu.

³⁰ Ona, “Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O’nu sana getirmezdik” dediler.

³¹ Pilatus onlara, “Onu alın ve kendi yasanıza göre yargılayın” dedi. Yahudi yetkililer, “Bizim kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok” dediler. ³² Öyle ki bu, Yeşua’nın ne tür bir ölümle öleceğini belirtmiş olduğu sözü yerine gelsin diye oldu.

³³ Bunun üzerine Pilatus yeniden vali konağına girdi. Yeşua’yı çağırıp O’na, “Sen Yahudiler’in Kralı mısın?” diye sordu.

³⁴ Yeşua ona, **“Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana benden söz etti?”** dedi.

³⁵ Pilatus, “Ben Yahudi miyim? Kendi ulusun ve başkâhinler seni bana teslim ettiler. Ne yaptın?” dedi.

³⁶ Yeşua, **“Benim krallığım bu dünyadan değil. Krallığım bu dünyadan olsaydı, hizmetkârlarım Yahudi yetkililere teslim edilmemi engellemek için savaşlılardı. Ama benim krallığım buradan değil”** karşılığını verdi.

³⁷ Pilatus O’na, “Demek bir kralısın, öyle mi?” dedi.

Yeşua, **“Kral olduğumu sen söylüyorsun. Bunun için doğdum, gerçeğe tanıklık etmek için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes sesimi duyar”** karşılığını verdi.

³⁸ Pilatus O’na, “Gerçek nedir?” dedi.

Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudi yetkililerin yanına gidip onlara, “Ben O’nu suçlayacak hiçbir dayanak bulamıyorum” dedi. ³⁹ “Ama sizin bir adetiniz var, her Pesah Bayramı’nda sizin için birini salıveriyorum. Bu nedenle, size Yahudiler’in Kralı’nı salıvermemi ister misiniz?”

⁴⁰ Sonra hepsi bir ağızdan, “Bu adamı değil, Barabba’yı” diyerek yeniden bağıldılar. Oysa Barabba bir hayduttu.

19

¹ Bunun üzerine, Pilatus Yeşua’yı tutup kamçılattı. ² Askerler dikenlerden bir taç örüp başına taktılar. O’na mor bir giysi giydirdiler. ³ “Selam, ey Yahudiler’in Kralı!” diyorlar, yüzüne tokat atıyorlardı.

⁴ Pilatus yine dışarı çıkıp onlara, “İşte, kendisinde hiçbir suç bulamadığımı bilesiniz diye O’nu size getiriyorum” dedi.

⁵ Böylece Yeşua, başında dikenli taç ve üstündeki mor giysiyle dışarı çıktı. Pilatus onlara, “İşte, o adam!” dedi.

⁶ Başkâhinler ve görevliler O’nu görünce, “Çarmıha ger! Çarmıha ger!” diye bağırıldılar.

Pilatus onlara, “O’nu kendiniz alıp çarmıha gerin” dedi. “Çünkü ben O’nu suçlamak için hiçbir dayanak bulamıyorum.”

⁷ Yahudiler ona, “Bizim bir yasamız var ve bu yasa uyarınca O’nun ölmesi gerekiyor. Çünkü kendini Tanrı’nın Oğlu yerine koydu” dediler.

⁸ Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu. ⁹ Yine vali konağına girip Yeşua’ya, “Sen nereden geliyorsun?” diye sordu. Ama Yeşua ona yanıt vermedi.

¹⁰ Pilatus, “Bana karşılık vermeyecek misin? Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?” dedi.

¹¹ Yeşua, “Sana yukarıdan verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı” diye karşılık verdi. “Bu yüzden beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.”

¹² Bunun üzerine Pilatus O’nu salıvermek istedi. Ama Yahudiler var güçleriyle, “Bu adamı salıverirsen, Sezar’ın dostu değilsin! Kendini kral yapan herkes Sezar’a başkaldırmış sayılır!” diye bağırıldılar.

¹³ Pilatus bu sözleri işitince, Yeşua’yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme, İbranice’de “Gabbata” denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu. ¹⁴ Pesah Bayramı’nın Hazırlık Günü’ydü. Öğleyin saat on iki sularıydı. Yahudiler’e, “İşte, Kralınız!” dedi.

¹⁵ Onlar, “Uzak olsun, bizden uzak olsun! O’nu çarmıha ger!” diye bağırıldılar. Pilatus onlara, “Kralınızı çarmıha gereyim mi?” dedi. Başkâhinler, “Bizim Sezar’dan başka kralımız yok!” diye karşılık verdiler. ¹⁶ Sonunda Pilatus Yeşua’yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti. Böylece O’nu alıp götürdüler. ¹⁷ Yeşua çarmıhını kendisi taşıyarak Kafatası -İbranice’de Golgota-denilen yere çıktı. ¹⁸ Orada O’nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü diğer yanda, Yeşua ise ortadaydı. ¹⁹ Pilatus ayrıca bir hafta yazıp çarmıha astırdı. Üzerinde, “NASIRALI YEŞUA - YAHUDİLER’İN KRALI” yazıyordu.

²⁰ İbranice,

Latince ve Grekçe yazılan bu yazıyı Yahudiler’in birçoğu okudu. Çünkü Yeşua’nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. ²¹ Bu nedenle Yahudi başkâhinler Pilatus’a, “Yahudiler’in Kralı’ diye yazma” dediler. “Kendisi ‘Ben Yahudiler’in Kralı’yım dedi’ diye yaz.”

²² Pilatus, “Ne yazdıysam yazdım” diye yanıtladı.

²³ Askerler, Yeşua’yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini aldılar. Her birine bir pay düşecek şekilde dört parçaya böldüler. Üstlüğünü de aldılar. Üstlüğü tek parçadan oluşan dikişsiz bir dokumaydı. ²⁴ Sonra birbirlerine, “Bunu yırtmayalım, kimin olacağına karar vermek için kura çekelim” dediler. Böylelikle şu Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu:

“Giysilerimi aralarında paylaştılar. Üstlüğümün üzerine kura çektiler.”

Bunu yapan askerlerdi.

²⁵ Yeşua’nın çarmıhının yanında annesi, teyzesi, Klopas’ın karısı Mariyam ve Magdalalı Mariyam duruyordu. ²⁶ Yeşua, annesiyle sevdiği öğrencisinin orada durduğunu görünce annesine, “Kadın, işte oğlun!” dedi. ²⁷ Sonra öğrenciye, “İşte annen!” dedi. O andan itibaren bu öğrenci Yeşua’nın annesini kendi evine aldı.

²⁸ Bundan sonra Yeşua, her şeyin artık tamamlandığını bilerek, Kutsal Yazı yerine gelsin diye, “Susadım” dedi. ²⁹ Orada ekşi şarap dolu bir kap

duruyordu. Ekşi şaraba batırılmış bir sünger mercanköşk dalına takarak ağzına tuttular. ³⁰ Yeşua şarabı tadınca, “**Tamamlandı**” dedi. Sonra başını eğerek ruhunu teslim etti.

³¹ Yahudi yetkililer, Hazırlık Günü olması nedeniyle, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Pilatus’tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerinin kaldırılmasını istediler. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı. ³² Bunun üzerine askerler gelip ilk olarak birinci adamın, ardından öbür adamın bacaklarını kırdılar. ³³ Ama Yeşua’nın yanına geldiklerinde O’nu çoktan ölmüş olduğunu görünce bacaklarını kırmadılar. ³⁴ Yine de askerlerden biri mızrakla böğrünü deldi. Yeşua’nın böğründen hemen kan ve su aktı. ³⁵ Bunu görmüş olan adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. O doğruyu söylediğini biliyor. Siz de iman edesiniz diye tanıklık etmiştir. ³⁶ Çünkü bunlar, “Onun hiçbir kemiği kırılmayacak” diyen Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu. ³⁷ Yine başka bir Yazı’da, “Bedenini desteklerine bakacaklar” deniyor.

³⁸ Bu olaylardan sonra, Aramatyalı Yosef, Yeşua’nın cesedini kaldırmak için Pilatus’a başvurdu. Yosef, Yeşua’nın öğrencisi olmasına karşın Yahudi yetkililerden korktuğu için bunu gizli tutuyordu. Pilatus’un izin vermesi üzerine Yosef gelip Yeşua’nın cesedini kaldırdı. ³⁹ Gece vakti Yeşua’nın yanına gelmiş olan Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi. ⁴⁰ Böylece Yeşua’nın cesedini alıp Yahudiler’in ölü gömme geleneğine uygun bir biçimde baharatlarla keten beze sardılar. ⁴¹ Yeşua’nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe vardı. Bu bahçede daha önce hiç kimsenin gömülmediği yeni bir mezar vardı. ⁴² Yahudiler’in Hazırlık Günü’ydü. Mezar da yakın olması nedeniyle Yeşua’yı oraya yatırdılar.

20

¹ Haftanın ilk günü erkenden, hava hala karanlıkken Magdalalı Mariyam mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü.

² Bunun üzerine koşarak Simon Petrus’a ve Yeşua’nın sevdiği diğer öğrenciye geldi. Onlara, “Efendimiz’i mezardan almışlar ve nereye koyduklarını bilmiyoruz!” dedi.

³ Bunun üzerine Petrus’la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara doğru gittiler. ⁴ İki birlikte koşuyorlardı. Diğer öğrenci Petrus’u geride bırakıp mezara ilk gelen oldu. ⁵ Eğilip içeri baktığında keten bezlerin yerde serili olduğunu gördü ama içeri girmedi. ⁶ Sonra Simon Petrus onun ardından geldi ve mezara daldı. Serili duran keten bezleri gördü. ⁷ Yeşua’nın başına sarılmış olan peşkir de oradaydı. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde katlanmış duruyordu. ⁸ Bunun üzerine mezara ilk gelen diğer öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. ⁹ Çünkü Yeşua’nın ölümden dirilmesi gerektiğine ilişkin Kutsal Yazı’yı henüz anlamamışlardı. ¹⁰ Böylece öğrenciler yine evlerine döndüler.

¹¹ Mariyam dışarıda, mezarın başında ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. ¹² Yeşua’nın bedeninin yattığı yerde, biri başında, biri ayaklarında oturan beyazlar içinde iki melek gördü. ¹³ Ona, “Kadın, niçin ağlıyorsun?” diye sordular.

Onlara, “Çünkü Efendim’i almışlar ve O’nu nereye koyduklarını bilmiyorum” dedi. ¹⁴ Bunu söyledikten sonra arkasına döndü ve Yeşua’nın ayakta durduğunu gördü. O’nun Yeşua olduğunu bilmiyordu.

¹⁵ Yeşua ona, “**Kadın, niçin ağlıyorsun? Kimi arıyorsun?**” dedi.

O’nu bahçıvan sanarak, “Efendim, eğer O’nu sen alıp götürdüysen, nereye yatırdığını bana söyle ki gidip O’nu alayım” dedi.

¹⁶ Yeşua ona, “**Mariyam!**” dedi.

Mariyam döndü ve O’na, “Rabbuni!” dedi. Anlamı öğretmen demektir.

¹⁷ Yeşua ona, “**Bana dokunma! Çünkü henüz Babam’ın yanına çıkmadım. Ama kardeşlerime git ve onlara de ki, ‘Benim Babam’ın ve sizin Babanız’ın, benim Tanrım’ın ve sizin Tanrınız’ın yanına çıkıyorum’**” dedi.

¹⁸ Magdalalı Mariyam öğrencilere gelip Efendi’yi gördüğünü ve Efendi’nin kendisine söylediklerini onlara bildirdi. ¹⁹ Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrenciler Yahudi yetkililerden korktukları için buldukları yerin kapıları kilitli vaziyette toplanmışlardı. Bu sırada Yeşua geldi. Ortalarında durup “**Size esenlik olsun!**” dedi.

²⁰ Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Efendi’yi görünce sevinçle doldular. ²¹ Yeşua yine, “**Size esenlik olsun!**” dedi. “**Baba beni nasıl gönderiyse, ben de sizi öyle gönderiyorum.**” ²² Bunu söyledikten sonra üzerlerine üfleyerek onlara, “**Kutsal Ruh’u alın!**” ²³ **Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur. Kimin günahlarını alıyorsanız, alıkonmuş olur.**”

²⁴ Onikiler’den biri olup “İkiz” adıyla bilinen Tomas, Yeşua geldiğinde yanlarında değildi. ²⁵ Bunun üzerine diğer öğrenciler ona, “Biz Efendi’yi gördük!” dediler.

Ama Tomas, “Ellerindeki çivilerin izini görmedikçe, çivilerin deldiği yerlere parmağım ile dokunmadıkça ve elimi O’nun böğrüne sokmadıkça, inanmam” dedi.

²⁶ Aradan sekiz gün geçmişti. Yeşua’nın öğrencileri yine içerideydi ve Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken Yeşua gelip ortalarında durdu. “**Size esenlik olsun**” dedi. ²⁷ Sonra Tomas’a, “**Parmağınızı buraya uzat ve ellerimi gör**” dedi. “**Elini uzat böğrüme koy. İmansızlık etme, inan!**”

²⁸ Tomas O’na, “Efendim ve Tanrım!” diye yanıt verdi.

²⁹ Yeşua ona, “**Beni gördüğün için mi inandın?**” dedi. “**Görmeden iman edenlere ne mutlu.**”

³⁰ Yeşua, öğrencilerinin önünde bu kitapta yazılı olmayan daha birçok başka belirtiler gerçekleştirdi. ³¹ Ama bunlar, Yeşua’nın Tanrı’nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O’nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

21

¹⁻² Bu olaylardan sonra Yeşua, Taberiye Denizi’nin kıyısında öğrencilerine yine görüldü. Bu da şöyle oldu: Simon Petrus, “İkiz” adını taşıyan Tomas, Galile Kana’lı Natanel, Zebedi’nin oğulları ve diğer iki öğrencisi birlikteydiler.

³ Simon Petrus diğerlerine, “Ben balık tutmaya gidiyorum” dedi.

Diğerleri, “Biz de seninle geliyoruz” dediler. Hemen dışarı çıkıp tekneye bindiler. O gece hiçbir şey tutamadılar. ⁴ Gün ağarırken Yeşua kıyıda duruyordu. Ama öğrenciler O’nun Yeşua olduğunu anlamadılar. ⁵ Yeşua onlara, “**Çocuklar, yiyecek bir şeyiniz var mı?**” diye sordu.

O’na “Hayır” diye yanıt verdiler.

⁶ Onlara, “**Ağı teknenin sağ tarafına atın, biraz tutacaksınız**” dedi.

Bunun üzerine, ağı attılar. Ama balık bolluğundan ağı çekmeye güçleri yetmedi. ⁷ Yeşua’nın sevdiği öğrenci Petrus’a, “Bu Efendi’dir!” dedi.

Simon Petrus O’nun Efendi olduğunu duyunca çıkartmış olduğu üstlüğünü giyip denize atladı. ⁸ Diğer öğrenciler de balık dolu ağı çekerek küçük bir tekneye geldiler. Çünkü karadan 105 metre mesafede, kıyıya bir hayli yakındılar. ⁹ Karaya ayak bastıklarında, orada yanan bir kömür ateşi, ateşin

üzerinde duran balık ve ekmek gördüler. ¹⁰ Yeşua onlara, “Az önce tuttuğunuz balıklardan getirin” dedi.

¹¹ Simon Petrus tekneye çıktı ve tam yüz elli üç büyük balıkla dolu ağı karaya çekti. O kadar çok balık olmasına rağmen, ağ yırtılmamıştı.

¹² Yeşua onlara, “Gelin ve yiye!” dedi.

Öğrencilerinden hiçbiri O’na, “Sen kimsin?” diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O’nun Efendi olduğunu biliyorlardı.

¹³ Sonra Yeşua gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi. ¹⁴ Bu, Yeşua’nın ölümden dirildikten sonra öğrencilerine üçüncü kez görünüşüydü. ¹⁵ Yemekten sonra Yeşua, Simon Petrus’a, “Ey Yona oğlu Simon, beni bunlardan daha çok seviyor musun?” diye sordu.

Petrus, “Evet, Efendimiz, seni sevdiğimi biliyorsun” dedi.

O’na, “Kuzularımı otlat” dedi. ¹⁶ O’na ikinci kez, “Yona oğlu Simon, beni seviyor musun?” diye sordu.

Petrus, “Evet, Efendimiz, seni sevdiğimi biliyorsun” deyince, Yeşua ona, “Koyunlarıma çobanlık et” dedi.

¹⁷ Ona üçüncü kez, “Yona oğlu Simon, beni seviyor musun?” diye sordu.

Petrus, Yeşua’nın kendisine üçüncü kez “Beni seviyor musun?” diye sormasına üzüldü. O’na, “Efendimiz, sen her şeyi bilirsin. Seni sevdiğimi de biliyorsun” dedi.

Yeşua ona, “Koyunlarımla otlat. ¹⁸ Sana doğrusunu söyleyeyim, gençken giyininip kuşanır, istediğin yere gidersin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacağın ve bir başkası seni giydirip gitmek istemediğin yere götürecektir” dedi.

¹⁹ Bunu, ne tür bir ölümle Tanrı’yı yücelteceğini belirtmek için söyledi. Bunu söyledikten sonra ona, “Ardımdan gel” dedi.

²⁰ Sonra Petrus arkasını dönünce bir öğrencinin onu takip ettiğini gördü. Bu, Yeşua’nın sevdiği, akşam yemeğinde Yeşua’nın göğsüne yaslanmış vaziyette, “Efendimiz, sana kim ihanet edecek?” diye soran öğrenciydi. ²¹ Petrus onu görünce Yeşua’ya, “Efendimiz, bu adama ne olacak?” dedi.

²² Yeşua ona, “Ben gelinceye dek onun kalmasını istiyorsam, bundan sana ne?” dedi. “Sen ardımdan gel.” ²³ Bu nedenle, kardeşler arasında bu öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama Yeşua ona ölmeyeceğini söylememişti, “Ben gelinceye dek kalmasını istiyorsam, bundan sana ne?” demişti. ²⁴ Tüm bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz. ²⁵ Yeşua’nın yaptığı daha birçok şey var. Bunların hepsi bir yazılmış olsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

ELÇİLERİN İŞLERİ

¹⁻² Teofilos, ilk kitabımda, Yeşua'nın yapmaya ve öğretmeye başladığı her şeyi, seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruk verdikten sonra göğe alındığı güne dek olan olayları yazmışım. ³ Yeşua çektiği acılardan sonra çok sayıda kanıtla kendisinin dirilmiş olduğunu elçilere gösterdi. Kırk gün boyunca onlara görünüp Tanrı'nın Krallığı hakkında konuştu. ⁴ Kendileriyle bir aradayken onlara şu buyruğu verdi: **“Yeruşalem'den ayrılmayın, benden işitmiş olduğunuz Baba'nın vadinin gerçekleşmesini bekleyin. ⁵ Çünkü Yuhanna suyla vaftiz etmişti, ama siz birkaç gün içinde Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.”**

⁶ Elçiler bir araya geldiklerinde Yeşua'ya, “Efendimiz, İsrail'e krallığı şimdi mi geri vereceksin?” diye sordular.

⁷ Onlara, **“Baba'nın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve mevsimleri bilmek size düşmez”** dedi. ⁸ **“Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalem'de, bütün Yahudiye'de, Samariya'da ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.”**

⁹ Bunları söyledikten sonra, onlar bakarken Yeşua yukarı alındı. Bir bulut O'nu gözlerinin önünden alıp uzaklaştırdı. ¹⁰ Yeşua giderken onlar gözlerini dikkatle göğe dikmiş bakıyorlardı. Ansızın beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. ¹¹ Onlara, “Ey Galileliler, neden durmuş göğe bakıyorsunuz? Aranızdan göğe alınan bu Yeşua, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir” dedi.

¹² Bundan sonra elçiler, Yeruşalem'e yaklaşık, Şabat günü yürüyüşü mesafesinde bulunan Zeytin Dağı'ndan Yeruşalem'e döndüler.

¹³ Öğrenciler kente girince kaldıkları evin üst katına çıktılar. Petrus, Yuhanna, Yakov, Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakov, Yurtsever Simon ve Yakov'un oğlu Yahuda oradaydı. ¹⁴ Bunların tümü, kadınlar, Yeşua'nın annesi Mariyam ve kardeşleri hep birlikte yüksek sesle sürekli dua ediyorlardı.

¹⁵⁻¹⁶ O günlerde Petrus yaklaşık yüz yirmi kardeşten meydana gelen topluluğun ortasında ayağa kalkıp şunları söyledi: “Kardeşler, Kutsal Ruh'un David'in ağzından Yeşua'yı tutuklayanlara yol gösteren Yahuda'ya ilişkin önceden bildirdiği şu Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi gerekiyordu. ¹⁷ Çünkü Yahuda bizden biri sayıldı, bu hizmette onun da payı vardı. ¹⁸ Şimdi bu adam, yaptığı kötülüğe karşılık aldığı parayla bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı düştü, bedeni yarıldı ve tüm bağırsakları dışarı fırladı. ¹⁹ Olayı Yeruşalem'de yaşayan herkes duydu. Tarlaya kendi dillerinde 'Akeldama' yani 'Kan Tarlası' dediler. ²⁰ Çünkü Mezmurlar Kitabı'nda şöyle yazılmıştır:

“ ‘Onun meskeni ıssız kalsın. İçinde kimse oturmasın.’

Ve,

‘Görevini başka birisi üstlensin.’ ”

²¹⁻²² “Bu nedenle, Yuhanna'nın vaftiz günlerinden başlayarak Efendi Yeşua'nın aramızdan alındığı güne dek bizimle geçirdiği bütün zaman boyunca yanımızda olan adamlardan birinin, Yeşua'nın dirilişine tanıklık etmek üzere bize katılması gerekiyor.”

²³ İki kişiyi önerdiler. Bunlar Barsabba denilen ve Yustus diye de bilinen Yosef ile Mattiya'ydı. ²⁴ Şöyle dua ettiler: “Sen, Efendi, bütün insanların yüreğini bilirsin. Bu iki kişiden hangisini seçtiğini bize göster.

25 Yahuda'nın kendine yaraşan yere gitmek üzere bıraktığı hizmeti ve elçilik görevini üstlenecek olan kimdir?" 26 Bu iki kişi için kura çektiler. Kura Mattiya'ya düştü ve on bir elçiye katıldı.

2

1 Pentekost Günü geldiğinde, hepsi birlik içinde aynı yerdeydiler.

2 Ansızın gökten, güçlü bir rüzgârın sesini andıran bir ses geldi ve buldukları yeri doldurdu. 3 Ateşe benzer diller göründü ve dağılıp üzerlerine indi. 4 Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Ruh'un onları konuştuğu başka dillerle konuşmaya başladılar. 5 Yeruşalem'de dünyanın her ülkesinden gelmiş inançlı Yahudiler yaşıyordu. 6 Bu sesi duyunca şaşkınlık içinde toplandılar. Çünkü herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyuyordu. 7 Hepsi hayranlık ve şaşkınlık içinde birbirlerine şöyle dediler: "Bakın, bu konuşanların hepsi Galileli değil mi? 8 Nasıl oluyor da herkes kendi ana dilinin konuşulduğunu duyuyor? 9 Persler, Medler, Elamlılar, Mezopotamya'da yaşayanlar, Yahudiye'de, Kapadokya'da, Pontus'da, Asya İli'nde, 10 Frigya'da, Pamfilya'da, Mısır'da, Libya yörelerinde oturanlar, Roma'dan kalkıp gelenler, hem Yahudiler hem de Yahudilik inancını benimseyen, 11 Giritliler ve Araplar'ı duyuyoruz. Tanrı'nın büyük işlerini kendi dilimizde konuştuklarını duyuyoruz!" 12 Hepsi şaşkına döndü ve birbirlerine, "Bunun anlamı nedir?" diye sordular. 13 Bazıları, "Bunlar taze şarabı fazla kaçırmış olmalı" diyerek alay ettiler.

14 Bunun üzerine Onbirler'le birlikte ayağa kalkan Petrus yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: "Ey Yahudiyeliler ve Yeruşalem'de yaşayan herkes, sözlerime kulak verin, bu durumu size açıklayayım. 15 Bakın saat daha sabahın dokuzu! Bu adamlar sandığınız gibi sarhoş değiller. 16 Tanık olduğunuz bu olay, Peygamber Yoel'in önceden sözünü ettiği olaydır:

17 'Son günlerde olacak, diyor Tanrı,

Ruhum'u bütün insanların üzerine dökeceğim. Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecekler. Gençler görümler, Yaşlılar da rüyalar görecek.

18 Evet, ve o günlerde kadın erkek Hizmetkârlarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim Onlar da peygamberlik edecekler.

19 Yukarıda, gökte harikalar göstereceğim, Aşağıda, yeryüzünde belirtiler, Kan, ateş ve duman bulutları görülecek.

20 Efendi'nin büyük ve görkemli günü gelmeden önce Güneş karanlığa gömülecek,

Ay kan rengine bürünecek.

21 O zaman, Efendi'nin adını çağıran herkes kurtulacak.' "

22 "Ey İsaelliler, bu sözlere kulak verin! Nasıralı Yeşua, bildiğiniz gibi, Tanrı'nın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle kimliği kanıtlanmış biriydi. 23 Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve ön bilgisi uyarınca elinize verilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin aracılığıyla çarmıha gerip öldürdünüz. 24 Tanrı O'nun ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölüm tarafından alıkonulması olanaksızdı. 25 David O'nun hakkında şöyle der:

'Efendi'yi her zaman önümde gördüm, Sağımda durduğu için sarsılmam.

26 Bu yüzden yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir.

Üstelik bedenim de umut içinde yaşayacak;

27 Çünkü sen canımı ölümler diyarında bırakmayacaksın, Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.

28 Yaşam yollarını bana bildirdin.

Varlığıyla beni mutlulukla dolduracaksın.’

²⁹ “Kardeşler, size büyük atamız David’in hem öldüğünü, hem de gömüldüğünü ve mezarının bugüne dek burada olduğunu açıkça söyleyebilirim. ³⁰ David bir peygamber olarak, kendi soyundan birinin tahtına oturacağını Tanrı’nın kendisine ant içerek vermiş olduğu sözden biliyordu. ³¹ Geleceği görerek Mesih’in dirilişine yönelik şunları söyledi: ‘O, ölümler diyarında terk edilmedi, bedeni çürümedi.’

³² Hepimiz buna tanık olduk. Tanrı Yeşua’yı ölümden diriltti. ³³ O

Tanrı’nın sağına yüceltilmiş ve vaat edilen Kutsal Ruh’u Baba’dan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi üzerimize dökmüştür. ³⁴⁻³⁵ Çünkü David, kendisi göklere yükselmediği halde şöyle der:

Efendi, Efendim’e dedi ki,

Ben düşmanlarını ayaklarının altına serene dek, Sağımda otur.’ ”

³⁶ “Böylece bütün İsrail halkı kesinlikle bilsin ki, Tanrı, çarmıha gerdiğiniz bu Yeşua’yı hem Efendi hem de Mesih yaptı.”

³⁷ Duydukları bu sözler karşısında yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus’a ve elçilere, “Kardeşler, ne yapmalıyız?” diye sordular.

³⁸ Petrus onlara, “Günahlarınızın bağışlanması için Yeşua Mesih’in adıyla her biriniz tövbe edin ve vaftiz olun” dedi. “Böylelikle Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. ³⁹ Çünkü bu vaat size, çocuklarınıza ve Tanrımız Efendi’nin kendine çağıracağı uzaktaki herkese yöneliktir.”

⁴⁰ Petrus daha birçok sözle tanıklıkta bulundu. “Kendinizi bu çarpık kuşaktan kurtarın!” diyerek onları uyardı.

⁴¹ Onun sözünü memnuniyetle kabul edenler vaftiz edildi. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı. ⁴² Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar. ⁴³ Herkesi bir korku sardı. Elçiler aracılığıyla birçok harika ve belirti gerçekleşiyordu. ⁴⁴ İnananların hepsi bir aradaydı ve her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı.

⁴⁵ Mallarını ve mülklerini satıyor ve parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı. ⁴⁶⁻⁴⁷ Her gün tapınakta birlik ve kararlılık içinde toplanıyorlardı. Kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı’yı övüyorlardı. Tüm halkın beğenisini kazanmışlardı. Efendi de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

3

¹ Petrus ve Yuhanna öğleden sonra saat üçte, dua vaktinde tapınağa giriyorlardı. ² Doğuştan kötürüm olan bir adam her gün oraya getirilir, tapınağın Güzel Kapı diye adlandırılan kapısına bırakılırdı. Tapınağa girenlerden para dilenirdi. ³ Adam Petrus’la Yuhanna’nın tapınağa girmek üzere olduğunu görünce, onlardan yardım istedi. ⁴ Petrus ve Yuhanna gözlerini adama dikip, “Bize bak” dedi. ⁵ Adam onlardan bir şey almayı umarak dikkatle onlara baktı. ⁶ Petrus, “Altınım ve gümüşüm yok, ama bende olanı sana veriyorum” dedi. “Nasıralı Yeşua Mesih’in adıyla, kalk ve yürü!” ⁷ Sağ elinden tutup kaldırdı. O anda adamın ayakları ve ayak bileği kemikleri sapasağlam oldu. ⁸ Sıçrayarak ayağa kalktı ve yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrı’yı överek onlarla birlikte tapınağa girdi. ⁹ Bütün halk onun yürüdüğünü ve Tanrı’yı övdüğünü gördü. ¹⁰ Onun, tapınağın Güzel Kapısı’nda dilenen adam olduğunu anladılar. Adamdaki değişiklik karşısında hayret içinde kalmış büyük bir şaşkınlık yaşamışlardı. ¹¹ İyileşen topal adam Petrus’la Yuhanna’yı bir türlü bırakmıyordu. Bütün halk büyük bir şaşkınlık içinde Solomon’un Eyvanı denilen yerde onlara doğru koştu.

12 Petrus bunu görünce halka şöyle seslendi: “Ey İsraililer, bu adama neden şaşıyorsunuz? Sanki kendi gücümüzle ya da kendi tanrısallığımızla onu yürütmüşüz gibi, niçin gözlerinizi bize dikiyorsunuz? 13 Avraham’ın, İshak’ın, Yakov’un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Hizmetkârı Yeşua’yı yüceltti. Siz O’nu teslim ettiniz. Pilatus O’nu salıvermeye karar verdiğinde siz O’nu Pilatus’un önünde reddetmişsiniz. 14 Kutsal ve adil Olan’ı reddedip bir katilin size verilmesini istediniz. 15 Yaşam Önderi’ni öldürdünüz, ancak Tanrı O’nu ölümden diriltti. Bizler bunun tanıklarıyız. 16 Gördüğünüz ve bildiğiniz bu adam, Yeşua’nın adıyla, evet O’nun adına olan iman aracılığıyla sapasağlam oldu.”

17 “Kardeşler, bunu, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlik nedeniyle yaptığınızı biliyorum. 18 Ama bütün peygamberlerin ağzından Mesih’in acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü böylece yerine getirmiş oldu.”

19 “Bu nedenle tövbe edin ve Tanrı’ya dönün ki, günahlarınız silinsin. Böylece Efendi’nin huzurundan yenilenme zamanları gelebilsin. 20 Çok önceden belirlenen Mesih Yeşua’yı size göndersin. 21 Tanrı’nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzıyla bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek Yeşua’nın göklerde kalması gerekiyor. 22 Nitekim Moşe atalarımıza şöyle demişti: ‘Efendi Tanrımız sizin için kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. O’nun size söyleyeceği her şeyi dinleyin. 23 O peygamberi dinlemeyen her insan Tanrı halkından ayrılıp yok edilecektir.’ 24 Samuel’den başlayarak, ondan sonra konuşan peygamberlerin tümü bu günleri bildirdiler. 25 Sizler peygamberlerin çocukları ve Tanrı’nın Avraham’a, ‘Yeryüzündeki tüm aileler senin soyun aracılığıyla kutsanacak’ diyerek atalarımızla yaptığı antlaşmanın mirasçısıdır. 26 Tanrı, kötülüklerinizden döndürüp sizi kutsamak için Hizmetkârı’nı, Yeşua’yı yükseltip önce size gönderdi.”

4

1 Öğrenciler halkla konuşurken, kâhinler, tapınak komutanı ve Sadukiler onların üstüne yürüdüler. 2 Onların halka öğretilmeleri ve Yeşua’da ölümlerinin dirilecek olmasını duyurmaları onları çileden çıkarmıştı. 3 Onları yakaladılar, akşam olduğu için ertesi güne dek gözaltında tuttular. 4 Fakat sözü duyanların birçoğu iman etti. İmanlı erkeklerin sayısı yaklaşık beş bine yükseldi.

5 Sabah olunca yöneticiler, ileri gelenler ve yazıcılar Yerusaleml’de toplandılar. 6 Başkâhin Hanan oradaydı. Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhin soyundan gelen herkes toplanmıştı. 7 Petrus’la Yuhanna’yı ortalarına dikip, “Bunu hangi güçle ya da kimin adıyla yaptınız?” diye sordular.

8 Bunun üzerine Kutsal Ruh’la dolan Petrus onlara şöyle dedi: “Ey halkın yöneticileri ve İsrail’in ileri gelenleri! 9-10 Eğer bugün sakat bir adama yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap soruluyor ve onun nasıl iyileştirildiği soruşturuluyorsa, hepiniz ve tüm İsrail halkı şunu bilsin ki, bu adam çarmıha gerdiğiniz, ama Tanrı’nın ölümden dirilttiği Nasıralı Yeşua Mesih’in adıyla, önünüzde sapasağlam duruyor. 11 O, ‘Yapıcıların hor gördüğü, ama köşenin baş taşı durumuna gelen Taş’tır.’

12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur! Bu göğün altında insanlığa bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.”

13 Kurul üyeleri, Petrus ve Yuhanna’nın cesaretini görüp onların eğitimsiz ve cahil insanlar olduklarını anladıklarında, hayretler içinde kaldılar. Yeşua’yla birlikte olduklarını fark ettiler. 14 İyileşen adamın Petrus ve Yuhanna’nın

yanlarında durduğunu görünce, hiçbir karşılık veremediler. ¹⁵ Kurul üyeleri onların dışarı çıkarılmasını buyurduktan sonra durumu kendi aralarında tartıştılar. ¹⁶ “Bu adamları ne yapacağız? Çünkü bu adamlar aracılığıyla olağanüstü bir belirti gerçekleştirildiğini Yerusaleml’de yaşayan herkes biliyor. Biz bunu inkâr edemeyiz. ¹⁷ Ama bu haberin halk arasında daha fazla yayılmasını önlemek için, onları tehdit edelim. Öyle ki, bundan böyle Yeşua’nın adından kimseye söz etmesinler” dediler. ¹⁸ Onları çağırdılar, Yeşua’nın adından hiç söz etmemeleri ve bu adı kullanarak kesinlikle öğretmemeleri konusunda buyruk verdiler.

¹⁹ Ama Petrus’la Yuhanna onlara şu karşılığı verdiler: “Tanrı katında sizi mi, yoksa Tanrı’yı mı dinlemek doğrudur? Buna kendiniz karar verin. ²⁰ Çünkü biz gördüklerimizi ve duyduklarımızı anlatmadan edemeyiz.”

²¹ Kurul üyeleri onlara yeniden gözdağı verdikten sonra serbest bıraktılar. Onları cezalandırmak için hiçbir gerekçe bulamadılar. Çünkü tüm halk olaydan dolayı Tanrı’yı yüceltiyordu. ²² Bu mucize sonucu iyileşen adamın yaşı kırkı aşkındı.

²³ Petrus’la Yuhanna serbest bırakıldıktan sonra arkadaşlarının yanına döndüler. Başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söyledikleri her şeyi onlara anlattılar. ²⁴ Bunu duyunca, hep bir ağızdan seslerini yükselterek Tanrı’ya şöyle dua ettiler: “Ey Egemen Efendi! Göğü, yeri, denizi ve onlarda bulunan her şeyi yaratan sensin. ²⁵ Hizmetkârın David’in ağzından bildirdin:

‘Uluslar neden hiddetlendi,
Halklar neden boş düzenler peşinde?’

²⁶ Yeryüzü kralları yan yana sıralandı, Yönetenlerin tümü anlaştı, Efendi’ye ve Mesih’ine karşı.’”

²⁷ “Gerçekten, Hirodes ve Pontius Pilatus, öteki uluslar İsrail halkıyla birlikte, meshettiğin kutsal Hizmetkâr’ın Yeşua’ya karşı bir araya toplandılar. ²⁸ Senin kendi gücün ve tasarın uyarınca önceden belirlediğin her şeyi gerçekleştirdiler. ²⁹ Şimdi, Efendi, onların savurduğu tehditlere bak! Sözünü tam bir cesaretle duyurabilmek için biz hizmetkârlarını güçlendir. ³⁰ Kutsal Hizmetkâr’ın Yeşua’nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve harikalar yapmak için elini uzat.”

³¹ Dua ettikten sonra toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh’la doldu ve Tanrı’nın sözünü cesaretle duyurdular. ³² İnananlar topluluğunun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiçbiri sahip olduğu bir şey için “Bu benimdir” demiyor, her şeylerini ortaklaşa kullanıyorlardı.

³³ Elçiler büyük bir güçle Efendi Yeşua’nın dirildiğine tanıklık ediyorlardı. Hepsinin üzerinde büyük bir lütuf vardı. ³⁴⁻³⁵ Aralarında yoksul olan yoktu. Toprak veya ev sahibi olanlar bunları satıyor, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna veriyordu. Elçiler ihtiyacı oranında herkese dağıtıyordu. ³⁶ Elçilerin Barnabas, yani ‘Cesaret Verici’ diye adlandırdıkları Kıbrıs doğumlu bir Levili olan Yosef sahip olduğu bir tarlayı sattı. ³⁷ Yosef parasını getirip elçilerin buyruğuna verdi.

5

¹ Hananya adında bir adam, karısı Safira’yla birlikte bir mülk sattı.

² Satıştan elde ettiği paranın bir kısmını kendine sakladı. Karısı da bunun farkındaydı. Paranın geri kalanını getirip elçilerin buyruğuna verdi. ³ Petrus ona şöyle dedi: “Hananya, neden böyle Şeytan’a uydun? Kutsal Ruh’a yalan söyleyerek mülkün parasının bir kısmını neden kendine sakladın? ⁴ Mülk satılmadan önce senin değil miydi? Satıldıktan sonra, yine dilediğin gibi

kullanamaz mıydın? Nasıl oldu da yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söyledin.”

⁵ Hananya bu sözleri duyunca yere yığıldı ve öldü. Olayı duyan herkesi bir korku sardı. ⁶ Gençler kalkıp onun cesedini kefenlediler ve dışarı çıkarıp gömdüler. ⁷ Yaklaşık üç saat sonra karısı olanlardan habersiz bir biçimde içeri girdi. ⁸ Petrus ona, “Söyle bana, mülkü bu paraya mı sattınız?” diye sordu. “Evet, o paraya sattık” dedi.

⁹ Petrus ona, “Nasıl oldu da Efendi'nin Ruhu'nu denemek için aranızda söz birliği ettiniz?” dedi. “İşte, kocanı gömenlerin ayak sesleri kapıda, seni de dışarı alıp götürcekler.”

¹⁰ Kadın o anda Petrus'un ayaklarının dibine yığılıp öldü. İçeri giren gençler onu ölü buldular. Onu da dışarı çıkarıp kocasının yanına gömdüler. ¹¹ Bütün topluluğun ve olayı duyanların hepsini büyük bir korku sardı. ¹² Elçiler aracılığıyla halk arasında birçok belirti ve harikalar yapılıyordu. Hepsi birlik içinde Solomon'un Eyvanı'nda toplanıyordu. ¹³ Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, dışarıdan hiç kimse onlara katılmaya cesaret edemiyordu. ¹⁴ Efendi'ye iman edip topluluğa katılan erkek ve kadınların sayısı sürekli artıyordu. ¹⁵ Öyle ki yoldan geçen Petrus'un hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün diye insanlar, hastaları sokaklara çıkarıp yatak ve döşekler üzerine yatırıyorlardı. ¹⁶ Yeruşalem'in çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar akın akın geliyor, hastaları ve kötü ruhlar nedeniyle acı çekenleri getiriyorlardı. Bunların hepsi iyileşti.

¹⁷ Ama başkâhin ve onunla birlikte olanların tümü, yani Saduki mezhebinden olanlar kıskançlıkla doldular. ¹⁸ Elçileri yakalatıp zindana kapattırdılar. ¹⁹ Ama Efendi'nin bir meleği geceleyin zindan kapılarını açıp onları dışarı çıkarttı. ²⁰ “Gidin, tapınakta durun ve bu Yaşam Sözleri'nin tümünü halka bildirin” dedi.

²¹ Onlar da bu buyruk uyarınca gün ağarırken tapınağa girip öğretmeye başladılar. Başkâhin ve onunla birlikte olanlar Yüksek Kurul'u, İsrail halkının tüm ileri gelenlerini toplantıya çağırdılar. Elçileri getirtmeleri için zindana adam gönderdiler. ²² Ama adamlar zindana vardıklarında onları bulamadılar. Geri dönüp şu haberi verdiler: ²³ “Tutukevini tam güvenlik içinde ve kilitli olarak bulduk. Nöbetçiler de kapılarda bekliyordu. Ama kapıları açıp içeri girdiğimizde kimseyi bulamadık!”

²⁴ Tapınak komutanıyla başkâhinler bu sözleri duyunca şaşkına döndüler. Bu işin sonu nereye varacak diye merak etmeye başladılar.

²⁵ Biri gelip onlara, “Bakın, zindana attığınız adamlar tapınakta durmuş halka öğretiyor” dedi. ²⁶ Sonra tapınak komutanıyla görevliler gidip onları getirdiler. Ama zor kullanmadılar, çünkü halkın kendilerini taşlamasından korkuyorlardı.

²⁷ Onları getirip Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. Başkâhin onları sorguya çekti. ²⁸ “Size bu isimle öğretmeyeceksiniz diye kesin buyruk vermiştik” dedi. “Ama siz öğretinizi Yeruşalem Kenti'nin her yanına yaydınız. Israrla bu adamın kanını dökmekten bizi sorumlu göstermek istiyorsunuz.”

²⁹ Ama Petrus ve elçiler, “İnsandan çok Tanrı'yı dinlemek gerek” diye yanıt verdiler. ³⁰ “Sizin çarmıha gererek öldürdüğünüz Yeşua'yı atalarımızın Tanrısı diriltti. ³¹ İsrail'e tövbe ve bağışlanma vermek için Tanrı O'nu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti. ³² Biz bu olayların tanığıyız. Tanrı'nın kendisini dinleyenlere verdiği Kutsal Ruh da bizimle birlikte tanıklık etmektedir.”

³³ Bu sözleri duyan kurul üyeleri çileden çıktılar ve onları öldürmek istediler. ³⁴ Ama tüm halk tarafından saygı duyulan bir Kutsal Yasa öğretmeni olan Gamaliel adındaki bir Ferisi Yüksek Kurul'da ayağa kalktı, elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkarılmasını buyurdu. ³⁵ Kurul üyelerine şöyle dedi: "Ey İsraililer, bu adamlara yapmak üzere olduğunuz şeyi iyi düşünün. ³⁶ Çünkü bir süre önce kendisini çok önemli biri olarak ortaya atan Tevdas ayaklanmıştı. Dört yüz kadar adam da ona katılmıştı. Tevdas öldürüldü, takipçilerin hepsi de dağıldı. Hareket son buldu. ³⁷ Onun ardından, nüfus sayımı yapıldığı günlerde Galileli Yahuda peşine bir sürü insanı takarak ayaklandı. O da yok oldu ve takipçilerinin hepsi çil yavrusu gibi dağıldı. ³⁸ Şimdi size şunu söylüyorum: Bu adamlarla uğraşmayın, onları rahat bırakın. Çünkü bu girişim, bu hareket insan işiyse yok olup gidecektir. ³⁹ Ama eğer Tanrı'nın işiyse, bu adamları yok edemezsiniz. Hatta kendinizi Tanrı'ya karşı savaşır durumda bulabilirsiniz!"

⁴⁰ Kurul üyeleri Gamaliel'in bu öğüdüne kulak verdiler. Elçileri çağırıp onları dövdüler. Yeşua'nın adından kesinlikle söz etmemelerini buyurduktan sonra serbest bıraktılar. ⁴¹ Elçiler Yeşua'nın adından ötürü hakarete layık görüldükleri için sevinçle Yüksek Kurul'un önünden ayrıldılar.

⁴² Her gün, tapınakta ve evlerde, Yeşua'nın Mesih olduğunu öğretmekten ve vaaz etmekten hiç geri kalmadılar.

6

¹ Öğrencilerin sayısının arttığı o günlerde, Grekçe konuşan Yahudiler, günlük yardım dağıtımını konusunda kendi dullarına gereken özenin gösterilmediğini öne sürerek İbranice konuşan Yahudiler hakkında söylenmeye başladılar. ² Onikiler, bütün öğrencileri bir araya toplayıp şöyle dediler: "Tanrı'nın sözünü yayma işini bir yana bırakıp maddi işlerle uğraşmamız bize uygun olmaz. ³ Bu nedenle, kardeşler, siz kendi aranızdan Kutsal Ruh'la ve bilgelikle dolu, iyilikleriyle tanınmış yedi kişi seçin. ⁴ Biz kendimizi sadık bir biçimde duaya ve Tanrı sözünü yaymaya adayacağız."

⁵ Bu sözler bütün topluluk tarafından memnuniyetle karşılandı. İmanla ve Kutsal Ruh'la dolu bir adam olan Stefanos'u seçtiler. Onunla birlikte Filipus'u, Prohoros'u, Nikanor'u, Timon'u, Parmenas'ı ve Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolas'ı da seçtiler. ⁶ Onları elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler de dua edip ellerini onların üzerlerine koydular. ⁷ Tanrı'nın sözü yayılıyor, Yerusaleml'deki öğrencilerin sayısı sürekli artıyordu. Kâhinlerden oluşan büyük bir topluluk iman çağrısına uyuyordu.

⁸ İmanla ve güçle dolu olan Stefanos halk arasında büyük belirtiler ve harikalar yapıyordu. ⁹ Ama Özgürlükçüler Havrası diye tanınan havradan bazıları ve Kirene'den, İskenderiye'den, Kilikya'dan ve Asya İli'nden bazı kişiler, Stefanos'la çekişme içine girdiler. ¹⁰ Ama Stefanos'un konuşmasındaki bilgelige ve Ruh'a karşı duramadılar. ¹¹ Sonra birkaç kişiyi gizlice kışkırtarak onlara, "Stefanos'un Moşe'ye ve Tanrı'ya karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk" dedirttiler. ¹² Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve yazıcıları kışkırttılar. Stefanos'un üzerine yürüdüler. Onu yaka paça yakalayıp Kurul'un önüne çıkardılar. ¹³ Yalancı tanıklar, "Bu adam, sürekli bu kutsal yere ve Yasa'ya karşı konuşuyor" dediler. ¹⁴ "Onu, Nasıralı Yeşua'nın burayı yıkacağını ve Moşe'nin bize bildirdiği töreleri değiştireceğini söylerken duyduk." ¹⁵ Kurul'da oturanların hepsi, Stefanos'a dikkatle baktıklarında, yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

7

¹ Başkâhin, “Bunlar doğru mu?” diye sordu.

² Stefanos, “Kardeşler ve babalar, dinleyin” dedi. “Atamız Avraham, Harran’da yaşamadan önce daha Mezopotamya’dayken Yüce Tanrı ona görüldü. ³ Tanrı kendisine şöyle dedi: ‘Ülkenden ve akrabalarından ayrıl, sana göstereceğim diyara git.’ ⁴ Bundan sonra Avraham Kildaniler’in ülkesinden ayrılarak Harran’da yaşadı. Babasının ölümünden sonra, Tanrı onu şu anda yaşamakta olduğunuz bu ülkeye getirdi. ⁵ Ama kendisine burada miras olarak bir karış bile toprak vermedi. Avraham o sırada çocuksuz olduğu halde, Tanrı bu ülkeyi mülk olarak ona ve soyundan gelenlere vereceğine söz verdi. ⁶ Tanrı ona, ‘Soyun yabancı bir ülkede gurbette yaşayacak, dört yüz yıl boyunca köle olarak çalıştırılacak ve zulüm göreceksin’ dedi. ⁷ Tanrı, ‘Kölelik ettikleri ulusu yargılayacağım’ dedi. ‘Ondan sonra oradan çıkıp burada bana tapınacaklar.’ ⁸ Tanrı ona sünnet antlaşmasını verdi. Böylece Avraham İshak’ın babası oldu ve onu sekizinci gün sünnet etti. İshak Yakov’un babası oldu, Yakov da on iki büyük atamızın babası oldu.”

⁹ “Yosef’i kıskanan atalarımız onu Mısır’a sattılar. Ama Tanrı onunla birlikteydi. ¹⁰ Onu tüm sıkıntılarından kurtardı ve Mısır Kralı Firavun’un önünde Yosef’e lütuf ve bilgelik verdi. Firavun da onu Mısır’a ve tüm saray halkı üzerine yönetici olarak atadı. ¹¹ Bu olaylardan sonra bütün Mısır ve Kenan diyarını kıtlık vurdu ve büyük sıkıntı yaşandı. Atalarımız yiyecek bulamadılar. ¹² Ama Yakov Mısır’da tahıl olduğunu duyunca, ilk kez atalarımızı oraya gönderdi. ¹³ İkinci gidişlerinde Yosef kendini kardeşlerine açıkladı. Böylece Firavun Yosef’in hangi soydan gelmiş olduğunu anladı. ¹⁴ Yosef haber gönderip babası Yakov’u, tüm akrabalarını, toplam yetmiş beş kişiyi çağırttı. ¹⁵ Yakov Mısır’a indi. Kendisi de atalarımız da orada öldüler. ¹⁶ Kemikleri sonra Şekem’e götürülerek, Avraham’ın Şekemli Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığı satın almış olduğu mezara gömüldü.”

¹⁷ “Tanrı’nın Avraham’a verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında, Mısır’da bulunan halkımızın sayısı bir hayli çoğalmıştı.

¹⁸ Ülkede Yosef’i tanımayan başka bir kral tahta çıktı. ¹⁹ Bu adam sinsi bir siyaset izledi. Atalarımıza acımasızca davrandı, yeni doğan çocuklarını açıkta bırakıp ölüme terk etmeye zorladı. ²⁰ O sırada Moşe doğdu ve son derece güzel bir çocuktü. Üç ay babasının evinde beslendi.

²¹ Moşe dışarı atılınca, Firavun’un kızı onu alıp öz oğlu gibi büyüttü.

²² Moşe’ye Mısırlılar’ın bütün bilim dalları öğretildi. Sözde ve eylemde güçlü biri oldu. ²³ Ama kırk yaşına gelince, yüreğinde kardeşleri olan İsrail’in çocuklarını görme isteği doğdu. ²⁴ Onlardan birinin haksızlığa uğradığını görünce onu savundu. Mısırlı’ya vurup ezilenin öcünü aldı.

²⁵ Tanrı’nın onun aracılığıyla kendilerini kurtaracağını kardeşlerim anlar diye düşünüyordu. Ama onlar bunu anlamadılar.”

²⁶ “Ertesi gün, kavga eden iki İbrani’yle karşılaştı. Onları barıştırmak isteyerek, ‘Efendiler, siz kardeşsiniz. Neden birbirinize zulmediyorsunuz?’ dedi.

²⁷ Ama İbrani kardeşine haksızlık eden öteki İbrani, ‘Seni kim başımıza yönetici ve yargıç atadı? ²⁸ Dün o Mısırlı’yı öldürdüğün gibi yoksa beni de mi öldürmek istiyorsun?’ dedi. ²⁹ Moşe bu söz üzerine Midyan diyarına kaçtı. Orada bir yabancı olarak yaşadı ve iki oğul babası oldu.”

³⁰ “Aradan kırk yıl geçtikten sonra çölde, Sina Dağı yakınında, yanan bir çalının alevleri içinde Efendi’nin bir meleği Moşe’ye görüldü.

³¹ Moşe gördüklerine şaştı. Daha yakından bakmak için yaklaşırken,

Efendi'nin sesi duyuldu. ³² 'Ben atalarının Tanrısı, Avraham'ın, İshak'ın ve Yakov'un Tanrısı'yım.' Moşe korkudan titredi ve bakmaya cesaret edemedi. ³³ Efendi ona, 'Çarıklarını çıkar, çünkü durduğun yer kutsal topraktır' dedi. ³⁴ Halkımın Mısır'da yaşadığı zulmü gördüm, iniltilerini işittim ve onları kurtarmak için aşağıya indim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.' "

³⁵ "Bu Moşe, 'Seni kim yönetici ve yargıç atadı?' diyerek reddettikleri Moşe'ydi. Tanrı onu çalıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla hem yönetici hem de kurtarıcı olarak gönderdi. ³⁶ Bu adam kırk yıl boyunca Mısır'da, Kızıldeniz'de ve çölde harikalar ve belirtiler yaparak onları dışarı çıkaran kişidir. ³⁷ İsrail'in çocuklarına, 'Tanrımız Efendi size kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak' diyen adam Moşe'dir. ³⁸ Çölde toplananlar arasında bulunan kişi odur. Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan melek ve atalarımızla konuşan odur. Bizlere iletmek üzere yaşam dolu sözler almıştır. ³⁹ Ama atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler ve yüreklerinde Mısır'a dönmek istediler. ⁴⁰ Arom'a, 'Bize öncülük edecek ilahlar yap.

Çünkü bizi Mısır'dan çıkaran o Moşe'ye ne olduğunu bilmiyoruz' dediler. ⁴¹ O günlerde bir buzağı yaptılar ve ona kurban sundular. Elleriyle yaptıkları put için şenlik düzenlediler. ⁴² Tanrı onlardan yüz çevirip peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi, onları gökyüzü ordusuna kulluk etmeye terk etti.

'Ey İsrail halkı,
Çölde kırk yıl boyunca
Bana sunular ve kurbanlar mı sundunuz?

⁴³ Siz Molek'in çadırını

İlah Refan'ın yıldızını taşıdınız.

Tapınmak amacıyla yaptığınız putlar bunlardır. Bu nedenle sizi Babil'in ötesine süreceğim.' "

⁴⁴ "Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı vardı. Moşe bunu, kendisiyle konuşan Tanrı'nın buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı.

⁴⁵ Tanıklık Çadırı'nı bir kuşak öncekilerden teslim alan atalarımız, Yeşu'nun önderliğinde ülke topraklarını ele geçirdiklerinde, çadırı yanlarında getirdiler. Ulusları atalarımızın önünden kovan, Tanrı'nın kendisiydi. Çadır David'in dönemine dek kaldı. ⁴⁶ Tanrı'nın gözünde lütuf bulmuş olan David, Yakov'un Tanrısı'na bir konut yapmak için izin istedi. ⁴⁷ Ama Tanrı için ev yapan Solomon oldu. ⁴⁸ Ancak En Yüce Olan, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. Peygamberin dediği gibi,

⁴⁹ 'Gök benim tahtımdır,
Yeryüzü ayaklarımın altında tabure.

Bana nasıl bir ev yapacaksın?' diyor Efendi. Ya da neresidir benim dinleneceğim yer?

⁵⁰ Bunların tümünü yaratan benim elim değil mi?' diyor Efendi."

⁵¹ "Sizi dik kafalı, yürekleri ve kulakları sünnetsiz olanlar! Tıpkı atalarımızın yaptığı gibi, sizler de her zaman Kutsal Ruh'a karşı direniyorsunuz. ⁵² Atalarınız hangi peygambere zulmetmedi ki? Adil Olan'ın geleceğini önceden bildirenleri öldürdüler. Siz de şimdi O'nu ele vererek hain ve katiller oldunuz. ⁵³ Yasa'yı melekler aracılığıyla alan sizler onu tutmadınız!"

⁵⁴ Bu sözleri duyan Kurul üyeleri öfkeden deliye döndüler. Stefanos'a karşı dişlerini gıcırdattılar. ⁵⁵ Ama Kutsal Ruh'la dolu olan Stefanos, gözlerini dikkatle göğe dikti. Tanrı'nın yüceliğini ve O'nun sağında duran Yeşua'yı gördü. ⁵⁶ "Bakın! Göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun Tanrı'nın sağında durmakta olduğunu görüyorum!" dedi.

⁵⁷ Onlar yüksek sesle bağıırıp kulaklarını tıkadılar, sonra hep bir ağızdan ona saldırdılar. ⁵⁸ Onu kent dışına sürükleyip taşa tuttular. Olaya tanıklık edenler giysilerini Saul adındaki genç bir adamın ayaklarının dibine bıraktılar. ⁵⁹ Taşa tutarlarken Stefanos, “Efendi Yeşua, ruhumu al!” diye haykırdı. ⁶⁰ Diz çöküp yüksek sesle, “Efendi, bu günahı onlara yükleme!” diye bağıırdı. Bunu söyleyince uykuya daldı.

8

¹ Saul, Stefanos’un öldürülmesini onaylamıştı. O gün Yerusaleml’de bulunan kiliseye karşı büyük bir baskı dönemi başladı. Elçiler dışında imanlıların tümü Yahudiye ve Samariya bölgelerine dağıldılar. ² İnançlı erkekler Stefanos’u gömdüler ve onun için büyük bir yas tuttular. ³ Saul ise kilise topluluğuna büyük sıkıntı yaşatıyordu. Evden eve giriyor, kadın erkek demeden imanlıları sürükleyerek zindana atıyordu. ⁴ Böylece dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü duyuruyorlardı. ⁵ Filipus Samariya Kenti’ne varıp onlara Mesih’i duyurdu. ⁶ Kalabalıklar, Filipus’u dinleyip gerçekleştirdiği belirtileri görünce, hep birlikte onun sözlerine kulak verdiler. ⁷ Çünkü birçoklarının içinden kötü ruhlar yüksek sesle bağıırarak çıktı. Birçok felçli ve kötürüm iyileştirildi. ⁸ O kenti büyük bir sevinç kapladı.

⁹ Bu kentte epeydir büyücülük yapan ve Samariya halkını şaşkına çeviren Simon adında bir adam vardı. Kendisinin, büyük birisi olduğunu öne sürüyordu ¹⁰ Küçüğünden büyüğüne herkes onu dinler ve “Bu adamdaki, işte Tanrı’nın o büyük gücüdür” derlerdi. ¹¹ Onları uzun zamandır büyüleriyle şaşkına çevirdiği için onu dinlerlerdi. ¹² Ama Filipus’un duyurduğu Tanrı’nın Krallığı’na ve Yeşua Mesih’in adıyla ilgili Müjde’ye inandıklarında, hem erkekler hem de kadınlar vaftiz oldular. ¹³ Simon’un kendisi de iman edip vaftiz olduktan sonra Filipus’un yanından ayrılmadı. Belirtilerin ve büyük mucizelerin meydana geldiğini görünce şaşkına döndü.

¹⁴ Yerusaleml’de bulunan elçiler, Samariya halkının Tanrı’nın sözünü kabul ettiğini duyunca, Petrus ve Yuhanna’yı onlara gönderdiler. ¹⁵ Petrus ve Yuhanna oraya vardıklarında, Samariyalı imanlıların Kutsal Ruh’u alabilmeleri için dua ettiler. ¹⁶ Çünkü Ruh henüz hiçbirinin üzerine inmemişti. Yalnızca Mesih Yeşua adıyla vaftiz olmuşlardı. ¹⁷ Sonra ellerini üzerlerine koydular ve onlar da Kutsal Ruh’u aldılar.

¹⁸ Simon, Kutsal Ruh’un elçilerin ellerini koymasıyla verildiğini görünce, onlara para teklif etti. ¹⁹ “Bana da bu yetkiyi verin, ellerimi kimin üzerine koyarsam Kutsal Ruh’u alsın” dedi. ²⁰ Ama Petrus ona, “Tanrı’nın armağanını parayla elde edebileceğini sandığın için paran da seninle birlikte yok olsun!” dedi. ²¹ “Bu işte senin ne payın ne de katkın var. Çünkü yüreğin Tanrı’nın önünde doğru değildir. ²² Bu nedenle, bu kötülüğünden tövbe et ve Tanrı’ya yalvar, belki yüreğinin bu düşüncesini bağışlar. ²³ Çünkü senin kinle dolu ve kötülüğe tutsak biri olduğunu görüyorum.”

²⁴ Simon, “Benim için Efendi’ye dua edin, öyle ki bu söylediklerimin hiçbiri başıma gelmesin” dedi.

²⁵ Petrus’la Yuhanna tanıklık edip Efendi’nin sözünü duyurduktan sonra, Yerusaleml’e döndüler. Dönüş yolunda Samariya’nın birçok köyünde Müjde’yi duyurdular. ²⁶ Efendi’nin bir meleği Filipus’a şöyle dedi: “Kalk, Yerusaleml’den Gazze’ye inen yola, güneye, çöle doğru git.”

²⁷ Filipus kalkıp gitti. Yolda Etiyopyalı bir hadımla karşılaştı. Adam Etiyopya Kraliçesi Kandaki'nin vezirlerinden birisiydi. Kraliçenin tüm hazinesinden sorumlu olan bu adam, Yeruşalem'e tapınmak için gelmişti. ²⁸ Dönüş yolunda arabasında oturmuş, Peygamber Yeşaya'yı okuyordu.

²⁹ Ruh Filipus'a, "Git, şu arabaya yetiş" dedi.

³⁰ Filipus koştu ve hadımın Peygamber Yeşaya'yı okuduğunu duydu. Ona, "Okuduklarını anlıyor musun?" diye sordu.

³¹ Adam, "Biri bana açıklamadıkça nasıl anlayabilirim ki?" dedi. Sonra Filipus'a yanına oturmasını rica etti. ³² Kutsal Yazılar'dan okumakta olduğu bölüm şuydu:

"Koyun gibi kesime götürüldü. Kırkıcının önünde sessiz bir kuzu gibi, Ağzını açmadı.

³³ Aşağılandığında adalet O'ndan esirgendi.

O'nun soyunu kim anacak?

Çünkü yeryüzünde yaşamına son verildi."

³⁴ Hadım Filipus'a, "Peygamber kimden söz ediyor? Kendisinden mi, yoksa başka birisinden mi?" diye sordu.

³⁵ Böylece Filipus bu Kutsal Yazılar'dan başlayarak ona Yeşua'yla ilgili Müjde'yi duyurdu. ³⁶⁻³⁷ Yolda giderken su bulunan bir yere rastladılar. Hadım, "Bak, burada su var" dedi. "Vaftiz olmama bir engel var mı?"

³⁸ Arabasının durmasını buyurdu. İkisi birlikte suya girdiler ve Filipus onu vaftiz etti.

³⁹ Sudan çıkınca, Efendi'nin Ruhu Filipus'u alıp başka bir yere götürdü. Hadım onu bir daha göremedi ve yoluna sevinç içinde devam etti. ⁴⁰ Filipus kendini Aşdot Kenti'nde buldu. Oradan geçerek, Sezariye'ye gelinceye dek Müjde'yi bütün kentlerde duyurdu.

9

¹⁻² Saul ise Efendi'nin öğrencilerine karşı hâlâ tehditleri savuruyor, ölüm soluyordu. Başkâhine gitti ve ondan Şam havralarına verilmek üzere mektuplar yazmasını istedi. Orada Yol'u izleyen kadın erkek, kimi bulursa tutuklayıp Yeruşalem'e getirmeye niyetlenmişti. ³ Yol alıp Şam'a yaklaşırken, ansızın gökten bir ışık çevresini aydınlattı. ⁴ Yere düşen Saul, "**Saul, Saul, bana neden zulmediyorsun?**" diyen bir ses duydu.

⁵ Saul, "Ey Efendim, sen kimsin?" diye yanıtladı.

Efendi, "**Ben senin zulmettiğin Yeşua'yım**" dedi. ⁶ "**Kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği sana bildirilecek.**"

⁷ Onunla birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutuldu, oldukları yerde donup kaldılar. Sesi duydular, ama kimseyi göremediler. ⁸ Saul yerden kalktı ama gözlerini açtığı anda kimseyi göremedi. Onu elinden tutup Şam'a götürdüler.

⁹ Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul, ne bir şey yedi, ne de içti.

¹⁰ Şam'da Hananya adında Mesih'in bir öğrencisi vardı. Efendi ona bir görünümde, "**Hananya!**" diye seslendi.

O da, "Burdayım, Efendim" diye yanıtladı.

¹¹ Efendi ona, "**Kalk, Doğru Sokak adındaki sokağa git ve Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Kendisi şu anda dua ediyor.**"

¹² **Bir görünümde Hananya adında bir adamın yanına geldiğini ve gözlerinin görebilmesi için ellerini kendisinin üzerine koyduğunu gördü.**

¹³ Ama Hananya şöyle yanıt verdi: "Efendim, bu adamın Yeruşalem'de bulunan kutsallarına ne denli kötülük etmiş olduğunu birçok kişiden duydum.

¹⁴ Burada, senin adını ananların hepsini tutuklamak için başkâhinlerden yetki almış.”

¹⁵ Efendi ona, “Yola çık, çünkü o benim adımla öteki ulusların, kralların ve İsrail'in çocuklarının önünde duyurmak için seçtiğim aracıdır. ¹⁶ Benim adım uğruna ne çok sıkıntı çekmesi gerektiğini ona göstereceğim.”

¹⁷ Bunun üzerine Hananya kalkıp o eve gitti. Saul'un üzerine ellerini koyarak, “Saul kardeş, yolda sana görünmüş olan Efendi, görmen ve Kutsal Ruh'la dolman için beni sana gönderdi” dedi. ¹⁸ O anda Saul'un gözlerinden balık pulunu andıran bir şeyler düştü ve gözleri yeniden açıldı. Kalktı ve vaftiz oldu. ¹⁹ Yemek yiyip güçlendi. Saul birkaç gün Şam'da bulunan öğrencilerle birlikte kaldı. ²⁰ Havralarda hiç vakit kaybetmeden Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğunu duyurmaya başladı. ²¹ Onu işitenlerin hepsi şaşkına döndü. “Yeruşalem'de bu adı ananları mahveden adam bu değil mi? Buraya onları tutuklayıp başkâhinlerin önüne çıkarmak için gelmedi mi?” diye konuşuyorlardı.

²² Saul ise günden güne güçleniyordu. Mesih budur diye kanıtlar gösteriyor, Şam'da yaşayan Yahudiler'i şaşkına çeviriyordu. ²³ Aradan günler geçti, Yahudiler O'nu öldürmek için bir araya geldiler. ²⁴ Ama kurdukları düzenden Saul haberdar oldu. Onu öldürmek için gece gündüz kapıları gözlüyorlardı. ²⁵ Ama Saul'un öğrencileri geceleyin onu kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe içinde aşağı indirdiler. ²⁶ Saul Yeruşalem'e varınca öğrencilerin arasına katılmaya çalıştı. Ama hepsi ondan korkuyor ve onun bir öğrenci olduğuna inanmıyordu.

²⁷ Barnabas onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saul'un Şam yolunda

Efendi'yi nasıl gördüğünü ve Efendi'nin onunla konuştuğunu, Şam'da da onun Yeşua'nın adını nasıl cesaretle duyurduğunu bildirdi. ²⁸ Saul artık onlarla birlikteydi. Yeruşalem'de girip çıktıkları her yerde Efendi Yeşua'nın adını korkusuzca duyuruyordu. ²⁹ Grekçe konuşan Yahudiler'le konuşup tartışıyorlardı. Ama onlar onu öldürmek için bir düzen kuruyorlardı. ³⁰ Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye'ye götürüp oradan da Tarsus'a yolladılar. ³¹ Böylece bütün Yahudiye, Galile ve Samariya'daki kiliseler esenlik içindeydi ve geliyordu. Efendi korkusu içinde ve Kutsal Ruh'un desteğiyle sayıca çoğaldılar.

³² Her yanı dolaşan Petrus seyahati sırasında, Lidda'da yaşayan kutsallara uğradı. ³³ Orada sekiz yıldır yatalak olan felçli biriyle karşılaştı. Adamın adı Aneas'dı. ³⁴ Petrus ona, “Aneas, Yeşua Mesih seni iyileştiriyor. Kalk ve yatağını topla!” dedi. Adam o anda ayağa kalktı. ³⁵ Lidda ve Şaron'da yaşayanların hepsi onu görünce Efendi'ye döndüler.

³⁶ Yafa'da, Tabita adında bir Mesih öğrencisi vardı. Tabita ceylan demektir. Bu kadın sürekli iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi. ³⁷ O günlerde hastalanıp öldü. Onu yıkadıktan sonra üst kattaki odaya yatırdılar. ³⁸ Lidda Yafa'ya yakın olduğu için, öğrenciler Petrus'un orada olduğunu duyunca ona iki kişi gönderip, “Vakit kaybetmeden yanımıza gel” diye yalvardılar. ³⁹ Petrus kalkıp iki adamla birlikte gitti. Gelince, onu üst kattaki odaya çıkardılar. Bütün dullar gözyaşıyla Petrus'un çevresinde toplandılar. Ona kendileriyle birlikteyken Tabita'nın dikmiş olduğu entari ve üstlükleri gösterdiler. ⁴⁰ Petrus hepsini dışarı çıkardı ve diz çöküp dua etti. Sonra cesede dönerek, “Tabita, kalk!” dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrus'u görünce doğruldu. ⁴¹ Petrus elini uzatıp onu ayağa kaldırdı. Kutsalları ve dul kadınları çağırdı. Tabita'yı diri olarak onlara teslim etti. ⁴² Bu olayla ilgili haber tüm Yafa'ya yayıldı ve birçok kişi Efendi'ye inandı.

⁴³ Petrus uzun bir süre Yafa'da, Simon adında bir dericinin evinde kaldı.

10

¹ Sezariye’de İtalyan taburunda Kornelius adında bir yüzbaşı vardı.

² İnançlı bir adamdı ve tüm ev halkı Tanrı korkusuyla yaşardı. Muhtaçlara cömertçe yardımda bulunur ve Tanrı’ya sürekli dua ederdi. ³ Bir gün saat üç sularında bir görünümde Tanrı’nın bir meleğinin kendisine geldiğini apaçık gördü. Melek ona, “Kornelius!” diye seslendi.

⁴ Korkuyla gözlerini ona dikti, “Ne var ey Efendim?” dedi.

Melek ona, “Duaların ve bağışların anılmak üzere Tanrı katına ulaştı.

⁵ Şimdi Yafa’ya adam gönder ve Petrus olarak da bilinen Simon’u çağır.

⁶ Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simon adında bir dericinin yanında kalıyor.”

⁷ Kendisiyle konuşan melek ayrıldıktan sonra, Kornelius hizmetçilerinden ikisini ve sürekli yanında bulunan inancılı bir askeri çağırdı. ⁸ Onlara olup biten her şeyi anlattıktan sonra Yafa’ya gönderdi. ⁹ Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırken, Petrus öğleye doğru dua etmek için dama çıktı. ¹⁰ Acıktığı için yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus kendinden geçti. ¹¹ Göğün açıldığını ve büyük bir örtüyü andıran bir nesnenin dört köşesinden yeryüzüne indirildiğini gördü. ¹² Örtünün içinde, yeryüzünde yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar vardı. ¹³ Bir ses ona, “**Kalk Petrus, kes ve ye!**” dedi.

¹⁴ Petrus, “Hayır, Efendim!” dedi. “Ben hiçbir zaman bayağı ya da murdar bir şey yemedim.”

¹⁵ Bunun üzerine ses ikinci kez ona seslendi: “**Tanrı’nın temiz kıldıklarını kirli sayma.**” ¹⁶ Bu, üç kez yineleni ve o nesne hemen göğe alındı. ¹⁷ Petrus gördüğü görünümün ne anlama gelebileceğini şaşkınlık içinde düşünürken, Kornelius tarafından gönderilmiş olan adamlar sora sora Simon’un evinin kapısının önüne gelip durdular. ¹⁸ Evdekilere, “Petrus adıyla bilinen Simon burada mı kalıyor?” diye sordular. ¹⁹ Petrus hala görmüş olduğu görünümün ne anlama gelebileceğini düşünürken, Ruh ona, “Bak, üç kişi seni arıyor. ²⁰ Kalk, aşağıya in ve hiç çekinmeden onlarla birlikte git. Çünkü onları ben gönderdim” dedi.

²¹ Petrus aşağıya inip adamlara, “İşte, aradığınız kişi benim” dedi. “Sizi buraya getiren neden nedir?”

²² Onlar, “Doğru ve Tanrı’dan korkan, iyilikleriyle bütün Yahudiler tarafından tanınan, Kornelius adında bir yüzbaşı var” dediler. “Kutsal bir melek ona, sözlerini dinlemek üzere seni evine çağırmasını söyledi.” ²³ Böylece Petrus onları içeri alıp konuk etti. Ertesi gün Petrus kalktı, onlarla birlikte yola çıktı. Yafa’dan olan bazı kardeşler de ona eşlik etti. ²⁴ Ertesi gün Sezariye’ye ulaşılar. Kornelius, onları bekliyordu. Akrabalarını ve yakın arkadaşlarını da çağırmıştı. ²⁵ Petrus içeri girince Kornelius onu karşıladı. Ona tapınırcasına ayaklarına kadar kapandı. ²⁶ Petrus ise, “Ayağa kalk! Ben de bir insanım” dedi.

²⁷ Kornelius’la konuşarak içeri giren Petrus, içerde birçok insanın toplanmış olduğunu gördü. ²⁸ Onlara şöyle dedi: “Yahudi olan birinin başka bir ulustan birinin evini ziyaret etmesinin töremize uygun olmadığını bilirsiniz. Ama Tanrı bana, hiç kimseye bayağı veya murdar dememem gerektiğini gösterdi. ²⁹ Bu yüzden çağırıldığımda hiç itiraz etmeden geldim. Beni neden çağırdığını öğrenebilir miyim?”

³⁰ Kornelius şöyle dedi: “Dört gün önce bu saatlerde oruçlu dua ediyordum. Ansızın parlak giysiler içinde bir adam karşıma çıktı. ³¹ ‘Kornelius’ dedi. ‘Duan işitildi ve yapmış olduğun bağışlar Tanrı önünde anıldı. ³² Bu nedenle

Yafa'ya adam gönder ve Petrus olarak da bilinen Simon'u çağır. Kendisi deniz kenarındaki Simon adında bir dericinin evinde kalıyor. Geldiğinde seninle konuşacak.' ³³ O yüzden hiç vakit kaybetmeden sana haber gönderdim. Sen de gelmekle bize iyilik ettin. Bu nedenle hepimiz burada, Tanrı'nın sana buyurduğu her şeyi duymak için Tanrı huzurunda toplanmış bulunuyoruz."

³⁴ Petrus söz alıp şöyle dedi: "Gerçekten de Tanrı'nın insanlar arasında ayırım yapmadığını anlıyorum. ³⁵ Tam tersine, kendisinden korkan ve doğru olanı yapan herkesi, Tanrı ulusuna bakmaksızın kabul ediyor. ³⁶ Sözü'nü İsrail'in çocuklarına gönderdi, herkesin Efendisi olan Yeşua Mesih aracılığıyla esenliği müjdeledi. ³⁷ Yuhanna'nın vaftiz çağrısından sonra Galile'den başlayarak tüm Yahudiye'de duyurulan olayları siz kendiniz biliyorsunuz. ³⁸ Tanrı'nın Kutsal Ruh'la ve büyük güçle meshettiği Nasıralı Yeşua'yı da biliyorsunuz. Yeşua her yeri dolaşarak iyilik yapıyor, İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi. ³⁹ Bizler Yahudiler'in ülkesinde ve Yerusalemlerde O'nun yaptığı işlerin tanıklarıyız. O'nu bir ağaca asarak öldürdüler. ⁴⁰ Tanrı O'nu üçüncü gün diriltti ve açıkça gösterdi. ⁴¹ O'nu tüm halka değil, Tanrı'nın önceden seçtiği tanıklar olan bizlere gösterdi. Dirilişinden sonra O'nunla birlikte yiyip içtik. ⁴² Tanrı tarafından ölümlerle dirilerin Yargıçısı olarak atanmış kişinin O olduğunu halka duyurmamızı ve buna tanıklık etmemizi buyurdu. ⁴³ Bütün peygamberler O'nun hakkında tanıklıkta bulunmuşlardır. O'na iman eden herkesin günahlarından bağışlanacağını bildirmişlerdir."

⁴⁴ Petrus daha bu sözleri söylerken, Kutsal Ruh, sözü işitenlerin hepsinin üzerine indi. ⁴⁵ Petrus'la birlikte gelmiş olan Yahudi imanlılar, Kutsal Ruh'un armağanının öteki ulusların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla karşıladılar. ⁴⁶⁻⁴⁷ Çünkü onların başka dillerde konuştuklarını ve Tanrı'yı yüceltiklerini duydular.

O zaman Petrus, "Bu insanların suyla vaftiz olmasına kim engel olabilir? Onlar da tıpkı bizim gibi Kutsal Ruh'u aldılar" dedi. ⁴⁸ Sonra onların Yeşua Mesih'in adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Birkaç gün daha Petrus'un kendileriyle birlikte kalması için ricada bulundular.

11

¹ Elçiler ve Yahudiye'deki kardeşler, öteki ulusların da Tanrı'nın sözünü kabul ettiklerini duydular. ² Petrus Yerusalemlere vardığında, sünnet yanlıları onunla çekiştiler. ³ "Sünnetsizlerin evine girip onlarla yemek yemişsin!" dediler.

⁴ Petrus ise olanları sırayla onlara anlattı. ⁵ "Ben Yafa şehrinde dua ettiğim sırada kendimden geçtim ve bir görünüm gördüm" dedi. "Büyük bir örtüyü andıran bir şeyin dört köşesinden sarkıtılıp, gökten indiğini, bu şeyin benim yanıma kadar geldiğini gördüm. ⁶ Dikkatle bakınca, örtünün içinde, yeryüzünde yaşayan dört ayaklıları, yabani hayvanları, sürüngenleri ve gökteki kuşları gördüm. ⁷ Bir sesin bana, 'Kalk Petrus, kes ve ye!' dediğini işittim. ⁸ Bense, 'Hayır, Efendim' dedim. 'Çünkü ağzıma hiçbir zaman bayağı ve murdar bir şey girmedi.' ⁹ Ses ikinci kez gökten, 'Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen murdar deme' dedi.

¹⁰ Bu tam üç kez tekrarlandı. Sonra her şey yeniden göğe çekildi.

¹¹ O anda Sezariye'den bana gönderilmiş olan üç adam bulunduğumuz evin önünde durdular. ¹² Ruh bana, hiç ayırım yapmadan onlarla birlikte gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de bana eşlik ettiler ve birlikte adamın evine girdik. ¹³⁻¹⁴ Adam bize, bir meleğin evinde kendisine görüldüğünü anlattı.

Melek ona, ‘Yafa’ya adam gönder, Petrus diye bilinen Simon’u çağır. O size, senin ve tüm ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek’ diye bildirmiş. ¹⁵ Ben konuşmaya başlayınca, Kutsal Ruh başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi onların üzerine de indi. ¹⁶ O sırada Efendi’nin sözünü hatırladım: ‘Yuhanna suyla vaftiz etti, ama siz Kutsal Ruh’la vaftiz edileceksiniz.’ ¹⁷ Bizler Efendi Yeşua Mesih’e iman ettiğimizde bize verdiği aynı armağanı Tanrı onlara da verdiyse, ben kim oluyorum ki, Tanrı’ya karşı çıkayım?”

¹⁸ Bunları duyunca sustular ve Tanrı’yı yücelterek, “Öyleyse Tanrı diğer uluslara da tövbe etme ve yaşama kavuşma bağışında bulundu!” dediler.

¹⁹ Stefanos’un öldürülmesiyle ortaya çıkan baskı sonucu dağılan imanlılar, Fenike, Kıbrıs ve Antakya’ya kadar gittiler. Sözü sadece Yahudiler’e duyuruyorlardı. ²⁰ Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazıları, Antakya’ya geldiklerinde Grekler’le konuşmaya başladılar. Onlara Efendi Yeşua’yla ilgili müjdeyi duyurdular. ²¹ Efendi’nin eli onların üzerindeydi ve çok sayıda kişi inanıp Efendi’ye döndü.

²² Bu olaylara ilişkin haber Yerusaleml’deki kilisenin kulaklarına ulaştı. Antakya’ya gitmesi için Barnabas’ı gönderdiler. ²³ Barnabas geldiğinde Tanrı’nın lütfunu görünce sevindi. Hepsine candan ve yürekten bir biçimde Efendi’ye bağlı kalmayı öğendirdi. ²⁴ Barnabas Kutsal Ruh’la ve imanla dolu iyi bir adamdı. Böylece Efendi’ye birçok insan kazanıldı.

²⁵ Barnabas, Saul’u aramak için Tarsus’a gitti. ²⁶ Onu bulunca Antakya’ya getirdi. İki yıl boyunca orada bulunan inanlılar topluluğuyla bir araya gelerek birçok kişiyi eğittiler. Öğrencilere ilk olarak Antakya’da Hristiyan adı verildi.

²⁷ O günlerde Yerusaleml’den Antakya’ya peygamberler geldi.

²⁸ İçlerinden Hagavos adında biri ayağa kalkıp Ruh aracılığıyla, dünyada şiddetli bir kıtlık olacağını bildirdi. Bu kıtlık Klavdius’un döneminde meydana geldi. ²⁹ Öğrenciler, her biri kendi gücü oranında, Yahudiye’de yaşayan kardeşlere iletmek üzere yardım toplama kararı aldılar. ³⁰ Bu kararlarını, Barnabas ve Saul’un elleriyle ihtiyarlara bu yardımı göndererek gerçekleştirdiler.

12

¹ O sıralarda Kral Hirodes, topluluktan bazı kişilere eziyet etmeye başladı. ² Yuhanna’nın kardeşi Yakov’u kılıçla öldürttü. ³ Yahudiler’in bundan duyduğu memnuniyeti görünce, Petrus’u da yakalattı. Bu, Mayasız Ekmek Bayramı’na rastladı. ⁴ Onu tutuklattıktan sonra hapse attı. Pesah Bayramı’ndan sonra onu halkın önünde yargılamak niyetindeydi. Petrus’u dörder kişiden oluşan dört takım askerin gözetimine teslim etti. ⁵ Petrus bu nedenle zindanda tutuldu. Ama topluluk onun için Tanrı’ya sürekli dua ediyordu. ⁶ Hirodes’in herkesin önünde onu yargılayacağı günden önceki gece, Petrus çift zincirle bağlı vaziyette iki asker arasında uyuyordu. Kapının önündeki gardiyanlar da zindanın güvenliğini sağlıyordu.

⁷ Ansızın Efendi’nin bir meleği Petrus’un yanında belirdi, hücrenin içi ışıkla aydınlandı. Melek Petrus’un boğruüne dokunarak, “Çabuk kalk!” diyerek onu uyandırdı. Petrus’un bileklerindeki zincirler düştü. ⁸ Melek ona, “Kuşağını bağla, çarıklarını giy” dedi. Petrus söylenenleri yerine getirdi. Ona, “Üstlüğünü giy ve beni takip et” dedi. ⁹ Petrus dışarı çıkıp onu takip etti. Meleğin yaptığının gerçek olduğunu bilmiyordu yalnızca bir görüm gördüğünü sanıyordu. ¹⁰ Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçtikten sonra kente açılan demir kapıya geldiler.

Önlerinde duran kapı kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokağı geçtiler. Melek birdenbire gözden kayboldu.

¹¹ Kendine gelen Petrus, “Efendi’nin bana meleşini gönderip Hirodes’in elinden ve Yahudi halkının uğramamı beklediği tüm belalardan beni kurtardığını şimdi gerçekten anlıyorum” dedi. ¹² Petrus olanları düşünerek Mariyam’ın evine gitti. Mariyam Markos diye bilinen Yuhanna’nın annesiydi. Orada birçok kişi dua ediyordu. ¹³ Petrus dış kapıyı çalınca, Roda adlı bir hizmetçi kız kapıyı açmaya geldi. ¹⁴ Petrus’un sesini duyan kız, sevincinden kapıyı açmadan yeniden içeri koştu. Petrus’un kapının önünde durduğunu bildirdi.

¹⁵ Ona, “Sen çıldırmış olmalısın!” dediler. Ama kız ısrar edince, “Onun meleşini olmalı” dediler. ¹⁶ Petrus ise kapıyı çalmayı sürdürdü. Kapıyı açtıklarında onu kapıda görünce şaşka kaldılar. ¹⁷ Petrus, eliyle susmaları için işaret etti. Efendi’nin kendisini zindandan nasıl çıkardığını onlara anlattı. “Bu olanları Yakov’a ve kardeşlere duyurun” dedi. Sonra oradan ayrıлып başka bir yere gitti.

¹⁸ Sabah olunca askerler arasında büyük bir telaş yaşandı. Petrus’a ne olduğunu bilmiyorlardı. ¹⁹ Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmeleri yönünde buyruk verdi. Sonra Hirodes, Yahudiye’den Sezariye’ye gidip bir süre orada kaldı.

²⁰ Hirodes Sur ve Sayda halklarına karşı büyük bir öfke içindeydi. Onlar toplanıp Hirodes’le görüşmeye geldiler. Kralın başdanışmanı Vlastus’un desteğini alarak barış isteğinde bulundular. Çünkü ülkeleri için gerekli olan yiyecek kralın ülkesinden geliyordu. ²¹ Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtından halkına bir konuşma yaptı. ²² Halk, “Bu bir insan sesi değil, Tanrı’nın sesidir!” diye bağıyordu.

²³ O anda Efendi’nin bir meleşini Hirodes’i vurdu. Çünkü Tanrı’ya ait yüceliği kendisi almıştı. Sonra içi kurtlar tarafından kemirildi ve öldü.

²⁴ Tanrı’nın sözü ise giderek yayılıyor, etkisini artırıyor.

²⁵ Barnabas’la Saul, hizmetlerini tamamladıktan sonra, Markos diye bilinen Yuhanna’yı da yanlarına alarak Yerusaleml’e döndüler.

13

¹ Antakya’daki kilise topluluğunda bazı peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnabas, Niger denilen Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodes’le birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul. ² Onlar Efendi’ye hizmet edip oruç tutarlarken Kutsal Ruh, “Barnabas’ı ve Saul’u, kendilerini çağırduğum iş için bana ayırın” dedi.

³ Bunun üzerine oruç tutup dua ettiler. Ellerini Barnabas’la Saul’un üzerlerine koyup onları gönderdiler. ⁴ Böylece Kutsal Ruh tarafından gönderilen Barnabas’la Saul Selefkiye’ye gittiler. Oradan da gemiyle Kıbrıs’a geçtiler. ⁵ Salamis’e ulaştıklarında, Yahudiler’in havralarında Tanrı’nın sözünü duyurdular. Yuhanna’yı da yardımcı olarak yanlarında götürmüşlerdi. ⁶ Adayı boydan boya geçerek Baf’a geldiler. Orada Yahudi olan Baryeşu adında biriyle karşılaştılar. Bu adam büyücü ve sahte bir peygamberdi. ⁷ Baryeşu, Vali Sergius Pavlus’a yakın birisiydi. Vali akıllı bir adamdı. Barnabas’la Saul’u çağırıp Tanrı’nın sözünü duymak istedi. ⁸ Ama Baryeşu, büyücü anlamına gelen ve öbür adı olan Elimas, valinin iman etmemesi için onlara karşı koydu. ⁹ Ama Kutsal Ruh’la dolu olan Saul, yani Pavlus, gözlerini ona dikti. ¹⁰ Ona şöyle dedi: “Ey İblis’in oğlu, her türlü hile ve kurnazlıkla dolusun, doğru olan her şeye düşmansın. Efendi’nin doğru yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek

misin? ¹¹ İşte, Efendi'nin eli seni yargılıyor. Bir süre gün ışığını görmeyecek, kör olacaksın!”

O anda üzerine bir sis, karanlık çöktü. Onu elinden tutup yol gösterecek birini bulabilmek için dört dönmeye başladı. ¹² Bunlara tank olan vali, Efendi'nin öğretisine hayranlık içinde iman etti.

¹³ Pavlus'la yol arkadaşları Baftan denize açılıp Pamfilya'nın Perge Kenti'ne geldiler. Yuhanna ise onları bırakıp Yerusaleml'e döndü. ¹⁴ Onlar Perge'den geçerek Pisidya Antakyası'na geldiler. Şabat Günü havraya girip oturdular. ¹⁵ Kutsal Yasa'yı ve peygamberlerin sözlerini okuduktan sonra, havranın yöneticileri onlara haber gönderip, “Kardeşler, halka öğüt verecek bir sözünüz varsa, buyurun söyleyin” dediler.

¹⁶ Pavlus ayağa kalktı ve eliyle işaret ederek, “İsraelliler ve siz Tanrı'dan korkanlar, dinleyin” dedi. ¹⁷ “Bu halkın Tanrısı, atalarımızı seçti ve Mısır diyarında yabancı olarak yaşadıkları sırada onları büyük bir ulus yaptı. Sonra güçlü eliyle onları oradan çıkardı. ¹⁸ Çölde yaklaşık kırk yıl boyunca onlara katlandı. ¹⁹ Kenan diyarında yedi ulusu yok ettikten sonra, onların topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Tüm bunlar yaklaşık dört yüz elli yıl sürdü. ²⁰ Bunlardan sonra, Peygamber Samuel'in zamanına dek onlara hakimler verdi. ²¹ Sonra halk bir kral isteyince, Tanrı onlara Benyamin oymağından Kiş oğlu Saul'u verdi. Saul kırk yıl krallık yaptı. ²² Tanrı onu tahttan indirdikten sonra, David'i kralları olarak yükseltti. Ona ilişkin Tanrı şöyle dedi: ‘İsteğimi yerine getirecek yüreğime uygun bir adam olarak Yişay oğlu David'i buldum.’ ²³ Tanrı, verdiği sözü uyarınca bu adamın soyundan İsrail'e bir Kurtarıcı, Yeşua'yı gönderdi. ²⁴ Yeşua gelmeden önce, Yuhanna bütün İsrail halkına, tövbe edip vaftiz olmaya çağırırdı. ²⁵ Yuhanna görevini yerine getirirken, ‘Benim kim olduğumu sanıyorsunuz? Ben O değilim. Ama işte, O benden sonra geliyor. Ben O'nun ayaklarının çarıklarını çözmeye bile layık değilim’ dedi. ²⁶ Kardeşler, Avraham'ın soyundan gelenler ve Tanrı'dan korkan sizler, bu kurtuluş sözü size gönderildi. ²⁷ Yerusaleml'de oturanlar ve yöneticileri, O'nu reddettiler. O'nu yargılayarak her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini, yerine getirmiş oldular. ²⁸ Ölüm cezasını gerektiren bir neden bulamamalarına rağmen yine de Pilatus'tan O'nu öldürmesini istediler. ²⁹ O'nun hakkında yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra, O'nu ağaçtan indirip mezara koydular. ³⁰ Ama Tanrı O'nu ölümden diriltti.

³¹ Kendisiyle birlikte Galile'den ve Yerusaleml'den gelmiş olanlara günlerce görüldü. Bu insanlar bugün halka O'nun hakkında tanıklık yapıyor. ³² Size atalarımıza verilmiş olan sözün müjdesini veriyoruz.

³³ Tanrı, Yeşua'yı diriltmekle, onların çocukları olan bizler için bu sözünü yerine getirmiş oldu. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi,

‘Sen benim oğlumsun. Bugün senin baban oldum.’

³⁴ “Tanrı O'nu ölümden asla çürümek üzere dirilttiğini şu sözlerle belirtmiştir, ‘Size David'e söz verdiğim kutsal ve emin bereketleri vereceğim.’ ³⁵ Mezmurlar, Yine başka bir yerde, ‘Kutsal Olan'ın çürümesine izin vermeyeceksin’ der. ³⁶ Çünkü David kendi neslinde Tanrı'nın isteğini yerine getirdikten sonra uyudu, atalarının yanına gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti. ³⁷ Oysa Tanrı'nın dirilttiği Kişi çürümedi. ³⁸ Bu nedenle, kardeşlerim, bilin ki, bu Kişi aracılığıyla günahlarınızın bağışlanacağı size bildirilmiş bulunuyor. ³⁹ İman eden herkes, Moşe'nin Yasası'yla aklanamadığı her suçtan O'nun aracılığıyla aklanır. ⁴⁰ Bu nedenle, dikkat edin, peygamberlerin söylediği söz sizin başınıza gelmesin:

⁴¹ ‘Bakın, siz alaycılar, Şaşkınlık içinde yıkılın!
Sizin gününüzde bir iş yapıyorum,
Biri size bildirirse inanmayacağınız bir iş.’ ”

⁴² Böylece Yahudiler havradan çıktıktan sonra, öteki uluslardan olanlar aynı sözlerin kendilerine bir sonraki Şabat Günü duyurulması için onlara yalvardılar. ⁴³ Havra dağılınca, Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrı’ya tapan yabancılardan birçoğu Pavlus’la Barnabas’ın ardınca gittiler. Pavlus’la Barnabas onlarla konuşarak, onları devamlı olarak Tanrı’nın lütfuyla yaşamaya teşvik ettiler. ⁴⁴ Ertesi Şabat, neredeyse bütün kent Tanrı’nın sözünü dinlemek için toplanmıştı. ⁴⁵ Fakat Yahudiler kalabalığı görünce kıskançlıkla doldular. Pavlus’un sözlerine karşı çıkıp küfrettiler.

⁴⁶ Pavlus’la Barnabas cesurca konuşup şöyle dediler: “Tanrı’nın sözünü önce size bildirmemiz gerekiyordu. Madem ki siz sözü reddedip kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğinize göre, bakın, biz öteki uluslara gidiyoruz. ⁴⁷ Çünkü Efendi bize şöyle buyurdu:

‘Yeryüzünün en uzak köşelerine dek, kurtuluş götürmen için
Seni uluslara ışık kıldım.’ ”

⁴⁸ Öteki uluslardan olanlar bunu duyunca sevindiler ve Tanrı’nın sözünü yücelttiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların tümü iman etti. ⁴⁹ Efendi’nin sözü bütün bölgeye yayıldı. ⁵⁰ Ama Yahudiler, Tanrı sayar kadınlarla kentin ileri gelenlerini kışkırttılar. Pavlus’a ve Barnabas’a karşı bir zulüm başlattılar ve onları bölgelerinden dışarıya attılar. ⁵¹ Pavlus’la Barnabas, ayaklarının tozunu silkeleyip Konya’ya gittiler. ⁵² Öğrencilere gelince, sevinçle ve Kutsal Ruh’la doluydular.

14

¹ Konya’da birlikte Yahudiler’in havrasına giren Pavlus’la Barnabas öyle etkili konuştular ki, hem Yahudiler’den hem de Grekler’den çok sayıda insan iman etti. ² Ama iman etmemekte direnen Yahudiler, öteki uluslardan olanları, kardeşlere karşı kışkırtıp akıllarını bulandırdılar.

³ Orada uzun bir süre kalan Pavlus’la Barnabas, Efendi hakkında cesaretle konuştular. Efendi de onların ellerinden gerçekleştirdiği belirtiler ve harikalarla kendi lütfunu açıklayan sözü doğruladı. ⁴ Kent halkı ise ikiye bölünmüştü. Bir kısmı Yahudiler’den, bir kısmı da elçilerden yanaydı. ⁵ Hem Yahudiler, hem de öteki uluslardan olanlar, kendi yöneticileriyle birlikte, elçileri hırpalayıp taşa tutmak için düzen kurdular. ⁶ Bunu fark eden elçiler, Likaonya, Listra, Derbe kentlerine ve çevre bölgelere kaçtılar. ⁷ Oralarda Müjde’yi duyurdular.

⁸ Listra’da ayakları sakat bir adam yerde oturuyordu. Doğuştan kötürüm olan bu adam hiç yürümemişti. ⁹⁻¹⁰ Pavlus’un konuşmasını dinliyordu. Ona dikkatle bakan Pavlus, iyileşmek için imanının olduğunu görünce, yüksek sesle, “Kalk ayaklarının üzerinde dur!” dedi. Adam yerinden sıçrayıp yürümeye başladı. ¹¹ Kalabalık Pavlus’un ne yaptığını görünce Likaonya dilinde, “Tanrılar insan suretinde aramıza geldiler!” diye bağıldılar. ¹² Barnabas’a Zeus, Pavlus’a da baş konuşmacı olduğu için Hermes adını verdiler. ¹³ Kentin girişinde bulunan Zeus Tapınağı’nın kâhini kent kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi. Halkla birlikte kurban sunmak istedi. ¹⁴ Barnabas’la Pavlus bunu işitince, giysilerini yırtıp kalabalığın içine daldılar. ¹⁵ “Ey millet, nedir bu yaptığınız iş?” dediler. “Biz de sizinle aynı yaratılışa sahip insanız. Bu boş şeylerden diri Tanrı’ya dönesiniz diye size müjde getiriyoruz. Yeri, göğü, denizi ve bunların içindeki her şeyi yaratan O’dur. ¹⁶ Tanrı geçmiş kuşaklarda yaşamış

olan ulusların kendi yollarında yürümesine izin verdi. ¹⁷ Yine de kendisini tanıksız bırakmadı. İyiliğini gösterdi. Size gökten yağmur ve verimli mevsimler verdi. Karınlarınızı yiyeceklerle, yüreklerinizi mutlulukla doldurdu.”

¹⁸ Bu sözler üzerine bile, kendilerine kurban kesmek isteyen halka zor engel olabildiler. ¹⁹ Ama Antakya’dan ve Konya’dan gelen bazı Yahudiler halkı yanlarına çekip Pavlus’u taşladılar. Öldüğünü sanıp onu kentin dışına sürüklediler.

²⁰ Ama öğrenciler çevresinde toplanınca, Pavlus ayağa kalkıp kente girdi. Ertesi gün Barnabas’la birlikte Derbe’ye gitti. ²¹ O kentte Müjde’yi duyurup birçok öğrenci yetiştirdiler. Sonra, Listra, Konya ve Antakya’ya döndüler. ²² Öğrencilerin canlarına can katıp, onları imana bağlı kalmaya teşvik ettiler. “Birçok sıkıntıdan geçip Tanrı Krallığı’na girmemiz gerekiyor” diyorlardı. ²³ Her kilisede ihtiyarlar atadılar. Dua ve oruçla onları, inandıkları Efendi’ye teslim ettiler.

²⁴ Pisidya’dan geçip Pamfilya’ya geldiler. ²⁵ Perge’de Tanrı sözünü duyurduktan sonra Antalya’ya geçtiler. ²⁶ Oradan gemiyle, artık tamamlanmış oldukları göreve başlamadan önce Tanrı’nın lütfuna teslim edilmiş oldukları yere, Antakya’ya döndüler. ²⁷ Antakya’ya vardıklarında, kilise topluluğunu bir araya topladılar. Tanrı’nın kendileri aracılığıyla yaptığı her şeyi, öteki uluslara iman kapısını nasıl açtığını anlattılar. ²⁸ Orada öğrencilerle birlikte uzun süre kaldılar.

15

¹ Yahudiye’den bazı kişiler gelip kardeşlere, “Moşe’nin töresine göre sünnet olmadıkça kurtulamazsınız” diye öğrettiler. ² Bu nedenle, Pavlus’la Barnabas bu kişilerle çekişip uzun boylu tartıştılar. En sonunda Pavlus’la Barnabas’ın, birkaç kardeşle birlikte Yeruşalem’e giderek bu sorunu elçiler ve ihtiyarlarla görüşmelerine karar verildi.

³ Kilise topluluğu onları yolcu etti. Fenike ve Samariya yörelerinden geçerek ulusların Tanrı’ya nasıl döndüğünü anlata anlata gittiler. Bu haber tüm kardeşlere büyük sevinç verdi. ⁴ Yeruşalem’e geldiklerinde, kilise topluluğu, elçiler ve ihtiyarlar tarafından hoş karşılandılar. Tanrı’nın kendileri aracılığıyla yapmış olduğu işleri bir bir anlattılar.

⁵ Ama Ferisi mezhebinden gelen bazı imanlılar, “Onları sünnet etmek ve Moşe’nin Yasası’na uymalarını buyurmak gerekir” diyerek ayağa kalktılar.

⁶ Elçiler ve ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için bir araya geldiler.

⁷ Uzun soluklu bir tartışmadan sonra, Petrus ayağa kalkıp onlara, “Kardeşler, biliyorsunuz ki Tanrı uzun zaman önce öteki uluslar Müjde’nin bildirsini benim ağzımdan duyup inansınlar diye aranızdan beni seçti. ⁸ İnsan yüreğini bilen Tanrı, tıpkı bize verdiği gibi onlara da Kutsal Ruh’u vererek, öteki ulusları kabul ettiğini gösterdi. ⁹ Onlarla aramızda hiçbir ayırım gözetmedi. Yüreklerini iman etmeleriyle arındırdı. ¹⁰ O halde, ne atalarımızın ne de bizim taşıyamadığımız bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek şimdi neden Tanrı’yı deniyorsunuz? ¹¹ Bizler, Efendi Yeşua’nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz, onlar da öyle” dedi.

¹² Bütün topluluk sustu. Tanrı’nın kendileri aracılığıyla uluslar arasında yaptığı harikalarla belirttileri anlatan Barnabas ve Pavlus’u dinlediler.

¹³ Onlar susunca Yakov söze başladı: “Kardeşler, beni dinleyin” dedi.

¹⁴ “Simon, Tanrı’nın kendi adına bir halk çıkarmak üzere ulusları ilk defa nasıl ziyaret ettiğini anlattı. ¹⁵ Bu, peygamberlerin sözleriyle uyum içindedir. Yazılmış olduğu gibi:

16-17 ‘Bunlardan sonra geri döneceğim

David’in yıkılmış olan tapınağını yeniden kuracağım. Onun kalıntılarını yeniden inşa edeceğim.

Onu ayağa kaldıracam. Öyle ki geri kalan insanlar, öteki uluslardan adımla çağrılanların hepsi Efendi’yi arayabilsin. Bunları gerçekleştiren Efendi bildiriyor.’ ”

18 “Tanrı’nın tüm işleri ezelden beri kendisi tarafından bilinmektedir.

19 Bu nedenle kanımca, öteki uluslardan Tanrı’ya dönenlere engel çıkartmamalıyız. 20 Yalnızca kendilerine, putlara sunulup murdar olmuş etlerden, fuhuştan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kandan uzak durmaları gerektiğini yazmalıyız. 21 Çünkü eski kuşaklardan beri Moşe’nin sözleri her kentte, her Şabat Günü okunmakta ve duyurulmaktadır.”

22 O zaman bütün toplulukla birlikte elçiler ve ihtiyarlar, kendi aralarından adamlar seçip Pavlus ve Barnabas’la birlikte Antakya’ya göndermeyi uygun gördüler. Kardeşlerin arasında önde gelen, Barsabba diye bilinen Yahuda ve Silas’ı seçtiler. 23 Onların eliyle şu mektubu yazdılar:

“Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup Antakya, Suriye ve Kilikya’da bulunan siz kardeşlerimize selam!

24 Bizden bazı kişilerin size gelerek, ‘Sünnet olun ve Yasa’ya uyun’ diyerek aklınızı karıştırıp sizi tedirgin ettiğini duyduk. Onları zaten biz göndermedik. 25 Bunun için aramızdan seçtiğimiz bazı kişileri, sevgili kardeşlerimiz Barnabas ve Pavlus’la birlikte size göndermeyi oy birliğiyle uygun gördük. 26 Bu ikisi, Efendimiz Yeşua Mesih’in adı uğruna canlarını hiçe saymış kişilerdir. 27 Bu yönde yazdıklarımızın aynısını kendi ağızlarından size bildirsinler diye Yahuda ve Silas’ı gönderdik. 28 Kutsal Ruh ve bizler, yapılması gereken şu şeylerin dışında size başka bir yük vermemeyi uygun gördük. 29 Putlara sunulan kurban etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvan etinden ve fuhuştan sakının. Bunlardan kendinizi korursanız, iyi edersiniz. Esen kalın.”

30 Böylece yola çıkanlar Antakya’ya geldiler. Topluluğu bir araya toplayıp mektubu teslim ettiler. 31 Mektubu okuyunca imanlılar duydukları teşvik sözleriyle sevindiler. 32 Kendileri de peygamber olan Yahuda ve Silas, kardeşleri birçok sözle cesaretlendirip pekiştirdiler. 33-34 Bir süre daha orada kaldıktan sonra, kardeşler onları elçilere geri dönmek üzere esenlik içinde yolcu ettiler. 35 Pavlus ve Barnabas ise Antakya’da kaldılar, birçoklarıyla birlikte Efendi’nin sözünü öğretiler duyurdular.

36 Bundan bir süre sonra Pavlus Barnabas’a, “Efendi’nin sözünü duyurduğumuz her kente dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim” dedi. 37 Barnabas, Markos diye bilinen Yuhanna’yı da yanlarına almak niyetindeydi. 38 Ama Pavlus, Pamfilya’da onları hizmet sırasında yarı yolda bırakmış birini yanlarına almanın iyi bir fikir olmadığını düşündü. 39 Aralarındaki anlaşmazlık o kadar keskinleşti ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnabas, Markos’u da yanına alıp Kıbrıs’a doğru yelken açtı. 40 Pavlus ise Silas’ı seçti, kardeşler tarafından Tanrı’nın lütfuna teslim edildikten sonra yola çıktı. 41 Suriye ve Kilikya yörelerini dolaşarak kilise topluluklarını güçlendirdi.

16

1 Pavlus, Derbe ve Listra’ya geldi. Listra’da Timoteos adında bir öğrenci vardı. Annesi Yahudi bir imanlı, babası ise bir Grek’ti. 2 Listra ve Konya’daki kardeşler ondan övgüyle söz ettiler. 3 Onu yanında götürmek isteyen Pavlus, o bölgede bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi babasının bir Grek olduğunu biliyordu. 4 Yolları üzerinde bulunan kentlerden

geçerken, Yeruşalem'deki elçiler ve ihtiyarlar tarafından verilen buyruklara uymaları için bu buyrukları inanlılara iletiler. ⁵ Böylece topluluklar imanda güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.

⁶ Frikyta ve Galatya bölgesinden geçtiklerinde, Tanrı sözünü Asya İli'nde yaymaları Kutsal Ruh tarafından engellendi. ⁷ Misya sınırına geldiklerinde Bitinya'ya girmek istedilerse de, Ruh onlara izin vermedi. ⁸ Misya'dan geçerek Troas'a indiler. ⁹ Geceleyin Pavlus bir görüm gördü. Makedonyalı bir adam ayakta durmuş, ona yalvarıyor, "Makedonya'ya gel ve bize yardım et" diyordu. ¹⁰ Pavlus'un bu görümü görmesiyle, Efendi'nin bizi Müjde'yi onlara duyurmamız için çağırdığı sonucuna vardık. Hemen Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık. ¹¹ Bu nedenle Troas'tan denize açılıp Semadirek'e, ertesi gün de Neapolis'e doğru dümdüz bir yol katettik. ¹² Oradan da bir Roma yerleşimi olan Makedonya'nın Filipi Kenti'ne geçtik. Bu kentte birkaç gün kaldık.

¹³ Şabat Günü, kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşündük. Bir araya toplanmış kadınlarla oturduk ve konuştuk. ¹⁴ Tiyatira Kenti'nden mor kumaş işi yapan Lidya adında Tanrı'ya tapan bir kadın bizi duydu. Efendi, Pavlus'un söylediklerini dinlemesi için onun yüreğini açtı. ¹⁵ O ve ev halkı vaftiz olduktan sonra, "Eğer beni Efendi'ye ait biri olarak görüyorsanız, lütfen evime gelin ve bizimle kalın" diye yalvardı. Biz de bu dediğine razı olduk.

¹⁶ Duaya giderken, falcılıkla efendilerine büyük kazanç sağlayan falcılık ruhuna tutsak bir kız karşımıza çıktı. ¹⁷ Pavlus'u ve bizi izleyerek, "Bu adamlar, bize kurtuluş yolunu bildiren Yüce Tanrı'nın hizmetkârlarıdır!" diye bağırp durdu. ¹⁸ Günlerce bunu yapmaya devam etti.

Artık buna katlanamayan Pavlus arakasına dönüp ruha, "Yeşua Mesih'in adıyla ondan çıkmanı buyuruyorum" dedi. Ruh o anda kızı terketti.

¹⁹ Kızın efendileri, kazanç umutlarının kaybolduğunu görünce, Pavlus'la Silas'ı yakalayıp çarşıya, yetkililerin önüne sürüklediler. ²⁰ Onları yargıçların önüne çıkardıklarında, "Yahudi olan bu adamlar, kentimizi karıştırdılar. ²¹ Romalı olan bizlerin benimseyip uygulayamayacağı bazı töreler yayıyorlar" dediler.

²² Halk da Pavlus ve Silas'a yapılan saldırıya katıldı. Yargıçlar onların giysilerinin çıkartılıp değnekle dövülmelerini buyurdu. ²³ Onları iyice dövdükten sonra zindana attılar. Zindancıya onları tam güvenlik altında tutmasını sıkıca buyurdular. ²⁴ Böyle bir buyruktan sonra zindancı onları iç zindana attı ve ayaklarını tomruğa vurdu.

²⁵ Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Tanrı'yı ilahilerle yüceltiyorlardı. Öteki tutsaklar onları dinliyordu. ²⁶ Ansızın öyle büyük bir deprem oldu ki, zindanın temelleri sarsıldı. Birden bütün kapılar açıldı ve herkesin zincirleri çözüldü. ²⁷ Uykudan uyanan ve zindan kapılarının açıldığını gören zindancı, hemen kılıcını çekti, mahkûmların kaçtığı düşüncesiyle kendini öldürmek istedi. ²⁸ Ama Pavlus yüksek sesle, "Kendine zarar verme, hepimiz buradayız!" diye ona seslendi.

²⁹ Zindancı ışık isteyip içeri girdi. Pavlus'la Silas'ın önünde titreyerek yere kapandı. ³⁰ Onları dışarı çıkarıp, "Efendiler, kurtulmak için ne yapmalıyım?" dedi.

³¹ "Efendi Yeşua Mesih'e iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz" dediler. ³² Ona ve evindeki herkese Efendi'nin sözünü duyurdular.

³³ Zindancı gecenin o saatinde onları götürüp yaralarını yıkadı. Kendisi ve tüm ev halkı hemen vaftiz oldu. ³⁴ Onları evine götürüp önlerine sofrayı kurdu. Tanrı'ya tüm ev halkıyla birlikte inanmış olmak onu büyük sevince boğdu.

³⁵ Gün ağarınca yargıçlar görevlileri gönderip, "O adamları bırakın gitsinler" dediler.

³⁶ Zindancı bu sözleri Pavlus'a iletti. "Yargıçlar salıverilmeniz için haber gönderdi. Şimdi dışarı çıkıp esenlik içinde gidebilirsiniz" dedi.

³⁷ Ama Pavlus görevlilere şöyle karşılık verdi: "Roma vatandaşı olduğumuz halde, bizi yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse attılar! Şimdi bizi gizlice serbest mi bırakacaklar? Hayır, kesinlikle olmaz! Gelip bizi kendileri çıkarırlar!"

³⁸ Görevliler bu sözleri yargıçlara bildirdiler. Yargıçlar Romalı olduklarını duyunca korkuya kapıldılar. ³⁹ Gelip onlara yalvardılar.

Onları dışarı çıkardıktan sonra kentten ayrılmalarını rica ettiler. ⁴⁰ Pavlus'la Silas zindandan çıktıktan sonra Lidya'nın evine gittiler. Kardeşleri görüp onları cesaretlendirdikten sonra oradan ayrıldılar.

17

¹ Amfipolis ve Apollonya'dan geçip Selanik'e vardılar. Orada Yahudiler'in bir havrası vardı. ² Pavlus her zaman yaptığı gibi yine Yahudiler'in toplantısına katıldı. Üç Şabat Günü boyunca Kutsal Yazılar üzerine onlarla tartıştı. ³ Mesih'in acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğini kanıtlarla onlara apaçık gösterdi. Onlara, "Bakın size bildirdiğim Yeşua O Mesih'tir" dedi.

⁴ Onlardan bazıları, Tanrı'ya tapan Grekler'den büyük bir topluluk ve ileri gelen kadınlardan birçoğu ikna olup Pavlus ve Silas'a katıldılar. ⁵ Ne var ki ikna olmayan Yahudiler, çarşı pazardan topladıkları bazı kötü adamlardan meydana gelen bir kalabalıkla kenti ayağa kaldırdılar. Yason'un evine saldırıp onları halkın önünde yargılamak istediler.

⁶ Onları bulamayınca, Yason'u ve bazı kardeşleri kent yetkililerinin önüne sürüklediler. "Dünyayı altüst edenler buraya da geldiler" diye bağıyorlardı. ⁷ "Yason'un evindeler. Onların hepsi, Yeşua adında başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezar'ın buyruklarına karşı geliyorlar!" ⁸ Halk ve kent yetkilileri bu sözleri duyunca tedirgin oldular. ⁹ Yetkililer Yason ve diğerlerini kefaletle serbest bıraktılar. ¹⁰ Kardeşler hiç zaman kaybetmeden o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya Kenti'ne gönderdiler. Onlar oraya ulaşınca Yahudiler'in havrasına girdiler.

¹¹ Veriya'da bulunan Yahudiler Selanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü tam bir ilgiyle karşılayarak, duyduklarının doğru olup olmadığını görmek için her gün Kutsal Yazılar'ı inceliyorlardı. ¹² Bunun sonucu olarak içlerinden birçokları ve çok sayıda saygın Grek kadın ve erkek iman etti. ¹³ Ne var ki Selanik'teki Yahudiler Pavlus'un Tanrı'nın sözünü Veriya'da da duyurduğunu öğrenince, oraya geldiler ve halkı kışkırttılar. ¹⁴ Sonra kardeşler Pavlus'u hemen deniz kıyısına gönderdiler. Silas'la Timoteos ise Veriya'da kaldılar. ¹⁵ Pavlus'a eşlik edenler onu Atina'ya kadar götürdüler. Silas'la Timoteos'un hiç zaman kaybetmeden kendisine yetişmeleri yönünde Pavlus'tan buyruk aldıktan sonra oradan ayrıldılar.

¹⁶ Pavlus Atina'da onları beklerken, kentin putlarla dolu olduğunu görünce ruhu kederlendi. ¹⁷ Böylece havrada Yahudiler'le, Tanrı'ya tapan yabancı kişilerle, her gün çarşı meydanında karşılaştığı insanlarla tartışıp durdu. ¹⁸ Epikürcü ve Stoacı filozoflardan bazıları da onunla tartışmaya başladı. Bazıları, "Bu geveze ne demek istiyor?" dedi.

Diğerleri ise, Yeşua'yı ve dirilişini duyurduğu için, "Yabancı tanrıları savunan birisi gibi görünüyor" dedi.

19 Onu tutup Ares Tepesi Kurulu'na götürdüler. Ona, "Duyurmakta olduğun bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz? 20 Çünkü kulduğımıza bazı yabancı gelen şeylerden söz ediyorsun. Dolayısıyla bu şeylerin ne anlama geldiğini bilmek istiyoruz" dediler. 21 Tüm Atinalılar ve orada yaşayan yabancılar, zamanlarını hep yeni düşünceleri anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi.

22 Pavlus, Ares Tepesi Kurulu'nun orta yerinde durup şöyle dedi: "Ey Atinalılar, sizin her bakımdan inançlı insanlar olduğunuzu görüyorum.

23 Çünkü çevrede gezinip tapındığınız şeyleri incelerken, üzerinde

'Bilinmeyen TANRI'YA' yazılı bir sunakla karşılaştım. İşte bilmeden tapındığınız bu Tanrı'yı size bildiriyorum. 24 Dünyayı ve içindeki her şeyi yaratan Tanrı, göğün ve yerin Efendisi olduğundan elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. 25 Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, sanki bir şeye ihtiyacı varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez. Tanrı, bütün insanları tek insandan çoğalttı ve onları yeryüzünün her yanına yerleştirdi. 26 Ulusların dönemlerini ve mesken tutacakları bölgelerin sınırlarını önceden belirledi. 27 Bunu, kendisini arayıp el yordamıyla bile olsa bulabilsinler diye yaptı. Tanrı hiçbirimize uzak değildir. 28 'Çünkü O'nda yaşıyor ve hareket ediyoruz. O'nda varlığımızı sürdürüyoruz.' Bazı ozanlarınızın dediği gibi, 'Biz de O'nun soyundanız.' 29 Tanrı soyundan olduğumuza göre, Tanrı'nın öz varlığının insan düşüncesi ve becerisiyle meydana getirilmiş altına, gümüşe ya da taşa benzediği düşüncesine kapılmamalıyız. 30 Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi. Ama şimdi her yerde bütün insanların tövbe etmesini buyuruyor. 31 Çünkü atadığı Kişi aracılığıyla dünyayı doğrulukla yargılayacağı günü belirlemiştir. O'nu ölümden diriltmekle bütün insanlara güvence verdi."

32 Ölülerin dirilmesi konusunu duyunca bazıları alay etti, ama diğerleri, "Bu konuda seni tekrar dinlemek isteriz" dedi.

33 Böylece Pavlus onların arasından çıkıp gitti. 34 Ama bazı kimseler ona katılıp iman ettiler. Bunların arasında kurul üyesi Dionisios, Damaris adında bir kadın ve başkaları da vardı.

18

1 Bu olaylardan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e geldi. 2 Orada Akvila adında Pontus doğumlu bir Yahudi ile karısı Priskilla'yı buldu.

İtalya'dan yeni gelmişlerdi. Çünkü Klavdius bütün Yahudiler'in Roma'yı terk etmesi yönünde bir buyruk çıkarmıştı. Pavlus onları görmeye gitti. 3 Aynı meslekten oldukları için onlarla kalıp birlikte çalıştı. İşleri çadırcılıktı. 4 Pavlus, her Şabat Günü havrada tartışarak hem Yahudiler'i hem de Grekler'i ikna etmeye çalışıyordu. 5 Silas'la Timoteos Makedonya'dan gelince, Pavlus Ruh'un güçlü yönlendirişiyile Yeşua'nın Mesih olduğunu Yahudiler'e tanıklık etmeye başladı. 6 Ama onlar direnip küfretmeye başlayınca Pavlus giysilerini silkeleyip, "Artık başınıza geleceklerden kendiniz sorumlusunuz!" dedi. "Bundan böyle öteki uluslara gideceğim!"

7 Pavlus oradan ayrılıp Titius Yustus adında Tanrı'ya tapınan birisinin evine gitti. Yustus'un evi havrayla bitişikti. 8 Havranın yöneticisi Krispus, tüm ev halkıyla birlikte Efendi'ye iman etti. Sözü işiten başka birçok Korintliler de iman edip vaftiz oldular. 9 Efendi geceleyin bir görünümde Pavlus'a, "**Korkma!**

Konuş, susma” diye seslendi. ¹⁰ “Çünkü ben seninleyim; kimse sana zarar vermeyecek, sana saldırmayacak. Çünkü bu kentte halkım çoktur.”

¹¹ Pavlus orada bir buçuk yıl kaldı ve onlara Tanrı'nın sözünü öğretti.

¹² Gallio, Ahaya Valisi'yken, Yahudiler hep birlikte Pavlus'a karşı çıkıp onu mahkemeye çıkardılar. ¹³ “Bu adam Yasa'ya aykırı biçimde Tanrı'ya tapmaları için insanları kandırıyor” dediler.

¹⁴ Pavlus tam söze girmek üzereyken Gallio Yahudiler'e şöyle dedi: “Ey Yahudiler, davanız gerçekten haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, sizi sabırla dinlerdim. ¹⁵ Ama sorun deyimler, adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğu için, buna siz kendiniz bakın. Ben bu konularda yargıçlık etmek istemem.” ¹⁶ Böylece onları mahkemeden kovdu.

¹⁷ Sonra Grekler'in hepsi havranın yöneticisi Sostenis'i yakalayıp mahkeme önünde dövdüler. Gallio ise olanlara hiç aldırış etmedi.

¹⁸ Pavlus, bir süre daha Korint'de kaldıktan sonra kardeşlerle vedalaşıp Suriye'ye gitmek üzere bir gemiye bindi. Priskilla ve Akvila da onunla birlikteydi. Adakta bulunduğu için saçını Kenhere'de kestirmişti. ¹⁹ Efes'e ulaştıklarında Priskilla ve Akvila'dan ayrıldı. Kendisi havraya girip Yahudiler ile tartışmaya başladı. ²⁰ Onlar kendileriyle daha uzun süre kalmasını istedilerse de, Pavlus bunu uygun görmedi. ²¹ Ama onlarla vedalaşırken, “Yaklaşmakta olan bu bayramı mutlaka Yerusalemlerde geçirmek istiyorum. Tanrı dilerse size tekrar döneceğim” dedi. Sonra Efes'ten denize açıldı.

²² Sezariye'ye varınca, Yerusalemlere gidip kiliseyi ziyaret etti. Oradan da Antakya'ya geçti. ²³ Pavlus bir süre Antakya'da kaldıktan sonra oradan ayrıldı. Sırasıyla Galatya ve Frikya bölgesinden geçerek bütün öğrencileri imanda güçlendirdi. ²⁴ Apollos adında üstün bir konuşma yeteneği olan İskenderiyeli bir Yahudi Efes'e geldi. Kutsal Yazılar'ı çok iyi biliyordu. ²⁵ Efendi'nin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ateşli bir ruhla konuşan Apollos, yalnızca Yuhanna'nın vaftizini bilmesine rağmen, Yeşua'yla ilgili gerçekleri doğru bir şekilde öğretiyordu. ²⁶ Havrada cesurca konuşmaya başladı. Söylediklerini duyan Priskilla ve Akvila, onu bir kenara çekip Tanrı'nın yolunu ona daha doğru bir şekilde açıkladılar.

²⁷ Apollos Ahaya'ya gitmek isteyince, kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onun iyi karşılanması için oradaki öğrencilere mektup yazdılar. Oraya varınca Tanrı'nın lütfuyla iman etmiş olanlara çok yardım etti. ²⁸ Çünkü Kutsal Yazılar'dan Yeşua'nın Mesih olduğunu açıkça göstererek, Yahudiler'in iddialarını güçlü bir şekilde çürüttü.

19

¹ Apollos Korint'teyken, Pavlus ülkenin üst bölgelerinden geçerek Efes'e geldi. Orada bazı öğrenciler buldu. ² Onlara, “İman ettiğinizde Kutsal Ruh'u aldınız mı?” diye sordu.

Ona, “Hayır, Kutsal Ruh'un varlığından bile haberimiz yok!” dediler.

³ “Öyleyse nasıl vaftiz edildiniz?” dedi. “Yuhanna'nın vaftiziyle” dediler.

⁴ Pavlus, “Yuhanna'nın yaptığı vaftiz tövbe vaftiziydi. Halka kendisinden sonra gelecek Olan'a, yani Yeşua'ya inanmalarını söyledi” dedi.

⁵ Bunu duyunca Efendi Yeşua'nın adıyla vaftiz oldular. ⁶ Pavlus ellerini üzerlerine koyduğunda, Kutsal Ruh onların üzerine indi. Bilmedikleri başka dillerle konuşup peygamberlik ettiler. ⁷ Bunlar toplam on iki kişiydi. ⁸ Pavlus havraya girip cesurca konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle tartışıp Tanrı'nın Krallığı hakkında onları ikna etmeye çalıştı.

9 Ama bazıları yüreklerini katılaştırıp iman etmeyince - üstelik Yol'u kötüleince - Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini de kendisiyle birlikte alıp götürdü. Pavlus Tiranus okulunda her gün tartışmalarını sürdürdü. ¹⁰ Bu iş, iki yıl boyunca sürdü. Sonunda Asya İli'nde yaşayan ister Yahudi, ister Grek olsun, Efendi Yeşua'nın sözünü herkes duydu.

¹¹ Tanrı Pavlus'un eliyle görülmemiş mucizeler yaptı. ¹² Öyle ki, onun bedenine değen mendiller veya peşkirler hastalara götürülünce, rahatsızlıkları geçiyor, kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu. ¹³ Çevrede kötü ruhları kovmakla uğraşan bazı gezgin Yahudiler vardı. Bunlar kötü ruha tutulmuşları Efendi Yeşua'nın adıyla kurtarmaya kalkıştılar. "Pavlus'un duyurduğu Yeşua adıyla size buyruk veriyoruz" diyorlardı. ¹⁴ Bunu yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı.

¹⁵ Kötü ruh, "Yeşua'yı tanıyorum, Pavlus'u da tanıyorum, ama siz kimsiniz?" diye karşılık verdi. ¹⁶ Kendisinde kötü ruh bulunan adam üzerlerine atladı. Hepsini alt ederek onları darmadağın etti. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar. ¹⁷ Bu olayın haberi, Efes'te yaşayan Yahudiler ve Grekler'e ulaştı. Hepsini bir korku sardı ve Efendi Yeşua'nın adı büyük bir saygınlık kazandı. ¹⁸ İman edenlerin birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip bildiriyorlardı. ¹⁹ Büyücülükle uğraşanlardan büyük bir kitle kitaplarını toplayıp getirdiler ve herkesin gözü önünde yaktılar. Bunların değerini hesapladıklarında elli bin gümüş tuttuğunu gördüler. ²⁰ Böylece Efendi'nin sözünün etki alanı giderek güçlenip büyüyordu.

²¹ Bu olaylardan sonra, Pavlus Ruh'un yönlendirişiyile Makedonya ve Ahaya'dan geçerek Yeruşalem'e gitmeye karar verdi. "Orada bulunduktan sonra Roma'yı da görmem gerek" diyordu.

²² Kendisine hizmet edenlerden ikisini, Timoteos ve Erastus'u Makedonya'ya gönderdikten sonra kendisi bir süre daha Asya İli'nde kaldı. ²³ O sıralarda Yol ile ilgili büyük bir kargaşalık çıktı. ²⁴ Dimitrios adında bir kuyumcu vardı, kendisi Artemis Tapınağı'nın gümüşten maketlerini yapıyordu. Bununla sanatçılara bol iş sağlamaktaydı.

²⁵ Dimitrios bu adamları ve benzer iş yapan başkalarını bir araya toplayarak, "Efendiler, hepinizin bildiği gibi bu işten büyük kazanç elde ediyoruz" dedi. ²⁶ "Pavlus denen bu adamın, elle yapılan tanrıların gerçek tanrı olmadığını söyleyerek birçok kişiyi kandırıp, yoldan çıkardığını görüyor ve duyuyoruz. Yalnızca Efes'te değil, neredeyse tüm Asya İli'nde. ²⁷ Sanatımız yalnızca saygınlığını yitirmekle kalmayacak, aynı zamanda Artemis Tapınağı'nın hiçe sayılma ve tüm Asya İli'nin ve dünyanın taptığı büyük tanrıça Artemis'in yüceliğinden yoksun kalma tehlikesi de vardır."

²⁸ Bunu duyunca hepsi öfkeyle doldular. "Efesliler'in Artemis'i yücedir!" diyerek bağırdılar. ²⁹ Kent hepten karıştı. Halk, Pavlus'un yol arkadaşları olan Makedonyalı Gayus ve Aristarhus'u yaka paça yakalayıp hep birlikte tiyatroya koştular. ³⁰ Pavlus halkın arasına girmek istediye de, öğrenciler ona izin vermedi. ³¹ Pavlus'un dostu olan bazı Asya İli yöneticileri ona haber gönderip tiyatroya gitmemesi için yalvardılar. ³² Her kafadan farklı bir ses çıkıyordu. Kalabalık karışıklık içindeydi. Çoğu neden bir araya geldiklerini bile bilmiyordu.

³³ Yahudiler İskender'i kalabalığın içinden öne çıkardılar. İskender eliyle işaret ederek halka kendi savunmasını sunmak istedi. ³⁴ Ama halk onun Yahudi olduğunu anlayınca, iki saat boyunca hep bir ağızdan, "Efesliler'in Artemis'i yücedir!" diye bağırdılar.

³⁵ Belediye yazmanı kalabalığı yatıştırıp, “Ey Efesliler, Efes Kenti’nin, yüce tanrıça Artemis Tapınağı’nın ve Zeus’tan yere indirilen kutsal taşın koruyucusu olduğunu bilmeyen var mı?” dedi. ³⁶ “Bunlar yadsınamaz gerçeklerdir. Bu nedenle sakın olmamız, düşüncesizce bir şey yapmaktan kaçınmamız gerekir. ³⁷ Buraya getirdiğiniz bu adamlar, ne tapınağı soymuşlar ne de tanrıçanıza küfretmişlerdir. ³⁸ Eğer Dimitrios ve yanındaki sanatçı arkadaşlarının herhangi birine karşı bir şikayeti varsa, mahkemeler açık, yargıçlar da var. Birbirlerini orada suçlasınlar. ³⁹ Soruşturacağınız başka konular varsa, bunun çözümleneceği yer yasal toplantıdır. ⁴⁰ Bugünkü yaşananlardan dolayı ayaklanma suçuyla yargılanmak tehlikesi içindeyiz. Hiçbir gerekçesi olmayan bu kargaşanın hesabını veremeyiz.” ⁴¹ Belediye yazmanı bu sözlerinin ardından topluluğu dağıttı.

20

¹ Kargaşa dindikten sonra, Pavlus öğrencileri yanına çağırdı. Onlarla vedalaşıp Makedonya’ya gitmek üzere yola çıktı. ² O yörelerden geçerken imanlıları cesaretlendiren birçok konuşmalar yaptıktan sonra Yunanistan’a geldi. ³ Orada üç ay kaldı. Suriye’ye deniz yoluyla yola çıkmak üzereyken Yahudiler’in kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle, Makedonya üzerinden geri dönmeye karar verdi.

⁴ Ona Asya İli’ne kadar eşlik edenler şunlardı: Veriya’lı Piros oğlu Sopater, Selanikli Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos, Asya İli’nden Tihikos ile Trofimos. ⁵ Bunlar önden gidip bizi Troas’ta beklediler. ⁶ Mayısız Ekmek Bayramı’ndan sonra Filip’den denize açılıp beş günde Troas’a ulaştık. Orada yedi gün kaldık.

⁷ Haftanın ilk günü, öğrenciler ekmek bölmek için bir araya geldiklerinde, Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün yola çıkacağı için konuşmasını gece yarısına kadar sürdürdü. ⁸ Toplandığımız yer olan üst katta birçok kandil vardı. ⁹ Eftihos adında bir genç pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını uzattıkça Eftihos’u uyku bastı. Uykuya dalınca üçüncü kattan aşağıya düştü. Ölüsü yerden kaldırıldı. ¹⁰ Pavlus aşağı inip üzerine kapandı. Onu kucaklayarak,

“Telaşa kapılmayın, yaşıyor” dedi.

¹¹ Bundan sonra yukarı çıkıp ekmek bölüp yemek yedi. Gün ağarana dek uzun uzun konuştuktan sonra oradan ayrıldı. ¹² Çocuğu diri olarak evine getiren imanlılar bu olay nedeniyle büyük teselli buldular.

¹³ Biz gemiye binip Assos’a doğru yola çıktık. Pavlus’u oradan alacaktık. Çünkü kendisi karadan gitmek istediği için öyle ayarlamıştı. ¹⁴ Bizi Assos’ta karşılayınca onu gemiye alıp Midilli’ye geçtik. ¹⁵ Oradan yelken açıp ertesi gün Sakız Adası’nın karşısına geldik. Üçüncü gün Samos’u geçip ertesi gün Milet’e ulaştık. ¹⁶ Pavlus Asya İli’nde zaman kaybetmemek için Efes’e uğramadan geçmeye karar vermişti. Pentikost Günü Yeruşalem’de olabilmek için acele ediyordu.

¹⁷ Pavlus Milet’ten haber salıp kilisenin ihtiyarlarını yanına çağırtdı.

¹⁸ Yanına geldiklerinde onlara şöyle dedi: “Asya İli’ne ayak bastığım ilk günden beri, sizinle birlikte olduğum süre boyunca, nasıl davrandığımı biliyorsunuz. ¹⁹ Yahudiler’in kurduğu düzenler yüzünden karşılaştığım denemelerin ortasında tam bir alçakgönüllülükle ve çok gözyaşları içinde Efendi’ye hizmet ettim. ²⁰ Yararlı olan herhangi bir şeyi size bildirmekten, gerek açık alanlarda gerek evden eve gezerek sizlere öğretmekten çekinmedim. ²¹ Hem

Yahudiler'i hem de Grekler'i Tanrı'ya tövbe edip Efendimiz Yeşua'ya inanmaya çağırmaktan geri kalmadım.

²² Şimdi de başıma neler geleceği bilmeden Ruh'a boyun eğerek

Yeruşalem'e gidiyorum. ²³ Ancak Kutsal Ruh, zincirlerin ve sıkıntıların beklediği yönünde beni her kentte uyarıyor. ²⁴ Canımı hiç umursamıyor, ona değer vermiyorum. Yeter ki yarışımı sevinçle bitireyim, Efendi Yeşua'dan aldığım görevi, Tanrı'nın lütfunun Müjdesi'ne tanıklık etme hizmetimi tamamlayayım.

²⁵ “Şimdi Tanrı'nın Krallığı'nı duyurmak için aranızda bulunduğum sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum. ²⁶ Bu nedenle bugün size tanıklık ediyorum ki, ben kimsenin uğrayacağı yargıdan sorumlu değilim. ²⁷ Çünkü Tanrı'nın isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim. ²⁸ Bu nedenle, kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak atadığı bütün sürüyü gütmeye dikkat edin. Efendi'nin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseye bakmak üzere görevlendirildiniz. ²⁹ Ben gittikten sonra, sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranızda gireceğini biliyorum. ³⁰ Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için aranızdan sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak. ³¹ Bu yüzden uyanık kalın. Üç yıl boyunca gece gündüz demeden gözyaşlarıyla hepimizi nasıl uyardığımı hatırlayın. ³² Şimdi, kardeşler, sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunun sözüne emanet ediyorum.

Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kılınmış olanların mirasına kavuşturacak güçtedir. ³³ Ben kimsenin gümüşüne, altına, giysisine göz dikmedim. ³⁴ Bu ellerin hem benim hem de benimle birlikte olanların ihtiyaçlarını karşılamak için hizmet etmiş olduğunu siz de biliyorsunuz. ³⁵ Güçsüzlere yardım etmeniz ve Efendi Yeşua'nın kendisinin, **‘Verme almak-tan daha büyük bir mutluluktur’** diyen sözünü hatırlamanız için böylece emek çekerek her şeyde size örnek oldum.”

³⁶ Bunları söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti.

³⁷ Hepsi hüngür hüngür ağladı. Pavlus'un boynuna sarılıp onu öptüler.

³⁸ Onları en çok üzen, Pavlus'un, “yüzümü bir daha görmeyeceksiniz” sözü olmuştu. Sonra gemiye kadar ona eşlik ettiler.

21

¹ Onlardan ayrılıp denize açıldıktan sonra düz bir rotayla İstanköy'e gittik. Ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya geçtik. ² Fenike'ye giden bir gemi bulduktan sonra gemiye binip yelken açtık. ³ Kıbrıs'ı görünce, adayı solda bırakıp Suriye'ye yöneldik. Sur Kenti'nde karaya çıktık. Çünkü gemi yükünü burada boşaltacaktı. ⁴ Öğrencileri arayıp bulduk ve orada yedi gün kaldık. Öğrenciler Ruh'un esinlemesiyle Pavlus'u Yeruşalem'e gitmemesi gerektiği konusunda uyardılar. ⁵ Günümüz dolunca oradan ayrılıp yola çıktık. İmanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi kentin dışına kadar yolcu ettiler. Sahilde diz çöküp dua ettik. ⁶ Birbirimizle vedalaştıktan sonra gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler.

⁷ Sur'dan yola çıkıp Ptolemis'e vardık. Kardeşleri selamladıktan sonra onlarla birlikte bir gün geçirdik. ⁸ Ertesi gün Pavlus ve yol arkadaşları olan bizler oradan yola çıkıp Sezariye'ye geldik.

Yediler'den biri olan müjdeci Filipus'un evine giderek onun yanında kaldık. ⁹ Bu adamın peygamberlik eden, evlenmemiş dört kızı vardı.

¹⁰ Varışımızın birkaç gün sonrasında, Yahudiye'den Hagavos adında bir peygamber geldi. ¹¹ Bu adam bize geldiğinde, yaklaşmış Pavlus'un kemerini aldı. Bununla kendi ellerini ve ayaklarını bağlayarak şöyle dedi: “Kutsal Ruh

şöyle diyor: ‘Yeruşalem’deki Yahudiler bu kemerin sahibini böyle bağlayıp öteki uluslara teslim edecekler.’ ”

¹² Bunları işitince hem bizler hem de oradakiler Yeruşalem’e gitmemesi için Pavlus’a yalvardık. ¹³ Sonra Pavlus, “Ne yapıyorsunuz, ağlayıp neden yüreğimi parçalıyorsunuz? Çünkü ben Yeruşalem’de yalnızca bağlanmaya değil, Efendi Yeşua’nın adı uğruna ölmeye de hazırım” dedi.

¹⁴ Onu ikna edemeyince, “Efendi’nin isteği olsun” diyerek sustuk.

¹⁵ Bir süre sonra hazırlık yapıp Yeruşalem’e gittik. ¹⁶ Sezariye’den bazı öğrenciler de bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde konuk edileceğimiz eski öğrencilerden birine, Kıbrıslı Minason’a götürdüler.

¹⁷ Yeruşalem’e geldiğimizde kardeşler bizi sevinçle karşıladılar.

¹⁸ Ertesi gün Pavlus’la birlikte Yakov’u görmeye gittik. İhtiyarların hepsi oradaydı. ¹⁹ Pavlus onları selamladıktan sonra, Tanrı’nın kendi hizmeti aracılığıyla uluslar arasında yaptıklarını bir bir anlattı. ²⁰ Bunu işitince Tanrı’yı yücelttiler. Ona, “Kardeş, Yahudiler arasında binlerce imanlı olduğunu görüyorsun. Hepsi Yasa’nın tutkulu savunucusudur” dediler. ²¹ “Ne var ki, senin hakkında, öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudiler’e, çocuklarını sünnet etmemelerini, törelerimize uymamaları ve Moşe’nin Yasası’nı bırakmalarını öğretiyormuşsun diye duymuşlar.

²² Öyleyse şimdi ne yapmalı? Kuşkusuz geldiğini duyacaklar. ²³ Bu nedenle sana söyleyeceğimizi yap. Aramızda adak adamamış dört kişi var. ²⁴ Onları al, kendileriyle birlikte arınma törenine katıl. Başlarını tıraş edebilmeleri için kurban masraflarını sen öde. O zaman herkes, hakkında söylenenlerin doğru olmadığını, senin de Yasa’yı uyguladığını bilecekler. ²⁵ Öteki uluslardan olan imanlılara ilişkin kararımızı kendilerine ilettik. Putlara sunulan kurban etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanlardan ve fuhuştan sakınsınlar.”

²⁶ Böylece Pavlus adamları yanına aldı ve ertesi gün onlarla birlikte arınma törenine katıldı. Tapınağa girip arınma günlerinin ne zaman tamamlanacağını, her biri adına ne zaman kurban sunulacağını bildirdi.

²⁷ Yedi günlük süre dolmak üzereydi. Asya İli’nden gelen Yahudiler

Pavlus’u tapınakta görünce, kalabalığı kıskırtıp onu yakaladılar. ²⁸ “Ey İsraililer, yetişin!” diye bağırdılar. “İşte her yerde herkese, halkımıza, Yasa’ya ve bu kutsal yere karşı öğretiler yayan adam budur. Üstelik tapınağa Grekler’i sokarak bu kutsal yeri de kirletti.” ²⁹ Çünkü Efesli Trofimos’u kentte onunla birlikte görmüşlerdi ve Pavlus’un onu tapınağa soktuğunu sanıyorlardı.

³⁰ Bütün kent ayağa kalktı. Her yerden koşup gelen halk Pavlus’u yakalayıp tapınağın dışına sürüklediler. Tapınağın kapıları hemen kapatıldı. ³¹ Onu öldürmeye çalıştıkları sırada, tüm Yeruşalem Kenti’nin karıştığı haberi Roma taburunun komutanına ulaştı. ³² Komutan hemen yüzbaşılarda askerleri yanına alıp oraya koştu. Halk komutan ve askerleri görünce Pavlus’u dövmeyi bıraktı. ³³ Sonra komutan yaklaşıp Pavlus’u tutukladı. Çift zincirle bağlanmasını buyurdu. Kim olduğunu ve ne yaptığını sordu. ³⁴ Halk arasında her kafadan bir ses yükseliyordu. Gürültüden kesin bir bilgi alamayan komutan Pavlus’un kaleye götürülmesini buyurdu.

³⁵ Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalık öyle çıldırmıştı ki, askerler onu taşımak zorunda kaldılar. ³⁶ Kalabalık, “Öldürün onu!” diye bağıarak peşinden gittiler. ³⁷ Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, “Seninle konuşabilir miyim?” diye sordu.

Komutan, “Grekçe biliyor musun?” dedi. ³⁸ “Sen bir süre önce ayaklanmaya önyak olup silahlı dört bin hançerliyi çöle süren Mısırlı değil misin?”

³⁹ Pavlus, “Ben Kilikya’dan Tarsuslu bir Yahudiyim. Hiç de önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım. Rica ediyorum, halka konuşmama izin ver” dedi.

⁴⁰ Komutan izin verince, Pavlus merdivenlerde durup eliyle halka işaret etti. Ortalığı derin bir sessizlik kaplayınca, İbrani diliyle şöyle dedi:

22

¹ “Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin.”

² Kendileriyle İbranice konuştuğunu duyan halk daha da derin bir sessizliğe büründü. ³ Pavlus, “Ben Kilikya’nın Tarsus Kenti’nde doğmuş bir Yahudi’yim. Bu kentte, Gamaliel’in dizinin dibinde büyüdüm. Atalarımızın yasasıyla ilgili katı bir eğitimden geçtim. Bugün burada bulunan hepiniz gibi, ben de Tanrı için gayretli birisiyim. ⁴ Bu Yol’da gidenlere ölümüne zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp zindana atardım. ⁵ Başkâhin ve bütün kurul üyeleri buna tanıklık edebilir. Yahudi kardeşlere verilmek üzere onlardan almış olduğum mektuplarla Şam yolundaydım. Amacım orada bulunanları da cezalandırmak üzere bağlayıp Yerusaleml’e getirmektir. ⁶ Yola çıkıp Şam’a yaklaşırken, öğle vakti ansızın gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı. ⁷ Yere düştüm ve bir ses bana, ‘Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?’ dediğini duydum. ⁸ ‘Ey efendim, sen kimsin?’ diye karşılık verdim. Ses bana, ‘Ben senin zulmettiğin Nasıralı Yeşua’yım’ dedi.”

⁹ “Yanımda olanlar ışığı gördüler ve korktular, ama benimle konuşanın söylediklerini anlamadılar. ¹⁰ ‘Ey Efendim ne yapmalıyım?’ diye sordum. Efendi bana, ‘Kalk, Şam’a git’ dedi. ‘Yapmanı tasarladığım her şey orada sana bildirilecek.’ ¹¹ O ışığın görkeminden gözlerim kör olduğundan, yanımdakiler elimden tutup beni Şam’a götürdüler.

¹² Şam’da yaşayan tüm Yahudiler’in kendisinden övgüyle söz ettiği Yasa’ya bağlı Hananya adında inançlı bir adam vardı. ¹³ Bana gelip, ‘Saul kardeş, gözlerin yeniden görsün!’ dedi. O anda baktığımda onu gördüm. ¹⁴ Bana şöyle dedi: ‘Atalarımızın Tanrısı, kendi isteğini bilmen ve Doğru Olan’ı görüp ağzından bir ses duyman için seni atamıştır.

¹⁵ Çünkü görüp işittiklerini bütün insanlara duyurup O’nun tanığı olacaksın. ¹⁶ Hadi ne bekliyorsun? Kalk, vaftiz ol! Efendi’nin adını çağırarak günahlarından arın.”

¹⁷ “Yerusaleml’e dönüp tapınakta dua ederken kendimden geçtim.

¹⁸ Efendi’yi gördüm. Bana, ‘Acele et, Yerusaleml’den hemen ayrıl. Çünkü benim hakkımdaki tanıklığına kabul etmeyecekler’ dedi. ¹⁹ Ben, ‘Ey Efendim’ dedim. “Sana iman edenleri havradan havraya giderek tutuklayıp dövdüğümü biliyorlar. ²⁰ Tanığın Stefanos’un kanı döküldüğünde, ben de oradaydım. Onu öldürenlerin giysilerinin başında bekleyerek yapılanları onayladım.”

²¹ “Bana, ‘Git, çünkü seni uzak uluslara göndereceğim’ dedi.”

²² Bu sözü söyleyene kadar onu dinlediler. Sonra seslerini yükselterek, “Bu adamı yeryüzünden temizlemeli, böylesinin yaşaması uygun değildir!” dediler.

²³⁻²⁴ Onlar bağırıp giysilerini çıkarıp havaya toz saçarken, komutan Pavlus’un kalenin içine götürülmesi için buyruk verdi. Halkın neden kendisine karşı böyle bağırıp çağırdığını öğrenmek için Pavlus’un kamçılanarak sorguya çekilmesini buyurdu. ²⁵ Kendisini sıyrımla bağladıklarında, Pavlus yanında duran yüzbaşuya, “Mahkemesi yapılmamış suçsuz bir Romalı’yı kamçulamak sizce yasaya uygun mu?” diye sordu.

²⁶Yüzbaşı bunu duyunca komutana gidip, “Dikkat et, bu adam bir Romalı!” dedi.

²⁷Komutan gelip ona, “Söyle bana, sen Romalı mısın?” diye sordu. “Evet” dedi.

²⁸Komutan, “Ben vatandaşlığı çok pahalıya satın aldım” diye yanıtladı. Pavlus, “Ama ben doğuştan bir Romalı’yım” dedi.

²⁹Onu sorguya çekmeye hazırlananlar hemen yanından ayrıldılar. Komutan da onun bir Romalı olduğunu anlayınca korkuya kapıldı. Çünkü onu bağlatmıştı. ³⁰Ertesi gün Yahudiler tarafından neyle suçlandığını öğrenmek isteyip onu bağlarından serbest bıraktı. Başkâhinlerle bütün Kurul’un toplanması için buyruk verdi. Pavlus’u aşağı indirip onların önüne çıkardı.

23

¹Pavlus, Kurul’a dikkatle bakarak, “Kardeşler, ben bugüne dek Tanrı’nın önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım” dedi.

²Başkâhin Hananya, yanında duranlara ağzına vurmalarını buyurdu.

³Sonra Pavlus ona, “Tanrı sana vuracak, seni badanalı duvar! Hem oturmuş Yasa’ya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasa’ya aykırı olarak bana vurulmasını buyuruyorsun” dedi.

⁴Yanında duranlar, “Tanrı’nın başkâhinine küfür mü ediyorsun?” dediler.

⁵Pavlus, “Kardeşler, onun başkâhin olduğunu bilmiyordum” dedi. “Çünkü, ‘Halkının bir yöneticisi hakkında kötü konuşmayacaksın’ diye yazılmıştır.”

⁶Pavlus, bir kesimin Sadukiler’den, öbür kesimin de Ferisiler’den oluştuğunu anlayınca, Kurul’da sesini yükselterek şöyle seslendi: “Kardeşler, ben bir Ferisi, özbeöz Ferisi’yim. Ölülerin dirileceğini umduğum için yargılanıyorum!”

⁷Bunu söyleyince, Ferisiler’le Sadukiler arasında bir tartışma başladı ve Kurul ikiye bölündü. ⁸Sadukiler diriliş, melek ve ruh yoktur derler. Ferisiler ise bunların hepsine inanırlar. ⁹Kurul’da büyük bir gürültü patırtı koptu. Ferisiler’in bazı yazıcılar ayağa kalkıp şöyle dediler: “Bu adamda hiçbir yanlışı görmüyoruz. Onunla bir ruh veya melek konuşmuşsa ne olmuş? Tanrı’ya karşı savaşmayalım!”

¹⁰Aralarındaki çekişme öyle büyüdü ki komutan, Pavlus’u parçalayacaklar diye korktu. Askerlere aşağı inip onu aralarından zorla alıp kaleye götürmelerini buyurdu.

¹¹Ertesi gece Efendi onun yanında durup, “**Cesur ol Pavlus! Yeruşalem’de benimle ilgili tanıklık ettiğin gibi, Roma’da da tanıklık etmelisin**” dedi.

¹²Gün ağarınca Yahudiler söz birliği edip aralarında ant içtiler. “Pavlus’u öldürmeden bir şey yiyip içerse, bize lanet olsun” dediler. ¹³Bu andı içenlerin sayısı kırkı aşkındı. ¹⁴Başkâhinlere ve ileri gelenlere gidip, “Biz, ‘Pavlus’u öldürmeden bir şey yiyip içerse, bize lanet olsun!’ diye ant içtik” dediler. ¹⁵“Bu nedenle, şimdi siz, Kurul’da daha fazla bilgi toplamak istiyormuşsunuz gibi görünerek Pavlus’un size getirilmesini komutandan rica edin. Biz de, Pavlus daha Kurul’a yaklaşmadan onu öldürmeye hazır olacağız” dediler.

¹⁶Ancak Pavlus’un kız kardeşinin oğlu onların pusu kurduklarını duydu. Varıp kaleye girdi ve olaydan Pavlus’u haberdar etti. ¹⁷Pavlus yüzbaşılardan birini çağırıp, “Bu genci komutana götürün, çünkü ona söyleyecek bir şeyi var” dedi.

¹⁸Yüzbaşı onu alıp komutana götürdü. “Tutuklu Pavlus beni çağırdı ve bu genci sana getirmemi istedi. Sana söylemek istediği bir şey varmış” dedi.

¹⁹Komutan genci elinden tutup bir kenara çekti. “Bana söylemek istediğin nedir?” diye sordu.

20 “Yahudiler kendi aralarında anlaştılar” dedi. “Pavlus’a ilişkin sanki biraz daha bilgi toplayacaklarmış gibi görünüp yarın onu Kurul’a getirmeni senden isteyecekler. 21 Onlara kanma! Çünkü onu öldürmeden bir şey yiyip içmemek üzere kendi üzerlerine ant içtiler. Kırdan fazla adam ona karşı pusuya yatmış bekliyor. Şu anda hazırlar, senden onay bekliyorlar.”

22 Komutan, “Bunları bana açıkladığını kimseye söyleme” diyerek genci salıverdi. 23 Yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: “Akşam saat dokuzda, Sezariye’ye gitmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın. 24 Bunun yanı sıra Pavlus’u bindirip sağ salim Vali Feliks’e götürmek için hayvan sağlayın.” 25 Komutan şöyle bir mektup yazdı:

26 “Klavdius Lisias’tan, Sayın Vali Feliks’e: Selamlar!

27 Bu adamı Yahudiler yakalamış öldürmek üzereydiler. Askerlerimle üzerlerine yürüyüp onu ellerinden kurtardım. Onun bir Romalı olduğunu öğrendim. 28 Kendisini neyle suçladıklarını öğrenmek istediğim için onu Yahudiler’in Kurul’u önüne çıkarttım. 29 Suçlamanın, kendi yasalarına ilişkin bazı sorunlarla ilgili olduğunu öğrendim. Ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir suçtu olmadığını gördüm. 30 Bu adama karşı bir tuzak kurulduğunun haberini alınca onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanların da şikayetlerini sana bildirsinler diye buyruk verdim. Hoşçakal.”

31 Böylece askerler aldıkları buyruk uyarınca Pavlus’u alıp geceleyin Antipatris’e götürdüler. 32 Ama ertesi gün onunla gidecek olan atlıları bırakıp kaleye döndüler. 33 Atlılar Sezariye’ye ulaşınca mektubu valiye verip Pavlus’u teslim ettiler. 34-35 Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus’un hangi ilden olduğunu sordu. Kilikyalı olduğunu öğrenince, “Seni suçlayanlar geldiği zaman seni dinleyeceğim” dedi. Pavlus’un, Hirodes’in sarayında tutulması için buyruk verdi.

24

1 Beş gün sonra başkâhin Hananya, bazı ileri gelenler ve Tertullus adlı bir sözcüyle Sezariye’ye geldiler. Bunlar Pavlus’la ilgili şikayetlerini valiye ilettiler. 2 Pavlus’un çağırılması üzerine, Tertullus onu suçlamaya başladı. “Saygıdeğer Feliks! Senin sayende uzun süredir esenlik içindeyiz. Senin öngörünle ulusumuz kalkınmaktadır. 3 Bunları her zaman her yerde şükranla dile getiriyoruz. 4 Çok zamanını almadan, söyleyecek olduğumuz birkaç sözü sabırla dinlemeni rica ediyorum.

5 Gördük ki, bu adam dünyanın her yanında bütün Yahudiler’in arasında kargaşa çıkararak bir fesatçı ve kendisi Nasrani tarikatının elebaşlarından birisidir. 6-8 Hatta tapınağı bile kirletmeye kalkıştı. Ama biz onu tutukladık. Onu sorguya çekersen, tüm suçlamalarımızın doğru olduğunu bizzat kendisinden öğrenebilirsin” dedi.

9 Yahudiler de bu suçlamalara katılarak bunların doğru olduğunu savundular. 10 Valinin işareti üzerine Pavlus, “Bu ulusa yıllardır yargıçlık ettiğimi bildiğim için, sevinçle savunmamı yapıyorum. 11 Yeruşalem’e tapınmak amacıyla gelişimden bu yana on iki gün bile geçmediğini sen kendin de öğrenebilirsin. 12 Beni ne tapınakta ne havralarda ne de kentte kimseyle tartışırken ya da kalabalığı kışkırtırken gördüler. 13 Şu anda bana yönelik yaptıkları suçlamaları da sana kanıtlayamazlar. 14 Ama sana şunu itiraf ediyorum ki, onların tarikat dedikleri Yol’un bir takipçisi olarak atalarımızın Tanrısı’na hizmet ediyorum. Kutsal Yasa’da ve peygamberlerin kitaplarında yazılı her şeye inanıyorum. 15 Onların da kabul ettiği gibi, hem doğruların, hem doğru olmayanların ölümden dirileceğine dair Tanrı’ya umut bağladım.

16 İşte bunun için hem Tanrı'nın hem de insanların önünde vicdanımı temiz tutmaya gayret ediyorum. 17 Aradan yıllar geçtikten sonra ulusuma yardım etmeye ve sunular sunmaya geldim. 18 Bu arada Asya İli'nden bazı Yahudiler beni tapınakta buldukları zaman arınmış durumdaydım. Çevremde ne bir kalabalık vardı ne de çatışma. 19 Bana karşı söylecek bir şeyleri varsa senin önünde burada suçlamalarını belirtmeleri gerekir. 20 Ya da buradakiler, ben Kurul'un önünde halihazırda dururken bende ne suç bulduklarını söylesinler. 21 Önlere çıkarıldığımda, 'Ölülerin dirilişiyle ilgili olarak bugün tarafınızdan yargılanmaktayım' diye seslenmişim. Olsa olsa beni bu konuda suçlayabilirler" dedi.

22 Yol'a ilişkin derin bir bilgiye sahip olan Feliks duruşmayı başka bir güne erteledi. "Davanızla ilgili kararımı komutan Lisias geldiği zaman vereceğim" dedi. 23 Yüzbaşıya, Pavlus'un gözaltında tutulması, kendisine biraz serbestlik tanınması, ona yardımda bulunmak isteyen dostlarına hiçbir engel olunmaması yönünde buyruk verdi. 24 Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi. Pavlus'u çağırıp Mesih Yeşua'ya olan inancı hakkında onu dinledi. 25 Ne var ki, Pavlus doğruluk, Özdenetim ve gelecek yargı hakkında söz edince, Feliks ürktü. "Şimdilik gidebilirsin, uygun olduğumda seni yeniden çağırırım" dedi. 26 Bir yandan da Pavlus'un kendisine para vereceğini umuyordu. Bu nedenle onu sık sık yanına çağırır ve kendisiyle konuşurdu. 27 İki yıl dolunca, Feliks'in yerine Porkius Festus geçti. Yahudiler'in gözüne girmek isteyen Feliks Pavlus'u tutuklu bıraktı.

25

1 Festus, eyalete vardıktan üç gün sonra Sezariye'den Yerusaleml'e gitti. 2 O zaman başkâhin ve Yahudiler'in ileri gelenleri Pavlus'la ilgili şikayetlerini ona bildirip ricada bulundular. 3 Pavlus'u Yerusaleml'e göndermesi için ondan yardım istediler. Niyetleri pusuya yatıp Pavlus'u yolda öldürmekti. 4 Ancak Festus, Pavlus'un Sezariye'de tutuklu bulunduğunu, kendisinin de kısa bir süre sonra oraya gideceğini söyledi. 5 "Onun için aranızdan yetkili kişiler benimle birlikte gelsin, bu adamın bir suçu varsa onu suçlasınlar" dedi.

6 Festus, aralarında on günden fazla kaldıktan sonra Sezariye'ye döndü. Ertesi gün yargı kürsüsüne oturup Pavlus'un getirilmesini buyurdu. 7 Pavlus gelince, Yerusaleml'den gelen Yahudiler çevresini sardılar. Ona karşı kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamalarda bulundular. 8 Pavlus, ise "Ne Yahudiler'in yasasına karşı, ne tapınağa, ne de Sezar'a karşı hiçbir günah işlemedim" diyerek kendini savundu.

9 Yahudiler'in gözüne girmek isteyen Festus Pavlus'a, "Yerusaleml'e gidip orada bu konularda benim tarafımdan yargılanmak ister misin?" dedi.

10 Ama Pavlus, "Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde duruyorum ve burada yargılanmam gerekir" dedi. "Senin de çok iyi bildiğin gibi, Yahudiler'e karşı hiçbir suç işlemedim. 11 Eğer suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam, ölmekten korkmam. Ama bu adamların bana karşı olan suçlamaları asılsız ise kimse beni onların eline teslim edemez. Sezar'a başvuruyorum!"

12 Bunun üzerine Festus, danışma kuruluyla görüşükten sonra Pavlus'a, "Sezar'a başvurdu. Sezar'a gideceksin" dedi.

13 Bundan birkaç gün sonra, Kral Agrippa ile Berniki Sezariye'ye gelip Festus'u ziyaret ettiler. 14 Epeyce bir süre orada kaldılar. Festus,

Pavlus'un davasından krala söz etti. "Feliks'in tutuklu olarak bıraktığı bir adam var" dedi. 15 "Ben Yerusaleml'deyken Yahudiler'in başkâhinleriyle ileri

gelenleri, onunla ilgili şikayetlerini bana bildirdiler. Onu cezalandırmamı istediler. ¹⁶ Onlara, sanığın suçlayanlarla yüz yüze getirilmeden, kendisine yöneltilen suçlamalarla ilgili savunma yapma fırsatı verilmeden, onu suçlayanların eline teslim edilmesinin, Roma geleneğine aykırı olduğunu söyledim. ¹⁷ Benimle birlikte buraya gelince, hiç vakit kaybetmeden, ertesi gün yargı kürsüsüne oturdum ve adamın getirilmesini buyurdum. ¹⁸ Ama davacılar ayağa kalkıp konuştuğlarında, beklediğim türden hiçbir suçlamada bulunmadılar.

¹⁹ Onunla kendi inançları hakkında, ölmüş olup Pavlus'un iddiasına göre yaşamakta olan Yeşua adındaki biriyle ilgili konularda çekişiyorlardı. ²⁰ Bu konuları nasıl soruşturacağımı bilemediğimden Pavlus'a, Yeruşalem'e gidip orada bu suçlamalara karşı yargılanmayı isteyip istemediğini sordum. ²¹ Ama İmparator'a başvurması üzerine, İmparator'un kararına dek onun tutuklu kalmasını buyurdum."

²² Agrippa Festus'a, "Bu adamı ben de dinlemek isterim" dedi. Festus, "Yarın onu dinlersin" diye karşılık verdi.

²³ Böylece ertesi gün, Agrippa ve Berniki büyük bir şatafatla gelip komutanlar ve kentin ileri gelenleriyle birlikte duruşma salonuna girdiler. Festus'un buyruğuyla Pavlus içeri getirildi. ²⁴ Festus, "Kral Agrippa ve burada bizimle birlikte bulunan herkes" dedi. "Yeruşalem'de ve burada bulunan bütün Yahudi toplumunun bana şikayet ettiği bu adamı önünüzde görüyorsunuz. Onun için 'Böylesini yaşatmamalı!' diye bağıryorlardı. ²⁵ Ama ben onun ölümü gerektirecek hiçbir suç işlemediğini öğrendim. Kendisi İmparator'a başvurduğundan, onu göndermeye karar verdim. ²⁶ Ancak İmparatorumuz'a onun hakkında yazacak kesin bir şeyim yok. Bu nedenle onu önünüze, özellikle Kral Agrippa'nın önüne çıkartmış bulunuyorum. Öyle ki onu sorguladıktan sonra yazacak bir şeyim olsun. ²⁷ Çünkü bir mahkûmu gönderirken, kendisine yöneltilecek suçlamaları belirtmemek bana mantıksız geliyor."

26

¹ Agrippa Pavlus'a, "Savunmanı yapabilirsin" dedi.

Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasına başladı. ² "Ey Kral Agrippa, Yahudiler'in beni suçladıkları konuların tümüne karşı savunmamı bugün senin önünde yapacağım için mutluyum. ³ Özellikle senin Yahudiler'in bütün törelerini ve sorunlarını yakından bilen birisi olmana seviniyorum. Bunun için beni sabırla dinlemeni rica ediyorum."

⁴ "Bütün Yahudiler, gençliğimden bu yana ulusumun arasında ve Yeruşalem'de nasıl bir yaşam sürdürdüğümü bilirler. ⁵ Beni öteden beri tanır ve isterlerse, inancımızın en katı mezhebi olan Ferisiliğe bağlı biri olarak yaşadığıma tanıklık edebilirler. ⁶ Şimdi, Tanrı'nın atalarımıza verdiği söze umut bağladığım için yargılanmak üzere burada bulunuyorum. ⁷ Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrı'ya gayretle hizmet ederek erişmeyi umdukları vaattir. Bu umutla ilgili olarak Yahudiler tarafından suçlanıyorum, ey Kral Agrippa! ⁸ Tanrı'nın ölüleri diriltmesi, size neden inanılmaz geliyor?"

⁹ "Ben kendim de Nasıralı Yeşua'nın adına karşı elimden geleni yapmam gerektiğini düşünüyordum. ¹⁰ Bunu Yeruşalem'de de yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsalların çoğunu zindana kapattım. Üstelik ölüm cezasına çarptırıldıklarında oyumu onların aleyhinde kullandım. ¹¹ Bütün havralarda dolaşarak sık sık onları cezalandırır, inançlarına karşı küfretmeye zorlardım. Öfkeden öylesine çıldırmıştım ki, yabancı kentlerde bile onlara zulmettim."

12 “Bu amaç doğrultusunda, başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şam’a doğru yola çıktım. 13 Ey kral, öğleyin yolda giderken, güneşten daha parlak bir ışığın gökten gelip benim ve yol arkadaşlarımdan çevresini sardığını gördüm. 14 Hepimiz yere düştük. Bir sesin bana İbranice, ‘Saul, Saul, bana neden zulmediyorsun? Üvendiye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun’ dediğini duydum.”

15 “ ‘Sen kimsin, ey Efendim?’ dedim.”

“Ben senin zulmettiğin Yeşua’yım” dedi. 16 ‘Doğrul ve ayağa kalk. Seni hizmetime atamak üzere sana göründüm. Hem gördüğün şeylere hem de sana açıklayacağım şeylere tanıklık edeceksin. 17 Seni kendi halkının ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. 18 Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan’ın yönetiminden Tanrı’ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının başışına kavuşsunlar ve kutsal kılınlar arasında yer alsınlar.”

19 “Bu nedenle, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme itaatsizlik etmedim.

20 Önce Şam ve Yerusalemler halkını, sonra bütün Yahudiye ülkesini ve öteki ulusları tövbe edip Tanrı’ya yönelmeye ve bu tövbeye uygun işler yapmaya çağırdım. 21 Bu nedenle Yahudiler beni tapınakta yakalayıp öldürmeye çalıştılar. 22 Tanrı’nın yardımıyla bugüne dek büyük küçük herkese tanıklık etmekteyim. Peygamberlerin ve Moşe’nin önceden olacağını bildirdikleri olaylardan başka hiçbir şey söyleyemiyorum. 23 Mesih’in acı çekmesi gerektiğini, ölümden dirilenlerin ilki olarak hem Yahudiler’e, hem de öteki uluslara ışığın doğuşunu ilan edeceğini bildirmişlerdi.”

24 Pavlus böyle savunmasını yaparken Festus yüksek sesle, “Pavlus, sen delirmişsin! Fazla bilgi seni delirtiyor!” dedi.

25 Pavlus, “Saygıdeğer Festus, ben deli değilim. Tam tersine gerçek ve akla uygun sözler bildiriyorum. 26 Çünkü kral bunları bildiği için önünde çekinmeden konuşuyorum. Çünkü bunların hiçbirinin onun gözünden kaçmadığı düşüncesindeyim. Çünkü bunlar bir köşede yapılan işler değildir. 27 Kral Agrippa, peygamberlere inanıyor musun? İnanıldığını biliyorum” dedi.

28 Agrippa Pavlus’a, “Bu kadar kısa bir sürede beni iman edip Hristiyan yapacağını mı sanıyorsun?” dedi.

29 Pavlus şöyle karşılık verdi: “Tanrı’dan dileğim, ister kısa ister uzun sürede olsun, yalnız sen değil, bugün beni işiten herkes bu zincirler dışında benim gibi olsun.”

30 Kral, vali, Berniki ve yanlarında oturanlar birlikte ayağa kalktı.

31 Çekilip aralarında konuştular. “Bu adam ölüm ya da hapis cezasını gerektirecek bir şey yapmamış” dediler. 32 Agrippa Festus’a, “Bu adam Sezar’a başvurmamış olsaydı, serbest bırakılabilirdi” dedi.

27

1 İtalya’ya yelken açmamıza karar verilince, Pavlus’la diğer bazı mahkumları Avgustus taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler. 2 Asya İli kıyılarına uğrayacak olan bir Edremit gemisine binerek denize açıldık. Selanik’ten Makedonyalı Aristarhus bizimle birlikteydi. 3 Ertesi gün Sayda’ya ulaştık. Yulius, Pavlus’a dostça davrandı ve ihtiyaçlarının karşılanması için dostlarının yanına gitmesine izin verdi. 4 Oradan yine denize açıldık. Rüzgâr ters yönden estiği için Kıbrıs’ın rüzgâr altında yelken açtık. 5 Kilikya ve Pamfilya açıklarından denizi geçerek Likya’nın Mira Kenti’ne geldik. 6 Yüzbaşı orada İtalya’ya gitmekte olan bir İskenderiye gemisi buldu ve bizi o gemiye bindirdi.

7 Günlerce ağır ağır yol alıp Knidos Kenti'nin açıklarına güçlkle gelebildik. Rüzgâr izin vermeyince, Salmone karşısında Girit'in rüzgâr altında yelken açtık. 8 Yolda güçlkle ilerleyerek Laseya Kenti yakınlarındaki Güzel Limanlar adlı bir yere ulaştık.

9 Çok vakit kaybetmiştik; oruç günü bile çoktan geçmişti. Yolculuk artık tehlikeli olacaktı. Pavlus onları uyardı. 10 "Efendiler, bu yolculuğun yalnızca yük ve gemiye değil, canlarımıza da büyük zarar vereceğini görüyorum" dedi. 11 Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediği sözlerden çok, geminin kaptanına ve sahibine kulak verdi. 12 Liman kışlamaya uygun olmadığından, çoğunluk bir şekilde Feniks'e ulaşıp kışı orada geçirmeyi umuyordu. Feniks, Girit'in lodos ve karayele kapalı bir limanıdır.

13 Güney rüzgârı hafifçe esince, bekledikleri anın geldiğini sanarak, demir aldılar. Girit kıyısı yakınlarından ilerleyerek yelken açtılar.

14 Ama çok geçmeden karadan Evrakilon denilen bir kasırga koptu.

15-16 Kasırgaya yakalanan gemi rüzgâra karşı koyamayınca, Klavda adındaki küçük bir adanın rüzgâr altına sığınarak gemiyi güçlkle sağlama alabildik. 17 Filikayı yukarı çektikten sonra, gemiyi güçlendirmek için halatlar kullandılar. Sirte Körfezi'nin sığlık bölgelerinde karaya oturmaktan korktukları için yelken takımlarını indirdiler. Böylece kendilerini sürüklenmeye bıraktılar. 18 Fırtınaya karşı koymaya devam ederken, ertesi gün gemiden denize yük atmaya başladılar.

19 Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar.

20 Günlerce ne güneş ne de yıldızlar görüldü. Fırtına olanca gücüyle devam ettiğinden, artık kurtulacağımıza dair umutlarımızı hepten kaybetmiştik.

21 Uzun süre ağızlarına tek bir lokma koymamışlardı. Bunun üzerine Pavlus ortalarında ayağa kalkıp, "Efendiler, beni dinlemeniz gerekirdi. Girit'ten denize hiç açılmamalı ve bu zarar ziyanı yaşamamalıydık. 22 Ama şimdi sizi cesur olmaya davet ediyorum. Çünkü aranızda hiç can kaybı olmayacak, yalnızca gemi harap olacak. 23-24 Çünkü bu gece, ait olduğum ve kendisine hizmet ettiğim Tanrı'ya ait bir melek yanıma gelip, 'Korkma Pavlus' dedi. 'Sezar'ın önüne çıkman gerekiyor. İşte, seninle birlikte yelken açanların hepsini Tanrı sana bağışladı.'

25 Bu nedenle, efendiler, cesur olun! Tanrı'ya inanıyorum ki, her şey tıpkı bana bildirdiği gibi olacak. 26 Ama bir adada karaya oturmamız gerekiyor" dedi.

27 On dördüncü gece, İyon Denizi'nde bir ileri bir geri sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru denizciler bir karaya yaklaştıklarını anladılar. 28 Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaçtı. Kısa bir süre sonra tekrar ölçtüler ve on beş kulaçtı. 29 Kayalıklara bindirmekten korktukları için arka taraftan dört demir attılar. Günün bir an önce ağarması için dua ettiler. 30 Baş taraftan demir atacaklarmış gibi yapıp filikayı denize indiren denizciler, gemiden kaçmaya çalıştı. 31 Pavlus yüzbaşıya ve askerlere, "Bu adamlar gemide kalmazlarsa siz kurtulamazsınız" dedi. 32 Bunun üzerine askerler, filikanın iplerini keserek tekneyi düşürdüler.

33 Gün doğmak üzereyken Pavlus herkese biraz yemek yemelerini öğütledi. "Bugün kaygı içindeki bekleyişinizin ondördüncü günü" dedi. "Ağzınıza tek bir lokma koymadınız. 34 Bu nedenle size rica ediyorum, bir şeyler yiyin. Çünkü bu, kurtuluşunuz için gerekli. Hiçbirinizin başından tek bir saç eksilmeyecektir." 35 Pavlus bunları söyledikten sonra, ekmeği alıp herkesin önünde Tanrı'ya şükretti, sonra ekmeği bölüp yemeye başladı. 36 Sonra hepsi cesaret bulup yemeye koyuldu.

³⁷ Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik. ³⁸ Yeterince yedikten sonra buğdayı denize atıp gemiyi hafiflettiler. ³⁹ Gündüz olduğunda karayı tanımadılar. Ama kumsalı olan bir koy fark ederek gemiyi bir şekilde orada karaya oturtmaya karar verdiler. ⁴⁰ Demirleri kaldırıp denize attılar. Bu arada dümenlerin iplerini çözüp ön yelkeni rüzgara bırakarak kumsala doğrulttular. ⁴¹ Gemi kum yükseltisine çarptı ve karaya oturdu. Geminin baş tarafı saplanıp kıvılcımdamaz hale geldi. Arka tarafı ise dalgaların şiddetiyle dağılmaya başladı.

⁴² Askerler, mahkûmların hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmeye niyetlendiler. ⁴³ Ama yüzbaşı, Pavlus'u kurtarmak için onları bu düşüncelerinden vazgeçirdi. Önce yüzebilenlerin gemiden atlayıp karaya çıkmaları için buyruk verdi. ⁴⁴ Geride kalanların bir kısmının tahtalara, bir kısmının da geminin diğer parçalarına tutunarak onları izlemelerini buyurdu. Böylece hepsi sağsalim karaya çıktı.

28

¹ Kurtulduktan sonra adanın adının Malta olduğunu öğrendik. ² Yerliler bize görülmemiş bir yakınlık gösterdiler. Ateş yakıp bizi dostça ağırladılar. Çünkü hava yağışlı ve soğuktu. ³ Pavlus bir yığın çalı çırpı toplayıp ateşe attı. O sırada sıcağın kaçan bir engerek eline yapıştı. ⁴ Pavlus'un elinden sarkan yılanı gören yerliler birbirlerine, "Şüphesiz bu adam bir katil, denizden kurtuldu ama adalet yaşamasına izin vermedi" dediler. ⁵ Ancak Pavlus yılanı ateşe fırlatıp attı ve kendisi hiçbir zarar görmedi. ⁶ Yerliler Pavlus'un bedeninin şişmesini ya da birden düşüp ölmesini beklediler. Ama uzun süre bekleyip başına kötü bir şey gelmediğini görünce, fikirlerini değiştirip onun bir ilah olduğunu söylediler.

⁷ O yerin yakınında, bizi karşılayan ve üç gün boyunca dostça ağırlayan adanın şefi Publius'un toprakları vardı. ⁸ Publius'un babası ateşler içinde yatıyordu. Kanlı ishale yakalanmıştı. Pavlus hastanın yanına girip onun için dua etti. Ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi.

⁹ Bunun üzerine adadaki öbür hastalar da geldi ve iyileştirildiler.

¹⁰ İnsanlar bize armağanlar verip saygı gösterdiler. Yelken açtığımızda tüm ihtiyaçlarımızı gemiye yüklediler.

¹¹ Üç ay sonra, kışı adada geçiren 'İkiz Oğullar' arması taşıyan bir İskenderiye gemisiyle yola çıktık. ¹² Sirakuza Kenti'ne uğrayıp orada üç gün geçirdik. ¹³ Oradan çevreyi dolaşarak Regium Kenti'ne vardık. Ertesi gün güneyden bir rüzgâr esti ve ikinci gün içinde Puteoli'ye ulaştık. ¹⁴ Orada bulduğumuz kardeşler, yanlarında bir hafta kalmamız için ricada bulundular. Böylece Roma'ya vardık. ¹⁵ Haberimizi alan oradaki kardeşler, bizi karşılamak için Appius Çarşısı'na ve Üç Hanlara kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrı'ya şükretti ve yüreklendi.

¹⁶ Roma'ya girdiğimizde, yüzbaşı mahkûmları muhafız komutanına teslim etti. Ama Pavlus'un bir askerin gözetiminde tek başına kalmasına izin verildi.

¹⁷ Üç gün sonra Pavlus Yahudiler'in ileri gelenlerini bir araya çağırdı. Bir araya geldiklerinde onlara şöyle dedi: "Kardeşler, ben ne halkımıza ne de atalarımızın törelerine karşı bir suç işledim. Yine de Yeruşalem'de tutuklanıp Romalılar'ın eline teslim edildim. ¹⁸ Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlememiştim. ¹⁹ Ama Yahudiler buna karşı çıkınca, Sezar'a başvurmak zorunda kaldım. Bunu, ulusumdan şikayetçi olduğum için yapmadım. ²⁰ Bu nedenle

sizi görmek ve sizinle konuşmak istedim. Ben İsrail'in umudu uğruna zincire vurulmuş bulunuyorum.”

²¹ Ona, “Biz Yahudiye'den seninle ilgili bir mektup almadık, ne de oradan gelen kardeşlerden biri seninle ilgili kötü bir haber getirip kötü bir şey söyledi.

²² Ama biz senin fikirlerini senden duymak isteriz. Çünkü bu mezheple ilgili, her yerde aleyhinde konuşulduğunu biliyoruz” dediler.

²³ Pavlus'la bir gün kararlaştırdılar. Kalabalık bir biçimde onun bulunduğu yere geldiler. Pavlus sabahtan akşama kadar onlara Tanrı'nın Krallığı hakkında açıklamalarda bulunup tanıklık etti. Hem Moşe'nin Yasası'na hem de peygamberlerin yazılarına dayanarak onları Yeşua hakkında ikna etmeye çalıştı. ²⁴ Bazıları söylenenlere inandı, bazıları ise inanmadı. ²⁵ Kendi aralarında anlaşamayınca, Pavlus'un şu sözünden sonra ayrıldılar: “Kutsal Ruh, Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarımıza doğru söyledi. ²⁶ Ruh şöyle dedi:

‘Bu halka bildir, duyacak, duyacak, ama hiçbir şekilde anlamayacaksınız.

Bakacak, bakacak, ama hiçbir şekilde göremeyeceksiniz.

²⁷ Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı. Kulakları duymaz oldu.

Gözlerini yumdular.

Öyle ki, gözleriyle görmesinler, kulaklarıyla duymasınlar, yürekleriyle anlamasınlar, ve bana dönmesinler, dönselerdi, onları iyileştirdim.”

²⁸ “Öyleyse şunu bilin ki, Tanrı'nın kurtuluş haberi öteki uluslara gönderilmiştir ve onlar dinleyeceklerdir.”

²⁹ Pavlus bu sözleri söyledikten sonra Yahudiler kendi aralarında şiddetli bir tartışma yaşayarak oradan ayrıldılar.

³⁰ Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde oturdu. Kendisine gelen herkesi kabul etti. ³¹ Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Krallığı'nı tam bir cesaretle duyuruyor, Efendi Yeşua Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.

ROMALILAR

¹ Mesih Yeşua'nın hizmetkârı, Tanrı'nın Müjdesi için ayrılıp elçi olmaya çağrılan Pavlus'tan selam! ²⁻⁴ Tanrı, Oğlu Efendimiz Yeşua Mesih'e ilişkin bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. Efendimiz Yeşua Mesih bedence David'in soyundan olup, kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu güçle ilan edildi. ⁵ Mesih'in adı uğruna ve aracılığıyla her ulustan insanın iman haberine uyması için Tanrı'nın lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk. ⁶ Sizler de Yeşua Mesih'e ait olmak üzere uluslardan çağrılmış olanlardansınız. ⁷ Tanrı'nın Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan, tüm sevdiklerine, Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

⁸ Önce hepiniz için, Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor. ⁹ Çünkü Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta ruhumla hizmet ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarımda andığıma tanıktır. ¹⁰ Tanrı'nın isteğiyle, bir şekilde yol bulup şimdi yanınıza gelmek için dua ediyorum. ¹¹ Çünkü ruhça güçlenmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum. ¹² Yani, ben sizinle birlikteyken karşılıklı birbirimizin imanından cesaret buluruz demek istiyorum.

¹³ Kardeşlerim, öteki uluslar arasında olduğu gibi, hizmetimin sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza kaç kez gelmeye niyetlendiğimi, ama şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi isterim. ¹⁴ Grekler'e ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluyum.

¹⁵ Bu nedenle, Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince duyurmaya can atıyorum. ¹⁶ Çünkü Mesih'in Müjdesi'nden utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin -önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların-kurtuluşu için Tanrı'nın gücüdür. ¹⁷ Yalnızca imana dayanan Tanrı doğruluğu, Müjde'de açıklanmıştır. Yazılmış olduğu gibi, "Doğru kişi imanla yaşayacaktır." ¹⁸ Gerçeği haksızlıkla örtbas eden insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıklanmıştır. ¹⁹ Çünkü Tanrı hakkında bilinenler gözler önündedir; Tanrı hepsini onlara açıklamıştır. ²⁰ O'nun gözle görünmeyen nitelikleri, sonsuz gücü ve Tanrılığı, dünyanın yaratılışından beri yapıtlarıyla anlaşılakta, açık seçik görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur. ²¹ Tanrı'yı bilmelerine karşın O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, ne de O'na şükrettiler. Tam aksine düşüncelerini boş şeylerle doldurdular, anlayışsız yürekleri karanlıkla kaplandı.

²² Bilgelik tasarlarken akılsız olup çıktılar. ²³ Ölümsüz Tanrı'nın yüceliğini, ölümlü insanla, kuşlarla, dört ayaklı yaratıklarla ve sürüngenlere benzer şeylerle değiştirdiler. ²⁴ Bu nedenle Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, yüreklerinin tutkuları içinde onları ahlaksızlığa teslim etti. ²⁵ Onlar Tanrı'nın gerçeğini yalanla değiştirdiler. Yaradan'ın yerine yaratığa tapınıp hizmet ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır. Amin.

²⁶ Bu nedenle Tanrı onları rezil tutkulara teslim etti. Kadınları doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler. ²⁷ Aynı şekilde, erkekleri de kadınla doğal ilişkiyi bırakıp birbirlerine karşı şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle rezillik ettiler ve sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar. ²⁸ Onlar Tanrı'yı düşüncelerinde reddettikleri için Tanrı onları yakışıksız şeyler yapmak üzere yararsız düşüncelere teslim etti. ²⁹ Her türlü haksızlıkla, cinsel ahlaksızlıkla, kötülükle, açgözlülükle, kinle doldular. Kıskançlık, cinayet, çekişme, hile, kötü

niyetle doludurlar. ³⁰⁻³¹ Dedikoducu, yerici, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övünge, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, doğal sevgisiz, merhametsiz insanlardır.

³² Böyle davrananların ölümü hak ettiğine dair Tanrı düzenini bilmelerine karşın, bunları yalnız yapmakla kalmaz, üstelik yapanları da onaylarlar.

2

¹ Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün bulunmuyor. Çünkü başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Ey yargıda bulunan sen, aynı şeyleri yapıyorsun. ² Bu tür şeyleri yapanları Tanrı'nın haklı olarak yargıladığını biliyoruz. ³ Bu türden şeyleri yapanları yargılayan ve aynısını yapan ey insan,

Tanrı'nın yargısından kaçıp kurtulacağını mı sanıyorsun? ⁴ Yoksa O'nun sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü ve sabrını hor mu görüyorsun? Tanrı'nın iyiliğinin seni tövbeye sevk ettiğini bilmiyor musun? ⁵ Katılığın ve tövbe etmeyen yüreğin yüzünden, Tanrı'nın adil yargısının ortaya çıkacağı gazap günü için kendine gazap biriktiriyorsun. ⁶ Tanrı "herkese, yaptıklarının karşılığını verecek."

⁷ Kararlılıkla iyilik edip yücelik, saygınlık ve ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecektir.

⁸ Bencillere, gerçeğe uymayıp kötülüğe uyanlara ise öfke ve gazap verecektir. ⁹⁻¹⁰ Kötülük eden herkese -önce Yahudi'ye sonra Yahudi olmayana- sıkıntı ve ıstırap; iyilik eden herkese -aynı şekilde önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana- yücelik, saygınlık, esenlik verecektir.

¹¹ Çünkü Tanrı insanlar arasında taraf tutmaz. ¹² Kutsal Yasa'yı bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaktır. Yasa'yı bilip de günah işleyenlerse Yasa tarafından yargılanacaklar. ¹³ Çünkü Tanrı katında doğru olanlar Yasa'yı işitenler değil, uygulayanlardır.

¹⁴ Kutsal Yasa'ya sahip olmayan uluslar Yasa'nın gereklerini kendiliklerinden uyguladıklarında, Yasa'ya sahip olmasalar da kendi yasalarını koymuş olurlar. ¹⁵ Böylece Kutsal Yasa buyruklarının yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriye onları ya suçlar ya da hoş görür. ¹⁶ Benim Müjdem'e göre Tanrı'nın insanları gizli kapaklı yaptıkları işlerden dolayı Yeşua Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle olacaktır.

¹⁷ Gelelim sana, Yahudi adı taşıyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla övünüyorsun. ¹⁸ Yasa'nın ışığında eğitildiğinden en üst değerleri onaylıyor, Tanrı'nın isteğini biliyorsun. ¹⁹⁻²⁰ Kutsal Yasa'yla bilginin ve gerçeğin özüne sahip olarak körlerin klavuzu, karanlıkta olanların ışığı, akılsızların eğitmeni, çocukların öğretmeni olduğuna inanmışsın. ²¹ Öyleyse başkasına öğreten sen, kendine öğretmez misin? "Çalmayın" diye öğütte bulunurken, sen kendin çalar mısın? ²² "Zina etmeyin" diyen sen, kendin zina eder misin? Putlardan öğrenirken, tapınakları soyar mısın? ²³ Kutsal Yasa'yla övünen sizler, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı aşağılar mısınız? ²⁴ Tıpkı yazıldığı gibi, "Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrı'nın adına küfrediliyor."

²⁵ Eğer Yasa'ya uyarsan sünnetin tabii ki yararı vardır. Ama Yasa'yı çiğnersen, sünnetli olmanın artık hiçbir anlamı kalmaz. ²⁶ Sünnetsizler Yasa'nın buyruklarına uyarsa, sünnetli sayılmaz mı? ²⁷ Öyleyse, bedence sünnetsiz olup da Yasa'yı uygulayan kişi, Yasa'ya ve bedende sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğneyen seni yargılamaz mı? ²⁸ Çünkü dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi değildir, aynı şekilde dıştan, bedensel sünnet de gerçek sünnet değildir. ²⁹ Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürek hakkındadır; yazılı yasaya değil, ruha dayalıdır. İçten Yahudi olan kişi övgüyü insanlardan değil, Tanrı'dan alır.

3

¹ Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Ya da sünnetin yararı nedir?

² Her bakımdan çoktur! Her şeyden önce Tanrı'nın sözleri onlara emanet edilmiştir. ³ İçlerinden bazıları iman etmemişse ne olmuş? Onların imansızlıkları Tanrı'nın sadakatini geçersiz kılar mı? ⁴ Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğru olduğu bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi:

“Öyle ki sözlerinde haklı çıkasın, Ve yargılandığında galip gelesin.”

⁵ Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adaletini gösteriyorsa, ne diyelim? Gazapla cezalandıran Tanrı adaletsiz mi? İnsan olarak konuşuyorum.

⁶ Kesinlikle hayır! Böyle olsaydı, Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak?

⁷ Tanrı'nın doğruluğu, benim yalanımla O'nun yüceliği için daha çok açığa çıkmışsa, ben neden hâlâ bir günahkâr olarak yargılanıyorum?

⁸ Bazılarının bizi karalayarak, söylediğimizi iddia ettiği gibi niçin, “Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın” demeyelim? Bunu söyleyenler haklı olarak yargılanacaklar.

⁹ Öyleyse, biz Yahudiler öteki uluslardan daha mı üstünüz? Kesinlikle hayır! Daha önce hem Yahudiler'i hem de Grekler'in hepsinin günah altında oldukları konusunda uyarmıştık. ¹⁰ Yazılmış olduğu gibi:

“Doğru olan yok, tek kişi bile.

¹¹ Anlayan yok.

Tanrı'yı arayan kimse yok.

¹² Hepsi saptı.

Birlikte yararsız oldular.

İyilik eden yok, bir kişi bile yok.”

¹³ “Ağızları açık bir mezardır. Dilleriyle kandırırlar.”

“Engerek zehiri var dudaklarının altında.”

¹⁴ “Ağızları lanet ve acı sözle dolu.”

¹⁵ “Ayakları kan dökmeye koşar.

¹⁶ Yollarında yıkım ve sefalet var.

¹⁷ Esenlik yolunu bilmezler.”

¹⁸ “Tanrı korkusunu göz önünde bulundurmazlar.”

¹⁹ Şimdi biliyoruz ki, Kutsal Yasa'da söylenen her şey Yasa altında bulunan kişilere söylenmiştir; her ağız kapansın, tüm dünya Tanrı'ya hesap versin.

²⁰ Bunun için hiç kimse Yasa'nın gereklerini yapmakla Tanrı katında aklanmaz. Çünkü Yasa aracılığıyla günah bilgisine erişilir.

²¹ Ama şimdi, Yasa'dan ayrı olarak, Tanrı'nın doğruluğu açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık etmektedir. ²² Tanrı'nın doğruluğuna Yeşua Mesih'e iman etmekle kavuşulur. Buna iman eden herkes kavuşur. Hiç ayırım yoktur. ²³ Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı.

²⁴ Mesih Yeşua'da olan kurtuluşla, O'nun lütfuyla, karşılıksız olarak aklanılır.

²⁵ Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan ve iman yoluyla benimsenen kurban olarak gönderdi. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip önceden işlenmiş günahları cezasız bıraktı. ²⁶ Bunu, adaletini bu zamanda gözler önüne sermek, adil olduğunu ve Yeşua Mesih'e iman edenleri akladığını göstermek amacıyla yaptı.

²⁷ O halde neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye göre? Eylemlere göre mi? Hayır, iman ilkesine göre. ²⁸ Çünkü insanın Yasa'nın gereklerinden bağımsız bir biçimde imanla aklandığı kanısındayız. ²⁹ Yoksa Tanrı yalnızca Yahudiler'in Tanrısı mı? O, öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Kuşkusuz,

öteki ulusların da Tanrısı'dır. ³⁰ Çünkü sünnetlileri imanla, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak olan Tanrı birdir.

³¹ Öyleyse iman yoluyla Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Kesinlikle hayır, Yasa'yı doğruluyoruz.

4

¹ Öyleyse, atamız Avraham'ın bedensel durumu için ne diyelim? ² Eğer Avraham yaptığı işlerden ötürü aklandıysa, övünmeye hakkı vardır, ama Tanrı karşısında değil. ³ Kutsal Yazı ne diyor? "Avraham Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı." ⁴ Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır. ⁵ Ancak çalışmayan, ama tanrısız aklayana iman eden kişinin imanı doğruluk olarak sayılır. ⁶ David, işlerine bakılmaksızın Tanrı'nın doğru saydığı kişinin mutluluğunu şöyle anlatır:

⁷ "Ne mutlu suçları bağışlananlara, Günahları örtülmüş olanlara!

⁸ Ne mutlu günahı Efendi tarafından sayılmayana!"

⁹ Öyleyse bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa sünnetsizler için de geçerli mi? Ki, Avraham'ın imanı sayesinde doğru sayıldığını söylüyoruz. ¹⁰ Ne durumdayken doğru sayıldı? Sünnetliyen mi yoksa sünnetsizken mi? Sünnet olmadan önce, sünnetsizken. ¹¹ Avraham daha sünnetsizken imanla doğru sayıldığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz olmalarına karşın iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da doğru sayılsın. ¹² Bununla birlikte sünnetlilerin de babası oldu; yalnız sünnetli oldukları için değil, atamız Avraham'ın sünnetsizken taşıdığı imanın izinden gittikleri için. ¹³ Çünkü Avraham'a ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi, Kutsal Yasa yoluyla değil, imanla gelen doğruluk yoluyla verildi.

¹⁴ Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçısıysa, iman boş ve vaat geçersiz olur. ¹⁵ Yasa gazaba neden olur. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmekten de söz edilemez. ¹⁶ Bu nedenle vaat, Tanrı'nın lütfuna göre olsun ve Avraham'ın soyu için güvence altına alınsın diye imana bağlı kılınmıştır. Avraham'ın soyu yalnız Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda Avraham'ın imanına sahip olanlardır. O hepimizin babasıdır. ¹⁷ Yazılmış olduğu gibi, "Seni birçok ulusun babası yaptım." Avraham ölümlere yaşam veren, olmayan şeyleri olanlar gibi çağıran Tanrı'nın önünde iman etti. ¹⁸ Avraham, umutsuz bir durumdayken, birçok ulusun babası olacağına, "Senin soyun böyle olacak" ¹⁹ sözüne umutla iman etti. Yüz yaşına yaklaşmış, ölü denebilecek bedenini ve Sarah'ın ölü rahmini göz önünde bulundurup imanı zayıflamadı.

²⁰ Tanrı'nın vaadi hakkında kuşku duyup imansızlık etmedi. Tam tersine imanı güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti. ²¹ Tanrı'nın vaadini yerine getirebileceğinden tam emindi. ²² Bu nedenle, imanı kendisine doğruluk sayıldı. ²³⁻²⁴ Doğruluk sayıldı sözü, yalnızca onun için değil, Efendimiz Yeşua Mesih'i ölümden diriltten Tanrı'ya iman etmekle doğru sayılacak olan bizler için de yazılmıştır. ²⁵ Yeşua suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için dirildi.

5

¹ Bu nedenle imanla aklandığımızı göre, Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'yla barıştık. ² İçinde bulunduğumuz bu lütfu Mesih aracılığıyla iman yoluyla kavuştuk. Tanrı'nın yüceliğine erişme umuduyla seviniyoruz. ³ Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da seviniyoruz. ⁴ Çünkü, sıkıntının dayanıklılığı, dayanıklılığın, yetkin kişiliği, yetkin kişiliğin de umudu yarattığını biliyoruz. ⁵ Umut bizi hayal kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh

aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür. ⁶ Biz daha güçsüzken, Mesih uygun zamanda tanrısızlar için öldü. ⁷ Çünkü bir kimse doğru insan için güç ölür. İyi insan için belki biri ölmeye cesaret edebilir. ⁸ Ama Tanrı bize olan sevgisini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken

Mesih bizim için öldü.

⁹ O halde, şimdi O'nun kanıyla akladığımızı göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. ¹⁰ Çünkü biz düşmanken, Oğlu'nun ölümü aracılığıyla Tanrı'yla barıştıysak, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir.

¹¹ Ve yalnız bu değil, bizi şimdi barıştırmış olan Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'yla da seviniyoruz. ¹² Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm tüm insanlara geçti. Çünkü hepsi günah işledi. ¹³ Kutsal Yasa gelene kadar dünyada günah vardı; ama Yasa olmadığında günah sayılmaz. ¹⁴ Yine de ölüm, Adem'den Moşe'ye kadar, Adem'inkine benzer bir günah işlememiş olanların üzerinde de egemendi. Adem gelecek olan Kişi'nin örneğidir. ¹⁵ Ama karşılıksız armağan, işlenen suç gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçoğları öldüyse, Tanrı'nın lütfu, bir tek adamın, yani Yeşua Mesih'in lütfuyla verilen armağan birçoğları yararına daha da çoğaldı. ¹⁶ Armağan, o tek adamın işlediği günah gibi değildir. Çünkü tek suçtan sonra mahkûmiyet geldi, ama birçok suçtan sonra verilen karşılıksız armağan aklanmayı getirdi. ¹⁷ Eğer ölüm birinin suçu yüzünden biri aracılığıyla hüküm sürdüyse; bol lütuf ve doğruluk armağanını alanların, bir tek adam, yani Yeşua Mesih aracılığıyla yaşamda hüküm sürecekleri çok daha kesindir. ¹⁸ Böylece tek bir suç yüzünden bütün insanlar mahkûm edildiyse; tek bir doğruluk eylemiyle, tüm insanlar yaşamak üzere aklandı. ¹⁹ Çünkü bir adamın söz dinlemeziği yüzünden birçoğları günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle de birçoğları doğru kılınacaktır. ²⁰ Kutsal Yasa, suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde, lütuf daha da çoğaldı. ²¹ Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla hüküm sürdüyse, lütuf da Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla hüküm sürsün.

6

¹ O zaman ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? ² Kesinlikle hayır! Günaha karşı ölmüş olan bizler bundan böyle nasıl günah içinde yaşayabiliriz? ³ Yoksa Mesih Yeşua'ya vaftiz edilenlerin hepsinin O'nun ölümüne vaftiz edildiğini bilmiyor musunuz? ⁴ Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih ölümden nasıl dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürelim diye, vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük. ⁵ Eğer O'nunkine benzer bir ölümle O'nunla birleştiresek, O'nun dirilişinin de bir parçası olacağız. ⁶ Günaha tutsak olan beden ortadan kaldırılınsın diye eski adamın Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğini biliyoruz; öyle ki artık günaha kölelik etmeyelim.

⁷ Çünkü ölmüş olan kişi günahattan özgür kılınmıştır. ⁸ Eğer Mesih'le birlikte öldüysek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz.

⁹ Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini biliyoruz. Ölüm artık O'nun üzerinde hüküm süremez! ¹⁰ O'nun ölümü günaha karşı ilk ve son ölüm olmuştur. Yaşamakta olduğu hayatı ise Tanrı için sürdürmektedir. ¹¹ Böylece kendinizi günah karşısında ölü, ama Efendimiz Mesih Yeşua'da Tanrı karşısında diri sayın.

¹² Bu nedenle, günahın ölümlü bedenlerinizde hüküm sürmesine izin vermeyin; öyle ki, bedeninizin tutkularına uymayasınız. ¹³ Ayrıca, bedeninizin üyelerini haksızlık araçları olarak günaha sunmayın. Bunun yerine ölümden

dirilenler olarak kendinizi Tanrı'ya adayın. Bedeninizin üyelerini de doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun. ¹⁴ Çünkü günah size egemen olmayacak. Çünkü Yasa altında değil, lütuf altındasınız.

¹⁵ Öyleyse Yasa altında değil, lütuf altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır! ¹⁶ Kendinizi kime teslim ederseniz, buyrukları yerine getiren köleler gibi sözünü dinlediğiniz kişinin kölesi olduğunuzu bilmiyor musunuz? Ya ölüme sürükleyen günahın, ya da doğruluğa taşıyan sözdinlerliğin kölesisiniz. ¹⁷ Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, bir zamanlar günahın köleleriyken, adandığınız öğretiye yürekten bağlandınız. ¹⁸ Günahtan özgür kılınarak doğruluğun hizmetkârları oldunuz.

¹⁹ Bedeninizin güçsüzlüğünden ötürü insan ölçülerine göre konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsallaşmak için doğruluğa hizmetkârlar olarak sunun. ²⁰ Çünkü günahın köleleriyken, doğruluktan özgürdünüz. ²¹ Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne ürün topladınız? O şeylerin sonu ölümdür. ²² Ama şimdi, günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın hizmetkârları olduğunuza göre, ürününüz kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır.

²³ Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın karşılıksız armağanı ise Efendimiz Mesih Yeşua'da sonsuz yaşamdır.

7

¹ Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorum, kardeşler Yasa'nın insanın yaşadığı sürece üzerinde egemen olduğunu bilmiyor musunuz? ² Evli kadın, kocası yaşadığı sürece yasayla ona bağlıdır, ancak kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur. ³ Öyleyse, kadın kocası yaşarken başka bir adamla ilişki kurarsa, zina etmiş olur. Ama kocası ölürse, yasadan özgürdür. Başka bir adama varırsa zina etmiş olmaz.

⁴ Bu nedenle, kardeşlerim, siz de ölümden dirilmiş olan Mesih'e varmak üzere, Mesih'in bedeni aracılığıyla Yasa karşısında öldünüz. Öyle ki Tanrı'nın hizmetinde verimli olalım. ⁵ Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasa'nın kışkırttığı günahkâr tutkular, ölüme götüren meyveler vermek üzere bedenimizin üyelerinde çalışıyordu.

⁶ Ama şimdi, önceden içinde haps olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasa'dan özgür kıldık. Öyle ki, artık yazılı yasanın eski yolunda değil, ruhun yeni yolunda hizmet edelim.

⁷ O zaman ne diyelim? Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ancak, Yasa olmadan günahın ne olduğunu bilemezdim. Çünkü Yasa, "Göz dikmeyeceksin" demeseydi, göz dikmenin kötü bir şey olduğunu bilemezdim. ⁸ Ama buyruk aracılığıyla fırsat bulan günah içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Yasa olmadığı sürece günah ölüdür.

⁹ Bir zamanlar Yasa'dan habersiz yaşıyordum, ama buyruk gelince günah dirildi, bense öldüm. ¹⁰ Yaşama götürmesi gereken buyruk bana ölüm getirdi. ¹¹ Çünkü günah, buyruğun verdiği fırsatla beni kandırdı ve buyruk aracılığıyla beni öldürdü. ¹² Bu nedenle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.

¹³ Bu durumda iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günahın, günah olduğu bilinsin diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Böylece buyruk aracılığıyla günahın ne denli günah olduğu açığa çıksın. ¹⁴ Çünkü Yasa'nın ruhsal olduğunu biliyoruz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım. ¹⁵ Çünkü ne yaptığımı bilmiyorum.

Çünkü yapmak istediğimi yapmıyor, tersine nefret ettiğim şeyi yapıyorum. ¹⁶ Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş oluyorum. ¹⁷ Bu yüzden bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor. ¹⁸ Çünkü bende, yani benliğimde iyi bir şeyin barınmadığını biliyorum. Çünkü içimde iyiyi yapmak için istek var, ama güç yok. ¹⁹ İstedğim iyi şeyi yapmıyor, tersine istemediğim kötü şeyi yapıyorum. ²⁰ Ama istemediğim şeyi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahdır. ²¹ O zaman bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyilik yapmak istesem de, kötülük hep önümde duruyor. ²² İç varlığımda Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum. ²³ Ama bedenimin üyelerinde farklı bir yasa görüyorum. Aklımın yasasına karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor. ²⁴ Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak? ²⁵ Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! O halde ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın yasasına hizmet ediyorum.

8

¹ Bundan böyle Mesih Yeşua'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur; onlar benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşarlar. ² Çünkü Mesih Yeşua'daki yaşam Ruh'unun yasası beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı. ³ Benlikten ötürü zayıf olan Yasa'nın yapamadığını, Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahkâr insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı. ⁴ Öyle ki, Yasa'nın hükmü, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin. ⁵ Benliğe göre yaşayanlar benlikle ilgili, Ruh'a göre yaşayanlarsa Ruh'la ilgili şeyleri düşünürler. ⁶ Çünkü benliğin düşüncesi ölümdür, Ruh'un düşüncesi ise yaşam ve esenliktir. ⁷ Çünkü benliğin düşüncesi Tanrı'ya düşmandır. Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de. ⁸ Benlikte olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler. ⁹ Ama eğer Tanrı'nın Ruhü içinizde yaşıyorsa, benlikte değil, Ruh'tasınız. Ama bir kimsede Mesih'in Ruhü yoksa, o kişi Mesih'in değildir. ¹⁰ Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günahtan ötürü ölü olmasına karşın, doğru kılınmış olduğunuz için ruhunuz diridir. ¹¹ Yeşua'yı ölümden diriltenin Ruhü içinizde yaşıyorsa, Mesih Yeşua'yı ölümden diriltin, içinizde yaşayan Ruhü aracılığıyla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.

¹² Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz. ¹³ Çünkü benliğe göre yaşarsanız, öleceksiniz; ama bedenin işlerini Ruh'la öldürürseniz, yaşayacaksınız. ¹⁴ Tanrı'nın Ruhü tarafından yöneltilenlerin hepsi, Tanrı'nın çocuklarıdır. ¹⁵ Çünkü sizi yeniden korkuya sevkedecek kölelik ruhunu almadınız, evlatlık ruhunu aldınız. Bu ruh aracılığıyla, "Abba! Baba!" diye sesleniyoruz.

¹⁶ Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder. ¹⁷ Eğer çocuklarsak, o zaman mirasçılarız. Eğer Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçlarıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız.

¹⁸ Öyle düşünüyorum ki, içinde bulunduğumuz bu zamanın acıları, bize gösterilecek olan yücelikle karşılaştırılmaya değer. ¹⁹ Çünkü yaratılış, Tanrı'nın çocuklarının ortaya çıkmasını büyük bir özlemle bekliyor. ²⁰⁻²¹ Çünkü yaratılış, amaçsızlığa teslim edildi. Bu yaratılışın kendi isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılış, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu taşıyordu. ²² Çünkü tüm yaratılışın şimdiye dek birlikte inleyip acı çektiğini biliyoruz. ²³ Yalnız yaratılış değil, biz de Ruh'un ilk ürünlerine sahip olan

bizler de, evlatlığa alınmayı, bedenlerimizin kurtuluşunu özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz. ²⁴ Çünkü umutla kurtulduk, ama görülen umut umut değildir. Kim gördüğü şeyi umut eder ki? ²⁵ Ama görmediğimizi umarsak, onu sabırla bekleriz.

²⁶ Aynı şekilde, Ruh da zayıflıklarımızda bize yardım eder. Çünkü ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz. Ama Ruh'un kendisi sözle anlatılamaz iniltilelerle bizim için aracılık eder. ²⁷ Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesini bilir. Çünkü Ruh, Tanrı iradesi doğrultusunda kutsallar için aracılık eder.

²⁸ Tanrı'yı sevenler ve O'nun amacı uyarınca çağrılmış olanlar uğruna her şeyin birlikte iyilik için çalıştığını biliyoruz. ²⁹ Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun. ³⁰ Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırды, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.

³¹ O halde buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? ³² Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi karşılıksız vermeyecek mi? ³³ Tanrı'nın seçilmişlerini kim suçlayabilir? Onları aklayan Tanrı'dır. ³⁴ Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih Yeşua, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir.

³⁵ Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, ıstırap mı, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? ³⁶ Yazılmış olduğu gibi:

“Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz. Boğazlanacak koyun sayıldık.”

³⁷ Ama bizi sevenin aracılığıyla bütün bunlarda galiplerden üstünüz. ³⁸⁻³⁹ Eminim ki, ne ölümün, ne yaşamın, ne meleklerin, ne yönetimlerin, ne şimdiki, ne gelecek şeylerin, ne güçlerin, ne yüksekliğin, ne derinliğin, ne de yaratılmış başka bir şeyin bizi Efendimiz Mesih Yeşua'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya gücü yetecektir.

9

¹ Mesih'te gerçeği söylüyorum. Yalan söylemiyorum, vicdanım da söylediklerime Kutsal Ruh aracılığıyla tanıklık ediyor. ² Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var. ³ Kardeşlerimin, soydaşlarımın yerine ben kendim lanetlenip Mesih'ten koparılmayı dilerdim. ⁴ Evlatlığa kabul edilenler, Tanrı'nın yüceliğini görenler İsraililer değil mi? Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa, tapınma düzeni, vaatler onlara verildi. ⁵ Büyük atalar onların atalarıdır, Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde egemen olan, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin.

⁶ Ama Tanrı'nın sözü boşa çıkmış demek değildir. Çünkü İsrail soyundan gelenlerin tümü İsraili sayılmaz. ⁷ Ne de Avraham soyundan olanların tümü Avraham'ın çocuklarıdır. Ama, “Soyun İshak'la sürecek” diye yazılmıştır. ⁸ Yani, Tanrı'nın çocukları insani yoldan doğanlar değil, vaat uyarınca doğarak mirasçı sayılanlardır. ⁹ Çünkü vaat şöyleydi: “Belirlenen zamanda geleceğim ve Sarah'ın bir oğlu olacak.”

¹⁰ Bu kadar da değil, Rebeka bir erkekten, atamız İshak'tan ikizlere hamile kalmıştı. ¹¹ Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı Rebeka'ya, “Büyüğü küçüğüne hizmet edecek” dedi. ¹² Öyle ki, Tanrı'nın seçim yapmaktaki amacı, yapılan işlere değil, çağrısına dayansın. ¹³ Yazılmış olduğu gibi, “Yakov'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim.”

¹⁴ O halde ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır!

¹⁵ Çünkü Tanrı Moşe'ye, "Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, acıdığıma acıyacağım" dedi. ¹⁶ Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına bağlı değil, merhamet gösteren Tanrı'ya bağlıdır. ¹⁷ Çünkü Kutsal Yazı'da firavuna şöyle deniliyor: "Seni gücümü göstermek ve adımı tüm dünyada duyurmak amacıyla yükselttim." ¹⁸ Demek ki, Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini nasırlaştırır.

¹⁹ O zaman bana, "Tanrı insanda neden hâlâ kusur buluyor? Kim O'nun iradesine karşı koyabilir ki?" diyeceksin. ²⁰ Ama, ey insanoğlu, sen kimsin ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun? Kendisine biçim verilen, biçim verene, "Beni neden böyle yaptın" diyebilir mi? ²¹ Yoksa çömlekçinin aynı kilden bir kabı onurlu iş için, öbürünü bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu? ²² Ya eğer Tanrı, gazabını göstermek ve gücünü bildirmek isterken, yok edilmek üzere hazırlanan gazap kablalarına büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim? ²³ Yüceltilmek üzere önceden hazırlayıp merhamet kablalarına görkeminin zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim? ²⁴ Yalnız Yahudiler'den değil, öteki uluslardan da çağırdığı bizler değil miyiz? ²⁵ Tanrı'nın Hoşça Kitabı'nda söylediği gibi:

"Halkım olmayana halkım,
Sevgili olmayana, sevgilim diyeceğim."

²⁶ "Onlara, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde, Yaşayan Tanrı'nın çocukları denecek."

²⁷ Yeşaya İsrail için şöyle sesleniyor:

"İsrail'in çocuklarının sayısı denizin kumu kadar olsa bile
Ancak bir azınlık kurtulacak.

²⁸ Çünkü Efendi yeryüzündeki yargılama işini tez yapıp sonuçlandıracak."

²⁹ Yeşaya'nın önceden söylediği gibi:

"Orduların Efendisi soyumuzu sürdürecektir geride birkaç kişiyi bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik."

³⁰ O halde ne diyelim? Doğruluk peşinde olmayan uluslar doğruluğa kavuştular. Bu doğruluğa iman yoluyla kavuştular. ³¹ Ama doğruluk yasaının peşinden giden İsrail, doğruluk yasasına erişemedi. ³² Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi doğru olmaya çalıştılar. Tökezleme taşına takılıp tökezlediler. ³³ Yazılmış olduğu gibi:

"İşte, Siyon'da bir tökezleme taşı bir tökezleme kayası koyuyorum. O'na iman eden hiç kimse hayal kırıklığına uğramayacaktır."

10

¹ Kardeşler, İsrail'in kurtulmasını yürekten arzuluyor ve bunun için Tanrı'ya dua ediyorum. ² Onlar için tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler, ama bu gerçek bilgiye dayanmayan bir gayrettir.

³ Tanrı'nın doğruluğunu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını kurmaya çalıştıkları için, Tanrı'nın doğruluğuna tabi olmadılar.

⁴ Oysa Mesih, iman eden herkesin doğru kılınması için Kutsal Yasa'nın tamamlanmasıdır. ⁵ Çünkü Moşe, Kutsal Yasa doğruluğu hakkında şöyle yazıyor: "Yasa'nın buyruklarını yerine getiren, onlara göre yaşayacaktır."

⁶ İmana dayanan doğruluk ise şöyle diyor: "İçinizden, 'Göğe, yani Mesih'i indirmeye kim çıkacak?' demeyin.' ⁷ Ya da, 'Derinliklere, yani Mesih'i ölümler arasından çıkarmaya, kim inecek?' demeyin. ⁸ Ama ne deniyor? "Söz sana yakındır; ağzında ve yüreğindedir." İşte duyurduğumuz iman sözü budur.

⁹ Yeşua'nın Efendi olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen kurtulacaksın. ¹⁰ Çünkü kişi yürekten iman

ederek doğru sayılır, imanını ağızıyla açıklayarak kurtulur. ¹¹ Kutsal Yazı şöyle der: “O’na iman eden hayal kırıklığına uğratılmayacak.”

¹² Çünkü Yahudi Grek ayrımı yoktur. Aynı Efendi hepsinin Efendisi’dir. O kendisine seslenen herkese karşı eliaçıktır. ¹³ “Efendi’nin adını çağıran herkes kurtulacaktır.” ¹⁴ Ama iman etmedikleri kişiyi nasıl çağıracaklar? Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler? Sözü duyuran olmazsa nasıl duyacaklar? ¹⁵ Sözü yaymaya gönderilmezlerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu gibi:

“İyi haber müjdeleyenlerin,
Esenlik Müjdesi’ni getirenlerin ayakları ne güzeldir!”

¹⁶ Ama yine de hepsi sevindirici haberi dinlemediler. Çünkü Yeşaya, “Efendi, haberimize kim inandı?” diyor. ¹⁷ Demek ki iman, duymakla, duymak da Tanrı’nın sözü aracılığıyla olur. ¹⁸ Ama soruyorum: Haberi duymadılar mı? Kuşkusuz duydular.

“Sesleri tüm yeryüzüne yayıldı,
Sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı.”

¹⁹ Ama soruyorum: İsrail bilmiyor muydu? İlk Moşe şöyle diyor: “Sizi ulus olmayanla kıskandıracığım.”

Anlayıştan yoksun bir ulusla sizi öfkeli edeceğim.”

²⁰ Yeşaya da korkmadan şöyle diyor:

“Aramayanlar tarafından bulundum. Sormayanlara kendimi açıkladım.”

²¹ Ama İsrail için şöyle diyor: “Söz dinlemeyen, başkaldırıcı bir halka bütün gün ellerimi uzattım.”

11

¹ Öyleyse soruyorum, Tanrı kendi halkına yüz mü çevirdi? Kesinlikle hayır! Çünkü ben de Benyamin oymağından Avraham’ın soyundan bir İsraili’yim.

² Tanrı önceden bildiği öz halkını reddetmedi. Yoksa İsrail’e karşı Tanrı’ya yakaran Eliyah hakkında Kutsal Yazı’nın ne dediğini bilmiyor musunuz? ³ “Ya Efendi, peygamberlerini öldürdüler, sunaklarını yıktılar. Yalnız ben kaldım, beni de öldürmeye çalışıyorlar.”

⁴ Tanrı ona nasıl yanıt verdi? “Baal’a diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım.” ⁵ Tıpkı buna benzer, şimdi de Tanrı’nın lütfuyla seçilmiş bir azınlık vardır. ⁶ Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi işlerin sonucu olmamıştır. Aksi halde lütuf, artık lütuf olmaktan çıkar!

⁷ Öyleyse sonuç nedir? İsrail aradığını bulamadı, bulanlar seçilmiş olanlardı. Geriye kalanların ise yürekleri katılaştı. ⁸ Yazılmış olduğu gibi: “Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi; bugüne dek görmeyen gözler, işitmeyen kulaklar verdi.”

⁹ David de şöyle der:

“Sofraları onlara tuzak, kapan, tökez ve kendilerine ceza olsun.

¹⁰ Gözleri kararsın, görmesinler. Bellerini hep iki büklüm et.”

¹¹ O zaman soruyorum: Düşmek için mi tökezlediler? Kesinlikle hayır! Ama onların düşüşüyle öteki uluslara kurtuluş geldi. Öyle ki İsraililer onlara imrensin. ¹² Şimdi eğer onların düşüşü dünyaya bolluk, kayıpları uluslara zenginlik getirdiyse, onların bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir! ¹³ Şimdi siz uluslara söylüyorum: Madem ki, ben uluslara elçi olarak gönderildim, hizmetimi yüce sayıyorum. ¹⁴ Belki bir şekilde soydaşlarımı imrendirip onlardan bazılarını kurtarabilirim.

¹⁵ Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrı'yla barışmasına yol açmışsa, kabul edilmeleri ölümden yaşama geçiş değil de nedir? ¹⁶ Hamurun ilk kısmı kutsalsa, tümü kutsaldır; kök kutsalsa dallar da kutsaldır. ¹⁷⁻¹⁸ Fakat dallardan bazıları kesildiyse ve sen yabancı bir zeytin olarak onların arasına aşılınıp zeytin ağacının semiz köküne ortak oldunsa, dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, kökü taşıyan sen değilsin, kök seni taşıyor. ¹⁹ O zaman, "Ben aşılınayım diye dallar kesildi" diyeceksin. ²⁰ Doğru, onlar imansızlıkları yüzünden kesildiler ve sen imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork! ²¹ Çünkü Tanrı doğal dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir.

²² O halde Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. O düşenlere karşı serttir, ama iyiliğine bağlı kalırsan sana karşı iyidir. Yoksa sen de kesilip atılırsın. ²³ Eğer imansızlık edip direnmezlerse, onlar da aşılınacaklardır. Çünkü Tanrı'nın gücü onları yeniden aşılınmaya yeter.

²⁴ Sen yabancı zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak iyi cins zeytin ağacına aşılandınsa, asıl dalların kendi ağacına aşılınacakları çok daha kesindir!

²⁵ Kardeşler, kibire kapılmayasınız diye şu sır hakkında bilgisiz kalmanızı istemiyorum: Öteki uluslardan kurtulacakların sayısı tamamlanana dek İsraililer'den bir kısmının yüreği katı kalacak. ²⁶ Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi:

"Kurtarıcı Siyon'dan çıkacak,

Yakov'un soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracak.

²⁷ Onların günahlarını kaldıracığım zaman Onlarla yapacağım antlaşma budur."

²⁸ Müjde'ye gelince onlar sizin uğrunuza düşman oldular. Ama seçime gelince ataları uğruna onlar hala sevilmektedirler. ²⁹ Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz. ³⁰ Size gelince, geçmişte Tanrı'nın sözünü dinlemeyen sizler şimdi onların söz dinlemezliliğiyle merhamete kavuştunuz. ³¹ Tıpkı bunun gibi, size gösterilen merhametle onlar da merhamete kavuşsunlar diye şimdi söz dinlemez oldular. ³² Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi başkaldırıya tutsak etti.

³³ Tanrı'nın zenginliği, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargılarını ve izini sürdüğü yollarına kimse akıl erdiremez!

³⁴ "Efendi'nin düşüncesini kim bilebildi? Ya da O'nun öğütçüsü olabildi?"

³⁵ "Kim O'na bir şey verdi ki,

Verene geri ödesin?"

³⁶ Her şeyin kaynağı O'dur. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

12

¹ Bu nedenle, kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına, bedenlerinizi Tanrı tarafından kabul edilebilir, diri, kutsal bir kurban olarak sunmaya çağırıyorum. Bu sizin ruhsal hizmetinizdir. ² Bu dünyaya uymayın, tersine Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizi yenileyerek değişin.

³ Bana verilen lütufla hepimize söylüyorum: Kimse kendisini gereğinden daha yüksek görmesin. Bunun yerine, herkes Tanrı'nın kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun. ⁴⁻⁵ Bir bedende ayrı ayrı işleve sahip birçok üyenin olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesih'te bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz. ⁶ Bize verilen lütfu göre, çeşitli ruhsal armağanlara sahibiz. Armağanımız peygamberlikse, imanımız oranında peygamberlik edelim. ⁷ Ya da hizmetse, kendimizi hizmete verelim. Öğretmekse öğretelim.

⁸ Öğüt veren öğütte bulunsun. Bağışta bulunan bunu cömertçe yapsın. Yöneten gayretle yönetsin. Merhamet eden bunu sevinçle yapsın.

⁹ Sevginiz iki yüzlü olmasın. Kötülükten tiksinin, iyiliğe sarılın.

¹⁰ Kardeşlik sevgisi içinde, birbirinize şefkatle bağlanın. Birbirinize saygı göstermekte yarışın. ¹¹ Gayretiniz zayıflamasın. Ruhta ateşli olun. Efendi'ye hizmet edin. ¹² Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya katlanın. Dualarınızı kararlılıkla sürdürün. ¹³ İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuk-sever olun. ¹⁴ Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin. ¹⁵ Sevinenlerle birlikte siz de sevinin. Ağlayanlarla ağlayın. ¹⁶ Birbirinize karşı aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin, alçakgönüllülerle birlikte olun. Bilgiçlik taslamayın. ¹⁷ Hiç kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya gayret edin. ¹⁸ Mümkünse, elinizden geldiğince, tüm insanlarla barış içinde olun. ¹⁹ Sevgili kardeşler, öç almayın; bunu

Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: “ ‘Öç benimdir, ben karşılık vereceğim’ diyor Efendi.” ²⁰ Bu nedenle

“Düşmanın açsa onu doyur, Susamışsa su ver.

Böyle yaparak onun başına kızgın ateş korlarını yığmış olursun.”

²¹ Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.

13

¹ Herkes, başta bulunan yetkililere bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından atanmıştır. ² Bu nedenle, yönetime direnen, Tanrı'nın düzenine karşı direnmiş olur. Direnenler de yargılanır. ³ Yetkililer iyilik edenleri değil, kötülük edenleri korkutur. Yönetimden korkmak istemiyorsan, iyi olanı yap, böylece yönetimin övgüsünü kazanırsın. ⁴ Çünkü yönetim senin yararına Tanrı hizmetkâridir. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Çünkü yönetim kılıcı boş yere taşımıyor. Yönetim, kötülük yapana karşı öç ve gazap aracı olarak Tanrı hizmetkâridir. ⁵ Bu nedenle, yalnızca gazaptan dolayı değil, aynı zamanda vicdan nedeniyle de yönetime tabi olmalısınız. ⁶ Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü onlar Tanrı'nın bu amacı doğrultusunda sürekli çalışan hizmetkârlarıdır.

⁷ Bu nedenle herkese hakkını verin: Vergi toplayana vergi, gümrük alana gümrük, saygı gösterilmesi gerekene saygı, onur hakkı olana onur verin.

⁸ Birbirinizi sevmekten başka kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü komşusunu seven Yasa'yı yerine getirmiş olur. ⁹ Çünkü, “Zina etmeyeceksin”, “Adam öldürmeyeceksin”, “Çalmayacaksın”, “Göz dikmeyeceksin” ve bundan başka tüm diğer buyruklar, şu sözde özetlenir: “Komşunu kendin gibi seveceksin.” ¹⁰ Sevgi komşuya zarar vermez. Bu nedenle sevgi, Kutsal Yasa'nın yerine getirilmesidir.

¹¹ Bunu, uykudan uyanma zamanınızın geldiğini bilerek, zamanın farkında olarak yapın. Çünkü kurtuluşunuz şimdi size, o ilk iman ettiğiniz günden daha yakındır. ¹² Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. O halde karanlığın işlerini üzerimizden atalım ve ışığın silahlarını kuşanalım. ¹³ Gündüze yaraşır biçimde saygıdeğer bir yaşam sürdürelim. Kendimizi çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, ahlaksızlığa, sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa kaptırmayalım. ¹⁴ Tam tersine, Efendi Yeşua Mesih'i kuşanın ve benliğin tutkularına uymayın.

14

¹ İmanı zayıf olan kişiyi kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin.

² Bir kişi her türlü yiyeceği yiyebileceğine inanır, öte yandan imanı zayıf olansa yalnızca sebze yer. ³ Yiyen yemeyeni hor görmesin. Yemeyen, yiyeni

yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir. ⁴ Sen kimsin ki, başkasının hizmetkârını yargılıyorsun? Onun başarılı olup olmadığına karar veren kendi efendisidir. Evet, efendisi onu başarılı kılacaktır, çünkü Tanrı'nın onu başarılı kılmaya gücü vardır.

⁵ Biri bir günü öteki günden üstün sayar, diğeri her günü bir sayar. Bırakın herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun. ⁶ Belirli bir günü sayan, bunu Efendi için sayar; saymayan Efendi için saymaz. Yiyen, Tanrı'ya şükrederek Efendi için yer; yemeyen Efendi için yemez ve Tanrı'ya şükreder. ⁷ Çünkü hiçbirimiz ne kendimiz için yaşarız, ne de kendimiz için ölürüz. ⁸ Yaşarsak, Efendi için yaşarız. Ya da ölürsek, Efendi için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölsek de Efendi'ye aitiz. ⁹ Bunun için Mesih hem ölümlerin hem de dirilerin Efendisi olmak üzere ölüp dirildi.

¹⁰ Öyleyse sen, neden kardeşini yargılıyorsun? Ya da sen, neden kardeşini hor görüyorsun? Çünkü hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önünde duracağız.

¹¹ Yazılmış olduğu gibi:

“Varlığımın hakkı için, ‘Her diz önümde çökecek.

Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek’ diyor Efendi.”

¹² O zaman her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap vereceğiz.

¹³ Bu nedenle, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, kimse kardeşinin önüne sürçmesine ya da tökezlemesine neden olacak bir engel koymasın. ¹⁴ Efendi Yeşua'da kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden kirli değildir. Ama bir şeyin kirli olduğuna inanan için o şey kirlidir. ¹⁵ Yine de kardeşin yediğin bir şeyyüzünden incinmişse, artık sevgide yürümüyorsun demektir. Mesih'in uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme. ¹⁶ Öyleyse size göre iyi olanın karalanmasına izin vermeyin. ¹⁷ Çünkü Tanrı'nın Krallığı yiyecek içecek çekişmesi değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir. ¹⁸ Bu yolda Mesih'e hizmet eden kişi, Tanrı'yı hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır.

¹⁹ Öyleyse, esenlik getiren ve birbirimizin gelişmesini sağlayan işlerin ardınca gidelim. ²⁰ Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini baltalama! Her şey gerçekten temizdir, ancak yedikleriyle başkasını tökezleten kişi kötülük etmiş olur. ²¹ Et yememek, şarap içmemek, kardeşinin tökezlemesine veya zayıf düşmesine neden olacak herhangi bir şey yapmamak iyidir.

²² Bu konulardaki inancını Tanrı önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişiye ne mutlu. ²³ Ama yediğinden kuşku duymasına karşın yiyen kişi yargılanır; çünkü imana dayanmamıştır. İmana dayanmayan her şey günahtır.

²⁴ Tanrı, duyurduğum Müjde ve Yeşua Mesih'le ilgili sözü uyarınca, uzun çağlar boyunca saklı tutulan sırrı açıklayan vahyi uyarınca sizi ruhça pekiştirecek güçtedir. ²⁵ O sır şimdi açıklandı: Ebedi Tanrı'nın buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla tüm ulusların iman buyruğuna uymaları için bildirildi. ²⁶ Bilge olan tek Tanrı'ya Yeşua Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

15

¹ Güçlü olan bizler, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmek zorundayız. Amacımız kendimizi hoşnut etmek değildir. ² Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek ve komşusunun iyiliği için onu hoşnut etsin. ³ Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeyi düşünmedi. Ancak, yazılmış olduğu gibi: “Sana edilen hakaretlere ben uğradım.” ⁴ Önceden yazılan her şey, bizi eğitmek için

yazıldı. Öyle ki, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun. ⁵ Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı, Mesih Yeşua'ya göre birbirinizle aynı düşüncede olmanızı sağlasın. ⁶ Öyle ki, birlik içinde hep bir ağızdan Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı'nı ve Babası'nı yüceltesiniz.

⁷ Bu nedenle, Mesih'in sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği için birbirinizi kabul edin. ⁸⁻⁹ Mesih'in, Tanrı'nın güvenilir olduğunu göstermek için Yahudiler'in hizmetkârı olduğunu söylüyorum. Öyle ki atalarımıza verilen vaatler doğrulansın ve öteki uluslar merhameti için Tanrı'yı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi:

“Bu nedenle, uluslar arasında sana övgüler sunacağım, Adına ilahiler söyleyeceğim.”

¹⁰ Yine şöyle diyor,

“Ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin.”

¹¹ Yine,

“Ey bütün uluslar, Efendi'yi övün! Bütün halklar O'nu övsün.”

¹² Yine Yeşaya şöyle diyor: “Yişay'ın Kökü ortaya çıkacak,

Uluslara hükmetmek üzere yükselecek; Uluslar O'na umut bağlayacak.”

¹³ Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle umutla dolup taşmanız için imanda sizi tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.

¹⁴ Kardeşlerim, iyilikle dolu, her tür bilgiyle donanmış olduğunuzdan ben eminim. Bununla birlikte birbirinize öğüt verebilecek durumdasınız. ¹⁵ Ama Tanrı'nın bana verdiği lütufla, bazı durumları yeniden hatırlatmak için size yazma cesaretini gösterdim. ¹⁶ Bu lütufla uluslar yararına Mesih Yeşua'nın hizmetkârı oldum. Görevim Tanrı'nın Müjdesi'ni bir kâhin olarak duyurmaktır. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh tarafından kutsal kılınarak Tanrı'yı hoşnut eden bir sunu olsun. ¹⁷ Bu nedenle, Tanrı'yla ilgili konularda Mesih Yeşua'da övünüyorum.

¹⁸ Çünkü, ulusların söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığımla yaptıkları dışında başka hiçbir şeyden söz etmeye cesaret edemem.

¹⁹ Belirtiler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh'un gücüyle Yerusalemlen'den başlayıp İllirikum bölgesine kadar, Mesih'in Müjdesi'ni eksiksiz duyurdum. ²⁰ Amacım bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemektir. Bu nedenle, Müjde'yi Mesih'in adının henüz duyulmadığı yerlerde duyurdum.

²¹ Yazılmış olduğu gibi:

“Ondan habersiz olanlar görecekler. Duymamış olanlar anlayacaklar.”

²² Bu yüzden, size gelmem kaç kez engellendi. ²³⁻²⁴ Ama bu bölgelerde artık yapacağım bir şey kalmadığından, bunca yıldır da size gelmeyi arzuladığımdan, İspanya'ya giderken size uğrarım. Yolculuk sırasında sizi görüp bir süre hasret giderdikten sonra beni oraya uğurlayacağınızı umuyorum.

²⁵ Ama şimdi diyorum ki, kutsallara hizmet etmek için Yerusalemlen'e gidiyorum.

²⁶ Çünkü Makedonya ve Ahaya'dakiler, Yerusalemlen'deki kutsallar arasındaki yoksullar için yardım toplamayı uygun gördüler. ²⁷ Evet, uygun gördüler.

Çünkü onlara karşı borçludurlar. Madem uluslar İsraililer'in ruhsal bereketlerine ortak oldular, uluslar da maddesel bereketlerle onlara hizmet etmeye borçludurlar. ²⁸ Bu işi tamamlayıp sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra size uğrayacağım, sonra da İspanya'ya gideceğim. ²⁹ Size geldiğimde Mesih'in Müjdesi'nin bereketinin doluluğuyla geleceğimi biliyorum.

³⁰ Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih ve Ruh'un sevgisi adına size yalvarıyorum; benim için Tanrı'ya dua ederek uğraşıma katılın. ³¹ Öyle ki,

Yahudiye'deki imansızlardan kurtulayım ve Yerusaleml'deki hizmetim kutsal-
lar tarafından kabul görsün. ³² Böylece, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanınıza
geleyim ve sizlerle birlikte huzur bulayım. ³³ Esenlik kaynağı olan Tanrı
hepinizle birlikte olsun! Amin.

16

¹ Kenhere'de bulunan kilisenin görevlisi kız kardeşimiz Fibi'yi size öneririm.
² Onu kutsallara yaraşır bir tutumla, Efendi'nin adına kabul edin. Herhangi
bir konuda ihtiyacı olursa kendisine yardım edin. Çünkü o, ben dahil
birçoklarına yardımcı olmuştur.

³ Mesih Yeşua'da emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selamlarımı iletin.
⁴ Onlar benim uğruma hayatlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki
ulusların tüm kiliseleri de onlara şükran borçludur.

⁵ Onların evinde bulunan topluluğa da selamlarımı iletin. Asya İli'nde
Mesih'e ilk iman eden sevgili kardeşim Epenetus'a selam söyleyin. ⁶ Bizim için
çok emek vermiş olan Mariyam'a selam söyleyin. ⁷ Elçiler arasında tanınmış
ve benden önce Mesih'e inanmış olan soydaşlarım ve hapishane arkadaşlarım
Andronikus'la Yunya'ya selam edin.

⁸ Efendi'deki sevgili kardeşim, Ampliatus'a selam söyleyin. ⁹ Mesih'te emek-
taşımız olan Urbanus'a ve sevgili kardeşim Stakis'e selam söyleyin. ¹⁰ Mesih'in
yolunda beğeni kazanmış olan Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev
halkından olanlara selam söyleyin. ¹¹ Soydaşım Herodion'a selam söyleyin.
Narkis'in ev halkından Efendi'de olanlara selam söyleyin. ¹² Efendi'ye hizmet
eden Trifena'yla Trifosa'ya selam söyleyin. Efendi için çok emek vermiş olan
sevgili Persis'e selam söyleyin. ¹³ Efendi'de seçilmiş olan Rufus'a, bana da
annelik etmiş olan annesine selam söyleyin. ¹⁴ Asinkritus, Flegon, Hermes,
Patrovas, Hermas ve yanlarında bulunan kardeşlere selam söyleyin.

¹⁵ Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kız kardeşini, Olimpas'ı ve onlarla bir-
likte olan tüm kutsallara selam söyleyin. ¹⁶ Birbirinizi kutsal öpüşle selam-
layın. Mesih'in tüm kiliseleri size selam ederler.

¹⁷ Kardeşlerim, size yalvarıyorum, aldığınız öğretiyeye karşı çıkarak bölünmelere
ve tökezlemelere neden olan kişilere dikkat edin, onlardan sakının. ¹⁸ Böyle
olanlar Efendimiz Yeşua Mesih'e değil, kendi karınlarına hizmet ediyorlar.
Tatlı ve pohpohlayıcı sözlerle saf kişilerin yüreklerini kandırıyorlar. ¹⁹ Söz
dinlerliğiniz herkes tarafından biliniyor. Bu yüzden sizin adınıza seviniyorum.
Ama iyilik konusunda bilge, kötülük konusunda masum olmanızı dilerim.

²⁰ Esenlik kaynağı olan Tanrı yakında Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir.
Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.

²¹ Emektaşım Timoteos, soydaşlarım Lukius, Yason ve Sosipater size selam
ederler. ²² Mektubu yazan ben Tertius, Efendi'de sizi selamlıyorum. ²³ Beni
ve tüm topluluğu evinde konuk eden Gayus sizleri selamlıyor. Kent saymanı
Erastus ve Kuartus kardeş size selam eder. ²⁴ Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu
hepinizle birlikte olsun! Amin.

1. KORİNTLİLER

¹⁻³ Tanrı'nın isteği uyarınca Yeşua Mesih'in elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan ve kardeşimiz Sostenis'ten Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam! Mesih Yeşua'da kutsal kılınmış, kutsal olmaya çağrılmış olan sizlere ve hepimizin Efendisi Yeşua Mesih'in adını her yerde ananların tümüne Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun.

⁴ Tanrı'nın Mesih Yeşua'da size verdiği lütfundan ötürü sizin için her zaman Tanrım'a şükrediyorum. ⁵⁻⁶ Mesih'in tanıklığı sizde doğrulandığı gibi Mesih'te her bakımdan, her tür sözde ve her tür bilgide zenginleştiniz. ⁷ Böylelikle, Efendimiz Yeşua Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal armağandan yoksun kalmış değilsiniz. ⁸ Efendimiz Yeşua Mesih kendi gününde kusursuz olmanız için sizi sonuna dek pekiştirecektir. ⁹ Sizleri Oğlu Efendimiz Yeşua Mesih'le paydaşlığa çağırın Tanrı güveniliridir.

¹⁰ Kardeşlerim, Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla size rica ediyorum: Hepiniz aynı şeyi söyleyin ve aranızda bölünmeler olmasın. Tam tersine aynı düşünceyi ve yargıyı taşıyarak birliğiniz yetkinleşsin.

¹¹ Kardeşlerim, Kloï'nin evinden olanlar, aranızda çekişmeler olduğunu bana bildirdiler. ¹² Şunu demek istiyorum: Her biriniz, "Ben Pavlus'u takip ediyorum", "Ben Apollos'u takip ediyorum", "Ben Kefas'ı takip ediyorum" ya da "Mesih'i takip ediyorum" diyormuş. ¹³ Mesih bölündü mü? Sizin için Pavlus mu çarmıha gerildi? Yoksa Pavlus'un adıyla mı vaftiz edildiniz? ¹⁴ Krispus ve Gayus dışında hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Tanrı'ya şükrediyorum. ¹⁵ Öyle ki, kimse benim adımla vaftiz edildiğini söylemesin. ¹⁶ Evet Stefanos'un ev halkını da vaftiz ettim; onların dışında kimseyi vaftiz ettiğimi sanmıyorum. ¹⁷ Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye değil, Müjde'yi duyurmaya gönderdi. Bunu, Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşa gitmesin diye bilgece sözlere dayanmadan yaptım. ¹⁸ Çünkü çarmıhla ilgili bildiri mahvolanlar için saçmalık, biz kurtulanlar içinse Tanrı'nın gücüdür. ¹⁹ Çünkü şöyle yazılmıştır:

"Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim.

Sezgi sahiplerinin sezgisini boşa çıkaracağım."

²⁰ Bilge kişi nerede? Din bilgini nerede? Bu çağın yetenekli tartışmacısı nerede? Tanrı bu dünyanın bilgeliğinin akılsızlık olduğunu göstermedi mi? ²¹ O halde dünya Tanrı'nın bilgeliğine göre Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı iman edenleri akılsızlık sayılan bildiriyle kurtarmaktan hoşnut oldu. ²² Yahudiler belirtiler isterler, Grekler bilgelik ararlar. ²³ Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Mesih Yahudiler için köstek, Grekler için akılsızlıktır. ²⁴ Ama Yahudi olsun, Grek olsun, çağrılmış olanlar için Mesih Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir. ²⁵ Çünkü Tanrı'nın akılsızlığı insandan daha bilge, Tanrı'nın zayıflığı insandan daha güçlüdür.

²⁶ Kardeşler, aldığınızı çağrıya bir bakın. Birçoğunuz insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz. ²⁷ Ama Tanrı, bilgeleri utandırmak için dünyanın akılsız saydıklarını seçti. Tanrı, güçlülere utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti. ²⁸ Tanrı, dünyanın önemli saydıklarını hiç indirmek için dünyanın önemsiz, soysuz ve değersiz saydıklarını seçti. ²⁹ Öyle ki, Tanrı önünde hiç kimse övünemesin. ³⁰ Tanrı sayesinde Mesih Yeşua'dasınız. O bizim için Tanrı'dan gelen bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu.

³¹ Tıpkı şöyle yazıldığı gibi, "Övünen, Efendi'yle övünsün."

2

¹ Kardeşlerim, Tanrı'nın tanıklığını bildirmek için size geldiğimde, söz ustalığıyla ya da bilgelikle gelmedim. ² Çünkü aranızdayken, Yeşua Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey bilmemeye karar vermiştim. ³ Sizlerle birlikteyken, zayıftım, korkuyordum ve tir tir titriyordum. ⁴ Sözüm ve duyurduğum bildiri, insan bilgeliğinin ikna edici sözlerine değil, Ruh'un kanıtlayıcı gücüne dayalıydı. ⁵ Öyle ki, imanınız insan bilgeliğine değil, Tanrı'nın gücüne dayansın.

⁶ Bununla birlikte, ruhsal yetkinliğe erişmiş olanlar arasında bilgelikle konuşuyoruz. Ancak bu bilgelik, ne bu dünyanın ne de bu dünyanın geçici önderlerinin bilgeliğidir. ⁷⁻⁸ Ama biz saklı olan

Tanrı bilgeliğinden gizemli biçimde söz ediyoruz. Tanrı'nın bizim yüceliğimiz için dünyalardan önce belirlediği bu bilgeliği bu dünyanın önderlerinden hiçbiri bilmedi. Çünkü bilselerdi yüce Efendi'yi çarmıha germezlerdi. ⁹ Ama yazılmış olduğu gibi,

“Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını ne bir göz gördü ne bir kulak işitti ne de herhangi bir insan yüreği kavradı.”

¹⁰ Ama Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi araştırır. Evet, Tanrı'ya ilişkin derinlikleri bile araştırır. ¹¹ Çünkü insanın içindekileri, insanın ruhundan başka kim bilebilir? Tıpkı bunun gibi, Tanrı'ya ilişkin şeyleri de Tanrı'nın Ruhu'ndan başka kimse bilemez. ¹² Ama biz bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık. Öyle ki, Tanrı'nın lütfettiklerini bilebilelim. ¹³ Üstelik bunları insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Kutsal Ruh'un öğrettiği sözlerle konuşuruz. Ruhsal şeyler ruhsal şeylerle kıyaslanır. ¹⁴ Doğal insan, Tanrı'nın Ruhu'na ait şeyleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona akılsızlık gibi gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları kavrayamaz. ¹⁵ Ama ruhsal olan her konuda yargı yürütebilir, ama kendisi kimse tarafından yargılanamaz. ¹⁶ “Efendi'nin düşüncesini kim bilebilir ki, O'na öğretsin?” Ama bizde Mesih'in düşüncesi var.

3

¹ Kardeşler, sizinle ruhsal insanlarla konuşur gibi konuşamadım. Benliğin etkisinde, Mesih'te henüz bebek olanlarla konuşur gibi konuştum. ² Henüz hazır olmadığınız için sizi etle değil, sütle besledim. Doğrusu şimdi bile hazır değilsiniz. ³ Çünkü hâlâ benliğin etkisinde yaşıyorsunuz. Aranızda kıskançlık, çekişme ve bölünmeler olması, benliğin etkisinde yaşadığınızı, diğer insanların yollarından yürüdüğünüzü göstermiyor mu? ⁴ Çünkü biri, “Ben Pavlus'a bağlıyım”, diğeri “Apollos'a bağlıyım” diyorsa, benlikte değil misiniz? ⁵ Apollos da kim Pavlus da kim? Onlar iman etmenize aracılık etmiş olan Efendi'nin görevlendirdiği hizmetkârlardır. ⁶ Ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü. ⁷ O halde önemli olan eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten Tanrı'dır. ⁸ Eken de sulayan da aynıdır. Her biri kendi emeğine göre ödülünü alacaktır. ⁹ Çünkü biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Siz Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın binasıdır.

¹⁰ Tanrı'nın bana verilen lütfuna göre, bilge bir yapı ustası olarak temel attım ve bir başkası onun üzerine bina ediyor. Herkes nasıl inşa ettiğine dikkat etsin. ¹¹ Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani Yeşua Mesih'ten başka bir temel atamaz. ¹² Ama kimi bu temel üzerine altın, gümüş, değerli taşlarla, kimi de tahta, saman ya da anızla inşa edecek. ¹³ Herkesin işi açığa çıkacak. O gün ilan edilecek. Çünkü herkesin işinin nasıl olduğunu ateşin kendisi sınyacak, onu ateş açığa vuracak. ¹⁴ Birinin inşa ettiği iş ayakta kalırsa,

ödülünü alacaktır. ¹⁵ İşi yanarsa, zarar edecektir. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır.

¹⁶ Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu ve Tanrı'nın Ruhu'nun içinde yaşadığını bilmiyor musunuz? ¹⁷ Kim Tanrı'nın tapınağını yok ederse, Tanrı da onu yok edecektir. Çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır, bu tapınak sizsiniz.

¹⁸ Hiç kimse kendini aldatmasın. Sizden biri bu dünyaya göre kendini bilge sanıyorsa, bilge olmak için akılsız olsun! ¹⁹ Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrı'nın gözünde akılsızlıktır. Çünkü şöyle yazılmıştır: "O bilgeleri kendi kurnazlıklarında yakaladı." ²⁰ Ve yine, "Efendi, bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir." ²¹ Bu nedenle kimse insanlarla övünmesin. ²² Çünkü ister Pavlus, ister Apollos, ister Kefas, ister dünya, ister yaşam, ister ölüm, ister şimdiki, ister gelecek şeyler olsun, tümü sizindir. ²³ Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.

4

¹ Böylelikle insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı sırlarının kâhyaları olarak görsünler. ² Burada kâhyada bulunması gereken temel nitelik güvenilir olmasıdır. ³ Sizin tarafınızdan ya da insan yargısıyla yargılanmam benim için çok da önemli değil. Ben de kendimi yargılamıyorum. ⁴ Çünkü kendimde bir yanlış görmüyorum. Yine de bu beni aklamaz. Beni yargılayan Efendi'dir. ⁵ Bu nedenle, Efendi'nin gelişine dek bekleyin, vaktinden önce hiçbir konuda yargıda bulunmayın. O, karanlığın gizlediklerini aydınlığa çıkaracak ve yüreklerdeki amaçları açığa vuracaktır. O zaman her insan Tanrı'dan kendisine düşen övgü payını alacaktır.

⁶ Kardeşler, size örnek olsun diye bu şeyleri kendime ve Apollos'a uyguladım. Öyle ki, bize bakarak, "Yazılmış olandan öteye geçip" hiçbiriniz bir diğerine karşı övünmesin. ⁷ Seni farklı kılan kim? Tanrı'dan almadığın neyin var ki? Eğer aldıysan, neden almamış gibi övünüyorsun? ⁸ Zaten dopdolásunuz ve zengin olmuşsunuz. Yokluğumuzda kral olmuşsunuz! Evet, keşke krallar olsaydınız da, biz de sizinle birlikte hüküm sürseydik. ⁹ Bana öyle geliyor ki, Tanrı biz elçileri en sondan gelen ölüm mahkûmları gibi sergiledi. Çünkü bizler tüm dünyanın, hem meleklerle hem de insanlara, seyirlik oyunu olduk. ¹⁰ Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te bilgesiniz! Biz zayıfız, sizlerse güçlüsünüz. Siz saygın kişilersiniz, biz değersiziz. ¹¹ Şu ana dek aç, susuz, çıplamız, dövülüyoruz. Başımızı sokacak bir yerimiz yok. ¹² Kendi ellerimizle didinip çalışıyoruz. Bizi lanetleyenleri kutsuyoruz. Zulmedenlere katlanıyoruz. ¹³ Kötüleyenlere tatlılıkla yanıt veriyoruz. Bu zamana dek dünyanın süprütüsü, herkes tarafından silinip atılan kir olduk.

¹⁴ Bunları sizi utandırmak için değil, sevgili çocuklarım olarak sizi uyarmak için yazıyorum. ¹⁵ Mesih'te on bin öğretmeniniz olsa da çok sayıda babanız yoktur. Çünkü Müjde aracılığıyla Mesih Yeşua'da babanız oldum. ¹⁶ Bu nedenle size yalvarıyorum, beni örnek alın. ¹⁷ Bunun için Efendi'de güvenilir olan sevgili oğlum Timoteos'u size gönderdim. Her kilisede, her yerde Mesih'te öğrettiğim yolları o size hatırlatacak. ¹⁸ Bazılarınız güya yanınıza gelmeyecekmişim diye böbürlenmişler. ¹⁹ Ama Efendi dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu böbürlenenenlerin laflarının değil, güçlerinin ne olduğunu göreceğim. ²⁰ Çünkü Tanrı'nın Krallığı sözde değil, güçtedir. ²¹ Ne istiyorsunuz? Size değnekle mi geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

5

¹ Aranızda cinsel ahlaksızlık olduğu söyleniyor. Hem de putperestler arasında bile görülmeyen cinsten bir cinsel ahlaksızlık! Biri babasının karısını almış. ² Yas tutup bunu yapanı aranızdan kovmak yerine siz hâlâ böbürleniyorsunuz. ³ Bedence aranızda olmasam da ruhça aranızdayım. Bunu yapanı aranızdaymışım gibi çoktan yargılamış bulunuyorum. ⁴⁻⁵ Efendimiz Yeşua'nın adıyla toplandığınızda, ruhum da sizinle birlikteyken, Efendimiz Yeşua'nın gücüyle bu adamın bedenini yok olması için Şeytan'a teslim edin! Öyle ki, Efendi Yeşua'nın gününde ruhu kurtulabilsin.

⁶ Övünmeniz iyi değil. Azıcık mayanın tüm hamuru mayaladığını bilmiyor musunuz? ⁷ Eski mayadan arının ki, yeni bir hamur olasınız; zaten mayasızsınız. Çünkü Pesahımız olan Mesih gerçekten bizim yerimize kurban edildi. ⁸ Bu nedenle eski mayayla, kin ve kötülük mayasıyla değil, içtenlik ve gerçeğin mayasız ekmeğiyle bayramı kutlayalım.

⁹ Mektubumda size zina edenlerle arkadaşlık etmemenizi yazdım. ¹⁰ Ancak bu dünyanın zina edenlerinden, açgözlülerinden, soyguncularından ya da putperestlerinden söz etmiyorum. Böyle olsaydı, dünyayı terk etmek zorunda kalırdınız. ¹¹ Ama kardeş diye bilinirken zina eden, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu olan biriyle arkadaşlık etmeyin diye size yazdım. Böyle biriyle yemek bile yemeyin. ¹² İnanlılar topluluğu dışındakileri yargılamak bana mı düştü? Yargılanması gereken içinizdekiler değil mi? ¹³ Dışarıda olanları Tanrı yargılar. "Kötü kişiyi aranızdan uzaklaştırın!"

6

¹ İçinizden birinin komşusuna karşı bir davası olursa, kutsalların önünde değil de, doğru olmayanların önünde yargılanmaya cesareti olur mu? ² Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Eğer dünya sizin tarafınızdan yargılanacaksa, böyle küçük davaları yargılamaya yeterli değil misiniz? ³ Bu yaşamla ilgili sorunları bırakın, melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? ⁴ O zaman bu yaşamla ilgili davalara bakmanız gerektiğinde, inanlılar topluluğunca değersiz sayılanları yargıç olarak atar mıydınız? ⁵ Bunu sizi utandırmak için söylüyorum. Aranızda, kardeşlerin arasında karar verebilecek durumda bilge bir kişi bile yok mu? ⁶ Kardeş kardeşe karşı dava açıyor, hem de imansızların önünde! ⁷ İşin aslı birbirinizden davacı olmanız zaten sizin için tam bir yenilgidir. Mağdur olsanız daha iyi olmaz mıydı? Hakkınızı yeseler daha iyi olmaz mıydı? ⁸ Ama tam tersine, siz kendiniz haksızlık edip dolandırıyorsunuz. Hem de bunu kardeşinize yapıyorsunuz. ⁹⁻¹⁰ Yoksa doğru olmayanların, Tanrı Krallığı'nı miras almayacağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar, ne putperestler, ne zina edenler, ne erkek fahişeler, ne eşcinseller, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne iftiracılar, ne de soyguncular Tanrı'nın Krallığı'nı miras almayacaklar. ¹¹ Bazılarınız böyleydiniz, ama yıkanıp kutsal kıldınız. Efendi Yeşua'nın adıyla ve Tanrımız'ın Ruhu'yla aklандınız.

¹² "Bana her şey serbest", ama her şey faydalı değildir. "Bana her şey serbest", ama ben hiçbir şeyin hakimiyeti altına girmeyeceğim. ¹³ "Yiyecek, karın içindir, karın da yiyecek için" ama Tanrı hem yiyeceği hem de karını ortadan kaldıracaktır. Ama beden cinsel ahlaksızlık için değil, Efendi içindir. Efendi de beden içindir. ¹⁴ Tanrı Efendi'yi diriltti, kendi gücüyle bizi de diriltecektir. ¹⁵ Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? O zaman Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Kesinlikle hayır! ¹⁶ Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor

musunuz? Efendi'yle birleşen kişiye O'nunla tek ruh olur. ¹⁷ Çünkü "İkisi tek beden olacak" deniyor. ¹⁸ Cinsel ahlaksızlıktan kaçın! İnsanın işlediği tüm diğer günahlar bedenın dışındadır, ama cinsel ahlaksızlıkta bulunan kendi bedenine karşı günah işler. ¹⁹ Yoksa bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinizin değilsiniz. ²⁰ Bir bedel karşılığı satın alındınız. O halde

Tanrı'ya ait olan bedeninizde ve ruhunuzda Tanrı'yı yüceltin.

7

¹ Bana yazdığın şeylere gelince: Erkeğin kadına dokunmaması iyidir.

² Ama zinadan sakınmak için her erkeğin kendi karısı, her kadının da kendi kocası olsun. ³ Erkek kadına, kadın da kocasına hakkını versin. ⁴ Kadının kendi bedeni üzerindeki yetkisi kendisine değil, kocasına aittir. Aynı şekilde erkeğin de kendi bedeni üzerindeki yetkisi kendisine değil, karısına aittir. ⁵ Belli bir süre anlaşıp kendinizi oruç ve duaya vermek dışında başka bir nedenle birbirinizi mahrum etmeyin. Ama sonra yeniden bir araya gelin ki, kendinizi denetleyemediğiniz için Şeytan sizi ayartmasın.

⁶ Bunu bir buyruk olarak değil, anlaşma yolu olarak söylüyorum.

⁷ Yine de herkesin benim gibi olmasını isterdim. Bununla birlikte, her insanın Tanrı'dan aldığı kendi armağanı vardır; kiminin bir tür, kiminin başka bir tür. ⁸ Evli olmayanlara ve dullara söylüyorum: Benim gibi kalmış olsalardı onlar için daha iyi olurdu. ⁹ Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa evlensinler. Çünkü içten içe yanmaktansa evlenmek daha iyidir. ¹⁰ Evlilereyse şu buyruğu veriyorum, ben değil Efendi buyuruyor: Kadın kocasından ayrılmasın. ¹¹ Eğer ayrılırsa evlenmesin ya da kocasıyla barışsın. Erkek de karısını boşamasın.

¹² Ama geri kalanı için Efendi değil, ben söylüyorum. Eğer bir kardeşin iman etmeyen bir karısı varsa ve onunla yaşamaktan memnunsunsa, onu terk etmesin. ¹³ Kocası iman etmeyen bir kadın varsa ve kocası onunla yaşamaya razıysa, kocasını terk etmesin. ¹⁴ Çünkü iman etmeyen erkek karısı sayesinde, iman etmeyen kadın da kocası sayesinde kutsandır. Yoksa çocuklarınız murdar olurdu, ama şimdi kutsaldırlar.

¹⁵ Ama iman etmeyen kişi ayrılırsa ayrılınsın. Erkek veya kız kardeş böyle durumlarda özgürdür. Tanrı bizi barış içinde yaşamaya çağırırdı.

¹⁶ Kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ya da koca, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? ¹⁷ Yalnız herkes Efendi'nin kendisine pay biçtiği gibi, Tanrı'dan aldığı çağrıya uygun biçimde yaşamını sürdürsün. Bunu tüm kiliselere buyuruyorum.

¹⁸ Biri çağrıldığında sünnetli miydi? Sünnetsiz olmaya çalışmasın. Sünnetsizken mi çağrıldı? Sünnet olmasın. ¹⁹ Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur. Önemli olan, Tanrı'nın buyruklarını tutmaktır.

²⁰ Herkes çağrıldığında hangi durumdaysa, o durumda kalsın. ²¹ Çağrıldığında köle miydin? Canını sıkma, ama özgür olma fırsatı bulursan, kaçırma. ²² Çünkü Efendi'ye çağrıldığında köle olan kişi, Efendi'nin özgürüdür. Aynı şekilde, özgürken çağrılan kişi de Mesih'in kölesidir. ²³ Bir bedelle satın alındınız. İnsanların kölesi olmayın. ²⁴ Kardeşler, herkes hangi durumda çağrıldıysa, Tanrı katında o durumda kalsın.

²⁵ Kızlarla ilgili olarak, Efendi'den onlara ilişkin bir buyruğum yok. Ancak Efendi'nin merhamet gösterdiği güvenilir biri olarak yargımı açıklıyorum.

²⁶ Bence üzerimizdeki sıkıntı nedeniyle insanın olduğu gibi kalması iyidir.

²⁷ Karın varsa, boşanmayı dileme. Karın yoksa, eş arama.

²⁸ Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Bir kız evlenirse günah işlemiş olmaz. Yine de, evlenenler bedende baskılarla karşılaşacak ve ben sizi bunlardan esirgemek istiyorum. ²⁹⁻³¹ Kardeşler, şunu diyorum: Kalan süre az. Bundan böyle, karıları olanlar yokmuş gibi; yas tutanlar, yas tutmuyormuş gibi; sevinenler sevinmiyormuş gibi; mal alanlar malları yokmuş gibi; dünyadan faydalananlar tümüyle faydalanmıyormuş gibi olsun. Çünkü bu dünyanın hali geçicidir. ³² Kaygılardan kurtulmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Efendi'yi nasıl memnun edeceğini düşünerek Efendi'nin işleriyle ilgilenir. ³³ Evli erkeğe karısını nasıl memnun edebileceğine dair dünya işleriyle ilgilenir. ³⁴ Evli kadınla bakire arasında da fark vardır. Evli olmayan kadın, hem bedence hem de ruhça kutsal olmak için Efendi'nin işleriyle ilgilenir. Ama evli olan dünya işleriyle, kocasını nasıl memnun edebileceğiyle ilgilenir. ³⁵ Bunu sizin yararınıza söylüyorum, elinizi kolunuzu bağlamak için değil. Uygun biçimde, dikkatiniz dağılmadan Efendi'ye adanasınız diye. ³⁶ Ama bir erkek nişanlısına karşı uygunsuz davrandığını düşünüyorsa, kız da yetişkinlik çağına gelmişse, evlenmesi gerekiyorsa, istediğini yapsın. Günah işlemiş olmaz, evlensinler. ³⁷ Ama yüreğinde kararlı, aciliyet duymayan, nişanlısına dokunmamaya karar vermiş, kendini denetleyebilen kişi, iyi eder. ³⁸ Öyleyse, kızını evlendiren iyi eder, evlendirmeyense daha iyi eder.

³⁹ Kadın, kocası yaşadığı sürece yasayla kocasına bağlıdır. Koca ölürse dilediği kişiyle evlenmekte özgürdür. Ama Efendi'ye bağlı biri olsun. ⁴⁰ Ama dul kadın, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Yargım budur ve bende Tanrı'nın Ruhü'nün bulunduğunu düşünüyorum.

8

¹ Şimdi putlara adanan şeylere gelince: Hepimizin bilgi sahibi olduğunu biliyoruz. Bilgi böbürlendirir, sevgiyse geliştirir. ² Ama biri bir şey bildiğini sanıyorsa, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyor demektir. ³ Ama Tanrı'yı seveni Tanrı bilir. ⁴ Bu nedenle, putlara kurban edilen şeylerin yenilmesiyle ilgili olarak, dünyada putun bir hiç olduğunu, tek Tanrı'dan başka bir Tanrı olmadığını biliyoruz. ⁵⁻⁶ Her ne kadar göklerde ve yerde "ilah" denilen şeyler olsa da -birçok "tanrı" ve birçok "efendi"- bizim için tek bir Baba Tanrı vardır. O her şeyin kaynağıdır, bizler O'nun için yaşamaktayız. Tek bir Efendi var, O da Yeşua Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, biz de O'nun aracılığıyla yaşamaktayız. ⁷ Ne var ki, bu bilgi herkeste yoktur. Ama bazıları, şu ana dek putperestlik bilinciyle, yedikleri etin puta sunulmuş olduğunu düşünüyorlar, vicdanları da zayıf olduğu için lekeleniyor. ⁸ Kuşkusuz, yiyecek bizi Tanrı'nın gözünde beğenilir kılmaz. Yemezsek bir şey yitirmiş olmayız, yersek de bir kazancımız olmaz. ⁹ Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz hiçbir şekilde zayıf olanlara bir tökezleme nedeni olmasın. ¹⁰ Çünkü zayıf vicdanlı biri, bilgili olan seni bir putperest tapınağında sofraya oturmuş görürse, putlara kurban edilen şeyleri yemeye cesaret etmez mi? ¹¹ Zayıf olan, Mesih'in uğruna öldüğü kardeşin, senin bilginle mahvolur. ¹² Böylece, kardeşlere karşı günah işleyerek, zayıf vicdanlarını yaralayarak, Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz. ¹³ Bu nedenle, eğer yediğim yemek kardeşimin tökezlemesine neden olacaksa, kardeşimin tökezlemesine neden olmayayım diye, sonsuza dek bir daha et yemem.

9

¹ Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Efendimiz Yeşua Mesih'i görmedim mi? Sizler Efendi'de verdiğim hizmetin ürünü değil misiniz? ² Başkaları için

elçi değilsem de sizin için öyleyim. Çünkü sizler Efendi'de olan elçiliğimin kanıtısınız. ³ Beni sorguya çekenlere karşı savunmam budur. ⁴ Yiyip içmeye hakkımız yok mu? ⁵ Öbür elçiler gibi, Efendi'nin kardeşleri ve Kefas gibi, yanımıza imanlı bir eş alıp gezdirmeye hakkımız yok mu? ⁶ Yoksa yalnızca Barnabas'la ben mi geçimimiz için çalışmak zorundayız? ⁷ Hangi asker kendi parasıyla askerlik eder? Kim bağ diker de ürününden yemez? Ya da kim sürüyü güder de sütünden içmez? ⁸ Bunları insanların yol yordamına göre mi söylediğimi sanıyorsunuz? Kutsal Yasa da aynı şeyi söylemiyor mu? ⁹ Moşe'nin Yasası'nda şöyle yazılmıştır: "Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın." Tanrı'nın derdi öküzler mi? ¹⁰ Yoksa bunu özellikle bizim için mi söylüyor? Elbette, bu sözler bizim için yazılmıştır. Çünkü çift süren umutla çift sürmeli, harman döven de üründen pay almak umuduyla harman dövmeli. ¹¹ Size ruhsal şeyler ektiyseniz, sizden maddesel şeyler biçmemiz çok mu? ¹² Başkalarının sizden yardım alma hakları varsa, bizim hakkımız daha çok değil mi? Bununla birlikte, biz bu hakkı kullanmadık. Mesih'in Müjdesi'ne hiçbir engel oluşturmamalıyız diye her şeye katlanıyoruz. ¹³ Tapınakta hizmet edenlerin tapınaktan yediklerini, sunakta bekleyenlerin sunaktan pay aldıklarını bilmez misiniz? ¹⁴ Tıpkı bunun gibi, Efendi de Müjde'yi duyuranların Müjde'den geçinmelerini buyurdu. ¹⁵ Ama ben bu hakların hiçbirini kullanmadım ve bunlardan yararlanayım diye de yazmıyorum. Çünkü biri beni övücümünden yoksun bırakacağına ölmeyi yeğlerim.

¹⁶ Müjde'yi duyuruyorum diye övünmeye hakkım yok. Çünkü bunu yapmak görevimdir. Müjde'yi duyurmazsam vay halime! ¹⁷ Çünkü bunu istekli bir şekilde yaparsam, bir ödülüm olur. Ama isteksizce yaparsam, yalnızca bana emanet edilmiş olan görevi yerine getirmiş olurum.

¹⁸ Öyleyse, ödülüm nedir? Müjde'yi duyururken Mesih'in Müjdesi'ni karşılıksız sunabilmek ve böylece Müjde'ye ilişkin doğal hakkımı hiç kullanmamaktır. ¹⁹ Her ne kadar özgür olsam da daha çok insan kazanayım diye herkesin kölesi oldum. ²⁰ Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e Yahudi gibi davrandım. Kendim Yasa altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanayım diye Yasa altındaymışım gibi davrandım. ²¹ Tanrı için Yasa'sız biri değilim. Mesih'in Yasası'na bağlıyım. Bununla birlikte, Yasa'sız olanları kazanmak için Yasa'dan yoksunmuşum gibi davrandım. ²² Zayıfları kazanayım diye, zayıflara karşı zayıf oldum. Ne pahasına olursa olsun bazılarını kurtarmak için herkesin her şeyi oldum. ²³ Bunu Müjde'de payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum. ²⁴ Yarışta koşanların hepsinin koşmasına karşın ödülü bir kişinin aldığını bilmez misiniz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız. ²⁵ Oyunlara katılan herkes her yönden özdenetim gösterir. Onlar bunu çürüyüp yok olan bir taç almak için yapıyorlar. Bizse çürümez bir taç için yapıyoruz. ²⁶ Bu nedenle, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Havayı döven biri gibi dövüşmüyorum. ²⁷ Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime eziyet edip onu boyun eğdiriyorum.

10

¹ Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğundan ve hepsinin denizden geçtiğinden habersiz kalmanızı istemem. ² Hepsi bulutta ve denizde Moşe'ye vaftiz edildi. ³ Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yediler. ⁴ Hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Çünkü onları takip eden ruhsal bir kayadan içtiler, o kaya Mesih'ti. ⁵ Ne var ki, Tanrı onların çoğundan hoşnut olmadı, böylece cesetleri çöle serildi. ⁶ Bu olaylar, onlar gibi biz de kötü şeylere arzu duymamalıyız diye bize uyarı niteliğindedir. ⁷ Onlardan bazıları gibi puta tapanlar olmayın.

Yazılmış olduğu gibi, “Halk yiyip içmek için oturdu, ardından kalkıp çılgınca oynadı.”⁸ Onlardan bazılarının yaptığı gibi cinsel ahlaksızlıkta bulunmayalım. Bulunanların yirmi üç bini bir günde kırıldı.⁹ Bazıları gibi Mesih’i denemeyelim, bunu yapanlar yılanlar tarafından öldürüldü.

¹⁰ Yine bazıları gibi söylenmeyin. Söylenenler yok edici tarafından öldürüldü.
¹¹ Bütün bunlar başkalarına örnek olsun diye onların başına geldi. Çağların sonuna gelmiş olan bizlere öğüt olsun diye yazıldı.

¹² Bu nedenle, ayakta durduğunu sanan dikkat etsin ki, düşmesin!

¹³ Herkesin karşılaştığı benzer denemeler dışında başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrı güvenilirdir, gücünüzün ötesinde denenmenize izin vermez. Aynı zamanda dayanabilmeniz için denenmeyle birlikte kaçış yolunu da açacaktır.

¹⁴ Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten sakının.¹⁵ Bilge kişilere konuşur gibi konuşuyorum. Dediklerimi tartın.¹⁶ Kutsadığımız kutsama kâsesiyle, Mesih’in kanına paydaş olmuyor muyuz? Böldüğümüz ekmelele Mesih’in bedenine paydaş olmuyor muyuz?¹⁷ Ekmek bir olduğu gibi, çok olan bizler de tek bedeniz, çünkü hepimiz bir ekmelele pay alıyoruz.¹⁸ İsaelliler’e bedensel olarak bakın. Kurbanları yiyenler sunağa paydaş olmuyor mu?

¹⁹ O halde ne demek istiyorum? Putlara sunulan sununun ya da putun bir önemi mi var?²⁰ Hayır, ulusların sunularını Tanrı’ya değil, iblislele sunduklarını söylüyorum. İblislele paydaşlık etmenizi istemem.²¹ Hem Efendi’nin kâsesinden hem de iblislele kâsesinden içemezsiniz. Hem Efendi’nin hem de iblislele sofrasına paydaş olamazsınız.²² Yoksa Efendi’yi kıskandırmaya mı çalışıyoruz? Biz O’ndan daha mı güçlüyüz?

²³ “Bana her şey serbest,” ama her şey faydalı değildir. “Bana her şey serbest,” ama her şey bina edici değildir.²⁴ Kendi iyiliğini değil, herkes komşusunun iyiliğini gözetin.²⁵ Et pazarında satılan her şeyi vicdan sorunu yapmadan yiyin.²⁶ Çünkü “Yeryüzü ve içindeki her şey Efendi’nindir.”²⁷ Eğer imanlı olmayan birisi sizi yemeğe çağırır, siz de gitmek isterseniz, önünüze konulanları vicdan sorunu yapmadan yiyin.²⁸ Ama biri size, “Bu, putlara sunulmuştur” derse, hem size söyleyenin hatırı için hem de vicdan huzuru için ondan yemeyin. Çünkü “Yeryüzü ve içindeki her şey Efendi’nindir.”²⁹ Vicdan huzuru diyorum. Bu senin vicdan huzurun için değil, karşıdaki adamın vicdan huzuru içindir. Neden özgürlüğüm başka birinin vicdanını yargılasın?³⁰ Şükrederek yersem, şükrettiğim yiyeceklele dolaylı neden kötüleneyim?³¹ Bu nedenle, ne yerseniz, ne içerseniz, ne yaparsanız yapın, her şeyi Tanrı’nın yüceliği için yapın.³² Yahudiler’in, Grekler’in ya da Tanrı’nın kilisesinin tökezlemesine fırsat vermeyin.³³ Ben de kurtuluş bulsunlar diye kendi yararımı değil, birçoklarının yararını gözeterek herkesi her yönden memnun etmeye çalışıyorum.

11

¹ Benim Mesih’i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın.

² Kardeşlele, her şeyde beni hatırladığınız ve size ilettiğim öğretileri sıkı sıkıya koruduğunuz için sizi övüyorum.³ Ama bilmenizi isterim ki, her erkeğin başı Mesih, kadının başı erkek ve Mesih’in başı da Tanrı’dır.⁴ Baş örtülü olarak dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür.⁵ Ama başı açık dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür. Böyle biriyle, başını traş eden kadın arasında hiçbir fark yoktur.⁶ Kadın örtünmüyorsa,

saçını da kestirsin. Ama bir kadının saçını kestirmesi ya da traş etmesi ayıpsa, örtünsün.

⁷ Erkek başını örtmemelidir. Çünkü o Tanrı'nın benzeri ve yüceliğidir.

⁸ Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı. ⁹ Erkek kadın için yaratılmadı, kadın erkek için yaratıldı. ¹⁰ Bu nedenle ve melekler uğruna kadının başı üzerinde yetkisi olmalıdır.

¹¹ Yine de, Efendi'de ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır. ¹² Çünkü kadın erkekten geldiği gibi, erkek de kadından doğar; ama her şey Tanrı'dandır. ¹³ Siz kendiniz tartın: Kadının açık başla Tanrı'ya dua etmesi uygun mudur? ¹⁴ Erkeğin uzun saçlı olmasının onu küçük düşürdüğünü doğanın kendisi bile size öğretmiyor mu? ¹⁵ Ama kadının saçları uzunsa, bu onun için yüceliktir, çünkü saç ona örtü olarak verilmiştir. ¹⁶ Ama bu konuda çekişmek isteyen biri varsa, ne bizim ne de Tanrı'nın kiliselerinin böyle bir adeti yoktur.

¹⁷ Toplanmanız yarardan çok zarara neden olduğu için şu buyruğu verirken sizi övemem. ¹⁸ Her şeyden önce, bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar olduğunu duyuyorum. Bunda gerçek payı olduğuna inanıyorum. ¹⁹ Çünkü aranızda bölünmeler olması gerekiyor, öyle ki, beğenilenler açığa çıksın! ²⁰ Bir araya geldiğinizde Efendi'nin Sofrası'ndan yemek için buluşmuyorsunuz. ²¹ Çünkü her biriniz diğerini beklemeden kendi yemeğini yiyor. Biri aç kalıyor, diğeri sarhoş oluyor. ²² Nasıl olur, yiyip içmek için sizin evleriniz yok mu? Yoksa Tanrı'nın kilisesini hor mu görüyorsunuz? Yiyeceği olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne söyleyeyim? Sizi öveyim mi? Bu konuda sizi övemem.

²³ Size ilettiğimi ben Efendi'den aldım. Efendimiz Yeşua ele verildiği gece ekmeğe aldı. ²⁴ Şükrettikten sonra ekmeği kırdı, "Alın, yiyin" dedi. "Bu sizin için kırılan benim bedenimdir. Bunu beni anmak için yapın." ²⁵ Aynı şekilde yemekten sonra kâseyi de aldı, "Bu kâse benim kanımdaki yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için bunu yapın" dedi. ²⁶ Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâsedan her içtiğinizde, Efendimiz gelinceye dek Efendi'nin ölümünü ilan etmiş olursunuz. ²⁷ Bu nedenle kim Efendi'ye layık olmayan bir şekilde bu ekmeği yer ya da Efendi'nin kâsesinden içerse, Efendi'nin bedenine ve kanına karşı suçlu olur. ²⁸ Kişi kendini sınısın ve böylece ekmeğten yiyip kâsedan içsin. ²⁹ Efendi'nin bedenini fark etmeden uygunsuzca yiyip içen, kendine karşı yargı yer, yargı içer. ³⁰ İşte bu yüzden aranızdan birçoğunuz zayıf ve hasta, uyuyanların da sayısı az değil. ³¹ Kendimizi yargılamış olsaydık, yargılanmazdık. ³² Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Efendi tarafından yargılanıp yola getiriliyoruz. ³³ Bunun için kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi bekleyin. ³⁴ Aç olan evinde yesin, öyle ki toplanmanız yargılanmanıza neden olmasın. Geri kalan sorunları geldiğimde düzene koyacağım.

12

¹ Kardeşler, ruhsal konulara gelince, bu yönde bilgisiz kalmanızı istemem. ² Biliyorsunuz ki, putperestken yönlendirilip dilsiz putlara götürülmüştünüz. ³ Bu nedenle, Tanrı'nın Ruhü aracılığıyla konuşan hiç kimsenin, "Yeşua lanetlidir" demeyeceğini bilmenizi isterim. Kutsal Ruh'un aracılığı olmadan da hiç kimse, "Yeşua Efendi'dir" diyemez.

⁴ Çeşitli armağanlar vardır, ama Ruh aynıdır. ⁵ Çeşitli hizmetler vardır ve Efendi birdir. ⁶ Çeşitli işler vardır, ama hepsinde her şeyi yapan aynı Tanrı'dır.

⁷ Herkesin yararı için herkese Ruh'un bir açıklanışı verildi. ⁸ Çünkü Ruh

aracılığıyla birine bilgelik sözü, diğerine de aynı Ruh'tan bilgi iletme sözü verilir. ⁹ Yine aynı Ruh aracılığıyla birine iman, diğerine aynı Ruh tarafından şifa armağanları verilir. ¹⁰ Birine mucizeler yapma, bir diğerine peygamberlikte bulunma, ötekine ruhları ayırt etme, diğerine dillerle konuşma, bir diğerine de bu dilleri çevirme armağanı verilir. ¹¹ Ama bunların hepsini yapan tek ve aynı Ruh'tur. Ruh herkese dilediği gibi ayrı ayrı dağıtır.

¹² Nasıl beden tek iken birçok üyeden meydana geliyorsa, çok sayıda olan üyelerin hepsi tek bir bedeni oluşturur. Mesih de böyledir. ¹³ Çünkü ister Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz tek bir bedende vaftiz edildik. Ve hepsine aynı Ruh'tan içirildi. ¹⁴ Çünkü beden tek üyeden değil, birçok üyeden oluşur. ¹⁵ Ayak, "El olmadığım için bedenin bir üyesi değilim" derse, bu onu bedenden ayırmaz. ¹⁶ Eğer kulak, "Göz olmadığım için bedenin bir üyesi değilim" derse, bu onu bedenden ayrı kılmaz. ¹⁷ Tüm beden göz olsaydı, nasıl işitirdik? Eğer tüm beden kulak olsaydı, nasıl koku alırdık? ¹⁸ Ama Tanrı bedenin her üyesini dilediği gibi bedene yerleştirmiştir. ¹⁹ Hepsi tek bir üye olsaydı, beden nerede kalırdı? ²⁰ Oysa çok üye, tek beden vardır. ²¹ Göz ele,

"Sana ihtiyacım yok" diyemez, yine baş ayaklara, "Size ihtiyacım yok" diyemez. ²² Tam tersine bedenin daha zayıf görünen üyeleri gereklidir. ²³ Bedenin daha az değerli olduğunu düşündüğümüz üyelerine daha çok değer veririz. Bu sayede gösterişsiz olanlar daha gösterişli hale gelir. ²⁴ Oysa gösterişli üyelerimizin böyle bir ihtiyacı yoktur. ²⁵ Öyle ki, bedende bölünme olmasın, üyeler birbirini aynı şekilde gözetin. ²⁶ Bir üye acı çektiğinde, tüm üyeler onunla birlikte acı çeker. Bir üye yüceltiğinde, tüm üyeler birlikte sevinir.

²⁷ Sizler Mesih'in bedeni ve ayrı ayrı üyelerisiniz. ²⁸ Tanrı kilisede ilk olarak elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, sonra mucize yapanları, şifa armağanı olanları, yardım edenleri, yönetenleri ve çeşitli dillerle konuşanları atadı. ²⁹ Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı? ³⁰ Hepsinin şifa armağanı var mı? Hepsi çeşitli dillerle konuşur mu? Hepsi dilleri çevirir mi? ³¹ Ama siz en üstün armağanları içtenlikle isteyin. Üstelik ben size bunun en mükemmel yolunu göstereyim.

13

¹ İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmazsa, ses çıkaran bakır ya da çınlayan bir zile dönerim. ² Peygamberlik armağanım olsa, tüm sırları ve her bilgiyi bilsem, dağları yerinden oynatacak kadar tam imana sahip olsam, ama sevgim olmazsa, bir hiçim. ³ Yoksulları doyurmak için bütün malımı dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere versem, ama sevgim olmazsa, bana hiçbir yararı olmaz.

⁴ Sevgi sabırlıdır ve naziktir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez.

⁵ Kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz. ⁶ Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçekle sevinir. ⁷ Her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder ve her şeye dayanır. ⁸ Sevgi asla yok olmaz. Ama peygamberlikler gelip geçecek, diller sona erecek, bilgi gelip geçecektir. ⁹ Çünkü bilgimiz de peygamberliğimiz de parça parçadır. ¹⁰ Ama tam olan gelince, parça parça olan ortadan kalkacaktır. ¹¹ Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi hisseder, çocuk gibi düşünürdüm. Artık yetişkin biri olunca, çocukça şeyleri bir yana bıraktım. ¹² Şimdilik aynada belli belirsiz bir görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze göreceğiz. Şimdilik parça parça biliyorum

ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim. ¹³ İşte kalıcı olan üç şey vardır: İman, umut ve sevgi. Bunların en büyüğü sevgidir.

14

¹ Sevginin ardından gidin ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik etmeyi içtenlikle arzulayın. ² Çünkü başka dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrı'yla konuşur. Çünkü kimse onu anlamaz, ama Ruh'ta sırlar söyler. ³ Peygamberlik eden kişi ise bina etmek, teşvik ve teselli etmek için insanlara konuşur. ⁴ Başka dilde konuşan kendi kendini bina eder, peygamberlik eden ise kiliseyi bina eder. ⁵ Hepinizin başka dillerle konuşmanızı isterim, ama bunun yerine peygamberlik etmenizi yeğlerim. Eğer kilisenin bina edilmesi için diller çevrilmiyorsa, peygamberlik eden, başka dillerle konuşandan daha üstündür.

⁶ Kardeşlerim şimdi, yanınıza gelip başka dillerle konuşsam, size bir vahiy, bir bilgi, bir peygamberlik ya da bir öğreti vermesem, size ne yararım olur? ⁷ Kaval ya da arp olsun, ses çıkaran bu cansız nesnelere eğer sesleri birbirinden farklı olmasaydı, kaval mı, arp mı çalındığı nasıl anlaşılırdı? ⁸ Çünkü borazan belirsiz bir ses çıkarırsa, kim kendini savaşa hazırlar? ⁹ Tıpkı bunun gibi, siz de anlaşılır bir dille sözler söylemezseniz, konuşulanlar nasıl anlaşılır? Bu durumda havaya konuşmuş olurdunuz. ¹⁰ Dünyada çeşit çeşit pek çok dil vardır. Hiçbiri anlamsız değildir. ¹¹ Eğer konuşulan dilin anlamını bilmezsem, ben konuşana, konuşan da bana yabancı olur. ¹² Aynı şekilde, siz de ruhsal armağanlar konusunda tutkulu olduğunuza göre, daha çok kiliseyi bina eden armağanların peşine düşün. ¹³ Bu nedenle, başka bir dilde konuşan, çeviri yapabilmek için dua etsin. ¹⁴ Başka bir dilde dua edersem ruhum dua eder, ama zihnim verimsiz kalır.

¹⁵ O halde bundan nasıl bir sonuç çıkarabilirim? Ruhla dua edeceğim, aynı zamanda zihnimle de dua edeceğim. Ruhla ilahi söyleyeceğim, aynı zamanda zihnimle de ilahi söyleyeceğim. ¹⁶ Diğer türlü, ruhla översen, yeni katılanlar senin ne dediğini bilmediğinden, ettiğin şükran duasına nasıl "Amin" diyecek? ¹⁷ Kuşkusuz uygun biçimde şükrediyorsundur, ama bu karşındaki kişiyi geliştirmez. ¹⁸ Hepinizden çok başka dillerle konuştuğum için Tanrı'ya şükrediyorum. ¹⁹ Bununla birlikte, başka bir dille on bin söz söylemektense, başkalarını eğitebilmek için kilisede zihnimle beş söz söylemeyi yeğlerim.

²⁰ Kardeşler, düşüncelerinizde çocuklar gibi olmayın. Kötülük karşısında küçük çocuklar gibi, ama düşüncelerinizde olgun olun. ²¹ Kutsal Yasa'da şöyle yazılmıştır: "Bu halkla yabancı diller konuşanlarla, yabancıların ağzıyla konuşacağım. O zaman bile beni dinlemeyecekler." diyor Efendi." ²² Bu nedenle başka diller inananlar için değil, inanmayanlar için bir belirtidir. Peygamberlikse inanmayanlar için değil, inananlar için bir belirtidir. ²³ Eğer bütün kilise bir araya toplanıp başka dillerle konuşsa ve yeni imanlı ya da inanmayanlar içeri girse, "Siz çıldırmışsınız!" demezler mi? ²⁴ Ama herkes peygamberlik ederse ve inanmayan ya da yeni imanlı biri içeri girerse, herkes tarafından kınanır ve yargılanır. ²⁵ Böylece yüreğindeki gizler açığa çıkar ve "Tanrı gerçekten aranızdadır!" diyerek yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınır.

²⁶ Öyleyse nasıl olmalı kardeşler? Bir araya geldiğinizde her birinizin bir ilahisi, bir öğretisi, bir vahyi, başka dilde bir sözü ya da bir çevirisi vardır. Her şey birbirinizi bina etmek için yapılsın. ²⁷ Başka dilde konuşan biri varsa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de çevirsin. ²⁸ Çeviri yapacak biri yoksa, o kişi toplulukta sussun, içinden kendi kendine Tanrı'yla

konuşsun. ²⁹ İki ya da üç peygamber konuşsun, ötekiler söylenenleri düşünüp tartınsın. ³⁰ Ama oturanlardan birine vahiy gelirse, ilk konuşan sussun. ³¹ Herkesin öğrenmesi ve teşvik edilmesi için hepiniz teker teker peygamberlik edebilirsiniz. ³² Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır. ³³ Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların tüm kiliselerinde böyledir.

³⁴ Kadınlar kiliselerde sessiz kalsın. Konuşmalarına izin yoktur. Yasa'nın da dediği gibi, tabi olsunlar. ³⁵ Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, "Evde kendi kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının kilisede konuşması ayıptır." ³⁶ Ne oluyor? Tanrı'nın sözü sizden mi çıktı? Yoksa yalnız size mi ulaştı?

³⁷ Kendisinin bir peygamber ya da ruhça olgun birisi olduğunu düşünen varsa, size yazdıklarımın Efendi'nin buyruğu olduğunu bilsin. ³⁸ Ama bunları bilmek istemeyenin kendisi de bilinmesin.

³⁹ Öyleyse kardeşler, peygamberlik etmeyi içtenlikle isteyin, başka dillerle konuşulmasına yasak koymayın. ⁴⁰ Her şey düzgün ve düzenli olsun.

15

¹⁻² Şimdi kardeşler, size müjdelediğim, kabul edip bağlandığınız Müjde'yi size bildiriyorum. Eğer siz de müjdelediğim söze sımsıkı tutunursanız, onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz. ³⁻⁴ Her şeyden önce ben aldığımı size ilettim. Kutsal Yazılar'a göre Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi. ⁵ Kefas'a, sonra Onikiler'e görüldü. ⁶ Daha sonra beş yüzden fazla kardeşe aynı anda görüldü. Bunların çoğu hala hayatta, bazılarıysa uyudular. ⁷⁻⁸ Sonra Yakov'a, ardından bütün elçilere, son olarak da vakitsiz doğan bir çocuğu andıran bana da görüldü. ⁹ Çünkü ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi adıyla çağrılmaya bile layık değilim. ¹⁰ Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfuyla oyum. Bana verilen lütfu boşa gitmedi, hepsinden çok ben emek verdim. Yine de ben değil, bende olan Tanrı'nın lütfu bunu yaptı. ¹¹ İster ben, ister onlar olsun, duyurduğumuz ve sizin de iman ettiğiniz söz budur.

¹² Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızdan bazıları ölümlerin dirilişi yoktur diyor? ¹³ Ölümlerin dirilişi yoksa, Mesih de dirilmemiştir. ¹⁴ Eğer Mesih dirilmemişe, bildirimiz de imanınız da boştur. ¹⁵ O zaman bizler de Tanrı'nın yalancı tanıkları durumuna düşeriz. Çünkü Tanrı'nın Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Eğer ölümlerin dirilişi yoksa, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir. ¹⁶ Çünkü ölümlerin dirilişi yoksa, Mesih de dirilmemiştir. ¹⁷ Mesih dirilmemişe imanınız boştur, siz de hala günahlarınızın içindesiniz. ¹⁸ Bu durumda Mesih'te olup uyuyanlar da mahvoldular. ¹⁹ Eğer yalnızca bu yaşam için Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak durumdayız.

²⁰ Ama Mesih, gerçekten ölümden dirilmiştir. O, uyuyanların ilk ürünüdür. ²¹ Ölüm bir insan aracılığıyla geldiği gibi, ölümlerin dirilişi de bir insan aracılığıyla geldi. ²² Çünkü herkes Adem'de nasıl ölüyorsa, herkes Mesih'te diriltilecektir. ²³ Her biri kendi sırasıyla: İlk ürün olarak Mesih, sonra O'nun gelişinde Mesih'e ait olanlar dirilecektir. ²⁴ O zaman Mesih her yönetimi, her yetkiyi, her gücü ortadan kaldırıp Krallığı Baba Tanrı'ya teslim edince, son gelmiş olacak. ²⁵ Çünkü tüm düşmanları ayaklarının altına serilene dek Mesih'in egemenlik sürmesi gerekir. ²⁶ Yok edilecek son düşman ölümdür. ²⁷ Çünkü, "Tanrı her şeyi O'nun ayaklarının altına serdi." Ama, "Her şey tabi

kılındığında” sözünün, her şeyi Mesih’e tabi kılan Tanrı’yı kapsamadığı açıktır. ²⁸ Her şey O’na tabi olduğunda, Oğul’un kendisi de her şeyi kendisine tabi kılana tabi olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun.

²⁹ Yoksa ölümler için vaftiz edilenler ne yapsınlar? Eğer ölümler hiç diriltilmiyorsa, neden ölümler için vaftiz ediliyorlar? ³⁰ Neden biz her saat tehlikeyle burun burunayız? ³¹ Sizden dolayı Efendimiz Mesih Yeşua’da olan övüncümün hakkı için her gün ölüyorum. ³² Eğer insansal amaçlar için Efes’te canavarlarla savaştımsa, bunun bana ne faydası olur? Eğer ölümler diriltilmiyorsa, “Yiyip içelim, nasıl olsa yarın ölüp gideceğiz.” ³³ Aldanmayın! “Kötü arkadaşlıklar, güzel ahlakı bozar.” ³⁴ Silkinip kendinize gelin ve günah işlemeyin. Çünkü bazılarınızın Tanrı hakkında hiç bilgisi yok. Bunları utanasınız diye söylüyorum.

³⁵ Ama biri, “Ölümler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecek?” diyebilir.

³⁶ Ey akılsız, ektiğin şey ölmedikçe yaşama kavuşmaz. ³⁷ Ektiğin oluşacak bitkinin kendisi değil, buğday ya da öbür tohumlardan birisinin çıplak tane-sidir. ³⁸ Ama Tanrı ona dilediği gibi bir beden, her tohuma kendine özgü bir beden verir. ³⁹ Her et aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, balık eti başka, kuş eti başkadır. ⁴⁰ Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal olanların başkadır. ⁴¹ Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem açısından yıldız yıldızdan ayrıdır. ⁴² Ölümlerin dirilmesi de böyledir. Beden çürüyebilir olarak ekilir, çürümez olarak diriltir. ⁴³ Gözden düşmüş olarak ekilir, görkemle diriltir. Zayıf olarak ekilir, güçlü olarak diriltir. ⁴⁴ Doğal bir beden olarak ekilir, ruhsal bir beden olarak diriltir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır.

⁴⁵ Yazılmış olduğu gibi: “İlk insan Adem yaşayan bir can oldu.” Son Adem yaşam veren ruh oldu. ⁴⁶ Ancak önce ruhsal olan değil, doğal olan geldi. Sonra ruhsal olan geldi. ⁴⁷ İlk insan topraktır, topraktandır. İkinci insan gökten gelen Efendi’dir. ⁴⁸ Topraktan olan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel olan nasılsa, göksel olanlar da öyledir. ⁴⁹ Topraktan olanın benzerliğinde doğduğumuz gibi, göksel olana da benzeyelim. ⁵⁰ Kardeşler, söylemek istediğim, et ve kan Tanrı’nın Krallığı’nı miras alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras almaz.

⁵¹ Bakın, size bir sır bildiriyorum. Hepimiz uyumayacağız. ⁵² Son boru çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayıncaya dek değiştirileceğiz. Çünkü boru çalacak ve ölümler çürümez olarak dirilecek ve biz de değiştirileceğiz. ⁵³ Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir. ⁵⁴ Ama bu çürüyen beden çürümez hale geldiğinde, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyindiğinde, o zaman yazılmış olan söz yerine gelecektir: “Ölüm zaferle yutuldu.”

⁵⁵ “Ey ölümler diyarı zaferin nerede? Ey ölüm dikenin nerede?”

⁵⁶ Ölümün dikenini günahdır ve günahın gücü Kutsal Yasa’dır. ⁵⁷ Ama Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla bize zafer veren Tanrı’ya şükürler olsun! ⁵⁸ Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, kararlı olun ve yerinizde durun. Efendi’nin yolunda verdiğiniz emeğin boş olmadığını bilerek Efendi’nin işinde her zaman gayretli olun.

16

¹ Kutsallar için para toplama konusuna gelince: Galatya kiliselerine ne buyurduysam, siz de öyle yapın. ² Her biriniz, haftanın ilk günü kazancına

göre belirli bir miktar para ayırıp biriktirsin. ³ Geldiğimde, lütufkâr armağanınızı Yerusaleml'e götürmek üzere uygun gördüğünüz kişileri tanıtıcı mektuplarla birlikte göndereceğim. ⁴ Benim de gitmem gerekirse, onlar da benimle birlikte gelecekler. ⁵ Makedonya'ya uğradıktan sonra yanınıza geleceğim. Çünkü Makedonya'dan gelip geçiyorum. ⁶ Sanırım bir süre yanınızda kalacağım. Belki kışı da orada geçiririm. Öyle ki, sonra nereye gidersem, beni yolcu edersiniz. ⁷ Sizi öyle ayak üstü görüp geçmek istemiyorum. Efendi izin verirse, sizinle bir süre kalmayı umuyorum. ⁸ Ama ben Pentikost'a kadar Efes'te kalacağım. ⁹ Çünkü bana büyük ve etkili bir kapı açıldı ve bana karşı koyanlar yoktur.

¹⁰ Timoteos gelirse, korkmadan aranızda kalmasına dikkat edin. Çünkü o da benim gibi Efendi'nin işini yapıyor. ¹¹ Bu nedenle kimse onu hor görmesin. Bana gelmesi için onu esenlikle yolcu edin. Çünkü kardeşlerle birlikte onu bekliyorum.

¹² Kardeşimiz Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesini ısrarla rica ettim. Şu anda gelmeye pek istekli değil. Ama fırsat bulunca gelecek.

¹³ Uyanık kalın! İmanda sağlam durun! Cesur ve güçlü olun!

¹⁴ Yaptığınız her şeyi sevgiyle yapın.

¹⁵ Kardeşler, şimdi size yalvarırım, Ahaya'nın ilk iman eden ve kendilerini kutsallara hizmet etmeye adanmış olan Stefanos'u ve ev halkını bilirsiniz.

¹⁶ Siz de böylelerine ve onlar gibi hizmete destek olup emek veren herkese tabi olun. ¹⁷ Stefanos, Fortunatus ve Ahaykos'un gelişine sevindim. Sizin eksikliğinizi giderdiler. ¹⁸ Çünkü hem benim hem de sizin ruhunuzu serinlettiler. Bu nedenle böylelerinin kıymetini bilin.

¹⁹ Asya İli kiliseleri sizi selamlıyor. Akvila ve Priska, evlerindeki kiliseyle birlikte size Efendi adına çok selam ederler. ²⁰ Bütün kardeşler sizi selamlıyor. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.

²¹ Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. ²² Efendimiz Yeşua Mesih'i sevmeyene lanet olsun. Efendimiz gel! ²³ Efendimiz Yeşua'nın lütfu sizinle olsun. ²⁴ Hepinize Mesih Yeşua'da sevgiler! Amin.

2. KORİNTLİLER

¹ Tanrı'nın isteğiyle Mesih Yeşua'nın elçisi olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan bütün Ahaya'daki kutsalların hepsine ve Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam! ² Babamız Tanrı'dan ve Efendimiz Yeşua Mesih'ten size lütf ve esenlik olsun.

³ Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametler Babası'na, Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! ⁴ Tanrı'dan aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi tüm sıkıntılarımızda teselli eden O'dur. ⁵ Çünkü Mesih'in acıları bizde ne denli çoğalıyorsa, Mesih aracılığıyla tesellimiz de o denli çoğalıyor. ⁶ Eğer sıkıntı çekiyorsak, sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Eğer teselli buluyorsak bu, sizin teselli bulmanız içindir. Bizim çekmekte olduğumuz aynı acılara katlanmanıza olanak sağlayan bu tesellidir. ⁷ Size olan umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılarımıza ortak olduğunuz gibi, tesellimize de ortak olduğunuzu biliyoruz. ⁸ Kardeşlerim, Asya İli'nde çektiğimiz sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Gücümüzün kaldırabileceğinden çok daha ağır bir yük altındaydık. Hatta, yaşamaktan bile umudumuzu kesmiştik. ⁹ Ölüme mahkûm olduğumuzu iç varlığımızda hissettik. Ama kendimize değil, ölüleri dirilten Tanrı'ya güvenelim diye oldu bu. ¹⁰⁻¹¹ Tanrı bizi bu denli büyük bir ölüm tehlikesinden kurtardı; kurtarmaya devam eder. Sizler de dualarınızda bize yardım ettikçe, bizi daha da kurtaracağına yönelik umudumuzu O'na bağlıyoruz. Böylece, birçok kişinin dualarıyla bize sağlanan lütuftan ötürü birçoklarının ağzından bizim için şükürler sunulsun.

¹² Övünmemiz şundandır: Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeliğiyle değil, Tanrı'nın lütfuyla, Tanrı'dan gelen kutsallık ve içtenlikle davrandığımızı vicdanımız tanıktır. ¹³⁻¹⁴ Size okuyup anlayabileceğinizden başka bir şey yazmadık. Bizi kısmen anladığınız gibi, bunları tam olarak anlayacağınızı umut ediyorum. Efendimiz Yeşua'nın gününde bizim övüncümüz siz olacağınız gibi, sizin övüncünüz de biz olalım.

¹⁵⁻¹⁶ Bu güven içinde, çifte yarar sağlasın diye önce size gelmek, sonra Makedonya'ya geçmek, Makedonya'dan yine size geri gelerek tarafınızdan Yahudiye'ye yolcu edilmek niyetindeyim. ¹⁷ Buna niyetlenirken acaba kararsızlık mı gösteriyorum? Ya da niyet ettiğim şeyler, benlikten mi kaynaklanıyor ki, önce "Evet, evet" sonra "Hayır, hayır" diyeyim? ¹⁸ Tanrı güvenilir olduğu gibi, size söylediğim söz de hem "evet" hem "hayır" değildir. ¹⁹ Çünkü Silvanus ve Timoteos'la birlikte tarafımızdan size duyurulan Tanrı'nın Oğlu Yeşua Mesih, hem evet hem de hayır değildi. O'nda yalnız "evet" vardır. ²⁰ Tanrı'nın vaatleri çok olsa da O'nda tam "evet" dir. Bu nedenle Tanrı'nın yüceliği için O'nun aracılığıyla "Amin" deriz.

²¹ Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve bizi mesheden Tanrı'dır.

²² Bizi mühürleyen ve güvence olarak yüreklerimize Ruh'u yerleştiren Tanrı'dır.

²³ Ama Tanrı'yı canıma tanık tutarım ki, Korint'e gelmeyişimin nedeni sizi esirgemek içindi. ²⁴ Biz sizin imanınızı denetlemiyoruz, sevinciniz için sizinle birlikte çalışıyoruz. Çünkü imanda sağlam duruyorsunuz.

2

¹ Size yeniden kederle gelmemeye karar verdim. ² Eğer sizi kederlendirirsem, kederlendirdiğim sizlerden başka kim beni sevindirecek?

³ Bunu size yazdım öyle ki, yanınıza geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler beni kederlendirmesin. Sevincimin hepinizin sevinci olduğuna dair hepinize güvenim tamdır. ⁴ Size derin bir acıyla, yürek ıstırabı ve göz yaşları içinde yazdım. Amacım sizi kederlendirmek değildi, size karşı beslediğim derin sevgiyi anlamanızı sağlamaktı. ⁵ Ama biri kederlendirdiyse, beni değil, abartısız olarak kısmen hepinizi kederlendirmiştir. ⁶ Böyle birine çoğunluk tarafından verilen bu ceza yeterlidir. ⁷ Aşırı kedere boğulmaması için tam aksine o kişiyi bağışlayıp teselli etmelisiniz. ⁸ Bu nedenle ona olan sevginizi pekiştirmenizi rica ediyorum. ⁹ Sizleri sınamak ve her konuda söz dinleyip dinlemediğinizi anlamak amacıyla size yazdım. ¹⁰ Her kimi bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Çünkü gerçekten bir şeyi bağışlamışsam, onu Mesih'in huzurunda sizin için bağışladım. ¹¹ Öyle ki, Şeytan'a fırsat vermeyelim. Çünkü onun oyunlarını bilmez değiliz.

¹² Mesih'in Müjdesi için Troas'a geldiğimde Efendi'de bana bir kapı açıldığı halde, içim rahat etmedi. ¹³ Çünkü kardeşim Titus'u orada bulamadım. Bu nedenle oradakilere veda ederek Makedonya'ya gittim.

¹⁴ Bizi her zaman Mesih'te zafere götüren, bilgisinin hoş kokusunu bizim aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun. ¹⁵ Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı önünde Mesih'in hoş kokusuyuz. ¹⁶ Mahvolanlar için ölümün ölüm kokusu, kurtulanlar içinse hoş bir koku olarak yaşamın yaşam kokusuyuz. Bu şeylere kim yeterli olabilir? ¹⁷ Çünkü biz, birçokları gibi, Tanrı sözünü ticarete araç yapanlardan değiliz. Tam tersine, Tanrı'ya ait olan kişiler olarak Tanrı'nın önünde Mesih'te içtenlikle konuşuyoruz.

3

¹ Yeniden kendimizi tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazılarının yaptığı gibi bizim de size ya da sizden gelen tavsiye mektuplarına ihtiyacımız mı var? ² Siz bizim yüreklerimize yazılmış, herkes tarafından bilinen ve okunan mektubumuzsunuz. ³ Hizmetimizin sonucunda oluşan Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır. Bu mektup mürekkeple değil, diri Tanrı'nın Ruh'uyla, taş levhalara değil, yüreğin levhaları üzerine yazılmıştır. ⁴ Mesih aracılığıyla Tanrı'ya böyle bir güvenimiz var. ⁵ Herhangi bir şeyi kendi başarımız olarak saymaya yeterli değiliz; yeterliliğimiz Tanrı'dan gelmektedir. ⁶ Yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olarak bizi yeterli kılan Tanrı'dır. Bu antlaşma yazılı harfe değil, Ruh'a dayanmaktadır. Çünkü yazılı harf öldürür, Ruh ise yaşam verir. ⁷⁻⁸ Eğer taşlar üzerine kazınmış ölüm hizmeti yücelik içinde geldiyse, öyle ki İsrail'in çocukları Moşe'nin yüzündeki geçici yüceliğe bakamamışlardı, Ruh'a dayanan hizmetin çok daha yüce olacağı belli değil mi? ⁹ Eğer mahkûm etme hizmetinin yüceliği varsa, doğruluk hizmetinin yüceliği çok daha aşkındır. ¹⁰ Çünkü vaktiyle yücelik taşıyanın, şimdi yücelikte aşkın olana karşı kesinlikle yüceliği kalmamıştır. ¹¹ Çünkü geçici olan yücelik taşıdıysa, kalıcı olanın yüceliği kat kat fazladır.

¹² Böyle bir umuda sahip olduğumuzdan büyük cesaretle konuşuyoruz.

¹³ Yüzündeki yüceliğin gitgide kaybolduğunu İsrail'in çocukları görmesin diye yüzünü peçeyle örten Moşe gibi değiliz. ¹⁴ Onların zihinleri kararmıştı. Çünkü bugüne dek Eski Antlaşma okunurken aynı peçe yerinde duruyor. Çünkü bu peçe ancak Mesih aracılığıyla kalkar.

¹⁵ Oysa, bugüne dek Moşe'nin yazıları okunduğu zaman yüreklerini bir peçe örtüyor. ¹⁶ Ama ne zaman biri Efendi'ye dönerse, o peçe kalkar.

¹⁷ Efendi Ruh'tur ve Efendi'nin Ruh'u neredeyse orada özgürlük vardır.

¹⁸ Ama hepimiz Efendi'nin yüceliğini aynadaymış gibi gören peçesiz yüze, yücelikten yüceliğe aynı surete dönüştürülüyoruz. Bu da Ruh olan Efendi'den kaynaklanmaktadır.

4

¹ Bu hizmeti Tanrı'nın merhametiyle üstlendiğimiz için yılgınlığa düşmeyiz. ² Utanç verici gizli kapaklı işleri reddettik. Ne kurnazlığa başvurur ne de Tanrı'nın sözünü çarpıtırız. Tam tersine gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrı önünde her insanın vicdanına tavsiye ediyoruz. ³ Müjde'nin üstü örtülü olsa da, ölmekte olanlar için örtülüdür. ⁴ Bu dünyanın ilahı, Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasının diye, onların zihinlerini kör etmiştir. ⁵ Biz kendimizi duyurmuyoruz, ama Mesih Yeşua'yı Efendi, kendimizi de Yeşua adına sizin hizmetkârlarınız olarak duyuruyoruz. ⁶ Çünkü, "Işık karanlıktan parlayacak" diyen Tanrı, Yeşua Mesih'in yüzünden kendi yüceliğinin bilgisinin ışığını vermek için yüreklerimizde parladı.

⁷ Ama bizler bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz. Öyle ki, üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan olduğu belli olsun. ⁸ Her yandan sıkıştırıldık, ama ezilmedik. Şaşırılmışız, ama umudumuzu kaybetmedik. ⁹ Kovalanıyoruz, ama terk edilmedik. Yere yıkıldık, ama yok olmadık.

¹⁰ Yeşua'nın yaşamı bedenimizde görünsün diye, Efendi Yeşua'nın ölümünü her zaman bedenimizde taşıyoruz. ¹¹ Çünkü Yeşua'nın yaşamı ölümlü bedenimizde açığa çıksın diye, biz yaşayanlar Yeşua uğruna sürekli ölüme teslim ediliyoruz. ¹² Böylece ölüm bizde, yaşam ise sizde işliyor. ¹³ Aynı iman ruhuna sahip olarak, "İman ettim, bu nedenle konuştum" diye yazılmış olan söz uyarınca, biz de iman ediyor, bu nedenle konuşuyoruz. ¹⁴ Efendi Yeşua'yı diriltten Tanrı'nın, bizi de Yeşua'yla birlikte diriltip sizinle birlikte huzurunda durduracağını biliyoruz. ¹⁵ Her şey sizin yararınızdır. Öyle ki, Tanrı'nın lütfü çoğalıp daha çok sayıda insana ulaştıkça, Tanrı'nın yüceliği için sunulan şükranlar da çoğalsın.

¹⁶ Bu nedenle yılgınlığa düşmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız bozuluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor. ¹⁷ Çünkü şu anki hafif sıkıntılarımız, bizim için ağırlıkta giderek daha da çoğalan sonsuz bir yücelik yaratıyor. ¹⁸ Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere dikiyoruz. Çünkü görülenler geçici, görülmeyenler ise sonsuzdur.

5

¹ Eğer dünyasal çadır evimiz yıkılırsa, göklerde Tanrı'dan gelen bir yapımız, elle yapılmamış, sonsuza dek var olacak bir meskenimiz olduğunu biliyoruz. ² Göksel meskenimizi giyinmeyi özleyerek gerçekten inliyoruz. ³ Onu giyinirsek çıplak kalmayacağız. ⁴ Çünkü bu çadırda barınan bizler yük altında inliyoruz. Soyunmayı değil, giyinmeyi arzu ediyoruz. Öyle ki, ölümlü olan, yaşam tarafından yutulsun. ⁵ Bizleri tam da bunun için hazırlayan, güvence olarak bize Ruh'u veren Tanrı'dır.

⁶ Bu nedenle her zaman güven duyarız. Bedende barındığımız sürece Efendi'den uzak olduğumuzu biliyoruz. ⁷ Çünkü gözün gördüğüyle değil, imanla ilerliyoruz. ⁸ Cesaretliyiz diyorum ve bedenden uzakta bulunmayı, Efendi'yle yuvada olmayı yeğleriz. ⁹ Böylece, ister bedende olalım isterse uzakta, amacımız O'nu hoşnut etmektir. ¹⁰ Çünkü bedende yaşarken iyi ya da kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimizin Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkması gerekiyor.

¹¹ Efendi korkusunu bildiğimiz için insanları ikna ediyoruz. Ne olduğumuzu Tanrı biliyor; umarım siz de vicdanınızda biliyorsunuzdur. ¹² Kendimizi size tekrar tavsiye etmiyoruz, ama size bizim için övünme fırsatı veriyoruz. Öyle ki, yürekle değil, dış görünüşle övünenlere verecek bir yanıtınız olsun. ¹³ Çünkü eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Ya da aklımız başımızdaysa, bu sizin içindir. ¹⁴ Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şudur: Biri herkes uğruna öldü, öyleyse hepsi öldü. ¹⁵ O herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, onlar uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar.

¹⁶ Bu nedenle, biz bundan böyle insansal açıdan kimseyi tanımayız. Mesih'i insansal açıdan tanıdıksa da, artık şimdi öyle tanımıyoruz. ¹⁷ Bu nedenle, bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır. Eski şeyler geçmiş, işte her şey yepyeni olmuştur. ¹⁸ Bunların tümü Tanrı'dandır. Tanrı, bizi Mesih aracılığıyla kendisiyle barıştırdı ve barıştırmaya hizmetini bize verdi. ¹⁹ Yani Tanrı, onların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırmaya hizmetini bize emanet etti.

²⁰ Bu nedenle, Tanrı bizim aracılığımızla rica ediyormuş gibi Mesih adına elçilik ediyoruz, Mesih adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın. ²¹ Tanrı günahı bilmeyen Mesih'i bizim yerimize günah yaptı. Öyle ki, biz O'nda Tanrı'nın doğruluğu olalım.

6

¹ Birlikte çalışanlar olarak, Tanrı'nın lütfunu boş yere kabul etmemenizi rica ediyoruz. ² Çünkü Tanrı şöyle diyor:

“Uygun zamanda seni işittim.

Kurtuluş gününde sana yardım ettim.”

İşte uygun zaman şimdidir. Kurtuluş günü de işte şimdidir. ³ Hizmetimiz ayıplanmasın diye hiçbir konuda hiç kimsenin tökezlemesine fırsat vermedik. ⁴⁻⁸ Tam tersine Tanrı'nın hizmetkârları olarak olağan- üstü dayanmada, acılarda, zorluklarda, üzüntülerde, itilip kakılmakta, zindanlarda, kargaşalıkta, emekte, uykusuzlukta, açlıkta, paklıkta, bilgide, sabırda, yumuşaklıkta, Kutsal Ruh'ta, içten sevgide, doğruluk sözünde, Tanrı'nın gücünde, sağ ve sol ellerimizde doğruluğun silahlarıyla, yücelikte ve onursuzlukta, iyi ünde ve kötü ünde, kendimizi her bakımdan örnek gösteriyoruz. Aldatanlar sayılıyorsak da doğru kişileriz. ⁹ Tanınmıyor gibiysek de iyi tanınıyoruz. Ölüyorsak da işte yaşıyoruz. Cezalandırılıyorsak da öldürülmüş değiliz. ¹⁰ Kederliyiz, ama hep sevinçliyiz. Yoksuluz ama birçoklarını zengin ediyoruz. Hiçbir şeyimiz yokmuş gibi ama her şeye sahibiz.

¹¹ Ey Korintliler, sizinle açıkça konuşuyor, yüreğimizi size açıyoruz.

¹² Biz sizden sevgimizi esirgemedik, ama siz bizden esirgediniz.

¹³ Çocuklarıma söyler gibi söylüyorum: Aynı karşılığı vererek siz de yüreğinizi açın. ¹⁴ İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla kötülüğün ne ortaklığı olabilir? Ya da ışığın karanlıkla nasıl bir paydaşlığı olabilir? ¹⁵ Mesih'le Beliyal anlaşabilir mi? Ya da iman edenin iman etmeyenle payı olabilir mi? ¹⁶ Tanrı'nın tapınağının putlarla ne anlaşması olabilir? Çünkü siz diri Tanrı'nın tapınağısınız. Tanrı'nın dediği gibi, “Aralarında yaşayacak, aralarında yürüyeceğim. Ben onların Tanrı'sı olacağım, onlar da benim halkım olacak.” ¹⁷ Bu nedenle,

“ ‘Onların arasından çıkıp ayrılın’ diyor Efendi. ‘Kirli olana dokunmayın.

Sizi kabul edeceğim.

¹⁸ Size Baba olacağım.

Siz benim oğullarım ve kızlarım olacaksınız.’ diyor Her Şeye Egemen Efendi.”

7

¹ Ey sevgililer, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, kendimizi bedeni ve ruhu kirleten her şeyden arındırıp, Tanrı korkusuyla kutsallıkta yetkinleşelim.

² Yüreklerinizi bize açın. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi saptırmadık, kimseyi çıkarımız için kullanmadık. ³ Bunu sizi yargılamak için söylemiyorum. Daha önce dediğim gibi, birlikte ölmek ve birlikte yaşamak üzere yüreklerimizdesiniz. ⁴ Size karşı cesaretim büyüktür, hakkınızdaki övücüm de büyüktür. Teselliyle doluyum. Tüm sıkıntılarımızın içinde büyük sevinç duymaktayım.

⁵ Makedonya'ya geldiğimiz zaman bile bedenimiz rahat yüzü görmedi. Her yönden sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, içimizde korkular vardı. ⁶ Yine de yüreği engin olanları teselli eden Tanrı, Titus'un gelişiyle bizleri teselli etti. ⁷ Yalnız onun gelişiyle değil, sizden aldığımız teselliyle de teselli bulduk. Beni özlediğinizi, benim için üzüldüğünüzü, bana ilişkin gayretinizi bildirdiğinde sevincim katlanarak arttı.

⁸ Mektubumla sizi kederlendirdiysem de pişmanlık duymuyorum. Gerçi o mektubun bir süre için size acı verdiğini görüp pişmanlık duymuştum. ⁹ Ama şimdi seviniyorum, kederlenmenize değil, bu kederin sizi tövbeye sevketmiş olmasına seviniyorum. Tanrısal yolla kederlendiniz. Böylelikle tarafımızdan size hiçbir zarar gelmedi. ¹⁰ Çünkü tanrısal keder, pişmanlık getirmeyen kurtuluş tövbesine yol açar. Dünyanın acılarıysa ölüme neden olur. ¹¹ Bakın, çektiğiniz bu tanrısal keder, sizde ne büyük ciddiyete yol açtı. Kendinizi aklamak için sizde ne büyük bir arzu uyandırdı. Sizi öfkeyle, korkuyla, özlemle, gayretle ve suçluyu cezalandırma isteğiyle doldurdu. Bu konuda her bakımdan suçsuz olduğunuzu kanıtladınız. ¹² Size yazdımsa da, bunu haksızlık edeni ya da haksızlığa uğrayanı göz önünde bulundurarak yazmadım. Bize karşı duyduğunuz içten ilginizin Tanrı önünde sizde açığa çıkması için yazdım. ¹³ Bu nedenle teselli bulduk. Tesellimizin üstüne Titus'un sevinci bizi daha da çok sevindirdi. Çünkü hepiniz onun ruhunu tazelediniz. ¹⁴ Sizleri ona övmüştüm, beni hayal kırıklığına uğratmadınız. Size söylediğimiz her şey nasıl doğru idiyse, Titus'a sizi övmemiz de aynı şekilde doğru çıktı. ¹⁵ Hepinizin nasıl söz dinlediğini, kendisini nasıl titreyerek korkuyla kabul ettiğinizi hatırladıkça size karşı olan sevgisi daha da çoğaldı. ¹⁶ Size her açıdan güvenebildiğim için seviniyorum.

8

¹ Ayrıca kardeşler, sizlere Makedonya kiliselerine verilen Tanrı lütfundan söz etmek istiyoruz. ² Büyük sıkıntı içinde denendiklerinde, bol sevinçleri ve ağır yoksullukları taşkın bir cömertliğe dönüştü.

³ Çünkü güçlerine göre değil, evet güçlerini aşan bir biçimde, kendi istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim. ⁴ Kutsallara yapılan yardıma katkıda bulunma ayrıcalığının kendilerine verilmesi için bize yalvardılar. ⁵ Umdüğumuzdan da ileri giderek, kendilerini önce Efendi'ye, sonra da Tanrı'nın isteğiyle bize sundular. ⁶ Biz de daha önce başladığı bu lütfu tamamlaması için Titus'u isteklendirdik. ⁷ Her bakımdan, imanda, konuşmada, bilgide, her türlü çabada ve bize olan sevginizde bolluk içinde olduğunuz gibi, bu lütufta da bolluk içinde olmaya dikkat edin. ⁸ Size bunu buyruk olarak demiyorum, diğerlerinin gayretiyle karşılaştırıp sevginizin içtenliğini sınamak için söylüyorum. ⁹ Çünkü Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfunu bilirsiniz. Kendisi zenginken sizin için yoksul oldu. Öyle ki O'nun yoksulluğuyla siz zengin olasınız. ¹⁰ Bu konuda size öğütte bulunuyorum: Bir yıl önce bu işe ilk koyulan, hatta buna ilk heveslenen sizdiniz. ¹¹ Şimdi bunu sonuçlandırın. Böylece içtenlikle yapmayı

arzuladığınız işi imkânınız ölçüsünde tamamlayın. ¹² Çünkü istek varsa, kişinin elinde olmayana göre değil, elindekine göre vermesi uygundur. ¹³ Amacım başkalarını rahatlatmak sizi sıkıntıya sokmak değil. ¹⁴ Eşitlik olsun diye böyle. Şu anda sizdeki bolluk onların eksikliğini tamamladığı gibi, onlardaki bolluk da sizin eksikliğinizi tamamlasın. Böylelikle eşitlik sağlanmış olur. ¹⁵ Yazılmış olduğu gibi, “Çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksikliği yoktu.”

¹⁶ Titus’un yüreğine sizin için aynı gayreti koyan Tanrı’ya şükürler olsun! ¹⁷ Titus gerçekten yalnızca ricamız üzerine değil, size duyduğu içten ilgiyle, kendi isteğiyle yanınıza geldi. ¹⁸ Onunla birlikte Müjde’yi yaymadaki gayretinden ötürü bütün topluluklar tarafından övülen kardeşi de gönderdik. ¹⁹ Yalnız bu kadar da değil, Efendi’yi yüceltmek ve yardıma hazır olduğunuzu göstermek için sunduğunuz bu lütufta bizimle birlikte yol arkadaşı olmak üzere topluluklar tarafından atandı. ²⁰ Bu büyük bağışla ilgili verdiğimiz hizmetin kimse tarafından kınanmamasına dikkat ediyoruz. ²¹ Yalnız Efendi’nin gözünde değil, insanların gözünde de erdemli olmaya özen gösteriyoruz. ²² Birçok konuda defalarca deneyip gayretli olduğu kanıtlanmış, şimdi size duyduğu büyük güvenle çok daha gayretli olan kardeşimizi de onlarla birlikte gönderdik. ²³ Titus’a gelince, o benim ortağım ve aranızdaki emektaşımıdır. Kardeşlerimize gelince, onlar Mesih’in yüceliği olan kiliselerin elçileridir. ²⁴ Bu nedenle, kiliselerin önünde onlara sevginizi ve size duyduğumuz övüncü kanıtlayın.

9

¹ Kutsallara yapılacak hizmetle ilgili olarak size yazmama hiç gerek yok. ² Hazır olduğunuzu biliyorum. Ahaya’da bulunan sizlerin geçen yıldan beri hazırlıklı olduğunuzu söyleyerek Makedonyalılar karşısında hakkınızda övünmekteyim. Gayretiniz birçoklarını harekete geçirdi.

³ Kardeşleri size göndermemin nedeni, hakkınızdaki övünmemizin boşa çıkmaması içindir. Öyle ki, daha önceden söylediğim gibi hazırlıklı bulunasınız. ⁴ Olur da bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelip sizi hazırlıksız bulursa, sizler bir yana, bizler hakkınızdaki emin övüncümüzden ötürü hayal kırıklığına uğramayalım. ⁵ Bu nedenle, kardeşlerin önce yanınıza gelmelerini ve daha önceden cömertçe vermeyi söz verdiğiniz armağanı hatırlatmaları konusunda ricada bulunmayı gerekli gördüm. Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik örneği olarak hazır bulunsun.

⁶ Şunu unutmayın: Az eken az biçer, bol eken bol biçer. ⁷ Herkes gönülsüzce ya da zorunluymuş gibi değil, yüreğinde tasarladığı gibi versin. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. ⁸ Her zaman, her bakımdan, her şeye yeterince sahip olarak, her iyi işe bol bol katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her lütfu size bollukla sağlayacak güçtedir. ⁹ Yazıldığı gibi,

“Her yana saçtı, yoksullara verdi. Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır.”

¹⁰ Ekene tohum ve yiyecek ekmek sağlayan Tanrı, ekecek tohumunuzu sağlayıp çoğaltacak, doğruluğunuzun ürünlerini artıracaktır. ¹¹ Her durumda cömert olmanız için her yönden zenginleştiriliyorsunuz. Cömertliğiniz bizim aracılığımızla Tanrı’ya şükran nedeni oluyor. ¹² Çünkü yaptığınız bu verme hizmeti, yalnızca kutsalların eksiklerini gidermekle kalmıyor, aynı zamanda Tanrı’ya sunulan bol şükürlerle de çoğalıyor. ¹³ Onlar, içtenliği kanıtlanan bu hizmetten ötürü, açıkça benimsediğiniz Mesih’in Müjdesi’ne uyararak kendilerine ve herkese cömertçe bulunduğunuz katkılardan ötürü Tanrı’yı yüceltiyorlar. ¹⁴ Onlar da Tanrı’nın sizde olan üstün lütfundan dolayı sizler için dua ediyor ve sizi özlüyorlar. ¹⁵ Dille anlatılamaz armağanı için Tanrı’ya şükürler olsun!

10

¹ Aranızdayken çekingen, sizden uzaktayken cesur kesilen ben Pavlus, Mesih'in alçakgönüllülüğü ve yumuşaklığı adına size yalvarıyorum. ² Evet, yalvarıyorum, yanınıza geldiğim zaman, bizim olağan insanlar gibi yaşadığımızı düşünen bazılarına karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum tavır aynı cesaretle size karşı takınmak zorunda bırakmayın beni. ³ Çünkü bedende yaşıyor olsak da, bedene göre savaşmıyoruz.

⁴ Çünkü savaşımızın silahları bedensel değil, Tanrı önünde kaleleri yıkan güçlü silahlardır. ⁵ Hayali düşünceleri, Tanrı bilgisine karşı kendini yücelten her yüksek şeyi yıkıyor, her fikri Mesih'in itaatine tutsak kıyıyor. ⁶ İtaatiniz tümüyle tamamlandığında, her itaatsizliği cezalandırmaya hazır olacaksınız. ⁷ Olaylara sadece gözünüzün önünde gördükleri gibi mi bakıyorsunuz? Eğer biri Mesih'e ait olduğuna güveniyorsa, şunu bir kez daha düşünsün: O, Mesih'e ait olduğu gibi biz de Mesih'e aitiz. ⁸ Çünkü sizi yıkmak için değil, güçlendirmek için Efendi'nin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam. ⁹ Mektuplarımla sizi korkutmak istermiş gibi görünmek istemiyorum. ¹⁰ Çünkü bazıları, "Gerçi mektupları ağır ve güçlüdür, ama kişisel varlığı zayıf, konuşma yeteneği bir hiçtir" diyormuş. ¹¹ Böyleleri şunu bilsin ki, mektuplarla uzakta neyse, aranızdayken eylemde aynıyız. ¹² Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya da onlarla karşılaştırmaya tabii ki cesaret etmiyoruz. Ama onlar kendilerini kendileriyle ölçüp karşılaştırarak akılsızlık ediyorlar. ¹³ Ama biz haddimizi aşarak övünmeyeceğiz, ama Tanrı'nın bizim için belirlediği, size kadar ulaşan sınırlar içinde övüneceğiz. ¹⁴ Çünkü size kadar ulaşmamışız gibi alanımızı daha da genişletmiyoruz. Çünkü Mesih'in Müjdesi'ni size kadar ulaştıran biz olduk. ¹⁵ Başkalarının emeğiyle övünüp haddimizi aşmıyoruz. Ama imanınız büyüdükçe etki alanımızın sizin sayenizde olabildiğince genişleyeceğini umuyoruz.

¹⁶ Böylelikle Müjde'yi sizden ötelere de yayabilelim, başkalarının çalışma alanında başarılı olmuş işlerle övünmeyelim. ¹⁷ Ama "Övünen, Efendi'de övünsün." ¹⁸ Çünkü kabule değer kişi kendini tavsiye eden değil, Efendi'nin tavsiye ettiği kişidir.

11

¹ Yapacağım küçük bir akılsızlık için bana katlanmanızı diliyorum. Lütfen, katlanın bana. ² Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el değmemiş kız gibi tek kocaya, Mesih'e sunmak üzere nişanladım. ³ Ama yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldattığı gibi, sizin düşüncelerinizin de Mesih'teki sadelikten saptırılmasından korkuyorum. ⁴ Çünkü size gelen, bizim duyurmadığımız başka bir Yeşua'yı duyuranları bakıyorum kabul ediyorsunuz. Bununla birlikte, aldığınız ruhtan başka bir ruhu ve kabul ettiğinizden başka bir müjdeyi gayet iyi kabulleniyorsunuz. ⁵ Üstün elçilerden hiç de aşağı olduğumu sanmıyorum. ⁶ Söz söylemede acemi olabilirim, ama bilgide acemi değilim. Bunu size her bakımdan, her alanda gösterdik. ⁷ Yoksa yücelesiniz diye kendimi alçaltarak Tanrı'nın Müjdesi'ni size karşılıksız duyurduğum için günah mı işledim? ⁸ Size hizmet edebilmek için yardım aldığım başka toplulukları adeta soydum. ⁹ Yanınızdayken ihtiyaç içinde olduğum halde kimseye yük olmadım. Çünkü gereksinimlerimi Makedonya'dan gelen kardeşler karşıladılar. Her konuda size yük olmaktan kendimi alıkoydum ve bunu yapmaya devam edeceğim. ¹⁰ İçimde Mesih'in gerçeği olduğu için, Ahaya bölgelerinde hiç kimse beni bu övünçten alıkoyamayacak.

¹¹ Neden mi? Sizi sevmediğim için mi? Tanrı biliyor ki, seviyorum.

12 Yapmakta olduğumu yapmayı sürdüreceğim. Öyle ki, fırsatçılara fırsat vermeyelim. Onlar övündükleri konuda bize eşit sayılmak istiyorlar. 13 Çünkü bu tür adamlar, Mesih'in elçileri kılığına giren sahte elçiler, düzenbaz işçilerdir. 14 Şaşılacak bir şey yok, çünkü Şeytan bile ışık meleği kılığına girer. 15 Bu nedenle, ona hizmet edenlerin de doğruluğun hizmet Kârları kılığına girmesi şaşırtıcı değildir. Onların sonu yaptıkları işlere göre olacaktır.

16 Yine söylüyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Ama öyle sansanız da, beni akılsız birini kabul eder gibi kabul edip azıcık övünmeme fırsat verin! 17 Söylediklerimi Efendi'ye göre değil, övüngenliğin verdiği güvenle, akılsız biri gibi söylüyorum. 18 Birçoklarının benliğe göre övündüğünü görüyorum, ben de övüneceğim. 19 Sizler akıllı olduğunuz için akılsızlara memnuniyetle katlanıyorsunuz. 20 Katlandığınız sizi köle edenler, soyanlar, sizden faydalananlar, üstünlük taslayanlar ya da yüzünüze tokat atanlardır. 21 Utanarak söylüyorum ki, biz bunu yapacak güçte değildik! Ama herhangi bir konuda biri cesaret ediyorsa ki, akılsız biri gibi konuşuyorum, ben de cesaret ederim. 22 Onlar İbrani mi? Ben de İbrani'yim. Onlar İsraili mi? Ben de İsraili'yim. Onlar Avraham'ın soyundan mı? Ben de Avraham'ın soyundanım. 23 Onlar Mesih'in hizmetkârları mı? Aklımı kaçırmış gibi konuşuyorum. Ben daha üstünüm. Daha çok emek verdim, daha çok zindana girdim, daha çok dayak yedim, çok kez ölümle yüz yüze geldim. 24 Beş kez Yahudiler'den otuz dokuzar kırbaç yedim. 25 Üç kez sopayla dövüldüm. Bir kez taşlandım. Üç kez gemi kazası geçirdim. Bir gün bir gece açık denizde kaldım. 26 Sık sık yolculuk ettim. Irmaklarda, haydutlar arasında, gerek halkımın gerekse öteki ulusların arasında tehlikelerle karşılaştım. Kentte, ıssız yerlerde, denizde, sahte kardeşler arasında tehlikeye düştüm. 27 Emek verdim, sıkıntı çektim. Kaç kez uykusuz, aç ve susuz kaldım. Kaç kez yoksulluk çektim, soğuğa katlandım, çıplak kaldım.

28 Bütün bunların dışında, tüm topluluklar için her gün çektiğim kaygıların baskısı üzerimde. 29 Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam. Kim tökezletilir de ben yanıp tutuşmam? 30 Eğer övünmem gerekirse, zayıflığımla ilgili şeylerle övüneceğim. 31 Efendi Yeşua Mesih'in sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası, yalan söylemediğimi biliyor. 32 Şam'da Kral Aretas'ın valisi beni tutuklatmak için Şam Kenti'ni güvenlik altına almıştı. 33 Sepet içinde surun yanındaki pencereden aşağı sarkıtıldım ve elinden kaçtım.

12

1 Şüphesiz ki, övünmem yarasızdır. Şimdi Efendi'nin görümlerine ve vahiylerine değineceğim. 2 On dört yıl önce Mesih'te üçüncü göğe alınan bir adam tanıyorum. Bu, bedende mi, yoksa beden dışında mı oldu bilmiyorum, Tanrı bilir. 3 Ben böyle bir adam tanıyorum bedende mi, yoksa beden dışında mı bilmiyorum; Tanrı bilir. 4 Bu adam cennete götürüldü. Orada sözle anlatılamaz, insanın söylemesi yasak olan şeyler duydu. 5 Böyle biriyle övüneceğim. Ama zayıf yönlerim dışında kendimle ilgili başka bir şeyle övünmeyeceğim. 6 Övünmek istesem bile akılsızlık etmeyeceğim. Çünkü gerçeği söyleyeceğim. Ama kimse hakkımda, gördüğünden ya da işittiğinden daha fazlasını düşünmesin diye övünmekten kaçınıyorum. 7 Aldığım vahiylerin çok büyük olmasından ötürü, gurura kapılmayayım diye bana bedenimde bir diken verildi. Gururlanmayayım diye bana eziyet etmesi için Şeytan'ın bir meleği verildi. 8 Beni bıraksın diye üç kez Efendi'ye yalvardım. 9 O bana, "Lütfum sana yeter, çünkü gücüm zayıflıkta tamamlanır" dedi. Bu

nedenle, Mesih'in gücü üzerimde olsun diye zayıf yönlerimle sevinerek daha çok övüneceğim.

¹⁰ Bundan ötürü, Mesih uğruna zayıflıkları, aşağılanmaları, zorlukları, zulümleri ve sıkıntıları memnuniyetle karşılıyorum. Çünkü ne zaman zayıfsam, o zaman güçlüyüm. ¹¹ Övünmekle akılsızca davrandım. Ama beni buna siz zorladınız. Aslında sizin tarafınızdan tavsiye edilmeliydim. Çünkü bir hiç olsam da, üstün elçilerden hiç de aşağı değilim. ¹² Gerçekten de elçiliğime dair kanıtlar aranızda tam bir sabırla, belirtiler, harikalar ve mucizelerle ortaya koyuldu. ¹³ Size yük olmayışımın başka diğer kiliselerden aşağı kaldığınız yan nedir? Bu haksızlığımı bağışlayın!

¹⁴ İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım. Çünkü ben malınızı değil, sizi istiyorum. Çocuklar ebeveynleri için değil, ebeveynler çocuklar için para biriktirmelidir. ¹⁵ Canlarınız uğruna seve seve kendimi harcayacağım ve kendimi harcatacağım. Sizi daha çok seversem, daha az mı sevileceğim? ¹⁶ Yine de ben size yük olmadım. "Ama kurnaz biri olduğum için sizi kandırmışım!" ¹⁷ Size gönderdiğim herhangi birisi aracılığıyla sizden faydalandım mı?

¹⁸ Titus'u size gelmesi için yüreklendirdim ve diğer kardeşi onunla birlikte gönderdim. Titus sizden faydalandı mı? Aynı ruhla, aynı adımlarla ilerlemedik mi?

¹⁹ Yine sizin önünüzde kendimizi savunduğumuzu mu sanıyorsunuz? Tanrı'nın önünde, Mesih'te konuşuyoruz. Sevgili kardeşlerim, her şey sizin gelişmeniz içindir. ²⁰ Çünkü geldiğimde sizi istediğim gibi bulamamaktan korkuyorum. Siz de beni istediğiniz gibi bulamayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, iftira, böbürlenme, kargaşa olmasından kokuyorum. ²¹ Tekrar aranızda geldiğimde Tanrım beni önünüzde utandıracak; daha önce günah işleyip yaptıkları kötülüklerden, fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen birçok kişi için yas tutacağım.

13

¹ Bu, size üçüncü ziyaretim olacak. Her iddia iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulanmalıdır. ² Geçmişte günah işleyenleri de, ötekilerin hepsine de ikinci ziyaretimde oradayken önceden söylemişim. Şimdi aranızda olmasam da yine söylüyorum. Tekrar gelirim, hiç kimseyi esirgemeyeceğim. ³ Demek Mesih'in benim aracılığım ile konuştuğuna ilişkin kanıt arıyorsunuz! Mesih size karşı güçsüz değildir; tersine gücünü sizde gösteriyor. ⁴ Güçsüz olarak çarmıha gerilmişti, ama şimdi Tanrı'nın gücüyle yaşıyor. Çünkü biz de O'nda güçsüzüz, ama Tanrı'nın size yönelik gücü sayesinde O'nunla birlikte yaşayacağız.

⁵ İmanda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi gözden geçirin. Kendinizin durumunu, Yeşua Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa başarısız olurdunuz. ⁶ Ama bizim başarısızlığa uğramadığınızı anlayacağınızı umuyorum.

⁷ Kötü bir şey yapmamanız için Tanrı'ya dua ediyorum. Amaç bizim başarılı görünmemiz değil, biz başarısız görünsek bile sizin iyi olanı yapmanızdır. ⁸ Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek için bir şey yapabiliriz. ⁹ Bizim zayıf, sizinse güçlü olduğunuzda seviniyoruz. Yetkinleşmeniz için de dua ediyoruz. ¹⁰ Bu nedenle, Efendi'nin yıkmak için değil, yapayım diye bana verdiği yetkiyi oraya geldiğimde sert biçimde kullanmayayım diye, bu şeyleri sizden ayrıyken yazıyorum.

¹¹ Sonuç olarak kardeşlerim, sevinin! Yetkin olun. Teselli bulun. Aynı düşüncede olun. Esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik Tanrı'sı sizinle birlikte olacaktır. ¹² Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.

¹³ Bütün kutsallar size selam eder:

¹⁴ Efendi Yeşua Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepimizle birlikte olsun. Amin.

GALATYALILAR

1-2 İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, Yeşua Mesih ve O'nu ölümden diriltten Baba Tanrı aracılığıyla elçi olan ben Pavlus'tan ve benimle birlikte olan bütün kardeşlerden Galatya'daki kiliselere selam! 3 Babamız Tanrı'dan ve Efendimiz Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. 4 Tanrımız'ın ve Babamız'ın isteği uyarınca, bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için Mesih günahlarımıza karşılık kendini sundu. 5 Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

6 Sizi Mesih'in lütfuyla çağıranı bırakıp farklı bir "müjde" ye bu kadar çabuk kapılmanıza şaşıyorum. 7 Zaten başka bir "müjde" yoktur. Sadece sizi tedirgin edip Mesih'in Müjdesi'ni çarpıtmak isteyenler vardır. 8 Ama eğer biz ya da gökten bir melek, size bildirdiğimizden başka bir "müjde" bildirirse, lanet olsun ona! 9 Daha önce söylediğimizi şimdi yeniden söylüyorum: Eğer bir kimse size kabul ettiğinizden başka bir "müjde" bildirirse, lanet olsun ona! 10 Şimdi ben insanlardan mı, yoksa Tanrı'dan mı onay bekliyorum? Yoksa insanları mı memnun etmeye çalışıyorum? Eğer hala insanları memnun ediyor olsaydım, Mesih'in hizmetkârı olmazdım.

11 Kardeşlerim, duyurduğum Müjde'nin insandan olmadığını size bildiririm. 12 Çünkü onu insandan almadım ve kimse bana öğretmedi. O bana Yeşua Mesih'in vahyiyle geldi. 13 Geçmiş zamanlarda Yahudi dinini nasıl yaşadığımı, Tanrı'nın topluluğuna aşırı zulmedip, kırıp geçirdiğimi duydunuz. 14 Atalarımın geleneklerine sıkı sıkıya bağlı olarak, soydaşlarımın arasında Yahudilik inancında yaşitlarımın birçoğundan daha ilerideydim. 15-16 Ne var ki, beni daha annemin rahmindeyken ayırıp lütfuyla beni çağırın Tanrı hoşnut olunca, öteki uluslara müjdeliyeyim için bende kendi Oğlu'nu açıkladı. Bunun için hemen insanlara danışmadım. 17 Ne de Yeruşalem'e, benden önceki elçilerin yanına gittim. Bunun yerine Arabistan'a gittim. Sonra Şam'a döndüm.

18 Aradan üç yıl geçtikten sonra Petrus'uziyaret etmek üzere Yeruşalem'e gittim ve on beş gün onun yanında kaldım. 19 Ama öbür elçilerden Efendi'nin kardeşi Yakov dışında başka kimseyi görmedim. 20 Bakın, size yazdıklarımın yalan olmadığını Tanrı önünde söylüyorum. 21 Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine geldim. 22 Yahudiye'de Mesih'e ait olan topluluklar beni şahsen tanımıyorlardı. 23 Duydukları yalnızca, "Bir zamanlar bize zulmeden adam, önceden yıkmaya çalıştığı imanı şimdi yayıyor" sözüydü. 24 Böylece benden ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

2

1 On dört yıl sonra Titus'u da yanıma alarak Barnabas'la birlikte yeniden Yeruşalem'e gittim. 2 Vahiy yoluyla gittim. Boşuna koşmayayım ya da koşmuş olmayayım diye, öteki uluslar arasında duyurduğum Müjde'yi özel olarak ileri gelenlere sundum. 3 Ama benimle birlikte olan Titus bile Grek olduğu halde sünnet olmaya zorlanmadı. 4 Bu, aramızda gizlice sızan sahte kardeşler yüzünden oldu. Niyetleri Mesih Yeşua'da sahip olduğumuz özgürlüğü el altından araştırmak ve bizi köleleştirmek. 5 Müjde gerçeği kesintisiz olarak sizinle devam etsin diye bir an için bile onlara boyun eğmedik. 6 Ama ileri gelenler -ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz- bu ileri gelenler söylediklerime bir şey katmadılar. 7 Tam tersine, Müjde'nin sünnetlilere ulaştırılma görevi nasıl Petrus'a emanet edildiyse, sünnetsizlere ulaştırılma görevinin de bana emanet edildiğini gördüler. 8 Çünkü

sünnetlilere elçilik etmesi için Petrus'da çalışan Tanrı, öteki uluslara elçilik etmem için bende de çalıştı. ⁹ Bana verilen lütfu farkedince topluluğun direkleri sayılan Yakov, Kefas ve Yuhanna paydaşlığımızı belgelemek için bana ve Barnabas'a sağ ellerini verdiler. Öyle ki, öteki uluslara biz gidelim, Yahudiler'e kendileri gitsinler. ¹⁰ Bizden sadece yoksulları hatırlamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmanın gayreti içindeydim.

¹¹ Ne var ki, Petrus Antakya'ya geldiğinde, suçlu olduğu için yüzüne karşı ona direndim. ¹² Çünkü Yakov'un yanından bazı kişiler gelmeden önce öteki uluslardan olanlarla birlikte yemek yedi. Ama o kişiler gelince sünnetlilerden korktuğu için geri çekildi ve kendini sünnetsizlerden ayırdı. ¹³ Öbür Yahudiler de onun ikiyüzlülüğüne ortak oldular. Barnabas bile onların ikiyüzlülüğüne kapıldı. ¹⁴ Ama

Müjde'nin gerçeğine göre doğru davranmadıklarını görünce hepsinin önünde Petrus'a şöyle dedim: "Bir Yahudi'yken, Yahudi gibi değil, öteki uluslar gibi yaşıyorsan, Yahudi olmayanları neden Yahudi gibi yaşamaya zorluyorsun?"

¹⁵ Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan günahkârlar değiliz. ¹⁶ Yine de insanın Kutsal Yasa'nın gereklerini yapmakla değil, Yeşua Mesih'teki iman aracılığıyla aklandığını bildiğimizden, biz de Yeşua'ya iman ettik. Öyle ki, Kutsal Yasa'nın gereklerini yapmakla değil, Mesih'e iman ederek aklanalım diye Mesih Yeşua'ya iman ettik. Çünkü hiçbir insan Yasa'nın gereklerini yapmakla aklanmayacaktır. ¹⁷ Ama Mesih'te aklanmak isterken biz kendimiz günahlı bulduysak, Mesih günahın hizmetkârı mı olur? Kesinlikle hayır! ¹⁸ Yıktığım şeyleri yeniden kurarsam, yasayı çiğnediğimi kanıtlamış olurum. ¹⁹ Çünkü ben, Tanrı için yaşayabilmek için Yasa aracılığıyla Yasa karşısında öldüm. ²⁰ Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende yaşadığım bu hayatı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu'ndaki imanla yaşıyorum. ²¹ Tanrı'nın lütfunu reddetmiyorum. Çünkü doğruluk Yasa aracılığıyla olabilseydi, o zaman Mesih boşuna ölmüş olurdu!"

3

¹ Ey akılsız Galatyalılar! Gerçeğe uymayasınız diye sizi kim böyle büyüledi? Yeşua Mesih'in çarmıha gerildiği gözlerinizin önünde size açıkça resmedilmedi mi? ² Sizden sadece şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u Yasa'nın gereklerini yaparak mı, yoksa işittiklerinize iman ederek mi aldınız? ³ Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra şimdi bedenle mi sonuçlandıracaksınız? ⁴ Bunca acıyı boşuna mı çektiniz? Gerçekten de boşuna mıydı? ⁵ Öyleyse, size Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yapan Tanrı, bunu Yasa'nın gereklerini yaptığınız için mi, yoksa işittiklerinize iman ettiğiniz için mi yapıyor? ⁶ Bunun gibi, Avraham "Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı." ⁷ Bu nedenle bilin ki, Avraham'ın çocukları iman edenlerdir. ⁸ Kutsal Yazı, Tanrı'nın öteki ulusları imanla aklayacağını önceden görerek, "Bütün uluslar sende kutsanacak" diyerek Müjde'yi önceden Avraham'a duyurdu.

⁹ Öyleyse, iman edenler sadık Avraham ile birlikte kutsanırlar.

¹⁰ Yasa'nın işlerine bel bağlayanların hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir." ¹¹ Artık hiç kimsenin Tanrı önünde Yasa'yla aklanmadığı açıktır. Çünkü, "Doğru kişi imanla yaşayacaktır."

¹² Yasa imana dayalı değildir. Tersine, "Yasa'yı uygulayan onlarla yaşayacaktır."

¹³ Mesih bizim için bir lanet haline gelerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Yazılmış olduğu gibi, "Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir."

¹⁴ Böylece Avraham'ın kutsaması Mesih Yeşua aracılığıyla uluslara ulaşsın ve bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım.

¹⁵ Kardeşlerim, insani ölçülerle konuşuyorum. İnsanlar arasında yapılmış bile olsa, onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz kılmaz, ona bir şey eklemes. ¹⁶ Vaatler Avraham'a ve onun soyundan olana verildi. Birçok kişiyi kapsıyormuş gibi soyundan olanlara demiyor, ancak bir kişi için, "Soyundan olana" diyor, ki bu Mesih'tir. ¹⁷ Şunu söylüyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı tarafından önceden Mesih'te onaylanan antlaşmayı geçersiz kılmaz, vaadi ortadan kaldırmaz. ¹⁸ Çünkü miras Yasa'dan geliyorsa, artık vaade bağlı değildir. Ama Tanrı mirası vaatle Avraham'a verdi.

¹⁹ Öyleyse Yasa'nın varlık amacı neydi? Kendisine vaat edilen soy gelinceye dek, suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Bir aracı eliyle, melekler yoluyla düzenlendi. ²⁰ Aracı tek bir taraftan değildir, oysa Tanrı birdir. ²¹ Öyleyse Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mı? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilmiş olsaydı, kesinlikle doğruluk yasayla gelirdi. ²² Ama Yeşua Mesih'e imanla verilen vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı her şeyi günahın tutsağı yaptı.

²³ Ama iman gelmeden önce, Yasa altında hapsolmuştuk. Sonradan gelecek olan iman ortaya çıkana dek Yasa'nın tutuklusuyduk. ²⁴ Öyle ki, imanla aklanmamız için Yasa bizi Mesih'e götürmek üzere bize öğretmenlik etti. ²⁵ Ama şimdi iman geldiğinden, artık bir öğretmen altında değiliz. ²⁶ Çünkü Mesih Yeşua'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın çocuklarıdır. ²⁷ Çünkü Mesih'e vaftiz edilenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi. ²⁸ Artık ne Yahudi ne de Grek, ne köle ne de özgür, ne erkek ne de kadın ayrımı vardır. Çünkü hepiniz Mesih Yeşua'da birsiniz. ²⁹ Eğer Mesih'e aitseniz, Avraham'ın soyundansınız ve vaade göre mirasçılarınız.

4

¹ Ama şunu diyorum, mirasçı çocuk olduğu sürece her şeyin efendisi olsa da, köleden farkı yoktur. ² Babasının belirlediği vakte dek vasilerin ve vekillerin altındadır. ³ Böylece, biz de çocukken dünyanın temel ilkeleri altında esirdik. ⁴⁻⁵ Ama vakit dolunca Tanrı, Yasa altında olanları kurtarmak için Yasa altında kadından doğan Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler evlatlık hakkını alalım. ⁶ Evlatlar olduğunuz için Tanrı Oğlu'nun, "Abba, Baba!" diye seslenen Ruhunu yüreklerinize gönderdi. ⁷ Demek artık köle değil, oğulsun ve oğul isen, o zaman Mesih aracılığıyla Tanrı'nın mirasçısıdır.

⁸ Ancak Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, geçmişte gerçek olmayan tanrılara kölelik ettiniz. ⁹ Ama şimdi Tanrı'yı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındınız. O halde nasıl olur da sizi köle eden bu zayıf ve sefil, ilkel ilkelere yeniden dönmeyi arzuluyorsunuz?

¹⁰ Özel günleri, ayları, mevsimleri, yılları tutuyorsunuz! ¹¹ Sizin için korkuyorum. Yoksa size harcadığım bunca emek boşuna mıydı?

¹² Kardeşlerim, size yalvarırım, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiç haksızlık etmediniz. ¹³ Ama biliyorsunuz ki, Müjde'yi size ilk kez bedensel zayıflığımdan ötürü bildirdim. ¹⁴ Bedensel yanım sizin için bir sınanma olmasına karşın beni hor görüp reddetmediniz. Beni Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih Yeşua'yı kabul eder gibi kabul ettiniz.

¹⁵ O mutluluğunuza ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, mümkün olsa gözlerinizi oyar ve bana verirdiniz. ¹⁶ Öyleyse, size gerçeği söylemekle düşmanınız mı oldum? ¹⁷ Onlar sizi elde etmek için gayret ediyorlar, ama amaçları iyi değil! Kendileri için gayretli olasınız diye sizi bizden ayırmak istiyorlar. ¹⁸ Ama iyi bir amaç için gayretli olmak her zaman iyidir, üstelik yalnızca aranızdayken değil.

¹⁹ Sevgili çocuklarım, Mesih sizde biçimleninceye dek sizin için yeniden doğum sancıları çekiyorum. ²⁰ Şu anda yanınızda olmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi nasıl isterdim! Çünkü halinize şaşıyorum!

²¹ Ey Yasa altında olmayı dileyen sizler, söyleyin bana, Yasa'nın ne dediğini duymuyor musunuz? ²² Avraham'ın biri köleden, diğeri de özgür kadından olmak üzere iki oğlu olduğu yazılmıştır. ²³ Köleden doğan doğal yoldan, özgür kadından doğansa vaat uyarınca doğdu. ²⁴ Burada bir benzetme vardır. Bu iki kadın iki antlaşmayı simgelemektedir. Biri Sina Dağı'ndan, köle çocuklar doğuran Hagar'dır.

²⁵ Hagar, Arabistan'daki Sina Dağı'dır. Bugünkü Yeruşalem'e karşılık gelir. Çünkü Hagar, çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir. ²⁶ Oysa yukarıdan olan Yeruşalem özgürdür ve hepimizin annesi odur. ²⁷ Çünkü şöyle yazılmıştır:

“Sevin, doğuramayan kısır kadın.

Doğum sancısı çekmeyen sen, çoş ve haykır!

Çünkü terk edilmiş kadının, kocası olandan daha çok çocuğu var.”

²⁸ Kardeşler, İshak gibi bizler de vaat çocuklarıyız. ²⁹ Doğal yoldan doğmuş olan, Ruh'a göre doğmuş olana o zaman nasıl zulmettiyse, şimdi de öyledir. ³⁰ Ancak Kutsal Yazı ne diyor? “Köleyi ve oğlunu dışarı atın. Çünkü kölenin oğlu özgür kadının oğluyla birlikte miras almayacaktır.” ³¹ Bunun gibi, kardeşler, bizler kölenin değil, özgür kadının çocuklarıyız.

5

¹ Mesih bizi özgür kıldı. Bu nedenle bu özgürlüğün içinde yerinizde durun ve bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin.

² Bakın, ben Pavlus size söylüyorum, eğer sünnet olursanız Mesih'in size hiçbir faydası olmaz. ³ Sünnet olan her erkeği bir daha uyarıyorum. O kişi Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmek zorundadır. ⁴ Yasa aracılığıyla aklanmak isteyen sizler Mesih'ten uzaklaştınız. Lütuftan ayrı düştünüz. ⁵ Bize gelince, doğruluk umudunu Ruh aracılığıyla, imanla bekliyoruz. ⁶ Çünkü Mesih Yeşua'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin değeri vardır. Önemli olan sevgiyle işleyen imandır. ⁷ İyi koşuyordunuz! Gerçeğe uymaktan sizi kim alıkoydu? ⁸ Bu ikna çabası sizi çağırandan değildir. ⁹ Azıcık maya tüm hamuru kabartır. ¹⁰ Başka türlü düşünmeyeceğiniz konusunda Efendi'de size güveniyorum. Ama sizi tedirgin edene gelince, kim olursa olsun, cezasını çekecektir.

¹¹ Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti vaaz ediyordum olsaydım, bugün hâlâ eziyet çekiyor olur muydum? Öyle olsaydı, çarmıh tökezi ortadan kalkmış olurdu. ¹² Keşke sizi rahatsız edenler kendilerini hadım etseler!

¹³ Kardeşler, sizler özgürlüğe çağrıldınız. Ancak özgürlüğünüz benlik için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin. ¹⁴ Tüm Kutsal Yasa tek bir sözle yerine gelir: “Komşunu kendin gibi seveceksin.” ¹⁵ Ama birbirinizi ısırtıp yerseniz, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyin.

¹⁶ Şunu diyorum, Ruh'un yolunda yürüyün. Böylece benliğin tutkularını yerine getirmezsiniz. ¹⁷ Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe karşı olanı arzu

eder. İstedığınız şeyleri yapamayasınız diye bunlar birbirine zıttır. ¹⁸ Ama Ruh'un yönetimindeyseniz, Yasa altında değilsiniz. ¹⁹⁻²¹ Benliğin işleri bellidir. Zina, cinsel ahlaksızlık, pislik, sefahat, putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, sürtüşme, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, adam öldürme, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve buna benzer şeylerdir. Daha önceden uyardığım gibi sizi yeniden uyarıyorum: Bunları yapanlar Tanrı Krallığı'nı miras alamayacaklar.

²²⁻²³ Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, nezaket, iyilik, iman, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bunları yasaklayan yasa yoktur. ²⁴ Mesih'e ait olanlar, tutku ve arzularıyla birlikte benliği çarmıha germişlerdir.

²⁵ Ruh aracılığıyla yaşıyorsak, Ruh'un yolunda yürüyelim.

²⁶ Böbürlenmeyelim, birbirimizi kışkırtmayalım, birbirimizi kıskanmayalım.

6

¹ Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak huylulukla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinize dikkat edin. ² Birbirinizin yüklerini taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'nı yerine getirirsiniz. ³ Bir hiçken kendini bir şey sanan insan kendini kandırmış olur. ⁴ Herkes kendi işini denetlesin. O zaman başkasıyla değil, yalnız kendi yaptıklarıyla övünebilir. ⁵ Herkes kendi yükünü taşımalı.

⁶ Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle tüm iyi şeyleri paylaşsın.

⁷ Aldanmayın, Tanrı'yla alay edilmez. İnsan ne ekerse onu biçer.

⁸ Çünkü kendi benliğine eken, benliğinden çürüme biçecektir. Buna karşın Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir. ⁹ İyilik yapmaktan bıkmayalım. Çünkü vazgeçmezsek mevsiminde biçeceğiz. ¹⁰ Öyleyse fırsatımız varken tüm insanlara, özellikle de iman ailesi üyelerine iyilik yapalım.

¹¹ Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum.

¹² Bedende gösteriş yapmak isteyenler, Mesih'in çarmıhından ötürü zulüm görmemek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar. ¹³ Sünnetlilerin kendileri bile Yasa'yı tutmuyorlar, ancak bedenlerinizle övünebilmek için sizi sünnet ettirmek istiyorlar. ¹⁴ Efendimiz Yeşua Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle övünmek benden uzak olsun. O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için çarmıha gerildi, ben de dünya için. ¹⁵ Çünkü Mesih Yeşua'da sünnetli olup olmamanın bir önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılıştır. ¹⁶ Bu kurala göre yürüyenlerin hepsine ve Tanrı'nın İsraili'ne esenlik ve merhamet olsun.

¹⁷ Bundan böyle kimse bana sıkıntı vermesin. Çünkü ben Efendi Yeşua'nın yara izlerini bedenimde taşıyorum.

¹⁸ Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

EFESLİLER

¹ Tanrı'nın isteğiyle Mesih Yeşua'nın elçisi olan ben Pavlus'tan Efes'teki kutsallara, Mesih Yeşua'ya ait olan sadıklara selam! ² Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

³ Bizi Mesih'te göksel yerlerde her ruhsal kutsamayla kutsamış olan Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun!

⁴ O dünyanın kuruluşundan önce kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için bizi Mesih'te seçti. ⁵ Kendini hoşnut eden iyi amacı uyarınca Yeşua Mesih aracılığıyla kendisine evlatlar olalım diye bizi önceden belirledi. ⁶ Öyle ki, sevgili Olan'da karşılıksız olarak bize bağışladığı yüce lütfü övülsün. ⁷⁻⁸ Tam bilgelik ve anlayışla üzerimize bol bol döktüğü lütfunun zenginliği sayesinde Mesih'in kanıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk. ⁹ Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te hoşlandığı iyi amacı doğrultusunda bize bildirdi. ¹⁰ Zaman dolduğunda gerçekleştireceği bu amaç uyarınca, yerdeki ve gökteki her şeyi Mesih'te birleştirecek. ¹¹ Her şeyi kendi isteğine göre yapan Tanrı'nın amacı doğrultusunda önceden belirlenip Mesih'te mirasçı atandık. ¹² Öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, sonuna dek O'nun yüceliği için övgü nedeni olalım.

¹³ Sizler de gerçeğin sözünü, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni işitip O'na iman ettiğinizde, vaat edilen Kutsal Ruh'la mühürlendiniz. ¹⁴ Tanrı'nın kendisine ait olanların kurtuluşu ve Tanrı yüceliğinin övülmesi için Ruh mirasımızın güvencesidir.

¹⁵ Efendi Yeşua'ya olan imanınızı ve bütün kutsallara karşı beslediğiniz aranızdaki sevgiyi duydum. ¹⁶ Bu nedenle sizin için sürekli şükrediyor, sizi dualarımda anıyorum. ¹⁷ Öyle ki, Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Yüce Babası, kendisini tanımada size bilgelik ve vahiy ruhu versin. ¹⁸⁻²⁰ O'nun çağrısıyla gelen umudu, kutsallarda bulunan yüce mirasın zenginliğini, iman eden bizler için etkin olan gücünün aşkın büyüklüğünü bilmeniz için, yüreklerinizin gözleri aydınlansın diye dua ediyorum. Bu güç, Tanrı'nın, Mesih'i ölümden diriltirken ve göksel yerlerde sağında otururken O'nda ortaya koyduğu güçle aynıdır. ²¹ Tanrı O'nu tüm yönetimlerin, hükümlerinin, güç ve egemenliklerin, yalnızca bu çağda değil, gelecek çağda da anılacak her adın üzerine çıkardı. ²² Her şeyi ayaklarının altında boyun eğdirdi. O'nu her şeyin başı olarak kiliseye verdi. ²³ Kilise O'nun bedeni, her şeyi dolduranın doluluğudur.

2

¹ Suçlarınızın ve günahlarınızın içinde ölüyken diriltildiniz. ² Bir zamanlar bu dünyanın gidişine, havadaki yönetimin reisine, şimdi söz dinlemeyen insanlarda etkin olan ruha göre yürümekteydiniz. ³ Bir zamanlar hepimiz onların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğin arzularına göre yaşıyorduk. Ötekiler gibi doğamız gereği biz de gazap çocuklarıydık. ⁴⁻⁵ Ama merhameti bol olan Tanrı bize duyduğu büyük sevgisinden ötürü, suçlarımız yüzünden ölüyken, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz.

⁶ Tanrı bizi Mesih Yeşua'da, O'nunla birlikte diriltilip göksel yerlerde oturttu. ⁷ Bunu, Mesih Yeşua'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini

gelecek çağlarda göstermek için yaptı. ⁸ Çünkü iman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizden gelen bir şey değil, Tanrı'nın armağanıdır. ⁹ Kimsenin övünmemesi için işlerin sonucu değildir. ¹⁰ Çünkü bizler O'nun eseriyiz, Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işler içinde yürüyelim diye Mesih Yeşua'da yaratıldık.

¹¹⁻¹² Bu nedenle, öteki uluslardan olan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu hatırlayın: Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup "sünnetli" denilenlerin "sünnetsiz" dedikleri sizler, o zamanlar Mesih'ten ayrı olduğunuzu unutmayın. İsrail'in ortak zenginliğinden yoksun, vaat antlaşmalarına yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız. ¹³ Ama bir zamanlar uzak olan sizler, Mesih'in kanıyla şimdi Mesih Yeşua'da yakın kıldınız. ¹⁴⁻¹⁶ Çünkü O bizim esenliğimizdir. Yasa'yı, buyrukları ve kurallarıyla birlikte ortadan kaldırarak iki topluluğu birleştirdi. Aradaki ayrılık duvarını, düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Öyle ki, iki topluluğu kendinde yeni bir insan olarak yaratsın ve esenliği sağlasın, düşmanlığı çarmıhla öldürsün ve çarmıh aracılığıyla bir bedende iki topluluğu Tanrı'yla barıştırsın. ¹⁷ O gelip uzaktaki sizlere ve yakındakilere esenliği müjdeledi. ¹⁸ Çünkü O'nun aracılığıyla bir Ruh'ta iki kesim birlikte Baba'nın huzuruna gelebiliriz. ¹⁹ Böylece artık yabancı ve misafir değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız. ²⁰ Elçiler ve peygamberlerin temeli üzerinde bina oldunuz. Mesih Yeşua'nın kendisi köşe taşıdır. ²¹ Bütün yapı, Efendi'de kutsal bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip yükseliyor. ²² Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te inşa edilmektesiniz.

3

¹ Bunun için ki, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih Yeşua'nın tutuklusuydum. ² Size ulaştırılmak üzere Tanrı tarafından bana verilmiş olan lütuf görevimi duymuşsunuzdur. ³ Önceden kısaca yazdığım gibi, bu sır bana vahiy yoluyla bildirildi. ⁴ Bunu okuduğunuzda Mesih'in sırrını nasıl kavradığımı anlayabilirsiniz. ⁵ Bu sır önceki kuşaklara bildirilmemişti. Oysa şimdi Ruh aracılığıyla Mesih'in kutsal elçilerine ve peygamberlerine açıklandı. ⁶ Müjde aracılığıyla Mesih Yeşua'da öteki uluslar da mirasçı, bedeninin ortak üyeleri ve vaade paydaştılar. ⁷ Tanrı'nın gücünün işleyişine göre bana verilen lütuf armağanı uyarınca bu Müjde'nin hizmetkârı kıldım. ⁸⁻⁹ Kutsalların en değersiziydim. Mesih'in akıl ermez zenginliğini uluslara müjdeleme ve her şeyi Mesih Yeşua'da yaratan Tanrı'nın öncesizlikten beri saklı tutulan sırrı nasıl düzenlediğini insanlara açıklama lütfü yine de bana verildi.

¹⁰ Öyle ki, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği, şimdiki çağda kilise aracılığıyla hükümlerle, göksel yerlerdeki güçlere bildirilsin. ¹¹ Bu, Tanrı'nın Efendimiz Mesih Yeşua'da tamamladığı sonsuz amacına uygundu. ¹² O'nda sahip olduğumuz iman aracılığıyla cesaretle ve güvenle O'nun önüne gelebiliriz. ¹³ Bu nedenle, uğruna çektiğim sıkıntılar karşısında cesaretinizi yitirmemenizi rica ediyorum. Bunlar size yücelik sağlar.

¹⁴⁻¹⁵ Bu nedenle, gökte ve yeryüzünde her ailenin adını kendisinden aldığı Efendimiz Yeşua Mesih'in Babası'nın önünde diz çökerim. ¹⁶⁻¹⁹ Baba kendi yüceliğinin zenginliğine göre Ruh'uyla iç varlığınızı kudretle güçlendirmesini, iman aracılığıyla Mesih'in yüreklerinizde bulunmasını dilerim. Bütün kutsallarla birlikte sonuna dek sevgide köklenip temellenmiş olarak, Mesih'in sevgisinin ne kadar geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi aşan bu sevgiyi kavramaya gücünüz yetsin. Öyle ki, Tanrı'nın bütün doluluğuyla dolasınız.

20-21 İçimizde işleyen kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçte olan Tanrı'ya, kilisede ve

Mesih Yeşua'da bütün kuşaklar boyunca sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

4

¹ Bu nedenle, Efendi'nin tutuklusu olan ben, aldığınız çağrıya layık bir şekilde yürümenizi rica ediyorum. ² Tam bir alçakgönüllülük içinde, birbirinize sevgiyle ve sabırla katlanın. ³ Ruh'un birliğini esenlik bağıyla korumaya çalışın. ⁴ Çağrınızın tek umuduyla çağrıldığınız gibi, beden bir ve Ruh birdir. ⁵ Efendi bir, iman bir, vaftiz birdir. ⁶ Her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası birdir.

⁷ Ama lütuf her birimize Mesih'in armağanının ölçüsüne göre verildi.

⁸ Bu nedenle Tanrı şöyle diyor:

"Yücelere çıktığında, esreti esir aldı, insanlara armağanlar dağıttı."

⁹ Şimdi bu "çıktı" sözü, Mesih ilk olarak yeryüzünün alt kısımlarına indi demek değil de nedir? ¹⁰ İnen de, her şeyi doldurmak için tüm göklerin çok üstüne çıkan da O'dur.

¹¹ Bazılarını elçi, bazılarını peygamber, bazılarını müjdeci, bazılarını çoban, bazılarını da öğretmen olarak verdi. ¹² Böylelikle kutsallar yetkinleşsin, hizmet görevini gerçekleştirsin ve Mesih'in bedeni donatılsın. ¹³ Öyle ki, hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu bilgisinde birliğe, yetkinliğe, Mesih'in doluluğundaki olgunluk düzeyine erişelim. ¹⁴ Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki hileleriyle, öteye beriye savrulan ve her öğretinin rüzgârıyla sürüklenen çocuklar olmayalım. ¹⁵ Tersine, sevgiyle gerçeği söyleyerek baş olan Mesih'e doğru her yönden büyüyelim. ¹⁶ O'nda bütün beden, her eklemim yardımıyla kenetlenip birleşerek her üyesinin işleyiş ölçüsüne göre sevgide bina olmaktadır.

¹⁷ Bu nedenle şunu söylüyor ve Efendi adına sizi uyarıyorum: Artık öteki uluslar gibi boş düşüncelerle yürümeyin. ¹⁸ Onların anlayışları karardı. Bilgisizlikleri ve katı yürekleri nedeniyle Tanrı'nın yaşamına yabancılaştılar. ¹⁹ Duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği yapmak üzere kendilerini sefahate verdiler. ²⁰ Ama siz Mesih'i bu şekilde öğrenmediniz. ²¹ Kuşkusuz O'nun sesini duydunuz, Yeşua'daki gerçeğe uygun olarak, O'nda eğitildiniz. ²² Önceki yaşam biçiminize ait olup aldatıcı tutkulara yozlaşan eski kişiliğinizi üzerinizden çıkarıp atın. ²³ Düşüncenizi ruhta yenileyin. ²⁴ Doğrulukta ve gerçeğin kutsallığında Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış olan yeni kişiliği giyinin.

²⁵ Bunun için yalanı üzerinizden atın, her biriniz komşusuyla gerçeği konuşsun. Çünkü biz birbirimizin üyeleriyiz. ²⁶ "Öfkelenin, ama günah işlemeyin." Öfkenizin üzerine güneş batmasın. ²⁷ Ne de İblis'e fırsat verin. ²⁸ Hırsızlık yapan artık çalmasın. Bunun yerine, ihtiyacı olana verecek bir şeyi olsun diye, elleriyle iyi bir şeyler üreterek çalışsın. ²⁹ Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenlere lütuf versin diye, ihtiyaca göre başkalarını bina etmeye yarayan sözler söyleyin. ³⁰ Kurtuluş günü için mühürlendiğiniz Tanrı'nın Kutsal Ruhunu üzmezin. ³¹ Her türlü kötülükle birlikte her acılık, kırgınlık, öfke, bağırışma ve iftira sizden uzak olsun. ³² Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tıpkı Tanrı'nın sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

5

¹ Öyleyse, sevgili çocuklar olarak Tanrı'yı örnek alın. ² Mesih'in bizi nasıl sevip bizim için kendisini hoş kokulu bir sunu ve kurban olarak Tanrı'ya sunduysa, siz de öylece sevgide yürüyün.

³ Aranızda fuhuş, her türlü pislik ya da açgözlülük anılmasın bile. Bunlar kutsallara yakışmaz. ⁴ Ne ahlaksızlık, ne saçma sapan konuşmalar, ne de bayağı şakalar olsun. Bunlar size uygun değildir. Bunun yerine şükredin.

⁵ Şunu kesin olarak bilin ki, hiçbir fuhuş yapanın, iğrençlik içinde olanın, putperestliğe eşdeğer olan açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrı'nın Krallığı'nda mirası yoktur.

⁶ Kimse sizi boş sözlerle kandırmasın. Çünkü bu şeyler yüzünden Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor. ⁷ Bu nedenle onların işlerine ortak olmayın. ⁸ Çünkü bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Efendi'de ışıksınız. Işığın çocukları olarak yürüyün. ⁹ Çünkü Ruh'un ürünü her iyilik, doğruluk ve gerçektir. ¹⁰ Efendi'yi neyin hoşnut ettiğini fark edin. ¹¹ Karanlığın verimsiz işlerine ortak olmayın. Tersine onları açığa vurun. ¹² Çünkü onların gizlice yaptıklarından söz etmek bile ayıptır. ¹³ Ayıplanan her şeyi ışık açığa çıkarır. Her şeyi gösteren ışıktır. ¹⁴ Bu nedenle şöyle deniyor, "Uyan ey uyuyan! Ölümünden diril! Mesih üzerinde parlayacak."

¹⁵ Bunun için, nasıl yürüdüğünüze dikkat edin. Bilge olmayanlar gibi değil, bilgeler gibi yürüyün. ¹⁶ Zamanı iyi değerlendirin. Çünkü içinde bulunduğunuz günler kötüdür. ¹⁷ Bu nedenle akılsız olmayın, Efendi'nin isteğinin ne olduğunu anlayın. ¹⁸ Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi taşkınlığa sürükler. Bunun yerine Ruh'la dolun. ¹⁹ Birbirinizle mezmurlarla, ilahilerle ve ruhsal ezgilerle konuşun; yüreğinizden Efendi'ye ilahi ve melodiler yükseltin. ²⁰ Her zaman, her şey için Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla Tanrı'ya, Baba'ya şükredin. ²¹ Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize tabi olun.

²² Ey kadınlar, Efendi'ye tabi olduğunuz gibi kocalarınıza tabi olun.

²³ Çünkü Mesih bedeninin kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, koca da kadının başıdır. ²⁴ Kilise nasıl Mesih'e bağlıysa, kadınlar da her şeyde kocalarına tabi olsunlar.

²⁵ Ey kocalar, Mesih'in kiliseyi sevip uğruna kendini feda ettiği gibi, siz de karılarınızı öyle sevin. ²⁶ Mesih kiliseyi kutsal kılmak için sözle, suyla yıkayıp temizledi. ²⁷ Öyle ki, kilise üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli bir biçimde kendine sunsun. ²⁸ Aynı şekilde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidirler. Karısını seven kendini sever. ²⁹ Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmez. Tam tersine, onu besler ve değer verir, tıpkı Efendi'nin kiliseyi besleyip değer verdiği gibi. ³⁰ Çünkü bizler O'nun bedeninin üyeleriyiz, eti ve kemiğiyiz. ³¹ "Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak. O zaman ikisi tek beden olacak." ³² Bu sır büyüktür, ama ben bunu Mesih ve kiliseye yönelik söylüyorum. ³³ Ancak her biriniz karısını kendisi gibi sevsin. Kadın da kocasına saygı duysun.

6

¹ Çocuklar, baba ve annenize Efendi'de itaat edin. Çünkü doğru olan budur. ²⁻³ "Üzerine iyilik gelmesi, yeryüzünde uzun ömürlü olmak için annene ve babana saygı göstereceksin." Vaat içeren ilk buyruk budur.

⁴ Ey babalar, çocuklarınızı öfkelenlendirmeyin. Onları Efendi'nin terbiye ve öğüdüyle yetiştirin.

⁵ Ey hizmetkârlar, dünyasal efendilerinize Mesih'e itaat edermiş gibi saygı ve korkuyla, gönülden itaat edin. ⁶ Bunu, yalnız insanlar size bakarken göze girmek için değil, Mesih'in hizmetkârları olarak Tanrı'nın isteğini yürekten yerine getirin. ⁷ İnsanlara hizmet eder gibi değil, gönülden Efendi'ye hizmet edermiş gibi yapın. ⁸ Bilirsiniz ki, ister köle ister özgür olsun, herkes yaptığı her iyiliğin karşılığını Efendi'den alacaktır.

⁹ Ey efendiler, siz de onlara aynısını yapın ve tehdit etmeyi bırakın. Hem onların hem de sizin Efendiniz'in göklerde olduğunu ve O'nun insanlar arasında ayırım yapmadığını bilirsiniz.

¹⁰ Son olarak, Efendi'de ve O'nun kudretinin gücünde güçlenin.

¹¹ İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın. ¹² Çünkü güreşimiz ete ve kana karşı değil, yönetimlere, güçlere, bu çağdaki karanlığın dünya hükümdarlarına, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır. ¹³ Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek ve her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın. ¹⁴⁻¹⁶ Belinize gerçeğin kuşağını bağlamış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış, ayaklarınıza esenlik Müjdesi'ni yayma hazırlığını giymiş ve bunların hepsinin üzerine, kötü olanın tüm ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını almış olarak yerinizde durun. ¹⁷ Kurtuluş miğferini ve Tanrı'nın sözü olan Ruh'un kılıcını alın. ¹⁸ Her tür dua ve dileklerle, her zaman Ruh'ta dua edin. Bu amaçla, tüm kutsalların yararına dileklerde bulunarak tam bir adanmışlıkla sonuna dek uyanık durun. ¹⁹ Benim için de dua edin, ağzımı açtığımda Müjde'nin sırrını cesaretle anlatabileyim diye söz verilsin. ²⁰ Uğruna zincire vurulmuş halde elçisi olduğum Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebilmem için dua edin.

²¹ Benimle ilgili şeyleri, yaptıklarımı bilmeniz için sevgili kardeşimiz, Efendi'nin sadık hizmetkârı Tihikos size her şeyi bildirecektir. ²² İşte tam bu amaçla, durumumuzu bilmeniz ve yüreklerinizi rahatlatması için onu size gönderiyorum.

²³ Baba Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten kardeşlere esenlik ve imanla sevgi diliyorum. ²⁴ Lütuf, Efendimiz Yeşua Mesih'i ölümsüz sevgiyle sevenlerin hepsiyle birlikte olsun! Amin.

FİLİPİLİLER

1-2 Yeşua Mesih'in hizmetkârları Pavlus ve Timoteos'tan Filipi'de bulunan gözetmenler ve hizmetkârlarla birlikte Mesih'teki tüm kutsallara, Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun!

³ Sizi her hatırladığımda Tanrım'a şükrediyorum. ⁴ Sizin için ne zaman dua etsem hepimiz için sevinçle dilekte bulunuyorum. ⁵ Çünkü ilk günden şimdiye dek Müjde'nin yayılmasında bana ortaklık ettiniz. ⁶ Şuna kesinlikle inanıyorum ki, sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı bunu Mesih Yeşua'nın gününe dek tamamlayacaktır. ⁷ Hepinizin adına böyle düşünmem yerindedir. Çünkü yüreğimdesiniz. İster tutuklu olayım, ister Müjde'yi savunup doğrulamakta, hepimiz benimle birlikte lütfâ ortaksınız. ⁸ Hepinizi Mesih Yeşua'nın şefkatiyle nasıl özlediğime Tanrı tanıktır.

⁹ Sevginizin bilgi ve her türlü anlayışta daha da çoğalması için dua ediyorum. ¹⁰⁻¹¹ Öyle ki seçkin değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrı'nın yüceltilip övülmesi için Yeşua Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolup Mesih'in gününde lekesiz ve suçsuz olasınız.

¹² Kardeşler, başıma gelenlerin daha çok Müjde'nin yayılmasına destek olduğunu bilmenizi isterim. ¹³ Öyle ki, bütün saray muhafızları ve geri kalan herkes Mesih uğruna tutuklu olduğumu öğrendi. ¹⁴ Efendi'de olan kardeşlerimin çoğu, tutukluluğuma güvenerek, Tanrı'nın sözünü korkusuzca duyurmak için daha çok cesaret gösteriyorlar. ¹⁵ Gerçi bazıları Mesih'i kıskançlık ve çekişmeyle, bazıları da iyi niyetle duyuruyor. ¹⁶⁻¹⁷ Öncekiler, sıkıntıya sıkıntı katacaklarını düşünerek, Mesih'i pak yürekle değil, bencil tutkularla duyuruyorlar. Sonuncular ise, Müjde'yi savunmakla görevlendirildiğimi bilerek bunu sevgiyle yapıyorlar.

¹⁸ Ne önemi var ki? İster sahte isterse gönülden olsun, Mesih her durumda duyurulmuş oluyor. İşte buna seviniyorum, sevineceğim de. ¹⁹ Çünkü biliyorum ki, dualarınız ve Yeşua Mesih'in Ruhu'nun desteğiyle bu durum benim kurtuluşumla sonuçlanacak. ²⁰ İçtenlikle umut ettiğim gibi, hiçbir şekilde hayal kırıklığına uğramayacağımı, yaşamda ya da ölümden Mesih'in her zamanki gibi şimdi de bedenimde yücelmesi için tam bir cesaret göstereceğim. ²¹ Benim için yaşamak Mesih'tir, ölmekse kazançtır. ²² Bedende yaşarsam iyi ürün veren işler yapacağım. Yine de neyi seçeceğimi bilmiyorum. ²³ İki seçenek arasında sıkışıp kaldım. Ayrılmayı ve Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyi. ²⁴ Yine de bedende kalmam sizin için daha gereklidir. ²⁵ Buna olan inancımla biliyorum ki, ilerlemeniz ve imanda sevinmeniz için hepimizle birlikte kalacağım. ²⁶ Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih Yeşua'da benimle daha çok sevinebilesiniz.

²⁷⁻²⁸ Ancak yaşam biçiminiz Mesih'in Müjdesi'ne layık olsun. Öyle ki, gelip sizi görsem de gelmesem de durumunuzu, tek bir ruhta dimdik durduğunuzu, Müjde'de açıklanan iman uğruna tek can halinde birlikte mücadele ettiğinizi, size karşı olanlardan hiç korkmadığınızı duyayım. Bu, onların mahva gideceğinin, sizinse Tanrı'da kurtuluş bulacağının kanıtıdır. Bu da Tanrı'dandır. ²⁹ Çünkü Mesih uğruna size yalnızca O'na iman etmek değil, aynı zamanda O'nun uğruna acı çekme bağıışı da verildi. ³⁰ Bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz çekişmenin aynısıdır bu.

2

1-2 Bu nedenle, Mesih'te bir teşvik, sevginin bir tesellisi ve Ruh'ta bir paydaşlık varsa, içten bir şefkat ve merhamet varsa, aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşip sevincimi tamamlayın. ³ Hiçbir şeyi çekişmeyle ya da kendini beğenmişlikle yapmayın. Tam tersine, alçakgönüllülükle diğerlerini kendinizden üstün sayın. ⁴ Yalnız kendi yararınızı değil, başkalarının yararını da gözetin.

⁵ Mesih Yeşua'da da olan şunu aklınızda bulundurun. ⁶ O, Tanrı özünden olduğu halde, Tanrı'ya eşit olmayı sınıksız sarılacak bir hak saymadı. ⁷ Tam tersine, kul biçimini alıp insan suretinde doğarak kendini boş kıldı. ⁸ İnsan suretine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme kadar itaat edip kendini alçalttı. ⁹ Bu nedenle, Tanrı da O'nu çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı verdi. ¹⁰⁻¹¹ Öyle ki, Yeşua'nın adında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceliği için Yeşua Mesih'in Efendi olduğunu ikrar etsin.

¹² O halde, sevgili kardeşlerim, her zaman itaat ettiğiniz gibi, yalnız ben yanınızdayken değil, ama şimdi yokluğumda, korku ve titremeye kurtuluşunuzu etkin kılın. ¹³ Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır. ¹⁴ Her şeyi söylenmeden ve çekişmeden yapın. ¹⁵ Öyle ki, kusursuz ve zararsız bir biçimde, bu eğri ve sapmış kuşağın içinde, dünyaya ışık saçan Tanrı'nın saf çocukları olasınız. ¹⁶ Yaşam sözüne sarılın. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek vermediğimi görerek Mesih'in gününde övünecek bir şeyim olsun. ¹⁷ Evet, kanım imanınızın ve hizmetin oluşturduğu kurbanın üzerine bir sunu gibi dökülecek olsa da seviniyor, hepimizin sevincini paylaşıyorum. ¹⁸ Aynı şekilde siz de sevinin ve benim sevincime ortak olun.

¹⁹ Timoteos'u yakında size gönderebileceğime dair Efendi Yeşua'da umudum var. Öyle ki, nasıl olduğunuzu öğrenip sevineyim. ²⁰ Timoteos gibi düşünen, sizi içtenlikle önemseyen başka kimsem yok. ²¹ Çünkü herkes kendi işinin peşinde, Mesih Yeşua'nınkinin değil.

²² Ama onun sınanmış sadakatini bilirsiniz. Babasına hizmet eden bir çocuk gibi, Müjde'yi yaymak için benimle birlikte hizmet etti. ²³ Bu nedenle, işlerimin nasıl gelişeceğini gördükten sonra, onu hemen size göndermeyi umuyorum. ²⁴ Ben kendim de yakında gelme konusunda Efendi'ye güveniyorum. ²⁵ Ama kardeşim, emektaşım, silah arkadaşım, elçiniz ve ihtiyaç anında destekçim olan hizmetkârınız Epafroditus'u, size göndermeyi gerekli gördüm. ²⁶ Çünkü hepimizi özledi ve hasta olduğunu duyduğunuz için çok üzüldü. ²⁷ Gerçekten de ölüm derecesinde hastaydı. Ama Tanrı ona merhamet etti; yalnız ona değil, keder üzerine kederle dolmayayım diye bana da merhamet etti. ²⁸ Bu nedenle, onu tekrar görüp sevinesiniz ve benim de üzüntüm azalsın diye büyük bir gayretle onu size gönderdim. ²⁹ Onu Efendi'de büyük bir sevinçle kabul edin ve böylelerine saygı gösterin. ³⁰ Çünkü o, sizin sağlayamadığınız hizmeti bana sunmak için yaşamını tehlikeye atarak Mesih'in işi uğruna ölümle burun buruna geldi.

3

¹ Sonuç olarak, kardeşlerim, Efendi'de sevinin! Size aynı şeyleri yazmak beni usandırmaz. Üstelik bu sizin için bir güvencedir. ² O köpeklerden, o kötülük işçilerinden, sahte sünnetten sakının. ³ Çünkü bizler, Ruh'ta

Tanrı'ya tapınan, Mesih Yeşua'da sevinen, benliğe güvenmeyen, gerçek sünnetlileriz. ⁴ Oysa ben bedensel yanıma güvenebilirdim. Herhangi birisi

bedensel yanına güvenebileceğini düşünüyorsa, ben daha çok güvenebilirim. ⁵ Sekiz günlükken sünnet edildim. İsrail soyundan, Benyamin oymağından, tam bir İbrani'yim. Yasa'yı tutmak dersiniz, bir Ferisi'ydim. ⁶ Şevk dersiniz, kiliseye zulmeden biriydim. Yasa'daki doğruluk dersiniz, kusursuzdum.

⁷ Ne var ki, benim için kazanç olan bu şeyleri Mesih uğruna kayıp saydım. ⁸ Şüphesiz olarak, uğruna her şeyi yitirdiğim Efendim Mesih Yeşua'nın bilgisinin üstünlüğünden ötürü her şeyi kayıp sayıyorum, bir hiç sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i kazanayım. ⁹ Yasa'yı tutmakla kazanılan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle kavuşulan, iman yoluyla Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım. ¹⁰⁻¹¹ O'nu tanımak, dirilişinin gücünü ve çekmiş olduğu acılara ortak olmanın ne olduğunu bilmek, ölümünde O'nunla özdeşleşmek ve böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum. ¹² Zaten bunlara kavuştuğumu ya da yetkinliğe erdiğimi söylemiyorum. Ama tutmak için peşinden koşuyorum, çünkü ben de Mesih Yeşua tarafından tutuldum.

¹³⁻¹⁴ Kardeşler, kendimi henüz buna erişmiş saymıyorum. Ama yaptığım bir şey var: Geride olanları unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrı'nın Mesih Yeşua'da bulunan göksel çağrısındaki ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum. ¹⁵ Bu nedenle, biz olgun olanlar böyle düşünelim. Aksini düşünen varsa, Tanrı onu da size açıklayacaktır. ¹⁶ Yine de, eriştiğimiz düzeye uygun ilkeyle ilerleyelim. Aynı düşüncede olalım.

¹⁷ Kardeşler, hepiniz beni örnek alın. Bizim örnek olduğumuz gibi, bu yolda yürüyenlere dikkat edelim. ¹⁸ Çok kez size söylemiş olduğum gibi, şimdi de gözyaşları içinde söylüyorum. Birçok kişi Mesih'in çarmihına düşman olarak yürüyor. ¹⁹ Onların sonu yıkımdır, tanrıları karınlarıdır. Ayıplarıyla övünürler, yalnız bu dünyayla ilgili şeyleri düşünürler. ²⁰ Oysa yurttaşlığımız göklerde dir. Oradan Kurtarıcı'yı, Efendi Yeşua Mesih'i bekliyoruz. ²¹ O her şeyi kendine tabi kılmaya yeten gücünün işiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

4

¹ Bu nedenle, ey sevgililer, özlediğim kardeşlerim, sevincim ve başımın tacı sizsiniz. Böylece Efendi'de dimdik durun, sevgili kardeşlerim.

² Evodiya'ya ve Sintih'i'ye rica ediyorum, Efendi'de aynı düşüncede olun. ³ Evet, gerçek ortağım, sana da yalvarırım, bu kadınlara yardım et. Çünkü onlar benimle, Klement'le ve yaşam kitabında adları olan öteki emektaşlarımla birlikte Müjde hizmetinde benimle birlikte çalıştılar.

⁴ Her zaman Efendi'de sevinin! Yine diyorum, "Sevinin!" ⁵ Nezaketiniz bütün insanlar tarafından bilinsin. Efendi yakındadır. ⁶ Hiçbir şey için kaygı duymayın. Ama her şeyde dua ve dilekle, şükran dolu bir yürekle isteklerinizi Tanrı'ya bildirin. ⁷ O zaman Tanrı'nın her anlayışı aşan esenliği Mesih Yeşua aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır.

⁸ Son olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, iyi bilinen, erdemli, övgüye değer ne varsa, onlar hakkında düşünün. ⁹ Benden öğrendiğiniz, aldığınız, duyduğunuz ve gördüğünüz şeyleri yapın. O zaman esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır.

¹⁰ Bana karşı beslediğiniz ilgiyi sonunda yeniden canlandırdığınız için Efendi'de çok sevindim. Gerçekte, her zaman ilginiz vardı. Ama bunu gösterme fırsatınız yoktu. ¹¹ İhtiyaç içinde olduğum için söylemiyorum. Çünkü ben hangi durumda olursam olayım eldekiyle yetinmeyi öğrendim. ¹² Yoksul durumda olmayı da bilirim, bolluk içinde olmayı da. İster tok ister aç,

ister bolluk ister ihtiyaç içinde, her durumda, her şeyde yaşamının sırrını öğrendim. ¹³ Beni güçlendiren Mesih aracılığıyla her şeyi yapabilirim. ¹⁴ Yine de sıkıntılara ortak olmakla iyi ettiniz. ¹⁵ Ey Filipililer, siz de biliyorsunuz ki, Müjde'nin başlangıcında, Makedonya'dan ayrıldığım sırada, sizden başka hiçbir kilise yardımlaşma işinde benimle işbirliği yapmadı. ¹⁶ Selanik'te de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardım gönderdiniz. ¹⁷ Armağan peşinde değilim, ruhsal ürünlerin hesabınızda çoğalmasının peşindeyim. ¹⁸ Her şeyim var, ben bolluk içindeyim. Epafroditus'un eliyle gönderdiklerinizi alınca dopdolu oldum. Bunlar hoş kokulu sunular, Tanrı tarafından kabul edilip beğenilen kurbanlardır. ¹⁹ Tanrım, her ihtiyacınızı kendi zenginliğine göre Mesih Yeşua'da görkemli bir biçimde karşılayacaktır. ²⁰ Tanrımız'a ve Babamız'a sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

²¹ Mesih Yeşua'daki tüm kutsallara selam söyleyin. Yanımdaki kardeşler size selam söylüyor. ²² Bütün kutsallar, özellikle Sezar'ın evinden olanlar size selam ederler.

²³ Efendi Yeşua Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.

KOLOSELİLER

1-2 Tanrı'nın isteğiyle Mesih Yeşua'nın elçisi olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan, Kolose'deki Mesih'e ait kutsallara ve sadık kardeşlere selam! Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

3 Sizler için dua ettiğimizde Efendimiz Yeşua Mesih'in Babası Tanrı'ya, her zaman şükrediyoruz. 4 Çünkü Mesih Yeşua'ya olan imanınızı ve bütün kutsallara beslediğiniz sevgiyi duyduk. 5 Bunlar göklerde sizin için saklı bulunan umuttan kaynaklanıyor. Bu umudu gerçeğin sözünde, size daha önce ulaşan Müjde'de duyduunuz. 6 Müjde, işitip Tanrı'nın lütfunu gerçekten bildiğiniz günden bu yana aranızda olduğu gibi, tüm dünyada da ürün vermekte ve yayılmaktadır. 7 Müjde'yi bizim adımıza Mesih'in sadık bir hizmetkârı olan sevgili emektaşımız Epafras'tan öğrendiniz. 8 Ruh'tan gelen sevginizi de bize o bildirdi.

9 Bunun için biz de, bunu işittiğimiz günden beri sizler için dua etmekten, tam bir bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle bilmemenizi sağlamasını dilemekten geri kalmadık. 10 Efendi'ye yaraşır bir yaşam sürdürmeniz, O'nu her bakımdan hoşnut etmeniz, her iyi işte ürün vererek Tanrı bilgisinde büyümeniz için dua ediyoruz.

11 Her şeye sevinçle dayanıp sabredebilmeniz için O'nun yüceliğinin gücüne göre, tam kudretle güçlenmenizi diliyoruz. 12 Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya uygun kılan Baba'ya şükretmeniz için dua ediyoruz. 13 O bizi karanlığın gücünden kurtarıp sevgili Oğlu'nun egemenliğine aktardı. 14 O'nda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına sahibiz. 15 Görünmez Tanrı'nın sureti, tüm yaratılışın ilk doğanı O'dur. 16 Çünkü göklerde ve yerde, görünen ve görünmeyen her şey; tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümlerlikler O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratılmıştır. 17 O her şeyden öncedir ve her şey O'nda birbirine bağlı durmaktadır. 18 Bedenin, yani kilisenin başı O'dur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölümler arasında ilk doğan O'dur. 19 Çünkü Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasından hoşnut oldu. 20 Tanrı, Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisi ile barıştırdı.

21 Sizler, geçmiş zamanlarda içinde bulunduğunuz kötülükler nedeniyle düşüncelerinizde Tanrı'ya yabancı ve düşmandınız. 22 Şimdiyse O sizi kendi huzurunda kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak sunmak için, öz bedeninin ölümü sayesinde sizi Tanrı'yla barıştırdı.

23 Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin umudundan ayrılmadan, imanda temellenmiş ve sarsılmaz olarak devam edin. Ben Pavlus, göklerin altında tüm yaratılışa ilan edilen bu Müjde'nin hizmetkârı kıldım.

24 Şimdi sizin uğruna çektiğim acılara seviniyorum. Üstelik Mesih'in bedeni olan kilise uğruna O'nun eksik kalan acılarını kendi bedenimde tamamliyorum. 25 Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği görev uyarınca, Tanrı sözünü yerine getirmek için kilisenin hizmetkârı oldum. 26 Görevim, Tanrı'nın çağlar ve kuşaklar boyunca gizlenmiş, ama şimdi O'nun kutsallarına açıklanmış olan sırrı duyurmaktır. 27 Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu bildirmekten hoşnut oldu. Bu sır Mesih içinizdedir, yücelik umududur. 28 Her insanı Mesih Yeşua'da yetkinliğe kavuşturmak için herkesi uyararak ve herkese tam bir bilgelik öğretmek için O'nu duyuruyoruz.

29 O'nun kudretle bende işleyen gücüne göre emek vermemin ve çabalamamın amacı da budur.

2

1 Sizler, Laodikya'dakiler ve yüzümü hiç görmemiş olanlar için ne denli büyük bir mücadele verdiğimi bilmenizi isterim. 2-3 Yüreklerinin teselli bulmasını ve sevgide birleşmelerini diliyorum. Öyle ki, anlayışın tam güvencesinin tüm zenginliklerini kazansınlar ve hem Baba'ya hem de Mesih'e ait olan Tanrı'nın sırrını, yani bilginin ve bilgeliğin tüm hazinelerinin kendisinde bulunduğu Mesih'i bilsinler. 4 Hiç kimse sizi ikna edici sözlerle kandırmasın diye söylüyorum bunu. 5 Bedenen aranızda olmasam da, ruhça sizinleyim. Düzeninizi ve Mesih'te olan imanınızın kararlılığını görerek seviniyorum.

6 Bu nedenle, Efendi Mesih Yeşua'yı kabul ettiğiniz gibi, O'nda yürüyün.

7 O'nda köklenin ve gelişin. Size öğretildiği gibi imanda güçlenin ve şükranla dolup taşın.

8 Dikkat edin! Yeşua'dan sonra insan gelenekleriyle, dünyasal öğelerle, felsefeyle ve boş aldatmacalarla hiç kimsenin sizi ele geçirmesine izin vermeyin. 9 Çünkü Tanrı'nın bütün doluluğu bedenen O'nda bulunuyor. 10 Siz de her yönetimin ve hükümranlığın başı olan Mesih'te doluluğa kavuştunuz. 11 Siz de Mesih'in sünnetinde, benliğin bedensel günahlarından sıyrılarak, elle yapılmayan bir sünnetle O'nda sünnet edildiniz. 12 Çünkü vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz. O'nu ölümden diriltten Tanrı'nın işine iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz. 13 Suçlarınız ve bedeninizin sünnetsizliği yüzünden ölüydünüz. Tanrı bütün suçlarımızı bağışlayarak, O'nunla birlikte yaşama kavuşturdu.

14 Kurallarıyla aleyhimize olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çivileyerek ortadan kaldırdı. 15 Yönetimleri ve hükümranlıkları soyup onları teşhir etti, onlara karşı zafer kazandı.

16 Bu nedenle kimse sizi yeme, içme, bayram, Yeni Ay ya da Şabat Günü konusunda yargılamasın. 17 Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, gerçeği ise Mesih'tir. 18 Hiç kimse sizleri ödülünüzden yoksun bırakmasın. Sözde alçakgönüllülük göstererek, meleklerle tapınarak, görmediği şeyler üzerinde durarak, benliğin düşünceleriyle boşuna böbürlenirler. 19 Baş'a sımsıkı tutunmazlar. Oysa tüm beden eklemler ve bağlar yardımıyla Baş'tan beslenip kenetlenmekte ve Tanrı'nın sağladığı büyümeyle gelişmektedir.

20 Madem Mesih'le birlikte dünyanın öğeleri karşısında öldünüz, öyleyse neden dünyada yaşayanlar gibi dinsel kuralların altına giriyorsunuz? 21 Şunu elleme, bunu tatma, şuna dokunma! 22 Bunların hepsi kullanıldıkça yok olup giden şeylerdir, insanların kurallarından ve öğretilerinden gelir. 23 Gerçi bunların kendini yücelten tapınma biçimi, sözde alçakgönüllülük ve bedene eziyet açısından bilgece bir görüntüsü vardır, ancak benliğin tutkularına karşı tamamen faydasızdır.

3

1 Eğer Mesih'le birlikte dirildiyseniz, yukarıdaki şeyleri arayın. Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor. 2 Düşüncenizi yeryüzünde olan şeylere değil, yukarıda olan şeylere çevirin. 3 Çünkü siz öldünüz ve yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır. 4 Yaşamımız olan Mesih görüldüğünde, siz de O'nunla birlikte yücelik içinde görüneceksiniz. 5 Bu nedenle bedenin yeryüzündeki üyelerini -zinayı, pisliliği, şehveti, kötü arzuları ve putperestlik olan açgözlülüğü- öldürün. 6 Tanrı'nın gazabı bu şeyler yüzünden söz dinlemeyenlerin üzerine

geliyor. ⁷ Bir zamanlar böyle yaşarken, siz de onların içinde yürüdünüz. ⁸ Ama şimdi öfke, kin, kızgınlık, iftira ve ağzınızdan çıkabilecek utanç verici sözler dahil, hepsini üzerinizden atın. ⁹ Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski insanı yaptıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız. ¹⁰ Bunun yerine bilgide yenilenen, Yaratıcısı'na benzer yeni insanı giyindiniz. ¹¹ Bunda Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar, İskit, köle ya da özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir.

¹² Bu nedenle, Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten şefkati, nezaketi, alçakgönüllülüğü, sabrı giyinin. ¹³ Birbirinize karşı sabırla davranın. Birinin öbüründen bir şikayeti varsa, Mesih'in sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi öyle bağışlayın.

¹⁴ Tüm bunların üstüne yetkin birliğin bağı olan sevgide yürüyün.

¹⁵ Tek beden olmak üzere çağrıldınız. Tanrı'nın esenliği yüreklerinizde hüküm sürsün. Şükredici olun! ¹⁶ Mesih'in sözü zenginlikle içinizde bulunsun. Tüm bilgelikle birbirinize öğretin, öğüt verin. Mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgiler söyleyin. Şükran dolu yürekle Efendi'ye nağmeler yükseltin.

¹⁷ Söylediğiniz ya da yaptığımız her şeyi Efendi Yeşua'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.

¹⁸ Ey kadınlar, Efendi'ye yaraşır şekilde kocalarınıza boyun eğin.

¹⁹ Ey kocalar, karılarınızı sevin, onlara sert davranmayın.

²⁰ Ey çocuklar, her konuda anne babanızın sözünü dinleyin, çünkü bu Efendi'yi hoşnut eder.

²¹ Ey babalar, çocuklarınızı kışkırtmayın ki cesaretleri kırılmasın.

²² Ey hizmetkârlar, her konuda dünyasal efendilerinizin sözünü dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için değil, tam bir yürekle, Efendi korkusuyla yapın. ²³ Ne yaparsanız yapın, insanlar için değil, Efendi için candan yapın. ²⁴ Bilin ki, miras ödülünüzü Efendi'den alacaksınız. Çünkü Efendi Mesih'e hizmet ediyorsunuz. ²⁵ Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını yine alacaktır, hiçbir ayırım olmayacaktır.

4

¹ Efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek hizmetkârlarınıza adalet ve eşitlikle davranın.

² Sürekli dua edin. Şükranla duada uyanık kalın. ³ Bizim için de dua edin. Mesih'in sırrını açıklamamız için Tanrı bize bir kapı açsın ve sözü duyuralım, tutuklu olmamın nedeni de bundandır. ⁴ Bu sırrı nasıl açıklamam gerekiyorsa, öyle açıklayabilmem için dua edin. ⁵ Zamanı değerlendirin. Sizden olmayanlara karşı bilgelikle ilerleyin. ⁶ Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufkâr olsun. Öyle ki, herkese nasıl yanıt vermeniz gerektiğini bilirsiniz.

⁷ Benimle ilgili her şeyi Efendi'de emektaşım ve Efendi'nin sadık hizmetkârı olan kardeşim Tihikos size bildirecektir. ⁸ Tam bu amaçla, içinde bulunduğumuz durumu bilmeniz ve yüreklerinizi teselli etmesi için onu size gönderiyorum. ⁹ İçinizden biri olan, sadık ve sevgili kardeş Onisimos'u da onunla birlikte gönderiyorum. Burada olup biten her şeyden sizi haberdar edecekler.

¹⁰ Tutukluluk arkadaşım Aristarhus ve Barnaba'nın yeğeni Markos size selam ederler. Markos, "Size gelirse onu kabul edin" diye buyruk aldığınız kişidir. ¹¹ Yustus diye bilinen Yeşua da selam eder. Tanrı'nın Krallığı için çalışan ve bana teselli olan emektaşım Yahudiler yalnız bunlardır.

¹² İçinizden biri ve Mesih'in bir hizmetkârı olan Epafras size selam eder. Tanrı'nın tüm isteğinde yetkin ve eksiksiz biçimde ayakta durabilesiniz diye

dualarıyla sizin için her zaman mücadele ediyor. ¹³ Kendisine ilişkin tanıklık ederim ki, sizler için, Laodikya ve Hierapolis'te bulunanlar için çok emek harcamıştır. ¹⁴ Sevgili doktor Luka ve Dimas size selam ederler. ¹⁵ Laodikya'daki kardeşlere, Nimfa'ya ve onun evindeki kiliseye selam söyleyin. ¹⁶ Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesinde de okunsun. Siz de Laodikya'dan gelecek mektubu okuyun. ¹⁷ Arhippus'a şunu söyleyin: Efendi yolunda aldığın hizmeti yerine getirmeye dikkat et!

¹⁸ Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Tutuklu olduğumu unutmayın. Lütuf sizinle olsun. Amin.

1. SELANİKLİLER

¹ Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Baba Tanrı'da ve Efendi Yeşua Mesih'te olan Selanik kilisesine: Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

² Dualarımızda sizleri anıyor, hepiniz için Tanrı'ya her zaman şükrediyoruz. ³ Tanrımız ve Babamız'ın önünde, iman işinizi, sevgiyle verdiğiniz emeğinizi ve Efendimiz Yeşua Mesih'e olan dayanıklı umudunuzu hiç durmadan hatırlıyoruz. ⁴ Tanrı'nın sevdiği kardeşlerim, sizin seçilmiş olduğunuzu biliyoruz. ⁵ Çünkü duyurduğumuz Müjde size yalnız sözde değil, güçte, Kutsal Ruh'ta ve büyük güvenceyle ulaştı. Aranızda bulunduğumuz sırada sizin yararınıza nasıl bir yaşam sergilediğimizi bilirsiniz. ⁶ Siz de bizi ve Efendi'yi örnek aldınız. Karşılaştığınız büyük sıkıntılara karşın, Kutsal Ruh'un sevinciyle sözü kabul ettiniz. ⁷ Böylece Makedonya ve Ahaya'daki iman eden herkese örnek oldunuz. ⁸ Çünkü Efendi'nin sözü yalnız Makedonya ve Ahaya'dakilere sizden yayılmakla kalmadı, Tanrı'ya olan imanınız da her yere yayıldı. Artık bizim bir söz söylememize gerek kalmadı. ⁹⁻¹⁰ Çünkü onların hepsi bizi nasıl karşıladığınızı anlatıp duruyorlar. Diri ve gerçek Tanrı'ya hizmet etmek, O'nun ölümden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran Oğlu Yeşua'nın göklerden gelişini beklemek üzere putlardan Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar.

2

¹ Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boşuna olmadığını biliyorsunuz.

² Bildiğiniz üzere, önceden Filipi Kenti'nde zulüm görmüş ve aşağılanmıştık. Yine de sıkıntıların ortasında, Tanrı'dan aldığımız cesaretle Müjde'yi size duyurduk. ³ Çünkü öğüdümüz yalana, kötü niyete ya da aldatmacaya dayanmıyor. ⁴ Tam tersine, Tanrı tarafından Müjde'yi emanet almaya layık görülen kişiler olarak insanları değil, yüreklerimizi sınavan Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde konuşuyoruz.

⁵ Bildiğiniz gibi, hiçbir zaman ne pohpohlayıcı sözlerle ne de açgözlülüğü gizleyen bir maskeyle gelmedik. Tanrı tanığımızdır. ⁶ İnsanların -ne sizin ne de başkalarının- övgüsünü aramadık. Mesih'in elçileri olarak yetkimizi kullanabilirdik. ⁷ Ama biz emziren bir annenin kendi çocuklarına değer verdiği gibi size şefkatle davrandık.

⁸ Size öylesine içten bir sevgiyle bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızı da seve seve vermeye hazırдық. Çünkü sizi çok sevdi! ⁹ Kardeşler, emeğimizi ve çabamızı hatırlayın. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz çalıştık, size Tanrı'nın Müjdesi'ni duyurduk. ¹⁰ Siz iman edenlere nasıl kutsal, doğru ve kusursuz davrandığımızı, sizler de Tanrı da tanıksınız. ¹¹ Bildiğiniz gibi, bir babanın çocuklarına yaptığı gibi, hepinizi teşvik ettik, teselli ettik ve öğüt verdik. ¹² Sonuna dek Kralığı'na ve yüceliğine çağıran Tanrı'ya layık bir biçimde yürüyün. ¹³ Bundan ötürü Tanrı'ya durmadan şükrediyoruz. Çünkü bizden duyduğunuz Tanrı'nın bildirisi olan sözü insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak kabul ettiniz. İman eden sizlerde işleyen de bu sözdür. ¹⁴ Çünkü kardeşler, siz, Yahudiye'de Mesih Yeşua'da olan Tanrı'nın kiliselerini örnek aldınız. Siz de onların Yahudiler'den çekmiş olduğu sıkıntıların aynısını kendi

yurttaşlarınızdan çektiniz. ¹⁵ Hem Efendi Yeşua'yı hem de kendi peygamberlerini öldüren, bizi kovan Yahudiler'dir. Tanrı'nın hoşnutsuzluğuna yol açıyor, tüm insanlara karşı geliyorlar. ¹⁶ Kurtulmaları için öteki uluslardan olanlarla konuşmamızı yasaklıyorlar ve günahlarını durmadan çoğaltıyorlar. Sonunda Tanrı'nın gazabı üzerlerine geldi.

¹⁷ Ama biz kardeşler, sizden kısa bir süreliğine gönülde değil, bedende ayrı düştük. Ama sizleri ne denli özledik ve yüzünüzü yeniden görebilmek için ne denli çabaladık. ¹⁸ Bundan ötürü size gelmek istedik. Gerçekten de ben Pavlus, kaç kez gelmek istedim. Ama Şeytan bize engel oldu. ¹⁹ Efendimiz Yeşua'nın gelişinde, O'nun önünde umudumuz, sevincimiz, sevinç tacımız nedir? Siz değil misiniz? ²⁰ Yüceliğimiz ve sevincimiz sizsiniz.

3

¹ Böylece artık daha fazla dayanamayıp Atina'da tek başımıza kalmayı kabullendik. ² Mesih'in Müjdesi'ni duyuran Tanrı emektaşı kardeşimiz Timoteos'u imanınızı güçlendirip sizi teselli etmesi için yanınıza gönderdik. ³ Öyle ki, bu sıkıntılar nedeniyle hiçbiriniz sarsılmasın. Bu görev için atandığımızı biliyorsunuz. ⁴ Sizinle birlikteyken, kesin bir dille sıkıntı çekeceğinize ilişkin sizi önceden uyarmıştık. Bildiğiniz gibi, öyle oldu da. ⁵ Bu nedenle, ayartıcının sizi herhangi bir şekilde ayartmasından ve emeğimizin boşa gitmesinden korktuğum için, daha fazla dayanamadım. İmanınızın durumunu öğrenmek için Timoteos'u gönderdim. ⁶ Ama yanınızdan yeni dönen Timoteos, imanınızı ve sevginizi bize müjdeledi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığınızı, tıpkı bizim sizi özlediğimiz gibi, sizin de bizi özlediğinizi bildirdi. ⁷ Bundan ötürü, kardeşlerim, imanınız sayesinde tüm sıkıntı ve acılarımızın içinde sizinle teselli bulduk. ⁸ Çünkü siz Efendi'de dimdik durursanız, biz o zaman yaşarız. ⁹ Tanrımız'ın önünde sizden ötürü büyük sevinç duyuyoruz. Bunun için Tanrı'ya yeterince nasıl şükran sunabiliriz? ¹⁰ Yüzünüzü görebilmek ve imanınızın eksiklerini tamamlayabilmek için gece gündüz gayretle dua ediyoruz.

¹¹ Babamız Tanrı'nın kendisi ve Efendimiz Yeşua Mesih yolumuzu size açsın. ¹² Bizim sizi sevdiğimiz gibi, Efendi birbirinize ve bütün insanlara karşı olan sevgiyi artırıp çoğaltsın. ¹³ Öyle ki, Efendimiz Yeşua bütün kutsallarıyla geldiğinde, Babamız Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi sonuna dek pekiştirisin.

4

¹ Sonuç olarak, kardeşler, Tanrı'yı hoşnut etmek için nasıl yürümeniz gerektiğini bizden öğrendiniz. Bu yönde daha da ilerlemeniz için Efendi Yeşua adıyla size yalvarıyor, öğütlüyoruz. ² Çünkü Efendi Yeşua aracılığıyla size hangi talimatları verdiğimizizi biliyorsunuz. ³ Çünkü Tanrı'nın isteği şudur: Kutsal olmanız, cinsel ahlaksızlıktan kaçınmanız.

⁴ Öyle ki, her biriniz kendi bedenini kutsallık ve saygınlık açısından nasıl denetleyeceğini bilsin. ⁵ Tanrı'yı tanımayan öteki uluslar gibi şehvet tutkusuna teslim olmayın. ⁶ Bu konuda hiç kimse kardeşine ya da kız kardeşine kötülük etmesin, faydalanmaya kalkışmasın. Önceden size tanıklık ettiğimiz, sizi uyardığımız gibi, Efendi tüm bu şeylerden ötürü öç alıcıdır. ⁷ Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsallaşmaya çağırdı. ⁸ Bu nedenle, bunu reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruh'u'nu da vermiş olan Tanrı'yı reddetmiş olur.

⁹ Kardeşlik sevgisine gelince, bu konuda kimsenin size bir şey yazmasına gerek yok. Çünkü Tanrı size birbirinizi sevmeyi öğretti.

¹⁰ Gerçekten, bütün Makedonya'daki kardeşlere karşı aynısını yapıyorsunuz. Kardeşler, bu konuda daha da ilerlemenizi öğütlüyoruz.

¹¹ Size verdiğimiz talimat gibi, sakın bir yaşam sürmeyi, kendi işinize bakmayı ve ellerinizle çalışmayı amaç edin. ¹² Öyle ki, öbür insanların önünde hiçbir şeye ihtiyaç duymadan doğru bir şekilde yürüyebilesiniz.

¹³ Kardeşler, uyumuş olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz. Öyle ki, umudu olmayan diğer insanlar gibi üzülmeysiniz. ¹⁴ Yeşua'nın ölüp dirildiğine inandığımız gibi, Tanrı aynı biçimde uyumuş olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir. ¹⁵ Bunun için Efendi'nin sözüyle size diyoruz ki, hayatta olan bizler, Efendi'nin gelişinde yaşamakta olanlar, uyumuş olanların önüne kesinlikle geçmeyeceğiz. ¹⁶ Çünkü Efendi'nin kendisi yüksek sesle, başmeleğin sesiyle, Tanrı'nın borusuyla gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölümler dirilecek. ¹⁷ Sonra biz yaşamakta olanlar, geride olanlar, Efendi'yi havada karşılamak üzere onlarla birlikte alınıp bulutlarla götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Efendi'yle birlikte olacağız. ¹⁸ Onun için birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

5

¹ Kardeşler, zamanlar ve dönemler konusunda size bir şey yazmamıza gerek yok. ² Çünkü siz kendiniz de çok iyi biliyorsunuz ki, Efendi'nin günü geceye in hırsız gibi gelecek. ³ Onlar, "Esenlikte ve güvenlikteyiz" dedikleri zaman, gebe kadının doğum sancısı gibi, üzerlerine ani bir yıkım gelecek. Bundan hiçbir şekilde kaçıp kurtulamayacaklar. ⁴ Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın.

⁵ Hepiniz ışığın çocukları, gündüzün çocuklarıdır. Geceye ya da karanlığa ait değiliz. ⁶ Öyleyse ötekiler gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım. ⁷ Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş olur. ⁸ Madem gündüze aitiz, iman ve sevgi zırhını kuşanalım, başımıza miğfer olarak kurtuluş umudunu takalım ve ayık duralım. ⁹ Çünkü Tanrı bizi gazaba uğramak için değil, Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşmak için belirledi. ¹⁰ O bizim için öldü. Öyle ki, ister uyanık ister uykuda olalım, O'nunla birlikte yaşayalım. ¹¹ Bu nedenle şimdi yaptığımız gibi, birbirinizi teşvik edin ve birbirinizi geliştirin. ¹² Kardeşler, aranızda emek verenlerin, Efendi'de size öğüt veren önderlerinizin kıymetini bilmenizi rica ederiz. ¹³ Yaptıkları işten ötürü onlara sevgiyle büyük saygı gösterin.

Kendi aranızda barış içinde olun. ¹⁴ Kardeşler, öğüdümüz şudur: Düzensizlere öğüt verin, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzleri destekleyin, herkese karşı sabırlı olun. ¹⁵ Bakın, kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbirinize ve herkese karşı her zaman iyiliği amaçlayın.

¹⁶ Her zaman sevinin. ¹⁷ Sürekli dua edin. ¹⁸ Her şeyde şükredin. Çünkü Tanrı'nın Mesih Yeşua'da sizin için olan isteği budur. ¹⁹ Ruh'u söndürmeyin. ²⁰ Peygamberlik sözlerini hor görmeyin. ²¹ Her şeyi sınavın ve iyi olana sıkıca sarılın. ²² Kötülüğün her türünden sakının.

²³ Esenlik kaynağı olan Tanrı sizi tümüyle kutsasın. Efendimiz Yeşua Mesih'in gelişinde tüm ruhunuz, canınız ve bedeniniz kusursuz bir şekilde korunsun.

²⁴ Sizi çağıran Tanrı sadıktır ve bunu yapacaktır. ²⁵ Kardeşler, bizim için dua edin. ²⁶ Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın. ²⁷ Bu mektubun tüm kutsal kardeşlere okunmasını Efendi adına ciddiyetle size buyuruyorum.

²⁸ Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu sizinle olsun! Amin.

2. SELANİKLİLER

¹ Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Babamız Tanrı'da ve Efendi Yeşua Mesih'te olan Selanik kilisesine selam! ² Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

³ Kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya şükretmek boynumuzun borcudur. Bunu yapmamız da uygun olandır. Çünkü imanınız büyüdükçe büyüyor, her birinizin bir diğerine karşı olan sevgisi artıyor. ⁴ Bunun içindir ki, katlandığınız tüm zulüm ve sıkıntılar karşısındaki gösterdiğiniz sabır ve imanınızdan ötürü Tanrı'nın kilise topluluklarında sizinle övünüyor. ⁵ Bu, uğruna acı çektiğiniz Tanrı'nın Krallığı'na sonunda layık görülebilmemiz için Tanrı'nın adil yargısının açık bir işaretidir. ⁶ Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık vermek adil Tanrı'ya özgü bir tutumdur. ⁷ Efendi Yeşua alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten görüldüğünde bizimle birlikte sıkıntı çeken sizleri rahata kavuşturacaktır. ⁸ Tanrı'yı tanımayanları ve Efendimiz Yeşua'nın Müjdesi'ne uymayanları cezalandıracaktır. ⁹ Onlar Efendi'nin yüzünden ve yüce gücünden sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. ¹⁰ Bunlar Efendi'nin kendi kutsalları arasında yüceltmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Çünkü size bildirdiğimiz tanıklığa inandınız.

¹¹ Bunun için de her zaman sizin için dua ediyoruz. Öyle ki, Tanrımız sizi çağrısına layık görsün, her iyi dileğinizi, iman işinizi kendi gücüyle tamamlasın. ¹² Böylece Tanrımız'ın ve Yeşua Mesih'in lütfu uyarınca Efendimiz Yeşua Mesih'in adı sizde yüceltilsin, siz de O'nda yüceltilirsiniz.

2

¹ Şimdi, kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in gelişi ve O'nun önünde toplanmamızla ilgili olarak, sizden rica ediyoruz. ² Efendi'nin gününün çoktan geldiğini öne süren bir esin, bir söz ya da bizden gelmiş gibi gösterilen bir mektup hemen aklınızı karıştırmayın, sizi telaşlandırmayın. ³ Hiç kimse sizi hiçbir şekilde aldatmasın. Çünkü imandan dönüş başlamadan ve yıkım oğlu olan o günahkâr adam ortaya çıkmadan o gün gelmeyecektir. ⁴ Bu adam, Tanrı diye anılan ya da tapınılan her şeye karşı çıkacak, kendini hepsinden yüce sayacak, hatta kendisini Tanrı olarak tanıtır Tanrı'nın Tapınağı'nda oturacaktır. ⁵ Daha yanınızdayken bunları size söylediğimi hatırlamıyor musunuz?

⁶ Şimdi kendi zamanından önce ortaya çıkmasını, onu neyin engellediğini biliyorsunuz. ⁷ Yasa tanımazlığın gizemi şu anda bile işliyor. Şimdilik onu engelleyen ortadan kaldırılıncaya dek meydana çıkmayacak. ⁸ İşte o zaman yasa tanımaz adam meydana çıkacak. Efendi onu ağzının soluğuyla öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek. ⁹⁻¹⁰ Yasa tanımaz adam, her çeşit mucizeyle, belirtiyile, yalancı harikalarla ve kaybolanları kandıran her çeşit kötülükle gerçekleşen Şeytan'ın işleriyle gelecek. Çünkü kaybolanlar kurtuluş bulabilmek için gerçeğin sevgisini kabul etmediler. ¹¹ Bu nedenle Tanrı yalana inansınlar diye onlara yanıltıcı güç gönderiyor. ¹² Öyle ki, gerçeğe inanmayan, kötülükten hoşlananların hepsi yargılsın.

¹³ Ama biz, ey Efendi'nin sevdiği kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya şükretmek boynumuzun borcudur. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe inanarak kurtuluş bulmanız için sizi ta başlangıçtan seçti.

¹⁴ Efendimiz Yeşua Mesih'in yüceliğine kavuşmanız için, duyurduğumuz Müjde

aracılığıyla sizi bu kurtuluşa çağırıyor. ¹⁵ O halde kardeşler, yerinizde dimdik durun! İster sözle ister mektupla, size öğrettiğimiz geleneklere bağlı kalın.

¹⁶⁻¹⁷ Efendimiz Yeşua Mesih'in kendisi ve bizi sevip lütufla bize sonsuz teselli ve iyi bir umut veren Babamız Tanrı yüreklerinizi teselli etsin, sizi her iyi iş ve sözde pekiştirisin.

3

¹ Son olarak, kardeşler, bizim için dua edin. Efendi'nin sözü tıpkı aranızda olduğu gibi hızla yayılıp yüceltilsin. ² Bizler de akılsız ve kötü insanlardan kurtulalım. Çünkü herkes iman etmiş değildir. ³ Ama Efendi güvenilirdir. O sizi pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır. ⁴ Buyurduklarımızı hem yaptığınıza hem de yapacağınıza dair Efendi'de güvenimiz tamdır. ⁵ Efendi yüreklerinizi Tanrı'nın sevgisine ve Mesih'in sabrına yöneltsin.

⁶ Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla size buyuruyoruz: Bizden aldıkları öğretilere göre yürümeyip başkaldırı içinde olan bütün kardeşlerden uzak durun. ⁷ Bizi nasıl örnek almanız gerektiğini biliyorsunuz. Çünkü biz aranızdayken başkaldırı içinde olmadık.

⁸ Kimsenin ekmeğini bedelini ödemedem yemedik. Tam tersine, hiçbirinize yük olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz çalıştık.

⁹ Yardımlarınızı hak etmediğimiz için değil, size örnek olalım diye böyle yaptık. Öyle ki, bize benzeyesiniz. ¹⁰ Daha aranızdayken size şunu buyurmuştuk: "Çalışmak istemeyen yemek de yemesin." ¹¹ Çünkü aranızda bazılarının başkaldırı içinde yürüdüğünü, hiç çalışmadığını, başkalarının işine burunlarını soktuğunu işitiyoruz. ¹² Böyle olanlara, Efendi Yeşua Mesih'te sessizce çalışmalarını, kendi ekmeıklarını yemelerini buyuruyor ve öğütlüyoruz.

¹³ Siz de kardeşlerim, doğru olanı yapmaktan usanmayın. ¹⁴ Eğer bu mektuptaki sözlerimize uymayan olursa, onu mimleyin. Onunla ilişkinizi kesin ki sonunda utansın. ¹⁵ Onu düşman saymayın, bir kardeş olarak kendisini uyarın.

¹⁶ Esenlik kaynağı olan Efendi'nin kendisi size her zaman, her yönden esenlik versin. Efendi hepimizle birlikte olsun.

¹⁷ Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. Bu işaret her mektubumda bulunur. Ben böyle yazarım. ¹⁸ Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu hepimizle birlikte olsun! Amin.

1. TİMOTEOS

¹⁻² Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Efendi Yeşua Mesih'in buyruğu uyarınca Yeşua Mesih'in elçisi olan Pavlus'tan imanda öz oğlum Timoteos'a selam! Babamız Tanrı'dan ve Efendimiz Mesih Yeşua'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

³⁻⁴ Makedonya'ya giderken sana öğütlediğim gibi, Efes'te kal ve bazı kişileri farklı öğretiler yaymamaları, masallara ve sonu gelmeyen soyağaçlarına dalmamaları konusunda uyar. Bu şeyler, imanda olan Tanrı işini idare etmekten çok, tartışmalara neden olur. ⁵ Bu buyruğun amacı, temiz yürekten, iyi vicdandan ve samimi imandan kaynaklanan sevgidir. ⁶ Bazıları bunlardan saparak boş laflara daldılar. ⁷ Kutsal Yasa öğretmeni olmayı arzuluyorlar, ancak ne söyledikleri sözleri anlıyorlar ne de ileri sürdükleri konuları. ⁸ Yasa'yı uygun biçimde kullanan için Yasa'nın iyi olduğunu biliyoruz. ⁹⁻¹⁰ Yasa'nın doğrular için değil, yasadızlar ve başkaldıranlara, tanrısızlar ve günahkârlara, kutsal olmayanlar ve kutsallığa saygı duymayanlara, babasını ya da annesini öldürenlere, katillere, cinsel ahlaksızlık yapanlara, eşcinsellere, köle tüccarlarına, yalancılara, yalan yere ant içenlere, bunun dışında sağlam öğretiye karşı duran başka ne varsa onlara yönelik yapılmış olduğunu biliyoruz. ¹¹ Kutlu Tanrı'nın bana emanet edilen yüce Müjdesi'ne göre böyledir.

¹² Bana olanak veren Efendimiz Mesih Yeşua'ya şükrederim. Çünkü beni güvenilir sayarak hizmete atadı. ¹³ Oysa eskiden küfreden, zulmeden ve küstah birisiydim. Ama yine de bana merhamet edildi. Çünkü yaptıklarımı bilgisizlik ve imansızlıktan ötürü yapmıştım. ¹⁴ Efendimiz'in lütfu, Mesih Yeşua'da olan iman ve sevgiyle bollukla bana verildi. ¹⁵ Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür: Mesih Yeşua günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi. Bu günahkârların başı da bendim. ¹⁶ Bununla birlikte, Yeşua Mesih sonsuz yaşam için kendisine iman edecek olanlara bir örnek olayım diye tüm sabrını önce bende gösterdi. Merhamet görmemin nedeni de budur. ¹⁷ Ebedi Kral'a, ölümsüz, görünmez ve bilge olan tek Tanrı'ya, sonsuzluklar boyunca onur ve yücelik olsun! Amin.

¹⁸ Oğlum Timoteos, sana daha önce verilen peygamberlik sözleri uyarınca, bu buyruğu sana veriyorum. Öyle ki, onlarla iyi savaşı sürdüresin. ¹⁹ İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları bunları iterek iman konusunda battılar. ²⁰ Himeneos ve İskender bunlardandır. Küfretmemeyi öğrensinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.

2

¹ Bu nedenle, her şeyden önce şunu öğütlerim: Tüm insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun. ² Bu etkinlik kralları ve üst yöneticileri de kapsasın. Öyle ki, tam tanrısallıkla sakin, huzurlu ve saygın bir yaşam sürdürebilelim. ³⁻⁴ Çünkü bu, tüm insanların kurtulmasını ve gerçeğin tam bilgisine ulaşmasını isteyen Kurtarıcımız Tanrı'nın gözünde iyi ve kabule layıktır. ⁵ Çünkü tek Tanrı, Tanrı ile insanlar arasında tek bir aracı vardır. ⁶ O da insan olan ve kendini herkes için fidiye olarak sunmuş olan Mesih Yeşua'dır. Bu tanıklık tam zamanında gelmiştir. ⁷ Ben bunun duyurucusu ve elçisi atandım. Yalan söylemiyorum, gerçeği söylüyorum; imanda ve gerçekte ulusların öğretmeni atandım.

⁸ Bu nedenle, erkeklerin öfkelenmeden ve kuşku duymadan, her yerde kutsal eller kaldırarak dua etmelerini isterim. ⁹ Aynı şekilde, kadınlar da örgülü saçlarla, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, edepli, sade ve ölçülü giysilerle süslensinler. ¹⁰ Tanrısal olduklarını savunan kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle donansınlar. ¹¹ Kadın sessizce, tam bir teslimiyetle öğrensin. ¹² Kadının öğretmesine ya da erkeğe egemen kesilmesine izin vermiyorum. Kadın sessiz kalmalı. ¹³ Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı. ¹⁴ Adem aldanmadı, ama kadın aldanarak suç işledi. ¹⁵ Ama ağırbaşlılıkla iman, sevgi ve kutsallık içinde kalırlarsa, dünyaya çocuk getirmekle kurtulacaktır.

3

¹ Bu güvenilir bir sözdür: Gözetmen olmak isteyen, iyi bir hizmet arzu etmiş olur. ² Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu, alçakgönüllü, misafirperver, öğretme konusunda iyi olmalıdır. ³ İçki düşkünü, açgözlü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak olmalıdır. ⁴ Kendi evini iyi yöneten, her bakımdan saygılı, söz dinleyen çocuklar yetiştiren biri olmalı. ⁵ Kendi evini yönetmeyi bilmeyen biri, Tanrı'nın kilisesiyle nasıl ilgilenebilir? ⁶ Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblis'le aynı yargıya uğrayabilir. ⁷ Ayrıca, kilisenin dışındakiler tarafından da iyi bir insan olarak tanınmalıdır. Öyle ki, ayıplanacak bir duruma ve İblis'in tuzağına düşmesin.

⁸ Tıpkı bunun gibi, kilise hizmetkârları, özü sözü ayrı, şaraba tutsak, para düşkünü kişiler değil, saygın kişiler olmalıdır. ⁹ Temiz bir vicdanla imanın sırrına tutunmalıdırlar. ¹⁰ Bunlar da önce sınansınlar; suçlanacak bir yanları yoksa hizmet etsinler. ¹¹ Karıları da aynı şekilde saygılı, iftiracı değil, ölçülü ve her bakımdan sadık olmalıdır. ¹² Hizmetkârlar tek karılı, çocuklarını ve kendi evlerini iyi yöneten kişiler olsun. ¹³ Çünkü iyi hizmet edenler, kendilerine iyi bir konum edinir, Mesih Yeşua'da olan imanda büyük cesaret kazanırlar.

¹⁴ Bunları size yakında yanınıza gelmeyi umarak yazıyorum. ¹⁵ Ama eğer gecikirsem, Tanrı'nın ev halkı arasında, yani gerçeğin direği ve temeli olan yaşayan Tanrı'nın kilisesinde nasıl davranmak gerektiğini bilesin diye yazıyorum. ¹⁶ Kuşkusuz tanrısallığın sırrı büyüktür.

Tanrı, bedende görüldü, Ruh'ta doğrulandı,

Melekler tarafından görüldü, Uluslar arasında duyuruldu, Dünyada O'na iman edildi, Yücelik içinde yukarı alındı.

4

¹ Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları ayartıcı ruhlara ve iblislerin öğretilerine kulak vererek imandan sapacak. ² Yalancıların ikiyüzlülüğü nedeniyle vicdanları kızgın demirle dağlanmış gibi olacak. ³ Evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için Tanrı'nın yaratmış olduğu yiyeceklerden sakınılması gerektiğini buyuracaklar. ⁴ Çünkü Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir. Şükranla kabul edilirse hiçbir şey reddedilmemelidir. ⁵ Çünkü Tanrı'nın sözü ve dua aracılığıyla kutsal kılınmıştır.

⁶ Kardeşlere bu şeyleri öğütlersen, iman sözlerinden ve izlediğin iyi öğretiden beslenerek Mesih Yeşua'nın iyi bir hizmetkârı olursun. ⁷ Bayağı kocakarı masallarını reddet. Kendini tanrısallıkta eğit. ⁸ Bedeni eğitmenin biraz yararı vardır; ama şimdiki ve gelecek yaşamın vaadine sahip olan tanrısallığın her yönden yararı vardır. ⁹ Bu söz güvenilirdir ve her bakımdan kabule layıktır. ¹⁰ Bunun için hem çalışıyoruz hem de kınanıyoruz. Çünkü umudumuzu bütün

insanların, özellikle de iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya bağladık.
¹¹ Bunları buyur ve öğret.

¹² Gençsin diye kimse seni hor görmesin. Sözde, yaşayıpta, sevgide, ruhta, imanda ve paklıkta imanlılara örnek ol. ¹³ Ben gelinceye dek okumaya, öğüt vermeye ve öğretmeye dikkat et. ¹⁴ Peygamberlikle ve ihtiyarlar kurulunun ellerini senin üzerine koymasıyla sana verilen ve sende olan armağanı ihmal etme. ¹⁵ Bu konularda gayretli ol. Kendini tamamen onlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün. ¹⁶ Kendine ve öğretine dikkat et. Bu şeyleri sürdür, çünkü bunu yapmakla hem kendini hem de seni dinleyenleri kurtaracaksın.

5

¹⁻² Yaşlı adamı azarlama, babanmış gibi yüreklendir. Genç erkekleri kardeşinmiş gibi, yaşlı kadınları annenmiş gibi, genç kadınları tam bir saflıkla kardeşinmiş gibi yüreklendir. ³ Gerçekten dul olan dul kadınlara saygı göster. ⁴ Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar önce kendi ailesine sevgi gösterip büyüklerine borçlarını ödesinler. Çünkü bu Tanrı'yı hoşnut eder. ⁵ Gerçekten kimsesiz kalan dul kadın, umudunu Tanrı'ya bağlamıştır; gece gündüz dilekte bulunup dua etmeye devam eder. ⁶ Kendini zevke veren dul kadın ise yaşarken ölmüştür. ⁷ Ayıplanmamaları için bu konularda onları uyar. ⁸ Ama kim kendine ait olanların, özellikle de ev halkının geçimini sağlamazsa, imanı inkâr etmiş olur ve imansızdan beter olur. ⁹⁻¹⁰ Altmış yaşını geçmemiş hiç kimsenin adı dullar listesine yazılmasın. Tek erkekle evlenmiş, çocuk büyütmüş, konukseverlik göstermiş, kutsalların ayaklarını yıkamış, sıkıntıda olanlara yardım etmiş ve kendini iyi işlere vermiş olan dul kadının adı listeye yazılsın.

¹¹ Daha genç olan dul kadınları kabul etmeyin. Çünkü bedensel arzuları Mesih'e karşı baskın çıkınca evlenmek isterler. ¹² Verdikleri ilk sözü reddettikleri için yargıya uğrarlar. ¹³ Ayrıca aylaklık etmeyi, ev ev gezmeyi de öğrenirler. Yalnızca aylak değil, boşboğaz olurlar. Üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek burunlarını başkalarının işine sokarlar. ¹⁴ Bundan ötürü, genç dulların evlenmelerini, çocuk yetiştirmelerini, evlerini yönetmelerini ve düşmana hiçbir aşağılama fırsatı vermemelerini istiyorum. ¹⁵ Çünkü bazıları şimdiden Şeytan'ın peşine düştü bile. ¹⁶ İmanlı birinin dul kalmış yakınları varsa onlara yardım elini uzatsın. Öyle ki, kilise yük altına girmeden gerçekten kimsesiz dullara yardım edebilsin.

¹⁷ İyi yöneten ihtiyarlar, özellikle sözde ve öğretmede emek verenler, iki kat saygıya layık görülsün. ¹⁸ Çünkü Kutsal Yazı şöyle der: "Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın." Ve, **"İşçi ücretini hak eder."**

¹⁹ İki ya da üç tanığın sözü olmadan, bir ihtiyara karşı yapılan suçlamayı kabul etme. ²⁰ Günah işleyenleri, herkesin önünde azarla. Öyle ki, öbürleri de korksun. ²¹ Tanrı'nın, Efendi Yeşua Mesih'in ve seçilmiş meleklerin huzurunda sana buyuruyorum; bu şeyleri önyargısız ve taraf tutmadan uygula. ²² Birinin üzerine el koymakta acele etme. Başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini pak tut. ²³ Artık yalnızca su içme, miden için ve sık sık baş gösteren hastalıkların için biraz şarap iç.

²⁴ Bazı insanların günahları bellidir ve onlardan önce yargı kürsüsüne ulaşır. Bazılarının ki ise sonradan belli olur. ²⁵ Aynı şekilde, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile saklanamazlar.

6

¹ Boyunduruk altındaki kölelerin hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya layık görsünler ki, Tanrı'nın adı ve öğretisi lekelenmesin.

² Efendisi imanlıysa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerini hor görmesinler. Tam tersine, iyi hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten faydalananlar, sevdikleri imanlılardır. Bunları öğret ve öğütle.

³⁻⁵ Eğer biri farklı öğretiler yayıyor, doğru sözü, yani Efendimiz Yeşua Mesih'in sözlerini ve tanrısallık öğretisini kabul etmiyorsa, kendini beğenmiş ve bilgisizdir. Bu kişi tartışmalara ve kelime kavgalarına hastalık derecesinde tutkundur. Böyle şeyler kıskançlığa, çekişmeye, hakarete, kötü şüphelere, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine neden olur. Tanrısallığın kazanç yolu olduğunu sanıyorlar. Böylelerinden uzak dur.

⁶ Ama tanrısallık eldekiyle yetinmekle birlikte büyük kazançtır.

⁷ Çünkü dünyaya hiçbir şey getirmedi, ne de buradan herhangi bir şey götürebiliriz. ⁸ Ama yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz. ⁹ Zengin olmada ısrarcı olanlar ayartılıp tuzağa düşerler, insanı yıkıma ve mahva götüren birçok akılsız ve zararlı arzulara yakalanırlar. ¹⁰ Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü para sevgisidir. Bazıları bu hırsıyla imandan saptılar ve bir sürü kederle kendilerine acı yaşattılar.

¹¹ Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun, imanın, sevginin, sabrın ve yumuşak huyluluğun ardından koş. ¹² İmanın yüce mücadelesini sürdür. Çağrılmış olduğun sonsuz yaşama sımsıkı sarıl! Birçok tanık önünde yüce bildiriye açıkça dile getirdin. ¹³⁻¹⁴ Her şeye yaşam veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus önünde yüce bildiriye tanıklık etmiş olan Mesih Yeşua'nın önünde sana buyuruyorum: Efendimiz Yeşua Mesih görünene dek Tanrı'nın buyruğunu lekesiz ve kusursuz olarak koru. ¹⁵ Tanrı kendi zamanında kralların Kralı'nı, efendilerin Efendisi'ni tek Hükümdar'ı, kutsal Olan'ın kim olduğunu gösterecektir. ¹⁶ Ölümsüzlük yalnızca O'na özgüdür. Kimsenin yaklaşılamayacağı ışıktaki yaşar. O'nu kimse görmedi ve göremez. O'na onur ve sonsuz kudret olsun! Amin.

¹⁷ Bu dünyada şimdi zengin olanları gurura kapılmamaları, geçici zenginliğe umut bağlamamaları konusunda uyar. Bunun yerine zevk almamız için bize her şeyi bollukla veren Tanrı'ya umut bağlasınlar. ¹⁸ İyilik yapmalarını, iyi işlerde zengin olmalarını, eli açık ve paylaşmaya istekli olmalarını tembihle. ¹⁹ Böylece sonsuz yaşama kavuşmak üzere gelecek zaman için kendilerine iyi bir temel hazırlamış olurlar.

²⁰ Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Boş konuşmalardan ve bilgiymiş gibi sunulan yalanın karşı çıkışından sakın. ²¹ Bazıları bunu öne sürerek imandan saptılar.

Lütuf sizinle birlikte olsun! Amin.

2. TİMOTEOS

¹⁻² Mesih Yeşua'daki yaşam vaadine göre Tanrı'nın isteğiyle Yeşua Mesih'in elçisi olan ben Pavlus'tan sevgili oğlum Timoteos'a: Baba Tanrı'dan ve Efendimiz Mesih Yeşua'dan lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

³ Aralıksız, gece gündüz dualarımda seni anarak atalarımın yaptığı gibi temiz bir vicdanla hizmet ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum. ⁴ Gözyaşlarını hatırlıyor, sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemle bekliyorum. ⁵ Sendeki içten imanı hatırlıyorum. Önce büyükannen Lois'de ve annen Evniki'de hayat bulan imanın şimdi sende de bulunduğuna eminim.

⁶ Bu nedenle, ellerimi üzerine koymamla verilen Tanrı armağanını canlandırman gerektiğini hatırlatıyorum. ⁷ Çünkü Tanrı bize korku ruhu değil, güç, sevgi ve özenetim ruhu verdi. ⁸ Öyleyse Efendimiz'in tanıklığından da O'nun tutsağı olan benden de utanma. Tanrı'nın gücü uyarınca Müjde için benimle birlikte sıkıntıya dayan. ⁹ Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal çağrıyla çağırdı. Bu lütuf zamanın başlangıcından önce Mesih Yeşua'da bize verildi. ¹⁰ Kurtarıcımız Mesih Yeşua'nın görünmesiyle şimdi açıklandı. Kendisi ölümü ortadan kaldırmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde yoluyla ışığa çıkarmıştır. ¹¹ Müjde için ulusların habercisi, elçisi ve öğretmeni olmak üzere ben atandım. ¹² Bunları çekmemin nedeni budur.

Yine de utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. O'na emanet ettiğimi o güne karşı koruyacak güçte olduğuna eminim.

¹³ Benden duymuş olduğun sağlam sözlerin örneğini, Mesih Yeşua'da olan iman ve sevgide tut. ¹⁴ İyi emaneti, içimizde bulunan Kutsal Ruh aracılığıyla koru.

¹⁵ Figelos ve Hermogenis de dahil, Asya İli'ndekilerin hepsinin beni terk edip gittiklerini biliyorsun. ¹⁶ Efendi, Onisiforos'un ev halkına merhamet etsin. Çünkü o defalarca içimi rahatlattı ve zincirlerimden utanmadı. ¹⁷ Tam tersine, Roma'ya gelince beni gayretle arayıp buldu. ¹⁸ O gün Efendi ona merhamet göstereceğini. Efes'te ne denli hizmet ettiğini sen çok iyi biliyorsun.

2

¹ Öyleyse oğlum, Mesih Yeşua'da olan lütufta güçlen. ² Birçok tanık arasında benden işittiğin şeyleri, başkalarına da öğretebilecek yetenekte olan sadık kişilere emanet et. ³ Mesih Yeşua'nın iyi bir askeri olarak zorluklara dayan. ⁴ Görev başındaki asker kendisini askerliğe çağıranı hoşnut etmek için günlük yaşamla ilgili işlere karışmaz.

⁵ Ayrıca, spor yarışmasında yarışan biri, kurallara göre yarışmadığı sürece taç giyemez. ⁶ Emek veren çiftçi üründen ilk pay alan olmalıdır. ⁷ Söylediklerimi iyi tart. Efendi sana her konuda anlayış verecektir.

⁸ Müjdem'e göre David'in soyundan olup ölümden dirilmiş olan Yeşua Mesih'i hatırla. ⁹ Müjde için bir suçlu gibi zincire vurulmaya kadar sıkıntı çekiyorum. Ama Tanrı'nın sözü zincire vurulamaz. ¹⁰ Bu nedenle, seçilmişler uğruna her şeye katlanıyorum. Öyle ki, onlar da sonsuz yücelikle birlikte Mesih Yeşua'da olan kurtuluşa kavuşsunlar. ¹¹ Şu söz güvenilirdir:

“O'nunla birlikte öldüysek, O'nunla birlikte yaşayacağız.

¹² Dayanırsak,

O'nunla da birlikte egemenlik süreceğiz. O'nu inkâr edersek, O da bizi inkâr edecek.

¹³ Biz sadık kalmasak da, O sadık kalacak.
Çünkü kendini inkâr edemez.”

¹⁴ Bu şeyleri onlara hatırlat. İşitenleri yıkıma sürükleyecek, yararsız sözler üzerinde tartışmamaları konusunda Efendi'nin önünde onları uyar.

¹⁵ Gerçeğin sözünü uygun şekilde ele alarak kendini Tanrı tarafından onaylanan, alını ak bir işçi olarak sunmaya özen göster. ¹⁶ Ama bayağı, boş sözlerden kaçın. Çünkü bunlara kapılanlar tanrısızlıkta daha da ileri gidecekler. ¹⁷ Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneos ve Filitos onlardandır. ¹⁸ Diriliş olup bitti diyerek gerçek konusunda saptılar ve bazılarının imanını altüst ediyorlar. ¹⁹ Bununla birlikte, Tanrı'nın sağlam temeli şu mührü sahip olarak duruyor: “Efendi kendisine ait olanları bilir” ve “Efendi'nin adını anan herkes kötülükten uzak dursun.” ²⁰ Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; aynı zamanda tahta ve toprak kaplar da vardır. Bazıları onurlu, bazıları da bayağı iş içindir. ²¹ Bunun gibi, kim kendini bunlardan arındırırsa, her iyi iş için hazırlanmış, efendinin kullanımına uygun, kutsal kılınmış, onurlu bir kap olur.

²² Gençlik arzularından kaç. Temiz bir yürekle Efendi'ye yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş. ²³ Çekişme yaratacağını bilerek, akılsızca ve cahilce tartışmalara girmeyi reddet. ²⁴ Efendi'nin hizmetkârı tartışmamalı, herkese karşı yumuşak davranmalı, öğretme becerisi olmalı ve sabırlı olmalı. ²⁵ Kendisine karşı çıkanları yumuşaklıkla düzeltmelidir. Gerçeğin bilgisine tam olarak erişebilmeleri için belki Tanrı onlara bir tövbe fırsatı verir. ²⁶ Böylece, isteğini yerine getirmeleri için onları tutsak eden İblis'in tuzağından kurtulabilirler.

3

¹ Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar gelecektir. ²⁻³ İnsanlar kendilerini seven, para tutkunu, kendini beğenmiş, kibirli, küfürbaz, anne babasına itaatsiz, nankör, kutsallıktan yoksun, sevgisiz, affetmez, iftiracı, özünü denetlemeyen, azgın, iyilik sevmez olacaklar. ⁴ Hain, inatçı, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven olacaklar. ⁵ Tanrısalmış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacak. Bunlardan da yüz çevir. ⁶ Çünkü onlardan bazıları, evlere gizlice girip günah yüklü, çeşitli arzulara kapılan saf kadınları esir aldılar. ⁷ Bu kadınlar her zaman öğrenen, asla gerçeğin bilgisine erişmeyen insanlardır. ⁸ Yannis ve Yambris nasıl Moşe'ye karşı çıktıkları, onlar da gerçeğe karşı çıkıyorlar. Fikirleri bozuk, iman konusunda reddedilmiş kişilerdir. ⁹ Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü onların akılsızlığı nasıl belli olduysa, bunlarınki de herkese belli olacaktır. ¹⁰⁻¹¹ Ama sen benim öğretimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi, kararlılığımı, çektiğim eziyetleri ve acıları, Antakya'da, Konya'da ve Listra'da başıma gelenleri yakından izledin. O zulümlere katlandım. Ama Efendi beni hepsinden kurtardı. ¹² Evet, Mesih Yeşua'da olup tanrısal bir yaşam arzulayan herkes zulüm görecektir. ¹³ Ama kötü adamlar ve sahtekârlar aldatarak ve aldanarak kötülükte daha da ileri gidecekler. ¹⁴ Ama sen, kimden öğrendiğini bilerek öğrendiğin ve emin olduğun şeylere bağlı kal. ¹⁵ Mesih Yeşua'da olan iman aracılığıyla kurtuluş için seni bilge kılmaya yeterli olan Kutsal Yazılar'ı çocukluğundan beri biliyorsun.

¹⁶ Kutsal Yazılar'ın hepsi Tanrı-nefesidir; öğretmek, azarlamak, yola getirmek ve doğruluk konusunda eğitmek için faydalıdır, ¹⁷ öyle ki, Tanrı'ya ait olan her kişi her iyi iş için donatılıp eksiksiz olsun.

4

¹ Tanrı'nın ve dirileri ve ölüleri yargılayacak olan Efendi Yeşua Mesih'in önünde, O'nun gelişi ve krallığı hakkı için sana buyuruyorum:

² Sözü duyurun. Zamanlı zamansız demeden acil bir şekilde yapın. Tam bir sabırla eğiterek, ikna et, uyar ve teşvik et. ³ Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiyi dinlemeyecekler. Kulaklarını okşayan kendi arzularına göre kendilerine öğretmenler toplayacaklar.

⁴ Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar. ⁵ Ama sen her şeyde ayık ol, sıkıntıya dayan, müjdeci olarak işini yap, hizmetini tamamla.

⁶ Bana gelince, bir sunu gibi kurban olmak üzereyim. Ayrılma vaktim geldi.

⁷ Yüce mücadeleyi verdim, yarışı bitirdim, imanı korudum.

⁸ Bundan böyle, doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç Efendi o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun görünmesini sevgiyle bekleyen herkese verecek.

⁹ Tez yanıma gelmek için gayret et. ¹⁰ Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni bırakıp Selanik'e gitti. Kriskis Galatya'ya, Titus Dalmaçya'ya gitti.

¹¹ Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp yanında getir, çünkü hizmette bana yardımcı dokunur. ¹² Tihikos'u Efes'e gönderdim. ¹³ Troas'ta Karp'ın yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle de yazı derilerini yanında getir. ¹⁴ Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Efendi ona yaptıklarının karşılığını verecektir.

¹⁵ Ondan sen de sakın. Çünkü sözlerimize şiddetle karşı çıktı.

¹⁶ İlk savunmamda kimse benim tarafımı tutmadı, hepsi beni bıraktı. Bunun hesabı onlardan sorulmasın. ¹⁷ Ama Efendi yanımda durup beni güçlendirdi. Öyle ki, Tanrı bildirisi aracılığımı tam olarak duyurulsun, ulusların hepsi bunu işitsin. Böylece aslanın ağzından kurtuldum. ¹⁸ Efendi beni her kötü işten kurtaracak, göksel krallığı için beni güvenlik içinde tutacaktır. Sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.

¹⁹ Priska'ya, Akvila'ya ve Onisiforos'un ev halkına selam söyle.

²⁰ Erastus Korint'te kaldı. Trofimos'u Milet'te hasta bıraktım. ²¹ Kış gelmeden gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana selam ederler.

²² Efendi Yeşua Mesih ruhunuzla birlikte olsun. Lütuf sizlerle olsun. Amin.

TİTUS

¹ Tanrı'nın seçilmişlerinin imanı için ve tanrısallık gerçeğinin bilgisine göre Tanrı'nın hizmetkârı ve Yeşua Mesih'in elçisi olan ben Pavlus'tan selam! ² Yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduyla elçiyim. ³ Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü kendi zamanında açıklamıştır. ⁴ Ortak imanımıza göre öz çocuğum Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız Efendi Yeşua Mesih'ten lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

⁵ Eksiklikleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kente ihtiyarlar ataman için seni Girit'te bıraktım. ⁶ İhtiyar eleştirilecek bir yanı olmayan, tek karılı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı, ahlaksızlıkla suçlanan ya da asi davranışlar sergileyen çocuklar olmamalı. ⁷ Çünkü gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olarak, lekesiz olmalı. Kendini beğenmiş, tez öfkelenen, şarap düşkün, zorba, haksız kazanç peşinde koşan açgözlü biri olmamalı. ⁸ Tersine konuksever, iyiliksever, akli başında, adil, kutsal, kendine hâkim biri olmalı. ⁹ Sağlam öğretide teşvik edebilmek ve karşı çıkanları ikna edebilmek için öğretişe göre güvenilir söze tutunmalı.

¹⁰ Çünkü asi, boşboğaz ve aldatıcı birçok kimse var. Özellikle sünnet yanlıları bunlardandır. ¹¹ Ağızlarının kapatılması gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri gereken şeyler öğreterek bazı evleri tümüyle yıkıyorlar. ¹² Onlardan biri, kendi peygamberlerinden biri, "Giritliler hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır" demiştir. ¹³⁻¹⁴ Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçekten sapan adamların buyruklarına kulak asmamaları ve imanda sağlam durmaları konusunda onları keskin bir dille uyar. ¹⁵ Temiz olanlar için her şey temizdir, ama kirli ve imansız olanlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların hem düşünceleri hem de vicdanları kirlenmiştir. ¹⁶ Tanrı'yı bildiklerini söylerler, ama yaptıklarıyla O'nu inkâr ederler. İğrenç, söz dinlemez ve hiçbir iyi iş için uygun değildirler.

2

¹ Ama sen sağlam öğretiyeye uygun olan şeyleri söyle. ² Yaşlı erkekler ölçülü, ağırbaşlı, akli başında, imanda sağlam, sevgi dolu ve sabırlı olsunlar. ³ Aynı şekilde yaşlı kadınlar davranışlarında saygın olsunlar. İftiracı, şaraba tutsak olmayıp iyi olanı öğretmeli. ⁴⁻⁵ Öyle ki, genç kadınlara kocalarını, çocuklarını sevmeyi, akli başında, erdemli, nazik birer ev kadını olmayı ve kocalarına boyun eğmeyi öğretebilsinler. Böylelikle Tanrı sözü kötülenmez. ⁶ Aynı şekilde, genç erkekleri de akli başında olmaya özendir. ⁷ İyi olanı yaparak her şeyde örnek ol. Öğretişindeki dürüstlük, ciddiyet ve sağlamlık gözüksün. ⁸ Öyle ki, sana karşı çıkan, sağlam öğretişinden ötürü hakkımızda söyleyecek kötü hiçbir şey bulamasın ve utansın. ⁹ Hizmetkârları, her konuda efendilerine tabi olmaya teşvik et. Efendilerini hoşnut etsinler, onlarla ters düşmesinler. ¹⁰ Hırsızlık yapmasınlar, tümüyle güvenilir olduklarını gösterebilsinler. Böylece Kurtarıcımız Tanrı'nın öğretisini her bakımdan çekici hale getirsinler. ¹¹ Çünkü Tanrı'nın tüm insanlığa kurtuluş getiren lütfü görüldü. ¹² Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddederek bu çağda ölçülü, doğru, Tanrı yoluna uygun bir yaşam sürmemiz için bizi eğitiyor. ¹³⁻¹⁴ Bizi tüm kötülüklerden kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyi işlerde gayretli bir halk yapmak üzere kendisini bizim

için feda eden ulu Tanrımız ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in kutlu umudunu, yücelik içinde görünmesini bekliyoruz.

¹⁵ Bunları tam bir yetkiyle söyle, teşvik et ve azarla. Kimse seni küçümsemesin.

3

¹ Yöneticilere ve yönetimlere tabi olmaları, söz dinlemeleri, her iyi işe hazır olmaları gerektiğini imanlılara hatırlat. ² Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, yumuşak huylu olsunlar. Herkese karşı alçakgönüllü olsunlar. ³ Çünkü biz de bir zamanlar akılsız, söz dinlemez, aldanan, çeşitli arzulara ve zevklere hizmet eden, kin ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret dolu ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. ⁴ Ama Kurtarıcımız Tanrı'nın iyiliği ve insanlığa olan sevgisi ortaya çıktı. ⁵ Kendi yaptığımız doğru işlerle değil, merhametine göre, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kutsal Ruh'la yenileyerek bizi kurtardı. ⁶ İyiliğini Kurtarıcımız Yeşua Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol yağdırdı. ⁷ Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak sonsuz yaşam umuduna göre mirasçıları olalım. ⁸ Bu söz güvenilirdir. Tanrı'ya iman edenlerin, iyi işleri sürdürmede gayretli olmaları için bu konuları güvenle teyit etmeni istiyorum. Bunlar insan için iyi ve faydalıdır. ⁹ Ama akılsız tartışmalardan, soyağacı çekişmelerinden, Yasa'yla ilgili kavgalardan kaçın. Çünkü bunlar yararsız ve boştur. ¹⁰ Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiden uzak dur. ¹¹ Böyle birinin sapmış olduğunu, günah işleyerek kendi kendini mahkûm etmiş olduğunu bilirsin.

¹² Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderdiğim zaman, Nikopolis'e, yanıma gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim.

¹³ Hukukçu Zenas'ı ve Apollos'u yolcu ederken bir eksiklerinin olmamasına dikkat et. ¹⁴ Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylece temel ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz bir yaşam sürmemiş olurlar.

¹⁵ Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. İmanda bizi sevenlere selam söyleyin. Lütuf hepinizle birlikte olsun. Amin.

FİLİMON

1-2 Mesih Yeşua'nın tutuklusu olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan sevgili emektaşımız Filimon'a, sevgili Afiya'ya, mücadele arkadaşımız Arhippus'a ve senin evinde bulunan kiliseye selam! ³Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

⁴⁻⁵Dualarımda seni anıyor, Efendi Yeşua'ya ve tüm kutsallara karşı beslediğin sevgiyi ve imanını duydukça Tanrım'a her zaman şükrediyorum. ⁶Mesih Yeşua'da sahip olduğumuz her iyi şeyin bilgisiyle imandan gelen paydaşlığının etkin olması için dua ediyorum. ⁷Çünkü senin sevginle büyük sevinç ve teselli bulduk. Çünkü kutsalların yürekleri senin sayende tazelendi kardeşim.

⁸⁻⁹Bu nedenle, uygun olanı sana buyurmaya Mesih'te tam cesaretim olduğu halde, yine de, Mesih Yeşua'nın tutuklusu olan ben yaşlı Pavlus sevgi adına sana rica etmeyi yeğliyorum. ¹⁰Tutukluluğum sırasında kendisine baba olduğum oğlum Onisimos için sana ricada bulunuyorum. ¹¹Bir zamanlar sana faydasızdı; ama şimdi hem sana hem de bana faydalıdır. ¹²Onu sana geri gönderiyorum. Kendisini benim yüreğim gibi kabul et. ¹³Müjde uğruna tutuklu bulunduğum şu sırada senin yerine bana hizmet etmesi için onu yanımda tutmak isterdim. ¹⁴Ama senin rızan olmadan hiçbir şey yapmak istemedim. Öyle ki, iyiliğin zorunluluktan değil, gönülden olsun. ¹⁵Belki de bir süre senden ayrı kalmasının nedeni onu kalıcı olarak geri alman içindi.

¹⁶Bundan böyle o artık bir köle değil, köleden üstündür; özellikle benim için sevgili bir kardeştir. Hele senin için hem bedende hem de Efendi'de bir kardeştir.

¹⁷Eğer beni paydaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul eder gibi kabul et.

¹⁸Eğer sana her hangi bir konuda haksızlık etmiş ya da bir borcu varsa, bunu benim hesabıma yaz. ¹⁹Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, sana ben ödeyeceğim. Kaldı ki, kendin için bana borçlu olduğunu söylemeye bile gerek yok. ²⁰Evet, kardeşim, Efendi'de beni sevindir. Yüreğimi Efendi'de tazele.

²¹Sözümü dinleyeceğine güvenerek ve söylediklerimden fazlasını da yapacağını bilerek sana yazıyorum.

²²Ayrıca benim için bir misafir odası hazırla. Dualarınızla size kavuşacağımı umuyorum.

²³⁻²⁴Mesih Yeşua'da tutukluluk arkadaşım Epafras, emektaşım Markos, Aristarhus, Dimas ve Luka sana selam ederler.

²⁵Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

İBRANİLER

¹ Tanrı eskiden peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollarla atalarımıza konuştu. ² Bu son günlerde her şeye mirasçı atadığı ve aracılığıyla evreni yarattığı Oğlu'yla bize konuşmuştur. ³ Oğul, O'nun yüceliğinin ışıltısı, Tanrı özünün tam görüntüsüdür. Güçlü sözüyle her şeyi bir arada tutar. Günahlarımızdan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde Heybetli'nin sağında oturdu. ⁴ Meleklerden ne denli daha harika bir adı miras aldıysa, onlardan o denli daha üstün oldu. ⁵ Çünkü Tanrı hiçbir zaman meleklerinden birine,

“Sen benim Oğlum'sun. Bugün senin baban oldum.”

Ya da,

“O'na Baba olacağım,

O da bana Oğul olacak” demiş midir?

⁶ Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken, “Tanrı'nın bütün melekleri

O'na tapınsın” diyor. ⁷ Melekler için şöyle diyor:

“Meleklerini rüzgâra dönüştürür, Hizmetkârlarını ateşten aleve.”

⁸ Ama Oğul için şöyle diyor:

“Ey Tanrı, tahtın sonsuza dek kalıcıdır. Doğruluk asası Krallığının asasıdır.

⁹ Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin.

Bu nedenle Tanrı, senin Tanrın, seni paydaşlarından daha çok sevinç yağıyla meshetti.”

¹⁰ Ve yine,

“Efendi, başlangıçta dünyanın temelini sen attın. Gökler senin ellerinin eseridir.

¹¹ Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.

Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.

¹² Onları bir örtü gibi düreceksin ve değiştirecekler. Ama sen hep aynısın Yıllarının da sonu yoktur.”

¹³ Tanrı hiçbir zaman meleklerinden birine,

“Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek, sağında otur” demiş midir?

¹⁴ Meleklerin tümü, kurtuluşu miras alacak olanlara hizmet etmek üzere gönderilmiş görevli ruhlar değil midir?

2

¹ İşte bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için işittiklerimize daha çok dikkat etmeliyiz. ²⁻³ Çünkü melekler aracılığıyla söylenen söz sabit kılındıysa, her suç ve itaatsizlik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu kadar büyük bir kurtuluşu umursamazsak nasıl kurtulabiliriz? ⁴ Tanrı da kendi isteği uyarınca belirtilerle, harikalarla, çeşitli güçlü işleriyle ve Kutsal Ruh'un armağanlarıyla buna tanıklık etmiyor mu?

⁵ Çünkü Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklerle tabi kılmadı.

⁶ Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir:

“İnsan nedir ki onu düşünesin?

Ya da insanoğlu ne ki, onu önemseyesin?

⁷ Onu meleklerden biraz aşağı kıldın. Onu yücelik ve onurla taçlandırdın.

⁸ Her şeyi ayaklarının altına serdin.”

Çünkü Tanrı her şeyi insana tabi kılmakla, ona tabi olmayan hiçbir şey bırakmadı. Ama şimdi henüz her şeyin ona tabi kılınmış olduğunu görmüyoruz.

⁹ Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olan Yeşua'yı, Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye, ölüm acısı nedeniyle yücelik ve onurla taçlandırılmış

olarak görüyoruz. ¹⁰ Çünkü birçok çocuğu yüceliğe kavuştururken, onların kurtuluş öncüsünü acılarıyla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendisi aracılığıyla var eden Tanrı'ya uygun olandı. ¹¹ Çünkü kutsal kılan da kutsal kılınanlar da aynı özendir. Bu nedenle, onlara kardeşlerim demekten utanmıyor. ¹² Şöyle diyor:

“Adını kardeşlerime bildireceğim. Topluluğun içinde seni ilahilerle öveceğim.”

¹³ Yine, “O’na güveneceğim.” “İşte ben ve Tanrı’nın bana verdiği çocuklar” diyor. ¹⁴ Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için Yeşua, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis’i, ölüm yoluyla hiçe indirmek için onlarla aynı insan yapısını aldı. ¹⁵ Bunu, yaşamları boyunca ölüm korkusuyla tutsaklık altında olanların hepsini özgür kılmak için yaptı. ¹⁶ Şüphesiz O, meleklerle değil, Avraham’ın soyundan olanlara yardım ediyor. ¹⁷ Bu nedenle, her şeyde kardeşleri gibi olması gerekiyordu. Öyle ki, halkın günahlarına kefarete etmek üzere Tanrı'ya ilişkin şeylerde merhametli ve sadık bir başkâhin olsun. ¹⁸ Çünkü kendisi acı çekip denendiğinden, denenenlere yardım edebilir.

3

¹ Bu nedenle, göksel çağrıya paydaş olan kutsal kardeşlerim, açıkça dile getirdiğimiz inancın elçisi ve başkâhini olan Yeşua’yı düşünün. ² Moşe Tanrı’nın bütün evinde nasıl Tanrı'ya sadık kaldıysa, Yeşua da kendisini atayana sadıktır. ³ Çünkü evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, Yeşua da Moşe’den daha büyük yüceliğe layık sayıldı. ⁴ Her evi yapan biri vardır, ama her şeyi yapan Tanrı’dır. ⁵ Gerçekten de Moşe, sonradan söylenecek olan şeylere tanıklık etmek üzere Tanrı’nın tüm evinde bir hizmetkâr olarak sadıktı. ⁶ Ancak Mesih, O’nun evi üzerinde Oğul olarak sadıktır. Eğer güvenimizi ve yücelttiğimiz umudu sonuna dek sıkı tutarsak, O’nun evi bizleriz. ⁷ Bu nedenle, Kutsal Ruh’un dediği gibi,

“Bugün O’nun sesini duyarsanız,

⁸ Çölde sınanma gününde, Başkaldırıda olduğu gibi Yüreğinizi katılaştırmayın.

⁹ Atalarınız beni orada sınayıp denediler. Ve kırk yıl boyunca işlerimi gördüler.

¹⁰ Bu nedenle o kuşaktan hoşnut değildim Ve dedim ki, ‘Yüreklere hep sarar Ve yollarını bilmediler.

¹¹ Öfkemle ant içtiğim gibi, Esenliğime girmeyecekler.’ ”

¹² Kardeşler, dikkat edin, hiçbirinizde diri Tanrı’dan uzaklaşan imansızlığın kötü yüreği bulunmasın. ¹³ Ancak, “Gün bugündür” denildikçe birbirinizi her gün teşvik edin. Öyle ki, hiçbiriniz günahın aldatıcılığıyla duyarsızlaşmasın. ¹⁴ Çünkü güvenimizi başından sonuna dek sıkı tutarsak, Mesih’e paydaş olmuş oluruz. Söylenmiş olduğu gibi,

¹⁵ “Bugün O’nun sesini duyarsanız,

Başkaldırıda olduğu gibi yüreklerinizi katılaştırmayın.”

¹⁶ İştikler zaman başkaldıranlar kimlerdi? Moşe önderliğinde Mısır’dan çıkanların hepsi değil mi? ¹⁷ Kırk yıl boyunca kimlerden hoşnut değildi? Günah işleyip cesetleri çöle serilenlerden değil mi? ¹⁸ Esenliğine girmeyeceklerine dair söz dinlemeyenlerden başka kime ant içti? ¹⁹ İnançsızlıklarından ötürü içeri giremediklerini görüyoruz.

4

¹ Bu nedenle, herhangi birinizin Tanrı’nın esenliğine girme vaadinden mahrum kalmasından korkalım. ² Çünkü onlar gibi bize de iyi haber bildirildi.

Ama onlar işittikleri sözü imanla birleştirmediklerinden bunun kendilerine bir faydası olmadı. ³ Çünkü biz iman edenler O'nun esenliğine gireriz. Çünkü Tanrı şöyle demiştir: “Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi, esenliğime girmeyecekler.” Bununla birlikte O'nun işleri dünyanın kuruluşundan önce bitmiştir. ⁴ Çünkü yedinci günle ilgili bir yerde şunu demiştir: “Tanrı bütün işlerinden yedinci günde dinlendi.”

⁵ Yine bu konuda şöyle diyor: “Esenliğime girmeyecekler.”

⁶ Görüyoruz ki, bazılarının oraya gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi duymuş olanlar itaatsizlik nedeniyle içeri giremediler. ⁷ Bu nedenle Tanrı, çok uzun bir süre sonra David'in aracılığıyla “bugün” diyerek yeni bir gün belirliyor. Önceden söylendiği gibi,

“Bugün O'nun sesini duyarsanız, Yüreğinizi katılaştırmayın.”

⁸ Çünkü eğer Yeşu onlara esenlik vermiş olsaydı, Tanrı bundan sonra başka bir günden söz etmezdi. ⁹ Bu nedenle, Tanrı'nın halkı için bir Şabat Günü esenliği kalıyor. ¹⁰ Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun esenliğine girenler de kendi işlerinden öyle dinlenir. ¹¹ Bu nedenle, hiçbirinizin aynı itaatsizlik örneğini izlememesi için, o esenliğe girmeye gayret edelim. ¹² Çünkü Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir ve iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayıracak kadar deler, yüreğin düşüncelerini ve niyetlerini ayırt eder. ¹³ O'nun önünde hiçbir yaratık gizlenemez. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözünde her şey çıplak ve açıktır.

¹⁴ Gökleri aşmış olan büyük başkâhinimiz Tanrı Oğlu Yeşua varken, açıkça dile getirdiğimiz inanca sıkıca sarılalım. ¹⁵ Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımız konusunda bize yakınlık duymayan biri değildir; tersine, her açıdan bizim gibi denenmiş, ancak günah işlememiştir. ¹⁶ Bu nedenle, lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, ihtiyaç anında merhamet görelim ve lütuf bulalım.

5

¹ İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık hem sunular hem de kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili işlerde insanlar için atanır. ² Başkâhin bilgisiz ve yoldan sapanlara yumuşak davranabilir, çünkü kendisi de zayıflıkla kuşatılmıştır. ³ Bu nedenle, halk için olduğu gibi, kendisi için de günahlara karşılık kurbanlar sunmak zorundadır. ⁴ Kimse bu onuru kendi kendine alamaz; ama başkâhin Arom gibi, Tanrı tarafından çağrılmalıdır. ⁵ Böylece Mesih de başkâhin olmak için kendini yüceltmedi, ama O'na,

“Sen benim Oğlum'sun,

Bugün sana Baba oldum” diyen Tanrı O'nu yüceltti.

⁶ Başka bir yerde de dediği gibi,

“Melkisedek düzenine göre Sen sonsuza dek kâhinsin.”

⁷ Mesih, bedende olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dualarda, dileklerde bulundu ve Tanrı korkusu nedeniyle işitildi. ⁸ Oğul olduğu halde, çektiği acılarla itaat etmeyi öğrendi. ⁹ Yetkin kılınarak, kendisine itaat eden herkes için sonsuz kurtuluşun öncüsü oldu. ¹⁰ Tanrı tarafından Melkisedek düzenine göre başkâhin olarak atandı.

¹¹ O'nun hakkında söylenecek çok söz var, ama kulaklarınız ağırlaştığı için anlatmak zor. ¹² Çünkü bu zamana dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı esinlerinin temel ilkelerini yeni baştan size öğretecek birine ihtiyacınız var. Katı yiyeceğe değil, süte ihtiyacınız var. ¹³ Çünkü sütle beslenen herkes doğruluk sözünde deneyimli değildir, çünkü bebektir. ¹⁴ Ama katı yiyecek,

yetişkinler içindir; onlar iyi ve kötüyü ayırt etmek üzere duyularını alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

6

¹⁻² Bu nedenle, Mesih'in ilk ilkelerinin öğretisini bırakıp ölü işlerden tövbe, Tanrı'ya iman, vaftiz öğretisi, el koyma, ölümler ve sonsuz yargıyla ilgili konuların temelini yeni baştan atmadan yetkinliğe doğru ilerleyelim. ³ Tanrı izin verirse, bunu yapacağız. ⁴⁻⁶ Çünkü bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış, Kutsal Ruh'a ortak edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde düşmüş olanlara gelince, onları yeniden tövbe için yenilemek olanaksızdır. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'nu kendileri için yeniden çarmıha geriyorlar, O'nu herkesin önünde açıkça aşağılıyorlar. ⁷ Üzerine sık sık yağın yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı ürün veren toprak, Tanrı tarafından bereketlenir. ⁸ Ama toprak diken ve devedikeni taşıyorsa, reddedilir; sonu yakılmak üzere olan lanetlenmeye yakındır.

⁹ Ama sevgili kardeşlerim, böyle konuşmamıza rağmen sizin durumunuzun daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düştüğüne kesinlikle inanıyoruz. ¹⁰ Çünkü Tanrı adaletsiz değildir ki, sizin işinizi, kutsallara hizmet ederek ve hâlâ hizmet etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgi emeğinizi unutsun. ¹¹ Dileğimiz, umudunuzun tam doluluğa ulaşması için her biriniz sonuna dek aynı gayreti göstereyin. ¹² Tembel olmayın, vaat edilenleri iman ve sabır yoluyla miras alanları örnek alın. ¹³ Tanrı Avraham'a vaat ettiği zaman, daha üstün birinin üzerine ant içemediğinden, kendi üzerine ant içerek şöyle dedi: ¹⁴ "Kesinlikle seni kutsadıkça kutsayacağım ve soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım." ¹⁵ Böylece Avraham sabırla dayandıktan sonra vaadi elde etti. ¹⁶ Gerçekten de insanlar daha üstün birinin üzerine ant içerler. Onlar için ant, söylenenleri doğrular ve her tartışmayı sona erdirir. ¹⁷ Böylece Tanrı, amacının değişmezliğini vaadin mirasçılara daha açık biçimde göstermek istediği için antla araya girdi. ¹⁸ Öyle ki, önümüze konan umuda sığınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan iki değişmez şey aracılığıyla, büyük cesaret bulalım. ¹⁹ Sahip olduğumuz bu umut, can için gemi çapası gibi sağlam ve sarsılmazdır, perdenin ardındaki iç bölme girer. ²⁰ Melkisedek düzenine göre sonsuza dek başkâhin olan Yeşua bizim için öncü olarak oraya girdi.

7

¹ Bu Melkisedek, Şalem Kralı, yüce Tanrı'nın kâhiniydi. Kralları kıyıma uğratmaktan dönen Avraham'ı karşılamış ve onu kutsamıştı. ² Avraham da ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının çevirisi, ilkin "Doğruluk Kralı"; sonra da "Şalem Kralı", yani "Esenlik Kralı" dır. ³ Ne babası, ne annesi, ne de soyağacı vardır. Günlerinin başlangıcı ve yaşamının sonu yoktur. Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhindir.

⁴ Şimdi, büyük ata Avraham'ın kendisine ganimetin en iyi kısmından ondalık verdiği bu adamın ne kadar büyük olduğunu bir düşünün!

⁵ Levioğulları'ndan olup kâhinlik görevini alanlar, Kutsal Yasa'ya göre halktan, yani kendi kardeşlerinden ondalık toplamak için buyruk almışlardır. Onlar da Avraham'ın soyundandırlar. ⁶ Öte yandan, onların soyundan gelmeyen Melkisedek Avraham'dan ondalık almış ve vaatlere sahip olan Avraham'ı kutsamıştır. ⁷ Kutsayanın kutsanandan üstün olduğu şüphesizdir. ⁸ Birinde ölümlüler ondalık alıyor, ötekinde ise yaşadığına tanıklık edilen biri ondalık alıyor. ⁹ Ondalık alan Levi'nin bile Avraham aracılığıyla ondalık verdiğini söyleyebiliriz.

¹⁰ Çünkü Melkisedek Avraham'la karşılaştığında, Levi daha atasının bedenindeydi.

¹¹ Eğer yetkinlik Levili kâhinler aracılığıyla sağlanabilseydi -çünkü halk bu kâhinlik altında Yasa'yı almıştır- Aron düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesinden söz etmeye ne gerek vardı? ¹² Kâhinlik değişince, Yasa'nın da zorunlu olarak değişmesi gerekir. ¹³ Kendisi için bu sözlerin söylendiği kişi başka bir oymaktadır. Bu oymaktan hiç kimse sunak hizmetinde bulunmamıştır. ¹⁴ Çünkü Efendimiz'in Yahuda oymağından geldiği bellidir. Moşe bu oymaktan söz ederken kâhinlere yönelik hiçbir şey söylemedi. ¹⁵ Melkisedek'e benzer başka bir kâhinin ortaya çıktığından, artık dediğimiz çok daha bellidir. ¹⁶ Bu kişi, Yasa'nın soyla ilgili buyruğuna göre değil, sonsuz yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur. ¹⁷ Çünkü, "Melkisedek düzenine göre Sen sonsuza dek kâhinsin" diye tanıklık edilmiştir.

¹⁸ Önceki buyruk, zayıf ve yararsız olduğu için geçersiz kılındı. ¹⁹ Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinliğe erdiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha üstün bir umut getirildi. ²⁰ O da antsız kâhin olmadı. ²¹ Ötekiler ant içmeden kâhin olmuşlardı. Ama O kendisine, şu sözü bildirenin andıyla kâhin oldu:

"Efendi ant içti, fikrini değiştirmez, 'Melkisedek düzenine göre, Sen sonsuza dek kâhinsin.'"

²² Böylece Yeşua daha iyi bir andın teminatı olmuştur. ²³ Gerçekten de birçok kâhin yetişmiştir. Çünkü ölüm onların sürekli kâhinlik etmelerine izin vermiyordu. ²⁴ Ama O sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği değişmez. ²⁵ Bu nedenle, kendisi aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları sonuna dek kurtarmaya yeterlidir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

²⁶ Bize böyle bir başkâhin gerekliydi: Kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış ve göklerden daha yücelere çıkarılmış. ²⁷ O, öbür başkâhinler gibi, önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için her gün kurbanlar sunmaya ihtiyaç duymaz. Çünkü kendini sunduğunda bunu ilk ve son kez yaptı. ²⁸ Çünkü Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuzluğa dek yetkin kılınmış Oğul'u atamıştır.

8

¹⁻² Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Heybetli Olan'ın tahtının sağında oturan öyle bir başkâhinimiz var ki, insanın değil, Efendi'nin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapmaktadır. ³ Çünkü her başkâhin hem sunular hem de kurbanlar sunmak üzere atanır. Bu nedenle, bu başkâhinin de sunacak bir şeyleri olması gerekir. ⁴ Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin olamazdı. Kutsal Yasa'ya göre sunular sunanlar var. ⁵ Bu kâhinler göklerdekilerin bir benzeri ve gölgesi olanda hizmet ediyorlar. Nasıl ki, Moşe çadırı kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: "Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapacaksın." ⁶ Şimdiyse, Mesih daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir görevin de sahibi olmuştur. ⁷ Çünkü o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek kalmazdı. ⁸ Ne var ki, onları kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor:

"İşte, İsrail halkı ve Yahuda halkıyla Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor" diyor Efendi.

⁹ "Onları Mısır diyarından çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün Atalarıyla yaptığım antlaşma gibi değil, Çünkü onlar antlaşmamı tutmadılar, Ben de onları umursamadım" diyor Efendi.

¹⁰ ‘O günlerden sonra İsrail halkıyla Yapacağım antlaşma şudur’ diyor Efendi, ‘Yasalarımı zihinlerine yerleştireceğim, Yüreklarine de yazacağım.

Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak.

¹¹ Hiç kimse yurttasına, kardeşine,

Efendi’yi tanı diye öğretmeyecek.

Çünkü küçüğünden büyüğüne hepsi beni tanıyacak.

¹² Çünkü haksızlıklarına karşı merhametli olacağım, Günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.’ ”

¹³ Tanrı, “Yeni bir antlaşma” demekle ilkini eski kılmıştır. Eskiyip yaşlanansa yok olmaya yakındır.

9

¹ İlk antlaşmanın bile ilahi hizmet kuralları ve dünyasal bir tapınağı vardı. ² Çünkü kurulmuş bir çadır vardı. Kutsal Yer denen birinci bölümde kandillik, masa ve adak ekmeği vardı. ³ İkinci perdeden sonra Kutsallar Kutsalı denen iç çadır vardı. ⁴ Altın bir buhur sunağı ve her yanı altınla kaplı Antlaşma Sandığı oradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış bir man testisi, Aron’un tomurcuklanmış asası ve antlaşma levhaları vardı. ⁵ Sandığın üzerinde, şimdi ayrıntılarına giremeyeceğimiz, Merhamet Kapağı’nı gölgeleyen yüce Keruvlar bulunuyordu. ⁶ Her şey bu şekilde hazırlandıktan sonra kâhinler sürekli dış bölüme girip hizmetlerini yerine getirirler. ⁷ Ancak ikinci çadıra yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. O da, kendisi ve halkın işlediği suçları için sunduğu kan olmaksızın giremez. ⁸ Kutsal Ruh birinci çadır yerinde durdukça, Kutsal Yer’e giden yolun henüz görünmediğini belirtiyor. ⁹ Bu, şimdiki çağ için bir simgedir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor. ¹⁰ Bunlar yalnızca yiyecek, çeşitli yıkanmalar ve bedensel kurallardır; yeni düzen gelene kadar geçerlidir.

¹¹ Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak gelmiş, elle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük ve daha yetkin çadırdan geçmiştir. ¹² Tekelerle danaların kanıyla değil, kendi kanıyla, sonsuz kurtuluşu sağlayarak Kutsal Yer’e ilk ve son kez girdi. ¹³⁻¹⁴ Tekelerle boğaların kanı ve serpilene düve külü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyorsa, sonsuz Ruh aracılığıyla kendini eksiksiz olarak Tanrı’ya sunmuş olan Mesih’in kanının, diri Tanrı’ya hizmet edebilmek için vicdanınızı ölü işlerden arındıracağı çok daha kesin değil midir? ¹⁵ Bu nedenle, çağrılanların sonsuz miras vaadini alabilmeleri için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. İlk antlaşma altında işlenen suçlardan kurtarmak için bir ölüm meydana geldi.

¹⁶ Bir yerde vasiyetin uygulanabilmesi için vasiyet edenin ölmüş olması gerekir. ¹⁷ Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra uygulanabilir. Çünkü vasiyet eden yaşadığı sürece, vasiyet yürürlükte değildir. ¹⁸ Bu nedenle, ilk antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedi. ¹⁹ Moşe, Kutsal Yasa’ya göre bütün halka her buyruğunu söyledikten sonra su, al yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti. ²⁰ “Tanrı’nın size buyurduğu antlaşmanın kanı budur” dedi.

²¹ Aynı şekilde çadırın ve tüm hizmet kaplarının üzerine kan serpti.

²² Yasa’ya göre hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeden bağışlama olmaz.

²³ Bu nedenle, göklerdeki şeylerin örneklerinin bunlarla, göksel şeylerin kendilerinin ise bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekiyordu.

²⁴ Çünkü Mesih, aslının örneği olan elle yapılmış kutsal yere girmede, ancak şimdi bizim için Tanrı'nın huzurunda görünmek üzere asıl göğe girdi. ²⁵ Başkâhinin her yıl kendisine ait olmayan kanla kutsal yere girdiği gibi, Mesih'in kendisini tekrar tekrar kurban etmesi de söz konusu değildir. ²⁶ Böyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Ama şimdi, çağların sonunda, bir kez kurban olarak günahı ortadan kaldırmak için ortaya çıkmıştır. ²⁷ İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmazdır. ²⁸ Aynı şekilde, birçoklarının günahlarını taşımak için bir kez kurban olan Mesih de, ikinci kez, günahsız olarak, kurtuluş için kendisini gözleyenlere görünecektir.

10

¹ Yasa gelecek iyi şeylerin yalnızca bir gölgesidir, aslı değildir. Yasa, yıldan yıla sürekli sundukları aynı kurbanlarla yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez. ² Yoksa, tapınanların bir kez arındıktan sonra artık vicdanlarında günahlılık duygusu kalmayacağından, kurban sunulmasını sona erdirmezler miydi? ³ Tersine, bu kurbanlar yıldan yıla günahları hatırlatmaktadır. ⁴ Çünkü boğaların ve tekelerin kanının günahları ortadan kaldırması imkânsızdır. ⁵ Bu nedenle Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor:

“Kurban ve sunu istemedin,
Ama benim için bir beden hazırladın.

⁶ Günah için sunulan tüm yakmalık sunulardan ve kurbanlardan hoşnut olmadın.

⁷ Bunun üzerine şöyle dedim: ‘Kutsal Yazı tomarında Benim hakkımda yazılmış olduğu gibi, Senin isteğini yerine getirmek üzere, Ey Tanrı, işte geldim.’ ”

⁸ İlk önce, “Kurbanları, sunuları, yakmalık sunuları ve günah sunularını istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın” dedi. Ama bunlar Yasa'ya göre sunulması gereken sunulardır. ⁹ Sonra şöyle dedi: “İşte, isteğini yerine getirmek üzere geldim.” İkinciye kurmak için birinciye ortadan kaldırıyor. ¹⁰ Yeşua Mesih'in bedeninin tek bir kez sunulmasıyla kutsal kılındık. ¹¹ Gerçi her kâhin her gün ayakta durup hizmet eder ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. ¹² Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu. ¹³ O zamandan beri düşmanlarının ayaklarının altına serilmesini bekliyor. ¹⁴ Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir. ¹⁵ Kutsal Ruh da bize tanıklık ederek şöyle diyor:

¹⁶ “Efendi, ‘O günlerden sonra

Onlarla yapacağım antlaşma şudur:

Yasalarımı yüreklerine koyacağım, Zihinlerine yazacağım’ diyor.”

¹⁷ Sonra diyor ki, “Onların günahlarını ve suçlarını artık anmaya- çağım.”

¹⁸ Bunların bağışlandığı yerde, artık günah için sunuya ihtiyaç yoktur.

¹⁹⁻²⁰ Öyleyse kardeşler, Yeşua'nın kanı aracılığıyla perdeden, kendi bedeninde bize adadığı yeni ve diri yoldan Kutsal Yer'e girmeye cesaretimiz vardır.

²¹ Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz var.

²² Öyleyse, yüreklerimiz serpmeye kötü vicdandan arınmış, bedenimiz temiz suyla yıkanmış olarak, tam bir iman ve içten bir yürekle yaklaşalım. ²³ Açıkça dile getirdiğimiz umuda sımsıkı tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı sadıktır.

²⁴ Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl isteklendirebileceğimizi düşünelim.

²⁵ Bazılarının alışkanlık edindiği gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da cesaretlendirelim.

²⁶ Gerçeği öğrendikten sonra kasıtlı olarak günah işlersek, artık günahlar için kurban kalmaz. ²⁷ Geriye yalnız yargının kaçınılmaz dehşetli bekleşi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır.

²⁸ Moşe'nin Yasası'nı hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözü üzerine acımasızca öldürülür. ²⁹ Tanrı'nın Oğlu'nu ayaklar altına alan, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayan ve lütuf Ruhu'na hakaret eden bir kişinin, ne kadar daha ağır bir cezaya layık görüleceğini sanırsınız? ³⁰ Çünkü, "Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim" diyeni tanıyoruz. Yine, "Efendi halkını yargılayacak" diyor. ³¹ Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir.

³² Aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye katlandığınız o eski günleri hatırlayın. ³³ Kimi zaman aşağılanarak, baskılara maruz kalıp seyirlik oldunuz, kimi zaman da aynı durumda olanlarla ortak oldunuz. ³⁴ Hem tutukluluğumda bana acıdınız hem de göklerde kendiniz için daha iyi ve kalıcı bir mülkünüz olduğunu bilerek, mallarınızın yağmalanmasını sevinçle kabullendiniz. ³⁵ Bu nedenle, büyük bir ödülü olan cesaretinizi yitirmeyin. ³⁶ Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirdikten sonra vaat edileni alabilmeniz için sabıra ihtiyacınız vardır.

³⁷ "Gelecek olan pek yakında gelecek, Ve gecikmeyecek.

³⁸ Ama doğru kişi imanla yaşayacaktır.

Eğer geri çekilirse, canım ondan hoşnut olmayacak."

³⁹ Ama biz mahvolmak için geri çekilenlerden değiliz, tersine canın kurtuluşu için iman edenlerdeniz.

11

¹ Şimdi iman, ümit edilen şeylerin güvencesi, görünmeyen şeylerin kanıtıdır. ² Atalarımız bununla tanıklığa sahip oldular. ³ Evrenin Tanrı'nın sözüyle yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden meydana geldiğini iman sayesinde anlıyoruz.

⁴ Habel iman sayesinde Tanrı'ya Kain'den daha üstün bir kurban sundu ve bununla doğru bir kişi olarak onaylandı. Çünkü Tanrı, onun armağanları hakkında iyi tanıklık etti. Habel ölü olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşmaktadır.

⁵ Hanok ölümü tatmamak üzere iman sayesinde götürüldü ve bulunamadı. Çünkü Tanrı onu almıştı. Çünkü alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi. ⁶ İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkânsızdır. Çünkü Tanrı'ya gelen kişi, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendirdiğine inanmalıdır.

⁷ İman sayesinde Noah, henüz görünmeyen olaylarla ilgili uyarıldı. Tanrı korkusuyla harekete geçti, ev halkını kurtarmak için bir gemi hazırladı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana göre olan doğruluğun mirasçısı oldu.

⁸ İman sayesinde Avraham miras olarak alacağı yere gitmek üzere çağrıldığında, itaat etti. Nereye gittiğini bilmeden yola çıktı. ⁹ İman sayesinde vaat edilen diyarda bir yabancı olarak yaşadı. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakov'la birlikte çadırlarda oturdu.

¹⁰ Çünkü temelleri bulunan, kurucusu ve yapıcısı Tanrı olan kenti arıyordu.

¹¹ İman sayesinde, Sarah bile hamile kalmak için güç buldu. Vaat edeni güvenilir saydığından ileri yaşına rağmen bir çocuk dünyaya getirdi. ¹² Bu nedenle, bedeni ölü sayılabilecek bir adamdan, gökteki yıldızlar kadar çok, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız bir soy yetiştirdi.

¹³ Bunların hepsi imanlı olarak öldüler. Vaatlere kavuşmadan onları uzaktan görüp selamladılar. Yeryüzünde yabancı ve misafir olduklarını açıkça dile getirdiler. ¹⁴ Çünkü böyle konuşanlar bir yurt aradıklarını açıkça ortaya koyuyorlar. ¹⁵ Gerçi çıktıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmek için yeterince zamanları olurdu. ¹⁶ Ama onlar daha üstün bir yeri -yani göksel yurdu- arzuluyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlar için bir kent hazırladı.

¹⁷ Avraham denendiği zaman imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri memnuniyetle almış olan, biricik oğlunu kurban ediyordu. ¹⁸ Ona, "Senin soyun İshak'la sürecek" demişti. ¹⁹ Bunun için, Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü. Böylece İshak'ı simgesel şekilde ölümden geri aldı.

²⁰ İman sayesinde İshak, Yakov'la Esav'ı gelecek olaylarla ilgili olarak kutsadı.

²¹ Yakov ölürken iman sayesinde Yosef'in oğullarının her birini kutsadı, değneğin ucuna yaslanarak tapındı.

²² Yosef ölümü yaklaştığında iman sayesinde İsrail'in çocuklarının ayrılışını anlattı ve kemikleri hakkında talimat verdi.

²³ Moşe doğduğunda annesi babası imanla onu üç ay sakladılar. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın buyruğundan korkmadılar.

²⁴ Moşe büyüdüğünde iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak anılmayı reddetti. ²⁵ Bir süreliğine günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın halkıyla birlikte hakaret görmeyi tercih etti. ²⁶ Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödüle bakıyordu. ²⁷ Kralın öfkesinden korkmadan imanla Mısır'dan ayrıldı. Çünkü görünmez Olan'ı görür gibi dayandı. ²⁸ İlk doğanları yok edenin kendilerine dokunmaması için imanla Pesah'ı tuttu ve kanını serpti. ²⁹ İman sayesinde karadan geçermiş gibi Kızıldeniz'den geçtiler. Mısırlılar aynı şeyi yapmaya kalkıştıklarında boğuldular. ³⁰ İsraililer yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde döndüler; imanları sayesinde surlar yıkıldı.

³¹ Fahişe Rahav casusları dostça kabul ettiği için imanını sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte mahvolmadı.

³² Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, David, Samuel ve peygamberlerden söz etsem, buna zaman yetmez. ³³ İmanları sayesinde krallıkları ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağzını kapadılar. ³⁴ Ateşin gücünü söndürdüler. Kılıcın ağzından kaçtılar. Zayıfıkta güç buldular, savaşta güçlendiler ve yabancı orduları kaçırdılar. ³⁵ Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarıysa daha iyi bir dirilişe kavuşmak için salıverilmeye yanaşmayarak işkence gördüler. ³⁶ Diğerleri alaya alınıp kırbaçlandı, hatta zincire vurulup zindana atıldı. ³⁷ Taşlandılar. Biçilerek parçalandılar. Denendiler. Kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi postu içinde dolaştılar. Yoksulluk çektiler, sıkıntı gördüler, düşmanca davranışlara maruz kaldılar. ³⁸ Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yerin yarıklarında dolanıp durdular.

³⁹ Bunların hepsi, imanla ilgili böyle bir tanıklığa sahip oldukları halde, hiçbirini vaadi alamadılar. ⁴⁰ Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bize daha üstün bir şey sağlamıştır.

12

¹ Çevremiz böylesine büyük bir tanıklar bulutuyula kuşatıldığına göre, her türlü ağırlığı ve bizi kolayca saran günahı üzerimizden sıyrıp atalım ve önümüze

konulan yarışı sabırla koşalım. ² Gözümüzü imanımızı başlatan ve tamamlayan Yeşua'ya dikelim. O önüne konan sevinç uğruna çarmihın utancını hiçe sayarak katlandı ve Tanrı'nın tahtının sağında oturdu. ³ Canlarınız yorulup gevşemesin diye günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olan'ı düşünün. ⁴ Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınız dökülünceye dek direnmiş değilsiniz. ⁵ Size çocuklarım diye seslenen şu öğüdü unuttunuz:

“Oğlum, Efendi'nin terbiyesini hafife alma, O'nun tarafından azarlandığında gevşeme.

⁶ Çünkü Efendi sevdiği kişiyi terbiye eder, Kabul ettiği her oğulu cezalandırır.”

⁷ Terbiye edilmek uğruna sabretmelisiniz. Tanrı size çocukları gibi davranıyor. Hangi oğulu babası terbiye etmez? ⁸ Ama herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, o zaman çocuklar değil, gayrimeşru evlatlarsınız. ⁹ Ayrıca bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. Ruhlar Babası'na tabi olup yaşamak çok daha önemli değil mi? ¹⁰ Gerçi babalarımız kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor. ¹¹ Her terbiye uygulandığı sırada tatlı gelmez, acı gelir. Ama böyle eğitilenlere bu sonradan doğruluğun esenlik ürününü yetiştirir. ¹² Öyleyse, sarkık elleri kaldırın ve zayıf dizleri doğrultun. ¹³ Ayaklarınız için düz yollar yapın. Öyle ki, kötürüm kısım yerinden çıkmasın, tersine şifa bulsun.

¹⁴ Bütün insanlarla barış içinde yaşamaya ve kutsal olmaya gayret gösterin. Bu olmadan kimse Efendi'yi göremeyecek. ¹⁵ Dikkat edin ki, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını kirletecek acı bir kök filizlenmesin. ¹⁶ Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemek karşılığında satan Esav'a benzeyip kutsal değerlere saygısızlık etmesin. ¹⁷ Biliyorsunuz ki, daha sonra kutsamayı miras almak istediye de reddedildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvardıysa da tövbe zemini bulamadı.

¹⁸⁻¹⁹ Sizler dokunulabilen, ateşle yanan dağa, karanlığa, zifiri karanlık ve kasırgaya, çağrı borusunun gürlemesine ve sözlerin sesine yaklaşmadınız. O sesi işitenler, kendilerine bir söz daha söylenmesin diye yalvardılar. ²⁰ Çünkü, “Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak” buyruğuna dayanamadılar. ²¹ Görünüm o kadar korkunçtu ki, Moşe, “Korkuyorum ve titriyorum” dedi.

²²⁻²⁴ Sizlerse Siyon Dağı'na, diri Tanrı'nın kenti göksel Yeruşalem'e, sayısız meleğin sevinçle kutlamaya katıldığı, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan Yeşua'ya ve Habel'inkinden daha üstün şeylerden söz eden serpmelik kana yaklaştınız.

²⁵ Bunları söyleyeni sakın reddetmeyin. Yeryüzünde kendilerini uyararı reddedenler kaçamadılarsa, bizi gökten uyarana yüz çevirirsek kaçamayacağımız çok daha kesindir. ²⁶ O zaman O'nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, “Artık bir kez daha yalnızca yeri değil, gökleri de sarsacağım” diyerek söz vermiştir. ²⁷ “Artık bir kez daha” sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını gösteriyor; öyle ki sarsılmayanlar geride kalsın. ²⁸ Bu nedenle, bize sarsılmaz bir krallık verildiğine göre minnettar olalım. Öyle ki,

Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla hizmet edelim.

²⁹ Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.

13

¹ Kardeş sevgisi hep olsun. ² Yabancılarla konukseverlik göstermeyi unutmayın. Çünkü bunu yapmakla bazıları bilmeden melekleri ağırladı. ³ Tutuklu olanları, onlarla birlikte tutukluymuşsunuz gibi hatırlayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu bilerek düşmanca davranışlara maruz kalanları unutmayın. ⁴ Herkes evliliğe saygı duysun. Evlilik yatağı lekesiz olsun. Tanrı fuhuş yapanları ve zina edenleri yargılayacak.

⁵ Para sevgisinden özgür olun. Elinizdekiyle yetinin. Çünkü Tanrı, “Seni hiçbir şekilde terk etmeyeceğim, seni hiçbir şekilde yüzüstü bırakmayacağım” dedi. ⁶ Böylece cesaretle diyoruz ki,

“Efendi benim yardımcımdır. Korkmayacağım. İnsan bana ne yapabilir?”

⁷ Size Tanrı'nın sözünü bildiren önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucunu göz önünde bulundurarak onların imanını örnek alın. ⁸ Yeşua Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. ⁹ Çeşitli ve garip öğretilere kapılıp sürüklenmeyin. Çünkü yüreğin yiyecek değil, lütufla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklerle meşgul olanlar bundan fayda görmediler.

¹⁰ Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur. ¹¹ Çünkü kanları başkâhin tarafından günah sunusu olarak kutsal yere getirilen hayvanların cesetleri ordugâhın dışında yakılır. ¹² Bunun içindir ki, Yeşua da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti. ¹³ Bu nedenle, O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugâhın dışına çıkıp yanına gidelim. ¹⁴ Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yok. Tersine gelecek olanı arıyoruz. ¹⁵ O halde, Yeşua aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanı, yani O'nun adına sadakatimizi ilan eden dudakların ürününü sunalım. ¹⁶ İyilik etmeyi ve paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur.

¹⁷ Önderlerinize itaat edin ve onlara tabi olun. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi gözetirler. Öyle ki, yaptıkları işi inleyerek değil, ki bunun size yararı olmaz, sevinçle yapsınlar.

¹⁸ Bizim için dua edin. Vicdanımızın temiz olduğuna ve her konuda erdemli bir yaşam sürdürmek istediğimize inanıyoruz. ¹⁹ Yanınıza tez zamanda dönebileyim diye özellikle dua etmenizi istiyorum.

²⁰ Esenlik kaynağı olan Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Efendimiz Yeşua'yı sonsuz antlaşma kanıyla ölümden diriltti. ²¹ O'nun isteğini yapabilmemiz için sizi her iyi iş için eksiksiz kılsın. Hoşnut olduğu şeyin gerçekleşmesi için Yeşua Mesih aracılığıyla sizde işlesin. Yücelik sonsuzluklara dek O'nun olsun! Amin.

²² Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım. ²³ Kardeşimiz Timoteos'un serbest bırakıldığını bilmenizi istiyorum. Yakında gelebilirse, kendisiyle birlikte sizi görmeye geleceğim.

²⁴ Önderlerinize ve tüm kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam ederler.

²⁵ Lütfü hepinizle birlikte olsun! Amin.

YAKOV

¹ Tanrı'nın ve Efendi Yeşua Mesih'in hizmetkârı ben Yakov'dan, dağılmış on iki oymağa selamlar.

² Kardeşlerim, çeşitli ayartılara düştüğünüzde bunu tam bir sevinçle karşılayın. ³ Biliyorsunuz ki, imanınızın sınanması dayanıklılık üretir. ⁴ Dayanıklılık da kendi işini gerçekleştirsin ki, hiçbir eksiği olmayan olgun ve yetkin kişiler olasınız.

⁵ Ama içinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe ve azarlamadan veren Tanrı'dan istesin, kendisine verilecektir. ⁶ Yalnız şüphe duymadan imanla istesin. Çünkü şüphe duyan kişi, rüzgârın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer. ⁷ O kişi Efendi'den bir şey alacağını sanmasın. ⁸ Böyle biri çift fikirli, tüm yollarında kararsız biridir.

⁹ Düşkün durumdaki kardeş kendi yüksekliğiyle övünsün. ¹⁰ Zengin olansa kendi düşkünlüğüyle, çünkü kır çiçeği gibi geçip gidecektir.

¹¹ Çünkü güneş kavurucu rüzgârla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer ve görünüşünün güzelliği kaybolur. Tıpkı bunun gibi zengin de kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir.

¹² Ne mutlu ayartıya dayanan kişiye! Çünkü onaylandığında, Efendi'nin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır.

¹³ Hiç kimse ayartıldığında, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz. ¹⁴ Ne var ki, herkes kendi arzularına kapılıp aldanarak ayartılır. ¹⁵ Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.

¹⁶ Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! ¹⁷ Her iyi armağan ve her kusursuz armağan yücelerden, kendisinde değişkenlik ya da döneklık gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir. ¹⁸ O, kendi isteğiyle, yarattıklarının ilk ürünü olmamız için gerçeğin sözü aracılığıyla bizi dünyaya getirdi.

¹⁹ O halde, sevgili kardeşlerim, herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta ağır, öfkelenmekte yavaş olsun. ²⁰ Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın doğruluğunu sağlamaz. ²¹ Bu nedenle, her türlü pislği ve taşkınlığı üzerinizden sıyrıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin. ²² Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz. ²³ Çünkü sözün uygulayıcısı değil de dinleyicisi olan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan adama benzer. ²⁴ Çünkü kendini görür, gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unuttur. ²⁵ Ama özgürlüğün yetkin yasasına bakıp onda devam eden kişi, unutkan dinleyici değil, işi uygulayan kişidir. Bu kişi yaptığıyla kutsanır.

²⁶ Sizden biri kendinin inançlı olduğunu sanıp dilini dizginlemezse, kendi kendini aldatır ve inancı da boştur. ²⁷ Babamız Tanrı'nın önünde pak ve lekesiz inanç şudur: Öksüzleri ve dulları sıkıntılarında ziyaret etmek ve kendini dünyanın lekelemesinden korumaktır.

2

¹ Kardeşlerim, yüce Efendimiz Yeşua Mesih'e iman edenler olarak ayırım yapmayın. ²⁻⁴ Havranıza altın yüzüklü, güzel giysili bir adamla kirli giysili yoksul bir adam girdiğinde, güzel giysiler giyene ilgiyle, "Buraya iyi bir yere otur", yoksula, "Şurada dur" ya da "Ayağımın dibine otur" dersiniz, aranızda ayırım yapmış, kötü düşünceli yargıçların durumuna düşmüş olmaz mısınız? ⁵ Sevgili kardeşlerim, dinleyin: Tanrı, imanda zengin olsunlar ve kendisini sevenlere

vaat ettiği krallığın mirasçıları olsunlar diye bu dünyada yoksul olanları seçmedi mi? ⁶ Oysa siz yoksulu küçük düşürdünüz. Size zulmeden zenginler değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyenler onlar değil mi? ⁷ Çağrıldığınız o yüce Ad'a küfreden onlar değil mi? ⁸ Bununla birlikte, "Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal Yazı'ya göre krallık yasasını yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz. ⁹ Ama ayırım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekle suçlu bulunursunuz. ¹⁰ Çünkü kim Yasa'nın tamamını yerine getirip bir noktada tökezlerse, bütününe karşı suçlu olur. ¹¹ Çünkü "Zina etmeyeceksin" diyen, ayrıca "Adam öldürmeyeceksin" demiştir. Eğer zina etmez, ama adam öldürsen, Yasa'yı çiğnemiş olursun. ¹² Özgürlük Yasası'na göre yargılanacak insanlar gibi konuşun ve davranın. ¹³ Çünkü yargı merhamet göstermeyene karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir.

¹⁴ Kardeşlerim, biri iman olduğunu söyleyip de eylemleri olmazsa, bu neye yarar? Bu tür bir iman onu kurtarabilir mi? ¹⁵⁻¹⁶ Eğer bir erkek ya da kız kardeş çıplaksa ve günlük yiyecekten yoksunsa, biriniz ona, "Esenlikle git, ısınmanı ve doymanı dilerim" der, ama bedeninin ihtiyaçlarını vermezse, bu neye yarar? ¹⁷ Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür. ¹⁸ Evet, biri, "Senin imanın var, benimse eylemlerim. Bana eylemlerin olmadan imanını göster, ben de sana eylemlerimle imanımı göstereyim" diyebilir.

¹⁹ Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. İblisler de buna inanıyor ve titriyorlar. ²⁰ Ama ey boş insan, eylemsiz imanın ölü olduğunu mu bilmek istiyorsun? ²¹ Atamız Avraham, oğlu İshak'ı sunakta kurban etmekle aklanmadı mı? ²² Görüyorsun, onun imanını eylemleriyle birlikte işliyordu; eylemleriyle imanını tamamladı.

²³ Böylece, "Avraham Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı" diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. Ona Tanrı'nın dostu denildi.

²⁴ Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemleriyle de aklanır.

²⁵ Aynı şekilde, ulakları kabul edip başka bir yoldan gönderen fahişe Ravah da bu eylemiyle aklanmadı mı? ²⁶ Ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.

3

¹ Kardeşlerim, daha ağır bir yargılamadan geçeceğimizi bilerek, çoğunuz öğretmen olmayın. ² Çünkü hepimiz birçok konuda tökezleriz. Sözde, tökezlemeyen kişi, yetkin bir insandır ve tüm bedenini dizginleyebilir. ³ Bize itaat etsinler diye atların ağızına gem vururuz ve böylece bütün bedenlerini yönlendiririz. ⁴ Bakın, gemiler de çok büyük olmalarına ve sert rüzgârlarla sürüklenmelerine karşın, dümencinin gönlü nereye isterse, çok küçük bir dümenle oraya çevrilir. ⁵ Dil de tıpkı böyledir. Bedenin küçük bir üyesi olduğu halde büyük şeylerle övünür. Bakın, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir! ⁶ Dil de bir ateştir. Bedenimizin üyeleri arasında kötülük dünyasıdır. Tüm bedenimizi kirletir. Cehennemden yükselen alev olarak doğanın gidişatını alevlendirir. ⁷ İnsan her tür hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmeye devam etmektedir.

⁸ Ama dili kimse evcilleştiremez. Ölümcül zehirle dolu, yerinde durmayan bir kötülük. ⁹ Dilimizle Tanrımız'ı, Babamız'ı överiz, yine aynı dille Tanrı'nın suretinde yaratılmış olan insana söveriz. ¹⁰ Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı. ¹¹ Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı? ¹² Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, hiçbir kaynak hem tuzlu su hem de tatlı su vermez.

¹³ Aranızda bilge ve anlayışlı olan kimdir? İyi yaşayışını, bilgeliğin yumuşak huyluluğunda yapılan iyi işlerle gösterebilir. ¹⁴ Ama yüreğinizde acı bir kıskançlık ve bencil bir hırs varsa, övünmeyin, gerçeğe karşı yalan söylemeyin. ¹⁵ Bu bilgelik yukarıdan değildir. Tersine, dünyadan, bedensel, iblislerdendir. ¹⁶ Çünkü nerede kıskançlık ve bencil hırs varsa, orada karışıklık ve her türlü kötülük vardır. ¹⁷ Ama yukarıdan gelen bilgelik önce paktır, sonra barışçıldır, yumuşak huylu ve akla uygundur. Merhametle ve iyi meyvelerle doludur. Taraf tutmaz, ikiyüzlülük yapmaz. ¹⁸ Doğruluğun ürünü barış yapımcıları tarafından barış içinde ekilir.

4

¹ Aranızdaki çatışmalar ve kavgalar nereden geliyor? Bedeninizin üyelerinde savaşılan tutkularınızdan değil mi? ² Arzu duyuyorsunuz, elde edemeyince öldürüyor, göz dikeyorsunuz. Çatışıp kavga ediyorsunuz. Sahip değilsiniz, çünkü Tanrı'dan istemiyorsunuz. ³ İsteyince de alamıyorsunuz, çünkü yanlış niyetle, kendi zevkleriniz için kullanmak üzere istiyorsunuz. ⁴ Ey sadakatsizler, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder. ⁵ Yoksa Kutsal Yazı boşuna mı, "İçimizde yaşayan Ruh kıskançlıkla özler" diyor? ⁶ Ama daha çok lütuf verir. Bu nedenle, "Tanrı kibirlilere karşı çıkar, ama alçakgönüllülere lütuf verir" der. ⁷ Bu nedenle Tanrı'ya tabi olun. İblis'e direnin, sizden kaçacaktır.

⁸ Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ellerinizi temizleyin ey günahkârlar. Yüreklerinizi arındırın, ey çift fikirliler. ⁹ Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün. ¹⁰ Efendi'nin önünde kendinizi alçaltın, O sizi yükseltecektir.

¹¹ Kardeşler, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da kardeşini yargılayan, Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur. Ama Yasa'yı yargılasan, Yasa'yı uygulayan değil, yargıç olursun. ¹² Tek Yasa koyucu vardır, kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Sen kim oluyorsun ki, başkasını yargılıyorsun?

¹³⁻¹⁴ Gelin şimdi, "Bugün ya da yarın şu kente gidelim, orada bir yıl geçirelim, ticaret yapalım, para kazanalım" diyen sizler, oysa yarın yaşamınızın nasıl olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa bir süre görünen, sonra kaybolup giden buhar gibisiniz. ¹⁵ Bunun yerine, "Efendi dilerse yaşayacağız, şunu veya bunu yapacağız" demelisiniz.

¹⁶ Ama şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür. ¹⁷ Bu nedenle, iyi olanı bilip de yapmayan kişi, günah işlemiş olur.

5

¹ Gelin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek sefaletlerden ötürü feryat edip ağlayın. ² Servetiniz çürümüş, giysilerinizi güve yemiştir. ³ Altınınız ve gümüşünüz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklıkta bulunacak, etinizi ateş gibi yiyecek. Son günlerde hazine biriktirdiniz.

⁴ Bakın, tarlalarınızı biçen işçilerin hileyle alıkoyduğunuz ücretleri haykırıyor. Orakçıların feryatları Orduların Efendisi'nin kulaklarına ulaştı. ⁵ Yeryüzünde lüks ve zevk içinde yaşadınız. Kesim günü için yüreğinizi besiyeye çektiniz. ⁶ Size karşı direnmeyen doğru kişiyi suçlu çıkarıp öldürdünüz.

⁷ Öyleyse kardeşler, Efendi'nin gelişine dek sabırlı olun. Bakın, çiftçi, ilk ve son yağmurları alana dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor! ⁸ Siz de sabırlı olun. Yüreğinizi güçlendirin, çünkü Efendi'nin gelişi yakındır.

⁹ Kardeşler, birbirinize karşı söylenmeyin ki, yargılanmayasınız. İşte, Yargıç kapıda duruyor. ¹⁰ Kardeşler, Efendi'nin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntıda sabır örneği olarak alın. ¹¹ Bakın, dayanmış olanlara ne mutlu diyoruz. Eyüp'ün nasıl dayandığını işittiniz. Sonunda Efendi'nin onun için neler yaptığını gördünüz. Efendi'nin şefkati ve merhameti ne denli boldur.

¹² Kardeşlerim, her şeyden önce, ne gök, ne yer, ne de başka bir şey üzerine ant içmeyin. "Evet" iniz "evet", "hayır" ınız "hayır" olsun ki, ikiyüzlü duruma düşmeyin.

¹³ İçinizden biri acı mı çekiyor? Dua etsin. Birisi sevinçli mi? İlahi söylesin. ¹⁴ İçinizden biri hasta mı? Kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın. Efendi'nin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler. ¹⁵ İman duası hastayı iyileştirecek ve Efendi onu ayağa kaldıracaktır. Günah işlemişse affedilecektir. ¹⁶ Şifa bulabilmek için suçlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin ısrarcı duası çok güçlü ve etkilidir. ¹⁷ Eliyah bizim gibi bir insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti ve üç yıl altı ay yeryüzüne yağmur yağmadı. ¹⁸ Yeniden dua etti, gök yağmur, toprak da ürün verdi.

¹⁹ Kardeşlerim, eğer içinizden biri gerçekten sapar da biri onu geri döndürürse, ²⁰ bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış ve birçok günahı örtmüş olur.

1. PETRUS

¹ Yeşua Mesih'in elçisi Petrus'tan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli ve Bitinya'ya dağılmış, oralarda yabancılar olarak yaşayan seçilmişlere selam!
² Yeşua Mesih'in sözüne itaat etmeniz ve O'nun kanının üzerinize serpilmesi için, Baba Tanrı'nın ön bilgisi uyarınca Ruh'ta kutsal kılınıp seçildiniz. Lütuf ve esenlik çoğalarak sizin olsun.

³⁻⁴ Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. Yeşua Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, bozulmaz, lekesiz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras göklerde sizin için ayrılmıştır. ⁵ Zamanın sonunda açığa çıkmaya hazır kurtuluş için iman aracılığıyla Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz. ⁶ Bundan büyük sevinç duyuyorsunuz. Gerçi şimdi çeşitli denenmelerle kısa bir süre üzüntü çekmeniz gerekiyor. ⁷ Böylelikle ateşle arıtılmış saf altından daha değerli olan imanınızın kanıtlanması, Yeşua Mesih görüldüğünde size övgü, yücelik, saygınlık kazandıracak. ⁸ O'nu görmemiş olduğunuz halde seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde iman ediyorsunuz. Sözle anlatılamaz yücelik dolu bir sevinçle coşuyorsunuz. ⁹ İmanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşunu alıyorsunuz. ¹⁰ Size gelecek lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşu gayretle arayıp soruşturdular.

¹¹ İçlerinde bulunan Mesih'in Ruhü, Mesih'in çekeceği acıları ve bu acıları izleyecek olan yücelikleri önceden bildirirken, Ruh'un kime ya da ne tür bir zamana işaret ettiğini araştırdılar. ¹² Bu şeylerde kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara gösterildi. Bunları gökten gönderilen Kutsal Ruh aracılığıyla size Müjde'yi iletenler şimdi bildirdi. Melekler bile bu şeylere yakından bakmayı çok isterler.

¹³ Bu nedenle düşüncelerinizi eyleme hazırlayın. Ayık kalıp umudunuzu tümüyle Yeşua Mesih'in görünmesiyle size getirilecek lütfu bağlayın.

¹⁴ Söz dinleyen çocuklar gibi olun, bilgisiz olduğunuz o eski günlerdeki tutkularınıza uymayın. ¹⁵ Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğu gibi, siz de her davranışınızda kutsal olun. ¹⁶ Çünkü şöyle yazılmıştır: "Kutsal olacaksınız, çünkü ben kutsalıyım." ¹⁷ Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptığı işe göre yargılayan Tanrı'ya Baba diye çağırdığınıza göre, yabancı olarak yaşadığınız bu yerdeki zamanınızı saygıyla korku içinde geçirin. ¹⁸ Çünkü atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan, çürüyüp giden gümüşle ya da altınla kurtulmadığınızı biliyorsunuz. ¹⁹ Tersine, eksiksiz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanıyla kurtuldunuz. ²⁰ Dünyanın yaratılışından önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza görüldü. ²¹ O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Onun için, imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır.

²² Gerçeğe itaat ederek kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahipsiniz. Birbirinizi yürekten sevin. ²³ Çünkü çürüyen değil, çürümez bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz.

²⁴ Çünkü,

"İnsanların hepsi ota benzer, Tüm yüceliği kır çiçeğini andırır. Ot kurur, çiçeği düşer,

²⁵ Ama Efendi'nin sözü sonsuza dek yerinde durur."

İşte size duyurulan söz budur.

2

1 Bunun için her türlü kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve her türden kötü konuşmayı bir yana bırakın. ²⁻³ Eğer gerçekten Efendi'nin iyiliğini tattıysanız, yeni doğan bebekler gibi, Söz'ün saf sütünü arzulayın ki, onunla büyüyesiniz. ⁴ İnsanlar tarafından reddedilmiş, ama Tanrı'ya göre seçkin, değerli taş, O'na gelin. ⁵ Sizler de diri taşlar olarak ruhsal konutu oluşturun. Böylelikle, kutsal kâhinler topluluğu olarak Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'ya hoşnut eden ruhsal kurbanlar sunarsınız. ⁶ Kutsal Yazı şunu içerir,

“İşte, Siyon'a seçkin ve değerli bir köşe taşı koyuyorum. O'na iman eden düş kırıklığına uğramayacak.”

⁷ İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama iman etmeyenler için,

“Yapıcıların reddettiği taş

Köşenin baş taşı,”

⁸ “Tökeleme taşı ve suç kayası oldu.”

Çünkü onlar söze itaatsizlik ederek tökezlerler. Zaten bunun için atanmışlardır. ⁹ Ama siz seçilmiş bir soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın kendisine ait bir halksınız. Sizi karanlıktan şaşılmalı ışığına çağıran Tanrı'nın harikalarını duyurmak için seçildiniz. ¹⁰ Eskiden halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Eskiden merhamete kavuşmamıştınız, şimdiyse merhamete kavuştunuz.

¹¹ Sevgili kardeşlerim, yabancılar ve konuklar olarak cana karşı savaşan benliğin tutkularından kaçınmanızı öğütüyorum. ¹² Uluslar arasında iyi davranışlar sergileyin. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi size karşı konuşsalar da, iyi işlerinizi görüp ziyaret gününde Tanrı'yı yüceltsinler.

¹³⁻¹⁴ Bu nedenle, Efendi adına insanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma, gerek her şeyin üstünde olan krala, gerekse kötülük yapanları cezalandırmak ve iyilik yapanları onurlandırmak için kralın gönderdiği valilere tabi olun. ¹⁵ Çünkü Tanrı'nın isteği, akılsızların bilgisizliğini iyilik yaparak susturmanızdır. ¹⁶ Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük yapmak için bahane olarak kullanmayın. Tanrı'nın hizmetkârları olarak yaşayın.

¹⁷ Bütün insanlara saygı gösterin. Kardeşsever olun. Tanrı'dan korkun. Krala saygı duyun.

¹⁸ Ey hizmetkârlar, efendilerinize tam bir saygıyla tabi olun. Yalnızca iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, kötü olanlarına da. ¹⁹ Çünkü bir kişi haksız yere acı çeker ve Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, övgüye değerdir. ²⁰ Günah işleyip dövüldüğünüzde sabırla katlanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acıya sabırla katlanırsanız, bu, Tanrı katında övgüye değerdir. ²¹ Çünkü bunun için çağrıldınız. Mesih de bizim için acı çekti, O'nun adımlarını izleyesiniz diye size bir örnek bıraktı. ²² O günah işlemedi, “ağzından hileli söz çıkmadı.” ²³ Kendine lanet edildiğinde lanetle karşılık vermedi. Acı çektiğinde tehdit etmedi, ancak kendisini adaletle yargılayan Tanrı'ya teslim etti. ²⁴ Günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı kendi bedeninde, ağaç üzerinde yükledi. O'nun yaralarıyla iyileştiniz. ²⁵ Çünkü yoldan sapan koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne geri döndünüz.

3

¹⁻² Ey kadınlar, aynı şekilde, kocalarınıza tabi olun. Öyle ki, Söz'e itaat etmeseler bile, Tanrı korkusuna dayanan pak davranışlarınızı görerek söze gerek kalmaksızın karılarının davranışlarıyla kazanılsınlar. ³ Güzelliğiniz

örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi yalnızca dış görünüşle ilgili olmasın. ⁴ Tersine yüreğin saklı kişiliğinde, sakın ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliği süsünüz olsun. Tanrı katında bunun değeri çoktur. ⁵ Çünkü geçmişte Tanrı'ya umut bağlamış kutsal kadınlar da kendi kocalarına tabi olup böyle süslenirlerdi.

⁶ Böylece Sarah Avraham'ın sözünü dinler, ona "Efendim" diye hitap ederdi. İyilik eder, hiçbir dehşetten korkmazsanız, siz de Sarah'ın çocukları olursunuz.

⁷ Aynı şekilde, siz kocalar, bedensel açıdan daha güçsüz olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınız engelle karşılaşmasın.

⁸ Özetle, hepiniz aynı fikirde birleşin. Birbirinize karşı şefkatli, kardeşsever, yufka yürekli, nazik olun. ⁹ Kötülüğe kötülükle, hakarete hakaretle değil, tersine kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak için çağrıldınız. ¹⁰ Bu nedenle,

"Yaşamı seven,
Güzel günler görmek isteyen, Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalandan korusun.

¹¹ Kötülükten sakınıp iyilik etsin. Esenliği arasın, ardınca gitsin.

¹² Çünkü Efendi'nin gözleri Doğruların üzerindedir, Kulakları onların duasına açıktır.

Ama Efendi'nin yüzü kötülük edenlere karşıdır."

¹³ Eğer iyilik yapmayı kendinize örnek alırsanız, size kim kötülük edecek? ¹⁴ Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! "Onların korktuğundan korkmayın, tedirgin olmayın." ¹⁵ Ama Efendi Tanrı'yı yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese yanıt vermeye her zaman hazır olun. ¹⁶ Yalnız bunu alçakgönüllülükle ve saygıyla yapın. Temiz bir vicdana sahip olun. Öyle ki, Mesih'teki iyi yaşamınızı kötüleyenler söylediklerinden utansınlar. ¹⁷ Eğer Tanrı'nın isteği iyilik edip acı çekmekse, kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir. ¹⁸ Çünkü Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak üzere doğru kişi olarak doğru olmayanlar uğruna bir kez günahlar için acı çekti. Bedende öldürüldü, ama Ruh'ta diriltildi. ¹⁹ Ruh'ta gidip bunları zindanda olan ruhlara duyurdu. ²⁰ Eskiden, Noah'ın günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlara söz dinlememişlerdi. O gemide suyla kurtulanların sayısı az oldu. Topu topu sekiz kişi. ²¹ Bu şimdi, sizi kurtaran vaftizin bir simgesidir. Bedeni kirden arındıran değil, Tanrı'ya karşı temiz bir vicdanın yanıtı olan vaftiz, Yeşua Mesih'in dirilişiyle sağlandı. ²² O göğe yükselmiştir ve Tanrı'nın sağındadır. Melekler, yetkiler ve güçler O'na tabi kılınmıştır.

4

¹ Bu nedenle, Mesih bizim için bedende acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedende acı çeken, günahla ilişkisini kesmiştir. ² Öyle ki, bedende kalan zamanını artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteği doğrultusunda yaşayasın. ³ Çünkü ulusların arzularını yerine getirerek ahlaksızlık, şehvet, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içki alemleri, ilke tanımayan ve putperestlikler içinde geçmişimizi yeterince boşa harcadık. ⁴ Onlarla aynı aşırı isyan seli içinde koşmamanızı yadırgıyorlar ve size küfrediyorlar. ⁵ Onlar, ölüleri ve dirileri yargılamaya hazır olana hesap verecekler. ⁶ Bunun için Müjde ölülere de duyuruldu; öyle ki, bedenlen insan gibi yargılasınlar, ama ruhen Tanrı gibi yaşasınlar.

⁷ Ama her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle sağduyulu olun, kendinize hâkim olun ve duada ayık durun. ⁸ Her şeyden önce birbirinizi içten sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter. ⁹ Söylenmeden birbirinize karşı konuksever olun. ¹⁰ Her biriniz almış olduğu ruhsal armağana göre, bunu Tanrı'nın çok yönlü lütfunun iyi yöneticileri olarak birbirinize hizmet etmek için kullanın. ¹¹ Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletirmiş gibi konuşsun. Hizmet eden, Tanrı'nın sağladığı güçle hizmet etsin. Öyle ki, Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve hakimiyet sonsuza dek O'na aittir! Amin.

¹² Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için üzerinize gelen ateşli deneme karşısında, sanki başınıza garip bir şey gelmiş gibi şaşırmayın.

¹³ Tam tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz için sevinin ki, O'nun görkemi açığa çıktığında siz de sevinçle coşasınız. ¹⁴ Mesih'in adından ötürü aşağılanırsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhu üzerinizde duruyor. Onlar açısında O lanetlendi, ama sizin açınızdan O yüceltildi. ¹⁵ Aranızdan hiçbiri katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin. ¹⁶ Ama biriniz Hristiyan olduğu için acı çekerse, bundan utanmasın. Tersine, bu adla Tanrı'yı yüceltsin. ¹⁷ Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı zaman geldi. Eğer yargı önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne uymayanların hali ne olacak? ¹⁸ "Doğru kişinin kurtulması güçse, tanrısız ve günahkâra ne olacak?" ¹⁹ Öyleyse, Tanrı'nın isteği doğrultusunda acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

5

¹ Bu nedenle, aranızdaki ihtiyarlara, onlar gibi bir ihtiyar, Mesih'in çektiği acıların tanığı, açığa çıkacak yüceliğin paydaşı olarak öğütte bulunuyorum. ² Tanrı'nın aranızdaki sürüsünü güdün. Bunu zorunluymuş gibi değil, gönüllü olarak yapın. Haksız kazanç için değil, gönüllü gözetmenlik yapın. ³ Size emanet edilenlerin üzerinde efendi kesilerek değil, tersine sürüye örnek olarak yapın. ⁴ Baş Çoban ortaya çıktığında, hiç solmayan yücelik tacını alacaksınız.

⁵ Aynı şekilde, gençler siz de, ihtiyarlara tabi olun. Evet, hepiniz birbirinize tabi olmak için alçakgönüllülüğü giyinin. Çünkü, "Tanrı kibirlilere karşı çıkar, alçakgönüllülere lütuf verir." ⁶ Bu nedenle, Tanrı'nın güçlü eli altında kendinizi alçaltın ki, zamanı geldiğinde sizi yüceltsin. ⁷ Bütün kaygılarınızı O'na bırakın, çünkü O sizi önemser.

⁸ Ayık durun ve kendinize hâkim olun. Nöbette olun. Düşmanınız İblis kükreyen bir aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşiyor. ⁹ Dünyadaki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek, imanınızda sarsılmadan ona karşı koyun. ¹⁰ Kısa bir süre acı çektikten sonra sizi Mesih Yeşua aracılığıyla sonsuz yüceliğine çağıran tüm lütfun kaynağı olan Tanrı sizi yetkinleştirip, pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir. ¹¹ Yücelik ve güç sonsuza dek O'nun olsun! Amin.

¹² Kendisini sadık bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca yazdım. Size öğütte bulunuyor ve içinde bulunduğunuz lütfun Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. ¹³ Sizin gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise size selam eder. Oğlum Markos da sizi selamlıyor. ¹⁴ Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın.

Mesih Yeşua'da olan hepinize esenlik olsun! Amin.

2. PETRUS

¹ Yeşua Mesih'in hizmetkârı ve elçisi ben Simon Petrus'tan Tanrımız ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in doğruluğunda bizimle aynı değerli imana sahip olanlara selam! ² Tanrı'nın ve Efendimiz Yeşua Mesih'in bilgisinde size çoğalarak lütuf ve esenlik olsun. ³ Kendi yüceliği ve erdemiyle bizi çağırmanın tanrısal gücü, kendisini tanımamız aracılığıyla yaşamamız ve tanrısallık için bize her şeyi verdi. ⁴ Bunlar sayesinde dünyada kötü arzuların neden olduğu yozlaşmadan kurtulmuş olarak tanrısal özyapıya ortak olabilirsiniz diye, bize çok büyük ve değerli vaatler verildi. ⁵⁻⁷ İşte tam bundan ötürü her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetimimize dayanma gücünü, dayanma gücünüze tanrısallığı, tanrısallığa kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi ekleyin. ⁸ Çünkü bu şeylere artan ölçüde sahip olursanız, Efendimiz Yeşua Mesih'i tanımakta tembel ya da verimsiz olmazsınız. ⁹ Çünkü bunlardan yoksun olan kördür, uzağı göremez. Eski günahlarından arındığını unutmuştur. ¹⁰ Bu nedenle, ey kardeşler, çağrınızı ve seçilmişliğinizi sağlamlaştırmaya daha çok gayret edin. Çünkü bunları yaparsanız, asla tökezlemezsiniz. ¹¹ Böylece Efendimiz ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in sonsuz egemenliğine girme olanağı size cömertçe sağlanacaktır.

¹² Bu nedenle, bunları bildiğiniz ve sahip olduğunuz gerçekte temellenmiş olduğunuz halde, bunları size hatırlatmaktan geri kalmayacağım. ¹³ Bu çadırda olduğum sürece bunları hatırlatarak sizi gayrete getirmeyi doğru buluyorum. ¹⁴ Efendimiz Yeşua Mesih'in bana gösterdiği gibi, çadırımdan ayrılma zamanım hızla yaklaşıyor. ¹⁵ Ben ayrıldıktan sonra da bunları her zaman hatırlayabilmeniz için her türlü gayreti göstereceğim. ¹⁶ Efendimiz Yeşua Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken kurnazca uydurulmuş masallara başvurmamak. O'nun görkemini gözlerimizle gördük. ¹⁷ Çünkü görkemli ve ihtişamlı Olan'dan kendisine, "Bu benim sevgili Oğlum, O'ndan hoşnutum" diye ses geldiğinde, Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı. ¹⁸ Kutsal dağda O'nunla birlikteyken gökten gelen bu sesi biz de duyduk.

¹⁹ Bizim için peygamberlik sözü daha da kesinleşmiş oldu. Gün ağarınca ve sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde parlayan bir kandile benzeyen bu sözlere kulak verirseniz, iyi edersiniz. ²⁰ İlk olarak şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. ²¹ Çünkü hiçbir peygamberlik sözü hiçbir zaman insan isteğiyle meydana gelmedi. Tersine, Tanrı'nın kutsal adamları, Kutsal Ruh tarafından yönlendirilerek konuştular.

2

¹ Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler ortaya çıktığı gibi, sizin aranızda da sahte öğretmenler olacaktır. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi bile inkâr ederek gizlice aranızda yıkıcı öğretiler sokacaklar. Onlar kendi üzerlerine hızlı bir yıkım getirecekler. ² Birçokları onların ahlaksız yollarını takip edecek. Bunun sonucunda gerçeğin yolu kötülenecek. ³ Açgözlülükleri nedeniyle aldatıcı sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için eskiden beri saptanmış olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz. ⁴ Çünkü Tanrı günah işlediklerinde melekleri esirgemedi. Onları Tartarus'a atıp karanlık çukurlara kapattı. Kendilerine ayrılan yargı için orada tutuluyorlar. ⁵ Tanrı eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların

dünyasına tufan gönderdiğinde, doğruluk sözünü duyuran Noah'ı yedi kişiyle birlikte korudu. ⁶ Sodom ve Gomora kentlerini yargıladı. Onları küle çevirip harap etti. Bununla tanrısızların başına geleceklere bir örnek gösterdi. ⁷ Kötülerin ahlaksızlık dolu yaşayışına kederlenen doğru adam Lut'u kurtardı. ⁸ Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp işittiği yasadışı işler nedeniyle doğru yüreğinde her gün acıyla inliyordu. ⁹ Efendi doğru kişileri ayartılardan kurtarmayı da kötülük yapanları yargı günü için saklamayı da bilir. ¹⁰ Özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri yargı için saklar. Bu küstah, dik başlı kişiler yüce varlıklar hakkında kötü konuşmaktan korkmazlar. ¹¹ Oysa melekler bile, güç ve kudret bakımından daha üstün olmalarına rağmen Efendi'nin önünde onlara karşı sövücü bir yargılamada bulunmazlar. ¹² Ne var ki, bunlar akıldan yoksun yaratıklar, yakalanıp yok edilmek üzere doğmuş doğal hayvanlar gibidirler. Bilmedikleri konularda kötü sözler söyleyen bu kişiler de kesinlikle aynı yolda yok edilecekler. ¹³ Gün içinde zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarken, yaptıkları haksızlığın karşılığını alacaklar. Sizinle birlikte yiyip içerken kendi hilelerinden zevk alan bu insanlar birer leke ve utançtır. ¹⁴ Gözleri zıynayla doludur, gūnahtan vazgeçmezler. Kararsız kişileri ayartırlar. Yürekleri açgözlülükle eğitilmiş lanet çocuklarıdır. ¹⁵ Haksız kazancı seven Beor oğlu Balam'ın yolunu izleyerek doğru yolu bırakıp saptılar. ¹⁶ Balam kendi itaatsizliğinden ötürü azarlandı. Dilsiz eşek insan diliyle konuşarak bu peygamberin deliliğini durdurdu. ¹⁷ Bunlar susuz kuyular, fırtınanın sürüklediği bulutlar gibidir. Onlara ayrılan hiç sonu gelmeyen koyu karanlıktır. ¹⁸ Büyük büyük konuşup boş sözler söylerler. Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz kaçıp kurtulanları, benliğin tutkularıyla, ahlaksızlıkla ayartırlar. ¹⁹ Kendileri yozlaşmışlığın kölesiyken onlara özgürlük vaat ederler. Çünkü insan neye yenilirse onun esiri olur.

²⁰ Efendi ve Kurtarıcı Yeşua Mesih'i tanımakla dünyanın pisliğinden kurtulduktan sonra yeniden onun içine karışıp yenilirlerse, son halleri ilkinden beter olur. ²¹ Çünkü doğruluk yolunu öğrendikten sonra kendilerine verilen kutsal buyruktan geri dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu. ²² Şu gerçek özdeyiş onların başına gelmiş demektir: "Köpek yine kendi kusmuğuna döner" ve "Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner."

3

¹ Sevgili kardeşlerim, şimdi bu size yazdığım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da hatırlatma yoluyla samimi düşüncelerinizi harekete geçirmeye çalıştım. ² Öyle ki, kutsal peygamberler tarafından önceden söylenen sözleri ve Efendi'nin ve Kurtarıcı'nın elçileri olan bizlerin buyruğunu hatırlayasınız. ³ Öncelikle şunu bilmelisiniz: Son günlerde kendi tutkularının peşinden giden alaycı kişiler ortaya çıkacak. ⁴ Bu kişiler, "Hani O'nun gelişiyile ilgili vaade ne oldu? Çünkü ataların uykuya daldıkları günden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor" diyecekler. ⁵ Ne var ki, göklerin çok eskiden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla biçim aldığını kasıtlı bir biçimde unutuyorlar. ⁶ O zamanki dünya suların baskısıyla mahvolmuştu. ⁷ Şimdi var olan gökler ve yer aynı sözle ateşe verilmek üzere saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı o güne ayrılmış olarak bekletiliyor.

⁸ Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Efendi'nin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir. ⁹ Bazılarının gecikme saydığı gibi, Efendi vaadinde

gecikmez; ama bize karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. ¹⁰ Ama Efendi'nin günü hırsız gibi gece gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle geçip gidecek, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyecek, yeryüzü ve ondaki tüm işler yanıp tükenecek. ¹¹⁻¹² Böylece her şey yok olacağına göre, sizler nasıl insanlar olmalısınız? Kutsallık içinde yaşayan, tanrısal, Tanrı'nın gününün gelişini özlemle bekleyen insanlar olmalıyız. O gün gökler yanıp yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek. ¹³ Ama biz O'nun vaadine göre içinde doğruluğun barınacağı yeni gökleri ve yeni yeryüzünü bekliyoruz.

¹⁴ Öyleyse, sevgili kardeşlerim, bunları beklediğinize göre, O'nun gözünde lekesiz ve kusursuz olarak esenlik içinde olmaya gayret edin.

¹⁵ Sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi, Efendimiz'in sabrını da kurtuluş sayın. ¹⁶ Pavlus bütün mektuplarında bunlardan söz eder. Mektuplarında anlaşılması güç bazı şeyler vardır. Bilgisiz ve kararsız kişiler öbür Kutsal Yazılar'a yaptıkları gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar. ¹⁷ Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, bunları önceden bildiğinize göre, kötülerin aldatmacasına kapılıp kararlılığınızdan saptamaya dikkat edin. ¹⁸ Efendimiz ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in lütfunda ve O'nun bilgisinde gelişin. Şimdi ve sonsuza dek O'na yücelik olsun! Amin.

1. YUHANNA

¹ Yaşam Sözü hakkında başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, bakıp ellerimizle dokunduğumuzu bildiriyoruz. ² Yaşam açığa çıktı, O'nu gördük ve O'na tanıklık ediyoruz. Baba'yla birlikte olup bize görünmüş olan sonsuz yaşamı size bildiriyoruz. ³ Gördüğümüzü ve işittiğimizi, sizin de bizimle paydaşlığınız olsun diye size bildiriyoruz. Evet, bizim paydaşlığımız Baba ve Oğlu Yeşua Mesih'ledir. ⁴ Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz.

⁵ O'ndan işittiğimiz ve size bildirdiğimiz haber şudur: Tanrı ışıktır ve O'nda hiçbir karanlık yoktur. ⁶ O'nunla paydaşlığımız var deyip karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeği dile getirmemiş oluruz.

⁷ Ama O ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu Yeşua Mesih'in kanı bizi her günahattan arındırır. ⁸ Günahlarımız yok dersek, kendimizi kandırmış oluruz ve içimizde gerçek olmaz. ⁹ Eğer günahlarımızı itiraf edersek, bize günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındırmak için O sadık ve adildir. ¹⁰ Eğer günah işlemedik dersek, O'nu yalancı yaparız ve O'nun sözü bizde olmaz.

2

¹ Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Eğer biri günah işlerse, Baba'nın yanında bizi savunan, doğru kişi Yeşua Mesih vardır. ² O günahlarımızı, yalnızca bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını bağışlatan kurbandır. ³ Buyruklarını yerine getirirsek, O'nu tanıdığımızı bununla biliriz. ⁴ "O'nu tanıyorum" deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır ve kendisinde gerçek yoktur. ⁵ O'nun sözünü tutan kişide ise Tanrı'nın sevgisi gerçekten yetkinleşmiştir. O'nda olduğumuzu bununla biliriz. ⁶ O'nda kaldığını söyleyen kişinin kendisi de tıpkı O'nun yürüdüğü gibi yürümelidir.

⁷ Kardeşler, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri sahip olduğunuz eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk, başlangıçtan beri işittiğiniz sözdür. ⁸ Size yine O'nda ve sizde gerçek olan yeni bir buyruk yazıyorum. Çünkü karanlık geçiyor ve gerçek ışık çoktan parlıyor. ⁹ Işıktaki olduğunuzu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır.

¹⁰ Kardeşini seven ışıktaki kalır ve onun sendelemesi olanaksızdır.

¹¹ Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıkta yürür ve nereye gittiğini bilmez. Çünkü karanlık onun gözlerini kör etmiştir.

¹² Yavrularım, size yazıyorum, çünkü O'nun adı uğruna günahlarınız bağışlandı.

¹³ Babalar, size yazıyorum, çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı biliyorsunuz.

Gençler, size yazıyorum, çünkü kötü olanı yendiniz. Çocuklar, size yazdım, çünkü Baba'yı tanıyorunuz.

¹⁴ Babalar, size yazdım, çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı biliyorsunuz.

Gençler, size yazdım, çünkü güçlüsünüz, Tanrı'nın sözü içinizde bulunuyor, kötü olanı yendiniz.

¹⁵ Dünyayı ve dünyanın şeylerini sevmeyin. Eğer biri dünyayı seviyorsa, Baba'nın sevgisi onun içinde yoktur. ¹⁶ Çünkü dünyanın olan her şey, yani benliğin tutkuları, gözün tutkuları ve yaşamın gururu Baba'dan değil, dünyadandır. ¹⁷ Dünya tutkularıyla birlikte gelip geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza dek kalır.

¹⁸ Çocuklar, bunlar son zamanlardır. Mesih Karşıtı'nın geleceğini işittiniz. Şimdiden birçok Mesih Karşıtı çıkmış durumda. Son saat olduğunu bundan biliyoruz. ¹⁹ Onlar aramızdan çıktılar, ama bizden değillerdi. Çünkü bizden olsalardı, bizimle kalmayı sürdürürlerdi. Ama hiçbirinin bizden olmadığı ortaya çıksın diye ayrıldılar. ²⁰ Sizler Kutsal Olan tarafından meshedildiniz ve hepiniz bilgilisiniz. ²¹ Gerçeği bilmediğiniz için değil, hiçbir yalanın gerçeikle ilgisi olmadığını bildiğiniz için size yazdım. ²² Yeşua'nın Mesih olduğunu inkâr edenden başka yalancı kimdir? Baba'yı ve Oğul'u inkâr eden Mesih Karşıtı'dır. ²³ Oğul'u inkâr edende Baba yoktur. Oğul'u açıkça kabul edende Baba da vardır. ²⁴ Bu nedenle, size gelince, başlangıçtan beri işittiğiniz içinizde kalsın. Başlangıçtan beri işittikleriniz sizde kalırsa, siz de Oğul'da ve Baba'da kalırsınız. ²⁵ O'nun bize vaat ettiği budur, sonsuz yaşam. ²⁶ Bunları size, sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazdım. ²⁷ Size gelince, O'ndan aldığınız mesh sizde kalır ve kimsenin size öğretmesine gerek yoktur. O'nun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, yalan değildir. Size öğrettiği gibi, O'nda kalın. ²⁸ Yavrularım, şimdi Mesih'te kalın. Öyle ki, O görüldüğü zaman cesaretimiz olsun, geldiğinde O'nun önünde utanmayalım. ²⁹ O'nun doğru olduğunu bilerseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

3

¹ Baba'nın bize ne kadar büyük bir sevgi gösterdiğine bakın! Bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor. Dünya bizi bu yönde tanımıyor, çünkü Baba'yı da tanımadı. ² Sevgili kardeşlerim, şu anda Tanrı'nın çocuklarıyız. Ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ama biliyoruz ki, O görüldüğünde biz de O'nun gibi olacağız. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. ³ Mesih'te bu umudu taşıyan herkes, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar. ⁴ Günah işleyen herkes yasadızlıktan da suçludur. Günah, yasadızlık demektir. ⁵ Mesih'in, günahlarımızı kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını biliyorsunuz.

⁶ Mesih'te duran, günah işlemez. Günah işleyen O'nu görmemiş ve tanımamıştır.

⁷ Yavrularım, kimse sizi saptırmasın. Doğru olanı yapan doğru kişidir, tıpkı O'nun doğru olduğu gibi. ⁸ Günah işleyen İblis'e aittir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işliyor. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in işlerini yok etmek için ortaya çıktı. ⁹ Tanrı'dan doğan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda kalır ve günah işleyemez. Çünkü Tanrı'dan doğmuştur. ¹⁰ Kimin Tanrı'nın çocukları, kimin İblis'in çocukları olduğu bununla belli olur. Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir. ¹¹ Başlangıçtan beri işittiğiniz bildiri şudur: Birbirimizi sevelim. ¹² Kötü olana ait olup kardeşini öldüren Kain gibi olmayalım. Kardeşini neden öldürdü? Çünkü kendi işleri kötü, kardeşininkilerse doğrudu.

¹³ Kardeşlerim, dünya sizden nefret ederse şaşırmayın. ¹⁴ Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Kardeşini sevmeyen, ölümden kalır. ¹⁵ Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin içinde sonsuz yaşam bulunmadığını bilirsiniz.

¹⁶ Sevgiyi bununla biliyoruz, çünkü O bizim için yaşamını verdi. Biz de kardeşlerimiz için canımızı vermeliyiz. ¹⁷ Kim dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde merhametini esirgerse, kendisinde nasıl Tanrı sevgisi bulunabilir? ¹⁸ Yavrularım, yalnızca sözle ve dille değil, eylemle ve gerçeikle sevelim. ¹⁹⁻²⁰ Bununla gerçeğe ait olduğumuzu biliriz. Yüreğimiz bizi suçladığında, Tanrı önünde yüreğimizi ikna edebiliriz. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha büyüktür ve her şeyi bilir. ²¹ Sevgili kardeşler, eğer

yüreğimiz bizi suçlamazsa, Tanrı'ya karşı cesaretimiz olur. ²² O'ndan ne dilersek alırız. Çünkü O'nun buyruklarını yerine getiriyor, O'nu hoşnut eden şeyleri yapıyoruz. ²³ O'nun buyruğu Oğlu Yeşua Mesih'in adına iman etmemiz ve buyurduğu gibi birbirimizi sevmemizdir. ²⁴ O'nun buyruklarını tutan O'nda kalır, O da o kişide. O'nun bizde kaldığını bize verdiği Ruh'tan biliriz.

4

¹ Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tersine Tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınavın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyaya yayılmış durumda. ² Şununla Tanrı'nın Ruhunu bileceksiniz: Yeşua Mesih'in beden alıp geldiğini açıkça söyleyen her ruh Tanrı'dandır. ³ Yeşua Mesih'in beden alıp geldiğini açıkça kabul etmeyen her ruh Tanrı'dan değildir. Bu ruh, Mesih Karşıtı'nın ruhudur. O'nun geleceğini işittiniz. O zaten şimdiden dünyadadır. ⁴ Yavrularım, siz Tanrı'dansınız ve onları yendiniz. Çünkü sizde olan, dünyada olandan üstündür. ⁵ Onlar dünyadandır. Bu yüzden dünyadan söz ederler ve dünya onlara kulak verir. ⁶ Bizse Tanrı'danız. Tanrı'yı tanıyan bizi dinler. Tanrı'dan olmayan bizi dinlemez. Gerçeğin ruhunu ve sapkınlık ruhunu bununla biliriz.

⁷ Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı bilir. ⁸ Sevmeyen kişi Tanrı'yı bilmez. Çünkü Tanrı sevgidir. ⁹ Tanrı'nın sevgisi şununla bize gösterildi: Tanrı biricik Oğlu'nu, O'nun aracılığıyla yaşayalım diye dünyaya gönderdi. ¹⁰ İşte sevgi budur. Biz Tanrı'yı sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak gönderdi. ¹¹ Sevgili kardeşlerim, eğer Tanrı bizi böyle sevdiyse, biz de birbirimizi sevmeliyiz. ¹² Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmedi. Birbirimizi seversek, Tanrı içimizde kalır ve O'nun sevgisi bizde yetkinleşmiş olur.

¹³ Bizim O'nda, O'nun bizde kaldığını şundan biliyoruz: O bize kendi Ruh'undan vermiştir. ¹⁴ Baba'nın Oğul'u dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük ve buna tanıklık ediyoruz. ¹⁵ Kim Yeşua'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça söylerse, Tanrı onda, o da Tanrı'da kalır. ¹⁶ Tanrı'nın bize olan sevgisini biliyoruz ve buna inandık. Tanrı sevgidir. Sevgide olan Tanrı'da kalır ve Tanrı da onda kalır. ¹⁷ Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi aramızda kusursuz kılındı. Çünkü O nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz. ¹⁸ Sevgide korku yoktur. Tersine kusursuz sevgi korkuyu kovar. Çünkü korkuda ceza vardır. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır. ¹⁹ Bizse O'nu seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi. ²⁰ Biri, "Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret ederse, yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı nasıl sevebilir? ²¹ "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen buyruğu O'ndan aldık.

5

¹ Yeşua'nın Mesih olduğuna iman eden herkes, Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven herkes O'ndan doğmuş olan çocuğunu da sever. ² Tanrı'yı sevip O'nun buyruklarını tutmakla, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız. ³ Çünkü Tanrı'yı sevmek, O'nun buyruklarını tutmak demektir. O'nun buyrukları ağır değildir. ⁴ Çünkü Tanrı'dan doğan herkes dünyayı yener. Dünyaya karşı zafer kazandıran imanınızdır. ⁵ Yeşua'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kimdir? ⁶ Suyla ve kanla gelen Yeşua Mesih'tir. O yalnızca suyla değil, suyla ve kanla gelmiştir. Buna tanıklık eden Ruh'tur.

Çünkü Ruh gerçektir. ⁷ Çünkü tanıklık eden üçtür. ⁸ Ruh, su ve kan. Üçü de uyum içindedir.

⁹ İnsanların tanıklığını kabul ediyorsak, Tanrı'nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrı'nın Oğlu hakkında tanıklık ettiği tanıklığıdır.

¹⁰ Tanrı'nın Oğlu'na iman edenin tanıklığı kendi içindedir. Tanrı'ya inmayan, O'nu yalancı çıkarmış olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu hakkında ettiği tanıklığa inanmamıştır. ¹¹ Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşamı verdi ve bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. ¹² Kendisinde Oğul bulunanın yaşamı vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanın yaşamı yoktur.

¹³ Bunları, Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilirsiniz ve Tanrı Oğlu'nun adına iman etmeye devam edesiniz diye yazdım.

¹⁴ O'nun önündeki cesaretimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi dinler. ¹⁵ Ne dilersek bizi dinlediğini bildiğimizden, O'ndan istediğimiz dileklerimizi aldığımızı da biliriz.

¹⁶ Kardeşinin ölüme götürmeyen bir günah işlediğini gören, dilekte bulunsun. Tanrı ona yaşam verecektir. Bu, ölüme götürmeyen günah işleyenler içindir. Ölüme götüren günah da vardır. Bunun için istekte bulunsun demiyorum.

¹⁷ Her kötülük günahdır, ama ölüme götürmeyen günah da vardır.

¹⁸ Biliyoruz ki, Tanrı'dan doğan günah işlemez. Tanrı'dan doğan kendini tutar ve kötü olan ona dokunmaz. ¹⁹ Tanrı'dan olduğumuzu ve tüm dünyanın kötü olanın elinde olduğunu biliyoruz. ²⁰ Tanrı Oğlu'nun geldiğini ve gerçek Olan'ı bilmemiz için bize anlayış verdiğini biliyoruz. Bizler gerçek Olan'da, O'nun Oğlu Yeşua Mesih'te bulunuyoruz. Gerçek Tanrı ve sonsuz yaşam budur.

²¹ Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

2. YUHANNA

¹ Ben ihtiyardan, gerçekten sevdiğim, seçilmiş hanımefendiye ve çocuklarına selamlar! Yalnız ben değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizi seviyor. ² Çünkü gerçek uğruna içimizde duran sonsuza dek bizimle olacak. ³ Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Oğlu Efendi Yeşua Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır.

⁴ Senin çocuklarından bazılarının, Baba'nın bize buyurduğu gibi gerçekte yürüdüğünü gördüğüm için çok sevindim. ⁵ Şimdi senden ricada bulunuyorum, sevgili hanımefendi, birbirimizi sevelim. Size yeni bir buyruk yazmıyorum, başlangıçtan beri sahip olduğumuz buyruktur bu. ⁶ Sevgi O'nun buyruklarına göre yürümektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz gibi, bu buyruktay yürümelisiniz. ⁷ Çünkü Yeşua Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyen birçok aldatıcı dünyaya yayıldı. Aldatan ve Mesih Karşıtı olan budur. ⁸ Başardığımız şeyleri kaybetmemeye, ödülünüzü tam almaya dikkat edin. ⁹ Haddi aşan ve Mesih'in öğretisinde kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur. Bu öğretilerde kalandaki ise hem Baba, hem de Oğul vardır. ¹⁰ Eğer biri size gelir de bu öğretiyi getirmese, onu evinize almayın ve selam bile vermeyin. ¹¹ Böyle birini kabul eden, kötü işlerine katılmış olur.

¹² Size yazacak çok şeyim var, bunları kâğıt ve mürekkeple yazmak istemiyorum. Sevencimiz tamamlansın diye yanınıza gelmeyi ve sizinle yüz yüze konuşmayı umut ediyorum. ¹³ Seçilmiş kız kardeşinizin çocukları sana selam ederler. Amin.

3. YUHANNA

¹ Ben ihtiyardan, gerçekten sevdiğim sevgili Gayus'a selam!

² Sevgili kardeşim, canın bolluk içinde olduğu gibi, her bakımdan bolluk içinde ve sağlıklı olman için dua ediyorum. ³ Kardeşler gelip senin gerçekte yürüdüğün gerçeğine tanıklık ettiklerinde çok sevindim. ⁴ Benim için, çocuklarımla gerçekte yürüdüğünü duymaktan daha büyük bir sevinç olamaz.

⁵ Sevgili kardeşim, kardeşler ve yabancılar için yaptığın her işi sadakatle yapıyorsun. ⁶ Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrı'ya yaraşır biçimde yolcu edersen iyi edersin. ⁷ Çünkü uluslardan hiçbir şey almadan, O'nun adı uğruna yola çıktılar. ⁸ Bu nedenle, gerçeğin emektaşları olmak için böylelerini kabul etmeliyiz.

⁹ Kiliseye yazdım, ama aralarında birinci olma sevdasında olan Diotrefis söylediklerimizi kabul etmiyor. ¹⁰ Bu nedenle, eğer gelirim, bize yönelttiği haksız suçlamalara yaptığı işleri hatırlatacağım. Üstelik bununla yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor. Kabul etmek isteyenlere engel olup onları kilise dışarı ediyor. ¹¹ Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan Tanrı'dandır. Kötülük yapan, Tanrı'yı görmemiştir. ¹² Dimitrios hakkında herkes iyi tanıklık ediyor, gerçeğin kendisi de buna tanıklık ediyor. Biz de tanıklık ederiz ve tanıklığımızın doğru olduğunu bilirsin.

¹³ Sana yazacak çok şeyim vardı, ama mürekkep ve kalemle yazmak istemiyorum. ¹⁴ Umarım yakında görüşür, yüz yüze konuşuruz. Esenlik içinde olasın! Arkadaşlar selam ediyorlar. Sen de arkadaşları adlarıyla selamla.

YAHUDA

¹ Yeşua Mesih'in hizmetkârı ve Yakov'un kardeşi ben Yahuda'dan, Baba Tanrı tarafından kutsal kılınıp Yeşua Mesih için korunmuş olan çağrılmışlara selam! ² Merhamet, esenlik ve sevgi çoğalarak sizin olsun.

³ Ey sevgililer, ortak kurtuluşumuz hakkında size yazmayı çok istedim. Kutsallara ilk ve son kez teslim edilen iman uğrunda gayretle mücadele etmenizi teşvik etmek için yazma gereği duydum. ⁴ Çünkü Tanrımız'ın lütfunu ahlaksızlığa araç eden, tek Baş ve Efendimiz Yeşua Mesih'i inkâr eden bazı tanrısızlar gizlice aranızda sızdılar. Bunların yargılanacağı uzun zaman önce yazılmıştır.

⁵ Şimdi, bunları bildiğiniz halde, size hatırlatmak isterim ki, Efendi halkı Mısır diyarından kurtardıktan sonra iman etmeyenleri yok etti.

⁶ İlk yetki alanlarında kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk eden melekleri, büyük yargı günü için sonsuz bağlarla karanlığa kapattı. ⁷ Sodom, Gomora ve çevresindeki kentler aynı şekilde kendilerini fuhşa kaptırıp tuhaf bedenlerin peşine düştüler. Sonsuza dek ateşte yanma cezası çeken bu kentler örnek olarak gösterilmiştir. ⁸ Yine bunlar da aynı şekilde rüyalarıyla bedeni kirletiyor, yetkiyi hor görüyor ve göksel varlıklara sövüyorlar. ⁹ Oysa Başmelek Mikael, Moşe'nin cesedi hakkında İblis'le çekişirken, söverek onu yargılamaya cüret etmedi. Ancak, "Efendi seni azarlasın" dedi. ¹⁰ Ama bunlar bilmedikleri her şeye sövüyorlar. Akıldan yoksun yaratıklar gibi doğal olarak anladıkları bu şeylerle yıkıma uğruyorlar. ¹¹ Yazıklar olsun onlara! Çünkü Kain'in yolundan yürüdüler. Kazanç için Balam'ın yanlığına kapıldılar. Korah'ın isyanında mahvoldular. ¹² Bunlar sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte yiyip içen birer lekedir. Yalnızca kendini besleyen çobanlardır. Rüzgârlarla sürüklenen yağmursuz bulutlara, iki kez kökünden sökülmiş, meyvesiz sonbahar ağaçlarına benzerler. ¹³ Kendi ayıbını köpürten azgın deniz dalgaları, serseri yıldızlar gibidirler. Onlara sonsuza dek sürecek koyu karanlık ayrılmıştır. ¹⁴⁻¹⁵ Adem'den yedinci kuşak olan Hanok, bunlar hakkında şöyle peygamberlik etmiştir: "İşte, Efendi, kutsallarından on binlerce kişiyle birlikte geldi. Tanrısızların, tanrısızca yaptıkları tüm işlerden ve tanrısız günahkârların kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü hepsine günahlarını gösterip yargılayacak." ¹⁶ Bunlar yakınıp şikayet edip duran, kendi tutkularının peşinden giden, ağızları gururlu sözler söyleyen, kendi çıkarları için insanlara saygı gösteren kişilerdir.

¹⁷ Ama siz, ey sevgililer, daha önce Efendimiz Yeşua Mesih'in elçileri tarafından söylenmiş olan sözleri hatırlayın. ¹⁸ Size, "Son zamanlarda kendi tanrısız tutkularının peşinden koşan alaycılar olacak" demişlerdi. ¹⁹ Bunlar bölücü, zevk düşkünü, Ruh'tan yoksun kişilerdir.

²⁰ Ama siz ey sevgililer, kendinizi en kutsal olan imanınız üzerinde geliştirmeyi sürdürün, Kutsal Ruh'ta dua edin. ²¹ Sonsuz yaşam için Efendimiz Yeşua Mesih'in merhametini beklerken kendinizi Tanrı'nın sevgisinde tutun. ²² Bazı karasızlara merhamet edin. ²³ Bazılarını da korkuyla ateşten çekip kurtarın. Bedenin lekelediği giysiden bile nefret edin.

²⁴ Kurtarıcımız bilge olan tek Tanrı, onları düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak kendi yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. ²⁵ Yücelik, görkem, güç ve egemenlik şimdi ve sonsuzluklar boyunca Tanrı'nın olsun! Amin.

VAHİY

¹ Yeşua Mesih'in vahyidir. Tanrı yakında olması gereken şeyleri hizmetkârlarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığıyla bunu hizmetkârı Yuhanna'ya bildirdi. ² Yuhanna gördüklerinin tümüne, Tanrı sözüne ve Yeşua Mesih'in tanıklığına tanıklık etti.

³ Ne mutlu bu peygamberlik sözlerini okuyana, işitene ve onda yazılanları tutana! Çünkü zamanı yakındır.

⁴⁻⁶ Ben Yuhanna'dan, Asya İli'ndeki yedi kiliseye selam! Var olan, var olmuş ve gelecek olan Tanrı'dan, tahtının önünde bulunan yedi ruhtan ve ölümler arasında ilk doğan, dünya krallarına egemen olan sadık tanık Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. Yücelik ve egemenlik sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan arındıran ve bizi krallık haline getirip Babası Tanrı için kâhinler yapmış olan Mesih'in olsun! Amin.

⁷ İşte, bulutlarla geliyor! O'nun bedenini deşmiş olanlar da dahil, her göz O'nu görecek. Yeryüzünün bütün halkları, O'nun için yas tutacak. Böyle olacak! Amin.

⁸ Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı, **"Alfa ve Omega Ben'im"** diyor.

⁹ Mesih Yeşua'da baskıda, Krallık'da ve sabırda ortağımız olan ben Yuhanna Tanrı'nın sözü ve Yeşua Mesih'in tanıklığı nedeniyle Patmos denilen adadaydım. ¹⁰ Efendi'nin gününde Ruh'taydım. Arkamda boru sesine benzer yüksek bir ses işittim. ¹¹ Ses, **"Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sardes, Filadelfya ve Laodikya'ya gönder"** dedi.

¹² Benimle konuşan sesi görmek için döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik gördüm. ¹³ Kandilliklerin arasında insanoğluna benzeyen biri vardı. Giysileri ayağına kadar uzanmış, göğsüne altın bir kuşak sarınmıştı. ¹⁴ Baş ve saçları yün gibi ak, kar gibi bembeyazdı. Gözleri ateş alevine benziyordu. ¹⁵ Ayakları, ocakta ateşle arıtılmış parlak tunç gibiydi. Sesi, çağlayan suların sesine benziyordu. ¹⁶ Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ucu keskin bir kılıç çıktı. Yüzü tüm gücüyle parlayan güneş gibiydi. ¹⁷ O'nu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım.

Sağ elini üzerime koyup, **"Korkma! İlk ve son Ben'im"** dedi. ¹⁸ **"Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm ve işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Amin. Ölümün ve Hades'in anahtarları bendedir. Bu nedenle gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz. Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrı şudur: Yedi yıldız yedi kilisenin melekleridir. Yedi kandillik ise yedi kilisedir."**

2

¹ "Efes'teki kilisenin meleşine yaz:

"Yedi yıldız sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin arasında yürüyen şunları söylüyor:

² **"Yaptıklarını, emeğini, sabrını, kötü insanlara katlanamadığını biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerine elçi diyenleri sınadın ve onları yalancı buldun. Sabırlısın, adım uğruna dayandın ve yorulmadın. Ama bir konuda sana karşıyım: İlk sevgini terk ettin.**

⁵ **Onun için, nereden düştüğünü hatırla! Tövbe et ve ilk işlerini yap.**

Yoksa, tövbe etmezsen, hızla sana geleceğim ve kandilini yerinden kaldıracam. ⁶ Ama şu yanın var ki, Nikolas yanlılarının işlerinden nefret ediyorsun, ben de nefret ediyorum. ⁷ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene, Tanrım'ın cennetindeki yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim."

⁸ "İzmir'deki kilisenin meleğine yaz:

"Ölmüş ve dirilmiş, İlk ve Son Olan şunları söylüyor:

⁹ "Yaptıklarını, sıkıntını ve yoksulluğunu biliyorum. Yine de zenginsin! Yahudi olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan'ın havrası olanların sövgülerini biliyorum. ¹⁰ Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, sınanmak için İblis içinizden bazılarını zindana atmak üzere. On gün zulüm göreceksiniz. Ölüme kadar sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim. ¹¹ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden zarar görmeyecek."

¹² "Bergama'daki kilisenin meleğine yaz:

"İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şunları söylüyor:

¹³ "Yaptıklarını, nerede yaşadığını biliyorum; Şeytan'ın tahtı oradadır. Adıma sınımsız bağlısın. Şeytan'ın yaşadığı yerde aranızda öldürülen sadık tanıgım Antipas'ın günlerinde bile bana olan imanını inkâr etmedin. ¹⁴ Ama birkaç konuda sana karşıyım: Çünkü orada Balam'ın öğretilerine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemelerini, zina etmeleri için İsrail'in çocuklarını ayartmayı Balak'a öğreten Balam'dı. ¹⁵ Sizde de aynı şekilde Nikolas yanlılarının öğretilerine bağlı olanlar var. ¹⁶ Bunun için tövbe et! Yoksa yanınıza hızla gelir, ağızımdaki kılıçla onlara karşı savaşırım. ¹⁷ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene, saklı mandan vereceğim. Ona beyaz bir taş da vereceğim. Bu taşın üzerinde onu alandan başka kimsenin bilmediği yeni bir ad yazılıdır."

¹⁸ "Tiyatira'daki kilisenin meleğine yaz:

"Gözleri ateş alevine, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrı'nın Oğlu şunları söylüyor:

¹⁹ "Yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını ve son işlerinin ilkinden çok olduğunu biliyorum. ²⁰ Ama bir konuda sana karşıyım: Kendine peygamber diyen İzebel adındaki kadını hoşgörüyorsun. Hizmetkârlarıma zina etmeyi ve putlara sunulan kurbanları yemeyi öğreten ve ayartan odur ²¹ Tövbe etmesi için ona zaman verdim, ama zina etmekten tövbe etmeyi reddediyor. ²² Bak, onun işlerinden tövbe etmezlerse, onu ve onunla zina edenleri büyük bir sıkıntı yatağına atacağım. ²³ Onun çocuklarını kırıp öldüreceğim. O zaman bütün kileseler bilecek ki, akılları ve yürekleri araştıran benim. Her birinize yaptıklarınıza göre karşılık vereceğim. ²⁴ Ama size, yani Tiyatira'da bulunan diğerlerine, bu öğretiyi benimsememiş, Şeytan'ın sözde derin sırlarını bilmeyenlere söylüyorum. Üzerinize başka yük koymuyorum. ²⁵ Bununla birlikte ben gelene dek sizde olana sıkıca sarılın. ²⁶ Galip gelene ve işlerimi sonuna kadar yerine getirene uluslar üzerinde yetki vereceğim. ²⁷ Onları demir çomakla yönetecek, kil çömlükler gibi paramparça edecek. Benim de Babam'dan aldığım yetki gibi. ²⁸ Ona sabah yıldızını da vereceğim. ²⁹ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin."

3

¹ "Sardes'teki kilisenin meleğine yaz.

Tanrı'nın yedi Ruh'u'na ve yedi yıldızla sahip olan şunları söylüyor: 'Yaptıklarını biliyorum. Yaşıyor olmakla ün salmışsın, ama ölüsün.

² Uyan! Geriye kalan ve atılmak üzere olan ne varsa sahip çık. Çünkü yaptığın hiçbir işin Tanrım'ın önünde tamamlanmamış olduğunu gördüm. ³ Bu nedenle nasıl aldığını ve nasıl işittiğini hatırla. Bunları tut ve tövbe et! Eğer uyanmazsan, hırsız gibi geleceğim ve hangi saatte geleceğimi bilmeyeceksin. ⁴ Yine de Sardes'te giysilerini kirletmemiş birkaç isim var. Benimle birlikte beyazlar içinde yürüyecekler, çünkü buna layıktırlar. ⁵ Galip gelen beyaz giysiler giyecek ve onun adını yaşam kitabından hiçbir şekilde silmeyeceğim. Adını Babam'ın ve meleklerinin önünde açıkça dile getireceğim. ⁶ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "

⁷ "Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz: Kutsal ve gerçek olan, David'in anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin kapatamadığı, kapattığını kimsenin açamadığı kişi şunları söylüyor:

⁸ 'Yaptıklarını biliyorum. İşte, önüne kimsenin kapatamayacağı açık bir kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözümü tuttun ve adımlarını inkâr etmedin. ⁹ Bak, Şeytan'ın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarını söyleyen yalancıları ne yapacağımı gör! Onları önüne getirip ayaklarına kapandıracağım ve seni sevdiğimi anlamalarını sağlayacağım. ¹⁰ Sözümü tutarak dayandın. Ben de seni yeryüzünde yaşayanları sınamak için bütün dünyanın üzerine gelecek olan denenme saatinden esirgeyeceğim. ¹¹ Tez geliyorum! Sahip olduğuna sınıksız sarıl ki, tacını kimse almasın. ¹² Galip geleni, Tanrım'ın Tapınağı'nda sütun yapacağım. Oradan bir daha çıkmayacak. Onun üzerine Tanrım'ın adını ve Tanrım'ın kentinin adını, Tanrım'ın yanından gökten inen yeni Yeruşalem'in adını ve kendi yeni adımı yazacağım. ¹³ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "

¹⁴ "Laodikya'daki kilisenin meleğine yaz. Amin, Sadık ve Gerçek Tanık, Tanrı yaratılışının Başlı şunları söylüyor: ¹⁵ 'Yaptıklarını biliyorum, ne soğuk ne de sıcaksın. Keşke soğuk ya da sıcak olsaydın. ¹⁶ Madem ılıksın, ne sıcak ne de soğuk, seni ağızımdan kusacağım. ¹⁷ Çünkü, 'Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye ihtiyacım yok' diyorsun. Oysa zavallı, sefil, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun. ¹⁸ Zengin olabilmen için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığını, ayıbını örtmen için beyaz giysiler, görebilmen için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanı öğütlerim. ¹⁹ Ben sevdiğilerimi azarlar, yola getiririm. Bu nedenle gayretli ol ve tövbe et. ²⁰ İşte, kapıda durup kapıyı çalıyorum. Biri sesimi duyup kapıyı açarsa, ben ona geleceğim. Ben onunla, o da benimle birlikte yemek yiyeceğiz. ²¹ Ben nasıl galip gelerek Babam'la birlikte Babam'ın tahtına oturduysam, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkı vereceğim. ²² Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "

4

¹ Bundan sonra baktım ve gökte bir kapının açıldığını gördüm. Benimle konuşan, boruya benzeyen ilk ses, "Buraya gel, bundan sonra olması gerekenleri sana göstereceğim" dedi.

² Birdenbire Ruh'taydım. İşte, gökte bir taht ve tahtta oturan biri vardı. ³ Tahtta oturan yeşime, kırmızı akik taşına benziyordu. Tahtın etrafında zümrüdü andıran bir gökkuşağı vardı. ⁴ Tahtın çevresinde yirmi dört ayrı taht vardı. Bu tahtlarda başlarında altın taçlar bulunan, beyaz giysiler içinde yirmi dört ihtiyar oturuyordu. ⁵ Tahttan şimşekler çakıyor, sesler ve gök gürlemeleri çıkıyordu. Tahtının önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar

Tanrı'nın yedi Ruhu'dur. ⁶ Tahtın önünde kristale benzer, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle dolu dört yaratık duruyordu.

⁷ Birinci yaratık aslana, ikinci yaratık danaya, üçüncü yaratığın yüzü insana, dördüncü yaratık da uçan kartala benziyordu. ⁸ Her birinin altışar kanadı vardı. İçleri ve dışları gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar: "Kutsal, kutsal, kutsaldır Efendi Tanrı, Her Şeye Gücü Yeten, var olmuş, var olan ve gelecek olan!"

⁹⁻¹¹ Canlı yaratıklar tahtta oturana, sonsuza dek yaşayana yücelik, saygı ve şükran sununca, yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın önünde yere kapanıp sonsuza dek diri Olan'a tapınırlar. Taçlarını tahtın önüne atarak şöyle derler: "Ey Efendimiz ve Tanrımız, Kutsal Olan, Sen yüceliği, saygıyı ve gücü almaya layıksın. Çünkü her şeyi sen yarattın, hepsi senin arzunla yaratılıp var oldular!"

5

¹ Tahtta oturanın sağ elinde içi dışı yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap gördüm. ² Güçlü bir melek de gördüm, yüksek sesle, "Kitabı açmaya ve mühürlerini kırmaya kim layıktır?" dedi. ³ Ne yukarıda gökte, ne yerde, ne de yer altında hiç kimse kitabı açıp içine bakamadı. ⁴ Sonra çok ağladım, çünkü kitabı açmaya, içine bakmaya layık kimse bulunamadı. ⁵ İhtiyarlardan biri bana, "Ağlama" dedi. "İşte, Yahuda oymağından, David'in Kökü olan Aslan galip geldi. Kitabı ve onun yedi mührünü O açacak." ⁶ Tahtın, dört canlı yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran, bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu ve yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın tüm yeryüzüne gönderilen yedi Ruhu'dur. ⁷ Sonra Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden kitabı aldı. ⁸ Kitabı alınca, dört canlı yaratık ve yirmi dört ihtiyar, Kuzu'nun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer arp kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar vardı. ⁹ Yeni bir ezgi söyleyerek şöyle dediler:

"Kitabı almaya,
Mühürlerini açmaya layıksın!
Çünkü öldürüldün,
Ve kanınla her oymaktan, her dilden,
Her halktan, her ulustan insanları Tanrı için satın aldın.

¹⁰ Bizleri krallar ve Tanrımız'ın kâhinleri yaptın. Yeryüzünde hüküm süreceğiz."

¹¹ Tahtın, canlı yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini duydum. Bunların sayısı binlerce binler, on binlerce on binlerdi. ¹² Yüksek sesle şöyle diyorlardı: "Öldürülmüş Kuzu, gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, saygıyı, yüceliği, övgüyü almaya layıktır."

¹³ Gökteki, yerdeki, yer altındaki, denizdeki tüm yaratıkların ve onlarda bulunan her şeyin şöyle dediğini duydum: "Övgü, saygı, yücelik ve egemenlik sonsuzlara dek taht üzerinde oturanın ve Kuzu'nun olsun! Amin!"

¹⁴ Dört yaratık, "Amin!" dediler. Sonra ihtiyarlar yere kapanıp tapındılar.

6

¹ Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığını gördüm. Dört canlı yaratıktan birinin, gök gürültüsünü andıran bir sesle, "Gel de gör!" dediğini işittim. ² Sonra beyaz bir at görüldü. Binicisinin yayı vardı. Ona bir taç verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı.

³ Kuzu ikinci mührü açtığında, ikinci canlı yaratığın, “Gel!” dediğini işittim. ⁴ Kızıl renkli bir at daha çıktı. Binicisine insanlar birbirini öldürsünler diye dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Ona büyük bir kılıç verildi.

⁵ Kuzu üçüncü mührü açtığında, üçüncü canlı yaratığın, “Gel de gör!” dediğini işittim. Baktığımda, siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı. ⁶ Dört canlı yaratığın ortasında bir sesin şöyle dediğini duydum: “Bir ölçek buğday bir dinara, üç ölçek arpa bir dinara! Yağa ve şaraba zarar verme!”

⁷ Kuzu dördüncü mührü açtığında, dördüncü canlı yaratığın, “Gel de gör!” dediğini işittim. ⁸ Baktığımda, soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm’dü. Hades onu takip ediyordu. Ona kılıçla, kıtlıkla, ölümle ve yeryüzünün vahşi hayvanlarıyla öldürmek üzere yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi.

⁹ Kuzu beşinci mührü açtığında, sunağın altında, Tanrı’nın Sözü ve Kuzu’ya ettikleri tanıklık uğruna öldürülenlerin canlarını gördüm.

¹⁰ Yüksek sesle, “Kutsal ve gerçek olan ey Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları ne zaman yargılayacak, onlardan kanımızın öcünü ne zaman alacaksın?” dediler. ¹¹ Onların her birine uzun beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan hizmet arkadaşlarının ve kardeşlerinin devirlerini tamamlayana dek bir süre daha dinlenmeleri gerektiği söylendi.

¹² Kuzu altıncı mührü açtığında, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay tümüyle kan rengine döndü. ¹³ Gökteki yıldızlar, şiddetli bir rüzgârla sarsılan incir ağacının ham incirlerini dökmesi gibi, yeryüzüne düştü. ¹⁴ Gökyüzü dürülen bir tomar gibi yerinden söküldü. Her dağ ve ada yerinden kaldırıldı. ¹⁵ Dünyanın kralları, ileri gelenleri, komutanları, zengini, güçlüsü, kölesi ve özgürü mağaralara, dağların kovuklarına gizlendiler. ¹⁶ Dağlara ve kayalara, “Üzerimize yıkılın” dediler, “Tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu’nun gazabından bizi saklayın. ¹⁷ Çünkü O’nun gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?”

7

¹ Bundan sonra, yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar karaya, denize, herhangi bir ağaca esmesin diye, yeryüzünün dört yelini tutuyorlardı. ² Yaşayan Tanrı’nın mührünü taşıyan başka bir meleğin gün doğusundan yükseldiğini gördüm. Karaya ve denize zarar vermekle görevlendirilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı: ³ “Biz Tanrımız’ın hizmetkârlarını alınlarından mühürleyinceye dek karaya, denize, ağaçlara zarar vermeyin!” ⁴ İsrail’in çocuklarının her oymağından mühürlenelerin sayısını yüz kırk dört bin olarak işittim.

⁵ Yahuda oymağından on iki bin kişi mühürlendi. Ruben oymağından on iki bin,

Gad oymağından on iki bin,

⁶ Aşer oymağından on iki bin,

Naftali oymağından on iki bin, Manaşşe oymağından on iki bin,

⁷ Şimon oymağından on iki bin,

Levi oymağından on iki bin, İssakar oymağından on iki bin,

⁸ Zevulun oymağından on iki bin,

Yosef oymağından on iki bin,

Benyamin oymağından on iki bin kişi mühürlendi.

⁹ Bundan sonra baktım ve işte, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu’nun önünde duruyordu. Hepsi beyaz kaftan giymiş, ellerinde palmiye

dalları vardı. ¹⁰ Yüksek sesle, “Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız’a ve Kuzu’ya özgüdür!” dediler.

¹¹ Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört canlı yaratığın çevresinde duruyorlardı. Tahtın önünde yüzüstü yere kapandılar ve Tanrı’ya tapındılar.

¹² Şöyle diyorlardı: “Amin! Övgü, yücelik, bilgelik, şükran, saygı, güç ve kudret sonsuzlara dek Tanrımız’ın olsun! Amin.”

¹³ İhtiyarlardan biri bana, “Beyaz kaftanlar kuşanmış olan bu kişiler kim, nereden geldiler?” diye sordu.

¹⁴ Ona, “Efendim, sen bunu biliyorsun” dedim.

Bana şöyle dedi: “Bunlar büyük sıkıntıdan çıkanlardır. Kaftanlarını yıkadılar ve Kuzu’nun kanında bembeyaz ettiler. ¹⁵ Bu nedenle, Tanrı’nın tahtı önünde duruyor, tapınağında gece gündüz O’na hizmet ediyorlar. Tahtta oturan, çadırını onların üzerine kuracak. ¹⁶ Artık acıkmayacaklar, susamayacaklar. Ne güneş ne de kavurucu sıcak çarpacak onları. ¹⁷ Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek ve yaşam veren suların pınarlarına götürecektir. Tanrı onların gözlerinden bütün yaşları silecek.”

8

¹ Kuzu yedinci mührü açtığı anda, gökte yaklaşık yarım saat kadar sessizlik oldu. ² Tanrı’nın önünde duran yedi meleği gördüm ve onlara yedi borazan verildi.

³ Başka bir melek geldi, elinde altın bir buhurdanla sunağın başında durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarına katsın diye ona bol buhur verildi. ⁴ Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı meleğin elinden Tanrı’nın huzuruna yükseldi. ⁵ Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Bunu gök gürlemeleri, sesler, şimşekler ve bir deprem izledi. ⁶ Elleri yedi boru olan yedi melek borularını çalmaya hazırlandı.

⁷ İlk meleğin boru sesi duyuldu. Ardından kanla karışık dolu ve ateş yeryüzüne yağdı. Yeryüzünün üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.

⁸ İkinci melek borusunu çaldı. Alev alev yanan, büyük bir dağa benzer bir kütle denize atıldı. Denizin üçte biri kana dönüştü. ⁹ Denizdeki canlıların üçte biri öldü. Gemilerin üçte biri yok oldu.

¹⁰ Üçüncü melek borusunu çaldı. Meşale gibi yanan büyük bir yıldız gökten ırmakların üçte birinin üzerine ve suların pınarlarının üzerine düştü. ¹¹ Bu yıldızın adı “Pelin” diye bilinir. Suların üçte biri peline dönüştü. Pek çok insan acılaştı sulardan öldü.

¹² Dördüncü melek borusunu çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri ve yıldızların üçte biri vuruldu. Bunun sonunda ışıkların üçte biri söndü. Gündüz ve gecenin üçte biri aynı biçimde ışıktan yoksun kaldı. ¹³ Baktım, göğün ortasında uçan bir kartalın yüksek sesle, “Vah! Vah! Henüz borularını çalmamış olan öteki üç meleğin boru sesleri yüzünden yeryüzünde yaşayanların vay haline!” dediğini duydum.

9

¹ Beşinci melek borusunu çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz derinlikler çukurunun anahtarı ona verildi. ² Dipsiz derinlikler çukurunu açtı. Çukurdan ocaktan çıkarcasına duman yükseldi. Çukurun dumanından güneş ve hava karardı. ³ Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler geldi. Onlara yeryüzündeki akreplerin gücüne benzer bir güç verildi. ⁴ Çekirgelere yeryüzündeki otlara, hiçbir yeşile, hiçbir ağaca zarar vermemeleri, yalnızca

alınlarında Tanrı'nın mührü olmayan insanlara zarar vermeleri söylendi. ⁵ Onlara insanları öldürmeleri için değil, beş ay süreyle işkence etmeleri için yetki verildi. İşkenceleri akrebin insanı soktuğu zamanki acıya benziyordu. ⁶ O günlerde insanlar ölümü arayacaklar, ama hiçbir şekilde bulamayacaklar. Ölmeyi arzulayacaklar, ama ölüm onlardan kaçacak. ⁷ Çekirgelerin görünüşü savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara benzer bir şey vardı ve yüzleri insan yüzlerine benziyordu. ⁸ Saçları kadın saçları gibi, dişleri aslan dişleri gibiydi. ⁹ Demirden yapılmış zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi savaş arabalarının ya da savaşa koşan birçok atın sesine benziyordu. ¹⁰ Akrep gibi kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, beş ay boyunca insanlara zarar verme güçleri vardı. ¹¹ Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. İbranicedeki adı "Avaddon", Grekçe adıyla "Apolyon" dur. ¹² İlk "vay" geçti. Bakın, bundan sonra iki "vay" daha geliyor.

¹³ Altıncı melek borusunu çaldı. Tanrı'nın önündeki altın sunağın boynuzlarından bir ses işittim. ¹⁴ Ses, elinde boru olan altıncı meleğe, "Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı olan dört meleği çöz!" dedi.

¹⁵ İnsanların üçte birini öldürmek üzere o saat, o gün, o ay ve o yıl için hazır tutulan dört melek serbest bırakıldı. ¹⁶ Atlı ordularının sayısı iki yüz milyondur. Sayılarını duydum. ¹⁷ Görümde atları ve binicilerini böyle gördüm. Göğüs zırhlarının ateş kırmızısı, gökyakut ve kükürt sarısı olduğunu gördüm. Atların başları aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman ve kükürt fışkırıyordu. ¹⁸ İnsanların üçte biri şu üç beladan öldü: Ağızlarından fışkıran ateş, duman ve kükürt. ¹⁹ Çünkü atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Kuyrukları yılan benzer, başları vardır ve bunlarla zarar verirler. ²⁰ Bu belalarla ölmeyen insanların geri kalanı, kendi elleriyle yaptıkları putlardan dönüp tövbe etmediler. İblislere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçmediler. ²¹ Öldürmekten, büyücülükten, fuhuştan, hırsızlık yapmaktan tövbe etmediler.

10

¹ Gökten inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe benziyordu, ayakları ateşten sütunlar gibiydi. ² Elinde küçük, açık bir kitap vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koydu. ³ Aslan kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağıınca, yedi gök gürlemesi seslerini çıkardı. ⁴ Yedi gök gürültüsü duyulunca yazmak üzereydim ki, gökten bir ses işittim: "Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle ve onları yazma."

⁵ Denizde ve karada durduğunu gördüğüm melek sağ elini göğe kaldırdı. ⁶ Göğü ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi ki, "Artık gecikme olmayacak. ⁷ Yedinci melek borusunu çaldığında, Tanrı'nın sır olan tasarısı tamamlanacak. Tanrı bunu hizmetkârı olan peygamberlere bildirmişti." ⁸ Gökten işittiğim ses yine benimle konuştu: "Git, denizde ve karada duran meleğin elindeki açık kitabı al" dedi.

⁹ Bunun üzerine meleğe gittim, kitabı bana vermesini istedim. Bana, "Al ve ye" dedi. "Midende acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı gelecek."

¹⁰ Küçük kitabı meleğin elinden alıp yedim. Ağzımda bal gibi tatlıydı. Ama yutunca midem apacı oldu. ¹¹ Bana, "Birçok halk, ulus, dil ve kral hakkında yine peygamberlik etmelisin" dediler.

11

1 Bana değneğe benzer bir kamış verildi. Birisi, “Kalk ve Tanrı'nın tapınağını, sunağı ölç ve orada tapınanları say” dedi. 2 “Tapınağın dışındaki avluyu ölçme, onu ayrı tut. Çünkü orası uluslara verilmiştir. Uluslar kırk iki ay kutsal kenti ayaklar altında çiğneyecekler. 3 İki tanığımı güç vereceğim ve çula sarınmış olarak bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler.” 4 Bunlar, yeryüzünün Efendisi'nin önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandildir. 5 Kim onlara zarar vermek isterse, ağızlarından ateş fişkiracak ve düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin bu şekilde öldürülmesi gerekir. 6 Onlar gökyüzünü kapatma yetkisine sahiptir. Öyle ki, peygamberlik ettikleri günler boyunca yağmur yağmasın. Suları kana dönüştürme, yeryüzünü kaç kez isterlerse her türlü bela ile vurma yetkisine sahiptirler. 7 Tanıklıklarını bitirdiklerinde, dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip öldürecek. 8 Cesetleri, sembolik olarak Sodom ve Mısır olarak adlandırılan ve Efendileri'nin de çarmıha gerildiği büyük kentin caddesinde olacak. 9 Her halktan, oymaktan, dilden ve ulustan insan üç buçuk gün cesetlerini seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler.

10 Yeryüzünde yaşayanlar onların bu durumuna sevinip memnun olacaklar. Birbirlerine hediyeler verecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlar için işkenceydi. 11 Üç buçuk gün sonra içlerine Tanrı'dan yaşam soluğu geldi. İki peygamber ayağa kalktılar. Onları görenler dehşet içinde kaldı. 12 Gökten onlara, “Buraya çıkın!” diyen yüksek bir ses duydum. Düşmanları bakarken onlar bulutun içinde göğe yükseldiler. 13 O gün büyük bir deprem oldu ve kentin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi öldü. Geri kalanlar dehşete kapılıp göğün Tanrısı'nı yücelttiler. 14 İkinci “vay” geçti. Bakın, üçüncü “vay” tez geliyor.

15 Yedinci melek borusunu çaldı. Gökteki yüksek sesler bunun ardından şöyle dediler: “Dünyanın krallığı Efendimiz'in ve O'nun Mesihi'nin oldu. O sonsuzlara dek hüküm sürecek!”

16 Tanrı'nın tahtı önünde tahtlarda oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapanarak Tanrı'ya tapındılar. 17 Şöyle diyorlardı: “Sana şükrederiz. Her Şeye Gücü Yeten, var olan, var olmuş olan Efendi Tanrı! Çünkü büyük gücünü eline alıp hüküm sürmeye başladın. 18 Uluslar öfkelenmişti, gazabın üzerlerine geldi. Ölülerin yargılanma, sana bağlı hizmetkârların olan peygamberlerin, kutsal-ların, küçüğünden büyüğüne adından korkanların ödüllendirilme ve yeryüzünün mahvedenlerin mahvolma zamanı geldi.”

19 Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı ve tapınağında Efendi'nin Antlaşma Sandığı görüldü. Bunu şimşekler, sesler, gök gürlemeleri, yer sarsıntısı ve şiddetli bir dolu izledi.

12

1 Gökte büyük bir belirti görüldü: Güneşe sarınmış bir kadın, ayaklarının altında ay ve başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı.

2 Karnında çocuk taşıyor, doğum sancısıyla kıvrılarak haykırıyordu.

3 Gökte başka bir belirti görüldü. Baktım, yedi başı, on boynuzu ve başında yedi tacı olan büyük bir kızıl ejderha vardı. 4 Kuyruğu gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne fırlattı. Ejderha, doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu. Böylece kadın doğum yapar yapmaz çocuğunu yutabilecekti. 5 Kadın bütün ulusları demir asayla yönetecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuğu hemen alınıp Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına götürüldü. 6 Kadın çöle kaçtı. Orada

bin iki yüz altmış gün onu beslemeleri için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı.

⁷ Gökyüzünde savaş oldu. Mikael ile melekleri ejderhaya karşı savaştılar. Ejderha da melekleriyle birlikte savaştı. ⁸ Ama galip gelemediler ve böylece artık gökte barınabilecekleri bir yer kalmadı. ⁹ İblis ve Şeytan denilen, bütün dünyayı saptıran büyük ejderha, eski yılan aşağıya atıldı. Melekleri de onunla birlikte yeryüzüne atıldı. ¹⁰ Gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini işittim: “Tanrımız’ın kurtarıışı, gücü, krallığı ve Mesihî’nin yetkisi şimdi yerine geldi. Çünkü kardeşlerimizi suçlayan, onları Tanrımız’ın önünde gece gündüz suçlayan aşağı atıldı. ¹¹ Onlar Kuzu’nun kanıyla ve ettikleri tanıklık sözüyle onu yendiler. Ölümü göze alacak kadar vazgeçmişlerdi yaşam sevgisinden. ¹² Bu nedenle, ey gökler ve onlarda yaşayanlar, sevinin! Yeryüzünün de, denizin de vay başına! Çünkü İblis vaktinin az olduğunu bilerek büyük bir öfkeyle üzerinize indi.”

¹³ Ejderha kendisinin yere atıldığını görünce, erkek çocuk doğuran kadına zulmetti. ¹⁴ Yılanın önünden çöle, bir vakit, vakitler ve yarım vakit besleneceği yere uçsun diye kadına büyük bir kartalın iki kanadı verildi. ¹⁵ Yılan ağzından, kadını selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak gibi su kustu. ¹⁶ Yeryüzü kadına yardım etti. Yer ağzını açıp ejderhanın ağzından kustuğu ırmağı yuttu. ¹⁷ Ejderha kadına öfkeleni. Onun soyundan kalanlarla, Tanrı’nın buyruklarını tutup Yeşua’nın tanıklığını taşıyanlarla savaşmaya gitti.

13

¹ Sonra denizin kumları üzerinde durdum. On boynuzlu ve yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarında on taç vardı, başlarında küfürlü isimler yazılıydı. ² Gördüğüm canavar leopara benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gibiydi. Ejderha ona gücünü, tahtını ve büyük yetki verdi. ³ Canavarın başlarından biri ölümcül yara almış gibi görünüyordu. Ancak ölümcül yarası iyileşti. Tüm dünya canavara hayran kaldı. ⁴ İnsanlar yetkisini canavara verdiği için ejderhaya şu sözlerle tapındılar: “Canavar gibisi var mı? Kimin gücü yeter onunla savaşmaya?” ⁵ Canavara büyük sözler söyleyen, küfürler savuran bir ağız verildi. Kendisine kırk iki ay süreyle savaşma yetkisi de verildi. ⁶ Tanrı’ya küfretmek, O’nun adına, konutuna, gökte yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı. ⁷ Kutsallarla savaşmak ve onları yenmek için yetki verildi. Her oymak, her halk, her dil ve her ulus üzerinde de ona yetki verildi. ⁸ Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulduğundan beri öldürülmüş Kuzu’nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapınacak. ⁹ Kulağı olan işitsin! ¹⁰ Tutsak düşecek olan, tutsak düşecek. Kılıçla öldürülecek olan öldürülecek. Kutsalların sabrı ve imanı işte buradadır.

¹¹ Yerden çıkan başka bir canavar gördüm. Kuzu gibi iki boynuzu vardı ve ejderha gibi konuşuyordu. ¹² İlk canavarın tüm yetkisini onun önünde kullanıyordu. Yeryüzünü ve onda yaşayanları, ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu. ¹³ O, insanların gözleri önünde gökten yere ateş yağdırarak büyük mucizeler gerçekleştiriyordu.

¹⁴ İlk canavarın önünde belirtiler göstermek için kendisine verilen yetkiyi kullanarak, yeryüzünde yaşayanları kandırıyordu. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavara bir suret yapmalarını buyurdu. ¹⁵ Canavarın suretine yaşam soluğu vermesi için kendisine yetki verildi. Öyle ki, suret konuşsun ve canavarın suretine tapmayan herkesi öldürebilsin. ¹⁶ Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle herkesin sağ eline ya da alnına bir işaret koyduruyordu.

17 Öyle ki, canavarın adı ya da adının numarası olan o işarete sahip olmayan hiç kimse ne bir şey alabilsin, ne de satabilsin. 18 İşte bilgelik budur. Anlayışa sahip olan, canavarın sayısını hesaplasın. Çünkü bu bir insanın sayıdır. Sayısı altı yüz altmış altıdır.

14

1 Sonra Kuzu'yu gördüm. Siyon Dağı üzerinde O'nunla birlikte 144000 kişi duruyordu. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adı yazılıydı. 2 Gökten çağlayan suların sesine, güçlü gök gürültüsüne benzeyen bir ses işittim. Duyduğum ses arp çalan arpçaların sesine benziyordu. 3 Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyorlardı. Yeryüzünden kurtarılan 144 000 kişi dışında kimse o ezgiyi öğrenemedi. 4 Bunlar, kendilerini kadınlarla lekelememiş, bakir olanlardır. Kuzu nereye giderse, onlar da peşinden gidenler. Yeşua tarafından insanlar arasından kurtarılan bu kişiler Tanrı'ya ve Kuzu'ya sunulan ilk ürünlerdir. 5 Ağzlarında hiçbir yalan bulunmadı. Suçsuzdurlar.

6 Göğün ortasında uçan bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara, her ulusa, her oymağa, her dile, her halka bildirmek üzere sonsuza dek kalıcı Müjde'yi taşıyordu. 7 Yüksek sesle, "Efendi'den korkun ve O'nu yüceltin!" dedi. "Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana tapının!"

8 Onun ardından gelen ikinci bir melek, "Düştü! Kendi cinsel ahlaksızlığının gazabının şarabını bütün uluslara içiren koca Babil düştü!" dedi.

9-10 Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: "Bir kimse canavara ve onun suretine tapar ve alnında ya da elinde işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinden katıksız olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Bunun gibilerine kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle işkence edilecek. 11 Çektikleri işkencenin dumanı sonsuza dek tütecek. Canavara ve suretine tapanlar ve onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler. 12 İşte bu, Tanrı'nın buyruklarını tutup Yeşua'nın imanını taşıyan kutsalların sabrını gerektirir."

13 Gökten bir sesin, "Yaz, bundan böyle Efendi'de ölenlere ne mutlu" dediğini işittim.

Ruh, "Evet" diyor, "İşlerinden dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek."

14 Baktım, beyaz bir bulut ve bulutun üzerinde insanoğlu gibi oturan, başında altından bir taç, elinde keskin bir orak olan birini gördüm.

15 Tapınaktan başka bir melek çıktı ve bulutun üzerinde oturana yüksek sesle, "Orağını gönder ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ürünü olgunlaştı" dedi.

16 Bulutun üzerinde oturan orağını yeryüzüne salladı ve yerin ürünü biçildi.

17 Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı.

18 Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek sunaktan çıktı ve keskin orağı olana yüksek sesle şöyle seslendi: "Keskin orağını gönder ve yerin asmasının salkımlarını topla. Çünkü yerin üzümleri tam olgunlaştı!" 19 Melek orağını yeryüzüne salladı, yerin ürünü topladı ve onu Tanrı'nın gazabının büyük üzüm sıkma çukuruna attı. 20 Kentin dışında üzüm sıkma çukurunda çiğnendi. Üzüm sıkma çukurundan 296 km alana yayılan kan atların gemlerine kadar yükseldi.

15

1 Gökyüzünde büyük şaşkınlık verici başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın gazabı bunlarla sona eriyordu.

² Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavarı, onun suretini ve adının sayısını yenenler cam denizin üzerinde ellerinde Tanrı'nın arplarıyla durmuşlardı. ³ Tanrı'nın hizmetkârı Moşe'nin şarkısını ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı:

“Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı, Senin işlerin büyük ve şaşılasıdır. Ulusların Kralı,

Senin yolların doğru ve adildir.

⁴ Ey Efendimiz senden kim korkmaz, Adını kim yüceltmez?

Çünkü yalnız sen kutsalsın.

Bütün uluslar gelip önünde tapınacaklar. Çünkü doğru işlerin meydana çıktı.”

⁵ Bunlardan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Çadırı'nın açıldığını gördüm. ⁶ Yedi belayı taşıyan yedi melek, pak, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar takmış olarak dışarı çıktılar.

⁷ Dört canlı yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrı'nın gazabıyla dolu yedi altın tas verdi. ⁸ Tapınak, Tanrı'nın görkeminden ve gücünden çıkan dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası bitene dek kimse tapınağa giremedi.

16

¹ Tapınaktan yedi meleğe, “Gidin, Tanrı'nın gazabının yedi tasını yeryüzüne dökün!” diyen yüksek bir ses işittim.

² Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyan ve onun suretine tapan insanların üzerinde acı veren, iğrenç yaralar oluştu.

³ İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına dönüştü. Denizdeki her canlı öldü.

⁴ Üçüncü melek tasını ırmaklara ve su pınarlarına boşalttı. Bunlar da kana dönüştü. ⁵ Suların meleğinin şöyle dediğini işittim: “Ey Kutsal Olan, var olan ve var olmuş olan, bu yargılarında sen adilsin. ⁶ Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için, sen de onlara içmeleri için kan verdin. Bunu hak ettiler.”

⁷ Sunaktan gelen bir sesin, “Evet, Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı, yargıların doğru ve adildir” dediğini işittim.

⁸ Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Ona insanları ateşle yakmak için yetki verildi. ⁹ İnsanlar şiddetli ısıyla kavruldular. Bu belalar üzerinde egemen olan Tanrı'nın adına küfrettiler. Tövbe edip O'nu yüceltmediler.

¹⁰ Beşinci melektasını canavarın tahtına boşalttı. Canavarın egemenliği karanlığa gömüldü. İnsanlar acıdan dillerini ısırıldılar. ¹¹ Acılarından ve yaralarından ötürü göğün Tanrısı'na küfrettiler. Yaptıklarından hâlâ tövbe etmediler.

¹² Altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağı'na boşalttı. Gündoğusundan gelen krallara yol açılın diye ırmağın suları kurudu. ¹³ Ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağaya benzer üç kirli ruhun çıktığını gördüm. ¹⁴ Bunlar doğaüstü belirtiler yapan iblislerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın o büyük gününde kopacak savaşı için tüm yeryüzünün krallarını bir araya toplamaya gidiyorlar.

¹⁵ “İşte hırsız gibi geliyorum. Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde yakalanmak için uyanık kalıp giysilerini üzerinde bulundurana ne mutlu!” ¹⁶ Onları İbranice'de “Armagedon” denilen yerde topladı.

¹⁷ Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Göğün tapınağından, tahttan, “Tamamlandı!” diyen yüksek bir ses geldi. ¹⁸ Şimşekler çaktı, sesler ve gök gürlemeleri işitildi. Öyle büyük bir deprem oldu ki, yeryüzünde insan var olduğundan beri böylesine büyük bir deprem olmamıştı. ¹⁹ Büyük kent üçe

bölündü. Ulusların kentleri yıkıldı. Gazabının şiddetli şarabı ona verilsin diye Tanrı büyük Babil'i hatırladı. ²⁰ Tüm adalar gözden kayboldu, dağlar yok oldu. ²¹ Gökten insanların üzerine kırk kilo ağırlığında iri dolu taneleri yağdı. Dolu belası yüzünden insanlar Tanrı'ya küfrettiler. Çünkü bu bela aşırı biçimde şiddetliydi.

17

¹ Yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: “Buraya gel” dedi. “Sana birçok suların üzerinde oturan büyük fahişenin yargısını göstereyim. ² Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde oturanlar onun fuhuş şarabıyla sarhoş oldular.” ³ Melek beni Ruh'ta çöle götürdü. Yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfür niteliğinde adlarla kaplı, kırmızı bir canavarın üzerinde oturmuş bir kadın gördüm. ⁴ Kadın mor ve kırmızı giysiler giymiş, altın, değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle ve yeryüzünün fuhuş pislikleriyle dolu altın bir kâse vardı. ⁵ Alnında şu isim yazılıydı: “GİZEMLİ, BÜYÜK BABİL, DÜNYA FAHİŞELERİNİN VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI.” ⁶ Kadının kutsalların kanıyla ve Yeşua'ya ait şehitlerin kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu gördüğümde büyük bir şaşkınlık yaşadım. ⁷ Melek bana, “Neden şaştın?” diye sordu. “Sana kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını anlatayım. ⁸ Gördüğün canavar eskiden vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra dipsiz derinliklerden çıkacak ve mahva gidecek. Yeryüzünde yaşayanlar ve dünyanın kuruluşundan beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar, canavarın bir zamanlar var olduğunu, şimdi yok olduğunu ve yine geleceğini görünce hayrete düşecekler. ⁹ İşte bunu anlamak bilgelik gerektirir. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi dağdır. ¹⁰ Onlar yedi kraldır. Beşi düştü, biri duruyor, öteki henüz gelmedi. Geldiğinde kısa bir süre kalması gerek.

¹¹ Var olmuş ama şimdi olmayan canavarın kendisi de sekizinci kraldır. O da yedilerdendir ve mahva gitmektedir. ¹² Gördüğün on boynuz henüz hüküm sürmemiş on kraldır; canavarla birlikte bir saatliğine hüküm sürmek için yetki alacaklar. ¹³ Bunlar aynı düşünceyle güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler. ¹⁴ Onlar Kuzu'ya karşı savaşıacak ve Kuzu onları yenecek. Çünkü O, efendilerin Efendisi, kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlara seçilmiş ve sadık olanlar denir.” ¹⁵ Melek bana, “Fahişenin oturduğu yerde gördüğün sular halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir” dedi. ¹⁶ “Gördüğün on boynuz ve canavar, fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çırılçıplak bırakacak. Etini yiyip onu yakıp küle çevirecekler. ¹⁷ Çünkü Tanrı, amacını gerçekleştirme isteğini onların yüreğine koymuştur. Öyle ki, Tanrı'nın sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara verme konusunda aynı fikirde olsunlar. ¹⁸ Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde hüküm süren büyük kenttir.”

18

¹ Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. ² Yüksek sesle şöyle bağırdı: “Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı! İblislerin barınağı, her kirli ruhun, her murdar ve iğrenç kuşun zindanı oldu! ³ Çünkü bütün uluslar onun cinsel ahlaksızlığının gazabının şarabından içtiler. Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Dünyanın tüccarları onun lüksünün bolluğuyla zengin oldular.”

⁴ Gökten başka bir ses işittim: “Ey halkım! Oradan çıkın! Onun günahlarına ortak olmayın, belalarından siz de pay almayın” dedi.

⁵ “Çünkü onun günahları göğe ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı. ⁶ Babil ne yaptıysa, karşılığını ona aynen verin, yaptığının iki katını ödeyin. Hazırladığı kâsedeki içkinin iki katını ona içirin. ⁷ Kendini yücelttiği, ahlaksızlığa verdiği ölçüde, eziyet ve keder verin ona. Çünkü içinden diyor ki, ‘Tahtında oturan bir kraliçeyim, dul değilim ben. Hiç yas görmeyeceğim.’ ⁸ Bu nedenle bir gün içinde başına belalar gelecek. Ölüm, yas ve kıtlık, ateş de onu yakıp tüketecek çünkü onu yargılayan Efendi Tanrı güçlüdür. ⁹ Yeryüzünün fuhuş yapan ve onunla sefahat içinde yaşayan kralları, onun yanan dumanını görünce onun için ağlayıp feryat edecekler. ¹⁰ Çektiği azabın neden olduğu korkuyla uzakta durup, ‘Vay başına koca kent, vay başına güçlü kent Babil! Çünkü yargın bir saatte geldi’ diyecekler. ¹¹ Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü artık mallarını satın alacak kimse yok. ¹²⁻¹³ Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni, mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her çeşit eşyayı kap, en değerli ağaçlardan, bakırdan, demir ve mermerden yapılmış her çeşit malı, tarçın, baharat, buhur, güzel kokulu yağ, günlük, şarap, zeytinyağı, ince un, buğdayı, koyunları, atları, savaş arabaları ve köleleri insanların canını satın alacak kimseler yok artık.

¹⁴ Canının çektiği meyveler senin için yok oldu. Zarif ve gösterişli olan her şeyin gitti. Artık onları bir daha bulamayacaksın. ¹⁵ Bu mallar sayesinde zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği azaptan korkacaklar. Uzakta durup göz yaşıyla yas tutacaklar. ¹⁶ “Vay, vay başına koca kent” diyecekler. “İnce keten, mor ve kırmızı kumaş giyinmiş, altın, değerli taşlar ve incilerle süslenmiştin! ¹⁷ Böylesine büyük zenginlik bir saat içinde harap oldu. Gemi kaptanları, yolculuğa çıkanlar, denizciler ve denizden geçimini sağlayan herkes uzakta durdular. ¹⁸ Onu yakan ateşin dumanına bakarak, ‘Koca kent gibisi var mı?’ diye feryat ettiler. ¹⁹ Başlarının üzerine toprak serptiler, yas tutup ağlayarak haykırdılar: ‘Vay başına koca kent, vay! Denizde gemisi olanların hepsi, onun büyük servetiyle zengin olmuşlardı! Kent bir saat içinde ıssız kaldı.’

²⁰ Ey gök, kutsallar, elçiler ve peygamberler! Onun başına gelenlere sevinin! Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı.” ²¹ Güçlü bir melek, değirmen taşına benzer büyük bir taşı alıp denize atarak şöyle dedi: “Koca kent Babil, işte böyle şiddetle atılacak ve bir daha bulunamayacak. ²² Artık sende arpçıların, ezgi söyleyenlerin, kaval ve boru çalanların sesi hiç duyulmayacak. Artık sende hiçbir el sanatının ustası kalmayacak, artık sende değirmen sesi duyulmayacak. ²³ Artık sende kandil ışığı parlamayacak. Artık sende güvey ve gelin sesi duyulmayacak. Tüccarların yeryüzünün ileri gelenleriydi. Büyücülüğünle bütün ulusları aldattın. ²⁴ Peygamberlerin, kutsalların ve yeryüzünde öldürülenlerin hepsinin kanı onda bulundu.”

19

¹ Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın güçlü sesine benzer bir ses duydum. Şöyle diyordu: “Haleluya! Kurtuluş, yücelik ve güç Tanrımız’ındır. ² Çünkü O’nun yargıları doğru ve adildir. Çünkü yeryüzünü fuhuşla yozlaştıran büyük fahişeyi yargıladı ve kullarının kanının öcünü ondan aldı.”

³ İkinci kez, “Haleluya! Onun dumanı sonsuza dek tütecek” dediler.

⁴ Yirmi dört ihtiyarla dört canlı yaratık yere kapanıp, “Amin! Haleluya!” diyerek tahtta oturan Tanrı’ya tapındılar.

⁵ Tahttan bir ses yükseldi: “Ey bütün hizmetkârlar! Küçük büyük O’ndan korkan herkes, Tanrımız’a övgü sunun!”

⁶ Büyük bir kalabalığın, çağlayan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer bir şeyin şöyle dediğini işittim: “Haleluya! Her Şeye Gücü Yeten

Efendi Tanrımız hüküm sürüyor. ⁷ Sevnelim, çoşalım! O'nu yüceltelim! Çünkü Kuzu'nun düğün günü geldi, gelini hazırlandı. ⁸ Giymesi için ona parlak, pak ve ince keten giysiler verildi. İnce keten kutsalların doğru işleri demektir.”

⁹ Melek bana, “Kuzu'nun düğün ziyafetine davet edilenlere ne mutlu! yaz” dedi. Bana, “Bunlar Tanrı'nın gerçek sözleridir.”

¹⁰ Ona tapınmak için ayaklarına kapandım. Bana “Sakın yapma! Ben de seninle ve Yeşua'nın tanıklığını taşıyan kardeşlerinle birlikte ortak hizmetkârım. Tanrı'ya tap! Yeşua'ya tanıklık Peygamberlik Ruhunu demektir” dedi.

¹¹ Göğün açıldığını gördüm. Baktım, beyaz bir at duruyordu. Binicisinin adı Sadık ve Gerçek'tir. Doğruluk içinde yargılar ve savaşır. ¹² Gözleri ateş alevi gibidir. Başında birçok taç vardır. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir isim yazılıdır. ¹³ Kan serpilmiş bir giysi kuşanmıştı. Adı “Tanrı Sözü” olarak anılır. ¹⁴ Gökteki ordular beyaz atlar üstünde pak, ince beyaz ketenden giysiler kuşanmış O'nu izliyordu. ¹⁵ Ağzından ulusları vurmak için keskin, iki yanı keskin bir kılıç çıkıyordu. Onları demir asayla yönetecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın gazabının şiddetiyle üzüm sıkma çukurunda şaraplık üzümü çiğneyecek. ¹⁶ Giysisinde ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıdır: “KRALLARIN KRALI VE EFENDİLERİN EFENDİSİ.”

¹⁷ Baktım, güneşte duran bir melek gördüm. Yüksek sesle gökte uçan bütün kuşları çağırdı: “Gelin! Tanrı'nın büyük ziyafeti için toplanın. ¹⁸ Kralların, komutanların, güçlü adamların, atların ve binicilerinin, özgür köle, küçük büyük hepsinin etini yiyin.” ¹⁹ Canavarı, dünya krallarını ve ordularını ata binmiş Olan'la ve O'nun ordusuyla savaşmak üzere toplanmış gördüm. ²⁰ Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber yakalanıp götürüldü. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp suretine tapanları bu belirtilerle kandırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı. ²¹ Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağzından çıkan kılıçla öldürüldü. Böylece bütün kuşlar onların etiyile tika basa doydu.

20

¹ Gökten inen bir melek gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı. ² Melek ejderhayı, yani İblis ya da Şeytan olarak bilinen şu eski yılanı yakaladı. Onu bin yıllığına bağladı. ³ Bin yıl doluncaya dek ulusları bir daha kandırmasın diye onu dipsiz derinliklere attı. Bulduğu yere kapayıp girişi mühürledi. Bu süre geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor. ⁴ Tahtlar gördüm, bu tahtlar üzerinde oturanlara yargılama yetkisi verildi. Yeşua'nın tanıklığı ve Tanrı'nın sözü için başları kesilenlerin canlarını gördüm. Onlar canavara ya da onun suretine tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini koydurmamış olanlardı. Hepsi bin yıl boyunca Mesih'le yaşadılar ve hüküm sürdüler. ⁵ Ölülerin geri kalanı bin yıl doluncaya dek yaşamadılar. Bu ilk diriliştir. ⁶ İlk dirilişte payı olan mutlu ve kutsaldır. Onların üzerinde ikinci ölümün gücü yoktur. Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacak ve O'nunla birlikte bin yıl hüküm sürecekler.

⁷ Bin yıldan sonra, Şeytan zindanından salıverilecek. ⁸ Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları, Gog ve Magog'u kandırmak, savaş için bir araya toplamaya gidecek. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur. ⁹ Yeryüzünü boydan boya aşır kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. Gökten inen, Tanrı'dan gelen ateş onları yakıp yuttu. ¹⁰ Onları kandıran İblis, canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Sonsuza dek gece gündüz işkence çekecekler.

¹¹ Büyük, beyaz bir taht ve üzerinde oturanı gördüm. Yer ve gök önünden kaçıp gitti. Onlardan geride eser bile kalmadı. ¹² Tahtın önünde duran irili ufaklı ölüleri gördüm. Kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler yaptıkları işlere göre kitaplarda yazılanlara göre yargılandı. ¹³ Deniz, içindeki ölüleri teslim etti. Ölüm ve Hades de içlerindeki ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptığı işe göre yargılandı. ¹⁴ Ölüm ve Hades ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür.

¹⁵ Adı yaşam kitabında yazılı olmayanların hepsi ateş gölüne atıldı.

21

¹ Yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü ilk gökle ilk yeryüzü gelip geçmişti. Artık deniz de yoktu. ² Kutsal kentin, Yeni Yeruşalem'in gökten, güveyi için süslenmiş bir gelin gibi hazırlanmış olarak Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. ³ Gökten yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: "İşte, Tanrı'nın konutu insanlarla birlikte! Tanrı insanlarla birlikte yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de Tanrıları olarak onlarla birlikte bulunacak. ⁴ Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de acı olacak. Çünkü önceki şeyler gelip geçti."

⁵ Tahtta oturan, "İşte her şeyi yeniliyorum" dedi. "Yaz, çünkü Tanrı'nın bu sözleri güvenilir ve gerçektir." ⁶ Bana, "Alfa ve Omega, Başlangıç ve Son Ben'im" dedi. "Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız olarak vereceğim. ⁷ Galip gelene bunları vereceğim. Ben onun Tanrısı olacağım, o da bana oğul olacak. ⁸ Ama korkak, imansız, günahkâr, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, ateş ve kükürtle yanan göldür. Bu, ikinci ölümdür."

⁹ Yedi kaseye sahip olan ve son yedi belayı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. "Buraya gel" dedi. "Sana Kuzu'ya eş olacak gelini göstereyim." ¹⁰ Beni Ruh'ta büyük ve yüksek bir dağa götürdü ve bana kutsal kenti, Tanrı'nın yanından gökten inen Yeruşalem'i gösterdi. ¹¹ Tanrı'nın yüceliği onun üzerindeydi. Kentin ışıltısı en değerli taşın, kristal gibi parıldaayan yeşim taşının ışıltısına benziyordu. ¹² Büyük ve yüksek surlara sahipti. On iki kapısı vardı. Kapılarda on iki melek duruyordu. Kapıların üzerinde İsrail'in çocuklarının on iki oymağının adları yazılıydı. ¹³ Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı. ¹⁴ Kentin surlarının on iki temeli vardı. Bunların üzerinde Kuzu'nun on iki elçisinin on iki adı yazılıydı. ¹⁵ Benimle konuşanın elinde kenti, kapılarını ve surlarını ölçmek için altın bir ölçü çubuğu vardı. ¹⁶ Kent kare biçimindeydi, uzunluğu genişliğine eşittir. Melek kenti çubukla ölçtü, 2200 kilometreydi. Uzunluğu, genişliği ve yüksekliği birbirine eşitti. ¹⁷ Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 65 metreydi. ¹⁸ Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent, cam gibi saydam saf altındandı. ¹⁹⁻²⁰ Kent surlarının temelleri her türden değerli taşlarla süslenmişti. İlk temel yeşim, ikincisi safir, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı akik, altıncı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarı zümrüt, on birincisi gökyakut, on ikincisi ametistti. ²¹ On iki kapı on iki inciye. Kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin anayolu cam saydamlığında saf altındandı. ²² Kentin içinde tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı ve Kuzu kentin tapınağıdır. ²³ Kentin aydınlanması için güneşe ya da aya ihtiyacı yoktur. Çünkü kenti Tanrı'nın yüceliği aydınlatıyor. Şamdanı da Kuzu'dur. ²⁴ Uluslar kentin

ışığında yürüyecekler. Dünya kralları, ulusların görkemini ve saygınlığını oraya getirecekler. ²⁵ Kentin kapıları gündüz kapanmayacak, çünkü orada gece olmayacak. ²⁶ Onlar ulusların görkemini ve saygınlığını içeri girmek için oraya taşıyacaklar. ²⁷ Kente hiçbir şekilde kirli hiçbir şey, iğrenç ya da aldatıcı hiç kimse girmeyecek; yalnızca Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

22

¹ Melek bana Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan kristal gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi. ² Kentin anayolunun ortasında, ırmağın iki yanında her ay meyve veren yaşam ağacı vardı. Ağaç on iki çeşit meyve üretiyordu. Yaprakları ulusların şifası içindi. ³ Artık bir daha lanet olmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı onun içinde olacak ve hizmetkârları O'na tapınacak. ⁴ O'nun yüzünü görecekler, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar. ⁵ Gece olmayacak, kandil ışığına da güneş ışığına da ihtiyaçları olmayacak. Çünkü Efendi Tanrı onları aydınlatacak. Sonsuza dek hüküm sürecekler.

⁶ Melek bana, "Bu sözler güvenilir ve gerçektir" dedi. "Peygamberlerin ruhlarının Tanrısı Efendi, yakında olması gereken olayları hizmetkârına göstermek için meleğini gönderdi."

⁷ "İşte, tez geliyorum. Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini yerine getirene ne mutlu!"

⁸ Şimdi ben, Yuhanna, bu şeyleri işiten ve gören kişiyim. İşitip gördüğümde bana bunları gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım. ⁹ Bana, "Sakin yapma!" dedi. "Ben seninle, peygamber kardeşlerinle ve bu kitabın sözlerini tutanlarla ortak bir hizmetkârım. Tanrı'ya tap!" ¹⁰ Bana, "Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini mühürleme, çünkü zamanı yakındır" dedi. ¹¹ "Haksızlık eden, yine haksızlık etsin. Kirli olan, kirli kalsın. Doğru olan, yine de doğruluk yapsın. Kutsal olan, yine kutsal kalsın."

¹² "İşte, tez geliyorum. Ödülüm yanımdadır, herkese yaptığı işin karşılığını vereceğim. ¹³ Alfa ve Omega, İlk ve Son, Başlangıç ve Son Ben'im. ¹⁴ Ne mutlu O'nun buyruklarını yerine getirenlere, böylece yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere. ¹⁵ Köpekler, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hilekâr olanların hepsi dışarıda kalacak. ¹⁶ Ben Yeşua, kiliseler için bu olaylara tanıklık etmesi için meleğimi gönderdim. David'in kökü ve soyu Ben'im, Parlak Sabah Yıldızı Ben'im."

¹⁷ Ruh ve Gelin, "Gel!" diyorlar. İşiten, "Gel!" desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın. ¹⁸ Bu kitabın peygamberlik sözlerini duyan herkese tanıklık ediyorum. Eğer biri onlara bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılan belaları ona katsın. ¹⁹ Kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı olan yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkarsın. ²⁰ Bunlara tanıklık eden, "Evet, tez geliyorum" diyor.

Amin! Evet, gel, Efendi Yeşua!

²¹ Efendi Yeşua Mesih'in lütfu tüm kutsallarla birlikte olsun! Amin.